

28644

உ

கணபதி துணை.

இளங்கோவழிகளருவிச்செய்த

சிலப்பதிகார

மூலமும்

அரும்பதவுரையும்
அடியார்க்குநல்லாருரையும்.

இவை

உத்தமதானபுரம்

மஹாமஹோபாத்தியாய

வே. சாமிநாதபரால்

பல பிரதிபங்களைக்கொண்டு

பரிச்சித்தம்,

பலவகை ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களுடன்

திருக்காலையபரம்பரைத்

திருவாவதி துறையாதினகர்த்தாவர்களாகிய
ஸ்ரீஸ்ரீ,

சுப்பிரமணிய

தேசிகாவர்களுடைய

உதவியைக் கொண்டு

சென்னை:

கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டதாயிற்று.

மேல்திணிப் பூட்டு

1920.

(Copyright Registered)

[இரண்டாம் பதிப்பு.]

[இதன் விலை ரூபா.

8-12-0.

4

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

உ. மதுரைக்காண்டம்.

கக. கரடுகாண்காதை

கஉ. வேட்டுவவரி

௨௩. புறஞ்சேரியிறுத்தகாலை
 ௨௪. ஊர்காண்காலை
 ௨௫. அடைக்கலக்காலை
 ௨௬. கொலைக்களக்காலை
 ௨௭. ஆய்ச்சியர்குரவை
 ௨௮. துன்பமாலை
 ௨௯. ஊர்குழவரி
 ௩௦. வழக்குரைகாலை
 ௩௧. வஞ்சினமாலை
 ௩௨. அழற்படுகாலை
 ௩௩. கட்டுரைகாலை

௩௩. வஞ்சிக்காண்டம்.

௩௪. குன்றக்குரவை
 ௩௫. காட்சிக்காலை
 ௩௬. கால்கோட்காலை
 ௩௭. நீர்ப்படைக்காலை
 ௩௮. ரடுகற்காலை

உக. வாழ்த்துக்காதை
நூ. வரந்தருகாதை
துற்கட்டுரை

- க. வினங்காமேற்கோனகராதி.
கௌ. அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.
கக. பிழையும் திருத்தமும்.
-

பக்கம்,

- ... உகக
... நகந
... ககஉ
... நகந
... உகக
... சகச
... சகக
... சகஉ
... சகக
... சஅௌ
... சஅஎ
... சகக
... நகக

அக்க - அக்கமுமாய்வதைப்படலம்.
 அகத் - அகத்திணையியல்.
 அகநா - அகநானூறு.
 அடியார் - அடியார்க்குநல்லானுரை.
 அநெநி - அநெநிச்சாரம்.
 ஆசார - ஆசாரக்கோடவ.
 ஆசீவக - ஆசீவகவாதச்சுருக்கம்.
 ஆத்திரையன் - ஆத்திரையன்போ
 ஆற்று - ஆற்றுப்படலம். [சிரியன்.
 இ. கொ - இலக்கணக்கொத்து.
 இரணிய - இரணியவதைப்படலம்.
 இராச - இராசபாரம்பரியம்.
 இராசராச - இராசராசசோழனுலா.
 இ. வி - இலக்கண விளக்கம்.
 இளம் - இளம்பூரணருரை.
 இறை - இறையனாகப்பொருளுரை.
 இன்னா - இன்னாகாற்பது.
 உத்தர - உத்தரகாண்டம்.
 உயிர்மயங்கு - உயிர்மயங்கியல்.
 உரிச் - உரிச்சொல்லியல்.
 எச், எச்ச - எச்சவியல்.
 எழுச்சி - எழுச்சிப்படலம்.
 ஐங்குறு - ஐங்குறுநூறு.
 ஒழிபு - ஒழிபியல்.
 கடவுள் - கடவுள்வாழ்த்து.
 கடை - கடைநிறப்பு.
 கந்த - கந்தபுராணம்.
 கம்ப - கம்பராமாயணம்.
 கருத்தமன் - கருத்தமன் மணம்புண
 ர்க்கி கபிலன் பாரங்கவியலாய்

காமதகன - காமதகனப்படலம்.
 கிளவ் - கிளவியாக்கம்.
 கும்பகருணன்வதை - கும்பகருணன்
 வதைப்படலம். [லம்.
 குலமுறை - குலமுறைகளேத்துபட
 குலோத்துங்க - குலோத்துங்கசோழ
 னுலா. [கரப்புணரியல்.
 குந்தியல, குந்தியலுரை - குந்தியலு
 குமர், திருக் - திருக்குடன்.
 குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பாட்டு.
 குமக் - குமக்கொடை.
 கூர்ம - கூர்மபுராணம்.
 கோயல் - கோயில்பாடியது.
 கோலக்காண் - கோலக்காண்படலம்.
 சதகம் - திருச்சதகம்.
 சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.
 சிறுபஞ்ச - சிறுபஞ்சமூலம்.
 சம்பாண் - சிறுபாணாற்றுப்படை.
 சீபரி - சீபரிபூரணப்படலம்.
 சீய - சீயவதைச்சுருக்கம்.
 சீவக - சீவகசிந்தாமணி.
 சுயம் - சுயம்வாச்சுருக்கம்.
 சுவேதவராக - சுவேதவராக கற்ப
 முறைத்தவத்தியாயம்.
 கு - குந்திரம்.
 குளா - குளாமணி.
 செய் - செய்புன், செய்புனியல்.
 சே - சேனாவரையருரை.
 சேது - சேதுபுராணம்.
 செனாகசுலோ - செனாகசுலோ

கல் - கல்லாடம்.
 கல்யாண - கல்யாணச்சுருக்கம்.
 கலிங்க, கலிங்கத்து - கலிங்கத்துப்
 கலி, கலித் - கலித்தொகை. [பரணி.
 களம் - களம்பாடியது.
 களவு - களவியல்.

அன்பினிகுயுரைத்தவத்தியாயம்.
 தக்க - தக்கவாகப்பாணி.
 தணிகை - திருத்தணிகைப்புராணம்.
 தரும - தருமவாதச் சுருக்கம்.
 திக - திக்குவிசயப்படலம்.
 திணைமா - திணைமாலை நூற்றைம்பது.

6 நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகாதி.

திருக்குறிப்பு - திருக்குறிப்புத்
 தொண்டகாபனார் புராணம்.
 திருச்சிற், திருச்சிற்றம் - திருச்சிற்
 தம்பலக்கோவைபார்.
 திருவம்பல - திருவம்பலச்சுருக்கம்.
 திருவவதார - திருவவதாரப்படலம்.
 திருவா - திருவாசகம். [ணம்.
 திருவாதவூரர் - திருவாதவூர்புரா
 திருவாரூர் - திருவாரூர்ச்சிற்ப்பு.
 திருவால - திருவாலவாபுடையார்
 திருவிளையாடற்புராணம்.
 திருவிளை - திருவிளையாடற்புராணம்.
 திவ் - திவ்யப்பிரபத்தம்.
 திம்ப - திம்பைப்படலம்.
 துது - துதுச்சுருக்கம்.
 தே - தேவாரம்.
 தேவிபுர - தேவிபுரச்சுருக்கம்.
 தொகை - தொகைமரபு.
 தொல் - தொல்காப்பியம்.
 த - தச்சினுக்கினியருரை.
 தகர - தகரப்படலம்.
 தம்பி, காற்கவி - காற்கவிராயதம்பி
 யகப்பொருள்விளக்கம்.
 த. வி. கன். விருத்தி - கன்னுல்
 தற் - தந்தினை. [விருத்திபுரை.
 தன் - கன்னுல்.
 தா - திருவாவுக்கரசுநாபனார்.
 தாடு - தாட்டுப்படலம்.
 தாலடி - தாலடியார்
 தான்மணி - தான்மணிக்கடிகை.
 தீல, தீலகேசி - தீலகேசித்திரட்டு.

பா - பாடபேதம்.
 பாகவத - பாகவதபுராணம்.
 பாடாண் - பாடாண்படலம்.
 பி. ம் - பிரதிபேதம்.
 பிர, பிரயோக - பிரயோகவிவேகம்.
 பிதப்பு - பிதப்பியல்.
 பு.வெ-புதப்பொருள்வெண்பாமாலை.
 புள்ளி - புள்ளிமயங்கியல்.
 புறத், புறத்தினை - புறத்தினையியல்.
 புறா - புறானூறு.
 பெயர் - பெயரியல்.
 பெரிய - பெரியதிருமொழி, பெரிய
 பெருங் - பெருங்கதை. [புராணம்.
 பெரும்டான் - பெரும்பாணுற்றப்
 பேர் - பேராசிரியருரை. [படை.
 பொருக - பொருகார்த்தப்படை.
 மணி - மணிமேகலை.
 மதுரை - மதுரைக்காஞ்சி.
 மத்திர, மத்திரசாலை - மத்திரசாலைச்
 சுருக்கம்.
 மயிலேறும்பெருமாள் - மயிலேறும்
 பெருமாள்பிள்ளைபுரை.
 மயிலை - மயிலைநாதருரை.
 மரபு - மரபியல்.
 மலைபடு - மலைபடுகடாம்.
 மனையதம் - மனையதம்படுத்தகதை.
 முதற்போர் - முதற்போர்ச்சுருக்கம்.
 முருகு - திருமுருகார்த்தப்படை.
 முல்லை - முல்லைப்பாட்டு.
 மெய் - மெய்ப்பாட்டியல்.
 மேற் - மேற்கோள்.

செடுகல் - செடுகல்வாகை,
 ப, பக் - பக்கம்,
 பட், பட்டினப் - பட்டினப்பாலை,
 பத், பத்து - பத்துப்பாட்டு,
 பதி - பதிகம்,
 பதிற - பதிறப்பத்து,
 பரி - பரிபாடல்,
 பரி, பரிமேல் - பரிமேலழகருரை,
 பழ - பழமொழி.

யா, கா - யாப்பருங்கலக்காரிகை,
 யா, வி - யாப்பருங்கலவிருத்தி,
 வாகை - வாகைப்படலம்,
 வாசுதேவனை - வாசுதேவனைப்படை
 துணையழைத்த சருக்கம்,
 விக்கிரம - விக்கிரமசோழனுலக,
 வி, பாரதம் - வில்லிபுத்தூராழ்வார்
 விளி - விளிமரபு. [பாரதம்,
 வெட்சி - வெட்சிப்படலம்.

உ
 கணபதி துணை.

மு க வு ரை .

“சந்தனப் பொதியத் தடவரைச் செத்தமிழ்ப்
 பரமா சாரியன் பதங்கள்
 சிரமேற் கொள்ளுதல் திகழ்தரற் பொருட்டே.”

தமிழ்ப்பாஷைவிலுள்ள பழையகாப்பியமைந்தன
 ஒன்றாகிய சிலப்பதிகாரமென்பது சேரமுனியாகிய
 இளங்கோவடிகளால் இயற் றப்பெற்றது; பழைய
 உரையாசிரியர்களால் எழுத்துக்காட்டப்படும்

பிரமாணதாங்களுனொன்று; சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற்
 சிறந்து விளங்குவது; எவ்வெப்பொருளைச் சொல்லினும்
 அவ்வப்பொருளை நேரிர்கண்டாற்போல மனத்திற்குத்
 தோற்றம் வண்ணம் நன்குபுலப்படுத்தும் தென்னிய
 இனிய நன்னடையையுடையது;
 காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்த பெரும்பூழுவானிகர்
 மாயினராகிய கற்பிற்சிறந்த கண்ணகி
 அவள்கணவன்கோவலன் என்பவருடைய சரித்திரத்தை
 விரித்துக்கூறுவது; தமிழாட்டரசர் மூவருடைய
 இராசதானிகளாகிய புகார் (காவிரிப்பூம்பட்டினம்), மதுரை, வஞ்சி
 யென்னும் மூன்றன்பெருமைகளையும்விளக்குவது; பண்டைக்காலத்
 திருந்த பலவகை மாந்தருடைய ஒழுக்கம்முதலியவற்றை இக்காலத்
 தார் எனினில் தெரிந்துகொள்ளுதற்குச் சிறந்த
 கருவியாகவுள்ளது; அரசர் நீதியிற் சிறிது பிழைப்பினும்
 அவரை அறக்கடவுள் கூற் ருய்வின்று
 கொல்லுமென்பதும், கற்புடைமகளிரை மக்களேயன்
 நித் தேவரும் முனிவரும் துதித்தல் இயல்பென்பதும், இருவினை
 யும் செய்தமுறையே செய்தோனை நாடிவந்து தம் பயனை தகர்விக்கு
 மென்பதுமாகிய இம்மூன்றினையும் முக்கியப்பொருளாகக்கொண்டு
 இளங்கோவடிகளாற் செய்யப்பட்டது; இவற்றைச்
 சிலம்புகாரணமாகத் தெரிவித்தலின் இத்தால்
 சிலப்பதிகாரமென்னும் பெயர் பெற்றது.

இன்னும் முத்தமிழும் விரவப்பெற்றதாதலின், இந்தால் இய லிசை நாடகப்பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுளென்றும், நாடகவுறுப் புக்களை உடைத்தாதலின் நாடகக்காப்பியமென்றும், உரைப் பாட்டிம் இசைப்பாட்டிம் இடையிடையே விரவப்பெற்றதாதலின் உரையிடைவிட்டபாட்டிடைச் செய்யுளென்றும் பெயர்பெறும். தொல்காப்பியம் செய்யுளியல், களநா. ஆம் சூத்திரவுரையில் நச்சினூர்க் கினியர், “ பாட்டிடைவைத்த குறிப்பினுமென்பது ஒரு பாட்டினை இடையிடைக்கொண்டு நிற்குங் கருத்தினுன் வருவனவும் எ - று; அவை தகடீர் யாத்திரையும் சிலப்பதிகாரமும் போல்வன ” என்றும், “தொன்மைதானே, உரையொடு புணர்ந்த பழமை மேற்றே” (செ. கு. உ. ௩௭) என்பதனுரையில் “அவை பெருந்தேவனார்செய்த பாரதமும் தகடீர் யாத்திரையும் போல்வன ; சிலப்பதிகாரமும் அதன்பாற்பட்டிம்” என்றும் எழுதியிருத்தல் இங்கே அறியத்தக்கது.

“சிந்தா மணியாஞ் சிலப்பதிகா ரம்படைத்தான்” (தணிகை

யுலா, ஐசு. எனச் சிலேடையில்
திருத்தலும், வஞ்சினமாலையில்

இந்தாற்பெயர் அழகுற அமைந்

நு-ஆம் அடி முதலியவற்றிற்

கூறப்பெற்றுள்ள

கற்புடைமாதர்கள்,

பட்டினத்துப்பிள்ளையார் புராணத்துப் பூம்புகார்ச் சருக்கத்தும்

“பழிமான மூர்தம் மணையறங் காத்தலும் பார்த்திபரைத்,

தொழுமா தாவும் பெறுங்கற்பி னாற்று தித் தேர்க்குச்

செம்பொன், பொழிமான துங்கன் குலோத்துங்க சோழன்

புகார்ப்பிறந்தா, ரொழுமாத ரோடிவ னெண்மாத ராவன்”

என்னும்

குலோத்துங்கசோழன்கோவை

௪௨௬-ஆம்

பாடலிலும்

பாசாட்டப்பெற்றிருத்தலும்

அறிந்து

இன்புறற்பாலன.

ஊர்காண்காலை ௧௮௦-ஆம் அடிமுதலியவற்றிலும் அவற்றின்
உரைகளிலும் காணப்படும் கவமணியிலக்கணங்கள் திருவாலவா
யுடையார் திருவிளையாடற்புராணத்தில், மாணிக்கம்
விளையாடலிலும் காணப்படுகின்றன.

விறற் திரு

இக்கதை நடந்தகாலமும் இளங்கோவடிகள் காலமும் ஒன்றி
 ன்றும் இது முதலில் தமிழிலேயே அவ்வாற்செய்யப்பட்டதென்
 றும் இந்தப் பதிகச்செய்யுளாகும், வார்த்துகாதையாகும் விளங்கு

முடிவுரை.

9

கின்றமையின், இச்சரித்திரம் வேறுபாஷையிலிருந்துவந்ததென்ற
 சொல்வதற்கிடமில்லை. இதனாலேயே இதன் பல பகுதிகள் காதை
 யென்று பெயர் பெற்றனபோகும்.

இச்சிஸ்ப்பதிகாரம், இளங்கோவடிகளாலேயே
 செய்யப்பட்ட
 தற்குக் காரணமும் கதைச்சுருக்கமும் அமைந்துள்ள பதிகச்செய்
 யுள் முதலிற்பெற்று, மங்கலவாழ்த்துப்பாடல் முதலிய பத்துறுப்
 புக்களையுடைய புகார்க்காண்டமும், காடுகாண்காதைமுதலிய பதின்
 மூன்று உறுப்புக்களையுடைய மதுகாக்காண்டமும், குன்றக்
 குாவை முதலிய ஏழுறுப்புக்களையுடைய வஞ்சிக்காண்டமுகப்
 பகுக்கப்பெற்றுள்ளது. இதில் இயற்றமிழின் பாசுபாடான வெண்பா,
 அகவற்பா, கலிப்பா என்பவைகளும், இசைத்தமிழின் பாசுபாடான
 ஆற்றவரி, ஊசல்வரி, கந்துகவரி முதலியபாக்களும், நாடகத்
 தமிழின் பாசுபாடான உரைப்பாட்டுக்களும் வந்துள்ளன. இவற்
 றுள் மிகுதியாகவுள்ளவை அகவற்பாக்களே. இவை, தொல்காப்
 பியம் செய்யுளியல், கருள-ஆம் சூத்திரவுரையில் இளம்பூரணரால்
 பெரியபாட்டுக்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளன.

இந்நாற்கு அரும்பதவுரையென்றும், அடியார்க்குநல்லாரை
யென்றும் இரண்டுகொண்டே. இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதையில்,
“ஐம்பெருங் குழுவு மென்பே ராயமும்” [ப. ௧௯௭]
என்பதன் விசேடவுரையில், ‘இனி...எனக்காட்டுவர்
அரும்பதவுரையாசிரியர்’ என்று அடியார்க்குநல்லார்
எழுதியிருத்தலால், இவ்விரண்டுகொண்டும், அரும்பதவுரையே
முந்தியதென்று தெரிகிறது. இப்படியே அரும்
பதவுரையிலுள்ள சிலகுறிப்புக்களால் அவ்வுரைக்குமுன்பும்
இந்நாற்கு வேறு

பழையவுரையொன்றிருந்திருக்கலாமென்றும் தோற்
றுகிறது. அவ்வுரை இக்காலத்து அகப்படவில்லை.
இந்நான்றிற் சில சில இடங்களில் அரும்பதவுரையாசிரியர்
கொண்டபாடம் வேறுகவும்,
அடியார்க்குநல்லார்கொண்டபாடம் வேறுகவுமுள்ளன. அடி
யார்க்குநல்லார் உரையுள்ள பகுதிவரையில் அவர்
கொண்ட மூல பாடமே இப்புத்தகத்திற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றிருக்கிறது. அரும்பத வுரையாசிரியர்
கொண்டபாடம் வேறுபுள்ள இடங்களில் அப்பாடத்
தைப்புலப்படுத்தற்கு ஆங்காங்கு அவ்வுரையின்மூன், ‘பா’
(பாட பேதம்) என்னும் குறிப்பு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

அரும்பதவுரை, ஆங்காங்குள்ள திரிசொற்களின் பொருளை மட்டுமே ஒருவாறுபுலப்படுத்திச் சிற்சிலவிடத்து மேற்கோள்செய்து உடையதாய் மிகச் சுருக்கமாக இந்தால் முழுமைக்கும் அமைந்துள்ளது. அவ்வுரையாசிரியர் பெயரும் அவர் இருந்தவிடமும் அவர்காலம் முதலியனவும் ஒருவாற்றானும் தெரிந்துகொள்ளக்கூடவில்லை.

பல வருடங்களுக்குமுன்பு மிகவும் பழையதாகிய இந்த அரும்பதவுரைப்பிரதியொன்று எனது நண்பர் தோழமூர்தர் ஸ்ரீ சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாசாரியாவர்களிடமிருந்து கிடைத்தது. அது மிகவும் பழுதுபட்டு ஏடுகள் குறைந்தும் உள்ள ஏடுகள் தேய்ந்தும் முன்னுள்ளவைகள் பின்னும் பின்னுள்ளவைகள்முன்னுமாக மாறி எழுதப்பட்டும் அதிகமாகப் பிழைகள் விரவியும் இருந்தது. அதனோடு ஒப்புநோக்கிப் பொருளை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு இன்னும் கையெழுத்துப் பிரதிகள் கிடைத்தால் அனுகூலமாகவிருக்குமென்று பலவிடங்களிலே தேடிப்பார்த்தும் வேறுபிரதி அகப்படவில்லை. அந்த ஒரு பிரதியைமட்டும் சோதித்துப் பதிப்பித்தற்கு எனக்குச் சிறிதும் மனவிலக்கையாகியும், இவ்வொருபிரதியும் சில நாளில் இறந்துவிடின் அதனோடு இவ்வுரை இறந்தேவிடுமாய்கையால் இதனைச் சோதித்துப் பதிப்பிக்கவேண்டுமென்று சில

அன்பர்கள் துண்டினைமையால், துணிந்து பரிசோதித்து 1892-ஆம் வருஷத்தில் வெளிப்படுத்தலானேன். அப்பதிப்பில் அரும்பதவுரை இறுதியில் தனிப்பகுதியாகப் பதிப்பிக்கப்பெற்றிருந்தது; இந்தப் பதிப்பிற் சிலகாரணங்களால் மூலமுள்ள பக்கங்களிலேயே கீழே கூற உரை பதிப்பிக்கப்பெற்றிருக்கின்றது. இதிலுள்ள மேற்கோள் களுள், அடியார்க்குமல்லார் உரையால் விளக்குவனவற்றின் முதல் இறுதிகளை மட்டும் விளக்கி அவற்றின் இடையில்(.....)இவ்வொற்றைப் புள்ளிசிறைகள் போடுவித்தும், அவ்வுரையிற்காணப்படாத மேற்கோள்களை மூற்றுக்காட்டியும், ஏடுகளிற் பழுதுபட்டிப்போன இடங்களைப் புலப்படுத்துவதற்கு அவ்வவ்விடங்களில் மேற்கூறிய ஒற்றைப்புள்ளிசிறையை அமைத்தும், விளக்காதபாகத்தின் முதல் இறுதிகளில் [] இவ்விருதலைப்பகாம்சேர்த்தும், படிப்பவர்களுக் குப் பொருள்புலப்படுத்தற்கு மூலத்தின் வரிமென்கணியேனும் முதலையேனும் அவ்வவ்விடங்களில் அமைத்தும் பதிப்பித்திருக்கிறேன்,

முகவுரை.

11

அடியார்க்குமல்லாரூரை முதலிலிருந்து வழக்குரைகாரை வரையுமேயுள்ளது. மேற்கூறிய அரும்பதவுரையை அது பெரும்பாலுந்தமுலியும், சிறுபான்மைமறுத்தும், சிலவிடத்துப் பதவுரையையும் சிலவிடத்துப் பொழிப்புரையையும் எழுதப்பட்டு, சொன்

னயம் பொருணயங்களை இனிது புலப்படுத்தி, உரியவிடங்களில்
 இயற்றமிழ்ப்பகுதியாகிய ஐந்திலக்கணங்களை யும்,
 இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழின் பகுதியாகியும்
 பலதான்மேற்கோள்முகமாக நன்கு விளக்கும்
 விசேடவுரையோடு கூடி மிகவிரிவாக அமைந் துள்ளது.
 இவ்வுரையில், இக்காலத்தில் விசேடித்து வழங்காத
 இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழிலக்கணங்களும்
 திராக்களும், பரிபாஷைகளும், இன்னும்

அவற்றிற்குரிய சூத் திருக்கின்றனவாதலால்,
 வேறு பலவும் நிறைந் மிகவும் பயன்படும்.

இது தூலாராய்ச்சி செவ்வேசாகக் கு
 இவ்வுரையாசிரியர்க்கு நிரம்பையுட்காவல

ரொன்று ஒரு பெயருண்டென்பதும்,
 பொப்பண்ணகாங்கேயர்கோன் என்ற

இவ்வுரை அக்காலத்திருந்த
 ஒரு பிரபுவாற் செவ்விக்கப்
 பட்டதென்பதும் கக-ஆம்பக்கத்துள்ள
 உரைச்சிறப்புப்பாபிராச்செய் யுட்களால் தெரிவின்றன.

இந்நூலை அடியார்க்குநல்லாகுரையுடன் பலபிரதிகரபங்களைக் கொண்டு பரிசோதித்து எழுதுவோரால்நேர்த்தவழுக்களை இயன்ற வரையில் மாற்றி யாவருக்கும் பயன்படும்படி அச்சிடவேண்டுமென்று நெடுநாளைக்குமுன்பே உண்டானவிருப்பம் நான்தோறும் பெருகி என்மனத்தைக்கவர்துகொண்டமையால், சிவகசிந்தாமணியை முதலில் அச்சிட்டகாலந்தொடங்கிப் பல கையெழுத்துப்பிரதிகளைத்தேடி அவற்றின்உதவியால் பரிசோதித்துவந்தேன்; அவற்றுள் ஒருபிரதியிலேனும் ஏழாவது கானல்வரிக்கும், இருபதாவதுவழக்குகாகாதைமுதலிய பிற்பாகத்திற்கும்உரை காணப்படவில்லை. சில இடத்துள்ளவிசேடவுரைக்குறிப்பாற் கானல்வரிக்கு அடியார்க்குநல்லார் உரையெழுதியிருந்தாரென்றும், பின்னுள்ளவற்றிற்கும் எழுத ஆயத்தமாகியிருந்தாரென்றும் தெரிந்தமையால், அவைகளிருந்தால் எப்படியும்பெறலாமென்றெண்ணித் திருவாவதிதூறையாதீனம் தருமபுரவாதீனம் திருவன்னாமலையாதீனம் செங்கோல்மடம் முதலிய ஆதீனமடங்களிலும், சென்னையிலும் தஞ்சையிலுமுள்ள பழைய கையெழுத்துப்புத்தகசாலைகளிலும், ஆழ்வார்திருநகரி ஸ்ரீவைகுண்டம்

டம் வென்றார் திருச்செந்தூர் ஆறுமுகமங்கலம் ஊர்க்காடி ஊர்
 துமலை கடையநல்லூர் கிருஷ்ணபுரம் பூழியன்குடி கல்லிடைக்கு
 திச்சி விக்ரமசிங்கபுரம் கனக்காடி மேலகாம் செங்கோட்டை
 தென்காசி திருநெல்வேலி வண்ணார்பேட்டை பாண்டமங்கோட்
 டை சும்பகோணம் கொட்டையூர் சிகாழி சிதம்பரம் சேலம்
 பாகற்பட்டி தஞ்சை திரிசிரபுரம் திருப்பாதிரிப்புலியூர் துழாலூர்
 மதுரை மிதிலைப்பட்டி செவ்வூர் சென்னப்பட்டணம் திருமயிலை
 முதலிய பற்பலவூர்களிலுள்ள பரம்பரைத்தமிழ்வித்துவான்கள்
 வீடுகளிலும் சென்றுதேடியும் இத்தமிழ்நாட்டில் நான் செல்லக்
 கூடாத இடங்களிலும் * இங்கிலாந்து பாரிஸ்நகரம் இவற்றிலிருக்
 கும் கையெழுத்துப் புத்தகசாலைகளிலும் ஆங்காங்குள்ள அன்பர்
 களைக்கொண்டு தேடிவித்தும் பார்த்தேன். அங்ஙனம்செய்தும்
 அவற்றின் உரைப்பகுதி கிடைக்கவில்லை. ஆதலால், தேடி
 வதிற் பயனில்லையென்றெண்ணிக் கிடைத்தவுரையையும் மூலமுழு
 வதையும் மேற்கூறிய 1892-ஆம்வருஷத்தில் முதன்முறை அச்
 சிட்டுமுடித்தேன்; அடியார்க்குநல்லாருரையில்லாத பகுதிகள் அரும்
 பதவுரையின் பேருதவியைக்கொண்டே ஒருவாறு பரிசோதிக்கப்
 பெற்றன.

இவற்றிலுள்ள இசைநாடகப்பகுதிகள், எனக்குக் கிடைத்த சச்சுபுடவேண்பா, தாளசமுத்திரம், †சுத்தாநந்தப்பிரகாசமுதலிய பழைய தமிழ்தூல்களைக்கொண்டும் இசையிலும் பாதத்திலும் வல்லோரைவினாவியும் ஒருவாறு ஆராய்ச்சிசெய்யப்பெற்றன. அங்ஙனம் செய்யப்பட்டும் சிலபாகமட்டும் சற்றே விளங்கின. இசை நாடகங்களுக்குரிய பரிபாஷைகளிற் பெரும்பாலன வடமொழியிலும் தென் மொழியிலும் வேறுவேறு உருவங்களோடு கூடியிருத்தலால் இவற்றிலுள்ள சொற்கள் பல வடதூல்களினால் தெரிந்து கொள்ளக்

* இங்கிலாந்துள்ள கையெழுத்துப்புத்தகசாலைகளில் தேடிப்பார்த்த கனவான் கொழும்பு நகரத்துப் பிரபு சிகாமணியாக விளங்கிய ஸ்ரீ போ. குமாரசாமி முதலியாரவர்கள்; பாரிஸ் நகரத்துள்ள கையெழுத்துப் புத்தக சாலையில் தேடிப்பார்த்து உதவிசெய்தவர், புரொபெஸர், ஜூலியன் வீன்ஸன் என்பவர்.

† இத்தூல் தில்லையம்பூர் ஸோமயாஜி ஸ்ரீவேங்கடராமஜயங்கரவர்கள் எழுந்தருள்த்தது.

முதவுரை.

18

கூடவில்லை. அன்றியும் ஊர்காண்காதையிலுள்ள நவமணியிலக்க னாமும் வேறுசிலவும் விசாரித்ததில் இப்பொழுதுள்ள வடதூல்க ளிற் கூறிய இலக்கணத்தோடு சிற்சில மாறுபாடுள்ளனவாகத் தெரிந் தன. இத்தூலில் அடியார்க்கு நல்லார் ஒவ்வொன்றையும் பழைய தமிழ்தூல் மேற்கோள்களைக்கொண்டு நன்குபுலப்படுத்தியிருந்தும்

அப்பழைய நூல்களும் அவற்றின்கருத்தை ஒருவாறு
 எடுத்துச் சொல்வோரும்
 இக்காலத்தில்காலமையால் அவை அறிதற்கரியனவாசி
 ருக்கின்றன. அன்றியும் இவற்றில்வந்திருக்கிற இயற்றமிழ்ச்
 சொற் களுட் சில இக்காலத்து வழங்காதொழிந்தமையால்
 அவற்றிற்குப் பொருள் ஒருதலையாகப் புலப்படவில்லை;
 அவற்றினுருவமும் வினங்க வில்லை ஆயினும் இப்படியே
 முன்பு வினங்காதிருந்தவைகன்பல பின்பு இந்நூலாலும்
 இவ்வுரையாலும் ஒருவாறு வினங்கிவருத ளால் இதுபோலப்
 பழைய நூல்களையும் உரைகளையும் ஒழுங்காக ஆராய்ச்சி
 செய்யச் செய்ய அவைகளும் வினங்குமென்பது என்
 துணிபாதலின் உலகவழக்கு, செய்யுள்வழக்கு என்னும்
 இரண் டையும் கருவியாகக்கொண்டு பலமுறை
 ஆராய்ச்சிசெய்து பிரதி களில் இருந்தவாறே பதிப்பித்தேன்.
 மேற்கூறிய பழைய பிரதிகளுட்பல, இனி
 வழப்படவேண்டு மென்பதற்கிடமின்லாமற்
 பிழைபொதிநீது, அநேகவருடங்களாகத்
 தம்மைப்படிப்போரும் படிப்பிப்போருமில்லையென்பதையும்
 நூல் களைப் பெயர்த்தெழுதித் தொகுத்து வைத்தலையே
 விதமாகக் கொண்ட சிலபுண்ணியசாலிகளாலேயே தாம்
 உருக்கொண்டிருத் தலையும் நன்கு புலப்படுத்தின.
 ஒன்றோடொன்று ஒவ்வாது பிறழ் ந்து குறைவுற்றுப்

பழுதுபட்டுப் பொருட்டொடர்பின்றிக்கிடந்த இப்பிரதிகளைப் பரிசோதித்த துண்பத்தை உள்நுங்கால் உள்ளம் உருகும்.

இதன் முதற்பதிப்பு வெளியாகி ஏறக்குறைய மூப்பது வருஷம் களாகியும் முன் அகப்படாத பகுதிகளின் உரையுள்ள பிரதி இது வரை கிடைக்கவில்லை. இனி எப்பொழுதுகிடைப்பினும் அதனைப் பரிசோதித்து வெளிப்படுத்தலாமென்பது எனது கருத்தாதலின் அதனைவைத்திருப்போர் தயைசெய்து அனுப்புவார்களாயின் உடனே அவர்களுக்கு இயன்ற உதவிபுரிந்து அதனை அச்சிட்டு கன்பெயருடன் வெளிப்படுத்தச் சித்தமாக இருக்கிறேன்.

அவர்
14

முகவுரை.

இத்தூலைக்கொண்டு வேறுதூல்களையும், அவற்றைக்கொண்டு இதனையும் ஆராய்க்து உண்மைகாண்டற்குக்கருவியாக மூலத்திலும் உரையிலும் காணப்பட்ட பலவிஷயங்களும் தொகையகாதிமுதலியனவாக முதற்பதிப்பில் அதன் முகவுரையின் பின்னர்ப் பதிப்பிக்கப் பெற்றிருந்தன. இப்பதிப்பில் அவைகளையும், மூலத்திலும் இருவகை உரைகளிலும் காணப்பட்டு முன்பு பதிப்பிக்கப்பெறாமலிருந்த அரும்பதங்களையும், அருந்தொடர்களையும், சில உவமமான உவமேயங்களையும், பழையசெய்திகளையும், வழக்கங்களையும் ஒருங்குசேர்த்து ஒரே அகராதியாக தாலின்பின் 'அரும்பதமுதலிய

வற்றின் அகாதி' என்னும் பெயருடன் பதிப்பிக்கலானேன். இவ் வகாதிபில் சில அரும்பதங்களுக்கு உரையும் எழுதப் பெற்றிருக்கி றது. இத்தாற்பகுதிகளை ஒத்த பிறதாற்பகுதிகளும், இத்தாற்பகுதி கள் மேற்கோளாக வந்துள்ள இடங்களும் மூலமூள்ள பக்கத்தில் அரும்பதவுரைக்குக் கீழே குறிக்கப்பெற்றுள்ளன. முதற்பதிப்பில் 'என்' என்று கொண்ட ஆசிரியப்பாக்களின் இறுதியை இந்தப் பதிப்பில் 'என்' என்று கொள்ளப்பட்டது.

முதற்பதிப்பின் பரிசோதனைக்குக்கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகளின் விவரம் :—

அடியார்க்கு நல்லாரூரையோடு கூடியவை:
திருவாவடுதுறையாதீனத்துப்

பிரதி க

ஐ. ஆதீனத்து மஹாவித்துவான்

புரீ வ. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்

திரிசிரபுரம்

„ சீ. தியாகராசசேட்டியாரவர்கள்

திருநெல்வேலி

„ சாலிவாட்சுவர ஓதுவாரவர்கள்

„ க

„ க சேலம்

„ இராமசாமி முதலியாரவர்கள்

„ க சிதம்பரம்

„ சாமி ஐயங்காரவர்கள்

„ க

சென்னை	தொ. வேலாயுதமுதலியாரவர்கள்	க
"	சூ. அப்பன்செட்டியாரவர்கள்	க
"	குருசாமி ஐயரவர்கள்	க
திருமயிலை	அண்ணாசாமி உபாத்தியாயரவர்கள்	க
யாழ்ப்பாணம்	சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள்	க
"	தி. குமாரசாமிச் செட்டியாரவர்கள்	உ
"	வி. கனகசபைப்பிள்ளையவர்கள்	க

சூக உரைப்பிரதி கச

முகவுரை.

15

மு ல ப் பி ர தி க ள்.

ஸ்ரீ வி. மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்

பிரதி க	அழகியசிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள்	க
மிதிபட்டி	சாலிவாரசுவர ஒதுவாரவர்கள்	க
திருநெல்வேலி	சூதுமுகமங்கலம், குமாரசாமி பிள்ளையவர்கள்	க
"	அண்ணாசாமி பிள்ளையவர்கள்	க
திருநெல்வேலி	அண்ணாசாமி உபாத்தியாயரவர்கள்	க
யாழ்ப்பாணம்	தி. குமாரசாமிச்செட்டியாரவர்கள்	க
"	வி. கனகசபைப்பிள்ளையவர்கள்	க

இந்தப்பதிப்பின்

பரிசோதனைக்குக்கிடைத்த
பிரதிகள்.

கையெழுத்துப் கொழும்புத்தறை ஸ்ரீ துமாரசாமிச்
செட்டியாரவர்கள் தந்த பிரதி க ஆழ்வார்திருநகரி
ம-ள-ள-ஸ்ரீ பெரியதிருவடிக் கவிராய

ரவர்கள் தேடித்தந்த ” க
திருத்தணிகைச்சாவணப்பெருமானையர்போராகிய தருகாமி
ஐயர் தந்த ” க

இந்தக்கையெழுத்துப் பிரதிகளை யுதவியவர்கள் டால் மிக்க
பாராட்டுகிறேன்.

கன்றி
இவற்றின் பரிசோதனையாலும் வேறுவகையான
ஆராய்ச்சியா லும் இந்தால் மூலமும் இருவகையுரையும்
திருத்தங்கள் சில.

இப்போது அடைந்த
இதனைப்பதிப்பிக்குங்காலத்து எனக்குச் சிறிதும்
கவலையுன் டாகாதபடி, சென்னை

இராசதானிக்கலாசாலைத்தமிழ்ப்பண்டிதர் ம-நா-ந-ஸ்ரீ இ.
வை. அனந்தராமையாவர்களும், மலிலாப்பூர் பி. எஸ்.
நைமஸ்குல் முதல் தமிழ்ப்பண்டிதர் சிரஞ்சீவி, ம வே.
துரைசாமி ஐயரும், முதற்பதிப்பிற்கு உடனிருந்து உதவிய
திருமா

தூர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணையாவர்கள் குமார் சிரஞ்சீவி, கே. அருணாசலஐய
ரும், சென்னை இராசதானிக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலைத் தமிழ்ப்
பண்டிதர் சிரஞ்சீவி, ஜி. சேஷாத்திரியரும் ஆராய்தல் ஒப்புணைக்
குதல் முதலிய பேருதவிகளை உள்ளன்புடன் செய்து வந்தார்கள்.

* இப்பிரதியில் அரும்பதவுரையின் சில ஏடுகள் இருந்தன.

16

முகவுரை.

உபகாசச்சம்பளம் பெற்றமையை அறிந்து எனக்கு ஒருவிதத்
திலும் கவலையுண்டாகாதபடி ஆதரித்து தூற்பரிசோதனை விஷயத்
தில் ஊக்கமளித்துவரும் திருக்கைலாயபாம்பரைத் திருவாவடு
துறையாதனைகர்த்தாவர்களாகிய ஸ்ரீலக்ஷ்மி கப்பிரமணிய தேசிகரவர்
களையும், தூற்பரிசோதனைக்கு உடனிருந்து உதவி புரிபவர்கள்

விஷயத்தில் நான் கவலையுறவண்ணம் அவர்களுக்குப் பல வருடக் களாக மாதவேதனமளித்து ஆதரித்துவரும் ஸ்ரீசேது ஸம்ஸ்தானாதிபதிகளும், மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கத்தலைவர்களும், சென்னைச் சட்டசிருபணசபை அங்கத்தினர்களுமான கௌரவம்பொருந்திய மகாராஜாஜஸீ பா. இராஜராஜேசுவர சேதுபதி மகாராஜா அவர்களையும் ஒருபொழுதும் மறவேன்.

இந்தால் மூலமும் உரைகளும் கணேச அச்சக்கூடத்திற் பதிப் பிக்கப்பெற்றன ; அதற்குவேண்டிய அனுகூலங்களைச் செய்துகொடுத்த ம-நா-நா-ஸ்ரீ முருகேச முதலியாரவர்கள்பால் நன்றியறிவுடையேன்.

தொழிலாளிகளுடைய முட்டுப்பாடு மிகுதியாயுள்ள இக்காலத் தில் இப்புத்தகத்தின் ஏனைப்பகுதிகளைத் திருத்தமாக மிக்க விரை வில் நிறைவேற்றும்படி செய்வித்து உதவிய கமர்ஷியல் அச்சக்கூடத் தாருடைய அன்புடைமை மிகவும் பாராட்டத்தக்கது.

இப்பதிப்பிற் காணும் பிழைகளைப் பொறுத்துக்கொள்ளும்படி விவேகிகளைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இம்முயற்சியிற் புகுத்தி நடத்தி ஊக்கமளித்து என்னைப் பாது காக்கும் தமிழ்த் தெய்வத்தை அனவாதமும் வந்திக்கின்றேன்.

“தியாகராஜவிலாஸம்”
திருவேட்டிசுவரன் பேட்டை. }
6—12—1920.
இங்கனம்:

வே. சாமிநாதையன்.

உ
இந்நூலாசிரியராகிய
இளங்கோவழிகள் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகள் சோகாட்டில் வஞ்சிகரத் திருந்து அரசுசெய்த சோலாதனென்னும் அரசனுடைய புத்திரர்; சோன் சேங்குட்டுவனுடையதம்பி; இதனால் இவர் முதலில் இளங்கோவென்று சொல்லப்பட்டுப் பின்பு தடவுபூண்டமையால் இளங்கோவடிகளென்று பெயர் பெற்றார்; இவர் தடவுபூண்டதற்குக்காரணம் இப்புத்தகத்தின் கட-ஆம் பக்கம் முதலியவற்றாலும், இந்நூல் செய்ததற்குக்காரணம் இதன் பதிகத்து முதற்பாகத்தாலும் அதன் உரைகளாலும் விளங்கும்; தடவுபூண்ட பின்பே இந்நூல் இவரால் செய்யப்பட்டது. பத்தினியைத் துதித்தலையும் சில தருமங்களை உலகத்தார்க்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்பதையும் எண்ணி இவர் இந்நூலைச் செய்தனர்; தமது மரபிலுள்ளாருடைய உயர்ச்சியைக் கூறதல் போலவே ஏனைச் சோழ பாண்டியர்களுடைய உயர்வுகளையும் சிறிதும் வேறு பாடின்றி இவர் கன்றாகச்சொல்லியிருத்தலால், இவரது மனத்தையுமை கன்கு புலப்படுகின்றது. இந்நூலினிடையிடையே சொல்லப்படுபவர்களுடைய சரித்திரநிகழ்ச்சியாற்போந்த நற்பயனையும் தீப்பயனையும் ஆங்காங்கு உலகத்தார்கோக்கிச்சொல்லிப்போதல் இவர்க்கு இயல்பு. பின்னும் யாரோனும் மிக்க துன்பமனுபவித்ததாகச் சொல்லுங்கால் அத்துன்பத்திற்குக் காரணமாக முற்பிறப்பில் அவர்கள் தீவினை செய்ததைக்குறித்து இவர்மனம் இரங்கித் தென்பதை ஆங்காங்குள்ள பாடற்பகுதிகள் கன்கு புலப்படுத்தும். இவர் மலைகாட்டினராதலால் இந்நூலில் அக்காட்டுச்சொற்கள் பல அவ்வவ்விடத்து வந்துள்ளன.

இவர் இக்கதை நிகழ்ந்தகாலத்திருந்தவார்தலாற் காவிரிப்பூம்பட்டினத் திலும் மதுரையிலும் நடந்த சரித்திரங்களை அறிந்தோர்வாய்க்கேட்டும் மலை காட்டில் நிகழ்ந்தவற்றைக்கேட்டதோடு தாமே கேளிக்கண்டும் இந்நூலைச் செய்தனர். இங்ஙனம் செய்தாரென்பதை இந்நூற்பதிகமும், உடு-ஆவது ௩௦-ஆவது காதைகளும் விளக்கும்.

இக்கதையோடு தொடர்புள்ளதாகிய மணிமேகலையின் கதையையும் இந்நூலினிழையிற்சேர்த்துப் பாடக்கருதியிருந்த இவர், 'இக்கதையைமணிமேகலையென்றபெயரால் ஒரு காப்பியமாக யான் செய்துமுடித்தேன்' என்று மதுரைத்தமிழாசிரியர் கூலவாணிகன்சாத்தனார் சொல்லக்கேட்டு அவ்வாறு செய்யாது விடுத்தனர்.

சமயம்.—கால்கோட்காதையிற் செங்குட்டுவன் இமயஞ் செல்வப் புறப்பட்டபொழுது, "நிலவுக்கதிர் முடித்த நீளிருஞ் சென்னி, புலகுபொதி புருவத் துயர்ந்தோன் சேவடி, மறஞ்சேர் வஞ்சி மாலை யொடுபுனைச், திறைஞ் சாச் சென்னி பிறைஞ்சி வலங்கொண்டு" [அடி, ௫௪-௭] எனவும், "ஆடக

3

18 இளங்கோவடிகள் வரலாறு.

மாடத் தறிதுயி லமர்த்தோன், சேடங் கொண்டு சிலர்நின் நேத்தத், தென்னீர் கார்த செஞ்சடைக் கடவுள், வண்ணச் சேவடி மணிமுடி வைத்தலி, ஞங்கது வாங்கி பணிமணிப் புயத்துத், தாங்கினனாதி" [அடி, ௬௨-௭] எனவும், செங்குட்டுவனை கோக்கி இமயத்தினின்றும் வந்தமுனிவர்கள் கூறியதாக, "செஞ்சடை வானவ னருளினில் விளங்க, வஞ்சித் தோன்றிய வானவ கோளாய்" [அடி, ௬௮-௯] எனவும், வரத்தருகாதையில் மாடலன் கூறியதாக "ஆனே றூர்த்தோ னருளினிற் றேன்றி, மாநிலம் விளங்கிய மன்னவ னாதலின்" [அடி, ௧௪௧ - ௨] எனவும் இவரே கூறியிருத்தலாலும், இவர் அவனுடைய தம்பியாதலாலும் இவரது சமயம் சைவமென்று தோற்றுகின்றது. இவருக்கு அடிகளென்று பெயர் வந்திருத்தலையும், பதிகத்தில், "குணவாயிற் கோட்டத்து" என்பதிற்கோட்டமென்றதற்கு 'அருகன்கோயில்' என்று அடியார்க்கு நல்லார் பொருள் செய்திருத்தலையும், இந்நூலிற் சிலவிடத்துச் சைனமதக்கொள்கையை இவர் மிகுத்துக்கூறியிருத்தலையும் கொண்டு இவரதுசமயம் சைனமென்று ஐயுறுதற்கும் இடம் உண்டு.

காலம்.— “உரையிடை யிட்ட பாட்டுடைச் செய்யு, ஞானசாஸ்திர ளருள மதுரைக், கூல வாணிகன் சாத்தன் கேட்டனன்” என இத்தூதர் பதிகத்திறதியிலும், “இளங்கோ வேந்த னருளிக் கேட்ப, வளங்கெழு கூல வாணிகன் சாத்தன், மாவண் டமிழத்திற மணிமேகலைதற, வாதைம் பாட்டினு ளறியவைத் தனனென்” என மணிமேகலையின் பதிகத்திறதியிலும் கூறியிருத்தலால், இளங்கோவழிகளும் சாத்தனாரும் ஒருவர்முன்னிலையில் ஒருவர் முறையே சிலப்பதிகாரத் தையும் மணிமேகலையையும் அரங்கேற்றினாரென்று போதருதலானும், நோல் காப்பியச்செய்யுளியலில், “ஞகார முதலா” என்னும் (உசு) சூத்திரத்தின் விசேடவுகரயில், ‘சீத்தலைச்சாத்தனாராற்செய்யப்பட்ட மணிமேகலை’ எனப்போசிரியரொழுதியிருத்தலால் மேற்கூறியசாத்தனார் கடைச் சங்கப்புலவருளொருவராகிய சீத்தலைச்சாத்தனாரென்று தெரிதலானும், இளங்கோவழிகள் காலம் கடைச்சங்கப்புலவர் காலமென்று நிச்சயிக்கப்படுகிறது.

இளங்கோவழிகளுக்குத் தமையனாகிய செங்குட்டுவன் பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகியார்க்குக் கோயிலசமைத்து விழாக்கொண்டாடியகாலத்து இலங்கையரசனாகிய கயவாகுவென்பவன் உடனிருத்தானென்று வார்த்தருகாதையாலும், அக்கயவாகுவும் இலங்கையிற் கண்ணகியார்க்குக் கோயில் கட்டுவித்து விழாக்கொண்டாடினானென்று இத்தூதர்பதிகத்தைச்சார்ந்த உரைபெறுகட்டுரையாலும் தெரிகின்றன. இற்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய ௧௮௦௦-வருடங்களுக்கு முன்பு கயவாகுவென்னுமரசனொருவன் இருத்தானென்று இலங்கைச்சரித்திரமாகிய மகாவம்சத்தாம் புலப்படுகின்றது. பின்னும் சற்றேறக்குறைய ௮௦௦-வருடங்களுக்குமுன்பு கயவாகுவென்னும் மற்றோரசனிருத்ததாகவும் அச்சரித்திரத்தால் தெரியவருகின்றது. ஆயினும், இத்தூதரின் கூறிய வேறு சில அரசர்களுடைய காலத்தை ஆராயும்போது இத்தூதரரசிரியர்காலம் முதற்கயவாகுவின் காலமென்றே தனியப்படுகிறது.

அரும்பதவுரையாசிரியர்

வாலாறு.

இவருடைய பெயர்முதலியவற்றுள் யாதொன்றும் தெரியவில்லை. இவ்வரும்பதவுரையையே பெருங்கருவியாகக்கொண்டு இத்துவக்கு அடியார்க்கு நல்லார் உரைசெய்தனரென்பது இவ்விரண்டிரகணையும் வைத்து ஒப்பு கோக்கின் தூன்கு விளங்கும்; ஆயினும் இத்துவத்தில் இவ்விரண்டு உரையாசிரியர்களுக்கொண்ட பாடம் சிலசிலவிடத்து வேறுபட்டுள்ளன; அவ்வேறுபாடுகள் அவ்வவ்விடத்துள்ள உரைகடைகளால் கன்கு புலப்படும். அடியார்க்கு நல்லாருரையிற் காணப்படாத பல மேற்கோள்களும் சிலநூற் பெயர்களும் இவ்வுரையிற் காணப்படுகின்றன. வாக்ஷியங்கனின் முதலிறதிகளையேனும், முதலிமட்டுமேனும், சொற்களையேனும் எழுதிப்பொருள் எழுதுவதும், ஒன்றைபுமெழுதாது பொருளிடும் எழுதிக்கொண்டு போவதும் இவ்வுரையாசிரியருடைய கொள்கையாக இருக்கின்றன. இதற்சங்கச்செய்யுட்களுடைய கருத்துமுதலியவற்றை இவர் ஆங்காங்கு விளக்கியிருப்பதுடன் சிலசிலவிடத்து மிகச் செவ்விதாகப் பதசாரமும் எழுதியிருக்கிறார். அடியார்க்கு நல்லாருரையாத் புலப்படாத சிலவிஷயங்கள் இவ்வரும்பதவுரையால் விளங்குகின்றன. இவ்வுரையிற் பல விடங்களில் வாக்ஷியங்கள்பூர்ணமாக எழுதப்படவில்லை. சில பாகங்களுக்கு ஒருவகையாக உரையெழுதிப் பின்புவேறு உரையெழுதும்பொழுது அதனைப்புலப்படுத்தற்குரிய உம்மை முதலியன கிடையா. இவ்வுரையிலுள்ள முடிவுகளும் பொருளும் இல்லையாயின், அடியார்க்கு நல்லாருடைய உரைகிடையாத பாகங்களுக்குப் பொருள்காண்பது அரிது.

அடியார்க்கு நல்லார் வாலாறு.

இவருடைய வருணம் சமயம் ஊர் காலம் ஆகிய இவற்றுள் ஒன்றும் புலப்படவில்லை; ஆனாலும் சச்சினார்க்கினியரால் மறுக்கப்படுவன வற்றுட்கில இவருடைய கொள்கையாக இருத்தல்பற்றி இவரதுகாலம் சச்சினார்க்கினியருடைய காலத்திற்கு முந்தியதாயிருக்கலாமென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது. இவர், மஹாபுரையாசிரியர்கன்போலன்றித் தாம் எடுத்தக்காட்டும் மேற்கோள்கள் இன்னஇன்ன துல்கனின்கண் உள்ளனவென்று பெரும்பாலும் புலப்படுத்தியிருக்கிறார். சிலசிலவிடத்துப் பதப்பிரயோசனமும் அலங்காரமும் மெய்ப்பாடுகளும் வேறு சிலகுறிப்புக்களும் இவராலெழுதப்பட்டுள்ளன.

ஐந்திண்குமுரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருளாகிய இவற்றுள் ஒவ்வொன்றின்வகை பலவற்றிற்கும் இத்துலிலிருத்தே உதாரணங்காட்டி விளக்கியிருக்கின்றனர். இத்துல் செய்யப்படும்பொழுதிருத்த இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் துல்கள் பலவும் இவர்காலத்து இறந்துபோனமையால், இவர் அவ்விசைநாடகப்பகுதிகட்டுகேசதுணுக்கம், ஒத்தீரகாளியம், பஞ்சமாபு, பாதசேனுபதியம், மதிவாணர்நாடகத்தமிழ்துல்கள் என்னும் ஐத்துல்களை

20

அரசர் பெயர் முதலியன.

புமே மேற்கோளாகக்கொண்டனர். இத்துலுள் இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதையில், “சித்திரைச் சித்திரைத் திங்கைச் சேர்ந்தென” (அடி, ௧௪) என்றும், கட்டுரைகாதையில் “ஆடித் திங்கட் பேரிருட் பக்கத், தழல்சேர் குட்டத் தட்டமி ழூன்று, வெள்ளி வாரத்து” (அடி, ௧௩௩ - ௩) என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ள காலவரையறையைக் கொண்டும், அவ்வவ்விடத்து நிகழ்த்தவற்றைக்கொண்டும் ஊகித்துக் கோவலன் கண்ணகி இருவரும் இன்னகாலத்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்து புறப்பட்டார்களென்றும், இன்ன இன்னகாலத்து இன்னதுஇன்னது செய்தார்களென்றும் எழுதிக்கொண்டு போகிறார்; (பக்கம். ௨௩௭, ௨௪௬, ௩௪௩-௪, ௩௪௭-௭, ௩௬௦) இதனால் இவருடைய கணிததுற்பயிற்சி விளக்குகின்றது.

இவருடைய உரைகளை சிற்சிலவிடத்து எதுகை மோனை முதலியவற் றோடுகூடி இனியசுவையுடன் செய்புள்ளடையாக அமைந்துள்ளது. ஒவ் வொரு பகுதியையும் தனித்தனியே படிப்போர்க்கு அவ்வப்பகுதி ஆம் காங்குள்ள உரையாலேயே புலப்படவேண்டுமென்பது இவருடைய கருத்தா தலால் முன்னெழுதியவற்றையே பின்னுமெழுதுவர். இவர் கருத்தினுள்ள தலை இப்புத்தகத்தின் ௩௮௩-ஆம் பக்கம் முதலியவற்றிற்காண்க. மூலத்தில் எவ்விடத்தேனும் திசைச்சொற்கள் வந்திருப்பின் அவற்றைத் தனித்தனியே எடுத்துக்காட்டி இன்னசொல் இன்னகாட்டியெழுக்கென்றும், முற்காலத்து வழங்கிய பழமொழிகளின்கருத்து எவ்விடத்தேனும் வந்திருக்குமாயின் அவற் றைத் தனித்தனியே எடுத்துக்காட்டி இன்னது இன்ன பழமொழியென்றும் புலப்படுத்துவார். ஒருதலையாகப்பொருள்கொள்ளாது பலரும் தத்தமக்குத் தோற்றியவாறே பொருள் கொள்ளக்கிடந்த போற்றியென்டதை இவர் இகர வீற்றுவியங்கோளாகக்கொண்டு போற்றுவாயாகவென்று பொருள் செய்தி ருக்கிறார்; (பக். ௩௪௮) நச்சினார்க்கினியரும் காட்டியென்பதை இகரவீற்று வியங்கோளாகக்கொண்டார் (சீவகசிந்தாமணி, ௪௮௬.) இவர், 'கானல்வரியில் விரியக்கூறுதம்' (பக். ௮௮, ௧௦௦.) என்றும், 'முன்னர் ஆணி என்பதனுட் கூறி னும்' (பக். ௨௩௩.) என்றும் எழுதியிருத்தலால், இவர் கானல்வரிக்கு உரை செய்திருத்தனரென்பதும், 'அழற்படுகாதைக்கண்ணே விரித்துக்கூறுதம்' (பக். ௧௧௬.) என்றும், 'கட்டுரைகாதையுள் விரியக்கூறுவாம்' (பக். ௨௩௭.) என்றும் எழுதியிருத்தலால், அழற்படுகாதைமுதலியவற்றிற்கும் உரை செய்யவெண்ணியிருத்தாரென்பதும் வெளியாகின்றன.

**இத்த நூலாலும் உரைகளாலும் தெரிந்த
அரசர் பெயர் முதலியன:—**

(க) அரசர் :—அநாகுலன், அவந்திராட்டரசன், அழும்பில்வேன், இளஞ்செழியன், உத்தரகௌத்தன், உத்தரன், உருத்திரன், கங்கர், கட்டிபர், கடுங்கோன், கயலாகு, கரிகால்வளவன், கருகாடர், கலிங்கர், கன்னர், கணகன், காய்சினவழுதி, கொங்கணர், கொங்கர், கோசர், சிங்கன், சித்திரன், சிலேதன், சேரலாதன், தனுத்தரன், தொண்டிபோர், பழையன், பெருகத்தின்னி, பைரவன், மகதநாட்டரசன், மாகீர்த்தியாகியநிலந்தருதிருவிற்பாண்டியன், மாகத்தாஞ்சேரலிரும்பொறை, மாணுவவேந்தர், முசுருத்தன், யவனர், வச்சிரநாட்டரசன், வசு, விசயன், விசித்திரன், வெற்றிவேற்செழியன்.

அரசர் பெயர் முதலியன.

21

(உ) நாடுகள் :—கலிங்கம், குடகம், குண்டூர்க் கூற்றம், குணகாரநாடு, குமரிநாடு, குறும்பிணநாடு, குன்றநாடு, கொங்கு, கொல்லம், சோளாடு, தென்காடு, தென்பாலி, நாகநாடு, பாண்டியநாடு, பின்பரவிலநாடு, மகதநாடு, மத்திமதேசம், மதுரைநாடு, முத்தூர்க்கூற்றம், முன்பரவிலநாடு, வச்சிரநாடு.

(ஊ) ஊர்கள் :—அவந்தி, இரம்பில், இரவிபுரம், இலங்கை, உஞ்சை, உறந்தை, கச்சி, கபாடபுரம், கபிசுபுரம், காப்பியக்குடி, குணவாயில், கொடுங்கோளூர், கொடும்பாளூர், கொற்கை, சிங்கபுரம், செந்தில், சேடி, சோ, தங்கால், தலைச்செக்காடு, திருவரத்தபுரம், திருவரங்கம், தொண்டி, நெடுங்குளம், நேரிவாயில், பறைபூர், புகார, மதுரை, மாங்காடு, வஞ்சி, வயலூர், வாரணவாசி, வியலூர்.

(ச) மலைகள்:—அழகர்மலை, இமயம், ஏரகம், குடமலை, குமரிக்கோடு, கொல்லி, சிறுமலை, செங்குன்று, திருச்செங்கோடு, நீலகிரி, பெருமலை, பொதியில், மேரு, வெண்குன்று, வெள்ளியம்பெருமலை, வேங்கடம்.

(ரு) ஆறுகள்:—அயிரை, கங்கை, காவிரி, குமரி, சிலம்பாறு, சோணை, தொழுகை, பஃதுளி, பேராறு, பொருகை, வையை.

(சு) பொய்கைகள்:—இட்டசித்தி, சூரியகுண்டம், பவகாரணி, புண்ணியசரவணம்.

சோமகுண்டம்,

(எ) கோயில்கொண்ட தேய்வங்கள் :—அருகன், அறுமுகன், இர்திரன், ஐயை, ஐராவதம், கண்ணகி, கற்பகம், காமன், கைலாசம், சத்திரன், சாத்தன், சாதவாகனன், சிவபெருமான், சூரியன், திருமால், பலதேவன், புத்தன், மங்கலாதேவி, வச்சிரம், வேல்.

(அ) புலவர் :—அகத்தியனார், அறிவனார், ஆதிவாயிலார், இருந்தை யூர்க்கருங்கோழிமோசியார், இறையனார், கீர்த்தையார், சிகண்டியார், சிறு பாண்டரங்கனார், செயித்தியனார், துவரைக்கோமான், தொல்காப்பியனார், நாரதனார், நிதியின்கிழவன், பரதசேனாபதியார், பாண்டியன்மதிவாணனார், மதுரைக்கூலவானிகன்சாத்தனார், மதுரையாசிரியன்மாதனார், முரஞ்சியூர்முடிசாகராயர், யாமளேந்திரர், வெள்ளூர்க்காப்பியனார்.

சிலப்பதிகாரக் கதைச்சுருக்கம்.

[க.—பு க ள் ற் க் க ள ண் ட ம்.]

சோழவளநாட்டிற் காவிரிநதி கடலொடுகலக்கும்சங்கமுகமென்னுந்
துறையைபுடையதும் சோழர்களுடைய பழைய இராசதானியாகவுள்ளதும்
பெரியோர்ணாற் சிறப்பித்துப் பாராட்டி மிகப் புழைப்படுவதுமாகிய கா
விரிப்பூம்பட்டினத்தில் சோழன்கரிகாலன் அரசாட்சிசெய்தவருகையில்,
இப்பர் கவிப்பர் பெருங்குடியொன்னும் மூவகைவணிகருட் பெருங்குடியர்
குலத்திலுதித்தோனாகிய மாசாத்துவானென்பான், தன்மகன் கோவலனுக்கு
அக்களில் அம்மரபிலுதித்த மாசாய்கன் மகள் கண்ணகியை மிக்கசிறப்
புடன் மணம்புரிவிக்க, கோவலன் கண்ணகிபால் மிகவும் அன்புவைத்த
கலம்பாராட்டி இன்புற்றுத் தருக்கி மகிழ்ந்து நடக்கும் நாட்களில் ஒருநாள்,
அக்கோவலன்தாயாகிய பெருமானைக்கிழத்தியென்பவள், கோவலனும் கண்
ணகியும் இல்வாழ்க்கையைச் செவ்விதாகாடத்திக் கைதேர்த்த உயர்ச்சி
பெற்ற விளங்குதலைக் காணவேண்டி வேறொரு மாளிகையில் இல்
லறங்கடத்துவதற்கு வேண்டும் பொருள்களை நிரப்பி வேலைசெய்பவர்களைபும்
நியோகித்த அவ்விருவரையும் அதிலிருத்த, அவர்கள் மனவொருமையோடு
அதிலிருந்து அறவோர்க்களித்தல் அநதணரோம்பல் துறவோர்க்கெதிர்த்தல்
முதலியவற்றைச்செய்து இல்லறத்தை ஒழுக்காக நடத்திவருவாராயினர்.

இப்படியிருக்கையில், கோவலன், மிக்க அழகுடையவனும் ஆடல் பாடல் முதலியவற்றில் மிகத்தேர்ச்சிபெற்றவனுமாகிய மாதலியென்னும் நாடகக்கணிகையை விரும்பித் தன்பாலுள்ள பலவகைப்பொருள்களையும் காந்தோறங்கொடுத்து அவளோடும் இடைவிடாது மருவி மகிழ்வானாயினான். கண்ணகி பிரிவாற்றாது வருகதி அவ்வருத்தத்தைச் சற்றும் வெளிப்படுத்தாமல் அவன்பாற் சிறிதேனும் வெறுப்பின்றி இல்லறவொழுக்கத்தை வழுவாது நடத்திவந்தாள்; அக்காலத்து வழக்கப்படி அக்ககரத்தில் இத்திசுக்குத் திருவிழா நடத்தப்பட்டது. அதன்முடியில் அக்ககரத்தார் தத்தம் பரிவாரங்களோடு கடலாடுதற்குச் சென்றார்கள்; கோவலனும் மாதலியுடன் கடற்கரையையடைந்து ஓரிடத்திருந்து அவள்கையிலிருந்த வீணையைவாங்கிப் பலவகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவ்வீணையைவாசித்தான்; அவன்பாடியபாட்டுக்கள் பலவகைப்பட்ட அகப்பொருட்சுவையைத் தழுவியிருத்தமையின் மாதலி, 'இவன் வேறுமகளிர்பால் விருப்புடையன்' என்றெண்ணிப் புலந்து அவள்கையிலுள்ள வீணையைவாங்கித் தான்வேறு குறிப்பில்லாதவளாக இருப்பினும் அவன் வேறுகுறிப்புள்ளவனாகத் தனக்குத் தோற்றினமையின், தானும் வேறுகுறிப்புடையாள்போலவே அகப்பொருட்சுவையைத்தழுவிப் பலவகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவ்வீணையை வாசித்தாள்; அதனைக்கேட்ட கோவலன், வேறொருவர்மேல் முனம்வைத்து அவள் பாடினாளென்றெண்ணி ஊழ்வினையின் முயற்சியால் கொதுப்புற்று அவளோடு அளவளாவாமல் தன்வீட்டையடைந்து, தேவந்தி

சிலப்பதிக

நாகக் கதைச்சுருக்கம்.

பென்னும் பார்ப்பனத்தோழியோடு சல்லாபஞ் செய்துகொண்டிருந்த கண்ணகியைக்கண்டு, அவளுடன் பள்ளியறையிற்புகுந்து அவன்மேலிவாட்டத்தையும் மனவருத்தத்தையுத்தெரிந்து, 'பொய்யை மெய்யாகக் காட்டி யொழுதும் பாத்மையோடுமருவி ஒழுதியகாரணத்தால் முன்னோர்தேடிவைத்த பொருட்டுவியல்களையெல்லாம் தொலைத்து வறுமையடைத்தேன்; அஃது எனக்கு மிக்க கண்ணத்தைத்தருகின்றது' என்றசொன்னான். அதனைக்கேட்டகண்ணகி, மாதவிக்குக்கொடுத்தற்குப் பொருளில்லாமையால் அவள்தளர்த்துசொன்னானென்றுகருதி, 'அடியேனிடத்து இரண்டு சிலம்புகள் உள்ளன; அவற்றைக் கைக்கொண்டருள்க' என்று சொன்னான்; அவன், 'மதுரையையடைந்த இச்சிலம்பை வானிகமுதலாகக்கொண்டு விவாபாரஞ் செய்துமிக்கபொருள்தேடித்தற்கெண்ணினேன்; நீயும்உன்வரவேண்டும்' என்றான்; அவளும் உடன்பட, கோவலன் அன்றிரவுள்கடையாமத்திற் கண்ணகியை அழைத்துக்கொண்டு ஒருவருமறியாதபடி புறப்பட்டுக் காவிரியின் வடகரைவழியாக மேற்கேசென்று ஒருபூஞ்சோலையையடைந்து அதில் தவஞ் செய்துகொண்டிருந்த ஆருகதசமயத் தவமுதியோளாகிய கவுத்தியைக்கண்டு வணங்கி, 'மதுரையிலுள்ள பெரியோர்கள்பால் அறநாற்கேள்விகளைக் கேட்டற்கும் அறிவனைத் தொழுதற்குமாக உடன்வருவேன்' என்றசொல்லியஅவளோடும்வழிக்கொண்டு அரங்கமடைந்து அங்குவந்த சாரணர்களைத்தரிசித்து ஓடமேறிக் காவிரியின் தென்கரைசேர்ந்த ஒருபொழிவிலிருந்தான்; அப்பொழுது அங்குவந்த கண்ணகியையும் கோவலனையும் அவுமறித்துப் பேசிய ஒருபாத்மையையும் ஒருதார்த்தனையும் கவுத்தி கரிவடிவல்கொள்ளும்படி சபித்து, அவர்கள் அவ்வாறுனமையறிந்து இரங்கிய கோவலன் கண்ணகியிவர்கள் வேண்டுகோளால் அவர்களுக்கு அவ்வடிவு ஒருவருடத்தில் நீங்கும்படி சாபவிடைசெய்தாள். பின்புமவரும் உறையூரையடைத்தார்கள்.

[உ.—மதுரைக்காண்டம்.]

இடைத்தவர்கள் அன்று அங்கே நிற்கி மதகாட்காலைப் புறப்பட்டுச் சிறிதுதூரஞ்சென்று ஓரிடத்திருந்து இளைப்பாறி அங்குவந்த ஓரத்தனனால் வழிதெரிந்துகொண்டு அப்பாற்சென்றார்கள். செல்லும்பொழுது ஒரு நாட்காலைப்பிற்கோவலன், கவுத்தியையும்கண்ணகியையும் ஓரிடத்தில் வைத்து விட்டுக் காலைக்கடன் கழித்தற்பொருட்டு ஒரு பொய்கையைபடைத்து நிற்கையில், தன் பிரிவாற்றாது வருத்திய மாதவிபாலனுப்பப்பட்டு அவளோடு புடன் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்றும் அங்குவந்த கௌசிகனென்னும் அத்தனனைக்கண்டு தன்பிரிவால் தன் தாய் தந்தை முதலியோரும் மாதவியும் படுகிறவருத்தங்களை அவனால் தெரிந்து யிகவருத்தமுற்றுத் தான்புறப்பட்ட தற்குக்காரணங்களையும் தன்வணக்கத்தையும் தன்னுடைய தாய்தந்தைக்குச் சொல்லிப் பாதுகாத்துவரும்படி அவனையனுப்பிவிட்டுக் கவுத்தியையும் கண்ணகியையும்படைத்து அவர்களுடன் புறப்பட்டு இடையிற் சந்தித்த பாணர்களுடன் அளவளாவி அவர்களால் வழியின் அளவு தெரிந்துகொண்டு போய்வையையாற்றையடைத்து அதனைத் தொழுது புனைபேறி அக்கரை சென்று மதுரையின் மதிப்புறத்ததாயிய முனிவர் இருக்கையில் தங்கினாள்.

மந்தைநாட்காலையிலெழுந்து கவுத்தியை வணங்கித் தங்களுக்கு முன்பு கேட்கத் துன்பங்களைச் சொல்லி வருத்திப் பின்பு அவள் தேற்றத்தேறிக் கண்ணகியை அவன்பால் வைத்துவிட்டுத் தான் வடனிகஞ்செய்தற்றிய

இடமறிதற்பொருட்டு மதாரங்காத்தின் உள்ளேசென்று அதன்வளங்களை
பெல்லாங்கண்டு மீண்டு கவுந்தியையடைத்து அங்கேச்செற்புமுதலியவற்
றைச் சொல்லி அப்பால் அங்கேவந்த தனது கட்டாளனாகிய மாடலனென்னு
மத்தனானோடு சல்லாபஞ்செய்துகொண்டிருந்தான். அப்பொழுது கவுந்தி,
அங்குவந்த இடைச்சியர் தலைவியாகிய மாதரியைக்கண்டு அவளது கல்லொ
ழுக்கத்தோட்கி, 'இவளிடத்திற் கண்ணியை அடைக்கலமாகக் கொடுக்க
லாம்' என்று நிச்சயித்த அவளையழைத்துக் கண்ணியின் கற்புமேம்பாட்டை
யும் அவள்மென்மைத்தன்மையையும் உயர்ந்தோர்களாக 'கொடுக்கப்படும்
அடைக்கலப்பொருளைப்பாதுகாத்தோர் அடையும்பயிணயும் அவட்கு விளக்கச்
சொல்லிக் கண்ணியை அவளிடம் ஒப்புவிக்க, அவள்மகிழ்ச்சிபுடன் ஏற்று
விடைபெற்றுக் கண்ணியைக் கோவலனுடனழைத்துக்கொண்டு ஆயர்பாடி
யிலிருக்கும் தன்னீட்டையடைத்து அவ்விருவரையும் புதியமனை யொன்றிலடை
வித்து யிகவுபசரித்துத் தன்மகள் ஐயைஎன்பவனைக் கண்ணிக்குத் துணை
பாகவைத்துச் சமைத்தற்குரிய பொருள்கள் பலவற்றையும் கொணர்ந்து
கொடுப்பக் கண்ணி அவற்றைச் செவ்விதாகச்சமைத்து முறைப்படியுண்பிக்
கக் கோவலன் இனிதாகவுண்டு கண்ணியை அருகழைத்து அணித்து, 'நீ
இந்தப்பாலைவழியில் வந்ததை எண்ணி நம் தாய்தந்தையர் என்ன
துன்பமுற்றுகளோ! யிக்க இன்பத்தை அனுபவித்துவந்த நாம் இந்
தக் கொடியதுன்பத்தையனுபவித்தது கனவோ? நனவாயின், இதற்
குக்காரணமாக முன்புசெய்த தீவினையாதோ? யான் ஒன்றுமறிந்தி
லேன்; வீணரோடும் விடரோடுக்கூடிப் பிறரைப் புறக்கூறுங் கூட்டத்
திற்புகுத்த கல்லொழுக்கத்தைத்தறந்த மகாபாலியாகிய எனக்கு இனித்
தீக்கதியன்றி நற்கதியுண்டாமை? இருமுதுருவார்க்கும் ஏவல்செய்தலையொ
ழிந்தேன்; உனக்கும் துன்பஞ்செய்தேன்; இக் கூடாவொழுக்கம் தீதென்று
சிறிதுமெண்ணிலேன்' என்று பலவாறாகி, 'சுந்தரமுதலியவற்றைநீக்கி
நாணமுதலியவற்றையும் கற்பையும் பெருந்துணையாகக்கொண்டு என்னோடு
வந்து எனது தனிமையைத்தீர்த்த பொன்னே கொடியே புனைபூக் கோ
தாய், நானின் பாவாய் நீணில் விளக்கே, கற்பின் கொழுந்தே பொற்பின்
செல்வீ! இனி, உன்னுடைய சிலம்புகளுள் ஒன்றைக்கொண்டுபோய் விரை
வில் விற்றுவருவேன்; வருமளவும் தனிமையால் வருந்துதலையொழிவாயாக'
என்றுசொல்லி, ஒருசிலம்பைவாங்கிக்கொண்டு அவள் தனியே யிருத்தலைக்
கண்டு மனம்பெதும்புதலாலே பெருமிய தன்கண்ணை அவள்கண்டால்
வருந்துவாளென்று மறைத்தவனாகி அவ்விடத்தைநீக்கிப் பிரிக்ருக்கவனிடம்

லாத மனமுடையவனாய்ச் சென்று எதிர்ப்பட்ட துர்நிமித்தங்களை அறியாமற் கடைத்தெருவிற்புகூந்து எதிரே னுறு பொற்கொல்லப் பின்னேவர முன்வந்த ஒருபொற்கொல்லனைக்கண்டு 'இவன் அரசனாற்பெயர்பெற்றோன்' என்றெண்ணி அவனருகிற்சென்று, 'அரசன்றேவியணிதற்குத் தகுதியான சிலம்பினை விலை மதிக்கும் வன்மையுடையாயோ?' என்று வினாவி, அவன் மிக்கபணிவுடன் தான் வல்லனாதலைக் குறிப்பிக்கக் கோவலன் தான்கொணர்ந்த சிலம்பைக் காட்டினான். அவன்பார்த்து, 'இதனை அரசனுக்கு யான்தெரிவித்துவருமனவும் என்கீட்டிற்கு அபலதாபிப இவ்விடத்தே நீர் இறும்' என்று ஓரிடத்தைக் காட்டிச் செல்ல, கோவலன் அவ்விடத்தேயிருத்தான். சென்றபொற்கொல் னன் முன்பு அரசன்மகையியின் சிலம்புகளுள் ஒன்றைவஞ்சித்தத் திருமிக் கொண்டவனாதலால், 'யான் முன்பு வஞ்சித்தக்கவர்ந்தகொண்ட சிலம்பு

செய்ப்புதிகாரக்

கதைச்சுருக்கம்:

என்னிடத்தேயுள்ளதென்று இராசாவுக்கு வெளிப்பெய்தற்கு முன்னமே அந்நேரே ஒத்த சிலம்பைப்பொருத்த இப்புதியவனால் என்மீதுண்டாகும் ஐயத்தைப் போக்கலாம்' என்று தன்னுள்ளே நிச்சயித்து, தன் மனைவியின் ஊடல்தீர்த்தம்பொருட்டுத் தன்கோயிலுக்கு அவன்கோயிலுசேர்த்திக் காம பாவசனாய்ச்செல்லும் பாண்டியன்செய்குஞ்செழியனைக்கண்டு வணங்கித்தி த்து, 'கண்ணக்கோல் முதலியன இல்லாய்க்கோயிற்கண் இருத்த சிலம்பைத் திருடியவன் அடியேனுடைய சிறியகுழலின்புறத்தே அச்சிலம்போடு வந்தி ருக்கிறான்' என்றுசொல்லப் பாண்டியன் உடனே காவலாளர்களைப்பைழ்த்து, 'என்மனைவியின்சிலம்பு இவன் கூறிய கள்வன்கையிடத்ததாயிருப்பின், அவ னைக்கொல்லுதற்கு அச்சிலம்போடு கொண்டுவருக' என்றுசொல்லக்கருதிய வன், வினைபலிக்குக்காலமாதலால் மயங்கி, 'அவனைக்கொன்று அச்சிலம்பைக் கொண்டுவாரும்' என்று கட்டளைபிட்டான். பொற்கொல்லன் தன்னெண்ணம் பலித்ததென்று மகிழ்ந்து அக்காவலாளருடன் சென்று கோவலனைப்படைத்து அவனை ரோக்கி, 'இவர்கள் அரசன்கட்டளையாத் சிலம்புகாணவந்தவர்கள்' எ ன் னு சொல்லிக் கோவலனுடைய முகக்குறி முதலியவற்றைக்கண்டு அவன் கள்வனல்லனென்றுசொல்லும் காவலாளர்களைஇகழ்த்தாரத்து அவ னைக் கள்வனென்று வற்புறுத்துதற்குக் களவுதூல்களிலுள்ளஒதுக்கினைபெல் லாம் அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டினன்; அப்பொழுது அவர் களுள் கொலைபஞ்சாநெருவன் விராகதுசென்று அறிவின்மையினுற் கோவல னைத் தன் கைவாளரால் வெட்டிவீழ்த்தினான்.

இப்பால் கண்ணகியிருந்த இடைச்சேரியில் பலவகையான உற்பாதங்கள் உண்டாயின; அதுகண்ட மாதரிமுதலியோரால் உற்பாதசாந்தியாகத் திருமாலைக்குறித்துக் குரவைக்கூதது ஆடப்பட்டது; அதன்முடிவில் மாதரி நீராடுதற்பொழுட்டு வைபவயாற்றிற்குச் சென்றாள்; அப்பொழுது, சிலம்புதிருடியவனென்று துணிந்து கோவலனை அரசனேவலானர் கொன்ற செய்தியை மதுரையிலிருந்துவந்த ஒருத்திசொல்லக்கேட்டுக் கண்ணகி பதைபதைத்து மூர்ச்சித்துப் பலவாறுபுலம்பத் தானும் அவனுடன் இறத்தற்குத் துணிந்து இடைச்சியர்மத்தியில்கின்ற சூரியனை நோக்கி, 'கதிர்ச்செல்வனே ! நீயறிய என் கணவன் கள்வனோ?' என்றாள்; அவன், 'சின்கணவன் கள்வனல்லன்; அவனைக் கள்வனென்ற இவ்வுரை விரையில் தீபுண்ணும்' என்று அசீரியாகக் கூறினான். அதனைக்கேட்ட கண்ணகி மிகுந்த கோபத்தோடு தன்னிடமிருந்த மற்றொரு சிலம்புடனே புறப்பட்டுக் கண்டாரங்கட்கும்படி வீதிவழியே சென்று ஆங்குள்ள மகளிர்நோக்கிப் பலவாறுபுலம்பி, 'என்கணவனை மூன்போலக்கண்டு அவன்சொல்லும் நல்லுரையைக் கேட்பேன்; அங்னங்கேளேனாயின், என்னை இகழாயின்' என்று சபதஞ்செய்துகொண்டுசென்று வெட்டுண்டுவிட்டத கோவலனைச் சிலர்காட்டக்கண்டு அளவில்லாத துயரத்தையடைந்து அவனை மூன்னிலைப்படுத்திப்பலவிதமாகப் பிரலாபித்து அவனுடம்பைத் தழுவிக்கொள்ள அவ்வளவில் அவன் உயிர்பெற்றதொழுகது நின்று மதி போன்றமுகம் வாடியதேயென்றசொல்லிக் கையாலே அவன்கண்ணீரை மாற்ற, அவன் அவனுடைய பாதங்களை இரண்டுகைகளாலும் பூண்டு பணிந்தான்; உடனே அவன், 'நீ இங்கிருக்க' என்றுசொல்லி அவ்வுடம்பை யொழித்துவிட்டுச் சுவர்க்கம்புகுதற்குத் தேவர்களோடுகூடிச் சென்றான்.

இங்கே இப்படியிருக்கப் பாண்டியன்செலுஞ்செழியன்மனைவி, திக்களுக்கன்பலவந்தைக்கண்டு அவந்தைத் தன்கணவனோடு சொல்லிக்கொண்டிருந்தான்; அப்பொழுது, கண்ணகி கோபத்தனியாதவளாய் அரண்மனைவாயிலில்

4

26 சிண்பபதிகாரக் கதைச்சுருக்கம்.

அடைந்த வாயிலோனால் தன்வரவை அரசனுக்கு அறிவித்து அவன் அனுமதிப்
 படி அவன்முன்சென்று, அவன்கேட்பத் தன் ஊர் பேர்முதலியவற்றையும்,
 ஆராயாது கோவலனைக் கொல்வித்த கொடுங்கோன்மையையும் மிக்கதுணிவா
 கச் சொல்லிக் கோவலன் கன்வனல்லவென்று தெளிவித்தற்பொருட்டு, தன்
 சிலம்பினுள்ளேயுள்ள பரல் மாணிக்கமென்றான்; அவன், தன் தேவிலெம்பின்
 பரல்முத்தென்று சொல்லி, கொல்லப்பட்ட கோவலனிடமிருந்துகிடைத்தசிலம்
 பை வருகித்துவைப்ப, கண்ணி அதனையுடைத்தான்; உடைக்கவே அதனின்
 றும்மாணிக்கப்பரல் தெறித்தது; அதுகண்டு அரசன் கடுகிடுங்கி, 'இழிந்த பொற்
 கொல்லன் சொல்லிக் கேட்ட கொடுங்கோன்மையையுடைய காஞ்சு அரசன் !
 காஞ்சு அரசன் !! ஐயோ ! மிகப்புக்கழ்பெற்ற இந்த அருமந்தருலம் என்னுந்
 பழியடைந்ததே! என் ஆயுள் இன்றே அழியக்கடவது' என்று சொல்லி மிகவுக்
 குக்கித்துமயங்கித் தானிருந்த ஆசனத்தில் வீழ்ந்து இறந்தான்; அதனையறியாத
 அவன்மனைவி பாதுகாத்தருள வேண்டுமென்று கண்ணியின் பாதத்தில் வீழ்ந்
 தான்; வீழ்வே கண்ணி, 'கான் பத்தினியாயிருத்தல் உண்மையாயின், இவ்
 ளுரை அழித்துவிடுவேன்பார்' என்று சபதம்செய்து தனது இடக்கொங்கையை
 வலக்கையால் திருகியெடுத்த அதனை அக்கரத்தின் மீது எறிந்தான்; எறியவே
 அக்கினிதேவன் பார்ப்பனக்கோலத்தோடுவந்து, 'மகாபத்தினி! உனக்குப்பிழை
 செய்தகாளில் இவ்வுரை எரித்துவிடும்படி முன்னமே ஓரேவல் பெற்றுளேன்;
 இப்பொழுது யாரையழித்தல்வேண்டும்?' என்று கேட்ப, அவன், "பார்ப்பாரை
 வோர் பசுப்பத் தினிப்பெண்டிர், முத்தோர் குழவி யெனுமிவரைக் கைவிட்
 டித், தீத்திறத்தார் பக்கமே சேர்க" என்று சொல்ல, அப்பொழுதே அக்கரின்
 அவன் சொல்லியவண்ணம் தீப்பற்றிக்கொண்டது. உடனே அக்கரைக்காக்
 கும் வருணப்பூதங்கள்நான்கும் பெயர்ந்துசென்றன; அக்கரத்தாள்ள இடங்
 கள் பலவும் எரியத்தொடங்கவே அவ்வெம்மையை ஆற்றாதவளாகி மதுரையின்
 அநிதேவதை கண்ணிபரல்வந்து நின்று அவளைநோக்கி, "யான் இக்கரின்
 தெய்வம்; உனக்குச் சிலவற்றைச் சொல்லவந்தேன்; அவற்றை நீ கேட்பாயாக;
 இக்கரத்து முன்பிருந்த பாண்டியர்களுள் ஒருவரேனும் சிறிதும் கொடுங்
 கோன்மையுடையாரல்லர்; இக்கெடுஞ்செழியனும் அத்தன்மையனே; ஆயினும்
 இதுவந்தவரலாற்றைச் சொல்லுவேன்: முன்பு கலிக்கநாட்டிலுள்ள சிங்கபுரத்
 தரசனாகிய வசுவென்பவனும் கபிலபுரத்தரசனாகிய குமரனென்பவனும் தம்
 முட்பகை கொண்டு ஒருவரையொருவர் வெல்லக்கருதியிருந்தார்; அப்பொ
 முது சிங்கபுரத்துக் கடைவீதியிற்சென்று இயல்பாகப் பண்டம்விற்பதுக்
 கொண்டிருந்த சங்கமென்னும் வயதிகளை அக்கரத்தரசனிடம் தொழில்
 செய்கொண்டிருந்தார்; பாசு வென்பவன் இவன் புகழ்மையால்

னென்று பிடித்து அரசனுக்குக்காட்டிக் கொலைசெய்துவிட்டான்; அப்பொழுது அந்தச்சங்கமன்மணியாகிய நீலியென்பவள் மிகுந்த துயரமுற்றுப் பதினான்குநாள் பலவிடத்தும் அலைந்து பின்பு ஒருமலையின்மேல் ஏறிக் கணவனைச் சேர்த்தற்பொருட்டுத் தன்னுடைய உயிரை விடுத்திருந் தவன், 'எமக்குத்தன்பஞ்செய்தோர் மறுபிறப்பில் இத்துன்பத்தையே அடைவார்களாக' என்று சாபமிட்டி மறந்தான்; அப்பரதன் இக்கோவலனாகப் பிறந்தான்; ஆதலால் நீங்கள் இத்துன்பமடைந்தீர்கள்! நீ இற்றைக்குப் பதினான்காவதுதினத்தின் பகல்சென்றபின்பு உன்னுடையகணவனைக்கண்டுசேர்வை" என்றுசொல்லி அவனைத்தேற்றிச்செல்ல, கண்ணகி மதுரையை நீங்கி வையைக்கரையழியே மேற்றிகை நோக்குச்சென்று மலைநாட்டைத்த அதினுள்ள நிருச்செய்குன்றென்னும் மலைமேலேறி ஒரு வேங்கைமரத்து நிழலினின்று பதினான்காவதுதினத்தின்பகல்சென்றபின்பு அங்கே தெய்வவடி

சிலப்பதிகாரக் கதைச்சுருக்கம்.

27

வத்தோடுவந்த கோவலனைக் கண்டுகளித்து அவனுடன் ஏறித் தேவர்கள் போற்றும்படி ஈவர்க்கமடைந்தான்.

விமரினத்தின்மேல்

[க.—வஞ்சிக்காண்டம்.]

கண்ணகி, இவ்வாறு கணவனோடு விமானமேறிச் சுவர்க்கம் போகக் கண்ட வேட்டுமகளிரும் வேட்களும் மிகுந்த ஆச்சரியமடைந்து தமது குறிச்சிபிற்கண்ணகி பொருட்டு ஒரு குரவைக்கூத்து நடப்பித்தார்கள்; பின்பு அவ்வேடர்கள், அந்த அதிசயத்தைத் தம்நாட்டு அரசனாகிய செங்குட்டுவனுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்றெண்ணிப் பலவகையான காணிக்கைப்பொருள் கணையும் கைக்கொண்டு சென்று, மலைவளங்காண்டற்குத் தனது தேவியேன் மானோடும் தம்பி இளங்கோவழிகளோடும் புறப்பட்டு நால்வகைத்தானையும் குழுவந்து போர்த்தங்கரையிலுள்ள மணற்குவியலிறுக்கும் சேன்செங்குட்டுவனைக்கண்ணுவணங்கிச் சொன்னார்கள்; அது கேட்டு அவ்வரசன் அதிசயிக்க, அங்குவந்திருந்த மதுரைத்தமிழாசிரியராகிய சாத்தனார், மதுரையிற் கோவலன் கொண்புண்டதையும் அங்கே கண்ணகியால் நடந்த வற்றையும் மதுரைக்கர்த்தெய்வம் முன்வந்து சொல்லியதையும் அவர்களுக்கு விரித்துச் சொன்னார்; செங்குட்டுவன், பாண்டியன் இரத்ததற்கு இரங்கித் தன்தேவியின் வேண்டி கோளால் கண்ணகியாகிய பத்தினிக்கடவுளைப் பிரதிஷ்டித்து வழிபடுதற்கு எண்ணி, அவளுருவஞ்செய்தற்குச் சிலைகொணர்த்தப்பொருட்டு மந்திரிகளோடும் ஆலோசித்து, முன்னம் இமயமலையினின்றும் வந்த முனிவர்கள் 'ஆரியமன்னராகிய கனகனும் விசயனும் தமிழ்நாட்டரசராயிகழந்தார்கள்' என்று சொல்லக்கேட்டவனாதலால், அவ்வரசர்களைவென்று அவர்கள் முடியில் அச்சிலையை யேற்றிக் கொண்டு வருவேனென்று சபதம் செய்து, உடனே சேனைகளுடன் புறப்பட்டு நீலகிரியையடைந்து அங்குத்தங்கி இமயமலையினின்றும் வந்த முனிவர்கள்கூறிய ஆசிரியைப்பெற்று அப்பாற்சென்று கங்காநதியையடைந்து தனது கட்டாசாராகிய கள்ளர்கள் கொணர்த்துவைத்திருந்த ஓடமேறி அக்கரைசென்று அவ்விடத்திற்தங்கி அங்கே போர்செய்தற்குவந்த கனகவிசயரையும் அவருக்குத்தனையாகவந்த உத்தரன் முதலிய அரசரையும் வென்று தாபதவேடமுதலியவற்றைக் கொண்டோடிய அவ்வரசர்களைப் பிடித்து அகப்படுத்திக்கொண்டு தன்மந்திரியாகிய வில்லவன்கோதையையும் சேனையையும் அனுப்பி இமயமலையினின்றும் சிலைவருவித்து அதனைக் கனகவிசயர் முடியிலேற்றி விதிப்படி கங்கையில் நீர்ப்படை செய்து அதன் தென்கரை சேர்ந்து சேனையோடுத்தங்கி அங்குக்கங்கையாடிவந்த மாடலனுற் கோவலன்வரலாறு முதலியவற்றையும் கெடுஞ்செழியனுக்குப்பின்பு இளங்கோவேந்தன் அரசாட்சிசெய்தவருதலையும் அம்மாடலனுக்குத் தன் நிறையாகிய ஐம்பதுதுலாம்பொன் தானஞ்செய்து தன்னால்வெல்லப்பட்ட கனகவிசயரைச்

முதுகும் பாண்டியனாகும் காடழிவருமபடி நலன்முதலிய ஒற்றர்
கணையனுப்பிவிட்டுச் சேனைபுடன் புறப்பட்டு இடையிலுள்ள வளங்கணியெல்
லாம் பார்த்துக்கொண்டு வஞ்சிகரமடைத்து ஆங்குள்ளவர்களோடும் அள
வளாலி மிழ்வுற்றிருத்தான்; அப்படியிருக்கையில், ஒருநாள், முன்பு அனுப்
பப்பட்ட நீலன்முதலிய ஒற்றர்கள் வந்து, 'தோல்வியடைந்து மாறுவேடம்
பூண்டுசென்ற கனகவிசயர்முதலியோரைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்ததைச்
சோழனும் பாண்டியனும் இகழ்த்தசொன்னார்கள்' என்றுசொல்லக்கேட்டு
யிருந்தகோபங்கொண்டு, அங்குவந்திருந்த மாடலன், 'நீ கோபந்தனிக;
இளமை யாக்கை செல்வமுதலியவை நிலையா; கல்பதத்தையடைவிக்
கும் யாகத்தை இனிச்செய்தல்வேண்டும்' என்று பல ஏதுக்கள்முகமாக

28 சிலப்பதிகாரக் கதைச்சுருக்கம்.

எடுத்துச் சொல்லக்கேட்டு அக்கோபந்தணிந்து, அம்மாடலன்

வண்ணம் யாகத்திற்குரியவற்றை அமைக்கும்படி சிலரையனுப்பி, ஆரியவ
 ரசர் முதலியோரைச் சிறையினின்றும் நீக்கி அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றை
 உபகரிக்கும்படி வில்லவர் கோதைக்குச் சொல்லி ஆன்றோர்பலருடன் சென்று
 சிறந்த கம்யியர்களாற் செய்யப்பட்ட ஓராலயத்தில் இமயச்சிலையாலியற்றப்
 பட்டுள்ள வடிவத்திற் பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகியைப் பிரதிஷ்டை
 பண்ணி லிதிப்படி நித்தியபூசை முதலியவற்றை நடத்துமாபடி கட்டளை
 யிட்டு அங்கேயிருந்தான். அப்படியிருக்கும்பொழுது, மூன்றாம், கோவலன்
 கொலைபுண்டது முதலியவற்றை மாடலனார்க்கேட்ட தேவந்தியும் கண்
 ணகியின் செவ்வித்தாயும் அவளடித்தோழியும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தி
 னின்று நீங்கி மதுரையைடைந்து அங்கே கண்ணகியைக் காணாமல் மாதரி
 மகள் ஐயையைக் கண்டு அவளையழைத்துக்கொண்டு வையைக்கரைவழியே
 சென்று மலைநாடுபுகுந்து கண்ணகி கோயிலையடைந்து அங்கிருந்த செங்குட்
 டுவளைக்கண்டு தங்களை இன்னொருவர் அறிவித்துக் கண்ணகியின் பிரிவாற்றா
 மையால் வருந்திப் புலம்பினார்கள்; அப்பொழுது கண்ணகி தெய்வவடிவத்
 தோடு வெளிப்பட்டுச் செங்குட்டுவனுக்குக்காட்சிகொடுத்து வாழ்த்தினாள்;
 பின்பு மாதவிமகளாகிய மணிமேகலையின் துறவைத்தேவந்தி சொல்லக்
 கேட்ட செங்குட்டுவன், அவன்மேல் ஆவேசித்த சாத்தனின் னுந்தெய்வத்தின்
 கட்டளையால் மாடலன் தன்கையிலுள்ள கமண்டலனை அங்கு வந்திருந்த
 மூன்று இளம்பெண்களிடம் தெளிப்ப உடனே கண்ணகியைக்குறித்துப்
 புலம்பிய அம்புவரையும் கண்ணகிற்றாய் கோவலன் நற்றாய் மாதரி என்னும்
 மூவருடைய பிறப்பினாக அறிந்து, அவர்கள் அவ்வாறு பிறத்தற்குக் கா
 ரணத்தை மாடலன் சொல்லக்கேட்டுப் பத்தினிக்கடவுளுக்கு நித்தியபூசை
 செய்யும்படி தேவந்திக்குச் சொல்லித் தான் அக்கடவுளை மூன்றுமுறை வலம்
 வந்து வணங்கி நின்றாள்; அப்பொழுது ஆரியமன்னரும் மாளவவேந்தரும்
 இலங்காபுரத்தரசனாகிய கயவாகுவும் அங்குவந்து அக்கடவுளை நோக்கி, 'இச்
 செங்குட்டுவனைப்போல எங்களுடைய நாட்டில் யாங்கள் உனக்குச் செய்யும்
 பூசையில் நீ எழுந்தருளி எங்களுக்கு அருள் செய்யவேண்டும்' என்று பிரார்த
 திப்ப, 'நீங்கள் விரும்பியபடியே வரத்தக்கதே' என்று அப்பொழுது ஒரு குரல்
 உண்டாயிற்று. அதனைக்கேட்ட செங்குட்டுவனும் மற்றையார்களும் மிகு
 த்தசந்தோஷமடைந்தார்கள். பின்பு, செங்குட்டுவன் மாடலனோடு யாக
 சாலைக்குச் சென்றான். அப்பால், இரங்கோவடிகள் பத்தினிக்கடவுள்
 கோயிலுக்குச் சென்றார்; அவருக்கு முன்பு பத்தினிக்கடவுள் தேவந்திமேற்
 ருன்றி அவருடைய வரலாறுகளைச் சொல்லி உவப்பித்தான்.

கோவலன் வெட்டுண்டுவிழுந்தகாலந்தொடங்கிப் பாண்டி நாட்டில்
 மழை இல்லாதபோயிற்று; வறுமையும் நோயும் அதிகரித்தன; அதுதெரிந்து
 கொற்கை நகரத்திருந்த அரசனாகிய இளஞ்சேழியன் பத்தினிகடவுளுக்கு
 ஆயிரம்பொற்கொல்லரைப் பலியிட்டுக் களவேள்வியாற்சாந்திசெய்து விழா
 வெடுத்தலால், அந்நாட்டில் மிகவும் மழைபெய்தது. முற்கூறிய வறுமையும்
 நோயும் நீங்கின. அதனைக்கேள்வியுற்றுக் கொங்குமண்டிலத்தரசரும், இலங்
 காபுரத்தரசனாகிய கயவாகுவும், சேழநாட்டில் உறையூரிலிருந்த அரசனா
 கிய பெருநற்கீள்ளியும் கண்ணகிக்குக் கோயில்கட்டுவித்து நித்தியபூசை
 விழாமுதலியவற்றைச்செய்துவழிபட அவர் நாடுகள் மிகுந்த வளமுற்றன.

கணபதி துணை.

சிலப்பதிகார

மூலமும்

அரும்பதவுரையும்
 அடியார்க்குநல்லாருரையும்.

ப தி க ம்.

* குணவாயிற் கோட்டத் தரசுதுறத் திருந்த
குடக்கோச் சேர லினங்கோ வடிவக்குத்

குன்றக் குறவ ரொருங்குடன் கூடிப்

* பொலம்பூ வேங்கை நலங்கினர் கொழுநீழ

⑩ லொருமுலை யிழந்தாளோர் திருமா பத்தினிக்

கமரர்க் கரசன் றமர்வந் தீண்டியவன்

காதற் கொழுநனைக் காட்டி யவனொடெங்

அரும்பதவுரை.

காப்பு.

கரும்பு மிளக்குங் கட்டிக் கனியும்

விரும்பும் விராயகனை வேண்டி—யரும்பவிழ்தார்ச்

சேமாய் * செய்த சிலப்பதிகா ளக்கதைபைச்

சாரமாய் நாவே தரி.

க. குணவாயிற் கோட்டம் - திருக்குணவாயிற் கோயில்.

உ. சேரலென்றது செங்குட்டுவனை. சேரற்கு இனங்கோவாடிய

அடிக னென்க. இனங்கோவடிகள் தாம் துறத்திருந்து இக்காவியஞ்
செய்தார்.

ச. கொழுநிழற்கண் நின்ற (எ) காட்டி.

* இப்பெயர், மென்ருடர்க்குற்றியதுகரம் இயல்புணர்த்துக்கண் திரித்தவரு
மென்பதற்கு மேற்கோள்; (தொல்காப்பியம், குற்றியல், கு. க - த.)

* இத்தூதுட் சிலசிலஇடங்களில் அரும்பதவுரையாளிரியர்என்குட பாடம்
வேருகயும் அடியார்க்குதல்வார்கொண்ட பாடம் வேருகயுமுள்ளன; பதிப்பிக்கப்பெற்
ம்கு தனிமூலப்பகுதிகள் அடியார்க்குதல்வார்கொண்ட பாடத்திற்கு ஏற்றவை.

* 'பொலம்பூ.....தீபென்' - நித்தப்பருதி புதுமைபென்னும்
 டிற்றி மேற்கோள்; (தொல். மெய். கு. ௪ - நினை.)

மெய்ப்பாட்

(பித்தியேதம்) * 'சொன்ன சிலப்பதிகா ரக்வியை'

௨

சிலப்பதிகாரம்

கட்புலம் காண விட்புலம் போய

திரும்புது * போலுமஃ தந்ந்தரு னீயென

௧௦ வவனுழை யிருந்த தண்டமிழ்ச் சாத்தன்

† யானந் குவனது பட்டதென் றுரைப்போ

ரூங் கண்ணிச் சோழன் மூதூர்.

பேராச் சிறப்பிற் புகார்க்க ரத்துக்

கோவல னென்பானோர் வானிக னவ்வுர்

௧௧ நாடக மேத்து நாடகக் கணிகையோ

டாடிய கொள்கைய் னரும்பொருள் கேடுறக்

கண்ணகி யென்பான் மனைவி யவன்காற்

பண்ணமை ‡ சிலம்பு பகர்தல் வேண்டிப்

பாடல்கால் சிறப்பிற் பாண்டியன் பெருஞ்சீர்

௨௦ மாட மதுரை புகுந்தன னதுகொண்டு

மன்பெரும் பிழிகை மறுகிற் சொல்வோன்

பொன்செய் கொல்லன் தன்னைக் காட்டக்

தோப்பெருந் தேவிக் கல்லதை யிச்சிலம்

பியாப்புற வில்லிந் கிருக்கென் றேகிப்

உலு பண்டுதான் கொண்ட சிலிரிச் சிலம்பினைக்
கண்டனன் பிறனோர் கள்வன் கையென
வினைவினை கால மாதலின் யாவதுஞ்
சினையலர் வேம்பன் தோர் னாகிக்
கன்றிய காவலர்க் கூடயக் கள்வனைக்

நூ. கொன்றச் சிலம்பு கொண்க வீங்கெனக்
கொலைக்களப் பட்ட கோவலன் மனைவி
நிலைக்களங் காணு னெடுங்கணி நீ நுகுத்துப்

அ. கப்புலம் - கண்ணென்கின்ற புலம். விப்புலம் -

விண்ணென்கின்ற

கக. பேராச்சிறப்பு - நீங்காதபெருமை.

[இடம்.

கந. நாடகமேத்துநாடகக்கணிசைக - நாடகத்தை ஆழச்

சிறப்பிக்குங்

கக. ஆழம கொள்ளுகியின் - இவன் ஆழம கோட்பாட்டால்.

[கணிசைக.

உ௦. புகுந்தனன் - புகுந்தனனார். உக. பீழமை - வணிகார்தெரு.

உச. யாப்புறவில்லை - பொருத்தமில்லை.

உ௪. பண்டுதான் கொண்ட - முன்புதான் களவிற்கொண்ட.

உக. கன்றிய காவலர் - காவலில் தழும்பியவர்.

[நீருகுத்து. நூ. நிலைக்களம் - நிலையிடம். நெடுங்கணிநுகுத்து

- நெடுங்கண்ணுஞ் (பி - ம்) * 'பொதுமதித்தருள்' + 'பாளறிவுவனிது' ?

'பொதிலம்பு' & 'கருமம்' பதி க ம்.

- பத்தினி யாகவிற் பாண்டியன் கேடுற
முத்தார மார்பின் முலைமுகம் திருவி
கூடு 10 சிலகெழு கட னீனெரி யூட்டிய
பலப்புகழ் பத்தினி யாகு மிவனென
கினைகிளை கால மென்றீ ரியாதவர்
கினைகிளை வென்ன விறலைய் மேட்டி
பதிராச சிறப்பின் மதுரை முதூர்க்
சுடு கொன்றையஞ் சடைமுடி மன்றப் பொதியிலில்
வெள்ளியம் பலத்து கன்னியூட் டிடர்கீத
னாளு நுற்ற வீரபத் தினி முன்
மதுரைமா தெய்வம் வசகா தோன்றக்
கொதிபழற் சிற்றங் கொங்கையின் கிளைத்தோய்
சுடு 1 புத்திகிளை துங்கட்கு முடிந்த தாகலின்
முந்தைய பிறப்பிற் றபகதொடி கணவனொடு
சிங்கா வண்புகழ்ச் சிங்க புத்தகாச
சங்கம னென்னும் வானிகன் மனைவி
யிட்ட ஈராவ் கட்டிய தாகலின்
கூடு யாறொலி கூத்தனின் மணமகன் றன்றி
யீழை நானகத் தெல்லி கீங்கி
வானோர் தங்கள் 1 வடிவி னல்லதை
யீனோர் வடிவிற் காண்ட சில்லெனக்

க.க. பத்தினியாகலின் - ஆத்தனார் ஆதித்தனும் வல்லனாதலின்.

க.ச. முலைமுகம் - முலைவிடம்.

கக. பலப்பகழ் பத்தினி ஈதும் இவனென்று சாத்தன்தொல்ல.

கக. அதிராச் சிறப்பு - பனகலரால் அதிர்ச்சியில்லாத சிறப்பு.

சௌ. கொன்றையஞ்சுடைமுடி. ஆகுபெயர்.

சௌ - சக. (பாடபேதம்:) 'மன்றப் பெ'தியில் வென்னிம்பலம்' -

மன்றத் தின்கட் பொதியிலாகிய வென்னிம்பலம்.

சக. வீரபத்தினி - சீறிடகற்புடைபான்.

சக. பைந்தொடி, முன்னிலைப்பெயர். சக. சிங்காமை -

சுருங்காமை.

சக - க. கணவனொடு கட்டியதென்க. முற. கூந்தல் - கூந்தல்.

நக. ஈனோர் - இவ்வுலகத்தின்மக்கள். காண்டல் இல்லென -
வில்லெனென்றுசொல்ல.

காண்ட

'திரு பத்தினி' இப்பகுதி கற்பென்னும் பொருளிற்கு மேற்கோள்;
(தொல். பொருளியல், கு. கக - த.)

(பி - ம்.) * 'திருவிரு' † 'முதுவிரு' ‡ 'வழிவிருவதை'.

சு

சிலப்பதிகாரம்

கோட்டமில் கட்டுரை கேட்டனன் பானென
வரைசியல் பிழைத்தோர்க் கறங்குற் றுவதுஉ
முரைசால் பத்தினிக் குயர்ந்தோ ரேத்தது
'முழவினை யுருத்தவன் தூட்டு மென்பதுஉஞ்
சுழவினைச் சிலம்பு காரண மாகச்
சிலப்பதி கார மென்னும் பெயர்

கடு னாட்டுதும் யாமோர் பாட்டுடைச் செய்யுளை
முடிசெழு வேந்தர் மூவர்க்கு முரிய
தடிசு னீனோ யருளுகென் றுற்கவர்
மங்கல வாழ்த்துப் பாடலுங் குரவர்
மனையறம் படுத்த காதையு நடனின்

கடு மங்கை மாதவி * யாங்கேற்று காதையு
மந்தி மாலைச் சிறப்புச்செய் காதையு
மிந்திர விழலு ரெடுத்த காதையுங்
+ கடலாடு காதையு

மடலவிழ், காணல் வரியும் வேனில்வர் திறுத்தென

எடு மாதவி யிரங்கிய காதையுர் தீதுடைத்
கனாத்திற முரைத்த காதையும் வினாத்திறத்தா
நாடுகாண் காதையுங் காடுகாண் காதையும்
வேட்டுவ வரியுந் தோட்டலர் கோதையொடு
புறஞ்சேரி யிறுத்த காதையுங் கறங்கிசை

எடு யூர்காண் காதையுஞ் சீர்சா னங்கை
யடைக்கலக் காதையுங் கொலைக்களக் காதையு

இசு. உரை சால் பத்தினிக்கு - புகழமைந்த பத்தினியை.

[பட்டுவந்து.

இள. ஊழ் வினை - முறைமைபாடிய பழவினை. உருத்துவந்து -

வெளிப்

இஅ. சூழ்வினை - சூழ்ந்த சிற்பத்தொழில்.

கூ. பாட்டுடைச் செய்யுள் - உருவாகிய: பாட்டுக்களையுடைய

காவியம்.

கக. முடிசெழு வேந்தர் மூவர்க்குமுரியது - புகாரினும்
மதுரையினும் வஞ்சியினும் நிகழ்தலான் மூவர்க்குமுரியது.

[சூக அவனுக்கு.

கஉ.

கக.

அழகனென்றது இளங்கோவழகனை. என்றாற்கு - என்று சொன்ன
மங்கலவாழ்த்து - கலியாணவாழ்த்து. கக. மடல் - பூ.

கக. வினாந் திறத்த - கடிந்தியடிகள் வினாவியதிறத்தையுடைய.

கக. தோடு அலர்.

¹ 'ஒளிப்பிது மூழ்வின பூட்டாது கழியாத' (இறை. கு. உ - உரை) என்பது
இவ்வழியுடன் ஒப்புதோக்கற்படலது.

(பி - ம்.) * 'அரங்கேந்துகின்றது.' † 'கடனாட்டுக்கொடை.'

ப தி க ம்.

மாய்ச்சியர் குரவையுந் தீத்திறம் கேட்ட
தன்ப மாலையு * நண்பக னடுங்கிய
ஜூர்க்கும் வரியுஞ் சிர்சால் வேந்தனொடு
அந் வழுக்குரை காதையும் வஞ்சின மாலையு
மழற்படு காதையு மருந்தெய்வந் தோன்றிக்
கட்டுரை காதையு மட்டலர் கோதையர்
குன்றக் குரவையு மென்றிவை பணந்துடன்
காட்சி கால்கோ ணீர்ப்படை நடுகல்

அடி வாழ்த்து வாந்தரு காதையொ
 டிவ்வா னைந்து
 முரையிடை யிட்ட பாட்டுடைச் செய்யு
 ளுரைசா லடிக ளாருள மதுரைத்
 கூல வாணிகள் சாத்தன் தேட்டனன்
 ௧௦0 இது, பால்வகை தெரிந்த பதிகத்தின் மாபென்.

எ.அ. நண்பகல் எழிங்குடி - நண்ணி நண்பகற்கண்ணே எழிங்குடி.
 அ.உ. கட்டுள் - விளங்கச் சொல்லுதல்.

[வை.

அ.உ - கூ. மட்டலர் கோதைவர் குன்றக்குரவை
 அ.எ. பாட்டிம் உடையும் கலந்துவந்த காவியம்.

குறத்தியாபாடிபுர

1 வஞ்சிமுதல் மணிமண்டபத்தினுடத் தந்தையோடிருந்ததி அக
 லீற்றிருக்குத் திருப்பொதியுண்டென்று ஒரு நிமித்திகன் சொல்ல, முன்னோ
 னாக. செங்குட்துவனிருப்ப இவ்வாறு முறைபிறழ்கூறியது பொறுது குண
 வாயிற் கோட்டத்துக் கடவுளர் முன்னர்த்துறத்திருந்த இளங்கோவழகளுக்குத்
 கண்ணகி வாளவர்போற்றத் தன் கணவரோடுகூடிடதுகண்ணி செங்குட்திவ
 னுக்குரைத்த குதவரவந்து, 'எல்லாமறிந்தோய்! இதனை அறிந்தருள்' என்று
 கூறிப்போக, பின்பு செங்குட்திவனைக்கண்ணி போர்த்த அடிகளுகழ வந்த சாத்
 தன் அதுபட்டவாமெல்லாவ் கூற, அதுகேட்டு, அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு
 அறங்கூற்றென்பதூஉம், பத்தினிமகனிர் * பெய்மெனப்பெய்யுமழை பென்ப
 தூஉம், ஊழ்வினை உருத்தவந்து ஊட்டுமென்பதூஉம் இக்கதைபகத்து உண்
 மையின், அதனை யாம் ஒருசெய்யுளாகச் செய்வோமென்று இளங்கோவழகன்
 கூற, மூவேந்தர்நாட்டினும் நிகழ்ந்தக்கதைபாகலான் டனை இருவேந்தரியன்பும்
 வேத்தியலும் பொதுவியலும் 'எல்லாமுணர்ந்த ரீரே அருளவேண்டும்' என்று
 சாத்தன்சொல்ல; இம்முப்பதுவகைத்தாடிய செய்யுளை இளங்கோவழக
 னருளக் கூலவானிகள் சாத்தன் கேட்டனென்க.

1 சிலப்பதிகாரம், ௧௦ - ஆம் காதை, ௧௪௧ - ௫. ஆம் அடிகள் முதலியவற்றைப்பார்க்க.

2 "தெய்வத் தொழாஅக் கொழுநற் பெருமெழுவாக்
 பெய்பெனப் பெய்யு மழை."—(திருக்குறள், ௫௫.)
 (பி - ம்.) * 'தன்புகழ்'.

சிலப்பதிகாரம் அடியார்க்குநல்லாருரை.

உரைப்பாயிரம்.

குணவாயில்.....1 வாழ்வீர்க்கென.

இவ்வியலிசைநாடகப் பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுள் அடிகள் செய்கின்ற காலத்து இயற்றமிழ் நூல் தொல்காப்பியமாதலானும், பிறர் கூறிய நூல்கள் நிரம்பா இலக்கணத்தனவாதலானும்

அந்நூலின் முடிபே இதற்கு முடிபென்றுணர்க. அந்நூலிற் செய்யுளியலின்

கண்ணே ஆசிரியர் பாவும் இனமுமென * நான்கினீக்கியபாவினைத் தொகைவரையறையான் இாண்டென அடக்கியும், விரிவரையறை யான் ஆறெனவிரித்தும், அவற்றை அறம்பொருளின்பத்தாற்கூறுக

வென்றுங்கூறிப் பின்பு அம்மைமுதலிய + எட்டுவனப்பும் தொடர்நிலைச் செய்யுட்கு இலக்கணமென்றுகூறியவர், ¹ “இழுமென் மொழியான் விழுமியது நுவலினும், பார்த மொழியா னடிநிமிர்ந் தொழுகினும்” என்பதனால், குவிந்து மெல்லென்றசொல்லானும் பார்து வல்லென்ற சொல்லானும் அறம்பொருளின்பம்பப்பப வீடென்னும் விழுமிய பொருள்பயப்ப ஒருகதை மேற் கொச்சகத்தானும் ஆசிரியத்தானும் வெண்பா வெண்கலிப்பாவானும் மற்றும் இன்றோன்ன செய்யுட்க ளானும் கூறுகவென்றமையான், இத்தொடாநிலைச்செய்யுள் அங்ஙனங் கூறிய ² தொடாநிலையென வுணர்க.

முந்துநூல்களிற் காப்பியமென்னும் வடமொழிப்பெயரின்றே
 னும் ஆசிரியர், * “வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரிஇ, யெழுத்
 தொடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே” என்றார், ‘ஆகும்மே’ என்ற
 இலேசினான் உய்த்துணரற்பாலதனை மாணுக்கன் ஐயந்தீர்தற்கன்றே
 மின்னும் * “கிதைந்தன வரினு மியைந்தன வரையார்” என்றாரெனக்
 கொள்க. அன்றியும் பெரியதனைப் பெருங்காப்பியமென்றேகூறி

¹ “வாழ்வீர்க்கென” என்பது இந்நூலின் இறுதிக்கண்ணது.

² தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், கு. உகக.

³ தச்சிஞார்க்கினியர் இந்நூலைத் தொன்மையென்பர்; (தொல். செய். கு. உகஎ.)

⁴ தொல்காப்பியம், எச்சவியல், கு. இ.

⁵ “ ” “ ” க.

(பி - ம்.) * ‘நான்கிளிக்கியப்பாவின்.’ † ‘எட்டுத்தொடர்.’

உரைப்பாயிரம்.

‘எ

மறுக்கவேண்டுதலானும், சான்றோர் செய்யுட்களிலும், ¹
 “கூத்திய நிருக்கையுஞ் சுற்றிய தாகக், காப்பிய வரசனைக்
 கலந்தவை சொல்லி” என இரண்டாம் ஊழியதாகிய²
 கபாடபுரத்தின்³ இடைச்சங்கத்துத்

¹ உதையனன்கதை, ச - வத்தவகாண்டம், க - யாழ்ப்பெற்றது, சக - உ.

ராயிடைச் சங்கம், விண்ணகம் பரவுமேதகு கீர்த்திக், கண்ணகன் பரப்பிற் கபாடபுர
மென்ப, வருங்கடைச் சங்கமிருந்தோர் யாரெனின், சிமமே தாவியார் செந்தம் யூதனா,
ரதியுடையரனார் பெருங்குன் ஊர்கிழார், பாடல் சான்ற வினத்திரு மாறன், கடலா
சிரியர் நல்லந் துவனார், பரவுதமிழ் மதுரை மருதனின நாக, ரவீர்கணக் காயர் நவினக்
கீரர், கீரங் கொற்றர் இளந்தே ஊர்கிழா, ரோருங் கலைமண ஊரா சிரியர், நல்லூர்ப்
புளியங் காப்ப்பெருஞ் செந்தர், செல்லு ராசிரியர் முண்டம் பெருங்குமரர், முசிறியா
சிரியர் தீவ கண்டனா, ரகைவிரி குன்றத் தாசிரிய ரன்றி, நாத்தலங் கனிக்குஞ் சேத்தலைச்
சாத்தர், முப்பா லுணரு முப்பூரி குடிசுழா, ருருத்திர சன்மர் மருத்துவ ராசிய, நாம
நாநிலைத் தாமோ தரனார், மாதவன னாரோ டோதுமின நாகர், கடியுங் காமப்படியங்
கொற்றனா, ரகுஞ்செய ஊர்வாழ் பெருஞ்சுவ னுருடன், புலிபுகழ் புலமைக் கயிலர்
பரண, சின்னாத் தடித்த நன்னக ரன்றியு, மொல்காப்பெருமைத் தொல்காப்பியத்துக்,
குறையிடை விட்ட விரகர்கல் லாடர், பேர்மூல முணரு மாமூலர் தம்மொடு, விச்சை
செறிநீ தச்சென் ன யார்முதற், நேனாற் றெடுப்பச் செந்தமிழ் பகர்த்தோர், தானாற்

அ சில ப்ப திகா ரம்

தொல்காப்பியம் புலப்படுத்திய மாகீர்த்தியாகிய
நிலத்தகுதிசூழிப்பான் டியனவைக்களத்து அகத்தியனாரும்,
தொல்காப்பியனாரும், இன்னுத யூர்க்கருங்கோழிமோசியாரும்,
வேள்ளுர்க்காப்பியனாரும், சிவபாண்ட ரங்கனாரும்,
மதுரையாசிரியன்மாறனாரும், துவரைக்கோமகனும்,
கீர்த்தையாருமென்றித் + தொட க்கத்தா +
ஐம்பத்தொன்பதின்மருள் னிட்ட மூவாயிரத்து
எழுநூற்றுவர்தம்மாற்பாடப்பட்ட கலியும் குருகும்
வேண்டாளியுமுதலிய ! செய்யுளிலக்கியம் ஆராய்ந்துசெய்த
உதயனன்கதையுள்ளும், * “கருதுவ தங்கொன் றுண்டோ
காப்பி யக் கவிகள் காம, வெரியெழ விகற்பித் திட்டார்” எனச
சிந்தாமணி யுள்ளும், * “நாடகக் காப்பிய நன்னா னுனிப்போர்”

என மணிமேகலை

யுள்ளும் பிறவற்றுள்ளுங் கூறின மையானும், சொற்றோடர்நிலை பொருட்
தொடர்நிலையென்னுந் தொடர்நிலைச்செய்யுட்கும் காப்பியமென்று
பெயர்கூறுதலும் ஆசிரியர் கருத்தெனவுணர்க.

இதனுள் முற்கூறிய வனப்பென்பது & பெரும்பான்மையும் பல
வறுப்புந் திரண்டவழிப்பெறுவதோர் அழகாதலிற் பலசெய்யுளும்
உறுப்பாய்த் திரண்டுபெருகிப் தொடர்நிலைச்செய்யுட்கு இவ்வெட்டும்
அலங்காரமாயின ; ஆகவே இக்காப்பியத்திற்கும்
தோலென்பது ஒரு சோல்லலங்காரமாகவேயுணர்க.

இனி, இதன்செய்யுள் காதையென்று வழங்குதலிற்
காதையை யுடையது காதையாமாகலின், ஆசிரியம வெண்பா
வெண்கலிப்பா

அவர்முத னாற்பத்தொன் பதின்மர், பீடுபெற வுலகிற் பாடிய செய்யுள், முத்தொன் னாயிர நற்றிணை தெழுந்தொகை, யகநா னாம புறநா னாம, குறுத்தொகை சிற்றிணை பேரிசை வரியோ, டறம்புகல் பதிறம்பத் தைம்பதோ டிருபான், பெறும்பரி பாடலுங் குறுங்கலி நூற்றைம், பதுமுத லாகிய நவையறுங் கலை, எக்கா லத்தவர்க் ககத்திய மதனொடு, மிக்கா மிலக்கணம் விளங்குதொல காப்பிய, மெண்ணுற் கேள்விய ரிருந்த தாயிரத், தெண்ணுற் றைம்பது வருட மென்ப, விடர்ப்படா திவர்களைச் சங்க மிரிஇய னார், முடத்திரு மாறன் முதலா வுக்கிரப், பெருவழுதி யீருப் பிறங்கு டாண்டிய, தரபதிக ளாகு நார்பத்தொன் பதின்ம, ரிவருட் கவியரங் கேறினார் மூவர், புலியிற் சங்கம் புகழ்வட மதுரை, யாதிமுச் சங்கத தருத்தமிழ்க் கவிரு, ரோதிய செய்யு ளுலவாப் பெரும்பொருள், வானாக் கேட்குந் தோளாச் செவிக்குங், கேட்டுந் தெரியா வோட்டை தெஞ் சினுக்கு, துழையா வாதலி னுழைபுலன் றன்மொழி, விழைவார்க் குரைக்க வேண்டுவார் தெரிந்தே.”—இச்செய்யுள் பாண்டிநாட்டுள்ள செவ்வூர்ச் சிற்றம்பலக்கவி ராயரவர்கள் வீட்டிலிருந்த பழைய ஏட்டுப்புத்தகமொன்றில் எழுதப்பட்டிருந்தது. இவ்வகவலிலுள்ள சிலபகுதி மறுத்தற்குரியனவாக இருந்தும் ஒருசாராருடைய கொள் கைதெரிவதற்கே இஃது இங்கே பதிப்பிக்கலாயிற்று.

¹ உதையனன்கதையென்பது பெருங்கதையென்றும், கதைபென்றும் இவ்வுரை புள் மேல் எடுத்தாளப்படும்.

² சேவகசிந்தாமணி, கடுஅரு. ³ மணிமேகலை, கக - ஆம் காதை, அர.

(பி - ம்) * 'மதுரைப்பன்மாறனாகும்.' † 'தொடர்க்கத்தரான

பதின்மருள்ளிட்ட' ‡ 'செய்யுளிலக்கியராராய்த்த.', 'செய்யுளிலக்கியமாராய்த்த.' §

'பெரும்பாண்டியராய்த். || - ராய்ப்பாண்டியர்.

க

செண்ணும் - இவற்றோடு சிறுபாண்டியரான் ஒருசார்.

தொச்சகக்கலி - உயங்கிவருதலானும், காண்டமெனக்

குறிபெறுதலானும் இதனைக் கதையென்றல்

வலியுடைத்தென்பார்க்கு அற்றன்று ; கதையென்பது

பொய்ப்பொருள் புணர்த்துக்கூறுவது ; என்னை ?

கதையெனக் கருதல் செய்யான் மெய்யெனத் தானும்

கொண்டான்” என்றமை யாலும், வழக்கினுள்ளும் இஃது ஒருதலையென்பவாகலானும், “நாடகக்காப்பியம்” என்றவாறும் கலையென்பதல்லது. இனி, அது நல்ல புலவரால் பொருளொடுபுணரப் பொய்ம்மொழியால் நாட்டப்பட்டுவருவதாகலின், இஃது அவ்வாறன்றி

யோனியென்னும்
நாடகவுறுப்பும்
பொருண்மேற்

நாடகமுந்தழவி, உள்ளோன் தலைவனாக உள்ளதொரு சித்திரிக்கப்படாது பட்டாங்கு கிளந்து பலவின்ப பட்டான் வருதலின், ஈது அன்னதன்மென்பார்க்குக் காப்பியமென்றலுமாம்.

இனி, இசைத்தமிழ்நூலாகிய பெருங்கரை பெருங்குருகும் பிறவும் தேவலிருடி நாடகத்தமிழ்நூலாகிய பரதம் அகத்தியமுதலாவுள்ள தொன்னூல்க ளிறந்தன. நாடகத்தமிழ்நூலாகிய பரதம் அகத்தியமுதலாவுள்ள தொன் னூல்களுமிறந்தன. பின்னும் முறவல் சயந்தம் குணபூல் சேயிற்றிய மென்பனவற்றுள்ளும் ஒருசார் சூத்திரங்கள்நடக்கின்ற அத்துணை யல்லது முதல் நடு இறுதி காணாமையின், அவையும் இறந்தன போலும். இறக்கவே வரும், * பெருங்கலமுதலிய பிறவுமாம். இவற் றுட் + பெருங்கலமாவது பேரியாழ்; அது கோட்டினதளவு பன்னிரு

சாணும், வணர்ளவு சாணும், பத்தரளவு பன்னிருசாணும், இப் பெற்றிக்கேற்ற சூனிகளும், தீவவும், உந்தியும்பெற்று ஆயிரங்கோல் தொடுத்தியல்வது ; என்னை? ¹ “ஆயிர நாம்பிற் றுதியா மூரு, மேனை யுறுப்பு மொப்பன கொளலே, பத்தர தளவுக் கோட்டின தளவு, மொத்த வென்ப விருமுன் றிரட்டி, வணர்சா னெழித்தென வைத்த னர் புலவர்” என னவள்ளும், ² “தலமுத லுழியிற் றுனவர் தருக் கறப், புலமக ளாளர் புரிநரப் பாயிம், வலிபெறத் தொடுத்த வாக் கமைபேரியாழ்ச், செலவு முறை யெல்லாஞ் செய்கையிற் றெரிந்து, மற்றையாமுன் கற்றுமுறை பிழையான்” எனக் கதைபிணுள்ளுஞ் கூறினாராகலாற் பேரியாழ் முதலிய எனவும் இறந்தனவெனக்கொள்க.

¹ சேவதித்தாமணி, உகதத. ² மணிமேகலை, கக - ஆம் காணத், ஐர.

³ “ஆயிர நாம்பிற் றுதியா மூரும்” என்பதமட்டும் பித்தலத்தில் ஒரு குத்திர மாகக் காணப்படுகின்றது. ⁴ பெருங்கதை, யாழ்பெற்றது, ஐச - இ.

(பி - ம்.) * ‘அழுங்கலம்.’ † ‘பெருங்காப்பியம்.’

உ

சிலப்பதிகாரம்

இனித். தேவவிருடியாகிய குறுமுனிபாற் கேட்ட மாணுக்கர் பன் னிருவருட் சிகண்டியென்னும் அருந்தவமுனி, இடைச்சங்கத்து அகாசுலனென்னும் தெய்வப்பாண்டியன் தேரோடு விசம்புசெல் வோன் திலோத்தமையென்னும் தெய்வமகளைக்கண்டு தேரிற் கூடின விடத்துச் சனித்தானைத் தேவரும் முனிவரும் * சரியாநிற்கத் தோன் நினைமையிற்

காரதாமாஸனேன அப்பெயர்பெற்றகுமரன் இசையறிதற்
 குச்செய்த இசைநுணுக்கமும், பாரசவமுனிவரில்
 யாமளேந்திரர் செய்த இத்திரகாளியமும், அறிவனாச்செய்த
 பஞ்சமரபும், சூதிவாய்வார் செய்த பரதசேனாபதீயமும்,
 கடைச்சங்கமிரீஇய பாண்டியருட் கவி யரங்கேறிய
 பாண்டியன்மதிவாணனாச்செய்த முதனூல்களி லுள்ள
 வசைக்கூத்திற்கு மறுதலையாகிய புகழ்க்கூத்தியன்
 மதிவாணர் நாடகத்தமிழ்நாவுமென இவ்வைந்தும்
 இந்நாடகக்காப்பியக் கருத் தறிந்த நூல்களன்றேனும்
 ஒருபுடை யொப்புமைகொண்டு முடித் தலைக்கருதிற்று
 இவ்வுரையெனக்கொள்க.

உலகத்துக் காப்பியஞ்செய்வோன் அறனும் பொருளும் இன்பமும்
 வீடுங் கூறல்வேண்டுமன்றே ; இந்நாடகக்காப்பியத்தினுள் அறனும்
 பொருளும் இன்ப முக்கறிச் சிறிதாயினும் வீடுகூறிற்றிலர்;
 என்னையெனின், ² “யானறிகுவனது பட்டதென்று” உரைத்தசாத்தனார்
 நாற்பொருளும் பயப்பப் பெருங்காப்பிய மாகச்
 செய்யக்கருதியிருக்கின்றார்க்கு, அடிகள், ³ “நாட்டுதும் யாடோமார் பாட்
 டிடைச் செய்யுள்” என உளப்பாட்டுத்தன்மையாற்கூறச் ; சாத்தனார் இவர்
 வினையிருவேந்தரையும் புகழ்ந்துரையாரென்பதுகருதி மூவேந்தர்க்கும் உரிய
 தாகலின் ⁴ “நீரே யருளுக” என்று வகாரவினாப்பொருண்மையான் அவர்
 கருத்துநிகழ்ச்சி விளங்குவான்கூற, அவர் அதனையேதுணிந்து தமது முத்
 தமிழ்க்கல்வியும் வித்தகக்கவியும் காட்டுதற்குத் தாம்வகுத்துகொண்ட மூவகை
 உள்ளுறையின் விளைவுதோன்ற, மங்கலவாழ்த்துப்பாடல்முதல் வரந்தருகாதை
 யிறுதி முப்புதுவகைத்தாக வரையறுத்து, அதனை அதிகாரமாகப்பொதிந்து

முன்வைத்துப் பின்னர், அறனும் பொருளும் இன்பமும் கூறி அடைக்கலக்
காதையிறுதிக்கண், * “போதி யறவோன் றன்முன், மணிமே கலையை மாதவி
யளிப்பவும்” எனக் கோவலன் முன்கண்டனவின் கண் நிகழ்ந்ததை எதிர்கால
நிமித்தமாக மாடலற்குக் கூறுதலானும், நீர்ப்படையுள், * “மாதவி.....
மணிமே கலையை வரன்றுய ருறுக்குங், கணிகையர் கோலங் காணு தொழி
பெனக், கோதைத் தாமங் குழலொடு கிளந்து, போதித் தானம் புரிந்தறங் கொள்

¹ பாரசவர - ஒருவகைச் சாதியார்.

² சிலப். பதிகம், ௬௨.

³ சிலப். பதிகம், ௧௧.

⁴ “ அடைக்கலக்காதை,

௧௦௧ - ச.

⁵ “ “ “ “ ௧௦.

⁶ “ “ “ “ நீர்ப்படைக்காதை,

௧௦௧ - அ.

(பி-ம்) * ‘சரிவநிற்கத்தோன்றினமையிற் சயத்தருமாரனெனப்

பெயர்பெற்ற.’

† ‘உயரெத்தமாதெய்த டஞ்சையடும் ஆதவாயலார்.’ ‡ ‘சாதநர்.’

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

௧௧

ளவும்” என்றலானும், வாழ்த்தின்கண் ¹ “மாதவி தன் றறவுங் கேட்டாயோ தோழீ, மணிமே கலைதறவுங் கேட்டாயோ தோழீ” எனத் தேவந்திகூறுதலானும், வரந்தருகாதையில், ² மணிமே கலையார், யாதவ மிறத்தற் கேதுவீங்குரை” என ³ “மையீ ரோதி” முதல் ⁴ “போதித் தானம் புரிந்தமம் படுத்தனள்” என்பதீராகப் பக்குவஞ்சொல்லி, ⁵ “பருவ மன்றியும் பைந்தொடி ரங்கை, திருவிழை கோல நீங்கினள்” என்றமையானும் மணிமேகலை துறந்தாளென்பதுணர்ந்து அத்துறவினைப் பின்வைத்து அதனோடு நார்பொருளும் பூரித்துப் பெருங்காப்பியமாக முடித்தலைக்கருதி அடிகள் சாத்தனார்க்கு இவ்வுரையையுரைத்துழி, அவர் மணிமேகலைபெயரான் அவன்துறவே துறவாக

அறனும்வீடும்பயப்ப ஒரு காப்பியஞ் செய்தமைத்தனமெனக்கேட்டு, அவ்வுடிகள் விரும்பி இவ்விரண்டினையும் ஒருகாப்பியமாக்கி உலகின்கண் நடாத்தவான் வேண்டவும் இருவர்செய்தலின், இரண்டாகி நடந்தனவென்க.

எழுத்தின் றிறனறித்தோ விக்ளோற் பொருளி
எழுத்தந் தனிலோன் றறித்தோ—முடித்தும்
படிதற்ற முத்தமிழின் பாடற் துரையின்
மேடிதத் துனிவதே யான்.

உரைப்பாயிரமுற்றிற்று.

அடியார்க்கு நல்லாருரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

க ⁶ பருந்து நிகழலுமெனப் பாவு முரையும்
பொருந்துநெறி யெல்லாப் பொருளுந்—தெரிந்திப்
படியார்க்கு நல்லமிர்தம் பாலித்தா னன்னு
லடியார்க்கு நல்லானென் பான்.

உ ஒருந் தமிழொரு மூன்று முலகின் புறவகுத்துச்
 * சேரன் நெரித்த சிலப்பதி காரத்திற் சேர்ந்தபொரு

ளாருந் † தெரிப விரித்துவூத் தானடி யார்க்கு நல்லான்
 காருந், தருவு மனையா னிரம்பையர் காவலனே.

௩

காற்றைப் பிடித்துக் கடத்தி லடைத்தக் கடியபெருங்
 காற்றைக் குரம்பைசெய் வார்கெய்கை போலுமற் காலமெனும்

கூற்றைத்

சோற்றுச்

தவிர்த்தருள் போப்பண்ண காங்கேயர் கோணளித்த
 செருக்கல்ல வோதமிழ் மூன்றுரை சொல்வித்ததே.

¹ சிலப், வாழ்த்து, அடித்தோழியரற்ற. ² சிலப், வரத்தருகாதை, கடு - க.
³ " வரத்தருகாதை, ச - இ. ⁴ இம்மூன்றும் பண்டைக்காலத்தனவே; இயற்
⁵ " " கடு. றியவர்பெயர் தெரியவில்லை. இவை ஒவ்வோ
⁶ " " உஅ. ருமப்பின் உரையிதழியினும் இருந்தன.
 (பி - ம.) * 'சேரன் குருத்த' † 'தெனிய.'

ப தி க ம்.

அடியார்க்கு நல்லாருரை.

க - உ. குணவாயில்.....அடிகட்கு

அடிகளென்றது, துறத்தலான். * அத்துறவின் வரலாறு
 || ராதோவெ னின்,—குமரியொடு வடவிமயத் தொருமொழிவைத்
 துலகாண்ட சோலாதற் குத் திகழொளி ஞாயிற் நேழ்பரி நெந்நேர்ச்
 சோழன் றன்மக ணற்சோனை யீன்ற மக்க ளிருவருண் முன்னோன்
 றன்னைப் பின்ன ரியற்றிப் பின்னோன் றன்னையும் + பெருநம்பியாகென
 அன்னவர் தம்மொடு தென்னர் செம்பியர் தன்னடி போற்றத் தமனிய
 மண்டபத்துச் சிங்கஞ் சுமந்த பொங்கனை மீமிசை யுவரித்திரையிற் கவரி
 யிரட்ட வேங்க னிருந்துழிச் சார்ந்த நிமித்திகன் அடி முதன் முடிவரை
 நெடிதுநோக்கி யின்றோள் கழியப் பொன்றிக முலகஞ் சேர்தி நீயெனச்
 சேரலற் குரைத்தவன் மைந்தரை நோக்கி நந்தாச் செங்கோ லந்தமி
 லின்பத் தரசா ஞ்ரிமை யீளையோற் குண்டென வுளைவன னனிவெகுண்
 டழுக்
 காற்றொழுக்கத் திழுக்கு நெஞ்சினன் கண்ணெரி தவழ வண்ணலை நோக்குந்
 கொங்கவிழ் நறுந்தார்க் கொடித்தேர்த் தானைச் செங்குட்டுவன்றன் செல்ல
 னீங்கப்பகல்செல் வாயிற் படியோர் தம்மு னகலிடப் பார மகல நீக்கிச் சிந்தை
 செல்லாச் சேணெடுந் தூரத் தந்தமி லின்பத்தரைசான்
 வேந்தாயினுனென்பது. இக்கதையைப் பதிற்றுப்பத்தினுள்
 அஞ்சாம்பத்தின்முடிவின் கண், “ வடவ ருட்கும் ” என்னுந்
 கலியுள்ளும், இந்நூ லுள் வாழ்த்தின்கண்ணும், வரந்தரு

காலைதக்கண்ணுங் காண்க.

குணவாயில் - திருக்குணவாயிலென்பதோரார் ; அது வஞ்சியின்
மீத்தி சைக்கணுள்ளது; அஃது ஆகுபெயர். அது குணக்கண்வாயில்
குணவாயில் ; குணக்கின்கண்வாயில் குணவாயிலெனச் சாரியைபெறுதும்
பெற்றும் வரினும் அமையும். என்னை? ¹ “ ஏழ் னுருபிற்குத்
திசைப்பெயர் முன்னர்ச், சாரி யைக் கிளவி யியற்கையு மாகும் ”
என்றாராகலின் . வாயிற்கோட்டமென்பது ² “ ஸகார் வீறுதி னகார
வியற்றே ” என்பதனால், ஏழ்னுருபின்கண்வந்த சாரியை ஸகாரவீறு,
வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்துவர னகாரம் வேற்றுமைக்கண் திரிந்து
தகாரமாயிற்றே போலத் ³ திரிந்தது. கோட்டம் - அருகன்கோயில்.

¹ தொல். நுருபில், கு. உக.
எக.

² தொல். புள்ளிமயங்கியல், கு.

(தி. ம.) ³ “ தறியிற்குக்காரணம்பாதோர். ” ⁴ “ பெருதரம்பாகென ”

⁵ “ திரித்துவாயிற்கோட்டமாயிற்ற. ” ப தி க ம்.

கக.

அது ¹ “ மஃகான் புள்ளிமு னத்தே சாரியை ” என்பதனால்
ஏழ்னுருபின்கண்
சாரியைபெற்று, ² “ “ அத்தே வற்றே யாயிரு மொழிமே,
சொற்றுமெய்
கெடுத்த நெற்றென் தற்றே ” என்பதனால் மகரங்கெட்டு, ³ “ அத்தி
னகர
மகரமுனை யில்லை ” என்பதனால், அகரங்கெட்டு முடிந்தது. ⁴ “
அவற்றுள்,
மெய்யீ நெல்லாம் புள்ளிமொ ளி நிலையல் ”, ⁵ “ குற்றிய அகரமு

மற்றென

பொழிப ” என்பதனாலும், “ புள்ளி யீற்றுமு னுயிர்தனித் திடலாது,

மெய்

யொடுஞ் சிவனு மவ்வியல் கெடுத்தே ” என்பதனாலும் வருமொழி
அகராயுயி

ரேறிற்று. அரக - அரகா ட்சி. துறந்திருந்த, நிலைமொழியீற்றுக்

குற்றுரமும் முற்கூறியவாறே முடிந்தது. குடக்கோவென்பது ⁷ “

அகர விறுதிப்பெயர் நிலை முன்னர்,.....ஒற்றிடை மிகுமே ” “

வேற்றுமைக் கண்ணு மதனோ ரற்றே என்பவற்றால்,

பெயரொடுபெயர்புணர்ந்து வல்லொற்று மிக்கது. கோச்சேரலென்பது,

⁸ “ ஓகார விறுதி யோகார வியற்றே ” என்பதனால்,

ஓகாரவீற்றுப் பெயர்ச்சொல் அல்வழிக்கண் ஓகாரவீற்று அல்வழியே

போல வல்லெழுத்துப் பெற்றுமுடிக்கவென்றலின் வல்லொற்றுமிக்கது.

சேர லென்றது அண்ணல், தோன்றல், திரையல்,

இளவலென்றாற்போல்வதோர் ஓகாரவீற்றுப் பெயர்ச்சொல்; அன்றியும்

சேரலென்னும் பெயர்த்திரி சொல்லெனினும்மையும்தான்.

சேரலினங்கோவென்பது “புள்ளி யீற்றுமு னுயிர்” என்பதனால்,

ஓகாரவொற்றீற்று நிலைமொழிமேல் வருமொழிமுதல் இகராயுயி

ரேறிமுடிந்தது. கோவடிக்கென்பது ⁹ “எல்லா * மொழிக்கு

முயிர்வரு

வழியே, யுடம்படு மெய்யி னுருபுகொளல் வரைபார்” என்பதனால்,

வகரவுடம்

படுமெய்யாயிற்று. அடிக்கென்றது ¹⁰ “ ஓகார விறுதி ணகார

வியற்றே ”

என்பதனால், ணகாரம் வேற்றுமைக்கண் திரிந்து டகாரமாயிற்றேபோல

இது

வும் வேற்றுமைக்கண் திரிந்து டகாரமாயிற்று.

அரசென்பதற்கு இரண்டனுருபு விரித்துத் துறந்தென்னும் வினையெச் சத்தோடும், துறந்தென்னும் வினையெச்சத்தை இருந்தவென்னும் பெயரெச் சத்தோடு முடித்து அதனையும் அழகளென்னும் பெயரோடே முடிக்க.

அரசாட்சியைத்துறந்து திருக்குணவாயிற் கோயிற்கண்ணேயிருந்த சூத்சைக்கோவாகிய செங்குட்டிவனென்னஞ்சேரற்கு இளங்கோவாகிய அழகட் கென்ப பண்பொட்டு விரித்துரைக்க.

இளமைப்பருவத்தே இராசபோகத்தைத்துறத்தல் அருமையால் துறத் தென்னும், அங்ஙனம் போகதுகர்ந்தவிடத்தே மீட்டும் தவவுருத்தாங்கியிருத்த லருமையான் இருந்தென் னுங்கூறியார்.

1 தொல். உருமியல், கு. கை.	6 தொல். புணரியல், கு.
கக.	
2 " புணரியல், " நக.	7 "
உயிர்மயங்கியல், " க. கச.	
" " " உக.	8 " "
3 அளி.	
4 " " " உ.	9 " புணரியல்,
" க. க.	
" " " க.	10 "
புன்மியங்கியல், " க0க.	
(பி. ம.) * மொழியுள்	

கக சிலப்பதிகாரம்

இம்மூதலிரண்ட ற்கும் இத்தணையுங்கூறியது சொன்முடிவுமெனக் கொள்க.

இனிப் பொருளாராய்ச்சி எண்வகைய :—அவை திணை, பால், செய்யுள், நிலம், காலம், வழு, வழக்கு, இடமென்பன. அவற்றுள், திணை இரண்டு; ஆவன : அகத்திணை புறத்திணையென்பன. பால் பதினான்கு; ஆவன : கைக்கிளைமுதல் பெருந்திணையிறுவாய் ¹ ஏழும், வெட்சிமுதல் பாடாண்டிணை இறுவாய் ² ஏழும். செய்யுள் அறுவகை; ஆவன : வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, பரிபாடல்பா, மருட்பாவென்பன. நிலன் நால்வகை; ஆவன : முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தலென்பன. காலம் பன்னிரண்டு; ஆவன : ³ சிறுபொழுதாறும் ⁴ பெரும்பொழுதாறும். வழு பதினான்கு; ஆவன : அகத்திணைவழுவேழும், புறத்திணை வழுவேழும். வழக்கு இருவகை; ஆவன : நாடகவழக்கும், உலகியல்வழக்குமென்பன. இடம் இருவகை; ஆவன : வழக்கிடமும், செய்யுளிடமும்.

இவற்றுள் நிறுத்தமுறையானே அகத்திணைப்பொருட்பகுதிமுதலியன இப். பதிகச்செய்யுளுண் முடியாமையின், அவை முடியுமிடங்கூறுதற்கு, ஆசிரியர் அகப்பொருட்பகுதி கூறுவார், “மாயோன் மேய காலி றை யுலகமுஞ், சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும், வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும், வரு ணன் மேய பெருமண லுலகமு, முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலெனச், சொல் லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே” என முல்லைத்திணையை முதலாகநாட்டு தலின் அம்முறையே அகத்திணைப் பொருட்பகுதி முடியுமிடம் ஈண்டு எடுத்துக்காட்டப்படும்.

“கன்று குணிலாக் கனியுருத்த மாயவன்” என்பதனாற் றெய்வமும், ⁸ “அனை விலை யுணவின்” என்பதனால் உணவும், ⁹ “நீர்நசைஇ வேட்கையின் மானின் று விளிக்கும்” என்பதனான்மாவும், ¹⁰ “கொல்லைப் புனத்துக் குருந்தொசித் தான்” என்பதனான் மரமும், ¹¹ “கானவாரணங் கதிர்வர வியம்ப” என்பத னாற் புள்ளும், ¹² “எறங் கோட்பறை” என்பதனாற் பறையும், ¹³ “மேய்த்து” என்பதனாற் செய்தியும், ¹⁴ “குடமுதல்.....வேண்டிய

“கோகுல

பெயரே”

என்பதனால் முல்லையாமும், பண்: ¹⁵ “முல்லைத்தீம் பாணி யென்றாள்” என் பதனாற் சாதாரியும் கூறினார். உரிப்பொருள்: ¹⁶ “புணர்தல் பிரித லிருத்த லிரங்க, லூட லிவற்றி னிமித்த மென்றிவை, தேருங் காலைத் திணைக்குரிப் பொருளே” என்பதனாறுணர்க. ¹⁷ “இருந்தேங்கு வாழ்வா ருயிர்ப்புறத்தாய்” என்பதனால் இருத்தலும், ¹⁸ “பேரருளி னீழல்” என்பதனால் இருத்தனிமித்த முங் கூறினார். பிறவுமென்றதனால் நிலமக்களும் நீர்நிலையும் வார்கொடியும் பூவுங் கொள்ளப்படும்; இவற்றுள், ¹⁹ “இளைஞழ் கோவலர்” என்பதனால் நிலமக்களும், ²⁰ “புடைநெறிப் போயோர் பொய்கையிற் சென்று” என்பத னால் நீர் நிலையும், ²¹ “ஆய்கொழுக் கவலையும்” என்றதனால் வார்கொடியும், ²² “காயாமலர் மேனி”, ²³ “முல்லை சிகர்மலர்” என்பவற்றாற் பூவும் கூறினார்.

குறிஞ்சித்திணை நிலமுதற்பொருள். பெரும்பொழுது :
 17 “ அருவி யொ லிக்குமலைகாண் குவார் ” என்பதனாற்
 கூதிர்ப்பொழுதும், சிறுபொழுது : 18 “ குன்றத்துச் சென்று
 வையகியும் ” என்றதனால் நள்ளியாமமும், கருப்பொருள் : 19 “
 நீலப்பறவைமேல்.....புதல்வன் வரும் ” என்பதனால் தெய்வமும்,
 20 “ ஐவன வெண்ணெலும்.....கொய்ப்பூந் திணையும் ”
 என்பதனால் உணவும்,
 மாவும், 21 “ கோங்கம்

22 “ புலியொடு பொருஉம் புகர்முகம் ” என்பதனான்
 வேங்கை ” என்பதனான் மரமும், 23 “ காணக் கோழியுந்
 தேன்மொழிக் கிள்ளையும் ” என்பதனாற் புள்ளும், 24 “ தொண்டகந்
 தொடு மின் சிறுபறை தொடுமின் ” என்பதனாற் பறையும், 25 “ கொய்ப்பூந்
 திணையும்”, 26 “ நறவுக் கண்ணுடைத்த ” என்பவற்றாற் செய்தியும்; 27
 “ அந்திங் குறிஞ்சி ” என்பதனால் யாமும், 28 “ குறிஞ்சி பாடுமின் ”
 என்பதனாற் பண்ணும், உரிப்

1 சிலப். ஆய்ச்சியர்குரவை, "கன்று"	15 சிலப். வேட்டிலவரி, "ஆய்பொன்னரி."
2 " கொலைக்களக்காலை, க.	16 " கனத்திறமுரைத்தகாலை, க-உ.
3 " காடுகாண்காலை, எஅ	17 " காட்சிக்காலை, சு-எ.
4 " ஆய்ச்சியர்குரவை, "செத்தில"	18 " குன்றக்குரவை, "குருவி"
5 " புறஞ்சேரிபிறத்தகாலை, கஎ.	19 " " "வேலூர்"
6 " " " " "	20 " காடுகாண்காலை, அ0 - அக.
7 " ஆய்ச்சியர்குரவை, "கோவாம"	21 " காட்சிக்காலை, உக.
8 " " " " "குடமுத"	22 " " "கஎ.
9 " " " " "செத்தில"	23 " " "இச.
10 தொல். அகத்திலையியல், கு. கச.	24 " குன்றக்குரவை, "குருவி"
11 சிலப். கானல்வரி, "பிரித்தார்"	25 " காடுகாண்காலை, அக.
12 " கொலைக்களக்காலை, ச.	26 " காட்சிக்காலை, உஎ.
13 " காடுகாண்காலை, ககக.	27 " தடுகற்காலை, கடு.
14 " " " " "அஉ.	28 " குன்றக்குரவை, "குருவி"

சிலப்பதிகாரம்

பொருள் ; 1 " அஞ்சலோம் பென்று நலனுண்டு " என்பதனாற் புணர்த்தும், 2 " நல்காதார் " என்பதனாற் புணர்த்தனியித்தமும், 3 " குன்றவருங்கண்ணி நிற்க " 4 " குறத்தியர் பாடி " என்பனவற்றால் நிலமக்களும், 5 " அருவி யாடிபு மகன்சுனை குடைந்தும் " என்பதனால் நீர்நிலையும், 6 " எலவல்லியு மிருங்குறி வல்லிபும் " என்பதனால் வார்கொடியும், 7 " விரவு மலந்துவு மின் " என்பதனால் பூவும் கூறியுள்

மருதத்தின் நிலமுதற்பொருள். 8 " இன்னிள வேனில் வந்த திண னென " என்பதனாற் பெருப்பொழுதும், 9 " வான்கண் விழியா வைகறை யாடந்து " என்பதனாற் சிறுபொழுதும், கருப்பொருள் : 10 " மலைச்சிற களிந்த வச்சிர வேந்தற்கு " என்பதனால்

தெய்வமும், ⁹ “குமரிக் கூட்டிற் கொழும் பல் துணவு” என்பதனால் உணவும், ¹¹ “கழாமயிர் டாக்கைச் செற்கட் காரான்” என்பதனால் மாவும், ¹² “மருதோங்கு முன்றுறை” என்பதனால் மரமும், ¹³ “கம்புட் கோழியுங் கீளோருரை அரடும்” என்பதனால் புள்ளும்,

¹⁴

¹⁵

“தென்கிணைப் பொருநா செருக்குட னெடுத்த” என்பதனால் பறையும், “ஓரோடு நின்றோர்” ¹⁶ “அரிந்துகால் சூவித்தோர்” என்பனவற்றைச்

செய்தியும், டாமும்:

யாமும், பண்: ¹⁸

¹⁷ “அதிரா மரபின் டாம்கை வாங்கி” என்பதனால் மருத “வைகறைப் பாணியும்” என்பதனால் மருதப்பண்ணும்,

உரிப்பொருள்: ¹⁹ “சிலர்புள கொண்மென” என்பதனால் ஊடலும், ²⁰ “விடுத லதியா விருப்பினன்”, ²¹ “போற்றா வொழுக்கம் புரிந்தீர்” என்பனவற்றால்

ஊடனிமித்தமும், ²² “கருங்கை வினைஞருங் களமருள்”, ²³ “சின்மொழிக் கடைசியர்”, என்பனவற்றால் நிலைக்களம், ²⁴ “பூநா நிலஞ்சிப் பொருகய லோட்” என்பதனால் நீராங்கையும், ²⁵ “கோதை மாதவி” என்பதனால் வார்கொடியும், ²⁶ “வேண்பூ மல்லிகை தண்ணென் கழுநீர்” என்பதனால் பூவும் கூறினார்.

நெய்தற்றிணை நிலமுதற்பொருள். பெரும்பொழுது: காரும் இருவகை வேனிலும். இவை ஆசிரியர் எடுத்தோதையின் அடிகள் கூறிற்றிலர்போ லும். சிறுபொழுது: ²⁷ “வையமோ கண்புதைப்ப வந்தாய மருண்மாவே”

1	சிவப். குன்றக்குரவை, "ஆங்கொன்று"	15	சிவப். நாடுகாண்காலைத், ககடு.
2	" " " " " " " " " " " "	16	" " " " " " " " " " " "
3	" " " " " " " " " " " "	17	" " " " " " " " " " " "
4	" " " " " " " " " " " "	18	" " " " " " " " " " " "
5	" " " " " " " " " " " "	19	" " " " " " " " " " " "
6	" " " " " " " " " " " "	20	" " " " " " " " " " " "
7	" " " " " " " " " " " "	21	" " " " " " " " " " " "
8	" " " " " " " " " " " "	22	" " " " " " " " " " " "
9	" " " " " " " " " " " "	23	" " " " " " " " " " " "
10	" " " " " " " " " " " "	24	" " " " " " " " " " " "
11	" " " " " " " " " " " "	25	" " " " " " " " " " " "
12	" " " " " " " " " " " "	26	" " " " " " " " " " " "
13	" " " " " " " " " " " "	27	" " " " " " " " " " " "
14	" " " " " " " " " " " "		

சு. தி. க. ம்.

ககடு

என்பதனால் மாலையும், கருப்பொருள்: தெய்வம்: ¹ “கடற்றெய்வம் காட்டிக்
காட்டி” என்பதனால் வருணனும், உரை: ² “விசை துணைக்கற் பெருட்
டாக” என்பதனால் மின்விசையுணவுக்கறிஞர். மா, உமணர் பகடன்றி இந்
நிலத்திற்கு விலங்கின்மையின் ஆசிரியர் கூறிற்றிலர்போதும். இனி முதலையு
யும் சுழுவும் ³ மாவென்பர்; ⁴ “கெண்டை யஞ்சின மேய்ந்து கிளர்ந்து
போய், முண்ட கத்துறை சேர்ந்த முதலையா, வண்டல் வார்கரை மாமக
ரக்குழாய், கண்டி நின்று கண்துற கழியெளாம்” எனக் காட்டிவாருளராமி
னும், அவை மீனெனப்படுவவல்லது மாவெனப்படா; ⁵ “பொறைமலி பூம்
புண்ணை” என்பதனால் மரமும், ⁶ “அன்னந் துணைபோ டாட” என்பதனால்
புள்ளுக்கறிஞர். பறை கூறிற்றிலர்; மீன்கோட் பறையென்க. ⁷ “கடல்
புக் குயிர்கொன்று வாழ்வார்” என்பதனால் செய்தியும், ⁸ “சித்திரப்படத்தன்
.....குற்ற நீங்கிய யாழ்” என்பதனால் யாழும், பண்: ⁹ “துளையர்
வினரி” என்பதனால் வினரிப்பண்ணும், உரிப்பொருள்: ¹⁰ “கொளவல்லா
யென்னுவி கொள்” என்பதனால் இரங்கலும், ¹¹ “பேரருனிநீழ, விருந்
தேங்கி வாழ்வார்” என்பதனால் நிமித்தமும், ¹² “சேரிப் பரதர் வலைமுன்
நில்,” ¹³ “பவள வுலக்கை,” ¹⁴ “எறிவினக ளார்ப்ப” என்பனவற்றால் பரத
ரும் பரத்தியரும் துளையரும் துளைச்சியருமாயிய நிலைக்களும், ¹⁵ “நர்ந்தண்
டுறை” என்பதனால் நீர்நிலையும், ¹⁶ “அம்மெ ணினர வடும்புகான்” என்
பதனால் வாரர்கொடியும், ¹⁷ “நறுஞாழல் கையி னேந்தி” என்பதனால் பூவுங்
கூறிஞர்.

“சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படும்” என்பதனாற் சொல்லாத முறையாற் சொல்லவும்படுமென அருத்தாபத்திகோடலானும், ¹⁷ “நடுவுநிலைத் திணையே நண்பகல் வேனிலொடு, முடிவுநிலை மருங்கின் முன்னிய நெறித்தே” என்பதனானும், ¹⁸ “முல்லைபுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் நிரிந்து, நல்லியல் பிழந்து நடுங்குதய ருறுத்துப், பாலை யென்பதோர் பழுவங் கொள்ளுங், காலை யெய்தினிர்” என்பதனானும்போந்த இப்பெற்றித்தாகிய பாலைத்திணை நில முதற்பொருள். பெரும்பொழுது: ¹⁹ “வேனிற் கிழவனொடு வெங்கதிர் வேந்தன், முன்னந் திருகித் தன்மையிற் குன்றி” என்பதனால் இருவகையேனிலும், சிறுபொழுது: ²⁰ “படுங்கதி ராமயம் பார்த்திருந் தோர்க்கு” என்பதனால்

¹ சிலப். கானல்வரி, “கரியமலர்”	¹⁰ சிலப். கானல்வரி, “பிரித்தார்”
² “ “ “வலைவாணர்”	¹¹ “ “ “வாரித்தரன்”
³ என்பவர், இளம்பூரணரும், இறையனார்	¹² “ “ “பவன”
ரகப்பொருளுரையாசிரியரும், அகப்	¹³ “ “ “எறிணை”
பொருள்வினக்க ஆசிரியரும், வீரசோ	¹⁴ “ “ “தேர்த்ததம்”
ழியமுடையாரும்.	¹⁵ “ “ “தம்முடைய”
⁴ குளாமணி, தாட்டுச்சருக்கம், உஉ.	¹⁶ “ “ “திணைப்பொருள்”
⁵ சிலப். கானல்வரி, “துறைமேய்”	¹⁷ தொல். அகத்திணையியல், கு. ௧.
⁶ “ “ “அன்னத்”	¹⁸ சிலப். காடுகளாண்காலை, ௧௪ - ௭.
⁷ “ “ “கடல்புழை”	¹⁹ “ “ “சுரு - ௧.
⁸ “ “ “முதற்குப்பிலை”	²⁰ “ “ புறஞ்சேரியிறத்தகாலை, ௧௧.
⁹ “ “ “துவையர்”	

கறு சிலப் பதி காரம்

* நண்பகலுங்குறிஞர். கருப்பொருள்: தெய்வம், ஆசிரியர் புலம்பட எடுத் தோதிற்றிலரேனும், ¹ “கடுங்கதிர் திருகலின்” எனவும், ² “வெங்கதிர் வேந்தன் முன்னந் திருகி” எனவும், ³ “ஐயை கோட்டத்

தெய்யா வொருசிறை ” எனவும், ⁴ “கொற்றவையுங் கொடுமரமுன் செல்லும் ” எனவுங் கூறுதலானும், பிறவாற்றினும் பரிதியஞ்செல்வனும், திகிரிபஞ் செல்வியுமெனக்கொள்க.

உரை: ⁵ “ஆரிடை யத்தத் தியங்குந ரல்லது, மாரி வளம்பெரு வில்லே குழவர் ” என்பதனால், ஆறெறிந்துஞ் குறைகொண்டும் உண்ணுமுணவாம்.

மா: ⁶ “மானின்று விளிக்கும் ” என்பதனால் உழைமான் முதலியனவும், ⁷ “அலர்தலை மராமு முலறுதலை யோமையும் ” என்பதனால் மரமும், ⁸ “கானவாரணங் கதிர்வர வியம்ப ” என்பதனால் புள்ளும், ⁹ “துண்ணென் றடிபொடி ” என்பதனால் பறையும், ¹⁰ “பொருள்கொண்டு புன்செயின் ” என்பதனால் செய்தியும், ¹¹ “செந்திறம் புரிந்த செங்கோட்டியாழ் ” என்பதனால் யாமும், பண்: ¹² “ஆசான் நிறத்தின் ” என்பதனால் கார்தாரபஞ்சமமுங் கூறினார்; உரிப்பொருள்: ¹³ “தொடிவளைச் செங்கை தோளிற் காட்டி ” எனவும், ¹⁴ “ஆரிடையுழந்த மாதரை நோக்கி ” எனவுங் கூறினமையாற் போக்கும், வானாது ¹⁵ “போக்கெல்லாம் பாலை ” என்றலின், உடன்போக்கும் கொள்ளப் பட்டன. நிலமக்கள்: ¹⁶ “கண்ணி லெயினர் ” எனவும், ¹⁷ “இளமா வெயிற்றி ” எனவுங்குறலின், எயினரும் எயற்றியரும்; ஈண்டு நீரின்மை நிலை: ¹⁸ “நீர்நசைஇ வேட்கையின் மானின்று விளிக்கும் ” என்பதனாலும், ¹⁹ “நீரின்றி வேனி நெறுநிலம் பாலை ” என்பதனாலும் நீரின்மையே இந்நிலத்திற்குச் சிறப்பென வுணர்க. ²⁰ “அறுநீர்ப் பைஞ்சுனை யாமறப் புலர்தலி, னுகுநெற் பொரியும் வெம்மை ” என அடப்பாட்டினும், ²¹ “மரையா மரல்கவர ” எனக் கலி யுள்ளுங் கூறினார். ²² “ஆயகொடிக்கவலையும் ” என்பதனால் வார்கொடியும், ²³ “கொம்பர் நல்லில வங்களுக்கு விந்தன ” என்பதனால் பூவுங்கூறினார்.

¹ சிலப், வேட்டுவவரி, க.

² “ காடுகாண்காலை, கூட - ந.

³ சிலப், புறஞ்சேரியிறத்தகாலை, ந.எ.

⁴ “ வேட்டுவவரி, “துண்ணென் ”

5 “
6 “
7 “
8 “

வேட்டுவவரி, ச.	19	"	"	" பொருள் "
" " கள்வினையாட்டி "	11	"	"	புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை, ௧௦௬.
காடுகாண்காதை, ௨௦௬ - ௧௦.	18	"	"	௧௧௨...
" " "	௪௮.	"	"	"
கக.				
" " "	௪௮.	14	"	"
௧௦.				

18 "போக்கெல்லாம் பாலை புணர்த னறுங்குறிஞ்சி
ஆக்கஞ்சே ருட லணிமருதம்—தோக்கொன்றி
யில்லிருக்கை முல்லை பிரங்க னறுநெய்தல்
சொல்லிருக்கு மைம்பாற் றெருகை."

இச்செய்யுள் நாதகவிராயநம்பியகப்பொருள்விளக்கவுரையின் இறுதியிலும், திருவாய்மொழிப்பீட்டின் "அஞ்சிறையமடநாராய்" என்பதன் அவதாரிகைக்குரிய ஜீவரகம்பதவுரையிலும் காணப்படுகின்றது; இன்னதாலிலுள்ளதென்று தெரியவில்லை.

16 சிலப், வேட்டுவவரி, "துண்ணென்"	19 அகநானூறு, ௧.
17 " " "இனமா"	20 கலித்தொகை, ௬.
18 திவாகரம், ஐந்தாவது இடப்பெயர்த் தொகுதி.	21 சிலப், காடுகாண்காதை, ௮௨.
	22 " வேட்டுவவரி,

"செய்தொன்."

(பி - ம்.) * 'எற்பாடு.'

ப தி க ம்.

௧௧௬

இச்சொல்லப்பட்ட ஐந்தினையின் முதல் கரு உரிப்பொருளும் பிறவுமாகிய அகத்திணைப்பொருட்பயன் * உடம்பொடு புணர்த்தியுணர்த்திப் புறத்திணைப் பொருட்பயனும் பிறவும் இவ்வாறு * உடம்பொடு புணர்த்தியுணர்த்துங்காற் புணர்துரைக்கப்பட்டிக் கேட்போர்க்கு இன்பம்பயவாது உணர்வுசலிக்குமாத லின் வந்தன வந்துழிக்காட்டுதலைக்கருதிற்று இவ்வுரைபென்க.

இனி, இசைநாடகத்தமிழ்நூலது பகுதியும், இவைபோலப் பெருவழக்கின் ருதலானும், நிலத்தோடும், கலத்தோடும், கண்டத்தோடும், கருவியோடும், நிலையோடும், இயக்கத்தோடும், இருவகை பலவகைகலிக்குறுப்புக் கை காள்

வட்டனை பொருள் யோனி விருத்தி சந்தி சுவை சாதி குறிப்பு சத்துவம்
அவி நயம் சொல் சொல்வகை வண்ணம் வரி
சேதமென்பனவற்றோடும் கதை யோடும் பலகூத்துக்கூறுங்கால்
உய்த்துணர்வில்லோர்க்குச் செவிச்சுவை பயக்குமாதலானும்
ஈண்டுவிரியாது விரித்தலைக்கருதிற்று இவ்வுரையெனக் கொள்க.

இனிப் பதிகச்செய்யுளுள்; முதலீரடியும்போல
யாண்டும்விரியாதது உரை பெருகுமென்பதனைக் கருதியெனக்கொள்க.

க - கூ. குணவாயில்.....அறிந்தரு ணீயென
(இதன்பொருள்.) திருக்குணவாயிற்கோயிற்கண்ணே

அரசுபோகத்தைத் திறந்து தவவுருத்தாங்கியிருந்த
குடதிசைக்கோவாகிய செங்குட்டுவனென் னுஞ் சோற்கு
இளங்கோவாகிய அடிகட்குக் குறவரெல்லாரும் திரண்டு சென்று
எமனார் மலைப்பக்கத்துப் பொன்போலும் பூவினையுடையவேங்கை
மரத்தின் நிழற்கண்ணே ஒருமுலையிழந்துவந்துநின்றான் ஒரு
மாபத்தினி; அவள்பொருட்டு இந்திரன்மலர் ஈண்டி வந்து
அவள்கொழுநனைக் காட்டி அவ
ளோடும் அவர் எம்கட்புலங்காண விட்புலம்போயவது
அதனை நீ அறிந்தருளுவாயாக என்றவளவிலேயென்க.

ஓரதிசயமாயிருந்தது;

குன்றக்குரவர் - ஏழனுருபுத்தொகை; குன்றம் - கொடுங்கோளுக்கு அயல
தாகிய செங்குன்றென்னுமலை. அது திருச்செங்கோடென்பவாலெனின், அவ
ரறியார்; என்னை? அத்திருச்செங்கோடு வஞ்சினகர்க்கு
வடகீழ்த்திசைக் கண்ணதாய் அறுபதின் காதவாறுண்டாகலானும்,
அரசனும் உரிமையும் மலைகாண்குவமென்றுவந்து கண்ட அன்றே

மையினென்க.

வஞ்சிபுகுதலானும் அது கூடா
பொலம்பூ, உவமத்தொகை.
மாபத்தினி - அழகியவீரபத்தினி ;

நலம் - குளிர்ச்சி. கிளர்தல் - மிகுதல். திரு
குவ்வுருபு பொருட்டி; அது ¹ “வரி
சைக்கு வருந்தும்” என்றும்போலின்றது. தமர் - தேவர். ஒடு
உடனிகழ்ச்சி. கப்புலம் - கண்ணினதறிவு;
கண்ணென்கின்றபுலமுமாம். விட்
புலம் - விண்ணிடம். இறும்பூது - அதிசயம்; ² “இறும்பூதுசான்ற”
மணிமேகலையிலும்.
என்றார்

¹ அரசன் - செங்குட்டுவன்; உரிமை - வேன்மான். இவர்கள்
வஞ்சிபுகுத்ததனை இந்தும் காட்டுக்காதையிற்காண்க.

மலைகண்டவன்றே

² புறநானூறு, ௪௪. ³ மணிமேகலை, ௨௦ - ஆம் காதை, ௫௫,
(பி - ம்.) * ‘உடம்படுபுணர்த்தி,’

சில் பி.ப. தி. காரம்

சென்றெனவும், நின்றெனவும் வருவிக்க.

குறவர் கூடிப் பத்தினிக்கு ஈண்டி வந்து போய் அது
மென்றுரைக்க.

இறும்பூதுபோது

ஈண்டி வந்து காட்டிக் காணப் போயவென்னும்பெயரோச்சம்
ஐஞ் சுட்டிப்பெயரோடு முடிந்தது.

அ.துவென்

போய் அது போய்தென விகாரம்.

இதனுட் பத்தினிபென்பதுஉம், தமரென்பதுஉம்,
குன்றக்குறவரநிந்தமை குன்றக்குறவையுட் காண்க.

கொழுநன்னென்பதுஉம்

இது மருட்கையென்னு மெயப்பாடு.

கரி - கக. அவனுழை.....உரைப்போன்

(இ - ள்.) குறவர் இளங்கோவடிகளைநோக்கி அநிந்தருளென்றவளவிலே
செங்குட்டுவன் அதிசயித்து முகநோக்கப் பரிசில்காரணமாகவந்து அவனுழை
யிருந்த சாத்தன் அதனைக்குறிப்பானநிந்து அதுவினைந்ததெல்லாம் யான நிகுவ
னென்றுரைக்கின்றவனென்க.

அதுவென்றது, ஒருமுலையிழந்ததனை. பட்டது - வினைந்தது.

கஉ - உடு. ஆரங்கண்ணி.....புகுந்தன்ன

(இ - ள்.) ஆத்தித்தாரையுடைய செம்பியனது பழையநகரங்களில்லைத்து
மாறாத விழவுச்சிறப்பினையுடைய புகாராகிய நகரத்திடத்துக் கோவலனென்று
பெயர்கூறப்படுவானொருவாணிகன் தன்னூர்க்கண் நாடகந்தானேத்தும் நாடகப்
பொதுமகளாகிய மாதவியென்பாளோடுகூடிய ஒழுக்கத்தாலே பெறுதற்கரிய
பொருள் தொலைதலின், அவன்மனைவி கண்ணகியென்று பெயர்கூறப்படுவாள்;
அவளுடைய காலணியாகிய ஓசையமைந்த சிலம்பினை விறமஸ்வேண்டித் தமிழி
னது பாடல்சிறந்த சிறப்பினையுடைய பாண்டியனது மிக்கபுகழையுடைய மாட
மதுரைக்கண்ணே சென்றுபுகுகானென்க.

நாடகமேத்துமென்றது - நாடகம் தான் இவளாற்சிறப்பெய்துதலின் ஏத் திற்பென்றவாறு. இனி ஏத்துநாடகபெனமாறிப் பதினேராடலாக்கி உரைப் பிணு மமையும்; இனி நான்கனுருபுவிரித்து உருப்பசிமுதலியோர்யாவரும் ஏத்து மெனவுமாம். கணிகையர்பலராதலின், இவளை நாடகக்கணிகையென்றார்; பதியிலாளென்பது தோன்ற. ஆமுதல் - அனுபவித்தல்; ¹ “இளையார்விளையாட” என்றார் சிந்தாமணியினும். அரும்பொருள் - அறனும் இன்பமுந்தரும் பொருள். ² “அப்பொரு, மென்னுங் காலைத்துன் னுதன வில்லையே” என்றார் பிறரும். கேடுற - அழிவுற. ³ “வஞ்சியும் வறிதே”, “மதுரையும் வறிதே”, “உறந்தையும் வறிதே” என்றாராகலின், இதனைப் பேராச்சிறப்பினைபுடைய புகாரென்றார். காற்சிலம்பு பகர்தல்வேண்டியெனவே தலைக்கோலமுதலிய அணிக ளினைத்தும் முன்னமேதொலைந்தது விளங்குகின்றது. சிறப்பிப்பாண்டிய

¹ சேவகசிந்தாமணி, ௧௯௪௬. ² சேவகசிந்தாமணி, ௧௯௬௩. ³ செம்பாருந்தப் படை, ௫௦, ௬௨, ௮௬.

பி தி க ம்,

௨௧

னென் தாம், பெருஞ்சீர்மாடமதுரைபென்றும் அடிகள்புகழ்ந்தார்; இவையும் பழவிளையால் அழிந்தவென்னுமிரக்கந்தோன்ற. மாடமதுரை புருந்தனனென்பது - காட்டினன்றி ஒருநின்கண் உயிரும் பொருளுமிழந்தானென்பது மேல் விளையத் தோன்றிநின்றது.

நகரத்துவாணிகள் கொள்கையாற் கேடுறுதலிற் பகர்தல்வேண்டி மனைவி டோடுபுருந்தனனென்க.

௨௦ - ௨௨. அதுகொண்டு.....காட்ட

(இ - ள்.) அங்ஙனம் முன்னுட்புருந்தனனாய்ப் பிறறைஞானது அதனைக் கொண்டுபோய் விற்கைக்குப் பீடிகைமறுகிற் செல்லின்றவன் கூற்றுவன்வந் தாற்போல முன்வந்த பொற்கொல்லனைக்கண்டு அவன்

கையிற்காட்டவென்க.

கண்டென ஒருசொல்வருவிக்க. அதுகொண்டென்றார்,
அச்சிலம்பால் மேல்வினைவன தோன்ற ; அது அநியாபுரத்தே
புகுகின்றவன் கூற்றத்தையும் உடன்கொண்டு
புக்கானென்றிற்போன்றிருந்தது. மன், கழிவின்கண்வந்தது.

செல்வோன் கண்டு காட்டவென்க.

உரு - கூ. கோப்பெருந் தேவி.....கள்வன்
கையென

(இ - ள்.) அங்ஙனங் காட்டக்கண்ட
சிலம்பு கோப்பெருந்தேவிக்கே ஆவதன்றிப்

பொற்கொல்லன் இப்பெருவிலைச்
பிறர் பூணுந்தரமல்லவாதலான்,

இதனை யான் அரசற்குணர்த்திவருந்துணையும் இக்கோட்டத்திருக்கவெனச்
சொல்லிப்போயத் தான் முன்பு பணிக்கணரியில் வஞ்சித்துக்கொண்டு நிலைநிற்த

லான் ஆராய்ச்சி சிறிதுபிறந்துவருகின்றசிலம்பினைப் பிறர்நாட்டு
கையிற் கண்டேனென்று அரசற்குரைப்பவென்க.

ஒருகன்வன்

தான்கொண்டவென்றார், தன்னெஞ்சறியத் தான்கொண்டதனை இங்ங
னங்கூறினென்பதுதோன்ற. ஈங்கிருக்கவென்றார், பிறிதோரிடத்தாயின்
ஊர்காவலர் ஆராய்வரென்றுகருதினென்பதுதோன்ற. என்றேகியென்றார்,
அவன்கருத்தும் முயற்சியுந் தோன்ற. சில்லரிச்சிலம்பினையென்றார், தொழிற்
பன்மைதோன்ற. பிறனோர் கள்வன் கையிற்கண்டனென்றார், தன்னையும்
கள்வனென்றமைதோன்ற.

உரு - உரு. வினைவினை.....சங்கென

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவன்சொல்லக்கேட்ட பாண்டியன் தான் முற்பவத் திற்செய்த தீவினைவந்து பலிக்கின்றகாலமாதலாலே ஒன்றையுந்தேரானாய்க் காவலில் அடிப்பட்டோரையழைத்து இவன்சொன்ன அக்கள்வனைக்கொல்ல அச்சிலம்பையும் அவனையும் இப்பொழுதே இங்கே கொண்டுவருவீராகவெனச் சொல்லக்கருதினவன் காமபரவசனாய் இச்சிலம்பு இவனுடல்தீர்க்கு மருந்தா மென்னுங்கருத்தால் வாய்சேர்ந்து கொன்று அச்சிலம்பை இப்பொழுதே கொணர்கவென்றுகூறவென்க.

இதனானன்றே ¹ “தென்னவன் நீதிலன் தேவர் கோமான் கோயி, னல்லிருந் தாயினுள்” என்றகருத்துமெனக்கொள்க. அச்சிலம்பெனக் கோப்

¹ சிலப், வாழ்த்துக்காதை, செங்குட்டுவற்குட்கண்ணகி கடவுளல்லவனிகாட்டியது.

உஉ சிலப்பதிகாரம்

பெருந்தேவி சிலம்பைச்சுட்டிக் கூறினாளுயிற் கள்வனைக்கொன்று
சிலம்பைக் கொணர்கவென்றனெனினுங் குற்றமில்லை ;
அக்கருத்தினானன்றே வழங்குரை காதையுள்ளும் “ கள்வனைக் கோறல்
கடுங்கோ ளன்று” (கூசு) என்றதுமென்க. இங்ஙனங்கூறியது, ¹ “
பாட்டிடை வைத்த குறிப்பி னானும், பாவின் நெழுந்த கிளவி யானும்,
பொருளொடு புணராப் பொய்ம்மொழி யானும், பொருளொடு புணர்ந்த
நகைமொழி யானுமென், றுரைவகை நடைபே நான்கென மொழிப”
என்பதனானென்க. இதனை மேல்வருவனவற்றிற்குங் கொள்க.

இதனை ஆராயுநெறி பலவுளவாகவும், அவற்றில் ஒன்றையும்
தேர்ந்திலை னென்பார், யாவதும் தோனானியென்றார்; முன்னர்க்
கைகுறைத்தன்முதலிய
முறைசெய்தோன் இதனைத் தேர்ந்திலைனென்று அடிகள் இரங்கிக்கூறினார்.
கன்றியகாவலரென்றார், அவரும் முன்னர்த் தீதுசெய்பாரென்பது தோன்ற.

காலமாதலின் தேராணிக் கூடய்க் கொன்று
கொணர்கவென்றானென இயைக்க.

நக - சு. கொலைக்களம்.....இவனென

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கொன்றுகொணர்கவென்று
அரசன் கூறக்கேட்ட காவலரும் வினைவினாகாலமாதலிற் கொல்லை
கொலையிடத்தேபட்ட கோவலன் மனைவி தனக்குநிலையிடங்காணாய்
அவடான் பத்தினியாதலிற் பாண்டியன் முன்னர்ச்சென்று
அவனுயிர்கேடுறக் கண்ணீருகுத்து அவனாரையும் தன்முலை
முகத்தெழுந்த தீயையுண்ணப்பண்ணிய பலரும்புகழப்பெடும்
இக்குறவார்சொன்னவனென்றுகூற வென்க.

பத்தினிகாணும்

பாண்டியனும் கூடலுங்கேடுற உகுத்து ஊட்டியவென்க. கண்ணும்
முலை

யும் உகுத்த நீரானும் நெருப்பானும் அடுதலும்
சுடுதலுஞ்செய்தாளென்ப
தாயிற்று. இக்கருத்தானன்றே வாழ்த்தினுள்ளும் “ தொல்லை
வினையாற் றய ருழந்தாள் கண்ணினீர், கொல்ல வுயிர்கொடுத்த
கோவேந்தன் ” என்பதுஉம். நக - அ.

வினைவினை.....என்ன

(இ - ள்.) நீர் முன்னை வினைவினாகாலமென்று
சொல்லிப்போந்தீர் ; அவர்க்கு வினைவினைந்தகாலம் என்னையென்று
அரசன் வினவவென்க.

பாண்டியன் தன்னைக்குறைத்ததை மேற் கட்டுரைகாணத் [சக-இஉ] பிதும்,
 "நாலேவிளங் கொண்புகழ் நடுதல் வேண்டித்தன், குடு மழைத் தடக்கை யறுத்து
 முறை செய்த, பொற்கை நறுத்தார்ப் புனைதோர்ப் பாண்டியன்" (தொல். களவு. கு.
 ச - இளம்; நம்பி. கு. சடு - உரை; இ - வி. கு. சகடு - உரை, மேற்) என்பதிலும்,
 "எனக்குத் தகவன்ற லென்பதே நோக்கித், தனக்குக் கரியாவான் றறையத் தவற்றை,
 தினைத்தத்தன் கைகுறைத்தான் பாண்டியன் காணு, ரெனச்செய்யார் மாணாவினை"
 என்னும் ௧௦௨ - ஆம் பழமொழிச் செய்யுளிலும்காண்க. இதனை இசை - ஆம் நிருக்
 குறையரையில் "தன்னைக்குறைத்தான்" எனப் பரிமேலழகரும் குறிப்பித்தனர். இக்
 கதைபயபுட்கொண்டே "தீமைசெய் தாய்போற் செங்கை குறைத்தாய் முறை
 பேயோ" என்றார் பரஞ்சோதிமுனிவரும்.

பதி க ம்

உரு

௩௮ - இசை. விறலோய்.....யானென

(இ - ள்.) விறலோய், கேட்பாயாக ; நடுக்கமில்லாத

சிறப்பின்புடைய மதுரையாகிய முதுரிடத்து
 மன்றப்பொதியில்களில் இறைவனுறைகின்ற வெள்ளியம்பலத்துள்
 யான் துயின்றேனாக ; செறிந்த இருனின்கண்ணே அந் நகர்க்குக்
 காவற்றெய்வமாகிய மதுரைமாதெய்வம் பெரியவருத்தமுற்ற லீர
 பத்தினிமுன்னர்வந்து வெளிப்பட்டு நினது மிக்ககினத்தால் வெவ்விய அழலை
 நின்கொங்கையிடத்தே விளைவித்தோய், பைந்தொடி, நுங்கட்கு முற்பட்ட
 நல்வினை முடிந்ததாகலான், நின்கணவனோடு நினக்கு முற்பிறப்பின்கண்ணே
 குன்றாதபுகழையுடைய நல்ல கலிங்கநாட்டுச் சிங்கபுரமென்னு
 நகரின்கட் சங்கமனென்னும் வாணிகனுடைய மனைவியிட்டசாபம்
 இப்பிறப்பின் கண்ணே வந்துமுண்டதாகலின், நீண்டு செறிந்ததோர்
 கூந்தலையுடையாய்,
 நின்கணவனை இவ்வேளையன்றி நீ இனிப் பதினாறாட் பகல் நீங்கியபொழுதிற்
 காண்பை; காணுங்கால் வாணோர்வடிவிற்காண்பதல்லது மக்கள்வடிவிற்காண்ப
 தில்லையென்றுகூற அவ்வஞ்சமற்ற கட்டுரையினை யான்கேட்டேனென்றுகூற
 வென்க.

கேட்டி, இகரவீற்று முன்னிலையொருமை வினைத்திரிசொல்; * “இ ஐ ஆய” என்னுஞ் சூத்திரத்தான்முடிக்க. அதிராச்சிறப்பு - பகைவரால் நடுக்க மில்லாதசிறப்பு; * “நீர்முற்றி மதில்பொருடம்” என்பதனுணர். கொன்றை யஞ்சடைமுடி, ஆகுபெயரான் இறைவன். பொது இல் - பொதியில்; உகர வீறு இகரமாய்த்திரிந்து உடம்படுமெய்யும் பெற்று, * “கிளந்தவல்ல” என்னும் அதிகாரப்புறனடையான் முடிந்தது. மன்றப்பொதியிலில் வெள்ளி யம்பலத்தென்றது, பொன்ன ம்பலமுமுண்டாகலின்; என்னை? * “கண்ணி லாக் கவர்வன கனக கூடமும், வெண்ணிலாச் சொரிவன வெள்ளி வேயுநந், தண்ணிலாத் தவழ்மணித் தலமுஞ் சார்ந்தரோ, மண்ணினு வியன்றில மதலை மாடமே” என்றார் துளாமணியுள்ளு. நள்ளிருள் - செறிந்தவிருள்; * உரிச் சொல் ஈறுதிரிந்தது; இனி வினைத்தொகையாக்கி அனுகரணத்தைபுடைய இரு ளென்பதுஞ் சிறந்தது; “நள்ளென் றிறுத்த நடுவுகொள் யாமத்து” என்று

ராகலின். ஆரஞர் - பெரியவருத்தம்; ஆவது கணவனை யிழத்தல்; னிழந்த விடும்பையினு மனையா னிழந்த விடும்பையினு, மிக்க

* “மக்க
விடும்பை

வேல்வேந்தே விதவை யிடும்பை பெனவிளம்பித், தக்க வதனு லென்கழுத்திற் றுலி நீதந் தருனென்று, தொக்க மணிநீண் முடியானைத் தொழுது பின்னுமிறை சொல்லும்” என்றார் பிறரும். வீரபத்தினி, மறக்கற்புடையாள். கோப்பெருந் தேவி, அறக்கற்புடையாள்; ஆக * ஆறியகற்புஞ் சீறியகற்புமெனக் கற்பு இரு

* மனைவி - தீவி; இவள் சாபமிட்ட செய்திமுதலியவற்றை நித்தந் துறையாகவும், மணிமேகலை, உகர - ஆம் காதையாகவும் உணர்க.

கட்டுரை

¹ தொல். வினையியல், கு. உக. ² கலித்தொகை, சு.எ.

³ " குற்றியலுகரப்பணரியல், கு. எ.அ.

⁴ ஞானமணி, தகரவருணைச்சருக்கம், எ. ⁵ உரிச்சொல் தனி.

⁶ உத்தர. திக்கு. ககஎ. ⁷ "ஆறிய கற்பிற்றேறிய தல்விசை, வண்டார் லொண்டொடி கணவ" என்றார்(க0)பதிர்துப்பத்தினும்.

உத்தர
கூடா:

சி ல ப் ப டி க ா ர ம்

வகை. கொதியழல் - வெல்வழல், சீற்றம் - மிகுசினம் - விளைத்தோய், முன் னினைத்தொழிற்பெயர். முதிர்நல் - முற்படுதல். எனவே நல்வினைமுடிதலா லென்க. ¹ "ஏனைவினையுலப்ப" என்றார் பிறரும். இனி

முதிர்வினையால்

இவை முடிந்தவென்ன வழக்காறுக்கினும் அமையும். பைந்தொடியும் கூந்த லும் அண்ணாமவிளி. சிங்கல் - குன்றல். வார்தல் - நெடுமை. ஒலி - தழைத்தல். எல்லை - பகற்பொழுது. கோட்டம் - வஞ்சம். கட்டுரை - பொருள்பொதிந்த சொல், உறுதியையுடைய சொல்லுமாம். வினைவினைவு யாதென்றுவினாவி னாற்குப் பாண்டியன்வினைவினைவு கூறிற்றிலர்; என்னை? அது கட்டுரை காதையில் விளங்கவுரைக்கப்படும்.

குரு - க0. அரைசியல்.....செய்யுளென

அங்ஙனம் அரசனோடு சாத்தனார்குறக்கேட்ட

அடிகள்

முலகை உள்ளுறையாக வகுத்துக்கூறுவார்:

பொருட்பகுதியை

(இ - ள்.) நூலொழுக்கிற்குரிய அரசியலுட் சிறிது ஒழுக்கம்

பிழைப்பினும்
அவ்வரசரை அறக்கடவுடானே கூற்றமாய்க் கொல்லுமென்பதும்,
புகழ்மைந்த கற்புடைமகளை மக்களையன்றித்
தேவருமுனிவருமுதலாயுள்ளோர் சென்றேத்துதல் இயல்பாகலும்,
முன்செய்த இருவினையும் செய்தமுறையே செய்தோனை நாடிவந்து
உருக்கொண்டிருந்து நுகர்விக்குமென்பது உமாமிய இம்மூன்றுபகுதியும்
இச்சிலம்புகாரணமாக முறைமையிற் பிறந்தனவாதலிற்
சிலப்பதிகாரமென்னும் பெயரான் ஒருகாப்பியமாக நாம்
நிறுத்துதுமென்று அவ்வழிகள் சொல்லவென்க.

அறம் அறக்கடவுள். பத்தினிக்கு - பத்தினியை. உருத்து -
உருக்கொண்டு; முதிர்ந்தென் றுமாம். வினை - தொழில்.
நாட்டுதும், உயர்திணைக்கண் வந்த இடவழுவமைதித் தனித்தன்மை;
அஃது உளப்பாட்டுத் தன்மைபோன்
றிருந்தது. பாட்டிடைச்செய்யுள் - பலபாக்களோடு உரைப்பாட்டையும் இசைப்
பாட்டையுமுடைய இயலிசைநாடகப் பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுள். அறம்
கொல்லுமென்பது, * “என்பிலதனை வெயில்போலக் காயுமே, யன்பி லதனை
யறம்” என்பதனாலுணர்க.

ஆவது உம், ஏத்தலும், ஊட்டலும் இச்சிலம்புகாரணமாகப்
வென ஒருசொல் வருவித்துமுடிக்க.

பிறந்தன

கக - உ. முடிசெழு.....யருளுகென் றற்கு

(இ - ள்.). முடிபொருந்திய தமிழ்நாட்டு வேந்தர்மூவர்க்கும் உரியதாகலின்,
அழிகள் நீரேயருவிச்செய்கவென்று வினாவிய சாத்தற்கென்க.

கெழுவென்னுஞ்சாரியை, ¹

முங் கெழுவு முனிப்பபுப் பிறவு,

“ ஸனவென வருடம் புள்ளி யிறுதிமு, னும்
மன்ன மரபின மொழியிடைத் தோன்றிச்,

செய்யுட் டொடர்வயின் மெய்ப்பெற நில்லும்” என்னுஞ்ஞத்தித்தன், அன்ன
மரபின் மொழியிடைத்தோன்றி என்பதனால் அவ்விருபுண்களிடேற்றுச்சொல்லும்
அல்லாதனவும் சாரியைபெற்று முடிவனவுளவென்றாகலின், புள்ளியிறல்

¹ தாண்டியார், க. ² திருக்குறள், க. ³ தொல். குற்றியல்களாட்டினியல், கு. க.

ப தி க ம்.

௨௫

ஸாதவழிவந்த சாரியைச்சொல்லென்க்கொள்க. ¹ சாரியையாவது

சொல் தொடர்ந்துசெல்லு நெறிக்கணின்று அதற்குப்

பற்றுக்கோடாகச் சிறிது

பொருள்பயந்ததும் படிவாததுமாய் நிற்பது. அவற்றுள் இது சிறிதுபொருள்
பயப்ப நிற்பது; பொருந்துதலென்னார் பொருண்மைசாரும். மூவர்க்கு
முரியது, புகாரினும் மதுரையினும் வஞ்சியினும் சிகழ்ந்ததாகலின். அடி
கள், அண்மைவிளி. என்றற்கு - தான் பாடக்கருதி வினாவினசாத்தற்கு;
அங்ஙனங் கூறுது இங்ஙனங் கூறினாரென்க. என்சொல்லியவாரோவெனின்,—
இச்செயகின்ற காப்பியம் மூவேந்தர்க்குமுரியதென்பதனால், ஏனையோரை
இவர் புகழ்ந்துரைப்பாராகலின், பார் காப்பியஞ்செய்யக்கடவேமென்பதுகருதி
நீரே அருளுகென வகாவினாப்பொருண்மைதோன்ற இதுகருதி இதுசொன்
றாகு அவர் கருதியபொருளிற்மு உடர்ப்படாது சொல்லிற்கு
உடம்பட்டா. ரென்பதாயிற்று.

இனித் தாம் கருத்துக்கொண்டதனைக் கூறுவார்.

கூஉ - கூ. அவர் மங்கல வாழ்த்துப் பாடலும்
(இ - ள்.) அவர்மணத்தில் மகளிர் வாழ்த்துடையுடைய

பாடலும்,

மங்கலம் - கலியாணம். இதனை மங்கலவாழ்த்துக்
காதையுமென்னுது பாடலுமென்றது என்னையோவெனின்,—இஃது
ஆசிரியப்பாவால் வாராது கொச்சகக்கலியால் வருதலானும்,
காதையையுடையது காதையாமாதலானும், அவ்வாறு இதிற் கரை
நிகழ்ச்சியின்மையானும், வாழ்ச்சுதும் உரையும் பாடலுமாய்
வருதலானும் இங்ஙனம் பெயர்கொடுத்தாரெனவுணர்க. அஃது அற்றாக
; மேலும் கானல்வரி, வேட்டுவவரி, ஆயச்சியர்குரவை,
தன்பமலை, ஊர் சூழ்வரி, வஞ்சினமலை, குன்றக்குரவை
இவையிற்பறையும் காதையென்றிலரா லெனின்,—அவற்றைக்கூறுததும்
சில வேறுபாடு கருதிப்போலும். என்னை வேறுபாடெனின்,—அவை
சுத்தமுடிவிற் கூடினும்.

கூகூ - ச. குரவர் மனையறம் படுத்த காதையும்

(இ - ள்.) இருமுதுகுரவரும் இவரை இவ்வாழ்க்கையில்
வேண்டி வேறுபடவிட்ட காதையும்,

அடிப்படுத்த

கூச - கூ. நடநவின் மங்கை மாதவி பரங்கேற்று

காதையும்

(இ - ள்.) ஐயாண்டிஸ் தண்டியம்பிடித்து வழாண்டு
நடநவின் மமாதவி மங்கைப்பருவத்தே அரங்கேற்றின காதையும்,

கூசு. அந்தி மாலைச் சிறப்புச்செய் காதையும்

(இ - ள்.) அந்திக்காலத்துமாலையைச் சிறப்புச்செய்த காதையும்,

கௌ. இந்திர விழலூ ரெடுத்த காழையும்.
 (இ - ள்.) அந்நகரின் கண் இந்திரனுக்கு விழுவெடுத்தகாண்த்யும்,
 சுஅ. கடலாடு காழையும்
 (இ - ள்.) அங்ஙனமெடுத்த விழவிறுதியிற் கடலாடினகாழையும்,

சிலப்பதிகாரம்

கௌ. மடலவிழ் காணல்வரியும்
 (இ - ள்.) அங்ஙனம் கடலாடிய கோவலனும் மாதவியும்
 கழிஞ்ஞா லிடத்து யாழ்ப்பாட்டு நிகழ்த்திய காணல்வரியும்,
 இஃத இசைப்பாவாற்றெற்றபெயர். இதனுள்ளும்
 கதைநிகழாமையுணர்க.

கௌ - எ0. வேனில்வர் திறுத்தென மாதவி யிரங்கிய
 காழையும்

(இ - ள்.) இளவேனில்வந்து தலைப்பட்டதாகப் பிரிந்தமாதவி
 வருந்திய காழையும்,

எ0 - எக. நீதுடைக் கனாத்திற முரைத்த காழையும்

(இ - ள்.) கண்ணி தான்கண்ட தீங்கையுடைய
 தேவந்திக்கு உரைத்தகாழையும்,

கனாவின் திறத்தைத்

இது கலிவெண்பாட்டாகலின், “ ஒருபொரு ணுதலிய
 வெள்ளடி யிய லாற், திரிபின்றி வருவது கலிவெண் பாட்டே ” என்
 பதனாற் கனாநிலையுரைத்தற் பொருண்முடிபாகிய பாலைனைக்கூறுதலிற்
 காழையாயிற்றெனவுணர்க.

எக - டி. வினாத்திறத்து நாடுகாண் காதையும்

(இ - ள்.) கண்ணடியார் மதுரைமுதூர்யாதென வினாவின

திறத்தை யுடைய சோனாட்டின்வளனை அவர்கண்டகாதையும்,

இனிச் கவுந்தியடிகள் வினவின திறமெனவும்,

பிறர்வினவுந்திறத்தை யுடைய எனவுமமையும்.

எஉ. காடுகாண் காதையும்

(இ - ள்.) அங்குனம் மருதநிலமாகிட காட்டினைக்கண்டு

இன்புற்றவர் பாலைநிலமாகிய காட்டினைக்கண்டு துன்புற்றகாதையும்,

எக. வேட்டுவவரியும்

(இ - ள்.) வேட்டுவமகளாகிட சாலினி கொற்றவை

கோலச்சாரியும்,

உருக்கொண்டாடிய

“இருவகை பல்வகை யென்னும் விலக்கோ, டரியவுதப் புப்பதினொராட்
கிக் - குரவை வரி, * சொக்க மயிநய நாடக மென்றிவற்றாற, நக்கவனே யாட
லா சான் ” என்றமையான், வரியென்பது கோலச்சாரி; இது

வேட்டுவமக ளாகிய சாலினி கொற்றவை யுருக்கொண்டு தீடுதலின் ; *

“கொற்றவை கொண்ட வணிகொண்டு நின்றவிப், பொற்றொடி மாதர்
தவமென்னை கொல்லோ” என்பத னுலகிக. கூத்துன்படுதலின்,

இது வேட்டுவவரியாயிற்று.

நாடகவரிப்பெயராய், வேட்டுவவரி நிகழ்தலின்

இது கூத்தாற்பெற்றபெயர்.

எக-ச. தோட்டல்.....இதுத்த காதையும்

(இ - ள்.) கண்ணடியோடு மதுரைப் புறஞ்சேரியிற் கென் து

விட்ட காதையும்.

எச - இ. கறங்கிசை யூர்கான் காணதையும்

(இ - ள்.) முறங்காரின்ற மூரசொலியையுடைய மதுரையைக்
கோவலன் கண்டகாதையும்.

எடு - கூ. சீர்சா னங்கை யடைக்கலக் காதையும் .

(இ - ள்.) அழகெல்லாமமைந்த கண்ணியாகியநங்கையை
மாதரிபாற் கவுந்தியடிகள் அடைக்கலங்கொடுத்தகாதையும்.

எக. கொலைக்களக் காதையும்

(இ - ள்.) கோவலன் கொலைக்களப்பட்டகாதையும்,

எஎ. ஆய்ச்சியர் குரவையும்

(இ - ள்.) தம் சேரிக்கு உற்பாதசாந்திபாக மாதரிமுதலாயுள்ள
ஆய்ச்சியர் குரவைக்கூத்தாடின முறைமையும்,

“குரவை யென்பது கூறுங் காலைச், செய்தோர் செய்த காமமும்

விறது,

மெய்த வுரைக்கு மியல்பிற் றென்ப” எனவும், “குரவை யென்ப தெழுவர்
மங்கையர், செந்நிலை மண்டலக் கடகக் கைகோத், தந்நிலைக் கொட்பரின் குட
லாகும்” எனவுஞ் சொன்னாராகலின், இதுவும் ஆய்ச்சியரிடத்து நிகழ்தலான்
ஆய்ச்சியர்குரவையெனக் கூத்தாற் பெற்றபெயர்.

எஎ - அ. தீத்திறங் கேட்ட துன்ப மாணியும்

(இ - ள்.) அங்கனம் அவன் கொலையுண்ட தீத்திறத்தைக்

கண்ணி கேட்டுத் துன்புற்ற இயல்பும்,

இதுவும் ஊர்கூழ்வரியும் சிறிது கதைநிகழ்ச்சியுளவெனிலும் மருட்கை
யென்னு மெய்ப்பாடும் அவலை அரற்றுக் கவலை கையாறென்னுமியையும்
நிகழ்தலியல்பினுள் இதனை மாணியென்றொனக் கொள்க.

எஅ - கூ. நண்பக னடுங்஑ிய ஐர்குழ்வரியும்

(இ - ள்.) எல்லாருங்காண நாணிதந்து

ணங் ஐர்குழ்வந்த ஐர்குழ்வரியும்,

வெளிப்பட்டவருவினெழுதி கண்

கண்ணங் ஐர்குழுவருவதனைப் பத்தினிப்பெண்டிர் கண்கூடாகக்
காண்ட லின் இஃது ஐர்குழ்வரி யென்பதாயிற்று.

இதுவும் கூத்தாற் பெற்றபெயர்.

எக - அடு. சீர்சால் வேந்தனெழுதி வழக்குரை காணதயும்

(இ - ள்.) புகழமைந்ததென்னெழுதி கண்ணங்

வழக்குரைத்தகாணதயும்,

உரைகாண, வினைத்தொகை; இறப்பு.

அடு. வஞ்சின மாலையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனந்தானுரைத்த வழக்குந்தோற்று உயிருந்தோற்றநெடுஞ்
செழியன்மேலியைநோக்கிக் கண்ணங் வஞ்சினங்கூறிய இயல்பும்,
இய

வஞ்சினமாவது - மேற்கோள். இக்கலிவென்பாட்டுப்பத்தினித்தன்மைத்தா
ஒருபொருளையே கருதிக்கூறிய இயல்பையுடைத்தாக்கின், மாலையென்றார்.

௨௨௮

சிலப்பதிகாரம்

அக. அழற்படு காணதயும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வஞ்சினங்கூறினவன்முலைமுகத்து எழுந்ததி

அவளே விய இடமெங்கும் பட்டு எரித்தகாதையும்,

அக - உ. அருந்தெய்வந் தோன்றிக், கட்டுரை காதையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அழற்படுதலின் அதற்காற்றாது

மதுரைமாதெய்வம் அவ்வழறணித்தற்குவந்து இவளது பவத்தொடர்பு
கட்டுரைத்தகாதையும்,

அஉ - கூ. மட்டலர் கோதையர் குன்றக் குரவையும்

(இ - ள்.) மதுவொழுகமலர்ந்த கோதையினையுடைய குறத்தியர் இவளை
வேங்கைநிழற்கண் கண்டதற்கு உற்பாதசாந்தியாக முருகவேளநோக்கி அக்
குன்றின்கண் ஆழிய குரவையும்,

ஆய்ச்சியர்குரவையிற் கூறி பது இதற்குந்கூறுக.
கூறிக் கோதைக்கு அவர்களெடுத்த குரவையெனினும்

கோதையென்று பாடந்
அமையும்.

அகூ. என்றிவை யனைத்துடன்

(இ - ள்.) என்று சொல்லப்பட்ட இவ்விருபத்துநான்குடனே,

அச. காட்சி—(இ - ள்.) காட்சிக்காதையும்,

கற்காட்சியும், குறவர் பாகுடக் காட்சியமென்க.

அச. கால்கோள்—(இ - ள்.) கற்கொண்ட காதையும்,

கற்கோள் கால்கோளென விகாரம்.

அச. நீர்ப்படை—(இ - ள்.) அக்கொண்டகல்லினைக்

நீர்ப்படுத்தினகாதையும்,

கங்கையாற்று

அச. நடுகல்—(இ - ள்.) அக்கல்லினை நட்டகாதையும்,

அதி. வாழ்த்து—(இ - ள்.) அங்ஙனநடுங்கல்லான

பிரதிட்டையும் விழவும் பெற்ற பத்தினிக்கடவுள் செங்குட்டுவனையும்
நெடுஞ்செழியனையும் பெருங்கிள்ளியையும் வாழ்த்தினகாதையும்,

அதி. வரந்தரு காதையொடு

(இ - ள்.) அங்ஙனம்வாழ்த்தியகடவுள் அவரோடு

கனகவிசயர்முதலிய ஆரியமன்னருள்ளிட்டார்க்கு

வரங்கொடுத்தகாதையோடே,

ஒடு, ஒப்பலொப்புரை; எண்ணெடுவுமாம். தருதல் - கொடை.

அக. இவ்வா றைந்தும்—(இ - ள்.)

முப்பதுமென்றெண்ணப்பட்ட,

அள. உரையிடை யிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள் (இ -

ள்.) உரையிடையிட்டனவும் பாட்டுடையனவுமாகிய செய்யுளை,

அனைத்துடன் காதையொடு இவ்வாறைந்தும் உரையிடையிட்ட

பாட்டுடைச்செய்யுளென்க. உம்மை முற்று.

ப தி க ம்.

உக.

அஅ. உரைசா லடிக ளருள

(இ - ள்.) புகழமைந்த இளங்கோவடிகள் அருளிச்செய்ய,

அருளுகென்றற்கு அருளவென்க.

அஅ - க. மதுரைக் கூலவாணிகன் சாத்தன்

கேட்டனன்

(இ - ள்.) மதுரைக் கூலவாணிகனான சாத்தன் கேட்டனன்;

கூலம் எண்வகைத்து; அவை:— நெல்லு, புல்லு, வரகு, தினை,

சாமை, இறுங்கு, தோரை, இராசி; பதினெண்வகைத்தென்பர்

கூத்தமூலர்.

கூ. இது—(இ - ள்.) இவ்வரையறை

கூ(1). பால்வகை தெரிந்த பதிகத்தின் மரபென்

(இ - ள்.) அறப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பாலாகிய

அப்பால்களின் வகையைத்தெரிந்த செய்யுளின் பதிகத்தினது மரபு இதுவென்க.

என்னென்னும் அரசச்சொல் ஆசிரியப்பாவிற்கு

முடிபு சிறப்புடைத்த.

அடிகட்கு அறிந்தருளையென இருந்தசாத்தன் உரைப்போன்

இவனென, வினைவினைவு யாதென, விற்றலாய், கேட்டனன்யானென,

அறங்கூற்றுவது உம் உயர்ந்தோரேத்தலும் ஊட்டுமென்பது உங்

காரணமாகப் பெயரான் நாட்டிலும் யாம் ஒரு பாட்டுடைச்செய்யுளென,

அருளுகென்றற்கு அருளக் கேட்டன னென்க.

அறுபத்தெட்டாமழிபுட் “கடலாடு காதையும்” எனக்

குறளடியும், (அடு) “வாழ்த்து வரந்தரு காதையொடு”

எனச்சிந்தடியும் (அக.) “இவ்வா றைந்தும்” எனக் குறளடியும் வந்து,

¹ “சுற்றய லடியே பாசிரிய மருங்கிற், ரோற்ற முச்சீர்த் தாகு

மென்ப” என்ற ஆசிரியர், ² “இடையும் வரையார் தொடையுணர்

வோரே” என்றதனும் குட்டச் சென்னுக்காயிற்று.

இது, நார்பொருளுள்ளும் அகத்திணைக்கண்ணது இன்பமாகலாலும்,

புறத்திணைக்கண்ணது பொருளும் அறனுமாகலானும் வீடொழிந்த முடிபு

கூறிநின்றது. அதனானன்றே, ³ “மணிமே கலைமே லுரைப்பொருண் முற்றிய

சிப்பதிகாரம்” என்பாரானதுவு மென்க.

ப தி க ம் மு ற் றி ற் று.

³ இதனைச் சிலப்பதிகார இறுதிக்கட்டுரைப்பிற் காண்க.

Abstract

நோயுந்

ந . அதுகேட்டுக் கடல்சூழிலங்கைக்
கபவாகுவென்பான் நங் கைக்கு
நாட்பலிபீழைக்கோட்டமுந் துறுத்தாங்கு அரந்தைகெடுத்து

வரந்தருமிவளென ஆடித்திங்க எகவையினங்கோர் பாடிவிழாக்கோள்
பன்முறை யெடுப்ப மழைவீற்றிருந்து வளம்பலபெருகிப் பிழையா
விளையு னுடாயிற்று.

ச. அதுகேட்டுச் சோழன்பெருங்கிள்ளி கோழியகத்து எத்திறத்
தானும் வரந்தருமிவளோர் பத்தினிக்கடவுளாகுமென நங்கைக்குப்
பத்தினிக்கோட்டமுஞ்சமைத்து நித்தல்விழாவணி நிகழ்வித்தோனே.

உரைபெறுகட்டுரை முற்றிற்று.

உ. கொங்கிளங்கோசர் - குறும்புசெலுத்தவார் சிலவீரர்.

ங. நாட்பலிபீடிகைக் கோட்டம் - நித்தலும்
கோட்டம். அரந்தை - துக்கம். பிழையாவிளையுள்.

பலியிடுமிடத்தையுடைய
குன்றாவிளையுள்.

ச. கோழி - உறையூர். எத்திறத்தானும் - வேண்டினார் வேண்டியவாறென்
லாம். நித்தல்விழாவணி - நித்தமாகிய அணிவிழா.

உரைபெறுகட்டுரை - உரைத்துப்போதுகின்ற கட்டுரை

உரைபெறுகட்டுரை.

க. அன்றுதொட்டு.....நோயுந்துன்பமுரீங்கியது

அன்றென்றது கதையை உட்கொண்டு நின்றது; ¹ “வெள்வா
ளெறிந்த னன் விலங்கு டறுத்தது, புண்ணுமிழ் குருதி பொழிந்துடன்
பரப்ப, மண்ணக மடந்தை வான் றயர் கூரக், காவலன் செங்கோல்
வளைஇய வீழ்ந்தனன், கோவ லன்” என்றாராகலின்.

னே
(இ - ள்.) பாண்டியனாடு அன்றுதொடங்கி மழைவறத்தன்மிக்கு
வறுமையுற்றுத் தொழுநோயும் குருவும் இடைவிடாது நவிதலிற்

அதனா
கொற்
கைக்கணிர்ந்த இளஞ்செழியன் நங்கைக்கு
ஆயிரம்பொற்கொல்லரைப் பவி
யிட்டுக் களவேள்வியாற் சாந்திசெய்து விழவெடுத்தலானே அவனாடு
மிகவும்

மழைபெய்து முற்கூறியவறுமையும் நோயுரீங்கிற்று.
வெப்பு - தொழுநோய்; ² “வெப்பின்முப்பழச்சுனை”
என்றாராகலின். இது வெதுப்பெனினு மமையும்.

உ. அதுகேட்டு.....மாறாதாயிற்று

(இ - ள்.) அங்ஙனம் செழியன் நன்மைசெய்து அவைரீங்குதலின் அத
னேக்கேட்டுக் கொங்குமண்டிலத்து இளங்கோவாகிய கோசரும் நங்கைக்கு அங்
ங்னம் சாந்தியும் விழவுஞ்செய்தலான் அவைரீங்குதலோடே மழை பெய்தற்
றொழில் பெய்யுநாளென்றும் வழுவாதாயிற்று.

பெய்யுநாளென்றது திங்கண்மும்மாரியை;
பருவநாளெனினுமமையும்.

ந. அதுகேட்டு.....நாடாயிற்று

(இ - ள்.) அதுகேட்டுக் கடலை அகழாகவுடைய இலங்காபுரத்துக் கயவாரு
வென்று பெயர்கூறப்பட்ட அரசன் நங்கைக்கு அங்கனம் நாடோறும் பலி
கொள்ளுதலையுடைய பலிபீடத்தை முந்தச்செய்து பின்பு
கோட்டமுமமைத்து முற்கூறிய துன்பங்களைக்கெடுத்து நமக்கு
வேண்டும்வரங்களை இவள்தரு மென்று துணிந்து ஆடித்திங்களிடத்தே
ஆட்டைவிழாவாகத் தன்னகரவீதி தோறும் உலாச்செய்துவிக்க மழை
குறைவின்றி நிலைபெறுதலானே அன்றே பொய்யாதுவினையும்
வினைவினையுடைய நாடாயிற்று அவனாகி.

பாடி - நகரி.

ச. அதுகேட்டு.....நிகழ்வித்தோனே

(இ - ள்.) அதனைக்கேட்டுச் சோழநாட்டு உறையூரிடத்தே

பெருநற்கிள்ளி யரசனாகியவனவன் இவள் பத்தினிக்கடவுளாதலின்,
எத்திறத்தானும் நமக்கு அரசந்தையைக்கெடுத்து வரந்தருமெனக்கருதி
நங்கைக்கு அங்கனம் கோட்ட முமமைத்து நித்தல்விழவும்
நடத்தினுனென்க.

எத்திறத்தானுமென்றார், இவள்பிறந்த உரிமைபற்றி.

கேசுழியென்றது, ஒருகோழி நிலமூக்கியத்தால்யானையோடு பொருது
அதனைப் போர்த்தொலைத்தல்

¹ சிலப். கொல்களகொதை, உகை - எ. ² சீவகசித்தாமணி, எடு.

ந.உ. உரைபெறுகட்டுரை,

கண்டு அந்நிலத்திற்செய்த நகர்க்குப் பெயராயிற்று ; ¹ “முறஞ்செவி
வாரண முன்சம முருக்கிய, புறஞ்சிறை வாரணம்” என்பர்மேலும்.

பேலி. அரந்தை - துன்பம்.

சித்தல்விழா -

உரைபெறுகட்டுரை-இவைமுற்கூறிய கட்டுரைச்செய்யுள்.

“உரையிடை யிட்ட பாட்டிடைச் செய்யு, ஞரையா ஸடிக ளாளுள்”
என்றமையால் காப்பியங் கட்டுச் சிறுபான்மை இவ்வுறுப்புக்களும் சில
வ நடுமனக்கொள்க. என்னை ? “உனாயும் பாடையும் விரவியும்
வருமே” என்பது அணியியலாகலின்.

உரைபெறுகட்டுரை முற்றிற்று.

நாற்சிறப்புப்பாடிரம்.

வேன்பா.

நீடிநுங் குன்ற நிழல்காலு மண்டிலத்துக்
கோடுகோ டாய்த்தோன்றுங் கொள்கைத்தே -- கூடலார்
கொண்டாடுஞ் செஞ்சொற் குடக்கோ முனிசேன்
றண்டா லுரைமுத் தமிழ்.

கூடலைக்கலித்துறை.

நலத்தகு நால்வரென் றோதிய நான்முகத் தோன்படைத்த
குலத்ததி கார வணிகர் குலபதி கோத்ததமிழ்ப்
புலத்ததி கார ருறைபதி பூம்புகார் போற்றிநின்ற
சிலப்பதி காரஞ்செய் நானேஞ் சேரர் சிகாமணியே.

இவ்விரண்டும் பழைய செய்யுட்களே; இடந்தரியவர் பெயர் விளங்கவில்லை.

1 சிலப். நாகோன்காலை, உசுள - அ. 2 சிலப். பதிகம், அள-அ
 "ஒருதிறப் பாட்டினும் பலதிறப்பாட்டினும், முரையும் பரையும் விரவியும்
 வருமே" தன்முயலக்காரம், பொதுவணியியல், கு. கக: என்பதில் இவ்வடி
 கின்றது.

காணப்படு

(பி - ம்.) * 'செய்தான்சேனன்பர் சுகாமணியே'

மு த ல ல வ து

புகார்க்காண்டம்.

க.—மங்கலவாழ்த்துப்பாடல்

1 திங்களைப் போற்றுதுந் திங்களைப் போற்றுதுந்

4 கொங்கலர்தார்ச் சென்னி குளிர்வெண்

குடைபோன்றிவ்

வங்க ணுலகனித்த லான்

3 ஞாயிறு போற்றுது ஞாயிறு போற்றுதுந்

6 காவிரி நாடன் திகிரிபோற் பொற்கோட்டு

மேரு வலந்திரித லான்

3 மாமழை போற்றுது மாமழை போற்றுது

நாமரீர் வேலி யுலகிற் கவனளிபோன்

மேனின் தான்கரத்த லான்

க0 பூம்புகார் போற்றுதும் பூம்புகார் போற்றுதும்
 வீங்குநீர் வேலி யுலகிற் கவன்குலத்தோ
 டோங்கிப் பார்தொழுக லான்
 ஆங்கு,
 பொதியி லாயினு மிமய மாயினும்

க. திங்களைப்போற்றுதும் திங்களைப்போற்றுதுமென்னுமடுக்கு, சிறப்
 பின்கண் வந்தது.

ங. அங்கணுலகு - அழகிய உலகிடம். [பொருளுக்கும்
 மேலாகநின்று.

அ. நாமநீர் - அச்சத்தைத்தருகின்ற கடல். க. மேலாகின்று -
 எல்லாப்

கக. வீங்குநீர் - நிறைந்த நீர்.

க-கஉ. இவை நான்கு சிந்தியல் வெண்பாவும் செம்பியனையும்
 யும் சிறப்பித்தன.

புகாரினை

கங. ஆங்கு - ஆதலால்.

¹ "முத்திர்தாப்பன்" (க0) என்னும் புறப்பாட்டு இதனுடன் ஒப்பிடற்பாலது.
 இது குடைமங்கலத்திற்கு மேற்கோள்; (தொல். புறத். கு. ௩0 - இளம்; கு. ௩௧ - த.)

² இது திகிரியைப்புனைத்துரைத்ததற்கு மேற்கோள்; (தொல். புறத். கு. ௩௧ - த.)

³ "மதிவாழி ரவிவாழி மழைவாழியே" (தக்க. கடவுள். ௧ - உரை) என்பதற்கு
 இது மேற்கோள். இத்தொடர், "திங்களைப்போற்றுதும்" என்பது முதலிய மூன்
 றையும் பின்பற்றிதிற்குமுறை இங்கே அறிதற்பாலது.

(பி - ம்.) * 'புகார்காண்டம்.' † 'கொங்கலரார்ச்'

இ

உச சிலப்பதிகாரம்

கடு¹ பதியெழு வறியாப் பழங்குடி * கெழீஇய
 பொதுவறு சிறப்பிற் புகாரே யாயினு
 நடுக்கின் றி நிலைஇய வென்ப தல்லதை
 யொடுக்கங் கூறு ருயர்ந்தோ ருண்மையின்
 முடித்த கேள்வி முழுதுணர்ந் தோரே

உ0 அதனால்,

¹ நாகரீ ணகரொடு நாகநா டதொடு
 போகரீள் புகழ்மன்னும் புகார்நக ரதுதன்னின்
 மாகவா னிகர்வண்கை மாநாய்கன் குலக்கொம்ப
 † ரீகைவான் கொடியன்னு வீராருண் டகவையாள்

உடு அவளுந்தான்,

‡ போதிலார் திருவினாள் புகழுடை வடிவென்றுந்
 தீதிலா வடமீனின் நிறமிவ டிறமென்று
 மாதரார் தொழுதேத்த வயங்கிய பெருங்குணத்துக்
 காதலாள் பெயர்மன்னுங் கண்ணகியென் பாண்மன்னோ

நூ0 ஆங்கு,

கக. பொதுவறு சிறப்பு - தனக்கே உரிய சிறப்பு.

கச - க. பொதியில் இமயம் புகாரென்ற மூன்றனையும்
 ஒப்புரைக்கின்றார்.

ஒருவாற்றான்

கள - உ0. (பா) நிலீஇயர் நிற்பதாக. கேள்வியான்

முழுதுணர்ந்தோர் அப்

படிப் புகழினல்லை இம்முன்றிடத்திற்கும் ஒடுக்கங் கூறார்; உயர்ந்தோருண்
மையானென்க. புகார்ச்சிறப்புக்கூறியவாறு. அதனால் - ஆதலால்.

உக - உ. நாகருகைத்துடனும் தேவருகைத்துடனும் போகம்
இவை பொருந்தும்.

நீன்புகழ்

உக. மாக வான் - விண்ணின் மேகம்.

உச. ஈகை - பொன்.

உசு. போதிலார் திரு - போதில் நிறைந்த திரு; இவள்வடிவென

வருவிக்க.

உஅ - க. வயங்கிய பெருங்குணத்துக்

குணத்தாற் காதலித்தவள்.

காதலாள் - விளங்கிய பெருங்

இவளை முன்கூறிற்று; கதைக்குநாயகியாதலின்.

1 "பதிபெழ வறியாப் பழங்குடி செழிது" (மலைபடு. சளக.)

2 இங்ஙனம் "மேலைதாள் மேலைதாள் போன்மயங்கி வீழவே" (தக்க.
என்பதற்கு மேற்கோள்.

1000)

(பி - ம.) * 'தழிதிய' † 'சங்கை' ‡ 'போதில்வாழ்.'

க.—மங்கலணம் பூத்துப்பாடல்.

1000

பெருநில முழுதானும் பெருமகன் றனைந்த
வொருதனிக் குடிசனோ யெய்ந்தோங்கு செல்வத்தான்
வருநிதி பிறர்க்கார்த்து மாசாத்து வானென்பா
னிருநிதிக் கிழவன்மக னீரெட்டான் டகவையான்

நூ அலனுந்தான்,

மண்டேய்த்த * புகழினுன் மதிமுக மடவார்தம்
பண்டேய்த்த மொழியினு ராயத்துப் பாராட்டிக்
கண்டேத்துஞ் செவ்வேனென் றிசைபோக்கிக் காதலாற்
கொண்டேத்துங் கிழமையான் கோவலனென்

பான்மன்னே

சு0 அவரை,

இருபெருங் குரவரு மொருபெரு நானான்
மணவணி காண மகிழ்ந்தனர் † மகிழ்ந்துழி
யானை யெருத்தத் தணியிழையார் மேலீர் இ
மாநகர்க் ; கீந்தார் மணம்

சு0 அவ்வழி,

முரசியம்பின முருடதீர்த்தன முறையெழுந்தன பணிலம் வெண்
யரசெழுந்ததொர் படியெழுந்தன வகலுண்மங்கல வணியெழுந்
மாலேதாழ் சென்னி வயிரமணித் தூணகத்து [தது

[குடை

[தது

நக - ந. பெருமகன் முன்வைக்கப்பட்ட வணிகராகிய தன்
கிளையோடு கூடி உயர்ந்தசெல்வத்தினைபுடையான். இது ¹ சுற்றத்தாற்
சுற்றப் படவொழு கல்; எனவே தமக்குத் தாமேநிகராகிட
வணிகரென்றவாறாயிற்று. மாசாத்து வான் - குடிப்பெயர்.

நக - கூ. மண்டேய்த்த புகழ் - புகழ் சிறுகும்படி வளர்ந்தபுகழ்.

மடவார் ஆயத்துக் கண்டேத்துஞ் செவ்வேளென்று
கண்டார்கொண்டேத்துங் கிழமை யான்.

சுரு - ச. யானையெருத்தத்தின்மேல் அணியிழையாரையிருத்தி
மாநகர்க்கு
ார்.

சசு. முருமி - மத்தளம்.

சஎ. அகலுள் - ஊரிலே. மங்கலவணியெழுந்தது - மாங்கலிய
குத்திரம் வலஞ்செய்தது.

சஅ. மாலைதாழ் சென்னித்துண்.

1 “ சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வத்தான்
பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன்.”—(திருக்குறள், இஉச.)

(பி - ம்.) * ‘புகழையையான்’ † ‘மிகுத்துழி’ ‡ ‘சுய்த்தார்மனம்’

உண் சி ல ய் ப தி க ர ம்

நீல விதானத்து நித்திலப்பூம் பந்தர்க்கீழ்
00 1 வானார் மதியஞ் சகடீணய வானத்துச்
சாலி யொருமீன் றகையாளைக் கோவலன்
மாழுது பார்ப்பான் மறைவழி காட்டிடத்
தீவலஞ் செய்வது காண்பார்க ணோன்பென்னை
விரையினர் மலரினர் விளங்கு மேனிய
00 நுரையினர் பாட்டின ரொசுந்த நோக்கினர்
சாந்தினர் புகையினர் * தயங்கு 1 கோதைய

ரேந்திள முலையின ரிடித்த சுண்ணத்தர்
 விளக்கினர் கலத்தினர் விரிந்த பாலிகை
 முனைக்குட விரையினர் முகிழ்த்த மூரலர்
 ௯௦ போதொடு விரிகந்தற் பொலனறுங் கொடியன்னார்
 காதலற் † பிரியாமற் கவவுக்கை நெடுகிழர்மற்
 றீதறு கெனவேத்திச் சின்மலர் கொடுதூவி
 † யங்க ணுலகி னருந்ததி யன்னாளை
 மங்கல நல்லமனி யேற்றினார் தங்கிய
 ௯௧ விப்பா லிமயத் திருத்திய வாள்வேங்கை
 யுப்பாலைப் பொற்கோட் டுழையதா வெப்பாறுஞ்
 செருமிகு ‡ சினவேற் செம்பிய
 நெருதனி யாழி ** யுருட்டுவோ நெனவே.

௯௦ - ௯௩. சந்திரன் உரோகிணியைச்சேர அருந்ததியினது
 கோவலன் கலியாணம்பண்ணுவது.

தகையாளைக் ௯௪ - ௯. விரையினர் மலரினராகிய
 இவை வினைக்குறிப்புப்பெயர்.

விளங்குமேனியர்; பிறவுமன்ன.

௯௦. இச்சொல்லைப்பட்ட கொடியன்னார்.

௯௩. உலகினருந்ததி, இன்பொருளுவமை.

௯௬. உழையதாம்படி (௯௮) உருட்டுவோனென (௯௯)
 ரென்க.

¹ “அங்க னிருவிகம்பு விளங்கத் திங்கட், சகடம் வேண்டிய துவைர் கூட்டத்து
.....வதுவை மன்னிய மகனிர்” (அகநானூறு, ௧௧௧.)

² “டலவகை விரித்த வெநிர்நூல் ளோதையர், பலர்தொகு
கண்ணத்தர்” (மதுரைக்காஞ்சி, ௧௧௮ - ௧௨)

பிடித்த தாது

(பி - ம்) * ‘தயங்குமேனிபர்.’ † ‘பிரிபாமைக் கவவுக்கை குருகிழாமை.’
கண்விசம்பினருத்தியினுண்.’ ‡ ‘தெடுவேல்.’ ** ‘உருட்டினோன்.’

‡ ‘அங்

க.—மங்கலவாழ்த்துப்பாடல்.

௧௧௮

க - கூ. திங்களை.....அளித்தலான்

(இ - ள்.) நாம் திங்களைப்போற்றுவோம்; திங்களைப்போற்றுவோம்;
அஃது எற்றுக்கெனின், தாது பரத்தல்செய்த மாணியையுடைய
சென்னியுடைய குளிர்ச்சியையுடைய வென்குடைபோன்று
பொதுவற இவ்வுலகிற்கு அளி செய்தலானென்க.

இது பண்பும் பயனும் கூடின உவமம். கொங்கு - தாது. அம் -
அழகு. கண் - இடம். போற்றுகும் - பன்மைத் தன்மை; ¹ “அம்மாம்
” என்னுஞ் சூத்திரத்துக் கடதறிவால் முடிந்தது.

இது ² “நடைமிகுத் தேத்திய குடைநிழன் மரபு”

ச - கூ. ஞாயிறு.....திரித லான்

(இ - ள்.) நாம் ஞாயிற்றைப் போற்றுவேம்; ஞாயிற்றைப் போற்றுவேம்; அஃது எற்றுக்கெனின், காவிரிநாட்டையுடையானுடைய ஆழிபோலப் பொலிவு பெற்ற கொடுமுடியையுடைய மேருவை வலமாகத் திரிதருதலானென்க.

திசிரி - ஆக்கினுசக்கரம். இது தொழிலுவமம்.

எ - கூ. மாமழை.....சுரத்தலான்

(இ - ள்.) நாம் பெரிய மழையைப் போற்றுவேம் ; பெரிமழையைப் போற்றுவேம்; அஃது எற்றுக்கெனின், அவன் அளிசெய்யுமாறுபோல மாறாது

அச்சத்தைத்தரும் கடல்குழுலகிற்கு மேலாய்நின்று தன்பெயலான் வளத் தைச் சுரத்தலானென்க.

நாம் - நாமமென உரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது ; புகழெனினுமமையும் ; ஏழ்வகைப் பெயருமாம். வேலி - சூழ்தல். அளி - கொடை. மேனின்று - மேலாய் நின்று. தான், அசை. சுரத்தல் - இடைவிடாதுசொரிதலுமாம். உலகிற்குச் சுரத்தலானென இயையும்.

க0 - கஉ. பூம்புகார்.....ஒழுகலான்

பூம்புகார், விகாரம்; பூ - பொலிவு.

(இ - ள்.) நாம் புகாரைப் போற்றுவேம்;

புகாரைப்போற்றுவேம்; அஃது எற்றுக்கெனின், மிக்க கடலை வேலியாகவுடைய குலம்புகழ்வார் இதனையும் புகழ்வாராகலினென்க.

உலகின்கண் அவன்

உலகிற்கு - உலகின்கண் ; உருபுமயக்கம் ; * “ யாதனு.....சாரும் ” என்பதனான் முடிந்தது ; * “ தில்லைச் சூழ்பொழிற்கு ” என்றத்போல.

திங்களை முற்கூறினார், இத்தொடர்நிலைச்செய்யுட்குச் சிறந்த முதன் மொழி அதுவாகலான். இத்திங்கள்முதலியவற்று இவனளித்தல்முதலிய செய்கையொத்தலான், இவையும் இவனாற் சிறந்தனவென்பதாம். இறப்பப்

¹ தொல். வினையியல், கு. இ.

² “ ” புறத்திணையியல், கு. கக.

³ புளர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

* தொல். வேற்றுமைமயங்கியல், கு. உக.

* திருச்சிற்றம்பலக்கோவைபார், ககஎ.

உஅ சிலப்பதிகாரம்

புனைந்துரைத்தற்கு, “குடைநிழல் மாபு” என்றதனான் உயர்ச்சியும் புனைந்துகூறியவாறாயிற்று.

கொடையும் திரியும்

ககஉ - க. ஆங்குமுழுதுணர்ந்தோரே

(இ - ள்.) அப்பழப்போற்றினில்லது, முனைவனாலின் முடித்தகைகவி யான் எனைத்துப்பொருளையுமுணர்ந்தபெரியோர், பொதியில் இமயம் புகா ரென்னும் இம்முன்னும் ஒருகண்மையவாகலான், ஆதியிற்றேனறிச் சலிப் பின்றி நிலைபெற்றனவென்று கூறினல்லது, அவற்றிற்கு அந்தமுண்டென்று கூறார் ; அவற்றில் உயர்ந்தோருண்டாகலானென்க.

ஆயினுமென்பது ஒரெண்ணிடைச்சொல்; ¹ “கிளந்த வல்ல வேறுபிற
தோன்றினும், கிளந்தவற் நியலா னுணர்ந்தனர் கொளலே” என்னும் புற
னடையாற் கொள்க. பதியெழுவறியா - பதியினின்றும் பெயர்தலையறியாத;
எனவே பகையின்மைகூறிற்று. பழங்குடி - தொன்மரபு; ஆதிகாலத்தேறிய
குடியுமாம். கெழீஇய - பொருந்தின. பொதுவறுசிறப்பு - தனக்கே உரியசிறப்பு.
ஒடுக்கம் - முடிபு. உயர்ந்தோர் - முனிவனும், இறைவனும், அரசனும்; இனி
உயர்ந்தோர் - அகத்தியனும் இருடிகளும் பழங்குடியினுள்ளாருமென்றமாம்;
என்றது இமயத்தோடும் பொதியிலோடுமுள்ள இருடிகளையும் புகாரினுள்ள
வணிகரையும் உவமித்தவாரும். உண்மையின் - உண்டாகலின். முடித்தகேள்வி -
கரைகண்டகேள்வி.

இவற்றாற் செம்பியன்சிறப்பும் புகார்ச்சிறப்பும் கூறியவாறாயிற்று.

உ0. அதனால் - (இ - ள்.) அஃது அத்தன்மையதாகலான்,
என்றது, புகார் நிலைபெறுடையதாகலாற் போகமும் புகழும்
நிலைபெறுடையவென்றவாறு.

உக - ச. நாகநீ ணாகரொடு.....அகவையாள்
(இ - ள்.) சுவர்க்கம் ² பவணமென்னும் இவற்றிற்குள்ள புகழும்
போகமும் நிலைபெற்ற அப்புகாரென்னு நகரின் கண்
மழைபோல்வழங்கும் கையை யுடைய மாநாய்கனுடைய
குலத்திற்குேன்றிய கொம்புங்கொடியும்போல்வாள்;
பன்னீரான்டிற்ருட்பட்ட பிராயத்தாளாயினுனென்க.

நாகநீணகர் - சுவர்க்கம். நாகநாடு - பவணம். போகநீள்புகழ்,
உம்மைத் தொகை; இருபெயர்க்கண்வந்தது; எதிர்நிரலிதை. மன்னும்
- நிலைபெறும்; இடைநிலைவிளக்கு. மாக வான்-விசும்பின்மேகம்.
மாநாய்கன், சிறப்புப்பெயர். ஈகை - பொன்; வான்கொடி - வானவல்லி;
பொன்மெய் வானவல்லியென்க. அவற்றோடுமொக்க மன்னும்
புகாரெனினுமமையும்.

உரு. அவளுந்தான் - (இ - ள்.) அவள்தான்,
உம்மை இசைநிறை.

¹ தொல்காப்பியம், இடைச்சொல்லியல், கு. ச.அ.

² பயணம் - நாகலோகம். சுவர்க்கத்திலும் நாகலோகம் போகத்திறம்
சிறத்ததென் பது னசனதூற்றினிபு.

க.—மங்கலவழித்துப்பாடல்.

கூக

உச - கூ. போதிலார்.....என்பான்மன்னே

(இ - ள்.) போதிற்பொருந்திய திருமகளுடைய புகழுடையவழிவு
இவன் வழவையொக்குமென் றும், பழுதில்லாத அருந்ததியுடைய
புகழையுடைய கற்பு இவள் கற்பையொக்குமென் றும் உலகின் மாதரார்
தன்னைத்தொழுதேத் தும்படி விளங்கிய பெருங்குணங்களைக்
காதலிப்பான்; அவன்யாரெனிற கண் ணகியென்று
பெயர்கூறப்படுவானென்க.

பெயரால் வேறுபடுமென்பதாம். திருவீனாள், ஒருபெயர். தீது - ¹
பிறர் நெஞ்சு புகுதல். திறம் - கற்பு. மன்னும், இடைச்சொல். புகழ்,
இடைநிலை விளக்கு. பின்வருகின்ற இவனென்பதனை முன்னுங்கூட்டிக.
மன்னும் ஒயும் இடைச்சொல்.

உரு - ச. ஆங்கு.....அகவையான்

(இ - ள்.) அப் புகாரினிடத்து * செடுகிழைமுழுவதையும்
தனியேயா ளும் கரிகாலனைமுதற்குடியாகவைத்து எண்ணுதலையுடைய
ஒப்பற்றகுடிகளின் மிக் கோங்கிய செல்வத்தையுடையான் ;
அவன்யாரெனின், தன்னுடையபொருளை இல்லாதார்க்கருளும்

மாசாத்துவானென்று பெயர்கூறப்படுவான்; அவ்விரு
 நிதிக்கிழவனுடையமகன் பதினாறுண்டிற்கு உட்பட்ட பிராயத்தானென்க.
 பன்னிரண்டும் பதினாறுமாகிய பிராயத்தின் முதிர்தல்

மரபன்மையின்,
 அகவையாள் அகவையானென்றார். ஒப்பின்மையின் மிகுதி கூறுவார் ஒரு
 தனிக்குடியென்றார். ஒழி - இன்; உருபுமயக்கம்; உறழ்பொரு; இதுவும் புற
 னடையான் முடிந்தது. வருநீதி - நல்லிணையார்¹ கலத்தினும் காலிலும் வரு
 நீதி; நியாயத்தால் வருநிதியுமாம். பிறர்க்கு - பொருளற்றார்க்கு; நிதியற்றார்க்
 கும் நல்லிணையெய்தார்க்குமென்றுமாம்.

பலர்க்கென்றும்பாடம்; அஃதற்கு இல்லாராகிய பலர்க்கென்க.
 ஆர்த்தும் - நிறைவிக்கும்; தகர்விக்குமென்றுமாம். மாசாத்துவான்,
 நிதிக்கிழவன், கிறப்புப்பெயர்.

இடற்பெயர். இரு

நூ. அவனுந்தான்—(இ - ள்.) அவன்றான்.

நன்றும் உம்மை இசைநிறை.

நூ - கூ.

மண்டேய்த்த.....என்பான்மண்டு.

(இ - ள்.) மண்ணைத்தொலைத்த புகழிணையுடையான், பண்ணைத்தொலைத்த
 மொழியினாராகிய மதிபோலுமுகத்திணையுடைய மடவார் தம் காதலால் உலகிற்
 கண்டேத்தப்படுஞ்செவ்வெனென்று அவ்விசையைத் தமதாயத்தின்கட் பாராட்
 டிப் பரப்பிக் காமக்குறிப்பினால் உட்கொண்டு எத்துதற்குரியான்; அவன்யா
 ரெனின், கோவலனென்று பெயர்கூறப்படுவானென்க.

‘மண்டேய்த்த’ என்றார், புகழ்வளரப் பூமி சிறுகலான்; மண் இடத்திற்
 சிறிது என்றார் வள்ளுவனாரும். புகழினான், எழுவாய். பண்டேய்த்த-பண்ணைக்
 கெடுத்த. செவ்வெனென்றார், வேள் இருவருளராகலின். முருகவேளைச் செவ்

¹ மணிமேகலை, உஉ - ஆம் காலை, சக - ஆம் அடி முதலியவற்றைப்பார்க்க.

² சிலப், மணியறம், எ. (பி - டி)* ‘தேயிதிலம்’.

வேளென்றது, ¹ “ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்கு” என்பதனால். போக்கி - எங்கும் போகப்பண்ணி; பரப்பியென்றபடி. கொண்டு - காமக்குறிப்பினால் உட்கொண்டு. கிழமை - உரிமை.

இனி, மடவாரென்பதற்குப் பூமாதும் கலைமாதும் சயமாதும்

புகழ்

மாதும் புவிமாதமென்று கூறி, இவர், அழகிற்கும் அறிவிற்கும்

ஆண்மைக்

கும் புகழ்க்கும் பொறைக்கும் இவனென்றுட்கொண்டு ஏத்துந்

கிழமையா

னென்னுமமையும்; ¹ “கலையின தகலமுங் காட்சிக் கின்பமுஞ்,

சிலையின

தகலமும் வீணைச் செல்வமு, மலையினி னகலிய மார்ப னல்லதிவ்,

வுலகினி

லிலையென வொருவ னாயினான்” என்றாற்போல.

இனி, மொழியினாலென்றுபாடமாயின், மடவார் திரணடுவே

மொழி

யாலே புகழினான் செவ்வேளென்று இசையைப்பரப்ப ஏனையோரும்

காதன் மையாற் கொடை அழகு வீரம் இவற்றிற்குரியான் யாவனெ

னிற் கோவல

னென்று பெயர் சொல்லப்படுவானென்றலுமொன்று;

இப்பொருளுக்கு,

போக்கி - போக்கவென்க.

கண்ணகியை முற்கூறினார், பத்தினியை ஏத்துதல்

உட்கோளாகலான்.

௪௦ - ௪௨. அவரை.....மகிழ்ந்துழி

(இ - ள்.) அத்தன்மையாரைக் குரவரிருவரும் ஒருபெருநாளிலே
மனாவணி காணவேண்டி மனமகிழ்ந்தனர்; மகிழ்ந்த அளவிலே யென்க.
உழி - அளவு.

௪௩ - ௪. யானை.....சுந்தார் மணம்

(இ - ள்.) அவர் அணியிழையாரை யானையெருத்தத்து இருத்தி
அம்மா நகர்க்கு இவர்மணமென்னுமகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தாரென்க.
எருத்தம் - புறக்கழுத்து. இரீஇ - இருத்தி. சுந்தாரெனவே
அறிவித்தா ரென்பதாயிற்று. சிலமகளிரையணிந்து யானையேற்றி
அறிவித்தல் மரபு.

௪௫ - ௭. அவ்வழி,.....அணியெழுந்தது

(இ - ள்.) அவ்விடத்து, முரசமுதலிய இயம்பின; முருகுமுதலிய
அதிர்ந்
தன; பணிலமுதலிய முழங்குதல் எழுந்தன; வெண்குடைகள்
வெழுந்தபடி எழுந்தன; மங்கலவணி ஊரோங்கும் எழுந்ததென்க.

அரசனுயர்

முருகு - பத்தல்; மத்தளமுமாம். அகலுள் - தெருவுமாம்,

௪௮ - ௯. மாலைதாழ்.....பந்தர்க்கீழ்

(இ - ள்.) மாலைதங்கிய சென்னியையுடைய வயிரமணித்
தாணிரைபொ ருந்திய மண்டபத்து நீஸ்ப்பட்டு
மேற்கட்டியின்கீழ்நிறுத்தின முத்தின்பந்த ரிடத்தேயென்க.

நீலவிதானங்கூறினார், முத்து ஒளிபெறுதல்நோக்கி; அஃது
அக்காஸத்து முத்துநோக்குவார் ஒப்புக்கு விரித்து நோக்குப. பூ -
பொலிவு.

௫௦ - ௫௩. வானூர்.....நோன்பென்னை

¹ திருமுருகாற்றப்படை, ௨. ² தீவகசித்தாமணி, ௪௬.

க.—மங்கலவாழ்த்துப்பாடல்.

சுத

(இ - ள்.) மதியம் சகடனைந்தநாளிலே பார்ப்பான் மறையிற்
சோதிடங் கத்துள் வணிகர்க்குக் கூறியநெறியிலே சடங்குகாட்ட இவர்
இங்ஙனம் தீவலஞ் செய்கின்ற இதனைக் காண்கின்றவர் கண்கள்
முற்பவத்திற்செய்த தவம் யாது காணென்பாராயும்,

காண்கின்றவர்கள்நோன்பு என்னையெனினுமையும். சகடு -
உரோகினி. மாமுதுபார்ப்பான் - பிதாமகன் ; புரோகிதனுமாம்.

ருச - இ. விரையினர்.....நோக்கினர்

(இ - ள்.) விளங்குமேனியர், விரையினராய் மலரினராய்
உரையின ராய்ப் பாட்டினராய் ஒதுங்கிப்பார்த்த பார்வையினராயும்,

ருச - எ. ¹ சாந்தினர்.....சுண்ணத்தர்

(இ - ள்.) எந்திளமுலையினர், சாந்தினராய்ப் புகையினராய்க்
கோதைய ராய்ச் சுண்ணத்தினராயும்,

ருஅ - கூ. விளக்கினர்.....மூரலர்

(இ - ள்.) முகிழ்த்தமூரலர், விளக்கினராய்க் கலத்தினராய்
முனைப்பா லிகையினராய் நிறைகுடத்திட்ட கை புல்லினும்

போதினும் நெகிழாமற் புணர்ந்தனராயும் நிரையினர்கள்,
ஒருசொல் வருவிக்க.

கூ0 - கூஅ. போதொடு.....எனவே

(இ - ள்.) கூந்தலையுடைய கொடியன்றார், இவளும்

தன்காதலனைத் தன்
கண்ணினும் நெஞ்சினும் பிரியாமற் புணர்வோளாக; இவள்காதலனும் இவளை
அகத்திட்டகை * புல்லினும் போதினும் நெகிழாமற் புணர்வோனாக; இருவரன்
பும் சுருவதா ஒருவரன்பாகவென நினைந்து தம் வழிபடுதெய்வத்தை மனத்தால்
வணங்கி அவ்வகையேத்திப் பின்பு சிலமலரைத்தூவி, இப்பால் இமயத்திருத்
திய வேங்கை பொற்கோட்டி உப்பாலிடத்ததாயே நிற்பதாக; எப்பாலும் தன்
போர்மேம்பட்ட வேலையுடைய கரிகாண் மாறில்லாத தன்திகிரியை உருட்டி
வோனாகவெனச் சொல்லி, உலகில் அருந்ததியன்னுளை அமனியேற்றினாரென்க.

கொடியன்னார், பிரியாமல் நெகிழாமல் தீதறுகென ஏத்தித் தூவி அருந்
ததியன்னுளை உழையதாக உருட்டிவோனாகவென அமனியேற்றினாரென்க.

இது பிராசாபத்தியம்.

பா, மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

க.—மங்கலவாழ்த்துப்பாடல் முற்றிற்று.

¹ மதுரைக்காஞ்சி, ௩௯௮ - ௯.
(பி - ம்.) * 'புல்லும்போதினெழாமல்.'

இரண்டாவது
மவனியறம்படுத்தகாலை

த.

உரைசால் சிறப்பி னரைசுவிழை திருவிற்
 பரதர் மலிந்த பயங்கெழு மாநகர்
 முழங்குகடன் ஞால முழுவதும் வரினும்
 வழங்கத் தவாஅ வளத்த தாசி

௫ யரும்பொரு டருஉம் விருந்திற் றேள
 மொருங்குதொக் கன்ன வுடைப்பெரும் பண்டங்
 கலத்தினும் காலினுந் * தருவன ரீட்டக்
 குலத்திற் குன்றாக் கொழுங்குடிச் செல்வ
 ரத்தகு திருவி னருந்தவ முடித்தோ

க௭ ருத்தா குருவி னொப்பத் தோன்றிய
 கயமலர்க் கண்ணியுங் காதற் கொழுநனு
 மயன்விதித் தன்ன மணிக்கா லமளிமிசை
 நெடுநிலை மடடத் திடைநிலத் திருந்துழிக்
 கழுநீ ராம்பன் முழுநெறிக் குவளை

க. உரைசால் சிறப்பு - புதமுடமத்த சிறப்பு.

உ. பரதர் - கடலோடிகள்.

ச. வழங்க - உபசரிக்க. தவா - கெடாத்.

௫. விருந்திற்றேம் - பரதேசங்கள்.

க. அத்தேயங்களிற் பொருள்களின் தொகுதி கூறுவார், தேம்
 தொக்கன்னவென்றார்.

ஒருங்கு

அ. குலத்திற்குன்ற - குலதருமத்திற்குன்றாத. செல்வர் - இருவர்

பிதாக்களும்.

க - க0. அத்தகு.....தோன்றிய - அங்ஙனம் தக்க
திருவினையுடைய அருந்தவமுடித்தோர் போகபூமியில்
தோன்றுமாறுபோலத் தோன்றிய. எ. கலத்தினுங் காலினுந்
தருவனரீட்டுதலால் (நு) விருந்திற்றேளம் (க)
ஒருங்குதொக்கன்னபண்டம் (ச) வழங்கத் தவாஅப்பெருக்கத்தாகி (க) அரசு
விழை திருவினையுடைய (உ) கடலோடிகள் மலிந்தநகர் (க0) உத்தராகுருவினை
யொக்கும்படி (க) செல்வர்க்குத் தோன்றிய நண்ணியுங்கோவலனும்.
இவர்தோன்றுதலான் நகர் உத்தராகுருவை ஒத்தது.

(பி. ம.) * 'தருவனரீட்டி'

உ.—மனையறம்படுத்தகாலை.

சுரு

- க0 யரும்புபொதி யவிழ்ந்த சுரும்பிமிர் தாமரை
வயற்பூ வாச மனைஇ யயற்பூ
மேதகு தாழை விரியல்வெண் டோட்டுக்
கோதை * மாதவி சண்பகப் பொதும்பர்த்
தாதுதேர்ந் துண்டு மாதர்வாண் முகத்துப்
உ0 புரிசூழ லளகத்துப் புக்லேக் கற்றுத்
திரிதரு சுரும்பொடு செவ்வி பார்த்து
மாலைத் தாமத்து மணியிரைத்து வகுத்த
கோவச் சாளரக் குறுங்க ணுழைந்து
வண்டொடு புக்க மணவாப்த் தென்றல்
உ0 கண்டுமகிழ் வெய்திக் காதலிற் சிறந்து

விரைமலர் வானியொடு ; வேனில்வீற் றிருக்கு
 நிரைநிலை மாடத் தாமிய மேறிச்
 சுரும்புணக் கிடந்த நறும்பூஞ் சேக்கைக்
 கரும்பும் வல்லியும் பெருந்தோ னொழுதி
 ௩௦ முதிர்கடன் ஞால முழுவதும் விளக்குங்
 கதிரொருங் கிருந்த காட்சி போல
 வண்டுவாய் திறப்ப நெடுநிலா விரிந்த
 வெண்டோட்டு மல்லிகை விரியன் மாலையொடு
 கழுநீர்ப் பிணையன் முழுநெறி பிறழத்

௩௧ தாரு மாலையு மயங்கிக் கையற்றுத்
 தீராக் காதலிற் றிருமுக நோக்கிக்
 கோவலன் கூறுமோர் குறியாக் கட்டுரை
 ' குழவித் திங்க ளிமையவ ரேத்த
 வழகொடு முடித்த வருமைத் தாயினு

௪௦ ி முரிதி னின்னோ டுடன்பிறப் புண்மையிற்

௩௩. இருவரது புணர்ச்சி கூறுவார், 'தாரு மாலையு மயங்கி'
 கையற்று - செயலற்று; புணர்ச்சியால் அவசரமாக.

என்றார்.

கக. கண்ணியும் கோவலனும் (௧௬) இடைநிலத்திருந்துழித் (௨௪)
 தென் றல் (௨௩) கண்டுமகிழ்வெய்திச் சிறந்து (௨௭) ஏறியிருந்து
 (௩௩) கையற்றெனக்கூட்டுக.

(௨௬) எழுதிக்

இனி நயப்புக் கூறுகின்றது.

¹ குழலியென்னும் இளமைப்பெயர் திங்கையடுத்தவருமென்பதற்கு இது மேற்
கோள்; (தொல். மாபு. கு. உச - பேர்; தன். மயில. கு. கஅஎ.)

(பி - ம்) * 'மாதவிச்.' † 'பூவிலேக்கிறம்.' ‡ 'வேனில்வீற்றிருத்ததெழிலு.' § 'உரி
திருதின்கோழி,' 'உரிதினினின்கோழி.'

சிலப்பதிகாரம்

பெரியோன் நருக திருதுத லாகென
வடையார் முனையகத் தமர்மேம் படுநர்க்குப்
படைவழங் குவதோர் பண்புண் டாகலி
ஊருவி லாள னெருபெருங் கருப்புவி
சு0 லிருதரும் புருவ மாக * வீக்க

மூவா மருந்தின் முன்னர்த் தோன்றலிற்
தேவர் கோமான் நெய்வக காவற்
† படையினக் களிக்கவத னிடையினக்

கிடையென

வறுமுக வொருவனோர் பெறுமுறை யின்றியு
00 மிறுமுறை காணு ! மியல்பினி னன்றே

யஞ்சுடர் நெடுவே லொன்றுநின் முகத்துச்
செங்கடை மழைக்க ணிரண்டா ட் வீத்தது
மாயிரும் பீலி மணிநிற ** மஞ்சைநின்
சாயற் கிடைந்து தண்கா னடையவு

௫௫ மன்ன நன்னுதன் மென்னடைக் கழிந்து
 நன்னீர்ப் பண்ணை †† நனிமலர்ச் செறியவு
 மனிய தாமே சிறுபசங் கிளியே
 குழலும் யாழு மமிழ்துங் குழைத்தநின்
 மழலைக் கிளவிக்கு வருந்தின வாகியு
 ௬௦ மடநடை மாதுநின் †† மலர்க்கையி னீங்கா
 துடனுறைவு மரீதி யொருவா வாயின
 நறுமலர்க் கோத்தநின் னலம்பா ராட்டுநர்
 மறுவின் மங்கல வணியே யன்றியும்

௪௨ - ௫. காமனுக்கு வென்றிகொடுத்தால் அமர்மேம்படுநாதுமுறை
 மை இவட்குக் கூறப்பட்டது.

௪௬. இவனைத் திருமகளாக்கி அமிர்தின்முன்பிறத்தல்
 கூறப்பட்டது.

௪௬ - ௫௨. இவ்வாறு ஒருரிமையின்றியேயும் குமரவேள்
 தன்கையில் வேலொன்றையும் இரண்டாக்கித்தந்தது எம்மை வருத்தும்
 இயல்பினானன்றே.

௫௫. நன்னுதல், முன்னிலைப்பெயர். ௫௬. செறிதல் - ஒளித்தல்.
 ௫௭. குழைத்தல் - கூட்டுதல்; இன்பொருளுவமை.

௫௮. கிளி (௬௬) நீங்காவாயின; அதனால் (௫௯) அளியவென்க.

௬௦. நலம்பாராட்டுநர் - ஒப்பிப்பார். ௬௩. மங்கலவணி - 'இயற்கையழகு.

1 'அடைபாள்...நக்க' என்னும் பகுதி, தக்கபாகப்பரணியில், ௬௨௨ - ஆம்
 தாழிசையுறையில் மேற்கோளாகக் காட்டப்பெற்றது.

(பி - ம்.) * 'நப்த்தனன்.' † 'படைநினைக்கித்தனன்தன்.' ‡ 'இயல்பினன்றே.'
 § 'நப்த்தனன்.' ** 'மஞ்சுசாயற்கு' †† 'நனிர்மலர்.' ‡‡ 'மலர்க்கைநின் துடனுறைவு.'

உ.—மனையறம்படுத்தகாதை.

சுரு

- பிரிதணி யணியப் பெற்றதை யெவன்கொல்
 கூடு பல்லிருங் கூந்தற் சின்மல ரன்றியு
 மெல்லவிழ் மாலையொ டென்னுற் றனர்கொ
 னான நல்லகி னறும்புகை யன்றியு
 மான்மதச் சாந்தொடு வந்ததை யெவன்கொ
 றிருமுலைத் தடத்திடைத் தொய்யி லன்றியு
 எடு மொருகாழ் * முத்தமொ டுற்றதை யெவன்கொ
 றிங்கண்முத் தரும்பவுஞ் சிறுகிடை வருந்தவு
 மிங்கிவை யணிர்தன ரென்னுற் றனர்கொன்
 மாசறு போன்னே வலம்புரி முத்தே
 காசறு விரையே கரும்பே தேனே
 எடு யரும்பெற் பாவா யாகுயிர் மருத்தே
 பெருங்குடி வாணிகன் பெருமட மகளே
 மலையிடைப் பிறவா மணியே யென்கோ
 வலையிடைப் பிறவா வயிழ்தே யென்கோ
 யாழிடைப் பிறவா விசையே யென்கோ
 டுடு தாழிருங் கூந்தற் றையா னின்னையென்
 றுலவாக் கட்டுரை பலபா ராட்டித்
 தயங்கிணர்க் கோதை தன்னொடு தருக்கி
 வயங்கிணர்த் தாரோன் மகிழ்ந்துசெல் வழிநாள்
 வாரொலி கூந்தலைப் பேரியற் கிழத்தி

அஃ மறப்பருங் கேண்மையோ டறப்பரி சாரமும்
 விருந்து புறந்தருஉம் பெருந்தண் வாழ்க்கையும்
 வேறுபடு திருவின் வீறுபெறக் காண
 வரிமைச் சுற்றமோ டொருதனி புணர்க்க

கச. பிரிதணி அணிதலாற் பெற்றபயன் என். [நாற்றம்.

கக. எல் - ஒளி. என்னுற்றனர் - என்னவுறவுடையார். கஎ. நானம் -

கஅ. மான்மதம் - புழுகு கத்தூரிமுதலாயின. வந்ததை -

வந்தவுறவு.

எ0. உற்றதை - உறவு. எஉ. என்னுற்றனர் - என்னபித்தேறினார்.

அக. உலவாமை - ஒழியாமை. அஉ. தருக்கி - மிக்கு.

அச. (பா) பேரிற்கிழத்தி - கோவலன் மாதா.

அரு. கேண்மை - சுற்றத்தாரைப்பேணுதல். (பா) அறப்பரிகாரம் -

அறந் தாரைப் பூசித்து அறத்தைப் பரிகரித்தல். அக.

பெருந்தண்வாழ்க்கை-இல்லறம்.

அஎ. வேறுபடுதிருவின் - நானாவிதமான செவ்வத்தோடே. வீறு -

பெருமை.

அஅ. உரிமைச்சுற்றம் - அடிமைத்திரள். ஒருதனியாகப்

புணர்க்கவென்க.

(பே-ம்) * 'முத்தடன்'.

சில ப் ப தி க ர ம்

யாண்டுசில கழிந்தன விற்பெருங் * கிழமையிற் கி காண்டகு
 சிறப்பிற் கண்ணகி தனக்கென். வேன்பா.

† தூமப் பணிகளொன்றித் தோய்ந்தா லெனவொருவார்
 காமர் மனைவியெனக் கைகலந்து - நாமர்

தொலையாத வின்பமெலாம் துன்னினார் மண்மே னிலையாமை
கண்டவர்போ னின்று.

க - உ. ¹ உரைசால்.....மாநகர்

(இ - ள்.) புகழமைந்த சிறப்பினைபுகடைய அரசரும் விரும்பும்
தையுடைய பரதரான் மிகுதிபெற்ற பயன்மிக்க மாநகரென்க.

செல்வத்

அரசென்பது, ² “குழமை யான்மை” என்னுஞ் சூத்திரத்து ‘
நிலையின வாயினு, மஃறினை மருங்கிற் கிளந்தாங் கியலும்’
சிறப்பும்மை விரிக்க.

என்பதனால் முடிந்தது;

இனிப் பரதர் மிகுதிபெறுதற்குக் காரணமான நகரெனினுமாம்.
பயம் - மன்னர் விழைச்சி.

க - கக. முழங்குகடல்.....கொழுநனும்

(இ - ள்.) மாநகர், கலத்தானும் காலானும் ஈட்டுதலானே
பெறுதற்கரிய பொருளைத்தருஉம் புதுமையையுடைய தீவுமுதவிய
தேயங்கள்வந்துகூடி

ஒருங்குதொக்காற்போன் றன்ன பண்டம் முழங்குகடல்குழந்த ஞாழமுழுதும்
ஒக்கவரினும் வழங்கத்தொலையாதவளத்தினைபுகடையதாகலின், அங்ஙனம் அறத்

தினாகிய பொருளால் ³ தலைப்பிதானத்தைச் செய்தோ ரெய்தும் உத்தரானு
வினையொக்கும்படி குலத்திற்குன்றாத செல்வர்க்குத் தோன்றிய பெரியமலர்
போலும் கண்ணையுடையாளும் அவள் காதலிக்கப்படும்
கொழுநனுமென்க.

¹ இவ்வெண்டாப் பலபிரதிகனிலில்லை.

* இந்த “உரைசால் சிறப்பின்” என்னும் அடிக்குமுன்னர், “திருவின் செல்வி பொடி பெருநில மடத்தையை, பொருதனி பாண்ட செருவடி திண்டோட், கரிகாற் பெரும்பெயர்த் திருமா வளவனைப், பாலை பாடிய பரிசிலன் மெய்த்த, மாலைத் தாடிய வன்கெழு செல்வத், தாழைத் திரட்டியு மாயிரங் குடகனும், வீழ்சான் ஞாலத்து வியலணி யாகி, புயர்த்தோ ருலகிற் பயத்தரு தானும், மில்லது மிரப்பு தல்லோர் குழு வுத், தெய்வத் தானமூத் திருத்திய பூமியு, மைய ருறையுரு மறவோர் டன்னியும், வீண்ணய ருலகினி னண்ணிடு தகரமொ, டெண்ணுவரம் பறிபா விசையொழி சிறத்த” என்னும் அடிகள் பதினமூன்றாம், மிதிமைப்படி அழகியசிறம்மலக்கவிராயவர்கள் வீட்டிச் சிலப்பதிகார மூலப்பிரதியில் இருந்தன.

* தொல்காப்பியம், கிளவியாக்கம், கு. இசு.

* தலைப்படுதானம் - உத்தமதானம்; “அறத்தி ஞாற்றிய வரும்பெரும் பொருளைப், புறத்துறைக் குற்றமூன் றுத்ததற் றவர்க்குக், கொங்கென்ப ணித்து குறைபிசத் தவர்வயி, னுள்ளமுவத் தீவ துத்தம தானம்” என்பது திவாகரம்.

(பி - ம்.) * “கேள் மையிற்.” †. தாமப்பணிபலவுத்தோலாதவேலேத்து.

உ.—மனையறம்படுத்தகாதை.

சுரு

அத்தரு திருவினென்பதற்கு அவ்வளத்திற்குத் தக ஒழுகும் மனைவியோ டேயெனினுமமைபும்.

அரும்பொருளாவன:—¹ “நீரின் வந்த நிமிர்பரிப் புரவியுங், காவின் வந்த கருங்கறி மூடையும், வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னுங், குடமலைப் பிறந்த வாரமு மகிலுந், தென்கடன் முத்துங் குணகடற் றுகிருங், கங்கை வாரி யுங் காவிரிப் பயனு, மீழத் துணவுங் காழகத் தாக்கமு, மரியவும் பெரியவும்” எனப் பட்டினப்பாலை யுட்

சொன்னவும் பிறவும்.

“ இருவகைப் பிரிவு நிலைபெறத் தோன்றினு, முரிய தாகு மென்மனார் புலவர் ” என்பதனாற் கலத்தினும் காலினு மென்மனார் ; கலம் - மரக்கலம். கால் - வட்டை. இதனானே பின்னரிருமரபோரும் ழிக்கு மரபெனக்கொள்க.

கலத்தொயிசேறல் பின்னரு

அருந்தவாம் - ஈண்டுத்தானம். உத்தராகுரு - போகபூமி ; அஃது அது உகைப்பிடம் ; என்னை : “ ஆதி யரிவஞ்ச நல்லரி வஞ்ச, மேமதவஞ்சமிரண வஞ்சந், தேவ குருவ முத்தர குருவமெனப், போக பூமி யதுவகைப் படுமே ” என்றாராகலின். அதிற்பிறந்து ‘ போகதுகருமாறு, ‘ முடிபொருட்டொடர்நிலை யுள் தானப்பயன் கூறும்வழிக்காண்க.

ஈட்டுதலால் ஒருங்குதொக்கன்ன பண்டம் வழங்கத்தவா வளத்ததென ஒட்டிக.

குலத்திற்குன்றுதல்-பூப்பின்கட்பிரிதல்; அன்றி ‘ நடுவின் தி நன்பொருள் வெஃகலுமாம். குலத்திற்குன்றருமை - ‘ “ நெடுநகத்துப் பகல்போல, நடுவு நின்ற நன் னெஞ்சினோர், வடுவஞ்சி வாய்மொழிந்து, தமவும் பிறவு மொப்ப நாடிக், கொள்வனா உயிகைகொளாது கொடுப்பனா உந் தெனக்கொள்க. செல்வர் - இருவர் பிதாக்களும்.

குறைகொடாது ” என்ப

மாநகர், வளத்ததாகலின் ஒக்கும்படி செல்வர்க்குத்தோன்றிய கொழுநனுமென்க.

கண்ணியும்

கஉ - கூ. மயன்விதித் தன்ன.....இருந்துழி

(இ - ள்.) அங்ஙனந்தோன்றிய கண்ணியும் கொழுநனும் மாடத்து இடைநிலைக்கண்ணே மயன் நிருமித்துவைத்தாற் போன்ற மணிக்காலமளிமிசையே இருந்துழியென்க.

¹ பட்டினப்பாலை, கஅஇ - கூஉ. ² தொல்காப்பியம், அகத்திணைப்பில், கு. கக.

³ திவாகரம், கூஉ - வது.

⁴ போகபூமியிற் பிறந்து போகதுகுமாரற்றைப் பின்வரும் திவாகரச் சூத்திரத்தா ளுணர்க; "பதினா ருட்டைக் குமரனும் விதிவழிப், பன்னீ ராட்டைக் குமரியு மாகி, பொத்த வன்பினு மொத்த தலத்தினும், கற்பகநன்மர தற்பய னுதவ, வாகிய செப்த வத் தளவு மல்வழிப், போக துகர்வது போக பூமி."

⁵ முடிபொருட் டொடர் நிலபென்றது, அறமுதலிய நார்பயனைபுய் சித்தாமணி முதலியவற்றை.

உறம் சேவக

⁶ திருக்குறள், களக. ⁷ பட்டினப்பாலை, கூஉ - ளு.

சுஅ சிலம்பு திகாரம்

உழி - அளவு. மயன் - தெய்வத்தச்சன். நெடுநிலை - எழுநிலை; இடை நிலம் - காலநிலம்.

கச - உடு. கழுநீ ராம்பல்.....சிறந்து

(இ - ள்.) முழுநெறியாகிய மேதகு சூவியுடைய அரும்புகள் கரும்பு இயிர இதழவிழ்ந்த கழுநீர்முதலிய நீர்ப்பூக்களின் வாசத்தைக் கலந்துண்டு அவற்றின் வேரைய கோட்டுப்பூமுதலியவற்றன் தாழையினது விரிந்த வெள்ளிய தோட்டினையும் சண்பகப்பொதும்பரி லுண்டாகிய கோதைபோலும் மாதவிப் பூவின் தாதினையும் ஆராய்ந்துண்டுபோந்து வான்முகத்து மாதருடைய புரிந்த குழற்சியையுடைய

அளகத்துண்டாகிய கலவைமணம்பெறுதற்கு ஏக்கற்றுப் புருதற்கு வழிகாணுமற் சுழலுகின்ற சுரும்பொடும் வண்டொடும் மணித்தாமத் தாலே ஒழுங்குபட்டிரைத்து வகுத்த அழகினைபுடைய சாளரக்குறம்புழையார் செவ்வியறிந்து னுழைந்துபுக்க மணவாய்த் தென்றலைக்கண்டு மகிழ்ச்சியெய்திப் புணர்ச்சியைவிரும்பிக் காதன் மிகுதலாலென்க.

சாதிபற்றி ஆம்பலென்றோனினும் ஈண்டுக்கூறியது சேதாம்பலென வுணர்க; இஃது அவற்றோடு ஒருதன்மைத்தாகிய பகற்போதன்மெனினும் அவை விரிபுங்காலத்து இது குவிதலின்மையிற் கலந்துண்டென்றார். இதழொழிக்கப் படாதவெனவே செவ்விகுறிற்று; ¹ “தீரீர்ப்பெருங்குண்டிசுணப்பூத்தருவண்க், கூம்புவிடு முழுநெறி” என்றார் புறப்பாட்டினும். கோதை-மாலை; ஒழுங்கு மாம். வெண்டோட்டித்தாழையுமாம்; சண்பகப்பொதும்பர்க் கோதைமாதவி யென்க; பொதும்பர் - மரச்செறிவு. இவை சண்பகத்தோடு மலர்தலின் தேர்ந்துண்டென்றார்.

வாண்முகத்தனகமென்பாருமுளர்.
செவ்விபார்த்து னுழைந்து புக்கவென்க.

புகல - புருதற்கு. ஒடு - ஒருவினை.
செவ்வி - இவரமகிழுஞ்செவ்வி.

பின்னின்ற உண்டென்பதனை அஃது உண்டெனவும், தேர்ந்துண்டெனவும் இரண்டிடத்தும் ஒட்டிக. அன்றி அஃது வண்டொடுபுக்கதென்றலெனினுமமை யும். மணவாய்த்தென்றல் - மணத்தைத் தன்னிடத்தேயுடைய தென்றல்.

அஃது உண்டு தேர்ந்துண்டு ஏக்கற்றுத் திரிதருசுரும்பொடும் வண்டொடும்புக்க தென்றலென்க.

உக - எ. விரைமலர்.....ஏறி

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவர் காதன்மிருதலாலே இடைநிலத்துநின்றும் மேல் நிரைத்துவருத்த நிலங்களில் மணத்திணையுடைய மலர்வாளியோடே காமன்வீற்றிருக்கும் மேனிலமாயிய நிராமுற்றத்தின்மேல் ஏறியென்க.

வேனில், ஆகுபெயரார் காமன், பகையின்றிக் கவ்வியோடு செல்வத் திடை + நஞ்சுற்றகாம நுகர்ந்திருத்தலின், வாளியும் காமனும் வருந்தாதிருந்தமை தோன்ற வீற்றிருக்குமென்றார்; இஃது உதாரமென்னுமலங்காரம்; என்னை?

¹ புறநானூறு, ௧௧௧. † சேவகசித்தாமணி, ௧௧.

உ.—மனையறும்படுத்தகதை.

சுரு

¹ “ உதார மென்ப தோதிய செய்யுளிற், குறிப்பி னொருபொரு ணெறிப்படத் தோன்றல் ” என்பது அணியியலாகலிக்.

உஅ - ௧௧. சுரும்புணக் கிடந்த.....காட்சிபோல

(இ - ள்.) அங்ஙனம் நிராமுற்றத்த ஏறினவர்கள், சுரும்புகளுண்டற்குப் பாரித்துவைத்தாற்போலக் கிடந்த நறும்பூஞ் சேக்கைக்கண்ணே கடல்கும் ஞாலமுழுவதையும் விளக்கும் ² ஞாயிதும் திங்களும் சேர இருப்பக்கண்ட காட்சிபோல இருந்து சுரும்பு வல்லியென்பனவற்றைப் பெரிய தோளிலே யெழுதியென்க.

கரும்பையும் வல்லியையும் தோளில் எழுதியெனவே தொய்யிலொன்றை யும் முலைமேலெழுதியென்பதாயிற்று. பூவின்செவ்வி கூறுவார், சுரும்புணக் கிடந்த வென்றார்.

இனி ³ அதிகாரப்புறனடையால், உகரங்கெடுத்து உண என்பதனைப் பெயர்ப்படுத்திச் சுரும்புகடாம் பலவகையுணவும் உளவழி அவ்வக்காலத்து ஆண்டுச்சென்று ஏறியும் இழிந்தும் சுழன்றும் மெய்வருந்தாது அவையெல்லாம் ஒருகாலத்து ஒருவழியுன்னும்

உணவுகிடந்த தன்மையொத்த பூஞ்சேக்கை யெனவுமமையும். இது, பூக்களின் சாதிப்பன்மையும் செவ்வியங்கூறிற்றாகும்.

முதிர்ந்தல் - முற்றுதல் ; சூழ்தலுமாம் ; * “ நீர்முற்றி மதின்பொருடம் ” என்றார் பிறரும் ; முதிர்ந்த கடலுமாம்.

ஒருங்கிருத்தல், இன்பொருளுவமம். போல இருந்தென ஒருசொல்வருவிக்க.

இனிப் புணர்ச்சி கூறுவார்.

உஉ - எ. வண்டுவாய்,.....கட்டுரை

(இ - ள்.) அங்ஙனமிருந்தவர்கள், வண்டுகள் புரிநெகிழ்க்க வாயவிழ்ந்த வெள்ளிய இதழையுடைய மல்லிகையினது பெரிய இளக்கத்தையுடைய மாலை யோடே இதழொடியாது கட்டின கழுநீர்ப்பிணியலும் சூலைந்தலைய மார்பிலிட்ட இவ்விருவகமாலையும் மயங்கப்பட்டு இருவரு ம் செயலற்ற புணர்ச்சியிதிக் கண்ணே கோவலன் திருமகளைப்போல்வாளுடைய முகத்தையோக்கித் தனது அறிவுமுதலியனவற்றைக் குறியாத நலம்பரராட்டலென்னும் பொருள்பொதிந்த உரையைக் கூறுமென்க.

நிலாவிரிந்த, உவமத்தொகை; ஒளியுமாம். விரியல் - மலர்ச்சி. பிறழ - சரிய. மயங்கி - மயங்கப்பட்டு; இடக்கர். தீரா, தீர்தலென்னும் விடற்பொருள் மையெதிர்ப்பதை. கூறும், முற்று. ஓர், இடைச்சொல்.

¹ இச்சூத்திரம் தன்மையலங்காரத்தினும் (பொதுவணியியல், கு. உஉ) படுகின்றது.

காண்ப்

² “மதியமு ரூபிதம் கதிநிற் தோழி, கடன்ற விகம்பி துடனின் குங்கு” (பெருங்கதை, க. உஉ: உஉ - உ.) என்பதும், “வெங்கதிர்க் கையிழத் தன்கதிர் மதிய முத் தங்கதி வழுவித் தலைப்பெய்தாற்போலவும்” (இறை, கு. உ - உரை) என்பதும் இங்கே அறியற்பாலன.

³ தொல்காப்பியம், குற்றியலுகாரப்புணரியல், கு. எஅ. * சலித்தொழுக, கஎ.

இனிக் குறியாக்கட்டுரை - மூன் கருதப்படாத கட்டுரையெனினும் பொருள் தம். ¹ “குறியா விற்ப மெனிதி வின்.....எய்தும்” என்றார்; கட்டுரை - நலம்பாராட்டலென்னும் பொருள்பொதிந்தவுரை.

ஏறியிருந்து எழுதிப் பிறழ மயங்கிக் கையற்றுக் கூறுமென்க.
அக்கட்டுரை மேற்கூறுவார்.

௩௮ - சக. குழவித் திங்கள்.....ஆகென.

(இ - ன்.) பிறை, இறைவன் இமையாவரேத்தாநிற்கத் தன்முடிக்கு அழகு செய்தல்காரணத்தாற் சூடிய பெறுதற்கருமையுடைத்தெனினும் அதனை அவன் நினக்குத் திருதுதலாகத் தாக்கடவன்; அஃது எற்றாலெனின், அப் பிறை நின்னோடு உடன் பிறப்புண்டாகலின் நினக்கு உரித்தாதலானென்க.

பெரியோன் - இறைவன். உரிது - உரித்து; ² “உரிதினிற, பெயர்தல் வேண்டும்” என அகப்பாட்டினுங்கூறினார்.

கொண்டாங்குப்

திங்கட்குழவியென்றது ³ “சொல்லிய வல்ல பிறவவன் வரினும்” என்றும்மாயியற் புறனடையான் முடியும். ⁴ “அப்பிறை, பதினெண் கணனு மேத்தவும் படுமே” என்றார்புறப்பாட்டினும். அருமைத்து, அஃறிணைவினைக் குறிப்புமுற்று. தருகவென்றது சூடினபிறை இரண்டுகலையாதலின், அதனை எண்ணுட்புங்களாக்கித் தருகவென்பது கருத்து; என்னை ⁵ “மாக்கட னடுவ ணெண்ணுட் பக்கத்துப், பசுவென் டிங்க டோன்றி டாங்குக், கதுப்பால் விளங்குஞ் சிறுதுதல்” என்றாராகலின்.

இதனால் மேற்கூறுகின்ற கரும்பையும் வச்சிரத்தையும் அவ்வவ்வுறுப்புக் கட்டிகற்பத் திருத்தி ஈக்க அளிக்கவென்பதாயிற்று; என்றது கரும்பிற்கு நிற னும், வச்சிரத்துக்கு நேர்மையும் உண்டாக்கியென்றவாறு.

இஃது எதிரதுபோற்றலென்னும் தந்திரவுத்திவகை.

இங்ஙனங்கூறினார்; பிறை திருவொளி பாற்கடலிட்டுப் பனைத் திருமகளாகமதித்து.

பிறத்தலின், இவ

சஉ - இ. அடையார் முனையகத்து.....ஈக்க

(இ - ன்.) அநங்கன் போர்செய்தற்கு எடுத்த ஒப்பில்லாத கருப்புவிடில் லொன்றையும் நினக்குக் கரிய இருபுருவமாகத் திருத்தித் தரக்கடவன்; அஃது எற்றாலெனின், பகைவர்முனையிடத்தே தம்மை மேம்படுப்பார்சிலர்க்குப் படைக்கலமுதலிய கொடுத்தல் அ ரசர்க்கு இயல்பாதலானென்க.

தன்னால் ஒதுக்கப்படாத தெவ்வரை அழிக்குங்ளால்

இவருறுப்பாடிய

படைக்கலங்கொண்டன்றி அழிக்கலாகாமையின், இங்ஙனம் கூறினார். ஈக்க; "ஈத்துவக்கும்" என்றும்போலநின்றது. முனிவராகிய முரட்பகையை அழித் தற்கு வல்லில்லே வேண்டிதலின், ஒருபெருங்கருப்புவிடில்லென்றார். என்றது,

அதநாணும, உ. தொல். மரபியல், குகல். குறந்தொகை, கடவுள். புறநாணும, கடவுள்வாழ்த்து. திருக்குறள், உ.உ.அ.

உ.—மனையறம்படுத்தகர்தை.

இக

காரணுக்குக் காரணுதும் ஆகியும் வில்லாதலின், அதன் வன்மைகூறி

ஞர். ஒருபெருங்கருப்புவில். இருதரும்புருவமாகவென்றது
கூட்டி; ¹ “வானார்.....வேண்டினான்” என்றாராகலின்.

சேமலின்புறம்

சக - அ. மூவா மருந்தின்.....இடையென

(இ - ள்.) இந்திரன் அசுரையழித்துச் சுரரைக் காத்தற்காக
வச்சிரப்படையை நினக்கு இடையாகவெனத் திருத்தித் தரக்கடவன்;

எடுத்த

அஃது

எற்றலெனின், இமையவர்க்கு மரணமின்மையைப் பயக்கும்
முற்பிறத்தலானென்க.

அமிழ்திற்கு நீ

ஆகவென ஒருசொல் வருவிக்க. மூவா, மூத்தவென்னும்
பெயரெச்ச வெதிர்மறை. எனவே மூப்புக்கும் பிணிக்கும்
மருந்தென்பதாயிற்று; என்றது
அமிர்தத்தை. மருந்தின், உருபுமயக்கம். நீ அமுதாகலின்,
வச்சிரம் பிறத்தலானென்னுமமையும்.

நினக்குமுன்னர்

வச்சிரமும் அமுதமும் கடல்கடைகின்றகாலத்துப்
பிறந்தவெனப் புராணங்கடும் ; வச்சிரம் இருதலைச்சூலமாய்
நடுவுபிடியாயிருத்தலான் அதனிடையே நுசுப்புககு உவமங்கடும்.

இறைவன் காமன் இந்திரனென்னுமிவர், பிறை கரும்பு வச்சிரமென்னுமிவற்றை நுதல் புருவம் இடையாகத் தருக ஈக்க அளிக்க உடன்பிறப்புண்மையிற் பண்புண்டாகலின் முன்னர்த் தோன்றலினென உய்த்துரைக்க.

சக - ஓஉ. அறுமுக வொருவன்.....சுத்தது.

(இ - ள்.) முருகவேள் தன்கையில் அழகிய சுடரையுடைய செடிய வே லொன்றையும் நின்முகத்து மழைக்கண் இரண்டிமாம்படி சுதற்குக் காரணம் வேறில்லையாகவும் சுத்தது யான் வேண்டிதல் காரணத்தானென்க.

இறந்துபடுமுறைமையைத் தன்கண்ணாற் காண

* “துள்ளுநர்க் காண்மார்” என்றும்போல. பெறுமுறையின்றியும் - அவ்வாறு தான் சுத்தற்கு உரிமையின்றிகவும். வேலொன்று இரண்டாகவீத்தல் - நிருமித்துத்தருதல்; * “ஒக்கிய முருகன் வைவேலொன்றிரண் டினையகண்ணுள்” என்றாகலின்.

இனிப் பெறுமுறையின்றியுமென்பதற்குத் தனக்குப்பெருங்கூறு ஒன்றும் இல்லையாகவுமெனினுமமையும். இறுமுறை - முடியுமுறை; வருந்துந்தன்மையெனினுமமையும்.

இவை * புகழுவமையலங்காரம்; அஃதாவது “இறையேசன் சடைமுடிமே லெந்நாளுந் தங்கும், பிறையேர் திருநுதலும் பெற்ற - தறைபுனங்கும், பூவையந் தாங்கு மரவின் படம்போலும், பாவையின் னல்குற் பார்ப்பு” எனவரும்.

* காமநால் - பூவீசேடம்; இதனை மன்மதத்தந்திரமென்பர் வடநாலார்; இது மன்மதனுக்கு வில்லென்பதை அரவிசயத்திற்கான்க; “கயக்க னின்ற பூவின் மிக்க காம காண்டங் கன்னலில்” (சுத்த. காமதகன. சுஉ) என்பதும் இங்கே கருதற்பாலது. * சூலை - கரும்பு. * வேகசித்தாமணி, உருகடு. * கவித்தொகை, ச. * வேகசித்தாமணி, உஉகக. * புகழுவமையாவது உலகமென்பதும்புகழ்த்துய்யிப்புது.

இவற்றுட் கப்புலையுள் எழுதப்படும் உறுப்புக்களைப்
புலையுள் ஆகத் தமையுள் எழுதப்படாதன பாராட்டுவான்.

பாராட்டி,

இனிக் கட்

இஃ - சு.க. மாயிரும் பீலி.....ஒருவாவாயின

(இ - ன்.) நன்னுதல், மாத்தே, மயிற்குலம் நின்னுடைய சாயற்கு எதிர்த்து
வந்து பொருது தோற்றுத் தண்ணிய காட்டிடத்தேபோய் ஒடுங்காநிற்கவும்,
அன்னம் மெல்லிய நடைவினைக்கண்டு எதிர்த்துவந்து தோற்றுத் தனதுநடை
யழிந்து நல்லகீர்பொருந்தின பண்ணையிற் செறிந்தமலரிற்புக்கு மறையவும்,
சிறிய பசிய கிள்ளைகள்தாம் குழலிசையினையும் யாழிசையினையும் அமுதத்தினை
யும் கலந்து குழைத்தாலொத்த நினது முதிராத மழலைக்கிளவிக்கு எதிர்த்து
வந்து தோற்றனவாயும் நின்னை வழிபட்டு அக்கிளவிகற்பக்கருதி நினதுகைவி
லின்றும் நீங்காவாய் நின்னுடனே வெறுப்புத்தோன்றாமல்
உறைதலையும் பொ

ருந்திப் பிரியாவாயினவாகலின், அவை

அளிக்கத்தக்கனகானென்றானென்க.

மாயிரு, '“கோயில்” போலென்றது;’

அதிகாரப்புறனடைவிதி. மா -
கருமை. இருமை - பெருமை. மணி
கான் - இழிந்தகாடு. நன்னுதல், *

- நீலமணி.
“எஞ்சிய

* சாயல் - மென்மை. தன்
விரண்டி நிறுதிப் பெயரே,

கின்ற கீற்றய லீட்டம் வேண்டும்” என்பதனால் கீட்டித்தது. நளி - செறிவு.
செறிதல் - ஒயிக்குதல். குழைத்த, இன்பொருளுவமை; * “கரும்புந் தேனும்

"

உ.—மனையறம்படுத்தகாலை.

௩௩

சின்மலர் - மங்கலமலர்; கற்பமுல்லை முதலியவை; அருச்சுனை

மலருமாம்.

கௌ - அ. நான நல்லகில்.....எவன்கொல்

(இ - ள்.) அவர், கூந்தற்கு நெய்யையுடைய நல்ல

அகிற்புகையை ஊட்டு

தன்மேலும் மான்மதச்சாந்தை அணிதற்கு அதனோடு தமக்குளதாகிய
அந்தக்

கண்ணோட்டம் யாதுதானென்றானென்க.

மான்மதம் - கத்தூரி.

கக - எடு. திருமுலைத் தடத்திடை.....எவன்கொல்

(இ - ள்.) அவர் அழகிய முலைத்தடத்தின்மேல்

தொய்யிலெழுதுதன்

மேலும் தனிமுத்துவடத்தைப் பூட்டுவதற்கு அதனோடு
அவர்க்குண்டான

¹ கெழுதகைமை யாதுதானென்றானென்க.

திரு - ² முலைமேற்றேன் தும்வீற்றுத்தெய்வம்.

தடம் - பரப்பு. தொய்யில் - பத்திக்கீற்று. காத் - வடம். முத்தக்காமென
மாற்றுக.

எக - உ. திங்கள்.....என்னுற்றனர்கொல்

(இ - ள்.) இவ்வனமாகிய மங்கலவணியும் சின்மலரும் அகிற்புகையும்
தொய்யிலும் பாரமாய் அரும்பவும் வருந்தவும் இவ்விடத்து இவைகண்டிவைத்
தும் பிறிதணியும் மாலையும் சாந்தும் முத்தும் அணிந்தாராகவின், அவர்கள்
என்னபேய்கொண்டார்களோவென்றானென்க.

எஃ. மாசறுபொன்னே—(இ - ள்.) கட்டு இனிமையான்
மாசறவோடிய பொன்னை யொப்பாய்;

வலம்புரிமுத்தே—(இ - ள்.) ஊற்றின் இன்பத்தான்
முத்தையொப் பாய்; மரபின் தாய்மைகூறுவான் ¹
வலம்புரிமுத்தென்றான்.

எசு. காசுறு விரையே—(இ - ள்.) உயிர்பின் இனிமையாற்
குற்ற மற்ற விரையையொப்பாய்;

கரும்பே—(இ - ள்.) சுவையினினிமையாற் கரும்பை
யொப்பாய்;

தேனே—(இ - ள்.) இனியமொழியையுடைமையால்
தேனையொப்பாய்;

இவற்றாற்சொல்லியது, ஒளியும் ஊறும் நூற்றமும் சுவையும் ஓசையும்
மாகலின், ² “கண்டுகேட்டுண்டியிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு, மொன்டொடி
கண்ணே யுள்” என நலம்பாராட்டப்பட்டன.

எடு - அக. அரும்பெறற் பாவாய்.....பாராட்டி

¹ கெழுதகைமை - உரிமை.

² “ஆமணங்கு குடியிருந் தஞ்சணங்கு பரத்தனவே” (சீவக. ௧௪௬)

³ “வலம்புரி முத்திற் குலம்புரி பிறப்பும்” (குத்திரையன். பொதுப்பாயிரம்.)

⁴ திருக்குறள், ௧௯௧.

இசு . சி ல ப் ப தி க ர ம்

(இ - ள்.) பாவாய், மருந்தே, மடமகளே, தையால், நின்னை யான் மணியே
பென்கோ! அமுதேயென்கோ! இசையேயென்கோவெனச்சொல்லித் தொலை
யாத நலம்பாராட்டாடிய பொருள்பொதிந்த உரையைப் பலபாராட்டியென்க.

உயிர்மருந்து-மிருதசஞ்சீவினி. இவற்றாற்சொல்லியது என்னையெனின்,—
காட்சியின் உயிர்மயக்குதலிற் கொல்லியிற்பாவாயென்றும், அவ்வாறு அழியு
முயினை இமைப்பிற் றருதலின் ஆருயிர்மருந்தேயென்றாகூறி, மலையிடைப்
பிறக்குமணி குழையாமையின் அதிற் பிறவா மணியே யென்பேனோ! அலையிடைப்
பிறக்கும் அமிர்திற் கு இவ்வடிவின்மையின் அதனிற் பிறவாத அமுதேயென்
பேனோ! யாழ் கட்டு இன்னாதாகலின் அதனிடைப் பிறவாத
பேனோவெனத் தெரிதருதேற்றவுவமையென்னுமலங்காரமும்,

இசையேயென்

மலை கடலென

* விரோதமும், பின்வருகிலையென்னு மலங்காரமும் புலப்படுத்தினாரெனவுணர்க.

அஉ - கூ. தயங்கிணர்.....செல்வழிநாள்

(இ - ள்.) வயங்கிணர்த்தாரோன் இங்ஙனம் கோதையொழி
ந்து செல்லாதின்றானிலே ஒருநாள்,

தருக்கி மகிழ்

* தயங்கல் வயங்கலிரண்டும் விளக்கமாதலிற் பரியாயமென் னும்
அலை காரமும், தலையாய எதுகைத்தொடையின்பமும்
புலப்படுத்தினமைபுணர்க.

அச - கூ. வாரொலி.....கண்ணகி தனக்கென்

(இ - ள்.) நீண்டு ஒலித்த கூந்தலையுடைய வீரபத்தினியை
இருநிதிக்கிழவன் மனைக்கிழத்தி, சுற்றந்தழாலோடே துறவறத்திற்குச்
செய்யும் பரிசாரமும் விருந்தினரைப் புறங்கண்டுபுகுத்தலும் ஒழிந்த
செய்கைகளுமாகிய இவற் றோடுபொருந்திய இவ்வாழ்க்கையைப் *
பலபடைப்பாகிய செல்வத்தோடே நடத் திக் கைவந்து
உயர்ச்சிபெறுதலைக் காணவேண்டி அடிமைத்திரளோடே வேறே கூட்ட,

அத்தைக் கண்டகண் அங்ஙனம் காட்சிதரும் சிறப்பினையுடைய கண்ண
கிக்கு இற்பெருங்கிழமையிற் சிலவாண்டு கழிந்தனவென்க.

மறப்பு - பொச்சாப்பு. இதனை எல்லாவற்றோடுமொட்டிக.

இதன்கருத்து:—கேண்மையோடெனவே

சுற்றந்தழாஅலும், அறப்பரிசாரமு மெனவே அறவோர்க்களித்தலும்
அந்தணரோம்பலும் துறவோர்க்கெதிர்த்தலு மென்பதாயிற்று.
இவற்றோடே பொருந்திய வாழ்க்கையெனவே அருளுடைமை,
அன்புடைமை, இனியவைகூறன்முதலிய
இஸ்ஸைப்பகுதியெல்லாமடங்கும். இக்

¹ என்கோ - என்பேரோ. ² மாறனலங்காரம், கு. ௧௨௨ - உரையைப்
பார்க்க.

³ "இளங்கோவழகன், மனையறம்படுத்தகாதையன், 'தயங்கினார்...செல்வழி' என்ற
வந்தன், தயங்கல் வயங்கல் இரண்டும் விளக்கமாதலின் அதற்கு விரித்துரைப்பெருதிய
அடியார்க்குதல்லாராகிய ஆசிரியர் அதனையும் பரியாயமென்றும் அலங்காரமாகக்
குறித்தார், அஃது இப்பொருளணியுள் முத்துறக்கூறிய
அடக்குமென்றதிக," (மாறனலங்காரம், கு. ௧௧௬ - உரை.)

பொருட்பின்வருதியுள்

⁴ "படைப்புப்பல படைத்துப் பலரோ
(முதநாணாது, ௧௮௮.)

மேன்று, முடைப்பெருந், செல்வர்"

உ.—மனையறம்படுத்தகாதை.

௫௫

கருத்தானன்றே, கொலைக்காகிய தயிற் கண்ணியார், ¹ “அறவோர்க் களித் தது மந்தன ரோம்பலுந், தறவோர்க் கெதிர்தலுந் தொல்லோர் சிறப்பின், விருத் தெதிர் கோடலு மிழந்த வெண்ணை” என்றதுமென்க.

கூந்தலையுடைய பேரியற்கிழத்தி யெனினுமமையும்;
பேரியற்கிழத்தி-கோவ லனமாதா.

கண்ணிக்குச் சிலயாண்டு கழிந்தனவெனவே மாதவிக்குப் பலயாண்டு கழிதலும் கொள்ளப்பட்டது. இன்னும் மேற் கருத்திழைத்த காதலிள், தேவந்தி, ¹ “கண்ணி நல்லாளுக் குற்றகுறை யுண்டென்று” என்புழி எச்சவும்மைவிரிக்க, இவட்கு அவள் இளைமைப்பருவந்தொடங்கி நிகழும் பார்ப்பனத்தோழியாய் மாநாய்கன் மனைவளர்தலின், ஒருகாலத்தே குடிபுக்குச் செல்கின் அழிப்பிரியும் ஒருகாலத்தாயிற்றென்பதாகலின், ² “நாலீ ராண்டு நடந்ததற் பின்னர்” என்பதனை இருவர்க்குமாக்கி மாதவிக்கு எட்டினிறந்த பலயாண்டு சேறலிற் கண்ணிக்குச் சிலயாண்டு கழிந்தவெனப் பொருள்கூறலுமென்று; இதனால் மிக்க பலயின் து; ஏற்குமேற்கொன்க. இது போலி.

¹ செல்வர்க்குத்தோன்றிய கண்ணியும் கொழுநனும் தென்றலைக் கண்டு மகிழ்ந்து சிறந்து ஏறிக் காட்சிபோலச் சேக்கையிலிருந்து எழுதி மயங்கிக் கையற்று முகநோக்கிக் குறியாக்கட்டுரை கூறுகின்றவன் திங்கள் முதலிய வற்றை முதன்முதலில்வரச் சொல்லிப் பலபாராட்டி மகிழ்ந்து செல்வழி ஒரு நாள் பேரியற்கிழத்தி புணர்க்கக் கண்ணகிதன ந்குப் பெருங்குழைமையோடு ஆண்டு சில கழிந்தனவெனக்கூட்டுக.

எல்லாப்படியும் நேரடியாய் வந்து முடிதலின், இது நிலைமண்டிலவாசிரி ய்ப்பா.

உ.—மனையறப்படுத்தகாதை முற்றிற்று.

¹ சிலப்பதிகாரம், கொல்களக்காதை, எக - க.

" கனத்திறமுரைத்தகாதை, சக.

" வரத்தருகாதை, அடு.

⁴ இம்முடியிலுள்ள
பாகக்கொள்க; பின்னும்

செய்தெனெச்சங்கூட் சிலவற்றைச் செய்வெனெச்சத்திர்
இயங்கும் கொன்னவேண்டிய இடங்களுண்டு.

மு ன் ரு வ து அ ர ங் கே ற் று க் க ா தை.

¹ தெய்வ மால்வரைத் திருமுனியருள
வெப்திய சாபத் திந்திர சிறுவனொடு
தலைக்கோற் றுனத்துச் சாப நீங்கிய
மலைப்பருஞ் சிறப்பின் வானவர் மகளிர்
ஓ சிறப்பிற் குன்றாச் செய்கையொடு பொருந்திய
பிறப்பிற் குன்றப் பெருந்தோண் மடத்தை

க. தெய்வமால்வரை - பொதியின்மலை;

தெய்வத்தன்மையையுடைய வரை; உருபுதொக்குத்
தெய்வமால்வரையென்றாயிற்று.

திருமுனி - அகத்தியன். அருள - அவன் சாபமிட்டருள.

உ. எய்திய - அச்சாபத்தை மெய்திய.

க. அருளாலென்று பாடமோதி அருளாற்

சாபரீங்கியவென்றுமாம்.

உ. இந்திரசிறுவன் - சயந்த குமாரன். இந்திர

சிறுவனொடென்றது

ஆற் சயந்தகுமாரனோடே உருப்பசியும் சாபரீங்கிப் போனானென்க; 'திரு.....வாங்குவந் தன்னென' என்றாராகலின்.

“திருந்

க. தலைக்கோற்றானம் - நாடக வரங்கு.

ச. மலைப்பருஞ் சிறப்பின் வானவர் மகளிரென்றது - இப்படியால் ஒப்பில்லாத சிறப்பினைபுடைய வானவர் மகளிர்; ஆவார் - தளியிலார்; உருப்பசிவந்து சாபத்தாற் பிறக்கையால் அவன்வழியுள்ளாரையும் வானவர்மகளிரென்றாராயிற்று. அவருள்,—

டு. சிறப்பு - வரிசை. செய்கை - தொழில்.

க. பிறப்பு - அம்மாதவிவழிவந்த பிறப்பு. பெருந்தோண்மடந்தை - மகளிர்க்குத் தோள்பெருக்கை இலக்கணம்; என்னை? “அகல்குருஞ்சு கண்ணென மூவழிப் பெருகி” என்றாராகலின்.

¹ “தெய்வ மால்வரைத் திருமுனி யருளால்” என்புழித் தெய்வவுரைபென்று ஒட்டித் தெய்வத்தன்மைபுடையவரைபெனப் பொருள் தருகின்றது இன்னொருசைதருதற்கு மாலென்பதனாலும் ஒட்டிசூற்போல” — (தொல். புனரியல், கு. ௧ - ௩.)

² அரும்பதவுரையில், இப்படியே முதலிதிகன்மட்டுங் கொடுக்கப்பெறும் சூத் திர முதலியவற்றின் முழுவடிவங்கள் அடியார்க்கு தல்லாருரையிற் காண்க.

³ கவித்தொகை, ௧௦௬.

௩.—அரங்கேற்றுகாதை

௩௭

தாதவிழ் புரிசூழன் மாதவி தன்னை

¹ யாடலும் பாடலு மழகு மென்றிக்

கூறிய மூன்றி னென்றுகுறை படாம

௧௦ லேழான் டியற்றியோ ரீரா றுண்டிற்

சூழ்கழன் மன்னற்குத் காட்டல் வேண்டி

யிருவகைக் கூத்தி னிலக்கண மறிந்து

எ. தாதவிழ் புரிசூழல் மாதவி தன்னையென்றது - பூக்கள் தாதுக்களை அவிழ்க்கும் புரிந்த சூழலையுடைய மாதவியாகியவள்தன்னை.

அ - கூ. ஆடலும்.....குறைபடாமலென்றது - கூத்தும் பாட்டும் அழகுமென்று சொல்லப்பட்ட இம்மூன்றினுள்ளும் ஒன்றும் குறைபடாமல்.

௧௦. ஏழாண்டு இயற்றி ஓரீராறுண்டில் - மையுண் கண்ணி

மடந்தைமற்ற

வளை ஐயாண்டு நிரம்பியபின்பைக் காண்போர் காண அரசங்கிற் சிரமம் இரு பொழுது ஏழாண்டியற்றுவித்து இப்படியாத் பன்னிராண்டுபிராயம் புக்கபின்பு.

கக. குழகழன் மன்னற்குக் காட்டல் வேண்டி -

வீரக்கழலிணையுடையகோழன் கரிகாற்பெருவளத்தாக்

அவையரங்கேறிக் காட்டல்வேண்டி யென்றவாறு.

இனி, சூடலாசிரியனமைதி கூறுகின்றது:—

கஉ - உரு. இருவகைக் கூத்தின்.....சூடற்கமைந்த வாசான்

தன் னொடுமென்றது - தேசியும் மார்க்கமுமென்று சொல்லப்படாநின்ற

இரண்டு

வகைப்பட்ட

நடங்கனையும்

அக்கூத்தினது இலக்கணங்கனையறிந்து பலவகைப்பட்ட புற விலக்குறுப்புக்களைச் சேர்ப்புணர்க்கவும் வல்லனாகி அல்லிய முத

லாகக் கொடுகொட்டி ஈறுகக்கிடந்த பதினொருகூத்துக்களும் களுக்குரிய பாட்டுக்களும் அவற்றுக்குஅடைத்தவாச்சியக்கூறும்

அக்கூத்துக்

நூல்களின்

வழியே தெரியவறிந்து அக்கூத்தும் பாட்டும் தாளங்களும் தாளங்களின் வழியே வந்த நூக்குக்களும் தம்மிற்கூடி நிகழுமிடத்துப் பிண்டி பிண்டியல் எழிற்கை தொழிற்கையென்னும் அந்தநான்கினையும் நூல்களினகத்துக்கொண்ட கூறு

பாட்டையறிந்து அகக்கூத்தினிடத்துக் கூடைக்கதியாகச்செய்ததை வாரக்கதி
யிற்புருதாமலும் வாரக்கதியாகச்செய்ததை கூடைக்கதியிற்புருதாமலும் புறக்
கூத்தில் ஆடனிகழுமிடத்து அவினய நிகழாமலும் அவினயநிகழுமிடத்து ஆடல்
நிகழாமலும் குரவைக்கூத்தும் வரிக்கூத்தும் தம்மில்விரவாதபடியும்
செலுத்த வலை ஆடலாகிரியனுமென்றவாறு.

இது, பொழிப்புரை. என்சொல்லிய வாறோவெனின்,—

கஉ. இருவகைக்கூத்தாவன:—தேசி மார்க்கம் எனவிலை; “மார்க்க
மென் பது வடுகின் பெயரே” இவற்றது இலக்கணமாவது:—“அதுவகை
நிலையும்..... ஆகு மென்ப.” இவை ஈங்குரைப்பிற் பெருகும் ;
விரிந்தது லிற்கண்டுமொள்க. இவ்வுறுப்புக்களையுடைய கூத்தை
கற்றென்றவாறு.

இலக்கணத்துடனே பொருந்தத்

1 “ஆடல் பாடல் அழகென்டவற்றினித்த” (திருக்குறள், ககக - பரி.)

அ

பொது சிலப்பதிகாரம்

பலவகைக் கூத்தும் விலக்கினிற் புணர்த்தப்
பதினோ ராடலும் பாட்டுங் கொட்டும்
கடு விதிமாண் கொள்கையின் விளங்க வறிந்தாங்

கங. பலவகைக்கூத்தும் விலக்கினிற் புணர்த்தலாவது -
நகைக்கூத்து முற லாகப் பலவகைப்பட்ட புறநடங்க்ளையும்
வேந்துவிலக்கும் படைவிலக்கும் ஊர் விலக்குமென்று சொல்லாநின்ற

விலக்குக்களாகிய பாட்டுக்களுக்கு உறுப்பாய் வருவனவற்றுடனே பொருந்தப்படுகின்றன; என்றது பாட்டுக்களுக்கு வரவுறுக் குமபடியை.

விலக்குறுப்பாவன :—பொருள், யோனி, விருத்தி, சந்தி, சுவை, சாதி, குறிப்பு, சத்துவம், அவினயம், சொல், சொல்லின் கூறுபாடு, வண்ணம், வரி, சேதமென இவைபதினாலும் ; என்னை ? “விலக்குறுப் பென்பது...சுரே முறுப்பே.” இவை ஈங்குரைப்பிற் பெருகும்.

கச - டு பதினொராடலும்.....அறிந்தென்றது - அல்லியமுதற் கொடு கொட்டி ஈராகக்கிடந்த பதினொருகூத்தும், அக்கூத்துக்களுக்குரிய பாட்டுக் களும் அக்கூத்துக்களின் விகற்பங்களுக்கெல்லாமமைந்த வாச்சியக் தூலின்வழியே விளங்கவறிந்து. கூறுகளும்

கச. அவற்றுள், பதினொராடலாவன :—“கடைய.....பதினொரு கூத்து” இவை தெய்வவிருத்தி ; இரண்டு கூறுபடும் :—“அல்லியம்.....ஐது”, “தடிகடையம்.....ஐந்து” இவை அசுரரைக்கொல்ல அமரராடின. விற்தின்விரிவு தூல்களுட்கான்க.

இவை பாட்டுமென்றது - அகநாடகங்களுக்கும் கருமென்றவாறு.

புறநாடகங்களுக்குமுரிய உருத்

அகக்கூத்திற்குரிய உருவாவன :—கந்தமுதலாகப் பிரபந்தவுருவீராக பத்தெட்டும்.

இரு

புறநாடகங்களுக்குரிய உருவாவன :—தேவபாணி முதலாக

அரங்கொழி செய்புனந்தமாகச் செ ந்துறை

விகற்பங்களெல்லாமென்றவாறு.

கொட்டிமென்றது - கூத்து விகற்பங்களுக்கு அமைந்த
மென்றவாறு.

வாச்சியக்கூறுகளு

அவை: தோனுகம், நிருத்தானுகம், உபயானுகமெனவிலை.

இவற்றுள், தோனுகம் - தீதத்துக்குவாசித்தல்; நிருத்தானுகம் -
துக்குவாசித்தல்; உபயானுகம் - இரண்டிக்கும் வாசித்தல்.

நிருத்தத்

கரு. விதிமாண் கொள்கையின்
விதித்தவழியே விளங்கவறிந்து.

விளங்கவறிந்தென்றது - நூல்களில்

ஆங்கென்பது, அசைச்சொல்.

உ.—அரங்கேற்றுகதை.

இக

காடலும் பாடலும் பாணியுந் தூக்குங்
கூடிய * நெறியின கொளுத்துங் காலைப்

கூ. ஆடலுமென்றது - அகக்கூத்தினும்

மென்றவாறு.

புறக்கூத்தினுமுள்ள ஆடலு

தீற்று கடி சரிமுதலாகத் தேசிக்ஞரியகால்களும், சுற்றுதல் எதிர்தல் உடைத் தன்முதலான வடுகிற்ஞரிய கால்களும், உடற்றுக்குமுதலாய உடலவர்த்தனை யுமுடைய அகக்கூத்துக்ஞரியன.

சங்குச் சிங்களமென வழங்குவருகின்ற கூத்துச் சொல்லிற்றிலரெனின்,
“சிங்கள.....மெய்தும்” என்னுஞ்சுத்திரத்தால் அதற்கு
னின்மையினென்பது; ¹ பாலைக்கு நிலமில்லாததுபோல வென்க.

வேறுகால்க

புறக்கூத்திற்குரிய கூத்தாவன:—பெருநடை சாரியை பிரமரி இவைமுதலா யினவும் பதினொராடலுமான கூத்துக்களுமாம்.

இவ்வகையால் அகக்கூத்துக்களுக்கும் புறக்கூத்துக்களுக்குமுரிய
மென்றவாறு.

ஆடலு

பாடலுமென்றது-பண்ணல்முதலான எட்டுவகைப்பட்ட
குறிக்கோளும்.

அவை:—“இன்பம்.....பயனே” என எண்வகைப்பட்ட

பயனையுமுடைய பாடலுமென்றவாறு.

பாணியுமென்றது - தாளங்களுமென்றவாறு.

அவை:—சச்சபுடமுதலான பஞ்சதாளமும்,

அரைமாத்திரையுடைய ஏக தாளமுதலாகப் பதினாறுமாத்திரையுடைய

பார்வதிதேவாசனமீறாகச்சொன்ன

நாற்பத்தொருதாளமும், ஆறன்மட்டம் எட்டன்மட்டமென்பனவும், தாள
வொரியல் தனிரிசையொரியலென்பனவும், ஒன்றன்பாணிமுதலாக என்கத்
தப்பாணியிறுதியாகக்கிடந்த பதினொருபாணி விகற்பங்களும் முதனடை வார
முதலாயினவுமென்றவாறு.

தாக்குமென்றது - இத்தாளங்களின்வழிவரும்செந்துக்கு, மதலைத்துக்கு, துணிவுத்துக்கு, கோயிற்றுத்துக்கு, நிவப்புத்துக்கு, கழாற்றுத்துக்கு, நெடுந்துக்கு என்று சொல்லப்பட்ட ஏழுத்துக்குக்களுமென்றவாறு.

கள. கூடியநெறியினவென்றது - இச்சொல்லப்பட்ட கூத்தும் பரட்டும் தாளமும் துக்கும் தம்மிற்கூடிய நெறியையுடைய அகக்கூத்தும் புறக்கூத்து முதலியனவென்றவாறு.

கொளுத்துங்காலைபென்றது - ஆடுவிக்குமிடத்தும் மென்றவாறு.

பாடுவிக்குமிடத்தா

¹ தொல்காப்பியம், அகத்தியாயில், கு. உ - உரை. (பி - ம்) * 'தெறிபிற்'

கூர் நிலப் பதிக்காரம்

பிண்டியும் பிணையலு மெழிற்கையுந் தொழிற்கையுந்
கொண்ட வகையறிந்து கூத்துவரு காலைக்

உ௦ கூடை செய்தகை வாரத்துக் களைதலும்
வாரஞ் செய்தகை கூடையிற் களைதலும்
பிண்டி செய்தகை யாடலிற் களைதலு
மாடல் செய்தகை பிண்டியிற் களைதலுங்
குரவையும் வரியும் விரவல செலுத்தி

உ௧ யாடற் கமைந்த வாசான் றன்னொடும்

கடி. பிண்டி - ஒற்றைக்கை ; அவை,

பாதாகமுதலாகஇருபத்துநான்கு.

பிணையல் - இரட்டைக்கை ; அவை, அஞ்சலிமுதலாகப்

பதினமூன்று.

எழிற்கை - அழகுபெறக்காட்டுங்கை.

தொழிற்கை - தொழில்பெறக்காட்டுங்கை.

“அவைதா, மெழிற்கை.....பொருளா கும்மே.”

கக. கொண்டவகையறிதல் - பிண்டியும்
கையென்றும், எழிற்கையும் தொழிற்கையும்
மறிதல்.

பிணையலும் புறக்கூத்திற்குரிய
அகக்கூத்திற்குரிய கையென்று

கூத்துவருகாயென்றது -

கூத்துக்களின்வரவுநிகழுமிடத்தென்றவாறு.

உ0 - உக. கூடை செயதகை.....களைதலுமென்றது - அகக்கூத்தினி
டத்து ஒற்றையிற்செய்த கைத்தொழில் இரட்டியிற்புகாமலும், இரட்டியிற்
செய்த கைத்தொழில் இரட்டிக்கிரட்டியிலும் ஒற்றையிலும் புகாமலுங்களைதல்.
இன்னும் தேசியிற்கைத்தொழில் மார்க்கத்திற்புகுதாமலும், மார்க்கத்திற்கைத்
தொழில் தேசியிற் புகுதாமலுங் களைதலென்றுமாம். ஒற்றையும் இரட்டியும்
தேசிக்கருதலானும், இரட்டியும் இரட்டிக்கிரட்டியும் வடுகிற் கூருதலானு
மென்றுமாம்.

உஉ - ஈ. பிண்டி.....களைதலுமென்றது - புறக்கூத்தினிடத்துப்
பிண்டியென்றது பொருட்கையென்றும், பிணையலென்றது

தொழிற்கையென்று

மறிந்து ஆடல்நிகழுமிடத்து அவினயநிகழாமலும், அவினய
ஆடல்நிகழாமலுங் களைதலென்றவாறு.

நிகழுமிடத்து

‘உச. குரவையும்.....செலுத்தியென்றது -

குரவைக்கூத்திற்குரிய காக்களும் வரிக்கூத்திற்குரிய காக்களும் தம்மில்
 விரவாதபடிசெலுத்தியென்ற வாறு;
 “குரவையென்பது.....இயல்பிற்கும”, “வரிபெயல்.....
 வழங்கல்” என்பவாகலின்.

உரு. ஆடற்கமைந்த வாசான் நன்னொடுமென்றது -
 இக்கூத்துக்களை இப்படியால் அவற்றுடனெப்பொருந்த ஆடவும்
 ஆடுவிக்கவும்வல்ல ஆடலாகிய நொடுமென்றவாறு.

அரங்கேற்றுகாதை.

கூக

பாழுந குழலுஞ் சேரு மிடறந்
 தாழ்குரந் தண்ணுமை யாடலொ டிவற்றி
 னிசைந்த பாட லிசையுடன் படுத்து

இனி, இசையாசிரியனைமைதி கூறுகின்றது:—

உக - கூக. பாழுங்குழலும்.....இசையோன்றானும் -

பாழ்ப்பாடலும் வங்கியப்பாடலும், இருவகைத்தாளக்கூறுபாடுகளும்,
 மிடற்றுப்பாடலும், மந்தமாகிய சுரத்திணையுடைய தண்ணுமையும்,
 அகக்கூத்துப் புறக்கூத்துப் பதி

நொராடலென்னுங்கூத்துக்களும் வல்லனாய் இவற்றுடனே சேரச்செய்த உருக்
 களை இசைகொள்ளும்படியும் இரதம் பொருந்தும்படியும் புணர்க்கவும்வல்லனாய்
 இருவகைப்பட்ட பாடல்களுக்கும் பொருளான இயக்கம் நான்கிணையுமமைத்துத்
 தேசாந்தரங்களிற் பாடகனையும்றிந்து அந்தப்பாடகன் இசைபூணும்படியை
 யுறிந்து இயற்புலவன் நினைவும் நாடகப்புலவன் ஈடும்வரவுகளும் இவற்றுக்கு
 அடைத்த பாடல்களும் தம்மிற்சந்திக்குமிடத்துந் குற்றந்தீர்ந்த நூல்வழக்காலே
 வகுக்கவும் விரிக்கவும் வல்லனாயுள்ள இசைப்புலவனுமென்றவாறு.

இத, பொழிப்புரை; என்சொல்லியவாரோடுவெனின்,—

உக. யாழ்மென்றது - 'கோட்டின
தமைதியும்.....வகையே' என முடிக்கப்பட்ட
யாழ்ப்பாடலுமென்றவாறு.

குறுலுமென்றது - பருமையும் நீளமும்
இலக்கணத்துடனமைந்து விர விடையிட்ட விரலுளர்துளையும்
ஊதுதுளையுமுடைத்தாயச் சுரபேதங்கள் நிலை குலையாமல்
அளவறுக்கப்பட்டிரின்ற வங்கியப்பாடலுமென்றவாறு.

சீருமென்றது - "செம்முறை.....சிரித்தல்"
என்றுசொல்லப்படா நின்ற வண்ணக் கூறுபாட்டையும்
இருவகைத்தாளக்கூறுபாட்டையும் பாலை நிலையினையும்
பண்ணுநிலையினையும் நிலைப்படைபகத்துந் துய்தாகக் காட்டுந்தன்
மையுமென்றவாறு. .

மிடறுமென்றது - மூலாதாரந்தொடங்கிய மூச்சைக்
காலாற்கிணப்பிக் கருத்தாலியக்கி ஒன்றெனத்தாக்கி
இரண்டெனப்பகுத்துப் பண்ணீர்மைகளைப் பிறப்பிக்கப்பட்ட
பாடலியலுக்கு அமைந்த மிடற்றுப்பாடலுமென்றவாறு.

உஎ. தாழ்குரற்றண்ணுமையென்றது - தாழ்ந்த குரலினையுடைய
தன் னுமைக்கருவிமுதலாயின வாசித்தலுமென்றவாறு.

ஆடலொடென்றது - அகக்கூத்துப் புறக்கூத்துப்
சொல்லப்படாநின்ற ஆடலுடனென்றவாறு.

பதினேராடலென்று

ஒடுவென்றது, உடனிகழ்ச்சி;
இச்சொல்லப்பட்டவற்றுடனேயென்றவாறு.

உஎ . அ. இவற்றினிசைந்த.....படுத்தென்றது -

இச்சொல்ஸ்பட்ட

கூத்துக்களுக்குச் சேரச்செய்த உருக்களை இசைகொள்ளும்படியும்
பொருந்தும்படியும் புணர்க்கவல்லனாகியென்றவாறு.

இரதம்

கூஉ

சிலப் பதி காரம்

- வரிக்கு மாடற்கு முரிப்பொரு ளியக்கித்
கூ0 தேசிகத் திருவி னோசை கடைப்பிடித்துத்
தேசிகத் திருவி னோசை யெல்லா
மாசின் றுணர்ந்த வறிவின னாகித்
கலியது குறிப்பு மாடற் றொகுதியும்
பகுதிப் பாடலுங் *கொளுத்தும் காரி
கூ1 வசையது கேள்வி வகுத்தனன் விரிக்கு
மசையா மரபி னிசையோன் றுனு
மிமிழ்கடல் வரைப்பிற் றமிழக மறியத்
தமிழ்முழு தறிந்த தன்மைய னாகி

உக. வரிக்கு...இயக்கியென்றது - செந்துறை வெண்டிறையென்னப்
படாநின்ற இருவகைப்பாடல்களுக்கும் பொருளாயமைந்த
மமைத்தென்றவாறு.

இயக்கநான்கினையு

கூ0. தேசிகத்.....பிடித்தென்றது - இயற்சொல் திரிசொல்
இசைச் சொல் வடசொலென்று சொல்லப்படாநின்ற சொற்கள்
கடைப்பிடித்தென்றவாறு.

இசைபூணம்படிபையைத்

கூக - உ. தேசிகத்.....ஆகியென்றது - இச்சொற்களின் புணர்ப் புண்ட இசைவேறுபாடுகளையெல்லாம் குற்றந்தீர உணரவல்ல அறிவினையுடையனாகியென்றவாறு.

கூக. கவியனாகுறிப்புமென்றது - இயற்புலவன் நினைத்த கோட்பாடுமென்றவாறு.

கூடற்றொகுதியுமென்றது - ஆடலாசிரியனிடம் வரவுகளின் மென்றவாறு.

தொகுதியு

கூச. பகுதிப்பாடலுமென்றது - இவற்றுக்கு அமைந்த பாடற்பகுதியு மென்றவாறு.

கொளுத்துங்காணியென்றது - இக்கூத்துக்களை ஆசிரியன்குறிப்புக்கும் பாடலுன்னிட்டனவற்றுக்கும் சேரவியற்றுமிடத்தென்றவாறு..

கூடு - கூ. வசையது.....நானுமென்றது -

இச்சொல்லப்பட்டவற் றைக்குற்றந்தீர்ந்த தூல்வழக்கால் வருக்கவும் விரிக்கவும்வல்ல பாடலாசிரியனு மென்றவாறு.

இசையுடன்படுத்த இயக்கிக் கடைப்பிடித்து அறிவினனாகி விரிக்கும் இசையோனென்க.

இனிக் கவிஞனமைதி கூறுகின்றது—

கூஎ - அ. இயிழ்கடல்.....ஆகியென்றது - ஆரவாரத்தினையுடைய

கடல் குழந்தலிதத்தில் வடக்கும் தெற்கும் குடக்கும் குணக்கும் வேங்கடங்குமரி தீம்புணற்பொலுமெனத் தமிழோரால் எல்லாகூறப்படாரின்ற தமிழ்த்தேசத்தா ரதிய மூன்றுதமிழும் போமென்னுந் தன்மையையுடையனாகியென்றவாறு.

(3-ம்.) * கொளுத்துக்காண

வேத்தியல் பொதுவிய லென்றிரு திறத்தி¹

ச0 இட்டிய நன்னு னன்கு கடைப்பிடித்
திசையோன் வக்கிரித் திட்டதை யுணர்ந்தாங்
கசையா மரபி னதுபட வைத்து
மாற்றோர் செய்த வசைமொழி யறிந்து
நாத்தொலை வில்லா நன்னுற் புலவனு
சடு மாடல் பாட லிசையே தமிழே

கூக - ச0. வேத்தியல்.....கடைப்பிடித்தென்றது -

வேத்தியலென் றும் பொதுவியலென் றும் இரண்டுகூறுபாட்டினையுடைய
நாடகநூல்களை நன் சூகக் கடைப்பிடித்தென்றவாறு.

சக = உ. இசையோன்.....வைத்தென்றது - இசைப்புலவன் ஆன
த்திவைத்த பண்ணீர்மையை முதலும் முறைமையும் முடிவும் நிறைவும் சூறையு
யும் கிழமையும் வலிவும் மெலிவும் சமனும் வசையறையும் நீர்மையுமென்னும்
பநிரொருபாருபாட்டினனுமறிந்து அவன் அவை தாளநிலையில் எய்தவைத்த
நிறம் தன் கவியினிடத்தே தோன்றவைக்கவல்லனாடென்றவாறு.

சக = ச. மாற்றோர் செய்த.....புலவனுமென்றது - சத்துருக்களாற்
செய்யப்பட்ட வசையாயுள்ளனவறிந்து அவைதோற்றாதபடி வசையின் மொழி
களால் நாடகக்கவிசெய்யவல்ல நல்லநூல்களையுணர்ந்த புலவனுமென்றவாறு;
“இன்ன.....தருமே” என்றாராகலின்.

தன்மையானாகிக் கடைப்பிடித்து உணர்ந்துவைத்து அறிந்து
தொலைவில் லாத புலவனென்க.

இனித்தன்னுமையா சிரியனமைதி கூறுகின்றது:—

சுரு - நுநு. ஆடல்பாட.....முதல்வனுமென்றது -

எல்லாக்கூத்துக்களும், எல்லாப்பாட்டுக்களும், எல்லாஇசைகளும்,
வடவெழுத்தொரீஇவந்த
எழுத்தாரேகட்டப்பட்ட ஓசைக்கட்டளைக்கூறுபாடுகளும், எல்லாப்பண்களும்,
இருவகைத்தாளங்களும், எழுவகைத்தாக்குக்களும், இவையிற்றின்முடங்களும்,
இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொலென்னுஞ்சொற்களுமென்று
சொல்லப்பட்டனவற்றையுணர்ந்து ஒருருவை இரட்டிக்கிரட்டி சேர்த்தவிட
த்து நெடுமாதபடி நிரம்பநிறுத்தவும் அவ்விடத்துப் பெறுமிரட்டியை ஒப்பாக
உருவானவழி நிற்குமானநிறுத்திக் கழியுமானக்கழிக்கவும்வல்லனாய் இப்படி
நிகழ்ந்த உருக்களில் யாழ்ப்பாடலும் குமுலின்பாடலும் கண்டப்பாடலும்
இயைந்துநடக்கிறபடி கேட்போர் செவிக்கொள அமைந்தகரணத்தாற்

குதியறி
ந்து சேரவாசித்தலும் மற்றைக் கருவிகளிற் குறையிரப்பதலும் அக்கருவிகளின்
மிகுதியடக்குதலும் ஆக்குமிடத்தும் அடக்குமிடத்தும் இசையின்இரந்திரந்

தோன்றாதபடிசெய்தலும் செய்யுமிடத்துக் கைத்தொழில் அழகுபெறச்செய்து

¹ இவ்வடிப்பின், 'மாத்திரை யறித்து மகிழ்தரு மரபின்' என ஓரடி மிகுதியாக
ஒருபிரதியிற் காணப்பட்டது.

கச சி ல ய் ப தி க ர ம்

பண்ணே பாணி தூக்கே முடமே
தேசிக மென்றிவை யாசி னுணர்ந்து
கடை நிலத்தைக் குறையின்று * மிகுத்தாங்கு
வார நிலத்தை வாங்குபு வாங்கி

100 வாங்கிய வாரத் தியாமுந் குழலு
 மேங்கிய மிடறு மிசைவன கேட்பக்
 கருநீர்க் கரணங் குறியறிந்து + சேர்த்தி

காட்டலும் வல்லையு அழகுதக்க தன்னுமைக் கருவியினையும்
வினையுமுடைய ஆசிரியனுமென்றவாறு.

அரியதொழி

இதுபொழிப்புரை; என்சொல்லியவாரோடுவெனின்;—

சரு. ஆடலென்றது - எல்லாக்கூத்துக்களும்.

பாடலென்றது - பண்ணல்முதலிய பாடலியல்புகளும்.

இசையாவது - நரப்படைவா லுரைக்கப்பட்ட பதினோராயிரத்துத் தொன்
ளாயிரத்துத்தொண்ணுற்றென்றாகிய ஆதியிசைகளும்; அவையாவன: “உயி
ருயிர்.....கடனே” என்னுஞ் சூத்திரத்தா லுறழ்ந்து கண்டுகொள்க.

தமிழாவது - வடவெழுத்தொரீஇவந்த எழுத்தானே கட்டப்பட்ட வாக்கி
யக்கூறுகளும், இயலிசைநாடகங்களுமென்று சொல்லப்படாநின்ற மூன்று
தமிழ்களும்.

சக. பண்ணென்றது - நரப்படைவால் நிறந்தோன்றப்

பண்ணப்படா நின்றபண்ணும், பண்ணியற்றிறமும், திறமும்,
திறத்திறமும்.

பாணியென்றது - இருவகைத்தாளவிகற்பங்களும்.

தூக்கென்றது - செந்நூக்குமுதலாய ஏழுதூக்குக்களும்

முடமென்றது - இவையிற்றின் குற்றங்களும்.

சள. தேசிகமென்றது - இயற்சொல் திரிசொல்
மென்று சொல்லப்படாநின்ற சொற்பிரயோகம்.

நிகைச்சொல் வடசொ

இவையாசினுணர்ந்தென்றது - இச்சொல்ஸ்ப்பட்ட ஒன்பதும்
கணவழியே நுண்ணிதாக வறிந்தென்றவாறு.

இலக்

சஅ - க. கடையிலைத்தைக்.....வாங்கியென்றது - ஒருருவை இரட்டிக்
இரட்டி சேர்த்தவிடத்து ரெகிழாதபடி நிரம்பநிறுத்தவும் அவ்விடத்துப்பெ

றும் இரட்டியை ஒப்பாக உருவானவழி நிற்குமானநிறுத்திக்
கவும் வல்லையென்றவாறு.

கழியுமானங்கழிக்

இ0-இ2. வாங்கிய.....சேர்த்தியென்றது - இப்படி நிகழ்ந்த உருக்களில்
யாழ்ப்பாடலும் குழலிசையும் கண்டப்பாடலும் இயைந்து நடக்கின்றபடி,
கேட்போர்க்குச் செவிகொள்ளாநிற்கத் தண்ணுமைக்கருவியமைந்த கரணத்தாற்
குறியறிந்து சேரவாசிக்கவல்லையென்றவாறு.

(பி - ம்) * 'பிசுத்தவார' † 'செய்தி'

௩.—புரங்கேற்றுகாலை.

கடு

யாக்கலு மடக்கலு மீத்திறம் படாமைச் சித்திரக் கரணஞ்

சிறைதவின்று செலுத்து

திரு மத்தகு தண்ணுமை யருந்தொழின் முதல்வனுஞ்
சொல்லிய வியல்பினிற் சித்திர வஞ்சனை
புல்லிய வறிந்து புணர்ப்போன் பண்பின் வர்த்தனை நான்கு *
மயலறப் பெய்தாங்

திரு. ஆக்கல் - மற்றக்கருவிகளின் குறைவை சீரப்புகை.

அடக்கல் - மற்றக்கருவிகளின் மிகுதியை அடக்குதல்.

மீத்திறம்படாமை - ஆக்குமிடத்தும் அடக்குமிடத்தும்

இரந்திரந்தோன் மூமற் செய்கை.

திரு. சித்திரக்கராணஞ் சிறைதவின்று செலுத்தும் - இவ்வனைத்துஞ் செய்யு
மிடத்துக் கைத்தொழில் அழகுபெறச்செய்து காட்டவல்லவென்றவாறு.

திரு. அத்தகு.....முதல்வனுமென்றது - இச்சொல்லப்பட்ட
கூறுபாடுகளில் ஒன்றும் குறைவின்றியேயிருக்கும் தண்ணுமைக்
கருவிப்பாசிரியனுமென்றவாறு.

உணர்ந்து மிகுத்து வாங்கிச் சேர்த்திச் செலுத்தும்

தண்ணுமைமுதல்வனென்க.

குளிக் குழலோனமைதி கூறுகின்றது:—

திரு. சொல்லிய வியல்பாவது - நூல்களிற்சொன்ன முறைமை
யென்றவாறு.

திரு - எ. சித்திரவஞ்சனை புல்லியவறிந்தென்றது -
சித்திரப்புணர்ப்பும் வஞ்சனைப்புணர்ப்புமென்று சொல்லப்படாதின்ற
தென்றவாறு.

இரண்டு கூற்றினையுமறிந் இவற்றுள், சித்திரப்புணர்ப்பாவது -
மேலே பண்ணீர்மை நிறுத்தல்.

இசைகொள்ளுமெழுத்துக்களின்

வஞ்சனைப்புணர்ப்பாவது - இசைகொள்ளாவெழுத்தின்மேல்
வந்துழி மெல்லொற்றுப்போல் நெகிழ்த்துப்புணர்த்தல்.

வல்லொற்று

ஞௌ. புணர்ப்போன் பண்பினென்றது - புணர்க்கத்தக்க
பாடலாசிரியனை யொத்த அறிவினையுடையனாகியென்றவாறு.

ஞஅ. வர்த்தனை.....பெய்தாங்கென்றது - வங்கியத்து
விரலுளர்ந்து னுந்துளைகள் தர்ச்சனிமுதலாக விட்டுப்பிடிப்பது

ஆரோகணமாதலானும்
கனிட்டன்முதலாக விட்டுப்பிடிப்பது அவரோகணமாந்லானும் இரண்டுகூறும்
இப்படிச்செய்தல் வர்த்தனையாதலின் இப்படியால்¹ தூற்றுமுன்றுபண்ணீர்மை
களையும் தந்நிலைகுலையாமல் நிரம்பக் காட்டவல்லனாயென்றவாறு.

ஆங்கு - அவ்விடத்து. தர்ச்சனி - சுட்டாமுட்டி. கனிட்டன் -
சிறுவிரல்.

¹ கூஅ - ஆம் பக்கம் பார்க்க. (பி. ம்.) * 'மயலறத்தெரித்தாங்கெற்றிய'

க

கூக

சிலப்பதிகாரம்

கேற்றிய குரலினி யென்றிரு நரம்பி

க0 குெப்பக் கேட்கு முணர்வின னாகிப்

பண்ணமை முழுவின் கண்ணெறி யறிந்து

தண்ணுமை முதல்வன் தன்னொடும் பொருந்தி

வண்ணப் பட்டடை யாழ்மேல் வைத்தாக்

கிசையோன் பாடிய கிசையி னியற்கை

க10 வந்தது வளர்த்து வருவ தொற்றி

யின்புற வியக்கி யிசைபட வைத்து

ருக - க0. ஏற்றிய ரூரலினி.....ஆகியென்றது - பதினாற்கோவையி னிடத்துக் ரூரனரம்பிரட்டிக்கவரும் அரும்பாலைபும் இனிநரம்பு இரட்டிக்க வரும் மேற்செம்பாலைபும்போல அல்லாத பாலைகளையும் இசைநூல்வழக்காலே இணைநரம்புதொடுத்துப்பாடும் அறிவினைபுடையனாயென்றவாறு.

கக. பண்ணமை.....அறிந்தென்றது - பண்ணுதலமைந்த ணெறியினையறிந்தென்றவாறு.
முழுவின்கள்

கஉ. தண்ணுமை.....பொருந்தியென்றது
னெறும் பொருந்தியென்றவாறு.

தண்ணுமையாசிரியன் தன்

உம்மையாற் பொருந்துமிடமும் பொருந்தியென்க.

கங.

வண்ணப்.....வைத்தென்றது.....

பட்டடையென்றது நரம்புகளில் இனிக்குப்பெயர்; என்னை? எல்லாப்பன் னிற்கும் அடிமணியாதலின். வண்ணமென்றது - நிறம்; நிறத்தினைபுடைய பட்டடையென்றவாறு; இதனை யாழ்மேல்வைத்தென்க ஆக்கென்றது, அசை.

கச. இசையோன்.....இயற்கையென்றது - இக்கிரமத்தினாலே பன் களை யாழ்மேல்வைத்து அதன்வழியே இசைக்காரன்பாடிய பாட்டினியல்பு பென்றவாறு.

கரு. வந்தது வளர்த்தென்றது - பாடுகின்ற பன்வரவுகளுக்குச் சுரம் ரூரையுபடாமனிதுத்தியென்றவாறு.

வருவதொற்றியென்றது - அந்தப்பண்ணுக்கு அயல்விரவாமல்
நோக்கி யென்றவாறு.

கக. இன்புறவியக்கியென்றது - வண்ணமுதலாகக் காட்டப்பட்ட
பாடலியல் வழக்கெல்லாம் இரதம்பொருந்த நிரம்பக்காட்டியென்றவாறு.
இசைபடவைத்தென்றது - முற்கூறிய முதலும் முறையமுதலான
பண் ணிலக்கணம் பறிஞென்றினையும் நிரம்பவைக்கவல்லனையென்றவாறு.
௩—அரங்கேற்றுகாண்த. கக

வார நிலத்தைக் கேடின்று வளர்த்தாக்
கே நிலத்தி னெழுத்தெழுத் தாக
வழுவின றிசைக்குங் குழலோன் றுறு
எ0 மீரேழ் தொடுத்த செம்முறைக் கேள்வியி
னேரேழ் பாலை நிறுத்தல் வேண்டி
வன்மையிற் றிடந்த தார பாகமு
மென்மையிற் றிடந்த குரலின் பாகமு
மெய்க்கிளை நரம்பிற் கைக்கிளை கொள்ளக்
எடு கைக்கிளை யொழிந்த பாகமும் பொற்புடைத்
தளராத் தாரம் விளரிக் கேத்துக்
கிளைவழிப் பட்டன ளாங்கே கிளையுந்
தன்கிளை யழிவுகண் டவள்வயிற் சேர

கக. (ப1) வாரநிலத்தைக்

கேடின்று பார்த்தென்றது-முதனடை வாரம் ஈ.டைநிரனென்று

சொல்லப்படாநின்ற இயக்கநான்கினும் முந்நடை மிகவும் தாழ்ந்த
 செலவினையுடைத்தாதலானும், திரள் மிகவும் முடுகியநடையினையுடைத்
 தாதலானும், இவைதவிர்த்து இடைப்பட்டவாரப்பாடல்
 சொல்லொழுக்கமும் இசையொழுக்கமுமுடைத்தாதலானும்,
 கூடைப்பாடல் சொற்செறிவும்கூசச்
 செறிவுமுடைத்தாகலானும், சிறப்புநோக்கி இவ்விரண்டினுள்ளும்
 பாடலை அளவுநிரம்ப நிறுத்தவல்லனையென்றவாறு.

வாரப்

எனவே, கூடைப்பாடலும் அமைவதாயிற்று. நிலம் - இடைநிலம்.
 சுஎ - அ. ஆங்கு ஈர நிலத்தினெழுத்தெழுத்தாகவென்றது -

பாடலிடத்
 தச்சொன்னீர்மையின் எழுத்துக்கள் சிதையாமல் எழுத்தை எழுத்தாகஇசைச்
 குங்குமுலோனென்றவாறு; அன்றியும் ச ரி க ம ப த ரி எஃபாநுமுனீ.

கக. வழுவின் றிசைக்குங்

குழலோன்றானுமென்றது-இச்சொல்லப்பட்ட
 இயல்புகளை இலக்கணப்படியே வாசித்துக்காட்டவல்ல
 மென்றவாறு.

வங்கியவாசிரியனு

அறிந்து மய்ஸைப்பெய்து உணர்வினனாகி அறிந்து பொருந்தி
 வைத்து வளர்த்து ஒற்றி இயக்கி வைத்துப் பார்த்து இசைக்குங்
 குழலோனென்க.

ருனீ, யாழாசிரியனமைதி கூறுகின்றது:—

ஸ - எக. ஈரோழ் தொடுத்த.....வேண்டியென்றது - ஆயப்பாலையாய்
 நின்ற பதினாற்கோவை பொலிந்து செப்பமுடைத்தாய்ப் பாடலியல்பு ஒத்த
 மைந்த சிறப்புடைத்தாகவினாஸ் அதிலே செம்பாலை படுமலைப்பாலை

செவ்வழிப் பாலை அரும்பாலை கோழிப்பாலை விளரிப்பாலை
மேற்செம்பாலையென்று சொல்லப் பட்ட ஏழுபாலையினையும்
இணைநரம்பாகத்தொடுத்து நிரம்பரிதுத்திக்காட்டல்
காரணமாகவென்றவாறு.

எஉ = அ. வன்மையிற்கிடந்த.....அவன்வயிற் சேரவென்றது -
“தார பாகமும்.....என்மனார் புலவர்” என்னுஞ்சூத்திரத்தாலே
வரப்பட்ட பாலை கூஅ சிலப் ப திகா
ரம்

வேளை மக்னிநுங் * கிளைவழிச் சேர
அ0 மேல துழையினி கீழுது கைக்கிளை
வம்புறு மரபிற் செம்பாலை யாய
திறுதி யாதி யாக் வாங்கவை
பெறுமுறை ண்த + பெற்றியி னீங்காது
படுமலை செவ்வழி பகரரும் பாலையெனக்
அ0 குரல்குர லாகத் தற்கிழமை திரிந்தபின்
முன்னதன் வகையே முறைமையிற் றிரிந்தாங்
கிளிமுத வாகிய † வெதிர்படு கிழமையுங்
கோடி விளரி மேற்செம் பாலையென
கீழ்க் கிடந்த கேள்விக் கிடக்கையி

யின்முடிவுகானமாய் வலிந்த நிலைமையினையுடைய தாரம்பெற்ற இரண்டலையில்
ஒரலையும் விளரிப்பாலையின் முகஸ்தாரமாதலின் மேனிற்றிற் குரனரம்பு
பெற்ற நாலலையில் இரண்டலையும் தாரநரம்பில் அந்தரக்கோலிலே கைக்கிளை

யாகவிடுத்தத் தாரந்தான் கைக்கிளையாயிற்று. அந்தநரம்பில் ஒழிந்த ஓரணை
யும் பண்டைவிளரியிலே கூட்ட அவ்விளரி துத்தநரம்பாயிற்று. இப்படியாத்
பன்னிருகாற்றிசிக்கப் பன்னிருபாலையும் பிறக்கும்;
தொண்ணூற்றொன்றும் பன்னிண்டுமாய்ப் பண்கள்
காரணமாமெனக்கொள்க.

பன்னிருபாலையினுருத்
நூற்றுமூன்றாதற்குத்

இவ்விடத்துத் தாரநரம்பின் அந்தரக்கோலைத் தாரமென்றது,
மும்.....வழிப்படர" என்னுஞ் சூத்திரத்தாலெனக்கொள்க.

“தன்ன என மகளிருங் கிளவழிச் சேரவென்றது-இதனைப்
தானமாகிய பதினாற்கோலையிலே கூட்டவென்றவாறு.
கூட்டுப்படி:—

பெண்டிர்க்குரிய

அ0 - அக. மேலதுழையினி.....செம்பாலையாயதென்றது - உழை
முதற் கைக்கிளையிறுதியாக மெலிவுநான்கும் சமமேமும் வலிவுமூன்றமாய்ச்
செம்பாலையாயதென்க.

அஉ - கூ. இறுதி யாதி..... நீங்காதென்றது - தாரமுதலாகப்

பெறு முறையாய்வந்தபடியே நீங்காமலென்றவாறு.

அச - ஞ. பரிமலை செவ்வழி.....திரிந்தபினைன்றது - கைக்கிளையு
ராய்ப் பரிமலைப்பாலையும், துத்தம்ஞரலாய்ச் செவ்வழிப்பாலையும், ஞரல்ஞரலாய்
அரும்பாலையும் தற்கிழமைதிரிந்தபினைன்க.

அரும்பாலைக்கு நரம்பு இரட்டித்த பெற்றித்தென்றவாறு.

அசு - சு. முனைதன் வகையே.....கிடக்கையினென்றது - முன்பிற்
படியே தாரம் குரலாகக் கோடிப்பாலையும், விளரி குரலாக விளரிப்பாலையும், இனி
குரலாக மேற்செம்பாலையுமாயின.

இனி, மேற்செம்பாலை இனிநரம்பு இரட்டித்த நிலையினையுடைத்தாய்
இப்படிச்சுமைந்த பதினாற்கோவைப்பாலை நிலையிலென்றவாறு.

பக்கம், சுரு. (பி - ம்) * 'விளையிற்சேர' † 'பெற்றிதிக்காத' ‡ 'சுரப்பது'

௩.—அரங்கேற்றுகதை.

கி.கி.

௧௦ இணைநரம் புடையன வணைவுறக் கொண்டாங்
கியாழ்மேற் பாலை விடமுறை மெலியக்
குழன்மேற் கோடி வலமுறை * மெலிய
வலிவு மெலிவுஞ் சமனு மெல்லாம்
பொலியக் கோத்த புலமை யோனுட

௧௧ நெண்ணிய நூலோ ரியல்பினின் வழாஅது
மண்ணக மொருவழி வகுத்தனர் கொண்டு
புண்ணிய நெடுவரைப் போகிய நெடுங்கழைக்
கண்ணிடை யொருநாண் வளர்ந்தது கொண்டு
நூனெறி மரபி னரங்க மளக்குங்

௧௨ கோலா விருபத்து நால்விர லாக

௧௦. இணைநரம் புடையன வணைவுறக் கொண்டாங்கென்றது - இப்பதினாற்
கோவைப்பாலைநிலையிலும் பண்ணுநிலையிலும் இரட்டித்த குரல்குரலாகிய அரும்
பாலையும் இனிக்குரலாகிய மேற்செம்பாலையுட்போல அல்லாத ஐந்துபாலையும்
உழை குரலாகச் செம்பாலைக்கு

உலம்பெய்தும் நகர்க்குளகுரலாகப் பங்குபெய்துக் கைக்கிளிபெய்தும்
 துத்தாம் குரலாதச் செவ்வழிப்பாலைக்குத் துத்தம்பெய்தும்
 தாரர்குரலாகக் கோடிப்பாலைக்குத் தார்பெய்தும் விளரிகுரலாக
 விளரிப் பாலைக்கு விளரிபெய்தும் பாடப்படுமென்றவாறு.

கக - உ. யாழ்மேற் பாலை.....மெலியவென்றது - யாழினிடத்து
 அரும் பாலைமுதலியன இடமுறை மெலியவும் குழலினிடத்துக்
 கோடிப்பாலைமுதலியன வலமுறைமெலியவும் பாடப்படுமென்றவாறு.

கக - ச. வலிவு.....புலையோனென்றது - இப்படியால்
 வலிவும் மெலிவும் சமனுமென்று சொல்லப்படாநின்ற
 தானநிலையையுடைய இசைக் கூறுபாடுகளுக்கெல்லாம்
 நரப்பலையுடையனும் பண்ணீர்மை முதலாயின குன்றமுனும்
 புணர்க்கவல்லனாய் அப்புணர்ப்பிற்கு அமைந்த எழுத்துக்களால்
 இசைசெய்யவல்ல யாழாசிரியனுமென்றவாறு.

எக. நிறுத்தல்வேண்டிப் (கச) பொலியக்கோத்த
 புலையோனென்க.

கச. உடனென்றது -
 ஆடலாசிரியன்முதலாயுள்ளாருடனென்றவாறு.

இனி, அரங்கினமைதி கூறுகின்றது:—
 கூடு - க.

எண்ணியதுலோர்.....வகுத்தனர்கொண்டென்றது-எண்ணப் பட்ட
 நாடகநூலாசிரியர் வகுத்த இயல்புகளின் வருவாதவகை அரங்குசெய்
 யத் துவர் னி வளை பொருத்தன்முதலிய நிலக்குற்றங்கள்
 நீங்கினவிடத்திலே கலந்தெரிந்து இவ்விடமென்று
 வகுத்துக்கொண்டென்றவாறு.

கன - கல. புண்ணிய நெடுவரைப்.....நால்விரலாகவென்றது - பொதியில்வரைமுதலான புண்ணிய நெடுவரைப்பக்கங்களில் நெடிதாகி உயரவளர்ந்த முங்கிவிற் கண்ணொடு கண்ணிடை ஒருசாணாக வளர்ந்ததுகொண்டு நூல்களிற்
(பி. ம.) * ஸ்வ

செ ல ப் ப தி க ர ம் .

வெழுதோ லகலத் தென்கோ னீளத்
தொருகோ லுயரத் தறுப்பின தாகி
யுத்தரப் * பலகையோ டரங்கின் பலகை
வைத்த விடைநில நாற்கோ லாக
கடுகு வேற்ற வாயி லிரண்டுடன் பொலியத்
தோற்றிய வரங்கிற் றொழுதன † ரோத்தப்
பூதரை யெழுதி மேனிலை வைத்துத்
தூணிழற் புறப்பட மாண்விளக் கெடுத்தாங்

சொல்லுகிறபடியே அரங்கஞ்செய்ய அளக்குங்கோல் உத்தமன்னைப்பெருவிரல்
இருபத்தநாலுகொண்டது ஒருமுழமாகக் கோல் நறுங்கியென்றவாறு ;

“ஒத்த வனுமுத லுடர்நதுவரு கணக்கி, லுத்தமன் பெருவிர லிருபத்த
நாலு, கொண்டது கோலெனக் கோறகுறிப் புணர்ந்த, தண்டாக் கேள்வித்
தலைவர் கிளந்தனர்” என்றாராகலின்.

கலக - உ. எழுதோல்.....உறுப்பினதாகியென்றது -
எழுதோலகலமும் எட்டுக்கோல் லீளமும்

அக்கோலால் என்ன ? “அக்கோலேழகன்று.....

ஒருகோல் குறட்டியரமுமாயென்க;
உயரவுமுரித்தே” என்றாராகலின்.

கூக-க. உத்தரப் பலகை.....அரங்கிலென்றது-தூணத்துக்குமீதுவைத்த
உத்தரப்பலகைக்கும் அரங்கினிடத்து அகலத்துக்கிடப்பலகைக்கும் இடை
நின்றநிலம் நான்குகோலாக உயரங்கொண்டு இத்தன்மையவாய
அளவுக்குப் பொருந்த வகுத்த வாயிலிரண்டினைபுடையதாகச்செய்த
அரங்கிலென்றவாறு.

வாயிலிரண்டு :— புகச்சமைத்தவாயிலும்

புறப்படச்சமைத்தவாயிலு மெனக்கொள்க.

கூக. தோற்றியவரங்கு - இப்படியாற்சமைக்கப்பட்ட

தூலிற்சொல்லுகிற படியே எல்லாவிசைக்கணமும் தோற்றின
அரங்கென்க.

கூக - எ. தொழுதனர்.....வைத்தென்றது - அந்தனர் அரசர்

வணிகர் சூத்திரரென்று சொல்பபடாநின்ற

நாலுவருணத்துப்பூதரையும் மேனிசைத் தேயாவரும் புகழ்ந்து வணங்க
எழுதி வைத்தென்றவாறு;

என்னை? “கூறிய வரங்கில்.....இயற்பிற் குமே”

என்றாராகலின்.

கூஅ. தூணிழற்.....கெடுத்தென்றது - தூன்கணினிழல்

நாயகப்பத்தி யின்கண்ணும் அவையின்கண்ணும் படாதபடி
மாட்சிமைப்பட்ட விளக்கை பேற்றி யென்றவாறு.

(பி - ம.) * 'பலகையோடோங்கின' † 'சத்தி'

கூ.—அரங்கேற்றுகதை.

1 கொருமுக வெழினியும் பொருமுக வெழினியும்
 கக0 கரந்துவர வெழினியும் புரிந்துடன் வகுத்தான்
 கோவிய விதானத் துரைபெறு நித்திலத்து
 மாலைத் தாமம் வளையுட னுற்றி
 விருந்துபடக் கிடந்த வருந்தொழி லரங்கத்துப்
 2 பேரிசை மன்னர் பெயர்புறத் தெடுத்த
 கக0 சீரியல் வெண்குடைக் காம்புநனி கொண்டு
 கண்ணிடை நவமணி யொழுக்கி * மண்ணிய
 நாவலம் பொலந்தகட் டிடைநிலம் போக்கிக்

க0க - க0. ஒருமுகவெழினியும்.....வகுத்தென்றது -

இடத்துணினிலையி
 டத்து ஒருமுகவெழினியும் இரண்டுவலத்துணினிலையிடத்துப் பொருமுகவெழி
 னியும் மேற் கரந்துவரவெழினியுமாகச் செயற்பாட்டுடனே வகுத்தென்றவாறு.

ககக. ஒவியவிதான த்து - சித்திரவிதானமான
 தாகி.

பலதொழில்களையுமுடைத்

ககக - உ. உரைபெறு.....நாற்றியென்றது -
 களாற் சல்லியும் னுக்குமாக நாற்றியென்றவாறு.

நல்லவாங்கு முத்துமாலை

ககக. விருந்துபடக்.....அரங்கத்தென்றது - அழகினுற்

புதுமைத்தாகச் சமைத்த அரங்கினகத்தென் தவாறு.

கக. வகுத்தனர்
(கக௨) நாற்றிக் (கக.௩)

கொண்டு (௩௦௭) வைத்து (௧௦௮) எடுத்து
கூடந்த அரங்கமென்க.

(௧௧௦) வகுத்து

நாற்றுத்தற்கு இடமாகிக் கூடந்த அரங்கமென்க.

ககச - ௩. பேரிசைமன்னர்.....நனிகொண்டென்றது -

பெரியசேர்த் தியையுடைய அரசர் பொருதுடைந்து புறங்கொடுத்தவழிப்
பறிக்கப்பட்ட அழகிய நற்கொற்றக்குடையின்காம்பைத் தலைக்கோலாகக்
கொண்டென்றவாறு. என்றது : தலைக்கோல் கொள்ளுமிடத்து

மாற்றுவேந்தரெயிற்புறத்து வெட்டினமூங்கிலும் புண்ணியவகை ர யின்
மாமென்.....

மூங்கிலும் மாற்றரசர் குடைக்காம்பு

இது கூறிற்று, வேத்தியலும் பொதுவியலுமாதலான்.

ககக - ௭. கண்ணிடை.....போக்கியென்றது - கண்கடோறும் நவரத்
தினங்களாற் கட்டி இடைநிலங்களைச் சாம்பூநத்மென்னும் பொற்றகட்டாலே
செறிய மலக்கமாகக்கட்டியென்றவாறு.

மலக்கமாகக்கட்டலாவது - மாளுக்கக்கட்டுவது.

¹ "எழினி தானே மூன்றென மொழிப", "அவைதா, மொருமுக வெழினியும்
பொருமுக வெழினியும், கரத்தவா வெழினியு மொருமுகைபே"(சீவக. ௧௭௫.௩. மேற்.)

² இவ்வடிமுதலியவை இத்தலை ௨௮ - ஆம் காதையிதான் ௧௮ - ஆம்
வியவற்றை ஒத்துள்ளன. (பி - ம்.) *தன்னிய'

அடிமுதல் ௭௨

சிலப்பதிகாரம்

காவல் வெண்குடை மன்னவன் கோயி

லிந்திர சிறுவன் சயந்த னுகை

கஉ(1) வந்தனை செய்து வழிபடு தலைக்கோல்

புண்ணிய நன்னீர் பொற்குடத் தேத்தி

மண்ணிய பின்னி மாலை யணிந்து

நலந்தரு நாளாற் பொலம்பூ னோடை

யாசுவாத் தடக்கையிற் பரசினர் கொண்டு

கஉ(2) முரசெழுந் தியம்பப் பல்லிய மார்ப்ப

வரைசொடு பட்ட கைம்பெருங் குழுவுந்

தேர்வலஞ் செய்து கனிகைக் கொடுப்ப

ஆர்வலஞ் செய்து புகுந்துமுன் வைத்தாங்

ககஅ - 20. காவல்வெண்குடை.....தலைக்கோலென்றது -

இத்தலைக்

கோலை தேவேந்திரன்மகன் சயந்தனாகநினைந்து மந்திரவீதிய

மாலேயணிந்து

வழிபட்டு இராசாவின் கோயிலிலே காட்டினது

இருந்தக்கடவதென்றவாறு.

சயந்தனாழ்ந்துக்காணார் ¹ மேலே சொன்னோம்.

ககக - 2. புண்ணிய நன்னீர்.....மாலையணிந்தென்றது -

நாடகக்கணி கை தலைக்கோல் கொள்ளுநான்

புண்ணியத் தீர்த்தங்களினீவரப் பொற்குடத்தி லேயெடுத்துக்கொண்டுவந்து

இத்தலைக்கோலை அபிடேகம்பண்ணிய பின்பு மாலை கஞ்சு

சூட்டியென்றவாறு.

முன்புசொல்லிப்போத்த (௨௩) நாடகவாசிரியன் முதலாளோர் (௧௧௩) அரங்கத்தின்கண்ணே (௧௨௨) இத்தலைக்கோலைவைத்துப் (௧௨௧) பொற்குடத்தால் (௧௨௨) நீராட்டியபன்பு மாலைசூட்டப்பென்க.

௧௨௩. நலந்தருகாளாவென்றது - நல்லநாளிலென்றவாறு.

இதனை நல்லநாளில் (௧௨௨) மண்ணை பின்னொரு

முன்னேசேர்க்க.

௧௨௪ - ச. பொலம்பூணூட்ட.....கொண்டென்றது -

பொற்பட்டத்தையும் ஆபரணங்கோயுமுடைய

துடனே கொடுத்தென்றவாறு.

பட்டயருத்தனத்தின்கையில் வாழ்த்

௧௨௫ - அ. முரசெழுந்தியம்பப்.....முன்வைத்தாங்கென்றது

- வீர

முரசுமுதலாயினவும் பலவாச்சியங்களுமார்ப்ப அரசனும் மந்திரி புரோ

கித சேனாபதித்தொடக்கத்தாருங்கூட வீதியின்கணின்ற தேரினையும் இவ்வவர

பதத்தினையும் உடன்கொண்டுவலஞ்செய்து தேரின்மேனின்ற பாடுவானது கை

யிலே இத்தலைக்கோலைக் கொடுத்துத் தேரினைக்கொண்டு நகரியைவலமாகவந்து

அரங்கத்தின்கட்புகுந்து தலைக்கோலை எதிர்முகமாக வைத்தபின்னென்றவாறு.

என்னை? “பினியுங் கோளு.....தக்க தென்ப” என்றார் சேயிந்நியனார்.

¹ இப்புத்தகத்தின் ௧௧ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

௩—அரங்கேற்றகதை.

இயல்பினின் வழாஅ விருக்கை முறைமைவீற்

ககூ0 குயிலுவ மாக்க * னெறிப்பட நிற்ப
வலக்கான் முன்மிதித் தேறி யரங்கத்து
வலத்துண் சேர்தல் வழக்கெனப் பொருந்தி
யிற்றெறி +வகையா லிடத்துண் சேர்ந்த
தொன்னெறி யியற்கைத் தோரிய மகளிருஞ்

ககூ1 சீரியல் பொலிய நீரல நீங்க
வார மிரண்டும் வரிசையிற் பாடப்
பாடிய வாரத் தீற்றினின் றிசைக்குங்
கூடிய குயிலுவக் கருவிக ளெல்லாந்

இனி, அரங்கிலேபுத்தூ ஆடுகின்ற இயல்புக ளுக்கின்றது:—

ககூக. இயல்பினின்.....முறைமையினென்றது - வரிசைக்கேற்ற

இருக்கைமுறைகளிலே இருந்தபினென்றவாறு.

ககூ0. குயிலுவமாக்கள் நெறிப்பட நிற்பவென்றது -

குயிலுவக்கருவியாளர் நிற்கக்கடவ முறைமையிலேநிற்பவென்றவாறு.

முறைமையிலேநிற்கையாவது:— “ஆடிட

முக்கோல்.....நிலையிட மொருகோல்” என்று கூறின

முறைவழுவாதேநிற்கை.

குயிலுவர் - இடக்கைமுதலான கருவியாளர்.

ககூக - ௨.

வலக்கான்முன்.....பொருந்தியென்றது - நாடகக்கணிகை யாகிய

அரங்கேறுகின்ற மாதவி அரங்கத்திலே வலக்கால் முற்படவிட்டேறிப்

பொருமுகவெழினிக்கு நிலையிடாது வலப்பக்கத்துத் தூணிதத்தே

சேர்தல் வழக்கென்னுமிடத்தாலே சேர்ந்தென்றவாறு.

ககூக - ௪. இற்றெறி வகையா.....தோரியமகளிருமென்றது -

மா,தவி வந்தேற்றின்றபடி இடத்தாணிலையாகிய

ஒருமுகவெழினியிடம்பற்றிய பழைய நெறியியற்கையினையுடைய தோரிய
மடந்தைமுதலாயினுருமென்றவாறு.

தோரியமடந்தையராவார் - ஆடிமுதிர்ந்தார்; என்னை? “இந்நெறி
வதை
பால்.....தோரிய மகளே” எனவும், “தலைக்கோ
மகளே” எனவுஞ் சொன்னாராகலின்.

லரிவை.....தோரிய

கருநு - சு. சீரியல்.....பாடவென்றது - நன்மையுண்டாகவும்
நீங்கவும்வேண்டித் தெய்வப்பாடல் பாடவென்றவாறு.

திமை
யுள்;

வாரயிரண்டாவன:—ஒரொற்றுவாரம், ஈரொற்றுவாரமென்னுஞ் செய்
அவை தாளத்து ஒருமாத்திரையும் இரண்டுமாத்திரையும் பெற்றுவரும்.

கருள - அ. பாடிய
பாடலின் ஈற்றிலேறின்று
வாறு.

வாரத்து.....கருவிகளெல்லாமென்றது - தெய்வப்
கூடி இசைக்கப்படாநின்ற கருவிகளெல்லாமென்ற இக்கருவிகள்

எவ்வண்ணங்கூடியிசைத்தனவோவெனின் :—

(பி .

பி). * 'தெறிபட' † 'வகையில்' ‡ 'இயற்கையிற்றோரியமகவும்'

சு

செவய்ப்புதிதாம்

குழல்வழி நின்ற தியாமே யாழ்வழித்
 ௧௪௦ தன்னுமை நின்றது தகவே தன்னுமைப்
 பின்வழி நின்றது முழுவே முழுவொடு
 கூடின் * நிசைத்த தாமத் திரிகை
 யாமத் திரிகையோ டந்தா மின்றிக்
 கொட்டிரண் டுடையதோர் † மண்டில மாகக்
 ௧௪௧ கட்டிய † மண்டிலம் பதினென்று போக்கி
 † வந்த முறையின் வழிமுறை வழாம

௧௩௬. குழல்வழி நின்றதியாமேயென்றது - வங்கியத்தின்
 வழியே நின்
 தது யாழ்ப்பாடென்றவாறு.
 எனவே மிடந்துவழி யாழாதலின் மிடற்று மட்டமும்
 கொள்க.

யாழ்வழித்தெனக்

௧௩௬ - ௪௦. யாழ்வழி.....தகவேயென்றது -

யாழ்ப்பாடலின்வழியே

தன்னுமைக்கருவி நின்றதென்றவாறு.

௧௪௦ - ௪௧. தன்னுமைப் பின்வழிநின்றது முழுவேயென்றது -
 மத்தனக் கருவியின்வழியே குடமுழவுநின்றதென்றவாறு.

௧௪௧ - ௨. முழுவொடு கூடின்நிசைத்ததாமத் திரிகையென்றது

- முழு
வொடுகடிநின்ற வாச்சியக் கூறுகளை அமைத்தது ஆமந்திரிகை
யென்னுங்கருவி
பென்றவாறு.

ஆமந்திரிகையாவது - இடக்கை. நின்றது கருவியென்னுது
ஒசையென்க.

அஃதேல் மிடற்றுப்பாடல் சொல்லிற்றிலராலெனின்,
வாரப்பாடல் பாடியபின்னெனவே மிடற்றுப்பாடலுமடங்கும்.
கசக .

ஆமந்திரிகையோடந்தரமின்றியென் றது-இவ்வாமந்திரிகையோடே
முன்சொன்ன குயிலுவக் கருவிகளைத்தும் பருந்தும் நிழலும்போல
நிற்பவென்றவாறு.
ஒன்றாய்

கசச. கொட்டிரண்டிடையதோர்மண்டிலமாகவென்றது - ஒரு
தங்கு இரண்டிபற்றாக் வென்றவாறு.

தாளத்

கசரு. கட்டிய மண்டிலம் பதினொன்று போக்கியென்றது - பஞ்சதாளப்
பிரபந்தமாகக் கட்டப்பட்ட தேசியொத்தை ஒருதாளத்துக்கு இரண்டிபற்றாகப்
பத்தும் தீர்வு ஒன்றுமாகப் பதினொருபற்றாலே தேசிக்கூத்தை ஆடிமுடித்தென்ற
வாறு.

கசக. வந்த முறையின் வழிமுறைவழாமலென்றது - இப்படிச்
செய்கை நாடகதுல்கனிலமைந்த முறையாகலான், அம்முறை
வழுவாமலென்றவாறு.

1 "குழலியழி யாமெழித்த தன்னுமைப் பின்னர், முழலியம்ப லாமத் திரிகை" (சிலக. கஉச, கஎடு, த - மேற்.); "குழலெழிது யாமெழித்த தன்னுமை.....ஆமத் திரிகை" என்ற உத்தமதுகைபாரும் சொல்லார்" (இறை கு. ௪௦ - உரை, மேற்.) (பி - ம்). * 'இறைத்தநியாமத்திரிகை' † 'மண்டலம்' ‡ 'உத்தமதுகைமையின்'.

௩. -- அரங்கேற்றுகாதை.

என

லந்தரக் கொட்டுட னடங்கிய * பின்னர் .
மீத்திறம் படாமை வக்காணம் வருத்துப்
பாற்பட நின்ற பாலைப் பண்மே

கடு0 னுன்கி னொரீடிய னன்கன மறிந்து
முன்றளந் தொன்று † கொட்டி யதனை
பைது மண்டிலத்தாற் கடை போக்கி
வந்த வாரம்வழி மயங்கிய பின்பை
யாறு நானு மம்முறை போக்கிக்

கசுஎ. அந்தரக் கொட்டுட னடங்கிய பின்னரென்றது -

...

அந்தரக்கொட்டென்றும் முகமென்றும் ஒத்தென்றும்

இதற்குப்பெயர்.

இந்த ஒத்து ஆடியபின்னரஸ்து உருவுகாட்டுகை

வழக்கல்லவென்றவாறு;

என்னை? "முகமா நெதிரி யோகப் பொருட்டே" என்பதனூற்

காண்க.

கசஅ - கூ. மீத்திறம்.....பாலைப்பண்மேலென்றது - மங்கலப் பண்ணாய்
நாப்படைவுமுடைத்தாயிருக்கிற பாலைப்பண்ணை அளவுகெடாதபடி ஆளத்தி
யிலேவைத்து அதன்மேலே யென்றவாறு.

கரு0. நான்கு ஞரீஇய நன்கனமறிந்தென்றது -

மங்கலச்சொல்லினை

புடைத்தாய் நாலுறுப்பும் குறைபாடில்லாத உருவுக்குச்
சொற்படுத்தியும்

இசைப்படுத்தியுமறிந்து பாட்டிம் கொட்டிம் கூத்தும்
நிகழ்த்தியென்றவாறு.

நாலுறுப்பாவன :—உக்கிரம் துருவை ஆபோகம் பிரகலை
எனவிலை.

நாலுறுப்பும் குறைபாடில்லாத உருவெனவேண்டியது,
மூன்றுறுப்பாலே வருவனவுமுளவாதலின். அவை இரண்டாமடியே
ஈற்றடியாகப் பாடிமுடிவன; அவை மங்கலத்துக்குப் பொருந்தாவென்க.

கருக. மூன்றளந் தொன்று கொட்டியென்றது -
மூன்றொத்துடைய மட்டத்திலேயெடுத்த ஓரொத்துடைய
ஏகதாளத்திலே முடித்தென்றவாறு.

கருஉ. ஐதுமண்டிலத்தாலென்றது - அழகிய
மண்டிலநிலையாலென்ற வாறு;

என்னை? “கொண்ட.....வருதக வுடைத்தே” என்பவாகலின்.
கருஉ. கூடை போக்கியென்றது - தேசிகுக்கு ஒற்றித்தொத்ததும்
இரட்டித்தொத்ததுமேயாகலின், தேசிக்கடெல்லாம் ஆடி முடித்தென்க.
இனி, மார்க்கங் கூறுகின்றது:—

கருச. ஆறுநாலுமம்முறை போக்கியென்றது -
பஞ்சதாளப்பிரபந்தமாகக் கட்டப்பட்ட வயிலுலொத்தையும்
தேசியிலொத்தைக் காட்டினாற்போல இரட்டிக்கிரட்டியாக
ஆடியென்றவாறு.

(பி - டி) * 'பின்றைமீத்திறப்பபாமை
யைத் துமண்டலத்தால்'

வர்த்தனவகுத்து' † 'சொட்டியவதின் இன்

சிலப் பதிகாரம்

கடுகி கூறிய வைந்தின் கொள்ளைக போலப்
பின்னையு மம்முறை * பேரிய பின்றைப்
பொன்னியல் பூங்கொடி புரிந்துடன் † வகுத்தென
நாட்டிய நன்னு னன்கு கடைப்பிடித்துக்
காட்டின ளாதலிற் காவல் வேந்த
ககூ0 நிலைப்பூங் கோதை யியல்பினின் வழாமைத்
தலைக்கோ லெய்தித் தலையாங் கேறி
‡ விதிமுறைக் கொள்ளையி னாயிரத் தெண்கமுஞ்
சொருமுறை யாகப் பெற்றன ளதுவே

கடுகி - க. கூறிய வைந்தின்.....பின்றையென்றது - சொல்லிப்போந்த
தேசப்போல விரிக்கும் ிட் மட்டத்தாளமுதலாக வகதாளம் அந்தமாக
யிலே ஆடி முடித்தபின்னரென்றவாறு;

வைசாகநிலை

என்னை? "வைசாக.....வரையார்" என்றாராகலின்.

கடுகி. பொன்னியல்.....வகுத்தென வென்றது

பொலிவினையுடைத் தொரு பொற்கொடியானது
கூத்தாடினும்போலவென்றவாறு.

கருஅ - கூ. நாட்டிய.....ஆதலினென்றது - தாண்டவம் நிருத்தம்
 நாட்டியமென்னும் மூன்று கூறுபாட்டினும் நாட்டியமென்பது புறநடத்தை
 யாதலின், அதனை நூல்களிற் சொன்னமுறைமை வழுவாமல் அவியங்காட்
 டிப் பாவகத்தோன்ற விலக்குறுப்புப் பதினாலின் வழுவாமல்
 தலினென்றவாறு.

ஆடிக்காட்டினளா

அன்றியும், நாட்டிய நன்னூல்.....காட்டினளாதலின்
 கூறிய முத்தமிழ் வகையும் காட்டினளாதலினென்றுமாம்.

- இக்காதையிற்

கக0. (ப1) இலைப்பூங் கோதை வியல்பினின் வழாஅதென்றது - இம்
 நாதவியுடைய கூத்துக்கும் பாட்டிக்கும் அழகுக்கும் தக்கபடியென்றவாறு.

அன்றியும், அரசனுடைய மாலையுடனே முறைமையாகிய
 கழஞ்சுபொன்னும் சிறப்பாகப்பெற்றாள்;

ஆயிரத்தெண்

என்னை? “முட்டில் பாணரு.....பெறுப” என்றாராதலின்.
 இலைப்பூங்கோதை - பச்சைமாலே; இத்துடனே
 தலைக்கோலெய்தியென்று மாம். பச்சைமாலேக்கிடை
 ப்டிக்கலென்றுமாம்.

ஆயிரத்தெண்கழஞ்சாதலின், இது பரியத்துக்குப்

ககக.. தலைக்கோலெய்தியென்றது - வரிசைக்குத் தக்கபடி
 பெயர்பெற்றென்றவாறு.

தலைக்கோற்

தலையரங்கேறியென்றது - முன்னரங்கேறப்பெற்றென்றவாறு.

இந்நாடகக்கணிகையர்
 க்ருத் தலைவரிசை ஆயிரத்தெண்கழஞ்சுபொன் பரியம்பெறுகை வழக்காதலின்,
 இவளும் ஆயிரத்தெண்கழஞ்சுபொன் பரியம்பெற்றாளென்றவாறு.

(பி - ம்) 'பெயரிய' † 'வகுத்த' ‡ 'விதிமுறையாகிய', 'விதிமுறையாக'
 § 'அடதாளம்'.

கூ.—அரங்கேற்றுகதை.

எஎ

ககடு துறுபத் தடுக்கி யெட்டுக் கடைபிறுத்த
 வீறுயர் பசும்பொன் பெறுவதும் மாலை
 மாலை வாங்குநர் சாலுநங் கொடிக்கென
 மானமர் நோக்கியோர் கூனிகைக் கொடுத்து
 † நகர நம்பியர் திரிதரு மறுகிற்
 பகர்வனர் போல்வதோர் பான்மையி னிறுத்த
 கஎடு மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி மாலை
 கோவலன் வாங்கிக் கூனி தன்னொடு
 மணமனை புக்கு மாதவி தன்னோ
 டனைவுறு வைகலி னயர்ந்தனன் மயங்கி
 † விடுத லறியா விருப்பின னாயினன்
 கஎடு வடுகீங்கு சிறப்பிற்றன் மனையக மறந்தென்.

கககூ. ஒருமுறையாகப்பெற்றனளென்றது - ஒருநாளைக்குப்
 வென்று அரசனாற் பெறப்பட்டாளென்றவாறு.

பரியமாக பெறுகை - பெறநினைப்பிற்கையுமாம். ஆயிரங்கழஞ்சு
எண்கழஞ்சு அழிவுக்குமாக்கி நிச்சயித்து.

பரியத்திற்கும்,

அதுவேயென்றது - அன்று தொடங்கி நாடோறும் அந்தப்படியே
பரியமாகவென்றவாறு. அன்றியும், அந்தமாலையென்றுமாம்.

ககச - கூ. நூறுபத்தடக்கி...பான்மையினி றுத்தவென்றது -
இப்பொன் தந்து இம்மாலையாங்குவான்

மாதவிக்குமணவாளப்பிள்ளையாவனென்றுசொல்லி மான்விழிபோன்ற
நோக்கினையுடையாளோர் கூனிகைக்கொடுத்தநகரியிற்பெருந் தெருவிலே
விலைக்குவித்பாரைப்பால்வதோர் பண்பினுனி றுத்தவென்றவாறு.

இவளுக்குப்பரியமென்னுதே மாலைக்குப்பரியமென்றது
இடக்கரடக்கு.

ககரு. வீறுயர்பசும்பொன் - மாற்றற்றபசும்பொன். இம்மலை
இராசாவின் பக்கற்பெற்ற பச்சைமலை.

கஎ0 - எஉ. மாமலர் நெடுங்கண்...மணமனைபுக்கென்றது -
பெரியதாமரை

மலர்போன்ற கண்ணையுடைய மாதவிமாலையைப் பரியம்
பொன்னையுங்கொடுத்த வாங்கிக் கோவலன் கூனியுடனே
மனையிலே புருந்தென்றவாறு.

ஆயிரத்தெண்கழஞ்சு
மாதவியுடைய மண

கஎஉ - ச. மாதவிதன்னுட...விருப்பினனாயினென்றது - இக்கோவ
லன் மாதவிதன்னுடனே அணைந்தபொழுதே அயர்ந்து மயங்கியிருந்து மனையே
யும் அவளையும் விட்டு நீங்கமுடியாத விருப்பத்தையுடையனாயினென்றவாறு.

கனடு. வடுநீங்கு.....மறந்தென்னென்றது -
புடைய தன் அகத்தையும் மனையாளையுமறந்தென்றவாறு.

குற்றமற்றசிறப்பினை

என்னென்றது, ஈற்றகை.

‘பெருக்கதை, ௧, ௩௫, ௨௩௧. (பி-ம்) * ‘அழகுப்பத்து’ † ‘விதேவியா’

௭௮ சிலப்பதிகாரம்

வேண்டியது.

எண்ணு மெழுத்து மியலிவந்தும் பண்ணுன்கும்
பண்ணின்ற கூத்துப் பதினென்று -- மண்ணின்மேற்
போக்கினாள் பூம்புகார்ப் பொற்றொடி மாதவிதன்
வாக்கினா லாடரங்கின் வந்து.

[கூத்தியது அமைதி.]

க - எ. தெய்வ மால்வரை.....மாதவிதன்னை

தெய்வமால்வரை - தெய்வத்தன்மையையுடைய பெரியவரையென உருபு
தொக்கது; வரை - பொதியில்; திருமுனி - அகத்தியன்; வரை பொதியிலாத
லும், திருமுனி அகத்தியனாதலும் பெறுமாறு என்னை? இமயமும் இறைவனு
மாகற்பாலவெனின், — அற்றன்று; மேல், ¹ “திருமுனி யருள, வெய்திய சாபத்
திந்திர சிறுவனொடு, தலைக்கோற் றுனத்துச் சாப நீங்கிய” என ஓக்காதையி
லும், ² “நயந்தெரி பாடலுந், தோரிய மடந்தை வாரம் பாடலு, மாயிரங்கண்

ரோன் செவியக நிறைய, நாடக முருப்பசி நல்கா னாகி, மங்கல மிழப்ப வீணை மணியிசைத், தங்குக விவளெனச் சாபம் பெற்ற, மங்கை மாதவி வழிமுதற் ரோன்றிய, வங்கர வல்குல்” எனக் கடலாடுகாதையிலும் கூறினாராதலானும், நூழ்கத்துள்ளும் “திருந்திய பொதியி லருந்திற கைத்தியன், சுந்தர மணி முடி யிந்திரன் மகனே, மாணா விறலோய் வேணு வாநென், விட்ட சாபம் பட்ட சயந்தன், சாபவிடை யெமக்கரு டவத்தோ யென்று, மேலினன் ரொழுது மேதக வுரைப்ப, வருந்தவ மாமுனி தமிழ்க்குத் தியர்க்குத், திருந்திய தலைக் கோற்றான் தீருமென், நவனினி துரைப்ப வாகிவர் தன்னென்” என்றாராக லானும் பொதியிலும், அகத்தியனுமென்பதாயிற்றெனக்கொள்க.

அருள நீங்கியவென்க; அவன் சாபமிட்டருள வென்றுமாம்.

அருளாற்பாடமாயின் - அவனது அருளாற் சாபநீங்கியவென்க.

(இ - ன்.) தெய்வத்தன்மையையுடைய பெரிய பொதியின்மலைக்கண் திரு முனியாகிய அகத்தியன் முன்பாலிட்ட ¹ சாபம் இந்திரசிறுவனோடே அம் முனியருளத் தலைக்கோற்றானத்து நீங்கிய மாதபடுதலரிய சிறப்பினையுடைய அரம்பையரில் வரிசையிற் குறைவற்ற நாடகத்தொழிலொடுபொருந்திய உருப் பசியாகிய அம்மாதவி மரபில்வந்த பிறப்பிற் குன்றுதலில்லாத பெரியதோளி னையும் தாதுகளவிழும் பூக்களையுடைய கடைகுழன்றுசுருண்ட குழலினையு முடைய மாதவியாகிய மடந்தைதன்னையென்க.

பெருந்தோளென்றார், மகளிர்ந்தோள் பெருத்தல் மரபாதலின்.

என்னை? ² “அகலல்கு ரோள்கண்ணென மூவழிப் பெருகி”
என்றாராகலின்.

¹ சிலப். அரங்கேற்றுகாதை, க-ந. ² சிலப். கடலாடுகாதை, கஅ³.

உரு. இந்திரனைவக்கனத்து ஒருவரையொருவர் விழைந்து அகத்தியமுனிவரார் சாபம்பெற்ற சயந்தனும் உருப்படியும் முறையே வித்தமலையில் மூங்கிலாயும், காஞ்சி தகரத்துத் தேவகணிகையாயும் பிறந்தனரென்று, “வானவர் கோமான் வானிடை பிருத்தி” என்றும் ஆசிரியப்பாவார் சுத்தானந்தப்பிரகாசப்பரததாலாசிரியர் கூறினர்.

³ அவித்தொகை, அடி. . . (பி - ம்) ⁴ பண்ணைத்தகத்து

௩.—அரங்கேற்றகாதை.

எக

அ - க. ஆடலும் பாடலும்.....குறை படாமல்

(இ - ள்.) கூத்தம் பாட்டும் அழகுமென் துசெரல்பட்ட னுள்ளும் ஒன் தங் குறைவுபடாமல்,

இம்மூன்றி

இவை குறைவுபடாமைக்குக் காரணமுடையனாகலினென்க.

க0 - கக. ஏழாண் டியற்றி.....வேண்டி.

(இ - ள்.) ஐயாண்டில் தண்டியம்பிடிப்பித்து ஏழாண்டு இயற்றுவித்துப் பன்னிராண்டில் வீரக்கழல்சூழ்ந்த காலியையுடைய சோழக்கீகாற் பெரு வளத்தினுக்கு அவனவையரங்கேறிக்காட்டலை விரும்பியென்க.

என்னை? “பண்ணியாம்வைத் தானைமுகன் பாதம் பணிந்துநாட், புண்ணிய வோரை புகன்மனகொண் —டெண்ணியே, வண்டிருக்குங் கூந்தன் மடவரலை வையாண்டிற், தண்டியஞ்சேர் விப்பதே சால்பு” எனவும், ¹ ‘வட்டணையுந் துசியு’ மண்டலமும் பண்ணைமட, வெட்டுட னீரிரண்டாண் டெய்தியபின்- நட்டனைய, தேக் குறிப்பு மலங்கார முங்கினரசு, சோதித் தரங்கேறச் சூழ்” எனவும், “நன்னர் லிருப்புடையோ ணற்குணமு மிக்குயர்ந்தோள், சொன்ன குலத் தாலமைத்த தொன்மைமடளாட்ப்—பன்னிரண்டாண், டேய்த்ததப்பி னாட லுடன் பாடலழ இம்மூன்றும், வாய்ந்தவரங் கேற்றல் வழக்கு” எனவும் கூறினார் பாதசேனாபதியார்.

[ஆடலாசிரியன் அமைதி.]

கஉ-உடு. இருவகைக் கூத்தின்.....ஆசான் நன்னொடும்

(இ - ள்,) இருவகைத்தாகிய அகக்கூத்தின் இலக்கணங்களைப்பற்றிந்து பல வகைப்பட்ட புறநடங்களையும் விலக்குதல்பக்களைச் சேர்ப்புணர்க்கவும் வல்ல னாகி அல்லியமுதற் கொங்கொட்டியிருக்கக்கிடந்த பதினொருகூத்துக்களும் அக் கூத்துக்களுக்குரிய பாட்டுக்களும் அவற்றுக்கு அடைத்த வாச்சியங்களின் கூறு களும் நூல்களில் விதித்தவழியே தெரிந்து கூத்தும் பாட்டும் தாளங்களும் தாளங்களின் வழிவந்த துக்குக்களும் தம்மிற்குடன நெறியையுடைய அகக் கூத்தும் புறக்கூத்துமுதலாயின நீகழ்த்துமிடத்துப் பிண்டி பிணையல் எழிற்கை தொழிற்கையென்று சொல்லப்பட்ட நான்கினையும் நூலினகத்துக்கொண்ட கூறுபாட்டையறிந்து அகக்கூத்து நிகழுமிடத்துக் கூடைக்கதியாகச்செய்தகை வாரக்கதியுட்புகாமலும், வாரக்கதியாகச்செய்தகை கூடைக்கதியுட்புகாமலும், புறக்கூத்தினிடத்த ஆடனிகழுமிடத்து அவியநிகழாமலும், அவியநிகழு மிடத்து ஆடனிகழாமலும், குரவைக்கூத்தும் வரிக்கூத்தும் தம்மில்விரவாத படியுஞ் செலுத்தி அமைந்த ஆடலாசிரியனுமென்க.

இது பொழிப்புரை.

கஉ. இருவகைக் கூத்தாவன:—வகைக்கூத்து, புகழ்க்கூத்து; வேத்தியல், பொதுவியல்; வரிக்கூத்து, வரிச்சாந்திக்கூத்து; சாந்திக்கூத்து, விநோதக்

¹ சேவகந்தாமணி, கூஎக - த. மேற்.

(பி - ம்.) * 'பண்ணமைய வெண்மையான், முட்டிட னீராரான் டெய்தியின் - வட்டணியல், தேத்'

அஹ சிவப்பதிகாரம்

கூத்து; ஆரியம், தமிழ்; இயல்புக்கூத்து, தேசிக்கூத்தெனப் பலவகைய. இவை விரிந்தநூல்களிற்கான்க.

கஉ. ஈண்டு இருவகைக்கூத்தாவன:—சாந்தியும், விநோதமும். என்ன? ¹ “அவைதாம், சாந்திக் கூத்தும் விநோதக் கூத்துமென், ருய்ந்துற வருத்தன எனத்தியன் ருனே” என்றாராகலின்.

1 “சாந்திக் கூத்தே தலைவ” னின்ப, மேந்தியின் மூடிய! வீரிரு
 நடமவை, சொக்க மெய்யே யவிரய நாடக, மென்றிப் பாற்பட்ட
 மென்மனார் புலவர்” என் பதனால் நாயகன் சாந்தமாக ஆடியகூத்துச்
 சாந்திக்குத்தெனப்படும்.

இவற்றுள்,—

சொக்கமென்றது - சுத்தநிருத்தம். அது
 நூற்றெட்டிக்கரணமுடைந்து.

மெய்க்கூத்தாவது:— தேசி வடுகு சிங்களமென மூவகைப்படும்.
 இவை மெய்த்தொழிற்கூத்தாகலின், மெய்க்கூத்தாயின. இவை
 அகச்சுவைபற்றி யெடுத்தலின், அகமார்க்கமென நிகழ்த்தப்படும்.

அகச்சுவையாவன :—இராசதம், தாமதம், சாத்துவிகமென்பன .
 “குணத் தின் வழியதகக் கூத்தெனப் படுமே” என்றார் துணநூலுடைபார்;
 “அகத்தெழு சுவையா னகமெனப் படுமே” என்றார்
 சயந்தநூலுடையாருமெனக்கொள்க.

அவிரயக்கூத்தாவது:— † கதை தழுவாது
 பாட்டின துபொருளுக்குக் கைகாட்டி வல்லைஞ்செய்யும் பலவகைக்கூத்து.
 நாடகம் - கதைதழுவிலருங் கூத்து.

விநோதக்கூத்தாவது:—குரவை, கலிநடம், குடக்கூத்து,
 கரணம், நோக்கு, தோற்பாவை என்பர். இவற்றுள்,—

குரவையென்றது:— காமமும் வென்றியும் பொருளாகக் குரவைச்செய்
 புள் பாட்டாக எழுவரேனும் எண்மரேனும் ஒன்பதின்மரேனும் கையினைந்
 தாழிவது; * “குரவையென்பது.....இப்பிற் றென்ப” என்றாராகலின்.

குரவை - வரிக்கூத்தின் ஒருறுப்பு; அவை
 கலிநடமென்றது - கழாய்க்கூத்து.

வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.

சூடக் கூத்தென்றது - மேற்பதினொராடலுட் காட்டப்படும்.

கரணமாவது - படிந்தவாடல்.

நோக்கென்றது - பாரமும் துண்மையும்

மாயமுமுதலாயினவற்றை உடையது.

தோற்பாவையென்றது - தோலாற் பாவையெய்து ஆட்டுவிப்பது.

இன்னும் நகைத்திறச்சுவையென்பதனோடு கூட்டி ஏழென்பாருமுளர்; அஃதாவது விதூடக்கூந்து. இதனை வசைக்கூத்தென்பாருமுளர்.

வசை - வேத்தியல், பொதுவியலென இரண்டிவகைப்படும்; தூக்களிற் கண்டுகொள்க.

அவைமுந்து

¹ சேவகசித்தாமணி. கூட - த. மேற். ² இப்புத்தம் உள - ஆம் பக்கம் பார்க்க. (பி. ம.) * 'அவிதயம்' † 'நிருத்தக்கை'

உ-—முரங்கேற்றகாதை.

அக

வெறியாட்டுமுதலாகத் தெய்வமேறியாடுகின்ற அத்திறக்கூத்துக்களும் கூட்டி ஏழென்பாருமுளர்.

என்ன? "எழுவகைக் கூத்து மிழிருலத் தோரை, யாட வருத்தன என கத்தியன் ருனே" என்றாராகலின்.

இவற்றின் இலக்கணங்களாவன:— ¹ 'அறுவகை நிலையு'

வைவகைப் பாத்தும், * மீரெண் வகைய வங்கக் கிரியையும், * வருத்தனை நான்கு * நிருத் தக்கை முப்பது, மத்தகு தொழில வாரு மென்ப.” இவை விரிப்பிற்பெருகும்.

கரு. பல்வகைக்கூத்தாவன:—வென்றிக்கூத்து, வகைக்கூத்து, விநோதக் கூத்துமுதலியன; என்னை? “பல்வகை யென்பது பகருங் காலை, வென்றி வகையே விநோத மாகும்” என்றாராகலின்.

“அவற்றுள், மாற்றா னொடுக்கமு மன்ன னுயர்ச்சியு, மேற்படக் கூறும் வென்றிக் கூத்தே.”

“பல்வகை யுருவமும் பழித்துக் காட்ட, வல்லை னாதல் வகையெனப் படுமே.”

* “எனவிலை தானத்தி னியல்பின வாகும்.”

“விநோதக் கூத்து வேறுபா டிடைத்து, வென்றி விநோதக் கூத்தென விளம்புவர்.” இதன்கருத்து: கொடித்தோர்வேந்தரும் குறுநிலமன்னருமுதலாக உடையோர் பகைவென்றிருந்தவிடத்து விநோதங்காணுங் கூத்தென்பதாம்.

விலக்கினிற்புணர்த்து - விலக்குதப்பினோடு பொருந்துவித்து ;

¹ அறுவகைநிலையாவன:—க.வைணவம், உ. சமநிலை, க. வைசாகம், ச. இ.ஆலீடம், கூ.பிரத்தியாலீடமென்பன.

மண்டலம்,

* ஐவகைப்பா தமாவன:—க.சமநிலை, உ.உற்கழதம், க.

இ. குஞ்சிதமென்பன.

சஞ்சாரம், ச. காஞ்சிதம்,

* அங்க்கிரியைப்பதினாறுவன:—க.சரிகை, உ. புரிகை, க. சமகவி, ச. நிரிகை, இ.ஊர்த்துவகவிகை, சூ. பிருட்டகம், எ. அர்த்தபிருட்டகம், அ. சுவத்திகம், கூ. உல்லோலம், கூ.குர்த்தனம், கக.வேட்டனம், கஉ. உபவேட்டனம், ;கக. தானபதப்பிராவ் விருத்தம், சச. உகேடனம், கஇ. அவகேடனம், கக. நிருஞ்சனமென்பன.

* வருத்தனைநான்காவன:—க. அபவேட்டிதம், உ. உபவேட்டிதம், க. தம், ச. பராவர்த்திதமென்பன.

திருத்தக்கைமுப்பதாவன:—க. சதுரச்சிரம், உ. உத்துவீதம், க. தவமுதம், ச. சுவத்திகம், இ. விப்பிரகீர்ணம், சு. அருத்தரோசிதம், எ. அரானகடகாருதம், அ. ஆவீத் தவத்திரம், க. ருசிமுதம், கௌ. இரோசிதம், கக. உத்தானவஞ்சிதம், கஉ. பல்லவம், கக. நிதம்பம், கச. கசதத்தம், கஇ. இலதை, கக. கரிக்கை, கஎ. பக்கவஞ்சிதம், கஅ. பக்க ப்ரதிபோகம், கக: கருடபக்கம், உௌ. தண்டபக்கம், உக. ஊர்த்தவமண்டலி, உஉ. பக்கமண்டலி, உக. உரோமண்டலி, உச. உரப்பார்சுவார்த்தமண்டலி, உஇ. முத்திக ச்சுவத்திகம், உக. தனிப்பதமகோசம், உஎ. அலபதமம், உஅ. உற்பணம், உக. இலனிதை, கௌ. வலிதையென்பன. இவை, சத்தானத்தப்பிரகாசமென்னும் பழைய தமிழ்ப்பரதநாவிற் காணப்பட்டன.

வென்றிக்கூத்தம் வகைக்கூத்தம் தான இயல்புடையவென்றபடி.

கக

அஉ

சிலப்பதிகாரம்

இன், சாரியை; முன்றனருபு ஐந்தனெடுமயங்கிற்று.

வென்றிக்கூத்தமுதலாகிய பலவகைப்பட்ட புறநடங்கிலையும்

வேந்து

விலக்குப் படைவிலக்கு ஊர்விலக்கென்று சொல்லப்பட்ட

விலக்குக்களாகிய

பாட்டுக்களுக்கு உறுப்பாய்வுருவனவற்றுடனே பொருந்தப்புணர்த்தி,

பொருந்தப் புணர்த்தல் - ஈண்டுப் பாட்டுக்களுக்கு

வரவுவகுத்தல்.

விலக்குறுப்பாவன:—பதினான்குவகைப்படும்; அவை ¹ பொருள்,

யோனி,

விருத்தி, சந்தி, சுவை, சாதி, குறிப்பு, சத்துவம், அவிநயம், சொல்,

சொல் வகை, வண்ணம், வரி, சேதமெனவிலை;

என்னை? “விலக்குறுப் பென்பது விரிக்குந் காலைப், பொருளும் யோனியும் விருத்தியுஞ் சந்தியுஞ், சுவையுஞ் சாதியுந் குறிப்புஞ்சத் துவமு, மவிநயஞ் சொல்லே சொல்வகை வன்னமும், வரியுஞ் சேதமு முளப்படத் தொகைஇ, யிசைய வென்னி னீரே முறுப்பே” என்றாராகலின்.

அவற்றுள், — பொருள் நான்குவகைப்படும்; என்னை? “அறம்பொரு ளின்பம் வீடென நான்குந், திறம்படு பொருளெனச் செப்பினர் புலவர்” என்று ராகலின்.

இவை நாடகத்திற் பிரிந்தும் கூடியும் வருங்காற் பெயர்வேறுபடும். அவை நாடகம், பிரகரணப்பிரகரணம், பிரகரணம், அங்கமெனப்பெயரவாம்.

என்னை? “அவைதாம், நாடகம் பிரகரணப்பிரகரண, மாடியுப் பிரகரண மங்க மென்றே, யோதுப நன்னூ லுணர்ந்திசி னோரே” என்றார் மதிவாணனும். “அறமுத னுன்கு மொன்பான் சுவையு, முறைமுன் னாடக முன்னே னாகுந்” எனவும், “அறம்பொரு ளின்ப மரசர் சாதி” எனவும், “அறம்பொருள் வாணி கர் சாதியென் றறைப்” எனவும், “அறமேற் சூத்திர ரங்க மாகும்” எனவும் சொன்னார் சேயிற்றியனார். இவை நான்கும் நாடகமென்றதிக.

யோனி நான்குவகைப்படும்:—உள்ளோன் தலைவனாக உள்ளதோர் பொருண்மேற் செய்தலும், இல்லோன் தலைவனாக உள்ளதோர் பொருண்மேற் செய்தலும், உள்ளோன் தலைவனாக இல்லதோர் பொருண்மேற் செய்தலும், இல்லோன் தலைவனாக இல்லதோர் பொருண்மேற் செய்தலுமெனவிலை.

என்னை? “உள்ளோற் குள்ளது மில்லோற் குள்ளது, முன்னோற் கில்லது மில்லோற் கில்லது, மென்னா துரைத்தல் யோனியாகும்”

என்றாராகலின். **விருத்தி** நான்குவகைப்படும்:— அவை சாத்துவதி, தியெனவிலை.

ஆரபடி, கைகிடி, பார

இவற்றுள், — சாத்துவதியாவது அறம் பொருளாகத்

தெய்வமானிடர் தலை வராக வருவது.

ஆரபடியாவது:—பொருள் பொருளாக வீரராகியமானிடர்
'தலைவராகவரு வது.

கைசியியாவது:—காமம் பொருளாகக் காழகராகியமக்கள்
தலைவராகவரு வது.

¹ இப்புத்தகம், ௧௬ - ஆம் பக்கம் டார்க்க.

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

௮௩

பாரதியாவது:—கூத்தன் தலைவனாக நடன் நடி பொருளாகக்
காட்டியும் உரைத்தம வருவது.

இச்சொல்லப்பட்ட நாவகை விருத்தியுள்ளும் பாரதிவிருத்தி, அந்த
முன்று விருத்தியும்போலப் பிதிதின்றலைவர் பிதிதுபொருள்பற்றி விருத்தி
கூறுது பொருளாலே விருத்திகூறுமெனக்கொள்க.

சந்தி ஐந்துவகைப்படும்:—அவை முகம், பிரதிமுகம், கருப்பம்,
தயத்தலெனவிலை.

விளைவு,

இவற்றுள் முகமாவது:— ¹ எழுவகைப்பட்ட உழவினாற்
சமைக்கப்பட்ட பூழியுனிட்டவித்துப் பருவஞ்செய்து முளைத்த
முடிவதுபோல்வது.

பிரதிமுகமாவது:—அங்குன ம் முளைத்தல் முதலாய்
இலைதோன்றி நாற்றமுடிவதுபோல்வது.

கருப்பமாவது:—அந்நாற்று முதலாய்க் கருவிருந்து பெருகித்
தன்னுட் பொருள்பொதிந்து கருப்பமுற்றிரிப்பது போல்வது.

விளைவாவது:—கருப்பமுதலாய் விரிந்து கதிர் திரண்டிட்டுத்
முற்றி விளைந்துமுடிவதுபோல்வது.

காய் தாழ்ந்து

துய்த்தலாவது:—விளையப்பட்ட பொருளை அறுத்துப்
விட்டுத் தூற்றிப் பொலிசெய்து கொண்டுபோய்
போரிட்டுக் கடா இவை ஐந்துசந்தியும் நாட்டியக்கட்டுரை,
உண்டு மகிழ்வதுபோல்வது.

சுவை ஒன்பதுவகைப்படும்:—அவை வீரச்சுவையவிரயம்,
பயச்சுவையவிரயம், இழிப்புச்சுவையவிரயம்,
அற்புதச்சுவையவிரயம், இன்பச்சுவையவிரயம்,
அவலச்சுவையவிரயம், நகைச்சுவையவிரயம், நடுவுநிலைச்சுவையவிரயம்,
உருத்திரச்சுவையவிரயமென; அவற்றுள் , —

“வீரச்சுவை யவிரயம் விளம்புந் காலை, முரிந்த புருவமுஞ் சிவந்த கண்ணம்,
பிடித்த வாளுந் கடித்த வெயிறு, மடித்த வுதடுஞ் சுருட்டிய துதலுந்,
திண்ணென வுற்ற சொல்லும் பகைவரை, யெண்ணல் செல்லா விகழ்ச்சியும்
பிறவு, நண்ணு மென்ப நன்குணர்ந் தோரே.”

“அச்ச வவிரய மாயுந் காலை, யொடுங்கிய வுடம்பு நடுங்கிய நிலையு, மலங்கிய
கண்ணுந் கலங்கிய வுளனுந், கரந்துவர வுடைமையுந் கையெதிர் மறுத்த
லும், பாரந்த நோக்கமு மிசைபண் பினவே.”

“இழிப்பி னவிரய மியம்புந் காலை, யிடுங்கிய கண்ணு மெயிறுபுறம் போ
தலு, மொடுங்கிய முகமு முஞ்ஞாந் காதுஞ், சோர்ந்த யாக்கையுஞ் சொன்னி
ராம் பாமையு, நோர்ந்தன வென்ப நெறியறிந் தோரே.”

“அற்புத வலியை மறிவரக் கிளப்பிற், சொற்சோர் வுடையது சோர்ந்த
கையது, மெய்ம்மயிர் குளிர்ப்பது வியத்தக வுடைய, தெய்விய நிமைத்தனம்
விழித்தது மிகவாதென், றையமில் புலவ ரறைந்தன ரென்ப.”

‘சூரம்பத்திரி கு ஏழக்கமுன்டென்று வடதாலாரிற் சிலர் கூறவாதவின் அதற்
குப்பொருத்த எழுவுகைப்பட்ட உழவென்றார்

அசு

சிலப் பதி கார ம்

“காம வலியைக் கருதுங் காலைத், துவுன் னுதுத்த அடிவுற் தொழினுங்.
காரிகை கலந்த கடைக்கணுங் கவின்பெறு, முரன் முதுவல் சிறுநிலை வரும்பல,
மலர்ந்த முகனு மிரந்தமென் கிளவியுங், கலந்தன பிறவுங் கடைப்பிடித் தனரே.”

“அவலத் தவியை மறிவரக் கிளப்பிற், கவலையொடு புணர்ந்த கண்ணீர்
மாரியும், வாடிய நீர்மையும் வறந்திய செவையும், பீடழி யிடும்பையும் பிதற்றிய
சொல்லு, நிறைகையழித்து நீர்மையில் கிளவியும், பொறையின் னுகனும் புண
ர்த்தினர் புலவர்.”

‘நகையி னவியை நாட்டுங் காலை, மிகைபடு நகையது
பிறர்நகை யுடை
யது, கோட்டிய முகத்தது.....விட்டுமுரி புருவமொடு விலாவுறுப்
புடையது, செய்வது பிறிதாய் வேறுசே திப்பதென், றையமில் புலவ
ராய்ந்தன ரென்ப.”

“நாட்டுங் காலை நயிவுநிலை யவிநயந், கோட்பா டறியாக் கொன்னையு மாட்
சியு, மறந்தரு நெஞ்சமு மாரிய விழியும், பிறழ்ந்த காட்சி நீங்கிய நிலையுந்,
குறிப்பின் ருகவந் துணுக்க மில்லாத், தக்கமிக வுடைமையுந் தன்னென
வுடைமையு, மனத்தற் கருமையு மன்பொடு புணர்ந்தலுந், கலக்கமொடு புணர்ந்த
நோக்குந் கதிர்ப்பும், விலக்கா ரென்ப வேண்டிமொழிப் புலவர்”

¹ உருத்திரச்சுவை யவிநயம்.....

² அஃதாவது விநலென்பது; சத்துவமென்பாருமுனர். அச்சத்துவத்தான்
³ பத்துவகைப்படும். என்னை? மெய்ம்மயிர்சிவிர்த்தல், கண்ணீர்வார்த்தல், நடுக்க
மயித்தல், வியர்த்தல், தேற்றம், களித்தல், விழித்தல், வெதும்பல்,
சாக்காடு, குரற்சிதைவு எனவிலை.

சத்துவமாவது - குறிப்புவரையறை; ஆவது,
சுத்தச்சுவையாகின்ற ஒன் பதிலும் பாவிக்கும் அத்துணையே
மெய்ம்மைத்தாய் வருவதெனக்கொள்க.

என்னை? வேம்பென்று காட்டப்படுக்கால் அவ்வேம்பின்
இரதங்காட்டாதே அதுதான் இறைவனுக்கு மெய்யின்கண்வருவது.

கருணையென்றாற் பாவித்துக்காட்டுமதன்றி மெய்யாகக்
கண்ணீர்வந்தழு வது.

அல்லாத சுவைகளும் வந்த சத்துவமும் இப்படி
ஒட்டிக்கண்டுகொள்க.

அவைதாம் அச்சுவைகளில் எண்ணம் வந்தால் தோற்று முடம்பில்;
உடம் பின்மிகத்தோற்றும் முகத்து; முகத்தின்மிகத்தோற்றும் கண்ணில்;
கண்ணின் மிகத்தோற்றும் கண்ணின்கடையகத்தென்றவாறு.

⁴ சாதிவாவது.....

⁵ உருத்திரச்சுவையிதயச்சுத்திரம் ஒருபிரதியிலும் இவ்வ. அச்சுவையின்
மெய்ப்பாடுகளை, “கைசைபா வாய்மடியாக் கன்சிவவா மெய்துயிரா, மெய்ருவியா
வேரா வெகுண்டெழுத்தான்” என்பதனுணர்.

அகதென்றது அச்சவையுணர்வு உள்வந்து
உடைய உடம்பின்வேறுபாட்டை.

நிகழ்த்தவழித்தோன்றும் மேற்

இத்தொகையும் இதன்வகையும் வடதால் விதிக்கு மாருத உள்வன.

நிதத்தமுறையே கவையின்பின்னர் வகைகாட்டுதற்குரியது. நிதத்தவகைப்
பயிற், அவை, தாடகம், பிரகாசம், பாணம், பிரகாசம், டபம், விளக்கம், சமவா
னம், விதி, அங்கம், சகாமிருகமெனவியை.

ந.—தூங்குகேற்றுகாதை.

அடு

குறிப்பாவது - சுவையதன்சுட்டோன்றவது.

சுத்துவாவது - அக்குறிப்பின்கண் நிகழ்கின்ற நிகழ்ச்சி.

அவிநயமென்றது - பாவகம்; அஃது இருபத்துநான்குவகைத்து; வர
லாறு:—வெகுண்டோனவிரயம், ஐயமுற்றோனவிரயம், சோம்பிநோனவிரயம்,

களித்தோனவிரயம், உவந்தோனவிரயம், அழுக்காதுடையோனவிரயம், இன்ப
முற்றோனவிரயம், தெய்வமுற்றோனவிரயம், குஞ்சுஞயுற்றோனவிரயம், உடன்

பட்டோனவிரயம், உறங்கிநோனவிரயம், துயிலுணர்ந்தோனவிரயம், செத்தோ
னவிரயம், மழைபெய்யப்பட்டோனவிரயம், பனித்தலைப்பட்டோனவிரயம்,
வெயிற்றலைப்பட்டோனவிரயம், நாணமுற்றோனவிரயம், வருத்தமுற்றோனவி
ரயம், கண்ணோயுற்றோனவிரயம், தலைநோவுற்றோனவிரயம், அழறிற்றம்பட்
டோனவிரயம், சீதமுற்றோனவிரயம், வெப்பமுற்றோனவிரயம், நஞ்சுண்டோ
னவிரயமெனவியை. அவற்றுள்,—

“வெகுண்டோனவிரயம் விளம்புங் காலை, மடித்த வாயு மலர்ந்த

மார்புந், துடித்த புருவமுஞ் சுட்டிய விரலுந், கன்றின வுள்ளமொடு
கைபுடைத் திடு திண, மன்ன நோக்கமோ டாய்ந்தனர் கொளலே.”

“பொய்யில் காட்சிப் புலவோ ராய்ந்த, வைய முற்றே னவிரய
முரைப்
பின், வாடிய வுறுப்பு மயங்கிய நோக்கமும், பீடழி புணும் பேசா திருத்தலும்,
பிறழ்ந்த செய்கையும் வான்திசை நோக்கலு, மறைந்தனர் பிறவு மறிந்திசி
னோரே.”

“மடியி னவிரயம் வகுக்குங் காலை, நொடியொடு பனகொட்
டாவிமிக வுடைமையு, மூரி நிமிர்த்தலு முனிவொடு புணர்தலுந்,
காரண மின்றி யாழ் ந்துமடிந் திருத்தலும், பிணியு மின்றிச் சோர்ந்த
ராய்ந்தன ரென்ப.”

செலவோ, டணிதரு புலவ

“கனித்தோ னவிரயங் கழறுங் காலை, பொனித்தவை யொனியா னுரைத்த
லின்மையும், கவிழ்ந்துஞ் சோர்ந்துந் தாழ்ந்துந் தனார்ந்தும், வீழ்ந்த சொல்
லொடு மிழற்றிச் சாய்தலுந், கனிகைக் கவர்ந்த கடைக்கனோக் குடைமையும்,
பேரிசை யாளர் பேணிவர் கொளலே.”

“உவந்தோ னவிரய முரைக்குங் காலை, நிவந்தினி தாகிய கண்மல
குடை மையு, மினிதி னியன்ற வுள்ள முடைமையு, முனிவி னகன்ற
முதுவனகை யுடைமையு, மிருக்கையுஞ் சேறலுந் கானமும் பிறவு,
குறிப்பிற் றன்றே.”

மொருங்குட னமைந்த

“அழுக்கா டுடையோ னவிரய முரைப்பி, விழுக்கொடு புணர்ந்த
விசைப் பொரு ளுடைமையும், கூம்பிய வாயுந் கோடிய வுரையு,
மோம்பாது விதிர்த்தும் கைவகை யுடைமையு, மாரணங் காகிய வெருளி
யுடைமையும், காரண மின்றி மெலிந்தமுக முடைமையு, மெலிவொடு
புணர்ந்த விடும்பையு மேவரப், பொலியு மென்ப பொருந்துமொழிப்
புலவர்.”

“இன்பமொடு புணர்ந்தோ னவிரய மியம்பிற், துன்ப நீங்கித்
துவர்த்த
பாக்கையுந், தயங்கித் தாழ்ந்த பெருமகிழ் வுடைமையு, மயங்கி வந்த
செலவு

அக சிலப்பதிகாரம்

நலி புடைமையு, மழகுள் ளுதத்த சொற்பொலி
புணர்ந்த நறுமல ருடைமையுந், கலக்கன்சேர்ந்
மையு, நலக்கெழு புலவர் நாடின ரென்ப.”

வுடைமையு, மெழிவொடு
தகன்ற தோன்மார் புடை

1 “தெய்வ முற்றே னவிரயஞ் செப்பிற், கைவிட் டெறிந்த கலக்க
மையு, மடித்தெயிறு கெனவிய வாய்த்தொழி லுடைமையுந்,
முடை ளுளங்கிய நிலையுந், செய்ய முகமுஞ் சேர்ந்த செருக்கு,
வியல்புணர்ந் தோரே.”

அடித்த புருவமுந்
மெய்து மென்ப

“குஞ்சுறு புற்றே னவிரய நாடிந், பன்மென் றிறுகிய * நாவழி வுடை
மையு, துரைசேர்ந்து கூட்பும் வாயு நோக்கினர்க், குரைப்போன் போலவுணர்வி
லாமையும், விழிப்போன் போல விழியா திருத்தலும், விழுத்தக வுடைமையு
மொழுக்கி லாமையும், வயங்கிய திருமுக மழுக்கலும் பிறவு, மேவிய தென்ப
வினக்குமொழிப் புலவர்.” இஃது ஏழுதுமார்க்களவிரயம்.

“சின்தையுடம் பட்டோ னவிரயந் தெரியின், முந்தை யாயினு

முனரா நிலைமையும், பிடித்த கைமே லடைத்த கவினு, முடித்த
 துருத் கரும நிலைமை புஞ் சொல்லுவது யாது முனரா நிலைமையும்,
 மொழிப் புலவர்.”

புல்லு மென்ப பொருந்து

“துஞ்சா நின்றோ எனநயந் துணியி, நெஞ்சுத லின்றி
 யிருபுடை மரு க்கு, மலர்ந்துந் கவிழ்ந்தும் வருபடை யியற்றியு,
 மலர்ந்துயிர்ப் புடைய வாற் தனு மாகும்.”

“இன்றுயி னுணர்ந்தோ எனநய மியம்பி, நென்றிய
 குறங்கொட் டாவிபு முயிர்ப்புந், துங்கிய முகமுந் துளங்கிய வுடம்பு,
 மோங்கிய திரிபு மொழிந்தவுந் கொளலே.”

“செத்தோ எனநயஞ் செப்புந் காலை, யத்தக வச்சமு மழிப்பு
 மாக்கலுந், கடித்த நிரைப்பலின் வெடித்துப் பொடித்துப்,
 போந்ததுணி வுடைமையும் வலித்த வுறுப்பு, மெலிந்த வகி
 மென்மைமிக வுடைமையும், வெண்மணி தோன்றக் கருமணி கரத்தது,
 முண்மையிற் புலவ ருணர்ந்த வாறே.”

“மழைபெய்யப் பட்டோ எனநயம் வருக்கி, விழிதக வுடைய வியப்புநலி
 யுடைமையு, மெய்கூர் நடுக்கமும் பிணித்தலும் படாத்தை, மெய்ப்புண் டெரடுக்
 கிய முகத்தொடு புணர்த்தலு, மொளிப்பிடு மனனி லுலறிய கண்ணும், வினியி
 னுந் துனியினு மடிந்தசெவி யுடைமையுந், கொடுகிவிட் டெறிந்த குளிர்மிக
 வுடைமையும், நடுங்கு பல்லொலி யுடைமையு முடியக், கனவுகண் டாற்று நெழு
 தலு முண்டே.”

“பனித்தலைப் பட்டோ எனவியம் பகரி, எடுக்க முடைமையு நகையி
நிலைமையுஞ், சொற்றனார் திசைத்தலு மற்றமி லவதியும், போர்வை விழைதலும்
புத்திரோ வுடைமையும், † நீளும் விழியுஞ் சேறு முனிதலு, மின்னவை பிறவு
மிசைந்தனர் கொளலே.”

சிலப்பதிகாரம். ௧௦ - ஆம் காலை, ௧௮ - ஆம் அடிமுதலியவற்றைப்பார்க்க.
(பி - ம்.) * தாவளி † நீளும் விழியும்.

அரங்கேற்றுகாதை.

௮௭

“உச்சிப் பொழுதின் வந்தோ எனவிய, மெச்ச மின்றி யியம்புந் காலைச்,
சொரியா நின்ற பெருந்துய ருழந்து, தெரியா நின்ற வுடம்பெரி யென்னச்,
சிவந்த கண்ணு மயர்ந்த நோக்கமும், பயந்த தென்ப பண்புணர்ந் தோரே.”

“நாளை முற்றோ எனவிய நாடி, னிறைஞ்சிய தலையு மறைந்த
செய்கை
பும், வாடிய முகமும் கோடிய வுடம்புந், கெட்ட வொனியுந்
மொட்டின ரென்ப வுணர்ந்திசி னோரே.”

கீழ்க்க னோக்கமு,

“வருத்த முற்றோ எனவியம் வருப்பிற், பொருத்த மில்லாப் புன்க
னுடை மையுஞ், சோர்ந்த யாக்கையுஞ் சோர்ந்த முடியுந், கூர்ந்த
வியர்வுந் குறும்பல் லுயர்வுந், வற்றிய வாயும் வணங்கிய வுறுப்பு,
முற்ற தென்ப வுணர்ந்திசி னோரே.”

“கண்ணோ வுற்றோ எனவியங் காட்டி, எண்ணிய கண்ணீர்த்
துனிவிரற் தெறித்தலும், வளைந்த புருவத்தொடு வாடிய முகமும்,
வெள்ளிடை நோக்கின் விழிதரு மச்சமும், தெள்ளிதிற் புலவர்
தெளிந்தனர் கொளலே.”

“தலைநோ வுறறே னவியஞ் சாற்றி, னிலைமை யின்றித் தலையாட்
 டிடை மையுங், கோடிய விருக்கையுந் தளர்ந்த வேரொடு, பெருவிர
 லிடுங்கிய துதலும் வருந்தி, பொடுங்கிய கண்ணொடு பிறவுந், திருந்து
 வார்.”

மென்ப செந்நெறிப் புல

“அழற்றிறம் பட்டோ னவிய முரைப்பி, னீழற்றிறம் வேண்டி
 நெறிமை யின் விருப்பு, மழலும் வெயிலுஞ் சுடரு மஞ்சலு, நிழலு
 நீருஞ் சேறு முவத் தலும், பணிநீ ருவப்பும் பாதிரித் தொடையலு,
 துணிவிர லீர மருநெறி யாக்க லும், புக்க துன்பொடு புலர்ந்த
 யாக்கையுந், தொக்க தென்ப துணிவறிந் தோரே.”

சீத முற்றே னவியஞ் செப்பி, னேறிய பருவர லுள்ளமோ டிழத்தலு,
 மீர மாகிய போர்வையுறுத்தலு, மார வெயிலுமந் தழலும் வேண்டலு, முரசியு
 முரன்று முயிர்த்து முரைத்தலுந், தக்கன பிறவுஞ் சாற்றினர் புலவர்.”

“வெப்பி னவியமும் விரிக்குங் காலைத், தப்பில் கடைப்பிடித்
 தன்மையுந் தோகமு, மெரியி னன்ன வொம்மையோ டிழையலும், வெருவரு
 மியக்கமும் வெம் பிய விழியும், நீருண் வேட்கையு நிரம்பா வலிபு,
 கொளலே.”

மோருங் காலை யுணர்ந்தனர்

“கொஞ்சிய மொழியிற் கூரெயிறு மடித்தலும், பஞ்சியின்
 வாயிற் பனி லுரை கூம்பலுந், தஞ்ச மாந்தர் தம்முந் நோக்கியோ,
 நின்சொ லியம்புவான் போலியம் பாமையும், நஞ்சுண் டோன்ற னவிய
 மென்ப.”

“சொல்லிய வன்றியும் வருவன யுளவெனிற, புல்லுவழிச்
 பொருந்துவழிப் புணர்ப்ப” எனவரும்.

சேர்த்திப்

இனி, சொல்வருமாறு:—அது மூன்றுவகைப்படும் ; உட்சொல், சொல், ஆகாயச்சொல்லென.

புறச்

அவை நெஞ்சொழிகூறல், கேட்போர்க்குரைத்தல், தானே கூறலென்பன; என்னை? “நெஞ்சொழி கூறல் கேட்போர்க்கு ருரைத்தல், தஞ்சம் வரவறிவு தானே கூறலென், தம்மூன் றென்ப செம்மைச் சொல்லே” என்றாராகலின்.

அஅ

சிலப்பதிகாரம்

சொல்வகை நான்குவகைப்படும்:—சுண்ணம், சரிதகம், வண்ணம், வரிதக மென.

சுண்ணம் - நான்கடியான் வருவது.

சரிதகம் - எட்டடியான் வருவது.

வண்ணம் - நாளுன்கடியான் வருவது.

வரிதகம் - மூப்பத்திரண்டடியான் வருவது.

என்னை? “சுண்ண நான்கடி சரிதக மெட்டடி, வண்ண நாளுன்கு வரிதக மெண்ணுன்கென், நெண்ணிய வடித்தொலை யெய்தவுந் பெறுமே” என்றாராகலின்.

வண்ணம் ஒருவகையான் மூன்றுவகைப்படும்:—பெருவண்ணம், இடை வண்ணம், வனப்புவண்ணமென. அவற்றுட் பெருவண்ணம் ஆரூய்வரும். இடைவண்ணம் இருபத்தொன்றாய் வரும். வனப்புவண்ணம் நாற்பத்தொன் றாய்வரும்.

வரி எட்டுவகைப்படும்:—கண்கூடுவரி, காண்வரி, உள்வரி, புறவரி, கிளர் வரி, தேர்ச்சிவரி, காட்சிவரி, எடுத்துக்கோள்வரியென. என்னை? “கண்கூடு காண்வரி புள்வரி புறவரி, கிளர்வரி யைந்தோ

டொன்ற வுரைப்பிற், காட்சி தேரிச்சி யெடுத்தக் கோனென,
மாட்சியின் வருட மெண்வகை நெறித்தே” என்றாகலின். அவற்றின்
பகுதிடெல்லாம் ¹ காணல்வரீயிற் கூறுதும்.

இவ்வரியென்பதனைப் பல்வரிக்கூத்தென்பாருமுளர்; என்னை ?

“சிந்துப்

பிழக்கை யுடன் சந்தி யோர்முலை, கொந்தி கவுசி குடப்பிழக்கை, கந்தன்பாட்-
டாலங்காட் டாண்டி ப்ருமண நெல்லிச்சி, குலந் தருநட்டர் துண்டி. உடன்-
லேமிரு, மாண்டி யமண்புனவே டாளத்தி கோப்பாளி, பாண்டிப் பிழக்கை
யுடன் பாம்பாட்டி - மீண்ட, கடவுட் சடைவீர மாசேசங் காமன், மகிழ்சிந்து
வாமன ரூபம் - விடநெயிம், பத்திரங் கொற்றி பலகைவான் பப்பரப்பெண்,
டத்தசம் பாரந் தருணிச்சங்-கத்து, முறையீண் டிருஞ்சித்து முண்டித மன்
னப், பறைபண் டிதன்புட்ப பாண - மிறைபரவு, பத்தன் குரவையே பப்பறை
காவதன், பித்தனொடு மாணி பெரும்பிழக்கை - யெத்துறையு, மேத்திவருங்
கட்கனி யாண்டு விளையாட்டுக், கோத்த பறைக்குடும்பு கோற்கூத்து - மூத்த,
கிழவன் கிழவியே கிள்ளுப் பிறுண்டி, யழகுடைய ி பண்ணிவிட டாங்கந்-
திகழ்செம்பொ, னம்மண பந்து கழங்காட ளாலிக்கும், வண்ணகக் காளி விற்ற
கொந்தி - யல்லாத, வாய்ந்த தனிவண்டு வாரிச்சி பிச்சியுடன், சாந்த முடைய
சடாதாரி - யேய்ந்தவிடை, தக்கபிடார் நிர்த்தந் தனிப்பாட்டுச் சாதாரங்கந்,
தொக்க தொழிப்புணந்த ** சோனாண்டு - மிக்க, மலையாளி வேதாளி வாணி
குதிரை, சிலையாடு வேடு சிவப்புத் - தலையிற், திருவினக்குப் பிச்சி திருக்குள்

¹ காணல்வரிக்கு அடியார்க்கு, தல்லாரியற்றிய உரைநடைத்திலது; ஆறாவது நித்
தால், அ - ஆம் காலை எச - ஆம் அடிமுதலியவற்றினும் அவற்றின் உரையிற்கண்ட
மேற்கோள்களாலும் கண்டுகொலிமுதலிய எட்டன்பகுதிகள் தன்கு விளங்கும்.

(பி - ம்.) * ‘தாற்பத்தொன்பது’ † ‘கத்தியின்பாட்டு’ ‡ ‘பருமணனெல்லம்’
§ ‘பண்ணிக்கட்டாங்கத்’ ** சொன்னுண்டி.

றயிற்பென், முருண்முதத்துப் பேதை யிருளன் - பொருமுதத்துப், பல்லாங்
 குழியே பகடி பகவதியா, ணல்லார்தர் தோள்வீச்சு நற்சாழ - லல்லாத, வந்தி
 யவலிடி யூரானி யோகினிச்சி, குந்திவரும் பாரன் குணலைக்கூத் - தந்தியம்போ,
 தாடுங் கனிகொய்யு முள்ளிப்பூ வையனுக்குப், பாடும்பாட் டாடும்

படிபள்ளி -

நாடறியுங், கும்பீடு நாட்டங் குணட்டங் குணையே, தஞ்சாத
 சும்மைப்பூச்

சோனக - மஞ்சரி, யேறற அழைமை பறைமைமுத லென்றெண்ணிக்,
 வரிக் கூத்தின் குலம்" என்றாராகவின்.

கோத்த

சேதம்:—ஆரியம் தமிழென இருவகைத்து; என்னை? “ஆரியந் தமிழ்
 மெனுஞ் சீர்நட மிரண்டினு, மாதிக்கதையை யவற்றிற் கொப்பச், சேதித் திடு
 வது சேதமென் னாகும்” என்றாராகவின்.

இனி, விலக்குறுப்பென்ற சொற்குப்பொருள்
 யாதோவெனின்;—தலைவன் செலுத்துகின்ற கதையை விலக்கியும்
 அக்கதையை நடாத்தியும் முன்புசெய்த கதைக்கே உறுப்பாகுவதென்க.

கச - ரு. பதினேராடலும்.....அறிந்தாங்கென்றது - அல்லியமுதற்
 கொடுகொட்டி ஈராய்க்கிடந்தனவும், அவற்றுக்குரிய பாட்டுக்களும், அக்கூத்
 துக்களின் விகற்பங்களுக்கெல்லாம் அமைந்த வாச்சியக்கூறுகளும், மாட்சி
 மைப்பட்ட நூல்களில்விதித்த முறைமையாலே விளங்க அறிந்தென்க.

கச. பதினேராடலாவன:—“கடையமயி ராணிமரக் கால்விந்தை
 கந்தன், குடைதுடிமா லல்லியமல் கும்பஞ் -சுடர்விழியாற்,
 பட்டமதன் பேடுதிருப் பாயையரன் பாண்டரங்கங், கொட்டியிவை
 காண்பதினோர் கூத்து.”

இவைதெய்வவிருத்தி.

இவை இரண்டிகூறுபதும்; என்னை? “அல்லியங் கொட்டி
 குடைகுடம் பாண்டரங்க, மல்லுட னின்றா லாறு”, “துழகடையம்

பேரி மரக்காலே பாவை, வழவுடன் வீழ்ந்தாட லைந்து.”

இவை அசுரரைக்கொல்ல அமரராடின.

“அல்லிய மாயவ னாழற் ததற்குறுப்புச், சொல்லுப வாறு
மெனல்.”

“கொட்டி கொடுவியையோ னாழற் ததற்குறுப், பொட்டிய
மெனல்.”

நான்கா “அறுமுகத்தோ னாடல் குடைமற் ததற்குப், பெறு
மெனல்.”

முறுப்பு நான்கா

“குடத்தாடல் குன்றெறித்தோ னாட லதனுக், கடைக்குப்
வைந்துறுப் பாய்ந்து.”

“பாண்டரங்க முக்கனா னாழற் ததற்குறுப், பாய்ந்தன வாறு
மெனல்.”

“நெடியவ னாழற்று மல்லாடன் மல்லிற், கொடியா வுறுப்போரைந்
தாம்.”

* “துடியாடல் வேன்முருக னாட லதனுக், கொடியா வுறுப்போ
தாம்.”
ரைந்

(பி. ம.) * ‘துடியாடனங்கை பெழுவரதாடல்’

உ

கூர்

சிலப்பதிகாரம்

“கடைய மயிராணி மாடிற் ததனுக், கடைய வுறுப்புக்க னாறு.”

‘காமன தாடல்பே டாட லதற்குறுப்பு, வாய்மையி னுராயி

அன்கு.”

‘மாமவ னாடன் மரக்கா லதற்குறுப்பு ; நாமவகை
யிற்சொலுங்கா
அன்கு.”

“பாவை திருமக ளாழிற் றதற்குறுப், போவாம லொன்றுடனே
யொன்று.

“புரமெரித்தல் சூர்மாத் துளைபடுத்தல்கஞ்சு, னுரனெரித்தல்
வாணனைவா

னுய்த்தல் - பெரிய, வரன்முத ளாகவே லன்முதன் மாமோ,
னமர்முத ளாழி

வாறு எனக்.....கண்முகொள்க.

பாட்டுமென்றது - அகநாடகங்களுக்கும் புறநாடகங்களுக்கும்

உரியஉருக்
களுமென்க.

அகநாடகங்களுக்குரிய உருவாவன:—கந்தமுதலாகப்
வுள்ள இருபத்தெட்டும். இவற்றுள்,—

பிரபந்தவுரு ஈரு

கந்தமென்றது-அடிவரையையுடையதாய் ஒருதாளத்தாற்
புணர்ப்பது....

பிரபந்தமென்றது-அடிவரையையுடையதாய் பலதாளத்தாற்
புணர்ப்பது.

புறநாடகங்களுக்குரிய உருவாவன:—தேவபாணிமுதலாக
ஆரங்கொதி

செய்யுளிறுகவுள்ள செந்துறைவிகற்பங்க ளெல்லாமென்க.

கொட்டுமென்றது - கூத்துவிகற்பங்களுக்கு அனாமந்த

வாச்சியக்கூறுகூ மென்றவாறு.

அவை தோங்கம், நிருத்தாங்கம், உபயாங்கமென்பன.

அவற்றுள்,—

தோங்கம் - தீதத்துக்கு வாசிப்பது.

நிருத்தாங்கம் - நிருத்தத்திற்கு வாசிப்பது.

உபயாங்கம் - இரண்டிற்கும் வாசிப்பது.

கரு. ஆங்கு, அசைநிலை.

கக. ஆடலும் - முற்கூறிய அகக்கூத்தினும் புறக்கூத்தினுமுள்ள

ஆடலு மென்றவாறு.

கேற்று கடிசரிமுதலாகிய ¹ தேசிக்ஞரிய கால்களும், சுற்றுதல்
உடைத்தல் முதலாகிய ² வடிக்ஞரிய கால்களும்,

எறிதல் ³ உடலவர்த்தனையும் அகக்கூத்துஞ்ஞரியன.

உடற்றுக்குமுதலாகிய

¹ தேசிக்ஞரியகால்கள், உச:—க. கேற்று, உ. கடிசரி, க. மண்டலம், ச. வர்த்தன, இ. கரணம், சு. ஆலிடம், எ. குஞ்சிப்பு, அ. கட்டுப்பரியம், க. கனியம், ஓ. உள்ளளம், கக. கட்டுதல், கஉ. கம்பித்தல், கக. ஊர்தல், கச. நடுக்கல், கஇ. வாங்குதல், கக. அப்புதல், கஎ. அதுக்குதல், கஅ. வாசிப்பு, கக. குத்துதல், உo. தெறிதல், உக. மாறுகால், உஉ. இட்டுப்புகுதல், உக. சுற்றிவாங்குதல், உச. உடற்புரிவு.

² வடிக்ஞரியகால்கள், கச:—க. சுற்றுதல், உ. எறிதல், க. உடைத்தல், ச. ஒட்டுதல், இ. கட்டுதல், க. வெட்டுதல், எ. போக்கல், அ. நீக்கல், சு. முறுக்கல், கக. அதுக்கல், கக. வீசல், கஉ. குடுப்புக்கால், கக. கத்தரிக்கைக்கால், கச. கட்டுதல்.

³ உடலவர்த்தன, க:—க. மெய்சாய்த்தல், உ. இடைதெறித்தல், க. சுழித்தல், ச. அணைத்தல், இ. தூக்குதல், சு. அசைத்தல், எ. பற்றல், அ. விரித்தல், க. குவித்தல், லெனலிவை, "மெய்சாய் விடைதெறிவு மேற்கழிவோ டாய்க்கணைத்தல், கைதூக்கைசுத்தல் கைபற்றல் - கைகள், விரித்தல் குவித்தலிவை கிங்களமா மென்று, தெறித்தனர் தண்டமிழோர் தோற்று." (சுத்தாணந்தப்பிரகாசம்).

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

என்றிச் சிங்களமென்று வழங்கிவருகின்ற கூத்துச் சொல்லிற்றிலராலெனின், “சிங்கள மிருவகை நிலையினு மெய்தும்” என் னுஞ்ஞாந்திரத்தான் இதற்கு வேறு கால்களின்மையினென்க ;¹ பாலைக்கு நிலமில்லாததுபோல.

புறக்கூத்துக்குரிய ஆடல்களாவன:—பெருநடை, சாரியை, பிரமரி இவை. முதலாயினவும், பதினோராடலிற் கூத்துக்களுமாம்.

இவ்வகையால் அகக்கூத்துக்களுக்கும், புறக்கூத்துக்களுக்குமுரிய ஆடலு மென்றவாறு.

கசு. பாடலுமென்றது -² பண்ணன்முதலிய எட்டுவகைப்பட்ட குறிக் கோளும், “இன்பர் தெளிவே நிகழையா டொளியே, வன்சொ லிறுதி மந்த முச்சமென, வந்த வெட்டும் பாடலின் பாடின” என்றுசொல்லப்பட்ட எண் வகைப்பயனுமுடைய பாடலும்.

பாணியுமென்றது - தாளங்களுமென்றவாறு ; “கொட்டு மசையுந் தாக்கு மளவு, மொட்டப் புணர்ப்பது பாணி யாகும்” என்றாராகலின்.

இவை மாத்திரைப்பெயர்கள் ; கொட்டு அரைமாத்திரை ; அதற்குவடிவு, ௧; அசை ஒருமாத்திரை ; அதற்குவடிவு, ௭; தாக்கு இரண்டுமாத்திரை ; அதற்குவடிவு, ௨; அளவு மூன்றுமாத்திரை ; அதற்குவடிவு, ௩ எனக்கொள்க.

என்னை ? “ககரங் கொட்டே பெகர மசையே, * யுகரந் தாக்கே யளவே யாப்தம்” என்றாராகலின்.

இவற்றின்தொழில் வருமாறு :—கொட்டாவது - அமுக்குதல் ; அசையா வது - தாக்கியெழுதல்; தாக்காவது :—தாக்கித் தாக்குதல்; அளவாவது —தாக்கி அளவோசை நேரே மூன்றுமாத்திரை பெறுமளவும் வருதலெனக்கொள்க.

அரைமாத்திரையுடைய ஏதாளமுதலாகப் பதினாறுமாத்திரையுடைய பார்வதிலோசனமீறாகச் சொன்ன நாற்பத்தொருதாளமும் புறக்கூத்திற்குரிய; ஆறன்மட்டமென்பனவும், எட்டன்மட்டமென்பனவும் தாளவொரியலென்பனவும், தனிநிலையொரியலென்பனவும், ஒன்றன்பாணிமுதலாக எண்கூத்துப் பாணியீறாகக் கிடந்த பதினொருபாணிவிகற்பங்களும், முகனடைவாரமுதலாயினவும் அகக்கூத்திற்குரியவென்க.

கௌ. தூக்குமென்றது - இத்தாளங்களின் வழிவரும் செந்தூக்கு, மதலைத் தூக்கு, துணிபுத்தூக்கு, கோயிற்றூக்கு, நிவப்புத்தூக்கு, கழாற்றூக்கு, நெடுந்தூக்கெனப்பட்ட ஏழுதூக்குக்களுமென்க; என்னை? “ஒருசீர் செந்தூக் கிருசீர் மதலை, முச்சீர் துணிபு நாற்சீர் கோயி, கைஞ்சீர் நிவப்பா மறுசீர் கழாலே, யெழுசீர் நெடுந்தூக் கென்மனார் புலவர்” என்றாராகலின்.

கௌ. கூடிய நெறியினவென்றது - முற்சொல்லப்பட்ட கூத்தும் பாட்டும் தாளமும் தூக்கும் தம்மிற்கூடின நெறியையுடைய அகக்கூத்தும் புறக்கூத்து முதலாயினவென்க.

¹ பாங்கு நிலமின்மையை, தொல்பாப்பியம், அதத்திணையியல், கு. உ - உரை பிற்பாண்டி.

² சிலப்பதிகாரம், காவலவரி. க. (பி - டி)* ‘வரைத்’

கஉ சிலப்பதிகாரம்

கோளுத்தங்காலை - ஆட்டுவிக்குமிடத்தென்க.

கடி. பிண்டியுமென்றது - ஒற்றைக்கையுமென்றவாறு.

முற்கூறிய சொல்விகற்பமானிய உட்சொல், புறச்சொல் ஆகாயச்சொல்

லென்னு முன்றினையும், அவிரயத்தோடே நாட்டிச்செய்யுமிடத்துச்

செய்யு
முறைமைதான் நான்குவகைப்படும்; கையும் கருத்தும் மிடறும் சரீரமுமென.
என்னை? “அவைதான், கையே கருத்தே மிடறே சரீரமென், நெய்தமுன் படை
த்த விவையென மொழிப” என்றாராகலின்.

அவற்றுட் கைதான் இரண்டிவகைப்படும்; இணையாவினைக்கையும்
இணைக் கையுமென. இவை ஒற்றைக்கை இரட்டைக்கையென்றும்
வழங்கப்படும்.

இன்னும் [ஒருசாரார்] ஒற்றைக்கை இரட்டைக்கையென்று மிவற்றை,
இவ்வகையோடும் ‘ஆண்கை’ ‘பெண்கை’ ‘அலிக்கை’ ‘பொதுக்கையென்னும்
நான்கினையுங்கூட்டி ஆறென்பாருமுளர். என்னை? “மெய்பெறத் தெரிந்து மே
சூலாராய்ந்த, கைவகை தன்னைக் கருதுங் காலை, யிணையா வினைக்கை
யினைக்கை பென்ன, வணையு மென்ப வறிந்திதி னோரே”,
“.....மொழிநரு முளரே”, “இணையா நியல்வ திணையா வினைக்கை,
என்று பிறதும் கூறினாராகலின்.

யினைந்துடன் வருவ தினைக்கை யாகும்”

இனி அவற்றுள் இணையாவினைக்கை முப்பத்துமூன்று வகைப்படும்;
அவை: பதாமை-க, திரிபதாமை-உ, கத்திரிகை-ஈ, ஆபம்-ச, அராளம்-நி,
இளம்பிறை-கூ, சுகதுண்டம் - எ, முட்டி-அ, கடகம்-க, சூசி-கா,
கமலகோகிகம்-கக, காங்கு லம்-கஉ, கபித்தம்-க ஈ, விற்பிடி-கச,
குடங்கை-கரு, அலாயத்திரம் - கக, பிரா
ரம் - கள, தாம்பிரசூடம் - கஅ, பிசாசம் - கக,
தெரிநிலை - உஉ, மெய்நிலை - உஈ, உன்னம் -

முகுளம் - உஓ, பிண்டி - உக,

உச, மண்டலம் - உரு, சது

ரம்-உசு, மான்றலை-உஎ, சங்கு-உஅ, வண்டு-உக, இலதை-ஈஓ,
கபோதம்-ஈக, மகரமுகம் - ஈஉ, வலம்புரி - ஈஈ என. என்னை?

“இணையா வினைக்கை யியம் புத் காலை, யனைவுறு பதாகை திரிபதா
கையே, கத்தரிகை தூப மராள மினம் பிறை, சுகதுன் டம்மே முட்டி
கடகஞ், சூசி பதும கோசிகந் துணிந்த, மாகிஸ் காத் கலம் வழுவுறு
கபித்தம், விற்பிடி குடங்கை யலாபத் திரமே, பிரமரந்

1 ஆன்கைமுதலிய தான்கன்வகையினை வரும்வென்பாக்களால்
உணர்க:— ௧.
“முட்டி கிகர மலர்பதுமஞ் சத்தஞ்சம், விட்ட சிலத்தி மிகுசூசி - ஒட்டிஞ்,
பதாகத் தருதிரிப தாக, மதிகமுற மான்கைதவ மாய்.”

சதுரம்

2 “கடகஞ் சுகதுன்டம் காக் கல மன்னு, மடைவாய் பிறைக்கை
யலாபத் - தடமருவு, மன்னபக்கத் தாய்பிர குடமொடு மான்றியே,
பின்னவெட்டிம் பென் னுரு மே.”

3 “சர்ப்பசிரம் வண்டு தனிமுருளங் கத்தரிகை, விற்பனஞ்சேர் கோசக்க வித்த
முட - னற்புதமே, யாகுமலிக் கைக னாறென் துரைப்பரே, பாகிணய சொல்லாய்
பரித்த.”

4 “உன்னமா மண்டல.....வலம்புரியே, மெய்த்திணையஞ் சங்கிலைத மேம்பட
வே - மன்னியகு, தாமமொடு பிண்டியாய்ச் சொன்னாப் பொதுக்கைவெனத், தாமமுதங்
குழலாய் தான்” இவை கத்தரானந்தப்பிரகாசத்தினுள்ளன.

௩.— துரங்கேற்றுகாதை.

கூகூ

தன்னொடு தாய்பிர குடம், பிசாச முருளம் பிண்டி தெரிநிலை, பேசிய
மெய்ந் நிலை புன்ன மண்டலஞ், சதுர மான்றலை சங்கே வண்டே,

யதிர்வி லிலைத
கபோதமகரமுகம், வலர்புரி தன்னைடு முப்பத்து மூன்றென்,
புலவ ரிகைத்தன ரென்ப” என்றாராகலின்.

நிலங்குமொழிப்
இவற்றுள், பிண்டியென்றது ஒன்றாய்
பெயராயிற்று.

ஆகுபெயரான் ஒற்றைக்கைக்குப்

பிண்டியல் - இணைதலாதலால் இணைக்கையாயிற்று. ஆதலாற்
பிண்டியலுமென்றாரெனக்கொள்க.

பிண்டியும்

இவற்றுட் பிண்டிக்குக்காட்டிய முப்பத்துமூன்று வகையினுள்,—

பதாகைக்கையாவது - நான்குவிதமும் தம்முள் ஒட்டியிரிபுப் பெருவிரல்
குஞ்சித்துநிற்பது; என்னை? “பதாகை யென்பது பகரும் காலைப், பெருவிரல்
குஞ்சித் தலாவிர னுன்கு, மருவி நியிரு மரபிற் றென்ப” என்றாராகலின்.

இக்கைகளின் தொழில் முதலியவிரிப்பின் உரைபெருகுமாதலின்,
விடுக்கப் பட்டன ; விரிந்ததூல்களிற் கண்டுகொள்க.

(க)

திரிபதாகையாவது - பதாகைக்கையின் ¹ அணிவிரல் முடக்குவது;
என்னை? “திரிப தாகை தெரியுங் காலை, யறைப தாகையி னணிவிரன்
முடக்கினஃ, தாமென மொழிப வறிந்திசி னுரை” என்றாராகலின்.

(உ)

கத்தரிகையாவது - திரிபதாகையின் முடங்கிய
அணிவிரற்புறத்ததாகிய நடுவிரலைச் சுட்டுவிரலோடு
பொருந்தியிரிப்பது ; என்னை? “கத்தரி கையே பாண்டக விரிப்பி,
னத்திரி பதாகையி னணியின் புறத்தைச், சுட்டக மொட்ட விட்டுநியிர்

பதுவே” என்றாராகலின்.

சூபமென்றது - நிமிர்ந்த நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும் பாதிப்படவியுநிற் பது ; என்னை ? “சூப மென்பது துணியுங் காலை, வினங்குகத் தரிகை விரலகம் வளைந்து, துளங்கு மென்ப துணிபறிந் தோரே” என்றாராகலின். (சு)

அராளமாவது - பெருவிரல் குஞ்சித்துச் சுட்டுவிரல் முடக்கி ஒழிந்த விரன்முன்றும் நிமிர்ந்துவியவது ; என்னை ? “அராள மாவ தறிவரக் கிளப் பிற், பெருவிரல் குஞ்சித்துச் சுட்டுவிரன் முடக்கி, விரல்கண் மூன்று நிமிர்த் தகம் வளைத்தற், சூரிய தென்ப வுணர்ந்திசி னோரே” என்றாராகலின். (ரு)

இளம்பிறை : “சுட்டும் ¹ பேடு ² மநாமிகை சிறுவிர, லொட்டி யகம்வியை வொசித்த பெருவிரல், விட்டி நீங்கும் விதியிற் றென்ப.” (சு)

சுகதுண்டம்:—“சுகதுண்ட மென்பது தொழில்பெறக் கிளப்பிற், சுட்டு விரலும் பெருவிர ழுறு, மொட்டி யுகிற்றுனை கெளவி முன்வியந், தநாமிகை முடங்கப் பேட்டொடு சிறுவிர, ழுன்மிக நிமிர்ந்த தகுதித் தென்ப.” (சு)

¹ அணிவிரல் - பவித்திரவிரல்.

² பேடு - தலேவரல்; இதுபேடிபெளவும் வழங்கப்படும்.

³ அநாமிகை - பவித்திரவிரல்.

கூச சிலப்பதிகாரம்

முட்டி:—“முட்டி யென்பது மொழியுங் காலைச், சுட்டு நடுவிர லநாமிகை சிறுவிர, லிறக முடக்கி யிவற்றின்மிகைப் பெருவிரன், முறுகப் முறைமைத் தென்ப.”

கடகம்:—“கடக முகமே கருதுங் காலை, பெருவிர னுனியுஞ் சுட்டுவிர னுனியு, மருவ வுனந்தங் ஁கிர் துனி கௌவி, யொழிந்த மூன்றும் வழிவழி நியிர, மொழிந்தன ரென்ப முடிபநிற் தோரே.”

(க)

குசி:—“குசி யென்பது துனியுங் காலை, நடுவிரல் பெருவிர லென்றிவை தம்மி, ளடைவுட னொற்றிச் சுட்டுவிர னியிர, யொழிந்தன வழிவழி முடங்கி

நிற்ப, மொழிந்தனர் மாதோ முடிபநிற் தோரே.”

(க0)

பதுமகோசிகம்:—“பதும கோசிகம் பகருங் காலை, யொப்பக் கைவளைத் தைத்து விரலு, மெய்ப்பட வகன்ற விதியிற் றாகும்.”

(கக)

காங்குலமாவது - மூன்றுவகைப்படும் ; குவிகாங்குலம், முகிழ்காங்குலம், விரிகாங்குலமென. என்னை ? “காங்கு லம்மே கருதுங் காலைச்; சுட்டும் பேரும் பெருவிரன் மூன்று, மொட்டிமுன் குவிய வராமிகை முடங்கிச், சிறு விர னியிர்ந்த செய்கைத் தாகும்”, “முகிழ்காங் கூல முத்துற மொழிந்த, காங் கூலங் குவிவழிற் ததுவே”, “மலர்காங் கூல மதுமலர் ததுவே.”

குவி

(கஉ)

கபித்தமாவது - சுட்டுவிர னுனியும் பெருவிர னுனியும் ஁கிர் துனை கௌவிப் பிடித்து ஒழிந்த மூன்றுவிரலும் மெல்லெனப் பிடிப்பது; என்னை ? “கபித்த மென்பது காணுங் காலைச், சுட்டுப் பெருவிர லொட்டிதுனி கௌவி, யல்ல மூன்று மெல்லப்பிடிப் பதுவே”

என்றாகலின்.

(க௭)

விற்பிடி:—“விற்பிடி யென்பது விரிக்கும் காலச், சுட்டொடு பேடி யநாமிகை சிறுவிர, லொட்டி யகப்பால் வளையப் பெருவிரல், விட்டி நிமிரும் விதியிற் குகும்.” இதற்குச் சிகரமென்றும் பெயர்.

(க௮)

குடங்கையாவது - எல்லாவிரலுங்கட்டி உட்குழிப்பது ; என்னை ? “குடங்கை யென்பது கூறும் காலச், யுடங்குவிரற் கூட்டி யுட்குழிப் பதுவே” என்றாகலின்.

(க௯)

அலாபத்திரமாவது - சிறுவிரன்முதலாகியவைந்தும் வளைந்துமறிவது; என்னை ? “அலாபத் திரமே யாயும் காலச், புசுரமையின் மிகுத்த சிறுவிரன் முதலா, வருமுறை யைந்தும் வளைந்துமறி வதுவே” என்றாகலின்.

(க௯)

பிரமரமாவது - அநாமிகைவிரலும் நடுவிரலும் தம்மிற்பொருந்தி வலஞ் சாயப் பெருவிரல் நடுவிரலினுள்ளேசேரச் சுட்டுவிரலும் சிறுவிரலும் பின்பே வளைந்துநிப்பது ; என்னை ? “பிரமர மென்பது பேணும் காலச், யநாமிகை நடுவிர லைவுறப் பொருந்தித், தாம்வலஞ் சாயத் தகைசால் பெருவிர, லொட்டிய நடுவுட் சேரச் சிறுவிரல், சுட்டி வளைந்துபின் ருன்றிய நிலையே” என்றாகலின்.

(க௯)

¹ அங்குலமென்றது குவிகாங்குலத்தை.

௩.—அரங்கேற்றுகதை.

௧௮

தாம்பிரகுடமாவது - நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும் பெருவிரலும் தம்மில் துனியொத்துக் கூடி வளைந்து சிறுவிரலும் அணிவிரலும்

முடங்கிநிமிர்வது ; என்னை ? “தாம்பிர சூடமே சாற்றுந் காலைப், பேடே சுட்டுப் பெருவிர னுனி யொத்தக், கூடி வளைந்து சிறுவிர லணிவிர, லுடனதின் முடங்கி நிமிர்நிற் பதவே” என்றாராகலின்.
(கஅ)

பிசாசமாவது - பெருவிரலும் சுட்டுவிரலுமன்றி ஒழிந்த மூன்றுவிரலும் தம்மிற்பொலிந்துநிப்பதெனக்கொள்க.
அப்பிசாசந்தான் மூன்றுவகைப்படும் ; அகநிலைப்பசாசம், முகநிலைப் பசாசம், உகிர்நிலைப்பசாசமென. அவற்றுள், அகநிலைப்பசாசம் சுட்டுவிரல்துனியிற் பெருவிரலைப்படுவது. முகநிலைப்பசாசம் அவ்விரன்முகக்கூடி உகிர்விட்டுநிற்பது. உகிர்நிலைப்பசாசம் சுட்டுவிரலும் பெருவிரலும் உகிர்நுனை கெளவிநிற்பது.

என்னை ? “பசாச மென்பது பார்படக் கிளப்பி, னகநிலை முகநிலை யுகிர்நிலை யென்னத், தொகநிலை பெற்ற மூன்றுமென மொழிப”, “அவைதாஞ், சுட்டுவிர னுனியிற் பெருவிர லகப்பட, யொட்டி வளைத்த தகநிலை முகநிலை, பவ்விர னுனிகள் கெளவிப் பிடித்தல், கெளவிய தொழிந்த மூன்றுந், என்றாராகலின்.

செவ்வி தாருஞ் சிறந்த யுகிர்நிலை, யுகிர்நுனை தகைகையி னிமிர்த்தலம் மூன்றற்குத் தருமே”
(கக)

முகுளமாவது - ஐந்துவிரலும் தம்மில் தலைகுவி ள்து என்னை ? “முகுள மென்பது உயர்த்துநிற்பது ; டேற்ப, வந்து நிகழு மாட்சித்

பொழியுந் காலை, யைத்து விரலும் தலைகுவிற் தாகும்” என்றாராகலின்.
(உ௦)

பிண்டியென்றது - சுட்டுநீரால் பேடிவிரல் அநாமிகை சிறுவிரல்
ஒட்டி வெங்குமுடங்க அவற்றின்மேலே குறுங்கிடப் பெருவிரல் கட்டி
விலங்கி விரல்வழி முறையொற்றல் ; என்னை ? “பிண்டி யென்பது
பேசுங் காலைச், சுட்டுப் பேடி அநாமிகை சிறுவிர, லொட்டி வெங்கு
முடங்க அவற்றின்மிகை, விலங்குதப் பெருவிரல் விட்டுங் கட்டிய,
மிலங்குவிரல் வழிமுறை யொற்றது மியல்பே” என்றாராகலின்.

(உக)

தெரிநிலையாவது - எல்லாவிரலும் விரிந்து குஞ்சித்துநிற்பது ;
என்னை ? “தெரிநிலை யென்பது செப்புங் காலை, யைந்து விரலு
மலர்ந்துகுஞ் சித்த, கைவகை யென்ப கற்றநிர் தோரே”
என்றாராகலின்.

(உஉ)

மெய்நிலையாவது - சிறுவிரலும் அணுவிரலும் நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும்
விட்டுநிமிரச் சுட்டுவிரன்மேற் பெருவிரல் சேரவைப்பது ; என்னை ? “மெய்ந்
நிலை யென்பது விளம்புங் காலைச், சிறுவிர லநாமிகை பேடொடு சுட்டிவை,
யுறுத லின்றி நிமிரச் சுட்டின்மிகைப், பெருவிரல் சேரும் பெற்றித்
என்றாராகலின்.

தென்ப”

(உ௬)

உன்னமாவது - சிறுவிரலும் பெருவிரலும் தம்முட்கூட ஒழிந்த
முன்று
விரலும் விட்டு நிமிர்வது ; என்னை ? “உன்ன நிலையே புணரும் காலைப்,
பெரு விரல்
சிலப்பதிகாரம்

விரல் சிறுவிர லென்றிவை யினை, வருமுறை முன்று
வதுவே” என்றாராகலின்.

மலர்ந்துநிமிர் மண்டலம்:—“மண்டல மென்பது மாசுதந்

(உச)

கிளப்பிற், பேடு துனியும் பெருவிர னுனியும், கட லுனந்ததம்
முடிந்துகி ளெனவி, பொழிந்த மூன்று மொக்க லுனவதென,
லின்.

மொழிந்தன ரென்ப முழுதுணர்ந் தோரே” என்றாக

(உடு)

சுதரமாவது - சுட்டுவிரலும் நடுவிரலும் அணிவிரலும் தம்முட்
சேர்ந்த இறைஞ்சப் பெருவிரல் அகம்வாவைத்துச் சிறுவிரல் பின்பே
நிமிர்ந்துநிப்பது; என்னை? “சுதர மென்பது சாற்றுங் காலை, மருவிய
மூன்று நிமிர்ந்தகம் வளை யப், பெருவிர லைமுறப் பொற்பச் சேர்த்திச்,
சிறுவிரல் பின்பே நிமிர்ந்த செவ் வியி, னிறமுறைத் தென்ப
வியல்புணர்ந் தோரே” என்றாகலின். (உக)

மான்றலையாவது - பெருவிரலும் சிறுவிரலுமொழிந்த மூன்றும்
தம்மில் ஒத்துஒன்றி முன்னே இறைஞ்சிநிப்பது ; என்னை?
“மான்றலை யென்பது வகுக்குங் காலை, மூன்றிடை விரலு நிமிர்ந்தக
யிறைஞ்சிப், பெருவிரல் சிறுவிர லென்றிலை நிமிர்ந்து, வருவ தென்ப
வழக்கறிந் தோரே” என்றாகலின். (உஎ)

சங்காவது - பெருவிரல் நிமிர் ஒழிந்த நான்குவிரலும் லுனந்துநிப்பது;
என்னை? “சங்கெனப் படுவது சாற்றுங் காலைச், சிறுவிரல் முதலாச் செறிவிர
னான்கும், பெறுமுறை லுனையப் பெருவிர னிமிர்ந்தாக், சிறுமுறைத் தென்ப
வியல்புணர்ந் தோரே” என்றாகலின். (உஅ)

வண்டாவது - பெருவிரலும் அணிவிரலும் லுனந்து
துனியொன்றிச் சிறு விரல் நிமிர்ந்து சுட்டுவிரலும் நடுவிரலும் நெடு
லுனந்துநிப்பது; என்னை?

“வண்டென் பதுவே வகுக்குங் காலை, யநாமிகை பெருவிர னனிமிக லுனந்து,
தாதுனி யொன்றித் தகைசால் சிறுவிரல், வாலிதி னிமிர மற்றைய லுனந்து,
பாலின தென்ப பயன்மெறிந் தோரே” என்றாகலின். (உக)

இலையாவது - நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும் கூடிநிமிரப் பெருவிரல் அவற்றின் கீழ்வரைசேர ஒழிந்த இரண்டுவிரலும் வழிமுறை பின்னே நிமிர்ந்த நிற்பது ; என்னை ? “இலதை யென்ப நியம்புங் காலைப், பேடியுஞ் சுட்டிம் பிணந்துட னிமிர்ந்து, கூடிய பெருவிரல் கீழ்வரை குறுகக், கடையிரு விரலும் பின்னர் நிமிர்ந்த, நடையின தென்ப நன்னெறிப்புலவர்” என்றாராகலின். (௩௦)

கபோதமென்றது - பதாகைக்கையிற் பெருவிரல் விட்டுநிமிர்வது; என்னை ? “காணும் காலைக் கபோத மென்பது, பேணிய பதாகையிற் பெருவிர னிமிரும்” என்றாராகலின். (௩௧)

மகாமுகமாவது - பெருவிரலும் சுட்டுவிரலும் நிமிர்ந்துகூடி ஒழிந்த மூன்றவிரலும் தம்முனொன்றி அதற்குவேராய்நிற்பது; என்னை ? “மகாமுக

மென்பது வருக்குங் காலைச், சுட்டொடு பெருவிரல் கூட
யொட்டி நிமிர்ந்தாங் கொன்றா வாரும்” என்றாராகலின்.

வொழிந்தவை,
(௩௨)

வலம்புரியாவது - சிறுவிரலும் பெருவிரலுநிமிர்ந்து சுட்டுவிரலின் அகம் விளந்த ஒழிந்தவிரண்டும் நிமிர்ந்த இறைஞ்சிநிற்பது; என்னை ? “வலம்புரிக்

௩.—துரங்கேற்றுகாலை.

௩௩

நின்றியங்கு மெய்யெழுத்தாற் - துய்ய, வொருநாடி நின்றியங்கு
யுத்திமே

லோங்கி, வருமா லெழுத்துடம்பின் வந்து.”

கையே வாய்ந்த கனிப்ட, னலந்திகழ் பெருவிர னயமுற நிமிர்ந்து,

சுட்டியிரன் முடங்கிச் சிறுவிர னடுவிரல், விட்டிரியிர்ச் திறைஞ்சுர்
விதியிற்றென்று, கூறு வர் தொன்னூற் குறிப்புணர்ந் தோரே”
என்றாராகலின். (சூக)

இச்சொல்லப்பட்ட முப்பத்துமூன்று

பிண்டிக்கையெனக்கொள்க.

* இணையாவினைக்கையெனினும் ஒற்றைக்கையெனினும்
பிண்டிக்கையெனினுமொக்கும்.

இத்தன்மையவாகிய பிண்டிக்கையென்க.

கடி. பிணையவென்றது - இரட்டைக்கையென்றவாறு.

அத்தாவது, இணைக்கை. அது பதினைத்துவகைப்படும.

அவையாவன :— அஞ்சலி, புப்பாஞ்சலி, பதுமாஞ்சலி,
கபோதம், கற் கடகம், கவத்திகம், கடகாவருத்தம், நீடதம், தேரம்,
உற்சங்கம், புப்பபுயம், மகாம், சயந்தம், அபயவத்தம்,
வருத்தமானமென்றிவை; என்னை? “அஞ்சலி வில்லா - வினைக்கை
யியாபி, லஞ்சலிதன்னொம் புப்பாஞ் சலியே, பதுமாஞ் சலியே
கபோதங் கற்கடகம், கலமாஞ் கவத்திகங் கடகா வருத்த, நீடதம் தேரம்
முற் சங்க மேர்பட, வறுப்புப் புட மகாஞ் சயந்த, மத்தமில் காட்சி
யபய வுத்தமெண்ணிய வருத்தமானந் தன்னொடு, பண்ணுங் காலைப்
பதினைத் தென்ப” என்றாராகலின். அவற்றுள்,—

அஞ்சலியென்றது - இரண்டுகையும் பதாக்கையாய்

அகமொ ன் றவது;
என்னை? “அஞ்சலி யென்ப தரிவுறக் ள்ளாபி, லெஞ்ச லின் தி யிருகையும் பதா
க்கையாய், வந்தகம் பொருந்து மாட்சித் தென்றன, ரத்தமில் காட்சி யறித்தி
னோரே”

(க)

புப்பாஞ்சலியாவது - இரண்டுகையும் குடங்கையாய்வந்து
ஒன்றுவது;
என்னை? “புப்பாஞ் சலியே பொருத்தவிரு குடங்கையுங்,
தென்ப” என்றாராகலின்.

கட்டி நிற்குங் காட்சிய

(2)

பதுமாஞ்சலியாவது - இருகையுமும் பதுமகோசிகளாகக் கூட்டுவது; என்னை? "பதுமாஞ்சலியே பதும கோசிக, மெனவிரு கையு மிமைந்துநிற் றாகலின்.

பதுவே" என்றா

(3)

கபோதமென்றது - இரண்டுகையும் கபோதமாகக் கூட்டுவது; என்னை? "கரு துங் காலைக் கபோத வினைக்கை, யிருகையுங் கபோத மிசைந்துநிற் பதுவே" என்றாராகலின்.

(ச)

கற்கடகமென்றது - தெரிநிலைக்கையிரண்டும் அங்குலிபினைந்து வருவதெனக் கொள்க; என்னை? "கருதுங் காலைக் கற்கட கம்மே, தெரிநிலை யங்குலி யிருகை யுந் பிணையும்" என்றாராகலின்.

(ரு)

(பி. ம.) * 'இவையாவனைக்கை'

கரு

கறு

சிலப்பதிகாரம்

சுவத்திகமென்றது - மணிக்கட்டிற் பொருந்திய பதாகை யிரண்டையும் மணிக்கட்டிலேற்றி வைப்பது; என்னை? "சுவத்திக மென்பது சொல்லுங் காலை, மணிக்கட் டமைந்த பதாகை யிரண்டையு, மணிக்கட் டேற்றி வைப்ப தாகும்" என்றாராகலின்.

(க)

கடகாவருத்தமாவது - இரண்டுகையும் கடகமாய் மணிக்கட்டுக்கு ஏற இயைந்து நிற்பது; என்னை? "கருதிய கடகா வருத்தக் கையோ, யிருகையுங் கடக மணிக்கட் டினைவது" என்றாராகலின்.

(எ)

நிடதமாவது - முட்டியாக இரண்டுகையும் சமஞ்செய்வது; என்னை? “நிடத மென்பது நெறிப்படக் கிளப்பின், முட்டி யிரண்டுகையுஞ்சம மாகக், கட்டி நிற்குங் காட்சித் தென்ப” என்றாராகலின். (அ)

¹ தோரமாவது - இரண்டுகையும் பதாகையாக் கி அகம்புறமொன்றி முன் தாழ்ந்துநிற்பது; என்னை? “தோர மென்பது துணியுங் காலை, யிருகையும் பதாகை யகம்புற மொன்ற, மருவிமுன் றூழும் வழக்கிற் ராகலின்.

தென்ப” என்று

(ஆ)

உற்சங்கமாவது = ஒருகை பிறைக்கையாகக்கொண்டு ஒருகை அராளமாகக் இரண்டுகையும் மணிக்கட்டிலேற்றிவைப்பது; என்னை? “உற்சங்க மென்ப துண ருங் காலை, யொருகை பிறைக்கை யொருகை டராளந், தெரிய மணிக்கட்டி லேற்றிவைப் பதுவே” என்றாராகலின். (கா)

புப்பபுடமாவது = குடங்கையிரண்டும் தம்மிற் பக்கங் காட்டி நிற்பது; என்னை? “புப்பபுட மென்பது புகலுங் காலை, யொத்த விரண்டு குடங்கையு மியைந்து, பக்கங் காட்டும் பான்மைத் தென்ப” என்றாராகலின். (கக)

மகரமென்றது - சுரபாதம்மிரண்டுகையும் அகம்புறமொன்றவைப்பது; என்னை? “மகர மென்பது வாய்மையி னுரைப்பிற், கபோத மிரண்டு கையு

மகம்புற, மொன்ற வைப்பதென்
சித்தமென்பதும் இதன துபெயர்.

றுரைத்தனர் புலவர்”

என்றாராகலின். உச்

(கஉ)

சயந்தமென்றது.....

(கங)

அபயவத்தமாவது—இருகையும் சுகதுண்டமாக நெஞ்சுறநோக்கி

நெகிழ்
ந்துநிற்பது ; என்னை ? “ அபயவத் தம்மே யறிவுறக் கிளப்பின், வஞ்ச
மில் சுக துண்ட மிருகையு மாட்சியி, நெஞ்சுற நோக்கி நெகிழ்ந்துநிற
பதுவே ” என்று ராகவின்

(கச)

வருத்தமான மாவது - முகுளக்கையிற் கபோதக்கையை எதிரிட்டுச்
சேர்ப்
பது ; என்னை ? “வருத்த மானம் வகுக்குங் காலை, முகுளக் கையிற்
கபோதக்
கையை, நிகழ்ச் சேர்த்து நெறியிற் நென்ப ” என்றாராகவின்.

(கரு)

இச்சொல்லைப்பட்ட பதினாற்தும் பிணையற்கையெனக்கொள்க.

இணைக்கையெனினும்

இரட்டைக்கையெனினும்

பிணையலெனினுமொக்கும்.

இத்தன்மையவாகிய பிணையலுமென்க.

¹ இது உடோளமொவ்வக் கூறப்படும்.

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

௧௦௯

கஅ. எழிற்கையுந் தொழிற்கையுமென்றது: எழிற்கை -

யற்கை. தொழிற்கை - தொழில்பெறக்காட்டுங்கை.

அழகுபெறக்காட்

உம்மையாற் பொருட்கையும் கூறப்பட்டது.

பொருட்கை - பொருளுறக்காட்டுங்கை; என்னை? “அவைதா, மெழிற்கை யழிகே தொழிற்கை தொழிலே, பொருட்கை கவியிற் பொருளா கும்மே” என் றுராகலின்.

கக. கொண்ட வகையறிந்து : கொண்டவகையறிதலாவது பிண்டியும் பிணையலும் புறக்கூத்துக்குரியகையென்றும், எழிற்கையும் தொழிற்கையும் அகக்கூத்துக்குரியகையென்றும்றிதல்.

கூத்துவருகாலையென்றது - கூத்துக்களின் வரவு நிகழுமிடத்தென்க.

உஉ - உக. கூடை

செய்தகை.....களைதலுமென்றது - அகக்கூத்து நிகழுமிடத்து ஒற்றையிற்செய்த கைத்தொழில் இரட்டையிற் புகாமலும் இரட்டையிற்செய்த கைத்தொழில் ஒற்றையிற்புகாமலும் களை சல். இன்னும் தேசியிற் கைத்தொழில் மார்க்கத்துப் புகாமலும் மார்க்கத் துக்கைத்தொழில் தேசியிற்புகாமலும் களைதலென்றுமாம்; ஒற்றையும் இரட்டையும் தேசிக்கூறுகலானும் இரட்டையும் இரட்டைக்கூரட்டையும் வரிசுற் கூறுகலானுமென்க.

உஉ - கூ. பிண்டி

செய்தகை.....களைதலுமென்றது புறக்கூத்தினிடத்துப், பிண்டியென்றது - பொருட்கையென்றும், பிணையலென்றது - தொழிற்கையென்றுமாம்.

இதன்கருத்து: ஆடல் நிகழுமிடத்து அவியநிகழாமலும் மிடத்து ஆடலிகழாமலுங்களைதல்.

அவியநிகழு

உச. குரவையும்.....செலுத்தியென்றது -

குரவைக்கூத்திற்குரிய கால்களும், வரிக்கூத்திற்குரிய கால்களும்
தம்மில் விரவாதபடியே கூத்தை நடத்தியென்க.

¹ “குரவை.....இயல்பிற் றென்ப.”

“வரியெனப்படுவது வகுக்குங் காலைப், பிறந்த நிலனுஞ் சிறந்த
தொழிலு, மரியக்கூறி யாற்றழி வழங்கல்.”

உரு. ஆடற்கு.....தன்னொடு மென்றது - இக்கூத்துக்களை
இப்படியால் அவற்றுடனேபொருந்த ஆடவும் ஆடுவிக்கவும் வல்ல
மென்றவாறு.

ஆடலாகியதொடு அறிந்த புணர்த்த விளக்கவறிந்து அறிந்து
னென்க.

செலுத்தி அமைந்த ஆசா

[இசையாசிரியக் அமைதி.]

உச-உச. யாமுன்குழலுஞ்.....இசையோன் முனும்

¹ இப்புத்தகம் உச. ௧௦ ஆம்பக்கங்களிற் லார்க்க. ௧00

சிலப்பதிகாரம்

(இ - ன்.) யாழ்ப்பாடலும் வங்கியப்பாடலும் இருவகைத்தாளக்
கூறுபாடு
களும் மிடற்றுப்பாடலும் மந்திராகியசுரத்தினையுடைய தண்ணுலையும்
அகக்

கூத்துப் புறக்கூத்துப் பதினொராடென்னும் கூத்துக்களும் வல்லையு இவற்றுடனே சேரச்செய்த உருக்களை இசைகொள்ளும்படியும் இரதம் பொருந்தும் படியும் புணர்க்கவும் வல்லையு இருவகைப்பட்ட பாடல்களுக்கும் பொருளான இயக்கம் நான்கினையுமமைத்துத் தேசாந்தரங்களிற் பாடையுமறிந்து அந்தப்பாடைகள் இசைபூணும்படியையுமறிந்து இயற்புலவனினையும் நாடகப்புலவனிலவரவுகளும் இவற்றுக்கு அடைத்த பாடல்களும் தம்மிற்சந்திப்பிக்கு மிடத்துக் குற்றந்தீர்ந்த நூல்வழக்காலே வருக்கவும் விரிக்கவும் வல்லையுள்ள இசைப்புலவனுமென்றவாறு.

இது பொழிப்புரை.

உசு. யாழ்மென்றது - யாழ்ப்பாடனுமென்றவாறு.

யாழ் நூல்வகைப்பதும்: அகவை:—பேரியாழ், மகடயாழ், சகோடயாழ். செங்கோட்டியாமென்பது. இவை நாலுர் பெரும்பான்மை; இறுபான்மையான வருவன பிறவுமுள, என்ன? “பேரியாழ் பின்னு மகடஞ் சகோடமுடன், சீர்பொலியுஞ் செங்கோடு செப்பினர் - தார்பொலித்து, மன்னுந் திருமார்ப வண்கூடற் கோமானே, பின்னு முளவே பிற” என்றாராகலின்

இந்நூல்வகை யாழிற்கும்

பத்தொன்றும், மகடயாழிற்குப்

நாற்பொள்ளுநிடத்துப் பேரியாழிற்கு இரு

பத்தொன்பதும், சகோடயாழிற்குப் பதின

ஐதும், செங்கோட்டியாழிற்கு எழுக்கொள்ளப்படுக; என்ன? “ஒன்று மிருபது” மொன்பதும் பத்துடனே, சிந்தபதி அன்றும் பின்னே முந் - குன்றாத, நூல்வகை யாழிற்கு நன்னரம்பு சொன்முறையே, மேல்வகை நாலோர் விதி” என்றாராகலின்.

இனி இவ்விடாமென் னும் ஒன்றிற்கு அகமர்த பலவுறுப்பாகிய "கோட்டினை
தமைதியுங் கொளுவிய வாணியு, மாட்டிய பத்தரின் வகையு மாட்கமுந், தந்
திரி யமைதியுஞ் சாத்திய பிறவு, முந்திய நாலின் முடிந்த வகையே" வகுக்கப்
பட்டனவெல்லாம் காண்கவியீடு, "குற்றநீங்கிய மாழ்"
என்பதன்கண் விரியக்கூறுதும்.

உக. குழலுமென்றது - வங்கியப்பாடலுமென்றவாறு.

குழல் - வங்கியம்; அதற்கு மூங்கில், சந்தனம், வெண்கலம்,
செங்காவி, கருங்காலியென ஐந்துமாம்; என்ன? "ஒங்கிய மூங்கி
லுயர்சந்து வெண்கல
மே, பாங்குறுசெங் காலி கருங்காலி - பூங்குழலாய், கண்ண
கிவக ளாமென்றார், பண்ணமைந்த தூவல்லோர் பார்த்து"

ஐவந்த கழைத்
என்றாராவின்.

இவற்றன் மூங்கிலிற்செய்வது உத்தமம்; வெண்கலம் மத்திமம்;
ஏனைய அதமமாம். மூங்கில் பொழுதுசெய்யும்; வெண்கலம் வலிது;
தம் ஒத்தநிற்கும்.

மரம் எப்பொழு

(பி - ம.) "ஒருநீழைப்பத்துடனே நின்றபற்குறேழு நேரேக்காற்"

ந. — அரங்கேற்றுகாதை.

இக்காலத்துக் கருங்காலி செங்காலி சந்தனம் இவற்றை
கொள்ளப்படும்;

கருங்காலியேண்டுமென்பது பெருவழக்கு. இவை கொள்ளுங்கால் உயர்ந்த ஒத்த
நிலத்திற் பெருகவளர்ந்து காங்காற்றுமபங்கின் நாடமில்லையானதலான் மயங்க
காநிலத்தின்கண் இளமையும் நெடும்பிராபமுமின்றி ஒருபுருடாய்ப்புக்க

பெரிய
மாத்தையெட்டி ஒருபுருடாகாரமாகச்செய்து அதனை நிறுவின ஆறஇட்டு
வைத்துத் திருகுதல் பிளத்தல் போழ்த்துபடுதலின்மையையறிந்து ஓர் யாண்டு
சென்றபின் இலக்கணவகையான் வங்குபடுச்செய்யப்படும்; என்னை?
“உயர்ந்த * சமதலைத் தோங்குக்கா னுன்கின், மயங்காமை சின் த
மரத்தின் - மயங்காமே, முற்றிய மாமரத் தன்னை முதற்புந்து,
குற்றியிலோ பாண்டிற் கொளல்” என்று நாகலின்.

இதன் பிண்டியிலக்கணம்:—நீளம் இருபதுவிரல்; சுற்றளவு
நாலரைவில. இது துளையிடுமிடத்து நெல்லரிசியில் ஒருபாதி
மரணித்துக்கட்டித்து வெண் எலத்தாலே அனைசுபண்ணி
இடமுதக்கையடைத்து வலமுதம் வெளியாகவிடப் படும்; என்னை?
“சொல்லு மிதர்களவு எலத்தாஞ் சுற்றளவு, நல்விடல்க னுல
என்னுதலாய் - சொல்லத், துளையவு நெல்லரிசி * தம்படாபு, வளை
வலமெல் வங்குப் மென்” என்று நாகலின்.

இனித் துளையளவிலக்கணம்:—அளவு இருபதுவிரல். இதிலே
அம்புமுதத் தின் இரண்டுநீக்கி முதல்வாய்விட்டு இம்முதல்வாய்க்கு
ஏழங்குலம்விட்டு வளை வாயினுமிரண்டுநீக்கி நடுவினின்று
ஒன்பதுவிரலினும் எட்டித்துளையிடப்படும்.

இவற்றுள் ஒன்று முத்திரையென்றுகழித்துக்கீ
வைத்து ஊதப்படும். துளையின் இடைப்பாப்பு சிந்த ஏழினும்
ஒருவிரலகலம்

எழுவிர்ல்

கொள்ளப்

புகம்; என்னை? "இருவிர்க ணீக்கி முதல்வாய்ப்பு நீக்கி, மருவ
துளையெட்டு மென் னும் - பெருவிர்க, ணுலஞ்சு கொள்க பரப்பென்ப நன்
னுதலாய், கோலஞ் செய் வங்கியத்தின் டுது" என்றாகலின்.

இவ்வங்கியம் ஊதுமிடத்து வளைவாய்ச்சர்த்ததுளை
முத்திரைபென்று நீக்கி முன்னின்ற ஏழினையும் எழுவிடல்பற்றி வாசிக்க.

எழுவிர்லாவன:-இடக்கையிற்பெருவிர்லும் சிறுவிர்லுநீக்கி மந்தைமுன்று
விர்லும், வலக்கையிற்பெருவிர்லொழிந்த நான்குவிர்லும் ஆக எழுவிர்ல
மென்க. என்னை? "வளைவா மருகொன்று முத்திரையாய் நீக்கிக், துளையெழி
னின்ற விர்ல்கள் - விளைபாட், டிடமுன்று நான்குவல மென்றாகா
ணாகா, வடமாரு மென்முலையாய் வைத்து" என்றாகலின்.

இவ்வங்கியத்து எழுதுளைகளில் இசைபிறக்குமாறு:-அஃது எழுத்தாற்
பிறக்கும். எழுத்து, ச ரி க ம ப த நி என்பன. இவ்வெழுத்துகளையும்
மாத்திரைப்படுத்தித்தொழில்செய்ய இவற்றுள்ளே ஏழிசையும்பிறக்கும்.

ஏழிசையாவன:-சட்சம், ரிடபம், காந்தாரம், மத்திமம்,
பஞ்சமம், தைவதம், நிடாதமென்பன. இவைபிறந்து இவற்றுள்ளே
பண்கள் பிறக்கும்;

(பி - ம்) * 'சுமதிலத்' † 'தாபகிடமாய்'

கூஉ

சிலப்பதிகாரம்

என்னை? “சரிக மபதரியென் தேமுழுத்தாற் றுனம், வரிபரந்த கண்ணினாய்
வைத்துத் - தெரிவரிய, வேழிகையுந் தோன்று மிவற்றுள்ளே பண்பிறக்குஞ்,
குழமுதலாஞ் சுத்தத் துனை” என்றார்களின்.

இத்தன்மைத்தாகிய குழலுமென்க.

உக. சீருமென்றது - “செம்முறை புறம்பே மெய்நிலை கொட்ட, வீட்ட
விமீர்த்தல்” என்றுசொல்லப்படாநின்ற வண்ணக்கூறுபாட்டையும் இரு
வகைத்தானக்கூறுபாட்டையும் பாலைநிலையிலும் பண்ணுநிலையிலும் நிலைப்
படப்படுத்துத் துய்தாகக் காட்டுந் தன்மையுமென்க.

இதன்பகுதியெல்லாம் ஈண்டுரைப்பிற்பெருகும்; வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.
அஃதன்றித் தவ்வகையோத்தீதுள்ளுங்காணலாகும்.

உக. மிடறுமென்றது - “சாரீரவீணையுமென்றவாறு.

அதனை, “பூதமுதற் சாதனத்தாம் புற்கலத்தின் மத்திமத்து, நாதமுத
லாமெழுத்து நாலாக - வீதி, வருவரத்தாற் றுணத்தால் வந்து வெளிப்பட்ட,
புருவரத்தாற் றேற்ற மிகைக்கு” என்பதனாறுணர்க.

புற்கலம் - உடம்பு. அப்புற்கலத்துக்கு முதலாயுள்ள பூதமாவன: மண்
நீர் தீ வளி வானெனவிலை, என்னை? “மண்ணுட வீர்தெருப்புக் கால்வான
மென்றிவைதா, மெண்ணிய பூதங்க ளென்றறிந்து - நண்ணிய, மன்னர்க்கு
மண்கொடுத்து மாற்றார்க்கு விண்கொடுத்த, தென்னவர்கோ மாணே தெனி”
என்றார்களின்.

இப்பூதங்களைந்தானும் புற்கலமாமென்ற ஆசான் மாணுக்கன் பணிந்து
 பூதங்கடாம் ஒன்றோடொன்று கூடுவனவல்ல; மண் செறிதலைக் குணமாக
 வுடைத்து; நீர் நெகிழ்தலைக் குணமாகவுடைத்து; தீத் தெறுதலைக் குணமாக
 வுடைத்து; காற்று ஓரிடத்தும் நிலைபெற்றுநிற்பதன்று; ஆகாயமென்பது
 ஒருருவுண்டில்லையன்று; அன்றியும் “செப்பிய பூதங்கள் சேர்ந்தோர் குதி
 யன்றே, யப்பரிசு மண்ணைந்து நீர்நாளை - மொப்பரிய, தீயாகின் மூன்றிரண்டு
 காற்றம் பரமொன்று, வேயாருந் தோளி விளம்பு” என்பதனால் மண் ஐந்து
 பயனுடைத்து; நீர் நான்குபயனுடைத்து; தீ மூன்றுபயனுடைத்து; காற்று
 இரண்டுபயனுடைத்து; வான் ஒருபயனுடைத்து; ஆதலால் இவை ஒன்றோ
 டொன்று கூடுவனவல்லவாகவும் இவற்றின் கூட்டமுடம்பென்றீராதலால்
 இவ்வைந்தின்கூட்டம் உடம்பாவது எவ்வாறோவெனின்,—இதற்குவிடை,
 “மெய்வாய்க்கன் மூக்குச் செவியெனப் பேர்பெற்ற, வைவாயு மாயவற்றின்
 மீதடுத்தத் - தய்ய, சுவையொளி யூரேகை நாற்றமென் நைந்தா, லவை
 முதற் புற்கலமா” என்பது. இது பூதங்கள் பரிணமித்து உடம்பாமாறு
 உறுகின்றது:—

பூதங்களைந்தும் தத்தம் தன்மைநீங்கி மண் உடம்பாயும், நீர் வாயாயும்;
 தீக் கண்ணாயும், காற்று மூக்காயும், ஆகாயம் செவியாயும் நின்று உடம்பாம்.

(பி. ம்.) * ‘சீதலி’

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

கூட

பொறிகடோறும் வினியோகப்பட்ட புலன் சுவைமுதல்
 ஐந்துவகைப்படும். இவ்வைந்தும் பொறியைநினைமேறி, மண்ணால்
 உடம்பு ஊராயும், நீரால் வாய் சுவையாயும், தீயாற் கண் ஒளியாயும்,
 காற்றால் மூக்கு நாற்றமாயும், வானாற் செவி ஓசையாயும்வந்து
 உடம்பாம். அன்றியும் மண்ணின்பகுதி நரம்பு இறைச்சி என்பு மயிர்
 தோலென வைந்து . நீரின் பகுதி நீர் மூளை சுக்கிலம் நிணம்

உதிரமெனவைந்து.

“பசிசோம்பு னைத்துநங் காட்சிநீர் வேட்கை, தெசிகின்ற தீக்குணமோ றைந்த - மொசிகின்ற, போக்கு வரவுநோய் கும்பித்தன் மெய்ப்பரிசும், வாக் குடைய காற்றின் வகை” என்பது சீயின் குணமும் காலின் குணமுமுணர்த்து கின்றது; ஆவன: பசி சோம்பு நைத்துநங் காட்சி நீர்வேட்கையெனவிலை தீக்குணம். போக்கு வரவு நோய் கும்பித்தன் பரிசமெனவிலை காற்றின் குணம்.

“ஓங்கும் வெகுளி மதமான மாங்கார, நீங்கா யுலோபமுட னிவ்வைந் தும் - பாங்காய், வண்ண முலைமடவாய் வான கத்தின் கூறென்ற, ரெண்ணி மிக னா லுணர்ந்தோ ரென்.” இஃது ஆகாய் த்தின் குணமுணர்த்துகின்றது; ஆவன: வெகுளி மதம் மானம் ஆங்காரம் உலோபமெனவிலை. இருபத்தாந்துங் கொண்டு உடம்பாம்.

இப்பூதகுணம்

“ஒப்பார் பிராண னபாண னுதானனுடன், நப்பா வியானன் சமான னே - யிப்பாது, நாகன் நனஞ்சயன் கூர்மன் கிருகரன், நீதிலாத் தேவதத்த னே” என்பது தசவாயுக்கையுமுணர்த்துகின்றது; ஆவன:—பிராணன் அபா னன் உதானன் வியானன் சமானன் நாகன் கூர்மன் கிருகரன் தேவதத்தன் நனஞ்செயனெனவிலை.

“இடைபிங் கலைசுமுனை காந்தாரி யத்தி, புடைநின்ற சிங்குவை சங்கினி டுடாவோ, டங்குரு கன்னி யலம்புடை யென் றரைத்தார், தங்குதச நாடிக டாம்.” தசநாடிகளாவன:—இடை, பிங்கலை, சுமுமுனை, காந்தாரி, அத்தி, சிங்குவை, சங்கினி, டுடா, குரு, கன்னி, அலம்புடை எனவிலை;

“பூத வகைகளோ ரைந்தாய்ப் பொறியைந்தாய், வாதனையோ
 ரையைந்
 தாய் மாருதமு - மேதகுசீர்ப், பத்தாகு நாடிகளும் பத்தாகும் பாரிடத்தே,
 முத்திக்கு வித்தா முடம்பு” என்பது பூதபரிணாமமுணர்த்துகின்றது:—பூதங்க
 ளைந்தாவன:—மண் முதலாயின; பொறியைந்தாவன:—செவிமுதலாயின;
 புலனைந்தாவன:—சத்தமுதலாயின;வாதனையையெந்தாவன:—நரம்புமுதலிய
 ஐந்தும், நீர்முதலிய ஐந்தும், பசிமுதலிய ஐந்தும், போக்குமுதலிய ஐந்தும்,
 வெகுளிமுதலிய ஐந்தும். தசவாயுக்களாவன:—பிராணன்முதலியபத்தம்.
 தசநாடிகளாவன:—இடை பிங்கலைமுதலிய பத்தம். மூலாதாரத்த எழுபத்
 தீராயிரநாடிகளும் பீர்க்கங்கூட்டின் மூன்றுகண்ணும் போல இடை பிங்கலை
 சுழுமுனையென்னும் மூன்றுநாடிகளுமாய் நடுவுநின்ற சுழுமுனையொழிய இரண்
 டானும் மேனோக்கியேறி இரண்டுமூக்கானும் ஒரோர் பாரிசத்து ஐந்து நாழிகை
 யாகக் கொண்டு ஒருமாத்திரையில் ஊற்றிருபத்தைந்து சுலாசமாய் ஒருசுவா

௧௦௪ சிவப்பதிகாரம்

தத்திலே பன்னிரண்டங்குலியளவு புறப்பட்டு ளைங்குலி தேய்ந்து
 என் விரலடக்குகின்றது பிராணவாயுவெனக்கொள்க.

மாத்திரையாவது:—இரண்டரை நாழிகையை * எட்டுக்கூறிட்டு
 நென்றதிக.
 ஒருகூ

அபானவாயு மலமுத்திரங்களைப் பெய்விக்கும். உதான ன்
 கண்டத்தானத் தில் நிற்கும். வியானவாயு போக்குவரவு செய்து
 இயங்கப்பண்ணும். சமான் வாயு அதுவகைச்சுவையையும்
 அன்னத்தையும் பிரித்து எழுவகைத் தாதுவின் கண்ணும் கலப்பிக்கும்.
 கூர்மன் இடைப்பும் விழிப்பும் உறக்கமும் உணர்ச்சியும் பண்ணும்.

நாகன் விக்கலிவிக்கும். கிருகரன் கோபத்தைப்பண்ணுவிக்கும். தேவதத்தன் உடம்பெரிப்பைப் பண்ணுவிக்கும். தனஞ்சயன் பிராணன் போன பின்னும் உடம்பைவிடாதேநன்று முன்றாள் உதிப்பித்து உச்சத்தையிற் பிற கூற்றிலே மூன்றுதொழுகை வெடித்துப்போமென்றறிக.

நாடிகள்

எழுபத்திராயிரத்திலும் தச நாடிகள் பிரதானமெனக்கொள்க.

என்னை ? “இடையிற் கல்யிர ன்ந

மேறும் பிராணன், புடைநின் தபாணன் மலம் போக்குச் - தடையின்றி,
புண்டனகி ழாக்கு முகானன் சமாளனென்
குங், கொண்டெறியு மாறிததச் கூறு”
கன் விக்கலாம், பேர்வில் விடானன்

எனவும். “கூர்ம னிணைப்புவிழி கோணு

பெரிதியக்குந் - போர்மலியுங், கோபங்

கிருகரனும் கோபப் புடம்பெரிப்புத், தேவதத்த னுருமென்று தோர்” எனவும்,
“ஒழிந்த தனஞ்சயன்பே ரோதி லுயிர்போய்க், கழிந்தாலும் பின்னுடலைக்

கட்டி - யழிந்தழிப, முந்தா னுதிப்பித்து முன்னியவான் மாவின்றிப், பின்ன
வெடித்துவிடும் பேர்ந்து.” எனவும் இவைநூலுக்கமுடைய சீகண்டியாநூல்
கூறினாராகலின்.

இங்ஙனம் பூதங்களானும் பொறிமுதலியவற்றானும் வாயுக்களானும் நாடிக
களானும் பரிணமித்துச் சக்கில ரோணிதங்களாலே உடம்புகொண்டு இரு
வினையும் தன்னகத்தடங்கி யிர்பிறக்குமென்றறிக.

“துய்ய வுடம்பளவு தொண்ணூற்றா தங்குலிபா, மெய்யெழுத்து
நின்றி யங்கு மெல்லத்தான் - வையத், திருபாறு நாற்பதோ டேழ்பாதி
நீக்கிக், கரு வாகு மதோரங் காண்” என்பது இசைக்குப்
த்துகின்றது:—

பிறப்பிடமாயுள்ள ஆதாரமுணர்

சரீரத்தளவு தன்கையால் தொண்ணூற்றாறுங்குலம்; இதனுள்
மேலே நாற்பத்தேழரையங்குலமும் கீழே

நாற்பத்தேழரையங்குலமும்விட்டு நடுவின்ற ஓரங்குலம் மூலாதாரம்.
நியங்குமெனக்கொள்க.
இதன்மேலே நால்விரல்விட்டுப் பின்னாநாறின்

“ஆதாரம் பற்றியசைவ முதலெழுத்த, முதாரந்த மெய்யெழுத்து முன்
கொண்டு - போதாரு, முந்தி யிடையினியா யோங்குமிடை பிங்கையால், வந்து
மேலேசையாம் வைப்பு”, “ஐவகைப் பூதமு மாய சரீரத்த, மெய்பெற

(பி. ம.) “இருபத்தெட்டு”

கூ.—அரங்கேற்றுகதை.

கூடு

நின்றியங்கு மெய்யெழுத்தாற் - றய்ப், வொருநாடி நின்றியங்கி
லோங்கி, வருமா லெழுத்துடம்பின் வந்த.”

புந்திமே

இனி ஆளத்தியாமா துணர்த்துகின்றது:—“மகரத்தி னொற்றும்
சுருதி விர

வும், பகருங் குறினெழல்பா ரித்து-நிகரிலாக், தென்னு தெனுவென்று பாடுவரே
லாளத்தி, மன்னாவிச் சொல்லின் வகை.” முதலிற்பாடுமிடத்த மகரத்தினொற்
ருலே நாதத்தை உச்சரிக்குமரபு பகரிற் பாரித்து முற்கூறிய நாதத்தினத் தொ
ழில்செய்யுமிடத்துத் குற்றெழுத்தா லும்

நெட்டெழுத்தா லுஞ்செய்யப்படும்.

அவை அச்ச பாரியென்று பெயர்பெறும். அச்சக்கு
எழுவாய் குத் தெழுத்து. பாரியைக்கு எழுவாய் நெட்டெழுத்து. அச்ச
பாரியை கூத்துடனிகழும்.

தாளத்துடனிகழும்.

ஆளத்திசெய்யுமிடத்துத் தென்னுவென்றும் தென்னுவென்றும்
இரண்ட ஸசயங்குட்டித் தென்னுதென்னுவென்றும் பாடப்படும்.
இவைதாம் காட்டா னத்தி, நிறவானத்தி,
பண்ணுளத்தியெனமுன் துவகைப்படும்.

10ம்

இவற்றுட் காட்டாளத்தி அச்சுடனிகழும். நிறவானத்தி நிறம்குலையா
பாரியையுடனிகழும். பண்ணுளத்தி பண்ணையே கருதி வைக்கப்படும்

“குன்றாக் குறிலைந்துங் கோடா நெடிலைந்து, நின்றூர்ந்த மந்தகரந் தங்
வொய் - நன்றாக, நீளத்தா லேழு நிதானத்தா னின்றியங்க, வானத்தி யாமென்
றதி” என்பது ஆளத்திக்கு இன்னும்பரிவதோரிலக்கணமுணர்த்துகின்றது:—
குன்றாக் குறிலைந்துங் கோடாநெடிலைந்துமென்றது - குற்றெழுத்தாலும் நெட்
டெழுத்தாலும் ஆளத்திசெய்யப்படும் எ - று. குற்றெழுத்தைந்தாவன:—அ
இ உ எ ஒ; நெட்டெழுத்தைந்தாவன:—ஆ ஈ ஊ ஏ ஓ எனவியை.
நின்றூர்ந்த வென்றது - மெய்யெழுத்தாகிய பதினெட்டெழுத்தினுள்ளும்
மவ்வும் நவ்வும்

தவ்வென மூன்றெழுத்துமல்லா மந்தையெழுத்துக்கள் ஆளத்திக்கு வரப்
பெறு எ - று. இம்முவகைமெய்யினுள்ளும் மவ்வினம் சுத்தத்திற்குரித்து;
நவ்வினம் சாளரத்திற்குரித்து; தவ்வினம் தமிழ்க்குரித்து; விரவவும்பெறும்.

இங்ஙனம் மூலாதாரந்தொடங்கிய எழுத்தினுதம் ஆளத்தியாய்ப்
பின் இசையென்றும் பண்ணென்றும் பெயராம்; என்னை? “பாவோ
டானத விசை யென்றார் பண்ணென் றார், மேவார் பெருந்தான
மெட்டானும் - பாவா, பெடுத் தான் முதலா விருநான்கும் பண்ணிப்,
படுத்தமையாற் பண்ணென்று புார்.” பல இயற்பாக்களுடனே நிறத்தை

இசைத்தலால் இசையென்றுபெயராம்.

பெருந்தானமெட்டினும்
பண்ணென்று பெயராயிற்று.

இரியைகளெட்டாலும்

பண்ணிப்படுத்தலாற்

பெருந்தானமெட்டாவன: நெஞ்சும் மிடறும் நாக்கும் மூக்கும்
கும் உதமும் பல்லும் தலையுமெனவிலை.

அண்ணாக்

இரியைகளெட்டாவன:—எடுத்தல் படுத்தல் நலிதல்
ஒலி உருட்டி தாக்கு எனவிலை.

கம்பிதம் குழலம்

இங்ஙன ம்பிறந்து பண்ணப்படும் பண்ணும் இசையுமாகிய
இவற்றைப் பயக்கும் மிடறு, ஆகுபெயரான் மிடற்றுப்பாடற்காயிற்று.

கச

கச

சிலப்பதிகாரம்

உள. தாழ்ஞரற் தண்ணுமையென்றது - தாழ்ந்த
ஞரலினைபுடைய தன்

னுமைக்கருவிமுதலாயின வாசித்தலுமென்க.

அவையான:—பேரிகை, படகம், இடக்கை, உடுக்கை, மத்தளம்,
சல்லிகை

கரடிகை, திமிகை, குடமுழா, தக்கை, கணப்பறை, தமருகம்,
தண்ணுமை,

தடாரி, அந்தரி, முழவு, சந்திரவீனயம், மொந்தை, முரசு, கண்விடி

தாம்பு, நிசாளம், துடுமை, சிறுபறை, அடக்கம், தருணிச்சம், விரலேறு, பாகம், உபாங்கம், நாழிகைப்பறை, தடி, பெரும்பறையெனத் தொலாற்செய்யப்பட்ட கருவிகள்.

என்றே ? “பேரிதை படக மிடக்கை யுடுக்கை, சீர்மிரு மத்தளஞ் சல்லிகை கரடிகை, திமிலை குடமுழாத் தக்கை கணப்பறை, தமநுகத் தண்ணுமை தாவி தடாரி, யந்தரி முழுவொடு சந்திர வளைய, மொந்தை முரசே கண்ணிடு தாம்பு, நிசாளம் துடுமை சிறுபறை யடக்க, மாசி தருணிச்சம் விரலேறு பாகம், தொக்க வுபாங்கம் ‘ தடிபெரும் பறையென , மிக்க நாலோர் விரித்துரைத் தன்னுராகலின்

தனரே’

இவை அகமுழவு அகப்புறமுழவு புறமுழவு புறப்புறமுழவு * முழவு நாண்முழவு காலைமுழுவென எழுவுகைப்படும்.

பண்ணமை

அவுற்றன் அகமுழுவாவான் :—முன்சொன்ன உத்தமமான மத்தளம் சல்லிகை இடக்கை கரடிகை பேரிதை படகம் குடமுழா வெனவிலை.

அகப்புறமுழுவாவான் :— முன்சொன்ன மத்திமமான தண்ணுமை தக்கை தருணிச்சமுதலாயின.

புறமுழுவான் :—முன்சொன்ன அதமக்கருவியான கணப்பறைமுதலாயின.

புறப்புறமுழுவாவான் :—முற்கூறப்படாத நெய்தற்பறைமுதலாயின.

பண்ணமைமுழுவாவான் :—முன்சொன்ன வீரமுழவுநான்கும்.

அவையா வான் :—முரசு நிசாளம் துடுமை திமிலையெனவிலை.

நான்முழுவாவன்:—நாட்பறை; ஆவது நாழிகைப்பறை.

காலைமுழுவாவன் முன் தாடியென்றது.

இனி இவற்றுள், மத்தளம்:—மத்து ஒசைப்பெயர்; இசையிடனாகிய கருவி
கட்கெல்லாம் தளமாதலான் மத்தளமென்று பெயராயிற்று.

இக்கருவி பலகூத்துக்களுக்கு உரித்தாகாலானும் பாடலெழுத்தான்
உள்ளே பிறத்தலானும் முழவுகளெல்லாம் இதனுள்ளே பிறத்தலானும்
இதனை † நான் முகனென்பர்.

சல்லிகையென்றது - சல்லென்ற ஒசையையுடைத்தாதலாற்
பெயர்.
பெற்ற

¹ முன்புகூறிய நாழிகைப்பறை இவ்விடத்துக்கூறப்பட்டிருக்கிறது.

² "தரித்த மதங்க மோடு மத்தளஞ் சல்லி, பெருத்த கரடிகையே பேரி - புரத்த,
படகங் குடமுழுவம் பாய்நாய வேழு, மடைவேழுதற்குவி யாய்" என்பது சுந்தரனார்
தப்பிரசாசம். (பி - ம்) * 'டன்மைமுழவு', † 'தான்முகனென்றவாறு'

ஈ—அரங்கேற்றகாதை.

கௌ

ஆவஞ்சியெனினும் குடுக்கையெனினும்
இடக்கையெனினுமொக்கும்; அதற்கு ஆயினுடைய வஞ்சித்தோலைப்
போர்த்தலால் ஆவஞ்சியென்று பெயராயிற்று;
குடுக்கையாகவடைத்தலாற் குடுக்கையென்றுபெயராயிற்று; வினைக்
கிரியைகள் இடக்கையாற்செய்தலின் இடக்கையென்றுபெயராயிற்று.
கரடி கத்தினுற்போனும் ஒசையையுடைத்தாதலாற்
கரடிகையென்று பெயராயிற்று.
பிறவற்றையும் இங்ஙனம் உய்த்துணர்ந்துகொள்க.
இவற்றுள் முதலிற் கரங்கொள்வது மத்தளமாதலின்

முத்தற்கருவியாயிற்று.

இடைக்கருவி சல்லி; இடைகொளவைத்ததாகலின்.

கடைக்கருவி உடுக்கை; கடைக்கட்டிட்டு உரித்தாகலின்.

இங்ஙனமாகிய கருவிகட்கெல்லாம் முதலாக இனங்கித்

தண்ணுமைபொன் நையுமே கூறினார்.

உள. ஆடலொடென்றது - அகக்கூத்துப் புறக்கூத்துப்
பென்று சொல்லப்படாவின்ற ஆடலுடனே எ - று.

பதினொரட

ஒடு, உடனிகழ்ச்சி; “ஒடுவென் னிளவி யுடனிகழ் வாகும்”
கலின்.

என்றாரா

இச்சொல்லப்பட்டவற்றுடனே யொன்றவாறு

உள - அ. இவற்றி னிசைந்த.....படுத்தென்றது -

இச்சொல்லப்பட்ட

கூத்துக்களுக்குச் சேராச்செய்த உருக்களை இசைகொள் ளம்படியும்
சுவைபொருந் திம்படியும் புணர்க்கவல்லனாகி எ - று.

உக. வரிக்கும் ஆடற்கும் உரிப்பொருளியக்கியென்றது -
செந்துறை வெண்டிறை என்னப்படா சின்ற இருவகைப்பாடல்க ளுக்கும்
உரிமைப்பொருளா யமைந்த இயக்கம் நான்கினையுமமைத்தென்றவாறு.

கூ. தேசிகத்திருவின் ஓசை கடைப்பிடித்தென்றது -
இயற்சொல் திரி சொல் திசைச்சொல் வடசொலென்று சொல்லப்பட்ட
சொற்கள் இசைபூணும் படியைக் கடைப்பிடித்தறிந்தென்றவாறு.

கூ. உ. தேசிகத் திருவின்.....அறிவினனாகி யென்றது-இச்சொற்
களிற் புணர்ப்புண்ட இசைவேறுபாடுகளையெல்லாம் குற்றந்தீர உணரவல்ல
அறிவினையுடையனாகி எ - று.

கவியது குறிப்புமென்றது - இயற்புலவனினேந்த கோட்பாடுமென்க,
ஆடற் றொகுதியுமென்றது - ஆடலாசிரியனிடம் மேல்வரவுகளின்
தியும் எ - று.

தொகு ^{௩௪. பகுதிப்பாடலுமென்றது} - இவற்றின்பகுதிக்கு
மென்றவாறு.
அமைந்த பாடலு

கொளுத்துங் காலைமென்றது - இக்கூத்துக்களை ஆசிரியன்
பாடலுள்ளிட்டவற்றுக்கும் சேரவியற்றுமிடத்தென்றவாறு.

குறிப்புக்கும்

௧௦௮

சிலப்பதிகாரம்

௧௧ - ௧. வசையறகேள்வி.....இசையோள் குணமென்றது - இச்
சொல்லப்பட்டவற்றைக் குற்றந்தீர்ந்த னவழக்காலே வகுக்கவும் விரிக்கவும்
வல்ல பாடலாசிரியனுமென்க.

இசையுடன்படுத்த இயக்கிக் கடைப்பிடித்து உணர்ந்த
விரிக்கும் இசையோனென்க.

அறிவினகுடி

[கவிஞன் அமைதி.]

௧௨ - ௪௪. இமிழ்கடல்.....என்னுற்புலவனும்

௧௨ - ௮.

இமிழ்கடல்.....தன்மையனாகியென்றது - ஆரவாரத்தை புடைய
கடல்குழந்தலிலத்திலே வடக்கும் தெற்கும் குடக்கும் குணக்கும் வேங்
கடம் குமரி தீம்புனற்பெனவமெனத் தமிழ்காட்டிற்கு எல்லாகூறப்பட்ட

தமிழ்ச் தேசத்தாரிய மூன்றுதமிழும் போமென்னுந்
தன்மையையுடையனாகி எ - று.

சு.க - ௪௦. வேத்தியல்.....பிடித்தென்றது -
வேத்தியலென்றுப் பொதுவியலென்றுங் கூறப்பட்ட
இரண்டுகூறுபாட்டினையுடைய நாடகநூலை கன்னுகக் கடைப்பிடித்து எ - று.

வேத்தியல் அகம், பொதுவியல் புறமென்பாரும்,
அவை முடிந்தனால்களிற் கண்டுகொள்க.

பிரிதுகூறுவாருமுளர்.

சு.க - ௨. இசையோன்.....அதுபட
புலவன் ஆளத்திவைத்த பண்ணீர்மையை முதலும்

வைத்தென்றது - இசைப்

முறையும் முடிவும் நிறை

யும் குறையும் கிழமையும் வலிவும் மெலிவும் சமனும் வரையறையும்

நீர்மையு மென்னும் பதினொருபாருபாட்டினுமறிந்து

அறிந்தவண்ணம் அவன்தாள விலையில் எய்தவைத்த நிறம்

தன்கவியினிடத்தே தோன்றவைக்கவல்லனாகுப் எ - று.

சு.க - ௪. மாற்றோர் செய்த.....நன்னூற்
பகைவராற்செய்யப்பட்ட வகையின் அளவறிந்து

புலவனுமென்றது - வகையின்மொழிகளான் நாடகக்கவி செய்யவல்ல

அவை தோற்றதபடியிலே

நல்ல நூலைவல்ல புலவ

னும எ - று.

“இன்ன னல்லோன் செய்குவ னாயிற், தேற்ற மாந்த ராசியம்

பொலக், கேட்டார்க் கெல்லாம் பெருநகை தருமே” என்றார்.

தன்மையனுக்கி கடைப்பிடித்து உணர்ந்து வைத்து அறிந்த
சாத புலவனுமென்க.

தொலைவில் [தண்ணுமையோன் அமைந்த.]

சடு - இடு. ஆடல் பாட லிசையே.....முதல்வனும்

(இ - ன்.) என்னைக்கூத்துக்களும் எல்லாப்பாட்டுக்களும் எல்லாஇசை
களும் வடவெழுத்தொரி இவந்த எழுத்தானே கட்டப்பட்டவார்க்கியக்கட்டினா
க. துபாடுகளும் எல்லாப்பன்களும் இருவகைத்தானங்களும் எழுவகைத்தாக்கு
களும் இவற்றின்குற்றங்களும் இயற்சொல்முதலிய நால்வகைச்சொற்களு

உ.—அரங்கேற்றவகை.

கலக

மென்று சொல்லப்பட்டனவற்றை தன்னிதாக உணர்ந்த ஒரோருருவை
இரட்டிக்கிரட்டி சேர்த்தவிடத்து நெடுமாதபடி நிரம்பநிறுத்தவும் அவ்விடத்
துப் பெறும் * இரட்டியைப் பாகவுருவானவழி நிற்குமானநிறுத்திக்
கழியு

மானங்கழிக்கவும் வல்லையு இப்படி நிகழ்ந்த உருக்கனிர். யாழ்ப்பாடனும் குழ
லின்பாடனும் கண்டப்பாடனும் இவையந்த நடக்கின்றபடி கேட்போர் செவிக்
கொள்ள அமைந்த காணத்தாற் குறியறிந்து சேரவாசித்து மற்றைக் கருவி
களிற் குறைநிரப்புதலும் மிகுதியடக்குதலும் ஆக்குமிடத்தும் அடக்குமிடத்
தும் இசையில் இரந்திரந்தோன்றாதபடியே செய்தலும் செய்யுமிடத்துக் கைத்
தொழில் அழகுபெறச் செய்துகாட்டலும் வல்லையு அழகுதக்க தண்ணுமைக்
கருவியினையும் அரிய தொழிலினையுமுடைய ஆசிரியனுமென்றவாறு.

இது பொழிப்புரை.

சுரு. ஆடலென்றது - எல்லாக்கூட்டுக்களும் எ - து.

பாடலென்றது - பண்ணன்முதலிய எல்லாப்பாடலியல்பும் எ -

து.

இசையென்றது - நரப்படைவாலுரைக்கப்பட்ட

பதிஞேராயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்றாயிர
ஆதியிசைகளும் எ - து.

அகவையாவன:—“உயிருயிர் மெய்யள வுரைத்தவைம் பாவினு,

முடறமி நியலிசை யேழுடன் பகுத்த, மூவேழ்

பெய்தந்....., தொண்டு மீண்ட பன்னீ ராயிரம், கொண்டன

ரியற்றல் கொணவல்லோர் கடனே” என்னும் சூத்திரத்தாறுமற்றது
கண்டுகொள்க.

தமிழென்றது - வடவெழுத்தொரீஇ வந்த எழுத்தானே உறழ்ந்து

கட்டப் பட்ட வாக்கியக்கூறுகளும், இயலிசைநாடகமென்று

சொல்லப்பட்ட மூவகைத் தமிழ்களும் எ - து.

சக. பண்ணென்றது - நரப்படைவால் சிறந்தோன்றப்

பண்ணப்பா ரின்ற பண்ணும் பண்ணியற்றிறமும் திறமும்

திறத்திறமும் எ - து.

பாணி யென்றது - இருவகைத்தாள விகற்பங்களும் எ - து.

தூக்கென்றது - செந்துக்கு முதலாய ஏழு தூக்குக்களும் எ - து.

முடமென்றது - இவற்றின் குற்றங்களும் எ - து.

சள. தேசிகமென்றது - இயற்சொன்முதலிய நான்குசொற்கூறிய

சொற் பிரயோகமும் எ - து.

என்றிலையாசினுணர்ந்தென்றது - என்னுசொல்லப்பட்ட

ஒன்பதும் இலக்கணவழியே நண்ணிதாக அறிந்த எ - து.

சூச - செறுமை.

ஆசின்மென்பது பாடமாயிற் குற்றமின்றியுணர்ந்தென்க; என்னை? ¹ “ஆசே செறுமையும் குற்றமு மாகும்” என்றாகலின். இன்றியென்றது இன்னுயிற்று; செய்யுளாதலின்.

¹ திவாகரம்.

(பி - ம.) * ‘இரட்டியெயாப்பாவுகு’, ‘இரட்டைய ஒட்டாச’

ககடு

செல்வப்பதிகாரம்

சடி - க. கூடை சிலத்தை.....வாங்கியென்றது - ஒருருவை இரட்டிக் கிரட்டி சேர்த்தவிடத்து நெடுமாதபடி நிரம்பிநிறுத்தவும் அவ்விடத்துப் பெறும் இரட்டியைப் பாக உருவானவழி நிற்குமானம் நிறுத்திக் கழியுமானம்

கழிக்க

வும் வல்லையு எ - று.

இர - இஉ. வாங்கிய வாரத்து.....சேர்த்தியென்றது - இப்படி

நிகழ்ந்த

உருக்கனில் யாழ்ப்பாடலு ம் குழலினை சபும் கண்டப்பாடலும்

இயைந்து நடக்

கின்றபடி கேட்போர் செவிக்கொன்னத்

தண்ணுமைக்கருவியணந்தகரணத்தாற்

குறியறிந்து சேரவாசித்து எ - று.

இரு. ஆக்கலாவது - மற்றைக்கருவிகளிற் குறையைநிரப்புதல்.

அடக்கலாவது - மற்றைக்கருவிகளின் மிகுதியை அடக்குதல்.

மீத்திறம் படாமையாவது - ஆக்குமிடத்தும் அடக்குமிடத்தும்

இரந்திரம்

தெரியாமற் செய்வதென்க.

இச. செத்திராக்.....செவத்துமென்றது - இவ்வண்ணத்தும்

செய்யுமிடத்

தக் கைத்தொழில் அழகுபெறச்செய்து காட்டும் எ - று.

நா. அத்தகு.....முதல்வனுமென்றது - இச்சொல்லப்பட்ட
கனில் ஒன்றும் குறைவின்றியேயிருக்கும்
தண்ணுமைக்கருவியாசிரியனும் எ-று. உணர்ந்து மிகுத்து வாங்கிச்
மென்க.

சேர்த்திச் செலுத்தும் தண்ணுமைமுதல்வனு
[தழுவோன் அமைதி.]

கே - கூ.

சொல்லியவியல்பிற்.....குழலோன்றானும்

நா. சொல்லியவியல்பினென்றது - நூல்களிற்கொன்ன
மேயென்க.
முறைமையா

நா - எ. சித்திர வஞ்சனை.....அறிந்தென்றது - சித்திரப்புணர்ப்பும் வஞ்
சனைப்புணர்ப்புமென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டுகூற்றினையுமறிந்தென்க.

இவற்றுட் சித்திரப்புணர்ப்பாவது:—இசைகொள்ளும் எழுத்துக்களின்
மேலே வல்லொற்றவந்தவழி மெல்லொற்றுப்போலப் பண்ணீர்மைறுத்தல்.

வஞ்சனைப்புணர்ப்பாவது :—இசைகொள்ளாவெழுத்துக்களின் மேலே
லொற்று வந்தவழி மெல்லொற்றுப்போல நெகிழ்த்துப்புணர்த்தல்.

வல்

நா. புணர்ப்போன்யண்பினென்றது -
புடையனாகியென்க.

பாடலாசிரியையொத்த அறிவினை

இ.அ. வர்த்தன.....பெய்தாங்கென்றது - வங்கியத்து விரதுளர்ந்
தாதற் துணைகள் தர்ச்சனி முதலாக விட்டுப்பிடிப்பது ஆரோகணமாதலானும்
கனிட்டன்முதலாக விட்டுப்பிடிப்பது அவரோகணமாதலானும் இரண்டு கூறும்
இப்படிச்செய்தல் வர்த்தனையாகலான் இப்படியால்¹ தாற்றுமூன்று பண்ணீர்
மைகளையும் தர்நிலைகுலையாமற் காட்டவல்லனையென்க.

¹ இப்புத்தகம் ௧௯௨ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

௩. — அரங்கேற்றுக்காதை.

ககக

தர்ச்சனி - சுட்டுவிரல். கனிட்டன் - சிறுவிரல் ஆங்கு -
அவ்விடத்த.

இக - ௯௦. ஏற்றிய

குரலினி.....உணர்வினனாகியென்றது -
பதினாற்றேகாவையினிடத்துக் குரன ரம்பு இரட்டிக்கவரும்
அரும்பாசையையும், இளிராரம்பு இரட்டிக்கவரும் மேற்செம்பாசையையும்,
இவைபேரல அல்லாத பாசைகளையும் இசைதுல்லவழக்காலே
இணைநரம்புதொடுத்தப்பாடும் அறிவினைபு முடையனையென்க.

கக. பண்ணைம.....அறிந்தென்றது -

கண்ணெறியினையறிந்தென்றவாறு.

பண்ணுதலடைந்தமுழுவின்

கஉ. தண்ணுமை.....பொருந்தியென்றது - தண்ணுமை

முதல்வ துடன் பொருந்தியென்றவாறு.

தன்னொடுமென்ற உம்மைபாற் பொருந்துமிடமும்

பொருந்தியென்க.

சுக. வண்ணப் பட்டடை யாழ்மேல் வைத்தாங்கென்றது..

.....

பட்டடை - நரம்புகளில் இனிக்குப் பெயர் ; என்னை ?
எல்லாப்பண்ணிற் குந் அடிமனையாதலின். வண்ணம் - நிறம். இதனை
யாழ்மேல்வைத்தென்க. அங்கு, அகச. இனிக் கிரந்தாலே பண்களை
யாழ்மேல் வைத்தெனக்கூட்டினுமையும்.

சுக. இசையோன்.....இயற்கையென்றது -
அவ்வணல்வைத்து அசன்வழியே இசைக்கா ர ன்பாடிய
பாட்டினியல்பென்க.

சுரு. வந்தது வளர்த்தென்றது - பாடுகின்ற பண்வரவுகளுக்குச்
சுரம் குறைவுபடாமை நிறுத்தியென்க.

வருவதொற்றியென்றது - அந்தப்பண்ணுக்கு அயல்விரவாமை
கோக்கி யென்க.

ஒற்றல் - நிறைதல்.

சுக. இன்புற-வியக்கியென்றது - வண்ணமுதலாகக் காட்டப்பட்ட
பாட ளில் இயன்ற * அழகெல்லாம் நிரம்பக்காட்டியென்க.

இசைபட வைத்தென்றது - முற்கூறிய முதலும்
ணிலக்கணம் பதினென்றையும் நிரம்பவைத்தென்க.

முறைபுமுதலாய பண்

கௌ. வார.....வளர்த்தென்றது - முதனடை வாரம் கூடை திரளென்று சொல்லப்படும் இயக்கநான்கினும் முதனடை மிகவும் தாழ்ந்தசெலவினை உடைத்தாகலானும், திரள் மிக முடுகிய நடையினை உடைத்தாகலானும், இவைதவிர்த்த இடைப்பட்ட வாரப்பாடல் சொல்லொழுக்கமும் இசையொழுக்கமுமுடையதாகலானும், கூடைப்பாடல் சொற்செறியும் இசைச்செறியுமுடையதாகலானும் சிறப்புநோக்கி அவ்விரண்டினுள்ளும் வாரப்பாடலை அளவுகிரம்ப நினைத்தவல்லனையென்க; எனவே கூடைப்பாடலும் அமைவதாயிற்று.

நிலம் - இடம்.

(பி - ம்.) * 'வழக்கெல்லாம்'

கூடை

சிலப்பதிகாரம்

கௌ - அ. ஆங்கு.....எழுத்தாகவென்றது - பாடலிலிடத்துச் சொன்னீர்மைகளின் எழுத்துக்கள் சிதையாமலே எழுத்தெழுத்தாக இசைக்கும் குழலோனென்க.

அன்றியும் ச ரி க ம ப த நி யென்பாருமுனர்.

கக. வருவின் திசைக்குங் குழலோன்றானுமென்றது -

இச்சொல்லப்பட்ட

இயல்புகளை இலக்கணப்படியில் வருவாமல் வாசித்துக்காட்டவல்ல தானுமென்க.

வங்கியுள்

அறிந்த மயறைப்பெய்த உணர்வினனாகி அறிந்த பொருந்தி வைத்து வளர்த்த ஒற்றி இயக்கி வைத்துப் பார்த்த இசைக்குங்குழலோனென்க.

எ0 - சுச. ஈரேழ் தொடுத்த.....புலமையோ னுடன்

எ0 - எக. ஈரேழ் தொடுத்த.....வேண்டியென்றது - ஆய்
பாணியாய்வின்ற பதினாற்கோவை, கோலினிது செப்பமுடைத்தாய்ப் பென்
ழர்க்குரிய தானமுடைய பாடலியல்பொத்தமைந்த சிறப்புடைத்தாகலான் இதி
லே செம்பாலை படுமலைப்பாலை செவ்வழிப்பாலை அரும்பாலை¹ கோழிப்பாலை விள
ரிப்பாலை மேற்செம்பாலையெனப்பட்ட ஏழுபாலையினையும் இணைநரம்புதொடுத்து
நிரம்ப நிதுத்திக் காட்டல்காரணமாகவென்க.

எ2 - அ. வன்மையிற் கிடந்த.....சேரவென்றது

“தாரபாகமும் குரலின் பாகமு, நேர்நடு வண்கினை கொள்ள நிற்ப, முன்
னர்ப்பாகமும் பின்னர்ப் பாகமும், விளரிகுர லாகு மென்மனார் புலவர்” என்
னுஞ்சூத்திரத்தின்விதிபற்றி வட்டப்பாலையின்முடிவுதானமாய் வலிந்தநிலை
யினைபுடையதாரம்பெற்ற இரண்டலகில் ஓரலகையும் இப்பாலையின் முதல்தான
மாய்மெலிவினிற்கும் குரல்நரம்பு பெற்ற நாலலகில் இரண்டலகையும் தாரநரம்
பில் அந்தரக்கோலிலே கைக்கிளையாகநிதுத்தத் தாரந்தான் கைக்கிளையாயிற்று.
அந்த நரம்பில் ஒழிந்த ஓரலகையும் பண்டை விளரியிலேகூட்ட அய்விளரி துத்த
நரம்பாயிற்று. இப்படிப் பன்னிருகாத்திரிக்கப் பன்னிருபாலையும் பிறக்கும்.

பன்னிருபாலையினுரு தொண்ணூற்றொன்றும் பன்னிரண்டுமாய்ப் பண்கள்
¹ துற்றுமுன்றாதற்குக் காரணமாமெனக்கொள்க.

இவ்விடத்துத் தாரநரம்பின் அந்தரக்கோலைத் தாரமென்றார்;
முந் தாரமுந் தன்வழிப் படர்” என்னுஞ்சூத்திரத்தாலெனக்கொள்க.

“தன்ன

எக. ஏனை.....வழிச் சேரவென்றது - இதனைப் பெண்டிர்க்குரியதான
மாயிய பதினாற்கோவையிலே பொருந்தக்கூட்டவேண்டுமென்றவாறு.
கூட்டுப்படி:—

¹ இதனை இக்காலத்துக்கொடிப்பாலைபென வழங்குகின்றனர்.

² இப்புத்தகம் ௧௯ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

௩.— அரங்கேற்றுகாதை.

௧௧௩

அ௦ - அக.

மேலது.....செம்பாடையாய்தென்றது - உழை
முதற் கைக்கிளை இறுதியாக மெலிவுநான்கும் சமம் ஏழும் வலிவு
முன்றுமாய்

உழைமுதலாகச் செம்பாடையாய்தென்க.

அஉ - கூ. இறுதி யாதி.....நீங்காதென்றது -

லாகப் பெறுமுறையாய்வந்தபடியே நீங்காமலென்றவாறு.

தாரமுத

அச - கு. படுமலை.....நிரிந்தபினைன்றது - கைக்கிளைஞர

லாகப் படுமலைப்பாலையும், துத்தம் குரலாகச்செவ்வழிப்பாலையும், குரல்குரலாக
அருப்பாலையும் தற்கிழமை நிரிந்தபினைன்க.

அரும்பாலைக்குக் குரல் நரம்பு இரட்டித்தபெற்றித்தென்க.

அக - கூ. முன்னைன்.....கிடக்கையினென்றது -

முன்பிற் படியை தாரம் குரலாகக் கோடிப்பாலையும், விளரி குரலாக
விளரிப்பாலையும், இனி குரலாக மேற்செம்பாலையுமாய்.

மேற்செம்பாலை இனிநரம்பிரட்டித்த நிலையினைபுடைத்தாய்
இப்படிச்சுமைந்த பதினாற்கோவைப்பாலை நிலையினென் றவாறு.

கூ0

இனிநரம்பு.....கொண்டாங்கென்றது - இப்பதினாற்கோவைப்
பாலைநிலையினும் பண்ணின்நிலையினுமிரட்டித்த குரல்குரலாகிய அரும்பாலை
யும் இனிகுரலாகிய மேற்செம்பாலையும்போல் அல்லாதன ஐந்துபாலையும் உழை
குரலாகச் செம்பாலைக்கு உழைபெய்தும் கைக்கிளை குரலாகப் பிம்மலைக்குக் கைக்
கிளபெய்தும் துத்தம் குரலாகச் செவ்வழிக்குத் துத்தம்பெய்தும் தாரம் குர
லாகக் கோடிப்பாலைக்குத் தாரம்பெய்தும் விளரி குரலாக விளரிப்பாலைக்கு விளரி
பெய்தும் பாடப்படுமென்றவாறு.

கூக - உ. யாழ்மேற் பாலை.....முறை
றது - யாழினிடத்து
மெலியவென் டத்துக் கோடிப்பாலை

அரும்பாலைமுதலாயின இடமுறைமெலியவும் குழலினி
முதலாயின வனமுறைமெலியவும் பாடப்படுமென்ற
வாறு.

கூக - ச. வலியு மெலியும்.....உடனென்றது -

இப்படியால் வலியுந் மெலியுந்
சமனுமெனப்படாநின்ற தானநிலையினைபுடைய இசைக்கூறு
பாடுகளுக்கெல்லாம் நரப்படைவு கெடாமலும் பண்ணீர்மை முதலாயின குன்
றாமலும் புணர்க்கவல்லையு அப்புணர்ப்பிற்கு அமைந்த எழுத்துக்களால் இசை
செய்யவல்ல யாழாசிரியனுமென்றவாறு.

(எக) நிறுத்தல்வேண்டிப் (கச) பொலியக்கோத்த

புலமையோனென்க.

[அரங்கிற் அமைதி.]

கூடு - கூகூ. எண்ணிய தூலார்..... ..அரங்கத்து

கந்தி - சு. எண்ணிய நூலோர்.....கொண்டென்றது -
எண்ணப்பட்ட சிற்பநூலாசிரியர் வகுத்த இயல்புகளின் வழுவாதவகை அரங்கு
செய்தற்கு நிலக்குற்றங்கள் நீங்கினவியடத்திலே நிலம்பகுத்துக்கொண்டென்க.

மண்ணகநிலமாவது:—“தந்திரத் தரங்கிங் கியற்றுங் காலை,
தியற்றா வழகுடைத் தாடி, நிறைகுழிப் பூழி குழிநிறை வாற்றி,
கதி

யறனழித்
நாற்றமுஞ் சுகம் சிலப்பதிகாரம்

கலையுமதுமாமாய்க்கணச், தோற்றிய திண்மைச் சுவட தடைத்தா,
யென் புழி கூர்ங்கல் களியுங் றீசை, துன்ப றீறு துகளிலை யின்றி,
பூரகத் தாடி புனை மான் பூண்ட, தோகத் தோடுந் தெருவுமுக நோங்கி,
தோடல் வேண்டி மாட

ரங் கதுவே” என்பது: தந்திரவழி அரங்கு இவ்வுலகத்துச்
செய்யுமிடத்துத்¹ தெய்வத்தானமும் பன்னியும் அந்தணரிருக்கையும்
பழமும் குளனும் காவு

முதலாகவுடையன அழியாத இயல்பினைமுடைத்தாய் நிறுக்கப்பட்ட குழிப்பூழி
குழிக்கொத்துக் கல்லப்பட்டமண் நாற்றமும் மதுரநாதி இரதமும் மதுரமாவத்
தானும் திண்ணிசாய் என்பும் உயிமம் மாலுஞ் சேர்த்தகிலை
களித்தல் உவந்தத்தரை கலந்ததரை மென்லாச்சாரப்பற்றாமை
பொடித்தரை என்றசொல் லப்பட்டன ஒழிந்து காரின்
பலிவணதாங்கித் தேரோடுமீதிகளொதிர்முகமாய் கிக்கொள்ளல்வென்றொ
ன்க.

நிலத்தான் வண்டான் மென்டால் இடைப்பாலென்று
முன்மவகைப்படுந், அவற்றுள்,
வண்டால்வது குழியின்மண் மிகுவது.
மென்பாலாவது குடைவது.

இடைப்பாலாவது ஒப்பு.

சுண்டி இவை பெரும்பான்மையாகக் கொள்ளப்படுக.

அதுவேவென்ற இலேசினாலே தவர்ப்புப் பயமும், புனிப்பு உயிரும், காழ்ப்புப் பசிகீடுதலும், சுகப்புக் கீதும்,

உவர்ப்புக் கலக்கமுட்பண்ணுமாகலான் நீக்கப்பட்டன.

என்னை? “உவர்ப்பு” கலக்கமாகக் கைப்பின்வருங் கேடு, தவர்ப்புப் பயமாஞ் சுவை - சுவற்றிற், புனிப்புப் பசி காழ்ப்புப் புங்கொடியே தித்திப், பளிபெருகு மாவதாங்கு” என்றார் பாதசேனாபதியார்.

இதனுள் காற்றமென்பன கொள்ளலையும் செந்நெல்லும் சரபுண்ணெய்மெனவிலை. ஒழிந்தன திமைப்பாலை.

சுண்பகமுர்

இங்ஙனம் ஒருவகையான் அரங்கிற்கு கலம்வருந்துக்கொண்டென்க.

கூசு - கலு. ¹ புண்ணிய.....விரலாகவென்றது - பொதியின்மேல் முதலாய புண்ணியவகைப்பக்கங்களிலே நெடிதாங் உயரவளர்ந்த மறங்கிலிற்

கண்ணெம் கண்ணிடை ஒருசாளுக வளர்த்ததுகொண்டு தூல்கனிற்சொல்லு கின்றபடியே அரங்கஞ்செய்ய அளக்குங்கோல் உத்தமன்கைப்பெருவிரலில் இருபத்துநாறுகொண்டது ஒருகோலாக நறுங்கிடென்க.

¹ ஆடலும் பாடலும் கொட்டும் பாணியும், நாடிய வரங்கு சமைக்குங் காலைத், தேவர்குழாழுஞ் செபித்த பன்னியும், புன்னின் சேக்கையும் புத்த நீங்கிப், போர்க் களி யாணிப் புரைசா ராது, மாவின் பத்தியொடு மயங்கல்செய் யாது, செருப் புரு மிடமுஞ் சேசிய நீங்கி, தண்ணு புணர்த்த தின்மைத் தாடி, மதரச் சுவையிகை மதரச நாரித், தீரா மாட்சி நிலத்தொடு பொருத்திய, வித்திறத்த தாரு மரங்கிலுக் கிடமே.”

² “அரங்கி துயரமுமகலமு நீளமும், பொருத்த நாடி புரைக்குங் காலைப், பெருத் தன் மால்வரைச் சிறுகழை கண்ணிற், கண்ணிடை பொருசான் வளர்த்தது கொண்டே, இருபத்து நால்விரற் கோலன வதனா, வெழுகோ கலைத் தென்கோ லினத், தொருகோ துயரத் துறப்பின தாடி, புத்தரப் பலகையோ டரங்கின் பலகை,

௩.—அரங்கேற்றகாதை.

ககதி

என்னை? “ஒத்த வணமுத லுயர்ந்துவரு கணங்கி, ஐத்தமன் பெருவிர விருபத்த நானுள, கோலே கோடல் குறியறிந் தோரே” என்றாராகலின்.

இதனுள் அணமுதற் பெருவிரலளவு உயர்ந்துவருமாறு: அணு எட்டிக் கொண்டது தேர்த்துகள்; தேர்த்துகள் எட்டிக்கொண்டது இம்மி; இம்மி எட்டுக்கொண்டது எள்ளு; எள்ளு எட்டிக்கொண்டது நெல்லு; நெல்லு எட்டிக் கொண்டது பெருவிரலெனக்கொள்க.

உத்தமராவார்: கழிய நெடுமையும் கழியக் குறுமையுமில்லார்.

கக - உ. எழுகோல்.....உறுப்பினதாடியென்றது - இக்கோலால் எழுகோலைமும் எங்கோனினமும் ஒருகோற் குறட்டுயரமுமுடையாயென்க.

என்னை? “அக்கா லேழகன் நெட்டு நீண்டு, மொட்ட லுயர்வு மொருகா லாகு, நற்கோல் வேந்த னபக்குற வாயின், முக்கோ று.உ முபரவு முரித்தே” என்றார் சேயிற்றியனார்: “அக்கா லொருகா லளவுறத் தல்லி, மிக்க கம்மியர் வடகலை விதிமுறைத், கரின ன்நிபங் குறியவாகத் தச் செய்க வியல்புணர்ந் தோரே” எனக்கூறினாருமுளர்.

சேதர்ப்பன், வேற்

கக - கூ.

உத்தரப்பலகை.....அரங்கிலென்றது

தூண்டத்துக்கு

நீது லவத்த உத்தரப்பலகை கக்கும் உங்கனிடுத்து

அகலத்துக்கிட்பலகைக் குறி இடைசின்ற சிலம் தான்கு தோலாக உயர்வெகொண்டு இத்தன்மைவாய் அளவுக்குப்பொருந்தவருத்த வாயில் இரண்டினை புறத்தாகச் செய்யப்பட்ட ஊங்கினிடத்தென்க.

க0ந. வாயில் அண்டென்றது :—அரங்கிற்கு உட்புகவும் புறப்படவுஞ்சு சமத்தவாயிலெனக்கொள்க.

‘எற்ற’ என்றதுனால் க : துபோக்கடலு : , சண்ணுளர் குடினாப்பன்னீயும், அ : வங்கமும், அதனெதிர் மன்னர் மாந்தர் தோவருக்குள் அகவயர்க்கமு : , இவற் றினைச் சூழ்ந்த புவிநிறைநாந்தர் பொருந்தியகோட்டியும் முகலாபிசு கொள்க.

க0க. தோற்றியவ :ங்கென்றது - இப்படியாகச் சமைக்கப்பட்டு ஈரல் சொல்லுதன் தபடியெல்லாம் தோற்றியவயங்கென்க.

க0க - எ.
தொழுதனமே த்த.....மேனிலைவைத்தென்றது—
அந்தணர் அரசர் வணிகர் சூத்திரரென்று சொல்லப்பட்ட
நால்வகைவரு
ணப்பூசுரையும் எழுதி மேனிலத்தே யாவரும் புகழ்ந்து வணங்க வை
த்தென்க.

வைத்த விடைநில தாற்கோ வாகப், பூதரை பெழுதி மேனிலை வைத்து,
தத்தி பென் னுந் தெய்வமு மமைத்தத், துணிமுற் புறப்பட மான்வினக்
கெடுத்தது,

.....கோவும் பாணியுங் குரங்கும் பிச்சனும், பாவையும் பாங்குடைப் புருடா மிருக
மும், பாவையு மெழுதி பித்திலம் விளங்கப், பாவையர்க் கியற்றுவ தரங்கெனப்
படுமே” என்றார் சுத்தானந்தப்பிரகாசத்திலும்.

1 தால்வகைவருணப்பூதங்கள் : க. வச்சிரதேகன். உ. வச்சிரதத்தன்.
க. வருணன். ச. இரத்தகேசவரன்.

க0க சிலப்பதிகாரம்

என்னை? 'கூறிய' * வறுப்பிற் குறியொடு புணர்ந்தாக், காரிகர்ச்
சியற்று மரங்கி னெற்றியிசை, வழுவில் பூத நான்கு முறைப்பட, வெழுதின
சியற்ற வியல்புணர்ந் தோரே" என்றாராகலின்.

இப்பூதநான்கின் உண்டியும் அணியும் ஆடையும் மாணியும்
சார்தமும்
பொழுதும் செயலுமுதலியவெல்லாம் அழற்படுகாதைக்கண்ணே
விரித்துக்
கூறுதும்.

காஅ. துணிழற்.....எடுத்தாங்கென்றது - துண்களின்நிழல்
நாயகப்
பத்தியின்கண்ணும் அவையின்கண்ணும் படாதபடி மாட்சிமைப்பட்ட
நிலை

வினக்குநிறத்தியென்க.

என்னை? "விளக்கியல் வனப்பும்" என்றாராகலின்.

காக - கா. ஒருமுகவெழினியும்.....வகுத்தாங்கென்றது *
இடத்துணியிடத்தே உருவுதிரையாக ஒருமுகவெழினியும் இரண்டுவலத்துணி
டத்தும் உருவுதிரையாகப் பொருமுகவெழினியும், மேற்கட்டுத்திரையாகக்
கரந்துவரவெழினியும் செயற்பாட்டுடனே வகுத்தென்க.

மேற்கட்டுத்திரையாய்நிற்பது ஆகாயசாரிகளாய்ச்

தோன்றுவார்க்கெனக் கொள்க; என்னை? "முன்னிய வெழினிதான்
மூன்று வகைப்படும்" என்றார் மதிவாணன்; "அரிதரங்கிற்,
செய்தெழினி மூன்றமைத்துச் சித்திரத்தாற் பூதராய், மெய்த வெழுதி
யியற்றும்" என்றார் பாதசேனாபதியாரும்.

ககக. ஒவிய விதான த்தென்றது

சித்திரவிதானத்தையுமுடைத்தாயென்க.

ககக - உ. உரைபெறு.....நாற்றியென்றது - சந்திரன் குரு
அங்காரகனென்னும் வெண்ணீர்மை பொன்னீர்மை செந்நீர்மையென்னும்
புகழ்மையைத் தமக்குரிமையாகப்பெற்ற முத்துமாலிகளாற் * சரியும்
தூக்கும் தாமமுமாக நாற்றியென்க.

ககக. விருந்துபட.....அரங்கத்தென்றது -
புதுமையுடைத்தாகச் சமைத்த அரிய தொழிலையுடைய
அரங்கின்கணென்க.

வகுத்தனர்கொண்டு வைத்து எடுத்து வகுத்து நாற்றிக்கிடந்த
அரங்க மென்க.

[தலைக்கோல் அமைதி.]

ககச - உஅ. பேரிசை மன்னர்.....வைத்தாங்கு

ககச - டு. பேரிசை மன்னர்.....கொண்டென்றது - பெரிய புகழை
புடைய அரசர்பொருதுடைந்து புறங்கொடுத்தவழிப்பெற்ற அழகிய இயல்பினை
புடைய வெண்கொற்றக்குடைக்காம்பைத் தலைக்கோலாகக்கொண்டென்க.

இனி மாற்றார் எயிற்புறத்து மினைக்கண் வெட்டிக்கொண்ட
மாம்.
மூங்கிலென்று

¹ சிவசிந்தாமணி, க௭உ - த. மேற். (பி - ம்.) * 'அரங்கிற்' † 'சல்லிபும்'

கூ.—அரங்கேற்றுகாதை.

ககக

இது கூறிற்று, வேத்தியலும் பொதுவியலுமாகலான்.
இவற்றுட் பொதுவியற்கு மலையின் மூங்கிலுமாம்.

ககக - எ. கண்ணிடை.....போக்கியென்றது -
கண்டோறும் நவமணிகளாற்றப்பட்ட இடைநிலங்களைச் சாம்பூரதமென்னு
ம் பொற்றகட்டாற்செறிய மலக்கமாகக்கட்டியென்க.

மலக்கம் - மாறு.

என்னை ? 'புண்ணியமால் வெற்பிற் பொருந்துங் கழைகொண்டு,
கண்ணி டைக் கன்சான் கனஞ்சாரு - மெண்ணிய, நீளமெழு
சாங்கொண்டு நீராட்டி நன்மைபுனை, நானிற் தலைக்கோலை நாட்டு', "ஆய
தகத்தியனார் சாபத்தா னுன் முங்கில்" என்றார் பரதசேனாபதியார்.

ககஅ - உ0.

காவல் வெண்குடை.....தலைக்கோலென்றது -
அரசன் கோயிலிலே காப்படைத்திருத்தி இந்திரன்மகன் சயந்தனாக
மந்திரவிதியாலே பூசித்து வழிபடும் இத்தலைக்கோலைமென்க

நினைத்து

சயந்தனாதல் ' முன்னர்க் கூறிப்போந்தாம்.

கஉக - உ. புண்ணிய நன்னீர்... ..மாலையணிந்தென்றது -
நாடகக்கணிகை தலைக்கோல் கொள்ளுஞானு புண்ணிய நதிகளினீரைப் பொற்
குடத்திலே முகத்துவந்து இத்தலைக்கோலை நீராட்டிப் பின்பு மாலையுஞ் சூட்டி
யென்க.

முன்கூறிப்போந்த ஆடலாகிரியன் முதலாயினார்
அரங்கத்தின்கண்ணே இத்தலைக்கோலைவைத்துப்
பொற்குடத்தானீராட்டியபின் மாலேசூட்டியென இயைக்க.

கஉ கூ. நலந்தருநாளாலென்றது - இதற்குப்பொருந்திய
லென்க.

நல்லநானினு

அவையாவன :- பூராடம் கார்த்திகை பூரம்பாணி

அவிட்டம் சித்திரை விசாகம் மகம் எனவிலை.

இரேவதி திருவாதிரை

நானென்னுது 'நலந்தருநான்' என்ற இலேசினால்
கொள்க.

இராசிமுதலியனவும் இராசிகளாவன :—இடபம் சிங்கம் துலாம்
எனவிலை.

கற்கடகம் விருச்சிகம் மிதுனம்

என்னை? "பூராடம் கார்த்திகை பூரம்பரணிகலஞ், சீரா நிரையவிட்டஞ்
சித்திரையோ - டாருமுற, மாசியிட மரிதுலை வாங்கடகம், பேசிய தேன்மிது
னம் பேசு" என்றார் மதிவாணனாரும்.

நாளால் நீராட்டியென முன்னுஞ்சேர்க்க.

கடக - ச. பொலம்பூண்... ..கொண்டென்றது -
பொன்னுற்செய்த பூணையும் பட்டத்திணையுமுடைய பட்டவருத்தனத்தின்
கையிலே வாழ்த்துடனுகொடுத்தென்க.

¹ இப்புத்தகம் எ.அ. - சூம்பக்கம் டார்க்க.

சு.சு.மு.

சிவப்பதிசாரம்

கடக - அ. முரசெழுந் நியம்ப.....

.....வைத்தாங்கென்றது - வீர

முரசுமுதலாய மும்முரசுகளும் எழுந்துமுழங்க அழையையன் றிப்

பலவாச்சி

யங்களுமுழங்க அரசனும் அமாத்தியர் புரோகிதர் சேனாபதித்தொடக்கத்தாரும்
கூட வீதியின்கணின்ற தேரினை இந்தயானையோடும் உடன்கொண்டு வலஞ்
செய்து தேர்மிசைநின்ற கலியின்கையிலே இத்தலைக்கோலைக் கொடுப்ப ணா
வலமாகவந்து அரங்கத்தின்கட் புகுந்து தலைக்கோலை எதிர்முகமாக
என்றவாறு.

வைத்தபி

என்னை? “பிணியுங் கோளு நீங்கிய னானா, லணியுங் கலினு மாசற வியற்
தித், தீதுதீர் மரபிற் தீர்த்த கிரான், மாசது தீர மண்ணுநீ ராட்டித், தொட
லையு மாலையும் படலையுஞ் குட்டிப், பிண்ட முண்ணும் பெருங்கனிற்றுத் தடக்
கையிசைக், கொண்டு சென்றுநீஇக் கொடியெயிற் தார்த்து, முரசு முருடு முன்
முன் முழங்க, வரசு முதலான வவம்பெருங் குழுவந், தேர்வலஞ் செய்து கலி
கைக் கொடுப்ப, லூர்வலஞ்செய்து புகுந்த பிண்டநர், தலைக்கோல் கோட மக்க
தென்ப” என்றார் கெயிற்றியனா?

[அரங்கிப்புநீது ஆகேின்றநியப்பு.]

கடக - எடு.

இயல்பினின் வழி அ.....மனைபகமறந்தென்.

கடக. இயல்பினின்.....

.....முறைமையினென்றது-அரசன்முதலி யோர்யாவரும்

வரிசைக்கேற்ற இருக்கைமுறைமைகளிலே இருந்தபின்னரென்க.

கக0. குயிலுவ.....நற்பவென்றது - குயிலுவத்

கருவியாளர்தாம் நிற்கக்கடவ முறைமைகளிலே நிற்கவென்க.

முறைமையாவது:—“ஆடிட முக்கோ லாட்டுவார்க் கொருகோல்,
பாடுநர்க் கொருகோ லந்தர மொருகோல், குயிலுவர் நிலையிட
மொருகோல்” என்று நூலிந்குறின முறைமையென்க.

குயிலுவராவார் - இடக்கைமுதலாய கருவியாளர்.

ககக - உ. வலக்கான்

.....பொருந்தியென்றது-

நாடகக்கணிகையாகிய ஆரங்கேழகின் தாமதவி ஆரங்கத்திலே வலக்கால் முற்பட விட்டேறிப் பொருமுதவெழிவிக்கு நிலையிடனுண வலப்பக்கத்தாணிதத்தே சேர் தல் வழக்கென் னுமிடத்தாலே சேர்ந்தென் றவாறு.

ககக = ச. இந்நெறிவகையால்..... ..மகனிரு மென்றது - மாதவி வந்தேறிநின் றபடியே இடத்தாண்நிலையிடமாகிய ஒருமுத வெழிவிடமிடம்பற்றிய பழையநெறியியற்கையையுடைய தோரிய மடந்தையரு மென்க.

தோரியமடந்தையராவார் - ஆடிமுதிர்ந்தவர் ; “இந்நெறி வகையா விடத் தான் சேர்வோ, டொன்னெறி மரபிற் றோரிய மகளே” எனவும், “தலைக்கோ லிவை குணத்தொடு. பொருந்தி, நலத்தகு பாடலு மாடலு மிக்கோள். * சொலப்படு கோதைத் தோரிய மகளே” எனவும் சொன்னாராகலின்.

(பி - ம்) * 'இயற்படி'

கூ.—ஆரங்கேற்றுகாதை.

ககக

ககக = க. சீரியல் பாட வென்றது - நன்மையுண்டாகவும் தீமைநீங்கவும்வேண்டித் தெய்வப்பாடல் இரண்டினையும் பாடவென்றவாறு.

இனிச் சீரியல்பொலிய நீரல சீங்கவென்பதற்குத் தாளவியல்பு பொலிவு பெற அவதாளநீங்கவென்றுமாம்.

வாரமிரண்டாவன: ஒருராற்றுவாரம்,

சுரோற்றுவாரமென் னுஞ்செய்யுள்.

அவை தாளத்து ஒருமாத் திரையும் இரண்டுமாத் திரையும்
பெற்றுவரும்.

கக௭ - அ. பாடியவாரத்து... ..

..கருவிகளெல்லாமென்றது. கெல்வப்பாடலின் இறுதியிலேநின்ற கடி
இசைபாதிநிற்கும், கருவிகளெல்லா மென்றவாறு.

இக்கருவிகள் எவ்வண்ணங் கூடியிசைத்தன வோவெனின்,--

கக௭. குழல்வழிநின்றதியாமேவென்றது -

வங்ஙயத்தின்வழியேநின்றது யாழ்ப்பாடலென்றவாறு.

எனவே, மிடற்றுவழியது யாழாகலான் மிடற்றுவழிப்பாடலும்
வழித்தெனக்கொள்க.

குழல்

கக௭ - சு0.

பாடலின்வழியே

யாழ்வழித் தண்ணுமை நின்றது

அதற்குத்தகு தண்ணுமையாய்

தகல்வென்றது - யாழ்ப்

மத்தளநின்றதென்க.

கச0 -

பின்வழியே

சக. தண்ணுமை.....முழுவென்றது - மத்தளக்கருவியின்
குடமுழாநின்றதென்க.

கசக - 2. முழுவொடு.....ஆமத் திரிகைவென்றது - முழ
வொடுகூடி நின்ற வாச்சியக் கூறுகளை அமைத்தது ஆமத்திரிகைவென்னுங்கருவி
வென்றவாறு.

ஆமத்திரிகை - இடக்கை. நின்றுசைத்தது கருவிவென்னுது
ஒசையென்க. அஃதேல் மிடற்றுப்பாடல் சொல்லிற்றிலொனின்,
வாரப்பாடல் பாடியபின்ன ரெனவே மிடற்றுப்பாடலுமடங்கும்.

கசக௭. ஆமத்திரிகையோட த்தரமின்றியென்றது -

இவ்வாறந்திரிகையோ டே முன்சொன்ன குயிலுவக்கருவிகளைத் தீதும்
நிற்பவென்றவாறு.

பருந்தும் சிமுலும்பால ஒன்றாய்

கசச. கொட்டு... நகவென்றது - ஒருதாளத்திற்கு

இரண்டு பற்றுகவென்க.

கசநு. கட்டிய.....போக்கியென்றது -

பஞ்சதாளப்பிரபந்த மாகக் கட்டப்பட்ட தேசியொத்தை ஒருதாளத்திற்கு

இரண்டுபற்றுகப் பத்தும் தீர்வு ஒன்றுமாகப் பதினொருபற்றுவே
தேசிக்கூத்தையாடிமுடித்தென்க.

கசசு. வந்த.....வழாமலென்றது - இப்படிச்செய்கை

நாடக மூல்களினமைந்தமுறைமையாகலான் அம்முறைமை

வழுவாமலென்க.

கசஎ. அந்தரக் கொட்டுட னடங்கிய பின்னரென்றது.....

உரை சிலப்பதிகாரம்

இதனை அந்தரக்கொட்டென்றும், முகமென்றும் ஒத்தென்றும்
கூறப். இந்த ஒத்த ஆழன்பின்னரல்லது உருக்காட்டிதல்
வழக்கல்லவென்ப ; என்னை ? ‘முகமா திறிரி யோகப் பொருட்டே’
என்றாராகலின்.

கசஅ - க. மீத்திறம் பட்டமை...

.....பண்மேலென்றது - மங். கலப்பண்ணாய்

நரப்படைவுமுடைத்தாயிருக்கின்ற பாலைப்பண்ணை அளவுகோடா தபடி
ஆளத்தியிலைவத்து அதன்மேலேயென்க.

கரு நான்கி னொரீஇய நன்கனமறிந்தென்றது -

மங்கலச்சொல்லினை புடைத்தாய் நாலுறுப்பும் குறைபாடில்லாத உருவுக்குச் சொற்படுத்தியும் இசைப்படுத்தியுமறிந்து பாட்டிம் கொட்டிம் கூத்தம் நிகழ்த்தியென்க.

நாலுறுப்பாவன :—உக்கிரம், துருவை, ஆபோகம், பிரகலையென்பன . ஈண்டு நாலுறுப்புக்களும் குறைபாடில்லாத உருவெனவேண்டியது, 'மூன் றுறுப்பாலே வருவனவுமுளவாதலின். அவை இரண்டாமடியே ஈற்றடியாகப் பாடிமுடிவன. அவை மங்கலத்துக்குப் பொருந்தாவெனக்கொள்க.

கருக. மூன்றளந்தொன்று கொட்டியாதையென்றது - அதனை மூன்றொன்று துடைய மட்டதாளத்திலே எழுத்து ஓரொத்துடைய ஏகதாளத்திலேமுடித் தென்க.

கருஉ. ஐதுமண்டிலத்தாலெ ன்ற து - அழகிய மண்டிலநிலையாலென்க.

தேசிக்கத்தெல்லாம் மண்டிலநிலையாதலின், ஐதுமண்டிலத்தாலென்றார். என்னை? "கொண்ட தேசிப் பகுதி யெல்லா, மண்டில நிலையின் வருதகவுடைத் தே" என்றாராகலின்.

கூடை போக்கியென்றது - தேசிக்கு ஒற்றித்தொத்தலும் இரட்டித் தலுமேயாகலின் அவற்றை ஆடி முடித்தென்க.

தொடர்

இவைகளல்லது இரட்டிக்கிரட்டி வரப்பெறுதென்க.

கருக. வந்தவாரம் வழிமயங்கியபிந்தையென்றது வாரத்தினும் தேசிக்கத்தெல்லாம் ஆடிமுடித்தென்க.

முதனடையினும்

முடிக்கை - பண்ணாறு.

இனி மார்க்கம் கூறுகின்றது:—

கருசு. ஆறு.....போக்கியென்றது -

பஞ்சதாளப்பிரபந்தமாகக்கட் ப்பட்ட வடுகிலொத்தையும்
கிரட்டியாக ஆடியென்க.

தேசியிலொத்தைக்காட்டினுற்போல இரட்டிக்

கருகு - க. கூறிய வைந்தின்.....பின்றையென்
பது - சொல்லிப்போந்த தேசியைப்போல வடுகும் மட்ட தாளமுதலாக ஏகதாள
மீளாக வைசாகரிலையிலே ஆடிமுடித்தபின்னரென்க.

1 தேவாழவுகள் மூன்றென்பர் சத்தானத்தப்பிரகாசமுடைபார்; மூன்றாவன்:
உக்கிரம், தருவை, ஆபோகமென்பன. தருவைபென்றது தருமைமெனவும் ஆபோக
மென்றது ஆபோகமெனவும் பிரதிகளில் வேறுபட்டிருக்கின்றன.

௩.—அரங்கேற்றுகாந்த.

௨௨௧

என்ன? “வைசாக ரிலையே வடுகிற்கும் வரையார்”
என்றார்களின்.

கருள. பொன்னியல் பூக்கொடி புரிந்துடன்
வருத்தெனவென்றது - பொன்னுனியன்றதோர் பூக்கொடி
கூத்தநடித்தாற்போல்வென்றவாறு.

கருவு - க. நாட்டிய நன்னூல்.....ஆதலினென்றது -
தாண்டவம் நிருத்தம் நாட்டியமென்னும் மூன்றுகூறுபாட்டிலும்
நாட்டியமென்றது புற நடத்தையாகலின், அதனை நூல்களிற்சொன்ன

முறைமை வழுவாமல் அவி நயித்துப் பாவகந்தோன்ற விலக்குறுப்புப்
பதினாலின் நெறிவழுவாமல் ஆழக் காட்டினுளாதலானென்றவாறு.

அன்றி, நாட்டியநன்னூல்.....ஆதலினென்றதற்கு

இக்கதையிற் கூறிய முத்தமிழ்வகையையும்

காட்டினுளாதலினென்றமாம்.

கருிக் - சு.0. காவல் வேந்தன்.....

.....வழாமைபென்றது - அர

சன், இம்மாதவியுடைய கூத்துக்கும் பாட்டுக்கும் அழகுக்குமேற்ற
யினால் ஒன்றும் வழுவாமலென்றவாறு.

முறைமை

என்சொல்லியவாறாமோவெனின், —நாடகமகள் அரங்கேறக்கண்ட

அரசன் அவள்மேற் காமக்குறிப்புடையனாதலியல்பு. அங்ஙனம்

மாதவியாடல் பாடல் அழகென் னுயிவைமுதலிய கண்களிப்பக்கண்டும்

செவிகளிப்பக்கேட்டும்

நெஞ்சமழிந்து காமக்குறிப்புமீதாரவும் நாம் இவளை வரையின்

மென்பதுகருதி வரையானுயினு னென்பதாம்.

நவையிறக்கு

இலைப்பூங்கோதையைத் தலைக்கோற்கு அடையாக்கினுமமையும். அன்றி,

இலைப்பூங்கோதை - அரசனுடையமாலே; அதனால் தன் கூத்தும் பாட்டுமென்

னும் இவைமுதலியவற்றினியல்பின் ஒன்றும்நீங்காமலென்றமாம்.

னின் - இயல்பினால்.

இயல்பு கசுக. தலைக்கோலைய்தியென்றது -

கோற் பெயர்பெற்றென்றவாறு.

தன்வரிசைக்குத்தக்கபடியே தலைக்

தலையரங்கேறியென்றது-முன்ன ரங்குமுதலிய எல்லாமுதன்மையும் பெறு
வதற்குக்காரணமாகிய தலையரங்கேறியென்றவாறு.

கசுக - கூ. விதிமுறை.....பெற்றன

என்றது-இந்நாடகக்கணிகையர்க் குத் தலைவரிசை

ஆயிரத்தெண்கழஞ்சுபொன் பரிசும்பெறுகை தூள்வழக்காத லின்
இவளும் அவ்வாயிரத்தெண்கழஞ்சுபொன் பரிசும்பெற்றாளென்றவாறு.

என்னை? “முட்டில் பாணரு மாடியன் மகளிரு, மெட்டொடு
யிரம்பொன் பெறுப” என்றாராகலின்.

புணர்ந்தவா

ஒருமுறையாகப் பெற்றனன் - ஒருநாளைக்குப் பரிசமாகவென்று
பெற்றனனென்க.

அரசனாற்

பெறுகை - நினைப்பிடுகையுமாம். ஆயிரம் பரிசத்துக்கும்
மெய்ப்போகத்துக்குமாக நிச்சயித்தென்க.

என்கழஞ்சு

கசுக. அதுவேயென்றது - அன்றுதொடங்கி அதுவே

பரிசமானதென்க.

கசுக

௧௧௪. நூறுபத் தடுக்கி எட்டுக்கடைநிறுத்தவென்றது -
நூற்றைப்பதின் மடங்காக அடுக்கி அதன்கடைக்கண்ணே
எட்டைநிறுத்தினவென்றவாறு.

௧௧௫ - ௧. வீறுயர்பசும்பொன்... ..நிறுத்தவென்றது -
வீறுபெற் றுயர்ந்த பசும்பொன்னை விலையாகப்பெறுவது இம்மலை;
இம்மலைபெற்ற பொன்தந்து இதனை வாங்கிச்சூழிநர் மாதவிக்கு
மணமகனாதுலையுமென்று சொல்லி மான் போன்ற
நோக்கினையுடையானோர்க்குனிகைக்கொடுத்து நகரியிற் பெருந்தெருவிலே
வென்றவாறு.

விலைக்கு விற்பாரைப்போல்வதொரு பண்பினால் நிறுத்த
இவளுக்குப்பரிசுமென்னுது மலைக்குப்பரிசுமென்று மிகுத்துக்கூறினார்.
வீறுயர்பசும்பொன் - மாற்றான் உயர்ச்சிபெற்ற பசியபொன்; ஆவது கிளிச்
சிறை. மலை - அரசன்பாற்றெற்ற பசும்பொன்மலை. இது படிக்கட்டை.

௧௧௬ - ௪௨. மாமலர்நெடுங்கண்... ..மணமனைபுக்கென்றது -
திருமலரென்று சொல்லப்பட்ட தாமரைமலர் போன்ற கண்ணையுடைய மாதவி
யுடைய பரிசுமாலையைக் கோவலனெனப்படும் வாணிகன்வாங்கிக் கூனியுடனே
அவன்மனையிற்சென்றுபுக்கென்றவாறு.

வாங்கிப் புக்கென இடையக்க.

௧௧௭ - ௪. மாதவி தன்னோடு... ..ஆயினனென்றது - இங்கனம்புக்க
கோவலன்மாதவிதன்னுடன் மணந்த அப்பொழுதே அயர்ந்தனனாய் மயங்கி
*அவளை நீங்குதல் கூடாதவிரும்பினையுடையனாயினனென்க.

வைகல் - ஈண்டு ஒருபொழுது. விடுதலையா - விடாத;
ஒருசொல்

கனநு. வயிரீங்கு சிறப்பிற்றன் மனையக மறந்தென்றது-குற்றமற்ற கற்புச்
சிறப்பினையுடைய மனைவியையும் மனையுமறந்தென்க.

ஆடல் முதலியன காட்டல்வேண்டி ஆடலோனும் இசையோனும் இயற்
புலவனும் தண்ணுமையோனும் குழலோனும் யாமோனாகூடி வகுத்தனர்
கொண்டு தொழுதனரேத்த எழுதி வைத்து எடுத்து வகுத்து நாற்றிக் கிடந்த
அரங்கத்துக் கொண்டு ஒழுக்கிப் போக்கி ஆகெனச் செய்து ஏந்தி
அணிந்து கொண்டு இயம்ப ஆர்ப்பச் செய்து கொடுப்ப வைத்தபின் நிற்ப
ஏறிப் பொருந் திச் சேர்ந்தமகளிரும் பொலிய நீங்கப் பாட
இசைக்கும், கருவிகளெல்லாம். நின்றது; நின்றது; நின்றது;
நின்றிசைத்தது; பதினொன்றுபோக்கி அம் முறைபோக்கி வகுத்தெனக்
கடைப்பிடித்துக் காட்டினளாதலின், எய்தி ஏறிப் பெற்றனள்; பெற்று
நிறுத்தக் கோவலன்வாங்கி மனைபுக்கு அயர்ந்து மயங்கி மறந்து
விருப்பினனாயினென்க.

பா, நீலைமண்டிலம்.

நு.— துரங்கேற்றுகாதை முற்றிற்று.

நா ன் கா வ து

அந்திமாவஸச்சிறப்புச்செய்காதை.

விரிகதிர் பரப்பி யுலகமுழு தாண்ட
 வொருதனித் திகிர் யுவோற் காணே
 னங்கண் வானத் தணிநிலா விரிக்குந்
 திங்களஞ் செல்வன் *யாண்டுளன் கொல்லெனத்
 திசைமுகம்¹ பசந்து செம்மலர்க் கண்கண் முழுநீர் வார
 முழுமெயும் பணித்துத் திரைநீ ராடை யிருநில
 மடந்தை

¹ யரைககெடுத் தலம்வரு மல்லற் காலைக் கறைகெழு குடிகள்
 கைதலை வைப்ப
 க0 வறைபோகு குடிகளொ டொருதிறம் பற்றி வலம்படு
 தானை மன்ன ரில்வழிப்
 புலம்பட விறுத்த விருந்தின் மன்னரிற்
 ருழ்துணை † துறந்தோர் தனித்துய ரெய்தக் டு காதலர்ப்
 புணர்ந்தோர் களிமகிழ் வெய்தக்

உ. திகிரி - தேராழி.

டு - க. திசைமுகம் - திசையாகியமுகம். மலர்க்கண் - மலராகிய
 கண் ; கண்ணீர்-களளாகியநீர். பணித்தென்றார், மாலைக்காலத்துப்
 பனியுமுண்டாகலான்.

அ. அரசு - தன்கொழுநன் ; என்றது ஆதித்தனை. க. கறை -
 கடமை.

க0 - கந. அறைபோகு குடிகள் - கீழற்றுப்போன குடிகள்.

மன்னர் - வேற்றரசர் ; இன், போல.

தாழ்தல் - தங்குதல்.

விருந்தின்

கறைகெழுகுழிகள் கண்ணகிமுதலான தாழ்துணை துறந்தோர்க்கு
உவமை; விருந்தின்மன்னர் மாதவிமுதலான
காதலர்ப்புணர்ந்தோர்க்கு உவமை.

¹ சிலப், உள ௧௩௨. (பி - ம்.) * 'யாங்குளன் கொல்' † 'பயத்த' ‡
'ஹுத்தோர்.' § 'எதவிற்புணர்ந்தோர்க்கு மிகுப்பெய்த.'

௨௨௪ சிலப்பதிகாரம்

கடு ¹ சூழல்வளர் முல்லைபிற கோவலர்தம்மொடு மழலைத் தும்பி
வாய்வைத் தாத
வறுகாற் குறும்பெறிந் தரும்புபொதி வாசஞ் சிறுகாற் செல்வன்
மறுகிற் றாற்ற
வெல்வனை மகளிர் மணிவிளக் கெடுப்ப உடு மல்லன் மூதுர்
மாலைவந் திறுத்தென
² விளைய ராயினும் பகையரசு கடியுஞ்
செருமாண் டென்னர் குலமுத லாகவி
னந்தி வானத்து வெண்*பிறை தோன்றிப் புன்கண் மாலைக்
குறும்பெறிந் தோட்டிப்

கதி - சு. குழல்வளர்முல்லை.....ஊத - கோவலனாதம்
குழலிலும்

பார்த்து முல்லையிலும் கோவலனாதம் தம்பியும் வாய்வைத்தாத; இது
நிரல் நிறை; (பா) அன்றிக் கோவலர் குழலினுண்டாகிய
முல்லைப்பண்ணை..... பூவிலே தம்பி ஊதவென்றுமாம்.

கள - ௨௦. அறுகால்-ஆறுகாலையுடையவண்டு. குறும்பென்றார், தென்றல்
தளிர்ப்பித்தும் பூப்பித்தஞ்செய்யத் தான் நடுவே புருத்து உண்டலான். சிறு
காற்செல்வன் - மந்தமாருதமாகிய செல்வன். இறுத்தென் -
இறுத்ததாக

அ - ௨௦. அல்லற் காலையிலே பிரிந்தோர் துயரெய்தப் புணர்ந்தோர் மகிழ்
வெய்தத் தம்பிஊத வாசத்தைச் செல்வன் துற்ற மகளிர் விளக்கெடுப்ப விருத்
தின் மன்னரைப்போல மாலைவந்திறுத்ததென்க.

௨௪. மாலையைக் குறும்பென்றார், *இடைநின்றகாலம்பார்த்து வருதலான்.

௨௬. மீனரசு - மீனாகிய அரசு; அரசனாளைப்பயமிடமும் அரசெனப்
படும். வெள்ளிவிளக்கம் - வெண்மையாகிய ஒளி; சிலா.

1 "குழல்வளர்.....ஊத்' என்புழிக் குழல்வளர்முல்லைபென்ம
 கூறிய பொழுதே ஆயுததுங்குழலிலே எழுத்த முல்லைபென்மும் பண்ணையும் மயிரிலே
 கிடத்த முல்லைபென்மும் புவையும் ஒருகாலத்தே புலப்படுத்தி இரண்டற்கும் பிரிவில்
 வாய்நின்றவாறுகாண்க. இஃது ஒருசொல் ஒருகாற் கூறுதற்கண் இரண்டுபொருள்
 உணர்த்துதல் வழுவேறுமமைகவன அமைத்தார்; இதனை உவமவியலுள், 'ஒரீஇக்
 கூறலும்' என்றுஞ்சுத்திரத்துச் செய்யுட்கு இலக்கணமாகக்கூறுமானும் உணர்க.
 இவ்வணம் சான்றோர் செய்யுட்குட்பல விடத்தம் வருமானுணர்க" (தொல், எச். கு.
 ௧௪-த); "குழல்வளர்.....ஊத்' இதுசொல்வேறுபடாது பொருள் வேறுபட்டது"
 (இ - கொ. கு. ௧௨௪ - உரை.)

2 "இஃய தாயிதுங் கிஃயரா வெறியு, மருதரை யுருமிற் பொருதரைப் பொருத்
 செருமான் பஞ்சவர்" (புறநா. ௫௮) * கவித்தொகை, ௧௧௮ - ௮.

(பி - ம்.) * 'பிறைத்தோன்றி'

ச.— அந் திமாலைச்சிறப்புச்செய்காலை.

௧௨௫

௨௫ பான்மையிற் றிரியாது பாற்கதிர் பரப்பி
 மீனர சாண்ட வெள்ளி விளக்கத்
 தில்வளர் முல்லையொடு மல்லிகை * யவிழ்ந்த
 பல்பூஞ் சேக்கைப் பள்ளியுட் பொலிந்து
 செந்துதிர்க் கோவை சென்றேந் தல்கு
 ௩௦ 1 லந்துகின் மேகலை யசைந்தன வருந்த
 'நிலவுப்பயன் கொள்ளு நெடுநிலா முற்றத்துக்
 கலவியும் புலவியுங் ! காதலற் களித்தாங்
 கார்வ நெஞ்சமொடு கோவலற் கெதிரிக்
 கோலங் கொண்ட மாதவி யன்றியுங்

கூடு குடதிசை மருங்கின் வெள்ளயிர் தன்னொடு
 குணதிசை மருங்கிற் காரகி றுறந்து
 'வடமலைப் பிறந்த வான்கேழ் வட்டத்துத்
 தென்மலைப் பிறந்த சந்தன மறுகத
 தாமரைக் கொழு நீமுறித் தாதுபடு செழுமலர்க்

(உக) பிறை தோன்றி (உச) நீனரசாளுதலா லுண்டாகிய
 விளக்கம்;

பிறை, மாலைக்கு றும்போட்டிக் கதிர்பரப்பிச்
 சந்திரனாட்டையாண்ட விளக்கத்திலேயென்க.

உஅ. சேக்கைப்பள்ளி - சேருமிடம்.

கூ0. அந்துகின் மேகலை - புடைவைமேற் சூழ்ந்த மேகலை.

கூக. கோவலற்கு எதிரி - கோவலனை எதிரேற்று; எனவே

முயக்கங்கூறியது

கூச. கோலங் கோடல் - முயக்கத்தாற்குலைந்த ஒப்பீனையைத்

திருத்தல்.

(உச) வெள்ளிவிளக்கத்து (கக) விலாமுற்றத்துப் (உஅ) பொலிந்து

(க0) அஞ்சந்தனவருந்தக் (கக) கோவலற்கெதிர்தலாற்

யென்க.

கூச)கோலங்கொண்டமாதவி

கூரு - கூ. வெள்ளயிர் - புகைக்குங்கண்டிசருக்கரை ;

யோடு அகிலைப்புகைத்தல் மாபு.

கண்டிசருக்கரை

கூஎ. வான்கேழ் வட்டம் - அழகுசெழுமிய விலாவட்டம்.

¹ "நிலவுப்பயன் கொஞ்ரு தெடுவேன் முற்றத்த" (தேடுதல். ௧௮);
வின் பயன் துப்த்தம்" (பட். ௧௧௨.)

"வேண்டில

² "வடவரை தத்த வான் கேழ் வட்டம்" (அகநா. ௧௪௦.)

(பி. ம்.) * 'மலர்த்த' † 'ஐத்துகில்' ‡ 'காதலர்க்கனித்தாஅய்கு' §

'முறிதாது கடை

சிலப் பதி காரம்

௪௦ காமரு குவணிக் கழுநீர் மாமலர்ப்
பைந்தனிர்ப் படலை பருடக்கா ழாரஞ்
¹ சுந்தரச் சுண்ணத் துகளொடு மனைஇச்
சிந்துபு பரிந்த செழும்பூஞ் சேக்கை
மந்தமா ருதத்து மயங்கினர் மலிந்தாங்

௪௧ காவியங் கொழுந ரகலக் தொடுங்கிக்
காவியங் கண்ணாற் களித்துயி லெய்த
வஞ்செஞ் சீறடி * யணிசிலம் பொழிய
மென்றுகி லல்குன் மேகலை நீங்கக்
கொங்கை முன்றிற் குங்கும மெழுதான்

௪௨ * மங்கல வணியிற் † பிறிதணி மகிழாள்
கொடுங்குழை துறந்து வடிந்துவீழ் காதின
டிங்கள் வாண்முகஞ் சிறுவியர் பிரியச்
செங்கய னெடுங்க ணஞ்சன மறப்பப்
‡ பவள வாணுத நிலக மிழப்பத்

௪௩ தவள வாணகை கோவல னிழப்ப
மையிருங் கூந்த னெய்யணி மறப்பக்

கையறு நெஞ்சத்துக் கண்ணகி யன்றியுங்
 ி காதலர்ப் பிரிந்த மாதர் நோதக
 ி ளுதுலைக் குருகி னுயிர்த்தன டொடுங்கி

நக - சக. தாமரைக் கொழுமுதியினையும் அதன்மலரினையும்
 யும் கழுநீர்மலரினையுமுடைய படலைமாலை

குவளை.

இவ்வகை விரவித்தொடுத்தமாலைக்குப் படலைமாலையென்றுபெயர்.

சக - ந. படலை ஆரம் இவை செந்தி வேறுபட்ட. சுந்தரம் - அழகு.

(சுச) மாதவியன்றியும் (சக) (பா) காவியங்கண்ணார் (நக) அகிற்புகை
 தறந்து (சச)மலிந்து மயங்கிக் (சக) களித்துயிலெய்தவென்க.

சஎ. தோழியைச் சிலம்பொழிய. பிறவற்றிற்கும் இவ்வாறுரைக்க.

நடு - நுட. மங்கலவணி - இயற்கையழகு. குழையைத்தறந்து
 வடிந்து தாழ்ந்த காது. (பா) வியர்ப்பு இரிய - கூட்டமில்லாமையின்
 வியர்வுநீங்க.

நுஎ. கையறுநெஞ்சம் - செயலறவினையுடைய நினைவு.

(சஎ) சிலம்புமுதலியன (சஅ) நீங்க (நக)

செயலறவையுடையனான கண்ணகியென்க

நெய்யணிமறப்பச் (நுஎ)

நுஅ. காதலர்ப்பிரிந்தமாதர் - தங்கள் கொழுநரைப்பிரிந்த மகளிர்.

நோதக - கண்டார்க்கு நோவுதக.

¹ "சுந்தரக்கண்ணத்த" (செப. இ. ௧௮௮) ² செப. உ. ௧௧ - ச; ³ மணி. உ. ௧௧.
 (பி - ம்) ⁴ 'அணிச்சிலம்பு' ⁵ 'பிரிதனியணியாள்' ⁶ 'அனகவாதுதல்' ⁷ 'காதலி'

சு.—அந்நிமலைச்சிறப்புச்செய்காதை.

கஉ௭

கஉ வேனிற் பள்ளி மேவாது கழிந்து
கூதிர்ப் பள்ளிக் குறுங்க ணடைத்து
மலயத் தாரமு மணிமுத் தாரமு
மலர்முலை யாகத் தடையாது வருந்தத்
தாழிக் குவையொடு தண்செங் கழுநீர்

கஉ வீழ்பூஞ் சேக்கை மேவாது கழியத்
துணைபுண ரன்னத் தூவியிற் * செறித்த
வினையனை மேம்படத் திருந்துதாயில் பெறுஅ
துடைப்பெருங் கொழுநரோ டேற் காலத்
திடைக்குமி மெறிந்து கடைக்குழை யோட்டிக்

௭() கலங்கா லுள்ளங் கலங்கக் கடைசிவந்து
விலங்கிமிர் நெடுங்கண் புலம்புமுத் துறைப்ப
வன்ன மென்னடை நன்னீர்ப் பொய்கை
யாம்ப னாறுந் தேம்பொதி நறுவிரைத்
தாமரைச செவ்வாய்த் தண்ணறற் கூந்தற்

கக. அடைத்து - அடைப்ப.

கக. துணைபுணரன்னத் தூவியினென்றார்; “பலவன்னத்துவி
போலே” என்றமையான். அந்த அணங்கிட்ட
பஞ்சின்மென்மைக்கு.....

கஅ. தங்கையுடைய கொழுநரோடு ஊடுதலையுடைய காலத்து.

எ0. கலங்கா வுள்ளார் கலங்க - அவர் கலங்காவுள்ளார் அண்ணியிலே
கலங்க.

எக. புலம்பு - தனிமை. முத்து - கண்ணீர்த்துளி.
(ருஎ) கண்ணகியன் தியும் (ருஅ) பிரிந்தமாதர் (சுஎ) இணைய
ணாமேம்படத் திருந்துதலில்பெழுது (சுஅ) முன்பு ஊழனகாலத்து
(எக) விலங்குநிமிர்ந்த பெய்க்கண் இப்பிரிந்தகாலத்துப் புலம்பா
வண்டாகிய முத்துதைப்பவென்க.

எக. விலங்குபாடமாயின், பக்கமென்க.

எஉ - ச. அன்னமாகிய மென்னடையையும், ஆம்பனாது
நறுவிரையை யும் தாமரையாகிய செவ்வாயையும், அறலாகிய கூ
ந்தலையுமுடைய பொய்கை டாகிய பெண்.

¹ “துண்புன ரன்னத்தின் தாலிமெல் லண்பசை இ” (கவித்தொகை,
எஉ.)

¹ ‘ஆம்பனாதுத்.....செவ்வாய்’ என்புழி, ‘தேம்பொது
தறுவிரையாம்பனாதுத் தாமரைச் செவ்வாய்’ என இளங்கோவழகன் பாடிய
அத்திமாலைச் சொப்புச் செய்க்காதையினும் கண்டவை பென்றுணர்க”
(மாறனலங்காரம், கு. ௧௦௪-௨௦௪.)”

(பி - ம்.) * ‘சொத்து’

கஉஅ சிலப்பதிகாரம்

எ0 பாண்வாய் வண்டு ¹ நோதிறம் பாடக்

* காண்வரு குவளைக் கண்மலர் விழிப்பப் ² புள்வாய் முரசுமொடு
பொறிமயிர் வாரணத்து முள்வாய்ச் சங்க ட முறைமுறை யார்ப்ப
வரவுநீர்ப் பரப்பி னூர்துயி லெடுப்பி

௩0 பிரவுத் தலைப்பெயரும் வைகறை காறு

மரையிருள் யாமத்தும் பகலுந் துஞ்சார் விரைமலர் வானியொடு
கருப்புவிடில் லேத்தி மகர வெல்கொடி மைந்தன் திரிதர
நகரங் காவ னனிசிறந் ததுவென்.

எடு - அ . வண்டாகிய பள்ளியுணர்த்துவான்
புறநீர்மையென்கின்றபன் னைப்பாட, குவளை கண்மலர்போல விழிப்ப.
புள்வாயாகிய முரசம். முள் வாய் - கூர்த்தவாய்.

எக. உ ரவுநீர்ப்பரப்பின் ஊர் - கடற்பரப்பை ஒத்தஊர்.
துயிலெடுப்பி யென்றார், பிரிந்தார்க்கும் புணர்ந்தார்க்கும் துயிலாமை
காமனாவருதலால்.

அ0. இரவுத்தலை : தகரவொற்று விகாரம் ; தலை - இடம் ;
இராத்திரியில்.

அக. பகுக்கப்படுதலின், பகல். மதுரைக்கீழ்ச்சியில், * “மற்றை
யாமம்
பகலுறக் கழிப்பி” என்பதுமது; (பா) பகலுந்துஞ்சான் - எல்லாருந்துஞ்சும்
அரையிருள்யாமத்தும் ஒருமாத்நிரைப்பொழுதும் துஞ்சாமல்.

எடு - அ0. வண்டுபாடக் குவளைவிழிப்ப இரவு
போம்வைகறையென்க.

அக - ஈ. இரவும்பகலுநதுஞ்சான் மைந்தன் திரிதரவென்க.

(௩௪.) மாதவியன் நியும் (௪௬) காவியங்கண்ணார் களித்துயிலையதவும் (௫௭) கண்ணியன் நியும் (௫௮) பிரிந்தமாதர் (௫௯) உயிர்த்து ஒடுங்கிக் (௬௦) கழிந்த (௬௧) குறுங்கண் அடைத்து (௬௨-௬) ஆம் முலைக்கண் அடையாதுவருந்தக் (௬௪) கழுநீர் (௬௫) சேக்கையிலே மேவாதுகழியக் (௬௭) கண்மியில்பெறாமல் (௭௧) உறைப்ப (௭௫) வண்டிபாடக் (௭௬) குவளை விழிப்ப (௭௮) ஆர்ப்ப (௮௧) இரவுபேரம் வைகறையளவும் (௮௧) யாமத்தும் பகலும் தஞ்சானாகி (௮௬) மக ரக்கொடி மைந்தன் (௮௭) வாளியொடு வில்லையேந்தித் (௮௯) திரிதலானே (௮௯) நகர் காவல் சிறந்ததென்க.

1 தோற்ற மென்பதே சரியான வழுவமென்று தோற்றுகின்றது; பரி. ௧௬௦ பக்கம் பார்க்க.

- ஆம்
2 கிஸ்ப. க: ௧௯௮ - ௧. 3 'மதுரைக்காஞ்சி,' ௬௮௬;
(பி - ம்.) * 'காமருகுவின' † 'முறையெழுத்தார்ப்ப'

சு.—அந்திமாலைச்சிறப்புச்செய்காதை.

௧௨௯

௧ - ௨. விரிகதிர் பரப்பி.....கானேன்

(இ - ன்.) விரிந்த கதிர்களைப்பரப்பித் தொக்க உலகமனைத்தையும் நிமிரியானுண்டவிளிவில்லாதோனை ஈண்டிக் காண்கின்றிலே என்க.

99

கதிர் - ஆரும், கிரணமும் முழுதுமென்னுமுற்றுமமை தொக்கது. ஒரு தனித்திகிரி - ஒப்பற்ற ஒற்றைத்தேராழி; சக்கரமுமாயிற்று; சிலேடை. இவன் ஒரு ராழியான் எழுலகையுமாண்டானென் பததோன்றத் தேராழியை அத் திகிரி யென்றார். ஆண்ட திகிரியையுடைய உரவோனென்னுமமையும்.

௩ - ச. அங்கண் வானத்து.....கொல்லென

(இ - ள்.) தழுவிய இடத்தையுடைய வானின்கண் நல்லநிலாவை விரிக்கும் திங்களாகிய செல்வன் எவ்விடத்துள்ளாரோனாகானென்றென்க.

அத்து, எழுநூருபின் கண்வந்த சாரியை. நிலா - ஒளி. ஆம், புறன உடையாற்கொள்க. இது பண்புக்குடொகைக்கண்வந்தது. திங்களஞ்செல்வன்: "காலமுலகம்" என்றுஞ்ஞுத்திராத்தளர், ஞாயிறுதிங்களென்பன உயர்திணை வேணவாய்ப் பால்பிரிந்திசையாவெனவும், "நின்றாங் கிசைத்த லிவணியல் பின்" எனவே நின்றமுறைமையானே ஈறுபெற்றுநின்று உயர்திணையாயிசைத் தல் இவணியல்பின்றெனவுகூறிய ஆசிரியர், "இசைத்தது முரிய வேதி டுத்தான" எனக் காலமுதலாகியசொல் உயர்திணையாயிசைத்தது முரிய, ஈறு திரிந்து வாய்பாடு வேறுபட்டவழியென்றாகவின், இதுவும் ஈறுதிரிந்து திங் களஞ்செல்வனென்றாயிற்றென்க. மேலும் விதியென்க. கொல், ஐயம்.

இவ்வாறுவருவனவற்றிற்கும்இதுவே

௫ - டி. திசைமுகம் பசந்து.....அல்லற் காலை

(இ - ள்.) கடலை ஆடையாகவுடைய பெரிய நிலமடந்தை தன்கொழுநனைத் காணுது திசையாகிய தன்முகநான்கும் பசப்புரப்பட்டு மலர்க்கண்கள்நீர்வார மெய்யம்முழுதுமணித்து நெஞ்சம் சுழல்கின்ற இடுக்கட்பொழுதிலென்க.

திசைமுகம் - திக்காகியமுகம். பசந்து - பொன்னிறங்கொண்டு. முழு மெய்யம் - மெய்முழுதுமென்றுமாறுக. பணித்து - நடுங்கி, பனிகொண்டு;

பனியென்பதொருநோயுமுண்டு ; அது குடநாட்டுவழக்கு ; பனி
பெய்யப் பட்டு என்றபடி; அக்காலத்துப் பனிபெய்யுமாகலின். அரசு
- தன்கொழுந
ஞாயகலோன்; அரசென்பதனை, * “குடிமையாண்மை” என்னுஞ் சூத்தி
யுந்து ‘நிலையின வாயினும்’ என்பதனான்முடிக்க. கெடுத்து - காணப்பெறுது ;
* “எற்கெடுத்திராங்கி” என்றாற்போல. அலம்வரும் - சுழலும். அல்லற்காலை -
இடுக்கட்பொழுதில். பசந்தென்றார், மாலைக்காலத்துப்பரந்த
பச்சைவெயிலை;

1 தொல்காப்பியம், புள்ளிமயங்கியல், கு. ௧௧௦.

2 சிலப். அ: இஃ ஆம் அடியின் உரை.

3 தொல். இளவியாக்கம், கு. ௧௮.

4 " " " கு. ௧௧௦.

5 தொல். இளவியாக்கம், கு. ௧௦.

6 " " இள.

7 மணிமேகலை, ௧௦, ௧௧.

௧௭

சிலப்பதிகாரம்

1 “செல்சுடர்ப் பசுவெயிற் றோன்றி யன்ன” என்றார்
நாடுநாடுநீதியினும். இக்காலத்த இதைக் காடுகிழாள்வெயிலென்ப.
செம்மலர்க்குண்கண் முழுநீர் வாரவென்பதற்குச் செம்மலரிடமெல்லாம்
கள்ளாடியநீர் முழுதும் வாரவெனவும், சிவந்த மலர்போலும்
கண்களிரண்டும் நீர்வாரவெனவும் சிலேடைப் பொருண்மைகாண்க.

௧ - ௧௨. கறைகெழு குடிகவர்.....மன்னரின்

(இ - ள்.) தம் பெயருக்குவருமிறைபை நிந்து

பொருந்தியிறக்கும் இறை க்குடிகள் தயாரமுற அங்குன மிழுது
குறம்புசெய்யும் வில்லேருழவனா ஒருதலை யாகப்பற்றி

வெற்றிபொருந்திய தானை மன்ன ரில்லாத இடமறிந்து அவர்நில
மெல்லாக்கெடும்படி புதிதாக வந்துவிட்ட
குறும்பு மன்னரைப்போலவென்க.

கதை - கடமை; * “கதைபன் னீரான் டுடன்விடுமின்” என்றார்
சீந்த 1 மணியினும். கெழு, * “முடிசெழுவேந்தர்” என்பதனால்
முடித்தாம். துயர துதலென்னும் பொருணிகழ்ச்சியைச் சிலேமற்
கைவைக்கவென்னும் தொழி விகழ்ச்சியாற் கூறினார்; * “கடால்
வயிறதுக்குவார்” என்றும்போல. அதை போதல் - கீழறுத்தல். ஒய், ஐ.
வலம் - வெற்றி. இல்வழி - இல்லாததாலத்தே; இடப்பொருள்
காலத்தோடு மயங்கிற்று. புலம் - அவர்நிலம். இறுத்த - வந்து விட்ட;
* “சேனை யிறுத்தவாய் போல” என்றாராகலின். விருந்து - புதுமை.

கந - ௨௦.

தாழ்த்துணை துறந்தோர்.....மாலைவந் திறுத்தென

(இ - ன்.) தம்மனத்திற்றங்கிய கொழுநந்தம்மைப் பிரிந்திருக்கின்றமகளிர்
கதைகெழுருடிகளைப்போல ஒய்க்குத் துயரமுறத் தம் காதலரைப் புணர்ந்திருக்
கின்றமகளிர் அதைபோகு குடிகளைப்போலத் தருக்கி மகிழ்ந்து இன்பமுறக் குழ
லிலேவளர்கின்ற முல்லையென்னும் பண்ணிலே கோவலரும் குழலிலே வளர்கின்ற
முல்லைமலரிலே தும்பியும் வாய்வைத்துத் தரும்புகள் உள்ளடக்கிய வாசத்தா
இடையிடையேபுக்கு வண்டுகளாண்ணாற்படி கடிந்தோட்டித் தென்றலஞ்செல்
வன் அதனை மறுகெல்லாந்துற்ற ஒளிவளையையுடைய மகளிர் இருவகைவிளக்கு
மெடுப்ப வளமிக்க மூதார்க்கண்ணே விருந்தின் மன்னரைப்போல மாலையென்னுங்
குறம்பு வந்துவிட்டதாகவென்க.

தாழ்தல் - தங்குதல். துணை - தோட்டுணையென்றுமாம். கனிமகிழ்வு, விளைத்தொகை. குழல் - ஊதுங்குழலும், மயிரும்; முல்லை - மலரும், பன்னும். முல்லையில், சாரியைநிற்ப உருபுதொக்கது. தும்பி - வண்டிஸ் ஒருசாதி. ஊதுதல், கோவலர்க்கும் தும்பிக்கும் பொது. ஊதுங்குழலினும் முல்லையினும் கோவலரோடு தும்பி வாய்வதன்தவெனினுமமையும்; இது நிரனிறை. எஸ் - ஒளி. மல்லல் - வளன். அறுகாலைக் குறும்பென்றார், தென்றல் தனிப்பித்தும் பூப்பித்துஞ்செய்ய அவற்றைத் தான்புகுந்துண்டலான். சிறுகாற் செல்வனென்றதை * முற்கூறியவாற்றான் முடிக்க.

* மதுரைகாஞ்சி, சகக.

* சேவகசிந்தாமணி, ஈஓக.

* சிலப், பதிகம், சுச - உரை.

* சேவகசிந்தாமணி. உகடு.

* கவித்தொகை, ஈஓக.

* இப்புத்தம், பககம், கஉக.

சு.—அந்திமாலைச்சிறப்புச்செய்களதை.

கஉக

அல்லற்காலை விருந்தின்மன்னரில் தனித்துயரெய்தக் கனிமகிழ்வெய்த வாய் வைத்துத் மதுகிற்றாற்ற மணிவிளக்கெடுப்ப மாலை வந்திறுத்தெனவென்க.

உக - க. இனைய ராயினும்..... .. வெள்ளி விளக்கத்து

(இ - ள்) தாம் பிராயத்தான் இனையராயினும் பகைவேந்தரை முற்றக்கடிய வல்ல செருவின்மேம்பட்டதென்னர்குலத்திலே முதற்றோன்றுதலாலே அந்திப் பொழுதே செவ்வா னினிடத்தே வெண்பிறை, தான்தோன்றி வருத்தத்தைத் தரும் மாலையாகிய குறும்பை எறிந்து ஒட்டி அரசியலிற்றப்பாது தனது வெள்ளி நகிராகிய புகழைப்பரப்பிச் சந்திரன் நாட்டையாண்ட வெண்மையை யுடைய விளக்கத்திலேயென்க.

தென்னர் குலமுதலாதலினென்பதற்குத் தென்னர் குலத்திற்கு
முதலாகை யாளையெனினுமையும. சோமகுலத்தென்னொன்னது
தென்னர்குலச்சோம னென்றார் ; அவன், அளியினெத்து வலியினும்
கெதலினும் ஒவ்வாமையானும் குறையும் நிறையும் மறுவுமுடை
மையானும் இவர்க்கு அவை இன்மையானும் உயர்ச்சிநோக்கி. பிறை
தென்னர்குலமாதலின், வளவர் குலத்து இரவியாண்ட நிலமழிய
வந்துவிட்ட மாலுக்குறும்பை எறிந்து ஒட்டி ஆண்டதென்க அன்றி
ஒட்டித் தான் மீனிராச்சியத்தை ஆண்டதெனினுமமையும். அந்தி -
மாலுப்பின் பொழுது. வாளாது வானத்துப்பிறையென்னது
வெண்பிறையெனப் பண்படுத் தாமையான், ' எடுத்தமொழி இனஞ்செப்பிச்
செவ்வானத்து வெண்பிறைதோன்
றிய தென்பதாயிற்று. புன்கண் - வருத்தம்.
நின்றகாலத்துப் புகுந்து வருத்துதலின்.

மாலையைக் குறும்பென்றார்; இடை

குறும்பெறிந்தோட்டி - குறும்பை

அறுத்தோட்டி. பான்மையிறிறியாது - அரசியலின்வழாது. பாற்கதிர் - பால்
போலுங்கதிர்; அதற்குப் புகழெனவும் ஒருபொருடோன்றும். மீனரசு - சந்
திரன் ; உடுபதியென்பவாதலின். அன்றி மீனிராச்சியமெனினுமமையும்.

உள - நூசு.

இவ்வளர் முல்லையொடு.....மாதவி யன்றியும்

(இ - ள்.) முல்லையொடு மல்லிகையும் ஒழிந்த தாழிக்குவள்ளமுதலிய பல
பூவும் அவிழ்ந்த பள்ளியிடத்தே பொலிவுபெற்று அழகெந்திய அல்குறன்னிடத்
தில் துகில்செல்லப்பட்டுச் செந்துகிற்க்கோவைபாகிய மேகலை அலசந்தனவாய்
இரங்காநிற்க நிலாவினது பயனைக் கொள்ளுதற்குக்காரணமாகிய உயர்ந்த
நிலா முற்றத்தின்கண்ணே தன்காதலனுக்கு ஒருகாற் கலவியையும் மறுகாற்
புலவியையும் மாறியளித்து அவ்விடத்து ஆர்வமிக்க நெஞ்சத்தே ருடு

கோவலனை எதிரேற்று முயங்கி அம்முயக்கத்தால் முன் குலைந்த
ஒப்பினையைப் பின்னும் வேட்கை விளைக்கும் கோலமாகத் திருத்திய
மாதவியன் நியுமென்க

இவ்வளர் - மனைவளர். ஒழி, எண்ணொழி. சேக்கைப்பள்ளி - சேரும் சய
னம். துகிர்க்கோவை - பவளக்கோவை. துகின்மேகலை - துகின்மேற்கூழ்ந்த

¹ "சேர்த்தார் புறங்கொண்டு செத்திலத் தன்மதின டேர்மறித்துப், பேர்த்
தான் தனது குலமுதலாய பிறைக்கொழுத்தே" (இறை. கு. சக - உரை - மேற்)

² தொல்காப்பியம், கிளவியாக்கம், கு. சுச.

௨௨௨

சிலப்பதிகாரம்

மேகலையென்பாருமுளர். அசைந்தன வருந்த நிலவுப்பயன் கொன்னுமென
இடக்கரடங்கிக்குறிஞர். எதிரியெனவே முயக்கம்கூறிஞர். இனி, சென்று
அகன்றெனச் செல்லுதலை அகறலாக்கி, அகன்றேந்தல்குலிடத்துத் துகின்மேற்
கூழ்த்தமேகலை அசைந்தனவாய் இரங்கவேனினுமமையும் மேகலை - பவளக்
கோவை எட்டினும் செய்தது; ¹ "என்கோவை மேகலை காஞ்சி யெழும்கோவை"
என்றாராகலின்; ² "தவமும் புதல்வரை யொருகையாற் றழிஇப், பவழஞ் சேர்
ந்த பஸ்கா ழல்குலர்" என்றார் கதைநீளும்.

விளக்கத்திலேபொலிந்து அளித்து எதிரிக்கோலங்கொண்ட மாதவியென்க.
அவிழ்ந்த பூஞ்சேக்கையெனவே செவ்வியும், பொலிந்தெனவே அழகு
இளமையுங்கூறிற்று.

௬௫ - க. குடதிசை மருங்கின்.....காரகி றுறந்து

(இ - ன்) மேற்றிசையிடத்துண்டானவளைமுறியாடே கீழ்த்திசையிடத்து உண்டான அகின்முதலியவற்றாற் புகைக்கும் புகையைத்துறந்தென்க.

குடதிசை அயிர் - யவனதேசத்து அயிர்; அயிர் - கண்டுசுரக்கரை. குண திசையகில்; காரகில். குடதிசை, குணதிசை; வெள்ளயிர், காரகிலென்பவற்றுட் செய்யுளின்பமும் அலங்காரமுமுணர்க. அகிலென்றது, ஆகு பெயராத் புகையை; * “இருங்கா முகிலொடு வெள்ளயிர் புகைப்ப” என்றார் நெடுநல்வாடையினும். புகைபுறப்பு ஆறுளவாகவுர் தலைமையற்றி இவ்விரண் டினையும் கூறினார்.

௬௬ - அ. வடமலைப் பிறந்த.....சந்தனமறுக

(இ - ன்.) வடதிசைக்கண்ணதாடிய இமய மலைக்கட்பிறந்த சிலாவட்டத் திலே தென்றிசைக்கண்ணதாடிய பொதியமலையிற்பிறந்த சந்தனம் சுழல வென்க.

வான்கேழ்வட்டம் - மிக்க ஒளியையுடைய சிலாவட்டம், * “வடவரைதந்த வான்கேழ் வட்டம்” என்றார், * நெடுநல்வாடையினும். மறுக - சுழல; அரைக்கவென்றபடி. அகிறுறந்து சந்தனமறுகவென்க. இவற்றின் விரோதமு முணர்க.

உக - சக. தாமரைக் கொழுமுதி..... கனித்துயி லெய்த

(இ - ள்.) தாமரைக்கொழுமுதியினையும், அதன் மலரினையும், குவளையை யும், கழுரீர்மலரினையும், பச்சிலையுடனே கலந்துதொடுத்த படலைமாலையுடனே கோவையுற்ற பருமுத்தமும் நிறத்த சுண்ணத்தோடு சிந்திக் கலந்துகிடந்த வள விப பூஞ்சேக்கையிடத்து அங்ஙனம்புணர்ந்த உபகரணப்புணர்ச்சியிறதியில்

¹ (பா) "என்கோவைமேலைகாஞ்சியெழுகோவை, பன்கொக்கலாபம்பதிஞா - ன்கொக், பருமம் பதினெட்டு முப்பத் திரண்டு, விரிசிகை பென்றுணரற்பாற்றா."

² பெருங்கதை, உஞ்சைக்காண்டம், சக - ஊர்நியிட்டது, கசடு-கி.

³ தெழில்வாடை, இக. ⁴ தெழில்வாடை, (பா) இக.

(பி - ம்.) * 'பெருங் குறிஞ்சியிலும்'

ச. — அந்திமாலிச்சிறப்புச்செய்காலை.

கஉஉ.

மயங்கியமகளிர் தென்றலான்மயக்கந்தீர்ந்து தம் காதன்மிகுதியான் மயங்கித் தாது ஆவிபோலுங்கொழுநர்மார்பிடத்தே காவிபோலும் கண்மலர்களைப் பொரு டகவைத்து இன்பக்கனியான அனந்தலக்ஷுவென்க.

கொழுமுதி - இளந்தளிர். காமம்வருமென்பது விகாரத்தாற் காமருவென ின்று கண்டார்க்கு விருப்பம்வருமென்பதாயிற்று; காண்வரு பாடமாயிற் காட்சி வருமென்க. குவளை - நீலோற்பலம். மா - நிறம். ஸபந்தளிர் - பச்சிலை. படலை - இலைத்தொடை. பருஉக்காழாரம் - பருமுத்துவடம். சுந்தரம் - நிறம். அனைஇ - கலந்து. சிந்துபு அனைஇயென மாறுக. மயங்கினர்மலிந்து - மயங் ளுனராயக் காதன்மிக்கெனிலுமமையும். ஆங்கு - அங்ஙனம். கனித்துயில் - ளுன்பத்துயில்.

சஎ - இள.

அஞ்செஞ் சீறடி.....கண்ணகி யன்றியும்

(இ - ள்.) சீறடி தன்னையணியுஞ்சிறப்பைச் சிஸம்பு பெறுதொழிய, அஞ்சுத் தன்னையணியுஞ்சிறப்பை மேகலை பெறுதூநீங்க, முகம் தன்னையணியும் சிறப்பைச் சிறுவியர் பெறுது பிரிய, சிவந்து நெடிதான கயல்போலுங்கண் கணையணியுஞ்சிறப்பை அஞ்சனம் பெறுதுமறப்ப, னாதல் தன்னையணியுஞ் சிறப்பைத் திலகம்பெருமவிழப்ப, தன்னைக் கூடினாற்பெறுந் தவளவாணைகை பைக் கோவலன்பெறுது இழப்ப, தன்னை அணிந்தாற்பெறுங் கூத்தலின்மனைத் துன்பு முகுநெய் பெறுதுமறப்ப, இவை இங்ஙனமாற்படி தான் எழுதாளாய் மகிழாளாய்க் காதினளாய்க் கையற்ற நெஞ்சத்தையுடையளாகிய கண்ணகியன் றியுமென்க.

தகில், அஸ்குற்கு அடை; ¹“துப்புறழ் தொண்டைச் செவ்வாய்”

போல
சின்றது. மேகலை - எண்கோவை. கொங்கைமூன்றில் - முலைமுற்றம். மங்கல
வணியிற்பிறிதணி - மங்கலவணியின்வேறுவணி. கொடுமை - வளைவு. வாழ்ந்து
வீழ்காதினனென்பது அணியாமையினும் பிறந்த அழகு கூறிற்று. வியர்
பிரிய, விகாரம். அன்றி வியர்ப்பு இரியவெனினுமமையும்; இரிதல் - நீங்கு
தல். நெய் - புழுகுநெய். ஒழிய நீங்கப் பிரிய மறப்ப இழப்பவென்பன
பரியாய வாயபாட்டான்வந்த இழப்பவென்னும் பொருளவாயின. இவ்வினை
யெச்சங்களை எழுதாள் மகிழாள் காதினனென்னும் வினைப்பெயரான்முடித்து
இப்பெயர்கட்குப் பண்பொட்டிவிரித்த இவற்றைக் கையற்றவென்னும் பெய
ரெச்சத்தோடுமுடித்து இப்பெயரெச்சத்தை நெஞ்சென்னும் பெயரோடுமுடி
த்து இதனையுடைய கண்ணகியென்க. இனித் தவளவாணகை கோவலனிழப்ப
வென்றதனால் அவன்பிரியவென்பதாம்; ஆகவே இவ்வுறுப்புக்கள் அவன்பிரி
வுக்கு உடம்பட்டனவென்று முனிந்து ஒழிய நீங்கப் பிரிய மறப்ப இழப்ப இவற்
ரோடு குழையைபுந் துறந்தகாதினள் எழுதாள் மகிழாளாதலான் இவையும்
பயனிழப்பத் தானும் அழகும் இன்பமுமிழத்தலாற் கையற்றநெஞ்சினையுடைய
கண்ணகியென உரைப்பினுமமையும்; ¹“அருங்கல.....அதுக்கினுள்” எனவும்,
²“மஞ்சுருழ்.....சிறினுள்” எனவும் சிந்தனையினுட்குறிஞராகலின்.

¹ சேவகசிந்தாமணி, 40௭. ² சேவகசிந்தாமணி, ௪௧௭௮, ௪௧௭௯.

சிலப்பதிகாரம்

௫௮ - ௭௧. காதலர்ப் பிரிந்த.....

.....புலம்புமுத்துறைப்ப

(இ - ன்.) அங்ஙனம் கையற்ற கண்ணகியேயன்றியும், தம் காதலரைப்பிரிந்த மாதர் பிரிவால் துன்பமுறுதலானே ஊதுகின்ற துருத்தியின் உலிமுகூர்ப்போல அழலெழ உயிர்த்தன ராய்ச் செருக்கடங்கி இவ்விளவேளிர்காலத்திற்கு அமைந்த நிலாமுற்றத்தில் மேவாதொழிந்து கூதிர்க்காலத்திற்கமைந்த இடைநிலத்து ஒழிங்கி ஆண்டுத் தென்றலுநிலவும்புகாமற் சாளரக்கண்களையடைத்துச் சந்தன மும் முத்தும் ஆகத்துமுலையில் அடையப்பெறுது வருந்தக் குவளை செங்கழுநீர் முதலிய குளிர்த் தமலர்கள் தாம் விரும்பிய பூஞ்சேக்கையிற் பன்னித்தாமமாய் மேவப்பெறாமல் வருந்தத்தன்சேவலொழிபுணர்ந்த அன்னப்பேடை அப்புணர்ச்சி யான் உருகியுதிர்ந்த வயிற்றின்மயிர் எஃகிப்பெய்த பல்வகையணைமீதே மேன்மை பெறத் தம்கொழுநரகலத்தே துயிலும் களித்துயிலப்பெறாமல் அவரோடு முன்பு ஊடியகாலத்து இடைநின்ற குமிழையெறிந்து கடைநின்றகுழையைச் சூர்த்து 'பெருமையும் உரனுமுடைமையாற் கலங்காதநெஞ்சமும் கலங்கும்படி கடைசிவந்து குறுக்கிட்டுப்பிறமும் நெடியகண்கள் அங்ஙனம்பிறழ்ந்து உவகை முத்தைச் சிந்தாது புலம்புமுத்தைச் சிந்தவென்க.

நோதக - கண்டார்க்கு நோவுதக. ஊதுலைக்குருகு - துருத்தி; வெளிப் புடை. அலர்தல் - பரத்தல். ஆகத்துமுலையென்க; முலையாகமுராம். கழிய வென்பது ஈண்டு வருந்தவென்பதாயிற்று. துணை - சேவல். தாவி - மயிர். இணையணை - பலவான துயில் - முற்கூறிய

அணை; ¹ "ஐந்துமுன்றடித்த" என்றாகலின். திருந்து களித்துயில் உடைப்பெருங்கொழுநர் - தங்களையுடைய பெரியகொழுநர். ஊடற்காலத்து - முன் ஊடுங்காலங்களில். கலங்காவுள் எம் - பெருமையும் உரனுமுடையவுள்ளம். விலங்கிநிமிர் - குறுக்கிட்டுப்பிற மும். நிமிர்நெடுங்கண், வினைத்தொடாக. புலம்புமுத்து - துன்பக்கண்ணீர்; உவகைக்கண்ணீருமுண்டாகலின்;

புலம்பு - தனிமையுமாம். உறைப்ப - உருப்ப

கண்ணடியன்றியும் மாதர் ஒடுங்கிக் கழிந்து அடைத்து வருந்தக்
பெறுது முத்துறைப்பவென்க.

கழியப்

எஉ - சு. அன்னமென்னடை.....மலர் விழிப்ப

(து - ள்.) அன்னமாகிய மென்னடையினையும் தேம்பொதிநறுவிரை

ஆம்ப னூறும் தாமரையாகிய வாயினையும் தண்ணறலாகிய
கூந்தலினையுமுடைய பொய்கை யென்பாள், பாண்டன்மையைத்

தம்மிடத்தேயுடைய வண்டிகளாகிய

பள்ளியுணர்த்துவார் புறநீர்மையென்னும் திறத்தாற்

அழகுவரும் சுவையாகிய கண்மலர்விழிப்பவென்க.

பள்ளியெழுச்சிபாட,

ஆம்பல், வாய்க்கு அடை; ¹ "துப்புறம் தொண்டைச் செவ்வாய்"

போல;

பண்ணுமாம். நூறும் - தோன்றும்;

எனச் சிந்தாமணியினும், "மரகத

² "அருமணி மரகதத் தங்க னூறிய"

மணிக்கயத் தங்க னூறிய, வழனிறப்

¹ தொல். களவு. கு. எ.

² சேவக. அக

அ.

³ சேவக காள;

⁴ சேவக. கஅக.

ச.—அந்திமாலைச்சிறப்புச்செய்காதை.

ககரு

பொன்னித ழாயிரம் விரித்து" எனக் கதையினும் கூறினாராகலின். தேம்-
இனிமையும், தேனும். நறுவிரை - நல்லமணம். பாண் - பாண்சாதி. நோ-
திறம் - நொந்ததிறம் ; ஆவது புறநீர்மை. அது,
பாலைப்பண்ணின் திறமைந் துள் ஒன்றென்க ; என்னை ? "தக்கராச
நோதிறங் காந்தார பஞ்சமமே, துக்கங் கழிசோம ராகமே - மிக்கதிறந்
காந்தார மென்றைந்தும் பாலைத் திறமென் றார், பூந்தா ரகத்தியனார்
போந்து" என்பவாகலின்.

குவளைக்கண்மலர் - குவளையாகிய கள்ளையுடைய மலர் ; குவளைக்
கண்மலரை மாயிற்று. விழித்தல் - மலர்தலும், கண்விழித்தலுமாயிற்று
இனித் தேம்பொதி நறுவிரைத்தாமரையாகிய ஆம்பனாவும்
செவ்வாயெனினுமமையும்.

இனிப்பெண்பாலாதலிற் பண்டோற்றும்வாயென வாய்க்கு
அடையாக்கது பொன்று. பாணைப் பாட்டாக்கி வண்டின்வாய்க்கு
அடையாக்கினுமமையும்.

பாட விழிப்பவென இயையும். அன்னமென்றதுமுதல்
விழிப்பவென் று ந்தனையுங்கூறியவிவை
உருவகமென் னுமல்காரமென்றுணர்க.

எஎ - அச.

புள்வாய் முரசுமொடு..... நனிசிறந்தது.

(இ - ள்.) பொய்கை கண்மலர்விழிப்பப் புள்ளொலியாகிய
முரசுடனே கோழியும் சங்கமும் முறைமுறையார்ப்பக் கடல்போலும்
பரப்பையும் ஒலியையு முடைய ஊரைத் தயிலெழுப்பி அல்ஸற்காலை
வந்துபுக்க இருள் இவ்விடத்து

நின்று நீங்கும் வைகறையாமமனவும் முன்சென்ற அரையிருளினும் ஓர்யாமத் தினும் ஆரையாமத்தினும் ஒருகணப்பொழுதுந் தஞ்சாரம்படி காமன் ஏந்தித் திருநருதலானே இந்நகரம் மிகவும் காவல்சிறந்ததென்க.

¹ “நடுநாள் யாமத்தும் பகலுந் தஞ்சான்” என்றார் புறநீதினும்; ² “கைச் சிலை கணையோ டேந்திக் காமனிக் கடையைக் காப்பான்” என்றார் சிந்தாமணி யினும்.

முள்வாய் - கூர்த்தவாய். முறைமுறையார்ப்ப - தத்தம் இனமரபினார்ப்ப; இன், உவமருபு. ³ “துயிலெடை” என்பவாகலின், எடுப்பியென்றார்; பிரிந் தார்க்கும் புணர்ந்தார்க்கும் துயிலின்மை காமனாள் வருதலின். இரவு தலைப்பெ யருமென்பதனை இரவுத்தலையென்றார்; ⁴ “கிளந்தவல்ல” என்னுமதிகாரப்புற னடையால்; “தடவுத்திரை” போல வல்லெழுத்துப்பெற்றது. தலை - இடம். பெயரும்-நீங்கும். காறும்-அளவும். அரையிருள் - இரண்டாம் யாமம்; யாமம்- ஓர்யாமம்; அரையிருள்யாமம் - உம்மைத்தொகை; இருபெயர்க்கண் வந்தது. பகல் - அரையாமம். ⁵ “மற்றை யாமம் பகலுறக் கழிப்பி” என்றார் மதுரைச்

¹ கதை - உதயனன்கதை. ² புறநானூறு, ௧௮௬. ³ சேவகசிந்தாமணி, ௨௦௬௦.

⁴ “குத் தேத்திய துயிலெடைநிலையும்”, (தொல்.
“பயிலும் பள்ளித் துயிலெடை மாக்கள்” (பெருங்கதை,

புறநீதின. கு. ௧௬)

சு. கருவிதத்தது)

⁵ தொல்காப்பியம், குற்றியலுகரப்புணரியல், கு. ௪௮. ⁶ மதுரைக்காஞ்சி,

௧௮௬. ௧௮௬

சிலப்பதிகாரம்

காஞ்சிபுள்ளம்; பருத்தலிற் பகலாயிற்று. நனி - மிகுதி.

ஆர்ப்பாட்டித் தலைப்பெயரும் வைக்கைகாரும் தஞ்சாவூர்ப்படி

காமன்

ஏந்தித் திரிதருதலான் நகரம் காவல் மிகச்சிறந்ததென்க.

இனித் தஞ்சானென்றுபாடமோதி, ¹ காமன் தஞ்சானாய்த்

திரிதருத

லின், நகரம் காவல் சிறந்ததெனினுமமையும்.

என், அசை.

இது, முதல் நடு இறுதி அளவடியான்முடிதலின்,

நிலைமண்டில

ஆசிரியப்பா.

வெண்பா.

கூடினார் பானிழலாய்க் கூடார்பால் * வெய்யதாய்க்
காவலன் வெண்குடைபோற் காட்டிற்றே - கூடிய
மாதவிக்குங் கண்ணகிக்கும் வானூர் மதிவிரிந்து
போதவிழ்க்குங் கங்குற் பொழுது.

ச.—அந்திமாலேச்சிறப்புச்செய்காதை

முற்றிற்று.

¹ "புமென் கணையும்
சிலப். இ: சக, அடியார்.

பொருளியையும் கைக்கொண்டு, காமன் திரிபுக் கருவூரார்
மேற்) (பி - ம்.) * 'வெய்தாய்த்தக்காவலன்'

இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை.

அலை ராடை மலைமுலை யாகத்
தாரப் பேரியாற்று மாரிக் கூந்தற்
கண்ணகன் பரப்பின் மண்ணக மடந்தை
புதையிருட் படாஅம் போக நீக்கி

⑥ யுதைய மால்வரை யுச்சித் தோன்றி
யுலகுவிளங் கவிரொளி மலர்கதிர் பரப்பி
வேயா மாடமும் வியன்கல விருக்கையு
மான்கட் காலதர் மானிகை யிடங்களுங்
கயவாய் மருங்கிற் காண்போர்த் தடுக்கும்

க0 பயனற வறியா யவன ரிருக்கையுங்
' கலந்தரு திருவிற் புலம்பெயர் மாக்கள்
கலந்திருந் துறையு மிலங்குநீர் வரைப்பும்

க - ௨. மலையாடியமுலையைபுடைய ஆகத்துப் பேரியாறடிய ஆரம்.

(க) நீரை ஆடையாகவும், மலையை முலையாகவும், (௨) யாற்றை
ஆரமாகவும், மாரியைக் கூந்தலாகவுமுடைய (ங)

மண்ணகமடந்தையுடைய (ச) இரு ளாகிய படாத்தை நீக்கியென்க.

சு. உலகுவிளங்குதற்குக்காரணமான ஒளி - ஆகித்தன் ;

கதிரைப்பரப்பு

எ. வேயாமாடம் - தட்டோடிட்டுச் சாந்துவாரப்பட்டன;

நிலாமுற்றமு மாம். கலவிருக்கை - பண்டசாலை.

அ. மான்கட்காலதர் - மான்கண்போன்ற சாளரம்.

க. கயவாய் - புகார். க0. யவனர் - சோனகர்.

கக. புலம்பெயர் மாக்கள் - கடலோடிகள்.

கஉ. இலங்குநீர்வரைப்பு - அவர்களிருக்கும் அலைவாய்க்கரை.

¹ "மணிமலைப் பரிணத்தோன் மாநில மடத்தை, பணிமுலைத் துயல்வருட மரம் போலத், செல்புன ஹழந்த் சேய்வரற் கான்பாற்ற" (சிதடான். க - உ.)

² சிலப்பதிகாரம், சு: ௧௧0.

௧௮

௧௧௮

சிலப்பதிகாரம்

வண்ணமுஞ் சுண்ணமுந் தண்ணுஞ் சாந்தமும்

பூவும் புகையு மேவிய விரையும்

௧0 பகர்வனர் திரிதரு நகரவீதியும்

பட்டினு மயிரினும் பருத்தி நூலினுங்

கட்டு நுண்வினைக் காருக நிருக்கையுந்

நூசுந் துகிரு மாரமு மகிலு

மாசறு முத்து மணியும் பொன்னு

உ௧ மருங்கல வெறுக்கையோ டாந்துகடை யறியா
வளந்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகும்
பால்வகை தெரிந்த பகுதிப் பண்டமொடு
கூலங் குவித்த கூல வீதியுங்

‘காழியர் கூவியர் கண்ணொடை யாட்டியர்

உ௨ மீன்விலைப் * பாதவர் வெள்ளுப்புப் பகருநர்
பாசவர் வாசவர் | மைந்நிண விலைஞரோ
டோசுநர் செறிந்த ஜன்மலி யிருக்கையுங்

கக. வண்ணம் - தொய்யிலெழுதுவன.

கச. புகை - மயிருக்குப் புகைக்கும் அகின்முதலாயின; =

அவையாவன:— “அஞ்சனக் கட்டி யரியாசம் பச்சிலை, யார
மகினுறுப்போ ரைந்து.”

விரையாவன:—“கோட்டம்.....விரை.”

கஈ. காருநர் - நெய்வேலார்; அச்சுக்கட்டிகள் முதலாயினோருமாம்.

உ௦. அருங்கலம் - ஆபரணம். வெறுக்கை-அத்தம்.

அளந்துகடையறியா - இவ்வளவென முடிவறியாத.

உ௧. வளம் தலைமயங்கிய - பலவளங்களும் தலைமயங்கிய.

உ௨. பகுதிப்பண்டமொடு - இங்ஙனஞ்சொன்ன

பலபண்டங்களுடனே.

உ௩. கூலம் - கருஞ்சரக்கு. கூலவீதி - அங்காடி.

உ௪. காழியர் - பிட்டுவிற்பார்; வண்ணாருமாம் கூவியர் -

அப்பம்சுடுவார்.

உச. பாசவர் - வெற்றிலைகட்டுவோர்; சூட்டிதைச்சிவிற்பாருமாம்.
வர் - பஞ்சவாசம் விற்போர்; அவை:—“தக்கோலம்.....ஐந்து.”
பன்னிண விலைஞர் - ஆட்டுவானிகர்.

வாச

உஎ. ஓசை - பரவர்; மீகாமர், எண்ணெய்விற்பாருமாம்.

1. 2 இய்யுமுதலியவற்றின் “பன்மீன்விலைஞர்” (மணி. உஅ - ஆம்
கால்தி, அடி. ௧௧) என்பதும் தலியவற்றை ஒப்பிடுக.
(பி - மீ) * ‘பரவர்’ | ‘பன்னிண விலைஞர்’, ‘பைத்திண விலைஞர்.’

௩.—இந்திரவிழ்வூரெடுத்தனாத.

௧௩௩

கஞ்ச காரஞஞ் செம்புசெய் குநந
மரங்கொஃ றச்சுருங் கருங்கைக் கொல்லருங்
௩௦ கண்ணுள் வினைஞரு மண்ணீட் டாளரும் .
பொன்செய் கொல்லரு நன்கலந் தருநருந்
துன்ன காரஞந் தோலின் றுன்னருங்
௩௦

கிழியினுங் கிடையினுர் * தொழில்பல பெருக்கிப்
பழுதில் செய்வினைப் பால்கெழு மாக்களுங்

குழலினும் யாழினும் குரன்முத லேழும்
வழுலின் நிசைத்து வழித்திறங் காட்டு
மரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பா ணிருக்கையுஞ்
சிறுகுறுங் கைவினைப் பிறர்வினை யாளரொடு

மறுவின் றி விளங்கு மருவூர்ப் பாக்கமுங்
சு0 கோவியன் வீதியுங் கொடித்தேர் வீதியும்
பீடிகைத் தெருவும் பெருங்குடி வரணிகர்
மாட மறுகு மறையோ ரிருக்கையும்

உஅ. கஞ்சகாரர் - வெண்கலம்விற்பார்; கண்ணூர் - செம்பு கொட்டுவார்.

(111) செம்புசெய்து

உக. கருங்கை - வலியையுடைய கை

கடு. கண்ணுள்வினைஞர் - சித்திரகாரிகள். மண்ணீட்டாளர் - சுதையாற் பாவையுள்ளிட்டன பண்ணுவார்; மண் - சுதை; ¹ “மண்ணோ டியைந்த மரத் தனையர்” என்றாராகலின்; குயவருமாம்.

கக. (ப1) பொன்செய்யுலவர் - உருக்குத் தட்டார்;
கலத்தருநர் - இரத்தினப்பணித்தட்டார்.

அரிப்பாருமாம். நன்

கஉ. தன்னகாரர் - பாணர். தோலின் துன்னர் - செம்மார்.

கக. கிழி - சீலை. கிடை - கிடைச்சு.

கச. பழுதில்செய்வினைப்பாஸ்கெழுமாக்கள் -

இவையிற்றாற்பொய்க்கொண் டை முதலியன செய்பவர்.

கூக. வழித்திறம் - பண்வழிப்பிறக்குந்திறம்.

கூள. பெரும்பாண் - குழலர்முதலோர்.

கூஅ-கூ. (பா) சிறுகுறு.....பரக்கமும் - இங்ஙனங்கூறின இவர் ஒழிந்த
பிறதொழில்சீர்புடையவர்களோடும் விளங்கிய மருவூர்ப்பாக்கமுமென்க.

சூ. கோவியன்வீதி - சென்டுவெனிப்புறத்தெரு ;

இராசமார்க்கமெனினு மாம.

சூக - உ. வாணிகர் மாடமறுகு - வணிகர்குழயிருப்பு.

பஞ்சக்கிராமிகளிருப்பு.

மறையோரிருக்கை -

¹ திருக்குறள், கௌ. (பி. ம.) * 'சுழிலபெருக்கி'

கூகூ

சிலப்பதிகாரம்

வீழ்குடி யுழவரொடு விளங்கிய கொள்கை
யாபுள் வேதரும் காலத் கணிதரும்

சூ பால்வகை தெரிந்த பன்முறை யிருக்கையுந்
திருமணி குயிற்றுநர் சிறந்த கொள்கையொ
டணிவளை போழுந ரகன்பெரு வீதியுஞ்
ஞாந் மாகநர் * வேதா னிகரொடு

நாழிகைக் கணக்கர் நலம்பெறு கண்ணுளர்
சூ காவற் கணிகைய ராடற் கூத்தியர்
பூவிலை மடந்தைய ரேவற் சிலதியர்
பயிரொழிற் குயிலுவர் பன்முறைக் கருவியர்
நகைவே ழும்பொடு வகைதெரி யிருக்கையுந்
கடும்பரி கடவுநர் களிற்றின் பாகர்

௫௫ செருந்தே நூநூநர் கடுங்கண் மறவ
நிருந்துபுறஞ் சுற்றிய பெரும்பா யிருக்கையும்

சச. ஆபுன்வேதர் - கோயிலார். காலக்கணிதர் -
எண்ணியிடுவார்.

கணியர்; காலத்தை

சக. திருமணிசூயிற்றுநர் - முத்துக்கோப்பார்; வேகடிகளுமாம்.

சஎ. வண்போழுநர் - சங்கறுப்பார்.

சஅ. சூதர் - கைவாரிகள்; நின்றேத்துவார்.

பட்டிக்கன். வேதானிகர் - வைதானியாடுவார்.

மாதகர் - இருந்தேத்துவார்;

சக. நாழிகைக்கணக்கர் - கழகையார். கண்ணுளர் -

சாந்திக்கூத்தர்.

இ௦. காவற்கணிகையர் - இராக்கடைவேசையர். ஆடற்கூத்தியர்
கூத்துமுதலியன ஆடுவார்.

- அகக்
இக. பூவிடைமடந்தையர் - பரிசங்கொள்வார். வவற் சிலையர்
மகனார்.

- குற்றேவன்

ளர்.

இஉ. குயிலுவர் - தோற்கருவி தனைக்கருவி நரப்புக்கருவி உருக்குக்கருவியா
பன்முறைக்கருவியர் - படைக்கும் விழவுக்கும் கொட்டிவார்.

இக. நகை வேழம்பர் - [சாரமானிகள்.]

இச. பரிகடவுநர் - அசுவவாரியர்; பன்னுவாருமாம்.
பாணப்பாகர்.

கனிற்றின்பாகர் -

இரு. தேருருநர் - தேர்ப்பாகர். மறவர் - வீரர்.

இசு. பாயிருக்கை - பரந்தவிருப்பு.

(பி - க்) * 'வேதாவிப்'.

இ—இத்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

கசுந்

பிரகெழு சிறப்பிற் பெரியேயர் மல்கிய

பாடல்சால் சிறப்பிற் பட்டினப் பாக்கமு

மிருபெரு வேந்தர் முனையிடம் போல

கூ விருபாற் பகுதியி * னிடையில மாகிய

கடைகால் யாத்த மிடைமரச் ி சோலைக்

கொடுப்போ ரோதையுங் கொள்வோ ரோதையு

நடுக்கின்றி நிலையு நானங் காடியிற்

கூ

சித்திரைச் ' சித்திரைத் திங்கள் சேர்ந்தென

* வெற்றிவேன் மன்னற் குற்றதை பொழிக்கெனத்

தேவர் கோமா னேவலிற் போந்த

காவற் பூதத்துக் கடைகெழு பிழகைப்

* புழுக்கலு நோலையும் விழுக்குடை மடையும்

பூவும் புகையும் பொங்கலுஞ் சொரிந்து

ருள. இவற்றையுடைய பீடுகெழுசிறப்பிற் பெரியோரென்க.

பிற
ருள - அ. பெருமையையுடைய
பட்டினப்பாக்கமுமென்க.

பெரியோர்திரண்ட பாடலைமந்த சிறப்

ருக - கூடு. மருவூர்ப்பாக்கமும் பட்டினப்பாக்கமுமென இருவகைத்தாகிய
ஊரின் நடுவிடத்தை முனையிடம்போலவென்றது, அவற்றிற்கு இடைநிலைம்
வெளிப்பட்டிப் பொதுப்படக் கிடத்தல்கருதி.

கக. கடை கால்யாத்த - கடை ஒழுங்காகயாத்த. மிடைமரச்
சோலை - மர நெருங்கின சோலை.

கக - கூ. கடைகளை மரத்தடியிலே கட்டப்பட்ட
மரச்சோலையையுடைய நாளங்காடியென்க.

கச. (பா) சித்திரைச்சித்திரைத் திங்கள் சிறந்தென - சித்திரைமாதத்துச்
சித்திரைநாள் சிறந்ததென்கையால்; சித்திராபூரணையென்க.

கரு. உற்றதை - இடையூற்றை.

கௌ. பூதத்துக்கடை - பூதவாசல். பீடிகை - பஸிபீடிகை.

கஅ. புழுக்கல் - அவரை துவரை முதலியன. நோலை -
விழுக்குடைமடை - மாங்கிசத்துடனே விரவினசோறு.

என்னருண்டை.

¹ தந்தால், மயிலு. கு. களடு - மேற். ² சிலப்பதிகாரம், இ. எக.

³ சிலப்பதிகாரம், கடி. கள, . . . (யி - ம்) ⁴ 'திருடறிவத்தாக' . . .

'சோலையுள்' . . .

சிலப்பதிகாரம்

எடு துணங்கையர் குரலைய ரணங்கெழுந் தாடிப்

பெருகில மன்ன னிருகில மடங்கதும்

¹ பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி

வசியும் வளனுஞ் சுரக்கென வாழ்த்தி

மாதர்க் கோலத்து வலவையி னுரைக்கு

எடு மூதிற் பெண்டி ரோதைபிற் பெயர

மருவூர் மருங்கின் மறங்கொள் வீரரும்

பட்டின மருங்கிற் படைகெழு மாக்களு

மூந்தர் சென்று முழுப்பலி பீடினை

வெந்திறன் மன்னந் குற்றதை பொழிர்க்கெனப்

டி பலிக்கொடை புரிந்தோர் வலிக்குவரம் பாகெனக்

கல்லுயிழ் கவணினர் கழிப்பிணிக் கறைத்தோற்

பல்வேற் பரப்பினர் மெய்புறத் தீண்ட

யார்த்துக் களங்கொண்டோ ராரம ரழுவத்துச்

சூர்த்துக் கடைசிவந்த சுடுநோக்குக் கருத்தலை

எடு துணங்கை - சிங்கி; என்னை?

"பழுப்புடை யிருகை முடங்கி யடித் தத், தொடக்கிய நடையது

தனங்கையாகும்." குரவை - கைகோத்தாடுதல்;
 "குரவைக் கூத்தே கைகோத் தாடல்." அணங்கெழுந்தாடி - தெய்வமேறியாடி.
 எக - கூ. (பு) நிலமடங்கலும் பசியும் பிணியும் பகையுரிக்கி மன்னனுக்கு
 வசியும் வளனும் சுரக்கவெனவாழ்த்தி. வசி-வசீகரம்.

எசு. மாதர்க்கோலம் - எல்லாரும் காதலிக்கப்பட்ட ஒப்பினை.
 வகைவயின் - சமத்தால்; நாணிலிகள்போல வென்றுமாம்.

எடு. மூதிற்பெண்டிர் - மறக்குழமகளிர். ஓதையின் -
 ஆரவாரத்துடனே. பெயர - அவர் பவியிட்டிப் போனவனவிலே.

(க) அலிரோளி கதிர் பரப்பாநிற்ப் (கஅ) புழுக்கள்முதலாயினவற்றைப்
 (கஎ) பீழிகையிலே (கக) சொரிந்து (எக) நிலமடங்கலும் (எஉ) பசியும் பிணி
 யும் பகையுரிக்கி (எக) மன்னனுக்கு (எகூ) வசியும் வளனும் சுரக்கவெனப்
 (எடு) பெண்டிர்நின்ற (எகூ) வாழ்த்திப் (எடு) பெயரவென்க.

எக - கூ. வீரரும் மாக்களும் ஒருவரினொருவர்
 பவி பீழிகையிற் பலிகொடுத்து ஒழிப்பாயாகவென்று

முற்படப்போய் முழுப்
 பூதத்துக்குச்சொல்லி.

அ0. வலிக்குவரம்பாகெனல் - வலிக்கு எல்லையாகென
 வஞ்சினங்கூறல்.

அக. கறைத்தோல் - கருங்கடகு.

அஉ. பஸ்வேற்பரப்பு - பஸ்வேலியுமுடைய பரப்பு.

அகூ. கணங்கொண்டோர் - வென்றோர். அழுவும் - பரப்பு.

அச - கூ. ருத்த.....வைத்து - அச்சத்தைச்செய்து

கடை
செவந்த கண்ணியோபுடைய தலையை அதுந்து நற்பலிபிழைவையிலைவந்தென்க.

¹ மணிமேகலா, ௧௭ ௪௦ = ௪௧, ௪௨.

இ.—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

கூசு.

௨௫ வெற்றி வேந்தன் கொற்றன் கொள்கென
நற்பலி பிழைக நலங்கொள வைத்தான்
குயிர்ப்பலி யுண்ண முருமுக்குரன் முழக்கத்து
மயிர்க்கண் முரசொடு வான்பலி யூட்டி

விருகில மருங்கிற் பொருநரைப் பெறுஅச்
௬௦ செருவெங் காதலிற் ¹ திருமா வளவன்
வாளுங் குடையு மயிர்க்கண் முரக
நாளொடு பெயர்த்து நண்ணார்ப் பெறுகலிம்
மண்ணக * மருங்கினென் வலிகெழு தோளெனப்
புண்ணிய திசைமுகம் போகிய வந்தா

௬௫ ளசைவி லூக்கத்து நசைபிறக் கொழியப்
பகைநிலைக் கியதிப் பயங்கெழு மலையென
கிமையவ ருறையுஞ் சிமையப் பிடர்த்தலைக்
கொடுவரி ! பொற்றிக் கொள்கையிற்
மாரீர் வேலி வச்சிர நன்னாட்டுக்

பெயர்வோற்கு

கூடு கோணிறை கொடுத்த கொற்றப் பந்தரு
மகதான் ஞாட்டு வாள்வாய் வேந்தன்
பகைபுறத்துக் கொடுத்த பட்டிமண் டபமு
மவந்தி வேந்த னுவந்தனன் கொடுத்த
சிவந்தோங்கு மரபிற் றோரண வாயிலும்

இனி அசக்செய்தி கூறுகின்றது:—

கூசு. புண்ணியநிசை - வடக்கு.

கூரு. நசைபிறக்கொழிய - என்னினையு மேற்போகாது

பின்னிட்டுழிய.

கூசு. பகை விலக்கியது - பகையாய்த் தடுத்தது.

கூடி. கொடுவரியொற்றி - புலியைப்பொறித்து. பெயர்வோற்று
வோனுக்கு.

- மீள்

கூடு. இறைகொடுத்த - நிறையாகக்கொடுத்த. பந்தர் -

முத்தின்பந்தர்.

கூஉ. பகைபுறத்து - பகையிடத்து; புறம் - இடம்; பகைப்புறமென்பது
பகைப்புறமென்றது விகாரம். கொடுத்த - முன்பகையாய்ப் பின்நிறை
யிட்ட. பட்டிமண்டபம் - ஒலக்கமண்டபம்.

கூகூ. உவந்தனன்கொடுத்த - ஓ மித்திரனாய்க்கொடுத்த.

கூசு. தோரணவாயில் - தோரணத்தைபுடையவாசல்.

பட்டிமண்டபம், உகக.

(பி - ம.) * 'வரைப்பினை' † 'விளக்கின' ‡ 'எழுதி', 'செறி' §

பித்தரு

செனப்பிழைக்காரம்

க00 பொன்னினு மணியினும் புணர்ந்தன வாயினு.

தன்னினைக் கம்மியர் காணு மரபின்

துயர்நீங்கு சிறப்பினவர் தொல்லோ ருதவிக்கு

மயன்விதித்துக் கொடுத்த மரபின் விவைதா

மொருங்குடன் புணர்ந்தாங் குயர்ந்தோ ரேத்து

கக0 மரும்பெறன் மரபின் மண்டப மன்றியும்

வம்ப மாக்க டம்பெயர் * பொறித்த

கன்னொழுத்துப் படுத்த வெண்ணுப் பல்பொதிக்

கடைமுக வாயினுங் கருந்தாழ்க் காவலு

முடையோர் காவலு ! மொரீஇய வாடிக்

கக0 கட்போ ருளரெனிற் கடுப்பத் தலையேற்றிக்

கொட்டி னல்லது கொடுத்த லீயா

துன்னார்ப் பணிக்கும் வென்னிடை மன்றமும்

கூணங் குறளு முழுஞ் செலிடு

மயுகுமெய் யாளரு முழுதின ராடிப்

க00 - க. இவைதாம் பொன்னினும்

மணியானுஞ்செய்யப்பட்டனவாய் னும் கம்மியராத் காணப்படாதன ;
இவர்களுடைய முன்னோர்செய்த உதவிக்குப் பிரதிபுபகாரமாக மயன்
நிருமித்துக்கொடுத்தன ; இவை தனித்தனி இத்தன் மையவாயினும்
தம்மித்புணர்ந்து ஏத்தப்படுமென்க.

கக0. அன்றியும் - இங்னம் சொல்லப்படுமுன் நிபந்தியும்.

வம்பமாக்கள் - புதியோர்.

தம்பெயர்பொறித்த-தமதுபெயரொழுதி.

. கண் - அவிடத்த. எழுத்துப்படுத்த - இன்றாது

பொதியென எழுதி இலக்கிவிட்ட.

ககஉ - கூ. பொதியினைபுடைய கடைமுகத்துவாயிலும்
கருந்தாழாயின வாவதும்.

ககச. உடையோர்காவல் - இவற்றையுடையோர்காவல்.
ஒரீஇயவாடி - நீக்கினவாடி.

ககடு. கட்போர் - களவுகாண்போர். ககஎ. பனிற்கும் - நடுக்கும்.

ககச - எ. புதியோர் தம்முடைய பெயர்பொறித்த தனத்தைத்
களவு கொள்ளுவோருண்டானால் எடுத்ததனத்தைத் தங்கள்
தலையிலேவைத்துச்சுழன்று நிரிநிறதன் திக் கொண்டுபோகக்
கொடாமையான் கினைத்த கண்ணரைகடுக் கும்
கென்னிடைமன்றமென்க.

(பி - கி) * 'பெரித்தது' † 'ஒரீஇயவாடி'

இ.—இத்திரவிழவூரெடுத்தனதை.

ககசு

ககஉ பழுதில் காட்டி என்னிறம் பெற்று
வலஞ்செயாக் கழிவு மிலஞ்சி மன்றமும்
வஞ்ச முண்டு மயற்பகை யுற்றோர்
நஞ்ச முண்டு நடுக்குதய ருற்றோ
ரழல்வாய் நாகத் தாரெயி நழுந்தினர்
ககடு கழல்சுட் கனித் கடுகவைப் பட்டோர்

கழல வந்து தொழத்துயர் நீங்கு
 நிழல்கா னெடுங்க ளின்ற மன்றமுல்
 தவமறைத் தொழுதுத் தன்மை யினாள்
 ரவமறைத் தொழுது * மலவைப் பெண்டி.
 ககௌ ரறைபோ கமைச்சர் பிறர்மனை நயப்போர்
 † பொய்க்கரி யாளர் புறங்குற் றுளரென்
 கைக்கொள் பாசத்துக் கைப்படு வோரெனக்
 காத நான்கும் கடுங்குர லெடுப்பிப்

கஉக. இலஞ்சி - மடு.

ககஅ - உக. கூனர் குறளர் ஊமர் செவிடர் வியாதியாளர்
 செய்ய நன்னிறம்பெறும் இலஞ்சிமன்றமென்க.

முழுவிலஞ்சு

கஉஉ. வஞ்சமுண்டு - வஞ்சனைப்பட்டு. மயற்பகையுற்றோர் -
 மயங்கிய பகையைபுற்றோர்.

கஉச. அழுந்தினர் - அழுந்தப்பட்டோர். கஉ௪. நிழல் - ஒளி.

கஉஉ - ஏ. வஞ்சமுண்டு மயக்கமும் துயருமுற்று அழுந்திப்
 பட்டோர் குழந்து வணங்க நீங்கும் ஒளிகாணப்பட்ட
 கன்னுலின்றமன்றமென்க. கஉஅ. தவமறைத்தொழுது -
 குதல்.

தவத்திலே மறைந்து தவமின்றி ஒழு

கஉக. அவமறைத்தொழுதும் அலைவப்பெண்டி - மறைந்து
 அவமையொழுதும் அலைவப்பெண்டி.

கக௦. அறைபாடுமேச்சர்-மேதுதக்கும் அமைச்சர்.

பிறர்மனைபயப்போர் - பிறர்மனைவியை விரும்பினார்.

கக௧. பொய்க்கனியாளர் - பொய்க்காட்சிக்காரர். புறங்கற்றாளர் -
கடவுளார்.

புறம்

கக௨. பாசத்துக்கை - பாசத்திடத்து.

கக௩. காதலான்கும் - ஊர்குழந்த நாற்காதலவட்டகையும்.

(பி - ப்) * 'அவன்பென்றார்' † 'பொய்க்கனியாளர்'

கக

செய்து

சில் ப் ப தி' க ர ம் .

பூதம் புடைத்தானும் பூத சதுக்கமு

கக௪ மரைசுகோல் கோடினு மறங்கு நவையத்

துரைநூல் கோடி யொருதிறம் பற்றினு

நாவொடு நவிலாது நவைநீ ருருத்துப்

பாவை நின்றமூடம் பாவை மன்றமு

மெய்வகை யுணர்ந்த விழுமியோ ரேத்து

கக௫ ' மைவகை மன்றத்து மரும்பலி யுறீஇ

வச்சிரக் கோட்டத்து மணங்கெழு முரசங்

கச்சை யாணப் பிடர்த்தலை யேற்றி

வால்வெண் களிற்றரசு வயங்கிய கோட்டத்துக்

கால்கோள் விழுவின் கடைநிலை சாற்றித்

கக௬ தங்கிய கொள்கைத் தருநிலைக் கோட்டத்து

மங்கல நெடுங்கொடி வாணுற வெடுத்து

க௭௪. பூதசதுக்கம் - பூதம் திரிகின்ற எாற்சந்தி.

க௭௮ - ௭௪ தன்மையிலானமுதல் ஆதவகையாகிய இவர்களைப் பாசத்தி லைப்படுத்திப்பூதம் புடைத்துண்ணும் சதுக்கமென்க.

க௭௯ ஒருதிறம் - ஒருபக்கம்.

க௮௦. நாவொடு நவிலாது - நாவினாலுரையாமல். நவை - குதறம். குதறித்துக்காகக் கண்ணிருகுக்கையால் நவரீரென்றார்; நவரீரென்றுபாடமோதிப் புதியரீரென்பாருமுளர்.

க௮௧ - ௮. கோல்கோடினும் ௨௮௨ நூல்கோடி வாரம்பற்றினும்

வாய்

திறந்துசொல்லாமல் அழுதுகாட்டும் பாவையையுடையமன்றமென்க.

க௮௨ - ௪௦ இவ்வைந்துமன்றத்திலும் பலியிட்டென்க.

௮௪ - ௧௪௦. பீடத்திலே தலையடைவத்து முரசு முழக்கி வற்றிலும் மன்றங்களிலும் பலியிட்டென்க.

மண்டபமுதலிய

௧௪௧. வச்சிரக்கோட்டம் - வச்சிராயுதமிருக்குங்கோயில்;

கிற முரசு.

இவ்விடத்திருக்

௧௪௨. கச்சை - சீழ்வயிற்றுக்கச்சை. பிடர்த்தலை - பிடராகியதலை.

௧௪௩. களிற்றரசவயங்கியகோட்டம் - ஐராபதநிற்குங்கோயில்.

௧௪௪. தருநிலைக்கோட்டம் - கற்பக நிற்குங்கோயில்.

௧௪௫ - ௬. வச்சிரக்கோட்டத்திலிருந்தமுரசை ஐராபதநிற்குங்கோட்டத்திலே கொண்டுவந்து யானையிலேயேற்றி விழவின் முதலமுடிவுமறிவித்துக் கற்பகநிற்குக் கோயிலிலிருந்தகொடியை வானிலேசெல்லவெடுத்தென்க.

¹ "பூதமுண்டது புடைத்தன்னும்"
(தொல். கிளவி. கு. ௫௮ - இளம். செ. ௩)

(குளா. சுயம். ௪௧); "பூதம்புடைத்தது"
² சிலப். ௧: ௧௪.

௩.—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

கசள.

மரசுத மணிபொடு வயிரங் குயிற்றிய

பவனத் திரள்காற் பைம்பொன் வேதிகை

நெடுநிலை மாளிகைக் கடைமுகத் தியாங்கணுங்

கடுகி இம்புரிப் பசுவாய்க் கிளர்முத் தொழுக்கத்து

மங்கலம் பொறித்த மகர வாசிகைத்

தோரண நிலையிய தோமறு பசும்பொற்

பூரண சூம்பத்துப் பொலிந்த பாலிகை

பாவை விளக்குப் பசும்பொற் படாகை

கடுகி தூமயிர்க் கவரி ¹ சுந்தரச் சுண்ணத்து

மேவிய கொள்கை வீதியிற் செறிந்தாங்

² கைம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமு

மாசு குமாரும் பரத குமாரும்

கவர்பரிப் புரவியர் களிற்றின் நெகுதிய

ககரி நிவர்பரித் தேரின ரியைந்தொருங் கிண்டி

யரைசமேம் படிவிய வகனிலை மருங்கி

கசஎ - அ. மரகதமணியொடு வயிரத்தைக் குயிற்றிய திண்ணை.

கரு0. கிம்புரிப்பருவாய் - மகரவாய். கிளர்முத்து -

அதன்வாயினின்றும்
புறப்பட்டமுத்து.

கருக. மங்கலம்-அட்டமங்கலம்; “செங்கய லிரட்டைநிரு வார்சுடர் கனாடி,
பொங்கு கொடி வார்முரசச் தேட்டிபுணர் கும்பம், மங்கலங்க னெட்டும்.”

கசஎ - ருசு. ‘மரகதமணியொடு’ என்றதுமுதலாக

‘மேவிமகொள்கை என் னது’ ஈராக வீதிக்குச்சிறப்பு.

கசக - ருசு. கடைமுகமெல்லாம், கிம்புரிப்பருவாயினின்றும்

புறப்பட்ட

தாக்கப்பண்ணின முத்தொழுக்கத்திணையுடைய தோரணம் நிலைபெற்ற பொற்கும்
பம் பாலிகை விளக்குப் படகை கவரி சுண்ணம் இவற்றையுடைய வீதியென்க;
சினையின்னொழில் முதன்மேலேறிற்று.

கருஎ. ஐம்பெருங்குழுவுமென்பேராயமும்:—“சாந்துழைக் கச்சாடை
பாக்கினை கஞ்சுகநெ, யாய்ந்த விவரெண்ம ராயத்தார் - வேந்தர்க்கு, மாசனம்
பார்ப் பார்மருத்தர் வாழ்மிமித்த ரோடமைச்ச, ராசி லைவக்களத்தா னார்து.”

¹ சிலப்பதிகாரம், ச: சஉ.

² மணிமேகலை, க: கஎ; பெரும்பைத, உ: இ.க; தொல். கிளவி. கு. இஎ.

த.மேற்.

³ சிலகந்தாமணி, உ:சஅஎ.

சுருது

சிலப்பதிகாரம்

துரைசான் மன்னன் கொற்றம் கொள்ளென

மாயிரு ஞானத்து மன்னுயிர் காக்கு
 மாயிரத் தோரெட் டாகதலைக் கொண்ட
 ௧௭௫ தன்னதுங் காகிரித் தாதுமலி பெருந்துறைப்
 புண்ணிய நன்னீர் பொற்கூடத் தேர்தி
 மன்னாக மருள வானகம் வியப்ப
 விண்ணவர் தலைவனை விழுநீ ராட்டிப்
 * பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் கோயிலு
 ௧௭௬ மதுமுகச் செவ்வே ளணிதிகழ் கோயிலும்
 வால்வளை மேனி வாலியோன் கோயிலு
 நீல மேனி நெடியோன் கோயிலு
 மாலை வென்குடை மன்னவன் கோயிலு

* மாமுது முதல்வன் வாய்மையின் வழி அ
 ௧௭௭ நான்மறை மரபிற் தீமுறை பொருபா
 * னுல்வகைத் தேவரு மூவறு கணங்களும்
 பால்வகை தெரிந்த பகுதித் தோற்றத்து
 வேறுவேறு கடவுளர் சாறுசிறந் தொருபா
 லறவோர் பள்ளியு மறனோம் படையும்

௧௭௮. சூட்டி - சூட்ட.

(ககக) அகலிமருங்கில் தம்மரசனை மேம்படுத்தற்கு (கக௦) ஈண்டி
(ககஉ) வேந்தன் கொற்றங்கொள்வானாகவெனவாழ்த்தி (ககச) அரசுதலைக்
கொண்ட (ககக) குடத்தினீரை (கக௬) இவ்விதியிலே அடையச்செறிந்து
(ககஉ) ஏற்றிச் (ககச) சாற்றி (ககக) எடுத்துப் (கக௬) புரவியர் கனிற்றின்
தொகுதியர் (கக௦) தேரினராய் (கக௮) அரசுமாரும் வணிகருமாரும்
(கக௮) ஆட்டவென்க.

ககக. பெரியோன் - மகாதேவன்.

ககக. வால்வளி மேனி வாலியோன் - பலதேவன்.

கக௮. நீ முறை - ஓமம்.

ககக - க௮. இக்கோயில்களிலே ஓமஞ்செய்யாநிற்க. ஒருபால் -

ஒருபக்கம்.

ககக. நால்வகைத் தேவர் - வசுக்கள், திவாகர், உருத்திரர்,
ஆதிவங்கடவுளர்.

மருத்துவர்;

ககக. அறவோர் பன்னி - அருகர்தானம். அறனும்படை -
காத்திரவிடம்.

தரும்ம்பாது

1 "தத்திதி தாட்டத் திறையோன் கோவிதும்" (செய். க௮ எ, ௩)

2 மருக. ககக. (பி - ம்.) * 'மாமறை'

௮.—இத்திரவிமுடிவெடுத்தகாதை.

ககக

கஅ0 புறநிலைக் கோட்டத்துப் புண்ணியத் தானமுந்
 * திறவோ ருரைக்குஞ் செயல்சிறந் தொருபாற்
 கொடித்தேர் வேந்தனொடு கடா மன்ன
 ரடித்தனை நீக்க வருஞ்சிறந் தொருபாற்
 கண்ணு ளானார் கருவிக் குயிலுவர்

கஅ1 பண்ணியாழ்ப் புலவர் பாடற் பாணரொ
 டெண்ணருஞ் சிறப்பி னிசைசிறந் தொருபான்
 முழவுக்கண் டியிலாது முடுக்கரும் விதியும்
 விழவுக்கனி சிறந்த விபது ளாங்கட்
 காதற் கொழுநனைப் பிரிந்தல ரெய்தா

கக0 மாதர்க் கொடுங்குழை மாதவி தன்னோ
 டில்வளர் முல்லை மல்லினக மயிலை
 'தாழிக் குவளை + சூழ்செங் கழுநீர்
 பயில்பூங் கோதைப் பிணையலிற் பொலிந்து

கஅ0. புறநிலைக்கோட்டம் - புறம்புள்ள திருக்கோயில்.

களக - அ0. (ப8) அறவோர் பன்னியிடத்து அறங்காத்தலையும்,

சத்திரமுத லான சாலைகளிலே புண்ணியதானங்களையும் நல்லோருரைக்கும்
 செயல்சிறந்தது ஒருபக்கமென் றுமாம்.

கஅ1. பாடற்பாணர் - புணர்க்கும் பாணர்.

கஅக. இசைசிறந்தொருபக்கம்.

களஅ-அஅ. சிறக்க விழுநீராட்ட விழவுக்கனிசிறந்த

வியனுனைக்கூட்டுக.

சிறக்கவென அடையத் திரிக்க.

கஅஅ. வியனுள் ஆங்கண் - அகன்றலுரிடத்து.

(கஅக) 'காதற் கொழுநனை' என்றது முதல் (ககக) 'நன்மொழி

தினத்து' என்றது இறுதியாகக் கோவலனோடு மாருதத்துக்கு ஒத்தபண்பு.

கஅக - கூ0. காதற்கொழுநனை..... மாதவியென்றது

சிலேடை;

காதலிக்கப்பட்ட தன் கொழுநனைப் பிரிந்துவேறுபட்டு அரைகுறையான அழகிய
வீணந்த மகரக்குழையையுடைய மாதவியென்றும், எல்லாரும் காதலிக்கும் செ
ழுவிய நனைபார்த்தன்மையைவிட்டு முதிர்ந்த அலராகாத வீணந்த தனிரையுடைய
குருக்கத்தியென்றுஞ்சொல்லுக.

மாதவி - குருக்கத்தி.

ரெய்தா மாதவியென்றார்.

கண்ணகி பிரிந்து அலரெய்தலாற் பிரிந்து, அல
குருக்கத்தி அலருகுமை செவ்வியழியாமை.

ககக - கூ. முல்லை, மல்லிகை, மயிலை, குவளை, கழுநீர் இவை
கோதையாகிய பிணையல்.

பயின்ற

1 "தாழியுள் மலர்ந்த தன்செய் குவளை, பூமுத ததம்போ தொருகையிற்
பிடித்து" பெருங்கதை, க:இ. அச-அ; "தாழியுள்செய்" (சிலக. அகக)
(பி-ம்) * 'தழுவோர்' † 'தன்செய்கழுவார்'

செ

சிலப்பதிகாரம்

காமக் களிமகிழ் வெய்திக் காமர்
ககூ பூம்பொதி நறுவிரைப் பொழிலாட் டமர்ந்து
நான்மகி ழிருக்கை நாளங் காடியிற்
பூமலி கானத்துப் புதுமணம் புக்குப்
புகையுஞ் சாந்தும் புலராது சிறந்து

நகையா டாயத்து நன்மொழி தினைத்துக்

உரு குரல்வாய்ப் பாணரொடு நகரப் பரத்தரொடு
திரிதரு மரபிற் கோவலன் போல
வினிவாய் வண்டினொ டின்னிள வேனிவொடு
மலய மாருதந் திரிதரு மறுகிற்
கருமுகில் சுமந்து குறுமுய லொழித்தாங்

உரு கிருகருங் கயலோ டிடைக்குமி மெழுதி
யங்கண் வானத் தாவுப்பகை யஞ்சித்
திங்களு மீண்டுத் திரிதலு முண்டுகொ
னீர்வாய் திங்க ணீணிலத் தழுதின்
சீர்வாய் துவலைத் திருநீர் மாந்தி

உரு மீனேற்றுக் கொடியோன் மெய்பெற வளர்த்த
வான வல்லி வருதலு முண்டுகொ
லிருநில மன்னற்குப் பெருவளங் காட்டத்
திருமகள் புருத்ததிச் செழும்பதி யாமென
வெரிநிறத் திலவமு முல்லையு மன்றியுங்

கக௭. ஆலின் மிகுதிபற்றிக் கானமென்றார்.

ககரு - ௭. பொழிவ்வினையாட்டு விரும்பி நாடோறும் மகிழ்ந்திருக்கும்
இருப்பையுடைய நானங்காடியிற் பூவிற்குமிடங்களிற் செவ்விமணத்திலேபுக்கு.

ககஅ. புலராது - புலராமை. ககக. ஆயத்து - ஆயத்தோடே.

உரு. பரதர் - தார்த்தர்.

கஅஅ - உரு. வியலுளாங்கண் மாதவிதன்னொடுபொலிந்து எய்தி அமர்
ந்து புக்குச் சிறந்து தினைத்துப் பரத்தரொடு பாணரொடு திரிதரும் கோவலன்
போல மாருதம் திரிதருமறுகென்க.

உக௦. மெய் = வாழவு.

உ௦௮ - ௧௦. திங்களாகிய நிலத்திலே அமுதமாந்தி

மெய்ப்பெறவென்க;

• உக௩. ஆமென - ஆமெனக்கருதி

உக௨ - ௩. இப்பதியிலே திருமகள் புகுந்தகாரணம் மன்னனுக்கு
காட்டவென்க.

வளங்

உக௪. அன்றி - இவையெயன்றி.

இ—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

உக௬

உக௮ கருநெடுங் குவணியுங் குமிழும் பூத்தாங்
குள்வரிக் கோலத் துறுதுணை தேடிக்
கள்ளக் கமலந் திரிதலு முண்டுகொன்
மன்னவன் செங்கோன் மறுத்த லஞ்சிப்
¹ பல்லுயிர் பருகும் பருவாய்க் கூற்ற

உ௨௦ மாண்மையிற் றிரிந்துத னருந்தொழி றிரியாது
நாணுடைக் கோலத்து நகைமுகங் கோட்டிப்
பண்மொழி நரம்பிற் றிவையாழ் மிழற்றிப்
பெண்மையிற் றிரியும் பெற்றியு முண்டென
² அருவி லாள னொருபெருஞ் சேனை

உ௨௮ யிகலம ராட்டி யெதிர்நின்று விலக்கியவ
ரெழுதுவரி கோல முழுமெயு முறீஇ
விருந்தொடு புக்க பெருந்தோட் கணவரொ

டுடனுறைவு மரீஇ யொழுக்கொடு புணர்ந்த

வடமீன் கற்பின் மனையுறை மகளிர்

உரு0 மாதர்வாண் முகத்து மணித்தோட்டுக் குவளைப்

போதுபுறங் கொடுத்துப் போகிய செங்கடை

விருந்திற் தீர்ந்தில தாயின் யாவது

உரு - எ. உன்வரிக்கோலம் - கிருத்திரிமவேடம். கோலத்து -
கோலத் தோடே. உறுதுணை - திருமகள். தாமரையானது
தன்வடிவொழிய வேறொரு வடிவுகொள்ளுதல்.

உஉஉ. பண்மொழி நரம்பின் - பண்ணைச்சொல்லுந்
யாழ்நரம்பு போல.

உஉரு. உண்டுகொணை வேறொரிடைச்சொல் வருவிக்க.

உஉச - ரு. (பா) ஒருபெருஞ்சேனை.....விலங்கி -
பரத்தையரை மாறுபட்ட பூசற்கண்ணே அலைத்து எதிரே நின்று தடுத்து.

அன்றியும், விலங்கி விலங்கி; புலவியாலே கூடாதமகளிரைப்
போகாம லெதிரே நின்று தடுத்து இங்ஙனம் புகழ்ந்து புலவியைத்
தீர்த்தென்றுமாம்.

உஉரு - சு. (பா) அவரெழுந்தவரிக்கோலம் - தொய்யில்.
முழுமெய்யு முறுத்தியென்க. முழுமெய்யு முறுத்தியென்றது -
புணர்ந்தென்பதாயிற்று.

உரு1 - ரு. குவளைப்போது தான் தோற்றுப்போகிய.

உருஉ. யாவதும் - சிறிதும்.

¹ லெப்பதிளாம், எ. ௧0.

² லெப்பதிளாம், உ. ௧௧.

மருந்துத் தருங்கொலிம் மாநில வரைப்பெனக்
கையற்று நடுங்கு நல்வினை நடுநா

உ௨௫ ஞள்ளக நறுந்தா துறைப்ப மீதழிந்து
கள்ளாக நடுங்கும் கழுநீர் போலக்
கண்ணகி கருங்கணு மாதவி செங்கணு
முண்ணிறை கார்த்தகத் தொளித்துநீ ருகுத்தன
வெண்ணுமுறை யிடத்தினும் வலத்தினுந் துடித்தன
உ௨௭ வின்னவர் கோமான் விழுவுநா ளகத்தென்.

உ௭௭. மாநிலவரைப்பு - பூமியிலுள்ளார். உ௭௭. நல்வினை -
விழா.

(உ௦௭) மறுகிடத்துத் (உ௦௭) திங்களுமுண்டோ; (உ௧௧) வல்லிவருதலு
முண்டோ; (உ௧௭) கமலம் திரிதலுமுண்டோ; (உ௨௭) பெற்றியுமுண்டோ
வெனச்சொல்லிச் (உ௨௭) சேனையாகிய பரத்தையரிடத்துப் போகாமல்
(உ௨௫) விஸங்கிப் பின்பு தம்மனைகளிலே புக்கு (உ௨௬) எழுதுவரிம்கோலச்
சைத் தம்மேனிமுழுவதும் உறுவித்துப் பின்பு (உ௨௮) ஒழுக்கொடுபுணர்ந்த
(உ௨௯) மனைபுறைமகளிர் (உ௨௮) (பா) உடனுறைவு மருவுதற்கு (உ௨௭)
விருந்தொடுபுக்க கணவர் (உ௭௭) கையற்றுநடுங்கும் நடுநாளென்க.

உ௭௫. (பா) நறுந்தாது எறிப்ப - தாது ஒளிவிட.

உருள் - க. கருங்கணென்றது, கண்ணிக்குப் புணர்ச்சியில்லாமையால்; நிறைகரந்து துன்பத்தாற் கண்கள் நீருருத்தன; செங்கணென்றுரைத்தது, மாதவிக்குப் புணர்ச்சிவிதம்பலால்; அகத்து நிறைகரந்தொளித்து இன பத்தாற் கண்கள் நீருருத்தன. கண்ணிக்கு நிறைகரத்தல் - கற்பாற் பரிசாரப் பட்டதாதல்; ஆற்றாமை மிகுதி கூறிற்று. மாதவிக்கு.....நிறுத்தலைக்கரந்து காமத்தாலே நீருருத்தன. கண்ணிக்கு அழகைக்கண்ணீர்; மாதவிக்கு உவ கைக்கண்ணீர் ; எண்ணுமுறை - எண்ணினவடைவே. பின்பு கண்ணிக்குக் கூட்டமுண்டாகையால் இடக்கண்மிடித்தன ; மாதவிக்குப் பின்பு பிரிவுண்டாகையால் வலக்கண் துடித்தன.

இ.—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

௧௩௩

க - சு. அலைநீ ராடை.....மலர்கதிர் பரப்பி

(இ - ள்.) கடலாகிய ஆடையினையும் மலையாகியமுலையினையும் அம்முலை யாகத்தப் பெரிய யாறாகிய ஆரத்தினையும் மாரியாகிய கூந்தலினையுமுடைய இட மகன்ற பரப்பினையுடைய ' அரசுகெடுத்தலும்வரும் நிலமடந்தை அல்லற்கா கைப் பச ந்து வாரப் பணித்துப் போர்த்த இருளாகிய பாடத்தைத் தன் கதிர்க்கை களானீக்கி அவிரொளி உதயமால்வரையுச்சித்தகட்டோன்றி விரிந்தகதிர்களைப் பரப்பவென்க.

மலை - பொதியிலும், இமயமும். இவற்றைச் சாதிவொருமையாற்கூறி னார்; "பொதியிலு மிமயமும் புணர்முலை யாக" என்றார்கதையினும். ஆரப்பேரி யாற்று, பேர்யாற்றாரமென்ப

பாடமாற்றுக், ஆரம் - முத்தவடம். மாரி - முகில். அகன்பரப்பு,
வினைத்தொகை. புதைத்தல் - போர்த்தல்; மலைநாட்டு
வழக்கு. போக - அகல். உலகுவிளங்கவிரொளி - உலகுவிளங்குதற்குக்காரண
மாகத் தான் விளங்குமொளி; ஆவது ஞாயிறு. மலர்தல் - விரிதல். பரப்பி,
பரப்புவெனத்திரிக்க. வானாது மண்மடந்தையென்னாது

கண்ணகன்பரப்பின் மண்ணகமடந்தையென்று மிகுத்துக்கூறினார்,
அத்தன்மையானைப் போர்த்த நீஸ்ப்படாத்தைத் தன் தேசினால் நீக்கிய
ஒளியெனற்கு. எனவே செம்பியன் மரபுயர்ச்சி கூறியவாறாயிற்று.

படாத்தைநீக்கித் தோன்றிப் பரப்பவென்க.

எ. வேயாமாடமும்—(இ - ள்.) நிலாமுற்றமும்,

வியன்கல விருக்கையும்—(இ - ள்.) வேற்றுமைப்பட்ட

அணிகலம்

பெய்த சரக்கதையும்,

வியல் - மிகுதியுமாள்.

அ. ³ மான்கட் காலதர் மாளிகை யிடங்களும் - (இ - ள்.)

மாவின் கண்போலக் கோணஞ்செய்த சாளரங்களை யுடைய

மாளிகையிடங்களும்,

காலதர் - சாளரம்.

க - கடு. கயவாய் மருங்கில்.....யவன ரிருக்கையும்

(இ - ள்.) புகார்முகப்பக்கங்களில் தம்மைக்காண்போர்களுக்கீ

மேற்போக விடாமற்றதிக்கும் பயன் தொலைதலையறியாத

மிலேச்சரிருக்குமிடங்களும்,

தக - உ. கலந்தரு திருவின்..... ..இலங்குநீர்

வரைப்பும்

(இ - ள்.) மரக்கலந்தரும் செல்வப்பொருட்டால் தாம்பிறந்த

நிலத்தை விட்டுப்போந்த பரதேசிகள்பரையும் ஒருநிலத்தாரைப்போலக்

கலந்து செறிந் திருக்கும் அலைவாய்க்கரையிருப்பும்,

கந. வண்ணமும்—(இ - ள்.) தொய்யிற்முழம்பு முதலியவும்,

¹ இங்கே தத்துவாத்வயத்தை அந்நிர்மாணச்சிந்தப்படுத்தக்கூறாத அ - ளும் அந்
முதலியவற்றிற் காணாம். ² சீவகசிந்தாமணி, உடனாக - து மேற்.

௨௦

சிலப்பதிகாரம்

எழுதுவண்ணமுமாம்.

சுண்ணமும்—(இ - ள்.) பூசுசுண்ணமும்,

தண்ணறுஞ் சார்தமும்—(இ-ள்.) குளிர்ந்த நறியபசுங்கூட்டும்,

கசு. பூவும்—(இ - ள்.) விடுபூத் தொடைப்பூக் கட்டுப்பூவென்னும்
முவகைப்பூவகையும்,

புகையும்—(இ - ள்.) புகையுறுப்பும்,

ஆவன: ¹ “நேர்கட்டி செந்தே விரியாசம் பச்சிலை, யார
டாறு” எனவிலை.

மகின்றுப்போ

மேவிய விரையும்—(இ - ள்.) தம்மிற்பொருந்திய விரையும்,

ஆவன: ² “கொட்டந் துருக்கந் தகர மகிலார, மொட்டிய
விரை” எனவிலை.

வைந்தும்

கந. பகர்வனார் திரிதரு நகர வீதியும் - (இ - ள்.)

வராய்த் திரிதருதலைச்செய்யும் நகரத்தெருவு மென்க.

இவற்றை விற்ப

மாடமும், இருக்கையும், இடங்களும், இருக்கையும், வரைப்பும்,
வண்ண முதல் விரையீரவுள்ளனவற்றை விற்பவராயத்
தெருவுமென்க.

திரிதருதலைச்செய்யும் நகரத்
கக - எ. பட்டினு

மயிரினும்.....காருக ரிருக்கையும்
(இ - ள்.) பட்டினுலானும் எலிமயிரானும் பருத்தினுலானும்
துண்ணிய தொழில்களை ஊசியாற் பிணிக்கும்
பட்டிச்சாலியிருக்குமிடங்களும்,

* அச்சுக்கட்டிகளென்பாருமுளர். காருகத்தொழில் இருவகைத்து;
"பருத்தினுல் பட்டினுலமைத்தாடை யாக்கலுஞ், சுமத்தலும் + பிறவுங் காருக
வினைத்தொழில்" என்றாராகலின். இவற்றுள் ஈண்டிக் கூறியோர் முன்னையோர்.

கஅ - உக. தூசுந் துகிரும்.....நனந்தலை மறுகும்

(இ - ள்.) பட்டிம் பவளமும் சந்தனமும் அகிலும் குற்றமற்ற முத்தும்
ஒழிந்தமணிகளும் பொன்னுமாகிய இவற்றைப் பொற்பணியோடே இலக்கங்
காண்போர் ஒரெண்ணினும் எண்ணிக் கரைகாணவரிய வளம் தம்மிடந்தோறும்
மயங்கப்பட்டனவற்றையுடைய இடமகன்ற மறுகுகளும்,

உஉ - கூ. பால்வகை தெரிந்த.....கூல வீதியும்

(இ - ள்.) பருதிவேறுபடத்தெரிந்த முதிரைமுதலிய பண்டத்தோடு
எண் வகைக்கூலமும் குவித்துவிற்கும் கூலக்கடைத்தெருவும்,

¹ "தேர்கட்டி செத்தே னிரியாசங் கப்பூர, மார மகிழுகப்போ
எனக்காட்டிவர் நச்சினூர்க்கினியர் (சீவக. இகச.)

ரைத்து."

* பிங்கலத்தொடையர்வகை, எ.அ. * திவாகரம் கஉ - வது.
(பி - ம்.) * 'அச்சக்கொட்டிகள்.' † 'அகழ்த்தலுக்.'

௩—இந்திரவிழுநூற்றொடுத்தகாதை.

௧௩௩

என்வகைக்கூலமாவன : “நெல்லுப் புல்லு வரகுதில் சர்மை,
யிறங்கு * தோரையொடு கழைவினை நெல்லே” எனவிலை. இனிக்
கூலம் பதினெண் வகைத்தென்பர் கூத்தநூலாசிரியர்; என்னை? ¹
“பதினெண் கூலமு முழுவர் க்கு மிருக” என்றாராகலின்;
பைசரக்கென்பாருமுளர்.

உச. காழியர்—(இ - ள்.) பிட்டுவாணிகரும்,
வண்ணருமாம்; * “காழியர், கெளவைப் பார்பின் வெவ்வுவர்ப்
பொழிப்ப” என்றார் அகப்பாட்டினும்.

கூலியர்—(இ - ள்.) அப்பவாணிகரும்,
* “காரகற் கூலியன் பாகொடு பிடித்த” என்றார்
பெரும்பாணாற்றினும்.

கண்ணொடை யாட்டியர்—(இ - ள்.) கள்ளைவிற்கும்
வலைச்சியரும்,
நொடை-விலை; * “மீனொடுத்த நெற்குவைஇ” என்றார்
புறப்பாட்டினும்.

உரு.

மீன்விலைப்பரதவர்—(இ-ள்.) மீன்விலையைமுடையபட்டினவரும்,

வெள்ளுப்புப்பகருநர்—(இ - ள்.) உமணரும் உமட்டியரும்;
அளவருமாம்.

உசு. பாசவர்—(இ - ள்.) ¹ இலையமுதிடுவாரும்,
அன்றிக் கயிறுதிரித்து விற்பாருமாம்; பச்சிறைச்சி

சூட்டிறைச்சி விற்பாருமாம்.

வாசவர்—(இ - ள்.) பஞ்சவாசம்விற்பாரும்,

அவை, “தக்கோலந் தீம்பூத் தகைசா விலவங்கங், கப்பூரஞ்
டைந்து” எனவிலை.

சாதினோ

உசு - ஏ. மைந்நிண விலைஞரோடு.....இருக்கையும்
(இ - ள்.) ஆட்டுவாணிகருடனே பரவருஞ் செறிந்த ஊன்மிக்க

இருப்பி—வகளும்,

ஒசுநர் - எண்ணெய்வாணிகருமென்ப.

உஅ. கஞ்சகாரரும்—(இ - ள்.) வெண்கலக் கன்னாரும்,

செம்புசெய்குநரும்—(இ - ள்.) செம்புகொட்டிகளும்,

உக. மரங்கொ஁றச்சுநரும்—(இ - ள்.)

மரத்தைவெட்டுந்தச்சுநரும்,

கொல்லல் - வெட்டல்.

கருங்கைக் கொல்லரும்—(இ-ள்.) வலிய கையைபுடைய

கொல்லரும்,

¹ மதிவாணர் தாடகத்தமிழ்தால்.

² அகநானூறு, அக.

³ பெரும்பாளுற்றுப்படை, களவு. (பி - ம்.) *

⁴ புறநானூறு, கசக.

⁵ இலையமுது - வெற்றிலை.

கருக

சிலப்பதிகாரம்

கருங்கை இருவகைத்த; என்னை? “கொன்றுவாழ் தொழிலினும் வன்பணித் தொழிலினும், கன்றிய தொழிற்கை கருங்கை யெனப்படும்” என்றாகலின். ஈண்டு வலிய கையையுடைய கொல்லருமென்பதாயிற்று.

கூடு. ¹ கண்ணுள் விண்ணாரும்—(இ - ள்.) சித்திரகாரிகளும், மண்ணீட்டாளரும்—(இ - ள்.) சிற்பாசாரிகளும்.

அன்றிச் சுதையாற் பாவையுள்ளிட்டன பண்ணுவாரென்றுமாம்; குயவருமென்ப. மண் - ஈண்டுச் சுதை; ² “மண்ணே டியைந்த மரத்தினையர்” என்றாகலின்.

கூக. பொன்செய் கொல்லரும்—(இ - ள்.) உருக்குத்தட்டாரும், நன்கலந் தருநரும்—(இ - ள்.) இரத்தினப்பணித்தட்டாரும்,

கூஉ. துன்ன காரரும்—(இ - ள்.) ³ சிப்பியரும், தோலின் துன்னரும்—(இ - ள்.) உறைகாரரும், பறம்பர் முதலாயினுமாம்.

கூக - ச. கிழியினும் கிடையினும்.....பால்கெழு

மாக்களும்

(இ - ள்.) கிழி கிடையென்பவற்றாற் புப்பம் வாடாமாலை

பொய்க் கொண்டைமுதலிய உருப்பிறக்குந்தொழில்களை மிகுத்துக்காட்டிக் குற்றமற்ற கைத்தொழிலால் வேறுபட்ட இயல்பையுடையோரும்,

கிழி - சேர. கிடை - கிடேச்சு.

இனி, கிழியாற் படிமை படமுதலியவும், கிடையால் விலங்கு
 பூ பூங்கொத்துமுதலியவும் அமைப்போருமாம்.

பறவை

௩௫ - எ. குழலினும் யாழினும்.....இருக்கையும்
 (இ - ள்.) துளைக்கருவியானும் நரப்புக்கருவியானும்
 குரன்முதலாயுள்ள ஏழிசையினையும் சரிகமபதரி யென்னும்
 ஏழெழுத்தினையும் மூவகைவங்கியத்
 தினும் நால்வகையாழினும் பிறக்கும் பண்களுக்கு இன்றியமையாத மூவேழு
 திறத்தையுங்குற்றமின்றாக இசைத்துக்காட்டவல்ல பெறுதற்கு அரிய இசை
 மரபையறிந்த குழலர் பாணர்முதலாய பெரிய
 இசைக்காரரிருக்குமிடங்களு மென்க.

உம்மையால் எழுத்துக்களுங்கொள்ளப்பட்டன.

௩௬ - கூ. சிறுகுறுங் கைவினை.....பாக்கமும்
 (இ - ள்.) ஒழுக்கத்திற்சிறியராய்ச் சிறுதொழிலைப்
 பிறர்க்குச்செய்து அதனான்வரும் பொருளையுண்ணும்
 கைவினையாளரோடே முற்கூறிய யவனர்
 முதல் பெரும்பாணீராயுள்ளாரோடு குற்றமின்றிவிளங்கும்
 மென்க.
 மருவூர்ப்பாக்கமு

1 கண்ணுள்வினைஞரென்பதற்கு நோக்கினார் கண்ணிடத்தே தத்தொழிலு நிற்
 த்தவோரென்பர் தச்சினுர்க்கினியர்; (பத். பக். ௨௬௧.)

2 திருக்குறள், ௫௪௯. 3 சிப்பியர் - தையற்காரர்.

௩.—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

௪௦. கோவியன் வீதியும்—(இ - ள்.) இராசப்பெருந்தெருவும், சென்டுவெளிப்புறத்தெருவென்பாருமுள்.

கொடித்தேர் வீதியும்—(இ - ள்.) கொடியணிந்த தேரோடும் வீதியும்,

விழா

௪௧. பீடிகைத் தெருவும்—(இ - ள்.) கடைத்தெருவும்,

௪௧ - ௨. பெருங்குடி வாணிகர் மாட ம்றுகும் (இ - ள்.)¹

பெரிய குடிப்பிறப்பையுடைய வாணிகரது மாடமானிகைத்தெருவும்,

௪௨. மறையோ ிருக்கையும்—(இ - ள்.)

பஞ்சக்கிராமிகளுக்கு மிடமும்,

௪௩ - ௫. வீழ்குடி யழுவரோடு.....இருக்கையும்

(இ - ள்.) உழவின்மேல்விரும்பும் குடிகளோடும் உழவரோடும்

மருத்துவ

நாலோரும் சோதிடநாலோரும் வேறுவேறு வகைப்படத்தெரிந்த பஸமுறைமை

யோடிருக்கும் இருப்பிடங்களும்,

வீழ்குடி - காணியாளர்; ² “பகடு புறந்தருநர் பார மோம்பிக்,

குடிபுறந் தருகுவை யாயின்” என்றார் பிறரும்; யாவரும்

விரும்புங்குடியென்றுமாம். ³ “உழுதுண்டு.....செல்பவர்” என்பதனாற்

கொள்க; குடியொடும் உழவரோடு மென்க; அன்றி

உழவில்விரும்புங்குடியெனவுமாம்; ⁴ “உழவின் கட் காழுற்று வாழ்தல்”

என்றராகலின்; வேளாண் ⁵ சாமந்த ரென்பாருமுள்.

௪௪. திருமணி குயிற்றுநர்—(இ - ள்.) முத்துக்கோப்பாரும்,

[வரிசையான] வேகடிகளுமாம்.

சக - ஏ. சிறந்த கொள்கையொடு.....அகன்பெரு

வீதியும்

(இ - ள்.) தமக்குச்சிறந்த கோட்பாட்டால் அழகிய வாழ்கின்ற அகன்ற பெரிய வீதியும்,

வளைகீளயறுப்பாரும்

வளைபோழுநரென்றது-சங்கறுப்பாரை. அணிவீளை, விளைத்தொகையுமாம்.

வீழ்குடிமுதல் போழுநரீரூயுள்ளவர் மிக்க செருக்கோடிருக்கும் வீதியுமெ னினுமமையும்.

சஅ. குதர்—(இ - ள்.) நின்றேத்துவார்,

மாகதர்—(இ - ள்.) இருந்தேத்துவார்,

வேதானிகரொடு—(இ - ள்.) வைதானியாடுவாரென்று சொல்லப் பட்ட இவரோடே,

¹ பெருங்குடி வாணிகர் - மூவகைவாணிகருள் ஒருபாலார்; “பெருங்குடி என் பெருமட மகளே” என்றார் முன்னும்; சிலப். உ: எக.

வாணி

² புறநானூறு, கடு.

³ திருக்குறள், 40கக.

⁴ திரிகடுகம், சஉ.

⁵ சாமித்தர் - சிற்றரசர்.

கடுஅ

சிலப்பதிகாரம்

[மிட்டையகண்டருமென்ப.]

சக. நாழிகைக் கணக்கார்—(இ - ள்.) ¹கழகையார்,

அவர் அரசனுக்குச் சென்றநாழிகைக்குக் கவிசொல்லுவார்; “பூமென் கணையும் பொருளிலையுங் கைக்கொண்டு, காமன் திரியுங் கருவூரா - யாமங்க, னொன்றுபோ யொன்றுபோ யொன்றுபோய நாழிகையு, மொன்றுபோ யொன் றுபோ யொன்று” என; நாழிகைவட்டிலிடுவாருமென்ப; ² “சூதர்வாழ்த்த மாகதர் துவல, வேதா விகரொடு நாழிகை யிசைப்ப” என்றார் பிறரும்.

நலம்பெறு கண்ணுளர்—(இ - ள்.) தாம் கொண்ட கோலத்தாலும் கூத்தாலும் நலம்பெறும் சாந்திக்கூத்தர்,

என்னை? “வாசிகை வைத்து மணித்தோ டணியணிந்து, முசிய சுண்ண முகத்தெழுதித் - தேசுடனே, யேந்துசுடர் வாள்பிடித்திட் டசனுக்கும் காவிக் குஞ், சாந்திக்கூத் தாடத் தகும்.” என்பதனானறிக; மதங்கரென்பாரு முளர்.

இ. காவற் கணிகையர்—(இ - ள்.) களத்தாடும் கூத்திகள்,

* இராக்கடைப் பெண்டிகளென்பாரு முளர்.

ஆடற்கூத்தியர்—(இ - ள்.) அகக்கூத்தாடும் பதியிலார்,

ருக. ³ பூவிலை மடந்தையர்—(இ - ள்.)

அற்றைப்பரிசங்கொள்வார்,

ஏவற் சிலதியர்—(இ - ள்.) மடைப்பள்ளியாரடியார்,

இஉ. பயிடுமுழிற் குயிலுவர் - (இ - ள்.) தோற்கருவி

இசைப்பார்,

பன்முறைக் கருவியர்—(இ - ள்.) படைக்கும்

உற்சவத்துக்குந்
கொட்டுவார்,

யாழ்முதலாகிய நரப்புக்கருவிகளையுடையாருமென்ப.

இங். நகைவேழம்பரொடு—(இ - ள்.)

[சாரமானிகளோடே,]

சிரிக்கும்பரியாசகருடனுமென்ப.

வகைதெரி யிருக்கையும்—(இ - ள்.) சூதர்முதல் வேழம்பரீராக எண்ணப்பட்ட இவர்கள் தத்தம் இனத்தின்வகைதெரிந்த இருப்பிடங்களுமென்க.

இச. கடும்பரி கடவுநர்—(இ - ள்.) கடிய பரிகளைக்

† அச்சுவவாரியர்,

கடவுவாராகிய

களிற்றின் பாகர்—(இ - ள்.) யாண்ப்பாகர்,

இன் - சாரியை.

இஇ. நெடுந்தே ருருநர்—(இ - ள்.) தேர்ப்பாகர்,

¹ “கழகைபர்கலிதைபோதை” கம்ப. எழுச்சி. எக.

² மதுரைக்காஞ்சி, சுஎஃ - எக.

³ சீவகசித்தாமணி, உஎஉடு - த. மேற்.

(பி - ம்.) * ‘இராக்இடை’ † ‘அச்சுவவாரியர்’

நு.—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

கஇக

கடுங்கண்

மறவர்-(இ-ள்.)

சினக்கண்ணையுடைய

காணாப்படைத்தலைவர்,

கடுமை - சினம். இனி முன்னர்க்குறிய முப்படைக்கும்
புடைய வீரரென்றுமாம்.

தறுகண்மையை

இசு. இருந்துபுறஞ் சுற்றிய பெரும்பா யிருக்கையும் - (இ - ள்.)

என்று கூறப்பட்ட வீரர்கள் அரசன்கோயிலைச் சூழவிருக்கும் பெரியபரந்த

இருப்புக்களுமென்க.

இஎ - அ. பீடுகெழு சிறப்பின்.....பாக்கமும்

(இ - ள்.) கோவியன் வீதி முதலாக இருக்கையிறுதியாகிய

இருப்பிடங்களை

புடைய பெருமையமைந்த சிறப்பினையுடைய பெரியோர்திரண்ட பாடலமைந்த

சிறப்பினையுடைய பட்டினப்பாக்கமுமென்க.

இக - சுஎ இருபெரு வேந்தர்.....கடைகெழு

பீடிகை

இதில், (சுச) “சித்திரைச் சித்திரைத் திங்கள் * சேர்ந்தென”

என்பதனைப் புழுக்கன்முதலிய சொரிந்தென்பதனோடு முடிக்க.

(இ - ள்.) பெரியவேந்தரிருவர் போர்குறித்து வந்துவிட்ட

பாசறையிருப் புக்கு நடுப்பட்டிலம் போர்க்களமானாற்போல முற்கூறிய மருவூர்ப்பாக்கமும் பட்டினப்பாக்கமுமென இரண்டிகூறுபட்ட

ஊர்க்குநடுப்பட்ட பொதுநிலமாகிய நாளங்காடி ; அஃது

எத்தன்மையதாகிய நாளங்காடியெனின், நிரைபடச்செறி ந்த

சோலையின்மரங்களிற் கால்களே தூணாகக் கட்டப்பட்ட

கடைகளையுடைய கொடுப்போர் கொள்வோரோதை இடையறாது

நிலைபெற்ற நாளங்காடியென்க. அந்நாளங்காடித்தெருவின் கண்ணே
 பூதத்து வாயிற் பீடிகையென்க. அஃது
 எத்தன்மையதாகிய பூதமெனின், வெற்றிபொருந்திய வேலைபுடைய முசுருந்த
 னென்னும் மன்னனுக்குவருந் இடையூற்றை ஒழிப்பாயெனத் தேவர்கோன்
 ஏவுதலானே அத்தேவருலகினின்றும் போந்து அந்நாண்முதலாகப்
 பவிகொண்டு போதும் ¹ பூதமென்க. அப்பூதத்து நாளங்காடிக்கட்
 யென்க.

பலிபீடிகையிடத்தே

அல்ஸங்காடியுமுண்டாதலின், இதனை நாளங்காடியென்றார்.

சுஅ - எடு. புழுக்கலு நோலையும்.....ஓதையிற் பெயர

(இ - ள்.) சித்திரைமாதத்துச் சித்திரைநாளிலே நிறைமதிசேர்ந்ததாக அந்
 நாளிலே நாணிலிகளைப்போல வாய்சேர்ந்துரைக்கும் மாதர்க்கோலத்து மறக்
 குடிப்பெண்டிர் அப்பீடிகைக்கண்ணே புழுக்கல்முதலியவற்றையுருத்து எம்
 மன்னனுடைய நிலமுழுதும் பசிமுதலியனநீங்கி வசிமுதலியனசுரக்கவென
 வாழ்த்தித் துணங்கையராய்க் குரவையராய் அணங்கெழுந்தாடிச்
 போடே பெயரவென்க.

கொக்கரிப்

¹ இத்தப்பூதம் முசுருந்தன்பொருட்டுத் தேவருலகினின்றும் இத்திரையேவலால்
 இந்தகரில் வந்துபலிபுண்டிருந்தலை, இந்தால், சு - ஆம் காதை எ - ஆம் அடிமுதலிய
 வற்றாலும் அவற்றின் உரையாதுமுணர்க. (பி - ம்.) * 'சேர்த்தெனவந்தார்.'

சுஅ

சிலப்பதிகாரம்

புழுக்கல் - முதிரைப்பண்டம்; அவரை துவரை முதலியன; "புழுக்குவ
 புழுக்கல்" என்றாராகலின். நோலை - * எட்கசிவு. விழுக்குடைமடை - நிணச்
 சோறு; பொங்கல் - கள்ளு ; பொங்கற்சோறுமென்ப. துணங்கை -
 துணங்கைக் கூத்து; என்னை? ¹ "முடக்கிய விருகை பழுப்படை யொற்றித் -

தடக்கிய நடை யது துணக்கை யாகும்” என்றாகலின். இதனைச் சிங்கியென்பாருமுளர் குர வை-கைகோத்தாடுங்கூத்து. அணங்கெழுந்தாடி-தேவரேறியாடி. பகை-உட்பகை. வசி - மழை ; “ வசித்தொழி லுதவ மாதிரங் கொழுப்ப.” என்றார் பிறரும்; வசியமுமாம். மாதர்க் கோலம் - கண்டு எவருங்காதலிக்கப்படும் ஒப்பனை. வல வையின் - நாணிலிகளைப்போல ; * வலவைக ளல்லாதார்” என்றார் வல்லபத்தாலென்பாருமுளர். மூதிற்பெண்டிர் - மறக்குடிமகளிர்.

பிறரும் ;

சேர்ந்ததாக அந்நாள் ஒளி கதிர்பரப்பாநிற்பப் புழுக்கல் முதலியன பீழிகை யிலே சொரிந்து பெண்டிர் வாழ்த்தி ஆடிப் பெயரவென்க.

இவர் அரசன்கோயில் அகப்பரிசாரமகளிர்.

என - அ.அ. மருவூர் மருங்கின்..... ..வான்பலி

பூட்டி
(இ - ள்.) அந்த முசுருந்தன் இருவகைப் பாக்கத்தோரும் அக்காலத்துப் பூத்தத்திற்குப் பலிகொடுப்பதற்கு முன்பினென்று தந்தமில் முந்துகூற வலிய வரவோர் நெருங்கிச்சென்று தம்மைத் தாமேயிடும்பலியை உண்ணும் பீழிகை யிலே மன்னற்கு உற்றதை ஒழிப்பாயாகெனப் பூத்தத்திற்குச்சொல்லிப் பலிகொ டுத்தலைப் புரிந்தோர் அப்பலிக்கும் வலிக்கும் வரம்பாகக்கடவரென அவ்வரசன்குழுவும் ஆயமும் அக்காலத்தே நிருமித்தலாலே இக்காலத்து வீரரும் மாக்

கரும கவணினராய்த்தோலோடு வேற்பரப்பினராய் அமார்க்களப்பரப்பிலே உடற்
கரித்து ஆர்த்துக் களங்கொண்டவீரர் பார்த்தோரை அச்சமுறுத்துக் கடை
சிவந்த சுடுங்கொள்ளிபோலும் பார்வையையுடைய தமது பசுந்தலை வேந்தன்
கொற்றங்கொள்கெனப் பேசும்படி அரிந்து ஒப்பித்துப் பீடிகையிலேவைத்த
அப்பொழுதே அக்குறையுடல்கள் தமக்கு வாயின்மையின் தத்தந்தோளிற்
பூண்ட மயிர்க்கண்முரசின்வாயால் உயிர்க்கடன்தந்தோம்; கொண்டினென்று
நின்று பலியூட்டியென்க.

கழி - ஊன். பிணி - பிணித்தல். கறை - கறுப்பு. தோல் - பரிசை; * “மழை
யென மருளும் பஃரோல்” என்றராகலின்; கருங்கடகென்பாருமுளர். மெய்
புறத்தீண்டி - உடற்கரித்து அழுவம் - பரப்பு. சூர்த்து - அச்சமுறுத்து. என்
றது * “நீண்டபலி பீடத்தி லறுத்து வைத்த நெறிக்குஞ்சித் தலையைத்தன்
னினமென் றெண்ணி, யாண்டலைப்புள் ளருகணந்து பார்க்கு மாலோ வணைதலு
மச் சிரமச்ச முறுத்துமாலோ” என்றற்போல்வரும்; [விருத்திச்செய்யுள்;]
சுழன்றென்பாருமுளர். சுடுநோக்கு - சுடுவதுபோலுநோக்கு; என்றது கொள்
னிக்கண்; * “கண்ணுட் டயாற் சுட்டிநீ ருக்கி” என்றார் பிறரும். கருந்தலை -

1 திவாகரம், ஒன்பதாவது. * புறநானூறு, ௧௭.
2 மணிமேகலை, ௧௪: ௫௭. * கலிங்கத்துப்பரணி, கோயில் பாடியது, ௧௯.
3 தாலடியார், தன்நிலில்செல்வம், ௮. * சேவகசித்தாமணி, ௮௦௭.
(பி'-ம்.) * ‘எட்களி.’

௫.—இந்திரஸிமுவூரெடுத்தகாதை.

கவிஞர்

பசுந்தலை. நலங்கொளவைத்தென்றது - தமது அரிந்த தலையிற்
சூலைந்தமயிரை யும் கோதிமுடித்துக் குருதித்திலதத்தையும் றுதலிலே
அணிந்துவைத்தென்ற வாயு; என்னை? “மோடி முன்றலையை வைப்ப
ரேமுடி சூலைந்த சூஞ்சியை முடிப்பரே, யாடி நின்றுகுரு திப்பு துத்திலைத
மம்மு கத்தினி லமைப்பரே” என் பது; (கவிச் சக்கரவிருத்தி.) உருமு -

இடி. மயிர்க்கண்முரசம் - புலியைப்பொருது கொன்றுகின்ற சிலைத்துக் கோட்டுமண்கொண்ட ஏறு இறந்துழி அதன் உரிவையை மயிர்வேமற் போர்த்தமுரசு ; என்னை ? ¹ “ புனைமருப் பழந்தக் குத்திப் புலியொடு பொருது வென்ற, கனைகுர லுருமுச் சேற்றக் கதழ்விடை யுரிவை போர்த்த, துனைகுரன் முரசத் தானைத் தோன்றலைத் தம்மி னென்ற, னனைமல ரலங்கற் கண்ணி நந்தனுந் தொழுது சேர்ந்தான்” எனவும், ² “கொல் லேற்றுப் பசுந்தோல் சீவாது போர்த்த, மயிர்க்கண் முரச மோவின கறங்க” எனவும் சொன்னார் பிறரும்.

முரசொடுவான்பலியூட்டி - முரசத்தால் உயிர்ப் பலியூட்டி ; என்றது ³ “ அடிக்கழுத்தி னுடன்சிரத்தை யரிவ ராலோ வரிந்த சிர மணங்கினைகக் கொடுப்ப ராலோ, கொடுத்திரங் கொற்றவையைத் துதி க்குமாலோ குறையுடலங் கும்பிட்டு நிற்குமாலோ ” எனவும், “மண்ணினு ளற வறுத்த தங்கடலை வைத்த பீடிகை வளங்கொள, விண்ணி னுயகிதன் யாக சாலைதொறு மீள வஞ்சிலர் மிறைப்பரே” எனவும்வரும் ; இவற்றும்சொல்லி யவை, ⁴ அவிப்பலியென்னும் புறப்பொருட்பகுதியும், காப்பியத்துக்கு அங்கு மான நவச்சவையுள் வீரச்சவையவிநயமுமென்க.

வரம்பாகெனக் கவணினர் பரப்பினராய்த் தீண்டிக் கொண்டோர் கருந்தலை கொள்கென வைத்து ஊட்டவென வினைமுடிக்க.

ஊட்டவெனத்திரிக்க.

இனி, முன்னாட் கரிகாஸன் செய்தசெயல் கூறுவார்:—

அக - கூச. இருநில மருங்கில்.....போகிய வந்நாள்
(இ - ள்.) தமிழ்நாட்டெல்லையுள் தன்னோடு எதிர்த்துப்

பொருநராசரை

இரண்டிதிகையினும்பெறுத கரிகாலன் போரிலே பேராசையுடையவனாதலின், வடதிசை பெருந்திசையாதலிற் பகைபெறலாமெனக்கருதி ஆண்டிச்சேறற்கு விரும்பி வாரும் குடையும் முரசும் நாளொடுபெயர்த்து என்வலிகெழுதோள் இத்திசையிலாயினும் நண்ணரைப் பெறுவதாகவேண்டுமென்று தான் வழிபடு தெய்வத்தை மனத்தான்வணங்கி அவ்வடதிசையைநோக்கிப் போகிய அந்நாளி லென்க.

பொருநரை இருநிலமருங்கிற் பெறு வளவன் பெயர்த்துப் பெறுக என் தோளெனப் போகிய அந்நாளிலென்க.

இருநிலமருங்கினென்றது - இவன் ஆளும் நிலவெல்லைப்புறத்தென்பதாயிற்று; ஆகவே மேற்கும் தெற்குமென க்கொள்க; என்றது சேர பாண்டிய ருடையநாடுகளை.

¹ சேவகசித்தாமணி, உச்சுகக.

² கவிங்க. கோயில். கடு.

³ மதுரைக்காஞ்சி, எகஉ - க.

⁴ பு - வெ. வாகைப்படலம்.

கடு.

உக

உகஉ

சிலப்பதிகாரம்

இனி இருநிலமருங்கினென்றதற்குத் தமிழ்ப்பூமி இருகூற்றிலெனினுமமை ¹ஆம். ²வாரும்குடையும் முரசும்பெயர்த்தல் - வாணாட்கோள், குடைநாட்கோள் ³முரசுநாட்கோ ளென்பன; இவை நாட் கொண்டுபெயர்த்தல். இவற்றுள், வா ணாட்கோடல்:—⁴“செற்றார்மேற் செலவமர்ந்து,கொற்றவா ணாட்கொண்டன்று.”

⁵வரலாறு : “அறிந்தவ ராய்ந்தநா ளாழித்தேர் மன்ன, னெறிந்திலைந கொள்வா

வியக்க-மறிந்திகலிப், பின்பகலையன் தியும் பேணு ரகநாட்டி, நன்புகழ்நங்
கடை நகும்." குடைநாட்கோடென்றது:— "பெயதாமஞ் சுரும்பிரப்
பெரும்புல
-வர் புகழ்பாடக், கொய்தார் மன்னவன் குடைநாட் கொண்டந்து."

வரலாறு:

"மூன்னர் முரசிரங்க மூரிக் கடற்றாளை, தன்னருந் துப்பிற் றொழுதெழா -
மன்ன, குடைநா ளுலந்தனவா லோதநீர் வேலிக், குடைநா ளிறைவன் கொள."

முரசுநாட்கோடென்றது : " மாசுற

விசித்த.....சங்கிதுசெயலே."

பிறவும்

யதிசை

வந்த வழிக்காண்க. மண்ணகமருங்கின் - இந்நிலவெல்லையுள். புண்ணி
- வடதிசை. முகம் - இடம்.

கூடு - அ. அசைவி லூக்கத்து.....பெயர்வோற்கு

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பொருவாரைப்பெறவேண்டி

வடதிசைநோக்குப் போகின்றநாளிலே இமையவருறையும் இமயமலை
பகையாகக் குறுக்கிட்டு விலக் கிறற்குவின், மனஞ்சலித்து

மீளுகின் தவன், மடிதலின் நிமேலுஞ்செல்லமுயலும் என்னுசை

பின்னிட்டொழிய இம்மலை எனக்குப் பகையாகக் குறுக்கிட்டு விலக்

கிற்தொன் முனிந்து அதன்பிடரிடத்தே தனதுபுலியைப்பொறித்துத்

தான் வேட்டதுபெருத கோட்பாட்டால் மீள்கின்ற கரிகாலற்கென்க.

அசைவு - மடிதல். ஊக்கம் - மனவெழுச்சியும் முயற்சியுமாம். பிறக்கு -

பிறுதக்கென்னும் வடமொழிச்சிதைவென்க; வேறுகவென்றபடி. பிடர் - புறக்

கழுத்து. தலை - இடம் ஒற்றி - பொறித்து. பிடர்த்தலையொற்றியென்றது-தன்

னோடு எதிர்த்துவிடுக்குதலின் அதனைப் புறங்காண்டற்கும்

அதன்வடபாலும் தனது ஆணைசேறற்கும் சாத்தனதருளால் தான்பெற்ற

செண்டினாலே அதனை அடித்துத் திரித்துப் பொறித்து மறித்து

நிறுத்தானெனவுணர்க; என்னை?

* “செண்டு கொண்டுகிர் காலனெரு காலி விமையச் சிமைய மால்வரை திரித்
தருளி மீள வதனைப், பண்டு நின்றபடி நிற்கவிது வென்று முதுகிற் பாய்பு லிப்
பொறி குறித்தது மறித்தபொழுதே” எனவும், “கச்சி வளைக்கைச்சி காமக்
கோட் டங்காவன், மெச்சி யினிதிருக்கு மெய்ச் சாத்தன் - கைச்செண்டு,
கம் பக் களிற்றுக் கரிகாற் பெருவளத்தா ன் , செம்பொற் கிரிதிரித்த
‘யும் கூறினாராகலின்.

செண்டு” என

1 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வஞ்சிப்பாடலம், ச.

2 “ ” ” ” ”

3 புறநானூறு, 10.

* கவிக்க. இராச. 5; “இலங்குவேற்கிர் காற்பெரு வளத்தோன், வன்றி
மற்புலி பிமையால்-மறைமலை வைக்க-வேருவோன்” என்றார், பெரிப.
“திருக்குறிப்பு. 290.

நு.—இந்திராவிழுவூடுமெத்தகாதை.

சுருது

கக - ௧00. மாநீர் வேலி.....பந்தரும்.

(இ - ள்.) கடலை அரணுகவுடைய வச்சிரநாட்டுக்கோன் தான்
முறைமையில் திறைபாகவிட்ட அவனது முத்தின்பந்தரும்,

இடக்கடல

வேலி - அரண். வச்சிரநாடு - 1 * கோணைக்கரை. இறை - திறை.

கொற் றப்பந்தர் - அவன்றனக்குக் கொற்றத்தான்வந்த பந்தர்; அது
மேற்கூறுப. அன்றி அக் கொற்றவன்முன்னர்
நிற்கும்பந்தரெனினுமகையும. இவன் ¹உதர சீனன்.

க0க - உ.

மகதநன் னுட்டு.....பட்டிமண் டபமும்.

(இ - ள்.) வாட்போர் வாய்ப்புடையனாகிய மகதவேந்தன்

பகையாற் பொ

ருது தாங்கமாட்டாது அப்பகையிடத்துத் தரப்பட்ட

பட்டிமண்டபமும்,

¹ பட்டிமண்டபம் - வித்தியாமண்டபம்; ஓலக்கமண்டபமுமென்ப.

புறம் -

இடம். இவன் சத்துரு.

க0க - ச. அவந்தி. வேந்தன்.....வாயினும்

(இ - ள்.) அவந்திராட்டுவேந்தன் உவந்தனனாய்க் கொடுத்த

மிகவுயர்ந்த

தொழின்மரபையுடைய வாயிற்றோரணமும்,

அவந்தி - உஞ்சை. தொழின்மரபு; “குலப்புடைவை”

என்றாற்போல

நின்றது. இவன் மித்திரன்.

க0க - க0.

பொன்னினு மணியினும்.....மண்டபம்

னும்

(இ - ள்.) இப்பந்தரும் மண்டமும் தோரணமுமென்னுமவை பொன்னு
மணியானுஞ்செய்யப்பட்டனவாயினும் நுண்ணிய தொழிலைவல்ல கம்மிய
ராற்பண்ணப்படாதன; ஆயின் இவை யாராற்

பண்ணப்பட்டனவெனின், இவற்றை அக்காலத்துக் கொடுத்த
அம்மூவருடைய தொல்லோர் ஒரோர்காலத்து ஒரோவிடத்துச்செய்த
உதவிக்குக் கைம்மாறாக மயனாள் நிருமித்துக்கொடுக்கப் பட்டன. இவை
ஒன்றற்கொன்று சேய்நாட்டனவாய்க் கூடப்பபாதன; இவ் மூணையான்
ஒருநாட்டி ஒருநின்கண்ணே கூடுதலானும் மயன் நிருமித்தலானும்
பெரியோரான் ஏத்தப்படும். இந்த ¹ மண்டபத்தும்,
காண்டல் - பண்ணுதல்; "கோயில் குளங்காண" என்றும்போல
நின்றது.

¹ சோண - ஓர். யா. அ. ² உதாசினன் - பகைநட்பில்லாதான்; அயலான்.
³ "யட்டி மண்டபமேற்றினைப் போற்றினை" (திருவா. சதகம். ௧௧௬) "ஒட்டிய
சுமபத், அம்பொருள் வாதிசன், பட்டிமண், டபத்துப் பாங்கறித் தேறுமின்"
(மணிமேகலை, து. ௧௦ - ௧௧) "பன்னருங் கலைதேரி பட்டி மண்டபம்" (கம்ப.
நகர. ௧௨௦)

⁴ இவற்றை உட்கொண்டே "வச்சிர மவந்தி மதமொடு குழிஇய, சித்திரமண்ட
பம்" என்பர், மேல் நடுகற்காலதவியுமி; அச - எ. ⁵ (பி - ம்.) 'சோணக்கரை'

இவை : சிலப்பதிகாரம்

௧௧௦. அன்றியும்—(இ - ள்.) இதுவொழிந்தும்,
௧௧௧ - எ. வம்பு மாக்கள்.....வெள்ளரிடை
மன்றமும்

(இ - ள்.) அளவும் நிறையும் எண்ணுமாகிய இலக்கங்கள் தம்மிடத்து
இடப் பட்ட பெயர்பொறித்த பொதிகள் பண்டசாலைவாயிலையும்
பற்றியத்துக் கருந் தாழாகிய காவலையும் உடையோர்
காத்திருக்குங்காவலையும் விடப்பட்டவாகலான் இந்நகர்க்குப்

புதியமாக்கள்களில் , கட்போருளராயின் அவர்கழுத்திக் கடுக்கப்
பொதியைவைத்து ஊரை ச்சூழிப்பின ல்லாது அவர்க்கே அவற்றைக்
கொடுத்து விடாததலாற் களவென்பதனை மனத்தாற்
கனவில்கினைப்பினும் கினைப்போரை நடுங்குவிக்கும் வெளியான
இடத்தையுடைய மன்றமுமென்க.

எண்ணெழுத்துப்படுத்தவென்க எண் - இலக்கம்.
பலபண்டங்களையும் பொதிந்தனவற்றைப் பொதியென்றது ஆகுபெயர்.
வம்பமாக்கள் கட்போருள ராயினென்றார், இந்நாட்டி
இவ்வுரில்வாழ்வோரெல்லாம் செல்வராதலாற் செய் யாரெனவும்
புறநாட்டிற்சிலர் இம்மன்றின் தன்மையையறியாது களவுசெய்யக்
கருதுவாரெனவும் புலப்படுத்தற்கு. தலையேற்றியென்பதற்குத் தாம்தாம்
தலையே லேற்றிக் கொண்டெனினுமமையும். பொதிகள் ஓரீஇயவாதலான்
உளரெனின் அவரைக் கொட்பினல்லது ஈயாது பணிக்குமன்றமென்க.
பணிக்குமன்றமென இடத்துநிகழ்பொருளின் ரொழில்
இடத்தின்மேனின்றது. வம்பமாக்களாகிய உடையோரெனினுமமையும்.

ககஅ - உக. கூணங் குறளும்..... ..மன்றமும்

(இ - ன்.) கூனாமுதலாயுள்ளோரும் தொழுநோயால் அழுகுமெய்யை
யுடையோரும் புக்குமுழுக்கினவளவிலே பழுதில்லாத தோற்றத்தையுடைய நல்ல
நிறம் பெறுகையினாலே தன்னைவலஞ்செய்து தொழுது ஆடி கீங்கும் பொய்கை
யையுடைய மன்றமுமென்க.

பெற்று வலஞ்செய்து ஆழக் கழியுமென்க. முழுக்கினராடியென இருபெய
ரொட்டிப் பண்புத்தொகையாக்கினுமமையும். இலஞ்சியை மகிழென்பார்க்குக்
காவிரியில் நீராடிவந்து மகிழைச் சூழ்ந்தென்னவேண்டுதலின், மகிழினும்
மன்றினும் பயமின்றாமாதலின், அங்ஙனங்கூறல் பொருத்தமின்றென்றொழிக்க.

கஉஉ - எ. வஞ்ச முண்டு..... ..மன்றமும்

(இ - ள்.) வஞ்சனையாற் சிலர் மருந்தாட்டவுண்டு பித்தேறினாரும், நஞ்சையுண்டு நடுங்குதுயரமுற்றோரும், அழலும் விடத்தையுடைய அரவின்வாயிற கூர்த்த எயிறமுந்தக் கடியுண்டாரும், ¹பிதுங்கின கண்ணையுடைய பேய்ப்பிடிக்கப் பட்டாருமென்னுமிவர்கள் ஒருகாற் சூழ்வந்துதொழ அதனுடனே அத்துயர்கள் நீங்குதற்குக் காரணமாகிய ஒளியைக்காள்வதொரு நெடிய கல் நாட்டிநிற்கு மன்றமுமென்க.

¹ "கழல்கன்" முருகு. சக - த.

நு—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

ககக

மயற்பை உ - மயலாகிய பகை. தூர்-கூர்மை. கழல்கட்கூளி, விகார மாக் கிப் பச்சைக்கழல்போலும் கண்ணையுடைய கூளியெனினுமமையும்; கூளி - பூதமுமென்ப. நிழல் - ஒளி ; ¹ "நிழன்மணி" என்றாற்போல.

கஉஅ - கூச. தவமறைந் தொழுகும்.....பூத சதுக்கமும்

(இ - ள்.) தம்மைப் பிறர்நம்புவதற்குத் தவவேடத்தில் மறைந்துநின்று அத்தவத்திற்கு இழுக்கானவற்றின்கொழுகும் பொயவேடத்தாரும், தம்மைத் தம்கணவர் நம்புதற்குப் பொய்யொழுக்கத்தின்மறைந்துநின்று வசிகரிப்பினொழுகும் அலவற்பெண்டிரும், தம்படைகுடி முதலியஐந்தினொடு உயிருறுப்புரிமைக்குத் தம்மைத் தேறியளித்த அரசரைக் கீழறையெண்ணுமமைச்சரும், தமதுமனைவியர் தனிப்பத் தனித்த பிறர்மனைவியரை விரும்பும் துச்சாரிகளும், தமதுநெஞ்சறிபொருளை வஞ்சித்துப் பொய்ச்சான்றேறுவாரும், சிறப்புச்செய் துழி உழை சின்

றுபுகழ்ந்து அவர் புறக்கொடையிற் பழிதூற்றுவாருமாகிய இவர்களே
 என்கையிற்கொண்ட இப்பாசத்திடத்து அகப்பெய்ப்பெயரென அவ் லூர்
 நாத்காதவெல்லையுங்கேட்கும்படி தனது கடியகுரலாலுணர்த்திப் பின்
 அங் ளுஞ்செய்வாரைப் பாசம்கட்டிவர சிலத்திற் புடைத்துண்ணும்
 பூதநின்றலான் அப்பெயர்பெற்ற பூதசதுக்கமும்,

சதுக்கம் - நாத்சந்தி. தன்மை -
 தவத்தோடொற்றுமைப்படுந்தன்மை ; அதனையெல்லாமையாவது
 கூடாவொழுக்கம். * அலவல்; விகாரம். அதைபோ தல் - கீழறுத்தல்.
 பொயக்கரி - பொயச்சான்று. கை - இடம். காதநான்கு மென
 முற்றும்மைகொடுத்தலானே ஊர் நாத்காதவட்டகையென்பதுணர்க.
 குரலெடுப்பி - குரலாலுணர்த்தி. * “ துயிலெடுப்பி ”
 என்றும்போலின்றது.

காஊ - அ. அரைசுகோல் கோடினும்.....பாவை
 மன்றமும்

(இ - ள்.) அரசனுடைய செங்கோன்மையிற் சிறிதுகோடிற்றாயினும் தரும
 னுன்முறைமையின் அறங்கூறும் தருமாசனத்தார் உரைக்கும் நடுவுநிலைமை
 கோடி ஒருமருங்குபற்றினும் நாவாற்கூறுது நீருகுத்துக் கண்ணாற்கூறும் பாவை
 நின்றலான் அப்பெயர்பெற்ற பாவைமன்றமும்,

அறங்கூறவையம் - தருமாசனத்தார் வழக்குரைக்குமிடம்.
 நாவொடு - நாவால்.

காஊ - ச. மெய்வகை.....பலி யுறீஇ

(இ - ள்.) முற்கூறப்பட்டனவாகிய வெள்ளிடைமன்றமுதற் பாவைமன்ற
 மீறவுள்ள உண்மைத்திறத்தையுணர்ந்த சீரியோராலேத்தப்படும் ஐவகைப்பட்ட
 மன்றத்தும் அரும்பலியுறீஇயென்க.

ஒளி உச்சித்தோன்றிப் பரப்பச் சொரிந்து

ஆழப் பெயர

மண்டபமன்றியும் மன்றத்தும் பலியிட்டென்க.

வைத்து ஊட்ட

¹ சிவசுந்தாமணி, கலக, ² சிவப்பதிகாரம். ச: எக. * (பி - ம்)

'அலவை'

~~கலக~~

சி ல ப் ப தி க் க ர ம்

அன்றியுமென்றவுமையும்
தழீஇயவெச்சவுமையாகலானும்
அப்பலியானமையுணர்க.

மன்றத்துமென்றவுமையும்
அரும்பலியென்றமையானும்

இறந்தது
இவையும்

கசக - ச. வச்சிரக்

கோட்டத்து,.....,கடைசிலிசாற்றி

(இ - ன்.) ¹ வச்சிரக்கோட்டத்திலிருக்கும் முரசையெடுத்துக்

கச்சை
யணிந்த யானையினது பிடரிடத்தேயெற்றி என்றும் இனைய வென்னிய ஐராவத
நிற்குங்கோயிலிலேசென்று விழவின் முதலும் முடிவுஞ் சாற்றியென்க.

மணமுரசு - விழாமுரசு ;

கச்சை - கீழ்வயிற்றிற்கச்சை.

மண்ணென்றோதி மார்ச்சையென்பாருமுளர்.

தலை - இடம். வயங்குதல் - விளங்குதல். கால்

கோள் விழுவின் கடைநிலை சாற்றி - விழுவின் தொடக்கமும்
களிற்றரசிற்குச்சாற்றி, அஃது இந்திரனைக்கொணர்தற்கு.

முடிவுமறிவித்து.

வாங்கி ஏற்றிச் சாற்றியென்க.

கசரு - கூ. தங்கிய தொள்கை.....எடுத்து

(இ - ள்.) பூமியிற்றங்கிய முறையையுடைய

தருக்கோட்டத்தின்முன்னர் அட்டமங்கலத்தோடு
தென்க.

ஐராவதமெழுதியகொடியைத் துறக்கத்தேசெல்லவெடுத்த

இந்திரன்றங்கிய செருக்கையுடைய தருவெனினுமமையும்.

கசஎ - ஐசு. மரகத மணிபொடு.....வீதியில்

(இ - ள்.) மரகதம் வயிரமென்னுமிவற்றைப் புருவம்பிறக்க ஆயப்பலகை
யாகப்படுத்து அதன்மீதே செம்பவளத்தாண்களைநிரைத்த பைம்பொற்றிண்ணை
கையுடைய மானிகைவாயிலிடந்தோறும் கிம்புரிசெறித்த கொம்பிணையும் அங்
காந்தவாயாற்றுகான்ற முத்தொழுங்கையும் அட்டமங்கலங்களையும்பொறித்த வாசு
கைவடிவாகவளையச்செய்த மகரதோரணங்கள் நிலைபெற்றிருத்தின வீதி; பசிய

பொன்னாற்செய்த நிறைகுடமும் பாவிசையும் விளக்கும் கொடியும்
ஒழிந்தனவும் சுண்ணத்தோடேமேவிய வீதியிலென்க.

கவரியும்

சூயிற்றுதல் - அழுத்துதல். முகம் - இடம். கிம்புரி -

கொம்பிலணியும் பணி. கிளர்முத்து - பருமுத்து.
 ஒளிகிளருமுத்தெனினுமமையும். கிளை பாடமா யின,
 கொத்தாகத்தோன்றுமுத்தென்க. வாசிகைத்தோரணம், உவமத்தொகை.
 தோம் - ஈண்டு ஓட்டம். குயிற்றிய பாடமாயின்,
 வேதிகையென்க.

வயிரங்குயிற்றியகாலையுடைய
 அவ்வேதிகையையுடைய மாளிகைக் கடைமுகத்தியாங்கணு ம்

தோரணநிலை பெற்ற மேவியகொள்கைவீதியென்க.

கருக. செறிந்து—(இ - ள்.) அவ்வீதியிலேநிறைந்து.

ஆங்கு—(இ - ள்.) அங்கனம் பவியிட்ட அப்பொழுதே,

¹ கசக - உம்மணிமேகலை: க. உள--அ.

நு.—இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை.

கருக

கருக - கரு. ஐம்பெருங்

குழுவும்.....ஒருங்கிணை.

(இ - ள்.) ஐம்பெருங்குழுவும் ஆயமுஞ்செறிந்து வீதிக்கண்ணே

புரவியர்

களிற்றினர் தேரினரான அரசுகுமரரும் பாதகுமரரும்

படத்திரண்டென்க.

தம்மிற்பொருந்தி ஒன்று

ஐம்பெருங்குழு:— “அமைச்சர் புரோகிதர் சேனா பதியர்,

தவாத்தொழிற்

தூதுவர் சாரண ரென்றிவர், பார்த்திபர்க் கைம்பெருங் குழுவெனப்
எனுமிவர்.

படுமே”

எண்பேராயம்:— “கரணத் தியலவர் கருமகாரர், கனகச்

சுற்றங் கடை

காப் பாளர், நகர மாந்தர் நளிபடைத் தலைவர், யானை வீர ரிவுளி

மறவு,

ரினைய ரெண்பே ராய மென்ப” எனுமிவர். இனி ¹

“சாந்துபூ.....அவைக்க

ளத்தாரைந்து” எனக்காட்டுவர், அரும்பதவுரையாசிரியர். பரதர் -

வணிகர்.

கவர்பரி - பகுத்துவிரையும் செலவு. இவர்தல் -

தேரைக்கொண்டெழுதல்.

ககக - அ. அரைசுமேம் படைஇய.....விழூர் ராட்டி

(இ - ள்.) மிகப்பெரிய ஞாலத்தின்கண்ணே தமதான அரசியல்

மேம்படு வான்வேண்டி மன்னுயிர்காக்கும் ஆயிரத்தோரெட்டரசு

தலையிற் சுமப்பித்துக்

கொண்ட காவிரியிற் பூவின்றாதுமலிந்த பெரிய சங்கமத்துறையிற்

குளிர்த்

நறிய தீர்த்தநீரை, மண்ணகமும்வானகமுமருள வியப்ப எம்மன்னன்

கொற்றங் கொள்வானாகவெனச் சொல்லிப் பொற்குடத்தேந்தி

விண்ணவர்தலைவனை இந் நகரிடத்தே

சிறப்புடைத்தாம்படி முற்கூறிய அரசுகுமரரும் பரதகுமரரும் மஞ்சன

மாட்டவென்க.

ஆட்டாநிற்பவெனத்திரிக்க. அகநிலை - ஊர் உரை - புகழ். சால் -

அமைதி.

மன், ஆக்கத்தின்வந்தது. பொற்குடம் - அபிடேககலசம். மண்ணகமருள - மண்
 ணகம் விண்ணகமாய் மாருட; அன்றி மண்ணினுள்ளோர் * இப்படியே அவ்
 விண்ணகமிருப்பதென ஒப்புக்காணவென்க. வானகம்வியப்ப -
 வானகத்துள் ளோர் தம் துறக்கத்தினும் ஈது சிறப்புடைத்தென்று
 வியக்க. இனி மருள மரு ருதலாலெனக்கூறி இருதிறத்தோரும்
 ஐயுற்றுத் தெளிந்து வியப்பவென்றது
 மொன்று. விண்ணவர்தலைவன் - ஈண்டு அவன்வச்சிரம். மானதத்தால்
 நீராட்டியென்னவுமாம். அரசு மேம்படஇய அகநிலையென நின்றவாறே ஏனை
 நகர்க்கு அரசாய் மேம்பட்ட நகரென உரைப்பினுமமையும்.

ஏற்றிச் சாற்றி எடுத்துச் செறிந்து ஈண்டி ஏந்தி ஆட்டவென்க.

ககக. ¹ பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் கோயிலும்
 (இ-ள்.) என்னும் பிறவாத யாக்கையையுடைய

இறைவன்கோயிலும், இனி யாக்கையிற்பிறவாப்
 யென்றபடி.

"பெரியோனெனினுமமையும்; என்றது அருபி

¹ இப்புத்தகம், ௧௯௭ - ஆம் பக்கம்

பார்க்க.

¹ ககக - எஅ - "துதலிலிழி நாட்டத் திறையோன் முதலாப், பதிவாழ் சதுக்
 கத்துத் தெய்வமீற, வேறுவேறு சிறப்பின் வேறுவேறு செய்வினை, பாறறி மரபி னறித்
 தோர் செய்மின்" (மணி. ௧. ௫௪ - ௭). (பி - ம.) * 'இப்படியோ'

விண்ணகம்

சிவப்பதிக்கரைம்

அன்றியுமென்றவுமமையும்
 தழீஇயவெச்சவுமமையாகனானும்
 அப்பலியானமையுணர்க.

மன்றத்துமென்றவுமமையும்
 அரும்பலியென்றமையானும்

கசக - ச. வச்சிரக்

கோட்டத்து.....கடைநிலை சாற்றி

(இ - ள்.) ' வச்சிரக்கோட்டத்திலிருக்கும் முரசையெடுத்துக் கச்சையணிந்த யானையினது பிடரிடத்தேயேறறி என்றும் இனைய வென்னிய ஐராவத நிற்குங்கோயிலினேசென்று விழவின் முதலும் முடிவுஞ் சாற்றியென்க.

மணமுரசு - விழாமுரசு ; மண்ணென்றோடு மார்ச்சியென்பாருமுனர். கச்சை - கீழ்வயிற்றிற்கச்சை. தலை - இடம். வயங்குதல் - விளங்குதல். காங்கோள் விழவின் கடைநிலை சாற்றி - விழவின் தொடக்கமும் முடிவுமறிவித்து. களிற்றரசிற்குச்சாற்றி, அஃது இந்திரனைக்கொணர்தற்கு.

வாங்கி ஏற்றிச் சாற்றியென்க.

கசடு - சு. தங்கிய கொள்கை.....எடுத்து

(இ - ள்.) பூமியிற்றங்கிட முறையையுடைய தருக்கோட்டத்தின்முன்னர் அட்டமங்கலத்தோடு ஐராவதமெழுதிடகொடியைத் துறக்கத்தேசெல்லவெய்தித் தென்க.

இந்திரன் தங்கிய செருக்கையுடைய தருவெனினுமகையும.

கசஎ - இசு. மரகத மணியொடு.....வீதியில்

(இ - ள்.) மரகதம் வயிரமென்னுமிவற்றைப் புருவம்பிறக்க ஆயப்பலகை யாகப்பித்து அதன்மீதே செம்பவளத்தூன்களைநிறைத்த பைம்பொற்றினைக் கையுடைய மானிகைவாயிலிடந்தோறும் கிம்புரிசெறித்த கொம்பினையும் அங் காந்தவாயாற்கான்ற முத்தொழுங்கையும் அட்டமங்கலங்களும்பொறித்த வாசிகைவடிவாகவளையச்செய்த மகரதோரணங்கள் நிலைபெறியுத்தின் வீதி; பசிய பொன்னாற்செய்த நிறைகுடமும் பாஸிகையும் விளக்கும் கொடியும் கவரியும் ஒழிந்தனவும் சுண்ணத்தோடேமேவிய வீதியிலென்க.

குயிற்றுதல் - அழுத்துதல். முகம் - இடம். கிம்புரி - கொம்பிலணியும் பணி. கிளர்முத்து - பருமுத்து. ஒளிவிளருமுத்தெனினுமமையும். கிளை பாடமாயின, கொத்தாகத்தோன்றுமுத்தென்க. வாசிகைத்தோரணம், உவமத்தொகை. தோம் - ஈண்டு ஓட்டம் குயிற்றிய பாடமாயின், வயிரங்குயிற்றியகையுடைய வேதிகையென்க.

அவ்வேதிகையையுடைய மானிகைக் கடைமுகத்தியாங்கணும் தோரணநிலை பெற்ற மேவியகொள்கைத்தியென்க.

கருக. செறிந்து—(இ - ள்.) அங்கீதிரியேசிறைந்து.

ஆங்கு—(இ - ள்.) அங்கனம் பனியிட்ட அப்பொழுதே,

¹ கசக - உடம்பணியேசிறை க. உள்-அ.

நு.—இந்திரவிழுவூடுடுத்தகாதை.

ககக

கருக - கரு. ஐம்பெருங்

குழுவும்.....ஒருங்கிணை.

(இ - ள்.) ஐம்பெருங்குழுவும் ஆயமுஞ்செறிந்து வீதிக்கண்ணே

புரவியர்

கனிற்றினர் தேசினரான

அரசகுமாரரும்

பரதகுமாரரும்

படத்திரண்டென்க.

தம்மிற்பொருந்தி ஒன்று

ஐம்பெருங்குழு:— “அமைச்சர் புரோகிதர் சேனா பதியர்,

தவாத் தொழிற்

நூலவர் சாரண ரென்றிவர், பார்த்திபர்க் கைம்பெருங் குழுவெனப்
எனும்பவர்.

படுமே”

என்பேராயம்:— “கரணத் தியலவர் கருமகாரர், கனகச்
சுற்றற் கடை காப் பாளர், நகர மாந்தர் நளிபடைத் தலைவர், யானை
வீர ரிவுளி மறவ, நினைய ரென்பே ராய மென்ப” எனும்பவர். இனி
“சாந்துபூ.....அவைக்க ளத்தாரைந்து” எனக்காட்டுவர், அந்நம்
நவுனாய்ச்சியி. பரதர் - வணிகர், கவர்பரி - பருத்துவினையும் செலவு.
இவர்தல் - தேரைக்கொண்டெழுதல்.

ககக - அ. அரைசுமேம் படுஇய.....விழுநீ ராட்டி

(இ - ள்.) மிகப்பெரிய ஞாலத்தின்கண்ணே தமதான அரசியல்
மேம்படு வான்வேண்டி மன்னுயிர்காக்கும் ஆயிரத்தோடொட்டரசு
தலையிற் சுமப்பித்துக்
கொண்ட காவிரியிற் பூவின்றாதுமலிந்த பெரிய சங்கமத்துறையிற் குளிர்ந்த
நதிய தீர்த்தநீரை, மன்னகமும்வானகமுமருள வியப்ப எம்மன்னன் கொற்றங்
கொள்வானாகவெனச் சொல்லிப் பொற்குடத்தேந்தி
விண்ணவர் தலையினை இந் நகரிடத்தே சிறப்புடைத்தாம்படி முற்கூறிய அ
ரசகுமாரரும் பரதகுமாரரும் மஞ்ச னமாட்டவென்க.

ஆட்டாநிற்பவெனத்திரிக்க. அகநிலை - ஊர் உரை - புகழ். சால் -

அமைதி.

மன், ஆக்கத்தின்வந்தது. பொற்கூடம் - அபிதேகலசம். மண்ணகமருள் - மண்ணகம் விண்ணகமாய் மாறாட; அன்றி மண்ணினுள்ளோர் * இப்படியே அவ்விண்ணகமிருப்பதென ஒப்புக்கானவென்க. வானகம்வியப்ப - வானகத்துள்ளோர் - தம் தறக்கத்தினும் ஈது சிறப்புடைத்தென்று வியக்க. இனி மருள் மருள்தலானெனக்கூறி இருதிதற்கோரும் ஐயுற்றுத் தெளிந்த வியப்பவென்றது மொன்று. விண்ணவாழ்வான் - ஈண்டு அவன்வச்சிரம். மானதத்தால் நீராட்டியென்னவுமாம். அரசு மேம்பட்டியு அகநிலையென நீன்றவாதே ஏனை நகர்கட்கு அரசாய் மேம்பட்ட நகரென உரைப்பினுமமைபும்.

ஏற்றிச் சாற்றி எடுத்துச் செறிந்த ஈண்டி ஏந்தி ஆட்டவென்க.

ககக. * பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் கோயிலும்

(இ - ன்.) என்றும் பிறவாத யாக்கையையுடைய

இறைவன்கோயிலும்,

இனி யாக்கையிற்பிறவாப் பெரியோனெனினுமமைபும் ; என்றதயென்றபடி.

அருபி

¹ இப்புத்தம், கசச - ஆம் டக்ஷம் டார்க்க.

² ககக - எஅ - "ததல்விழி தாட்டத் திறையோன் முதலாப், பதிலாழ் சதக் சத்தத் தெய்வநீர, வேதவேத சிறப்பின் வேதவேத செய்வீன, பாறதி மயி னறித் தோர் செய்கின்" (மணி. க. 10 - எ.) (பி - ம்.) * 'இப்படியோ'

கனகு

சிலப்பதிகாரம்

கள. அறுமுகச் செவ்வே ள்ணிதிகழ் கோயிலும்.

(இ - ன்.) ஆறுமுகத்தையும் செய்யநிறத்தையுமுடைய

அம்,

முருகவேன்கோயி

¹ “முன்று மாறு நெடுமுதல் குறுகும்” என்பதனால்

அறுமுருகமாயிற்று.

களக. வால்வளை மேனி வாலியோன் கோயிலும் (இ - ன்.) வெள்

ளிய வளைபோலுநிறத்தையுடைய வெள்ளைமூர்த்திகோயிலும்,
என்றது பலதேவரை; ² “வலியோத் தீயே வாலியோன்” என்றார்
பிறரும்.

களவ. நீல மேனி நெடியோன் கோயிலும்

(இ - ன்.) நீலமணிபோலும் நிறத்தையுடைய

நெடியமால்கோயிலும்,

மேனியென்றார், ஆகுபெயரால் நிறத்தை.

களக. மாலை வெண்குடை மன்னவன் கோயிலும்

(இ - ன்.) முத்தமாலையணிந்த வெண்கொற்றக்

குடையையுடைய வாச

வன் கோயிலும்,

செவ்வென், வாலியோன், நீலமேனியோனென்பவற்றுள்

தொடர்நிலைஇன்

பழம் அலங்காரச்சுவையுமுணர்க.

களச - ௫. மாமுது முதல்வன்.....நீமுறை

யொருபால்

(இ - ன்.) மிக்க முதுமையையுடைய முதல்வனாகிய

வேதாவினுடைய வாய்

மையிற்றற்பாத நாலாகிய வேதங்கள்சொன்னநெறி ஓமங்கள் நடந்தன

மென்க.

ஒருபக்க

களக - அ. நால்வகைத் தேவரும்.....சாறுசிறந்

தொருபால்

(இ - ள்.) நால்வகைப்பட்ட தேவரும் பதினெண்வகைப்பட்ட கணங்களு
மென வேற்றுமைப்படத் தெரிந்துவருக்கப்பட்ட தோற்றத்தையுடைய கடவுள்
ரது விழவுசிறக்க ஒருபக்கமென்க.

நால்வகைத்தேவராவார் - முப்பத்துமூவர்; அவர்
வசக்களெனமரும், நிவா கரர் பன்னிருவரும், உருத்திரர் பதினொருவரும்,
மருத்துவர் இருவருமெனவிவர்.

மூவாறுகணங்களாவார் - “கின்னரர் கிம்புருடர் விச்சா தரர்கருடர்”
பொன்னமர் பூதர் புகழியக்கர் - மன்னு, மூரகர் சுரர்சாரணர்முனிவர் மேலாம்,
பரததியோர் சித்தர் பணி”, “காந்தருவர் தாரகைகள் காணுப்பசாசகண, மேந்து
புகழ் மேய விராக்கதரோ - டாய்ந்ததிறற், போகா வியல்புடைய போகபூமி
யோருடனே, யாகாச வாசிகளா வார்” எனவிவர்; ஆகாசர் நாகர் சித்தர் காந்
தருவர் விஞ்சையர் பசாசர் தாரகை போகபூமியோர் கிம்புருடர் சுரர்
அசுரர் பூதம் முனி தேவர் கருடர் இராக்கதர் இயக்கர் சாரணர் என
வுங்கொள்க. ¹ தொல்காப்பியம், குற்றியலுகரப்புணரியல், கு.

கடு.

² புறநாதும, கடு.

இ.—இத்திரவிழவூரெடுத்தனதை.

கணக. களக - அக. அறவோர் பள்ளியும்.....செயல்சிறந்
தொருபால்

(இ - ள்.) அறவோர்பள்ளிமுதலிய எல்லாவற்றிலும்
தருமம்போதித்தலும் பராணம்படித்தலும் பிறவுமாகிய செய்கைகள் மிக

ஒருபக்கமென்க.

அறவோர்பள்ளி - அருகர்பள்ளி, புத்தர்பள்ளி. அறனோம்படை - தருமம் போதிக்குமிடம். புறநிலைக்கோட்டத்து - புறம்புள்ள ஸ்ரீகோவிலுடனே. புண்ணியத்தானமும் - மந்தமுள்ள புண்ணியத்தானங்களும். திறவோருரைக்குஞ் செயல் - புரானம்.

கஅஉ - கூ. கொடித்தேர்.....ஒருபால்

(இ - ள்.) கூடாமன்னரொடு ஏனையோரும் அடித்தளநீக்குதற்குக் கொடித் தேர்வேந்தன் அருள் சிறக்க ஒருபக்கம்; ஒய்வை அசையாக்கீறுமமையும்.

கஅச - கூ. கண்ணு ளாளர்.....இசைசிறந் தொருபால் கண்ணுளாளர் - மதங்கர்; ஆவார் பெரும்பாணர்; குழைருமென்ப. கருவிக் குயிலுவர் - தோற்கருவிவாசிப்பார். பண்ணியாழப்பிலுவர் - கட்டப்பட்ட மழ்வாசிக்கவல்ல அறிஞர்.

(இ - ள்.) குழலும் தோலும் நரம்பும் கண்டமுமென் னுமிவற்றை இசைக்க வல்ல இவர்களாலே அளந்தறிதலிய சிறப்பையுடைய இசைகள் மிக ஒருபக்க மென்க.

இவற்றையெல்லாம் சிறக்கவெனத் திரித்துக்கொள்க.

கஅஎ - அ. முழவுக்கண்.....ஆங்கண்

(இ - ள்.) கங்குலும் பகலும் இங்குநடக்கலான், அடங்குதலின்றிக் குறந்தெருக்களும் நெடுந்தேர்வீதிகளும் மிக்க அகன்ற ஊரிடத்தென்க.

முழவின் கண்கள்

விழவாற் களிப்பு

சிறக்க நீராட்டக் களிசிறந்தவியலுளென்க.

(கஅக) “காதற்கொழுநீன்” என்பதுமுதல் (உருக) “மறுகில்” என்னுந் திணையும் சிலேடை.

கஅக - கூ. காதற் கொழுநனை.....மாதவிதன்னோடு

(இ - ள்.) மாதவிமேற் சொல்லுமிடத்துத் தான் காதலிக்கப்பட்ட கொழுநனைப்பிரிந்து வேறுபாட்டால் அனருகுத அழகிய வளைந்த மகரக்குழையை யுடைய மாதவியென்றும், குருக்கத்திமேற் சொல்லுமிடத்து எல்லாரும் காதலிக்குங்கொழுவியநனையாந்தன்மையைவிட்டு முதிர்ந்த அரைக்காத வளைந்த அழகிய தனிரையுடையமாதவியென்றும் பிரிக்க.

நனை - அரும்பு. கண்ணகிப்பிரிந்து அளரையெய்துதலால் அளரெய்தாத மாதவி யென்றார். குருக்கத்தியை அளரெய்தாவென்றார், செவ்வியழியாமை பற்றி.

உஉ

கண் சிலப்பதிகாரம்

ககக - இ. இவ்வளர் முல்லை.....பொழிலாட்டமர்ந்து

(இ - ள்.) முற்கூறியமாதவியுடனே முல்லைமுதல் கழுநீர்ப்புள்ள பூப் பயின்ற பிணையலாலே பொலிவுபெற்றுக் காமத்தாற்களித்து மகிழ்ச்சியெய்தி

அழகிய நறிய விரைபடு பூம்பொழிலில் விளையாட்டை விரும்பியென்க.

இவ்வளர்தலை முல்லைமுதல் மூன்றுக்குமேற்றுக. மயிலை - இருவாட்சி.

குழ்தல், வண்டின்றுழில். இதனை விரித்து எங்கும் ஒட்டிக.

கோதையாகிய பிணையலெனப் பண்பொட்டுவிரிக்க; ஒழுங்குமாம்; ¹ 'கோதையருவி'

போல, பூம்பொதி நறுவிரைப் பொழில் - நறியவினையைப் பொதித்த

பூவையுடைய

பொழில்; விகாரம். ஆட்டு - விளையாட்டு; ஆவது புணர்ச்சி.

ககக - எ. நான்மகிழ்நுக்கை.....புதுமணம் புக்கு
(இ - ன்.) நாடோறும் மகிழ்ந்திருக்கும் இருப்பையுடைய
நாளங்காடியிற் பூவிற்குமிடங்களிற் பலபூமணமாகிய புதியமணத்தின்
உள்புக்கு,

பூவிற்குமிடங்களைப் பூவின்மிகுதியாற் காண்பென்றார்.
ககஅ - க. புகையும்.....நன்மொழி திளைத்து
(இ - ன்.) அகிறபுகை சாந்தென் னுமியவற்றின்
செவ்விவாய்ப்புமிக்கு நகைத்து விளையாடும் திரளோடே
காமக்குறிப்பாகிய மகிழ்ச்சிமொழியிலே இடைவிடாது பயின்றென்க.
புலராது - புலராமல்; செவ்விமாறாமலென்றபடி திளைத்தல்
- ஒரு தொழிலை இடைவிடாதுபயிதல்; ' 'திளைத்தவர் பருகிய" என்றார்
பிறரும்.

உரு - உரு குரல்வாய்.....திரிதரு மறுகில்
(இ - ன்.) குரலென்னுமிசையைப்பாடும் வாயையுடைய
பாணரோடும் பரத்தரோடுந்திரிகின்ற ஒழுக்கத்தையுடைய
கோவலனைப்போல இனியென் னு மிசையைப்பாடும் வாயையுடைய
வண்டினுடும் இளவேனிலோடும் இந்நக ரிடத்து மந்தமாருதம்
உலாவுதலைச்செய்யும் மறுகிடத்தென்க.

குரலுக்கு இனிகூறினார்; கிளையாதனோக்கி. * பரத்தர் -
தருதல் - உலாத்துதல்.

கழிகாமுகர். திரி

மாதவிதன்னொடும் பயில்பூம்பிணையலாற் பொலிந்து எய்தி அமர்ந்து புக்
குச் சிறந்து திளைத்துப் பாணரோடும் பரத்தரோடுந்திரிகின்ற ஒழுக்கத்தை
புடையகோவலனைப்போல வண்டினுடும் இளவேனிலோடும் மாருதத்திரிதரு
மறுகிலென்க.

இச்செய்தென்னும் வினையெச்சங்களைத் திரிதருமென்னும் வினையொடு முடித்த அச் செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத்தையும் கோவலனென்னும் பெயரொடு முடித்த அவனைப்போலத் திரிதருமென்க.

1 சீவகித்தாமணி, ௮௨௮. 1 சீவக. ௮௦.

(பி - ம்.) * 'பாதர் - பழிகாமுள்'

௩—இத்திர விழுவூரெடுத்தகாதை.

கனக

பாணர்க்கு வன்டும், பரத்தர்க்கு வேனிலும், கோவலற்கு மருதமும் உவமம்.

இனி, வீதிவருணனை கூறுவார்.

௨௦௪ - எ. கருமுகில் சுமந்து.....உண்டுகொல்

(இ - ள்.) அழகிய வானத்திடத்தே திரியும் அரவாகிய பகை செறமென் றஞ்சி ஆண்டித் திரியாமல் ஒரு பெரிய முகிலைச் சுமந்து சிறியமுயலையொழித்த இருமருங்கினும் இரண்டு கருங்கயலினையும்

இடையே ஒரு குமிழமலரையு

மெழுதி இங்ஙனம் 1 உள்வரிக்கோலங்கொண்டு

திங்களும்

கின்றதுகொல்லோவெனவும்,

இந்நிலத்தே திரிதரு

உம்மை, சிறப்பு. கருமை - பெருமை.

௨௦௮ - கக. நீர்வாய் திங்கள்.....உண்டுகொல்

(இ - ள்.) காமன்றான், முன்பு இறைவன் துதல்விழியானிழந்த மெய் பெறுதற்காக ஈரம் வாய்ப்புப்பெற்ற திங்களாகிய பெரியநிலத்தே சீர்மைவாய்ப் புப்பெற்ற துவலையையுடைய அமிர்தகலையினீரை மாந்தி வளரவளர்த்த வான வல்வி இந்நிலத்தே

வருதலுமுண்டாயிற்றோதானெனவும்,

வளரவென ஒருசொல் வருவிக்க. மாந்தி
மெய்ப்பெறவெனினுமமையும். இதனை வானவல்லி எ ன்றார்,
காமவல்லியுமுண்மைதோன்ற; வானவல்லி - மின் னுக்கொடி. உம்மை,
சிறப்பு.

உகஉ - ஏ. இருநில மன்னற்கு..... உண்டுகொல்

(இ - ள்.) வளத்தையுடைய இப்பதியிடத்தே திருமகன் வந்துபுகுதற்குத்
காரணம் மிக்கநிலத்தையுடைய கரிகாலற்குத் தனதுவனங்காட்டவாயிருந்தது
தப்பாதெனக்கருதி எரிபோலும் நிறத்தையுடையதோர் இலவமலரையும் பல
முல்லுமுகையையும் ஒழிந்தும் இரண்டும் கரிய
குமிழ்மலரையும் பூத்து இவ்வனங்கொண்ட

பெரிய குவீனமலரையும் ஒரு

உள்வரிக்கோலத்தோடு கனது

அன்பு மிக்கதுணையத் தேடிக் கமலம் திரிதலும்

உண்டாயிற்றோதானெனவும்,

கள்ளக்கமலமென்றார்,

உருமாறித்திரிதலின்; கன்னையுடைய

அக்கமலமென் பது இயல்பு.

ஆங்கு - பூத்த அப்போதே. வளம் -

செல்வமும் அழகும்.

உகஅ - உரி

மன்னவன்.....பெற்றியு

முண்டென

இதற்குக் கொல்லென்னும் இடைச்சொல் வருவிக்க.

(இ - ன்.) முன்பு ஓடியொளித்த பருவாய்க் கூற்றம் தான் ஆணுருவோடு திரிந்து பல்லுயிரைப்பருகின் அரசன்செங்கோலை மறுத்ததாமென்று அதற்கு அஞ்சி, மறைந்துவின்று பருகவேண்டிக் கடுத்தமுகமும் இடித்தருளாமொழித்த வாணகைமுகமும் யாழிசைமொழியுங்கொண்டு நகைத்த யிழற்றிப் பெண்ணுருவோடு இந்த வீதியிற்றிரியுந்தன்மையும் உண்டாயிற்றோதானெனவும்,

¹ உள்வரிக்கோலம் - பாண்டவர்போல வேந்தருக்கொண்டு தடிக்குக்கோலம்; சிலப். அ. அக - அடிவார்.)

௧௭௭ சி ல் ப் ப தி க ள் ம்

பருகுகூற்றம் - பல்லுயிரையும் ஒருவாயிற் பருகுகூற்றம்; பருவாய் - அங்கன் பருகுவகால் அங்காக்கும்வாய். தன் அருந்தொழில் திரியாது ஆண்மையிற்றிரிந்து பெண்மையிற்றிரியுமெனினுமமையும். இதன்கருத்து:—கூற்றம் தன் கொலைத்தொழில்கெடாமல் ஆணுருக்கெடப் பெண்ணுருவால் திரியுமென்றபடி. அருந்தொழில் - கொலைத்தொழில். நானுடைக்கோலத்தி நகைமுகந் கோட்டியென்றது—ஒருருகைக்கோட்டுவார்க்கு நானுடைமைகோட்டல் அரிதானின், முதலில் அதனைக்கோட்டிப் பின்பு அதனோடு நகைமுகத்தையும் கோட்டியென்பதாயிற்று.

கூற்றம் அஞ்சித் திரியாமற் கோட்டி யிழற்றிப் பெண்மையிற்றிரியும் பெற்றியென்க

மாருதம் திரிதலுமதனில் திங்களும் வல்லியும் கமலமும் கூற்றமும் திரிதலுமுண்டுகொல்? வருதலுமுண்டுகொல்? திரிதலுமுண்டுகொல்? பெற்றியுமுண்டுகொலெனக் கூறியென்க.

இது, திங்கள்முதலியவற்றைப் பொதுமகளிருறுப்போடும் முறுவித்துக் காமுகர் புகழ்ந்து கூறுதலெனக்கொள்க.

தொழிலோடு

உஉச - நூ. உருவி லானன்.....நடுநாள்

(இ - ன்.) காமனுடைய ஒப்பிலாத பெரியசேனையாகிய

பொதுமகளிர் ஊட ளாகுகிய மாறுபட்ட அமரை

இங்ஙனம்புகழ்ந்துசொல்லி வென்று அவர்போகா மல்

எதிர்நின்றுவிலக்கிப் புணர்தலின் அவருடைய

முலைமுதலியவற்றிலெழுதிய தொய்யின்முதலிய பத்திக்கீற்றுத்

தமதுமார்புமுழுதும் உறுதலானே விருந்தொடுபுக்க கணவரோடே

உடனுறைதலை மருவி வழிபாட்டோடும்பொருந் திப்புணர்ந்த

அருந்ததிபோலும் கற்பையுடைய இஸ்ஸைமகளிரை அப்பெருந்

தோட்கணவரோ இம்மாதருடைய ஒளிபொருந்தியமுகத்து

நீலமணிபோலும் இதழையுடைய குவளைப்போதுகள்

புறங்கொடுத்துப்போதற்குக் காரணமாகிய கரியகண்களின்

கடைச்சிவப்பு அவ்விருந்தால் தீர்த்ததில்லையாயின் இப்பெரிய

நிலவெல்லை இதற்கு ஒரு மருந்தையும் தரவற்றோவெனத்

கூறிச் செயலற்றுநடுங்கும் விழா நடுநாளிலென்க.

தமதுநெஞ்சொடு

இகைமராட்டி - மாறுபட்ட அமரைச்சயித்து; ஆடு - வென்றி;

புலவியாலே

என்றது எதிர்நின்று

கூடாதமகளிரை இங்ஙனம்புகழ்ந்து புலவியைத்தீர்த்தென்றபடி.

விலக்கி - போகப்புக்கவர்களைப் போகாமல்விலக்கி. வரிசேலம்,

வினைத்தொகை. முழுமையும் - மார்பமுழுதும்; ¹ “முழுமையும் புன்க ணுற் றுர்க்கு” என்றார் பிறரும். உறீஇ-உறுவித்து; புணர்ந்தென்றபடி. தீர்ந்திலை, விகாரம். யாவதும் - சிறிதும்; உம்மை, சிறப்பு. மருந்துந் தருங்கொல் இம் மாரில வரைப்பெனத் தருதலை வரைப்புக்கேற்றுக. வரைப்பென்றார், வரைப்பி னுள்ளாரை. நல்வினை - விழா.

சூட்டி விலக்கி உறீஇப் புக்க கணவர் நடுங்குநாளென்க.

¹ சீவகசிந்தாமணி, அகக.

டு.—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

காந்த

நிலவரைப்புக் தருங்கொல்லென்றார், சல்லியநாணி சந்தானகாணி சமனிய காணி மிருதசஞ்சிவினி பென் னும் இவைமுதலிய மருந்துகளைத்தரும் நில வரைப்பு இவ்வூடன்முதலியவற்றிற்கு மருந்து தரமாட்டாதென்றற்கு.

இனி, திங்கள் வானவல்லிமுதலியவற்றைக் கூறுதலைக் கண்டோர்கூற் றுக்கி அவர் அங்ஙனங்கூற அக்காமன் றே சனையாகியமகளிர் மாறுபட்டுத் தம் உறுப்புக்களால் அமரைச்செய்வித்து வீதியிற்போவாரைப் போகாமல் தடுத்த லின் அவருடைய முலையிலெழுதிய தொய்யிவறுதலின் விருந்தொடுபுக்கவென னுமமையும். இனி, இம்மகளிர் நெருங்குகலாலே மாந்தர் மார்பாற்றன்னிப் பெயர்கின்றவர் தம் மார்பிற் பொறித்தலாலெனவுமாம். இஃது, “உறுத்தலு மொன்றலும்” என்னும் ஆலிங்கனவிகற்பம்; ¹ பூசகாம் தொருவர் பூசிற் நெழு வர்த மகலம் பூசி, மாசன மிடம்பெ ருது வண்கடை மலிந்த தன்றே” என்றார் பிறரும். உடனுறையுமரீஇயெனவே ஊடநீர்தலும் ஒழுக்கொடுபுணர்ந்த வென வே காட்டிற்றுஞ்செய்து கதம்படாராதலிற் புலவி துனியிற் செல்லாது

ஊடலுணர்ந்தமையும் விளங்குகின்றன.

உகடு - ௪௦. உள்ளக நறுந்தாது.....விழவுநா
ளகத்தென்

(இ - ள்.) ¹ இந்திரனுடைய விழாநாளாகத்து உள்ளுள்ள நதிய
தாதுகள் மதுவையூறிப் பிலிற்றுதலால் அகநிறந்து மீது
அழியப்பொழிய நின்றநடுங் கும் கழுகிரிணப்போலக் கண்ணங்குடைய
கருங்கண்ணும் மாதவியுடைய செங் கண்ணும் உண்ணிறை
கரத்தலானே இதயத்தையொளித்து நீரையுருத்தன ; அவையே முன்
எண்ணியமுறையே இடமும் வலமும் துடித்தனவென்க.

அழிந்து, அழிய.

‘தாதெறிப்ப’ என்றுபாடமோதித் தாது ஒளிவிடவெனப்

பொருளுரைப்

பாருமுளர். கழுகிர்போலவென்றது, ஊறி நிறந்து இதழினின் தும்வழிந்து
சிற்துதலின். நடுங்குமென்றார், மல்குகின்ற அலைந்துசிற்துமாகலின். கருங்கண்
செங்கணென்றார், இருவர்க்கும் கூட்டமின்மையும் உண்மையுமுணர்த்தற்கு.
இடத்தினும் வலத்தினுந்துடித்தனவென்றார், மேல் இருவர்க்கும் கூட்டமும்
பிரிவு முணர்த்தற்கு. விழவுநாளகத்தென்றார், தீர்த்தத்தின்முன்னுளென்பது
உணர்த்தற்கு

¹ சேவகசித்தாமணி, ௧௧௯.

பண்டைக்காலத்தில் என்னகாத்து விழாக்கொண்டிருள் வேண்டிமென்றிரத்த
 ஒருசொழன் வேண்டுகோளுக்கு இந்திரன் உடன்பட்டானென்பதும், அதுதொடங்கி
 இவ்வித்திரவீழா இக்காவிரிப்பூம்பட்டினத்து தடைபெற்றவருகின்றதென்பதும் மணி
 மேகை விழாவறைகாதையால் விளங்குயின்றன. இந்திரவீழாவுண்டென்பதை வான்
 மீதி, கானிதாசர் முதலியோர் தத்தம் அல்கனிற் குறிப்பித்திருக்கின்றனர்; தச்சினுக்கி
 னென்பரும், "மருதநிலத்திற்குத்தெய்வமாக 'ஆடலும்பாடலும் ஊடலும்உணர்தலும்
 உன்விட்ட இன்பவினையாட்டு இனிதினுகருமிமையோர்க்கும் இன்ருரவெழிவிக்கும்
 இறைவனாகிய இந்திரனை ஆண்டபோர்விழவுசெய்து அழைத்தவின், அவன்வெளிப்
 படுமென்றார்; அது "வையைப் புதுப்புன லாடத் தவிர்த்தமை, தெய்வத்திற் தேற்றித்
 தெனிகு" எனஇந்திரனைத் தெய்வமென்றதனானும் இந்திரவீழவருமீத்தகாதையானு
 ஞனர்க" என்கருழியிருக்கின்றனர் (தொல், அகத், கு. இ. உரை.)

கௌ சி ல ப் ப தி க ா ர ம்

(க) மடந்தை (ச) போர்த்த படாத்தைப் போகநீக்கி (க) ஒளி (இ) உச்
 சித்தோன்றிப் (க) பரப்பச் (கக) சொரிந்து (எ) ஆழிப் (எஇ) பெயர (அக)
 ஊல்கொளவைத்து (அஅ) ஊட்ட (கக) மண்டபமன்றியும் (கச) மன்றத்
 தும் பஸியுறிஇ (கசஉ) ஏற்றிச் (கசச) சாற்றி (கசக) எடுத்து (கக) ஈண்டித்
 (ககஉ) கொள்கென (ககஅ) ஆட்டத் (கஅஅ) கனிசிறந்த வியலுளாங்கண்

(உ௦க) திரிதருமறுகில் (உஉக) உண்டிகொலென்று (உஉச) சேனை (உஉஇ)
 ஆட்டி விசைக்கி (உஉக) உறிஇப் (உஉஎ) புக்க கணவர் (உகச) நடுங்குநான்
 (உகஅ) உருத்தனவாகியு (உகஎ) கருங்கண்ணும் செங்கண்ணும்
 (உச௦) விழா நாளகத்து (உகக) இடத்தினும் வலத்தினும் துடித்தன
 வென வினைமுடிக்க.

இஃது, எல்லாவழியும் அளவடியாய் வந்துமுடிதலின்,
 நீலமண்டில ஆசிரியப்பா

௩—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை முற்றிற்று.

சூரவது

கடலாடுகாதை.

வெள்ளி மால்வரை வியன்பெருஞ் சேடிக்
களள்ளிழ் பூம்பொழிற் காமக் கடவுட்குக்
கருங்கய னெடுங்கட் காதலி தன்னொடு
விருந்தாட் டயருமோர் விஞ்சை வீரன்

- ௫ நென்றிசை மருங்கினோர் செழும்பதி தன்னு
ளிந்திர விழவுகொண் டெடுக்குநா ளிதுவெனக்
கடுவிசை யவுணர் கணங்கொண் டுண்டிக்
¹ கொடுவரி யூக்கத்துக் * கோநகர் காத்த
தொடுகழன் மன்னற்குத் தொலைந்தனராதி
௧௦ நெஞ்சிருள் கூட நிகர்த்துமேல் விட்ட
வஞ்சம் பெயர்த்த மாபெரும் பூதந்
திருந்துவே லண்ணற்குத் தேவ னேவ

க. வியன்பெருஞ்சேடி - அகன்று உயர்ந்த வடசேடி.

உ. காமக்கடவுள் - காமதேவன்.

சு (பா) விருந்தாட்டமரும் - விழாக்கொண்டாடிப்போதும்.

வீரன் - விச்சாதரவீரன்.

விஞ்சை

ரு. செழும்பதி - காவிரிப்பூம்பட்டினம். சு. கொண்டு - கருதி.

அ. கொடுவரியூக்கத்து - புலிவலியால். கோநகர் - அமராபதி.

க. (பா) அண்ணல் - சோழன். எ - க. அவுணர்

தொலைந்தனராதி.

க0. இவனெஞ்ச இருண்டிமயங்க. நிகர்த்து - தம்மிலொத்து.

கக. வஞ்சம்-இருளாகவரவிட்டவஞ்சம்; என்பது

அந்தகாரத்தைப்பண்ணி வருவதோராயுதம்; தாமசாத்திரம். அவன்மேல்
நினை யுதமென்க.

அசுரர்விட்ட வஞ்சத்தைமாற்

கஉ. நிருந்துவேலண்ணற்கு - சோழன்பொருட்டாக.

¹ எ - கஉ = சிலப். இ: கடு - எ; "கொடித்தேர்த்தாணக் கொற்றவன்
விடுத்தபூதம்" (மணி. க. கஉ - ௨0)

தபரம்,

(பி - ம) * 'கோளசு',

கனக

சிலப்பதிகாரம்

விருந்துபலியுண்ணுமிடலுங் காண்கு

மமரா பதிகாத் தமரனிற் பெற்றுக்

கடு தமரிற் * தந்து தகைசால் சிறப்பிற்
பொய்வகை யின்றிப் பூமியிற் புணர்த்த
வைவகை மன்றத் தமைதியுங் காண்குது
நாரதன் வீணை நயந்தெரி பாடலுந்
தோரிய மடந்தை வாரம் பாடலு

உ0 மாயிரங் கண்ணோன் செவியக நிறைய
நாடக முருப்பசி நல்கி ளாகி
மங்கல மிழப்ப வீணை மண்மிசைத்
தங்குக விவனெனச் சாபம் பெற்ற
மங்கை மாதவி வழிமுதற் றோன்றிய

உடு வங்கர வல்கு லாடலுங் காண்குதந்
துவரிதழ்ச் செவ்வாய்த் துடியிடை யோயே

கங். இருந்துபலியுண்ணுமிடலுங் காண்போமென்க.

கச. அமராபதிகாத்து - தேவலோகத்தைக்காத்து.

அமரனிற்பெற்று - அமரனிடத்திலேபெற்று.

கரு. தமரிற்றந்து - சோழன்மரபினுள்ளாரால் தரப்பட்டு.

கஎ. ஐவகைமன்றத்தமைதி - ஐந்துவகைப்பட்ட மன்றத்தின்
சிறப்பு.

அமராபதிக்கு அசுரரால்வந்த இடாரீக்கி இந்திரானுலேபெற்று

இவன்மரபி

னுள்ளாராற்றரப்பட்டுக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலேபெறவைத்த

மும் காண்போமென்க.

ஐவகைமன்ற

கடி. நாரதன்வீணை - நாரதமுனிவீணை

சயந்தெரிபாடலும் - சயந்தெரியப்
பப்பாடலும்.

கக. தோரியமடந்தை - பற்றுப்பாடுவாள்.

உ௦. ஆயிரங்கண்ணோன் - இந்திரன். செவியகநிறைய - செவியிடம்
நிறையுமபடி.

உக. நாடக முருப்பி நஸ்காளாகி - நாடகமாடுமுருப்பி பாடி
விரும்பாளாதலால்.

ஆடலு

உஉ-க. அதற்குக்காரணமான சயந்தனிடத்தே புகுஞ்சாபத்தால் வீணை
சாயம்பட்டு அம்பணமாயதென்க; வீணை மக்கலமிழப்பச் சாயம்பட்டென்று
மாம்.

உச. அவள்வழி வந்தனுமபின், இவள் பெயரும்
மாதவியாயிற்றென்க.

(பி. ம.) * 'தத்த'. † 'சாடமேற்ற'.

கக.—க'ட லா டி கா னை த.

கௌ

யமரர் தலைவனை வணங்குதும் யாமெனச்
 சிமையத். திமையமுஞ் செழுநீர்க் கங்கையு
 முஞ்சையம் பதியும் 'விஞ்சத் தடவியும்
 ௩௦ வேங்கட மலையுந் தாங்கா விளைபுட்
 காவிரி நாடுங் * காட்டிப் பின்னர்ப்
 பூவிரி படப்பைப் புகார்மருங் கெய்திச்
 சொல்லிய + முறைமையிற் றெழுதனன் காட்டி
 மல்லன் மூதூர் மகிழ்விழாக் காண்போன்
 ௩௫ மாயோன் பாணியும் வருணப் பூதர்
 நால்வகைப் பாணியு நலம்பெறு கொள்கை
 வானூர் மதியமும் ; பாடிப் பின்னர்ச்
 சீரியல் பொலிய நீரல நீங்கப்

பாரதி யாடிய பாரதி யரங்கத்துத்

௪௦ திரிபுர மெரியத் தேவர் வேண்ட

வெரிமுகப் பேரம் பேவல் கேட்ப

வுமையவ் னொருதிற் றாக வோங்கிய

விமையவ னாடிய கொடுகொட்டி யாடலூர்

தேர்மு னின்ற திசை முகன் காணப்

௪௫ பாரதி யாடிய வியன்பாண்ட ரங்கமும்

கஞ்சன் வஞ்சங் கடத்தற் காக

௨௭. இங்குப் பூசைகொள்ளுகின்ற இந்திரனைவணங்குதமென்று.

௩௦. தாங்காவிளையுள் - நிலம்பொருத விளைச்சல்.

கக. தொழுதனன்காட்டி - இந்திரனைத்தொழுது பின்றைக்காட்டி.
 கூடு. மாயோன்பாணி - திருமாலைப்பாடுந் தேவபாணி.
 நால்வகைவருணத்துப்பூதர்.

வருணப்பூதர் - கங. வானூர்மதியம் - சுந்திரனைப்பாடுந்தேவபாணி.
 பாணியும்பாடி.

பாடி - இம்மூவகைப்

கஅ. சீரியல்பொலிய - தானவியல்பு பொலிவுபெற. நீரலீங்க -
 தனலீங்க; நீரல்லாதன - அவதாளம்.

கக. பாரதி - பைரவி. அரங்கம் - சுடுகாடு.
 நீரல்லா கென்று சுடுகாட்டிக்குப் பேரார்யிற்று.

இவளாடுதலாற் பாரதியரங்

சௌ. திரிபுரமெரியத் தேவர்வேண்டிதலால்.

சக. ஏவல்சேட்ப - சுட்டவளவிலே. சஉ. ஒருநிறஞக -

ஒருபக்கமாக. சச. தேர்முன் - தேரிடம். தேர்த்தட்டே அரங்கமாக.
 பெருங்.

இ. க: இஉ. (பி - ம்.) * 'காட்டிய' † 'முறையிற்' ‡ 'பாடியபின்மை'.

உக

சீரடி

நிலப்பதிசாரம்

வஞ்சன வண்ண னுடிய வரடலு
எல்லியத் தொகுதியு * முடிவார் நடந்த
மல்லி னுடலு மார்க்குட னடுவ

௫௦ னீர்த்திரை யரங்கத்து நிகர்த்துமுன் னின்ற
சூர்த்திறங் தடந்தோ னுடிய துடியும்
படைவீழ்த் துடினர் பையு னெய்துக்
குடைவீழ்த் தவர்து னுடிய குடையும்
வாணன் பேரூர் மறுதிடை நடந்து

௫௫ நீணில மளந்தோ னுடிய குடமு
மாண்மை திரிந்த பெண்மைக் கோலத்துக்
காம னுடிய பேடி யுடலுங்

காய்சின வடிவார் கடுந்தொழில் + பொருஅண்

மாயவ னாடியு மார்க்கு லாடலுஞ்

௬௦ செருவெங் கோல முடிவார் நீங்கத்
திருவின் செய்தோ னாடிய பாடையு
வயலுழை நின்று வடக்கு வாயிலு
எயிராணி மடந்தை யாடிய கடைபுழு
மவரவ ரணியுட னவரவர் கொள்கையி

௬௫ னிலையும் படிதழு நீங்கா மரபிற்

சஎ. அஞ்சனவண்ண னுடியவாடல் பத்துள்.

சஅ. அல்லியத்தொகுதி-அல்லியவாடல்; யானையைமருப்பொசித்தாடல்.

டுக. குடைவீழ்த்து - குடையைத்தாழ்த்து.

ருச - ரு. உலோகங்களாலும் மண்ணாலும் சூடங்கொண்டு
முடினது.

வாசுதேவ

இஅ - க. அவுணர் பாம்புந்தேளும்விடத் தூர்க்கை
முடினான்.

மரக்காவின்மேனின்

சூர - சூ. திருமதர், தெருந்தோலம் அவுணர்சீங்கப்

கட - - - - -

பாஸையாகவாழியது. லெண்டி

- கூ. + வாணபுரத்த வடக்குவாயிலிடத்துநின்று கடைசியர்வழவு
அயிராணியாழிய கடையமும்.

1 "கடையமயி.....பதினேர்த்து." இவை, நிலையின்றாடல், பதம்மீழ்ந்
தாடலென இருவகைய. அவை: "அல்லியம்.....ஆறு." "அடி.....ஐந்து"

2 சிலப். பக். அக.

(பி - பி.) * 'அவுணரைக்கடந்தோள்'.

† 'பொருஅமாபவம்', ‡ 'வாணபுரத்த'

கூ. - - - - - ட ல ர டி க ள் னீ த.

சூரன்

பதினே ராடதும் பாட்டின் பஞ்சியும்
விதிமான் கொள்ளகயின் விளங்கக் காண்பு
தாதவிழ் பூம்பொழி சிறுந்தியான் கடறிய
மாதவி மரபின் மாதவி யிலென்னக்

- எ0 காதலிக் குரைத்துக் கண்டுமகிழ் வெய்திய
மேதகு சிறப்பின் விஞ்ஞாய * ன்ன்றியு
மந்தரத் துள்ளோ ரறியா மரபின்
வந்து காண்குதூஉம் வானவன் விழவு
மாடதும் கோலமு மணியுள் † கடைக்கொள
- எ1 லுடற் கோலமோ டிறுந்தோ னுவப்பப்
பத்துத் துவரினு கைமந்து விரையினு
முப்பத் திருவகை யோமா விகையினு

எ2 அந்தரத்துள்ளோர் - தேவர்கள்.

எ2 - கூ. அறியாமரபின்... . விழவு - பிறரறியாமல் வந்துகாணும்
விழவு.

(ச) விஞ்சைவீரன், தெய்வயாக்கையை மறைத்துவந்து (உஎ)
வணங்குதூ உமெனச்சொல்லிக் (கக) காட்டிப் பின்னர்ப் (கஉ)
புகாரெய்தி (கச) விழாக் காண்போன் இவற்றைக் (கௌ) காணுயென்றி
(எ0) காதலிக்குரைத்துக் கண்டு மகிழ்வெய்திய (எக) விஞ்சையனென்க.

(கஅ) நீரலநீங்க (கச) அவரவரணியுடனடிய (கரு) நிகையும்
நீங்காமரபினையுடைய (கக) பதினேராடலுமெனக்கூட்டுக.

படிதமும்

எசு. (118) ஆடற்கோலம் - மாதவி பதினேரடனுக்குங்கொண்ட
கோலம். அணி - ஆடுங்காலத்துப் பிறக்குமணி; பாவரசம். கடைக்கொள்
விலை.
- முடிந்தவன்

எரு. ஊடற்கோலமோடிருந்தோன் - கோவலன். அவனுமிதற்குக்
காரணம், திருநாள்முடிதலான்வந்தவெறுப்பு; இவள் ஆடலிற்
காலசீட்டத்தலானும் பலரும் இவளைப்பற்றிப்பார்த்தலிற்
பொருமையாலும் வந்தவெறுப்புணம். உவப்ப - அவனுடநீர்ந்து
உவகையெய்தும்படி.

எசு. யத்துத்துவராவன்:—“பூவந்தி திரிபலை புணர்செய்த
கருங்காவி;..... தவறே.”; “மாந்தளிர்.....முப்பழஞ் சீர்த்த
முத்தக்காசு” எனவுங்கொள்க. ஐந்துவிரையாவன்:—“நறுமயிசி னுகண்
நற்கோட்ட மாஞ்சி, வெதுங்கண்ணி வென்றி விரை.” ;
“கோட்டம்.....விரை” எனவுங்கொள்க.

எஎ. முப்பத்திருவகை ஓமாஸிகையாவன்:—“இலங்கைப் பச்சிலை.....
நண்ணு மரத்தை நறும்பிசி - நென்னும், குடசம் வசவாசி திம்பூ.....
சண்பகமுகையோ, டென்னுன்கு மோமா லிகை”

(சி-ம்.) * ‘அகந்தித்தாய்’ † ‘கைடகோள்’

சுழை

சிலப்பதிகாரம்

* முறின நன்னீ ருரைத்தநெய் வாச
நாறிநுங் கந்த னலம்பெற வாட்டிப்

அ0 புகையிற் புலர்த்திய பூமென் கூந்தலை
வகைதொறு மான்மதக் கொழுஞ்சே நாட்டி
யலத்தக மூட்டிய வஞ்செஞ் சீறடி
நலத்தகு மெல்லிர னல்லணி செந்இப்

¹ பரியக நூபுரம் பாடகஞ் சதங்கை

அ1 யரியகங் காலுக் ! கமைவுற வணிந்து
குறங்கு செறிதிரள் ! குறங்கினிற் செறித்துப்
பிறங்கிய முத்தரை முப்பத் திருகாழ்
நிறங்கிளர் பூந்துகி னீர்மையி னுடிக
காமர் கண்டிகை தன்னொடு பின்னிய

க0 நாமணித் தோள்வளை தோளுக் கணிந்து
மத்தக மணியொடு வயிரங் டு கட்டிய
சித்திரச் சூடகஞ் செம்பொற் கைவளை

எஅ. உரைத்த - தேயத்த. நெய்வாசம் - புழுஞ்நெய்.

இவற்றின் (எஅ) ஊறியநீராலே (எக) ஆட்டியென்க.

அ0. புகையிற்... ..கூந்தலை - அகிற்புகையாலுலர்த்தியகூந்தலை.

அஉ. அலத்தகம் - செம்பஞ்சி; அரத்தகமெனவுமாம்.

அங. மெல்லிரனல்லணி - கான்மோதிரம்.

அச. பரியகம் - காற்சவடி. நூபுரம் - சிலம்பு.

அஞ. அரியகம் - பாதசாலம்.

அக. (131). குறங்குசெறியணி - கவான்செறியாபரணம்.

அஎ. முத்தரை - அரையின்முத்துவடம்; பிறங்கியமுத்து -

பெரியமுத்து.

அஎ - அ. முப்பத்திரண்டுவடத்தினுற்செய்த விரிசிகையென்கின்ற

மேகலை

யைப் பூந்துகிதுள்ளுமித்து; உமித்தல் - குழுதல். பெரிய முத்துவடம் முப்பத் திரண்டையுடைய அரையிலே பூந்துகியுமித்தென்றுமாம்.

அக
நின்பின்

= ௧0. காமர் கண்டுகை.....தோள்வீளையென்றது - கழுத்துவடத் தாலிக்கு இரண்டுபக்கமும் பகுத்துப்போந்து வாருவையத்தோடு

தொடங்கிவிடப்பதோராபரணம்; காமர்கண்டுகையுடனே தோள்வீளையைத் தோளுக்கணிந்தென்றுமாம்.

மணிநெருங்கின

௧௧. மத்தகமணி - உச்சியிலேவைத்த மாணிக்கம்;
குடகத்துச்சியிலேயுள்ளமணியோடு வயிரங்கட்டுதலுமாம்.

மத்தகத்தையுடைய

. ௧௨. கைவீண - சந்துக்காரை.

¹ அச - இ.—தன். கு. சடுஉ - மயிலுதாதருரை, மேற்.
(பி - ம்) * 'கூட்டிய' + 'அமைவ' : 'குதங்கிதுக்கமைத்து'

§ 'குவித்திய'

கூ.—க ட ல ர டி க ர னை த.

கழுதுக

பரியகம் வால்வீன பவழப் * பல்வீன
யரிமயிர் முன்னைக் கமைவுற வணிந்து

கூடு வாளைப் பருவாய் வணக்குறு மோதிரம்
கேழ்கினர் செங்கேழ் இளர்மணி மோதிரம்
வாங்குவில் வயிரத்து ¹ மரகதத் தாள்செறி
கார்தண் மெல்லிரல் கரப்ப வணிந்து
சங்கிலி நுண்டொடர் பூண்டுண் புனைவினை

கூடு யங்கமுத் தகவயி னுரமோ டணிந்து
¹ கயிற்கடை யொழுதிய காமர் தாமணி ,
செயத்தகு கோவையிற்சிறுபுற ; மறைத்தாங்
இந்திர லீலத் திடையிடை ² திரண்ட
சந்திர பாணி || தகைபெறு கடிப்பினை

கூடு யங்கா தகவயி னழகுற வணிந்து
தெய்வ வுத்தியொடு செழுநீர் வலம்புரி

கூ. பரியகம் [=பாசித்தாமணி]; கைச்சரியுமாம். வால்வீன
- சங்க வீன. இதுவும் ஒரோவொன்றிடுவார்கள். பவழப்பல்வீன -
கடகவீன.

கூடு. ¹ வாளைப்பருவாய் மோதிரம் - முடக்குமோதிரம்.

கூ. கேழ்கினர் செங்கேழ் இளர்மணிமோதிரம் -

செங்கேழ்மணியை யுடையமோதிரம்; அவை இரத்தினங்கட்டின
மோதிரத்திற்கேற்றாக.

அடுக்காழி. முன்னிற்கேழ்

கூ. வாங்குவில்வயிரம் - நுடங்கின ஒளியையுடைய வயிரம்.

மரகதத் தாள்செறி - மரகதத்தையுடைய தாள்செறி. இவை ம
ரகதநாயகமாகிய வட்டப்பூ.

கக. விரல்கரப்ப - விரல்மறைய.

கக. சங்கிலி - வீரச்சங்கிலி. (111) துழைவினை துண்கூன்.

துண்ணிய தொழிலையுடைய ஞாண்.

கக - உ. கயிற்கடையொழுகிய கோவை - கழுத்தாபரணங்களிற்
கொஞ்சி வாய்முத்தாரமாகச் செய்ததிலே நவரத்தினங்களைக் கொத்து
முதுகுமறைய விடும் பிள்ளுலி.

கக - ச. இந்திரநீலக்கழப்பினை - நீலக்குதம்பை. இடையிடை
நிரண்ட சந்திரபாணியென்னும் நாமவேறுபாட்டையுடைய
வயிரம்முழுதுங் கட்டின கழப்பினை; இவை இரண்டும்
இரண்டுகாதிலணிக

கக. தெய்வவுத்தி - சேதவி.

¹ "மரகதமணித் தாள்செறித்த மணிக் காத்தன் மெல்லிரல்கள்" (சிலப். எ. க.)

² "சுருவேறெழுதியமோதிரத்தொட்டான்" (கலி. அச.)

(பி - க.) * 'பல்வடம்' † 'சுயிற்படை' ‡ 'மறைஇயித்திர' § 'சிறத்த'
|| 'தலைவன்'

கதுபுத சிலப் பதிக்காநம்

தொய்யகம் புல்லகர் * தொடர்ந்த தலைக்கணி மையீ ரோதிக்கு
மாண்புற ண்ணிந்து கடலு முடலுங் கோவலத்

கனித்துப்

கக : பாடமை சேக்கைப் பள்ளியு னிருந்தோ ஞருகெழு முது
ருவவுத்தலை ணந்தெனப் பெருநீர் யோசு மிரியன் மாக்கொடு
மடலவிழ் காணற் கடல்வினை யாட்டுக்

காண்டல் விருப்பொடு வேண்டின னாடுப் ககடு பொய்கைத்

தசுமரைப் புள்வாய் புலம்ப வைக்கறை யாமம் வாரணம் காட்ட
 வெள்ளி விளக்க நள்ளிருள் கடியத்
 தாரணி மார்பொடு பேரணி யணிந்து
 வான வண்கைய னத்திரி யேற
 கடலு மானம் நோக்கியும் வைய மேறிக்
 கோடிபல வடுக்கிய கொழுநீதிக் குப்பை † மாடமலி மறுகிற்
 பீடிகைத் தெருவின் மலரணி விளக்கத்து மணிவிளக்
 கெடுத்தாங் கலர்கொடி யறுகு நெல்லும் வீசி

கா. தொய்யகம் தலைப்பானை. புல்கைம் - தென்பல்லி
 வடபல்லி தொடர்ந்ததலைக்கணி - இவைமுதலிய
 தொடர்ந்ததலைக்கணிகளை.

கா. மாண்புறவணிந்து - அழகுபெறவணிந்து.
 கக. உவவுத்தலை - உவவுக்காலம்; ஏழாவது இடமும்பொருளும்
 காலைத் துடனம்யகும்.

கக. பெருநீர்போகும், ஏழாவதிரண்டாவதுடனே மயங்கிற்று.
 பெரு நீர் கடல். இரியன்மாக்கள் - தீர்த்தமாடவிரைந்து
 சனம்

போம்பொழுது விளையாடு

கக. விளையாட்டு - பிறர்விளையாடல். கக. புள்வாயொலிப்பு.
 கக. யாமம் - யாமத்தை. கக. வெள்ளியெழுந்தவிளக்கம்.

கக. வண்கையன் - கோவலன். அத்திரி - கோவேறுகழுதை.
 குதிரையில் ஒருசாதி.

அஃதானது

கஉ. வையம் - தேர்; கொல்லாவண்முடிமாம்;
 கடலார்ப்பண்டிப்புமாம்.

கடக. மஹாணிதஸ் (பா) அகல்விளங்கியவிடத்திலே.
கடச. வீசு - தாவி.

(பி - மி) * 'தொடருத்' † 'மாடமதகித்'.
கா. ஸ. ட. லா. டி. கா. ஸ. த.

கூழை

கூழை மங்கலத் தாசியர் தங்கல னெளிப்ப
விருப்புடை மருங்கினுந் திரிவுனர் பெயருந்
திருமக னிருக்கை செவ்வனங் கழிந்து
மகர * வாரி வுனந்தங் தோங்கிய
நகர வீதி * நடுவட்ட போகிக்
கா. ஸ. * கலந்தரு திருவிற் புலம்பெயர் † மாக்கள்
வேலை வாலுக்கத்து விரிதிரைப் பரப்பிற்
கூல மறுகிற் கெரடியெடுத்து துவலு
மாலைச் சேரி மருங்குசென் றெய்தி

1 வண்ணமுஞ் சூர்து மலருஞ் சுண்ணமும்
 ௧௩௫ 2 பண்ணியப் பகுதியும் பகர்வோர் விளக்கமுஞ்
 செய்வினைக் கம்மியர் கைவினை விளக்கமுங்
 காழியர் மோததத் தூழுறு விளக்கமும்
 கூவியர் காரகற் குடக்கால் விளக்கமு
 நொடைநளின் மகநீடக் கடைகெழு விளக்கமு
 ௧௪௦ மிடையிடை மீன்விலை பகர்வோர் விளக்கமு
 ' || மிலங்குரீர் வரைப்பிற் கலங்கரை விளக்கமும்
 விலங்குவலைப் பரதவர் மீன்றியில் விளக்கமு
 மொழிபெயர் தேத்தோ ரொழியா விளக்கமுங்

௧௨௪. திருமகளிருக்கை - சீதேவிகுடியிருப்பான பீடிகைத்தெருவென்க.
 இவை பட்டினப்பாக்கம்.

௧௨௬. நகரவீதி - மருவூர்ப்பாக்கவீதி.

௧௩௨. கொடியெடுத்தது நவநாமம் - இன்னவனவென்று
 திச் சரக்குக்களது நன்மையைறிவிக்கும்.

கொடிக்கட்டியெடுத்த

௧௩௬. மாலைக்கோள் - ஒழுங்குபட்ட பாடேன்களிருப்பு.

௧௩௭. காழியர் - பிட்டுவாணிகர். ஊழுறுதல் - குடைதல்.

௧௩௮. (பா) கூவியர் காரகற் குடைகால்விளக்கு - அப்பவாணிகர்
 லொன்றத் தண்டைக்கடைநீட்டி விளக்கு.

தனது சொடைகளில்.....கடை - பலபண்டமும் விற்பார்கடை;
கடா. [பாசடைவகையுமாம்.]

கசு.க. கலந்துரை விளக்கம்-நின்றுருநிவாட்டிக்கலத்தை அழைக்கிற விளக்கம்.

கூக. (பா) மொழிபெயர் - தேனத்தோர் - பாதேசிகன். ஒழியாவினக்கு - விழவினக்கு.

1 'வாரிவளம்.' திருக். கச. 2 செவப். இ. கச. 3 "இரவின் மாட்டிய விலக்குடை
 டெயிதி புரவுதி கருவத்தோடுகைல் கரைபுத்துறை" (பெரும்புதல், கசக - இக).
 (பி - ம.) 4 'தலையுட்' 5 'மாக்கல் கலத்திருத்துறையும் விலக்குத்துறையாயினவே'
 6 'வாங்குமூலம் கண்ணமூலத்தன்மைதஞ் சாத்தமும்'. 7 'பன்னாம்புதிதாருதியும்'.
 8 'விலக்குதிர்'.

34

செலம்பழிகாரம்

கழிபெரும் பண்டங் காவலர் * விளக்கமு
கசடு மெண்ணுவரம் பறியா விபைந்தொரும் கீண்டி
யிடிக்கலப் பன்ன வீரயிர் மருங்கிற்
கடிப்பகை காணுங் † காட்சிய தாகிய
விரைமலர்த் தாமரை ‡ வீங்குநீர்ப் பரப்பின்
மருத வேலியின் மாண்புறத் தோன்றுங்
கடுகைதை வேலி நெய்தலங் கானற்
பொய்த லாயமொடு பூங்கொடி பொருந்தி
விரைவிரை டு யெடுத்த புரைதீர் காட்சிய
மலைப்பஃ றுரமுங் கடற்பஃ றுரமும்
வளந்தலை மயங்கிய துளங்குகல விருக்கை
கடுகை யரசிளங் குமரரு முரிமைச் சுற்றமும்

பரத குமாரரும் பல்வே ருயமு
 மாடுகள மகனிரும் பாடுகள மகனிருந்
 தோடுகொண் மருங்கிற் || சூழ்தா லெழினியும்
 ' விண்பொரு பெரும்புகழ்க் கரிகால் வளவன்

கசடு எண்ணுவரம்பறியா - அளவறியா.

கசக. இடிக்கலப்பு - மாவைத்தம்மிற்கலத்தல். அயிர் -

துண்மணல்.

கக௭. சிறுகடுகுதாணுங்காட்சியையுடையதாகி.

ககடு - டு. விளக்கக்களீண்டி துண்மணலில்வீழ்ந்த வெண்சிறுகடுகைப்
 பணரும்காணும் காட்சியதாக; இதனாலே தாமரைபூத்த மருதநிலம்போலத் தோன்
 றும் நெய்தனிலம்; கைதைவேலியையுடைய நெய்தலன்கானல்;
 விளக்குக்க

ளீண்டிக் கழிப்பகைகாணுங்காட்சியையுடைத்தாய் மருதவேலிபோலத்
 தோன்று மென்ற இஃது இடத்தினிகழ்பொருளின்வினையை
 இடத்திலேயேற்றிற்று.

கடுக. பொய்தல் - விளையாட்டு.

கடு - டு. விளையாட்டாயத்துடனேசென்று கானலைப்பொருந்தி.

கடுஉ. (ப) நிரை தலை யெடுத்த - நிரையாக இடத்திற்குவித்த

கடுக. தாரம் - பலபண்டம்.

(கடுஉ) நிரையாகக்குவித்த (கடுக) மலைவளமும்

அலைவளமுமென்க.

கடுச. துளங்குலகிற்குக்கை - கலமசைகிற இருக்கை.

கடுஅ. தோடுகொண்மருங்கு - தொகுதலையுடைய கடற்பக்கம்.

1 கடுக - கூ "சுறாஅர் முன்றுறைக்,
தன்பதங்கொன்றே" (அகநா. ௩௪௬.)

கவிகொள் சுற்றமொடு கரிகால் காணத்,

(பி - ப்) * 'விளக்கமு, தன்விளக்கம்பிபர் செபவிளவிளக்கமு,
'காட்சியதாவி' : 'விளக்குதி', : 'அடுத்த'. || 'குழுவல்'

மென்றது'.

கூ.—க ட லா டி க ா னை த.

கஅஇ

- கக0 1 நண்பதங் கொள்ளுந் தலைநாட் போல
வேறுவேறு கோலத்து வேறுவேறு கம்பலை
1 சாறயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றிக்
கடற்கரை மெலிக்குங் காவிரிப் பேரியாற்
றிடங்கெட வீண்டிய நால்வகை வருணத்
கக0 தடங்காக் கம்பலை யுடங்கியைந் தொலிப்பக்
கடற்புலவு கடிந்த மடற்பூந் தாழைச்
சிறைசெய் வேலி * யகவயி னாங்கோர்
புன்னை நீழற் புதுமணற் + பரப்பி
லோவிய வெழினி சூழவுடன் போக்கி
கஎ0 விதானித்துப் படுத்த வெண்கா லமனிமிசை

வருந்துபு நின்ற வசந்த மாலைகைத்
திருந்துகோ னல்லியாழ் செவ்வனம் வாங்கிக்

கோவலன் றன்னெடுங் கொள்கையி னிருந்தனன்
மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி தானென்.

கக0. தண்பதங்கொள்ளும் - புதுப்புனலாடும்.

கருஅ - கரு. எழினிக்கணுண்டாகிய வேறுவேறுகம்பலையானது
பெறத்தோன்றி அடங்காக் கம்பலையோங்குடி ஒலியாநிற்கவென்க.

வீறு

ககக. கடற்கரையை மெலிவிக்குமென்க.

ககக. ஓவியவெழினி - சித்திரப்பணி யெழுதினதிறை; ஆவதா !

மசகாரி. ககக. வருந்துபுநின்ற - வழிவந்ததனால் வருந்திநின்ற.
மாதவியின் சேடி.

வசந்தமாலை -

கஎஉ. செவ்வனம் [=வாதசெபம்.]

(எடு) ஊடற் கோலமோடிருந்தவனுவப்பக் (க0க) கடலும் ஊடலுமனித்
 தப் (கக0) பன்னியுளிருந்தோள் (ககக) உவவுத்தலைவந்ததாகக் (ககக) கடல்
 விளையாடல் (ககச) காண்டல்வேண்டி (ககஅ) அணிந்து (கஉ0) வைபமேறித்
 (கஉஉ) தெருவினக் (கஉஎ) கழிந்து (கஉக) நடுவட்டுபாகி (ககக) எய்திக்
 (கரு0) காணலில் (கருக) ஆயமொடுபொருந்திப் பின் (ககஅ) மணற்பாப்பினே
 (கஎ0) அமனிமீதே (கஎஉ) யாழ்வாங்கிக் (கஎக) கோவலன்றன்னோடிருந்தா
 னெனக் கூட்டுக.

1 "தன்பதக்கொக்வழுவர்" சிலப். எ. ச. 2 முருகு உஅக; மு புறதா. உஉ.
 (பி - ம.) 3 'அகலயித்பூத்த' 4 'பாப்பியோவிய' 5 'மசகரி'

கவிதை சிவப்பதிகாரம்

க - ச. வெள்ளி மால்வரை.....விஞ்சை வீரன்
 (இ - ள்.) வெள்ளியம் பெருமலைக்கண் அகன்றுயர்ந்த
 வடசேடிக்கண்ணே மதுவொழுது மலர்கின்ற பூக்களையுடையதோள்
 பொழிலிடத்தே கரிய கயல்போ
 லும் கெடிய கண்ணையுடைய தனது காதலியுடனேயிருந்து
 விழவை விரும்பிச்செய்வானோர் விச்சாதரவீரனென்க.

காமக்கடவுளுக்கு

வியன்பெருஞ்சேடி - அகன்றுயர்ந்த வடசேடி. அவிழ்ப்பு, விலை
 த்தொகை. காமக்கடவுள் - காமதேவன். விருந்தாட்டு - நடத்தல்விழாவன்றி
 விரும்பும் விழவு.

யாண்டுதோறும்

காதலிதன்னொடு அமருமென்க

இ - சு. தென்றிசை.....நாளிதுவென

(இ - ள்.) வீரன் பங்குனித்திங்கள் இருபத்தொன்பதில்
அவ்விழாமுடிதலின், தென்றிசைப்பக்கத்து
சித்திரநாளிலே விற்குக் காஸ்கொண்டு கொடியெயிக்குநான்
காணெனச் சொல்லியென்க.

ஒரு வளவியநகரிடத்து இந்திரவிழ
மேலைமாதத்து இந்தச் சித்திரை

இதுவெனச் சுட்டினான், அன்றும் சித்திரையாகலின். சுண்டுத்திங்களும்
திதியுக்கூறியது என்னையெனின், கோவலனும் மனைவியும் ஊரினின்றும் போந்த
திங்களும் திதியும் வாரமும் நாளும் வழிச்செலவும் ஒழிவும், மதுரையிற்
சென்று புக்கு இவன் இறந்தபட்ட திங்கள் முதலாயுள்ளவற்றோடு மாறுகொள்
ளாது முடிதற்கெனக்கொள்க. அதுயாண்டுமோவெனின்,
வேனிற்காதையினும் தாடுகாண்காதையினும் தாடுகாண்காதை
தள்ளுமெனக்கொள்க.

கட்டுரைகாதையென்னும் இவற்

எ - கக. கடுவியை யவுணர்.....இடனுங் காண்கும்

(இ - ள்.) மிக்கவேகத்தினையுடைய அசுரர் கூட்டமாகவந்துநெருங்கி, இந்
திரைநகரைக்காத்த புலிபோன்ற வலியையுடைய முசுருந்தனுக்குத் தோற்
துப் பின்பு தம்மில் ஒத்துக்கூடி அம்முசுருந்தனது நெஞ்சமும் இருள்கூரும்
படி பிரயோகித்த அத் திரைநகரைப்போக்கிய பெரிய பூதத்தை அவ்வண்ணல்
பொருட்டு இந்திரனேவப் போந்து அப்புகாரிலிருந்து அது பலியுண்ணும் நாளும்
காடியிடமும் காண்பேமென்றானென்க.

இதனை, “முன்னுனிந்திரன்.....,காவ ஸ்தித்திச் சேவல்
 கொண் டெழுந்த,வேட்கை யமுத மீட்க வெழுவோ, னிந்நகர் காப்போர்
 யாரென நினைந்து, னேரிய னெழுந்த நீவரு காறுந், தார்கெழு மார்ப
 தாங்கலென் கட
 னென, வுலந்தனன் கேட்டுப் புகழ்ந்தவிப் பூத, நின்வழி யாகென நிரீஇப்
 பெயர்வுழிக், கடுவிசையவுணர் கணங்கொண் டன்மடிப், பொருதுபோர் தொலைந்
 தன ராகிப் பெரிதழிந், தாழ்ந்த நெஞ்சிற் சூழ்ந்தனர் நினைத்து, வஞ்ச மன்
 றிது வஞ்சத் தன்மை, வேற லரிதெனத் தேறினர் தேறி, வளைத்துத் தொடுத்த
 வன்வா யம்பி, னயின்முகம் கான்ற வாரிருள் வெயிலோ, னிருகனும் புதைபுப்

கூ.—க ட ல ா டி க ா தை.

கதுள

பாய்தலி னொருகணு, நெஞ்சங் காணு நிற்ப நின்ற, வஞ்சம் பெயர்த்த
 மாபெரும்

பூதம்” என்பதனானுமுணர்க.

என்சொல்லியவாறோவெனின், அங்ஙன ம்விட்ட அம்பு

கண்ணையும் மனத்

தையும் புதைத்தலாற் போர்த்தொழிலொழிந்துநின்ற முசுருந்தற்கு அவ்விரு
 ளுடைதற்குக் காரணமாயதோர் மந்திரத்தையருள அதனான் வஞ்சங்கழிந்த
 அவுணரைக் கொன்றுவித்து நின்ருணக்கண்ட இந்திரன் அவரை எங்கனம்

கொன்ருகுவித்தாயென்றற்கு அவன் இப்பூதத்தின்செயலெனக் கேட்ட இந்
திரன் அப்பூதத்தை அவன்பொருட்டு மெய்காவலாக வலுதலின் ஆங்குநின்றும்
போந்து ஈங்குப் புகாரினுந்ருந்த பவியுண்ணும் காளங்காடியிடமும் காண்
பேமென்பதாம்.

எவப் போந்தென ஒருசொல் வருவிக்க.

கொடுவரி - புலி. ஊக்கம் - வலி. கோநகர் - அமராவதி.
மன்னன் - முசுருந்தன். நெஞ்சிருள்கூர - உள்ளக்கண்ணையும் அவ்விருள்
மறைப்ப ; சிறப் புண்மை தொக்கது. நிகர்த்து - தம்பிலொத்துக்கூடி.
வஞ்சம் - தாமதாத்திரம்; ஐவது அந்தகாரத்தைப் பண்ணுவதோரம்பு.
பெயர்த்த - போக்கின. பூதம் - பூதத்தை. அண்ணற்கு -
அண்ணல்பொருட்டு. தேவன் - இந்திரன்.

தேவர் பாடமாயின் ஒருவரைக்கூறும் பன்மைக்கினவியென்க.
உன்பாட்டித்தன்மை; உம், ககரமூர்ந்துவந்தது.

காண்கும்,

கணங்கொண்டு ஈண்டிக் தொலைந்தன ராகி நிகர்த்து விட்ட
வஞ்சமென்க.

கச - எ. அமரபதி.....காண்குதும்
(இ - ன்.) முன் அகரரால்வந்த இடார்நீங்க
அமராவதியைக்காக்கலான் அவ்விந்திரனாற்பெற்று

இவன்மரபிலுள்ளாராலே கொண்டுவந்து பொய்க்கும் பருதியின்றிப்
பூமியிலே நிலைபெறவைத்த அழகுமிக்க சிறப்பின்புடைய ஐந்து
வகைப்பட்ட மன்றங்களின் பெருமையையும் காண்பேமென்றானென்க.

அமரனின் - அமரனானே. தமர் - முசுருந்தன் முன்னோர்;
அன்றிக் கரி காலன் மரபிலுள்ளாரெனினுமமையும்.

பொய்வகையின் தி - இம்மன்றிற்கு ஆண்டுள்ள செய்கை ஈண்டும்
 பொய்த்தலின் தி. புணர்த்த - அங்ஙனங்கொடுத்த
 இந்நிரங்காலமன்றிப் பின் னுள்ளகாலங்களும் புணரும்படி செய்த.
 ஐவகைமன்றம் - முன்னர் இந்நிரவிழநூரெடுத்தகாதையிற்கூறிய
 மன்றங்கள். அமைதி - பெருமை.

கடி - உரு. நாரதன் வீணை.....ஆடலும் காண்குதும்
 (இ - ள்.) யாழாசிரியரூபிய நாரதமுனிவன் யாழின்
 ஏழிசையின்பமும் தெரியப்பாடும் பாடலையும், தோரியமடந்தை
 வாரம்பாடலையும், நாடகத்தினை யும் உருப்பசி இந்நிரனுடைய
 செவியாரப்பாடிக் கண்ணூர் ஆடிதலும் விரும்பா னாதலான் வீணை
 மங்கலமிழக்க; மண்மிசைத்தங்குக் ; இவன் மண்ணித்போய்ப்
 பிறக்கவெனச்சுபித்தலின் ; அதனைப்பெந்துவந்துபிறந்த மங்கலையிய
 மாதவி கவிவி சி ல ப் ப தி க ர ம் .

வழிவிற்பென்றிய அரவுபோதும் அஞ்சுபுடைய மாதவிபுடைய
 அங்ஙிடத்துக் காண்பேமென்றானென்க.

ஆடலையும்

தோரியமடந்தையென்பான் - ஆடிமுதிர்ந்தாற் பின்பு ஆடல்மகனிர்
 ளலிற்கு ஒற்றதத்துப்பாடுமவன் ; என்னை ? ' "இந்நெறி வகையால்
 தோரிய மகனே" எனவும், ' "தலைக்கோ லினை.....தோரிய மகனே" எனவும்
 கூறியவாற்றுக நிக வாரம் - ஓரொற்றுவாரமும், ஈரொற்றுவாரமுமென்னும்
 செய்யுள். அவை தானத்து ஒருமாத்திரையும் இரண்டு மாத்கிரையும் பெற்று
 வரும்.

உருப்பசியின் சாபவரலாறு என்னையோவெனின், ' "வயந்த மாமலை
 வயந்த முனிவர, னெய்திய வகையி னிமைபவர்' வணங்க, விருந்த விந்நிரன்
 திருத்திழை புருப்பசி, யாட னிகழ்க பாடலோ டங்கென, ' வோவியச் சேனன்

மேலின் னெழுந்து, கோலமுகம் கோப்பு தூலொடு புணர்ந்த, விசையு நடமு
 மிகையத் திருத்திக், கரந்துவர லெழினியொடு புருந்தவன் பாடலிற், பொரு
 முக வெழினியிற் புதந்திகழ் தோற்றம், யாவரும் விழையும் பாவனை யாகலி,
 னயந்த காத்த சயந்தன் முகத்தி, னோக்கெதிர் நோக்கிய பூக்கமழ் கோதை, நாடிய
 வேட்கையி னூட னெகிழப், பாடன் முதலிய பல்வகைக் கருவிக, னெல்லா நெகிழ்
 தவி னெல்லா முனிவர, னெருதலை யின்றி யிருவர் நெஞ்சினுக், காமக் குறிப்
 புக் கண்டனன் வெருண்டு, சுந்தர மணிமுடி யிந்திரன் மகனை, மாணு விற்றோய்
 வேனு வாகென, விட்ட சாபம் பட்ட சயந்தன், * சாப விடையரு டவத்தோய்
 நீயென, மேலின் பணிந்து மேதக வுரைப்ப, வோடிய சாபக் துருப்பி தலைக்
 கட்டிக், காலைக் கழையு நீயே யாகி, மலையமால் வரையின் வந்துகண்
 னுற்றத, தலையரத் தேறிச் சார்தி யென்றவன், கலை நாரதன்
 கைக்கொள் வீனை, யலவு மைப்பண மாகெனச் சபித்துத், தந்திரி யுவப்பத்
 தந்திரி நாரிற், பண்ணியவீனை
 மண்மிசைப் பாடி, யீண்டு வருகெனப் பூண்ட சாப, மிட்டவக் குறுமுனி
 கே, விட்டன னென்ப வேந்தவை யகத்தென்” என்பதனானறிக.

யாக்

இதனாற் சொல்லியது: நாரதன் கலைப்பிரியனாதலால் தனது யாழைப் பகை
 கரம்புபட இசைத்தலின், தான் இங்ஙனமிசைத்தற்குக் காரணமின்றாகவும்
 இவன் கலங்கினமைதான் நமக்கறிவித்து நம்மால் இவனை முனிவிப்பான்
 வேண்டி நம்மை மதியானாயினென அவனொடும் சாபமிடுகின்றவன்
 வீனை மங்கல மிழக்க; மண்மிசைத்தற்குக் ; இவள் மண்ணிற்போய்ப்
 பிறக்கவெனச் சாபம்
 இட்டானென்பது. வீனை மண்மிசைத் தங்குவெனவே இவனை நீங்காவரத்தின்
 வந்ததாகலான் இவனும் மண்மிசைத் தங்குவென்பதாயிற்று ; எனவே இவன்
 மண்ணிற் பிறவானாதலுணர்க.

இவ்வீணையை உருப்படுகையில் வீணையென்பாருமுனர்; அது பொருத்த மின்ற. அங்கனம் இவள் மண்மிசைப்பிறக்கவெனச் சபித்தலின் அதனைப் பெற்ற வந்துபிறந்த மக்கையாகிய மாதவிவழிப்பெயராய் அவ்வழியிற்பேரன்

¹ செப்பநிகரம், பக். ௧௧௮. ² வயத்தமாமலை - தொழியின்மலை; வயத்தம் - தெத்தம். ³ ஒயியச்சேனன் - தெத்தச்சேனனென்துங்கத்தருவன். (பி - ம்.) ⁴ 'சாபவிடைபெயக்கருடவத்தோயென்ற'

கூ.—க ட ல ா டி க ர தை.

கடிக

திய அரவுபோலுமன்றோயுடைய மாதவிபுடைய ஆடலையும் அவ்விடத்துக்.

காண்பேமென்றென்க. ஈண்டுச் சயந்தன்சாபமும் விடையுங் கூறுதது, அரங்கேற்றுகாணத்தக்கன் ¹ “இந்திர சிறுவனோடு, தலைக்கோற் றுனத்துச் சாப நீங்கிய” என்றாராகலினெனக்கொள்க. இனி வீணையைச் சாரீரவீணையாக்கி மங்கலமிழப்ப என்பதற்கு இவள் இக்கடவுள் யாக்கையொழிந்த மக்களையாக் கையில் தங்குகவெனச் சபித்தானென்பதுங்கொள்க. இனி உருப்படுக்குச் சயந்தன்மேற்சென்ற காதன்மை

புதல்வர்மேற்செல்லும் கண்ணோட்டமென் பார்க்கு அங்கனம் புதல்வரைகோக்கி மகிழ்வார்க்கு அன்பு சிறத்தலொழிந்து நிலைகலங்கி ஆடல் பாடல் நெகிழ்தலும் மூன்றுகாலமுமுணர்ந்த முனிவன் அதனை அறியாது சபித்தானென்றதும் பொருந்தாமையின் அவ்வனமுரைத் தல் குற்றமென்க. மண்மிசைத்தங்குகவென்றதை வீணைக்குமேற்றுக.

உக - ஏ. துவரிதழ்.....வணங்குதும் யாமென

(இ - ன்.) (க) வடசேடியிற் (உ) பொழிற்கண் கடவுட்குக் (ங)

காரிகை

யோடு (ச) விருந்தாட்டமரும் வீரன் (ஈ) இதவெளக்கூறி
(க ஈ) இடனுங்கான் கும் ; (கௌ) அமைதியுங்காண்குதும் ; (உரு)

ஆடனுங்காண்குதுமாதலால், துடி
யிடையாய! யாமும் தலைவனை வணங்குவோம்; வருவாயாகவெனச்
சொன்ன அப் பொழுதேயென்க.

துவர் - செம்மைநிறம். ஓய், * “ஆயென் னளவியு மவற்றொடு
கொள் ளம்” என்பதனான முடிந்ததாம். ஏகாரம், இசை நிறை
யாமுமென்னுமும் மை தொக்கது. இனி எனவென்பதனை * “எனவெ
னெ ஸ்சம் விஷயோடு முடிமே” என்பதனான், என
றுசொல்லிப்போந்தெனச் சொல்லெச்சமாக்கு முடிப்பினுமமையும்.

உஅ - ஈச. சிமையத் திமையமும்..... விழாக்
காண்போன்

(இ - ள்.) அவன், கொடுமுடியையுடைய இமயமலையையும்
வளவிய நிறை

யுடைய கங்கையாற்றினையும் அவந்தியென்னும் பதியினையும் விர்தமலையுழந்த
அடவியினையும் வேங்கடமென்னுமலையினையும் நிலம்பொருத விளையுனையுடைய
காவிரிநாட்டினையும் தன்காதலிக்கு இஃதுஇன்னது

இஃதுஇன்னதென்றுகாட்டி ஆண்டாண்டுள்ள பயனுகாத்தற்கு
வேண்டிநாட்டங்கிப் பின் பு சிலநாளிற் படப் பையையுடைய
புகாரென்னு நகரிடத்தேவந்து முன்புசொன்ன முறைமையால் இடனும்
அமைதியும் இவையென் று தொழுதனனாய்த் தன்காதலிக்குக் காட்டி
வளவிய தேவருமகிழும் மூதூர்க்கண் நடங்கின்ற விழவைத் தானும்
காங்கின் றவனென்க.

சிமையம் - உச்சி. அடவி - காடு. தாங்காவியுள் -
நிலம்பொருதவினைத் தல்; * “வேலி யாயிரம் விளையுட் டாக”
என்றாராகலின். வினைத்தலென்பது விளையுள்ள மருவிற்று; புலிப் *

பாய்த்துள், தேரைப்பாய்த்துள்ளென்பதுபோல.

1. சிலப். அரங்கேற்றகதை, உ - க.
2. தொல்காப்பியம், வினாப்பில், கு. கடு.
3. எச்சவியல், "சஉ.
4. பொருதார்த்தப்படை, உசக - எ.
5. பாய்த்துள் - பாய்தல்.

ககக சிலப்பதிகாரம்

படம்பை - தோட்டக்கூறு. புகார், ஆகுபெயர். மணிவிழாப்
அழகிய விழாவென்க. காண்போன், தொழிற்பெயர்

பாடமாயின்,

கடு. மாயே ான் பாணியும்—(இ-ள்.)

திருமலைப்பரவுந்தேவபாணியும்,

இனிப் பதினேராடல் கூறுவான் எடுத்துக் கொண்டார்;
கொடுகொட்டியென்பது இத்தன்மைத்தென்கின்றது.

அவற்றுள்,

மாயோன் - திருமால். பாணி - தேவபாணி. பாணியென்றது -
பாட்டு.

அது தேவரப்பராவுதலாயிற்று ; என்னை? "ஏனை யொன்றே, தேவரப்
பராவு
தன் முன்னிலைக் கண்ணே" என்றாராகலின். அது முத்தமிழ்க்கும்

பொது. அஃது இயற்றமிழில்வருங்காற் கொச்சகவொருபோகாய வரும். வரும்வழியும் பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணியென இருவகைத்தாய வரும். என்னை? “கூறிய வுறுப்பிற் குறைபா டுன்றித், தேறிய விரண்டு தேவ பாணியும்” என் றுராகலின். அங்ஙனம் வரும் தாவினை நிலையென்வடக்கி முகத்திற்படுந் தாவினை முகநிலையெனவும், இடைநிற்பனவற்றை இடைநிலையெனவும், இறுதி யினிற்பனவற்றை முரிநிலையெனவும் பரவுதற்பொருண்மைப்பாற் பெயர்கொடுத்தார் செய்யுளியலிள்கண்ணுமெனக் கொள்க

இனி, இசைத்தமிழில்வருங்கால், முகநிலை கொச்சகம் முரியென்ப ஒரு சாராகிரியர். அன்றி இசைப்பா, இசையனவுபாவென்றும் இருபகுதியுள் இஃது இசைப்பாவின் பகுதியெனப். அது பத்துவகைப்படும்: செந்துறை, வெண் மிறை, பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணி, முத்தகம், வரி, கானல்வரி, விரிமுரண், தலைபோருமண்டிலமென

பெருவண்ணம், ஆற்று என்னை? “செந்துறை

வெண்டிறை தேவபா ணியிரண்டும், உந்தன முத்தகமே வண்ணமே - கந்தரு வத், தாற்றுவரி கானல் விரிமுரண் மண்டிலமாத், தோற்று மிசையிசைப்பாச் சுட்டி” என்றார் இஃது நனுகிமுடைய சிவபுரியாரென்க

இன்னும் சுத்தம் சாளகம் தமிழென்னும் சாதியோகைசுகள் மூன் றினுட னும் தீரையகளுடனும் பொருந்தும் இசைப்பாக்கள் ஒன்பதுவகையென்ப; அவை.—சிந்து, திரிபதை, சவலை, சம்பாதவிருத்தம், செந்துறை, வெண்டிறை, பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணி, வண்ணமெனவிகை. என்னை? “செப்ப ரியுசிந்து திரிபதை சேர்ச்சவலை, தப்பொன்று மில்லாச் சம்பாத-மெய்ப்படியுஞ், செந்துறை வெண்டிறை தேவபாணி வண்ணமென்ப, பைந்தொடியா

யின்னி
செயின் பா” என்றார் பஞ்சமஃபுடைய அறிவனாரென்னுமாதிரியரென்க.

இனி, நாடகத்தமிழில் தேவபாணிவருங்காற் பெருந்தேவபாணி
படைதேவ னையும், சிறுதேவபாணி வருணப்பூதரையும் மூவடிமுக்கால்
வெண்பாவால்
அதிக்கின்றழி, அவரணியும் தாரும் ஆடையும் நிறனும் கொடிபுந்துதித்த
அவராத் பெறவேண்டுமெனவுந் அதிக்கப்படும்; என்னை? “திருவன்” ராகங்கிற்

1 தொல்பாப்பியம், செப்புனிபல், கு. ககஅ.

2 “ “ “ ககஉ - பேர். உரை.

3 கிரியை - தாள்க்கிரியை; படுத்தல் முதலியன.

கூடலாகாமை.

ககக

சென்றினி தேறிப், பரவுந் தேவரைப் பரவுந் காலை, மணிநிகழ் நெடுமுடி,
மாணிபத் திரை, யணிநிகழ் பனிக் கி னெனியின் யென்றுந், கருந்தா துதித்த
கடவுளை யென்று, மிரும்பினத் தனிக்கொடி யேந்தினை யென்றுந், கொடுவாய்
நாஞ்சிற் படையோ யென்றுந், கடிமலர் பிணந்த கண்ணியை
யென்றுந், சேவடி போற்றிச் சிலைபை வாயினு, மூவடி முக்கால்
வெள்ளையின் மொழிப்” என்றார் மதிவாணாரென்க. இவை
ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும். பிறவும் வந்த வழிக் காண்க.

இனி, முற்கூறிய பதினோராடற்கும் முகநிலையாகிய தேவபாணி
மாயோன் பாணி. அது வருமாறு: “மலர்மிசைத் திருநிலை
வலத்தினி லமைத்தவன் மதிநிரைக் கடலின் மதித்திட வடைத்தவ,
னிலகொளித் தடவரை கரத்தினி லெடுத்தவ னினநிலைத் தொகைகளை

விசைத்தலி லழைத்தவன், முடியுணத் தருமவ ணலத்தினை முடித்தவன்
முடிகள்பத் துடையவ னுரத்தினை யறுத்தவ, ஸுலகனைத் தையுமொரு
பத்தினி லொடுக்கின் னொளிமலர்க் கழறரு வதற்கினி யழைத்துமே.”
இஃது என்சீரான்வந்த கொச்சகவொருபோரு. பண் - கௌ சிகர்.
தாளம் - இரண்டொத்துடைத் தடாரம் சிறுதேவபாணி சுண்டிக்கறிற்
நிலரெனினும் இனம்பட்டியருதலிற் கூறல்வேண்டியதாயிற்று. அது
வருமாறு: “வண்ணமலர்ச் சரங்கோத்து மதனவேண் மிகவெய்யக்,
கண்ணவோர் புல
னல்லாக் கனல்விழியா லெரித்தனையா, லெண்ணிறத்த தேவர்களு மிருடிகளு
மெழுந்தோட, வொண்ணுதலான் பாகங்கொண் டொருதனியே யிருந்தனைய”
என்பது.

இதனுள் இறைவனை முற்கூறாது மாயோனை
முற்கூறியதென்னையோவெ னின், மாயோன் காவற்கடவுளாய் அருளை
அருத்தலானென்க.

நூடு - சு. வருணப் பூதர் நால்வகைப் பாணியும்—(இ - ள்
) வரு ணப்பூதர் நால்வரையும்பரவு ம் நால்வகைத்
தேவபாணியுமென்றவாறு.

அவை வருமாறு : “அந்தணர் வேள்வியோ டருமறை முற்றுக,
வேந்தன் வேள்வியோ டுயாண்டுபல வாழ்க, வாணிக ரிருநெறி நீணிதி
தழைக்க, பதி னெண் கூலமு முழுவர்க்கு மிருக, வரங்கியற் கூத்து
நிரம்பிவினை முடிக, வாழ்க நெடுமுடி கூர்சுவென் வாய்ச்சொலென்,
றிப்படிப் பலிகொடுத் திறைவனிற் றெக்குச், செப்பட வமைத்துச்
செழுப்புடை காட்டிச், சேவடி தேவரை யேத் திப் பூதரை, முவடி
முக்கால் வெண்பா மொழிந்து, செவியிழைக் குருமை வேந்தனை யேத்திக்,
கவியொழுக் கத்து நின் துழி வேந்தன், கொடுப்பன கொடுப்ப வடுக்கு
மென்ப” என்றார் மஹாணனாரென்க.

கூசு - எ. நலம்பெறு.....பின்னர்—(இ - ள்.) பல்லுயிர்களும் தன்கலையால் நன்மைபெறுந் தன்மையையுடைய வானின் ஊர்ந்துசெல்லும் மதியமும்பாடியென்க.

எனவே சந்திரனைப்பாடும் தேவபாணியென்பதாயிற்று. ஆதித்தனை முற் கூறுதது இறைவனை முற்கூறியவாற்றாத் கொள்க. இதற்குச் செய்யுள்: “சூரை கடன் மதிக்கு மதலையை குறுமுய லொளிக்கு மரணியை, பிரவிரு ளகத்து நில

சிலப்பதிகாரம்

வினை பிறையவன் முடித்த வணியினை, கரியவன் மனத்தி னுதித்தனை கவிரவ மலர்த்து மவுணனை, பரவுநர் தமக்கு நினதிரு பதமலர் துடிக்க விளைவய்யு) எனவரும்; பன்னும் தானமும் முற்கூறியன.

கூஅ. சீரியல் பொலிய நீரல நீங்க—(இ - ள்.) விவல்பு பொலிவபெறவென்றவாறு.

அவதாளநீங்கத் தான

இதனை நீரலநீங்கச் சீரியல் பொலியவென மாறுக. நீங்குதலால் தானவியல்பு பொலிவுபெருநிற்கவெனவுமாம். மாதவிக்கு அடையாக்கி முடிக்க.

அன்றி அவதான

இவற்றை மேல்

இனி, பதினேராடல் கூறுவார்:—அவை இருவகைப்படும் :

“அல்லியங் கொட்டி.....ஆம்” ; “அழகடையம்.....ஐந்து”
என்பவாகலின்.

கூக - சகூ. பாரதி யாடிய.....கொடுகொட்டி
யாடலும்

பாரதி - டைரவி; அவளரங்கம் - சுமிகாடு ; அவளாடுதலாற்
பெற்றபெயர்.

(இ - ன்.) தேவர் புரமெரியவேண்டிதலால் வடவைபெரியைத்
தலையிலே யுடைய பெரியவம்ப அவல்கேட்டவளவிலே அப்புரத்தில்
அவுணர் வெந்து
விழுந்த வெண்பலிக்குவைபாடிய பாரதிபரங்கத்திலே உமைமவள் ஒருகற்றின
ளாய் நின்று பாண் துக்குச் சீரென்னும் தாளங்களைச் செலுத்தத் தேவர்பாவ
நினுமுயர்ந்த இறைவன் சயானந்தத்தாற் கைகொட்டிநின்று ஆடிய கொடு
கொட்டியென்னுமாடலும்.

முகம் - தலை. பேரம்பு - பரம்புருடன். அவல்கேட்ட -
சுட்டவளவிலே திரிபுரம் தீமதித்தெரியக்கண்டு இரங்காது
கைகொட்டிநின்று நுநிலிற் கொடு மையுடைத்தாதனோக்கித்
கொடுகொட்டியென்று பெயர்கூறினார்.

“கொட்டி.....நான்காமெனல்.”

சச - சூ. தேர்முனின்று.....பாண்டரங்கமும்

(இ - ன்.) வரனோராகிய தேரில் நான்மறைக் கும்பரிபூட்டி நெடுப்புற
மறைத்த வார்துகின்முடித்துக் கூர்முப்பிடித்துத் தேர்முனின்று திகைமுனன்
காணும்படி பாரதிவடிவாய இறைவன் வெண்ணீற்றை அணிந்தாடிய பாண்ட
ரங்கக்கூத்தம்,

‘நின்று’ பாடமாயிற் காண நின்றாடியவென்க;
மெனல்.”

“பாண்டரங்கம்.....ஆறு

சக - அ. கஞ்சன்.....தொகுதியும்

(இ - ள்.) அஞ்சனவண்ணன் 'ஆழிய ஆடல்பத்துள், கஞ்சன்வஞ்சத்தின் வந்த யானையின்கோட்டை ஒளித்தற்கு நின்றாடிய அல்லியத்தொகுதியென்னுங் கூத்தும்,

1, 2, 3, 4, 5 இல்ப்பதிகாரம், பக். அக.

6 கொடுக்கொட்டி கொடுக்கொட்டியென விகாரமாயிற்றென்பர்
யர் ; (கவி. உடவுள்.)

தச்சிஞ்சித்தினி

கூ.—க ட ல வ ர டி க ர னை த.

கூகூகூ

தொகுதியென்றார், மூகம் மாப்பு கை காக்கனின் வட்டின அவிசயமுதலி யன விருந்தும் தொழில்செய்யாது நின்றலின்; “ஆடலின்றி நிற்பாவ பெண்ண மாயோனும் அவனாவ நிலையே” என்றார்; அல்லியமென்பதனை அலிப்பெட்டுள் பாருமுளர்; 1 “அல்லியம்.....ஆறு மெனல்.”

சஅ - க. அவுணற் கடந்த மல்லி னூடலும் - (இ - ள்.) வானா னிய அவுணனை வேறற்கு மல்லனாய்ச் சேர்ந்தாரிற்சென்று அறைகவி உடற் கரித்தெழுந்த அவினச் சேர்ந்தவனவிடல சடங்காகப்பிடித்த உயிர்போகநெரித் தத் தொலைத்த மல்லாடலும்,

அவுணற்கடந்த - அவுணனென்னத்தைக் கடந்த; 2

“நெடியவன்..... ஐந்தாம்.”

சக - கூ. மாக்கட னடுவண்.....ஆழிய துடியும்

(இ - ள்.) கரிய கடலினடுவருகின்ற குரனது வேற்றருவாகிய வஞ்சத்தை 3:நிந்து அவன்போரைக்கடந்த முருகன் அக்கடனடுவண்

திரையே அரங்கமாக நின்று துடிக்கொட்டியாடியது துடிக்கூத்தம்,
நிகர்த்த - நேரொத்த ; ¹ "துடியாடல்.....ஆந்தாம்."

இஉ - கூ. படைவீழ்த் தவுணர்.....ஆடிய குடையும்
(இ - ன்.) அவுணர் தாம் போர்செய்தற்கு எடுத்த
படைக்கலங்களைப் போரிற்கு ஆற்றாது போகட்டு வருத்தமுற்றவளவினை
முற்கூறியமுருகன் தன் குடையை முன்னேசாய்த்த அதவே
ஒருமுகவெழினியாக நின்றாடிய குடைக் கூத்தம்,
பையுனையத ஆடியவெனவியையும்; ² "அதுமுகத்தோன்...
...எனல்."

இச - கு. வாணன் பேரூர்.....ஆடிய குடும்
(இ - ன்.) காமன்மகன் அநிருத்தனைத் தன்மகன்
உழைகாரணமாகவாணன் சிறைவைத்தலின், அவனுடைய
சோவென்னும் நகரவீதியிற்சென்று நில்லு கடந்த நீளிறவண்ணன்
குடங்கொண்டாடிய குடக்கூத்தம்,

இது பஞ்சலோகங்களாலும் மண்ணாலும் குடங்கொண்டாடினது;
"குடத் தாடல்.....ஆய்ந்து." இது விநோதக்கூத்த
ஆறிலுனொன்றென் மணர்க; என்னை? "பரவிய சாந்தி யன்றியும்
பரதம், விரவிய விநோதம் விரிக்
குங் காலைக், குரவை கலிரடங் குடக்கூத் தொன்றிய, கரண நோக்குத்தோற்பா
வைக்கூத், தென்றிவை யாது நகைத்திறச் சுவையும், வென்றியும் விநோதக்
கூத்தென விசைப்ப" என்றாராவலின்.

இக - எ. ஆண்மை.....பேடி யாடலும்
(இ - ன்.) ஆண்மைத்தன்மையிற்றிரிந்த பெண்மைக்கோலத்தோடு
காம முடிய பேடென்னுமாடலும்,

¹, ², ³, ⁴, ⁵ செப்பநிளநம், பக். அக.

ஆன்மத்தன்மையிற் திரிதலாவது விகாரமும் வீரியமும் தகரம்பெற்றியும் பத்தியும் பிறவுமின்றாதல்; ஆன்மை திரிந்தவென்பதனால் தாழியும், பென்மைக்கேலத்தென்பதனால் முடிமுதலிய பெண்ணுதம்புப் பல்லமுடையது ஆன்பேடென்று பெயர்பெறுமெனக்கொள்க; என்னை? ¹ “சரியற் குடி மருள் படி பூங்குழற், பவளச் செவ்வாய்த் தவள வொண்ணகை, யொள்ளரி நெடுங்கண் வெள்ளிவெண் டோட்டிக், கருக்கொடிப் புருவத்து மருங்குவளை பிறை தாதற், காந்தளஞ் செங்கை யேந்தின வனமுலை, பகன்ற வல்கு லந்துண் மருங்கு, சிகந்த வட்டிடை யெழுதுவரிக் கோலத்து, வாணன் பேரூர் மதுகிடை நடந்து, நீனில மனந்தோன் மகன்முன் னுடிய, பேழக் கோலத்துப் பேடுகான் குகரும்” என்றாராகலின்.

இது தனதுமகன் அநிருத்தனைச் சிறைமீட்டிக் காமன் சோனகரத்தாடியது; ² “காமனதாடல்.....நான்கு.”

இ - க. காய்சினவருணர்.....³ மரக்கா லாடலும்
(இ - ள்) காய்சினத்தையுடைய அருணர் வஞ்சத்தாற்செய்யும் கொய்ந் தொழிலைப் பொருளாய் மாயோளால் ஆடப்பட்ட மரக்காலென்னும் பெயரை யுடைய ஆடலும்,
மாயவன் - துர்க்கை. அருணர் உண்மைப்போரால் வேறலாற்றாது வஞ் சத்தான் வேறல்கருதிப் பாம்பு தேன் முதலியவாய்ப் புகுதல்யுணர்ந்து அவன் அவற்றை உழக்கிக் களைதற்கு மரக்கால்கொண்டு ஆடுதலின், பிற்து; ⁴ “மாயவனாடல்.....நான்கு.”

மரக்காலாடலா

க - க. செருவெங் கோலம்.....ஆடிய பாவையும்
(இ - ள்.) அருணர் வெவ்வி ய போர்செய்தற்குச் சமைந்த

பொர்க்கோலத் தோடு மோகித்துவீழும்படி கொல்லிப்பாவைவடிவாய்ச்
செய்யோனாகிய திருமகனால் ஆடப்பட்ட பாவையென்னுமாடலும்,
கோலீங்கவென்றார், அதற்கேற்பப் பொராது அஞ்சி யவிதலி ன்; *
“பாவைஒன் று.”

கஉ - கூ. வயலுழை.....ஆடிய கடையமும்
(இ - ன்.) வானுடைய முற்கூறிய பெரியநகரின்
வடக்குவாயிற்கண் உளதாகிய வயலிடத்தேநின்று அயிராணிபென்
னுமடந்த ஆடிய கடைய மென்னு மாடலும்,
அயிராணி - இத்திராணி. கடையம் - கடைசிக்கத்து; *
“கடையம்..... ஆறு.”

கச - எக. அவரவ ரணியுடன்.....விஞ்சைய
னன்றியும்
(இ - ன்.) அங்கனங்குறப்பட்ட அவரவருடைய அணிகளுடன்
அவரவரு டைய கொள்கையாற் பொருந்தி நின்றாடலும்
வீழ்ந்தாடலுமாகிய அவரவரை

* மணி. உ: ககக-உடு. * , * , * சிலப்பதிகாரம், ப. ௧௦. * “மாயஞ்செய்வாறுவுண்
வீழ்தலைமரக்களக்கேடுவானமிய வாகிப் போதும்” எகப்பிந்தும்; சிலப். ௧௨.

க. — க ட ல ர டி க ர தை.

கக. ௮

நீங்காத மரபின்புடைய பதினொருவகைப்பட்ட சூடனும் அவ்வாட்டங்கட்கேற்ற பாடல்களின் வேறுபாடும் அவற்றிற்குவிதித்த மாட்சிமைப்பாட்டோடு அவற்றைப் புலப்படக் காண்பாயாக; அன்று கள்ளவழியும்பொழிந்தகண்ணேயிருந்து நின்றோடு யான் கூறப்பட்ட மாதவிமரபின்வந்த மாதவி இவள்காணென்று தன்காதலிக்குச் சொல்லித் தானுங்கண்டு மகிழ்ச்சியிக்க மேம்பாடுதக்க மரபின்புடைய விஞ்சையனும், அவனன்றியும்,

௭௨ - ௫. அந்தரத் துள்ளோர்.....இருந்தோனுவப்ப

(இ - ள்.) சுவர்க்கத்திலுள்ளாராகிய தேவனெல்லாம்

உள்வரிகொண்டு

வந்து காணப்படும் இந்தவழியும் மாதவியாடலும் அவ்வாடற்குச் சமைந்த கோலமும் ஆடுதலாற்பிறந்தவழகும் முடிதலின் அதனாற்பிறந்த வெறுப்போடிருந்த கோவலனுவக்கும்படி,

அந்தரத்துள்ளோர் - விச்சாதரமுமாம். மானிடர் தம்மைக்காண்டல் பொருமையின் அறியாமரபினென்றார். இனி, இவனாடலும் கோலமும் தனது அறிவு நிறை ஒர்ப்புக் கடைப்பிடிக்கைக் கைக்கொண்டு விடுதலாலே பிறர்க்கும் இவ்வாறுமென்றும் வெறுப்போடிருந்தானெனினுமகையும். ஊடனோடென்றது கோலமோடென்றார், மனத்தினிகழ்ந்த ஊடக முகம் காட்டுதலின்.

௭௩ - ௬. பத்துத் துவரினும்.....நலம்பெற வாட்டி

(இ - ள்.) வாசனெய்யுரைத்த மணங்கமழும் கரிய கூந்தலைப் பத்துவகைப்பட்ட துவரினும் ஐந்துவகைப்பட்ட விரையினும் முப்பத்திருவகைத்தாறிய ஒமாலிகையானும் ஊறிக்காயப்பட்ட நன்னீராலே நிறம்பெறவாட்டியென்க.

இருமை - கருமை. பத்துத்துவராவன :—“பூவந்தி திரிபகை புணர்கரும் காலி, நாவ லோடு நாற்பான் மரமே.” ஐந்துவிரையாவன :—“கொட்டல்..... விரை.” முப்பத்திருவகை ஒமாலிகையாவன : “இவைவகம் பச்சிலை கச்சோலை மேலம், குலவிய நாகணங் கோட்ட - நிலவிய, நாக மதாவரிசி தக்கோலை நன்

ஞரி, வேகமில் வெண்கோட்ட மேவுசேர் - போகாத, கத்தாரி வேரி விராமிச்சங்
 கண்டழல்வெண்ணை, பொத்தகடு நெல்லி யுயர்தான்றி - துத்தமொடு, வண்ணக்
 கச் சோல மரோணுக் மாஞ்சியுட, வெண்ணுஞ் சலிலேக மின்புழுரு - கண்ணு
 நறம், புண்ணறந் தாது புலியுதிர் பூஞ்சரனம், பின்னு தமாலம் பெருவரு
 னம் - பன்னும், பதுமுக துண்ணேலம் பைங்கொடு வேரி, கதிர் நகையா யோ
 மாலிகை" என்னுமியைபெனக்கொள்க; என்னை? "ஓரை விரையினு மீரைந்
 துவரினு, மாறைந்தின் மேலிரண் டோமா விகையினு, நாறைந் கதாப்பி. னுனமு
 நன்குரைஇ, யூறின நன்னீ ருவந்தன னாட்டி" என்றாகலின்.

அ0 - அக. புனைகயிற் புலர்த்திய.....சேறாட்டி

(இ - ள்.) அகநானமாயிய கீராளுட்டியப் பொலிவினைபுடைய
 புலர்த்திய கூந்தலை ஐந்துவகைபெறவகுத்த வகைதோறும்
 புனைகயிற் கொழுவிய சேற்றை ஊட்டியபென்க.

மான்மதத்தின்

சிலப்பதிகாரம். பக். ௧௨௮.

சிலப்பதிகாரம்

மான்மதச்சேறு - கத்தாரிக்குழம்பு; சவாதுமாம்.

அ௨ - கூ. அலத்தக முட்டிய.....நல்லணி செறிஇ

(இ - ள்.) செம்பஞ்செழுதிய அழகிய சிவந்த சேறடிக்கேற்ற
 நலத்தகும் மெல்லிய விரலிடத்தே செறிக்கப்படும்
 நல்லணிகளைச்செறித்து,

விரலணி - மகரவாய்மோதிரம், பீலி, கான்மோதிரமுதலியன.

அ௪ - இ. பரியகம்.....அணிந்து

(இ - ள்.) பாதசாலமும் சிலம்பும் பாடகமும் சதக்கையும் காற்சரியு மென்னும் இவற்றைக் காலுக்குப் பொருத்தமுதும்படி அணிந்தென்க.

பரியகமாவது - “பொன்னிதழ் பொதிந்த பன்னிற மணிவடம், பின்னிய தொடரிற் பெருவிரன் மோதிரம், தன்னொடு தொடக்கித் தமனியச் சிலம்பின், புறவாய் சூழ்ந்த புணரவைப் பதுவே.” என்னை? “அவ்வாய் மகரத் தணிகிளர் மோதிரம், பைவாய் பசும்பொற் பரியக தூபுர, மொய்ம்மணி நாவின் முல்லை யங் கிண்கிணி, கௌவிய வேனவுக் காலுக் கணிந்தாள்” என்றார்.

அக. குறங்கு செறிதிரள் குறங்கினிற் செறித்து -
(இ - ள்.) குறங்குசெறியென்னும் பணியைத் திரண்ட குறங்கிடத்தே செறித்தென்க.

குறங்குசெறி - கவான் ஆபரணம்.

அஎ - அ. பிறங்கிய.....உஉஇ

(இ - ள்.) பருமுத்தக்கோவை முப்பத்திரண்டாற்செய்த விரிசுகையென் னுங்கலையை நீலநிறங்கினரும் பூத்தொழிலையடைய உடுத்தென்க.

நீலச்சாதருடையின்மீதே

என்னை? “குறங்கு செறியொடு கொய்யலைக் கார, நிறங்கினர் பூந்துடி னீர்மையி னுஉஇப், பிறங்கிய முத்தரை முப்பத் திருகா, முறிந்த தமைவா வல் குற் கணிந்தாள்” என்றார்.

அக - கூ. காமர் கண்டிகை.....அணிந்து

(இ - ள்.) காமஞ்செய்யும் மாணிக்க வலையுடன் நீங்காமற் ராற்பிணித்த முத்தவளையைத் தோளுக்கு அணிந்தென்க.

பொற்றொட

காமம், காமரோன விகாரம். தாமணி - முத்து. என்னை ?
 “ஆய்மணி கட்டி யமைந்தவினைச் செய்கைக், காமர் கண்டுகைக்
 கண்டிரன் முத்திடைக், காமர்பொற் பாசங் கொளுத்திக் கவின்பெற,
 வணிந்தான்” என்றார்.

வேய்மருண் மென்றோன் விளங்க

கக - ச. மத்தக மணியொடு.....அணிந்து

(இ - ள்.) முகப்பிற்கட்டிய மாணிக்கத்தோடே பத்திகளில் வயிரங்கனமுத்
 தப்பட்ட சித்திரத்தொழிலுடைய சூடகமும் செம்பொன்னுற்செய்த வளையும்

கவரத்தினவளையும் சங்கவளையும் பவழவளையுளையும் என்னுமிவற்றை
 மயிரையுடைய முன்கைக்குப் பொருத்தமுற அணிந்தென்க.

ஐதான

கக. — க ட ல ர டி க ர தை.

ககௌ

பரியகம் - சரியுமாம்.
 கைவடமுமாம். என்னை ?

வால்வளை - வெள்ளிவளையுமாம். பவழப்பல்வளை -
 “புரைதபு சித்திரப் பொன்வளை போக்கு, லெரிய
 விர் பொன் மணி யெல்லென் கடகம், பரியகம் வாழ்வளை பாதத்தில்
 பவழ, மரி மயிர் முன்கைக் கமைய வணிந்தான்” என்றார். அரியகை
 முன்கைக்கென்ப

தூஉம் பாடம்.

கக - அ. வாளிப் பருவாய்.....அணிந்து

வாளீமீனினது அங்காந்தவாயை வணங்குதலுறுவிக்குநெளி
 உச்சமாகக் கதிராரும் மாணிக்கப்பீடமும் பக்கத்தேவனைந்து
 திரையும் ஒளியையுடைய வயிரஞ்சூழ்ந்த மாகதக் கடைசெறியும்
 பிறவுமாகிய இவற்றைக் காத்தண் மண்போலும் மெல்லிய விரல்கள்
 மறைப்படியணிந்து,

பருவாய்மோதிரமுமாம்; ஒப்பினுகியபெயர். தேழ்கிளர்மணி,
 அஃது, எக்கேழெனிற் செங்கேழ்கிளர்மணியென்க. வாங்குவில் -
 வள்ளத்துக்கொள் ளும் ஒளி.

கக - க௦. சங்கிலி.....அணிந்து

(இ - ள்.) வீரசங்கிலியும் நேர்ஞ்சங்கிலியும் பூண்ப்படுஞ்ஞாணும் என்னு
 மிவற்றோடு கைபூனப்பட்ட தொழில்களையுடைய சவடி சரப்பனிமுதலா
 யுள்ள பிறவற்றையும் அழகிய கழுத்திடத்தே முத்தாரத்தோடணிந்தென்க.

க௦க - உ. கயிற்கடை.....மறைத்தாங்கு

(இ - ள்.) முற்கூறிய சங்கிலிமுதல் ஆரமீருயுள்ள
 அணிகட்கெல்லாம், தலையொன்றாய்க் * கொக்குவாய்ப்
 படுகண்டொடக்கிய பன்மணிக்கோவையால் அக்கமாகச் செய்யப்பட்ட
 பின்னுவியாற் சிறப்புறத்தை மறைத்தென்க.

கயிற்கடை - கொக்குவாய். ஒழுக்கியகோவையென்க. சிறப்புறம் -
 பிடர்;

"சங்கிலி துண்டொடர் பூண்ஞாண் புனைவினைத், தொங்க னுத்தித் திருந்துங்
 கயிலணி, தண்கடன் முத்தின் றகையொரு காழெனக், கண்ட பிறவுங் கழுத்
 துக் கணிந்தாள்" என்றார். ஆங்கு, அசை.

க௦௩ - ௫. இந்திர நீலத்து.....அணிந்து

(இ - ள்.) முகப்பிற்கட்டின இந்திரசீலத்திடையிடையே பயிலக்கட்டின வயிரங்களால் அழகுபெற்ற சீலக்குதம்பையை வடிந்த காதினிடத்தே அழகு மிகும்படி அணிந்தென்க.

என்னை ? “நூலை ராய்ந்து நுவலரும் கைவினைக், கோலம் குயின்ற குணஞ்செய் கழப்பினை, மேலை ராயினு மெச்சும் விறலொடு, காலமை காதிற் கவின்பெறப் பெய்தான்” என்றார்.

கருக - அ. தெய்வ வுத்தியொடு.....அணிந்து

(மி . ம.) * ‘கோகிவாய்’ : கோக்குவாய், முன்ஓ.

கோகிவாயென்றும் படித்தற்கு இட கருத்து

சி லை ய தி க ள் த ம் .

(இ - ள்.) தேவியாரென்றும் பணிபுடன வலம்புரிச்சங்கும் பூரப்பா னையும் தென்பல்லி வடபல்லியென்னுமியையும் தம்மில் தொடர்ந்து ஒன்றான தலைக்கோலத்தைக் கரிய பெரிய ஒதிக்கு அழகுதும்படி பணிந்தென்க.

செழுமீர், வலம்புரிக்கு அடை. என்னை ? “கேழ்கினர் தொய்யகம்

வான்
முகப் புல்லகஞ், குளா மணியொடு பொன்னி ‘மாலைபுந், தாழ்த்து கோதைபுந்
தாங்கி முடியிசை, பாழின் கிளவி யரம்பைய ரொத்தான்” என்றார்.

ஊடற்கோலமோடிருந்தோனுவப்ப ஆட்டி ஊட்டிச் செ ரீடு
அணிந்து செறித்த உடலித் தோளுக்கணிந்து வனமவுறவணிந்து
கரப்பவணிந்து ஆ மோடணிந்து சிறுபுறமறைத்து அழகுறவணிந்து
மான்புறவணிந்தென்க.

கருக - கரு. கூடலும்.....இருந்தோள்

(இ - ள்.) கூடலையும் பின்னர் ஊடலையும் கோவலைகளித்துப்

படுக்கை யமைந்த சேரும்பள்ளியிடத்தே இருந்தவனென்க.

பின்னர் ஊடலளித்தலாவது,

எண்ணில்காமமெரிப்பினுமேற்செலாப் பெண்மையும் நானும்
அழிந்துவந்து குறையுற்றுக் கூடு ந்துணையும் நீயிர் பிரி
வாற்றியிருத்தீர்; அன்பிலீரென ஊடுவது. ஊடலியனித்தல் -
துன்பத்தை யளித்தல்.

அதனான்வருந்

ககக - ச. உருகெழு மூதூர்.....வேண்டின ளாகி

(இ - ள்.) விழவிற்குக் கொடியெடுத்த காண்முதல் காலேழ்நாளும்

விழவு நடந்த பிற்தைஞான்று கொடியிறங்கி விழாவாற்றுப்படுத்த
பிற்தைஞான்று உவாத் தலைவந்ததாக மாறறுர்க்கு உட்குதலைப் பொரு
துவிக்கும் மூதூரினின் தும் கடற்கடைக்கண் இடம்பிடிக்க
விரைந்துசெல்லுமாக்களோடு தானும் மட

விழாநின்ற கைத புன்னைமுதலியவற்றையுடைய கழிக்கானல்பொருந்திய
கடல்விளையாட்டைக் காண்டலை விருப்பத்தோடே வேண்டினளாகியென்க.

பெருநீர் - கடல். இரியல் - விரைவு. காண்டல் - நீர்ப்போரில்
வெற்றி தோல்விகாண்டல். வேண்டினள் - காண்டற்குத்
தானும்போகக் கோவலனை வேண்டிக்கொண்டாள்; எனவே அவனும்
உடம்பட்டமை உணர்த்திற்று.

ககக - உரு. பொய்கைத் தாமரை.....வைய மேறி

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வேண்டி அவனும் உடம்பட்டவளவிலே

பொய்கை ளில் தாமரைப்பூஞ்சேக்கையில் துயில்கின்ற புட்கள்
அச்சேக்கையை நீங்குத ளான் வாய்விட்டுப் புலம்பாநிற்ப
வைகறைப்பொழுதென்பதனை வாரணங்கள் அறிவிக்க

வைகறைக்காலத்துச் செறிந்தவிருளை வெள்ளியவிளக்கம் கடியாரிற்
அக்காலத்தே மதானிமுதலிய பேரணிகளெங்கையணிந்து முகிழ்போதும் வண்
கையையுடைய கோவலன் இராசவாகனமாயி அத்திரியேற அத் தாரணிமர்
படுகுழி போதற்கு மானின் பார்வைத்தன்மைபொருந்திய நோக்கினையுடையா
ளும் வையத்தின் ஏறியென்க.

1 "என்னில் காம மெரிப்பினு மேற்செலாப்,
தினியே" (வேக. ககஅ.)

பென்னின் மிக்கது பெண்ணின்

கூ.—க ட ல ர டி க ர தை.

கூககூ

புலம்பக் காட்டக் கடியவென்னும் செயவெனெச்செய்கள் ஏற ஏறியென்
ளும் வின்கொண்டுமுடிந்தன. வாளாது வாரணமென்றமையால் 1 இருவகை
வாரணமுன்கொள்க. அத்திரி-கோவேறுகமுதை. வையம்- 2 கொல்லாப்பண்டி.

ககக - எ. கோடிபல வருக்கிய.....செவ்வனங் கழிந்து

(இ - ன்.) கோடியென்னுமிலக்கத்தைப்

பலகோடிமேலுக்கப்பட்ட வள

விய நிதித்திரையுடைய மாடங்கண்மலிந்தமறுகினையுடைய பீடிகைத்தெருவின்
கண் மலரணிதற்குக் காரணமாயி மைவிளக்கோடே மாணிக்கவிளக்குக்களையு
மெய்ப்ப அவ்விடத்தே தாசியர் மலையையும் அறுகையும் நெல்லையும் மங்கலமா
கச் சிந்தி இருநாருங்கினிடத்தும் தம் கலனொலிப்பத்

திரிந்துபெயர்த்துச்செய்யும்

திருமகளுக்கு இருப்பிடமாகிய அவ்விடத்தை வேறுகக்கழிந்தென்க.

குப்பை - குவியல். மாடம் - சரக்கறைகள். மறுகு - ஏனைத்தெரு.

மணி-

அழகுமாம். கொடி. அறுகுக்கு அடை. அலருமென்னுமாண்மை தொக்கது.

லம் - அழகுநாம். அங்காடியின் செல்வமிகுதி கூறுவார்
 திருமகளிருக்கையென்றார். கழிதற்கருணமலிற் கழிந்தென்றார்.
 தாசியர் கலனொலிப்பத் திரிவனர்பெயருமிருக்கை யென்க.

கஉஅ - க. மகரவாரி.....போதி

(இ - ள்.) கடலினதுவளத்தைக் கொணர்ந்தான் உயர்ச்சிபெற்ற
 நகரத் தெருவினூடே போயென்க.

கடல்வளம் - முத்தும் பலனமும் சங்குமுதலியன.

ககூ - ககூ. கலந்தரு திருவின்.....சென்றெழுந்தி

(இ - ள்.) மரக்கலங்கள் தந்த திருவிளையுடைய

தமதுதேசங்களைவிட்டுப் போந்த பரதேசிகள் திரைகளிட்ட
 வெண்மணலையுடைய ஆலைவாயிருப்பிற் பல வகைக்கூலமுங்
 குவித்தமறுகில் இன்ன சரக்கு ஈண்டிளதென்று கொடுகனெடுத்த
 தச்சொல்லும் ஒழுங்குபட்ட சேரிகளப்போய் நெய்தலங்கானலை
 யெய்தி யென்க.

வாறுகம் - வெண்மணல். வேலை விரிதிரைப்பரப்பின்

வாறுகத்தையுடைய மறுகென்க. எடுத்ததுவதும் -
 எடுத்தலாற்சொல்லுமென்றுமாம்.

ககூச - இ. வண்ணமும்.....விளக்கமும்

(இ - ள்.) எழுதுவண்ணமும் சாந்தும் மலரும் சுண்ணமும்

பண்ணிகார யருச்சங்குமென்னும் இவற்றை விற்போர்வைத்த
 விளக்குக்களும்,

ககூச. செய்வினைக் கம்மியர் கைவினை விளக்கமும்

(இ - ள்.) தின்னகத்தாற் செய்யுந்தொழில்களைவல்ல

பணித்தட்டார் பணிபண்ணுமிடங்களில்வைத்த விளக்கங்களும்,

உரு:

சிலப்பதிகாரம்

- ககௌ. காழியர் மோதகத் தூழுறு விளக்கமும்
(இ - ள்.) பிட்டுவாணிகர் பிட்டுவிறற்றற்கு முறைமுறையாகவைத்த
விளக் குக்களும்,
மோதகம் - ஈண்டுப் பிட்டு.
ககஅ. கூவியர் காரகற் குடக்கால் விளக்கமும்
(இ - ள்.) காரகையுடைய அப்பவாணிகர் குடத்தண்டில்வைத்த
விளக்குக் களும்,
ககக. நொடைநவின் மகநீடக் கடைகெழு விளக்கமும்
(இ - ள்.) பலபண்டமும் விற்கும், மிலேச்சமகளிர்
தம்கடைகளில்வைத்த விளக்குக்களும்,
கச௦. இடையிடை மீன்விலை பகர்வோர் விளக்கமும்
(இ - ள்.) இடையிடையே மீன்விற்போர் விளக்குக்களும்,
கசக. இலங்குநீர் வரைப்பிற் கலங்கரை விளக்கமும்
(இ - ள்.) பாடைவேறுபட்டதேய்த்த நிலையறியாது
ஒடுங்கலைகளை அழைத்தற்கு இட்ட விளக்குக்களும்,
கசஉ. விலங்குவலைப் பரதவர் மீன்றிமில் விளக்கமும்
(இ - ள்.) மீன்களைக் குறுக்கிட்டு மறித்துப்படுக்கும்
வலையையுடைய பரதவர் நிமிலில்வைத்த விளக்குக்களும்,
¹ "முந்நீர் ஈப்பப் டிமிற்சுடர் போலச், செம்மீ னிமைக்கு மாக
விசும் பின்" என்றார் பிறரும்.
கசக. மொழிபெயர் தேத்தோ ரொழியா விளக்கமும்
(இ - ள்.) பாடை வேறுபட்டதேய்த்த மிலேச்சர்

பிறதுறைகளிற்போகா மற் பணிகளைக் காலாகராட்டி அதன் மீதே
மண்ணிட்பெரிக்கும் தீராவென்னும் விளக்குக்களும்,

கசச. கழிபெரும் பண்டங் காவலர் விளக்கமும்

(இ - ன்.) மிக்க பெரிய பண்டங்களை யுடைய

பண்டசாலைகாப்போரிட்ட விளக்குக்களும்,

கசரு - ௫௦.

எண்ணுவரம் பறியா..... நெய்தலங் கானல்

(இ - ன்.) வரம்பறியப்படாவாய் இச்சொல்லப்பட்ட விளக்குக்களெல்
லாம் எண்ணுதற்கியைந்து ஒன்றி மிகுதலாலே இழையைக்கலந்தாலொத்த மண
லின்மீது இட்டவெண்ணிறமிகும் புலப்படக்காணுங் காட்சியையுடையதாகிய,
மிக்க சீர்ப்பரப்பில் விரைமலர்த்தாமரையை வேலியாகவுடைய மருதநிலத்தி
னும், அழகுறத்தோன்றும் கைதையை வேலியாகவுடைய நெய்தலநிலத்தில்
கழிக்கானற்கண்ணையென்க.

¹ புறநானூறு, ௧௦.

கா.—க ட ல ர டி க ர தை.

௨௦௧

எண்ணுவரம்பு - எண்ணின்பெருமைக்கு வரம்பு. ஈண்டுதல் -
மிகுதல். இடி - மா. இடிக்கலப்பென்றார், தென்னாதமாவை. ஈரயிர் -
மிகவும் ஹண்ணிய மணல். வீங்குசீர்ப்பரப்பில்
தாமரைவேலிமருதத்திற்குள்ளும் கைதையேலி நெய்தலங்கானலென்க
கருக. பொய்த லாயமொடு பூங்கொடி பொருந்தி

(இ - ன்.) அங்குனமாகிய கானலிடத்தே தனது

விளையாட்டுமகளிருடனே பூங்கொடிபோல்வான் விளையாடச்

சென்றுபொருந்தியென்க.

கடுஉ - ச. நிரைநிரை.....கலவிருக்கை

(இ - ள்.) நிரைநிரையாகக் குவித்த குற்றமற்ற காட்சியையுடைய
மலை தரும் பலபண்டமும் கடல்தரும் பலபண்டமுமாகிய வளம்
இடந்தோறும் மயங் கிக்குகின்ற கலங்களையென்கின்ற
பிடத்தே,

கடற்றுறைமுகங்களிற் சோலைகூழ்ந்த இருப்

துளங்குதல் - அசைதல்.

கடுதி - அ. அரவிளங் குமாரரும்.....மருங்கில்

(இ - ள்.) அரசகுமாரரும் அவருடைய உரிமைச்சுற்றமும்
பரதகுமாரரும் அவருடைய பல்வேறுவகைப்பட்ட ஆயமகளிரும்
ஆடன்மகளிரும் பாடன்மகளிரும் தொகுதிகொண்ட இடங்கடோறும்,
வணிககுமார்க்கு உரிமையென்னுதது அவர் புனலாடல்
மரபன்மையின்.

பரிசனமகளிரும் சிலையர்முதலாயினோருமென்பார் பல்வேறுமென்றார். ஆடு
களம் - அரங்கு; பாட்களம் - கண்டம்; இவை அடை. தோடி - தொகுதி;
இக்கையுடைய பொழிலிடத்தெனவுமாம்.

கடுஅ - கூஉ. சூழ்தர லெழினியும்.....தோன்றி

(இ - ள்.) சூழ்தருகையுடைய எழினியும் முற்கூறிய தொகுதியும் வேறு
வேறுகோலமும் வேறுவேறு கம்பையும் விண்ணிலேசென்றுபொரும் பெரிய
புகழையுடைய இக்கரிகால்வளவன் புதுப்புனல்விழவுகொண்டாரும் தலைநாட்
போலே இவ்விழவினிதுதிக்கட் புனலாடிடங்களும் வீறுபெறத்தோன்றுக
வென்க.

தோடி கம்பையும், எழினி கோலமும் தோன்றவென எதிர்நிரலிதை; எழி
னிக்கோலம் - உருக்கள். தோன்றி, தோன்றவெனத்திரிக்க.

ககூஉ - இ. கடற்கரை.....ஒலிப்ப

(இ - ள்) அவையேயன் திக் கடலினது கரையைக் குத்தியிடிக்கும் காவேரிப்
புகார்முகமெங்கும் வறிதிடமின்னுகச் சேரநெருங்கிய: நால்வகைவருணத்தி
லுள்ளாருடைய அடக்கப்படாத கம்பலையெல்லாங்கூடி ஒரோசையாய் நின்றொ
லிப்பவென்க.

ககக - எச. கடற்புலவு.....மாதவி தானென்.

உச

உருஉ சிலப்பதிகாரம்

(இ - ள்.) அங்ஙனந்தோன்ற ஒலியாநிற்ப, கடலினது புலால்
நாற்றத்தைக் கெடுத்த மடலவிழும் பூவையுடைய கைதையாற்
சிறையாகச் சூழப்பட்ட நடுவ னுளவாகிய புன்னைநீழலில் அழுக்கற்ற
மணல்பரந்தநிலத்தே சித்திரத்திரையை விளைத்து
மேற்கட்டுங்கட்டியிடப்பட்ட வெண்கால் அமளிமிசையே, வருந்தி
நின்ற வயந்தமாலையையுடைய நல்லயாழை வாங்கிப் பெரிய
மலர்போலும் நெடுங்கண்ணையுடைய மாதவி கோவலன் தன் னொடும்
சேரவிருந்தானென்க.

வெண்கால் - மருப்புக்கால். திரு ந்தகோன ஸ்யாழ் -
இன்பத்தைவிளைத் தற்குக் காரணமாகிய கோலையுடைய பாய்; எனவே,
மேல் துன்பத்தை விளை விக்குமென்பது கருத்து.
செவ்வனம்வாங்கியென்றார், பின்னர் ஊடலோடு ஊங்குதலின்.

வெள்ளிமால்வரைச் சேடிக்கண் விருந்தாட்டபரும்

விஞ்சைவீரன் இட
ஊங்காண்கும்; அமைதியுங்காண்குதும்; ஆடலுங்காண்குதும்; வணங்குதும்
யாமெனக்காட்டிப் பின்னர்ப் புகார்மருங்கெய்திக் காட்டிக் காண்போன், காணும்;
மாதவி இவளெனவுரைத்து மகிழ்வெய்திய அவ்விஞ்சையனன்றியும் அந்தரத்
துள்ளோர் வந்துகாண்குதும் விழவும் ஆடலும் கோலமும் அணியும்

கடைக் கொள் இருந்தோனுவப் ஆட்டி ஊட்டிச் செநீஇ அணிந்து
செறித்து உட்கூத் தோளுக்கணிந்து அமைவுறவணிந்து கரப்பவணிந்து
ஆரமோடணிந்து செறுபுற மறைத்து அழகுறவணிந்து மாண்புறவணிந்து
அளித்து இருந்தோள் உவவுவந் தென வேண்டினனாகப் புலம்பக்
காட்டக் கடிய அணிந்து ஏற ஏறிச் செவ் வனங்கழிந்து நடுவட்போகி
மருங்குசென்றெயதிப் பொருந்தி வாங்கிக் கோவ லன்றன்னொடும்
மாதவி வெண்காலமனிமிசை இருந்தனனென வினைமுடிக்க.

இது, தீலை. மண்டிலவாசிரியப்பா.

வேலை மடற்றாழை யுட்பொதிந்த வெண்மோட்டு
மாலேத் துயின்ற மணிவண்டு—காலேக்
கனிநறவந் * தாதுதத் தோன்றிற்றே கதிர்
தெளிநிற வெங்கதிரோன் நேர்.

கூ.—கடலாகுகாதை முற்றிற்று.

(வி - ம்) * 'தாதுதிர்ப்பத்'

ஏழாவது
காநல்வரி.

—+—
கட்டுரை.

க. சித்திரப் * படத்துட் புக்குச் செழுங் கோட்டின் மலர்புனைந்து
 'மைத்தடங்கண் மணமதளிர் கோலம்போல் வனப்பெய்திப்
 பத்தருங் கோடு மாணியு நரம்புமென்
 ! றித்திறத்துக் குற்றகீங்கிய யாழ்கையிற் றொழுது
 பண்ணல் பரிவட்டனை யாராய்த றைவரல்

வாங்கிப்

க. சித்திரப்படம் - உறை. கோடு - யாழ்க்கோடு.

மணமதளிர் - கலியாணமதளிர்.

முன்பிற்காதையில் * “யாழ் செவ்வனம் வாங்கி” என்று வைத்து இக்
 காதையிலும் ‘யாழ்கையிற்றொழுதுவாங்கி’ என்றது கதைத்தொடர்பு அறிவித்
 தற்கும், யாழின் அலங்காரம் கூறுதற்குமென்க

குற்றமாவன :—ஆதவவாதவயசாயையென்பன; என்னை?
 லும், * “நோய் நான்கு கீங்கி” என்றார்.

சிந்தனை

இசையெழுவும் எண்வகையாவன :—பண்ணல்முதலாயின ;
 அவற்றுள்,—

1. பண்ணல்வது :—“வலக்கைப் பெருவிரல் குரல்கொளச் சிறுவிரல்,
 விலக் கின் தினிவழி கேட்டும்..., இணைவழி யாராய்ந் திண்கொள
 முடிப்பது, வினைப்

பரு மரபிற் றுணலாகும் ”, “பரிவட் டணையி லிலக்கணந் தானே,
மூவகை னடையின் முழுவிற் றுகி,வகைக்க யிருவிரல் வனப்புறத் தழீஇ,
யிடக்கை விரலி னியைவ தாகத், தொடையொடு தோன்றியுந் தோன்ற
தாகியு, னடையொடு தோன்று நயத்த தாகும்.”,

“ஆராய்த லென்ப தமைவரக் கிளப்பிற், குரன்முத லாக வினைவழி
கேட்டு, மிணையி லாவழிப் பயனொடு கேட்டுந், தாரமு முழையுந்
தம்மிற் கேட்டுந், குரனும் வினியுந் தாமிற கேட்டுந், துத்தமும்
வினரியுந் தன்ன றக் கேட்டுந், வினரி கைக்கிளை விதியுனிக் கேட்டுந்,
தனரா தாகிய தன் மைத் தாகும்.”, “மதவப் லென்பது சாற்றுக் காலை,
மையறு சிறப்பின் மன

1 “மணங்கமழ் மாதரை மண்ணி யன்ன” (பொருத. ௧௯.)

2 இ-கடு. ‘பாடற்ருழில்களாவன:—பாழின்கண் வார்தல்முதலிய வெட்டும் பன்
ணல்முதலிய எட்டும்’ (குறள். இளந - பரிமேல்); ‘கலத்தொழில்களாவன:—பண்ணல்
..... குறும்போக்கென்ற எட்டும்’ (சீவக. ௧௮௪ - ௨).

3 சிலப்பதிகாரம், ௧: ௧௪௨. 4 சீவகசித்தாமணி, ௪௨௦.

(பி - ம்.) * ‘படாம்’ † ‘கோட்டிமலர்’ ‡ ‘தித்திரத்தஞ்சுத்தம்’

உரை சில ப் ப தி க ர ம்

கண்ணிய செலவு வினையாட்டுக் கைப்பூழ்

நண்ணிய குறும்போக் கென்று நாட்டிய

வெண்வகையா லிசையெழீஇப்

பண்வகையாற் பரிவுதீர்ந்து

1 மரகதமணித் * தாள்செறிந்த மணிக்கார்தண் மெல்லிரல்கள்

பயிர்வண்டின் கிளைபோலப் பன்னதம்பின் † மிசைப்படர

வார்தல் வடித்த லுந்த லுறழ்தல்

சீருட ஹருட்ட றெருட்ட லள்ள

மகிழ்வெய்தித், தொடையொடு பட்டும் படாஅ தாகியு, நடையொடு
தோன்றி யாப்புநடை யின்றி,யோவாச் செய்தியின் வட்டனை
யொழுங்கிச்,சீரேற் றியன்ற மியனா தாகியும்,சீர வாகு நீறைய தென்ப.”.

“சேலவெணப் படுவதன் செய்கை

தானே, பாலை பண்ணே திறமே கூடமென, நால்வகை யிடத்து நயத்த தாகி,
யியக்கமு கடையு மெய்திய வகைத்தாய்ப்,பதினோ ராடலும் பாணியு மியல்பும்,
விதிநான்கு தொடர்ந்த விளங்கிச்செல் வதுவே.”. “நீணையுட் டென்பது

விரிக்குங் காலை,கிளவிய வகையி னெழுவகை யெழாஅ, மனவிய தகைய தாகு
மென்ப.”. “கையு மென்பது கருதங் காலை, யெவ்விடத் தானு மின்பமுஞ்
சுவையுஞ்,செவ்விதிற்றோன்றிச் சிலைத்துவர லின்றி, நடைநிலை திரியாது நன்
ணித் தோன்றி, நாற்பக் தொன்பது. வனப்பும் வண்ணமும், பாற்படத்
தோன் றும் பருதித் தாகும்.”. “துள்ளற் கண்ணுங் குடக்குத் துள்ளந்,
தள்ளா தாகிய வுடவிலைப் புணர்ச்சி, கொள்வன வெல்லாங் குறுமபே
1க் காகும்.” இவை மெல்லாம் ஈண்டு விரித்துரைப்பிற் பெருகும்.

பண்வகையாற் பரிவுதீர்ந்த - பண்குற்றிற் குற்றந்தீர்ந்த.

மரகதமணி.....போல - மரகதமணிமோதிரங்கள் செறிந்த

விரல்கள் பாடுகின்ற வண்டின்கிளைகளை யொப்ப.

வார்தல் வடித்தல்.....செவியினோர்த்து:—வா!தலென்றது -

சுட்டு விரற்செய்தொழில்; வடித்தலென்றது - சுட்டுவிரலும்

பெருவிரலுக்கூட்டி

நரம்பை அகமும் புறமும் ஆராய்தல்; உத்தலென்றது - நரம்புகளை உந்தி
வலிவிற்பட்டதும் மெலிவிற்பட்டதும் நிரல்பட்டதும் நிரலிழிபட்டதமென்
றறிதல்; உறுத்தலென்றது - ஒன்றிடையிட்டும் இரண்டிடையிட்டும் ஆராய்

தன் உருட்டலென்றது - இடக்கைச்சுட்டுவிரல் தானேயுருட்டலும் வலக்
கைச் சுட்டுவிரல் தானேயுருட்டலும் சுட்டொடுபெருவிரற்கூட்டியுருட்டலும்
இருபெருவிரலும் இயைந்தடனுருட்டலுமெனவரும்; “நேருட்ட லென்றது
செப்புங் காலை, யுருட்டி வருவ தொன்றே மற்ற, வொன்றன் பாட்டு மடை
யொன்ற நோக்கின், வல்லோ ராய்ந்த துலே யாயினும், வல்லோர் பயிற்றுக்

1 “மரகதத் தாக்செறி காத்தன் மெல்விரல் காப்பவணித்து” (சிலப். க: ௧௪-௮).

2 “வாரியும் வடித்த முத்தியு முறந்த்தம்” (பொருத. உ.௧.)
(பி-ம்.) 3 ‘தாக்செறித்த’ 4 ‘யிசைப்படாதது வார்தன்’

௭.—கா ன ல் வ ரி.

உலகு

லேருடைப் பட்டடையென் விசையோர் வருத்த
வெட்டு வகையி னிசைக்கர னாத்துப்

* பட்டவகைதன் செவியினோர்த்
தேவலன் † பின் பாணியாதெனக்
கோவலன் கையாழ் நீட்ட வவனுங்
காவிரியை நோக்கினவங் கடற்கானல் வரிப்பாணியு
மாதவிதன் மணமகிழ வாசித்த றொடங்குமன்.

வேறு.

உ.

1 திங்கண்மாலெவண்குடையான்சென்னிசெங்கோலதுவோச்சிக்
கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவாய் வாழி காவேரி
சுட்டுரை யாயினும், பாட்டொழிந் துலகினி

லொழிந்த செய்கையும், வேட்டது
கொண்டு விதியுறநாடி” எனவரும்.....இவை இசைத்தமிழ்ப்
பதினாறுபடலத் துட் காணவோத்துட்காண்க.

கோவலன்னை யாழ்நீட்ட: யாழைத்திருத்தித் தான்
முற்படவாசியாதே அவன் தலைமதோன்ற கொடுத்தான்.

ஏவலன் பின்பாணியாதெனவென்றது-இப்பொழுது
இதனைவாசியென்று விதிக்கின்றேனல்லேன்; வாசிக்குந்தாளமியாதென்
று யான் அறியவறுகின்றேனென்பாள்போலக் கொடுத்தாளென்க;
ஏவலன், தன்மைபொருமை.

பட்டவகை தன் செவியினோர்த்து நீட்டவென்க.

இனி வரிப்பாடலாவது:—பண்ணும் திறமும் செயலும் பாணியும் ஒரு
நெறியன்றி மயங்கச் சொல்லப்பட்ட எட்டனியல்பும் ஆறனியல்பும்பெற்றுத்

தன் முதலும் இறுதியும்கெட்டு இயல்பும் முடமுமாகமுடிந்து கருதப்பட்ட
சந்தியும் சார்த்தம் பெற்றும் பெறுதல்வரும். அதுதான், தெய்வஞ்சுட்டி
யும் மக்களைப்பழிச்சியும்வரும்.

அவற்றுள், தெய்வஞ்சுட்டிய வரிப்பாட்டுவருமாத:— “அழணைங்கு
தாமரை யருளாழி யுடையகோ னடிக்கீழ்ச்சேர்ந்து, நிழலணைங்கு முருகுயிர்த்த
நிரந்தலர்ந்து தோடேந்தி நிழற்றும் போலும், நிழலணைங்கு முருகுயிர்த்த நிரந்
தலர்ந்து தோடேந்தி நிழற்றாமாயிற், நெழலணைங்கு மன்புடையார் குழொளி
யும் வீழ்கரியுஞ் சொல்லா வன்றே.” இது கூடைச்செய்யுள்; “கூடையென்

பது கூறுங் காலை, நான்கடி யாகி யிடையடி மடக்கி,
முரித்தே.”, “வார மென்பது வகுக்குங் காலை,

நான்கடி யாகி நடத்தற்கு

நடையினு மொலிவினு

மெழுத்தினு நோக்கித், தொடையமைந் தொழுகுந் தொன்மைத்.

தென்ப." இவை அழிவரையிட்டன.

இனி மக்களைச்சுட்டிய வரிப்பாட்டு வருமாறு:—“நிங்கள் மாலை..
.....காவேரி” என்பதுபோல வருவது.

1. “நிங்கள்...காவேரி” என்பது, தடையிருத் தேத்திய குடைநிழன்மரபிற் கு
செங்கோலிற்கும் மேற்கோள், தொல். புறத்தினு. கு. ௧௧ - த.
(பி - ம.) * ‘பட்டைவகை செவியோர்த்து’ † ‘பின்பவியாகொக’

௨. ௦௫

சிலப்பதிகாரம்

கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவா தொழிதல் கயற்கண்ணாய்
மங்கை மாதர் பெருங்கற்பென் றறிந்தேன் வாழி காவேரி. (௧)
௩. மன்னு மாலை வெண்குடையான் வளைபாச் செங்கோ லதுவோச்
கன்னி தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவாய் வாழி காவேரி [சிக்
கன்னி தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவா தொழிதல் கயற்கண்ணாய்
‘மன்னு மாதர் பெருங்கற்பென் றறிந்தேன் வாழி காவேரி. (௨)
௪. ‘உழுவ ரோதை மதகோதை யுடைநீ ரோதை’ தண்பதங்கொள்
விழுவ ரோதை சிறந்தார்ப்ப நடந்தாய் வாழி காவேரி
விழுவ ரோதை சிறந்தார்ப்ப நடந்த வெல்லாம் வாய்காவா
மழுவ ரோதை வளவன்றன் வளனே வாழி. காவேரி. (௩)

வேறு.

௫.

* கரியமலர்நெடுங்கட்காரிகைமுன்கடற்றெய்வங்காட்டிக்காட்டி
யரியஞள்பொய்த்தாரறனிலரென்றேழையம்பாங்கு*கறிகோமைய

உ. கயலாகியகண்ணையுடையாய் ; புலவாதொழிந்தது மாதர்
கற்பு; அதனை நானறிந்தேன்.
பெருங்

க. கன்னி - குமரி

ச. தண்பதங்கொள் விழுவர் - புதுப்புன லாடுவார்.

வாய்காவாமழுவர் :- [ஏறி ஆங்குத் தானென்று] நாயகனை நெருங்கும்
வீரர்.

இவை மூன்றும் ஆற்றுவர். வண்ணம், ஒழுதுவண்ணம்.

இனி வரியாவது:—முகமுடைவரி, முகமில்வரி,படைப்புவரியென
மூன்று வகைப்படும். வரிப்பாட்டுக்கு முகமாக நின்றவின்,
முகமெனப்படும்; என்னை? “நிலமுத லாகிய வுகியல் வரிக்கு, முகமாய்
நின்றவின் முகமெனப் படுமே”

என்றாகலின். அம்முகமுடைவரி மூன்றடிமுதலாக ஏழடியிருக வரும்;
“செந்த நெடிவஞ் சேரினும் வரையார்.” முகமில்வரியாவது - முகமொழிந்த
வையுறுப்புக்களான் வருவது. படைப்புவரியாவது - எல்லாவுறுப்பும் ஒன்
ருளும் பலவானும் வெள்ளையானும் ஆசிரியமானும் கொச்சகம்பெற்றும்
பெருதம் வேறவேருகி.....வருவது.

இவற்றன், “திங்கண்மாலை” முதலாயினமூன்றும்
கண்டனகூற்றிருக யாழினிட்டபாட்டு.

முகமுடை வரி. இவை

[ரென்க.

இ. பொய்த்தாரென்றது, முன்னிலைப் படர்க்கை; காட்டிப்பொய்த்தா

* 'மன்' மிகுதிப்பொருளில் வந்ததற்கு இவ்வடி மேற்கோள், தன். கு. ௪௧௧-

மயிர், இ - வி. கு. ௨௬௧.

(கு. ௨.)

* இது, குறின்மெல்லிசை பேத்திசை வண்ணத்திற்கு மேற்கோள், பா-வி. ஒழிபு.

* "தன்பதங்கொஞ்ந் தலைதாள்" இலப். சு: ௧௧௦.

* இ - எ. "கரியமலர்.....புகாரேயெம்மூர்"—இதுமுதலிய மூன்றாம் புகாரிற்
"விவியெனக் கூரியவாறு காண்க; (தொல். புறத்திணை. கு. ௧௨-த); "கரியமலர்...
"நிலைமலர்..." எனச் செய்யுட்கட் பலதொகையும் விராய்வந்து ஒருசொன்னடைய
நீய்த் தம்மை முடிப்பனவற்றோடு முடித்தன." (தொல். எச்ச. கு. ௨௪ - த.)
(பி - க்.) * 'அறிக்கோவைய'

எ.—க ள ன ல் வ ரி.

வருள

விரிதிரிவெண்மதியுமீன் கணமுமாமென்றேவிளங்கும்வெள்ளிப்

புரிவிளையுமுத்தங்கண் * டரம்பல்பொதிவலிழ்க்கும்புகாரேயெம்மூர்.

க. காதல ராகிக் கழிக்கானற் கையுறைகொண் டெம்பின் வந்தா

ரேதிலர் தாமாதி யாமிரப்ப நிற்பதையாங் † கறிக்கோமைய

மாதரார் கண்ணு மதிநிழனி ரிணைகொண்டு மலர்ந்த

நீலப்

போது ‡ மறிபாது வண்ணே லாடும் புகாரே யெம்மூர்.

(௨) எ.

* மோதுமுதுதிரையான்மொத்துண்டுபோந்தசைந்தமுரல்வாய்ச்சங்க

மாதர் வரிமணன்மேல் வண்ட லுழுதழிப்ப மாழ்கியைய

கோதைபரிந்தசையமெல்லிரலாற்கொண்டோச்சங்குவளைமாலைப்

போது ‡ சிறங்கணிப்பப்போவார்கண்போகாப்புகாரேயெம்மூர்.

கூ. எம்பின்வந்தார் எதிரை தாமாடியென முன்னிலையைப்
படர்க்கை வாய்ப்பாட்டாற் கூறினார்.

எ. பரிந்து - அறுத்து. அசையக் கொண்டோச்சுமென்க. குவள்ளமாகிப்
போது சிதறினவை சிறங்கணித்துப் பார்த்தாற்போலக் கிடக்க அவ்வுரிதான்
ளார்கண்கள் கண்ணென்று ஐயுற்றுப் போகாத புகாரென்க. அன்றிக் கடைக்
கணிக்கவென்றது - குவளையானது மாலைக்காலம்பகையாதலால் அஞ்சிப் பார்க்கப்
போவார்கண் போகாது இங்குவாழ்வாரைச் சிறங்கணித்த கண்ணென்று தம்
பேதைமையாற் பார்த்து நின்றலான் நாங்கனும் பேதையமென்றுமாம்.

இடைமுன்றும் தோழி தலைமகன் முன்னின்று வரைவுகடாயவை;
கையுறைமறையெனினுமலையும்.

இவை சாித்திலுவரி:—“பாட்டிடைத் தலைவன் பதியொடும் பேரொடுஞ்,
சார்த்திப்பாடிற் சார்த்தெனப்படுமே” இங்குப்பாட்டிடைத் தலைவன் - சோழன்.
அதுதான் முகச்சார்த்து முரிச்சார்த்து கொச்சகச்சார்த்தென மூவகைப்படும்.
அவற்றுள், முகச்சாித்து:—மூன்றடி முதல் ஆறடியீராக வரும்; இடை நான்
கடியானும் ஐந்தடியானும்வரும். முரிச்சாித்தாவது:—“முரித்தவற.....,
குற்றெழுத்தியலாற் குறுகிய கடையாற், பெற்ற வடித்தொகை மூன்று மிரண்
டுங், குற்ற மில்லெனக் கூறினர் புலவர்.” கொக்கக்காித்து:—கொச்சகம்
போன்றுமுடியும்.

இவற்றுள், இவை மூன்றும் முகச்சாித்து.

¹ இச்செய்யுளில், “கரியமணி தெடுக்கன்”, “காதலராடு”
பிரதிகில் முறைபே காணப்படுகின்றன.

என்பவை சி-

(பி - மி) * 'சூழ்பன்மலரும் புளரோ' : 'அறினோவைய' :
 'புறங்கனிப்ப' :
 'அறியாமல் வன்' உருது சிலப்பதிகாரம்

வேறு.

அ. 'துறைமேய்வலம்புரி தேய்ந்து மணலுழுத தோற்ற மாய்வான்
 பொறைமலிபூம்புண்ணிப் பூவுதிர்ந்து துண்டாதுபோர்க்குங்கான
 ! னிறைமதி வாண்முகத்து நேர்கயற்கண் செய்த
 வுறைமலியுய்யாரோயூர்கணங்குமென்முலையேதீர்க்கும்போலும்
 உ. 'நிணங்கொள் புலா லுணங்கனின் றுபுள்ளோப்புத
 கணங்கொள்வண்டார் த்துலாக் கன்னிநறுஞா முல்

||கையிலேந்தி

மணங்கமழ் பூங்கானன் மன்னிமற் றுண்டோ
 ரணங்குன்றயு மென்ப தந்யே ன்றவேனே
 லடையேன்மன்னோ க0. * வலைவாழ்நர் சேரி வலையுணங்கு
 முன்றின் மலர்கை யேந்தி
 விலையுணங்கற்பொருட்டாகவேண்டுருவங்கெ
 ண்டுவேறோர்
 கொலைவே னெடுங்கட் கொடுங்குற்றம் வாழ்வ
 தலைநீர்த்தண் கா ன லறியே ன்றவேனே லடையேன்
 மன்னோ.

அ. மணலிலேதோய்ந்து. உறைமலி - மலியுறையான்; உறை

உய்யாதோய் -

மருந்தாற்போக்கமுடியாதோய். போலும், ஒப்பில் போலி.

இது, குறியிடத்துச்சென்ற பாங்கன் தலைமகளது
எறிந்து கூறியது.

காதன் மிகுதி குறிப்பினு

இது முகமீல்வரி.

க. தலைக்கீடு - ஒருவியாசம். இது கழற்றெதிர்ப்பறை.

க. இதுவுமது.

இவை கானல்வரி.

¹ இச்செய்யுள், தலைவியின் கண்ணாறுண்டாயிப் போய்க்குக் கண்ணை மருந்தாம் (திருச்சிற். க. அக) என்பதற்கும், தலைவியை வியத்தாரத்தபாய்கன் பின்னாச் சித்தித்தற்
கும் (இறை. கு. க-உரை), பாங்கன் தலைவியை வியத்தற்கும் (நாற்கவி. களவு. கு. உக
உரை, இ - வி. கு. ௫௦௫-உரை) மேற்கோளாக வந்துள்ளது; தக்கபாகப்பரணி, கடை
நிழியில், உள-ஆம் தாழிசையுரைபிலும் மேற்கோளாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளது.

² இச்செய்யுள், இயலிடங்குறவென்றுத் துறைக்கும் (இறை. கு. க-உரை),
இடைபடி. குறைத்து வந்ததற்கும் (தொல். செய். கு. கடுக - பேர்), சுற்றயலடி
குறைத்து வந்ததற்கும் (௨+ ௨+ ௨+ கடுக - த) மேற்கோள்;

³ 'கன்னிதமஞாழல்': தொல். கெவி. கு. உள - செ. த. மேற்.

⁴ "பல்லுயிர் பருகும்.....உண்டென" (சிலப். ௫: ௨௧௧ - ௨௧) என்பதும்,
"கன்னி நீர் ஞாழல் கழிப்பும் காளல் பான்கண்ட, பொன்னங் கொடியை பிட்டு ரிவி
போதுமால், மன்னன் காக்கு மன்மேற் கூற்றம் வரவஞ்சி, பின்ன தொன்று படைத்த
தாயி னெவன்செய்கோ" என்றும் பழம்பாட்டும் இச்செய்யுளுடன் ஒப்புநோக்கற்
பாலன்.

(பி - ம்) * 'புலுநிர் தன்' † 'நிறைமலிவான் முகத்திற் பெற்கன்' ‡ 'படு
புலுநுணங்கிப்புள்' § 'புலுநுணங்கு முன்றினின்று' || 'தலைக்கீடாக் கண்டுகொள்
கையினுந்தி'

வேறு.

கக. கயலெழுதி வில்லெழுதிக் காரெழுதிக் காமன்
செயலெழுதித் தீர்த்துமுகர் திங்களோ காணீர்
திங்களோ காணீர் திமில்வாழ்கர் சீதூர்க்கே
யங்கணைர் வானத் தரவஞ்சி வாழ்வதுவே.

(க)

கஉ. ஏறிவளைக * னார்ப்ப விரும்புங்கு மோடுங்
கறைகெழுவேற் கண்ணோ கடுங்குற்றங் காணீர்
கடுங்குற்றங் காணீர் கடல்வாழ்கர் : சீதூர்க்கே
மடங்கெழுமென் சாயன் மகளாயதுவே.

(உ)

கங. புலவுமீன் வெள்ளுணங்கற் புள்ளோப்பிக் கண்டார்க்
: கலவநோய் செய்யு மணங்கிதுவோ காணீ
ரணங்கிதுவோ காணீ ரடும்பமர்தண் கானற்
பிணங்குநே ரைம்பாலோர் பெண்கொண் டதுவே.

(ங)

வேறு.

கச. பொழிதரு நறுமலரே புதுமணம் விரிமணலே
பழுதது திருமொழியே பணையின வனமுலையே
முழுமதி புரைமுகமே முரிபுரு வில்லிணையே
தீ யெழுதரு மின்னிடை யெணையிடர் **செய்தவையே.

(க)

கடு. திரைவிரி தருதுறையே திருமணல் ++ விரியிடமே
விரைவிரி நறுமலரே மிடைதரு பொழிவிடமே

கக. காமன்செயலெழுதி - பிறரைவருத்தும்
பணிக்குறையற்றுக் கைவிட்டமுகம். ஒ, வியப்பு.

தொழிலெழுதி. தீர்ந்தமுகம்-

காணீர் - பாரீர்.

கஉ. எதிவளை - அறுக்கும்வளை; அன்றிக் கரையிலே
புமாம்; வளைகள்முழங்க, இவையிற்றைப்பார்த்து ஓடும்

திரையெறிவிறவளை

கண்ணையுடையான்.

வேற்கண் - வேற்கண்ணையுடையான்; ஆகுபெயர்.

அன்றியும்,.....“நீங்கட லிடை யலவன்வழி யுழவா” என

வளையாபதியினுக்கறினர். கக. அலவ - அலந்தலைப்பட.

பென் - பென்வழவு.

பிணங்குமைம்பால் - செறிந்தமயிர். இவைமுன்றும் தமிழளாக
மகன் கூறியவை.

இடத்தெதிர்ப்பட்ட தலைவியைநோக்கித் தலை இவை நிலைவரி;
நிலையெனப் படுமே.”

“முகமு முரியுந் தன்னொடு முடிபு; நிலையை யுடையது

(பி - ம்) * ‘ஆர்ப்பவெய்மருக்குமோடும்’ † ‘தீனார் மடக்கெழு’ ‡
‘அவலதோப்’ § ‘எழுதரிய மின்னிட’ ** ‘செய்தவிலையே’
விடமே விரைவிரி தருமலரே’

௨௯

சிலப்பதிகாரம்

* மருவிரி புரிசுழலே மதிபுரை திருமுகமே
யிருகய லிணைவிழியே யெணையிடர் செய்தவையே.

(௨)

கக. வளைவளர் தருதுறையே மணம்விரி தருபொழிலே
தனையவிழ் நறுமலரே தனியவ டிரியிடமே

முனைவள ரிளநகையே முழுமதி புரைமுகமே
: யிளையவ லிணைமுலையே யெணையிடர் செய்தவையே.

(௩)

வேறு.

க௭. ' கடல்புக் குயிர்கொன்று வாழ்வநின் னைய
ருடல்புக் குயிர்கொன்று வாழ்வைமன் னீயு
மிடல்புக் கடங்காத வெம்முலையோ பார
: மிடல்புக் கிடுகு மிடையிழுவல் கண்டாய்.

(௪)

க௮. கொடுங்கண் வலையா || லுயிர்கொல்வா னுந்தை
நெடுங்கண் வலையா ** லுயிர்கொல்வை மன்னீயும்
வடங்கொண் முலையான் + மழையின்னுப் போல
: : துடங்கி யுகுமென் னுசப்பிழுவல் கண்டாய்.

(௫)

க௯. ' ஓடுந் திமில்கொண் டீர் குயிர்கொல்வர் நின்னையர்

கச - சு. ஏதாரம், எண்ணேகாரம்.

இவைமூன்றும் தலைமகன் பாங்கன்கேட்ப உற்றதுரைத்தவை.

இவைமூன்றும்; “எடுத்த வியலு மிசையந் தம்மின், முரித்துப்
மூரீயெனப் படுமே.”

பாடுதன்

கள. மிடல்புக்கு - வலியிலே புக்குநின் து. இடர்புக்கு - இடரிலேகிடந்து.
இடைபிழுவல் - இடைபிழுவாதேகோள்; என்றது நின்றமரும் நீயுஞ்செய்கிற
கொடுமையாலே இடை முரியவுங்கடும்; அதற்கு உட்பகையாய்த் துணைக்
காரணமாகிய முலைகளுமுளவாதலால் இடையைப்

பரிகரியென்றவாறு; என் வருத்தத்தைத் தீரென்பதாம். இவை
மூன்றற்குமொக்கும்.

கக. பீடு பிறரெவ்வம்பார்த்தல் - உனக்குப் பெருமையாவது

பிறரெவ்வம் பார்த்தல்; ‘பாரா’ எனப் பாடமாயின், தான்
பெருக்கமுறுமதனாற் பிறரெவ்வ மும்பாராத முலையென்றும்;
எவ்வமுமென் னுமும்மை தொக்கது.

¹ பொய் பாராட்டற்கு இச்செய்யுள் மேற்கோள்;
இச்செய்யுள்முதலிய மூன்றும் சாயல்வரிபென்று சில
தப்பெற்றன.

(தொல். களவு. கு. கக - த.);
மூலப்பிரதிகளில் மட்டும் எழு

² இரத்துபின்னினை நிற்பற்கு இது மேற்கோள், தாற்கலி. கு. கஉ -

உரை: (பி - ம்) * 'மருவிரி தருகுழவே' † 'செய்தலிவையே' ‡ 'இளவளரினமுலியே' § 'பெண்பிடர் செய்தலிவையே' § 'இடர்புகுருமின்னிடைபே' || 'உயிர்கொள்வா துந்தை' ** 'உயிர்கொள்வைய தீபும்' †† 'மறையின்' ‡‡ 'தடங்குமினமென்றுகூழ்' §§ 'உயிர்கொள்வர்' ||| 'உயிர்கொள்வைய தீபும்'

எ. — கா ன ல் வ.ரி.

உகக

பிரும் பிரெவ்வம் * பாராய் முலைசுமந்து
வாடுஞ் சிறுமென் மருங்கிழுவல் கண்டாய்.

(க)

வேறு.

- உ. 1. 'பவள அலக்கை கையாற் பற்றித்
தவள முத்தங் குறுவாள் செங்கண்
தவள முத்தங் குறுவாள் செங்கண்
குவளை யல்ல கொடிய கொடிய.
உக. புன்னை நீழற் புலவுத் திரைவா
யன்ன நடப்ப நடப்பாள் செங்க
ணன்ன நடப்ப நடப்பாள் செங்கண்
கொன்னை வெய்ய கூற்றங் கூற்றம்.
உஉ. கள்வாய் நீலங் கையி னேந்திப்

புள்வா யுணங்கல் கழிவாள் செங்கண் புள்வா யுணங்கல் கழிவாள் செங்கண் வெள்வே லல்ல வெய்ய வெய்ய. வேறு.

உக. சேரன் மடவன்னஞ் சேர னடையொவ்வாய்
 சேரன் மடவன்னஞ் சேர னடையொவ்வாய்

இவைமுன்றும் புணர்ச்சிகூட இட நீதல்பாட்டிற்
 புணர்ந்துவான் ஆற்றமைக் கூறியவை.

உ௦. குவளையல் - சிறம்பற்றிக் குவளையென்னவேண்டா.

உக. அன்ன நடப்ப - அன்னம் இந்நடையைப்பார்த்து நடக்கும்படி;
 அன்றி, நடைக்கு அஞ்சி ஓடவென்றுமாம். கொன் - மிகுதியும் கூர்மையும்.
 நீண்டப்பாள் கண்கள் மிகவெய்ய; ஆகலாற் கூற்றமென்க.

உஉ. புள்வாயுணங்கல் - உணங்கலிடத்துப்புள்.

இவைமுன்றும் குறியிடத்துக்கண்ட பா ங்கன்சொல்லியவை;
 புணர்ந்து நீங்குவான் விடுத்தலருை மயான் ஆற்றாணய்த்
 தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லிய வையுமாம்.

உக. விளையாட்டி விருப்பினால் ஓடுவானைக்கண்டு நின்னடையுடனெக்கு
 மென்று சொல்லுவார் புலவராயினும் இவள் விளையாட்டொழிந்து தன்னியல்
யொவ்வாய்; அதனாற் சேராதேகோள்.

இது *காமஞ்சாலா இளமையோள்வயின் *மஞ்சாலா
 யோன் சொல்லியது.
 இடும்பையெய்தி

¹ இச்செய்யுள்முதலிய மூன்றாம் திணைவரிபென்றும், தன்னல்வரிபென்றும், தன்னலோசைபென்றும் மூலமட்டும்உள்ள சிலபிரதிகளில் எழுதப்பெற்றதன்னை.

² தொல்காப்பியம், அகத்திணைப்பியல், கு. இல. (பி - ம்.) * 'பாழமுடி'

(ச)

(இ)

(ஈ)

உரை

சிலப்பதிகாரம்

* யூர்திரைநீர் வேலி யுழக்கித் திரிவாள்பின்

† சேரன் மடவன்னஞ் சேர னடைபொவ்வாய்.

கட்டுரை.

உச. † ஆங்குக், கானல்வரிப் பாடல்கேட்ட மாணெடுங்கண் மாதவியு
மன்னுமோர் குறிப்புண்டிவன் நன்னிலை மயங்கினுனெனக்
‡ கலவியான் மகிழ்தாள்போற் புலவியால் யாழ்வாங்கித்
தானுமோர் || குறிப்பினள்போற் கானல்வரிப் பாடற்பாணி
நிலத்தெய்வம் வியப்பெய்த நீணிலத்தோர் மனமகிழக்
கலத்தொடு புணர்ந்தமைந்தீகண்டத்தாற் பாடத்தொடங்குமன்
வேறு.

உரு. மருங்கு வண்டு சிறந்தார்ப்ப மணிப்பூ வாடை யதுபோர்த்துத்
கருங்க யற்கண் விழித்தொல்கி நடந்தாய் வாழி காவேரி
கருங்க யற்கண் விழித்தொல்கி நடந்தவெல்லா நின்கணவன்

திருந்து செங்கோல் வண்பாமை யறிந்தேன்வாழி காவேரி. (க)
 உக. பூவர் சோலை ** மயிலால் புரிந்து ருயில்க னிசைபாடக்
 காமர் மாலை †; யருகசைய நடந்தாய் வாழி காவேரி
 காமர் மாலை ‡; யருகசைய நடந்த வெல்லா மின்கணவன்
 நாம வேலின் திறங்கண்டே யறிந்தேன் வாழி காவேரி. (உ)
 உள. வாழி யவன்றன் வளநாடு மகவாய் வளர்க்குந் தாயாதி
 பூழி யுய்க்கும் பேருதவி யொழியாய் வாழி காவேரி.

கௌ - உக. இவைபேயமும் தீணைநீலவரி.

உச. ஆங்கு - அவ்விடத்து.

கோவலன் வாசித்த உருத்தன் களவில் தலைமகள் கூற்றாதலால் இவன்
 தன்மேல் அன்பிலனென உட்கொண்டு புலந்து அது தோன்றாமல் மனமகிழ்ந்
 தான்போலத் தன்பக்கல் வேறுகுறிப்பிலளாயினும் வேறுகுறிப்புடையான்
 போல இவனுக்குத் தோன்றத் தானும் கானல்வரிப்பாணி பாடத்தொடங்கின
 னென்க. கலை - யாழ். கண்டம் - மிடறு.

உரு. ஒங்கி - பெண்மையாலேயொதுங்கி. வண்பாமையேயெனத் தேற்
 நோகாம் வருவிக்க; (உக - ஏ) மற்றைய ஏகாரங்களும் இன்னவெனக்கொள்க.
 அந்நீ யறிந்தேனென்க.

உக. வேலின் திறங்கண்டென்றது, பிறரால்வருத்தம்

இல்லையென்றவாறு.

உள. பகல்வெப்போனென்றது, * சூரியவங்கிசத்தவகுதலால்;
 விரும்புவானென்றுமாம். இவை மூன்றும் ஆற்றுவரி.

கடுவை

(பி - ம்) * 'ஊர்திரை திரோதமுழி' + 'சென்மட' † 'ஆய்ருத்திரைநிலை
 ஊர்திரைவரிப்பாணிசெட்டு' ‡ 'கலியாழி' || 'குறிப்பினாய்க்காணல் வரிப்பா
 ஊர்திரை' § 'கண்டத்தாள் பாடுவர்' ** 'மயிலாடப்பூரித்து குழல்கவிதை டாட்'
 †† 'அருவிய' ‡‡ 'அருவாட்'

௭.—க ர ன ல் வ ரி.

உகக.

யூழி யுய்க்கும் பேருதவி * பொழியா தொழுக ஊயிரோம்பு
 மாழி யாள்வான் பகல்வெய்யோ னருளே வாழி காவேரி. (உ)

வேறு.

உஅ. தீங்கதிர் வான்முகத்தாள் செவ்வாய் மணிமுறுவ லொவ்வா வேணும்
 வாங்குரீர் முத்தென்று வைகலு மான்மகன் போல் வருதிரைய
 வீங்கோதந்தந்து ளிளங்கொளியவெண்முத்தம்விரைசூழ்கானற்
 பூங்கோதை கொண்டு விலைஞர்போன் மீளும் புகாரே
 பெய்மூர்.

உக. மறையின் மணந்தாரை வன்பரதர் பாக்கத்து மடவார்
 செங்கை

யிறைவளைக நிறுவதை ; யேழைய மெவ்நனம்பாங்
 கறிகோ
 நிறைமதியு மீனு மெனவன்ன நீள்புன்னை யரும்பிப்பூத்துமைய
 பொறைமலிபூங்கொம்பேறவண்டாம்பலு தும்புகாரேபெய்மூர்

உஉ.

உண்டாரைவென்னருளுணைநியாப்பாக்கத்துருறைபொன்றின்நித்
 தண்டானோய் மாதர் தலைத்தருதி||யென்பதியாங்

கதிகோமைய

வண்டா திரையழிப்பக் கையான் மணன்முகந்து
மதிமேனீண்ட

புண்டோய்வே னீர்மல்க மாதர் கடனார்க்கும் புதாரே
யெம்மூர்.

உஅ. மணிமுதவல் - நல்லமுதவல்.
செவ்வாயமுதவலைஒவ்வாவேனும். வாக்ரும் - கொள்ளும்.
மான்மகன்போல் - மயங்கின மகன்போல; காமன்
போலென்பாருமுளர். வீங்கோதம் வெண்முத்தத்ததைத்தந்து
கொண்டி; ஓதம், எழுவாய.
பூங்கோலையைக்

இது கையுறைமறை.

உக. மறையின்மணந்தாரை - அப்படிமணந்த மடவாரை. அன்னம்
அரும்பிப்பூத்த புண்ணியிலே ஏறியிருக்க நிறைமதியும் மீனாமெனக்கருதி ஆம்பல்
மலருமென்க. வண்டு ஊதுமெனவே மலர்தல்பெற்றும். இங்ஙனம்கூறித்து,
மதிகண்டு ஆம்பல் மலருமாதலால்; "உடைநிறை முத்தஞ் சித்த
வோசனிக் கின்ற வன்னம்.....ஆம்பல்" என்றார் பிறரும்.

மதியும் மீனாமென்று கண்டார்கருதப் புண்ணியிலே
வண்டு ஆம்பலைபூதுமென்க.
அன்னமேறிற்றுக

ஙஉ. உண்டாரை வெல் நறு - உண்டவர்களைக் கடுமைசெய்யு நறு.
னியா - உண்டஆணைமறையாத; [இன்றியொனியாத.]

ஊடு

இவையிரண்டும் தோழியிற் கூட்டங்கூழப் பின்பு வாரா வரைவனென்றும்
குத் தோழிகுறியவை. இவை மூன்றும் சரித்துவர்.

1 சிவசித்தாமணி, உகடுஉ.

(பி - ம்.) * 'ஒழிபாதொழிதலனோம்பும்' + 'விளங்கொளி' +
'ஏழையென்குணம் பாக்கறினோவைய' † 'கொம்பேறி' || '
என்பதையாக்கறினோவைய' உகடுஉ.

சி ல ப் ப தி க ா ர ம்

வேறு.

கூக. புணர்துணையோ டாமும் பொறியலவ னோக்கி
யினர்ததையும் பூங்கான லென்றையு னோக்கி
யுணர்வொழியப் போன வொலிதிரைநீர்ச் சேர்ப்பன்
* வணர்கரி யைம்பாலோய் வண்ண முணரோனல்.

(க)

கூஉ. * தம்முடைய தண்ணளியுந் தாமுந்தம் மான்றேரு
மெம்மை நிரையாது + விட்டாரோ விட்டகல்க
வம்மெ னினர வடும்புகா ளன்னங்கா
ணம்மை மறந்தாரை நாமறக்க மாட்டேமால்.

(உ)

கூக. * புன்கண்குர் மாலைப் புலம்புமென் கண்ணோபோற்
றுன்ப முழுவாய் துயிலப் பெறுதியா
† லின்கள்வாய் நெய்தானீ யெய்துங் கனவினுள்
வன்கணர் கானல் வரக்கண் டறிதியோ.

கக. சூடும் - விளையாடும். உணர்வொழிய - உணர்வு

தண்ணீவிட. சேர்ப்பன்
வண்ணம்.

இஃது, அறியேனென்று வலிதாகச்சொல்லிக் குறைநயப்பித்தது.

கஉ. விட்டாரோ: ஒகாரம், ஒழியிசை. தண்ணளியும் தாமும்

தேருமெனப்

பின்பு சிண்சொல்லப்புக்கு அதனைக் காதன்மிருதியாற் கலங்கி

விட்டாரென்றான்.

உயர்திணையையும் அஃறிணையுமெண்ணி

உயர்திணையான்முடித்தார் தன்

ணளியும் தேரும்விடுக; அவற்றிற்கு என்ன உறவுண்டு.

மறக்கமாட்டேமென் றது ஒருசொல்.

கக. துயிலல் - மொட்டித்தல். இன்கள்வாய் நெய்தாலென்றான்,

தன்கண்

துயிலாதவருந்த அது கவற்சியின்றித்துயிறவின். கள்ளுண்ணுமயங்கினுயாத
லாற் கேட்டும் சொல்ல மாட்டாயாயினாய். எயதுங் கனவினுனென்றான்,
உறங்குவார்க்குக் கனவுமுண்டென்று.

¹ இது, வன்மொழியாற் உறவுமுதவியவற்றிற்கு மேற்கோள், (இறை.
கு. ௧௦. உரை; தொல். களவு. கு. ௨௧ - இளம். த.) "நீ கண்டனையெனின்"
(திருச்சிற். அச) என்பதும், "பாடுஞ்சிறை வன்றி" (இறை. கு. ௧௦ - உரை.
மேற்) என்பதும் இச்செய் புகுடல் ஒப்புதோக்கற்பாலன.

² திணைப்பொருளையும் திணையில்பொருளையுமெண்ணித்
திணைப்பொருள் விளையல் முடித்ததற்கும் (தொல். கிளவி. கு. ௧௧ - சே. பிர.
கஉ - உரை; தி - வி. கு ௨௧அ - உரை), கோதனவற்றைக் கேட்பனபோலக்

உறியதற்கும் (தொல், செய், கு. ௨௦௦ - ௩) இதமேற்கோள்.

* தொல். களவு, கு. ௧௧ - ௩, நிறை. கு - ௧௧ - உரை, தாழ்விய. கு. ௧௧௪
மேற்கோள்.

- உரை
(3 - ௩) * 'வணரொலியைப்பாலாய்' † 'விட்டனரே'
‡ 'திண்ணையாய்' எ—காணல் வரி.

உகடு

௩௪. * புன்னியன்மான் நேராழி போன வழியெல்லாந்
தெள்ளாரீ ரோதஞ் சிதைத்தாய்மற் றென்செய்கோ
தெள்ளாரீ ரோதஞ் சிதைத்தாய்மற் றெம்மோடங்
குள்ளாரோ டுள்ளா † யுணராய்மற் றென்செய்கோ.

(௪)

௩௫. * நேர்ந்தநங் காதலர் ! நேமி நெடுந்திண்டே
நூர்ந்த வழிசிதைய லூர்கின்ற வோதமே
பூர்தண் பொழிலே புணர்ந்தாடு மன்னமே
யீர்தண் நிறையே யிதுதகா தென்னீரே.

(௫)

௩௬. * நேர்ந்தநங் காதலர் ! நேமி நெடுந்திண்டே
நூர்ந்த வழிசிதைய லூர்த்தாய்வாழி கடலோத
மூர்ந்த வழிசிதைய லூர்த்தாய்மற் றெம்மொடு
தீர்த்தாய்போற் றீர்த்திலையால் வாழி கடலோதம்.

(௬)

வேறு.

௩௭.

நன்னித்திலத்தின் பூணணிந்து நலஞ்சார்பவளக் கலையுடுத்துச்
 செந்நெற்பழனக் கழனிதொறுந் திரையுலாவு கடற்சேர்ப்ப
 புண்ணிப்பொதும்பர் மகரத்தின் கொடியோனெய்த
 புதுப்புன்க

புண்ணிக்காண வகைமறைத்தா || ஸண்ணகாணி
 என்செய்தோ.

கூச. புள்ளின்

இயல்பையுடைய குதிரை; இது மாலின்கடுமைநிறிற்று; * “புள்ளியற்
 கலிமா வுடைமை யான” என்றார் பிறரும். ஈங்குள்ளார் - அய
 லாராகிய அலர்சுற்றுவார்; என்மனம் விட்டுப்போகாத
 தலைவரென்றுமாம். உள்ளாய் - அவர்குற்றிலே
 நிதிஞ்ஞயாதலால்என்னோயறியாய்; என்செய்வே எனென்றான். ஓகாரம்,
 சுற்றகை.

கூரு. நேர்ந்த - நம்மோடுபொருந்தின. ஒதங்களுராரின்றன.

கூச. தீர்த்தாய்போற்றீர்ந்திலை - உறவுபோலிருந்து

உறவாயிற்றிலை; காரி யத்தால் வேறுபட்டாய்.

இவ்வைந்தும் காமமிக்க கழிபடர்கினி.

இவை தீண்டிலைவரி.

கூச. புதுப்புணன்றது, தலைவி மேன்மேல்

வருந்துகின்றவருத்தத்தை. என்செய்கு - என்செய்வேன்.

¹ இது “தேர்த்ததங்காதலர்”

என்றுமுதற்குறிப்பையுடைய ஓரண்டு செய்யுட் சூக்தும்பின்னர்ச்
 லெபிரதிகவில் காணப்படுகின்றது.

* தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், கு. ௨௦௦ - இளம். த. மேற்.

* இறையராசரப்பொருள், கு. ௪ - உரை, மேற்.

* தொல்காப்பியம், கற்பியல், கு. ௫௧.

(பி - ம்.) * 'புள்ளிமான்றேர்' † 'உணர்ந்தாய்' ‡ 'தேம்பொருத்

திண்டேர்' § 'தலஞ்சால்' || 'அன்றிகளாங்கில்'

வகை

சிலப்பதிகாரம்

௨௫. வாரித்தரள நகைசெய்து வன்செம்பவள வாய்மலர்ந்து

சேரிப்பரதர் வலைமுன்றிற் திரையுலாவு கடற்சேர்ப்ப

'மாரிப்பிரத' தலர்வண்ண மடவாள்கொள்ளக் கடவுள்வரைந்

* தாரிக்கொடுமை செய்தாரென் றன்னையறியி னென்செய்கோ.

௨௬. புலவுற்றிரங்கி யதுநீங்கப் பொழிற்றண்டிலையிற் புகுந்துதிர்ந்த

கலவைச்செம்மன் மணங்கமழத் திரையுலாவு கடற்சேர்ப்ப

பலவுற் றொருநோய் னுணியாத பட ர்நோய்மடவா

டனியுழப்ப

வலவுற்றிரங்கி பறியானோ யன்னையறியி னென்செய்கோ.

(௩)

வேறு.

௨௭. இளைபிருள் பரந்ததுவே யெற்செய்வ றன்
மறைந்தனனே

களைவரும் புலம்புநீர் : கண்பொழிஇ யுகுத்தனவே

தனையறிழ் மலர்க்குழலாய் தணர்தார்தாட்

ளெதாங்கொல்

வளைநெடுமு வெரிசிந்தி வந்தவிம் மருண்மலை.

(ச)

சக. கதிரவன் மறைத்தனவே காரிருள் பரந்ததுவே
 பெதிர்மலர் புரையுண்க
 புதுமதி புரைமுகத்தாய்

மெனவ்வநீ ருகுத்தனவே

பொனார்நாட் டுளதாங்கொன்

மதியுமிழ்து கதிர்விழுங்கி வந்தவிம் மருண்மாவை.

(இ)

சுஅ. வாரித்தரளம் - கடல்முத்து.

பட்டி. அறியின் - ஆராய்ந்தறியின்.

கடவுள்வரைநத - கடவுளரைவழி

சக. புலவுற்றிரங்கியது - புலான்றமுற்றுவருந்தியது;

துனியால் இரங்குதலுமாம். நீங்க - புலான்ற நீங்க. கலைவ -
 பலவுங்கலந்தது. செம்மல் -

பழம்பூ. பலவுற்று - பலவேயிலே பொருந்தி, பல தன்பங்களுமுதலால்,
 ஒருநேர்விற்துணியவொண்ணாத வினைவையுடைய நோயை மடவாள் தானே

யறிந்து அனுபவிக்க; படர் - நிரிவு. அலவுததலும் இரக்கதும் ஒருவரறியப்
 படாத நோயை. அன்னையறியாத நோய நோய காரணமாக அலவுற்றென்க.

இனவமூன்றும் அரைநிலைவிடு வரைவுகடாவியவை.

ச(1). இனையிருள் - இனையவிருள்; விகாரம். கிணதற்கரிய
 வந்தநீர்.

வருத்தத்தால்

சக. எதிர்மலர் - செவ்விமலர்; எதிர்த்துப் பிணைத்த
மலரென் றுமாய்; தோற்றுகின்றமலரென் றுமாய்.

1 "மாரிப் பீரத் தலர்செவ் கொண்டே" குறத். கூஅ.

(பி - ம.) * 'சூரிக் கொடுதோட்செய்தார்'

† 'சூரீர்'

‡ 'புரைபுக்கன்' || 'புரைத்தார்தாட்டி'

§ 'சென்பொழி'

எ.—கா ன ல் வ ரி.

வகை

சஉ. பறவைபாட் டடங்கினவே * பகல்செய்வான் மறைத்தனவே
நிறைநிலா கோய்கூர நெடுங்கனி நுருத்தனவே
துறுமல ரவிழ்குழலாய் துறந்தார்தாட் ளோதாங்கொன்
1 மறவைபா யென்னுயிர்மேல் வந்தகிம் மருண்மாயை. (க)

வேறு.

சங். கைதை வேலிக் கழிவாய் வந்தெம்
பொய்த லழித்துப் போன ரொருவர்
பொய்த லழித்துப் போன ரவர்தம்
மையன் மனமவிட் டகல்வா ரல்லி.

சசு. காணல் வேலிக் கழிவாய் வந்து

நீதல் கென்றே நின்று ரொருவர்
 நீதல் கென்றே நின்று ரவார்தம்
 மாணேர் நோக்க மறப்பா ரல்லி.

சுரு. அன்னந் துணையோ டாடக் கண்டு
 † நென்ன னோக்கி நின்று ரொருவர்
 † நென்ன னோக்கி நின்று ரவார்தம்
 பொன்னேர் சுணங்கிற் போவா ரல்லி.
 வேறு.

சுரு. அடையல் குருகே யடையலென் காண
 லடையல் குருகே யடையலென் காண
 லுடைதிரைநீர்ச சேர்ப்பற் குருகோ யுரையா
 யடையல் குருகே யடையலென் காணல்.

(க)

சுரு. பாட்டங்கின் - ஒலித்தலடங்கின். நிறைநிலா - நிறுத்தலின்ன
 வாய. நோய்கூர-நோயுண்டாகாநிற்க. மறவை - மறத்தையுடைத்தாய். துறை.

இவை மூன் றும் பொழுதுகண்டு ஆற்றாநாகிய தலைமகள்
 இவை ஆறும் மயங்குநீணைநிலவரி..

தொழிக்குரைத்

சக: பொய்தலுழித்த - வினையாட்டைமறப்பித்து;
 "சேர்ப்பே ரீரனை யலவற பார்சுஞ், செவினை யாடலு
 பெருந்துயர மாகிய நோயே" என்றும்போல.

* நய்தினைப்பாட்டில்
 மழுக்க, வினைக்குறு

சச. என்றேறிற்றை - என்றுசொல்லியேற்றை. நம்பார்வையென்றான்,
 வேற்றுமையின்மையால். மாணார்நோக்கம் - மாணொய்த்தபார்வை.

சடு. பொன்னேர்கணங்கின் - பொன்னோற்றுக்கின்
 கணங்குபோல.

இவைமூன்றும் மெலிதாகச்சொல்லிக் குறைகயப்பித்தல்; ஆற்றுவித்தற்
 பொருட்டுத் தோழி இயற்பழிக்கத் தலைமகள் இயற்படமொழிந்ததுமாம்.

இவை மூன்றும் காயல்வீ.

சக. நோயுரையாயென்றது, முற்று. ஆதலால், எம்கானலில்
 யாதேனோன்றான். இது தாமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

வந்தடை

* "தூதரவ" புறநா. 44. * தந்தினை, அடக.

(பி - க்) * 'பெறிசெய்கை' † 'நின்னோர்நோக்கி நின்றார்'

உயி

(க)
(உ)
(உ)

உககு

சிலப்பதிகாரம்

வேறு.

௭௭. ஆங்கனம் பாடிய வாயிழை பின்னரும்
காந்தன் மெல்விரற் கைக்கிளை சேர்குரற்
நீந்தொடைச் செவ்வழிப் பாலை யிசையெழீஇப்
பாங்கினிற் பாடியோர் பண்ணுப் பெயர்த்தாள்.

வேறு.

௭௮. துளையர் விளரி நொடிதருந்தீம் பாலை
யினிகிளையிற் கொள்ள விறுத்தாயான் மாலை
யினிகிளையிற் கொள்ள விறுத்தாய்மன் நீயேற்
கொளவல்லா யென்னாவி கொள்வாழி மாலை.

(௭)

௭௯. பிரிந்தார் பரிந்துரைத்த பேரருளி நீழ
லிருந்தேங்கி வாழ்வா ருயிர்ப்புறத்தாய் மாலை
யுயிர்ப்புறத்தாய் நீயாகி லுள்ளாற்றா வேந்த
னெயிற்புறத்து வேந்தனோ டென்னாதி மாலை.

(௮)

௮௦. * பையுனோய் கூரப் பகல்செய்வான் போய்லீழ

வையமோ கண்புதைப்ப வந்தாய் மருண்டாலை
 மாலை யாயின் மணந்தா ரவராயின்
 ி ஞாலமோ நல்கூர் ததுவாழி மாலை.

(க)

சச. சூங்கனம்பாடிய - சுவன்பாடி னுறபோலப்பாடிய.

மெல்விரல் - மெல்விரலாலே. பண்ணு - பண்ணை.

சடி. விளரியென்றார், விளரி இரங்கினார்பாடும் பண்ணுதலால். இது,
 1 "விளரிப்பன் கண்ணினார் பாணர்" என்று வந்ததுபோலும்; நெய்தற்கு இரங்க
 னும் இரங்கினியித்தமும் உரிப்பொருள். விளரி நொடிதரும்பாலை - விளரிப்பாலை;

நொடிதருதல் - சொல்லுதல். இனி இனியிற்றோடல்: நின்றநரம்பிற்கு ஆறு
 நரம்புகை; அது கூடமென்னுக்குற்றம்; இனிமுதலாகக் கைக்கினியாளுவதாம்;
 இனிக்குக் கைக்கின் பகையென்றது. தங்கண்மயக்கத்தாலே பகைநரம்பிலே
 கைசென்று தடவ. கொளவல்லாய் - கொள்ளுதலை வல்லாய் நீ.

சக. ஏங்கி - வருந்தி.

வேந்தன் - கொச்சியான்.

னோடி - வேந்தற்கு.

உயிர்ப்புறத்தாய் - உயிரைச்சூழ்ந்தாய். உள்ளாற்று

யிற்புறத்தவேந்தன் - உழிஞையான். வேந்த

ஞ. இவ்வயத்துள்ளார் கண்புதைப்ப. நியென்றதும், அவரென்றதும்
 கொடுமைகுறித்த. ஞாலம் நல்கூர்ந்ததென்றான், தன்னையே எல்லார்க்கும்
 ஒக்குமாகத் தனக்குத்தோற்றுதலால்; 'தான்சாக உலகு கவிழும்' என்னும் பழ
 முழைப்போல.

இவையுன்றும் மாலைப்பொழுது கண்டு தலைவி கூறியவை.

1 பு - வெ. தம்பை. கக. (பி - ம்.) * 'பைத்தோய்'

வேறு.

கே. தீத்துழைவி வந்தவிச் செல்லன் மருண்மலை
 * துக்காது துணிந்தவித் துயரெஞ்சு கிளவியாற்
 பூக்கமழ் கானலிற் பொய்ச்சூள் பொறுக்கென்று
 மாக்கடற் றெய்வரின் மலரடி வணங்குதும்.

கே. எனக்கேட்டு,

கானல்வரி யான்பாடத் தானென்றின்மேன் மனம்வைத்து
 'மாயப்பொய் பலகட்டு மாயத்தான் பாடினானென
 : யாழிசைமேல் வைத்துத்த னுழவினைவர் துருத்ததாகலி
 னுவவுற்ற திவகண்முகத்தானைக் கவவுக்கை ஞெகிழ்ந்தனனுய்ப்
 பொழுதிற்குக் கழிந்ததாகலி னெழுதுமென் றுடனெழா
 தேவலா ண ருடன்குழ்தாக் கோவலன்றான் போனபின்னர்த்
 தாதவிழ் மலர்ச்சொலை யோதையாயத் தொலியவித்துக்
 கையற்ற நெஞ்சினளாய் வையத்தி னுள்புக்குக்
 காதலனுட னன்றியே மாதவிதன் மனைபுக்காள்
 ஆவ்கு,
 மாயிரு ஞாலத் தா * தலைவணக்குந்
 குழி யானைச் சுடர்வாட் செம்பியன்
 மாலைவெண்குடை கவிப்ப
 வாழி மால்வரை ** யகவையா வெனவே.

திரு. மால் - மாலையை. தூக்காது - நம்மைவருத்துமென்று
கருதாது. துணிந்தவித்துயரெஞ்சுகளவியால் - துணிதற்குக்கா
ரணமான கல்ல வார்த்தையோடே; ஆவது நின்னிற்பிரியேனென்றல்.
இது, வரைவுநீட்டித்தவிடத் தத் தலைமகள்
சிறைப்புறத்தானாகக்கூறியது. இது ௧௬: ௧௩ம். முகநிலை முரி கணாற்
பயந்த வேறுபடுபொருண்மையெல்லாம் தன்னகத்தடங்கி ஒருநெறிப்
படுத்தலாற் கொச்சகமெனப்படும. அது, வெள்ளையானும்,
அகவலாணுமுடி யும். இவை, முயற்சிவீ.

திரு. என்றிவன் பாடக்கேட்டு[ச் சொல்லுவான்]:—நான்
கானல்வரி பாடத்தான் அப்படிப்பாடாதேஎன்
னையொழியப்பிறிகொருபொருண்மேல்மனம் வைத்து,
மாயஞ்செய்வாளாகலின், இப்படிப் பாடினானென்று.

ஆங்கு, அகை. ஆழிமால்வரை - சக்கரவாளம்; இஃது
உள்ளேயகப் படும்படி கவிப்பவென்று புக்காளென்க.

எ—கானல்வரி முற்றிற்று.

¹ 'மாயப்பொய்மொழி' அதநா. க.

(பி - ம.) * 'தாக்காயது துணித்த துயரெஞ்சு'† 'பொய்க்குணதக்கென'‡ 'யாழ்
மேல்வைத்து' § 'ஒலிவலித்த' || 'மாதவிதன்மனைபுகளை' 'மாயிடு' ** 'அகவலிகுக்கென்'

எட்டாவது.

வேனிற் காதை.

நெடியோன் குன்றமுந் தொடியோள் பௌவமுந்
தமிழ்வரம் பறுத்த தண்புன னன்னாட்டு

மாட மதுரையும் பீடா நுறந்தையுங்
கலிகெழு வஞ்சியு மொலிபுனற் புகாநு

௫. மரைசலீற் றிருந்த வுரைசால் சிறப்பின்
மன்னன் மாரன் மகிழ்துணை யாகிய

‘ * வின்னிள வேனில் வந்தன னிவனென
வளங்கெழு பொதியின் மாமுனி பயந்த
விளங்காற் றாத னிசைத்தன னாதலின்

௬. மகர வெல்கொடி மைந்தன் சேனை

புகாறு கோலங் கொள்ளுமென் பதுபோற்
கொடியிடை சோலைக் குயிலோ னென்னும்
படையுள் படுவோன் † பணிமொழி கூற
மடலவிழ் கானற் கடல்வினை யாட்டினுட்

௭. கோவல னூடக் கூடா தேகிய

மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி விரும்பி

வானூற னிவந்த மேனிலை மருங்கின்

வேனிற் பள்ளி யேறி மாணிகழ

க. தொடியோன்றும் - வேங்கடமலை. தொடியோள்பொலவம் - குமரிக்
க - உ. இவை தமிழை எல்லிப்படுத்தின நாடு. [கடல்.

கூ - கூ. நகரம் நான்கினுமாக கீற்றிருந்த மன்னனாகிய மாரன்.

எ. வேலில் - வேலிரைசன்; அஃறிணை உயர்நிணையாகக்கூறிற்று.

க. இளங்காற்றாகியதுதன். குயிலோனுக்கு இசைத்தனன்.

கஃ. காமன்சேனை - மகளிர்.

கஉ. கொடி - படர்கொடி. குயிலோன், உயர்த்துக்கூறிற்று.

கக. படைபுன்படுவோன் - காமன் படைச்சிறப்பினை; படைக்கிழவன்
சிறக்கன்; காளமுதி. பணிமொழி - மாருதனதுதன் பணித்தமொழி.

* வெட்டிநாடு. அ. இள; பிரயோக. சக - உரை, மேற்.

(பி - க்) * 'இன்னிவெனில் வந்தநிலனை' 'வந்தனனாக' + 'பன்மொழி'

அ.—வேனிற் காதை.

உஉக

1 * தென்கடன் முத்துந் தென்மலைச் சுந்துந்

உஃ. தன்கட னிறுக்குந் தன்மைய + வாதலிற்

கொங்கை முன்றிற் குங்கும வளாகத்து

மையறு சிறப்பிற் கையுறை யேந்தி

யதிரா மரபின் பாழ்கை வாங்கி

ம்துர தேதம் பாடினன் மயங்கி

உஃ. யொன்பான் கிருத்தியுட் டலைக்கண் கிருத்தி

நன்பா லமைந்த கிருக்கைய னாகி

கக - உ.௧. சன்கடனி ஹக்குந் தன்மையவாதல் - முத்தும் சந்தம் வேனித்
காலத்திப் பூண்பனவும் பூசுவனவுமாய்ப் பயன்படச்செய்தல்.

உக. முன்பு குங்குமத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட
பரப்பு; முகைக்கு முற்றம், மார்பெனினுமொக்கும்.

கொங்கைமுன்றிலாகிய உக - உ. (௭)
பூசியும்மென்றபடி;

வேனிரைசனூக்குக் கையுறையாக வளாகத்தேந்தி; பூண்டும்
கையுறை - பாகுடம். தல்;

உக. பின்பு அதிராமரபின்பாழ்கை வாங்கினுனென்க;
அதிராமரபு - கோவைகலங்காத முறைமை.

அதிர்தல் - துளங்கு

உச. மதுரதீதம்பாடினன் - மிடற்றுக் கருவியாலே முந்துறப்பாடிப் பின்பு
பாழ்க்கருவியோடு பாடத்தொடங்கினுனென்க.

மதுரதீதம் பாடினன் மயங்கி: தாரங்குரலான
மேற்செம்பாடியென் னும் பண்ணைக் கண்டத்தாற்பாடி மயங்கி
ளென்றவாறு

அப்பண்ணையே யாழினும்பாடின

இதனாற்போந்த பொருள்:— நிலம் கலம் கண்டமென் னும் நெறி
முன்றி னும், “கண்ட மல்லது நிரம்பக் காட்டக், கருவிக் கின்பந்
கொடுப்பதமது..., பொருவரு நிலத்தைப் புணர்ப்ப ததுவே” என்னுஞ்

சுல்லகத்தியக்குத்திரத் தானும் முற்படக் கண்டத்தாலே பாடியெனவும்
செம்பாலைப்பண்ணை யாழினும் பாடினானெனவுங்கொள்க.

உரு. ஒன்பான் விருத்தியுட் டலைக்கண் விருத்தியாவது -
இருபத்தொரு கோவைமுதலாக நானூற்றுகோவையிருக்கிடந்த
கோவைகளுள் ஒன்பான்கோவை யில்மேற்செம்பாலை தாரமுதலென்பது,
'தலையின் தாரஞ் செய்யுந் தாரம்' என் பதனூற்பெற்றும்.
ஒன்பான்கோவை: "தொண்டு படு நிவலின் முண்டக கல் யாழ்" என
ஆசிரியமாலையுள்ளும் கண்டுகொள்க.

¹ தஞ்சாவணங்கோவை, ௧௧ - உரை, மேற்.

(பி - பி) * 'தென்கடன்' † 'ஆகலின்'

௧௧௧

சிலப்பதிகாரம்

* வலக்கைப் பதானக கோட்பெடு சேர்த்தி
யிடக்கை நால்விரன் மாடகத் தழீஇச்
செம்பகை யார்ப்பேர் கட மதிர்வே
ஊ. வெம்பகை நீக்கும் விரகுனி யறிந்து
பிழையா மாபி னீரேழ் † கோவையை
புழைமுதற் கைக்கிளை யிதுவாய் கட்டி
யினைக்கிளை பகைநட் பென்றிக் காண்டி
விசைபுணர் குறிநிலை யெய்த கோக்கிக்

உரு - கூ. ஒன்பான்.....விருக்கைய னாகி: “ஆதிப்பா.....ஒன்
பான் விருத்தி.” அவற்றன், தலைக்கண் விருத்தியாவது - “முதற்க னெதிர்...
தோற்றமும்.” யாழ்வாசித்தற்குச் சூத்திரம்:—“கல்லிசை மடக்கை.....வினய
மாட்டுதல் கடனே” என்பது; வினயம் - தேவபாணி.

உஎ - அ. வலக்கையைப் பதாகையாகக் கோட்டின்பிசை
கை நால்விரலளவால் மாடகத்தைத் தழுவிபென்றவாறு.

வைத்து இடக்

பதாகையாவது - “பெருவிரல் குஞ்சித் தேகைய நான்கு, நிரலே
நிமிர்த்தல் பதாகை யாகும்”

“மாடக மென்பது வகுக்கும் காலைக். கருவிளங் காழ்ப்பினை
நால்விரல் கொண்டு, திருவியல் பாலிசை வடிவாக் கடைந்து, ச.தாரமும்
குகத் துளையிடற் குரித்தே.”

உக - கூ.

செம்பகை.....அறிந்து: இப்பகைநரம்புகள் படாமல் வாசிக்கு
முறைமையையறிந்து. இவற்றுள், செம்பகை - நரம்பிற்கணப்பு;
ஆர்ப்பு - நரம்பின் முழக்கம்; கூடம் - பகைநரம்பு; அதிர்வு - கம்பித்தல்.

கக - உ. பிழையாமரபின்.....கட்டியென்றது - உழைமுதலாகக்
கைக் கிளையீசுகப் பண்ணியென்றவாறு. இனி விளரி தாரம் குரல்
துத்தம் கைக்கிளை உழையென்று முறையே ஏழுநரம்பியன்றபின்னர்,
‘கண்ணிய கீழ்மூன் குடி மேது, நண்ணல் வேண்டு மீரி ரண்டு
நரம்பே.” “குரலே துத்த மினியிவை நான்கும், விளரி கைக்கிளை
மும்மூன் குடித், தளராத் தார முழையிவை யீரின், டெனவெழு மென்ப
வறிந்திடு னோரே.”

கக - ச. இளைகிளை.....நோக்கியென்றது: இளை -
இரண்டிநரம்பு;
“இளையெனப்.....அளவினவென்ப.” இளை - ஐந்துநரம்பு; “இளையெனப்

இவ்.....ஆகுமென்ப." பகையென்றது - ஆதும் முன்றும் "சின்ற.....
கடமாகும்." கடமெனினும் பகையெனினுமொக்கும். நட்பென்றது - நாலா
நரம்பு. இங்ஙனம் இசைபுணரூன் குதிரிலை எய்தநோக்கியென்க.

(பி - ம்) * 'வக்கைபதாமை'
கைக்கிளி பிசேழ்காட்டியினா'
† 'அதிர்பே கடம்' ‡ 'வேவைபுருணை முற்ற'

அ.—வே வ னி ற் க ர ண் த.

உஉந

நடு. குரல்வா யினிவாய்க் * கேட்டன னன்றியும்
வான்முறை மருங்கி † னிளந்தினு மேழினு
முழைமுத லாகவு முழைவி ருகவுங்
குரன்முத லாகவுங் குரலி ருகவு
மகநிலை மருதமும் புறநிலை மருதமு
சு. மருகியன் மருதமும் பெருகியன் மருதமு
நால்வகைச் சாதியு நலம்பெற நோக்கி

நடு. குரல்வாய்... ..கேட்டனன்: குரன்முதலாகவெடுத்த

இனி குரலாக வாசித்தான்.

கேட்டனன் - செவியாலே அனந்தான்.

(நடு) வான்முறைமருங்கித் (நடு) கேட்டனனென்க.

நடு. வான்முறையாவது - முன்கூறினவகையே ஐந்தாநரம்பா

முறைமை யின், இனி குரலாக அமுநரம்பும் வாசித்தானென்க.

நடு. குரல் குரலாகவும் குரல் தாரமாகவும்

வாசித்தானென்றவாறு.

கூக - சக. அகநிலைமருதமும்.....நோக்கியென்றது:—

அகநிலை மருதமாவது - “ஒத்த கிழமை புயர்குரன் மருதந், தத்தமும் வினரி புங்குறைவுபெற னிறையே.” இதன்பாட்டு:—“ஊர்க திண்டே ருர்தத் தின்னே, நேர்க பாக நீயா வண்ணம்.” நரம்புக்குமாத்திரை பதினாறு.

“புறநிலை மருதந் குரலுழை கிழமை, தத்தந் கைக்கிளை குரலா மேனைத், தாரம் வினரி வினரிதை வாகும்.” இதன்பாட்டு:—“அங்கட் பொங்கை பூரன் கேண்மை, திக்க னோர்நா ளாகுந் தோழி.” நரம்பு பதினாறு.

“அருகியந் மருதந் குரல்கிழமை கைக்கிளை, வினரி வினிகுர னிறையா மேனைத், தத்தந் தார மினியிலை நிறையே.” இதன்பாட்டு:—“வந்தா னுரன் மென்றோள் வளைய, கன்றாய் போதுகாணாய் தோழி.” நரம்பு பதினாறு.

“பெருகியந் மருதந் பெணுந் காலை, யகநிலைக் குரிய நரம்பின திரட்டி, நிறை குறை கிழமை பெறமென மொழிப.” இதன்பாட்டு:—“மல்லார்..... நோவவெம்முன், சொல்லத் பாண சொல்லுந் காலை, யெல்லி வந்த நன்னைக் கேண்ணாஞ், சொல்லுந் காலைச் சொல்லு நீயே.” நரம்பு முப்பத்திரண்டு. “மன்னு மனிகள் மலர்தேடி மதுவை யுண்டு வரைதோதும், பன்னு சார லையெங்கும் பற்றி யார்க்கும் வகையேபோன், முன்ன மோசை பணவாகி முழு தம் வேராய் மிடரென்றாய்த், தென்ன வென்னு மிசைவனர்த்துப் பன்னு மாத தேன்போல.”

அகநிலைமருதத்துக்கு நரம்பணியும்படி:—உழை இனி விளரி உழை கைக்
கிளை ரூரல் உழை ரூரல் தாரம் இனி தாரம் அத்தம் இனி உழை. இவை
உரைப்பிற்பெருகும்.

புரிபாடல்: கடி.

(பி. ம.) * 'கொண்டான்' † 'குத்திதுமெட்டிதுக்குரல் குலாவும்

உலக சிலப்பதிகாரம்

மூவகை * யிபக்கமு முறையுளிக் கழிப்பித்
திறத்து வழிப்பேஉர் † தென்னிகைக் கரணத்துப்
புறத்தொரு பாணியிற் பூங்கொடி மயங்கிச்

தாரத்துட்போன்றும் உழை; உழையிற் ரூரல்பிறக்கும்; ரூரன் இனி
பிறக்கும்; இனியுள் அத்தம்பிறக்கும்; அத்தத்துள் விளரிபிறக்கும்; விளரியுட்
கைக்கிளைபிறக்கும். "தாரத்துட்போன்று.....தோன் தம்பிறப்பு."

சஉ மூவகை.....கழிப்பி யென்றது:—மூவகையியக்கமாவன
மெலிவு சமம்;....."சமமெனப் படுவது தேசிக்கு வருமே."

- வலிவு

சச. புறத்தொரு..... ...மயங்கியென்றது -

புறநிலைமருதப்பண்ணில் மயங்கியென்றவாறு. அன்றியும், திறத்துள்
புறநீர்மையில் மயங்கியென் துரைப்பாரு முனர் .

சக - ச. திறப்பண்பாடுகன்ற உ ல்வை அப்பண்ணுக்கு
அடைத்தப டட்டிச் புறத்தொருபாண் யென்பது -
நால்வகைச்சாதியாகிய பெருப்பண்களையாங்கு அதன்வழிப்பிரிந்த
திறப்பண்பாடுகின்ற அளவிலே ப்ரிவிண்கண் வேளிற்பாணி பாடகினை

ந்தான்; பொழுது கண்டு கலங்கினானாதலாலே காலப்பண்ணுக்கு அமை தீத பாட்டுமொழிய வேதசில விரவினவென்க.

முற்பட மிடத்திற் பாடியபண்ணே யாழின்மேல் வைப்பதாகலின், ஈண்டு மிடத்தப்பாடல் சொல்லித்திரி; அது¹ "பருந்து மதனிழலும் லும்" என்பதனாகுகொள்க.

பாட்டு மொழி (எ) வேனிற்காலம் வந்தது; (க) காமனுக்குப் பரிசுரமாயுள்ளோர் (கக) போர்க்கோலம் கொள்ளுமென்று காமனுக்குப் படைபழைக்கும் (கஉ) குயிலோ னென்னும் (கங) படைச்சிதக்கன் கூறத் (கச) கானலந்தண்டுறைக்கண் கடலா டப்போயிருந்துழித் (கரு) கோவலனுட்பிரிவானாயத் தன்மனைவின்கணிநுந்த (கக) மாதவியும் விரும்பி (கஈ) மாளிகையின் (கஅ) வேனில்கொண்டாடும் பஞ் சரத்தினிருந்து (கக) முத்தையும் சந்தைக்கையும் (உக) வளாகத்துக் (உஉ) கைபுறையாகவேந்தி (உங) இடல்பின் வழாத யாழை வாங்கித் தொழுது கைக் கொண்டு] வேனிற்காலத்துக் கடைத்த பண்ணை (சஉ) இயக்கி (உச) மிடத்தி னாற்பாடுதலும் (சச) பன்முறைமைகெட மயங்கினுனென்று கூட்டுக.

இனி (உஎ) 'வலைக்கைப் பதாகை கோட்டொடு சேர்த்தி' என்பதுமுதலாக (சச) 'புறத்தொரு பாணியிற் பூக்கொடி மயங்கி' என்பதற்கு முன்னர்ப்பாடிய ஒன்பாண்டுகாவையின் மேற்செம்பாகுப் பன்னொழித்து பதினாற்காவையாயிய சுகோடயாழை வாங்கி வலைக்கையைப் பதாகையாக்க அக்கையால் கோடு அசை யாதபடியிடித்து இடக்கைநாதுவிரலும் மாடகத்தை யுறப்பிடித்துச் செம்பகை 'யும் சூர்ப்பும் கூடமும் அதிர்வுமாயிய பகைகீழ்க் முறைமையிற்றிழையாத நாம் பினூர் பதினாறு நார்ப்பிணையும் உழைமுதற் கைக்கீழியிறவாயாக "மெலிவிற்

¹ வேனித்தாமனி, எகௌ.

(பி. க.) * 'ஹய்குமார' † 'தெத்திகைக்காவனத்து'
அ—வேனிற் கசைத்.

உஉஉ

சு. சண்பக மாதவி தமாலங் கருமுகை

வெண்பூ * மல்லிகை வேரொடு மிடைத்த

வஞ்செங் கழுநீ ராயிதழ்க் கத்திகை

பெதிர்பூஞ் செவ்வி † யிடைநிலத் தியாத்த

முதிர்பூந் தாழை முடங்கல்வெண் டோட்டு

மே. விரைமலர் வானியின் வியனில மாண்ட

வொருதனிச் செங்கோ லொருமக னுணையி

னொருமுக ‡ மன்றி யுலகுதொழு திறைஞ்சுந்

திருமுகம் போக்குஞ் செவ்விய ளாகி

‡ யலத்தகக் கொழுஞ்சே றிளஇ || யயலது

மே. பித்திகைக் கொழுமுகை யாணி கைக்கொண்டு

மன்னுயி ரெல்லா ¶ மகிழ்துணை புணர்க்கு

மின்னிள வேனி லிளவர சாள

** னந்திப் போதகத் தரும்பிடர்த் தோன்றிய

கெல்லி மந்தக் குரலே" என்பதனான் உழை குரலான மந்தமும்,
"வலிவிற கெல்லி வன்கைக் கிளையே" என்பதனான் கைக்கிளையிறவாயான
வலிவும் இளை கிள புகை நட்டின்வழிகளிலே பொருந்தப்பார்த்துக்
குரல்நரம்பினையும் யாழிற்று அகப்பட்ட நரம்பாகிய இனிநரம்பையும்
முற்பட ஆராய்ந்து இசை யோர்த்து அதன்முறையே அல்லாத
நரம்புகளையும் ஆராய்ந்து இசையோர்த்துத் தீதின்மையறிந்து
உழைமுதலாகவும் உழையீராகவுமென மந்தமுதலாகவும் மந்தமீராகவும்
குரல்நரம்பு மந்தமானபோது குரல்நரம்பே முதலமுடிவுமாகவும்
அகநிலைமருதமும் புறநிலைமருதமும் அருகியன்மருதமும்

பெருகியன்மருத முமென நால்வகைச் சாதிப்பெரும்பண்கள் (131)

வினிலம் பெற வலிவு மெலிவு சமமென்னும் மூலகை
இயக்கும்முறைமையிலே ஆராய்ந்துபாடிப் பின்னர்
மாத்திரைகுறைந்ததிற் பண்ணைப்பாடுமேல்வைக்கண் அப்பண்ணை இனி
தாகப்பாடி நெகிழ்வுற்ற மனத்தினளாய் அயர்ந்தாளெனவுமாம்.

சரு. தமாஸம் - பச்சிலை.

சஎ. கத்திகை - தொடைவிசேடம். சஅ. இடைநிலம் -

தொடைநடு.

சஎ - க. கத்திகையாகிய பூஞ்செவ்வியில் இடையிடையிற்
தொடுத்த தாழைத்தோட்டிலே.

கட்டித்

இஉ. ஒருமுகமன்றி - ஒருதிக்கின்றி.

ருஉ - க. உலகெனாந்தொழும் திருமுகமென்றது,

காமஞ்ஞாயதலால்.

இச. அலத்தகம் - அரத்தகம்; சாதிவிக்கம். சேறு -

குங்குமமும் அது அம் தேய்த்த குழம்பு.

[கொண்டு

இச - இ. அத்தோட்டுக்கயலதான பித்திகைமுகையதனை

எழுத்தாணிபாகம்

இஎ. இளவரசாளன் - கெறிப்பட்டுச்செய்யாத ஒருவன்.

(பி - ம) * 'மல்லிகை விரிபொழுது' † 'இடைநிலத்து' ‡ 'அந்தியுழலகு'
{ 'அத்தகை' || 'அல்லது' ¶ 'மகிழ்தனைப் புனர்க்கும்' ** 'அத்தியப்பொதவி'

உக

உஉக

சி ஸ ப் ப தி க ள ர ம்

திங்கட் செல்வனுஞ் செவ்விய னல்லன்

கஉ. புணர்ந்த மாக்கள் பொழுதிடைப் படுப்பினுந்

தணர்த மாக்க டர்துணை மறப்பினு

நதும்பு வானியி னல்லுயிர் கோ.

லிறும்பு தன்றி⁰⁰ தறிந்தி மின்னென

வெண்ணெண் கலையு மிசைந்துடன் போதப்

கடு. பன்னுந் திறனும் புறங்கூறு நாவிற

றாவா யலிழர்த தனிப்படு காமத்து

விளைபா மழலையின் விரித்துரை யெழுதிப்

பசர்த மேனியள் படருறு மாலைபின்

* வசர்த மாலையை வருகெனக் கூடய்த்

கடு. தாமலர் மாலைபிற் றுணிபொரு ளெல்லாங்

† கோவலற் களித்துக் கொணர்க லீங்கென

மாலை வாங்கியு ; வேலரி செடுங்கண்

கல மறுகிற் கோவலற் களிப்பத

திலகமு மளகமுஞ் சிறுகருஞ் சிலையுங்

எடு. ‡ குவளையுங் குமிழுங் கொவ்வையுங் கொண்ட

மாதர் வாண்முகத்து டதததிய நொக்கமொடு

கடு. செவ்வியனல்லன் - கோட்டமுடையான்.

கஉ. பொழுதிடைப்பரித்தல் - கூடியிருக்கிற இல்லிலே புணர்ந்து

ஊடன் முதலாயினவற்றான் விட்டிருத்தல்.

கக.

தணத்தல் - நாழுகையிடும் & காழுகையிடும் நீக்குதல்.

(பா) நமும்பு வாளி நல்லுயிர் கோடல்:— நமும்புவாளி, எழுவாய்.

அறிந்தீமின் - அறிமின்.

கரு. இவையிற்றைப்பழிக்கும்.

௪. தனவாயவிழ்ந்த - தனை கட்டவிழ்ந்தருளைந்த;

[தன்ருதல்.

என்றது தன்வரைத்

- எ. காமத்தையுடைய மழலை; வினையாமழலை

முற்றாமழலையோடெழுதலாவது பேசிப்பேசியெழுதுகை.

- வெளிப்படாமழலை.

(சக) தாழைப்பூந்தோட்டிற் (கரு)

கொண்டு (கஎ) எழுதினனென்க.

பித்திகைமுகையைய எழுத்தாணியாகக்

கஅ. படருதுமலை - நினைவுகூரும் மலைப்பொழுது.

கக. வசந்தமலை - சேடி.

கஎ - எக. இத்தன்மையளாய் ஊடல்தவிர்த்து, கோவலனுக்கு
தூதம் விடுத்தானென்க.

ஒலையும்

எஉ. நெடுங்கண் - வசந்தமலை

(பி. ம்)* 'வயத்தமலைவகுப்புகள்' † 'கோவலாக்குணர்ந்திக்கொணர்க' ‡
‡ குழறுக்குமிழுப்'

அ.—உ வ னி ற் க ா தை.

உஉ௭

காதலிற் றேன்றிய கண்கடு வரியும்
புயல்கமந்து * வருந்திப் பொழிகதிர் மதிபத்துக்
கயலுலாய்த் திரிதருங் காமர் செவ்வியிற்

அ௧. பாகுபொதி பவளந் திறந்துநிலா வுதவிய
நாகிள முத்தி னகைநலங் காட்டி

‘ வருகென வந்து போகெனப் போகிய
கருநெடுங் கண்ணி காண்வரிக் கோலமு
மந்தி மாலை வந்ததற் கிரங்கிச்

அ௨ சிந்தைநோய் கருமென் சிறுமை நோக்கிக்
கிளிபுரை கிளவியு மடவன நடையுங்
கனிமயிற் சாயலுங் கரந்தன ளாகிச்
செருவே னெடுங்கட் சிலதியர் கோலத்
தொருதனி வந்த ஷர்வரி யாடலுஞ்

க௩. சிலம்புவாப் புலம்பவு மேகலை யார்ப்பவுங்

‘ கலம்பெறு துகப்பினன் காத னோக்கமொடு
திறத்துவே ருயவென் சிறுமை ; நோக்கியும்
புறத்துநின் ருடிய புண்புற வரியுங்

கோதையுங் குழலுந் தாதுசே ரளகமு
கூடு மொருகாழ் டி முத்தமுந் திருமுலைத் தடமு
மின்னிடை || வருத்த நன்னுத ிரூன் நிச்
சிறுகுறுந் தொழிலியர் மறுமொழி யுய்ப்பப்

எள. கண்கூறுவரி - பிரதமதேசத்தில் நடித்தநடிப்பு; இஃது ஒருவர் கூட்ட
வன்றித் தானேவந்து நிற்குந்லைமை.

அஉ - கூ. அழைக்கவந்து போகச்சொல்லிப் போகியநடம்;
பஸ்கா லும்வந்து காணும்படி நடித்தநடம்.

அரு - க. வருத்தமறிந்து தன்வழவுகாரந்து சிலையர்வழவுடன்
யாமல்வந்து நடித்தநடிப்பு. உள்வரி - வழவுமறைத்தல்.

தமராதி

கடி. திறத்துவேருடிய சிறுமை : இவன் கீக்கத்த ஆற்றுமை
தென்க.

கடின்

கக. புறவரி - இவனுடனணியாது வாயிற்புறம்பிரின்றுடிய
நடிப்பு.

கக. தோன்றி - வந்தனாகாதே புறவாயிலிலேநின்று.

கஎ. சிறுகுறுந்தொழிலியர் - சிலையர். மறுமொழியுய்ப்ப -
சொல்ல.
மறுமாற்றம்

¹ அஉ - க. தக்கயாகப்பரணி, உசர - உரை, மேல்.

(பி - ம்) * 'வருத்தியபொழி' † 'கலம்பொருதுகப்பு'
'முத்தமுஞ்செழுமுலை' || 'வருத்த'

3 தோக்கிப்புறத்த உஉறு

சிலப்பதிகார

ம்

புணர்ச்சியுட் பொதிந்த கலாந்தரு * இளையி
விருப்புற மொழிப்பொருள் கேட்டன ளாகித்
கூற தளர்ந்த சாயற் றகைமென் கந்தல்
இளர்துவே ருபிய இளர்வரிக் கோலமும்
பிரிந்துறை * காலத்துப் பரிந்தன ளாகி
பென்னுறு ; இளைகட்டுத் தன்னுறு துயரர்
தேர்ந்துதேர் துரைத்த தேர்ச்சிவரி யன்றியும் கூற 5

வண்டவர் கோதை மாலைபுண் மயங்கிக்
கண்டவர்க் குரைத்த காட்சி || வரியு
மடுத்தித் தவர்முன் மயங்கிய மயக்க
மெடுத்தவர் தீர்த்த வெடுத்துக்கோள் வரியு
மாடன் மகளே யாதலி னாயிழை

கூற பாடுபெற் றனவப் பைந்தொடி தனக்கென
வணித்தோட்டுத் திருமுகத் தாயிழையெழுதிய
மணித்தோட்டுத் திருமுக மறுத்ததற் றிரங்கி
வாடிய வுள்ளத்து வசந்த 7 மாலை

கூ - கூ. புணர்ச்சி மிமித்தமாகப் புலந்து தன் சிலையர்க்குச்
சொல்லி விட்டவார்த்தையைக்கேட்டு அப்படியன்றிப் புலந்து
தான் கடித்துப்போன கடம்.

சொன்னேனாகக்கொண்டு

கூக - ச. தேர்ச்சிவரியாவது - தன்னுறவுமுறையார்க்குத்
விசாரித்துச்சொன்ன நடம்.

தன்விதன ம்களை

கூக. கண்டவார்க்கு-கண்டவரெல்லார்க்கும், உரைத்தல்-தன்விதனத்தைச்
சொல்லுதல். காட்சிவரியாவது - தன்வருத்தம் பரூங்காணும்படி நடித்த நடம்.

கூடி. எடுத்துக்கொள்வரியாவது - கையறவெய்திவீழ்ந்தாளாக
பிறர் எடுத்துக்கொள்ளும்படி நடித்த நடம்.

வீழ்ந்து

எள - கூடி. "வரியென்ப படுவது நெறித்தே",

"அவற்றுள், கன்
கடென்பது.....தன்மைத் தென்ப", "கான்வரியென்பது... ..தன்மைய
தாரும்", "உள்வரியென்பது.....ஆடுதற்குரித்தே", "புறவரி யென்பது...
.....விடைபெற வதுவே", "கிளர்வரியென்பது.....நிற்பதுவே", "தேர்ச்சி
யென்பது... ..தேர்ச்சிவரி யாரும்", "காட்சி யென்பது.....பரிந்துநிற்
பதுவே", "எடுத்துக் கொள்ள... ..எடுத்துக்கொள்ளே."

வரியென்றது, நடத்தை.

கூக. (ப.) மகளை: ஐ, இடைச்சொல். ஆயிழையென்றது,
இவன் வசத்தமாய்; அன்மைவினி.

கூகினை

(பி - க்) * 'கிளவியிருபுமம்' † 'காலத்தம்' ‡ 'கிளருர்க்குத்' §
'கிளவியிருபுமத்தே' ¶ 'மாண்புத்தோடல்'

'வண்டமர்கோதை

அ. — வேணிற் காதை.

தோடல் கோதைக்குத் துணந்துசென் துரைப்ப
 ககடு¹ மாலை வாரா ராயினு மாணியை
 காலகாண் குவமெனக் கையறு நெஞ்சமொடு
 பூமல ரமளிமிசைப் பொருந்தாது வதிந்தனன்
 மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி தானென்.

வேண்பா.

- க. செந்தா மரைவிரியத் தேமாவ் கொழுந்தொழுக
 * மைந்தா ரசோக மடலவிழக்—கொந்தா
 ரிளவேனல் வந்ததா லென்னாங்கொ லின்று
 வளவேனற் கண்ணி மனம்.
- உ. ஊழினி² ரெல்லா முருகிலான் தன்னாளை
 † கூடுமி னென்று குயில்சாற்ற—நீடிய

வேண்பா ணிக்கலந்தான் மென்பூந் திருமுகத்தைக்
 கானற்பா ணிக்கலந்தாய் காண்.

தகள பொருந்தாது - கூடாது.

(கடி) வேனிற்பள்ளியேறி (உக) யாழ் கைவாங்கி (உச) மயங்கி (சஅ) மாலைபின் நடுவுவைத்துத் தொடுத்த (சக) தாழைப்பூந்தோட்டிலே (கஎ) எழுதி (கக) அம்மாணைய வசந்தமாலைகக்கொடுத்து (எக) அவனைக்கொண்டுவருக வேன, (எஉ) அவன் (எக) சென்று கொடுத்துழி, கோவலன் வரியைப்பராட்டி இப்படன் (கக) பாடுபெற்றனவென்று சொல்லக்கேட்டு (ககஉ) இரங்கிச் (ககச) சென்றுரைப்ப (ககநு) வாராராயினும் (ககஉ) காணிகாண்போமெனச் செயலற்றுப் (ககஎ) பாயலிற் பொருந்தாது வந்தித்தன்னெனக் கூட்டுக.

க. மைந்து - அழகு. கொத்து, கொந்தென, மெலிந்தது.

இது, கூனி ஓலைகொண்டு செல்லுகின்றகாலத்துத் தன்னுள்ளே

சொல்லியது; கோவலனுக்கு அவன் சொல்லியதுஉமாம்.

உ. இக்காலையில் அவன் செய்தபடியைக்

கோவலனுக்கறிவிக்கின்றான்:—

சாற்ற நீடிய கானலிற் பாட்டிலே வருந்தினாய்;
கோவலன் கையிலே ஓலையைநீட்டினான்.

இதனைக்காணென்று

¹ சிவசுந்தராமணி, க. அக, ந. மேற்.

² அல்லாமென்பது, சிதபான்மை முன்னிலைகன்வருமென்பதற்கு இதுமேற் கோள்; தொல். பெயர். கு. கக - ந; இ - வி. கு. ககக - உரை, "பொதுய்ப்புதோறல்கும் பூங்கனிசூழ்நிலை, வகுபெயர்த்தன்ன நிலவாழ்க்கையிட், டகமலையுயிரிவிருடையோனக, கையறத்தறப்போர்க் கழுவலபொல.....தவல" (மு. உசக) என்பது இக்கே அறிதற்பாலது. (பி. கி.) * 'மந்தராலேகம்' † 'உழிசெய்த'.

க - உ. செடியோன் குன்றமும்.....புன்னன்னாட்டு

செடியோன் குன்றம் - வேங்கடமலை. தொடியோன் - பெண்பாற்பெயராத் துமரீயென்பதாயிற்று. ஆகவே தென்பாற்கண்ணதோர் ஆற்றிற்குப் பெயராம். ஆனால், செடியோன்குன்றமும் தொடியோன் நதியுமென்றது பொய்முமென்றது என்னையெனின், முதலாழியிதுதிகண் தென்மதுவாயகத்துத் தலைச் சங்கத்து அகத்தியனரும் இமையனரும் துமாவேளும் * மாந்திரியர் முடிநாகராயரும் நீதியிங்கிழவனும் என்றவருள்ளிட்ட நாலாயிரத்த நானூற்று நார்பத்தொன்பதின்மர் எண்ணிமத்த பரிபாடலும் முதுநாளாயும் முதுதருதும் கனரியாலிபுமுள்ளிட்டவற்றைப் புணர்ந்து தெரிந்து நாலாயிரத்த நானூற்று நார்பத்திரியாண்டு ' இரீயினர் காய்சினவழிமுதற் கடுங்கோளீறு புன்னார் என்பத்தொன்பதின்மர்; அவருட் கனியார்க்கேறினார் எழுவர் பான்முயருள் ஒருவன் சுயமாகித்தியனாகிய நீலந்தருநீருநிப்பா னடியன் தோல்காப்பியன் புலப்படுத்த இரீயினன். அக்காலத்து அவர்நாட்டித் தேன்பாஸி முகத்திற்கு வடவெல்லையாகிய பசிநா னியென் னுமாற்றிற்கும் துமரீயென் னு மாற்றிற்குமிடையே எழுநூற்றுக் காவதவாறும் இவற்றின் கீர்மலிவானென மலிந்த சந்தேங்கநாடும் ஏழ்மதுவாநாடும் ஏழ்முன்பாலைநாடும் ஏழ்கின்பாலை நாடும் ஏழ்துன்றநாடும் ஏழ்துணகாநாடும் ஏழ்துண்பாலைநாடும்மென்றும் இந்த நார்பத்தொன்பதநாடும் துமரீ கொல்லமுதலிய பன்மலைநாடும் காடும் கதியும் பதியும் தடகீர்க்குமரி வடபெருங்கோட்டின்காறும் கடல்கொண்டொழி தலைற் குமரியாகிய பொய்மென்றொன் னுணர்க. இஃது என்ன பெறுமா தெனின், ' "வழிவே லெறிந்த வான்பகை பொருது, பஃதுனி யாற்றுடன்

பன்மலை படுக்கத்துக, குமரிக் கோயில் கொடுங்கடல் கொள்ள" என்பதனானும், கணக்காயுதிமகனார் நக்கீரனருரைத்த இறையனார்பொருளுடையானும், உரையாசிரியாகிய இலம்பூரணவடிகன் முகவுரையானும் பிறவாற்றானும்பெறுதும். அஃது அற்றுக, வடக்கின்கண் வேங்கடமலை தெற்கின்கட் குமார்க்கடலெனக் குதியாற் கூறினவர் தீழ்பான் மேல்பாற்றுகு எல்லாகூறுதது என்னை? யாவெனின், நெயிந்திகையாகிய வடபாற்கெல்லை குன்றமென்றும் தென்பாற்கெல்லை குமரிப் பெளவமென்றும் கூறினமையான் ஒழிந்ததிகைசகட்டு ஒழிந்த பெளவம் எல்லை யென்பதாயிற்று; என்னை? "வேங்கடங் குமரி தீம்புனற் பெளவமென், திற் றான் கெல்லை தமிழது வழக்கே" என்றார் சீகண்டியாபுமாதவின். அன்றியும் * வடதிகைசக்கண் வடிகொழிந்த திரிபுடைமொழி பலவுளவாகலான் மலையெல்லை கூறி ஒழிந்த திகைமூன்றிற்கும் திரிபின்மையாற் கடலெல்லைகூறினாரெனினு மமைபும்.

(இ - ள்.) வடக்கின்கண் வேங்கடமலையும் தெற்கின்கட் குமார்க்கடலும் கிழக்கின்கண்ணும் மேற்கின்கண்கண்ணும் ஒழிந்த கடல்களுமே தமிழ்நாட்டிற்கு எல்லையென்று கூறுபடுத்த மூவேந்தருடைய குளிர்ந்த புனையுடைய நல்ல நாட்டிடத்தென்க.

¹ இரீபினார், பிறவினை. ² சிலப்பதிகாரம், கக. ௧௮ - ௨௦. ³ "வடதிகை மருங்கின் வரிகு வரம்பாக." (பி - ம்.) * 'முரிஞ்சிபுர'

அ.—வே னி ற் க ா ன த.

உகத

௩ - ௪. மாட மதுரையும்.....வந்த திவனென
இந்த நகரம் நான்கிற்கும் மாடமுதலிய நான்கும் அடை.

(இ - ன்.) மதனையும் உறந்தையும் வஞ்சியும் புகாருமென்னும்
காங்கு நகிற்கும் அரசனாய்த் தன் தேரும் புரவியும் யாணையும் சேனையும்
இச்சொன்ன முறையே வைத்து வீற்றிருந்த புகழ்மைந்த
சிதம்பிண்புகடைய மாராணிய மன்னனுக்கு மனமகி மூன்றுணையாகிய
இன்பக்கதத்தரும் இளவேனிலென்னும் இளவரசன் இப்பொழுது
இங்கே வந்துவிட்டானென்றென்க.

வந்தது, வருமென்னும் எதிர்காலத்தை இறந்தகாலத்தாற் கூறினார்;
விரைவு; என்ன? "வாராக் காலத்து நிகழும் காலத்து, மோராவற்கு வருஉம்
விளைச்சொற் கிளவி, யிறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல், விரைந்த
பொருள வென்மனார் புலவர்" என்று நாகலின் இஃது
என்சொல்லியவாறே வெனின், காமனுக்குத் தேர் தென்ற லும், புரவி
கிள்ளையும், யாண அந்தியும், சேனை மகளிருமாதலாந்தேர்
தென்னர்காவலும், புரவி கிள்ளிகாவலும், யாண
சேரமான் காவலுமாகித் தானும் தன்சேனையும் புகாரில் வீற்றிருந்தானென்பது
கருத்து. அஃது, "உருவி ளான னொருபெருஞ் சேனை, யிலகம ராட்டி யெதிர்
நின்ற விலங்கி" எனபதனாலும், "மகர வெல்கொடி மைந்தன் சேனை, புகரறு
கோலங் கொள்ளுமென் பதுபோல்" என மேறகூறுதலாறுமுணர்க, "தின்பரித்
தென்றலர் தேருந் தார்புண், வண்பரிக்கிள்ளையு மாலை யாணயும், கண்கடைப்
படுகொலைக் காமர் சேனையு, மெண்படப் புகுந்தன விடதி கார்த்தனே" என்றார்
பிறருமெனக்கொள்க.

அ - கங். வளங்கொழு பொதியில்.....பணிமொழி கூற

(இ - ன்.) வளமைபொருந்திய பொதியத்து முனிபயந்த
இளங்காலாகிய தன் குயிலோனுக்கு இசைத்தனனாதலானே
காமன்சேனையாயுள்ளாரெல்லாம் கோலங்கொண்மனென் னும்
பொருள்பட ப்பப் பூங்கொடிகண்மிடைந்த சோலை யென் னும்
பாசுறையிலிருக்கும் அக்குயிலோனென்னும் சின்னமுதி காற்றாதன் தன்
க்குப் பணித்தமொழியைச் சேனைக்குக் கூறவென்க.

இனங்காற்றாதன - தென்றலாகியதுதன் ;
 இனையகாற்றாதனென்று மாயிறது; ¹ காற்றாதன - ஓட்டன் சேனை -
 மகளிர். கோலங்கோடல் - அக்கா லத்திற்கேற்பனவுகித்த முடித்துப்
 பூசிப பூணுதல்; போர்க்கோலமென்றுமாயிறது. படையுள்படுவான்
 - சிலை மூதி; "சேனையுள் படுகரை யாணையி னேவி" என்றா
 கதையிலும், பண்மொழி - காற்றாதன் பணித்தமொழி. பணித் தல் -
 அருளிச்செய்தல்; திசைச்சொல்; ² "மண்டல மேபணி யாய்"
 என்பது போல; பணிவிடையென்னும் வழக்குமது.
 கச - அ. மடல்விழ் கானல்.....பள்ளி யேறி

¹ தொல்காப்பியம், வீணப்பியல், கு. சச.

² கிவளி - சோழன்.

³ சிலப்பதிகாரம், இ: உஉச-இ.

⁴ சிலப். அ: ௧௦ - ௧௧.

⁵ „ உக: உஇ௦.

⁶ திருச்சித்தம், ௧௪௪.

உஉஉ

சிலப்பதிகாரம்

(இ - ன்.) கடலாட்டாகிய விளையாட்டின்கண்ணே மடல்விழுங்கான
 லிடத்துக்கோவலோடு ஊடுதலாலே தமிழனாய்த் தன்மணியிழக்க கரிய
 மலர்போலும் கெழியகண்ணையுடைய மாதவி அதற்குவிரும்பிப் பருவத்திற்சூப்
 பொருந்த வானிலையுறவுயர்ந்த மேனியினில் ஒருபக்கத்த லிலாமுற்றத்தே
 யேறியென்க.

விளையாட்டினுள்ளேன்றார், விளையாட்டுப்பூசல் விளையாவிற்றென்னும் வழக்
 குப்பற்றி.

கஅ - உஉ. மாணியை.....கையுறை யேந்தி

(இ - ன்.) அந்த மாட்சிமைப்பட்ட இழையினையுடையான் முத்தும் சுந்
 தும் அக்காலத்திற்கு எப்பொழுதும் தான் கடனாக இடக்கடவ திறையாகலான்

முன்சென்ற பின்பணிக்காலத்திற் குங்குமத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட முகைமுற்ற மாகிய பரப்பிலே அம்முத்தையும் சந்தையும் கையுறையாக ஏந்தியென்க.

கையுறை - காணிக்கை. ஏந்தியெனவே பூண்டு

பூசியுமென்பதாயிற்று. காணிக்கைகாட்டுவார்

காண்பார்முன்றிலிற்கொணர்ந்து காட்டுவாராகலிற்

கொண்கைமுன்றிலில் ஏந்தியென்றார். முகைக்குமுற்றம் மார்பு.

உக - க. அதிரா மரபின்..... இருக்கைய ளாகி

(இ - ள்.) மாதக் பணிமொழிகூற, அதற்குவிரும்பி ஏறிப் பூண்டு, பூசி ஒன்பது வகைப்பட்ட இருப்பினுள் முதற்கண்ணதாகிய பதுமாசனமென்றும் துசனத்திருந்து கோவைகலங்காமரபிணையுடைய யாழைக் கையின்வாங்கிக் கண்டத்தால் முத்துற மதாரதேமாகப்பாடி அதுமயங்கிக் கலத்தாற் பாடத் தினவென்க.

தொடங்

இதனுள் விருத்தியென்பது இருப்பு; ஓவியநூலுள் நிறத்தல் இருத்தல் கிடத்தல் இயங்குதலென்னும் இவற்றின்விகற்பங்கள் பலவுள். அவற்றுள் இருத்தல்:—திரிதரவுடையனவும்திரிதரவில்லையென இருபகுதிய. அவற்றுள் திரிதரவுடையன:—யானை தேர் புரவி பூனைமுதலியன; திரிதரவில்லை ஒன்பது வகைப்படும். அவை:—பதுமுகம், உற்கட்டிதம், ஒப்படிவிருக்கை, சம்புடம், அயமுகம், சுவத்திகம், தனிப்புடம், மண்டிலம், ஏகபாதம் எனவிலை; என்னை? “பதுமுக முற்கட் டிதமே யொப்படி, யிருக்கை சம்புட மயமுகஞ் சுவத்திகந், தனிப்புட மண்டில மேக பாத, முளப்பட வொன்பது மாகுந், திரிதர வில்லை விருக்கை யென்ப” என்றாகலானும், ¹ “பன்னுள் கழிந்த பின்னர் முன்னு, னென்மெய்ப் பாட்டினு ளிரக்க மெய்க்கீறிடு, யொண்வினை யோவியர் கண் ணிய விருத்தியுட், டியத னும்பர்த் தான்குறிக் கொண்ட, பாவை நோக்கத் தாரணம் செய்தி” எனப் பெருங்கதைபுட் கூறின மையானுங்கொன்க.

இனி ந ட ட கதாலா ! இவ்விருப்பை ஐம்பதென
 விரிவரையறையாற்குறித் தொகையரையறைக. துவார், அவற்றை ஒன்
 பதினடக்கினுரெனவுணர்க;என்னை? “ஆதிப்பா விருத்தி யைப்பதிற்
 புலவேர, ரோதிக் கொண்டன ரொன்பான்
 விருத்தி” என்றாராகலின்.

1 பெருங்கதை, தருமதசம்பந்தம், ௪௪ - அ.

அ.—வே வனி'ற் காதை.

உகக

அவதன், நலுக்கண்கிருத்தியாவது - பதுமாசனம். இதனூற்சொல்லி
 யது, அதிராமரபிணையுடைய யாழைக் கையின்வாங்கிப் பதுமாசனமாகவிருந்த
 வன் தனக்கு நாயகனின்மையால் தியாதநாயகனாக மானதத்தானோக்கி எதிர்முக
 மாகவிருந்து வாசித்தலைக் கருதினானென்பது. என்னை? “முதற்க னெதிர்
 முக ரோக்கி நயத்தக, வொருவ னாகிய தோற்றமும்” என்றாராகலின்.

யம்

யாழ்வாசிக்குமுறையை, “நல்லிசை மடந்தை நல்வெழில் காட்டி, யல்லி
 பங்கயத் தயனினிது படைத்த, தெய்வஞ் சான்ற திஞ்சுவை நல்யாழ்,
 மேயபெற வணங்கி மேலொடு கீழ்புணர்த், திருகையின் வாங்கி யிடவயி

னிரீஇ.

மருவிய வினய மாட்டிதல் கடனே” என்பதனானறிக; வினயம் -

தேவபானி.

உஎ - அ. வலக்கைப் பதாகை.....மாடகத் தழீஇ

(இ - ன்.) வலக்கையைப் பதாகையாகக் கோட்டின்மீசையேவைத்து இடக்கைநாள்விரலான் மாடகத்தைத் தழுவினென்க.

பதாகைக்கையாவது பெருவிரல்குஞ்சித்த ஒழிந்த விரலெல்லாம் நீமிர்தல்; என்னை? “எல்லா விரலு நீமிர்த்திடை யின்றிப், பெருவிரல் குஞ்சித்தல் பதாகை யாகும்” என்றாராகலின். மாடகம் - வீக்குங்கருவி. அது முன்னர்¹ ஆணிபென்பதனுட்குறினும்.

உக - ௩௦. செம்பகை யார்ப்பே.....விரகுனி யறிந்து

செம்பகை ஆர்ப்பு கூடம் அதிர்வென்னுநான்கினும் செம்பகை தாழ்ந்த விசை=இன்பமின்றியிசைத்தல்; ஆர்ப்பு மாத்திரையிறந்த சுருதி=ஒங்க விசைத்தல்; கூடம் இசைநிறவாதது=தன் பகையாகிய ஆளுநரம்பிவிசையிற் குன்றித் தன்னோசைமழுங்கல்; அதிர்வு நரம்பைச்சிதறவுந்தலெனக்கொள்க. இதனை, “இன்னிசை வழிய தன்றி விசைத்தல்செம் டகைய தாகுஞ், சொன்ன மாத்திரையி னோங்க விசைத்திடுஞ் சுருதி யார்ப்பே, மன்னிய விசைவ ராது மழுங்குதல் கூடமாகு, நன்னுதால் சிதற வுந்த லதிர்வென நாட்டி னாரே” என்பதனுக்கொள்க; இது பஞ்சபாசீயம்.

அன்றி, ² “செம்பகை யென்பது பண்ணோ டிளரா, வின்பமி னோசை யென்மனார் புலவர்”, “ஆர்ப்பெனப் படுவ தனவிறந் திசைக்கும்”, “கூடமென் பது, குறிபுற விளம்பின், வாய்வதின் வராது மழுங்கியிசைப் பதுவே”, “அதிர் வெனப்படுவ திழுமென லின்றிச், சிதறி யுரைக்குந ருச்சரிப் பிசையே” எனக் கூறினாருமுனர். இவைநான்கும் மாக்குற்றத்தாற் பிறக்கும்; என்னை? “நீரிலே நிற்ப லுழுகுதல்வேத விஸமயக்குப், பாரிலே நிற்ப லிடிவீழ்த னோய்மரப் பாத் படல்தோ, னேரிலே செம்பகை யார்ப்பொடு கூட மதிர்வுநிற்தல், சேரிலேந் பங்க ணிறமயக்குப் படுஞ் சிற்றிடையே” என்றார்.

(இ - ன்.) இச்சொல்லைப்பட்ட பசுநரம்புநான்கும் புகாமல் நீக்குமவிரைக் கடிப்பிடித்தறிந்தென்க.

௩௧ - ௨. பிழையா மரபின்.....இதுவாய்க் கட்டி

¹ செப்பங்காரம், காணல்வி, பக். ௨௦௩.

² சேவசித்தாமணி, எகக - ௧. உரை. மேற்.

உகச

இலப்பதிகாரம்

(இ - ன்.) மயங்காமரபிணையுடைய இப்பதிஞற்கோவையாகிய
சகோட யாழை உழைஞரலாகக் கைக்கிளை தாரமாகக் கட்டியென்க.

இஞ்ஞான்முதலேழினும் முற்றேன்றியது தாரம்; "தாரத்துட் போன்று
முழையுழை புட்டோன்று, மோருங் குரல்குரலி னுட்டோன்றிச் - சேருமினி,
புட்டோன்றக் தத்தத்தட் போன்றம் விளரியுட், கைக்கிளை தோன்றம்
பிறப்பு" என்பதனால், தாரத்தில் முகத்திப்பிப்புகாகிய உழைஞரலாகக் கைக்கிளை
தாரமாகிய கோடிப்பால் முகத்திப்பிக்கக் கட்டியென்க.

உக - ச. இண்ணகிளை.....எய்து கொக்கி

இண்ணகிளை பகை கட்டுபென்று சொல்லப்பட்ட
தரம்பு; என்னை? "இண்ணயெனப் பங்வு கீழு மோலு,

தால் கிலும்; இண்ண-இரண்டு
மண்ணயத் தோன்று மளவின
வென்ப."

கிளை-ஐந்து தரம்பு;
யினியே துத்தம் விளரி,

என்னை? "கிளையெனப் பங்வு களக்குங்
கைக்கிளை யெனவைக் தாரு மென்ப."

காலை, குரலே

பகை - துதும்முன்றும்; "கின்ற தரப்பிற் க' துமுன்றஞ்,
நிற்பது கூடமாகும்." கூடமென்றும் பகையென்றுமொக்கும்.

சென்றபெற

தப்பு - * நாலுபாம்பு.....

(இ - ன்.) இந்நான் கன ன் இசைபுணரு ம் குதிரில்லையப்
பென்க.

பொருந்தநோக்க

கூடு. குரல்வா யினிவாய்க் கெட்டனம்—(இ - ன்.)
எடுத்த இனிசுரலாக வாசித்தானென்க.

கு ரல்முதலா க

இனி வட்டப்பாலை இடமுண்டத்திரிபு கூறுகின்றார். “குன்றாக் குரற்பாதி
தாரத்தி லொன்று, நடுவ ண்கைகளை யாக்கிக் - கொடியிடைபாய், தாரத்தி
லொன்று விளரிமே லேறடவந், நேரத் துருமுலா கின்று.” என் -
னின், உழை குரலாகிய கோடிப்பாலைநீர்க் இடமுண்டத்திரியுமிடத்துக்
குரல்சுரலாயது செம்பாலை; இதனிலே குரலிப்பாதியும் தாரத்திலொன்
றும் இரண்டின் அந் தாரத்திலே கிடையாக்கித் தாரத்திலே கின்ற சூரலாக
விளரியின்மேலேறடவிளரி
குரலாய்ப் படுமலைப்பாலையாம்.
பாலையாம். † இனி குரலாயது

இம்முறையே தத்தம் குரலாயது செவ்வழிப்
அரும்பாலையாம். கைக்களை குரலாயது மேற்
செம்பாலையாம். தாரம் குரலாயது விளரிப்பாலையாம். என
அந்தரமைந்த நீக்கி உறழ்ந்து கண்டுகொள்க. இவ்விடத்தில் தார

நரம்பின் அந்தரக்கேசலத் தாரமென்றது “தன்னமுந் தாழ்முந் தன்வழிப்படா” என்னுஞ் சூத்திரவிதியா னென்க. இவ்வேழு பெரும்பாஸையினைபும் முதலழித்து நூற்றுமூன்று பண்ணும் பிறக்கும்; அவற்றன் செம்பாஸையுப்பிறக்கும் பண்கள்:—பாஸையூழ், நாகராகம், ஆகரி, தேடி, கௌடி, காந்தா ரம், செந்துருத்தி, உதயகிரியெனவிலை. பிறவும் விரிப்பின் உரைபெருகுமாதலின் அவற்றை வந்தவழிக்கண்டு கொள்க. “காற்பெரும் பண்ணுஞ் சாதி நான்கும், பாற்படு திறனும் ப ி னெனப் படுமே”
 ‘சூர்’.

(பி - ம்) * ‘தாண்டாமடி’ இஃ ஐந்தாதாமடி, டாகுருதாமடி. † ‘விளிகுரலாயது’

அ.—வே வ னி ற் க ா ன் த.

உகஉ

௩௫ - க. அன்றியும்.....ஏழினும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் இனிசூரலாக வாசித்தலையன்றி

முற்கூறியவகையே ஐந்து நரம்பானமுறைமையின் எழுநரம்பும் வாசித்தாளென்றவாறு.

௩௬ - சக. உழைமுத லாகவும்.....கலம்பெற நோக்கி

உழை கு ர ன்முதல் உழை கு ர லீறுவுள்ள நான் கிற்கும்

அகநிலைமருதமுதற் பெருகியன்மருகம் ஈறுவுள்ள நான்கும் தீரனிறை.

(இ - ள்.) முன் அணிந்தமுறையே உழைகுரலாய கோழிப்பாலை

அகநிலை மருதமாகவும், உழைகுரலாயக் கைக்கிள்ளகுரலாய நேற்செம்பாலை புறநிலைமருத மாகவும், குரல்குரலாய செம்பாலை அருகியன்மருதமாகவும், குரல்தாரமாயத் தாரங்குரலாயவிளரிப்பாலை பெருகியன்மருதமாகவும் இச்சொல்லப்பட்டசாதிப் பெரும்பண்ணையும் ஓசையினிமைபெற நோக்கியென்றவாறு.

சஉ. மூவகை யியக்கமு முறையுளிக் கழிப்படி

(இ - ள்.) வலியும் மெலியும் சமனுமென்னும் மூவகைப்பட்டஈருதியும் நிற்குநிலைமையிலே நிறுத்தி முறையானே அத்தொழிலைக் கழித்தென்க.

சஉ - ச. திறத்து வழிப்படுமம்.....பூங்கொடி மயங்கி

(இ - ள்.) திறங்கட்குப் பிறப்பிடமாயுள்ள இச்சாதிப்பெரும்பண்களுட் புறநிலைமருதப்பண்ணை வரசித்தலிலே மயங்கியென்க

அன்றி அத்திறங்களுட் புறநீர்மையென்னும் திறத்தில் மயங்கியென்று மாம்.

சரு - எக. சண்பக மாதவி.....கொணர்க லீங்கென

(இ - ள்.) அங்கனம் கண்டத்தினும் கலத்தினுமாயங்கிய

மாதவியாகிய

பூங்கொடி பசுத்தமேனியளாய் *நிலவானியாலே பெரியநிலமுழுதையுமாண்ட ஒப்பில்லாத தனிச்செங்கோலையுடைய ஒருவனுடைய காமராசனானியாலே ஒரு முகமன்றி உலகமெல்லாம் எதிர்கொண்டு தொழுதிறைஞ்சப்படும் அவன்திரு முகத்தைப் போகவிடக்கடவோமென்னும் நினைவாற்பிறந்த செவ்வியையுடைய ளாகிச் சண்பகமுதலியவற்றால் நெருங்கத்தொடுத்த பூவின் மணமாறுபடும் செவ்வியையுடைய மாலையினிடையே தொடுத்த செவ்வி எதிர்கொள்ள முதிர்ந்த தாழைப்பூவினது முடக்கத்தைபுடைய வெள்ளியதோட்டிலே அதற்கு அயல தாகியதோர் பித்திகையினது கொழுவினமுனையாகிய எழுத்தாணியைக் கையில் வாங்கிக்கொண்டு அதனைச்செம்பஞ்சின் குழம்பிற்றேயுத்து உதறி எழுதுகின்ற வன் உலகின்மிக்க உயிர்ப்பன்மைகளைத் தாம் மகிழூர்த்துணையோடு புணர்விக்கும் இனிய இளவேனிலென்பான் இளவரசன்; ஆதலால் நெறிப்படச்செய்யான்; அவனேயன்றியும், அந்திப்பொழுதின் கண்ணே அருப்புவின்ற விரக விதனத்தின் மேலே வந்துதோன்றிய நிற்களாகிய செல்வனும் இன்மண்டான பண்பன்றிப்

பிறப்பிலும் கோட்டமுடையன்; ஆதலால் புணர்ந்தோர் இடைப்படுப்பிலும் தணர்ந்தோர் மறப்பிலும் நதிய பூவாளியாலே இன்பதாகருமுயிரைக்கொண்டு விடுத்தல் அவற்குப் புதியதொன்றன்று; இதனை அறிமுகென்றுகொண்டு அது

உலகம்

சிலப்பதிகாரம்

பத்தாசுவகைக்காலமும் வழிபட்டுப் புகழ்ந்தொழுக அவற்றுட் பண்களும் திறங்களுமாகிய அவை புறங்கூறப்படுகாவில் முற்றாத மழைச்சொல்லோடே அப்பாசுரத்தைப் பேசிப்பேசியெழுதி நினைவுமிகும் மாணிக்காலத்தே வசந்த மாணியை வருகவெனவழைத்து இம்மாணியிலெழுதிய பொருளையெல்லாம் கோவலற்கேற்பச்சொல்லி இப்பொழுதே இங்கே கொண்டுவாயாகவென்று னென்க.

தமாலம் - பச்சிலை. கருமுறை - பித்திகை. கத்திகை - தொடைவிசேடம். இடைசிலம் - தொடைநடு. தாழைமுடங்கல், இருபெயரொட்டிமாம். போக் கும் - போகவிடும். செவ்வி - மனோரதமுமாம். அலைத்தகச்சேறு - கனி.

செம்பஞ்சுக்

¹ திங்கட்செல்வன் - "கால முலகம்" என்னுஞ் சூத்திரத்துள் ஞாயிற்று திங்கடென்பன உயர்நிலைமேலெனவாய்ப் பால்பிரிந்திசையாவெனவும், "நின்றாற் கிசைத்த லிவணியல் பின்று" எனவே சிந்தமுறைபாடென ஈறபெற்றுநின்று உயர்நிலையாயிசைத்தல் இவணியல்பின்றெனவுங்கூறிய சூசியர், "இசைத்தது முரிய வேறிடத்தான" எனக் காலமுதலாகியசொல் உயர்நிலையாயிசைத்தது முரிய; ஈறதிரிந்து வாய்பாடு வேறுபட்டவழி பென்றாராகலின், இதுவும் ஈற திரிந்து திங்கட்செல்வனென்றாயிற்றென்க. மேலும் இவ்வாறு வருவனவற்றிற் கும் இவ்விதிகொள்க. திங்களாகிய செல்வனைப் பண்பொட்டுவிடுங்க.

செவ்வியனல்லை: செம்மை - நலிவு நிலைமை; * “செவ்வியான் தேடும்” எனவும், * “செவ்விய ரல்லார்” எனவுங்குறினமையின். பொழுதிடைப் படுப் பிலும் - சிறிதுபொழுதை இடையே பயமின்றாகக் கழிப்பிலும்; என்றது ஊடல் கீழ்ப்பினுமென்றபடி. தணத்தல் - ஒதன் முதலியவற்றிற்குச் சென்று குறித்துக் கூறும் பருவம் பொய்த்தல். வானியின்: இன், ஆன்; உருபுமயக்கம். நல்லுயிர் - காமவிற்பத்தைகருமுயிர். இறம்பூது - புதுமை. அறிந்தீமின் - அறி மின்; பகுதிப்பொருள் விசுதி. புறங்கூறுநா - புறங்கூறுதற்குக்காரணமான

நா; புறங்கூற்று - நிகரல்லார்
பவாகலின் இவையுங்குறின;

தம்பொருளுமையான் ஷவரில்வழி இகழ்ந்துகூறு
இவற்றைப் பழிக்குநாவெனவுமாம். தலைவா

யழிந்த - கட்டுக்குலைந்த; என்றது தன்வரைத்தன்றாதல்; என்னை? * “பஞ் சிறை கொண்ட பைம்பொற் கலைபுறஞ் சூழ வைத்து, நஞ்சிறை கொண்ட நாகப் படம்பழித் தகன்ற வஸ்குல், வெஞ்சிறைப் பள்ளி யாக விழுமுலைத் தடத்து வைகத், தஞ்சிறைப் படுக்க ளாதார் தம்பரி வொழிக வென்றான்” என்றார் பிறரும்.

தனிப்படுகாமம் - சிறந்தார்க்கும் உரைக்கலாவதன்றாய் அரிதாய் அகத்தே சுட் டிருக்குங்காமம். வீணதல் - முற்றுதல். மழலையின் - மழலையோடே. படருது மாலை - நிலைவுமிகுமாலை; படர் - துன்பமுமாம். துண்பொருள் * மறத்தலால் வருத்தண்டம்; திருவாணக்குமேலாய ஆண இல்லையென்பதவழக்கு. அளி த்து - இனிமையாற்கொடுத்த; “உணர்த்தியு மண்ட மாணியி னிறைஞ்சும்” என்ப. கத்திகையிடைசிதைதில்யாத்த தாழைவெண்டோட்டின் எழுதியென்க.

¹ செப்பநிலைமை. பக. ககக, பார்த்த. ² திருக்குறள், ககக.

³ தாழைபார், புல்லறிவான்மை, உ. ⁴ சிவசெந்தாமணி, கககக.

* (பி-ம.)-“இதத்தலால்”

அ.—வேனிற் காதை.

உஉ௭

தனிபொருளென்பதற்குத் தீர்ந்தபொருளெனினுமமையும். அனிக்கவென்றது அளித்துக் கொணர்கவென்றான், இது காமன் திருமுகமாதலானும் முன்னம் இவன்பிரிவது அறியாமையானுமெனக்கொள்க. இனி இவ்வாறன்றி அந்திப் போதகமென்பதனை யானையாக்கி அதன்புறக்கூறுத்திற்பெருன்றிய திங்களெனிற்பிறையாம்; ஆகவே நான்குண்காதையும் ¹ “வைகறை யாமத்து, மீன்றி கழ விசம்பின் வெண்மதி நீங்கக், காரிரு னின்ற கடைநாட் கங்கு, வாழ்வினை கடைஇ புள்ளந் தரப்ப.....செய்க்கடைகழிந்த” என்பதனாற் பூருவபக்கத் தப் பதினாழைம்பக்கமாதலான் அதனொடும், ² “ஆடித் திங்கட் பேரிருட் பக்கத், தழல்சேர் குட்டத் தட்டி ஞான்று, வெள்ளி வாரத் தொள்ளெரி புண்ண, வுரைசான் மதுரையோ டரைசுகேடுறுமென, முரைபு முண்டு” என்பதனொடும் பிறவற்றோடும் மாறுகொள்ளுமாதலான் அவ்வாறு கூறுதல் பொருந்தாதென வுணர்க. இனி இவ்விழவின் முதலும் முடிவும் கடலாட்டும் புலவியும் புறப் பாடும் வதிச்செல்லும்பொறைபுயிர்த்திருப்பு ம் நிறைபதிப்புகளும் தீதுதானாகும் ணர்தீப்பாடும் முதனடுவிதுதியாகக் கூட்டுகாதையும் விரியக்கூறுவாம்; அதனுட் கண்டு கொள்க. இனி இதன்பிறப்பை இகழ்ந்துகூறுவான், தந்தைதாய ரிடத்தன்றி அலித்தன்மையதானிய மாண்பென்னும்பாணியின் பிடரிப்பிறந்த செவ்வென்றொளெனினுமமையும். செவ்வியனல்லன் - புணர்ந்தார்க்கும் பிரிந்தார்க்கும் ஒருதன்மையனல்லனெனினுமமையும்.

பூங்கொடி இருக்கையாளாகிச் சேர்த்தித் தழீஇ அறிந்து கட்டி நோக்கிக் கேட்டனன் ; கேட்டு நோக்கி இயக்கிக் கழிப்பி மயங்கிச் செவ்வியளாகி அனைஇக் கைக்கொண்டு எழுதிக் கூடிய அளித்துக் கொணர்க ஈக்கென்றொன வனை முடிக்க.

எஉ - க. மாலை வாங்கிய.....கோவலற் களிப்ப

(இ - ள்.) இவ்வனம் மாதவிசூற அம்மாண்பைவாங்கிய

வசந்தமாலையோய எண்வகைக் கூலங்கள்செறிந்த மறுகிணையுடைய
கோவலனைக்கண்டு அவனுக்கு அம்மாலையைக் கொடுப்பவென்க.

போயெனவும் கண்டெனவும் வருவிக்க

எச - எ. திலகமு மளகமும்.....கண்கூடு வரியும்

இனிக் குரவையும் வரியுமென் னுமிரண்டதுள், வரிகூறுவார்,
அதனை இவன் தொழிலாகச் சார்த்திக்கறுகின்றான்:—

வரிய ! வது - அவரவர் பிறந்தநிலைத்தன்மையும்
பிறப்பிற்கேற்றதொழிற்றன் மையும் தோன்ற நடித்தல்; என்னை?
கல்” என்றாகலின்.

“வரியெனப்படுவது.....வழல்

அவ்வரி எட்டுவகைப்படும்:—கண்கூடுவரி, காண்வரி, உள்வரி,
புறவரி, ஐயர்வரி, தேர்ச்சிவரி, காட்சிவரி, எடுத்துக்கொள்வரியென ;
என்னை? “கண்கூடு.....நெறித்தே” என்பவாகலின்.

“சிலப்பதிகாபு, க: ௧ - அ. 1 சிலப்பதிகாபு, உக: ௧௦௨ - க.

௨௧௮ சிலப்பதிகாரம்

அவற்றுட் கண்கூடாவது பிரியநரிசனம் ; அஃதாவதுகாட்சி ; அஃது ஒரு
வர்கூட்டவன்றித் தானே வந்துநிற்குநிலைமை; என்னை? “கண்கூடென்பது ஒரு
தங் காலை, யிசைப்ப வாராது தானே வந்து, தலைப்பெய்து நிற்குந் தன்மைத்
தென்ப” என்றாகலின்.

(இ - ன்.) இஃமுதலியவற்றை உறுப்பாகக்கொண்ட திலகமுதலியவற்றை
புடைய மாதர்முகத்தின் மதர்த்தநாகக்கட்கோடே என்றோற் காதுகையுடையான்
போற்றோன்றி முதற்கண் எதிர்முகமாகலின் நடித்த நடிப்பும்,

எஅ - அக. புயல்சுமந்து.....காண்வரிக் கோலமும்

“கான்வரி யென்பது காணுந்
தத்து வேகுந் தன்மைய தாகும்.”

வந்த பின்னர் மனமகிழ் வதுவன,

(இ - ன்) புயல்சுமத்துவருந்திக் கதிரைப்பொழியும் மதியிடத்தே
கயங்க னுலாவித்திரிகின்ற செவ்வியோடே பாகைப்பொதிந்த
பவளத்தைத்திறந்து ஒளி வயத்தருகின்ற முக்தையெ ர்த்த நகை
கலத்தைக்காட்டி வருகவெனவந்து போக வெணப்போகிய கரிய செடிய
கண்ணாளுடைய கான்வரியென்னுங்கோலமும்,

இளமுத்தென்றார், ஒளிபெறுதல்கருதி.

இளநாகீன்றமுத்தெனினுமமையும்.

அச - க. அந்தி மாலை.....உள்வரி யாடலும்

உள்வரியென்றது - வேர் துருக்கொண்கநடித்தல் : என்னை ?

“உள்வரி யென்ப துணர்த்துங் காலை, மண்டல மாக்கள் பிறிகோ
ருருவங், கொண்டுக் கொள்ளாது மாடுதற் குரித்தே” என்றாராகலின் ;
பாண்டவர் பிறிதுருவங் கொண்டதுவுமது. மண்டலமாக்களாவார், அர
சர்.

(இ - ன்.) யான் ஊழிப் பிரிந்தகாலத்து அந்திமாலேவந்ததாகப்
பிரிவாற் சூமலிரங்கி என்சின்கைநோய்மிகும் வறுமையைத் தானறிந்து
கினியொத்த

கினியையும் மடப்பம்பொருந்திட அன்னத்தொத்த நடையினைபும் களித்த
மயின்போதுஞ் சாயலினைபுங்கரத்தாளாகி வேல்போன்ற கண்ணையுடைய தனது
செவியர் கோலத்தைக்கொண்டு தான் தனிவந்து நின்ற நடித்த உள்வரியென்னு
நடிப்பும்.

கூ - கூ. சிலம்புவாய் புலம்பவும்..புன்புற வரியும்

புறவரியாவது - தலைவனுடன ணையாது புறத்து நின்ற

வினையாடுவது ;

என்னை ? “புறவரி யென்பது புணர்க்குங் காலை,
படாது, புறத்தரின் ருடி விடைபெற வதுவே”

யிசைப்ப வந்து
என்றாகலின்.

தலைவன்முற்

(இ - ள்.) கலைக்களைப் புனையவும்பெறாத துசப்பினையுடையான்
சிலம்பு வாய்விட்டுப் புலம்பவும் மேகலை வாய்விட்டார்ப்பவும்
ஏன்றகூதலையுடையான் போல்வந்து நோக்கிய நோக்கோடே
தன்னைப்பிரிதலால் தன்மைதிரிந்த எனது வதுமையையறிந்தும்
என்னுடனணியாது புறம்பேரின் துறத்தநடிப்பும்,
துசப்பினன் புலம்பவும் ஆர்ப்பவும் நோக்கமொடு நோக்கியும்
நின்றருடிய புறவரிபுமென்க.

கச - கக. கோதைபுங் குழந்தும்...இளர்வழிக் கோவலும்.

அ.—வே வ னி ற் க ர னை த.

உகக

கிளர்வரியென்றது - நடுநின்றார் இருவருக்கும் சந்துசொல்லை
கேட்டுநிற்
பது ; என்னை ? “கிளர்வரி யென்பது கிளக்குங் காலை, யொருவ
தோன்றி யவரவா, யிருபுற மொழிப்பொருள் கேட்டுநிற் பதுவே”

சுயப்பத்
என்றா
கலின்.

(இ - ள்.) நன்னுதல் கோதைமுதலியன மின்னிடையவருத்தத்
தோன்றி வந்தனாகாதே புறவாயிலைவ ந்து நன் று சிலையர்
வார்த்தைகட்டு மதுமாற்றஞ் சொல்லப் புணர்ச்சியை உ
ட்பொதிந்திருக்கின்ற எனது புலவிச்சொல்லைக் கேட்டு . அதனை
இருபுறமொழிப்பொருளாகக்கொண்டு தளர்ந்தமனியினையும் அழகிய
ந்தலினைபுழுதடமாள் புலவியாற்பாபுன்றாள்போல கடித்துப்போன
கடிப்பும்,

இதனாற் றியது: நான் புணர்ச்சிநிமித்தமாகப் புலந்து தன்சிலையர்க்குச்
சொல்லிவிட்ட மொழியைக்கேட்டு அப்படியன்றிப் புலந்துசொன்னனாக
கடித்துப்போன கடிப்பென்றபடி.

கடுஉ - ச. பிரிந்துறை காலத்து.....தேர்ச்சிவரி
யன்றியும்

தேர்ச்சியென்றது - நாயகன்கிளைக்குத் தன்னுண்பங்களைத் தேடித்
தேடிச்சொல்லுதல்; என்னை? ["தேர்ச்சி யென்பது தெரியும் காலைக்,] கெட்ட
மாக்கள் கிளைகண் டவர்குன், பட்டது முற்றது நினைவி யிருந்து, தேர்ச்சியோ
கூறப்பது தேர்ச்சிவரி யாகும்" என்றாராகலின்.

(இ - ள்.) நான்
னாகப்பாவித்து என்று

பிரிந்துறைபொழுதில் நான் பிரிவாற்றாது வருந்தின
மிக்க கிளைக்குத் தனது மிக்க துயரத்தைத் தன்மயக்
கத்தாலே தேர்ந்துதேர் ந்து சொல்லி வருளாக கடித்த கடிப்பும்;
அதுவன்றியும்,

கடுடு - க. வண்டலர் கோதைகாட்சி வரியும்
காட்சியென்றது - தன்வருத்தத்தைப் பலருங்காண்ப்படி
கடித்தல்; என்னை? "காட்சிவரி யென்பது கருதுங் காலைக், கெட்ட
மாக்கள் கிளைகண் டவர்குனர்ப், பட்டது கூறிப் பரிந்துகிற பதுவே"

என்றாராகலின்.

(இ - ன்.) வண்டலர்த் துங்கோதையபுடையான்
மாலைக்காலத்தின்கண் ணேமயங்கிக் கண்டோரெவர்க்கும் தன்
விரகத்தைச் சொல்வி கடித்த கடிப்பும்,

கரள - அ. அடுத்தநித் தவர்முன்... .. எடுத்துக்கொள்
வரியும்

எடுத் துத் தே & ஸ்வய்யென்றது - தான் கையறவெய்தி
வீழ்ந்தானாகவீழ்ந்து பிறர் எடுத்துக்கொள்ளும்படி கடித்தல் ; என்னை ?
“எடுத்துக் கொண் டிசைக் குங்காலை, அடுத்தநித் தழிந்து மாழ்கி
யபலவ, ரெடுத்துக் கோன்புரிந்த தெடுத்திக் கோளே” என்றாராகலின்.

(இ - ன்.) அவர் முன்பு தான் மேன்மேலுமயங்கியமயக்கத்தை
அவர் எடுத்துத்தீர்த்த எடுத்துக்கொள்வாயென்னுந் கடிப்பும்,

கரக - கர. ஆடன் மகனே.....பைந்தொடி
தனக்கென

(இ - ன்.) ஆயிழாய் பைந்தொடி நாடகமகளாதலான்
அவட்கு இயல்பன்றோவென்று கூறவென்க.

இவ்வளகடித்தல்

உசூ

சிலப்ப்திகாரம்

இவற்றிற்குரியது: முன்பு தான் இவளோடு கூடியும் ஊடியும் செல்கின்ற
காலத்து இவ்வளகடித்தகடிப்பை நாடகவறுப்பாகிய கண்கூடுமுதல் எடுத்துக்
கோவீரமுள்ள வரி எட்டிசூழும் சிலைடித்துக்கூறிய கோவலன் நாடகமக

விர்க்கு இந்நாடகம் பிறந்துடைமையன்றோவெனச் சொல்லி ஒலையை மறுத்தா
னென்பது.

ககக - ச. அணித்தோட்டு.....சென்றுரைப்ப

(இ - ள்.)

ஆயிழையெழுதிய

அழகியபுடைய பொற்றோடணிந்த திருமுகத்தையுடைய
அழகிய தாழந்தோட்டுத் திருமுகத்தைக் கோவண்
மறுப்பத் தான் அதற்குவருந்தி வாடிய உள்ளத்தையுடைய
வசந்தமாலை மாத விக்கு விரைந்து சென்று உரைப்பவென்க.

அணியும் மணியும் அழகு. தோடு - பொற்றோடும், தாழந்தோடும்.
விரைவு.

தலைவு-

ககடு - அ. மால வாரா ராயினும்.....மாதவி

தானென்.

தலைந்துசென்றுரைப்பவென்றதனான் ஆற்றாளாகியதலைவியை ஆற்ற
வித்தற்பொருட்டுத் தலைவனை இயற்பழித்ததோழிக்குத் தலைவி இயற்பட
மொழிகின்றனாகலின், இன்னும் இம்மலைப்பொழுதினுள்வருவார்; வாராரா
யினும் கலைப்பொழுதில் ஈண்டு நாம் காண்போமெனச்சொன்னான்; சொன்ன
வன் தானிருந்தமலரமனிக்கண்ணே செயலற்ற நெஞ்சத்தோடு வீழ்ந்தான்; வீழ்ந்
தவன் அமலியிகையே இமைப்பொருந்தாமற் கிடந்தனன்; அவன் யாரென்ற
கரிய மலர்போலும் நெடியகண்ணையுடைய மாதவிதானென்க

இனி, தான் அசையுமாம். அளிப்ப அவன் பாடுபெற்றனவென்றுசொல்லி

மதுப் அதனைக்கட்டுரைத்தவளுக்குக் காண்குவமெனச் சொல்லிப்
பொருந்தாது வந்தினனென்க. வதிதல் - தங்குதல்;
கூடாதுவதிதலுமாம்.

பொருந்தாதுவதிதல் - தன்கொழுநனைக்

இது, நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

ஊழினீ ரெல்லாகாண்.

(இ - ன்.) உலகில் ஒருவனும் ஒருத்தியுமாய்வுள்ளோரில் ஊழனவர்களே!
நீயிரெல்லாம் அறங்கன்றிருவாரினாயே; கூடுமினென்று குயிற்றுகைத்துஞ்சாற்ற,
இன்னம்பிரித்த சாலைநீதனால் ஆற்றாளாகி இளவேனிற்பொழுதில் நின்றோடு
கைத்தாளுடைய மெல்லிய பூவினெழுதிய நிருமுகத்தை, கானலிடத்து அவன்
பாடியபாட்டிற்கு அலைந்தோனே! காண்பாயாகவென்று ஒலையைநீட்டினனென்க.

அ.—வேனிற்காலை முற்றிற்று. .

ஒன்பதாவது

க ளு த் தி ற மு ரை த் த க ா லை

து.

அகனக ரெல்லா மரும்பலிழ் முல்லை
நிகர்மலர் நெல்லொடு தூஉய்ப் பகன்மாய்த்த
மாலை மணிகிளக்கக் காட்டி யிரவிற்கோர்

கோலங் கொடியிடையார் தாங்கொள்ள மேலோர்நான்

⑧ மாலதி மாற்றாண் மகவுக்குப் பாலனிக்கப்
பால்விக்கிப் பாலகன் ருன்கோர மாலதியும்
பார்ப்பா னொடுமனைபா னென்மேற் படாதனவிட்
டேற்பன கூரூரென் றேங்கி மகக்கொண்
டமரர் தருக்கோட்டம் வெள்பாணைக் கோட்டம்

க0 புகர்வெள்ளை நாகர்தங் கோட்டம் பகல்வாயி
லுச்சிக் கிழான்கோட்ட மூர்க்கோட்டம்

வேற்கோட்டம் வச்சிரக் கோட்டம் புறம்பணையான்
வாழ்கோட்டம்

உ. நிகர்மலர் - ஒளிமலர்.

உ - கூ. தாவி விளக்கேற்றியென்க.

கூ - ச. இரவிற்கோர்கோலை-இராப்பொழுதைக்குஆம்படி நொய்தானவை
உய்த்தும் புனைத்தும் ஒப்பித்தகோலம்.

ச. (ப1) மேலைநாள் - முன்னோர் நாள்.

கூ. சோர - சாய.

எ. படாதன - இல்லாதன.

கூ. அமரர் தருக்கோட்டம் - கற்பகம் நிற்குங்கோயில்;

சாந்திகரைக் கோட்டமெனினுமாம்.

க0. வெள்ளைநாகர் - பஸதேவர். பகல்வாயில் -
தீழ்த்திசை.

பகற்றோற்றுநிதவாயில்;

க0 - கக. உச்சிக்கிழான் - சூரியன்; அன்றி, பகல்வாயில்

உச்சிக்குழான் - பகற்பொழுதுக்குவழியான உச்சிக்குழானென்றுமாம்.
 ணர்க்கோட்டம் - ஸ்ரீகைலாயம் நிற்கும்மேயில். வேற்கோட்டம் -
 முருகன்கோயில்.

கஉ. வச்சிரக்கோட்டம் - வச்சிராபுதமிருக்கிறமேயில்.
 புறம்பணியான் - மாசாத்தன்; புறம்பு அணைந்தவிடம்
 புறம்பணியாயிற்று.

¹ க - உ: முல்லை. அ - கஉ. ² இ - கக: சிலப். கஉ: எஅ - அஎ.

³ சிலப். க: சக. (பி. ம்.) * வாயிதாச்சி

கக

உசஉ சிலப்பதிகாரம்

¹ நிக்கந்தக் கோட்ட நிலாக்கோட்டம் புக்கெங்குந்
 தேவிரகா னெம்முறுமேய் * தீர்மென்று மேலியோர்

கடு பாசண்டச் சாத்தற்குப் பாடு கிடந்தானாக்
 கேசும் படியோ ரிளங்கொடியா † யாசிலாய்

* செய்தவ மில்லோர்க்குத் தேவர் வரங்கொடர்
 பொய்யுரையே யன்று பொருளுரையே கையிற்

உ௦

படுபிணந்தா வென்று பறித்தவன்கைக் கொண்டு

கடுகாட்டுக் கோட்டத்துத் தூங்கிருளிற் சென்றாக்
கடுபிணர் தின்னு மிடாகினிப்பேய் வாங்கி

மடியகத் திட்டான் மகவை யிடியுண்ட
மஞ்ஞைபோ லேங்கி யழுதாளுக் கச்சாத்த
* : னஞ்ஞை யேங்கி யழலென்று முன்னை

உரு யுயிர்க்குழவி காணாயென் றக்குழவி யாயோர்
குயிற் பொதும்பர் நீழற் குறுக வயிர்ப்பின்ந்
மாயக் குழவி யெடுத்து மடித்திரைத்துத்
தாய்கைக் கொடுத்தா ளத் தையலா யே
மறையோன்பின் மாணியாய் வான்பொருட் கேள்வித்
கக. நிக்கந்தக்கோட்டம்-நிக்கந்தத்தேவரான் அருகார்கோயில்.

நிலாக்கோட்டம் - சந்திரன்கோயில்.

கரு. பாசண்டச்சாத்தற்கு - சாத்தனென்கிற ஐயன்கோயிலிலே.

கக. ஏசும்படி-அழகால் எல்லாரையும் இகழும்படி. ஓர்

இளங்கொடியாய் - ஒரு பெண்கொடியாகி.

கஅ. பொருளுரை - மெய்யுரை.

கக. பரிதல் - உண்டாதல். (பா) பறித்தான் - பறித்து. 22.
லால்.

மடியகம் - வயிற்றிடம்; * 'படியை மடியகத் திட்டான்' என்றாராத

(கக) பிணந்தாலென்றுசொல்லிப் பறித்து (22)

என்க.

வயிற்றிடத்திட்டா

உஎ. மடித்திரைத்து - வயிற்றிலே அணைத்து;

மடியாகியபுடைவையைய புடைய ஒக்கலையிலே திரைத்தென்றுமாம்.

- 1 தொங்காப்பியம், தொகை. கு. ௧௧ - த. மேற்
 2 செல்வவஞ்சுவார்டாகவதம், கௌ-ஆம் கத்தம், கை.
 3 அஞ்சு - அன்னை; தனிமை. சீபரி. இகக.

இ-ஆம் செய்புனைப் பார்க்க.

* தாம்மலிகிஷை, கடவுள்வாழ்த்து.

(பி - ம.) * 'நீர்மினெனமேலீ' † 'ஆசினாச்செய்' ‡ 'அன்னை'

௯—கலாத்திறமுரைத்தகாரை.

உசாந்:

௯௦ துறைபோ யவர்முடிந்த பின்ன நிறையோ
 தாயத்தா ரோடும் வழக்குரைத்துத் தந்தைக்குத்
 தாயர்க்கும் வேண்டுங் * கடன்கழித்து மேயநாட்
 டேவந்தி யென்பான் மனைவி யவளுக்குப்
 பூவந்த வுண்கண் பொறுக்கென்று மேலித்தன் ௯௧ †
 மூவா வினாலங் காட்டியெங் கோட்டத்து
 நீவா வெனவுரைத்து நீங்குதலுந் ‡ தாமொழி
 யார்த்த கணவ னகன்றனன் போயெங்குந்
 நீர்த்தத் துறைபடியே னென்றவனைப் பேர்த்திங்ஙன்
 மீட்டுத் தருவா யெனவொன்றன் மேலிட்டுக்

௯௦

கோட்டம் வழிபாடு கொண்டிருப்பான் வாட்டருஞ்சீர்த்
 கண்ணகி நல்லாளுக் குற்ற குறையுண்டென்
 நெண்ணிய நெஞ்சத் திணையனாய் நண்ணி
 யறுகு சிறுபூனை நெல்லொடு தூஉய்ச் சென்று
 பெறுக கணவனோ டென்றாள் பெறுகேன்

கூ0. அவர் - மாதாபிதாக்கள். முடிதல் - மரித்தல்.

கூக. தாயத்தார் - ஞாநிகள்.

கூஉ. கடன் - உதகங்கிரியை; பலிகன்மம் (11) மேவினாள் -
 மேயினவள்.

கூஈ. பூவந்தவுண்கண் - பூப்போலுமுண்கண். பொறுக்கென் று -
 பொறுப் பணவாகவென்று : தெய்வயாக்கையாதலாற் பொறுதென் று
 னென்க. மேவி - கூடி.

பொறுப்பித்தா

கூஉ. கங்கைநீர்த்துறைபடிவேனென்று அகன்றவனை யென்க.

கூஅ - கூ0. கணவன் துறைபடிவேனென்று அகன்றனனாதலால்,
 அவனைப் பெயர்த்து இங்ஙனம் மீட்டுத்தருவாயென்று = லகத்து
 ஒன்றன்மேலிட்டுச் சாத்தற்குப் பூவும் நீருந் துவியிருப்பான்.

கூஉ. இணையனாய் - வருத்தத்தனாய் ; இணைதல், ஈறுகுறைந்து
 யிற்று.

இணையா

கூக. தூஉய்ச் சென்று = இதற்குப்பரிசாகாமாகச் சாத்தற்குத்தூவிப்
 பின்பு கண்ணகிபாற்சென்று ; கண்ணகியிடத்தே தூவியென்பாருமுளர்.

சுரு - ச. சென்று பெறுக கணவனொடுவென்றுள். கூட்டமென ஒரு சொல் வருவிக்க; கணவனொடுகூட்டம் பெறுக; உருபுநிற்கப் பொருடொக் கூறு; தெய்வத்தை வழிபாடுசெய்த அதுகொண்டு பெறுகவென்றுள்.

(பி. ம.) * 'கடன்செய்து' † 'மூவாவெழினலம்' ‡
 யுகந்தனனாப்பொய்

'தாமொழிபாளார்த்தனை உச்சு

சி ல ய் ப தி க ர ம்

சுரு கடுக்குமென் னெஞ்சங் கன்வினா லென்னை
 பிடித்தனன் போயோர் பெரும்பதியுட் பட்டேம்
 பட்ட பதியிற் படாத தொருவார்த்தை
 யிட்டன ரூர ரிடுதேனிட் டென்றன்மேற்
 கோவலற் குற்றதோர் திங்கென் றதுகேட்டுக்

00

காவலன் முன்னர்பான் கட்டுரைத்தேன் காவலனோ
 ரீர்க்குற்ற திங்குமொன் றுண்டா லுரையாடேன்

தீக்குற்றம் போலுஞ் செறிதொடறு தீக்குற்ற
 முற்றேனொ டெற்ற வறுவனோ டியாணுற்ற

நற்றிற் கேட்கி எனையாகும் பொற்சொகுடி
 ௫௫ கைத்தாயு மல்லி கணவற் கொருநோன்பு
 பொய்த்தாய் * பழம்பிறப்பிற் போய்க்கெடுக

ஷப்த்துக்

கடலொடு காவிரி + சென்றலைக்கு முன்றின்
 சடு. கடுக்கும் - ஐயுறம். கனவினும் - கனவினிடத்து.

சக. பிடித்தனன்போய் - பிடித்துப்போக.
 வர் தொழிலுமாம்.

போய்ப்பட்டேமென்று இரு

சஅ. இயதேனிட்டி - தேன்கொட்டப்படுவார் காணாமல்
 தொன்றை மறைய மேலே போகட்டிப் பயப்படப்பண்ணுதல்;
 பொய்யே ஒன்றை இட்டாலொப்ப.

தேனல்லாத

தேனென்று

சக. கோவலற்குற்றதென்றது, பழிமொழியாதலால்.

சஅ - க. என்றன்மேற் கோவலற்கு உற்றதோர்தீங்கென்று

சொல்ல; சொல்லவென ஒருசொல் வருவிக்க.

௫௦ - ௫௧. காவலனோர்க்குற்றதீங்குமொன்றுண்டால் -

காவலன்பாடும்

ஊர்தீப்பாடும் உண்டாகையால். உரையாடேன்

உனக்குச்சொல்லேன் ; ¹ “உரையா, ரிழிதக்க

லின்.

- பொல்லாக் கனுவாதலால்
காணிற் கனா" என்றாராத்

இஉ. திக்குற்றம் - கொடியகுற்றம்; அஃதாவது

முனிதிருகியெறிதல்.

இக. உதவன் - மிக்கோன்; என்றது கோவலனை.

இச. நற்றிறம் - இருவரும் தேவனாகம்புகுதவுள்ள நன்மை.

நகையாடு மென்றான், அதன்மிகுதிநினைந்து. எனவென
ஒருசொல்வருவிக்க.

இரு. கைத்தல் - அவனால் வெறுக்கப்படுதல்.

இசு. உய்த்த - கிரையுய்த்த.

சச - இசு. என்றது: நீசொன்னபடியே கூட்டம்பெறுவேன்; ஆயினும்
ஒரையுமுண்டு, கண்டகனுவாலையென்று கண்ணகிசொல்ல, நீகண்டகனாக்
கொண்டு வருத்தவேண்டா; நீ அவனால் வெறுக்கப்பட்டாயுமல்ல.

1 பழமொழி, ௧௮௨. (பி - ம்.) * 'மதுபேப்பிதி'

† 'திக்கங்கிழை'

கூ.—கனாத்திறமுரைத்தகாதை.

உசுரு

மடலகிழ் நெய்தலங் காணற் றடமுன

சோமகுண்டஞ் சூரிய * குண்டர் துறைமூழ்கிக்

கூ(1) காமவேள் கோட்டர் தொழுதார் † கணவரொடு

தாமின் புதுவ ருலகத்துத் தையலார்

போகஞ்செய் பூமியினும் போய்ப்பிறப்பர் யாமொருநா

! ளாடுது மென்ற வணியிழைக்கவ் வாயிழையான்

பீடன் நெனவிருந்த பின்னரே நீடிய

கடு காவலன் போலுங் கடைத்தலையான் வந்துநங்

கோவல னென்றோர் குற்றினையாள் கோவலனும்

பாடமை சேக்கையுட் புக்குத்தன் பைந்தொடி

வாடிய மேனி வருத்தங்கள் || டியாவுஞ்

சலம்புணர் கொள்கைச் சலதியொ டாடிக்

என குலந்தரு வான் பொருட் குன்றந் தொலைந்த

விலம்பாடு நானுத் தருமெனக் கென்ன

இஅ - க. சோமகுண்டமும் சூரியகுண்டமுமென்னும்

பேரைபுடையன ; முற்று.

இரு - கக. முற்பிறப்பிற் கணவன்காரணமாக ஒருசோன்பு

தப்பினும் ; அதற்குப் பரிசாரமாவது இந்தக்குண்டம் படிந்தாடிக்

கோட்டந்தொழுதல் ; தொழுவார் கணவரொடுகூடி

இன்புறுவரென்றுசொல்ல, கண்ணகியும். கச. பீடன்நெனவிருந்த

யன்நென இருந்தகாலம்.

பின்னர் - குலத்திற்பிறந்தார்க்குப் பெருமை

கரு - க. காவலன்போலுங் கோவலன் கடையிடத்தானென்று

மாறியுரைக்க; அன்றிக் தூரத்தே பார்த்த ஐயுற்ற

நங்காவலன்போலுமென்று அவன் அனுவினவிடத்து ஐயந்தீர்த்து

கோவலனென்றெனினுமாம்; கோவ லன்வந்து நங்கடைத்தலையான் ;

அவன்முன் செடுங்காலை நம்மை நீங்கக்

குறிப்பினையுடையனென்றெனினுமமையும்.

கூக - எ. சிஸ்திகுறுதலும் கோவலன் உட்புகுந்து.

(ச) தொழிலிடையார்தாம் கோலக்கொள்ளாரிற்,
கோவலன் (கௌ) பாடமைசேக்கையுப்புத்தென்க.

அக்காலத்தே (கல)

க.க. சலம் - பொய், சலதி - பொய்ச்சி, சூழ - அனுபவித்த.

எ0. குலந்தருவான்பொருள் - தாயத்தாரால் தரப்பட்டபொருள்.

எக, இலம்பாடு - வறுமை.

¹தொல். புள்ளி. கு. உக - த; உக. உகித். கு. உக - த; நி - வி. கு. உக - உக. மேற்.

42-51

* (பி - ம்) 'குலாபத்தலை' † 'வாவடுகுடி'
 ‡ 'பிடித்தொலையாத்தப்பிள்ளை' || 'பாடும்'

† 'சூதமோலேஸ்' உரை.

சிலப்பதிகாரம்

சலங்கேழ் முறுவ னகைமுகம் காட்டிச்

* சிலம்புநா கொண்மொனச் சேயிழை கேளிர்

சிலம்பு முதலாகக் சென்ற கலனே

எடு : வெந்தபொரு ளீட்டுத லுத்தேன் மலர்ந்திர்
மாட மதுரை யகத்துசென் றென்னோடிங்
கேடலர் கோதா : பெழுதென்று நீடி

வினைகடைக் கூட்ட வியங் ி கொண்டான் கங்குற்
கணசுடர் கால்சியா முன்.

வேண்பா.

காதலி கண்ட கனவு கருநெடுங்கண்
மாதவிதன் சொல்லி || வறிதாக்க—முதை
வினைகடைக் கூட்ட வியங் ி கொண்டான்
கணசுடர் கால்சியா முன்.

கங்குற்

எஉ. நகை - ஒளி.

எசு. சிணம்பு முதலாகவென்றான், வாணிகஞ்செய்வதற்கு;
முதலீடென்ப ராகலான். சென்ற கண் - முன்பு வாங்கியழித்த
ஆபரணம்.

எடு. உலகத்தொருள் - கெட்டொருள்.

(எக) மதுரையிடத்துச்சென்று (எங்) ஈட்டுதலுற்றேனென்க.

எஎ. நீடி - நெடுங்காலரின்று.

எஅ. வியங்கொண்டான் - விளையினது அவலிக் கொண்டான்.

எஎ - அ. எழுகென்று வியங்கொண்டானென்க.

எஅ - க. கங்குலி இடத்துரின்றும்

என்றது, இருவினையோதல்பற்றி.

அடர் போக்குவதன் முன்னென்க ;

“காதலிகண்ட” மாதவிதன்சொல்லி வறிதாக்கவேன்றது,
வேளிநீருடை யிற் ¹ ‘காலிகாண்ருவம்’ என்றவார்த்தையை. முந்தை
முதையாயிற்று.

¹ செப்பநிலை, அ. ககக.

(பி - ம்) * செம்புகொன் மோவெனச் சேயிழைகே லித்தச் செம்பு †
உலர்த்த பெருங்கொருவிட்டித்தேன் ‡ ‘எருகென்னமுறை’ § ‘கொண்டார்’ ||
¶ ‘கொண்டார்’

‘வறிதாக்கி’.

கூ.—கருத்திற்முரைத்தகாதை.

உசுள

க - ச. அகனகர்.....தாங்கொன்ன

(இ - ன்.) கொடியிடையார், அகன்ற மனைவிடமெங்கும்

கதிரோன்மறைந்த

மாலைக்காலத்தே அரும்பு புரிநெடுமீழ்ந்த முல்லையினது ஒளிமலரை
கெல்லோடே தவி இத்துறைதெய்வத்தை வணங்கி மாணிக்கவிளக்கை
மைவிளக்கோடே எடுத்து அம்மாலைக்காலத்தே இராப்பொழுதைக்கு
ஆம்படி கொழுநர்மாற்பைத்

தமது முலையாற் பொருந்துதற்கேற்ற கோலங்களைக்

கொள்ளாநிற்பவென்க.

என்றது, மகரக்குழைமுதலிய மணியும் பூணும்

மதாணியுமுதலிய அணி யும் இரட்டையங்கண்ணி பிணையன்முதலிய
பணியுங்களைந்து நொய்யனவே புனைந்தும் பூண்டும்
முடித்துஞ்சொத்தல். அகனகர் - பட்டினப்பாக்கமெனி னுமையும்தம்.
நிகர் - ஒளி; 'நீர்வார் நிகர்மலர் கடுப்ப' என்றார் கதையினும்.
பகல், ஆகுபெயர். மாய்தல் -
என்றாற்போல. மணிவிளக்கம்,

மதைதல்; 'களிதுமாய்க்குங் கதிர்க்கழனி"

உம்மைத்தொகை; இருபெயர்க்கண்வந்தது;

மணி - அழகுமாம். கோலம் - ஒப்பினை;
போர்க்கோலமுமாயிற்று. தாம் - அங்கனம்

தமது கொழுந்தோடெதிர்க்கும்

தூவியமகளிர் தாம். 'நெல்லு

மலருந் தூஉக் கைதொழுது, மல்ல லாவண மாலை யயர்" என்றார்
வாடையினும்.

நேடுநல்

ச - சு. மேலோர்நாள்.....பாலகன் ருன்சேர

(இ - ள்.) முன்னொருநாளிலே மாலதியென்பாள் ஒருபார்ப்பனி தனது
மாற்றான் குழவிக்குத் தன்முலைசுரந்தபாலைச் சங்காலுட்ட அப்பால் விக்குத
லாலே தன் கைவிலே அக்குழவி மரிக்கவென்க.

பால் - ஆன்பாலுமாம். பாலகனென்பது காலவழக்கு.

சேர்த்தல்-மரித்தல்.

சு - அ. மாலதியும்.....மகக்கொண்டு

(இ - ன்.) அங்கனம் பாலகன் மரித்தலானே, அம்மாலையும் பார்ப்பா
 னேடி அவன்மனைவியும் என்மேல் அடர்ப்பழிகுததனொழித்து ஏற்பண்குரு
 ராதலால் இதற்கு என்செய்கேனென்றேங்கி அம்மகவைக்கொண்டென்க.

உம்மை, இழிவுசிறப்பு. ஒடி, என்னொடி. படாதன - அடாதன.
 ஒழிந்து.

விட்டு-

க. அமரர்தருக்கோட்டம்—(இ - ன்.) தேவர்தரு
 சிற்றுகளையில்,

வெள்ளாணக்கோட்டம்—(இ - ன்.) ஐராவதசிற்றுகளையில்,

அ. புகர்வெள்ளநாகர்தம் கோட்டம்—(இ - ன்.)

அழகிண்புகைய பலதேவர்களையில்,

புகர் - அழகு. வெள்ளநாகர் - பலதேவர்.

¹ இந்தவாக்கியம், அகநானூறு, கக - ஆம் பாடலில் கஉ - ஆம்
 அடிவாங்கியம் எனப்படுகின்றது.

² மதுரைக்காஞ்சி, உசஎ.

³ தெழைவாடை, சக - ச.

உசஅ

சி ல் ப் ப தி க ள் ர ம்

க0 - கக. பகல்வாயிலுச்சிக்கிழான்கோட்டம்—(இ - ன்.)
 நிகையிற்றோற்றமின்ற சூரியன்கோயில்,

மேற்

பகல்வாயில் - பகற்முற்றுகிறவாயில்; ஆவது தேர்த்திசை. உச்சிக்குழான் - பகற்பொழுதிற்சூரியோன்; இனிப் பகற்பொழுதிற்சூரியோன்வருவாயாபுள்ளவனென்று மாம்; சூரியன்கோயிலென்றபடி.

கக. ஊர்க்கோட்டம்—(இ - ள்.) இறைவனுரையி
கோயில்,

கைலாயநிற்குங்

வேற்கோட்டம்—(இ - ள்.) முருகவேள்கிற்குங்கோயில்,
வேல், ஆகுபெயர்.

கஉ. வச்சிரக் கோட்டம்—(இ - ள்.)

வச்சிரப்படைநிற்குங்கோயில்,

¹ புறம்பணியான் வாழ்கோட்டம்—(இ-ள்.)

சாதவாகனன்கோயில்,

புறம்பு அணைந்தவிடம் புறம்பணியாயிற்று; ¹ “புறம்பண
மோசை” என்றார் சித்தமணிபினும்.

யியம்பு

கக. நிக்கந்தக் கோட்டம்—(இ - ள்.) அருகன்கோயில்,

என்னை? “அக்கந் துடைக்குந் துணறு காட்சிய, நிக்கந்த வேடத் திருடி
கணக்கினை, பொக்க வழுவீழ்ந் துலகியல் செய்தி, நக்கதை யாழ்கொண் டவா
வரப் பண்ணி” என்றார் வணியாபதியினும்.

கிலாக்கோட்டம்—(இ - ள்.) சந்திரன்கோயில்,

இவை செவ்வெண்.

புக்கெங்கும்—(இ - ள்.) இக்கூறிய

கோயில்களெங்கும்புகுந்து,

கச - இ. தேவிர்காள்.....பாடு டிடந்தானுக்கு

(இ - ள்.) இங்ஙனம் எங்கும்புக்கவன், தெய்வங்களே! எமது மிக்க இந்நோயைத் தீர்மினென்று இரப்பவும் ஒருவரும் தீராமையின் ஆண்டுப் பொருந்தாத போத்து ஈண்டுச்சாத்தனிடத்தேபொருந்தி அவன்பாஸ்வரங்கிடந்தானியென்க.

தேவும் தெய்வத்திற்கொருபெயர்; * “தேவாநி தேவ வவன்சேவடி” என்றாசலின். தேவிர்: இர் முன்னிலைப்பன்மை. தீர்மென்று, ஈற்றுமிசையுதரம் கெட்டது. * பாசண்டம் - தொண்ணூற்றறுவகைச் சமய சாத்திரத்தருக்கக் கோவை; என்னை? “பண்ணூற் நிறத்திற் பழுதின்றி மேம்பட்ட, தொண்ணூற்

* “குமீயிப் பருவத்தே கோதை புனைந்த, இழுத்தப் பூத விருட்டப்-பழுத்தம், புனை வரும்பும் புனாஅர்ப் புறம்புண்பாய்க், கென்ன முறைய விவக்” என்னும்பழற் செய்புனைப்பொருள் (தொல். செய். கு. கசஅ - உரை, மேற்.) ஈண்டு அறிவற்பாலது.

* சிவகலித்தாமணி, அடு. * சிவகலித்தாமணி, உ.

* “பாசண்டத் துறையு மிவந்துட் பலவாம், டேசிற் ரெண்ணூற் பரிமே” நியாசம், கஉ - வது.

நதுவகை

கூ.—கலுத்திறமுரைத்தனதை.

உச்சு

நதுவகைக் கோவையும் வல்லவன், விண்ணு நியங்கும் விறவை ராயினும், கண் னூறி நோக்கிக் கடுகதை செய்வான்” என்றார் வணியா பதியினுமாகலின்

இவற்றிற்குமுதலாயுள்ள சாத்திரங்களைப் பயின்றவனாதலின், *

மகாசாத்திர னென்பது அவற்குப் பெயராயிற்று. சாத்தற்கு, உருபுமயக்கம்; இது, "மணந் தீன்ற" என்றும்போலநின்றது. கிடந்தாளுக்கு - கிடந்தானை; இயல்புமாம். இப்பொருட்டு ஆசிலாயென்றசொல்லியொன்றொருசொல் வருவிக்க.

கக - உஉ. ஏசும்படியோர்.....மகவை

(இ - ன்) சுடுகாட்டுக்கோட்டத்து இடுபிணத்தினின்றும் ஏசும்படி ஓரிளங்கொடியாய்த் தாங்கிருளிற்சென்று அங்குப்

இடாகினிப்பேய்

பாடுகிடந்தானை

கோக்கி ஒன்றினும் குற்றமற்றவனே, கௌய்; முற்பவத்தில் தவஞ்செய்யா தோர்க்குத் தேவரும் வரங்கொடார்; அது பொய்யன்று; மெய்யெனச்சொல்லி அங்கனம்பட்ட நின் பிள்ளைப்பிணத்தைப்பார்க்கத் தத்துகாணெனச்சொல்லா நின்ற பறித்த அவள்வாங்கி மடியாதத்திட்டானென்க.

ஏசல் - பழித்தல். படி - வடிவ. பிறரைப்பழிக்கும் வடிவைவடிவையதொரு பெண்வடிவுமாம். சுடுகாட்டுக்கோட்டம் - சக்கரவாளக்கோட்டம். தாங்கிருள் - செறிந்தவிருள்; யாவரும் தஞ்சுகிறுமாம். இடுபிணம் - குழியிலிடுபிணம். மடி - வயிறு; "படியை மடியாகத் திட்டான்" என்பதனானுமுணர்க. மடியாகத்திட்டான் - விழுங்கினான். மக, "குழவியு மகவு மாயிரன் டல்லவை, கிழவ வல்ல மக்கட் கண்ணே" என்பதனும் கூறப்பட்டது; பாலகனென்பது கால்வழக்கு.

உஉ - அ. இடியுண்ட.....தையலாள்

(இ - ன்) இடிக்குரல்கேட்ட மயில் அகவுமாபோல ஏங்கியழுங்கின்ற தையலாளுக்கு அச்சாத்தன் அன்னாய், நீசெல்கின்ற வழிமுன்னர்ப் பொதும்பரி டத்து உயிரோடுகிடக்கின்ற குழவிநாயக் காண்கின்றிலையோவென, அவள் அது செயய. ஏங்கி அழுங்கின்றாய்!

அழாதொழியென்று தான் அக்குழுவியாய் அவ்வி
டத்துச்சென்று கிடப்ப, அவன் வஞ்சக்குழுவியை ஐயமின்றித் தன் குழவி
யென்றெடுத்த வயிற்றிலே அணைத்துக் கொடுபோய்த் தாய்கையிற் கொடுத்தான்; அங்ஙனம் ஏங்கியழுத அத்தையலானென்க.

அடிக்கப்பட்டதனை அடியுண்டதென்றாற்போல
யுண்டதென்றார்; உண்டல் - உறுதல்.

இடிக்கப்பட்டதனை இடி

உஅ - ௩௨. தூய.....மேயநான்

(இ - ன்.) அக்குழுவியாய் இறையோனும் இருமாபுந்தாயமறைபோனும்புப்
பின்செல்லும்பின்னையாய் மிக்க கல்விகளையும் அவற்றின் பொருட்டுகண்வி
களையும் கற்றும் தரித்தும் துறைபோய்த் தந்தைதாயரிந்தபின்னர் அவர்க்கு

¹ அகநானூறு, உக௨.

² இது காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற் பண்டைக்காலத்துமயகுல் திருநிலைப்பட்டது
திருவரலாற்றை மணிமேகலை, சூருவது காதைபிற்கான்க.

³ தான்மணிக்கடிக்கை, கடவுள்வாழ்த்து, உ. * தொல்காப்பியர், மரபியல், கு. உக,
(பி - ம்.) * 'மொசாத்தனென்பது.'

க௨

உரு

செல்பயதிகாரம்

கீழ்க்கண்ட முதலியவகுஞ்செய்த தந்தாயத்தாரோடும் ¹ வெல்வழக்குரைத்த
எட்டியான்² தன் மனைவியோடேகூட்டநடந்தபின் ஒருநாளிலென்க.

வான்பொருட்டுகண்வி-மறைதூலும் அக்கமும். துறைபோதல் - ³ அதற்குத்
தகவிறதல். மாணியாயெனவே செளனமும் உபநயனமும், துறைபோயெனவே
கல்விகண்விமுதலிய பிரமசரியக்காத்தலுக்கறி, மேல், "தெவந்தியென்
பான்மனைவி" என்பதனால் விவாகமும் காருகத்தமுந்
இறையோனும்; உம்மை சிறப்பு. வழக்குரைத்தெனவே.

கூறினமையுமுணர்ச்சு.
தன்மனைவிக்குப் பொ

குட்டுகுறையாடில்லாமற்செய்து என்பதாயிற்று.
பின்னர்க் கடன்கழித்து வழக்குரைத்தென்க.

இதையேயானும் அவர் மடிந்து
தாயரென்றார் மாலதியையும்
கூட்டி மோயநான் - மோவியநான்; இவ்வீத தீவலஞ்செய்து¹நாலிராண்டு
கழிந்த பின்னர்; 'மேவினான்' என்று பாடமோதித் தன்னை

மேவினவனென்று பொருளுரைப்பாருமுனர்.

கூ.க - கூ. தேவந்தி பெண்பாள்.....நீங்குதலும்.

(இ - ன்.) அங்கனம் கூடிநடந்த தன்மனைவியாகிய

தேவந்திபென்று பெயர்கூறப்படுவானுடைய பூவின் தன்மை தலைவந்த
மையுண்டதன்கள் இதனைப் பொறுப்பனவாகவென நிரூபித்துக்கொண்டு
பின்பு அவளைமேவித் தனது எக்காலத்தும் முதிராத இனைய
அழகினது கலத்தை வெளிப்படுத்தி அவன் அவன் குறிப்பினையறிந்த
அதற்கேற்ப அவட்கு நீ எங்கோட்டத்த வாவெனச்சொல்லிப்
பிறர்க்கெல்லாம் தீர்த்தத்துறைபடிவேனெ ன சொல்லி
நீங்கினானாகவென்க

மக்கள்கண்ணிற்குத் தெய்வபாக்கக காணப்பொருதாகலின்
இவள்கட்குப் பொறுக்கக்கடவதென்று நிரூபித்துக்கொண்டான்;

"அந்தரத் துள்ளே ரறியா

மரபின், வந்து" என இதனுள்ளும், "கரந்தரு வெய்திய கடவு ளானாரும்",

"தேவரு மக்களு மொத்துடன் திரிதரு, நாலேழ் நாளினும்" என யுணிமே

கலை புள்ளாக் கூறினமையாறுமுணர்ச்சு. இனி உண்கணென்பதனை

முன் விட வினியாக்கி இம்மனதைய நீ பொறுக்கவென்று

சொல்லிக்காட்டினானென்று மனமையும்.

கூ.க - சர. தாமொழி.....கொண்டிருப்பாள்

(இ - ன்.) அங்கன மாகிய தாமொழி, என்னென்கிற்பிணித்தகணவன் தீர்த்தத்துறைகளெங்கும்போய்த் தீர்த்தமாடுவேனென்று என்னைவிட்டகன்றான் ;

மறுத்தும் இவ்விடத்தே அவன் மனத்தைத் திரும்பப்பண்ணி அழைத்துத் தருவாயென்று ஓரபெயரிட்டுக்கொண்டு அவன்கோட்டத்தை வழிபடுதலை நாடோதம் கடனாகக்கொண்டிருக்கின்றவனென்க.

சு - சச. வாட்டருஞ்சீர்.....கணவனோ டென்றார்

1 "தோற்பது கொண்டு புளாஅ ரவை" பழமொழி, ச.

2 திருக்குறள், ௧௧௬.

3 மணிமேகலை, ௧. ௧௫.

4 சிவப்புகளாய், ௧௦. அடி.

5 " " " ௧௬. ௧.

6 " " " ௧௭. ௧.

௧—கருத்திறமுரைத்தனதை..

௨௫௧

(இ - ன்.) சிறைந்த சேருடைய கண்ணிபாகிய நல்லாளுக்கும் கைமுதல் பிரிதலால் உற்றதோர் தன்பமுண்டென்றுநினைந்த நெஞ்சின்வருத்தந்தாற்புடையாளாய்க் கோட்டத்தையெண்ணி அதுகுமுதலியவற்றை இவன் கணவனைப்பெறல் வேண்டிமெனத் துவிப் பின்னர்க் கண்ணிபாற்சென்று ஆண்டு ஆகிவருவான் கணவனைப் பெறுவாயாகவென்றானென்க.

இனி, கண்ணிபானன்னிச் சென்று துவித் கணவனாகி வாழ்வுபெறுவ வென்றானெனினுமாமையும். வாழி வாட்டென விகாரம்; வாடுதல் - குறைதல்; குறைதலையெனவ சிறைந்தவென்பதாயிற்று; பிறரால் வாட்டுதலையென வாராம். இனிதல் இனையாயிற்று; விகாரம்.

கணவரேஸ் - கணவன்.

சா - இச. பெருகேன்.....நகையாகும்

(இ - ள்.) செறிதொ. உஇ. நீ இவ்வனங்கூறதலாற் பெறவேனாயினும் என் னெஞ்ச ம் ஐயுறுகின்றதுகாண்; அஃது எற்றுவெனின், நெருநற் கங்குற் கணவின் கண் என்கொழுநன் என் னைக் கைப்பற்றியன அப்போக யாங்கள் ஒரு பெரிய பதிக்கட்புச்சோம்; அவ்வன ம்புக்க பதியிடத்தே எங்கட்கு வலாததோர் படித்து றையை அவ்நூரார் இந்நேளிடமொதுபோல என்மேலிட்டனர்; அவ்வனம் அவரி டப்பட்ட அப்படிற்றாற் கோவலெற்கு ஓர் தீங்குற்றதென்று பிறர் சொல்லக் கேட்டு அதுபொழுது அவ்நூரரசன்முன்னர்

செல்லாதே, தன்சென்று வழங்கு

கார்பாடுதன் வழக்குரைத்தீகன்; ஆதலால் அவ்வரசனோடு அவ்வூர்க்கும் உற்ற
தோர்திறருண்டு; ஆனாலும் அவை தீக்கனவாதலான் நினக்குரையேன்; இங்
னம் தீவினையுற்ற என்னோம் பொருந்திய மிக்கோனுடனே யான் பெற்ற நற்
திறங்களை நீகெட்பாபாயின் அது நினக்கு

நலகையத்தருமென் முசொல்ல வென் க.

கடுக்கும் - ஐயுறும்; கடியென் னுமுசிச்சொல் சுதறிசிந்தது; 'போற்றி விரியவை போற்றல் கடுத்தபின், தேற்றதல் யார்க்கு மரித' என்றும்போல, 9ஆ, 'ஐயமுன் கரிப்பு மாகல முரித்தே' என்பதனான் முடிந்தது. எனவிலும் கடுக்குமெனினுமனையும்.

இயதேனிமதஸ் - தேனிப்பபிவார் காணுமே தேனல்

லா, ததொன்றை மறையக் கொடுவந்து மேலேயிட்டு அவரைக் கலங்கப்பண்ணு
தல்; பாய்ச்சுத்தேளென்பாருமுளர். என்றன்மேல் தன், அசை. என்றன்மே
லென்றான், பெண்பாற்றன்மையான்; அன்றி இப்பழியைத் தான் சுமந்துநிற்பனை
னெனினுமமைபும். தீங்கென்று அது கேட்டி - தீங்கென்று சொல்ல அது கேட்டி;
சொல்லவேன ஒருசொல்வருவிக்க. ஒடி, என்னொடி; வேறுவினை ஒடுவுமாய்;

ஆவது காவலன் மரணமும் ஊர்தீப்பாடும். உம்மை, இறந்ததழிஇயவெச்சவும்
மை. உகரயாடேனென்றான்; ¹ "உகரயா ரிழித்தக்க காணிற் கது" என்பது பழ
மொழியாகலின். திக்குற்றம் - கடிதானகுற்றம்; ஆவது முனிநிருபெறிதல்.
நற்றிறம் - இருவரும் சுவர்க்கம்புகுதல். நகையாகுமென்றான், இது கிட்டாத
தொன்றாகலின். எனவென ஈன்றும் ஒருசொல் வருவிக்க.

¹ திருக்குறள், ககக.

² தொல்காப்பியம், உரிச்சொல்லியல், கு. அக.

³ பழமொழி, கஅக.

புது

சிவப் பதி காரம்

செ - சுச. பொற்றொடஇ.....பின்னரே

(இன்.) பொற்றொடஇ, கீகண்டனாக்கொண்டு வருந்தவேண்டா; நீ அவனால்
வெறுக்கப்பட்டாயுமல்ல; சிங்களவன்காரணமாக ஒருநோன்பு முற்பிறப்பிலே
தப்பினாய்; அதனால் உள்ளதிக்குமிக்கன; அத்திற்கும் கெடுவனவாக;
காவிரி தன் கீரைக்கொண்டு சென்ற கடலோடெதிர்த்து அலைக்கும் சங்கமுருகத்
தயலதாடிய பூவினிதழவிழும் நெய்தரகாளவிடத்த இரண்டு தடாகமுள்ளன;
அவை யாவையெனின் ¹ சோமகுண்டம் சூரியகுண்டமென்னும் பெயரையுடை
யன; அவற்றின்
தொழுதாராயின்,

துறைகளின்மூழ்கிக் காமவன்காட்டத்திப்புக்கு அவனைத்
அவர் இப்பிறப்பிலுள்ள காளெல்லாம் தங்களவரோடும் பிரி
வின்றியிருந்த இவ்வுகைத்து இன்பமுறவர்; மஹிமைக்கு
போகபூமியிலேயும் போய்ப்பிறந்த கணவரோடும் பிரிவின்றி
முன் நபஸ்ஸங்காலம் இன்பநுகர்வ ராதனை அவற்றை யாமும்
ஒருகுன்று ஆட்கடவேமென்று சொன்ன தேவந் திக்குக் கண்ணகி

அங்ஙனம் துறைமுழக்கத்¹ தெய்வத்தொழுதல் எங்கட்கு இயல்பன்மென்று சொல்லி இருந்தபின்னாகவேன்க.

² “காமனை யென்றஞ் சொல்லார் கணவறகை தொழுது வாழ்வார்” என்ற ராகலின், இங்ஙனம்கூறினாள். இக்குண்டமிரண்டிற்கும் இவ்வுலகத் தின்புறத் தும், போகபூமியிற்பிறத்ததும் கிரணிகைபாக்கவமொன் து; அவறகை, ³ “இரு காமத்தினையேரி” என்றார் படபின்புடையவிலும்

கக - க. நீடிய காவலன்..... ..குற்றினையான

(இ - ன்.) அங்ஙனஞ்சொல்லி அவரிருக்கின் மவளவிலே குறுந்தொழிலினை யான் காவலன்போலுங் கோவலன் நீடிய நம்கடையிடர்தானென்றானென்க.

அன்றித் துரத்தேபார்த்து றுயுற்று ம்காவலன் போலுமென்று அவனனு வினவிடத்த றுயந்தீர்ந்து கோவலனென்றானெனினுமமையும் இனி, நம்கோவ லன் வருகின்றவரத்த நம்மை நெடுங்காலம் காப்பான் போலே னுனெனினுமமையும்.

இராரின்றதென்

கக - எக. கோவலனும்..... ..தருமெனக்கென்ன

(இ - ன்.) அங்ஙனங் கடைத்தையானான கோவலனும், ⁴ கொடியிடைபுரார் தாம் வினக்கங்காட்டிக் கோலங்கொள்ளாரிற், அக்காலத்தேவந்து பெருமை யமைந்த சயனத்திடத்தேபுக்கு அவன் தனது பைந்தொழியுடைய மேனியாட்ட மும் நெடுங்காலத்தமுங்கண்டு எல்லாப்பொருளிலும் பொய்யை மெய்யாகப் பொருந்துவித்தொழுகும் பொயத்தியோடுங்கூடி ஆடிய ஒழுக்கத்தினுனே நம் குறைத்தினுன்னார் தேடித்தந்த மிக்க கிதிக்குன்றமெல்லாம் அவன்பொருட்டால் தொலைந்தன; அதனான் இல்லாமையுண்டாதல் எனக்கு நாளைத்தருகின்றது கானென்னவென்க.

¹ இக்கேகரிய சோமருண்டமும் சூரியருண்டமும் முறையே திருவெள்ளட் டின் சோமதீர்த்தமும் சூரியதீர்த்தமுமாமென்று எவபெரியோர் கூறுகின்றனர்.

² “தெய்வத்தொழுக அக் கொழுநற் குழுதெழுநார், பெப்பென்பெயிற்றுழை” திருக்குறள், 106.

³ பட்டினப்பாலை, 106.

⁴ இக்கதை அடி, 100.

⁵ வேளித்தாமனி, 106.

க.—கனத்திறமுரைத்தகதை.

உரூஉ

பாடு - படுக்கையுமாம். சலம் - பொய். சலதி - பொய்த்தி.
 குடிதல் - உடனாதல். குலந்தருவான்பொருள் -
 தொன்றுதொட்டுவருகின்றபொருள். இன்று நானுத்தருமென்றது.
 'கெட்டால் மதிதோன்றும்' என்னும்வழக்கு.

எஉ - கூ. நலங்கேழ்.....கொண்மென

(இ - ன்.) இவ்வாறு அவன் தன்னைப்போற்றி இலம்பாடு நானுத்தருமென்
 தனை மாதவிக்குக்கொடுக்கும் பொருட்குறைபாட்டால் தளர்ந்த கூறினானாகத்
 தருதி ஒளிபொருத்தியமுகத்தே நலம்பொருந்திய கிரிய முறுவலைவினைத்து இன்
 னும் சிலம்பு ஒரினையுள்; அவற்றைக் கொண்டினைன்றினென்க

சிலம்புளவென்றான், இவையொழிந்த நலனைல்லாம் தொலைதலால்
 இவை அனியாதிருத்தலின் அவனறியானாகத்தருதினும் அவன்
 தளர்ச்சிகூறுதலால் தான் இவையுண்மைநினைத்து கூறினானென்க. புல
 ன் கூறினானென்ற கற்பின் தன்மைபன்றும்.

எகூ - கூ. சேயிழை கேள்.....கால்சீயா முன்.

(இ - ன்.) இங்ஙனம் தருதிபேசியழாய்! கேள், நீசொன்ன
 இச்சிலம்பை நான் வாணிகமுதலாகக்கொண்டு முன்பு நா
 ன்வாங்கியழித்தகலையும் கெட்ட பொருளையும் தேடித்தொகுத்தலைத்
 துணிந்தேன்; அஃது எவ்விடத்தே சென்

தெனின், விரிந்த புகழையுடைய மதுரையென்னுநகரிடத்தேசென்று; ஆதலால், கோதாய்! அதற்கு நீ இப்பொழுதே இங்குசென்று. என்னோடு எழுவாயாக வென்று சொல்லி முற்பவத்தில் தானசெய்த தீவினை நெய்ங்காலின்று நெஞ்சை ஒருப்படுத்துகலானே ஆய்வினையினது எவலைக்கொண்டான்; எப்பொழுது போதற்கெனின் உங்குலை ஆய்விடத்தினின் தும் சுடர் யென்க.

போக்குவதன்முன்னே

தேத்தல் - விளக்குதல். சிலம்புமுதலா உற்றேனென்பதற்குக் கலிணச் சிலம்பாறும் பொருளை முதலானும் ஈட்டுத லுற்றேனென்றானெனினு மமையும

இது, கனவென் னும் பொருளையேகருதாது மாலதிகதையையும் தேவந்தி கதையையும் கலந்துகூறிற்றேனும், உறுப்பழிவின் தி நடந்ததேனும் முக்கான் கழிவினிற்றதுவருகலான் நெய்வெண்பாட்டாகாது கலிவெண்பாட்டாதனுணர்க.

வேண்டி.

காதலிகண்ட.....கால்சீயாமுன்.

இவட்கு மேற்கூட்டமின்மையாற் 'கருநெய்க்கண்ணென்றார்; கனவு சொல்லி வறிதாக்க வினைகடைக்கூட்ட வியங்கொண்டானென்க. சொல்லுவறி தாக்குதல் - வேனிற்காதையிற் காலிகான்றாவமென்றசொல்லிப் பயனின் ருக்குதல்.

கூ.—கனாத்திறமுரைத்தகாதை முற்றிற்று.

செய்தபிளபு, ௫: ௨௨௪.

பத்தாவது.

நாடு காண்காணத்.

வான்கண் விழியா வைகறை யாமத்து
மீன்றிகழ் விசம்பின் வெண்மதி நீங்கக்
காரிரு ணின்ற கடைநாட் கங்கு
ஊழ்வினை கடைஇ யுள்ளத் தூர்ப்ப

௫. வேழகத் தகரு மெகினக் கவரியுந்
தூமயி ரன்னமுந் துணையெனத் திரியுந்
* தானொடு குயின்ற தகைசால் சிறப்பி
வீனெடு வாயி னெடுங்கடை கழிந்தங்
கணிதிள ராவி னறிதுயி லமர்ந்த

கா. † மணிவண்ணன் தோட்டம் வலஞ்செயாக் கழிந்,
பண்ணைப் தோங்கிய பாசிலைப் போதி

க. வான்கண் - ஆதித்தன். விழித்தல் - விளங்குதல்

உ வெண்மதி நீங்க - வெண்மதி நீங்கின அளவிலே.

ங. காரிருணின்ற கடைநாள் - காரிருள் கடையிலே நின்றநாள்; *
பூருவபக்கம்.

ஆவது

ச. ஊழ்வினை கடாவுதலால் உள்ளத்தன்னைத் தூர்ப்ப;

செஞ்சை ஓட்ட வெனவுமாம்.

வினாசெய்தி

டு ஏழகத்தகர் - மேழகம். எகினமாகிய கவரி.

எ. தானொடு குயின்ற தகைசால் சிறப்பெனவே தான்முதலான உதப்
பெல்லாமடங்கின; தானொடுகுயிற்றுதல் - போர்க்கதவு பண்ணும்போதே
தானொடே பண்ணுதல்.

அ. வாயினென்றது, ஆகுபெயரார் கதவை.
முதலான தோரணவாயில்.

வாயினெடுங்கடையாவது -

(க) துணியெனத்(112)நிரிதருமென்றது - இவை ஒன்றோடொன்று இன
மல்லவாயினும் பழக்கத்தத்திரியும் (அ) வாயில்.

க. வலஞ்செயா - வலத்திலேயிட்டு.

கக. மாபோதிக்கு ஐந்துகோம்பாதலாற்

பரிணயைந்தோங்கியவென்றார்.

(பி - கி) * 'தானொடு குயிற்றிபதகை'

† 'மணிவனக்'

க. — ந ள டி க ள ன் த ள னை த.

உருடு

யணிதிகழ் நீழ லறவோன் திருமொழி
 யந்தர சாரிக ளுறந்தனர் சாற்று
 மிந்திர விகார மேழுடன் * போகிப்
 கடு. ' புலனுண் டிறந்து பொய்யா விரதத்
 தவல நீத்தநிற் + தடங்கிய கொள்கை
 மெய்வகை யுணர்ந்த விழுமியோர் ; குழியிய
 வைவகை நின்ற வருகத் தானத்துச
 * சந்தி யைந்துந் தம்முடன் கூடி
 உடு. வந்து தலைமயங்கிய வான்பெரு மன்றத்துப்
 * பொலமழும் பிண்டி உலங்கினா கொழுவிழ
 னீரணி டி விழவினு நெடுந்தர் விழவினுஞ்
 சாரணர் வருஉந் || தகுதியுண் டாமென
 வுலக நோண்டிக னொருங்குட னிட்ட

கஉ. திருமொழி = தருமம்.

கங. அந்தரசாரிகள் - ஆகாயசாரிகள். அஹந்தனர்
 சொல்லி விளங்கப் பொருள் சொல்லுதல்.

சாறநல்-ஆகமத்தைச்

கச இரதிரவிகாரம் - இரதிரன் திருமித்தது. மேழுடன் போகி
 என்றது - இவர் அன்று கழிந்தபடியாலே அவற்றையெனவே
 கழிந்துபோயென்றவாறு.

கரு (111) புலனுண் - மச்சுநாங்கிசம்.

கரு - ஏ. (111) விரதத்தோடே அடங்கிய. கொள்கையையுடைய
 விமயியோரென்க.

கடி. ஐவனகரின்ற கோயில் - ஐந்து சந்திகரும் ஐந்துகோயிலாய்வின்ற கோயில்.

கக. சந்தியைந்து - ஐஞ்சந்தி, அவையாவன: பஞ்சபரமேட்டிகள் அவர்:—அருகர், சித்தர், ஆசாரியர்கள், உபாத்தியாயர்கள், சாதுக்கள்.

தெரு.

உ௦. இவர்கள் கூடினமன்ற.

உ௨. நீரணிவிழவு - திரு அபிடேகவிழவு; அயனம், சங்கிரமம், புதுப்புன லாட்டெனவுமாம். தேர்விழவு - திருநாள்.

உ௪. உலகநோன்பிகள் - உலகவழக்கொடு பொருத்தின நோன்பிகள்; அவர் இன்றைத்தையுடைய சாவகர்.

1 'புலவத்தமத்த தோன்புடையாராகலாற் டொப்புகுர்'

கச - பேர்.

தொல். மசபு. கு.

1 கக - உ௦: "சதுக்கமுஞ்சந்தியும்" முருகு. உ௨௫.

1 சிலப். பதிகம், ச; உ௧ - இ=சிலப். கடு: கடுஉ - ச.

(பி - ம்) * 'டோக்கிப் புலவன் மறத்த' † 'அடக்கிய'

1 'விழுவியும்' 1 'தருதிபுண்டாகவினாலக'

1 'குழிநிலைவரை'

உ. இ. இ.

சிலப் பதிகாரம்

உடு. விலகொளிச் சிலாதலக் தொழுது வலக்கொண்டு
மலைதலக் கொண்ட பேர்பாது போது

‘முலக’ இடைகழி பொருங்குட னீங்கிக்
கலைபி லானன் காமர் வேனிலொடு
மலய மாருத.† மன்னவற் திறக்கும்

உ.௦. பன்மல ரடுக்கிப் பன்மரப் பந்த

‘நிலவந் திகையி னெயிற்புறம் போகித்
தாழ்பொழி லுடுத்த தன்பதப் பெருவழிக்
காவிரி வாயிற் ; கடைமுகங் கழிந்து
குடதிசைக் கொண்டு கொழும்புனற் காவிரி

உ.௧. வடபெருங் கோட்டு மலர்ப்பொழி லுழைத்து
காவதங் கடத்து நீ கவுந்திப் பன்னிப்
பூமரப் பொதும்பர்ப் பொருந்தி யாங்க
ணிந்துகொடி துகப்போ டிணைந்தடி வருந்தி
நதும்பல் கூந்தல் குதும்பல வுயிர்த்து

(உ.௦) இம்மன்றிற் (உ.௧) பிண்டிக்குழலிசை (உ.௪)

மென்க.

இட்ட (உ.௫) சிவாதல

உ.௬ - ஐ வாயிதுக்குவாமம் : மலை, தெருவுக்குவாமம்

கழி - உலகத்தாரெல்லாரும் போகலான ஊர்வாயில்;
இடையே கழிதலால் இடைகழி.

யாது. உலகவிடை

தெருவொழுங்குக்கு

உ.௭. கலை - சரீரம்; அன்றிக் கலைபிலானனென்றது,

காமனென்றவாறுமாம்.

கலைகளினின்றான்

உக. மன்னவன் - சோழன். இதுக்கும் - இறையிடும்.

கூ. மரப்பத்தர் - சோலை.

உஅ - கூ. காமன் வேளிர்காலத்தையும் தென்றலையும்
நிறையிடும் பொழிலையுடைய எயில்; இவ்வந்திகை - கீராவி;
மதின்; சோலையையும் பொய்கையைமுமுடைய எயில்.

சோழனுக்குத்

எயில் - சுற்ற

கஉ. தண்பதப்பெருவழி - புனலாட்டுக்குப்போம் பெருவழி;
எப்பெருவழியுமாம்.

நிருமஞ்ச

கக. வாவிரிக்கரையிடத்து வாயில்.

கச. குடநிசைக்கொண்டு - மேற்கு நோக்கி.

கடு. வடபெருக்கோடு - வடகரை.

- எ. கவுந்தியழகன் பன்னியையுடைய காவிற்பொருந்தி.

1. உலகவிடைகழி: புறநா. களடு.

2. இவ்வந்திகை. செப. கச: கக - அஉ அடிபார். விசேடவுரைப்பார்க்க.
(பி - க்) 3. 'இடைகழிப்பொருங்கு' 4. 'மன்னவர்க்கு' 5. 'கடை முன்கு
தவிக்கு. நிகைக்கொண்ட' 6. 'கவுந்திக்கவிப்போர் பூமரப்'

கடு.—நாடுகாண்காணத.

உருக

சுடு. முதிராக் * இளவியின் முள்ளெயி நிலங்க
மறுரை முதுர் யாதென வினவ

வாழைநீர் காதலம் மகனாட் மும்பர்
நாழைநீர் கூந்த னணித்தென நக்குத்
தேமொழி தன்னொடுஞ் சிறையகத் திருத்த
சூ. : காவுந்தி யையையைக் கண்டடி தொழுவ
முருவுந் குலனு முயர்பே ரொழுக்கமும்
பெருமகன் நிருமொழி நேழா கோன்பு
முடையீ ரென்னோ, வறுக னுளரிற்
கடைகழிந் திங்ஙனங் கருதிய வாழென
ஊ. வரையாட் டில்லை : யுறுதவத் தீர்யான்
மதுரை மூதூர் வரைபொருள் வேட்கையேன்
பாடகச் சிறடி பரற்பகை யுழுவா
காடிடை யிட்ட நாடுநீர் கழிதற்
கரிதிவள் செவ்வி யறிகுநர் யாரோ

சஉ. ஆழைநீர்காதலம் - முப்பதுகாதலம்; ஆழைநீர்காதலமென்றான்,
அதுகாதலம் ஐங்காதலமென்றாற்போலத்தோன்ற.

அவட்டு

சங. கூந்தல், பெயர். நக்கு - கைகத்து;
தொக்கதாற்பிறந்த விகாரம்

சருதல் சோக கருணததை

சச. சிறையகம் - ஸ்ரீகோயிலின் ஒருபக்கத்தே டன்னியகம்.

சஎ. பெருமகன் - வருகதேவன்.

சடி. உறுகனுளரில் - துன்பமுறும் பாவமுடையார்போல;
வார்ப்போலவென்றுமாம்.

மிடியான

சக. கடைதழிந்து - வாசலெவிட்டு.

ஞா. உரையாட்டில்லை - சொல்லாவதொன்றில்லை; ஒன்று -

ஒருவாசகம்.

ஞக. முதர்க்கண்டே பொருளீட்டும் வேட்கையென்; பொருள்வரைதல் வேட்கையென்; வரைதல் - தன்னிடத்து ஆக்குதல்; இன்னதற்கு மேற்பட்ட தானத்தக்கையென்று வரைந்திடுதலுமாம்.

மேற் கவுந்தியடிகள் வார்த்தை:—

ஞஉ. பரப்பகை உழக்கமாட்டா. ஞக. காரும் காரும்மாயிய

வழிகடக்க.

ஞச. அரிதின் செவ்வியென்றது - இவன் செவ்வியின்

மென்மையால் நடக்குத்தன்மையிலென்றதாம்.

அதிகுரையாரோ-வல்லளாகவுமடுக்குமன்றே.

(பி+ங்) * 'செவ்வியென' † 'கவுந்தியென'

கக

3 'உய்த்தறி' உய்த்தறி

சிலப்பதிகாரம்

ஞஞ. அரிய தன்மிக் கொழிகென வொழியீர்

1 மறவுரை நீத்த மாசது * கேள்விய

ரறவுரை கேட்டாக் கறிவனை யேத்தத்

தென்றமிழ் நன்னாட்டுத் தீதுதீர் மதுரைக்

கொன்றிய அள்ள முடையே † னுகலிற்

கா. போதுவல் யானும் போதுமி னென்ற

காஷந்தி பைபையைக் கைதொழு தேத்தி
 யடிக னீரே யருளுதி ராயினித்
 தொடிவளைத் தோனி துயர்தீர்த் தேனெனக்

- கோவலன் காணாய் கொண்ட லிந்நெறிக்
 ௧௫. கேதர் தருவன யாங்கும்பல கேண்மோ
 வெயினிதம் பொருஅ மெல்லியற் கொண்டு
 பயில்பூர் தண்டலைப் ; படர்குவ மெனினே
 'மண்பக லீழ்ந்த கிழங்ககழ் குழியைச்
 சண்பக லிறைத்த ; தாதுசோர் பொங்கர்
 ௨௦. பொய்பறைப் படுத்துப் போற்று மாக்கட்டுக்
 கையறு துன்பங் காட்டினுங் காட்டு
 முதிர்பூஞ் செம்மலி னொதுங்கினர் கழிவேர்
 முதிர்தேம் பழம்பகை முட்டினு முட்டு
 மஞ்சளா மிஞ்சியு மயங்கரில் வலயத்துச்

௫௮ - ௧. மதுரைக்கு ஒன்றியவென்றதற்குப் போகவென
 வருவிக்க.

ஒருசொல்

௧௧. என - என்ற கோவலன் சொல்ல.

௧௨. காணாய் - பாராய். கொண்டநெறி - வழிக்கொண்ட

நெறியிடத்து; இந்நெறி - காவிரி வடகரைவழி.

௧௩. யாங்கும்பலவுள - யாங்கும் மிகவுள்ளன.

௧௪. (பு) படர்குவமாயினென்றான், தன்னையும் உணர்ப்பித்தி.

௧௮ - ௨௦. சண்பகம் குழியைகிறைத்த பொங்கர். போற்று

மாக்கள் - பரிசுரித்துப்போகாதமாக்கள்.

குழியைச் சண்பகநிறைத்த தாதுசோர் பொங்கர்
பரிகரிபாமாக்கட்குத் துன்பந்தரினூந்தரும்; பழம்பூவானிறைத்தல்
பெற்றும், தாதுசோர் பொங்க ரொன்றலின்; பொங்கர் - சோலையுமாம்.
எக. (பா) மேல்துங்குகிற பழமாகியபகையிலே
முட்டிஊமுட்டுவர். எச. வையம் - தோட்டம்.

¹ கெ - எ - கிலட், தக: கச - கெ. ² சிலக. கசகக - த. மேற்.
பி. பி. ³ 'செவ்வழவுகை.' ⁴ 'குதவின்.' ⁵ 'படர்குவமாயின்.' ⁶ 'தாதுசோ.'

கௌ.—நாடுகாண்காணத.

உதிரு

- எடு. செஞ்சுரிப்பலவின் பார்ப்பகையுறுக்கும்
கயனெடுங் கண்ணி காத்த கேள்வ
வயதுழைப் படர்குவ மெனினே யாங்குப்
பூரா நிலஞ்சிப் பொருகய லோட்டி
நீர்நாய் கெளவிய நெடும்புற வாரி
அடு. மலங்குயிரினிர் செறுவின் கிலங்கப் பாயிற்
கலங்கது முண்டிக் காரிகை யாங்கட்
கரும்பிற் நெடுந்த பெருந்தேன் சிறைந்து
கரும்புஞ்ஞ் பொய்கைத் தூநீர் கலக்கு
மடங்கா வேட்கையி னறிவஞ் செய்திக்
அடு. குடங்கையி னென்று கொள்ளவுங் கூடுங்

குறந் ரிட்ட குவணியம் போதொடு
 பொறிவரி வண்டினம் பொருந்திய இடக்கை
 நெறிசெல் வருத்தத்து நீரஞ் ரெய்தி
 யறியா தடியாக் கிடுதலுங் கூடு

- கூடு. மெறிநீ ரடைகரை யியக்கந் தன்னிற்
 பொறிமா ணலவனு நந்தும் போற்றா
 தாழடி யொதுக்கத் துறுநோய் காணிற்
 ருழ்தரு துன்பந் தாங்கவு மொண்ணா
 வயலுஞ் சோலையு மல்ல தியாங்கணு
- கூடு மயல்படக் கிடந்த நெறியாக் கில்லை
 நெறியிருந் குஞ்சி நீவெய் போனொடு
 குறியறிந் தவையவை குறுகா தோம்பெனத்

- என. யாற்றங்கரையைவிட்டு வயல்வழியேபோனில்.
 எக. நீர்நாய், எழுவாய். அடு. விலக்க - குறுக்காக.
 அச. வேட்கை - தண்ணீர்த்தாகம். அறிவஞ்ரெய்தி - அறிவுமயங்கி.
 அக. குறுதல் - பறித்தல்.
 கூடு. எறிநீரடைகரை - நீர்க்கரை; கடற்கரையென்பாருமுனர், கூக.
 துன்பம் - நமக்கு வருந்துன்பம்.
 கூக - கூ. அலவணியும் நத்தையையும் போற்றாது முறையாகஇயிடுத
 அடி யொதுக்கத்தினாலே உறுநோய் அவையிற்றக்கு உண்டாயினின்,
 அப்பாவும் தாங்கவொண்ணா.....தடியாக் கடற்கரைவழியன்று.
 கூடு. அயல்பட - வேறுபட. கூக. ஒம்புகவெனச்சொல்லி

தோமது * கடினஞாயுள் சுவன்மே லறுவையுள்
காவர்தி யைபைகைப் பீலியுள் கொண்டு
க100. மொழிப்பொருட் டெய்வம் வழித்துணை

யாகெனப்

பழிப்பருஞ் சிறப்பின் வழிப்படர் புரிந்தோர்
கரியவன் புகையினும் புகைக்கொடி தோன்றினும்
விரிகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும்
கால்பொரு நிவப்பிற் கடுங்குர லேற்றொடுஞ்

க101. குன்முதிர் கொண்மூப் பெயல்வளஞ் சுரப்பக்
குடமலைப் பிறந்த கொழும்பு ரூரமொடு
கடல்வள னெதிரக் கயவாய் கெரிக்குங்
காவிரிப் புதுநீர்க் கடுவரல் வாய்த்தலை
யோவிறக் தெலிக்கு மொலியே + யல்ல

க102. தாம்பியுள் கிழாரும் வீங்கிசை யேத்தமு
மோங்குநீர்ப் பிழாவு மொளித்தல் செல்லாக்
கழனிச் செந்நெற் கரும்புருழ் மருங்கிற்
பழனத் தாமரைப் பைம்பூங் கானத்துக்
1 கம்புட் கோழியுள் கணைகுர னுரையுஞ்

க103. செங்கா லன்னமும் பைங்காற் கொக்குங்
கானக் கோழியு நீர்நிறக் காக்கையு
முள்ளு மூரலும் புள்ளும் புதாவும்

க104.

அறுவை - தோளிலிடும் உறி.

க00. மொழிப்பொருட்டெய்வம் - மொழியாகிய தெய்வம்;
மொழி - உரேதசமந்திரம்; பஞ்சமந்திரம்.

பொருள் கள - காக.
 டெய்வம் நமக்கு

குறுகாதோம்பெனக் காவுந்தி கொண்டு மொழிப்பொருட்
 வழித்துணையாகவென் றசொல்ல வழிபோகப் புரிந்தோர்.

க0உ. கரியவன் - சனி. புகைக்கொடி - தாமகேது.

சனி தாமகேதுமிகுபுறமும்.

க0க. தாரம் - சந்தனம் அகில்முதலாயின.

க0ள. கடல்வளன் - "ஒர்க்கோலை... ஐந்த" எதிர - வளத்தோடு
 எதிர்க்கையாலே; கடல்வளன் காவிரியோடெதிர. கயவாய் - புகார்.

க0க. ஓவுதல் தவிர்ந்த.

க00. ஆம்பி - பத்தர். கிழார் - பூட்டை. ககக. பிழா - இடா.

ககச. கம்புடிகாழி - ஒருசாதி. ககக. நீர்நிறக்காக்கை -

நீர்க்காக்கை. ககள. உள்ளமுரலும் - உள்ளலும் ஊரலும். புதா -
 ஊரூரைபுமாம்.

பெருநாரை; மரக்

1 ககச - க: புட்கலின் குரல் = பநிற். அச.

(பி - ம்.) * 'ஷகை' † 'அந்திபுமாய்ப்புழம்'

க0.—த ர டி க ர ண் க ர லை த.

உகக

வெல்போர் வேந்தர் முனையிடம் போலப்

பல்வேறு குழுஉக்குரல் பரந்த வோனதயு

கஉ0 முழாஅ துண்டொளி யுள்புக் கமுந்திய

கழா அமயிர் யாக்கைச் செங்கட் காரான்
 சொரிபுற முரிஞ்சப் புரிஞெழிற் புற்ற
 குமரிக் கூட்டிற் கொழும்பல் லுணவு
 கவரிச் செந்நெற் காய்த்தலைச் சொரியக்

கஉ௫. கருங்கை வினைஞ்ஞங் களமருங் கடி
 யொருங்குநின் றுர்க்கு மொலியே யன்றியுங்
 கடிமலர் களைந்து முடிநா றழுத்தித்
 தொடிவளைத் தோளு மாகமுந் தோய்ந்து
 சேருநி கோலமொடு வீறுபெறத் தோன்றிச்
 கஉ௬. செங்கய னெடுங்கட் சின்மொழிக் கடைசியி்
 வெங்கட் டொலைச்சிய விருத்திற் பாணியுங்
 கொழுங்கொடி யறுகையுங் குவளையுங் கலந்து
 விளங்குகதிர்த் தொடுத்த விரியல் சூட்டிப்
 பாருடைப் பண்போற் பழிச்சினர் *கைதொழ

கஉ௭. வேரொடு நின்றோ ரேர்மங் கலமு
 மரிந்துகால் குவித்தோ ரரிதா வுறுத்த
 ' ! பெருஞ்செய்க் நெல்லின் முகவைப் பாட்டுக்
 தெண்கிணைப் பொருநர் செருக்குட னெடுத்த
 மண்கிண முழுவின் மகிழிசை யோதையும்

கஉ௦. உழாறுண்டொளி - தானேபட்டசேறு. கஉ௧. காரான் -

எருமை.

கஉ௨. சொரிபுறம் - தினவையுடைய முதுகு.

கஉ௩. குமரிக் கூடு - அழியாக் கூடு. கொழும்பல் லுணவு -

பலவர்க்கத் தணவு; அவரை துவரையுள்ளிட்டன.

கஉரு. கருங்கைவிளைஞர் - பள்ளர், பறையர். களமர் -

உழுமுடிவெனனர்.

ககஉ - ரு. அதுகையும் குவியையுங்கலந்து கதிரோடு

தொடுத்தமாயி யை ஏரிலே குட்டிப் பாருடைப்பனர்போல்

வரோடுநின்றோர்; குட்டக்கலைப்பை யிலே குட்டியென் தமாம்.

ககங. அரி - அரிந்திடு குடு.

ககள. முகவைபாடுதல் - பொலிபாடுதல்; முகவையென்றார்,

முகந்துகொடுக்கப்படுதலாலே; * “புகர்முகமுகவை” போல.

கென்று

1

9

* பெருஞ்செய்தறெவ்வின்: புறநா. ககடு: கடு; தன். கு. உ. அக-மயிலு. மேத்.
புறநா. தா. த. ககக. (பி - டி) * ‘கெடுதொழுது’; † ‘பெருஞ்செய்தறெவ்வின்’

உகஉ

சிலப்பதிகாரம்

கசு0. பேர்பாற் தடைகரை நீரிற் கேட்டாங்

கார்வ செஞ்சமோ டவலங் கொள்ளா

ருழைப்புலிக் கொடித்தே ருரவோன் கொற்றமொடு

மழைக்கரு ஷபிர்க்கு மழற்றிக ழுட்டின்

மறையோ ராகிய * வாவுதி நறும்புகை
கசடு. யிறையுயர் மாட மெங்கனும் போர்த்து
மஞ்சுருழ் மலையின் மாணத் தோன்று

மங்கல மறையோ ரிருக்கை யன்றியும்
பரபுரீர்க் காவிரிப் பாவைதன் புதல்வ
1 ரிசப்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமு

கடு. முழுவிடை விளைபோர் பழவிற் றுளர்களும்
பொங்கழி யாலைப் புகைபொடும் பார்து
மங்குல் வானத்து மலையிற் றோன்று
மூரிடை பிட்ட நாடுடன் கண்டு
காவத மல்லது கடவா ராகிப்

கடு. பன்னாட் டங்கி4 சென்னா னொருநா
ளாற்றுவீ யரங்கத்து 1 வீற்றுவிற் றுகிக்

கசடு. யாற்றடைகரைகளிலே இவ்வாசைகளை முறையிறுகட்டு.

நீரின் - நீர்மைப்புடனே; உருவக் கேட்டுப்போதுலகயுமா ம்.

கசக கேட்ட உவகையால் அவலங்கொள்ளாராய்.

கசஉ. உழைப்புலிக்கொடி - புலியை இடத்திலேயுடையகொடி.

கசங். மழைக்குக் கருப்பமாவது தாமர அட்டில் - ஓமசாலை.

கசஉ - க. கொற்றத்துடனே மழைக்கருவையும் தேர்த்துவித்து
விலே விளங்கிய சாலையென்க.

அய்வன

கசச. (பா) வானவருளை - சோதரூவி; அனியிடுகிற ஆவி.

கசரு. இறை - இறப்பு.

கசஅ. காவிரிப்பாவைதன்புதல்வர் - வேளாளர்.

(கரு0) வினப்போரான (கசஅ) புதல்வர்
கசக. புரப்போர் - காக்குமரசர்.

(கரு0) பழவிறலார்களும்.

கருக. பொங்கழி - துற்றப் பொலி. பாந்து - பரக்க.

கருஉ. மங்குல் - இருட்சி

(கசஎ) மறையோரிருக்கையும் (கரு0) பழவிறலார்களும் (கருஉ)
ஒருன்றம் (கருக) நாடென்க.

மலையிற்

(காக) வழிப்பட்டபுரிந்தோர் (கருரு) செல்லுநாளான் ஒருநாளென்க.

கருக. ஆற்றவியரங்கம் - ஆற்றை மறைக்குமரங்கம்; ஆவது குறை;
அது சேரங்கம்; ஆற்றவியென்பாருமுனர்.

² திருக்குறள். கசகச - பரி. மேற்.

(பி - ம்) * 'வானவிறமப்புகை' † 'வீத்தவெருடி'

50.—நாடுகாண்காலைத்.

உகக.

குரங்கமை யுடுத்த மரம்பயி லடுக்கத்து

வானவ ருறையும் பூநா ரொருசிறைப்

பட்டினப் பாக்கம் விட்டனர் நீங்காப்

கக0. பெரும்பெய ரைய ரொருங்குட் னிட்ட

கிலங்கொளிச் சிலாதல மேலிருந் தருவிப்

பெருமக னதிசயம் பிறழா வாய்மைத்

தருமஞ் சுற்றுஞ் சாரணர் தோன்றப்

பண்டைத் தொல்லினை பாறுக வென்றே

ககடு. கண்டறி கவுந்தியொடு காஹ வீழ்ந்தோர்
வந்த காரணம் வயங்கிய கொள்ளைச்
சின்தை விளக்கிற் றெரிந்தோ னாயினு
மார்வமுஞ் செற்றமு மகல நீக்கிய
வீர னாகலின் விழுமங் கொள்ளான்

கௌ. கழிபெருஞ் சிறப்பிற் கவுந்தி காண
'யொழிகென வொழியா தூட்டும் வல்கினை
யிட்ட வித்தி னெதிர்த்துவந் தெப்தி
யொட்டுங் காலை யொழிக்கவு மொண்ண
கடுங்கா னெடுவெனி யிருஞ்சுட ரென்ன

கௌடு. வொருங்குட னில்லா ஷடம்பிடை யுயிர்க
ளந் வ னறவொ னந்வுவாம். பிகந்தோன்
செந்வன் சினெந்திரன் சித்தன் பகவன்
றரும முதல்வன் றலைவன் றருமன்
பொருளான் புனிதன் புரணன் புலவன்

கடிடு. சினவரன் றேவன் சிவகதி நாயகன்
பரமன் குணவதன் பரத்தி லொளியோன்

கருள. மாம்பயில் அடுக்கம் - மாச்செறிவு; அடுக்கம்
அரங்கத்துக்கு அடு த்தவிடமுமாம்.

கருஅ. ஒருசிறை - ஒருபக்கத்திலே.

ககடு. ஐயர் - முன்சொன்ன உலகநோன்பிகள்.

ககக. முன்புசொன்ன சாரணர்தோன்ற.

ஐயர் ' பட்டினப்பாக்கத்திலிட்ட சிலாதலத்திருந்து

தருமஞ்சாற்றதல் சாரணர்க்கு அடையாக்கி அவர்

இங்கேதான் மெய் க.

ககௌ. சிந்தைவிளக்கு - அவதிஞானம் என்றது

நிரிகாலஞானத்தை.

ககஉ. வித்தின் - வித்துப்பால்.

¹ சிலப், பதிசம், இள. ² இக்காத உச - ஆம் அடிமுதலியவற்றைப்பார்த்து.

உகச

சிலப்பதிகாரம்

றத்துவன் சாதுவன் சாரணன் காணன்
சித்தன் பெரியவன் செம்ம நிகழொளி
யிறைவன் சூரவ அரியக்குண வெங்கைகள்

ககரு. குறையில் புகழொன் * குணப்பொருள் கொழான்
சங்கர அீசன் சம்பு சதுமக

னக்கம் பமந்தொன் நக வகண் புனி
பண்ணவ வெண் குணன் பாதில் பழாவொரு
ளண்ணவன் வெத முதலவன் விளங்கொளி

ககடு. பொதிட வெதத் தொளிப்பு னல்லது
பொதர் பிறவிப பொதிடறை பொருளை
சாரணர் வய்மொழி தெட்டுத தவடிதற்
காங்கி கைதன் கைதல் மறங்கொண்
டொருமுன் றளித்தொ லுரிப ளானத்

ககஊ. திருமொழித் கல்லதென் செவ்வகக சிறவா
காமனை வென் மொனாந்த தெட்டு
காமரல்லது கவிவ தெண்ண
வைவனை வென் மொனாந்தொ லல்லது
கைவனைத் கண்ணுந் காணா வென்க

கொன்றிய மாதவ ருயர்மிசை யோங்கி

உக௦. நிவந்தாங் கொருமுழ நீணில நீங்கிப்
பவந்தரு பாசங் கடித்தி கெடுகென்
றந்தர மாறாப் படர்வோர்த் தொழுது
பந்த மறுகெனப் பணிந்தனர் போந்து
காரணி பூம்பொழிற் காவிரிப் பேர்யாற்று

உக௧. நீரணி மாடத்து நெடுந்துறை போகி
மாதருங் கணவனு மாதவத் தாட்டியுந்
தீதுதீர் நியமத தென்கரை பெய்திப்
போதுகுழ் கிடக்கையோர் பூம்பொழி சிறுந்துழி
' வம்பப் பரத்தை வறுமொழி யாளனொடு

உக௨. ' கொங்கலா பூம்பொழிற் குறுகினர் * சென்றோர்
காமனுந் தேவியும் போலு மீங்கிவ
ராரெனக் கேட்டங் கறிகுவ மென்றே
நோற்றுணல் யாக்கை நொசிதவத் தீருட
னாற்றுவழிப் பட்டோ ராரென வினவவென்

உக௩. மக்கள் காணீர் மானிட யாக்கையர்
பக்க நீங்குமின் பரிபுலம் பினரென
வுடன்வயிற் றோர்க னொருங்குடன் வாழ்க்கை
கடவது முண்டோ கற்றறிந் தீரெனத்

உக௪. * யர்மிசை - சிலாவட்டம். ஓங்கி - எழுந்திருத்த.

உக௫. பந்தம் - ஸம்ஸாரம்.

உக௬. நீரணிமாடம் - பன்னியோடம்; டோங்கி - அதனாலேபோந்து.

உகக. வம்பப்பரத்தை. வம்பு - புதுமை; பரத்தைத்தன்மைக்குப்
வறுமொழியானன் - பயனிலசொல்லுவான்.

புதிய

உஉக - உ. காமனும் தேவியும்போதும் இவராரொனக்கருதி;
ஒப்பில்போலி.

போதும்,

உஉக. நோற்றுணல் - பட்டினிவிட்டுணல்.

உஉச. ஆற்றுவழி - நெறியிடத்து.

உஉரு. மானிடயாக்கையரென்றது - நீங்கள் நினைத்த காமனும்
மல்லரென்றவாறு.

தேவியு

உஉக. பரிபுலம்பினர் - செலவால் வருந்தினர்.

¹ சிலப்பதிகாரம், கக: கக. ² தொல். முதற்குத்திரவிருத்தி, மேற்.
(பி - ம்) ³ 'சென்றழி'

கச

உகக

சிலப்பதிகாரம்

திமொழி கேட்டுச் செலியகம் புதைத்துக்

உகக. காதலன் முன்னர்க் கண்ணகி நடுங்க

வெள்ளுநர் போலுமிவ ரென்பும் கோதைதயை

முள்ளுடைக் காட்டின் முதுநரி யாகெனக்

கவுந்தி யிட்ட தவந்தரு சாபன்

கட்டிய தாதலிற் பட்டதை யறியார்

உகடு. குறுநரி நெடுஞ்சூழ் கூவினி கேட்டு
நறுமலர்க் கோதையு நம்பியு நடுங்கி
நெறியி னீங்கியோர் கீரல கூறினு
மறியா மையென் றறியல் வெண்டுஞ்
செய்தவத் தீர்துந் திருமுன் டிழைத்தோர்க்

உசடு. குய்திக் கால முரையி னோவென
வறியா மையினின் நழிபிறப் புற்றொ
ருறையூர் நொச்சி யொருபுடை யொதங்கிப்
பன்னிரு மதியம் படர்கோ யுழந்தின்
முன்னை யுருவம் பெறுகலிங் கிவரெனச்

உசடு. சாபவிடை செய்து தவப்பெருஞ் சிறப்பிற்
காவுத்தி யையையுந் தேவியுங் கணவனு
முறஞ்சொலி வாரண முன்சம முருக்கிய
புறஞ்சிறை வாரணம். புக்கனர் புரிந்தென்.

உஉக - கூடு. புதைத்து நடுங்குகிற்ப.

உகச. பட்டதையுபயிவார்-மனத்தில் இவர் (கவந்தியடிகள்)
லால் அறிந்திலர்.
நினைத்ததற்கு

உகரு - சப. பின்பு அறிந்தபடி; அவர் கண்முன்னே
நிரலாசபடியாலும், பொல்லாங்கு கூறினமையாலும், அவ்விடத்து
இவரல்லது வேறுசாபமிட

வல்லாரில்லையாகலானும், இச்சாபம் இவராலெவத்தென்று இவர் (கோவலனும்
கண்ணடியும்) அறித்தார்; அறித்து உய்திக்காலம் உரையீரோவென்றார்.

உசஉ. நொச்சி - மதில்; பதணமுமாம்; என்றது
காவல்வண்டாத அரணென்றவாறு.

உசக. படர்நோய் - உறழ்ச்சியாலுண்டான கோழி.

உசஎ - அ. முறம் - சுளகு. வாரணம் - யானை, கோழி;

புறத்தே சிறையைபுடைய கோழி - உறைபூர்; வாரணம், ஆகுபெயர். யானையைக் கோழிமுருக்கலால் கோழியென்று பெயராயிற்று. யானையைச் சயித்த கோழி தோன்றினவிடம் வலிபுடைத்தென்று கருதி அவ்விடத்து அதன்பெயராலே சோழன் ஊர்காண்டின்றபொழுது சிறையும் கழுத்துமாக ம்பே சிறையைபுடைய கோழியென்றாயிற்று

ஆக்கியவதனால் புற

¹ முறஞ்செவி வாரணம்: கவி. சஉ.

க.0—நாடுகாண்காண்த.

உசக

கட்டுரை.

முடியுடை வேந்தர் மூவ ருள்ளார்
தொடியினங்கு தடக்கைச சோழர்குலத் துதித்தோ
ரதனு மதனு மாற்றனு மவர்தம்
பழனிநன் முதுர்ப் பண்புமேம் பதிதலும்

டு. விழவுமலி சிறப்பும் விண்ணவர் வரவு

• மொடியா வின்பத் தவருறை காட்டுக்

குடியும் கூழின் பெருக்கமு மவர்தர்

தெய்வக் காகிரித் தீதுநீர் சிறப்பும்

பொய்யா வானம் புதுப்புணல் பொழிதலு

கா. மாங்கு மாடலும் தூக்கும் வரியும்
 பார்த்திசை + யெய்திய பாதி விருத்தியுர்
 திணைநிலை வரியு; மிணைநிலை வரியு
 மிணைவுறக் கிடந்த யாழின் றெருதியு
 மீபோழ் சுகோடமு மிடநிலைப் பாலையுர்

கா. அறன் - தருமாகளம், மறன் - இமயத்துப்புவிபொறித்தது;

(சிலப். எ: ௧௭-௮); தூற்றல் - அமரபதிகாத்தது. (சிலப். எ: ௧௮.)

சு. முதுப்ப்பண்பு - காவிரிப்பூர்ப்பழிசுத்துப்பண்பு.

நி. விழவு - இத்திவிழவு. விண்ணவய்யவு - தேவர்கள்வயவு.

௮. கூழின் பெருக்கம்-கவரிச்செய்தெற்காயத்தலைமற் கூட்டின்

செய்தென்றி தல்; (சிலப். கா: ௧௨-௧௩.)

௯ - ௮. காட்டங்குடி - சமுவிடைவினைப்பார்; (சிலப். கா: ௧௩௦.)

௮. காவிரிச்செய்ப்பு - தூற்றவரி; (சிலப். எ: ௨-௩; ஷெ ஷெ உரு -

௮.) கா. பொய்யா வானம் புதுப்புணல் பொழிதல் -

(சிலப். கா: ௧௮௭.)

மறைமக்கருவுவிர்த்தல்;

கா. அங்கு மாடலும் - அங்குகெழுகாழைவித்கறின. (பா)

சிலப். எ:

தலைவரியியல்பு - "திங்க - மாலை" முதலான முகமுடைவரிகள்;

௨ - ௮.)

௧௧. பாரதிவிருத்தி - கடலாடுகாழைவித்கறிற்று;

௧௨. திணைநிலைவரி - "புண்துணையோடாகும்"

(சிலப். எ: ௧௯.)

(பதினேராடல்)

என்றன்முதலாயின;

கரு. தாரத் தாக்கமும் தான்றெரி பண்ணும் : “புறத்தொரு
பூக்கொடி மயங்கி” என்றதுமுதலாயின; (சிலப். அ: சச.)

பாணியிற்

கசு. ஊரகத்தேர் - இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதையிற்சொன்ன

ஊரின்
வண்ணம்.

ஒளியுடைப்பாணி - “வெங்கட்டொலைச்சிய விருந்திற் பாணி”
யின;—(சிலப். க0: கஈக.)

முதலா

கள. பிறபொருள்வைப்பு -முதலாயின.

முதலாவது
புராரீக்காண்டம் அரும்பதவுரையுடன் முற்றிற்று.

(பி - மி.) * ‘தன்கோணியமைபும்’

க0.—ந ஈ டி க ஈ ண் க ஈ னை த்.

உதகை

க - ஈ. வான்கண் விழியா.....கடைநாட் கங்குல்

(இ - ள்.) உலகிற்குக் கண்ணுடைய ஆதித்தன் தோன்றிவிளங்காத

வைகறை யென்னும் யாமத்திடத்த மீனோடு அழகுபெறறொழுகும்

வெண்மதியானது விசம்பினின்றும் நீங்கிற்றாகக் கரிய இருள்
லென்க.

கடைக்கணின்ற கங்குற்பொழுதி

என்பது வந்தச் சித்திரைத்திங்கட் புகுதி நாள் - சோதி, திதி -
மூன்றாம் பக்கம், வாரம் - ஞாயிறு இத்திங்களிருபத்தெட்டிற்
சித்திரையும் பூரணையுங் கூடிய சனிவாரத்திற் கொடியேற், 1 "நாலேழ்
நாளினும்" என்பதனால் இரு பத்தெட்டிநாளும் விழாநடந்து
கொடியிறக்கி வைகாசி இருபத்தெட்டினிற் புருவபக்கத்தின்
பதினமூன்றாம் பக்கமும் சோமவாரமும்பெற்ற அனுடத்தில்
நாட்கடலாடி ஊடுதலின் வைகாசி இருபத்தொன்பதிற்

செவ்வாய்க்கிழமையும்

கேட்டையும் பெற்ற நாசயோகத்து நிறைமதிப் பதினாழைப்பக்கத்து வைகறைப்
பொழுதினிடத்து நிலவுபட்ட அந்தரத்திருளிலேயென்றவாறு. அது புருவ
பக்கமென்பது தோன்றக் 'காரிருணின்ற கடைநாட் கங்கு' லென்றார்; 1 "குண
முதற் றேன்றிய வாரிருண் மதியிற், நேயவன கெடுகலின் நெய்வ ராக்கம்",
என இருண்மதியென்றார் மதுரைக். 1 நீசியுள்ளும். கண் -

இறைவன்கண்

ணென்பாருமுளர். விழித்தல் - விளங்குதல்; அது செய்யாதவைகறை, ஆகு
பெயர்; வைகல் - துயிறல்; அறல் - அறையாயிற்று; 1 "பொறியறை" போல.*

ச. ஊழ்வினை கடைஇ யுள்ளார் துரப்ப:- (இ - ள்.) முன்செய்த
தீவினை முறையானேவந்து இவனுள்ளதைத் செலுத்துதலானேபென்க.

கடைஇ - செலுத்தியென்றுமாம்.

10 - அ. ஏழகத் தகரும்.....நெடுங்கடை கழிந்து

(இ - ள்.) ஏழகமாகிய தகரும் எகின்மாகியகவரியும் தூய
மயிரினையுடைய அன்னமுமாகியவிவை ஒன்றோடொன்று

இனமல்லவாயினும் இனம்போலே விடாது திரியும் தாளோடு கூடப் பண்ணப்பட்ட பெருமைபொருந்திய சிறப்பினை யுடைய மிகவும் பெரிய கதவையுடைய இடைகழியைக் கழிந்தென்க.

நெடுவாயிற்கடை - பெரிய கதவையுடைய தலைக்கடை. தகர்முதலியன இவள் வளர்த்தனவாகலின், இவளைத் தம்மினமென்றுகருதித் திரியுமெனவுமாம்; வாயிற்கண்டுமுதினவற்றை இனமெனக்கருதித்திரியுமெனவுமமையும். தாளோடுகூடியின்றவென்றார், போர்க்கதவாகலின் இனியினகாமற் பண்ணுகின்ற விபாதே கூடப்பண்ணுதலான். எழுகத்தகர்முதலியன இருபெயரொட்டிப் பன் புத்தொகை. வாயில் - கதவு. கடைகழிந்தென்றார், மனையின்பெருமையும் காவன்மிகுதியுந்தோன்ற. இனி, இவன் அன்று கழிந்தானெனினுமமையும்.

1 மணிமேகலை, க. அ. 2 மதுரைக்காஞ்சி, ககடு - க.

3 திரிகேயம், கடு.

4 இவ்விசேடவுரைபிறுள்ள காலவரையறை பொருத்தாததபோல் செறுது; ஆயினும் பிரதிகளிலுள்ளவாறே பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தோற்ற உயிர் சிலப்பதிகாரம்

அ - கடு. ஆங்கு.....வலஞ்செயாக்கழிந்து

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வாயில்கழிந்தபொழுதே அரவணையின்மீதே அநி வோடுதலில்கொள்ளும் மணிவண்ணனைன்னும திருநாமத்தையுடைய திருமால் கோயிலை வலஞ்செயது கழிந்தென்க;

ஆவது வலத்திட்டேகுதல்.

அணி - அழகு.

மணிவண்ணன, பெயர்.

அநிதுயில் - போகவித்திரை.

கக - ச. பணையைத் தோங்கிய.....எழுடன் பொகி

(இ - ள்.) ஒங்கிய ஐதரபணியையும் பசிய இலையினையுமுடைய மா
போதி நிறுவெழைந்தருளிய அறவோனாகிய புச்சு அருளிச்செய்த ஆதமத்தை
ஆகாயசாரிகள் மனறபவிருகோதி பாவர்க்கும் விளங்கப்பொருளணர்த்தப்படும்
இந்திரானிருமிக்கப்பட்ட விகாரங்களைநினைபு அடைவேகண்டு அவற்றைக்
கழிந்துபோயென்க.

அவை அவ்வுட்பு புதகசைத்தியதது இதிரன நிருமித்தனவாகிய ஏழ
ரங்கு. மாபோதி ஐதரபணியது... .. இயல்பு. திருமொழி - ஆதாம். அறை
ந்து சாற்றதல் - பாடமோதிப் பொருளுரைத்தல்
யாற்பண்ணாது மன க்தால் நிருமித்தல்.

விகாரம் - கையாற் கருவி

கரு - உரு. புலபூண்டுறந்து.....தொழுது வலங்கொண்டு

(இ - ள்.) புலாலாசிய ஊணைததுறந்து பொய்குறைய
விட. விரதத்தோடு பொருந்தி அழுக்காறு அவாமுதலியவற்றைக்
கைவிட்டு அறநூல்முதலியவற்றையறிந்து ஐமபுலையுமடக்கிய
கோடபாட்டையுடைய ராய உண்மைவகை யுணர்ந்த சீரியோர்திரண்ட
ஹீகோயிலில் பஞ்சபரமேட்டிகள் நிலைபெற்ற ஐந்த சந்தியுங்கூடிய
தலைமயங்கியிருக்கின்ற மிக்க பெரிய மனறிற் றுடைய பிண்டியினது
அழகுக்களமும் நிறுதகண்ணே விழு அபரணதிகளிலும் விழவுகளிலும்
ஆகாயசாரிகள் வரத்தகுமென்று சாவகரெல்லாம் உடையபட்ட
விளங்கு காரின் ற ஒளியையுடையசிலாவட்டத்தை இவாகதொழுது
வலங்கொண்டென்க.

புலபூண் - புலாலோடே உண்ணுமுணுமாம்.

புலபூண் பாடமாயிற் புலையருண்ணுமுணென்க. விரதத்து -
விரதத்தோடே. அவலம் - அழுக்காறு அவாமுதலியன. அறிந்து -
அறியப்படும் அறநூல்களை அறிந்து.

பஞ்சபரமேட்டிகளாவார்:—அருகா, சித்தர், உபாத்தியாயர், ஆசிரியர், சாதுக்களென விவர்.

இனி, ஐவகை நின்ற வருகத் தானத்துச்சந்திமன்றென்பதற்கு ஐந்து பழிகோயிற்சந்திகூடிய மன்றென்பாருமுளர் பொன் பொலிவாதலன்றிப்

¹ மாபோதி = மஹாபோதி; கௌதமபுத்தருக்கு ஞானோதயமானதிடத்துள் அரசமரம்; "போதிமூலம்" (மணி. ௧0 : ௧0) என்பதன் குறிப்பைப்பார்க்க.

² சிலப், உள. ௧௨.

³ புத்தசைத்தியம் - பெளத்த வித்தியாசாலை; புத்தஞலயமுமாம்.

⁴ பாடமோதல் - மூலத்தை விளங்கச்சொல்லுதல்.

⁵ "அமுகன் நவாவெகுளி பிள்ளுச்சொ ழுங்கு, பிழக்கா விபன்ற தம்" குறள், ௧௭.

நிருக்

௧௦.—நாடுகாண்காலைத்.

உளக

பொலம் பொலிவாகாமையின் அருகனாயான் எப்பொழுதும் பொற்பூவையப் பூக்கும் பிண்டியென்க. சிலாதலம் - சந்திரகாந்தக்கல்லாற் படித்தது. நீரணி விழவு - அபிடேகவிழுவெனினுமடையும்.

உக - எ. மலைதலைக் கொண்ட.....ஒருங்குட நீங்கி

(இ - ள்.) மலையிடத்தே தலைகையுடையதோர் பெரியபாறபோலும்

உளகி லுள்ளோராயவர் போக்குவரவு செய்தற்கு அமைந்த ஊர்வாயிலை அக்காலைத்துப் போவாரோடு கலந்துபோய் அதனைவிட்டுநீங்கியென்க.

உலகவிடைகழி - ஊர்வாயில். இடையேகழிதலின், அவ்வாயில் இடைகழி யாயிற்று கோயிற்கோபுரத்தை மலையாகவும் அதனோடு மணந்துகிடந்ததெரு வை ஆறாகவும் உவமித்தார்.

உஅ - ஈ. க. கலையி லானன்.....வயிற்புறம் போகி

(இ - ள்.) மன்னவற்குக் காணன் வேனிலோடு தென்றலையும்

திறையாக

இடிதற்குப்பொருந்திய பலமலர்களை நிறைத்த நல்ல மரநிழலையுடைய திகையினது எயிற்குப் புறத்திலேபோயென்க.

இலவந்

கலையிலான் - அநங்கன்; கலை - சரீரம். சாமர் - அழகு. பந்தர் - நீழல். இலவந்திகை - நீராவிசைச்சூழ்ந்த வயந்தச்சோலை. அஃது அரசனும் உரிமையு மாடுங் சாவற்சோலை; "இலவந் திகையி னெயிற்புறம். போகி, னுலக மன்னவ னுழையோ ராங்குளர்" என்றார் மணிமேகலையிலும்.

௩௨ - ௩. தாழ்பொழி லுடுத்தகடைமுகங் கழிந்து

(இ - ள்.) இருமருங்கும் சோலைசூழ்ந்த புதுப்புன லாடப்போம் பெரிய வீதியையுடைய காவிரிக்கரையில் திருமுகத்துறைகழிகின்ற வாயிலையும் கழிந்தென்க.

கடைமுகங்கழிந்தென்றார்; காலையில் தாழ்பொழிவோர் பிறர்முகநோக்காது டோதற்கு மறைந்துகழிவர்; இவரும் அவ்வாறு கழிந்தாரென்றற்கு.

௩௪. குடதிசைக்கொண்டு:—(இ - ள்.) மேற்றிசையை நோக்கிக் கொண்டு,

௩௪ - ௫. கொழும்புனற் காவிரி.....பொழினுழைந்து (இ - ள்.) வளவிய புனலையுடைய காவிரியினது பெரிய வடகரையிற் பொழிலைக்கழிந்தென்க.

கோடு - கரை. னுழைதல் - கழிதல் ; அன்றி இளமரக்காவாதலால் தாழ்ந்த கோட்டிடை னுழைந்துபோயெனவுமாம்.

நீதி - சக. காவதங் கடந்து.....வினவ

(இ - ள்.) நறிய ஐவகைக் கூந்தலையுடையாள் அங்கனம்

காதமென்று

சொல்லப்படும் எல்லையக்கடந்துசென்று கவுந்தியழகனிருக்கின்ற பள்ளிக்கு

¹ மணிமேகலை, க: சடு - க.

பொருந்தி

சிலப்பதிகாரம்.

அயலதோர் பொலிவினையுடைய செறிந்த

இளமரச்சோலையளவுஞ்சென்று

பொருந்தி அவ்விடத்தே இனி இஃது இறுமெனத்தக்க

கொடிபோலும் இடை

யும் அடியும் மிகவும்வருந்தி மேல் இளைப்பாற் குறுகவுயிர்த்த முற்றாத மழலை
மொழியாலே கூர்த்த எயிறிலங்க மதுரையென்னுமுதூர் யாதுதானென்று
கேட்பவென்க.

காவதம் - காதம் ; பருதிப்பொருள்விசுதி. பொதும்பர் -

மரச்செறிவு;

கோடரமென்றுமாம்.

சஉ' - ந. ஆறைங் காதம்.....நக்கு

(இ - ள்.) நீ கூறிய மதுரை நம் அகன்றநாட்டிற்குமேல்

ஆறைங்காவதங்

கான், இனி அண்ணிதென்றுகூறி நக்கென்க.

யாதென்றவட்கு முப்பதென்னும் பொருள்மறைந்து காதம் ஆறு

காதம்

ஐந்தென்றூற்போலிருத்தற்கு ஆறைங்காதமென்றான் . நகு,கல் . ¹

துன்பநகை.

கூந்தல், விளி.

சச - ஓ. தேமொழி.....தொழுவும்

(இ - ள்.) அகநனை ம்வினவின தேமொழிதன்னோம்சென்று
ருந்த கவுந்தியடிகளைக்கண்டு அடிதொழுதலுமென்க.

தவவேலிக்கணி

சிறை - பள்ளியென்றுமாம்; ஸ்ரீகோயிலின் ஒருபக்கமுமாம்.

அ - சரு. கழிந்து கழிந்து போங்கி கொண்டு நீங்கிப் போங்கி
கழிந்து அழைந்து கடந்து பொருந்தி நக்குக் கண்டு அடிதொழுதலுமென்க.

சச - க. உருவுங் குலனும்.....கருதிய வாறென

(இ - ள்.) இவர்கள் தொழுதார்களாக, அழகும் குடிப்பிறப்பும் ஒழுக்கமும்
இவைவனுலிழந்திய விரதந்தப்பாமையுமென்னும் இவற்றையெல்லாம் ஒரு
தலையாகவுடைய நீங்கள் தீவினையாளரைப்போல நுமதிடத்தைக்கழிந்து வருவ
தற்குக் கருதியதென்னோவென்று கேட்பவென்க.

பெருமகன் - அருகதேவன். திருமொழி - அவனருளிச்செய்த
ஆகமம். உறுகணுளர் - மிடியாளரென்பாருமுளர். கடைகழிதல்
விற கழிந்தென்றார்.

இவர்க்கு மரபன்மை இவ்வும்மைகள்
தோன்றின்றன.

எண்ணுக்குறித்தனவெனினும் சிறப்புப்பொருண்மை ௧௦ -
சூக: உரையாட்டில்லை.....வேட்கையென்

(இ - ள்.) மிக்க தவத்தினையுடையீர், இவ்வினாவிற்கு ஓர்உத்தரமில்லை;
ஆயினும் யான் கருதியதொன்றுண்டு; அதுயாதெனின், மதுரையாகிய மூதுரிற்
சென்று நிருமித்தபொருளைத் தேடக்கடவோமென்னும் வேட்கையையுடையே
ஆயினேனென்று சொல்வென்க.

முன்னர்க்காகையில் ¹ “சென்ற கலனே, (பலந்தபொரு ளீட்டுத லுற் றேன்” என்றனாகலின், அதனை வரைபொருளுள்ளான். இனி நியாயத்திற்
¹ “நெடுக்கன்வருங்கானகு” திருக்குறள், ௧௨௬. ² செல்வபதினாசம், ௧: ௪௪ - ௫.

௧௦.—நாடுகாண்காலைத்.

உளங்

தேயும்பொருளெனினுமமையும் ; அன் றி , இதற்கு
 இத்துணைப்பொருட்டு மேற் பட்டதே தான ம்பண்ணக் கடவேனெ ன
 வரைந்தபொருளென்பாருமுளர். என வென ஒருஞ்சாள்வருவிக்க:

இனிக் கவுந்தியடிகள் கூறுவார்:—

ருஉ - ச. நாடகச்சிறிடி.....அறிஞர் யாரேர்

(இ - ள்.) இனி அங்ஙனங்க நுக்காயின், இவள்சிறிடிகள்
 பருக்கையாகிய பலகைய வெல்லமாட்டா; ஆதலால் நீர் காடு
 யிடுமென்னுள் இவ்வழியைக்கடத் தற்குஇவள் செவ்வி ஏற்றதன்ம; இனி
 ஊழ் என்செயதுமுடிக்குமோ? அதனை அறிவாராரென்றாரென்க.

என்றகருத்து: அடி பரற்புகையுழவா; வழி காடிடையிட்டநாடு;
 இவள் அந்நகேற்றதன்மையளல்லை; இனி ஊழ் என்செயுமோ? இதனை
 யாரறியவல் லாரெனப் பரிவுறல்சோன்றநின்றது.

௧௧. உரிய தன்றீங்க் தொழிகெனவொழியீர்:—(இ - ள்.) இவையே
 யன்றியும் குடிப்பிறப்பிற்கும் இவளை ஒருங்குகொண்டு சேறல் வலாதாகலின்
 இனிச் செலவை ஒழிப்பென்று மாமொழிப்பவும் ஒழிவின்றிலீராயினீரென்று
 மென்க.

ஒழிகெனவொழியீரென்பதற்கு இவர்க்கு எதிர்வதறிந்து கூறினானெனின்,
 'சுவந்தரு சிறப்பிற் கவுந்தி.....உண்ண வேன்போ முயிர்ப்பதிப் பெயர்த்த
 லுற்' என நீர்ப்படையுள் நாடலன் கூறுதலானும், அவைக் கலக்காகையில்,

“த.சு.குல வாணரரும்பொருள் பெறு கரின விருந்தெதிர் கொண்டி, கருந்தடங்
கண்ணிடொடு கடிமனைப் பங்குத்துவ, ருடைப்பெருஞ் செல்வார் மனைப்புகு மளவு,
மி டக்குல மடந்தைக் கடைக்கலந் தந்தேன” எனவும், “தாபு நீயே பாங்குத்
தாங்கு” எனவும், “மிகப்பே சின்பந் தருவது கேளாய” எனவும் ஒருபொழு
திற்கு இத்துணை ஒப்பாடலெல்லாம் கூறவேண்டாவாகலானும் இவர்க்குத் தவப்
பயனாலே சபித்தலன்றிக் காலவுணர்ச்சியிற் றமபுணர்க.

இசு - சுரு. மறவுரை நீத்த.....தீர்த்தேனென

(இ - ள்.) மறவுரைகளை

வந்தம் துலைக்கேட்டு அந்த

நீத்திருக்கும குற்றமற்ற பொருட்ப்பயனையுடைய

தூதமப்படியே அறிவீனயேத்துதற்குத் தெற்குள்

கணுள்ள தமிழ்நாட்டின்கண்ணதாங்கிய குற்றந்தீர்ந்த மதுரைக்குப்போதற்கு

முன்னே ஒருப்பட்ட உள்ளமுடையனாதலின், யான்போதுவேன்; நீரும் போது

மினென்ற கவுந்தியடிகளைக் கையாற்றொழுது நாவானேத்தி, அடிகளே! நீரே இங்

கனம் அருள்செய்வீராயின், இங் வளைபொருந்திய தோளினையுடையாளுடைய

தயரெல்லாம் இப்பொழுதே போக்கினென்னேறெவென்று சொல்லவென்க.

நீயிரே இதுசெய்வீராயினென்றது ஒரு வழக்கு. வகாரத்தை

இசைநிறை யாக்கவெனொன்று. தொடி - வளைவு; “தொடிக்கட் பூவை”

என்றாகலின்.

1 சிலப். உள. எக - அக.

4 சிலப். கடு: கடு.

5 “ ” கடு: கடு - கடு.

6 சீவகசித்தாமணி, ககக.

7 “ ” ககக.

கடு

சிவப்பதிகாரம்

கீத்தென்றும் பாடம்.

கச - இ. கோவலன் காணாய் ...பலகேண்மோ

(இ - ன்.) கோவலனே ! நாம் போவதாகவுட்கொண்ட இந்நெறியிடத்த
வருத்தத்தைத் தருவன எவ்விடத்தும் பல்வன; அவற்றை நீயறியாய்; ஆதலால்,
பான் சொல்லைக் கேட்பாயாகவுண்ணுரென்க.

காணாய் - நீ முன்பு அறியாய். இந்நெறி - வடகரைவழி. மோ,
முன்னிடுபகை.

கச - எக. வெயினிறம் பொருஅ.....காட்டினுங்
காட்டும்

(இ - ன்.) வெயிலினது நிறத்தைக் கண்ணுற்பார்க்கவும் பொருத்த
இம்மொன் லிய இயல்பினையுடையான்கொண்ட நாம் பூப்பயிலும்
தண்டலையின் போகக் கடவேமென்பேமாயின் ; அவ்விடத்து
சிலம்பினக்குட்படி இடங்கொண்டு சிறு வீழ்ந்த வள்ளிக்கிழங்கை
அகழ்ந்துகொண்டகுழிகளைச் சண்பகமரங்கணிகைத்த
பூத்தாதுசேர்ந்தபொங்கர் பொ பக்குழிப்பகவித்து
அவ்விடங்களை அறிந்து பாது காத்துச்செல்லைதமாக்கக்குச்
செயலறுதியாகிய அன்பத்தைக் காட்ட்தலைச் செய்விலுஞ்
செய்யுமெண்ணுரென்க.

பொங்கர் - சண்ப வடநெய் அதுபோர்த்தலாற் பொ பகைநயப்
பயித்தென் றார்; "பொங்கர் வெண்பொரி சித்தின புன்கு" என்ப
மேலும். கையறுதுள் பம் - மீளாத்துன்பமுமாம். காட்டல் - தருதல்.
மென்க.

பொங்கர் பயித்துக் காட்ட

எஉ - உ. உதிப்பூஞ் செம்மலின்.....முட்டினு முட்டும்

(இ - ன்.) அங்குனமுதிர்ந்த செம்மற்பூ மறைத்த குழியுள்ளவழி

நாடு
தஞ்ஞ
கும்

நிலனோக்கி ஒதுங்கிச்செல்வோரை முற்றிப் பழுத்து விண்டு தேனொழு
பலாப்பழங்கள் தாழ்ந்தகோட்டின் கணிநுந்து பகைபோல முட்டித்லைச்
செய்யினுஞ் செய்யுமென்றாரென்க.

இனித் தேமென்பதனை இனிமையாக்கித் தெங்கம்பழம்
முட்டிமெனினு மமையும்; பழம்பகையாயெனப் பண்பொட்டுவிரிக்க.

முட்டினுமுட்டிவரென்றது பாடமாயின் ,
கழிவோர்செய்யினுஞ்செய்வா ரென்க; உம்மையை ஐயவும்மையாக்கிப்
பொருளுரைக்க. பட்டிருவமெனினே பெனக் கழிவோர்கருத்தைக் கொண்டு
கூறினார், உலகியலாகலான்.

எச - ஐ. மஞ்சனாமிஞ்சியும்.....பகையுறுக்கும்

(இ - ள்.) அவ்வாறன்றி வெள்ளிடைப் போவோமெனின், ஆண்டு மஞ்சள்
முதலியன தம்மில் தலையங்கிய பிணக்கத்தையுடைய தோட்டங்களிற் பாத்தி
தோறும் பலவின் செஞ்சுளைகளினுள்ள வெண்காழாகிய பருக்கைகள்
இவள்

மெல்லைக்குப் பகையாய் உறுத்தலைச் செய்யுமென்றாரென்க.

வலயம் - பாத்தி. வலயத்தோடு பரலும்

பகையாயுறுக்குமெனினுமமை யும்; உறுக்கும் - உறுத்தும்.

¹ சிலப்பதிகாரம், வேட்டுவவரி, "செம்பொள்வேங்கை"

கா.—நாடு காண்காண்த.

வாழ்க

என்றதோடு: மஞ்சள் முதலியன நிலைநிறைவாய் முற்றிப்
பருவஞ் செய்துநீர் கருகின்மறைந்துகிடந்தவற்றோடு பரவும் உ
றுத்தமென்றதாம்.

எசு - ஏ. அபனெடுங் கண்ணி.....படர்குவ மெனினே
(இ - ன்.) கால்போலும் கண்ணினையுடையாள் காதலிக்கப்பட்ட
மெனினே! அவ்வளும் சோலையும் தோட்டமு மாகிய காவழியன்றி
வயல்வழியே போகக்கடவேமென்பமாயின்,

எசு - அசு. ஆங்கு.....காரிகை
(இ - ன்.) தாமிரத்தாமலாந்த ஆக்கனின்மணம்மழாநின்ற
குளங்களில் நீர்நாய் பொருகின்றகயல்கள் வெருவியோடவோட்டித்
கொளப்பட்ட நீண்ட முதுங்கயுடைய வான மலங்குதள்
தொழிஞ்செறவிற் குறுக்கிடப்பாயுமாயின், இக்காரிகை கலங்குதல்
அடைமயவுக் கூறிமென்றோரென்க.

நீர்நாய் கொவியவானை பொருதமோட்டிப் பாயினெனினுமமையும். இத்
தூற்றொல்லியது: மீனிகரத்தோரும் நீர்நாய்களானினும், இடையே பொருதயல்கள்
உகனக்கானினும், வான பாயக்கானினும், மலங்கு மீனிகரக்கானினும் மனத்திற்
கலக்கலமுண்டு இக்காரிகையென்றதாம்.

அசு - இ. ஆங்கண்.....கொள்ளவுங் கூடும்
(இ - ன்.) அழகுநிறமும், 'கருப்பத்தை காழன்மையான் அவ்விடத்து
உள்தாய கருவியின்வயத்த பெருந்தேன்குடிகள் முற்றி கெருங்குதலானே தேன்
வழிந்தொழுகிச் சுருங்குமுற்பட்ட பொய்கையின் கண்ணீரோடு சென்று
கலந்துவிடும்; ஆதலால் அத்தனை அழிபாமல் தணிமாடு
நீர்நீவட்கையான் இவள் தன்குடங்கையான் முகந்துகொண்டு பருகவுங்
கூறிமென்றோரென்க.

குடங்கையாவது ஐந்துவிரலங்கூட்டி உட்குழிப்பது; என்னை? "குடங்
கையுட்குழிப்பதுவே" என்றாராகலின். இத்தூற்றொல்லியது: நமது 'தரிசு

ஆத்துக் கடியப்பட்டவாற்றால் தேனுண்டலைப் பரிகரிக்கவென்றதாம்.
உணையும் உடன்கு நிற்கும். மேலும் இவ்வாறு வருவனகொள்க.

எனவே

அக - கூ. குறுந ரிட்ட.....இடுதலுங் கடும்

(இ - ள்.) களைபறிப்பார் பறித்து வரம்பிலிட்ட

மெய்யிற் பொறியையும் வரியையுமுடைய வண்டினம்

குவளைப்பூவுடனே தம்

மதுமயக்கத்தாற் போக

அறியாது உள்ளொடுங்கிக்குட்பனவற்றை வழிச்செல்வருத்தத்தாலே

நீர் உணர்வுமயங்கி வறும்பூவெனக்கருதி அவற்றின்மேல் அடியிடவுங்

ரென்க.

கூடுமென்றா

இதனாற்சொல்லியது உயிர்க்கொலைபுகாமற் பரிகரிக்கவென்பதாம்.

கூ - கூடு, எறிநீ ரடைகரை.....ஒண்ணு

(இ - ள்.) எறியுநீரையுடைய பெருவாய்க்காலினது

அடைகரைவழியே போகக்கடேவேமென்பேமாயின், அவ்வடைகரை

நீரிலுள்ளனவாகிய பொறி

1 "கரும்பலாற் காடொன் தில்லாக் கழனிசூழ் பழனதாடும்" சேவக.

2 சிலப், பக். ௧௪. 3 தரிசனம் - சாஸ்திரம்.

உகடுக.

உகடுக.

சிலப்பதிகாரம்

கவினழகையுடைய அலவனும் நகதம் உள்ளவழியறிந்த பாதுகாவாது முன்பு
 நடக்கு முறையையான் அடியிட்டுகடக்குகையிற் அவ்வதாம் உறக்கவ
 கோடை நமமா லுறமாயின வகனல் கமக்குவநர் கொலையாவும் நம்மாலை
 தாங்கவமொண்ணுது,

எதிரீர் - வாய்க்கலையினின்று குதித்துவரும வாய்க்காலீர். இயக்கம் -
 வழி. நகத - சண்டி கைக ண்டு - முறை. அதககம் - கடை தேயென்றா,
 கொலையென்ற வாககாற கூட மாகாண பிள். இக்கொலையாவும்

கமவுபபட்டது; இதிலுமுள்ள

மால்தாங்கலாமளவிற்றனதென்கதன

கொருநாள்

மகசன

மகசன

ககதிலுறநகதனபமும கம

ககசயுமமக பிறந. கடை

கரை - கட்டகையென்கருமுள்

கச - எ. வயலுஞ் சோலையும.....கு நக

தேதாமென

சோலையுமெனவே ஒருசாய்பறநி. தேகட்டமுமடங்குநது.

வயலும் சோலையுமெனவறநதைக் கூறியமுறை பாசை எதிரிரனி
 நமமாகக்கொள்ள வாகருமுனா

(இ - ள்) சங்குக்கூறியவயலும் துணங்க கூறியசோலையுமல்லது வேறு
 பக்கங்குதெறிதேலை கா மசெல்லுங்ந இச்சதிலுலை; கசைய, தெரிசை
 குஞ்சிடைபுறைய! கீ சினனைநம்பி கனவிதே தே கவவவவிடங்களை
 குறிப்பாசைநிதது அவை அபகா கககாறநற பாதுகாப

தகவென்றொகை.

வெயோளக்குக குறகாமென்னினுமதாயு.

காட்டினுங்காட்டும் முடிவமுண்டு. பதப கயதுககு.

முன்நி; கொள்ளவுக - பி. ம. சூரதவநகரம் க. ந. சூரத
கலங்கல குதியறிந்த அனையவை குறுகாதேதாபெயரென்க.

என; நகலாற

இவ்வனம் மெய்யாக என - கூறுவர், வருகின்றன மடவாநி
மெய்க. இத்தனையம் கயநிதமிகு - க. பள்ளிகுணிந்தது - நினை
வுனாக. வயதுமெய்வ வாடக - து. பங்குற

கடி - கடுக. தோறு கடினையுட.....வழியாட
புரிந்தோர்

(இ-ள்.) கடி நதியழகன்
கடிநாளுமுதலிபவறறைக் கொண் பஞ்ச ம. நி நமே நமக்கு
வழிசுதனையாகவென ச்சொல்லிச்செல்ல, அவரே நி பழித்ததனிய
ஒழுக்கத்தோடு வழிச்செல்லைப்புரிந்தவரென்க.

தோம் - குறம். கடினா - ஐயக்கடினா அறுவை - கோலிவிடுமுறி
மொழிப்பொருட்டெய்வம் - பொருண்மொழியாகியதெய்வம், நவது பஞ்ச
மகதிரம்; அலி சூ உலா அசி சூ 2 சா.

இனிக் கொண்டெனறதனைக் கொள்ளவெனத்திரித்து
அடிகளினுசெய்ய இவர்கள் தனையாகவெனரொவினுமமையும்

1. இத்தப் பஞ்சமத்திரத்தைப் பஞ்சமனைகாமென்பி சைவர்.
2. "ஐயப்புகுத்தவள்கடினா" தாவடிபார், நகை. க. (பி - ம) *
'அபதாரய்க்க'

கடு.—நாடுகாண்காணை.

உள்ள

கரஉ - கக. கரியவன் புகையினும்...ஒலித்தல் செல்லா
(இ - ள்.) கோள்களிற் சனிக்கோள் இடபம் சிங்கம்

மீனமென்னுமிவற்றி

ரோமி மா தபடிதும், தூயத்தே தூமத்தோளெழினும், விரிந்த கதிரையுடைய
வெள்ளிக்கோள் தென்றிசைக்கண்ணெ பெயரினும் காற்றப்பொருள் குடவரை
யினது உச்சிக்கண்ணெ கடியாஞ்சுழையுடைய பருமேற்றொடு துன்முதிர்ந்த பரு
வப்புயல் தன்பெயராய் வளத்ததச் சுரத்தலானே துவ்வாராயிற்றிறத்த பல
பண்டத்தோற் கங்கவாநுசுழையுடைய காவிரியினிற், முக

த்தகக்குத்திவிடிக்குங் கடல் தன் வளத்துதக்கொன்றி நிதித்தலானே
தெங்க, வாய்த்தலைக்கிட கத வினமீதெழுந்து குதிநீயின்ற
அப்புறப்புனலொலியல்லது துன்பிமுதலாயின ஒலித்தல்செல்லாவென்க
கரியவன் - சனி. புகைக்கொடி - வட்டம், சிவ, துட்டம்,

தூமமென்னும்¹ கோட்குணங்கதும் தூமத்தோள்; ² "தூமம்மீன் புகையினும்

தூமத்தோன்றினும்,
தென்றிசை நடுங்கின் வெள்ளி போடினும்" என்றார் பிறரும். காற்பொருளிய
ப்பு - குடவிதச்சி. வது - இடிமேறு. பரோதம் - பஸ்தாரம்; டஸபண்டம்.
சுலவே மலைவளையிற்று; துவன ³ "தக்கோலம்.....சாதிமோ டுடத்து."

கடல்வளையாய்: "ஒக்கோலை சங்க மெள்ளிப் பலனார்.

வெண்முத்த, கீர்ப்பப் முப்பிதோ டுடத்து"

கரிவால் - முகங்கவநர்வாயு. ப - சூழ்பிற்கதவ; இனி ஒவகல்,
விகாரத் தால் ஒவென்கின்றதொவாய் பிடி இப்புகு இறகதன் கண்கத்
தகித்தன்மேறது. சூழ்ப் - பன்ரிப்பத்தி. கழார்-சூழ்ப்புட்பொறி பிழா-
⁴ இட, ⁵ "கீர்த்தெவ்வு சிவாத்தொழுவர், பரிசிலைப் பிசைமேற்றத்,
கோய்வழங்கு மகலாம்பிவித்,

காமநகர வயனிதற்கு, பெச்சொருவ வங்குழாஅர்" என்றார் பிறரும்,
இனிக் கரியவன்புகையினுமென்பதற்குச் சனிவாரம்

புகையிறுமெனவு மாம். இனிப் புகையிறும் தேன்திரிலும் படரினும்
 சுப்ப எதிரீர் வாய்த்தலை வலிதற்கொலிக்குடு மாலியல்லது
 ஆம்பிமுதலிய புலித்தல்செல்லாமைக்குக் கார
 னமாகிய காவிரியென முடிப்பிதுமையும. புகையிறும் தேன்திரிலும்
 படரினும்

மென்ற உம்மைகள், மவழ பெய்கொழில்மாத இவதரில் ஒன்றே
 அமைபு மாகவும் இவவயெல்லாம் சேரினும் கடல்வன்னெதிர
 நெரிக்குமெனக் காவிரி யின்சிறப்பை விளக்கித்திறலிற் சிறப்பும்மைகள்.

ககஉ - ௩. கழனி.....கானத்து

(இ - ள்.) அங்ஙனம் ஒலித்தல்செல்லாக் கழனியிற் கொண்டுமே கடும்
 புஞ்சூழ்ந்த இடத்தையுடைய நீர்நிலைச்செழுவிலுண்டாகிய தாமரைக்காட்டி
 லென்க.

1 இவற்றைக் கரத்துறைகோட்கொள்பர். 2 இடா - இறைகடை.
 புறநானூறு, ௧௪௪. 3 மதுரைக்காஞ்சி, அக - ௧௧.
 சிவப். பக். ௧௭௭.

௪௪௮ சிலப் பதி கார் ம்

ககச - ௧. கம்புட் கோழியும்.....பரந்த வோதையும்

(இ - ள்.) கம்புட்கோழிமுதலியன வெள்ளம்போரைவல்ல
 அரசரிருவர் பொருமிடம்போலப் பலவேறுவகைப்பட்ட திறத்தையும்
 ஒலியையுமுடையன வாய் ஒலிக்கும் மிக்க ஓசையுமென்க.

கக்குரலும் பாடம். கம்புள் - சம்பங்கோழி. கானக்கோழி-கானாங்கோழி;
 நிலவன்மையாக்கிக்காட்டுக்கோழியென்பாருமுளர். நீர்நிறக்காக்கை-நீர்க்காக்கை.

உள்ளு - உள்ளான். ஊரல் - குளுவை; நீர்மேலுந் தவினால், ஆகுபெயர். புள்ளு-
கணந்துப்புள். போதா - பெருநாரா, மரக்கானுரை; புதா, விகாரம். வெல்
போரும், முனையிடமும் வினைத்தொகை. குழுஉக்குரல் -
பலவாயொன்றான ஓசையுமாம்.

கஉ0 - உச. உழாஅ துண்டொளி. காய்த்தலைச்

சொரிய

(இ-ள்.) உழவராலுழப்படாத சேட்டுக்குழியிற் சேற்றினுட்புக்கு அமுந்திய
கழுவாதமயிரையுடைய யாக்கையையும் சிவந்தகண்ணையுமுடைய எருமை தன்
தினையையுடையமுதுகை உரிஞ்சுதலாலே புரிதேய்ந்து அற்றுச்சரிதலுற்ற அழி
வற்ற புரிக்கூட்டினின்ற வளவிப பலவருக்கத்துநெல்லக் கவரித்தொங்கல்போல
விளைந்துகிடக்கின்ற செந்நெற்கதிர்த்தலையிடத்தே சொரியவென்க.

தொளி - சேறு.

கஉ1 - கூ. கருங்கை.....ஒலியே யன்றியும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் நெற்சொரிதலானே விளைஞரும்
ஒன்றுபட நின்றொலிக்கும் ஒலியும், அதுவேயன்றியுமென்க.

களமருங்குடி . கருங்கை - வலியகை. விளைஞர் - பறையர், பள்ளர்
உழவர்கீழ்க்குடிமக்கள். கருங்கை இருவர்க்கும்பொது.

முதலாயினார். களமர்-

கஉ2 - ஈக. கடிமலர் களைந்து.....விருந்திற்

பாணியும்

(இ - ள்.) காலையின் முடித்த பூக்களைந்து முடித்தமுடியிலே முடியினுற்றை நறுக்கிச் சூடிக்கொண்டு வளைந்தவளையையுடைய தோளும் முலையாகமும் தோய்ந்து சேறுடுகோலத்தொடு அழகுபெறத்தோன்றிச் சிவந்த கயல்போலும் பெரிய கண்ணையும் சிறியமொழியையுமுடைய கடைசியர் கடுகமயக்கும் கள்ளை உண்டு தொலைத்ததனானுண்டான பண் நிறத்திற்சேர்ந்து பழகிப்போதாத பாட்டுமென்க.

என்றது, மதுமயக்கத்தாற் பஞ்சலித்து மயங்கப் பாடினாரென்றபடி. இனிக் கடிமலர்களைந்து முடிநாறமுத்தியென்பதற்குப் போகாப்புல்லாகிய கழு நீர்முதலைப்பறித்து மறித்து அதன்மீதே முடியினுற்றைப் பகுந்துநட்டெனினு

மமையும். தோளும் ஆகமும் தோய்ந்துசேறுடுதல் - களித்து ஒருவர்மேல் ஒருவர் சேற்றை இறைத்துக்கோடல், வீறுபெறத்தோன்றலாவது - முலைமேற்றெறித்த சேறு கோட்டுமண் கொண்டாற்போன்றிருத்தல்; * “வாரிய..... கொள்ளா முலை” என்றாற்போல. சின்மொழி - இழிந்தமொழி;

சிலவானமொழியுமாம்.

* முத்தொன்னாயிரம்: “வாரிய பெண்ணை வருகரும்பை வாய்த்தனபோ, லேரிய வாயினு மென்செய்புங்—கரிய, கோட்டாளைத் தென்னன் குளிர்சாத் தணியகலங், கோட்டுமண் கொள்ளா முலை”

கூ.—நாடுகாண்காதை.

உள்கூ

விருந்திற்பாணி - தம் இசையிற் புதுமையுண்டாகப்பாடும் பாட்டெனினுமமையும்; இதனைப் பெருமுளையென்பாருமுளர்.

கநஉ - ௫. கொழுங்கொடி.....ஏர்மங்கலமும்
(இ - ள்.) செந்நெற்கதிரோடே அறுகையும் குவளையையும்

கலந்து தொடுத்தமாலையை மேழியிலேசூட்டிப் பாரை இரண்டாகப்
பிளப்பாரைப் போலப் போற்றுவார்தொழும் பொண்ணேர்பூட்டினின்றோர்
ஏரைப்பாடும் ஏர் மங்கலப்பாட்டுமென்க.

சூட்டித் தொழ நின்றோர் பாடும் ஏர்மங்கலமுமென்க.

கநக - எ. ஆரிந்துகால்.....முகவைப் பாட்டும்

(இ - ள்.) நெல்லையரிந்து போரிட்டார்

சூட்டைக் கடாவிடுதலானுண்டான முகவைப்பாட்டும்;

ஆவது பொலிபாடுதல். முகக்கக் கொடுத்தலின், முகவையாயிற்று.

கநஅ - க. தென்கிணைப் பொருநர்... ..மகிழிசை

யோதையும்

இது களவழிவாழ்த்து; என்னை? ¹ “தண்பனை வயலுழவனைத்,

தென்கிணை வன் றிருந்துபுகழ் கிளந்தன்னு.” வரலாறு: “பகடுவாழ்

கென்று பணியவனு ளாமை, யகடுபோ லங்கட்

ட்டாரித்—துகடுடைத்துக், குன்றுபோற் போர்விற்

குருசில் வளம்பாட, வின் றுபோ மெங்கட் கிடர்” எனவரும்.

கிணை - தடாரி; புட் பறையென்பதுங்கொள்க.

(இ - ள்.) தெளிந்த ஓசையையுடைய கிணைப்பொருநர் செருக்குதலோ

டெடுத்த மார்ச்சனையையுடைய திரண்டமுழவினது கேட்டோர்மகிழும் இகை

யினதுஒலியும்,

கசடு - சக. பேர்யாற்று.....அவலங் கொள்ளார்

(இ - ள்.) பெரிய யாற்றடைகரையிலே இவ்வோசைகளை

முறையிற்கேட்டு நெஞ்சம்விரும்புதலாலே வழிநடத்தலினுண்டான

வருத்தத்தை நெஞ்சிற் கொள்ளாராயென்க.

பரந்தவோதையும் ஆர்க்குமொலியும் விருந்திற்பா ணியும்.

ஏர்மங்கலமும் முகவைப்பாட்டும் மகிழிசையோதையுமென்னுமிவற்றைப்

பேர்யாற்றடைகரைக் கண்ணே நீர்மைபெறக்கேட்டலா லுண்டான

விருப்பத்தானே நெஞ்சில் அவலங் கொள்ளாராயென்க.

கசஉ - எ. உழைப்புலிக்கொடி.....இருக்கை

யன்றியும்

(இ - ள்.) புலியைத் தன்னிடத்தேயுடைய கொடியையுயர்த்த
தேரை யுடைய உரவோனாகிய கரிகாலனது கொற்றத்துடனே
மழைக்கும் கருப்பத் தைத் தோற்றுவிக்கும் அழலை விளக்குகின்ற
சாலையினுண்டான மறையோரா னாகப்பட்ட தேவருணவின் ஆவ்
இறையுயர்ந்த மாடமாகிய அகங்களுக்கும்

¹ புறப்பொருள்வென்பாமலை, வாகைப்பட்டம், கஉ.

உஅ

சில ப்பதி கார ம்

போர்த்தலானே மஞ்சகுழந்த மலைபோல மாட்சிமைப்படத்தோன்றும்
மறையோரிருப்பிடங்களும், அவையன்றியும்,

மங்கல

கசஅ - கு. பரப்புநீர்.....சென்ன னொருநாள்

(இ - ள்.) இரப்பவாச்சுற்றத்தையும் புரப்பவர்கொற்றத்தையும் தம் உழவி
னிடத்தே விளைப்போருடைய பழைய வலிபொருந்திய ஊர்களுமாகிய இவ்விரு
வகையூர்களையும் இடையிட்ட நாடெல்லாங்கண்டு நடக்குநாட் காதமென்னும்
எல்லையல்லது நடந்துதொலைக்கமாட்டாராய்ப் பலநாட்டங்கி நடக்கின்ற
நாளிலே ஒருநாளென்க.

தூற்றப்பொலி ஆலையிற் பாருகாய்கின்ற புகையாற் பரக்கப்பட்டு இருட்சி
யையுடைய முகிறவழந்த மலைபோலத்தோன்றும் பழவிதலூர்களுமென்க.

கொற்றத்தையும் கருவையும், சுற்றத்தையும் கொற்றத்தையும் உழவினும் விளைப்போரது இருக்கையும் ஊர்களுமென்க.

அழவினும்

¹ காவிரிநீர் கங்கைநீராதலிற் கங்கையின்புதல்வரைக் காவிரியின் புதல்வரென்றார்; அன்றியும் ² “மகவாய் வளர்க்குந் தாயாகி” என்பதனானுங்கொள்க. தோன் றுமிருக்கையும் தோன் றுமூர்களுமென வியையும். அவ்ஊர்களை இடை யிட்ட நாடென் க. உடன்கண்டென்றார், இந்நாட்டிச்சிறப்பெல்லாம் கண்டு தொலைத்துக் கழிதலருமையின். புதல்வராகி உழவிடைவிளைப்போரென்க.

கருக - கூரு. ஆற்றுவீ ய்ரங்கத்து.....சாரணர்

தோன்ற

(இ - ள்.) ஆற்றை மறைக்கும் அரங்கத்தில் வேறிடத்தில்லாத தன்மைத் தாய் வளைந்த மூங்கின்மூள்ளால் வளைக்கப்பட்ட வேலியையுடைய மரம்பயின்ற செறிந்தசோலையில் தேவருறைதற்கொத்த பூப்பொருந்தியதொருபக்கத் துண்டி டினைப்பாக்கத்து ³ வான்பெருமன் தத்துப் பிண்டிகீழற்கண்ணே உலகநோன்பிக ளிடப்பட்ட சிலாதலத்தின்மேலிருந்தருளிப் பெருமகனாற்செய்யப்பட்ட அதிசயங்கள்மூன்றுந் தப்பாத ஆகமநூலினுண்மைத்தன்மையையுடைய தருமவொழுக்கத்தை யாவருங்கேட்கும்படி அருளிச்செய்யும் ⁴ சாரணர் அப் பட்டினைப்பாக்கத்தைவிட்டு நீங்கிவந்துதோன்றவென்க;

அதிசயமூன்றுவன: சகசாதிசயம், கர்மகஷயாதிசயம், தெய்வீகாதிசயமென்பன.

வீற்றுவிற்றுகி உடுத்த ஒருசிறைச் சாரணர்தோன்றவென்க.

¹ 'கங்கையாருழைச்சென்று காவிரியாரை வாங்கி' யரும்; தொல்காப்பியப், பாயிரவுரையிற்காண்க. கடறினர் தச்சினார்க்கினி

என்று

² சிலப்பதிகாரம், எ: ௨௭.

³ வான்பெருமன்றமென்பதுமுதலாக இங்கே தந்துரைத்தவற்றை, ௨௦-ஆம் அடி முதலியவற்றிற்காண்க.

இக்காலை

⁴ சாரணர்-சமணமுனிவர். அவர், தலசாரணர் சலசாரணர் பலசாரணர் புட்பசாரணர் தந்துசாரணர் சதுரங்குலசாரணர் சங்கசாரணர் ஆகாசசாரணரென எண்வகை யர்; இவ்விருவராகச்சென்று தருமோபதேசஞ்செய்தல் அவர்கட்கு இயல்பென்பர்.

௧௦.—ந ற டி க ண் க ா லை த.

உஅக

ககச - க. பண்டைத் தொல்வினை.....கெர்ள்ளர்ன்
(இ - ள்.) முன்செய்த பழவினையெல்லாம்

கெட்டோடுகவென்று உட் கொண்டு அவர்வந்தமையைக் கண்டறிந்த கவுந்தியடிகளுடனேசென்று அவ ரடியிலே தலையுறவீழ்ந்தார்; அங்ஙனம்வீழ்ந்தவர் ஈண்டுவந்தது தனது விளங் கிய கோட்பாட்டையுடைய ¹ ஆவதினானந்தால் தெரிந்தவனாயினும் ஆர்வமும் செற்றமும் தன்னைவிட்டுப்போம்படி நீக்கிய ² வீரனாகலாலே இவர்க்குவருந் துன்பத்திற்குக் தான்வருந்தானாகியென்க.

¹ கண்டறிகவுந்தியென்பதனாலும் காலவுணர்ச்சியின்மையுணர்க. ௧௧, ஒரு வினையொடு.

க௭(1) - எக. கழிபெரு.....வல்வினை

(இ - ள்.) மிக்க பெரிய தவச்சிறப்பையுடைய கவுந்தி, யாவரானும்

ஒழிக்க ஒழியாததாய் நுகர்விக்க வந்துநிற்கின்ற தீவினையைக்
காணயென்றாரென்க.

காணய் - பாராய். ஒழிகெனவொழியாதென்பதற்கு, நீ * 'உரிய
தன்றிங் கொழிக' எனவும் ஒழியாது ஊட்டுந்தீவினையெனினுமமையும்.

கஎஉ - ஈ. இட்ட வித்தின்.....ஒண்ணு
(இ - ள்.) விளைநிலத்திட்ட. வித்துப்போலப் பயனெ திரந்து
கண்கூடாக நல்வினைவந்து நுகர்விக்குங்காலத்தும் ஒழிக்கவொண்ணு;
ஒழிக்க வொழியாதென்றாரென்க.

அதுபோல இதுவும்

* "உறற்பால... ..தணிப்பாருமில்" என்றாராகலின்,
னையேகூறினுமமையும். உம்மை, எச்சவும்மை.

தீவினைதன்

கஎச - ஈ. கடுங்கால்.....உடம்பிடை யுயிர்கள்
படி

(இ-ள்.) கடியகாற்றையுடைய நெடியவெளியிலிடப்பட்ட விளக்கென்னும்
மாயினல்லது கூடி உடனில்லா, உடம்பினின்ற உயிர்களுமென்றாரென்க.

நல்வினை தீவினைப்பயனாகிய இன்பமும் தன்பமும் வருங்கால் யாவரானும்
ஒழிக்கவொண்ணவென்பதும், யாக்கைநிலையாமையம் இவர்தம்பால் உறுவது

நண்டு கவுந்தியடிகட்குச் சாரணர்கூறினாரெனவுணர்க.
நினைவற அழிவதற்கும், புக்குழிப் புலப்படாமைக்கும்.

விளக்கு உவமித்தார்;

கஎக - கூக.

அறிவ னறவோன்.....பொதியறை யோரென

¹ அவதிஞானம் - அதீதகதமானபரிஞ்ஞானம்; ² அஃதாவது தன்னுடைய முற்பிறப்பையறியுமறிவு.

³ வந்தசாரணரிருவருள், உபதேசிப்போர் மூத்தோரேயாதவின், வீரனென ஒருமையாங்குறிஞர்.

⁴ இஃது, 'உரிய தன்றிற் கொழிகென வொழியீர்' (இக்ளாதையில் அது) என்பதன் உரையிற்குறியதை வற்புறுத்தற்கு.

இஃ - ஆம்

⁵ சிலப்பதிகாரம், ௧௦: ௧௫. ⁶ தாலடியார், பழுவீண, ௪;

௩௬

௨௮௨ சில ப் ப தி க ர ம்

௧௭௯. அறிவன்—(இ - ள்.) எல்லாப்பொருளையுமறியும்
யோன்,

அறிவையுடை

அறவோன்—(இ - ள்.) அறஞ்செய்தலையே
யோன்,

தொழிலாகவுடை

அறிவுவரம்பிகந்தோன்—(இ - ள்.) யாவருமறியப்படும்

அறி

வெல்லையைக் கடந்தோன்,

களள். செறிவன்—(இ - ள்) எல்லாவுயிர்கட்கும்

இதனாயுள்ளவன் ;

சலியாதவனென்றுமாம்.

சினேந்திரன்—(இ - ள்.) எண்வகைக் கன்மங்களையும்
தவன்,

சயிர்

அவையாவன ¹ ஞானாவரணீயம், தரிசனாவரணீயம், வேதரீயம்,
மோகரீயம், ஆயுஷ்யம், நாமம், கோத்திரம், அந்தராயமெனவிலை.

சித்தன்—(இ - ள்.) கிருதகிருத்தியன் =

செய்யவேண்டிவன

வற்றைச்செய்துமுடித்தவன்,

கன்மங்களைச் கழுவினவனுமென்ப.

பகவன்—(இ - ள்.) ² கேவலஞானி,

களஹி. தரும முதல்வன்—(இ ள்) தருமங்களுக்கு

அடியாயுள்ளவன்,

தலைவன்—(இ - ள்.) எல்லாத்தேவர்க்கும் தலைவனாக
பட்டவன்,

எண்ணப்

தருமன்—(இ - ள்.) தருமம் தானாயுள்ளவன்,

களஹி. பொருளன்—(இ - ள்.) ஆகமத்தின

பொருளாயுள்ளவன்;

உண்மைப்பொருளாயுள்ளவனெனவுமாம்.

புனிதன்—(இ - ள்.) சுத்தன்; புதியவனுமென்ப.

புராணன்—(இ - ள்.) பழையவன்,

புலவன்—(இ - ள்.) எல்லார்க்கும் அறிவாயுள்ளவன்,

கஅ௦. சினவரன்—(இ - ள்.) சினத்தைக் கீழ்ப்படுத்தியவன்,
தேவன்—(இ - ள்.) தேவர்களுக்கு ஆதியாகிய தேவன்,

¹ ஞானவரணியமுதலியவெட்டும் காதி அகாதிபென இருவகைப்பட்டி,
நாற்று தாற்பத்தெட்டாக விரியுமென்பர்.

² கேவலஞானம் - ஐந்துஞானத்துள்ளுஞ்சிறந்தது. ஐந்து
ஞானங்களாவன :— ௧. மதிஞானம் - சுபாவபுத்தி; ௨. சுருதஞானம் -
நாலுணர்ச்சி; ௩. அவதிஞானம் - தன்னுடைய முற்பிறப்பையறிபுமறிவு; ௪.
மனப்பரியபுஞானம் - தன்னுடைய முற் பிறப்பையும் பிறருடைய
முற்பிறப்பையும் அறியுமறிவு; ௫. கேவலஞானம் - திரிகால ஐணர்ச்சி.

க௦.—நாடுகாண்காலைத.

உஅந்

சிவகதி நாயகன்—(இ-ள்.) வீட்டுலகிற்கு

நாயகனாயுள்ளவன்,

கஅக. பரமன்—(இ - ள்.) மேலானவன்,

குணவதன்—(இ - ள்.) குணத்தையுடையவன்; வதம் -
முமாம்.

¹ விரத

பரத்தி லொளியோன்—(இ-ள்) மேலாய் லகிற்கு
யுள்ளவன்,

விளக்கா

கஅஉ. தத்துவன்—(இ - ள்.) தத்துவங்களையுடையோன்,

சாதுவன்—(இ - ள்.) ஒழிங்கினவன்,

சாரணன்—(இ - ள்.) ஆகாசவாசி,

காரணன்—(இ - ள்.) எல்லாவற்றிற்கும்

காரணமாயுள்ளவன் = காரணபூதன்,

கஅரு. சித்தன்—(இ - ள்.) எண்வகைச்

சித்திகளையுமுண்டாக்கினவன்,

பெரியவன்—(இ - ள்.) எல்லாவற்றானும் பெரியவன்,

செம்மல்—(இ - ள்.) நாயகமூர்த்தி,

திகழொளி—(இ - ள்.) விளங்கும் ஒளியாயுள்ளவன்,

கஅச. ¹ இறைவன்—(இ - ள்.) எப்பொருளினும்

தங்குகின்றவன்,

குரவன்—(இ - ள்.) குருமூர்த்தியாயுள்ளவன்,

இயல்குணன்—(இ - ள்.) இயல்பையே

குணமாகவுடையவன்,

எங்கோன்—(இ - ள்.) எம்முடையசுவாமி,

கஅரு. குறையில் புகழோன்—(இ - ள்.) நிறைந்த

யோன்,

புகழையுடை

குணப்பொருட் கோமான்—(இ - ள்.) குணங்களைச்

சம்பத்

தாகவுடையவன்,

கஅசு. சங்கரன்—(இ - ள்.) சுகத்தைப்பண்ணுகின்றவன்,

சசன்—(இ - ள்.) ஐசுவரியவான்,

சயம்பு—(இ - ள்.) தானேதோன்றினவன்,

சதுமுகன்—(இ - ள்.) நான்குமுகன் =

முகன்,

அதிசயத்தோடுநான் —————

¹ விரதம் - அனுவிரதம், குணவிரதம், சிக்ஷாவிரதமென மூன்றுவகைப்படும்; அவற்றில், குணவிரதம்:—திக்குவிரதம், தேசவிரதம், அதர்த்ததண்டவிரதமென மூன்றுவகைப்படும்.

கஅச

சிலப்பதிகாரம்

கஅஎ. அங்கம் பயந்தோன்—(இ - ள்.) ¹ அங்காகமத்தை
கினவன்,

புண்டாக்

அருகன்—(இ - ள்.) பூச்சியன்,

அருண்முனி—(இ - ள்.) சிவபா மூர்த்தி.

கஅஅ. பண்ணவன்—(இ - ள்.) கடவுள்,

எண்குணன்—(இ - ள்.) எட்டுக்குணங்களையுடையோன்,

எண்குணமாவன்:—அநந்தஞானம், அநந்தவீரியம், அநந்ததரிசனம்,
அநந்த சுகம், நிரந்தாமம், நிரக்கோத்திரம், நிராயுஷ்பம்,

அழியாவியல்பெனவிலை

பாத்தில் பழம்பொருள்—(இ - ள்.) பகுத்தற்கரிய

புராணப்

பொருளாயுள்ளவன்; ஒட்டமற்ற

பொன்னையொப்பானென்று

மாம்.

கஅக. விண்ணவன்—(இ - ள்.) சுவர்க்கவாசி,

வேத முதல்வன்—(இ - ள்.) ² ஆகமமூன்றிற்கும்

யுள்ளவன்,

முதலா

விளங்கொளி—(இ-ள்.) அஞ்ஞானவிருணீங்க

விளங்குமொளி,

கக0 - கக. ஒதிய வேதத்து.....பொதியறை யோரென

(இ - ள்.) இந்நாமங்களையுடையோனாலோதப்பட்ட ஆகமமாகிய

விளக் கொளியைப் பெற்றாறுபோகதேறுவதல்லது யாவரும் பிறவியாகிய
சிறையினின றும் போகமாட்டாரென்றோரென்க.

¹ பொதியறை - துவாரமில்லாத கீழறை.

ககஉ - ௩. சாரணர்.....மேற்கொண்டு

(இ - ள்.) இங்ஙனம் சாரணருனிச்செய்த

உண்மைமொழியைக்கேட்டித் தவத்திறகு முதல்வியாகிய கவுந்தியடிகளும
தமது நககளைத் தலைமேல்வைத்துக் கொண்டு நின்றுகூறுவார்:—

ககச - ௩. ஒருமூன்று.....செவியகந் திறவா

(இ - ள்.) எனதுசெவிகள் காமவெகுளிமயக்கங்களைக்

கெடுத்தவனா

லோதப்பட்ட ஞானபாதமாகிய திருமொழியைக்கேட்டறகுத்
பிறிதொன்றற்குத் திறபன வல்லவென்றோரென்க.

திறப்பினல்லது

அவித்தல் அடக்குதலுமாம்.

¹ அங்காகமம், உப பகுப்புடைத்து. அவைவருமாறு:—க. ஆசாரங்கம், உ. ருத்
திரகிருதாங்கம், க. ஸதானாங்கம், ச. ஸமவாயாங்கம், ஞ. வியாக்கியாப் பிரஜ்ஞப்தங்
கம், கூ. ஞாத்ருகதாங்கம், எ. உபாஸகாதியயனாங்கம், அ. அந்தகீருததசாங்கம்,
க. அதுத்தரோபபாதிததசாங்கம், கௌ. வீரசிநவியாகரணங்கம், கக. விபாகருத்திராங்
கம், கஉ. திருஷ்டிவாதாங்கம்.

² ஆகமமூன்றுவன: அங்காகமம், பூர்வாகமம், பஞ்சருதியாகமமென்பன.

³ இது புழுக்கையெனவும் வழங்கும்; மணி. க: கூடு; உக: கூடு.

கௌ.—நாடுதரண்காணத.

உஅரு

ககூசு - எ. காமனை.....நவிலா தென்றா
(இ - ள்.) என்றாவும் காமன்செயலை வென்றவனுடைய
ஆயிரத்தெட்டு வகைப்பட்ட நாமம் நவிலினல்லது பிறிதொன்றனை
நவிலாதென்றாரென்க.

ககூஅ - கூ. ஐவரை வென்றோன்காணு வென்கண்
(இ - ள்.) எனதுகண்களும் ஐவகைப்பட்ட இந்திரியங்களையும்
வென்றவனுடைய அடியிணைகளைக் காணின்ல்லது பிறிதொரு
தேவராடியிணைகளைக் கைய கத்தேகாணினும் காணுவென்றாரென்க.

ஐவர், செறலின்கண் திணைமயக்கம். இனிக் கைவரைகாணினும்
பாட மாயின், கைவரைகாணல் கண்விழித்தலாக்கி விழித்திருப்பினும்
காணுவென்க.

உரு - உருக. அருளறம் பூண்டோன்.....பொருந்தாது
(இ - ள்.) எனது பயன்றயாக்கை அருளால்
அறத்தைப்பூண்டோனுடைய திருமேனிப்பொருட்டிப்

பூமியின்பொருந்தினல்லது பிறிதொன்றற்குப் பொருந்தாதென்றாரென்க.
அருளறம், உம்மைத்தொகையுமாம்.

உருடி - ஈ. அருக ரவன்.....குவியா
(இ - ள்.) எனது இருகையும் அருகர்க்கு
அறத்தைக்கூறுவோனாகிய அறிவன்பொருட்டி என்சிரத்தின்மிகையே
குவியினல்லது பிறிதொரு தேவர் பொருட்டுக் குவியாவென்றாரென்க.

அருகர் - இருடிகள்.

உரு - இ. மலர்மிசை.....பொருஅது
(இ - ள்.) எனது தலையினுச்சியும் பூவின்மீதே
நடந்தோனுடையமலரடி யாகிய அணியை அணியப் பொறுப்பினல்லது
பிறிதொன்றையும் அணியப் பொருதென்றாரென்க.

உரசு - எ. இறுதியி லீன்பத்து.....பெயரா து

(இ - ள்.) என்மனமும் நதிலின்பமாகிய அநந்தசுகத்தையுடைய இறைவ னருளிச்செய்த ஆகமமாகியமொழியை உருவேற ஒதிப் புடைபெயரினல்லது பிறிதொருமொழியையோதிப் புடைபெயராதென்றாரென்க.

மறுதர - மீளவும்.

உரா - ககூ. என்றவு னிசைமொழி.....பணிந்தனர்

போந்து

(இ - ள்.) தம் கையைத் தலைமேற்கொண்டுநீன்று, கவுந்தியடிகள், திறவா; நவிலாது; காணு; பொருந்தாது; குவியா; பொறுது;

பெயராதென்றுகொண்டு

அவன்புகழ்மொழிகளை ஏத்தக் கேட்டு அதற்குப் பொருந்தியசாரணர் அவ்விடத் திடப்பட்ட சிலாவட்டத்தினின்றுமெழுந்து அதற்கு ஒருமுழவுயரம் மேலா னின்று பிறப்பைத்தரும்பாசம் கவுந்திக்குக் கெடுவதாகவென்றுகூறி அந்தர வழியாக விரைந்துசெல்கின்றவரைநோக்கித் தொழுது பாசங்கள் அறுக வென்று பணிந்தனராய்ப் போந்தென்க.

உஅசு

சிலப்பதிகாரம்

உகச - அ. காரணி பூம்பொழில்.....பூம்பொழி

விருந்துழி

(இ - ள்.) முகிலையணிந்த பொழிலையுடைய காவிரியாகிய பெரியயாற் றிற்கு மாதரும் கணவனும் கவுந்தியடிகளுந் பன்னியோடத்தேறிப்போய்த் தென்கரையைச்சென்றெய்திப் போதுகள் சூழ்ந்துகிடக்கின்றதோர் பொலி வினையுடைய பொழிலிடத்தே சென்றிருந்தபொழுதிலென்க.

உகக - உர.

வம்பப் பரத்தை.....சென்றோர்

(இ - ள்.) ¹இடங்கழிகாமத்தளாகிய குண்டக்கணிகையொருத்தியும் ஒருவ னுங்கூடி இவர்களிருக்கின்ற மணம்பரந்தோர் பொழிவிடத்தே அணுகின ராய்ச் சென்றவரென்க.

வம்பப்பாத்தை - புதிய பரத்தைத்தன்மையையுடையாள்; குண்டமென்ற படி. இனி மனவெழுச்சியால தோன்றினபடி சொல்லித்திரியும் பரத்தை யென்றுமாம். வறுமொழியாளன் - பயனில்சொல்லாளன்; விடனென்றபடி.

உஉக - உ. காமனூந் தேவியும்.....அறிகுவ மென்றே (இ - ள்.) இவ்விடத்துவந்திருக்கின்ற காமனையும் இரதியையுமொக்கு மிவர்களை யாரெனறுகேட்டு அறியக்கடவோமென்று சொல்லியென்க.

இனி, இவ்விடத்துவந்தவிவர் காமனும் தேவியுமே; அல்லராயின், யாரெ னக் கேட்டறிகுவமென்றாரெனினுமமையும். இப்பொருட்குப் போலி ஒப்பில் போலி. ஈங்கிவர்: ஈங்கு - இவ்விடத்து. கேட்டஈங்கு: ஈங்கு - இப்பொழுது.

உஉங் - ச. நோற்றுணல் யாக்கை.....வினவ (இ - ள்.) ²உவாமுதலிய விரதநாட்களிற் பட்டினிவிட்டிண்டலான் மெலி ந்தயாக்கையையும் துண்ணிய தவத்தையுமுடையீர்! தும்மொடுகூடி வழிவந்த இவர் யாரெனறு வினவவென்க.

ஆற்றுவழிப்பட்டோர் வழியிற் கூடிவந்தோர்.

உஉச - சு. என்மக்கள்.....³பரிபுலம் பினரென (இ - ள்.)

அவ்விருவரும் இவ்விருவரையும் வினவுதல்கண்ட கவுந்தியடிகள் இவர் என்மக்கள்காணும்; நீர்சொன்ன காமனும் தேவியுமல்லர்; மானிட்யாக் கையர்; வழிவரும் வருத்தத்தால் மிகவும் வருந்தினர்; அவருழைச்செல்லாதே விடப்போமினென்றாரென்க.

பரி - மிகுதி; பரிபுலம்பினர், ஒருசொல்லுமாம்.

உஉஎ - அ. உடன்வயிற்றோர்கள் கற்றறிந்

தீரென

(இ - ள்.) நூல்களையுங்கற்று அதன்பயனையுமறிந்தவரே!

ஒருவயிற்று உடன்பிறந்தோர் கொழுநனும் மனைவியுமாயக்

கூடிவாழக்கடவதென்று நீர் கற்றநூல்களிற்

சொல்லிக்கிடப்பதுமுண்டோ? உண்டாகிற் சொல்லுமென்ற ரென்க

¹ இடங்கழிகாமம் - மிக்ககாமம்; மணிமேகலை கஅ - வது காலை, ககக.

² "ஓவா திரண்டுவவு மட்டமியும் பட்டினிவிட்டு" சீவகசித்தாமணி,

கஇசஎ.

³ "பரிபுலம் பிணிவன், குளே தமிழன் வத்தனன்" மணி. கக : இஎ - அ.

க0.—நாடுகாண்காலை.

உஅஎ

கற்றறிந்தீரென்றது இகழ்ச்சி; இவ்வாரோ நீர்
கற்றனவுமென்பதாம்.

உஉக - ச0. தீமொழி கேட்டு.....

.....உரையீரோடுவன

(இ - ள்.) இங்ஙனம் இவரிகழந்தமொழியைக் கேட்டலாற்

செவியைப்

புதைத்துக் கண்ணகிநடுங்க, என்பூங்கோதைபோல்வானே

இவரிகழ்கின்றனர்;

இவ்விதழ்ச்சியால் துடக்குமுட்களையுடையகாட்டில் நுழைந்துதிரியும்

முதுநரி
யாகக்கடவரெனக் கவுந்தியழகனிட்டசாபம் தவத்தின்வினாவாகிய
சாபமாதலால்
அவ்வரச் சென்று பூண்டதாதலின், அங்ஙனம்

வினைந்தபடியையறியாராகிய
கோதையும் நம்பியும் குறியநரியினது நெடியகுரலாகக்கூவும் விளியைக்

கேட்டு
நடுங்கிச்சென்று ஒழுக்கநெறியினின்றும் நீங்கியோர்

நீர்மையல்லாதனவற்
றைச்சொல்லினும் இஃது அவர் அதிவின்மையாற்

கூறியதன்றோவென்று
உயர்ந்தோர் தமதறிவான் உணரவேண்டும் ; செய்தவத்தீர், உம்
முடைய திரு முன் பிழைத்த இவர்க்கு இனிச் சாபநீங்கி
தருளீரென்றுகூறவென்க.

உய்தலுடைத்தாங்காலத்தை உரைத்
போலும், ஒப்பில்போலி. முதுநரி.- ஓரி. நடுங்கியென்றார்,
தம்பொருட் டாகவிதைதலின். ஓகாரம், இசைநிறை. அடிகள் மனத்தால்
நினைத்திட்டசாப மாதலாற் பட்டதையறியாரென்றார். இங்ஙனம்
அறியாதவர்கள் அவர்சொன்ன இகழ்ச்சியாலும் இதற்கு இவரல்லது
வேறு சபிக்கவுரியாரின்மையானும் உய்திக்காலமுரையீரென்றார். வினி -
ஓரிக்குால். 'நெறியி னீங்கியோர் நீரல
கூறினு, மறியா மையென் றறியல் வேண்டும்' என்னுந்துணையும்
கோள். பின்னதை அடிகட்குக் கூறினார்.

அவருட்

உசக - ஐ. அறியாமையினின்று.....சாபவிடை
செய்து

(இ - ள்.) தமது முப்பொறிகளான்வரும் துன்பமென்பதனை அறிந்து கூறுமையானே இன்று இழிபிறப்பையுற்றவிவர் உறையூர் மதிப்புறமாகிய காவற்காட்டிற்கிறிந்து பன்னிரண்டுதிங்கள் இங்ஙனம் துன்பமுழந்தபின்னர் முன்னேப்பிறப்பைப் பெறுவாராகவெனச் சா. விடைசெய்தென்க

இன்று இழிபிறப்புற்றோரென்றது நெடுங்காலம் தவஞ்செய்துபெற்ற மக் கட்பிறப்பை ஒருவார்த்தையினிழந்து இழிபிறப்புற்றோரென்றவாறு; எனவே ¹ யாகாவாராயினும் நாகாத்தல் வேண்டிமென்பதாயிற்று; “ஆக்கப்படுக்கும்..... வெல்லுமாறே” என் பதாஉமாயிற்று. நொச்சியொருபுடையென்றது வேறு அரண்வேண்டாமை விளக்கிற்று; ² “நொச்சி வேலித் தித்த னுறந்தை” என் தமது. இழிபிறப்பு - விலங்கின்பிறப்பு. முன்னையருவம் - வம்பப்பரத்தையும் வறுமொழியாளனுமெனவுமாம்.

உசடு - அ. தவப்பெருஞ் சிறப்பின்.....புக்கனர் புரிந்தென்.

(இ - ள்.) தவத்தான்மிக்க சிறப்பையுடைய கவுந்தியடிகளும் தேவியும் கணவனும் முறம்போலுஞ்செவியையுடைய யானையைச் சமரிடத்துக்கெடுத்த

¹ திருக்குறள், கடவு.
 ² “ஆக்கப் படுக்கு மருத்தனாவாய்ப் பெய்விக்கும், போக்கப் படுக்கும் புலநாகத் தய்ப்பிக்குங், காக்கப் படுவன வித்திய மைத்தினு, நாக்கல்ல தில்லை தனிவெல்லு மாறே” (வினாயபதி.) ³ அநாதானுத, கடவு.

உஅஅ சி ஸ ப் ப தி க ர ம்

புறத்தே சிறையையுடைய

கோழியென் னுநகரின் கண்ணே

புக்காரென்க.

விருப்பத்தோடு

வாரணம் - கோழி ; ஆவது உறையூர். முற்காலத்து ஒருகோழி யானையைப் போர்தொலைத்தலான் அந்நிலத்திற்செய்த நகர்க்குக் கோழியென்பது பெயராயிற்று. அந்நகர் காண்கின்றபொழுது சிறையுள் கழுத்துமாக ஜக்கிய

வதனாற் புறம்பே சிறையையுடைய கோழியென்றாயிற்றென்பாருமுளர் ; அற்றன்று ; புறஞ்சிறைவாரணமென்பது சிலேடை : புறந்தே சிறையையுடைய கோழியும், புறஞ்சேரியையுடைய உறையூரும் ; ¹ “புறஞ்சிறைப் பொழிலும்” என்ப மேலுமாகலின்.

பணிந்தனர்போந்து எய்தி இருநதுழிச் சென்றோர் வினவப் பரிபுலம்பின ரெனக் கடவதுமுண்டோ கதறறிந்தினொன்ச் செயியகம்புதைத்து நடுங்க முது நரியாகெனக் கட்டியதாதலின் உரையீரோவெனப் பெறுக ஈங்கிவரெனச் சாபவிடைசெயது கவுந்தியும் தேவியும் கணவனும் புரிந்துபுக்காரென்க.

இஃது எல்லாவழி யு ந தம்முளொத்துமுடிதலின் நிலையண்டிலவாச்சி யிப்பா.

க0.—நாடுகாண்காலை முற்றிற்று.

க ட் டே ரு .

க - உ. முடியுடை.....உதித்தோர்—மூவேந்தருள்ளும்
மூன்றாம் குலத்து உதித்தோருடைய ; மூவர் - சோழர் பாண்டியர் சேரர்.

ந . அறன்—“அறனோம்பளட” என்றது ; [இந்திர. களக.]
தருளா சனமென்பாருமுளர்.

மறன்—“இம்மையவ ருறையுஞ் சிமையப் பிடாத்தலைக்,

கொடுவரி யொற்றி” என்றது; [இந்திர கௌ - அ.]

ஆற்றல்—“கோநகர் காத்த” என்றது; [கடலாடு. அ.]

ச. முதுார்ப்பண்பு மேம்படுதல்—“புகாரேயாயினும்”
[மங்கல. கௌ.]

என்றது; ஞ. விழவுமலிசிறப்பு — “விண்ணவர் தலைவனை
தது; [இந்திர. கௌ.அ.]

விண்ணவாவரவு—“அநதரத் துள்ளோ
விழுநீ ராட்டி” என் குறுஉம் வானவன் விழவு” என்றது; [கடலாடு.

ரதியா மரபின, வந்து காண்
எஉ - கூ.]

எ. குடி—“இரடபோர் சுற்றமும் பரபபோர்
விளைபபோர்” என்றது; [நாடுகாண். கசக - ஞ.]

முழவிடை

சிலப்பதிகாரம், கௌ. க.

கௌ.—நாடுகாண்காலைத.

உஅக

கூழின்பெருக்கம் — “குமரிக் கூட்டிற் கொழும்பன்
ஊண்வு, கவரிச் செந்நெற் காய்த்தலைச் சொரிய” என்றது; [நாடுகாண்.
கஉக - ச.]

எ - அ. அவர்தம் தெய்வக்காவிரித் தீதுதீர்சிற்றப்பு — “
கரியவன்ஒலிக்கும்” என்றது; [நாடுகாண். கௌ - கூ.]

க. பொய்யா வானம் புதுப்புனல்
பொழிதல்—“மழைக்கரு வுயிர்க்கு மழற்றிக முட்டின் மலையோர்”

என்றது; [நாடுகாண். கசாந - ச.]

க0. அரங்கு—“நானெறி மரபி னரங்கம்” என்றதும்,
“தோற்றிய வரங்கில்” என்றதும். [அரங்கேற்று. கூசு, க0சு.]

ஆடல்—“ஆடலும்” என்றது; [அரங்கேற்று. கசு.]

தூக்கு—“தூக்கு” என்றது; [„ கசு.]

வரி—கண்கூடுவரிமுதல் எடுத்துக்கோள்வரியிறுதியாகவுள்ள
எட்டு வரியும்; [வேனிற். எசு - க0அ.]

கக. பாரதி விருத்தி—நாடகவுறுப்பாகிய பாரதிவிருத்தி;
அது கடலாடுகாதையிற் கூறப்பட்டுள்ள பதினேராடலும்; [கடலாடு.
கக - கூக.]

கஉ. திணைநிலைவரி—“கடல்புக்கு” என்னுங் கவிமுதல்
“சேரன் மடவன்னம்” என்பதிருதியாகவுள்ள எழும்; [கானல். கஎ -

உக.] இணைநிலைவரி—சார்த்துவரி முதலாகிய

[கானல்வரியிற்காண்க]

பல்வரிகளால்வருவன.

கங. யாழின்றொகுதி—“சித்திரப்படம்” முதல், “பட்டடை”

ஈராக
வுள்ளன; [கானல்வரி, க.]

கச. ஈரேழ்சகோடம்—“ஈரேழ் தொடுத்த செம்முறைக்
கேள்வி” என்றது; [அரங்கேற்று. எ0.]

இடநிலைப்பாலை—“குரல்வா யிளிவாய்க் கேட்டனள்”
[வேனிற். கரு.]

என்றது;

கரு. தாரத்தாக்கம்—“குரலீரகவும்” என்பதனால், தாரம் குரலாகிய விளரிப்பாலேபிறக்குவகால் தாரம் ஆக்கம்பெறுதல்காண்க; [வேனிற். ௩௮.]

தான்றெரிபண்—அகநிலைமருதம், புறநிலைமருதம், அருகியன்மருதம், பெருகியன்மருதமென்னும் பண் நான்கும் தெரியுந்திறன்; [வேனிற். ௩௯ - ௪௦.]

கசு. ஊரகத்தேர்—“மகர வாசிகை.....வீதி” என்றது; [இந்திர. கருக - ௬.]

ஒளியுடைப்பாணி—“சீரியல் பொலிய” என்றது; [அரங்கேற்று. ௧௩௫.]

௩௯

உகூ. சிலப்பதிகாரம்

கஎ. என்றிவையனைத்தும்—என்றுசொல்லப்பட்ட இவைகள்

யாவும்,

கஎ - ௮. பிறபொருள்.....

சொல்லாதொழிந்த பிறபொருள்கள்வைத்த வைப்போடே தோன்றும் ஒப்பற்ற முறைமை நிலைபெறலும்,

பொருந்திக்

கக - ௨௦. ஒருபரிசா நோக்கிக்கிடந்த புகார்க்காண்டம்
றிற்று—ஒருபடிப்பட நோக்கிக்கிடந்த புகார்க்காண்டம் முற்றியது.

முதலாவது
புகாரீக்காண்டத்தின்
அடியார்க்குநல்லாருரை முற்றிற்று.

இரண்டாவது
மதுரைக்காண்ட
ம்.

கக. —காடுகாண்காலைத்.

திங்கண்மூன் றடுக்கிய திருமுகக் குடைக்கீழ்ச்
செங்கதிர் ஞாயிற்றுத் திகழொளி சிறந்து
கோதைதாழ் பிண்டிக் * கொழுநிழ லிருந்த
வாதியி றோற்றத் தறிவனை வணங்கிக்

௫. + கந்தன் பள்ளிக் கடவுளர்க் கெல்லா
 மந்தி லரங்கத் தகன்பொழி லகவயிற்
 சாரணர் கூறிய தகைசா னன்மொழி
 மாதவத் தாட்டியு மாண்புற மொழிந்தாங்
 கன்றவ ருறைவிடத் தல்கின ரடங்கித்
 ௧௦. தென்றிசை மருங்கிற் செலவுவிருப் புற்று
 வைகறை யாமத்து ! வாரணங் கழிந்து
 வெய்யவன் குணதிசை விளங்கித் தோன்ற

க. திங்கள்மூன்றமிக்கிய - மூன்றுதிங்களை அமிக்கினாலொத்த. .

ச. அறிவனென்றது - உறையூர் ஸ்ரீகோயில் நாயனரை.

உ.ச. (பா) ஞாயிற்றைப்போல ஒளிசிறந்த, அறிவன்;

யெனக்கூட்டினுமாம்.

சிறந்தகோதை

௫. கந்தன்பள்ளி - உறையூர் ஸ்ரீகந்தன்பள்ளி.

க. அந்தில், அசைநிலை. அரங்கம் - திருவரங்கம்;

ஆற்றின்குறையென் பாருமுளர்.

க. அல்கினரடங்கி - விட்டு அங்குத் தங்கி. கச. இருக்கை -

இருப்பிடம்.

(க) அரங்கத்திற்கண்ட (எ) சாரணர்சொன்ன தருமவுரையைக் (இ) கட
 வுளர்க்கு (அ) மொழிந்து (கக) வாரணங்கழிந்துவழிக்ஞாணி (கச) இள
 மரக்கானத்துப் புக்குழியென்க.

உகஉ

சிலப் ப் திகாரம்

வளநீர்ப் பண்ணையும் வாவியும் பொலிந்ததோ
ரிளமரக் கானத் திருக்கை புக்குழி

கரு. வாழ்க வெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை
யூழிதொ * னூழிதொ றுலகங் காக்க
' வடியிற் றன்னள வரசர்க் † குணர்த்தி
வடிவே லெறிந்த வான்பகை பொருது
' பஃறுளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத் துக்

உ௦. குமரிக் ‡ கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள
வடதிசைக் கங்கையு மிமயமுங் கொண்டு
தென்றிசை யாண்ட தென்னவன் வாழி
திங்கட் செல்வன் றிருக்குலம் விளங்கச்
செங்கண யிரத்தோன் றிறல்விளங் காரம்

உரு. பொங்கொளி மார்பிற் பூண்டோன் வாழி
முடிவளை யுடைத்தோன் முதல்வன் சென்னியென்
றியுடைப் பெருமழை ‡ யெய்தா தேகப்
பிழையா || விளையுட் பெருவளஞ் சுரப்ப
மழைபிணித் தாண்ட மன்னவன் வாழ்கெனத்

௩௦. தீதுதீர் சிறப்பிற் றென்னனை வாழ்த்தி
மாழுது மறையோன் வந்திருந் தோனை
யாது நும்மூ ரீங்கென் வரவெனக்

கோவலன் கேட்பக் குன்றாச் சிறப்பின்
 மாமறை யாளன் வருபொரு ளுரைப்போ
 (ச) வணங்கி (அ) மொழிந்து (கச) கானத்திருக்கை

புக்குழியென்க.

கள. அடியில் தன்னளவு அரசர்க்கு உணர்த்தி - கடலினளவை அடியாலே
 இன்ன அளவினது இதுவென்று அரசர்க்குக்காட்டி; அன்றி அடியினாலே
 தன்பெருமையை அரசர்க்கு அறிவித்தென்பாருமுளர்.

கஅ. வேலானுமெறிந்தபகை.

கக. பஃறுளியாறு - குமரிப்பக்கத்தோர் யாறு.

[அலே.

உ௦. கோடு - கரை. கொடுங்கடல்கொள்ள -

வளைந்தகடல்கொள்ளுகையி

உசு. முதல்வன் - இந்திரன்; இந்திரன்சென்னிமுடியிலே

வளைபுடைத் தோனென்க.

¹ கள - உஉ: "மலிதிரை பூர்த்துதன் மண்கடல் வெளவலின், மெலிவின்றி மேற்
 சென்று மேவார்நா முடம்படப், புலியொடு வின்னீக்கிப் புகழ்பெரித்த
 இளர்கெண்

ட, வலியினுன் வணக்கிய வாடாச்சீர்த் தென்னவன்" கலித்தொகை, ௧௦௪.

² பஃறுளியாறு: புறநானூறு, உ.

(பி - ம.) * 'ஊழிபுலகன்' † 'உணர்த்திய' ‡ 'கோடுகொடுங்' §
 'விளையுள்'

'பெய்யாதே'

கக.—க ஈ டி க ண் க ள் தை த.

கககக

௩௫. னீல மேக நெடும்பொற் குன்றத்துப்
பால்விரிந் தகலாது படிந்தது போல
வாயிரம் * விரித்தெழு தலையுடை யருந்திறற்
பாயற் பள்ளிப் பலர்தொழு தேத்த
விரிதிரைக் காவிரி வியன்பெருந் † துருத்தித்

௪௦. திருவமர் மார்பன் கிடந்த வண்ணமும்
வீங்குநீ ரருவி வேங்கட மென்னு
மோங்குயர் மலையத் துச்சி மீமிசை

விரிகதிர் ஞாயிறுந் திங்களும் விளங்கி
யிருமருங் கோங்கிய விடைநிலைத் தானத்து

௪௫. மின்னுக்கோடி யுடுத்து விளங்குவிற பூண்டு
நன்னிற மேக நின்றது போலப்
பகையணங் காழியும் பால்வெண் சங்கமுந்
தகைபெறு தாமரைக் கையி னேந்தி
நலங்கிள ரார மார்பிற் பூண்டு

௫௦. பொலம்பூ † வடையிற் பொலிந்து தோன்றிய
செங்க ணெடியோ னின்ற வண்ணமு
மென்கண் காட்டென் றென்னுளங் கவற்ற
வந்தேன் குடமலை மாங்காட் டுள்ளேன்
நென்னவ னுட்டுச் சிறப்புஞ் செய்கையுங்

௫௫. கண்மணி குளிர்ப்பக் கண்டே னாதலின்
வாழ்த்திவந் திருந்தே னிதுவென் வரவெனத்
தீத்திறம் புரிந்தோன் செப்பக் கேட்டு
மாமறை ஓ முதல்வ மதுரைச் செந்நெறி

கூறு நீயெனக் கோவலற் குரைக்குந்

கூ. கோத்தொழி லாளரொடு கொற்றவன் கோடி
வேத்திய லிழந்த வியனிலம் போல

ருஉ. (பு) கண்கள் என்னுள்ளத்தைக்கலக்குதலாலே; கண்,
எழுவாய்.

ருள. தீத்திறம் - அக்கினிகாரியம். கூ. தொழிலாளர் -
மந்திரிகள்.

1 "மின்னவிர் சுடர்மணி யாயிரம் விரித்த, கவைநா வருந்தலைக் காண்பின்
செக கைத், துவவஞ் குடிய வறிதுயி லோனும்" பரி. கக.

2 சக - ஓக. "பருவம்
திலக்கம் போல, நேமியும்

வாய்த்தவி னிருவிசும் பணித்த, விருவேறு மண்டிலத்
வளையும் மேந்திய கையாற், கருவி மின்னவி சிலங்கும்

பொலம்பூ, னருவி யருவி றுரமொ டணித்ததின்; நிருவரை யகலம்." பரி. கக.

(யி - ம்) * 'விரித்தலை' † 'தருத்தியுட்டருவம்' ‡ 'ஆடைபொவித்துதோன்
றிச்' § 'முதல்வன்'

உகக

சிலப்பதிகாரம்

வேனலங் கிழவனொடு வெங்கதிர் வேந்தன்

முனலர் * திருகத் தன்மையிற் குன்றி

1 முல்லையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் றிரிந்து

கூடு. † நல்லியல் பிழந்து நடுங்குதுய ருறுத்துப்

பாலை யென்பதோர் படிவங் கொள்ளுங்

காலை யெய்தினிர் காரிகை ‡ தன்னுட

னறையும் பொறையு மாரிடை மயக்கமு
நிறைநீர் வேலியு முறைபடக் கிடந்தவிந்

எ0. நெடும்பே ரத்த நீந்திச் சென்று
கொடும்பை நெடுங்குளக் கோட்டகம் புக்காற்
பிறைமுடிக் கண்ணிப் பெரியோ னேந்திய
வறைவாய்ச் சூலத் தருநெறி கவர்க்கும்
வலம்படக் கிடந்த வழிநீர் துணியி

எ1. டு னலறுதலை மராமு முலறுதலை யோமையும்
பொரியரை யுழிஞ்சிலும் புன்முளி முங்கிலும்
வரிமரற் றிரங்கிய கரிபுறக் கிடக்கையு
நீர்நசைஇ வேட்கையின் மானின்று விளிக்குங்
கானமு மெயினர் கடமுங் கடந்தா

அ0. லைவன வெண்ணெலு || மறைக்கட் கரும்புங்
கொய்பூந் தினையுங் கொழும்புன வரகுங்

சுக நலந்திருக - நலம்வேறுபட.

சுஅ. அறை - கற்பாறை. பொறை - பொத்தைமலை; சிறுமலை.

அருவழி.

ஆரிடை -

சுக. நிறைநீர் வேலி - நிறைந்த நீர்க்கு வேலியான ஏரிகரை.

எக. கொடும்பை - கொடும்பாணூர்; அவ்வூரிலே

நெடுங்குளக்கரைக்கு உள்ளாகப்பட்டால்.

எக. அறைவாய் - அற்றவாய்; சூலம்போலக் கவர்க்கும்.

எடு. அலறுதலை - விரிந்ததலை.

எக. புல்முளி மூங்கில் - தண்டிலாந்த மூங்கில். எக. கடம் -

வழி.

அர. அறுத்தலையுடைய கண்ணையுடையகரும்பு.

1 கச - ஈ. மதுரை. ககச - ந; தொல். அகத்திணை. கு. உர - இளம்;

௨௪ ௨௪, ௨ - ந; தொல். முதற் குத்திரவிருத்தி, மேற்; கருத்து.

சீவக. உகக.

(யி - ம்.) * 'திருவி' + 'தல்லியல்பழித்த',

'தல்லியல்பிறத்துதலேங்குதுதபருவத்து' † 'தன்னொழிமறையும்' ‡ 'அலந்தலை',

'அலந்தலை' || 'அறைகட்'

கக. — க ர டி க ர ண் க ர னை த்

உககடு

காயமு மஞ்சளு மாய்கொடிக் கவலையும்
வாழையுங் கமுகுந் * தாழ்குலைத் தெங்கு
மாவும் பலாவுஞ் † குழுதித் தோங்கிய

௨௫. தென்னவன் சிறுமலை ‡ திகழ்ந்து தோன்று
மம்மலை வலங்கொண் டகன்பதிச் செல்லுமி
னவ்வழிப் § படர் ராயி னிடத்துச்
செவ்வழிப் பண்ணிற் சிறைவண் டரற்றுந்
தடர்தாழ் வயலொடு || தண்பூங் காவொடு

௨௬. கடம்பல கிடந்த காடுடன் கழிந்து

திருமால் குன்றத்துச் செல்குவி ராயிற்
பெருமால் கெடுக்கும் பிலமுண் டாங்கு
விண்ணோ ரேத்தும் வியத்தகு மரபிற்

புண்ணிய சரவணம் || பவகா ரணியோ
 கூடு. டிட்ட சித்தி யெனும் பெயர் போகி
 விட்டு நீங்கா விளங்கிய பொய்கை
 முட்டாச் சிறப்பின் மூன்றுள வாங்குப்
 புண்ணிய சரவணம் பொருந்துவி ராயின்
 விண்ணவர் கோமான் விழுநா லெய்துவிர்
 க(0). ** பவகா ரணிபடிந் தாடுவி ராயிற்
 †† பவகா ரணத்திற் பழம்பிறப் பெய்துவி
 ரிட்ட சித்தி யெய்துவி ராயி

அஉ. காயம் - வெள்ளுள்ளி.

அரு. சிறுமலையென்றது - ஒருமலை.

அசு. வலன்கொண்டு - வலத்திட்டு. அகன்பதி - மதுரை.

அஎ. இடத்து - இடப்பக்கத்து. கூ(1). கடம் - பாலைநிலத்துவழி.

கக. திருமால்சூன்மம் - அழகாதிருமலை. கூஉ. ஆங்கு -

அப்பிலத்துவாய்.

கசு. விட்டுநீங்கா - தம்மினீங்கா.

கஎ. சிறப்பு - விசேடம்; இந்தவிசேடம் எக்காலத்துமுள,

மூன்றுள - மூன்றுபொய்கையுள.

கஅ. பொருந்துதல் - ஆடுதல்.

கக. விழுநால் - ஐந்திரவியாகரணம். எய்துவிர் - உணர்விர்.

(பி. ம்.) * 'சூழ்ருலைத்' † 'சூழுதேத்தோங்கித்' ‡
 விடத்ததுசெவ் || 'தன்பெருங்கா' § 'பவகாரணிய
 ** 'பவகாரணியம்படித்தாடுவிர்' †† 'பவகாரணத்தடி'
 'திகழத்' § 'படிநாயி
 மிட்டசித்தியெனப்பெயர்'

சி ல ப் ப தி க ா ர ம்

னிட்ட சித்தி யெய்துவார் * நீரே
யாங்குப் பிலம்புக வேண்டுதி ராயி

க00. னோங்குயர் மலையத் துயர்ந்தோற் றொழுது
சிந்தையி லவன்றன் சேவடி வைத்து
வந்தனை மும்முறை மலைவலஞ் செய்தா
னிலம்பக வீழ்ந்த சிலம்பாற் றகன்றலைப்
பொலங்கொடி மின்னிற் புயலைங் கூந்தற்

க00. கடிமல ரவிழ்ந்த கன்னிகா ரத்துத்
தொடிவளைத் தோளி யொருத்தி தோன்றி
யிம்மைக் கின்பமு மறுமைக் கின்பமு
மிம்மையு மறுமையு மிரண்டு + மின்றியோர்
செம்மையி னிற்பதுஞ் செப்புமி † னீயிரிவ்

க00. § வரைத்தாள் வாழ்வேன் வரோத்தமை யென்பே
னுரைத்தார்க் குரியே னுரைத்தீ ராயிற்
றிருத்தக் கீர்க்குத் திறந்தேன் கதவெனுங்
கதவந் திறந்தவள் || காட்டிய நன்னெறிப்
புதவம் பலவுள || போகிடை கழியன

க00. வெட்டுப் புதவமொன் றுண்டத னும்பர்
வட்டிகைப் பூங்கொடி வந்து தோன்றி
யிறுதியி லின்ப மெனக்கீங் ** குரைத்தாற்

க0அ. சிலம்பாறென்றது - ஓராறு. அகன்றலை - அகன்றவிடம்.

க0க - கக. பொற்கொடிபோன்ற ஒளியினையும், புயல்போலும்

ஐங்கூந்த லையுமுடைய தொடிவளைத்தோளாள் ஒருத்தி

கன்னிகாரம்போலத் தோன்றி;

‘கன்னிகாரம்போல’ என்றார், மதாணியணிந்திருத்தலின்.

கோங்கடியிலே தோன்றியென்றுமாம்,

ககஉ. இம்மைக்கின்பம் - பொருள். மறுமைக்கின்பம் -

புண்ணியம்.

ககரு - ச. இரண்டுமின்றிச் செம்மையிளிப்பது - வீடுபேறு.

ககசு. உரியேன்-தொழில்செய்வேன். ககஎ. திறந்தேனென்றது,

விரைவு.

ககக. போகிடைகழியன் - நீண்ட இடைகழியிலுள்ளன.

கஉ0. ஒட்டுப்புதவம் - இரட்டைக்கதவம்.

கஉக. வட்டிகையெழுதிய கொடிபோல்வாள்.

கஉஉ. இறுதியிலின்பம் - வீடு.

(பி - ம்.) * ‘தீரென’ + ‘இன்றிச்செம்மை’ † ‘நீவிர்’ ‡ ‘வரைத்தாழ்’
‘புயல்பெற்றிப்’ § ‘போகிடைகழியன்’ ** ‘உரைத்தீர்’

|| ‘காட்’

கக—காடுகாண்காணை.

உகஎ

பெறுதிர் போலுநீர் பேணிய பொருளெனு

முரையீ ராயினு முறுகண் செய்யே

கஉரு. நெடுவழிப் புறத்து நீக்குவ னும்மெனு
முரைத்தா ருளரெனி னுரைத்த முன்றின்
கரைப்படுத் தாங்குக் காட்டினள் பெயரு
மருமறை மருங்கி னைந்தினு மெட்டினும்
வருமுறை யெழுத்தின் மந்திர மிரண்டு

கரு௦. மொருமுறை யாக வுளங்கொண் டோதி
வேண்டிய தொன்றின் * விரும்பினி ராடிற்
காண்டகு மரபின வல்ல மற்றவை
மற்றவை நினையாது † மலேமிசை நின்றோன்
பொற்றா மரைத்தா ளுள்ளம் பொருந்துமி

கருரு. னுள்ளம் பொருந்துவி ராயின் மற்றவன்
† புள்ளணி ‡ நீள்கொடி புணர்நிலை தோன்றுந்
தோன்றிய பின்னவன் றுணைமலர்த் தாளினை
யேன்றுதுயர் கெடுக்கு டு மின்ப மெய்தி
மாண்புடை மரபின் மதுரைக் || கேசுமின்

கசு௦. காண்டகு பிலத்தின் காட்சி யீதாங்.
கந்நெறிப் படரீ ராயி னிடையது
செந்நெறி யாகுந் தேம்பொழி லுடுத்த

கஉரு. பேணியபொருள் - முன்றினுளொன்றாய் நினைத்தகாரியம்.

கஉரு. நெடுவழிப்புறம் - நீங்கள்போகின்ற பெருவழியிடம்.

கஉஅ. ஐந்தும் எட்டுளாவன:—பஞ்சாக்கரம், அட்டாக்கரம்.

கருக - உ. வேண்டியதொருபொய்கைக்கண் ஆடினாள்

ஏனையவிரண்டும் தோன்றும் மரபினவல்ல.

கருச. உள்ளம்பொருந்துமின் - நினைபுங்கோள்.

ககசு. புள்ளணிநீள்கொடி நின்ற நிலைமைதோன்றும்;
கொடிமரநிற்கும் திருவாசலுமாம்.

கொடிபுணர்நிலை -

ககஎ. (பா) துணைமலர்த்தாமரை - திருவடி.

ககஅ. கெடுக்குமென்றது, முற்று; கெடுத்தலால்
சொல் வருவிக்க.

இன்பமெய்தியென ஒரு

கசஉ. செந்நெறி - செவ்வியவழி.

1 திருமுருகாற்றுப்படை, கடுக

(பி - ம்) * 'விரும்பினராயின்' † 'மலர்மிசை'

‡ 'இன்புமெய்துவர்' || 'எய்துமின்'

‡ 'நீள்கொடிப்புணர்நிலை'

கஅ

ககஅ

சிலப்பதிகாரம்

வூரிடையிட்ட காடுபல கடந்தா

லாரிடை யுண்டோ ராரனூர்த் தெய்வ

கசடு. நடுக்கஞ் * சாலா நயத்திற் றோன்றி

யிடுக்கண் செய்யா தியங்குநர்த் தாங்கு

மடுத்திடன்:கிடக்கு மதுரைப் பெருவழி

நீணிலங் கடந்த நெடுமுடி யண்ண

றுடொழு தகையேன் போகுவல் யானென

கடு. மாமறை யோன்வாய் வழித்திறங் கேட்ட

† காஷந்தி யையையோர் கட்டுரை சொல்லு

நலம்புரி கொள்கை நான்மறை யாள்
பிலம்புக வேண்டும் பெற்றியீங் கில்லை
கப்பத் திந்திரன் காட்டிய நூலின்

கரு. மெய்ப்பாட் ; டியற்கையின் விளங்கக் காண
' யிறந்த பிறப்பி னெய்திய வெல்லாம்
பிறந்த பிறப்பிற் காண யோநீ
வாய்மையின் வழாது மன்னுயி டீ ரோம்புநர்க்
கியாவது முண்டோ வெய்தா வரும்பொருள்

கக. காழுறு தெய்வங் கண்டடி பணிய
நீபோ யாங்களு நீணெறிப் || படர்குது
மென்றம் மறையோற் கிசைமொழி யுணர்த்திக்
குன்றாக் கொள்கைக் கோவலன் றன்னுட
னன்றைப் பகலோ ரரும்பதித் தங்கிப்

ககரு. பின்றையு மவ்வழிப் பெயர்ந்து**செல் வழிநாட்
கருந்தடங் கண்ணியுங் கவுந்தி யடிகளும்
†† வருந்துசெல் வருத்தத்து வழிமருங் திருப்ப

கசச. ஆரஞர்த்தெய்வம் - வருத்துந்தெய்வம்.

கசக. (பா) இயங்குநர்த்தமிக்கும் - வழிபோவாரைப்

போக்குவிலக்கும்.

கசஎ. இவ்வகைச்சென்றுகிடக்கும்.

கருச. கற்பம் சுப்பமென நின்றது; பிராகிருதம்.

கருரு. மெய்ப்பாட்டியற்கை - பரமாகமம்; பரமாகமத்தில்

நூலினைக் காணலாம்.

இந்திரன்

1 "இறத்த பிறப்பிற்குஞ் செய்த வினையைப், பிறத்த
செய்யும் வினையா லறிக வினிப்பிறத், தெய்தும் வினையின்

பிறப்பா லறிக-பிறத்திருத்து,
டயன்" அறதெறி. இக.

(பி - ப்.) * 'சாரா நலத்திற்' † 'காவுத்திகையோர்' ‡ 'இயற்கை' §
'பட்டார்குவம்' ** 'செல்வுழிநாட்' †† 'வருத்துசெல்'

'ஓம்பினர்க்கு'

கக.—கா'டு காண் கா தை.

உகக

விடைநெறிக் கிடந்த * வியவுகொண் மருங்கிற்
புடைநெறிப் போயோர் பொய்கையிற் † சென்று

கௌ. நீர்கசை வேட்கையி னெடுந்துறை நிற்பக்

காணுறை தெய்வங் காதலிற் சென்று

நயந்த காதலி னல்குவ னிவனென

‡ வயந்த மாலை வடிவிற் றோன்றிக்

கொடிநடுக் குற்றது பேல வாங்கவ

கௌ. னடிமுதல் வீழ்ந்தாங் கருங்கண் னகுத்து

வாச மாலைபி னெழுதிய மாற்றந்

தீதிலேன் பிழைமொழி செப்பினை யாதலிற்

கோவலன் செய்தான் கொடுமையென் றென்முன்
மாதவி மயங்கி வான் றுய ருற்று

கடி. மேலோ ராயினு நாலோ ராயினும்
பால்வகை தெரிந்த பகுதியோ ராயினும்
பிணியெனக் கொண்டு பிறக்கிட் டொழியுங்
கணிகையர் வாழ்க்கை கடையே போன்மெனச்
செவ்வரி பொழுகிய செழுங்கடை மழைக்கண்

கடி. வெண்முத் துதிர்த்து வெண்ணிலாத் திகழுந்
தண்முத் தொருகாழ் தன்கையாற் பரிந்து
|| துனியுற் றென்னையுந் துறந்தன ளாதலின்
மதுரை மூதூர் மாநகர்ப் ி போந்த
தெதிர்வழிப் பட்டோ ரெனக்காங் குரைப்பச்—

ககஅ. இடைநெறி
யிடையிலேயென்றுமாம்.

- முன்சொற்றவழிமுன்றினூர் நடுவில்வழி; நெறி
இயவுகொள் - செலவுகொண்ட

கஎஉ. நயந்தகாதலுடையனானால், யானசொல்லுகின்றவதற்கு
இவன் நல்குவானென.

கஎக - எ. யான் மாற்றம் தீதினென்; நீபிழைக்கச்செப்பினும்.

கடி. மேலோர் - அருந்தவர். நாலோர் - கற்றோர்.

ககக. பால்வகைதெரிந்தபகுதியோர் - ஒதாது

நன்மைதிமையறிவோர்; ஞானிகளில் உயர்ந்த கூற்றோரென்றுமாம்.

ககஉ. பிறக்கிடிகை - பின்னிடிகை; என்றது முகம்பாராமை

கஅ0-அரு. அவர்கள் இது பணியெனக்கருதிக் கழிந்துபோம்

கணிகையர்

(பி - ம்) * 'இயவுக்கொன்' † 'பொருந்தி' ‡ 'வசத்த'
'துனிவுற்த' § 'போத்திங்கு'

§ 'தன்வயிற்' R00

சி ல ப் ப தி க ர ம்

கக0. சாத்தொடு போந்து தனித்துய ருழந்தேன்
பாத்தரும் பண்பநின் * பணிமொழி யாதென
மயக்குந் தெய்வமீவ் வன்காட் டுண்டென
வியத்தகு மறையோன் விளம்பின னாதலின்
வஞ்சம் பெயர்க்கு மந்திரத் தாலிவ்

ககஊ. வைஞ்சி லோதியை † யறிகுவென் யானெனக்
கோவல னாவிற் கூறிய மந்திரம்
பாய்கலைப் பாலை மந்திர மாதலின்
வனசா ரினியான் மயக்கஞ் செய்தேன்
புனமயிற் சாயற்கும் புண்ணிய முதல்விக்கு

உ00. மென்றிற முரையா தேகென் றேகத்
தாமரைப் பாசடைத் தண்ணீர் † கொணர்ந்தாங்
கயர்வுறு மடந்தை யருந்துயர் தீர்த்து
மீதுசெல் வெங்கதிர் வெம்மையிற் றொடங்கத்
தீதியல் கானஞ் செலவரி தென்று

உ0ஊ. கோவலன் றன்னொடுங் கொடுங்குழை மாதொடு
மாதவத் தாட்டியு மயங்கத ரமுவத்துக்

குரவமு மரவமுங் கோங்கமும் வேங்கையும்
 விரவிய பூம்பொழில் விளங்கிய விருக்கை
 யாரிடை யத்தத் தியங்குந ரல்லது

உக௦. மாரி வளம்பெரு டு வில்லே ருழவர்
 கூற்றுறழ் || முன்பொடு கொடுவி லேந்தி
 வேற்றுப்புலம் ி போகினல் வெற்றங் கொடுத்துக்
 கழிபே ராண்மைக் கடன்பார்த் திருக்கும்
 விழிதுதற் குமரி விண்ணோர் பாவை

உக௧. **மையறு சிறப்பின் வான நாடி
 யையையதன் கோட்ட †† மடைந்தன ராங்கென்.

ககக. பாத்தரும்பண்ப - பகுத்தலரியபண்பனே! என்றது, பிறர்க்கில்லாத, பண்டையாயென்றபடி.

ககரு. அறிகுவெனென்றுகருதி. உ௦ரு. ஓடு, எண்ணெடுவுமாம்.

உ௦க - க௦. ஆரிடையத்தத்தியங்குநருடைய வளமல்லது மழைவளம் பெருமறவர்.

உ௦அ - கக. பொழில் விளங்கிய இருக்கையிடத்து

ஐயைகோட்டமென்க.

(பி - ம்.) * 'பழிமொழி' † 'அறிகுவெனென்று' ‡ 'கொணர்த்து வயாவதுமடத்
 தத்தரு வருத்தயர்' § 'வல்லேருழவர்' || 'மொய்ம்பொடு' ¶ 'போகில்வெற்றங்'
 ** 'மழவது' †† 'உறைத்தனரங்கென்'

கக. — காடு காண்காலைத.

க௦க

க - ச. திங்கண்முன்று.....அறிவனை வணங்கி
 (இ-ள்.) கோதைகள் தாழ்ந்த பிண்டியினது வளவிய

நிழற்கண்ணே மூன்று
திங்களையுக்கினுற்போலும் திருமுக்குடையினதுகீழ் இளநாயிற்றினது
ஒளி

யினும் ஒளிசிறப்பவிருந்த அறிவனை வணங்கியென்க.

திங்கண்முதலிய ¹ மூன்றெனினுமாம். முக்குடையாவன:
சந்திராதித்தம்

நித்தியவினோதம், சகலபாசனமென்பன. இன்னுருபு தொக்கது ;
பொருவாம் பொருண்மை தந்தது. திகழ்தல் - விளங்குதல். சிறந்து -
சிறப்ப. 'கோதைதாழ்

பிண்டி' என்றார் ; ² அவன்பிண்டி கடவுட்டன்மையான் எஞ்ஞான்றும்
மாவை

யாகப் பூக்குமாதலின். ஆதியி ரோற்றத் தறிவனென்றது ஆதியின்
மையைத்

தோற்றமாகவுடையனென்றகாரம் ; எனவே இனஞ்செப்பி
அந்தமின்மையை முடிவாகவுடையனென்பதாபதாம் ; ஆகவே ஆதியும்

அந்தமும் இல்லாதவ னென்றவாரும் ; எனவே தனக்குப்
பிறிதொருவர் முதலாதவில்லாதவனென் பதாம். இன்னும் இதற்கு
யாவர்க்கும் தானேமுதலாயவனென்றுரைப்பினு மமையும்.

ஆதியிற்றோற்றம் பாடமாயின், ஆதிக்காலத்தினும் முற்றேன்றிய
வனென்க. என்றகருத்து காலத்தின்முற்றேன்றும்பொருள்கள் யாவுமின்மை
யின், அதனினும் முற்றேன்றியாவனென்பதாம். அறிவன் - உறையூரிலருகன்.
வணங்கி - முதனாட் (க0: ௨௪௮) புரிந்து புக்கவர் வணங்கியென்க.

௫ - அ. கந்தன் பள்ளி.....மாண்புற மொழிந்து
(இ - ள்.) முற்கூறிய நிக்கந்தனுடைய பள்ளியிடத்துள்ள ³
கடவுளர்க் கெல்லாம் ஆற்றிடைக்குறையாகிய அவ்விடத்து
அகன்றபொழிலின் கட் சார ணர்கூறியமொழியைக் கவுந்தியடிகளுள்
இனிமையுறமொழிந்தென்க.

⁴ நிக்கந்தனைக் கந்தனென்றார். அந்தில், அசையுமாம்.
கூறிய ஆற்றுலீயரங்கார்; திருவாங்கமுமாம். அகன்பொழில்

அரங்கம் - முற்

- அம் மரம்பயி

லங்கம். சாரணர் - ⁵ பெரும்பெயரையரிட்ட சிலாதலத்துத்
தருமஞ்சாற்றுஞ் சாரணர்; அவர்கூறியமொழி - ⁶ “ஒளியுறி னலலது,
போதார் பிறவிப் பொதி யறையோர்” என்றமொழி; அதனைக்
கவுந்தியடிகளும் மொழிந்தென்க.

அ - க. ஆங்கு.....அடங்கி

(இ - ள்.) அன்று ¹ சாவகருதைவிடத்து விட்டுத் தங்கியென்க.

¹ மூன்றாவன்.—சந்திரன், சூரியன், அக்ஷிணி.

² இவ்வசொகு மாலையாகப் பூக்குமென்பதை, “முழாத்திரன் மொய்ம்மலர்த்
தாமத் தாழ்த்துமேல், வழாத்திரு மலரெலா மலர்த்து வண்டினங், குழாத்தொடு மிறை
கொளக்குனிந்து கூங்குபில், வீழாக்கொள விரித்தது வீரன் பிண்டியே” என்னும்
சீவகசிந்தாமணி, ௩௦௧௨ - ஆம் செய்யுளாளுணர்க.

³ கடவுளர் - ஈண்டு முனிவர், “தொன்முது கடவுட் பின்னர். மேய” என
மதுரைக்காஞ்சியுள்ளும், “இப்போழ்து போழ்தென் மதுவாப்ப்பக் கூறிய,
கடவுள்” எனக் (கூக) கவித்தொகையுள்ளுங்கூறினர்.

(சக)

வெக

⁴ நிக்கத்தன் - அருகன்.

⁵ சிலப்பதிகாரம், ௧௦: ௧௬௦.

¹ சாவகர் - சைனர்களில் இல்லறத்தார்;

இவர்களை மூராவகரென்பர்.

௧௦: ௧௬௦ - கூக.

என்றது காலிப்பொழுதில் வாய்மொழிகேட்டு மாடப்புண்போகித் தென்
கரையெய்திப் பூம்பொழிலிருந்துழிச் சாபவிடைசெயது மாலைப்பொழுதின்
கட்புறஞ்சிறைவாரணம் புரிந்துபுக்கனரெனவே அற்றைஞான்றுதங்குதல் கூற
வேண்டாதுமுடியும்; முடியவே வழிநாட்சாவகருநறகின்றவிடத்தே தங்கினு
ராய் ஒடுங்கியென்க. அவரெனக் கடவுளரைச்சட்டின், அவருநறவிடம் கந்தன்
பள்ளியாமாகலானும், ஆண்டு அடங்காமை சொல்லவேண்டாவாகலானும் அவ
ரென்றது சாவககரையென்க. கடவுளர்க்கெல்லாம் மாதவத்தாட்டி மாண்புற
மொழிந்தெனவே கவுந்தியடிகள் கந்தன்பள்ளியுட் புக்கமையுணர்க, இங்ஙனங்
கூறியது, ' "ஆதறங்காதம்" என்றமையானும் ' "காவத மல்லது கடவா
ராகிப், பன்னாட் டங்கிச் சென்னு னொருநாள்" என்றமையானும்,
ஈண்டும் "அன்றவ ருநறவிடத் தல்கின ரடங்கி" என்றமையானும்
சிலநாட்சென்றவழிச் செலவொழிந்தொழிந்து ஆண்டாண்டிருந்து
னக்கொள்க.

ஆழிச்சென்றமை உணர்த்தற்கெ

கடு - கசு. தென்றிசை மருங்கிற்.....புக்குழி

(இ - ள்.) தென்றிசைக்கண்ணேசெல் லுதலை விருப்பமுறுதலானே
கோழி யூரை வைகறையாமத்தே கழிந்து செல்லாநின் றுழி
வெய்யேரென்வந்து முன் னர்க் குணதிசையை விளக்கிப் பின்னர்த் தான்
தோன்றினானை, வளவிய நீர் நிறைந்த மருதநிலமும்
வாவியுஞ்சிறந்ததோர் இளமரக்காவின் மண்டபத்தே சென்று
புக்கவிடந்தென்க.

வாரணம் - கோழியூர். வணங்கி மொழிந்து அல்கின ரடங்கி
விருப்புற்ற வாரணங்கழிந்து தோன்றின வளவிலே

இருக்கைபுக்குழியென்க, விளங்கிவிளக்கி; விகாரம்.

கதி - சு. வாழ்க வெங்கோ.....உலகங் காக்க

(இ - ள்.) மன்னர்யாவரினும் மிக்க பெரியதகையினையுடைய

எங்கோ வாழ்வானாக; ஊழிதோறும் ஊழிதோறும் இவ்வுலகை அவனே
காப்பானாக வென்க.

கள - உஉ. அடியிற் றன்னளவு.....தென்னவன் வாழி

(இ - ள்.) முன்னொருகாலத்துத் தனது பெருமையினதளவை

அரசர்க் குக் காலான்மிதித்துணர்த்தி வேலானெறிந்த அந்தப்
பழம்பகையினைக் கடல் பொறுது பின்னொருகாலத்து அவனது
தென்றிசைக்கண்ணதாகிய ¹ பஃதுளி யாற்றுடனே பலவாகிய
பக்கமலைநையுடைய குமரிக்கோட்டையும் கொண்ட தினால் வடநிசைக்
கண்ணதாகிய கங்கையாற்றினையும் இமயமலையினையும் கைக் கொண்டு
வென்க.

ஆண்டு மீண்டும் தென்றிசையையாண்ட தென்னவன் வாழ்வானாக

¹ சிலப்பதிகாரம், க0: சஉ.

² சிலப்பதிகாரம், க0: கடுச - இ.

³ "எங்கோ வாழிய... ..முத்தீர் விழவி னெடியோ, என்னீர்ப்

பக்துவி மணவிலும் பலவே" எனப் பக்துனியாற்றைப் பாராட்டிக்கூறினர்
புறப்பாட்டினும்; க.

கக. —காடுகாண்காலைத.

கருந்

அடியில் - அடியால் தன்னளவென்றதனைக்

கடன்மேலேற்றலுமொன்று.

அரசர்க்கு

பகைமை.

• உலகிலரசரெல்லார்க்குமென்க.
பஃறுளியென்னும் ஆற்றின் தன்மை

வான்பகை - முன்புசெய்த

1 வேனிந்காதையிற்கூறிப்

போந்தாம். கோடு - மலை. கொடுங்கடல் - இவ்வளவெல்லாந்தந்தகடல்.

கடல்

எறிந்துகொண்ட எல்லையளவும் வடபால தன தாக்கி மீண்டும்

தென்றிசையை யாண்டவென ஒப்பாக்கலுமொன்று. அடியாலுணர்த்தி

எறிந்த பகைபொறுது

கொள்ளத் தானுங்கொண்டு ஆண்ட தென்னவனென்க.

என்றது : அங்ஙனமாகிய நிலக்குறைக்குச்

சோழநாட்டெல்லையிலே முந்

துரீக்கூற்றழம் சோமானாடிக் துணீரீக்கூற்றழமென்னுமிவற்றை

இழந்த

நாட்டிற்காகவாண்ட தென்னவன வாழ்வானாகவென்றவாறு.

உரு - ஓ. திங்கட் செல்வன்.....பூண்டோன் வாழி

(இ - ள்.) திங்களாகிய செல்வனுடைய மரபு மேம்படுத்தற்கு இந்திரன்
முட்டிய வலிவிளங்கிய ஆரத்தை ஒளிபொங்கிய தனதுமார்பத்தே ஆண்ட பாண்டியன்
வாழ்வானாகவென்க.

விளங்கவென்பதனை விகாரவகையான வியங்கோளாக்குவாருமுளர். விளங்
கப்பூண்டோனென இயைக்க. "திங்கட்செல்வனென்பதற்கு வேனிந்காதையில்
உரைத்ததுரைக்க.

உரு - ஈ க. முடிவனை யுடைத்தோன். . . . வந்திருந்
தோனை

(இ - ள்.) இவன் நம்முடைய முதல்வனது சென்னிமுடியிலே

வளையை புடைத்தோனென்று இடையையுடைய பருவமழை தனது நாட்டிற்
பெய்தற்றொழியெய்தாது ஏகிற்றுகத் தப்பாத விளையுளாகிய மிக்க
வளஞ்சூரக்கும்படி அதனை¹ விலங்கிட்டாண்ட மன்னவன்
வாழ்வானாகவெனக் குற்றந்தீர்ந்த சிறப்பினை புடைய தென்னவனை
இங்ஙனம் எத்திவந்திருந்த முதுமறையோனையென்க.

௩௨ - ௩. யாது தும்மூர்..... கோவலன் கேட்ப
(இ - ள்.) அம்மறையோனைநோக்கி, ஆண்டு, தும்மூர்யாது ?
ஈண்டு தும் வரவு என்னையெனக் கோவலன்வினவவென்க.

௩௩ - ௪. குன்றாச சிறப்பின்.....
உரைப்போன்

(இ - ள்.) மிக்க சிறப்பினைபுடைய அம்மறையோன் தான்
நான் உரைக்கின்றவென்க.
வருகின்றபொ

வருபொருளென்ற பொதுமையான் வருதற்குக் காரணமும்
ஊரின்பெயரு மென்பதாயிற்று.

¹ சிலப்பதிகாரம், பக். ௨௩௦.

² சிலப்பதிகாரம், பக். ௨௩௧.

³ வேலையெறித்து கடலை வற்றச்செய்ததும், இந்திரன் பூட்டிய
ஆரத்தைப்பூண்ட தும், இந்திரன்முடிமேல வளையைச்செலுத்தியதும்,
மேகத்தைச் சிறைப்படுத்தியதும் பாண்டியன் உக்ஞரவன்மன் செயலென்று
திருவிளையாடற்புராணமுதலியன கூறும்.

௩௪

சிலப்பதிகாரம்

௩௫ - ௪(). நீல மேகம்.....கிடந்த வண்ணமும்

(இ - ள்.) நீலமேகம் ஒங்கிய பொன்மலையீதே பக்கங்களில்

விரிந்து மிகா

மல் ஒக்கப் படிந்ததுண்டாகில் அதனைப்பொப்பத் தனது படம்விரித்தெழுந்த
ஆயிரந்தலையையம் கிட்டுதற்கரிய திறலையுமுடைய பாம்பணைப்பள்ளியீதே
தேவர்கள் பலரும் தொழுதேத்தத் திரைவிரியும்
காவிரியாற்றிடைக்குறையிலே திருமகள்பொருந்திய

திருமார்பையுடையோன் கிடந்தகோலமுமென்க

மேகம் படிந்ததுபோலக்கிடந்தவென்க.

சக - ருக. வீங்குநீரருவி.....நின்ற வண்ணமும்

(இ - ள்) கொழுவழித்தீர்த்தமுடைய மிக்க அருவிரையுடைய

வேங்கட

மென்று பெயர்஁ நப்பட்டும் மலையினுச்சிநீதே ஞாயிறும் திங்களும் இருமருங்கும்
ஒங்கிவிளங்கிய இடைப்பட்டவிடத்தே நல்ல நீலநிறத்தையுடையமேகம் தன்
மின்னுகிய புதுப்புடைவையையுடுத்தத் தன்வில்லாகிய

பணியைப்பூண்டிரின் ஞற்போலப் பகையைவருத்தும் ஆழியையும்
சங்கையும் அழகிய தாமரைக்கைய கத்தே வலனுமிடனுமேந்தி
அழகுவிளருமாரத்தைத் திருமார்பிறபூண்டு பொற சூவாடையையுடுத்தது
வெளிப்பட்ட சிவந்த திருக்கண்மலரையுடைய நெடி யோன் நின்ற
கோலமுமென்க.

மேகம் இளநிலைத்தானத்து உடுத்துப் பூண்டு நின்றதுபோல ஏந்திப்
பூண்டு பொலிந்து உச்சிமீயிசைந்தோன்றிய நெடியோன் நின்றவண்ணமு
மென்க. இது மயக்கநிரலினற உச்சிமீயிசையென ஒருபொருட்பன்மொழி
சிறப்பின்கண்வந்தன.

ருஉ - ந. என்கண் காட்டென்று.....உள்ளோம்

(இ - ள்) இங்குன ி ராங் ய இர ண்டிவண்ணத்தையும்

காட்டுவாயாகவென்று என்கண் என்னுள்ளத்தைக் கவலைசெய்தலாலே
ஈண்டிவந்தேன்; ஆண்டுக் குடக மலைப்பக்கத்து மாங்காடென்னுமாரின்கண்
உள்ளவன் நானென்றானென்க.

என்கண், எழுவாய. ¹ “கண்ணுந் தோளுந்” என்பதனாற் க
உள்ளேன் - உள்ளவன் நான்.

ணென்றா.

சூ - ஏ. தென்னவ னாட்டு.....செப்பக் கேட்டு

(இ - ள்.) அத்தென்னவனுடைய நாட்டிலுள்ளசிதற்பும், அவன்

கொடை

அளிமுதலிய செய்கைகளும் கேட்டலன்றிக் கண்கள்குளிரக் கண்டேனாகலான்,
அவன் புகழை நாவால்வாழ்த்திவந்திருந்தேன்; எனவரவு இதுவென்றுகொண்டு
முதலியின்றிறத்து மனம்புரிந்தோன் சொல்லக்கேட்டென்க.

சூ - கூ. மாமறை முதல்வ.....கோவலற் குரைக்கும்

(இ - ள்.) கோவலன் பெரிய மறைமுதல்வனே! அதுநிற்க; மதுரைக்குச்
செல்லும் செவ்வியநெறியை என்கட்குக் கூறுவாயாகவென, அவற்கு
இதனைக் கூறுமென்க.

அவன்

¹ தொல்காப்பியம், கிளவியாக்கம், கு. கூஉ.

கக.—காடு காண்காலைத்.

நட்பு

அது மேற்கூறுவார்:—

கூ(1) - கூஎ. கோத்தொழி லாளரொடு.....காரிகை

தன்னுடன்

(இ - ள்.) வன்கண்மையன்றிக் குடியோம்பாத அமைச்சரோடே.

நாடோ

தூர் நாடி முறைசெய்யாது அரசு சனும் கோல்கோடலானே , அ

சரியிலிழந்த

அகன் தாலில்போல முதிர்ந்த வேனிலாகிய லரிய அமரச்சேனோடே
வெவ்விய விளக்கஞ்ஞோடேயமைந்த வேந்தன்முனும்
வெற்றைமயிக்குள்ளானே தமது இயற் கை கெட்டு முல்லை குறிஞ்சியென்றும்
இருதினையும் முறைமைதிரிந்து தமது நல்லியல்பையிழந்து தம்மைச்
சேர்ந்தோரை நடுங்குந்துயரையுறவித்துப் பாலைவென்பதோர்
வடிவைக்கொள்ளும் இந்நக்காலத்து இக்காரிகையோடு
வந்தீர்நீரென்றனென்க.

பாலைக்கு நிலமின்மையும் முல்லையும் குறிஞ்சியும் பின்பு
பாலையாதலும் முன்னர்ப் பதிகச்செய்யுளுரையிற் கூறப்பட்டன.
அன்றியும், 'வான மூர்ந்த வயங்கொளி மண்டில, நெருப்பெனச்
சிவந்த வருப்பவி ரங்காட், டிலையில மலர்ந்த முகையி லிலவம்' என
முல்லை முறைமைதிரிந்து பாலையாயினவாறும், 'சேருங் கணிச்சியோன்...
...வரைபிளந் தியங்குந, ராறுகெட விஸங்கிய வழலவி ராரிடை' எனக்
குறிஞ்சி முறைமைதிரிந்து பாலையாயினவாறும்காண்க.

கோடி இழந்த நிலம்போலக் கிழவனோடு வேந்தன்றிருக்க குன்றித்
திரிந்து இழந்து உறுத்துக் கொள்ளுங்காலையெனக் கூட்டுக. காரிகைதன்
னுடன் காலு யெய்தினிரென மாறுக. காலு - காலம்.

கூடி - எஃ. அறையும்..... கவர்க்கும்

(இ - ள்.) பாலையும் அறுகலும் அருவழியின் தெழிமயக்கமும்

பேயர்
நேருமென்னுமிவை அடைவுபடக்கிடந்த இந்நத் தொலையாத பெரிய சுரத்து
நெறியைத் தொலைத்துப்போய்க் கொடுப்பாளுர் நெடுங்குளமென்றும் இரண்
தீர்க்கும் பொதுவாகிய வரியினது கதரையைக் கழித்துசென்றால் முடிக்குப் பிறை
யைக் கண்ணியாகச்சூடிய இறைவனேந்திய கண்ணையாகிய வரையாடி நடைய
சூலவேலைப்போல முன்றுவழி அறிதற்கரியவாம்படி.

கவர்க்குமென்றொன்க.

பொறையைப் பொத்தையென்பாருமுளர்; ஆவது மட்சிறுமலை ஆரிடை - அரியவழி; ஆவது ஆறலைப்போரும் ஊதுசெய்விலங்குமுடைத்தாய் ஏற்றிழிவும் கவலைச்சின்னெறியுமாயிருப்பது. நிறைநீர்வேலியென்றார், பேய்த்தேரை; நீர்போலத் தோன்றுதலின்; உடைகுளங்களுமாம். இவை இணைப்பெயர்பெற்ற ஆர். இனிக் கொடும்பைக்கோட்டகநெடுங்குளமெனவுமாம். கோட்டகம் - கரை; பள்ளமுமாம். நீந்திப் புகவரிதென்பதுதோன்றப் புக்காலென்றார். சூலத்து - சூலம்போல; சாரியை நிற்க உருபும் உவமவுருபும் தொக்கன.

நெறியருமைகூறினான்.

எசு. வலம்படக் கிடந்த வழிநீர் துணியின்—(இ - ள்.) அங்ஙனம் கவலைப்படுநெறியினுள் வலப்பக்கத்தாய்க் கிடந்த வழியில் நீர் போகத்துணி வீராயினென்றொன்க.

¹ வேத்தன் - சூரியன், ² சிலப், பக். கள.

³ அகதா, கக.

⁴ கவித், உ.

1000

நூற் று சி ல ப் ப தி க ா ர ம்

116 - அசு. அலறுதலை மராமும்.....பதிச் செல்லுமின்

(இ-ள்.) விரிந்த தலைகளையுடைய வெண்கடம்பும், உலறிய தலைகளையுடைய ஓமையும் பொரிந்த தாளையுடைய வாகையும், தண்டுமுனிந்த புறக்காழாகிய மூங்கிலும், வரியையுடையமரல் நீர்வற்றித் திரங்கிய கிரிந்துகிடக்கின்ற இடங்களும், அவ்விடத்தே நீருண்டலைவிரும்பி அவ்விருப்பத்தாலே உழைமான் நின்று உளைக்குங்காடும், எயினருரையடுத்தவழியுமாகியவவை கடத்தற்கரிய; அவற்

தைக்கடந்து போனால், அவ்விடத்து மலைச்சாரலில்விளையும் நெற்பயிரும் முறிக்கும்பருவத்தைத் தன்னிடத்துடைய கரும்பும் கொய்யும்பருவத்தையுடைய திணையும் வளவிய புனத்தில்விளைந்த வரகும் வெள்ளாளனியும் மஞ்சளும் அழகிய கொடியையுடைய கவலையும் தலைதாழ்ந்த குலையையுடைய வரைவாழையும் கழுகும் தெங்கும் மாவும் பலாவுமென்னுமிவை தனக்குச் சுற்றெங்கும் சூழப்பட்டு ஓங்கிய தென்னனுடைய சிறுமலையென்னும் பெயரையுடைய மலை விளங்கித் தோன்றும்; அம்மலையை வலப்பக்கத்துக்கொண்டு இடப்பக்கத்து நெறியிற சென்று மதுரையிற்புகுமினென்றனென்க.

உலறுதல் - தலைமுளிதல். உழிஞ்சில - உன்னமுமாம். புல் - புறக்காழ். திரங்கியவென்பதற்கு விலங்கு சுவைத்தலால் திரங்கியவென்றுமாம்; ¹ 'மரையா மரல்கவர்' என்றாகலின். எயினர் - மறவர்.

அறைக்கண் -

வரைந்தகண்ணுமாம் பூந்திணை - பொலிவினையுடையதினை. காயம் - வெள்ளுள்ளி. சிறுமலை, பெயர். அகன்பதி - மதுரை.

அஎ - கூஉ. அவ்வழி.....பிலமுண்டு

(இ - ள்.) அங்ஙனமாகிய வலப்பக்கத்துநெறியைப் போதிராயின் இடப்பக்கத்துச் சிறையையுடையவண்டிகள் செவ்வழியாழ்ப்பண்ணினைப்பாடும் தாழ்ந்த தடத்தோடும் தாழ்ந்தவயலோடும் குளிர்ந்தபூங்காவினோடும் அருஞ்சாங்கள் பலவும் இடைக்கிடந்த காட்டுநெறியையுபகழிந்து திருமால்குன்றத்துச்

செல்

லக்கடவீராயின், அவ்விடத்தே மிக்க மயக்கத்தைக்கொடுக்கும் யுண்டென்றனென்க.

பிலத்துநெறி

திருமால்குன்றம் - அழகந்திருமலை.

'கூஉ. ஆங்கு—(இ - ள்.) அப்பிலத்துக்குள்ளே,

கூஉ - எ. விண்ணோ ரேத்தும்.....முன்றுள

'(இ - ள்.) தேவர்களாலேத்தப்படுதலினை யாவரும் வியக்கத்தகும்

மரபினை

யுடைய புண்ணியசரவணம் பவகாரணி இட்டசித்தியென்னும்பெயர் எங்கும்
பரக்கப்பட்டு இடையறாத சிறப்பினையுடையவாய்த் தம்மிற்சேர்ந்திருக்கின்ற
மூன்றுபொய்கைகளுளவென்றனென்க.

கௌ. ஆங்கு—(இ - ள்.) அவற்றுள்,

கடி - க. புண்ணிய சரவணம்.....எய்துவார்

¹ கவித்தொகை, கூ.

கக.—காடுகாண்காலைத்.

கூடுள்

(இ - ள்.) புண்ணியசரவணமென்றொன்ற பொய்கையில்

ஆடுவிராயின்.

இந்திரனாற்செய்யப்பட்ட ஐந்தீவியாகாணமென்னும் இலக்கணத்தை

உணர்

வீரென்றனென்க.

இது நினைவின்றிப் பெறும்பேறு.

பொருந்துதல் - ஆடுதல். எய்துதல் - உணர்ந்தல்.

க00 - க01க.

பவகாரணி.....எய்துவார்

(இ - ள்.) அதுவன்றிப் பவகாரணியென்னும் பொய்கைக்கண்

ஆடுவீரா

யின் இப்பிறப்பிற்குக் காரணமாகிய பழம்பிறப்பை

புணர்வீரென்றனென்க.

மூன்றும்பின்னுமாகிய இருபிறப்பையும்

உயத்துணர் தற்குக் காரணமாகிய

இப்பிறப்பிலே எப்பிறப்பையும் எய்தவுணர்வீரென்றெனினுமமையும்.

இனிப்

பவமென்பதனை விகாரமாக்கிப்

பாவத்தான்வரும்பிறப்புக்களையென லுமாம்.

க௦௨ - ௩. இட்டசித்தி.....நீரே

(இ - ள்.) அதுவன்றி இட்டசித்தியென்னும் பொய்கையில்

ஆடுவீராயின்

நீர் நினைத்தவெல்லாம் எய்துதலையுடையீரென்றென்க.

இனி எண்வகைச்சித்திகளையும் தவஞ்செய்து வருந்திப்பெறாமல்
அழிப் பெறுவீரென்றெனினுமமையும்

நினைத்

க௦௪. ஆங்குப் பிலம்புக வேண்டுதி ராயின்—(இ - ள்.)

அங்ஙனமாகிய அப்பிலத்துக்கட்புகுதலை விரும்பவீராயினென்றென்க

க௦௫ - ௭. லங்குயர் மலையத்து.....மலைவலஞ்

செய்தால்

(இ - ள்.) மிகவுமுயர்ந்த அத்திருமலைக்கணுள்ள

பெரியோன்சேவடிகளைக் கையாற்றொழுது மனத்தானினைந்து

வாக்காறறுதித்தலுடனே அம்மலையை மும்முறை வலஞ்செய்தாலென்க.

அத்து, சாரியை. வைத்தல் - நினைத்தல் = தியானம். வந்தனை -

சுண்டுத் துதித்தல். தொழுது வைத்து வந்தனையோடு

வலஞ்செய்தாலென்க.

க௦௮ - ௧௧. நிலம்பக வீழ்ந்த.....ஒருத்தி தோன்றி

(இ - ள்.) பாதாளகங்கைக்கு மேலுள்ள நிலம் கூறுபடும்படி

அறுத்துத் தாழ்ந்த ¹ சிலம்பாறென்னும் அகற்சியையுடைய

ஆற்றினது. கரைக்கண்ண சாகிய விளக்கத்தையுடைய முகைகளவிழ்ந்த
மலையையுடையதோர் கோங்குனிழற்கண்ணே ஒரு
பொற்கொடிபோலவும் மின்போலவும் புயல்போலும்
ஐவகைக்கூந்தலையும் வளைந்த தொடிபுனைந்த தோளினையுமுடையா
தோன்றியென்க.

னொருத்தி

சிலம்பாறு - அவ்வியாற்றின்பெயர். தலை - இடம் இன்,
கன்னிகாரம் - கோங்கு. தொடி - வளைவு. ஒருத்தி - ஓரியக்கி.

உவமவுருபு.

ககஉ - எ. இம்மைக் கின்பமும்.....கதவெனும்

(இ-ள்.) அங்ஙனம் தோன்றினவள் இப்பிறப்பிற்கின்பமும் மறுபிறப்பிற்கு
இன்பமும் இவையிரண்டுமொழிந்து எக்காலத்தும் ஒன்றுந்தன்மையாய்க் கோட்

¹ சிலம்பாற்றினை அபுரகங்கையென்பர்.

நுஅ

சிலப்பதிகாரம்

டமின்றி அழிவற்றிற்குமின்பமுமாகியபொருள்கள் யாவை? அவற்றை
நீய் ருரைமின்; யான் இத்¹ தாள்வரைக்கண்ணே வாழ்வேன்;
வரோத்தமையென்று
கூறப்படுவேன்; யான் வினா இவற்றை உரைத்தாருளராயின், அவர்க்கு எத்
தொழிறகுமுரியேன்; ஆதலின், திருத்தக்கீர், உரைத்தீராயின், உமக்கு இப்பொ
ழுதே இப்பிலவாயிறகதவம் திறந்துகருவேனென்று சொல்லுமென்றனென்க.

இம்மைக்கின்பம் - புகழ்; மறு வரக்கின்பம் - புண்ணியம்;
செம்மையினிற் பது - மோக்கம்; இனி, ஒருவர்க்கு
இம்மைமறுமைகட்கு இன்பத்தைத்தந்து பூமியுள்ளவரும்
நிற்பதுபுகழெனலுமாம்; ¹ “ஒன்று வுலகக்.....தொனறில்”

எனவும், "இவணிகை யுடைபோர்க கல்ல தவன, துயர்நிலை யுலகத் துறையு
ளின்மை, விளங்கக் கேட்ட மாறுகொல்" எனவுங்குறிஞராகலின். கதவந்திறத்
தற்குரியேனெனவுமாம். திறந்தேன், காலமயக்கம்; விரைபொருட்கண்வந்தது

ககஅ - உங். கதவந் திறந்தவள்.....பேணிய

பொருளெனும்

(இ - ள்.). அவருரைப்பின், அவள் கதவைத்திறந்து
இதுவென்றுகாட்டிய நல்ல வழியில்நீண்ட இடைகழிவாயில்கள் பலவுள;
அவைகழிந்தால், இரட்டைக் கதவையுடைய வாயிலொன்று உண்டு ;
அதற்கு மேலாகச்சென்றால் வட்டி கையிலேயெழுதின
பாவையோல்வாளொருத்தி வெளிப்பட்டு ஈறில்லாத இன்பம்
யாது? அந்நீன் உ ரத்திராபின் நீயா இம்முப்பொருளினும்
நீப பெறுவீரென வுமொருவென ரக.

நிரும்பியபொரு

புரைய - வாயில போரு - கெடுமை ஒட்டுப்புதவம் -
இரட்டைகதவம். உம்பர் - மேல். பூங்கொடி, வாபபெயா; அன்றிக
துவார வட்டிகையிற் பூங் கொடி அங்குமே ஓசைகுமொ டுமாம். இ
றுதியிலி னபம் - ஸ்ரீ. பெறுதிர், முன்னிலப்பவ னை ம. போலி,
ஒப்பில்போலி

கஉச - ஐ. உரைபீ ராயினும்..... ..நீக்குவ னுமமெனும
(இ - ள்.) வினாவன், யான்வினாதனை நும்பேதைதரையான் உ
ரைபீராயினும் நும்மை வருத்தஞ்செய்யேன்; நீர் போகக்கடவ
நெடுநெறிக்கண்ணே நும்மைப்போக்குவலென்னுமென்றென்க.

கஉச - எ. உரைத்தா ருளர்.....

.....பெயரும்

(இ - ள்.) அவள் அங்ஙனங்கேட்டபொருளை உரைத்தாருளராயின்,

முற் கூறப்பட்ட பொய்கைமுன் நின் கரைக்கட் செலுத்தி. அவை இவையென்று காட்டி மீளுமென்றனென்க.

ஆங்கு, அரசு

கஉஅ - ௩௨. அருமறை மருங்கின்.....மற்றவை

(இ - ள்) ஒதவும் உணரவுமரிய மறையிடத்தனவாகிய ஐந்தாணும்

எட்டா னும் வருமுறைமைப்பட்ட எழுத்தினையுடைய

மந்திரமிரண்டையும் ஒருதன் ---

1 அடிமலையைப் பாதசைலமென்று வடநாலார் கூறுதலின்,

2 திருக்குறள், உகந. 3 புறநானூறு, ௫௦.

தாள்வரையென்றார்.

கக. —காடுகாண்காலைத்.

௩௦௯

மையாக மனத்தானினைந்து வாக்காற்றுதித்து அவற்றுள் வேண்டியதியா நொன்று அதனில் விரும்பினீராயாடின, அவற்றின்பயனாயவை, தவங்களைச் செய்தோர்க்கும் காணத்தகும் மரபினையுடையவல்லவென்றனென்க.

இனி, அங்ஙனமாகிய பொய்கைகளின்பயனை விரும்பினீராய் ஒன்றினாடின அதன்பயனை நுகர்ந்தநெஞ்சம் பிரிதொன்றினையும் காதலியாதென்றுமாம்.

இன்னும் மற்றவை காண்டகுமரபினவல்லவென்பதற்கு

இவையொழிந்ததீர்த்

தங்கள் இவைபோலக் கைமேற் காணத்தகும்

மரபினையுடையவல்லவெனினு

மமையும்.

க௩௩ - அ. மற்றவை நினையாது.....துயர் கெடுக்கும்

(இ - ள்.) அங்ஙனமாகிய பொய்கைகளின்பயனை விரும்பீராயின்,

அவற்
றை நினையாதே அம்மலைமீதுநின்றோனுடைய பொலிவுபொருந்திய

தாமரை

மலர்போலும் தாள்களை நினைமின்கள்; அங்ஙனநினைப்பீராயின்,

அப்பொழுதே

அவனது கருடப்புள்ளொழுதிய கொடித்தண்டு பொரு

ந்திரிற்குநிலையிடத்தைக்

காண்பீர்; கண்ட வளவிலே அவன்றிருவடிநிலை நும்மை

எடுத்துக்கொண்டு பிற

வித்துன்பத்தைக் கெடுக்குமென்றென்க.

நீயிர் ஆண்டுச்சென்று அதுகாண்டீரென்பான்

தோன்றுமென்றான்.

கெடுக்கும், முற்று.

கடவு - கூ.

இன்ப மெய்தி.....ஏகுமின்

(இ - ள்.) அங்கனம் அதுகாண்டலிற் பின்னர்ப்

பரமபுகத்திற்குச்சேறலு மெய்யென்று இன்பமெய்தி

மாட்சிமைபொருந்திய மாபிளையுடைய மதுரைக்குச்

சென்மின்களென்றென்க.

கசு0. காண்டகு பிலத்தின் காட்சி யீது

(இ - ள்.) கண்டடாகக் காணத்தகும் பிலத்தின்றன்மை

இத்தன்மையா யிருக்குமென்றென்க.

கசு0 - சக. ஆங்கு.....யானென

(இ - ள்.) அத்தன்மையவாகிய இரண்டு பக்கவழிகளிற்

போதிராயின், இடைப்பட்டநெறி செவ்வியநெறி; அதனிடத்து இனிய

பொழிஸ்குழந்த ஊரும் ஊர்களை இடையிட்ட பலகாடுங்கடந்தார்

கடத்தற்கரியதோர் மிக்க வழிக்கண் மிக்க துயரைத்தருவதோர்

தெய்வமுண்டு; அத்தெய்வந்தோன்றி வழிப்போவாரை
 இடுக்கண்செய்யாது; செய்வதியாதெனின், நடுக்கஞ்சாரா நயத்தாலே
 போவார்போக்கைத் தடுக்கும்; அங்ஙனமாகிய அதனைத்தப்பின், அப்
 பெருவழி போவார்பாவார்க்கும் முகஞ்செய்துகிடக்கும்; ஆதலால்
 நீயிருஞ்சென் மின்; யானும் நிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ணராள்களைத்
 தொழுதகையையுடையே அகலிற் போகுவலென்ன வென்க.

தாங்கும் - தடுக்கும். மறித்துடன்கிடக்கும் - இம்முன்றுவழியும்
 படிப்பட முகஞ்செய்துகிடக்குமெனினுமமையும்.

ஒரு

கரு0 - இக. மாமறை யோன்.....கட்டுரை சொல்லும்

கரு0. சிவப்பதிக்காரம்

(இ - ன்.) அங்ஙனம் போகுவலென்ற முதமன்றயோன்வாக்கால் வழியின்
 திறங்களைக்கேட்ட கவுந்தியடிகள் ஒருபொருள்பொதிந்தவுரையை உரைக்கும்;
 அஃதியாதெனின்:—

கரு2 - சுசு1. நலம்புரி கொள்கை.....அரும்பதித்தங்கி

(இ - ன்.) நல்லொழுக்கத்தைப்புரிந்த கோட்பாட்டையுடைய மறைவல்ல
 வனே! தேவர்களினும்வைத்து ஆயுக்கற்பத்தினை மிகவுடைய இந்திரன்றோற்று
 வித்த வியாகரணத்தினை எம்முடைய அருககுமரனருளிச்செய்த பரமாகமங்
 களிற் காண்கின் றிலையோ? அஃதுளதாக, நின் புண்ணியசரவணம்பொருந்துதல்
 வேண்டா; அஃதன்றி முற்பிறப்பிற்செய்தவற்றை இப்பிறப்பிற் காண்கின்
 றிலையோ? ஆகலான் நின்பவகாரணி படியவேண்டா; அஃதன்றி வாய்மையும்
 கொல்லாமையுமென்னும் இரண்டினையும் வழுவாதோம்புவார்க்குக் கடைகூடா

திருக்கும்பொருள் யாவதுமில்லை; ஆகலின், நின் இட்டசித்தியெய்துதல் வேண்டா; இவை இங்ஙனம்பெறுதலின், பிஸம்புகவேண்டுமுறைமை எங்கட்கு இல்லையான்; நீ காமுற்றுவந்ததெய்வத்தைச் சென்று கண்டு அடிபணிதற்குப் போவாயாக; யாங்கனும் எங்கட்கு ஏற்ற நெறியே செல்வோமென்று அந்தமறையோனுக்குப் பொருந்துவனவாகிய மொழிகளையுணர்த்திக் குன்றாத ஒழுக்கத்தினையுடைய கோவலனுடனே அற்றைநான் தங்குதற்கரியதொரு பதியிற்றங்கி யென்க.

நலம்புரிகொள்கை நான்மறையாள, இகழ்ச்சி.
கற்பமென்பதனைப் பிரா கிருதத்தாற் கப்பமென்றார்;
தேவர்களிடைச்சென்று கற்பிக்குமிந்திரனென்று மாம்.
மெய்ப்பாட்டியற்கை - பரமாகமம்; அதில் ஐந்திரவியாகரணம் காண லாம். நூலினையென்னுமுருபு தொக்கது. இந்தப்பிறப்பில்துகர்வன பிற்புரிந்த வினைப்பயனென்பதுகருத்து.

முற்பிறப்

கருஅ - சு. வாய்மை...பொருள்:—¹ “யாமெய்யா.....பிற” எனவும், “கொல்லான்தொழும்” எனவும் உட்கொண்டவாறெனக்கொள்க. இனிக் காமுறுதெய்வம் - காமமுறுந்தெய்வம்; எனவே காமக்குரோதாதிகளெல் லாமுடைய தெய்வமென்பதுஉமாயிற்று; கண்டு - கண்டிவைத்துமென்க.

கசுரு - எ().

பின்றையும்.....துறை நிற்ப

(இ - ள்.) முன்னுட்போஸப் பின்பும் தங்கி அப்பதியினின்றும் பெயர்ந்து செல்கின்றபின்னுட் கரிய பெரிய கண்ணையுடையாளும் கவுந்தியடிகளும் வழிநடை வருத்தத்தினாலே வழிப்பக்கத்தேயிராநிற்க, முற்கூறிய இடைநெறிக் கிடந்த செலவைக்கொண்ட பக்கநெறியைக் கடந்துபோய் ஒருபொய்கைக்கரை யிற்சென்று நீரையுண்ணவிரும்பிய

வேட்கையோடே கோவலன் ஒரு பெரிய துறையிடத்தே
நின்றானாகவென்க.

பின்றை - பின்னை. வழிநாள் - மற்றைநாள். வகுந்து-வழி:
இடைநெறி - நெறியிடையென்று மாறினுமமையும். இயவு - செலவு.
நீர்நகைவேட்கை - நீர்மேல்மிக்கவிருப்பம். இது கூறவே
பாலேத்திணையின் தன்மைச்சிறப்பு மாயிற்று.

¹ திருக்குறள், ௩௦௦.

² திருக்குறள், ௨௬௦.

நகக கக.—காடுகாண்காலைத்.

களக - (இ - ள்.) காணுறை தெய்வம்.....நீருகுத்து
(இ - ள்.) அம்மறையோன்கூறிய ஆரஞ்சுத்தெய்வமாகிய
வனதெய்வம் தனது காதன்மிகுதியாற் சென்று கூடக்கருதி
மாதவிமேல் நயந்தகாதலால் நம்மேல் இவன் அன்புறுவனென் றெண்ணி
அவடோழியாகிய வசந்தமாலையது வழிவைக்கொண்டு வந்து
வெளிப்பட்டு ஒருகொடி காற்றால் நடுக்கமுற்றதென் னும்படி
அவனுடைய தாளிணைக்கண்ணேவீழ்ந்து பொய்க்கண்ணீரையுகுத்
தென்க.

அருங்கண்ணீர் - அன்பின்மையின் உகுத்தடை தோன்ற
நின்றது. சென்று தோன்றி வீழ்ந்து உகுத்தென்க.

களக - (இ - ள்.) இனி மாதவிக்குறாகக் கொண்டு கூறுகின்றவள்,
வாசத்தை யுடைய மாலையிலெழுதிய ஒலைப்பாசுரத்தில்
தவறுடையேனல்லேன்; நீகூறிய
மாற்றங்களிற் சிலைவறுண்டுபோலும்; அதனானன்றே கோவலன் எனக்குக்
கொடுமை செய்தானென்று என்முன்னே மாதவி மயங்கிவீழ்ந்து மிக்கதுயர
முற்றென்க.

௧௮௦ - கக. மேலோராயினும்.....பணிமொழி

யாதென

இது

(இ - ள்.) முனிவரும் கற்றோரும் கல்லாது நன்மைத்தன்மையறிவோரும் நெஞ்சையொறுக்கும்பிணியென்று உட்கொண்டு முகம்பாராது விட்டு

நீங்கப்பட்ட இப்பொதுமகளிருடைய செய்தொழில் கடையானதொழிலென்று சொல்லித் தனது சிவந்த அரிபரந்த வளவியகடையையுடைய கண்களால் வெண்முத்தத்தைச்சொரிந்து விரும்பி, முலைக்குப்பூட்டிய வெள்ளிய நிலா விளங்கும் குளிர்ந்த தனிமுத்துவடத்தையும்வெறுத்துப் பூட்டிய தன்கையாற் பரிந்து சிந்தித் துறவாவென்னையுந்துறந்தனள்; ஆதலான் நீங்கள் மதுரையென்னு முதுராகிய நகரைநோக்கிப்போந்ததனை

வழியிலெதிர்ப்பட்டோர் என க்குரைத்தலானே¹ வாணிகச்சாத்தோடுபோந்து தனிமையால் யான்துய ருழந்தேன்; பகுத்தலரிய பண்பையுடையோனே! அதற்கு நீயருளிச்செய்யு மாற்றம் யாதென்றுகேட்பவென்க.

பிறக்கிடுதல் - பின்னிடுதல்; ஆவது முகம்பாராமை. வாழ்க்கை - பொய்த் தொழில். ஏகாரம், தேற்றம். போன்ம் - போலும்; ¹ “செய்யு ளிறுதிப் போலி மொழிவயி, னகார மகார மீரொற்றாகும்” என்பதனாற்கொள்க. மேலோர் - முனிவர். நூலோர் - கற்றோர். பால்வகை தெரிந்தபகுதியோர் - மதிதுட்ப முடையோர்.

சுசுஉ - உரு. மயக்குந்தெய்வம்.....

.ஏகென்றேக

(இ - ள்.) இங்ஙனம் இயக்கிநடிக்கக்கண்ட கோவலன் மதியை மயக்குவிக்குந் தெய்வம் இவ் வலிய காட்டிலுண்டென்று அம்மறையோன் கூறினானாத

¹ வாணிகச்சாத்து - வாணிகஞ்செய்வோர்திரள்; “சாத்தொடு வழங்கு முல்குடைப் பெருவழி” (அலு) எனப்பெரும்பாணாற்றுப்படைவிலும், “தாளி னுக்குபு சாத்தி னெழுந்தவே” (களஎடு) எனச் சிந்தாமணியிலும் கூறினர்.

௩௧௨

சிலப்பதிகாரம்

லான் மந்திரத்தால் இந்த ஐவகைப்பட்ட சிலவாங்கிய
ஒதியையுடையானே; தெய்வமகள் மாண்டமகளென்பதறிவேனெனக்கருதி
அவன் நாவிற்கூறியமந திரம் அந்தரிமந்திரமாதலானே, அஞ்சி, பான்
இவ்வனத்திறிரிங் தவியக்கி; நின்றனை விரும்புகலான் மயக்கஞ்செய்ய
புக்கேன; யான்செய்த இப்பிழை யை நின்றனைவிகடும்
கவுந்தியடிகட்குர் மொழியாது போவாயாகவென்று சொல்லித் தாழ்ம்
தன்னிடமே போகவெக.

தவகுதினும் கறபுச்சிறந்தபாகலின், முறகூறினார். இவா சாயலும்
அறறு முடையாரேறுமா, வறுகுகண்டுழிக் கண்டின வெகுண்டு
சவிப்பரென்றஞ்சி அவர்க்கு உரையாசொழியென்று இரத்தாளெனக.

௨௦௧ - ௨. தாமரைப பாசடை..... துயர் தீர்த்து

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவள்போனபின்பு தாமரைப்பொதியுள் தான்

அந்த

விடத்திற

குளிர்ந்தநீரைக்

கொண்டுசென்று

நீர்வேட்கையான்வருத்தமுற்ற

மடந்தையது வருத்தத்தைத் தீர்த்தெனக.

௨௦௩ - ௬. மீதுசெல் வெங்கதிர்.....அழுவத்து

(இ - ள்.) எழுகின்றகதிர் வெம்மைசெய்தலைத் தொடங்குதலாலே

பாலேத்

தன்மைநிகழ்கின்ற இக்கான்ம் இனி வழிச்சேறறகு அரிதென்று

கோவலனுட னும் வளைந்த மகரக்குழையையுடைய மாதினுடனும்

மாதவத்தாட்டியும் வழி

மயக்கத்தையுடைய பாலேநிலப்பரப்பினகண்ணெனக.

தீதியல்காணம் - தீங்காலியனறகாணமுமாம்,
உ௦௭ - கக.

குரவமும்.....ஆங்கென்.

(இ - ள்.) குராவும் வெண்கடம்புற கோங்கும் வேங்கையும் தர்மி - னை
மணந்தபொழிற் சூழ்து இருப்பிடத்து அரியவழிகளின் இயங்குவார்க்கப்பொரு
ளாகிய வளமுத விரும்பினலுது மூழவளத்ததவிருப்பாடி விற்றொழிகையே
உழவுத்தொழிலாகவடைய மறவர் கூறத்த நயொத்த வலியோடே விஸையே
திப் பகைவாழ்நையிடபேபுக, அவர்க்குவென்றியைக்கொடுத்து, அதற்கு விஸ
யாகிய மிக்க ஆண்மெத்தன்மையையுடைய அவிப்பலியைத் தானபெறுத்தற்கு
வழிபார்த்திருக்கும் நெறதிககண்ணையுடையகுமரி, விண்ணோர்பரவும்பாணவ,
குற்றமற்ற சிறப்பினையுடைய சுவர்க்கநாட்டையுடையாளாகிய ஐயைகோட்டத்
தைச் சென்றடைந்தார் அப்பொழுதேயென்க.

போகி - போக. இனிப் போகவெனத்திரியாது ஏந்திப் போகி வெற்றங்
கொடுத்தப் பார்த்திருக்குமென்பதும் பொருள். அதற்கு உழவர்க்கென நான்க
னுருபு விரிக்க. முன்பொடுவெற்றங்கொடுத்தென்க. மயங்கதாமுவத்து விளங்
கிய இருக்கைக்கட் கோட்டமென்க; அஃது ஏந்திப் போகிக் கொடுத்து இருக்கும்
குமரி பாவை நாடி ஆகிய ஐயைகோட்டமென்க. கழிபேராண்மைக்கடன்
தன்னைத்தானிடம்பலிக்கடன். விழிநுதல் - நுதல்விழியென்க.

இஃது,

எல்லாவடியும் நேரடியாவருதலின், நிலையண்டிலவாசிரியப்பா.

கக.—காடுகாண்காதை முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது

வேட்டுவவரி.

கடுங்கதிர் திருகலி னடுங்களு ரெய்தி
 டாறுசெல் * வருத்தத்துச் சீறடி சிவப்ப
 நறும்பல் கூந்தல் குறும்பல வுயிர்த்தாங்
 கையை கோட்டத் தெய்யா வொருசிறை

௫. வருந்துநோய் தணிய விருந்தன ! ருப்பால்
 வழங்குவிற் றடக்கை மறக்குடித் தாயத்துப்
 ! பழங்கட னுற்ற முழங்குவாய்ச சாலினி
 ! தெய்வ முற்று மெய்ம்மயிர் நிறுததுக்
 கையெடுத் தோசசிக் கானவர் வியப்ப

௧௦. விடுமுள் வேலி யெயினர்கூட் டுண்ணு
 நடுவூர் மன்றத் தடிபெயித் தாடிக்
 கல்லென் பேருர்க் கணநிரை சிறந்தன
 வல்வி லெயினர் மன்றுபாழ் பட்டன

¹ மறக்குடித் தாயதது வழிவளஞ் சுரவா

க. திருகலின் - முறுகலின்.

ச. எய்யாவொருசிறை - பலரும் அறியாத ஒருபக்கம்.

டு. உப்பால் - மேல்.

சு. வழங்குவிற்றடக்கை - வில்வழங்குதடக்கை; வழங்குவில் -
 அம்பை வழங்கும்வில்லென்றுமாம். தாயம் - உரிமை.

எ. பழங்கடன் - முன்புகொடுத்துப்போதுங்கடன்; அஃது
 போந்தான். சாலினி - தேவராட்டி.

கொடுத்துப்

கக. நடுவூர் மன்றம் - ஊர்நடு மன்றம்

கஉ. கல்லென்பேரூர் - கரந்தையரூர்கள்,

கங. நிரைகவர்நது வாராதபடியால் எயினர்மன்றுகள்

பாழ்ப்பட்டன.

கச. மறக்குடித் தாயமாகிய வழிவளஞ்சுவரவாது; வழிவளம் -

போவாரை அடித்துப்பறித்தல்.

¹ கச - இ. கருத்து: கலி. கக: கஉ - ச.

(பி - ம்) * 'வருத்தஞ்சேறடி' † 'ஓப்பால்' ‡ 'பழங்கணுற்ற',
னிறத்த' § 'தெய்வமுற்றெழுத்து மெய்ம்மையினிறத்துக்'

'பழங்கட

சு0

நகச

சிலப்பதிகாரம்

கரு. தறக்குடி போலவிந் தடங்கின ரெயினருங்

¹ கலையமர் செல்வி கடனுணி னல்லது

* சிலையமர் வென்றி கொடுப்போ ளல்லண்

மட்டீண் வாழ்க்கை † வேண்டுதி ராயிற்
கட்டீண் மாக்கள் கடந்தரு மெனவாந்

உ௦. கிட்டுத் தலைபேண்ணு ! மெயின ரல்லது
சுட்டுத் தலைபோகாத் தொல்குடிக் குமரியைச்
* சிறுவெள் ளரவின் குருளைநாண் சுற்றிக்
§ குறுநெறிக் கூந்த நெடுமுடி கட்டி
யிலைசூழ் படப்பை யிழுக்கிய வேனத்து

கரு. அறக்குடி - அறஞ்செய்யுங்குடிகள். அவிர்தடங்குதல் -
நிரைகோட லும் ஆறலைத்தலுமொழிதல்; இது 'மறக்குடி அறஞ்செய்யக்
கெடும்' என்னும் வழக்கு.

கஅ. மட்டீண்வாழ்க்கை - கள்ளாண்டுகளிக்கும்வாழ்க்கை.

கக. கட்டீண்மாக்கள் - தளவேகட்டு உணவாகவுண்ணுமாக்கள்.
கடந்தரு மென்றது சாவினிகூற்று; தாருமென்றது விகாரத்தால்
ஆங்கு - அவ்விடத்தில்.

தருமென்பதாயிற்று.

இனி, தம் குடியில் ஒருபெண்ணை ஒப்பிக்கிறபடி கூறுகின்றார்:—

உ௦. தலையறுத்திட்டு எண்ணப்படும் எயினரல்லது.

உக. சுட்டுத்தலைபோகா - நோயாற்செத்துச் சுட்டுப்போகாத;

என்றது மறங்கூறியதாம்.

உ௦-உக அன்றியும், மாற்றார்தலையைத் தாங்கள் வெட்டியிட்டு
எண்ணு மதல்லது பிறராற் கருதலானவிடத்தைப்போகாதவென்றுமாம்.
அன்றியும், மறத்திற்கு முற்படவிட்டெண்ணுமெயினர்,
தாங்கொள்ளச்சுட்டினல்லது பிறர் கொள்ளச் சுட்டுமுடிவுபோகாத
தொல்குடியிற் குமரியென்றுமாம்.

உஉ. அரவின்குருளைநாணென்றது - பொன்னுற்பண்ணின
[“அராப்போத்து” என்பதுபோல உருவமாதிரின்றது.]

பாம்பு ;

உஉ - கூ. சுற்றிக்கட்டி.

உச. இளைஞழ்படப்பை - காவல்குழந்த கொல்லைத்தோட்டம்.

இழுக்கிய-
பட்ட,

¹ கருத்து: சிலப்பதிகாரம், கஉ: உகக - கூ.

² குழந்தொலை, ககக.

(யி - ம்.) * 'சிலதரு' + 'வேண்டுவிராயிற்'

³ 'எயினர்க்கல்லது'

§ 'குழந்தை' கஉ. — டே வ ட் டி வ வ ரி.

ககரு

உரு. வளைவெண் கோடு பறித்து மற்றது
முளைவெண் டிங்க ளென்னச * சாத்தி
மறங்கொள் + வுயப்புலி வாய்பிளந்து பெற்ற
மாலை வெண்பற் றுலிரை பூட்டி
வரியும் புள்ளியு : மயங்கு வான்புறத்
கூ. துரிவை மேகலை § யுடஇப் பரிவொடு
கருவில் வாங்கிக் || கையகத்துக் கொடுத்துத்
திரிதரு கோட்டுக் கலைமே லேற்றிப்
பாவையுங் கிளியுந் தூவி யஞ்சிறைக்
கானக் கோழியு நீனிற மஞ்ஞையும
கூரு. பந்துங் கழங்குந் தந்தனா || பரசி

வண்ணமுஞ் சுண்ணமுந் தண்ணறுஞ் ** சாந்தமும

¹ புழுக்கலு †† நோலையும விழுக்குடை மடையும

பூவும் புகையு மேவிய விரையு

மேவ லெயிற்றிய !! ரேநதினா பின்வர ³

சு0. வாறெறி பறையுஞ் குறைச சின்னமுங்

கோடுங் குழலும் பீடுகெழு மணியுங்

கணங்கொண்டு துவைபப வணங்கு முன்னிறீஇ

உஅ மாலை - ஒழுங்கு.

உஎ - அ. நிரைபுலிப்பறாவி - நிரைத்த புலிப்பற்றாவி.

உக - கூ0. வானபுறத்துரிவை - தூயபுறத்தினையுடைய

புலியுரிவை.

கஉ திரிதருகோடு - புரிந்தகொம்பு. கூக. தூவி - சிறகினமயிர.

கரு. பந்தும் கழங்குங்கொண்டு சேவித்து.

¹ கூக - சு0. (பா) பீடிகையிற சென்று நிலைப்பலிசெய்து.

சு0. ஆறெறிபறை - வழிபறித்துக்கொட்டிம்பறை

குறைச்சின்னம் - குறைகொள்ளுமிடத்து ஊதுஞ்சின்னம்.

சஉ. (பா) அணங்கு மெயநுநிறீஇ - அக்குமரிமேல்

அணங்கைபேற்றி.

¹ சிலப்பதிகாரம், இ: சுஅ.

² 'பின்வர' என்றதன்பின், "மலர்ப்பலிப் பீடிகை நிலைப்பலி செய்தாங்கு" என்ற ஓரடி சிலப்பதிகாரில் அதிகமாக எழுதப்பட்டுள்ளது.

³ மிகுதியாகக்காணப்பட்ட ஓரடியின் பொருள் இது ; இஃது அடியார்க்குநல்லா குறையிற்காணப்படவில்லை.

(பி - ந்) * 'சேர்த்தி' † 'இரும்புலி' ‡ 'மயங்கியவான்'

§ 'உடுத்தி' || 'கையிற் கொடுத்த' || 'எத்தினர்குழந்தை'
 § 'பிவ்வர' ** 'சாத்தம்' †† 'தொலையலம்'

கூககூ

சிலப்பதிகாரம்

விலைப்பலி யுண்ணு மலர்பலி பீடிகைக்
 கலைப்பரி யூர்தியைக் கைதொழு தேத்தி
 சுரு. யிணைமலர்ச் சீறடி * யிணைந்தனள் வருந்திக்
 கணவனோ டிருந்த மணமலி கூந்தலை

† யிவளோ, கொங்கச் செல்வி குடமலை யாட்டி
 தென்றமிழ்ப் பாவை ‡ செய்த தவக்கொழுந்
 தொருமா மணியா யுலகிற் கோங்கிய

ரு. திருமா மணியெனத் தெய்வமுற் றுரைப்பப்
 பேதுறவு மொழிந்தனண் மூதறி வாட்டியென்
 றரும்பெறற் கணவன் பெரும்புறத் § தொடுங்கி
 விருந்தின் மூர லரும்பின ணிற்ப
 மதியின் வெண்டோடு சூடுஞ் சென்னி

ரு. துதல்கிழித்து விழித்த விமையா நாட்டததுப்
 பவள வாய்ச்சி தவளவா ணகைச்சி
 நஞ்சுண்டு கறுத்த கண்டி வெஞ்சினத்
 தரவுநான் பூட்டி || நெடுமலை வளைத்தோ
 டீளையெயிற் றூரகக் கச்சடை முலைச்சி

கா. வளையுடைக் கையிற் சூல மேந்தி

¹ கரியி னுரிவை போர்த்தணங் காகிய

வரியி னுரிவை மேகலை யாட்டி.

சுக. விலைப்பலி - வெற்றிகொடுத்துண்ணும்பலி. (பா)

மலர்ப்பலிபீடிகை யென்றது - கோட்டத்தை.

சுக - ச. உண்ணுமூர்தி.

பீடிகைக்கு அருகேநிறங்கலைப்பரிபூர்தியைக் கைதொழுதேத்தி; ஏத்தி - ஏத்த. கலைப்பரிபூர்தியென்றது - தெய்வமேறப்பட்டானே. கலைப்பரி - பரிக்கலை யென்க.

சஎ. 'கொங்கச் செல்லி குடமலை யாட்டி' என்றது - மேற்பட்டு இவளைத் தெய்வமாகக்கொண்டாடுமிடங் கூறினபடியாலே, இவள் தூர்க்கையாகவே பிறந்தாளென்றவாறு.

(எ) சாலினிதானும் (சஉ) அணங்கு மெய்ந்நிறீஇ (சச) ஏத்தப் (ரு) தெய்வமுற்று.

பின்னும்

(சஎ) 'கொங்கச் செல்லி' என்றதுமுதலாக, (ரு) 'திருமாமணி' என்ப தீருகக் கண்ணகிக்கு நிகழ்வது கூறினாள்

¹ இவ்வடி, தக்க. தாழிசை, கூக - உரை, மேற்கோள்.

(பி - ம.) * 'இளைத்தடிவருந்த' † 'இவளோர்' ‡ 'செய்தவக்' § 'தெய்வரை'

'ஒதங்கி'

கஉ.—வே வ ட் டு வ வ ரி.

குகள்

சிலம்புந் கழலும் புலம்புஞ் சேறடி

வலம்படு கொற்றத்து வாய்வாட் கொற்றவை கூடு. யிரண்டுவே

துருநிற் றிரண்டதோ ளவுணன்
றலைமிசை நின்ற தையல் பலர்தொழு
மமரி குமரி கவுரி சமரி

* குலி நீலி மாலவற் கிளங்கிளை
யையை செய்யவள் வெய்யவாட் டடக்கைப் எ0. பாய்கலைப்
பாவை பைந்தொடிப் பாவை
யாய்கலைப் பாவை † யருங்கலப் பாவை
தமர்தொழு வந்த குமரிக் கோலத்
தமரிளங் குமரியு மருளினை
வரியுறு செய்கை வாய்ந்ததா லெனவே
உரைப் ‡ பாட்டுமடை.

சுரு. இரண்டிலேயுரு - தலை கடாவானவழிவு. அவுணன் -
மகிடாசுரன்.

சுஅ. குலி - குலத்தையுடையாள். மாலவற்கிளங்கிளை - மாலின்
தங்கை.

எக. ஆய்கலைப் பாவை - கலைக்கியானப்பெண். அருங்கலப் பாவை -
இரத் தினப்பாவை.

எஉ. தமர்தொழு வந்த குமரி - எயினர் தொழுவந்த குமரி.

எஈ. அமரிளங் குமரி - குமரிமாதேவி

(எச) வாயந்ததென்று கண்டார்கூற (எஈ) அருளினை என்க.

சாலினி சொல்லி ஒப்பித்துப் பந்துமுதலாயின கொண்டு சிலர்
பின்வாரா நிற்பப் பறைமுதலியன நின்று துவைப்பப் பிசெய்து

அப்பலியிட்ட அப்படி மத்தாள் தெய்வத்தைத்தொழுதேத்த, அத்தெய்வம் இவண்மேற்பொருந்தி அங் கிருந்த கண்ணகியை ட்புகழ, அதுகண்டு கண்ணகி நாணி மயக்கத்தான்மொழிந் தாளென்று தன்கணவன்புறத்து ஒடுங்கி நகைத்துநிற்பத் தமர்தொழுவந்த குமரிக்கோலத்தமர்ந்த இளங்குமரியும் கொண்ட வரிக்கோலம் வாய்ந்ததென்று கண்டார்சொல்ல அருளினளெனக்கூட்டிக

அன்றியும், மதியின் (ப 1) வெண்கோடுமுதலாயின இப்பொழுது பிரதி விம்பமானது தனக்கேயாக்கி, ஆய்கலைப்பாவை.....வரியுறுசெய்கைவாய்ந்ததா லெனத் தமர்தொழுவந்த குமரியும் அருளினளென்றுரைப்பாருமுளர்.

• பண்டு அருளாக்குமரியும் அருளினுளென்க.

உரைப்பாட்டுமடை - உரைச்செய்யுளை இடையிலே மடுத்தல்

'(பி - ம்.) * 'சூரி' † 'அருங்கலைப்பாவை' ‡
'பாட்டுமடைபாங்கதாக' ~~கலை~~ அ

சி லு ப் ப தி க ா ர ம்

வேறு,

நாக நாறு நரந்தை நிரந்தன,

* ஆவு மாரமு மோங்கின வெங்கணுஞ்

சேவு மாவுஞ் செறிந்தன கண்ணுதல்

பாக மாளுடை யாள்பலி முன்றிலே
 செம்பொன் வேங்கை சொரிந்தன சேயிதழ்
 கொம்பர் நல்லில வங்கள் குவிந்தன
 பொங்கர் வெண்பொரி சிந்தின புன்கினர்
 திங்கள் வாழ்சடை யாடிரு முன்றிலே
 மரவம் பாதிரி † புன்னை மணங்கமழ்
 குரவங் கோங்க மலர்ந்தன கொம்பர்மே
 லரவ வண்டின மார்த்துட னியாழ்செயுந்
 திருவ மாற்கிளை யாடிரு முன்றிலே

வேறு

¹ கொற்றவை கொண்ட வணிகொண்டு நின்றவிப்
 பொற்றொடி மாதர் தவமென்னை கொல்லோ
 பொற்றொடி மாதர் பிறந்த குடிப்பிறந்த
 விற்றொழில் வேடர் † குலனை குலனும்
 ஐயை திருவி னணிகொண்டு நின்றவிப்
 பையர வல்கு றவமென்னை கொல்லோ
 பையர வல்குல் பிறந்த குடிப்பிறந்த
 டு வெய்வி லெயினர் குலனை குலனும்

“நாகநாறு”—நாகம் - சுரபுன்னை. (பா) நாறுநரந்தம் -
 நாரத்து. ஆ - ஆச்சா. ஆரம் - சந்தனம்; ஆத்தியுமாம் சே என்பது
 ஒருமரம்; உழிஞ் சிலுமாம்; அழிஞ்சிலுமாம்

“செம்பொன்”—செம்பொன்னை வேங்கை சொரிந்தன.
 குவிந்தன - குவித்தன.

“மரவம்”—மரவம் - கடம்பு; குங்கும மரமுமாம்

“கொற்றவை” — கொற்றவை - ஐயை.

1 இச்செய்யுள் முதலியமூன்றும் ஆ தோர்ப்புகழ்தலென்ற சில
மூலப்பிரதிகளில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

(வி - ம்) : * 'பாவும்' † 'வேங்கை' ‡ 'குலமேகுலமும்' §

'வெய்யலெயினர்' கஉ. — ஓ வ ட் டி வ வ ரி.

௩௯௯

பாய்கலைப், பாவை யணிகொண்டு நின்றவில்
வாய்தொடி நல்லா டவமென்னை கொல்லோ
வாய்தொடி நல்லாள் பிறந்த குடிப்பிறந்த
வேய்வி லெயினர் குலனே குலனும்

வேறு.

ஆனைத்தோல் போர்த்துப் புலியி னுரியுடுத்துக்
கானத் தெருமைக் கருந்தலைமே னின்றாயால்
வானோர் வணங்க மறைமேன் மறையாகி
ஞானக் கொழுந்தாய் நடுக்கின்றி யேறிற்பாய்
வரிவளைக்கை வாளேந்தி மாமயிடற் செற்றுக்
கரியதிரி கோட்டுக் † கலைமிசைமே னின்றாயா
லரியரன்பூ மேலோ ! நகமலர்மேன் மன்னும்
விரிகதிரஞ் சோதி விளக்காகி யேறிற்பாய்
சங்கமுஞ் சக்கரமுந் § தாமரைக் கையேந்திச
செங்க ணரிமான் சினவிடைமே னின்றாயாற்
கங்கை முடிக்கணிந்த || கண்ணுதலோன் பாகத்து
மங்கை யுருவாய் ¶ மறையேத்த வேறிற்பாய்

ஆங்குக்,

கொன்றையுந் துளவமுங் குழுமத் தொடுத்த

துன்று மலர்ப்பிணைய றேண்மே லிட்டாங்

கசுரர் வாட வமரர்க் காடிய

குமரிக் கோலத்துக் கூத்துள் படுமே

“பாய்கலை” — (பா) ஏவில் - ஏவையுடையவில்.

“ஆணைத்தோல்” — நடுக்கின்றியே நிற்பாய், நீ இப்பொழுது

யென்க.

இங்ஙனே நின்ற

“வரிவலை” — செற்றென்றது, இப்பொழுது மிதித்து நிற்கின்ற

நிலையை. பூமேலோன் — பிரமன். அகமலர் - இதயகமலம்.

“கொன்றை” — கூத்துள்படும் - கூத்தாடுமென்கின்றது.

¹ இக்கலிமுதலிய மூன்றாம், முன்னிலப்பரவலாய் ‘மூன்றடுக்கி நான்கடிபான் வத்தனவென்பர், தொல். செய். கு. ௧௪௬ - ந.

(பி = ம்.) * ‘ஆணைத்தோல்’ † ‘கலைமிசை

து ‘தாமரைக்கல்லமேசெத்தி’ || ‘கண்ணுத்தறன்’

கொன்றையுமரவமுத்’

நின்றபால்’ ‡ ‘அகன்மலர்’

¶ ‘மறைபொற்றேயே நிற்பாய்’ ௧௩௨௦

சிலப்பதிகாரம்

வார்ப்ப

மாயஞ்செய் வாள்வுணர் வீழ நங்கை மரக்கான்மேல் வாள்மலை யாடும்

போலும்

மாயஞ்செய் வாள்வுணர் வீழ நங்கை மரக்கான்மேல் வாள்மலை
யாடுமாயிற் றாயா மலர்மேனி யேத்தி வாளுேர் கைபெய மலர்மாரி
காட்டும் போலும்

1 உட்குடைச் சீறா * ரொருமகனா னிரைகொள்ள வுற்ற காலே
வெட்சி மலர்புனைய வெள்வா னுழத்தியும் வேண்டும் போலும்
வெட்சி மலர்புனைய வெள்வா னுழத்தியும் வேண்டின் வேற்றூர்க்
கட்சியுட் காரி கடிய குரலிசைத்துக் காட்டும் போலும்

* கள்விலை யாட்டி மறுப்பப் பொருமறவன் † கைவி லேந்திப்
புள்ளும் வழிப்படரப் புல்லார் நிரைகருதிப் போகும் போலும்
* புள்ளும் வழிப்படரப் புல்லார் நிரைகருதிப் ‡ போகும் காலேக்
கொள்ளுங் கொடியெடுத்தக்கொற்றவையுங் § கொடுமரமுன்செல்லும்போலும்.

வேறு.

* இளமா வெயிற்றி யிவைகாணின் னையர்
தலைநாளை வேட்டத்துத் தந்தநல் லானிரைகள்
கொல்லன் றுடியன் கொளைபுணர் சீர்வல்ல
நல்லியாழ்ப் பாணர்த முன்றி னிறைந்தன

“ஆய்பொன்”—* மரக்கால் - அசுரர் தன்மேல் பாம்பும் தேளும் மாயத்தி
னாலே வரவிடுகையாற் காலிலே மரத்தைக்கட்டி வாளையெடுத்து நின்றாடுங்
கூத்து. வாளுேர்கை மலர்பெயமாரியைக் காட்டும்

“உட்குடை”—வேண்டும் - விரும்பும். காரி - கருங்குருவி.
நிமித்தம்.

களிலே யாட்டிதல் வேய்தெரி கானவன்

¹ * புள்வாய்ப்புச் சொன்னகணி முன்றி னிறைந்தன கயமல
ருண்கண்ணாய் காணாய்நின் னைய
ரயலு ரலற : வெறிந்த நிரைக
ணயனின் மொழியி னரைமுது தாடி
பெயின் ரெயிற்றியர் முன்றி னிறைந்தன
துறைப்பாட்டுமடை.

வேறு.

² சுடரொடு திரிதரு முனிவரு மமரரு
மிடர்கெட வருளுநி னிணையடி தொழுதே
மடல்வலி பெயினார்நி னடிதொடு கடனிது
மிடறுகு குருதிகொள் விறறரு விலையே
அணிமுடி யமரர்த மரசொடு பணிதரு
மணியுரு வினைநின் மலரடி தொழுதேங்
கணநிரை : பெறுவிற லெயினிடு கடனிது
நிணனுகு குருதிகொ டு ணிகரடு விலையே

“முருந்தேர்”—வேய்தெரி கானவன் - ஒற்றன்.

“கயமலர்”—நயனின்மொழி - நயப்பாடில்லாதமொழி (பா)
நரைமுதிர் தாடியையுடைய எயினர்.

துறைப்பாட்டு - வெட்சித்துறை சொன்னபாட்டு.

“சுடரொடு”—³ சுடரொடுதிரிதருமுனிவர் - ஆதித்தன்வெப்பம்

தணி தில் காரணமாக அவனுடனே கூடித் திரியுமுனிவர். நின் அடிதொடு
கடனிது - ஞ்நற்றகடனிது. விற்றருவிலை - நீகொடுத்த வெற்றிதந்த
விலை.

“அணிமுடி” — அமரர், எழுவாய்.

¹ புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வெட்சி, கச.

² “சுடரொடு”, “அணிமுடி”, “துடியொடு” — இவை மூன்றாங்கி
முடுவொய் வந்த தாழிசைக் கொச்சையொருபொருளென்பர்; தொல். செய். சூ.
கசகூ. த.

³ புறநானூறு சக - ஆம் செய்யுளானும், அதன் உரையானும் திருமுருகாந்தப்
படை, ளை - ஆம் அடியானும் அதன் விசேட உரையானுமறியலாகும்.

(யி - ம்) * ‘புள்வாய்ப்புட்’ † ‘எறித்ததல்வாகின்’ ‡ ‘பெறும்’ § ‘திகர்தடு’
சக

சி லு ப் ப் தி க ர ம்

துடியொடு சிதுபறை வயிரொடு துவைசெய
வெடிபட * வருபவ ரெயினர்க ளரையிரு
ளடுபுலி யணையவர் குமரிநி ¹ னடிதொடு
படுகட னிதுவுஞ் பளிமுக மடையே
வேறு.

வம்பலர் பல்கி வழியும் ¹ வளம்பட
வம்புடை வல்வி லெயின்கட னுண்குவாய்
சங்கரி யந்தரி நீலி சுடாமுடிச
செங்க ணரவு † பிறையுடன் சேர்த்துவாய்

துண்ணென் றுடியொடு துஞ்சு ரெறிதரு
 கண்ணி லெயின ரிடுகட னுண்குவாய்
 விண்ணோ ரமுதுண்டுஞ் சாவ வொருவரு
 முண்ணாத நஞ்சுண் டிருந்தருள் செய்குவாய்
 ' பொருள்கொண்டு ி புண்செயி னல்லதை
 மருளி லெயின ரிடுகட னுண்குவாய்

யார்க்கு

மருதி னடந்துநின் மாமன்செய் வஞ்ச
 வுருளுஞ் சகட முதைத்தருள் செய்குவாய்
 வேறு.

|| மறைமுது முதல்வன் பின்னர் மேய
 பொறையுயர் பொதியிற் பொருபபன் பிறாநாட்டுக்
 கட்சியுங் கரந்தையும் பாழ்பட
 வெட்சி குடுக விறல்வெய் யோனே.

“துடியொடு”—படுகட னிதுவென்றது - துடிமுதலாகிய வாச்சியங்க
 ளுடனேசெய்யும் பூசையை. பலிமுக..... மடை - சோழ.

“வம்பலர்”—(பா) உண்குவை - உண்பாயாக.

“பொருள்கொண்டு”—மருதினடந்து-மருதிடைநடந்தது.

செய்குவாய், விளி.

இத்தாழிசைகள் கொற்றவையைப் பரவுவார் வார்த்தை.

“மறைமுது” — “மறைமுது முதல்வன் - மாதேவன். இவன்பின்னர் - அகத்தியனாகிய கடவுள். பொருப்பன் - பாண்டியன்; இவன் வெய்யோன்; விறல்வெய்யோன் - வெற்றியை விரும்புதலையுடையோன். கட்சி - காடு கரநதை - ஆவர் மீட்டுந்தொழில்.

¹ பரி. அ: ஊ; கவி. கூசு; மணி. கஅ: கஎக.

² “பொருங்கொண்டு புன்செய் னல்லதையன்போ, டருன்புற மாறிய” கவி. கடு.

³ இக்கருத்தை மறுப்பர் தச்சினூர்க்கினியர்; மதுரை. ௪௦ + ௪௨ - உரை.

(பி - ம.) * ‘வருமவசெயினர்கணயமில்’ † ‘வனஞ்சுரப்ப’ ‡ ‘பிறைபொடி’ § ‘தோய்செயின்’ || ‘முறக்கெழு சிறப்பின் வாய்வாட் டென்னவன், புறந்தாத் தோம்பு கழுக்கொடி பிறந்தாட்டு’

கஉ.—வே ட் டி வ வ ரி.

நஉந

க. கடுங்கதிர் திருகலின்—(இ - ள்) அங்கன மடைந்தவர்

வெங்கதிர்

முதுகுதலாலே,

தண்கதிருமுண்டாதலின்,

வெங்கதிரென்பதுதோன்றக்கடுங்கதிர்ரென்றார்.

க - டு.

நடுங்கருரெய்தி.....இருந்தனர்

(இ - ள்.) நறிய பலவகைக்கூந்தலையுடையாள், கடுங்கதிர் அங்கனமுதுகுதலின் வெம்மைவிளக்கும் பாலைத்தன்மையையுடைய நெறியைச்செல்லுதலால் நடுங்குதற்குக்காரணமான அருரெய்தி மெய்வருத்தத்தோடே

அடிகள்

கொப்புளங்கோடலின் வல்லாநடையோடும் பலகாலுயிர்த்தலின்,

மேற்செல்லா

ராய் நோயதணிய அவ்விடத்துளதாகிய முற்கூறிய ஐயை

கோட்டத்துப்

பலரும்புகுந்தறியாததோர் பக்கத்தே புக்கிருந்தார்களாகவென்க.

நீ. உப்பால்—(இ - ள்.) மேலே,

க - ஏ. வழங்குவின்றடக்கை..... ..சாலினி

(இ - ள்.) அம்பைவழங்கும் வில்லைக் கையிலேயுடைய

மறவர்குடியிற்

பிறந்த உரிமையையுடைய சாலினியானவள்,

பழங்கடன் - முன்புநேர்ந்தகடன். முழங்குவாய் -

கொக்கரிப்பையுடைய

வாய். சாலினி - தேவராட்டி.

அ - கக. தெய்வமுற்று...

.....அடிபெயர்த்தாடி

(இ - ள்.) அச்சாலினி, தனதூர்நடுவாகிய மன்றின்கண்ணே தான்

தெய்வத்தன்மையுற்று மெயம்மயிர்சிலிர்த்து மூரிநிமிர்த்த கைகளை

ஒற்றையும் இரட்டையுமாக்கி அவிரயத்தோடேகூட்டித் தாளத்திற்கு

ஒப்ப அடிபெயர்த்துக் கானவர்விடப்ப ஆடியென்க.

கூட்டுண்ணுமெயினரூர்; வேலியையுடைய ஊர்.

கஉ - கூ. கல்லென் பேரூர்... ..மன்றுபாழ்

பட்டன

அங்கனம் ஆடியவள் கூறுவாள் :—

(இ - ள்.) முன்புசொல்லிய நுங்கடன்கொடாமையின்,

வலியவில்லை யுடைய எயினர்மன்றுகள் இன்று பாழ்பட்டன;

திரண்டிரைகள் மிக்கன.

பகைவருடைய ஊர்களில் கல் - அனுகரணம். சிறத்தல் மிகுதி.

பன்மைமயக்கமென்க.

பட்டது பாடமாயின், ஒருமை

கச - நீ. மறக்குடித் தாயத்து..... ..எயினரும்

(இ - ள்.) அங்கனம் அவட்குக் கடன்கொடாமையின், இம்மறக்குடியில் தாயம்பற்றிவருகின்ற எயினரும் தமக்கு முறைமையாகிவருகின்ற ஆறெறி குறை ஆகோள் முதலியவற்றால்விளையும் வளங்குன்றி அறக்குழக்கின்போலச் சினக்குறைந்த செருக்கு அடங்கிவிட்டபார்கள்;

இது முன்னிலைப்புறமொழி.

கக

சிலப்பதிகாரம்

கக - எ. கலையமர் செல்வி.....கொடுப்போ ளல்லள்

(இ - ள்) கலையாகிய ஊர்தியைப்பொருந்திய செல்வி தான்கொடுத்த வென்றிக்கு விலையாகிய உயிர்ப்பலியை உண்ணக்கொடுப்பினல்லது அஞ் சிலைக்குப்பொருந்திய வென்றியைக் கொடுப்பாளொருத்தியல்லள்;

கஅ - க. மட்டுண் வாழ்க்கைதரு மெனவாங்கு

(இ - ள்.) களவுகண்டுண்ணும் ஊணையுடையமாக்கள், அஞ்சுற்றத்தி னுள்ளார் மதுவுண்டுசெருக்கும் இவ்வாழ்க்கையை நீர் விரும்புவீராயின், செல் விக்குநேர்ந்த கடனைக் கடிதிற் கொடுமின்களென்று சாலினி சொல்லவென்க.

தாருமென்றது தருமென விகாரமாகிக் கொடுமென்பதாயிற்று.

ஆங்கு, அசை

உ0 - உக. இட்டுத்

தலை.....குமரியை

(இ - ள்.) தாஞ்சுட்டிய பகைஞர்தலையைத் தாமேயறுத்திட்டு எண்ணும தல்லது பகைஞர் சுட்டியெண்ணுதல அவரிடத்து முடிவுபோகாமைக்குக் காரண மாகிய எயினர் தொல்குழிக் குமரியையென்க.

இனித் தலைகள் அரிந்து வைக்கவைக்கப் பிறர்

எண்ணப்படுமதல்லது ஈமத திற்சுடப்பட்டு

அவம்போகாக்குடியென றுமாம். இன்னும் அரசன்சுட்டியமாற் றிரசா
தலையைப் பிறரிடத்துப்போகவிடாவென்றுமாம். சுட்டு - குறிப்புமாம்.

உஉ - சு. சிறுவெள் ளரவின் குருளை.....என்னச சாத்தி
(இ - ள்.) அங்ஙனம் கேட்டவெயினர், தமது குழப்பிறந்த

குமரியுடைய குறிதாக நெறித்தகூந்தலைச் சடையாகக்கடடி
அம்முடியிலே சிறிய வெள்ளிய அரவினது குருளையாகப்
பொன்ஞாணினை வளையக்கிடத்திக் காவற்காடுகுழந்த தோட்டப்பயினை
ரயழித்த எனத்தினது கோட்டைப்பறித்து அதனை இளைய வெள்ளிய
பிறையென்னும்படிசாத்தி,

வெள்ளரவென்றார், சாதிபற்றி குருளையென்றார்,
அச்சடையிற்பிறந்தமை தோன்ற. சடைமுடி பாம்பாற்கட்டுதலான்,
நான் பாம்பாயிற்றென்றுமாம். இளை - கட்டுவேலியுமாம்.

உஎ - கூ. மறங்கொள் வயப்புலி.....மேகலை யுடஇ
(இ-ள்.) கடுங்கணம்மையுடைய வலியுலியை வாயைக்கிழித்து
உதிர்த்த பல்லொழுங்கை வெள்ளிய நிரைத்தாலியாகக் கட்டி, அதனது
வரியும்புள்ளியும் தம்முள் மயங்குதலையுடைய உரிவையை மேலே
மேகலையாகவுடுத்தி,

வான் - பெருமை. புலி ஆக்கொள்ளுமுயற்சியான்
வாயங்கூந்துவருதலின், 'வாய்பினர்' தென்றார்.

கூ - கூ.

பரிவொடு.....கொடுத்து

(இ-ள்.)வயிரவிஸ்லை வருததத்தோடுவளைத்து அவன்
கையகத்துக்கொடுத்து,

பரிவு - அன்புமாத்

௩௨. திரிதரு கோட்டுக் கலைமே லேற்றி—(இ - ள்.)
கோட்டையுடைய கலையின்மீதேயிருத்தி,

முதுக்குண்ட

ஊரிற்றிரிதருமென் றுமாம்.

௩௩ - ௫. பாவையுங் கிளியும்..... தந்தனர்

பரசி

(இ - ள்.) பாவைமுதலியவற்றைக்கொண்டு சேவித்துத்

துதித்தனராய்,

பாவை - மதனப்பாவைமுதலியன. தூவி - சூட்டு. நீனிற்ம் -

நீலநிறம்.

௩௪ - ௬. வண்ணமுஞ் சுண்ணமும்.....ஏந்தினர்

பின்வா

(இ - ள்.) வண்ணமுதல் விரையீரூயவற்றை

ஏவல்செய்யுமெயிற்றியர்

ஏந்தினராயப் பின்செல்ல,

வண்ணம் - தோள் முலைகளின் எழுதும்வண்ணம். புழுக்கல் -

அவரை

துவரைமுதலியன. நோலை - எட்கி. விழுக்குடைமடை -

நிணச்சோறு.

௪௦ - ௪௨. ஆறெறி பறையும்.....அணங்குமுன் னிறீஇ

(இ - ள்.) வழிபறிக்குங்காற் கொட்டிம் பறையும்

குறைகொள்ளுங்காள் ஊதுஞ்சின்னமும் துததரிக்கொம்பும்

குழிக்குழலும் ஏறிமணியுமாகியவிலை தம்மிற்கூடியொலிப்ப

இவ்வணைததையும் அணங்கின் முன்னே நிறுத்தவென்க.

நிறீஇ - நிறுத்த.

சாந - ச. விலைப்பலி யுண்ணும்.....கைதொழு தேத்தி

(இ - ள்.) தான்கொடுத்த வெனறிக்கு விலையாகிய

உயிர்ப்பலியையுண்ணும் விரிந்த பலிபீடத்தை முறதறத்தொழுது
பின்னர்ச் செலவையுடைய கலையாகிய ஊர்தியையுடையானைக்
கையாற்றொழுதேத்தியென்க.

மலர்தல் - விரிதல்.

சாந - நூ. இணைமலர்ச் சேறடி... ..தெய்வமுற்
றுரைப்ப

(இ - ள்) இணையான மலர்போலும் சிறிய அடிகளெந்தனளாய வருந்தி
அவ்வருத்தந்தீரக் கணவனுடனேயிருந்த கண்ணகியைநோக்கி, இங்கிருக்கினா
விவள் கொங்கநாட்டினையாளும் செல்வி; குடநாட்டினையாளஞ்செல்வி; தென்
றமிழ்நாட்டினையாளுமபாவை; இங்ஙனமாதற்கு முற்பவத்திற்செய்த
தவத்தின் கண்முனைத்த கொழுந்துபோல்வாள்; இவ்வுலகிறகு
முழுமானிக்கம்போன்று உயர்ச்சிபெற்ற பெண்ணுருக்கொண்டதோர்
திருமணியெனச் சாலினி தன்தெய்வத்தன்மையான் இங்ஙனம் இவளை
மிகுத்துரைப்பவென்க.

கண்ணகி அன்னளாதலை, ¹ 'கொங்கிளங் கோசர்'

என்றதுமுதலியவற்றா னறிக.

நக - ந. பேதுறவு மொழிந்தனள்.....அரும்பின னிற்ப

(இ - ள்.) இங்ஙனம் சாலிவிபுகழ்ந்துகூறிய அதனைப்

பொருதகண்ணகி இம்முதறிவாட்டி தெய்வமயக்கத்தாற்

கூறினாளெனக்கருதி நாணினால் தன்

¹ சிலப். ௧0 - ஆம் பக்கத்திற்கான்க.

கண்டனது புறத்தே மறைந்து அவளறிவின்மையையிகழ்ந்த புதிய
யோடு நிற்பவென்க.

சிறுநகை

௫ச - ௫. மதியின்வெண் டோடுஇமையா நாட்டி

(இ - ள்.) மதியாகிய வெள்ளிய இதழைச்சூடும் சென்னியையும், மதி
திறந்துவிழித்த இமையாதநாட்டத்தினையுமுடைய.

௫ச - ௭. பவள வாய்ச்சி.....கறுத்த கண்டி

(இ - ள்.) பவளம்போற்சிவந்த வாயினையும் வெள்ளிய நகையினையும்
கண்டத்தினையுமுடையாள்,

கரிய

௫௭ - அ. வெஞ்சினத்து.....மலை வளைத்தோள்

(இ - ள்.) கடிய சினத்தையுடைய வாசுகியை நானாகப்பூட்டி
யை வில்லாகவளைத்தோள்,
மேருவரை

இவள் கிரியாசத்தியானமையிற் கூறினார்.

௫௯. துளையெயிற் றூரகக் கச்சுடை முலைச்சி—(இ - ள்.) நஞ்சு
ஊறும் துளையெயிற்றையுடைய பாப்புக்கச்சாற்பிணித்த முலையையுடையாள்,

௬௦. வளையுடைக் கையிற் சூல மேந்தி—(இ - ள்.)

வளையணிந்த கையாலே சூலத்தையேந்தினாள்,

௬௧ - உ. கரியி னுரிவை.....மேகலை யாட்டி

(இ - ள்.) சிங்கத்தையுரித்து அதன்றோலை மேகலையாகவுடுத்துக்
கரியை யுரித்து அதன்றோலை¹ ஏகாசமாகவிட்டோள்,

அணங்காகிய அரி கரியினுரிவையை உடுத்துப்

போர்த்தோளென்க. அணங்கு - வருத்தமுமாம்.

கூந் - ச. சிலம்புந் கழலும்.....கொற்றவை

(இ - ள்.) இடப்புறத்துச் சிலம்பும் வலப்புறத்து-

வீரக்கழலுமொலிக்கும் சிறிய அடிகளையுடைய மேலானவெறறியையுடைய
வாட்டொழில். வாய்ப்புப் பெற்ற கொற்றவை,

கூரு - கூ. இரண்டுவேறு நுருவின்.....தையல்

(இ - ள்.) உடலுக்குத்தலைவேறான வடிவினையும்

திரண்டதாளினையுமுடைய¹ விக்ரமாசுரன் மலையைத்துணித்து
அதன்மீதே நின்ற தையல்,

கூக - அ. பலர்தொழும்.....இளங்கிளை

(இ - ள்.) தேவரும் முனிவரும்வணங்கப்பெறும்

அலங்கரித்தவில்லா தோள், அழியாதோள், கௌரநிறத்தையுடையோள்,
சமராவல்லோள், சூலத்தை யுடையோள், நீலநிறத்தையுடையோள்,
மாலானவனுக்குத் தங்கையாயுள்ளாள்,

கிளை - கிளியையொப்பாளெனவுமாம்.

² ஏகாசம - உத்தரீயம்.

³ 'மேதிச்சென்னி வீக்கிரமன்' திருவாதவூரர், திருவம்பல, ௧௧.

௧௨. — தேவட்டுவவாரி.

௩௨௭

கூக - ஏக. ஐயை செய்யவள்.....

....அருங்கலப் பாவை

(இ - ள்.) வெய்ய மழுவானைக் கையிலையுடைய சயமகள், திருமகள்,
பாயும் கலையையுடையபாவை, ஆயும் கலையையுடையபாவை, அழகிய தொடியை
யும் கலங்கையுமுடைய பாவைபோல்வாள்,

௭௨ - ச. தமர்தொழ வந்த...வாய்ந்ததா

லெனவே

(இ - ள்.) மாலும் அயனும் தொழத்தோன்றிய

கன்னிக்கோலத்தினையுடை

யாளாய்ப் பொருந்திய அக்குமரியும்

தென்றருளினுளென்க.

இச்சாலினிகொண்டகோலம்வாயப்புடைத்

சாலினி உற்று நிறுத்து ஒச்சி வியப்ப ஆடி, பட்டன்; சிறந்தன;

அடங்கு னர்; ஆதலிற் கடனுணினல்லது கொடுப்போளஸ்ஸன்;

கடனருருமென, குமரி யைக்கட்டிச் சுற்றிச் சாத்திப் பூட்டி உடலிக்

கொடுத்து ஏறறிப் பரசிப் பின்

வரத் துவைப்ப நிறுத்த, தானேத்திப் பின்னர்க் கூந்தலை, செல்வி, ஆட்டி,

பாவை, கொழுந்து, மணியெனத் தெய்வமுறறுரைப்ப, கண்ணங் ஒடுங்கி நிற்ப,

சென்னியையும் நாட்டத்தையுமுடைய வாயச்சி, நகைச்சி, கண்டி, வளைத்

தோள், முலைச்சி, ஏந்தி, உடுத்துப் போர்த்தோள், கொற்றவை,

தையலாகிய குமரியும் அருளினுளென வினைமுடிக்க

உரைப்பாட்டிமுடை - உரைப்பாட்டை நடுவேமடுத்தல்.

நாக நாறு.....பலி

முன்றிலே

(இ - ள்.) கண்ணுதலுடைய பாகத்தை

ஆளுதலுடையாளுடைய பலி கொள்ளுமுன்றிலில் எவ்விடத்தும்

மணநாறும் சுரபுன்னையும் நரநதையும் நிரல்படப் பூத்தன; ஆச்சாவும்

சந்தமும் உயர்ந்துபூத்தன: சேமரமும் மாமர மும் செறிந்து

பூத்தனவென்க.

செம்பொன் வேங்கைதிரு

முன்றிலே

(இ - ள்.) பிசுற நீங்காதுவார்டும்

சடைமுடியினையுடையாளுடைய திரு முன்றிலில், வேங்கைகள்

செம்பொன்னைப்பூத்துச் சொரிந்தன; நல்லிலவற் களின் கொம்புகள்

செவ்விதழைப்பூத்துச் சொரிந்துருவித்தன; புன்கு பொங்க ராகிய
வெள்ளியபொரிகளைச் சிந்தினவெனக.

ருவித்தன, விகாரம். பொங்கர் - கொம்புமாம்; பொதுளலுமாம்.
மரவம் பாதிரி..... திரு

முன்றிலே

(இ - ள்.) திருமாதரு இளையானது திருமுன்றிலில், மணங்கமழும் வெண்
கடம்பும் பாதிரியும் புன்னையும் குராவும் கோங்கமுமாகியவிலை மலர்ந்தன;
இக்கொம்பரின் மீதே வண்டினம் தேனினத்தோடே
பாமிமென்க.

யாழினதரவம்போலப்

அ, இடைச்சொல். இவைமுன்றம் முன்றிற்சிறப்பு.

உத்பு

சிலப்பதிகாரம்

கொற்றவை கொண்ட..... குலனே குலனும்

(இ - ள்.) இறைவி அணியாகக்கொண்டனவற்றைக் கொண்டிரின்ற இச்
சாலினி முன்செய்த தவம் எத்தவங்கொல்லோ, இவள்பிறந்த குடியின்கட்
பிறந்த விற்கொழிவைல்ல மறவாருலமே குலமென்பதாமென்க.

ஐயை திருவின்..... குலனே குலனும்

(இ - ள்.) இந்த

வரவின்படம்போலும்

ஐயையுடைய அழகிய கோலத்தைக் கொண்டிரின்ற இவ்
அல்குலையுடையாள் முன்செய்த தவம் எத்தவங்கொல்

லோ, இவள்பிறந்த குடியின்கட்பிறந்த
எயினர் குலமே குலமென்பதாமென்க.

அம்பைச்செலுத்தும்

வில்லையுடைய

திரு - அழகு.

பாய்கலைப்

பாவை.....குலனே

குலனும்

(இ - ள்.) கலைப்பாவையின் கோலத்தைக் கொண்டுநின்ற
அழகியதொடி யையுடைய இச்சாலினி முன்செய்த தவம்
எததவங்கொல்லோ, இவள்பிறந்த குடியின்கட்பிறந்த
முங்கிள்வில்லையுடைய எயினர்குலனே குலமென்பதூஉ மென்க.

இவைமுன் றும், ¹ “வாடா வள்ளி வயவ ரோத்திய” என்பதனான்,
வள்ளி

கூத்து; என்னை ? ² “மண்டம ரட்ட மறவர் குழாத்திடைக், கண்ட
முருகனுங்

கண்களித்தான் — பண்டே, குறமகள் வள்ளிதன் கோலங்கொண் டாடப்,
பிறமக னோற்றாள் பெரிது” எனவரும்.

ஆணைத்தோல்

போர்த்து.....நடுக்கின்றிபேறிற்பாய்

(இ - ள்.) தேவர்கள்வணங்க நான்மறைக்கும் மறைப்பொருளாய்த் தன்னை
வழிபடுவோர் ஞானத்தின்கண் எழுங்கொழுந்தாயச் சலிப்பின் றிறிற்றினுந்
புலித்தோலையுடுத்தி யாணைத்தோலைப்போர்த்துக் கானத்தின்மீதே எருமையின
பசுந்தலைமேல் நின்றாய்; இஃது என்னமாயந்தானென்க.

கானவெருமையெனினுமமையும் எருமை, சாதிப்பெயர்

வரிவளைக்கை வாளேந்தி.....விளக்காகி யேறிற்பாய்

(இ - ள்.) அரியும் அரனும் அயனுமாகிய இவர்களிடையகமலத்தே
நிலைபெற நின்றுவிளங்கும் விரிந்த கதிர்களையுடைய விளக்காகிநிற்கினறநீ

வளையணிந்த
கையாலே வாளையேந்திப் பெரிய மயிதாசுரனைச் செற்றுக் கரிய முறுக்குண்ட
கொம்பையுடைய கலையின்மீதே நிலைபெற்றாய்; ஆகையால் இஃது என்னமாய்
மோவென்க.

சங்கமுஞ் சக்கரமும்.....மறையேத்த
வேறிற்பாய்

(இ - ள்.) கங்கையைச் சடைமுடியின்மீதணிந்த இரைவளைது
இடப்பக் கத்திற்குரிய இரை நவிகொண்டவுருவாய் மறைகள்போற்ற
அவற்றிற்குந்தோன் சூமல் நிற்கின்றதே சங்குசக்கரங்களைக்
கையிலேந்திச் சிவந்தகண்ணையுடைய

¹ தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், கு. 6.

" " " " த. மேற்.
கஉ.—வேட்டுவவ்ரி.

நடக்க

அரிமாளுகிய சினவிடையின்மீதேநின்றாய்; ஆகையால், இஃது
என்னமாயமோ
வென்க.

இவைமூன்றும் முன்விலைப்பாவல்.

ஆங்கு—(இ - ள்.) அவ்விடத்து,

கொன்றையுந் துளவமும்.....கூத்துள்

படுமே

(இ - ள்.) கொன்றைமலரையும் துளபத்தையும் கலந்துதொடுத்த மலர்
செறிந்த மாலையை உத்தரீயமாகவிட்டு அசுரர் போரின் கண்ணேவாடிப்படி அம்
ரர்போரின் கண் ஆடிய கூத்து ஆடுதற்கு ஈண்டு உள்படுமென்க.

இது வென்றிக் கூத்து.

ஆய்பொன்னரிசசிலம்பும்.....மலர்மாரிகாட்டும்போலும்

(இ - ள்.) அழகிய பொன்னாறசெய்த அரிபொருந்தியசிலம்பும் சூடகமும்
மேகலையும் ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப வஞ்சித்துப்பொரும் போரவல்ல வானவுணர் போர்
சாயும்படி நங்கை மரக்கான்மேனின்னு வாட்கூத்தை ஆடாநிற்கும்;
அங்ஙன மாடுமிடத்து வாணோர் இவளுடைய காயாமலர்போலுமேனியை
ஏத்துகையாற் பொழியும் மலர்மழையை அக்கூத்துக் காட்டாதிராதெனக.

இது கூத்துப்படுத்தல்.

உட்குடைச சீனார்.....

.....காட்டும் போலும்

(இ - ள்.) மாற்றார்க்கு உட்குதலைக்கொடுக்கும் சீனாரிடத்துத்

தனக்கிணை

யில்லாதவீரன் நிரைகொள்ளத் தலைப்பட்டவிடத்து அவற்குப் போர்ப்பூவாகிய
வெட்சி மலரைச்சூட்டுதற்கு வெள்ளிய வாளுழத்தியும் வேண்டும்; அங்ஙனம்
அவளும் உடன் செல்லக்கருதியவழிப் பகைவருநர்க்குமுந்த
காட்டிடத்துள்ள காரி யென்னும்புள் தனது கடியுருரலாலே
நிற்குமன்றோவெனக.

அவர்க்குவருங்கேட்டினை முன்னறிவித்து

வாளுழத்தி - கொற்றவை. இது கொற்றவைநிலை. அஃதாவது ¹

“ஆளி மணிக்கொடிப் பைங்கிளிப் பாயகலைக், கூளி மலிபடைக்

கொற்றவை - மீளி, யரண்முருங்க வாசோள் கருதி னடையார்,

முரண்முருங்கத் தான்முந் துறும்” எனவரும். இது வேட்சி.

கள்விலை யாட்டி.....செல்லும் போலும்

(இ - ள்.) கள்விற்குமவள் இவன பழங்கடன்கொடாமையிற்

பின் கட்கொடாது மறுப்ப, அதுபொருதவீரன் அந்நிலையே

வில்லைக்கையிலேந்திப் புண்ணியித்தமும் தன்கருத்திற்கேற்பச்சேறலிற்

பகைவார்நிரைகொள்ளுதலைக்கருதிப் போருதலைச்செய்யும்; அங்ஙனம்

போங்கால் தான்கைக்கொண்ட ஆளிக்கொடி யையுயர்த்துக்

ஐயன் மார் முன்னாட் கரந்தையாரலறும்படி கைக்கொண்டிவந்த
இனநிரைகள், கள்விற்கும வளும் நல்ல வேய்த்தொழிலை ஆராயுமவனும்
புண்ணிமித்தங்கூறுமவனும் என்று சொல்லப்பட்ட இவர்கள்

முன்றிலின்கணிதைந்தன; நீ இவற்றைக் காணாயென்க.

கயமலருண் கண்ணாய்.....முன்றி னிறைந்தன

(இ - ள்.) பெரிய மலர்போலும் கண்ணையுடையாய்! நின் னயன்மார் அயலவருர் அலறும்படி தலைநாளிற் கைக்கொண்டுபோந்த நல்ல ஆனிரைகள், நயமில்லாதமொழியையும் நரைத்து நீண்டதாடியையுமுடைய எயினரும் அங்ஙனமுத்த எயிற்றியருமாகிய இவர்கள் முன்றிலின்கண் நிறைந்தன ; இவற் றைக் காணாயென்க.

இவைமூன்றும் * கோடையென்னுந்துறை. கண்டார்கூற்று.

துறைப்பாட்டுமடை - துறைப்பாட்டுக்களை நடுவேமடுத்தல்.

சுடரொடு திருதரும்.....விலையே

(இ - ள்.) கதிர்வனுடையவெம்மை உயிர்களை வருத்தாமல்

அதனைத்தாங்கி

அவனுடனே சுழன்றுதிரிதருதலைச்செய்யும் தெய்வவிருடிகளும் தேவர்களும் ஆகிய இவர்கள் இடர்கெடும்படி அருள்செய்யும் நினதடியிணையைத் தொழு தேம்; கொலையையும் வலியையுமுடைய எயினர்பெறும் வெற்றிக்கு விலையாக நின்னடியைத்தொட்டுச் சூளுற்ற கடனாகிய மிடற்றினின் றுமிழும் குருதியா கியவிதனைக் கொள்ளுவாயாகவென்க.

அணிமுடி

யமரர்தம்.....அடுவிலையே

(இ - ள்.) அழகிய முடியையுடைய அமரர் தம்மரசனோடுவந்து பணி தலைச்செய்யும் நீலமணிபோலும் உருவினையுடையாய்! நின் மலரடியைத்தொழு தேம்; நிரைத்திரளைப்பெறும் விறலையுடைய எயினர்கள் பகையைபடுத்தற்குக் காரணமான விலையாக இடுங்கடனாகிய நினத்தோடுகலந்து உகாநின்ற பவியாகிய இதனைக் கொள்ளுவாயாகவென்க.

குருதிப்

துடியொடு சிறுபறை.....பலிமுக மடையே
(இ-ள்.) துடியுடனே சிறுபறையும் கொம்பும் வெடித்தலுண்டாகமுழங்க
அரையிருளில் எயினர் இருப்பிடத்தினின் றுவருகின்றவர் கொல்லும்புலியனை

- ¹ தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், கு. ச.
- ² “வேல்வடித்துக்கொடுத்தல் கொல்லற்குக்கடனே” புறநா. ௩௧௨.
- ³ கொடையென்றுத்திறையாவது—தாம் கொண்டதிரையை இரவலர்க்கு வரை
பாதுகொடுத்து மனமகிழ்தல்.

௧௨.—வேட்டுவவரி.

௩௩௧

யவர் முன்னாளில் நின்னடியைத்தொட்டுச் சூளுற்ற கடனாகிய
துஞ்சொரிசின்ற குருதியாகியபலியைக் கொள்ளுவாயாகவென்க.
மிடற்றினின்

இவைமுன்றும் அவிப்பலி; தருகியாலியென்பாருமுளர்; என்னை
? “நச்

சிலைவேற் காளைக்கு நாளையே கொற்றவை, கைச்சிலையு நல்கும்யாங்
காணேங்

கொள்—மிச்சில்கூர், வாளின்வாயத் தீண்டாத வார்குருதி
மெயசாய்ப்பத்,
தாளின்வாய வீழ்த்தான் றலை” என வருமாதலின்.

வம்பலர் பல்வி.....பிறையுடன்

சேர்த்துவாய்

(இ - ள்) சங்கரி, அந்தரி, நீலி. சடையாகிய முடிமீதே
பாம்பைப் பிறையோடேமுடித்தோய்! வழிப்போவார்மிக்கு அவரை நலி
ந்துகொள்ளும் பொரு ளாகியவளம் வழிதோறுமுண்டாவதாக; அதற்கு

விலையாக இப்பலிக்கடனை உண்பாயாவென்க.

துண்ணென் றுடியொடு.....

...இருந்தருள் செய்குவாய்

(இ - ள்.) தேவர்கள் அமுதத்தையுண்டும் சாவ ஒருவருமுண்ணாத
நஞ்சை புண்டும் சாவாதிருந்தருள்கின்ற நீ கேட்டார் துட்கென்றிடத்
துட்கொட்டு

தலோடே பகைவர் தஞ்சுதலுற்றபொழுதில் ஊர்க்கொலைசெய்யும் கண்ணோட்ட
மில்லாதமறவர் நினக்கிடும் கடனாகிய இதனை உண்பாயாகவென்க.

பொருள்கொண்டு.....

.....செய்குவாய்

(இ - ள்.) நின்மாமன்செய்த வஞ்சமாகிய முருதின்மீதேநடந்து
அதனைச் சாயத்து உருளுதலையுடைய சகடத்தையும்
உதைத்தலைச்செய்யுநீ வழிப்போ வார்பொருளைக்கொண்டு அவர்க்குப்
புண்ணைக்கொடுப்பினல்லது அவர்மாட்டு அருளுதல் சிறிதுமில்லாத
எயினரிடும் கடனாகிய இதனை உண்பாயாகவென்க.

இவைமூன்றும் பலிக்கோடை.

மறைமுது முதல்வன்.....

..விறல்வெய் யோனே.

(இ - ள்.) முதியமறையையுண்டாக்கிய பிரமன்பின்னோனாகிய
குறுமுனி பொருந்திய சந்தனம் அகில்முதலிய மாங்களாற
சுமைமிக்குயர்ந்த பொதியிற் பொருப்பனாகிய
வெற்றியைவிரும்பும்பாண்டியன் பகைவருடைய முனைவிடமும்
அவரமீட்குந்தொழிலும் பாழ்படும்படி வெட்சியைச் சூடுவானாக வென்க.

¹ 'துறை' என முற்கூறியவதனால், கொற்றவைக்குப்

பரவுக்கடம்பூண்டலும் கொள்ளப்படும்; என்னை? ² வந்த நிரையி
னிருப்பு மணியுட, நெந்தலை நின றிலையாந்தருது—முந்துநீ, மற்றவை
பெற்று வயவேந்தன் கோலோங்கக், கொற்றவை கொற்றங் கொடு."

இது, கூத்தாற்பெற்றபெயர்.

இது, பஃறழ்சைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

கஉ.—வேட்டுவவரி முற்றிற்று.

¹ இதனை கஉ0-ஆம் பக்கத்திற்கான்க.

² பெரும்பொருள் வினக்கம்; இது புறத்திரட்டிற்கண்டது.

பதின்முன்றாவது

புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

பெண்ணணி கோலம் பெயர்ந்தபிற்பாடு
புண்ணிய முதல்வி திருந்தடி பொருந்திக்
கடுங்கதிர் வேனிலிக் காரிகை பொறுஅள்
படிந்தில சீறடி பரல்வெங் கானத்துக்

௫. கோள்வ லுளியமுங் * கொடும்புற் றகழா

¹ வாள்வரி வேங்கையு மான்கண மறலா
வரவுஞ் சூரு மிரைதேர் முதலையு

முருமுஞ் சார்ந்தவர்க் குறுகண் செய்யா
செங்கோற் றென்னவர் காக்கு நாடென

க0. வெங்கணும் போகிய விசையோ பெரிதே
பகலொளி தன்னினும் பல்லுயி ரோம்பு

நிலவொளி ; விளக்கி நீளிடை மருங்கி
 னிரவிடைக் கழிதற் கேத மில்லெனக்
 குரவரு நோர்ந்த ஓ கொள்கையி னமர்ந்து
 கடு. கொடுங்கோல் வேந்தன் குடிகள் போலப்
 படுங்கதி ரமையம் பார்த்திருந் தோர்க்குப்
 பன்மீன் றுனையொடு பாற்கதிர் பரப்பித்
 தென்னவன் குலமுதற் செல்வன் றேன்றித்
 தாரகைக் கோவையுஞ் சந்தின் குழம்புஞ்

டு. உளியம் - கரடி. கஉ. நீளிடை - காடு.

கசு. குரவர் - கவுந்தியடிகள்.

கசு. படுங்கதிரமையம் பார்த்திருந்தாராக.

கசு. தாரகைக்கோவை - தாரகைபோலுங்கோவை; என்றது

ஏகாவலி வடம்.

1 "உருமு முரகு தரவுத் தப்பா, காட்டு மாவு முறகன் செய்பா"
 பாண். சஉ - க.

பெரும் (பி-ம்.) * 'கொம்புறி' + 'தென்னவன்னக்கு தாடென்மெக்கறம்'
 நீளிட' ; 'கொள்கையிருத்தி'

§ 'விளக்கு

கஉ. — புறஞ்சேரியி றுத்தகாதை.

உ௦. சீரிள வனமுலை சேரா தொழியவுந்

தாதுசேர் கழுநீர்த் தண்பூம் பிணையல்

போதுசேர் பூங்குழற் பொருந்தா தொழியவுந்

பைந்தளி ராரமொடு பல்பூங் குறுமுறி

செந்தளிர் மேனி சேரா தொழியவு

உ௧. மலயத் தோங்கி மதுரையின் வளர்ந்து

¹ புலவர் நாவிற் பொருந்திய தென்றலொடு

பானிலா வெண்கதிர் பாவைமேற் சொரிய

வேனிற் திங்களும் * வேண்டுதி யென்றே

பார்மக ளயா † ஷயிர்த் தடங்கிய பின்ன

உ௨. ராரிடை யுழந்த மாதரை நோக்கிக்

கொடுவரி மறுகுங் குடிஞை கூப்பிடு

மிடிதரு முளியமு ‡ மிணையா தேகெனத்

தொடிவளைச செங்கை தோளிற் § காட்டி

¹ மறவுரை || நீத்த மாசறு கேளவி

உ௩. வனமுலைசேராதொழிய - வண்ணமுலையைச்

சேராதொழியவென்க.

உ௪. பைந்தளிர் : தளிர், முதலுக்கு அடை.

கக - உச. தாரகைக்கோவை முதலான

மூன்றுபகுதியும்.....[தன்மத் துடனே கொள்க.]

(கஅ)தோன்றிப்(உஎ)பாவைமேற்சொரியவென்றார்,

கதைசொல்லுகிறவர்.

நிலாவைச் சொரிந்தவளவிலே இவளுக்குப் பிரியமாகப் பண்டை

வேனிற் காலமும் வேண்டிதியேயென்று மாதரைநோக்கிச்சூறினாள்;
அன்றியும், சந்தனத்தளிரோடே அல்லாத தளிரும்
மேனியைச்சேராதொழியவும்;.....இது முதுவேனிற் காலம்.

இவை இவை பெறுதொழியவும் நிலவிற்பசுங்கதிரும் தென்றலும்

பாவை
மேற்சொரியச்செல்வன்றோன்றப் பார்மகள் அயாவயிர்த்த அடங்குகின்றான்
இவை இவ்வாறெழியவும் பானிலா வெண்கதிரைச்சொரிதற்குவேனிற்றிற்களும்
விரும்புவதாயிற்றன்றோவென் றடங்கினுளென்பதுங்கொள்க.

‘தென்றலெடு’ என்பது வேறுவினையொடு.

நக. மறுகும் - திரியும் குடிஞை - கோட்டான்; பேராந்தை.

நக - உ. உளியமும் இடிக்கும். மறுகும், கூப்பிடும், இடிதரும்

முற்று.

நக. செங்கை தோளிற்காட்டி - அவள்கையைத் தன்றோளிலே

சேர்த்தி.

நக - நு. கேள்வியுறவுரை - கேள்வியையுடையாரது அறவுரை.

¹ உடு - க: சிலப்பதிகாரம், கக: கந0 - கக.

² கச - டு. “ க0: டு - எ.

(வி - ம.) * ‘வேண்டியின்றே’ † ‘உயிர்ப்படங்கிய’
‡ ‘கொட்டி’ || ‘தீர்த்த’
‡ ‘இவ்வாறு’ கக.ச சிலப்பதிகாரம்

நடு. யறவுரை கேட்டாங் * காரிடை கழிந்து

† வேனல்வீற் றிருந்த வேய்கரி கானத்துக்

கான வாரணங் கதிர்வர வியம்ப

வரிநவில் ! கொள்கை மறைநூல் வழக்கத்துப்
புரிநூன் மார்ப நுறைபதிச் சேர்ந்து

சு௦. மாதவத் தாட்டியொடு காதலி தன்னையோர்
திதுதீர் சிறப்பிற் சிறையகத் திருத்தி
யிழுமுள் வேலி நீங்கி யாங்கோர்
நெடுநெறி மருங்கி னீர்தலைப் படுவோன்
காதலி தன்னொடு ஓ கானகம போந்ததற்

சு௧. கூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தனன் கலங்கி
யுட்புலம் புறுதலி னுருவந் || திரியக்
கட்புல மயக்கத்துக் || கௌசிகன் றெரியான்
கோவலன் பிரியக் கொடுந்துய ரெய்திய
மாமலா நெடுங்கண் மாதவி போன்றிவ்

சு௨. வருந்திறல் வேனிற் கலர்களைந் துடனே
வருந்தினை போலுநீ மாதவி யென்றோ
பாசிலைக் குருகின் பந்தரிற் பொருந்திக்

சு௭. கானவாரணம் - காட்டுக்கோழி சு௮. வரி - பாட்டு

சு௯ - சு. மறைநூல் வழக்கத்துப் புரிநூன்மார்பர் -

அம்பணவர் ; வழக்கம் - தப்புதல்.

சு௧. சேமமுள்ளதோரிடத்து இருத்தி.

சு௨. இழுமுள்வேலி - சுற்றும் வேலியையுடைய

இவர்களிருக்கிறவிடம்.

சு௩. நீர்தலைப்படுகை - சந்திபண்ணுகை.

சு௭. கட்புலமயக்கத்து - கண்ணிறபிரபையற்றதாதலால் ; தன்

அறிவு மயக்கத்தாலென்றுமாம். கவுசிகன் - கோசிககோத்திரத்தான் ;
பெயருமாம். இவன் மாதவி கடையாயினோரந்தணன் ; தெரியான் -
வென்று அயிர்த்து.

அவனோ அல்லனோ

நூ. குருகு - குருக்கத்தி.

சக - நூ. கோடையால் எழுந்தபூவெல்லாம் உதிர்ந்து

பொலிவழிந்து

நின்றதனைக்கண்டு மாதவியைப்போலப் பொலிவுழிந்தனையென்று
தீழற்பொருந்தினான் ; மாதவி - குருக்கத்தி.

குருக்கத்தி

(பி - ம.) * 'ஆனிட' † 'வேனில்' ‡ 'கொள்கையின்மறை'
|| 'திரியாக்' § 'கோசிகன்' தெரியான்'

§ 'அனம்'

கரு.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

நூ.நூ

கோசிக மாணி கூறக் * கேட்டே

பாதுநீ கூறிய ஷுராயீ † திங்கெனத்

நூ. தீதிலன் கண்டே நெனச்சென் நெய்திக்

கோசிக மாணி கொள்கையி னுரைப்போ

1 னிருநிதிக் கிழவனும் பெருமனைக் கிழத்தியு
மருமணி யிழந்த நாகம் போன்றது
மின்னுயி ரிழந்த யாக்கை யென்னத்

கூ0. துன்னிய சுற்றந் துயர்க்கடல் வீழ்ந்தது
மேவ லாளர் யாங்கணுஞ் ; சென்று
கோவலற் றேடிக் கொணர்கெனப் பெயர்ந்ததும்
பெருமக னேவ லல்ல த் தியாங்கணு
மரசே தஞ்சமென் றருங்கா னடைந்த

கூ1. வருந்திறல் பிரிந்த வயோத்தி போலப்
பெரும்பெயர் மூதூர் பெரும்பே துற்றதும்
வசந்த || மாலைவாய் மாதவி கேட்டுப்
பசந்த 1 மேனியள் படர்நோ யுற்று
நெடுநிலை மாடத் திடைநிலத் தாங்கோர்

எ0. படையமை சேக்கைப் பள்ளியுள் வீழ்ந்ததும்
வீழ்துய ருற்றோள் விழுமங் ** கேட்டுத்
தாழ்துய ரெய்தித் தான்சென் றிருந்தது
மிருந்துய ருற்றோ ளிணையடி தொழுதேன்
வருந்துயர் 1† நீக்கென மலர்க்கையி னெழுதிக்——

நூ. 1 தீதிலன்கண்டேன் - கோவலனை இவன் கண்டேனென்று
பொருந் தினுன் ; கண்டேனென்றவார்த்தையால் அயிர்த்து.

நூ. (பா) பெருமனைக்கிழாள் - கோவலன் மாதா.

கூக. பெருமகன் - தயரதன்.

கூஎ. இவர்கள் பெயர்ந்தபடியை வசந்தமாலை சொல்லக்கேட்டு.

கூஅ. மேனியள் - மேனியையுடையளாய்.

எக. துயருற்றோள் - மாதவி. எஉ. தான் - கோசிகன்.

எங. இணையடி - கோசிகனது அடிகள்.

¹ இஎ - சு0 = மணிமேகலை, எ: ககக - க.

(பி - ம்.) * 'கேட்டேன்பாது' † 'இன்னெனத்' ‡ 'போகிக்' §

'பாவது மரசே' || 'மாவமாதவி' ¶ 'மேனியொடுபடர்' ** 'கண்டு'

†† 'நீர்தனை' ‡‡

சிலப்பதிகாரம்

எடு . கண்மணி யணையாற்குக் காட்டுக வென்றே
மண்ணுடை முடங்கன் மாதவி யீத்தது
* மீத்த வோலைகொண் டிடைநெறித் திரிந்து
தீத்திறம் புரிந்தோன் சென்ற தேயமும்
வழிமருங் கிருந்து மாசற வுரைத்தாங்

அ0. கழிவுடை யுள்ளத் தாரஞ ராட்டி
போதவிழ் புரிசுழற் பூங்கொடி நங்கை
மாதவி யோலை † மலாக்கையி னீட்ட
அடனுறை காலத் துரைத்தநெய் வாசங்
குறுநெறிக் கூந்தன் மண்பொறி யுணர்த்திக்

அடு. காட்டிய ‡ தாதலிற் கைவிட லீயா
னேட்டகம் விரித்தாங் கெய்திய துணர்வோ
னடிகள் முன்னர் யானடி வீழ்ந்தேன்
வடியாக் கிளவி § மனக்கொளல் வேண்டுங்
குரவார்பணி யனறியுங் குலப்பிறப் பாட்டியோ

கூ0. டிரவிடைக் || கழிதற்கென்பிழைப் பறியாது
 1 கையறு நெஞ்சங் கடியல் வேண்டும்
 பொய்தீர் காட்சிப் புரையோய் போற்றி
 யென்றவ ளெழுதிய விசைமொழி யுணர்ந்து
 தன்றீ திலனெனத் தளர்ச்சி நீங்கி

எசு. மண்ணுடைமுடங்கல் - இலச்சிணையையுடைய

அக. கூடினகாலத்துப் பூசின புழுகுநெய்.

இலச்சிணையிடுவார்..... யாலிடுவதும் ஒருகுறி; நாற்றம் அறிவிக்குமாதலின்.

அசு. கூந்தல் மண்பொறி - கூந்தலாலிட்ட இலாஞ்சனை.

அடு. நாற்றம் அறிவித்ததாதலால் தான் விடுகலனாய்.

அஅ. மனக்கொளல்வேண்டும் - திருவுளத்து அடைக்கவேண்டும்.

கூ0 - கூக. இரவிடைக்கழிதற்கு யான் செயதகுற்றம் ஈதென்றறியாது நெஞ்சம் கையறுநின்றது; அதனைப் பொறுக்கவேண்டும்; இது மாதவிகருத்து. இனிப்பிதாவுக்கு, இரவிடைக்கழிதல் காரணமாக யான்செயதகுற்றம் பாராது கையறுநெஞ்சம் கடியல்வேண்டுமென்க.

கக. இசைமொழி - வாசுகம்.

அசு - கூக. உணர்வோன் இசைமொழி யுணர்ந்தெனக்கூட்டுக.

1 கூக - உ: இ - கொ. கு. கூக - உரை, மேற்.

(பி - ம்) * 'சய்த்த' † 'மலர்க்கைநீட்ட' ‡ 'காதலிற்' §

'கழிதற்கியான்'

'மனங்கொளல்'

கூக.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

கூடு. யென்றீ தென்றே யெய்திய துணர்ந்தாங்
 * கெற்பயந் தோற்கிம் மண்ணுடை முடங்கல்
 பொற்புடைத் தாகப் பொருளுரை பொருந்தியது
 மாசில் † குரவர் மலரடி தொழுதேன்
 கோசிக மாணி † காட்டெனக் கொடுத்து

கூடு. நடுக்கங் களைந்தவர் நல்லகம் † பொருந்திய
 விடுக்கண் களைதற் கீண்டெனப் போக்கி
 மாசில் கற்பின் மனைவியொ டிருந்த
 வாசில் கொள்கை யறவிபா லணைந்தாங்
 காடியல் || கொள்கை யந்தரி கோலம்

கூடு. ¶ பாடும் பாணரிற் பாங்குறச சேர்ந்து
 செந்திறம் புரிந்த செங்கோட் டியாழிற்
 றந்திரி கரத்தொடு திவவுறுத் ** தியாஅத்
 தொற்றுறுப் புடைமையிற் பற்றுவழிச சேர்த்தி
 †† யுழைமுதற் கைக்களை யிறுவாய்க் கட்டி

கூடு. வரன்முறை வந்த மூவகைத் தானத்துப்
 பாய்கலைப் பாவை பாடற் பாணி
 யாசான் றிறத்தி னமைவரக் கேட்டுப்
 பாடற பாணி யனைஇ யவரொடு
 கூடற் காவதங் கூறுமி னீரெனக்

கூடு. (பா) எய்தியதுரைத்தல் - தான்போந்தகாரணஞ்சொல்லுதல். கூடு.
 நடுக்கங்களைநது - நீ நடுங்குகிற நடுக்கத்தைவிட்டு. அவர் நல்லகம்

பொருந்திய - மாதாபிதாக்கள் இதயம் பொருந்தின.

க00. விதனம்களேதற்கு எழுவாயாகெனப்போக்கி.

க0ச. அந்தரி - கொற்றவை. க0டு. பாடிம்பாணர் - அம்பணவர். க0சு.

செங்கோட்டியாழ் - அம்பணவாயாழ்.

க0அ. ஒற்றுறுப்பு - நரம்பினும் பத்தரினும் தாக்குவதோர் கருவி. ககஉ.

ஆசான்றிறம் - கார்தாரம்; ஆசானென்று ஒருபண்ணிற்குப் பேரா ஆவும்

இசைத்தமிழிற்கூறுப.

ககக. பாணி - பாட்டு. (பா.) அளவி - கலந்து.

(பி - ம.) * 'எற்புத்தார்க்கிம்' † 'குரவர் மாண்புடையினையழக்கோகி,
‡ 'கொடுக்கெனக்கொடுத்து' § 'பொருத்தியல்விடுக்கண்களைத்தந்தேன்' || 'கொள்கையின்' ¶ 'பாடிபாணரிற்பாங்குறப்பொருத்தி' ** 'யார்த்து'
†† 'குரங்குதம்'

சக

ககஅ

சிலப்பதிகாரம்

- ககடு. காழகிற் சாந்தங் கமழ்பூங் குங்கும
நாவிக் குழம்புநலங்கொ டேய்வை
மான்மதச் சாந்த மணங்கமழ் தெய்வத
தேமென் கொழுஞ்சே ருடி யாங்குத்
தாதுசேர், கழுநீர் சண்பகக் கோதையொடு
கஉ0. மாதவி மல்லிகை ¹ மனைவளர் முல்லைப்
போதுவிரி தொடையற் பூவணை பொருந்தி
யட்டிற் புகையு * மகலங் காடி
முட்டாக் கூவியர் மோதகப் புகையு

மைந்தரு மகனிநு மாடத் தெடுத்த

- கஉஓ. வந்தீம் புகையு மாகுதிப் புகையும்
பல்வேறு பூம்புகை யனைஇ வெல்போர்
விளங்குபூண் மார்பிற் பாண்டியன் கோயிலி
னளந்துணர் வறியா வாருயிர் பிணிக்குங்
கலவைக் கூட்டங் காண்வரத் தோன்றிப்
கஊ௦. புலவர் செந்நாப் பொருந்திய நிவப்பிற்
பொதியிற் றென்றல் போலா † தீங்கு
மதுரைத் தென்றல் வந்தது காணீர்
நனிசேய்த் தன்றவன் றிருமலி முதுர்
* தனிநீர் கழியினுந் தகைக்குந ரில்லென

ககசு. தேயவை - சந்தனக்குழம்பு. கக௭. மான்மதம் - கத்தூரி.

ககஅ. இவையாகிய தேமென்கொழுஞ்சேறென்க;
மெல்லிய அழகிய குழம்புகலந்து; ஆடி - கலந்து.

வாசம்பொருந்திய

கஉ௦ - உக. இவையாகிய போதுவிரிதொடையல்.

கஉ௨ - சு. ஆகிய பல்வேறு பூம்புகையனைஇயென்க.

கஉஅ. உணர்வறியா - உணர்வால் அறியா.

கஉக. கலவைக்கூட்டம் - பரிமளக்கூட்டம்.

கஉஅ - சு. அளத்தற்கரியகலவை வெளிப்படத்தோன்றி.

கஉக - ஈஉ. தோன்றிவந்ததென்க. ககசு. நில்லென்பாரில்லை.

1 " மனைமரத், தெல்லுமமௌவல் " (குறந். ௧௧); " இல்லெழு
முல்லுபொடு மல்லிகையங்கி " (பெருங். ௧. ௩௩ : ௪௩.)
பெரும்பாணர்மப்படை, ௩௧ - ௪௧.
(பி - ம்.) * 'ஆலங்காடி' † 'நங்கோர்' .

௧௩.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

௩௩௩௩

௧௩௩. முன்னுண் முறைமையி னிருந்தவ முதல்வியொடு
* பின்னையு மல்லிடைப் பெயர்ந்தனர் பெயர்ந்தாங்

கருந்தெறற் கடவு ளாகன்பெருங் கோயிலும்
பெரும்பெயர் மன்னவன் பேரிசைக் கோயிலும்
பால்கெழு சிறப்பிற் பல்லியஞ் சிறந்த

௧௩௪. காலே முரசுக் கணைகுர † லோதையு
1 நான்மறை யந்தணர் நவின்ற † லோதையு

மாதவ ரோதி மலிந்த லோதையு
மீளா வென்றி வேந்தன் சிறப்பொடு
வாளோ ரெடுத்த நாளணி முழுவமும்

௧௩௫. போரிற் கொண்ட பொருகரி முழக்கமும்
வாரிக் கொண்ட வயக்கரி முழக்கமும்
பணைநிலைப் புரவி யாலு மோதையுங்

* கிணைநிலைப் பொருநர் வைகறைப் பாணியுங்
கார்க்கட லொலியிற் கலிகெழு கூட

௧௩௬. லார்ப்பொலி யெதிர்கொள வாரஞர் நீங்கிக்

ஞாவமும வகுளமுங் கோங்கமும் வேங்கையு
மாவமு நாகமுந் திலகமு மருதமுஞ்
சேடலுஞ் செருந்தியுஞ் செண்பக வேங்கலும்
பாடலந் தன்னொடு பன்மலர் விரிந்து

ககரு.

முன்னாண் முறைமையின்-நிலவிலே வைகறைக்காலத்தேபுறப்பட்டி.

ககௌ. (பா) அருந்திறமகடவுள் - ஆலவாயான்முதலிய

தெய்வங்கள்.

கச௦. காலேமுரசம் - பள்ளியெழுச்சி முரசு.

கசக. முனிவர் ¹ சத்திர மோதுகிற வோகை.

கசஉ.இருடிகளுடைய சிறுகாலை அனுட்டான்வோகை.

கசந - ச. வேந்தன்சிறப்புடையராய வாளோரெடுக்க்தமுழவு;

வாளோர் - வீரர்; வீரர்க்கு அரசன் வரிசையாகக் கொடுத்தமுழவு.

கசௌ. பனை - பந்தி கசஅ. பொருநர் - வைகறைபாடுவார்.

கச௦ - ரு. ஆகிய ஆர்ப்பொலி

கருஉ. திலகம் - மஞ்சாடிமரம்.

கருக - ச. மாவமுதலியன கோட்டுப்பூ.

¹ பரி. பக. கரு: "தான்மறை" ² பு. வெ. பாடான். கஅ.

³ சத்திரம் - வகைவேதசாகையில் அருணத்தில் ஐந்தாம்பிரிவு, கஅ.

(பி - க) கரு: 'தின்னரும்' † 'ஓசையும்' ‡ 'ஓசையொடு' கச௦

சிலப்பதிகாரம்

-கருரு.

குருகுந் தளவமுங் கொழுங்கொடி முகண்டையும்
விரிமல ரதிர லும் வெண்கு தாளமுங்

குடசமும் வெதிரமுங் கொழுங்கொடிப் பகன்றையும்
பிடவமு மயிலையும் பிணங்கரின் மணந்த

கொடுங்கரை மேகலைக் கோவை யாங்கணு

ககடு. மிடைந்துகுழ் பேரகிய வகன்றேந் தல்குல்
வாலுகங் குவைஇய மலர்ப்பூந் துருத்திப்
பால்புடைக் கொண்டு பன்மல ரோங்கி
யெதிரெதிர விளங்கிய கதிரிள வனமுலை
கரைநின் றுதிர்த்த கவிரிதழ்ச செவ்வா

ககடு. * யருவி முல்லை யணிநகை யாட்டி
விலங்குமிரார் தொழுகிய கருங்கய னெடுங்கண்
விரைமலர் நீங்கா வவிரறற் கூந்த
† லுலகுபுரந் தூட்டு முயர்பே ரொழுக்கத்துப்
புலவர் நாவிற் பொருந்திய பூங்கொடி

கருசு. அதிரல் - காட்டுமலலிகை கூதாளம் - கூதாளி, தாளி,
நறுந்தாளி.

கருள குடசம் - வெட்பாலை. கருஅ மயிலை கொடிமல்லிகை.

(கருசு) பன்மலர்விரிந்து (கருசு) கோவை யாங்கணும (ககடு)
அகன்றேந்திய (கருசு) கொடுங்கரையாகிய (ககடு) அல்குல்

சூழ்போகிய

கடுக - சு0 வேனிறபூ அன்றியும், இப்பிணங்கரின் மணநத
மேகலைக் கோவை சூழ்போகிய கரையாகிய அல்குல்.

ககுக - ஈ. தருத்தியாகிய முலை; பால்புடைக்கொண்டு
பன்மலரோங்கி எதிரெதிர்விலங்கிய வாலுங்குலைஇய
மலர்ப்பூந் தருத்தியாகிய கதிரினமுலை. பக்கம்புடைக்கொண்டு மலரோங்கி
ஒன்றையொன்று நெருங்குகின்ற தருத்தி.

பால்புடைக்கொள்ளுகையும் பன்மலரோங்குகையும்
ஒன்றையொன்று நெருங்குகையும் முலைக்குமொக்கும்;
பால்புடைக்கொண்டு பன்மலரோங்கி எதிரெதிர் (பா)
விலங்கியவென்பதனை இரண்டிறகுமேற்கவுரைக்க. பால்புடைக்
கோடல் - சுற்றுப்புடை கொள்ளுதல்.

ககஉ. பன்மரமோங்கியெனவும் பாடம்.

ககச. கவிர் - முருக்கு; மதிலுக்குப் புறமாதலால்.

கடுக - எஈ. கொடுங்கரையாகிய அல்குலையும் தருத்தியாகிய
முலையினை யும் கவிராகிய வாயையும் முல்லையாகிய நகையையும்
கயலாகிய கண்ணையும்—

(பி - ம.) * 'அரும்பலிழ்முல்லை' † 'உலகுபரித்த'

ககஉ.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

ககசக

கஎ0. வையை * யென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி
தையற் குறுவது தானறிந் தணள்போற்
புண்ணிய நறுமல ராடை போர்த்துக்

கண்ணிறை நெடுநீர் கரந்தன ளடக்கிப்

† புனல்யா றன் றிது பூம்புனல் யாறென

௪௭௫. வனநடை மாதரு மையனுந் தொழுது

பரிமுக வம்பியுந் கரிமுக வம்பியு

மரிமுக வம்பியு மருந்துறை யியக்கும்

பெருந்துறை மருங்கிற் † பெயரா தாங்கண்

மாதவத் தாட்டியொடு மரப்புணை போகித்

௧௮௬. தேமலர் நறும்பொழிற் றென்கரை யெய்தி

வானவ ருறையு மதுரை வலங்கொளத்

தானனி பெரிதுந் தகவுடைத் † தென்றாங்

கருமினே யுடுத்த வகழ்சூழ் போகிக்

கருநெடுங் குவனையு மாம்பலுங் கமலமுந்

௧௮௭. தையலுங் கணவனுந் தனித்துறு துயா

மைய || மின்றி யறிந்தன போலப்

பண்ணீர் வண்டு † பரிந்தினைந் தேங்கிக்

கண்ணீர் கொண்டு காலுற நடுங்கப்

போருழந் தெடுத்த வாரெயி னெடுங்கொடி-----

----- அறலாகிய கூரதலையுமுடைய வையையென்னுமகள்

மலராகிய ஆடையை முட்டாக்கிட்டு.

௧௭௭. கண்ணிறைநெடுநீரடக்கி - கண்ணிடத்து நிறைந்த

நெடுநீரை யடக்கி; இடம்நிறைந்த மிக்கநீரையடக்கி;

கண்ணீரென்றுந்தெரிவது.

௧௭௪. இது நீராறன்று பூவாறு. ௧௭௭. அரிமுகவம்பி-

சிக்கமுகவோடம்.

கள்ள - அ. இயக்குந்துறை - கீருள்ளகாலத்து ஓடம்விடுத்துறை.
 களக. மரப்புனை - கட்டுபபுணையில்; ஓடத்திற்
 பருமேறுவாராதலால் தாங்கள்மூவரும் தனியே மரப்புணையிலே
 போனார்களெனக்கொள்க.
 கஅஅ. கள்ளீர்கொண்டு - கள்ளாகிய நீரைக்கொண்டு.

(பி - ம்) * 'என்னும்' † 'புனலாற்றிது' பூம்புனலாறென ‡
 'போது' § 'என்றேயருமின' || 'அன்றி' ¶ 'பரித்துடைத்து'

நீதது

சிலப்பதிகாரம்

ககூ. * வாரலென் பனபோன் மறித்துக்கை காட்டப்
 புள்ளணி கழனியும் பொழிலும் பொருந்தி
 வெள்ளநீர்ப் பண்ணையும் விரிநீ ரேரியுங்
 காய்க்குலைத் தெங்கும் வாழையுங் கமுகும்
 வேய்த்திரட் † பந்தரும் விளங்கிய விருக்கை
 ககூ. ‡ யறம்புரி § மாந்த ரன்றிச சேராப்
 புறஞ்சிறை முதுர் புக்கனர் புரிந்தென்.

கஅக - கஃ. ஆரையில் நெடுங்கொடி மேல்காற்றடிக்க
 அசைகின்றவை,
 வாராதேயென்பனபோல மறித்துக் கைகாட்ட; கோவலனை
 போவென்று கைகாட்டினாற போனறன.

இங்குவாராதே

(கடிஉ) தகவுடைத்தென்று (கடிங்) சூழ்ந்த அகழைப்போகிப்
(ககக)

புக்காரென்க.

ககக . புறஞ்சிறை - புறஞ்சேரி. புறஞ்சிறைமுதூர் -

புறத்துமுதூர்.

அவ்விடத்தில் இருடிகள் யோகமிருக்கும் பொழில்முதலியவற்றால்
விளங் கிய இருக்கையிலே சென்றுபுக்கனா.

1 கககி - கககி. ககி: எ - அ; கககி - க.

* 'வாசலென்பது போன்மறித்துகைகாட்டிப்' † 'பத்தமும்' ‡ 'மாதவரந்தி'

கங்.

—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

கசுங்.

க. பெண்ணணி கோலம் பெயர்ந்தபிற்பாடு :—(இ - ள்.) முற்
கூறிய சாலினியாகிய பெண் அணிந்தகோலமும் கூத்தும் முடிந்தபின்னாக
வென்க.

பிற்பாடு, ஒருசொல். கோலமெனவே கூத்தும் அடங்கிற்று.

உ. புண்ணிய முதல்வி திருந்தடி பொருந்தி :—(இ - ள்.) தவத்
திறகு முதல்வியாகிய கவுந்தியடிகளுடைய திருந்திய அடியைச்சென்று சேர்ந்
தென்க.

ங - ச. கடுங்கதிர் வேனில்.....கானத்து

(இ - ள்) இவ்வழகு நீர்மையையுடையாள் இந்தக் கடிய
கதிரின்வெம் மையைத் தன் மெய்யிறப்படப்பொருள்; அதுவுமன்றி
இவள் சிற்றடியும் வெய்ய பருக்கையையுடைய இப்பாலைநெறியிற
படிந்திலவென்க.

உள்ளடி கொப்புளித்தலிற குஞ்சித்து நடநதமை கூறினான்.

ரு - சு. கோள்வ லுளியமும்... ..மான்கண மறலா

(இ - ள்) நேரிட்டாரைக் கைக்கொள்ளுதற்குவலிய கரடியும்
தாம் அக முக்கடவுற்றினை அகழா; ஒளிபொருநதிய வரியையுடைய
புவியும் தாம் மாறுபடக்கடவ மானினத்தோடு மாறுபடாவென்க.

பாம்புறதலிற் கொடும்புற்றென்றார்.

எ - க0. அரவுஞ் சூரும்.....இசையோ பெரிதே

(இ - ள்.)

உருமும் சூரிய

முறகூறியவையன்றி, இரைதேருமுதலையும் பாம்பும் சூரும்
இவை தம்மைநலிநதவர்க்கு வருதகஞ்செய்யத் தருவனவாயி
னும் செயயா; செங்கோனமையையுடையதென் னா ஆணையாறகாக்கு
நாடெ ன்று திசையெங்கும் பரந்த இசை மிகப் பெரிது; ஆகலானெ ன்க.

இவற்றான், இவனானையும் ஐவகைநிலத்திற்குரிமையுங்கூறினார்.

ஐவகை
நிலனென்பது எவற்றற்பெறு துமெனின்,—கானமென்பதனால் முல்லையும்,சூர்
கரடியென்பவற்றற் குறிஞ்சியும், வேங்கையென்பதனால் பாடையும், உருமுவென்
பதனால் மருதமும், முதலையென்பதனால் நெயதலும் பெறுதும்.

இவ்வகையான் இவனாட்டி இக்காலத்துவருத்துவது

இவ்வெயிலொன்றுமேயென்பதாயிற்று.

கக - ச. பகலொளி தன்னினும்.....கொள்கையி
னமர்ந்து

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வருத்தும் பகற்கதிர்விளக்கத்திலும் பஸ்ஸுயிர்க்கும்
அருள்செய்யும் இராக்கதிர்விளக்கத்தோடே நெடிய வழியிடையைக் கழிதற்கு
வரும். ஏதப்பாடி ஒன்றுமில்லையென்று கோவலன் சொல்லக் கவுந்தியடிகளும்
ஒக்குமென்று உடன்பட்ட கோட்பாட்டோடேமேவியென்க.

கடு - சு. கொடுங்கோல் வேந்தன்.....பார்த்திருந்
தோர்க்கு

(இ - ள்.) கொடுங்கோன்மையையுடைய வேந்தன்குடிகள் அவன்போம்
காலத்தையும் தண்ணளிவேந்தன் வருங்காலத்தையும் நோக்கியிருக்குமாறு

சிலப்பதிகாரம்

போல வெங்கதிர் படுமமயத்தையும் தண்கதிர் எழுமமயத்தையும்
இவர்கட்கென்க.

பார்த்திருந்த

கஎ - அ. பன்மீன் றுணையொடு.....செல்வன்

றோன்றி

(இ - ள்.) ¹ அத்தென்னவன் குலத்திறகு முதல்வனாகிய

திங்கட்செல்வன்

பலவகைப்பட்ட மீன் றுணையுடனே தண்ணளிப்பகுதியவாகிய
தோன்றவென்க.

கதிர்களைப்பரப்பித்

தோன்றி - தோன்ற. மீன் றுணை - கயற்கொடித்தானையுமாம்.

கக - உக. தாரகைக் கோவையும்...

.....அடங்கிய பின்னர்

வேண்டுதி, முன்னிலைவினை.

(இ - ள்.) பார்மகள், பாவாய, முன்னாள் நின்கொழுநன் நின்னைப்பிரிந்த இளவேனிற்காலத்தில், வான்மீனொழுங்குபோன்ற முத்துவடமும் சந்தனக் குழம்பும் சீர்மைபொருந்திய அழகிய இனையமுலைகளைச் சேரப்பெறுவாய் ஒழியவும், பலவகைப்பட்டதாதும் கழுநீர்ப்பிணையலும் முல்லைமலர்பற்றறாத பூங்குழலிற் பொருந்தாவாயொழியவும், அழகிய சந்தனத்தனிரோடே பலபூக்களினிதமும் சிவந்த தளிர்போலும் மேனியைச் சேரப்பெறுவாயொழியவும், மலயத்தே முளைத்து மதுரையிலேவளர்ந்து புலவர்நாவினெழுந்த நிலைபெற்ற தெனறலோடே வெள்ளிய ஒளியையுடைய திங்களின்கதிர் கன்மெய்யிற் சொரிதலொழியவும்வேண்டி இப்பொழுது வேனிதறிங்கள் இவ்வெண்கதிரை நின்மெய்யிற் சொரியவும் விரும்பியிருப்பாயே; இராயெனச் சொல்லி வருந்தி நெட்டியிர்ப்புக்கொண்டு அவள் துயின்றபினைக.

ஏகாரம், எதிர்மறை. சிலசொற்கள்வருவிக்க. இத்துணையும் இவள் புணர்ச்சியின்பம் பெருமைநோக்கிப் பார்மகள் இரங்கிக்குறிநாள். என்னை புணர்ச்சியில்லாதவாறெனின்.—மாதவியோடு புலனதுபோதுதலானும், மதுரைக்குச்சேறற்கு ஒருப்பட்ட நெஞ்சினனாதலானும், மேற்கவுந்தியடிகளுடன் வழிச்சேறலானும் யாண்டும் மெய் புதன்மாத்திரமல்லது புணர்ச்சியில்லென வுணர்க.

கஉ - கூஉ. ஆரிடை யுழந்த.....இனையா தேகென

(இ - ள்.) கோவலன் அரியவழியிடைத் துயருழந்த

கண்ணகியைநோக்கி, இவ்விரவில் நாஞ்செல்கின்றநெறியிடைப் புலிமறாகும்; பேராந்தை குழலும்; காடி இடிக்கும்; இவற்றிற்குத் துணுக்கென்னது ஏகுவாயாகவென்றென்க.

மறாகும் - வாயவிடும்; குறுக்கிடுமெனினுமமையும் இடிப்பு - அதிர்ப்பு; உற் டட்ட டட்டெனப் பற்பதைகொட்டல்

உக - ஞ. தொடிவளை.....ஆரிடை கழிந்து

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கூறியகோவலன் இவட்டுக் கண்துயில்

மயங்குதலானும் குஞ்சித்துத் தளர்ந்துநடத்தலானும் வளைவையுடைய
வளைபொருந்திய செங்கைக்குத் தன்றோள் ஆதாரமாதலை
அங்ஙனங்கூறிக்காட்டி இவள்மனத்

சிலப்பதிகாரம். ச: ௨௨.

கக.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

ககௌ

தயாரிங்குதற்பொருட்டு ¹ மறவுரைகளினின் றுநீங்கிய மாசற்ற
கேள்வியை யுடையாள்கூறும் அறவுரைகளைக்கேட்டு அதனானே
தொலைத்தென்க.

தொலைத்தற்கரிய வழியைத்

தொடி - வளைவு; ² “தொடிக்கட் பூவை” என்றாராகலின்.

‘கேள்வி’ என்றார், அதனையுடைய கவுந்தியடிகளை; ஆகுபெயர்

கக - எ. வேனல்வீற் றிருந்த.....கதிர்வர வியம்ப

(இ - ள்.) வேனல் நிலைபெறுதலாலே வெந்துகரிந்துகிடக்கின்ற

மூங்கிற் காட்டிலே காட்டுக்கோழிச்சேவல்கள் கதிரெழுச்சியை

அறிவிக்கவென்க.

ஆனித்திங்கட் கடைநாளாகலின், ‘வீற்றிருந்த’ என்றார்.

கக - க. வரிநவில்.....பதிச் சேர்ந்து

(இ - ள்.) நாவால் மறைநூல்நவிலாது வரிப்பாட்டைநவிலும்

கோட்பாட்டையுடைய நூலணிமார்பருறைவதோர் பதியைச்சேர்ந்தென்க.

புக்கென்னுது சேர்ந்தென்றதனால், ³ அநதப்பார்ப்பார்

இழுக்கியவொழுக்க முடைமை தமது சாவகநோன்புக்கேலாமையின்,
ஊர்க்கயலதோர் நகரிற் கோயிற்பக்கத்தில் சேர்ந்தாரென்க.

சுடு - சுரு. மாதவத் தாட்டியொடு.....நீர்தலைப்
படுவோன்

(இ - ள்.) அந்தப் புலரிக்காலத்தே கவுந்தியடிகளுடனே கண்ணியையும்
ஒரொதுக்கமாகிய நல்ல அடைப்பகத்தேவைத்து அவ்வேலியில் இடுமுள்
ளொன்றைப்பிரித்து அதனைநீங்கிக் காலைக்கடன் கழித்தற்கு நீனைறிக்கண்ண
தோர் நீர்நிலைக்கண் தலைப்படுகின்றவனென்க.

நெடுநெறி - பெருவழி.

சுச - எ. காதலி தன்னொடு.....கௌசிகன்

நெரியான்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் சென்றுநின்ற கோவலன், தன் காதலியோடு
கான் கத்தின்கட்போந்ததற்கு உலையிலுதுருத்திபோல
நெட்டியிர்த்து உள் வெதும்பிக் கலங்கித் தனிமையுறறு
நிறம்பேறுபடுதலாற் கௌசிகன் கட்டில மயக்கத்தான் அறியாளுயென்க.
உலைக்குருகு, வெளிப்படை.

சுஅ - றுரு. கோவலன் பிரிய.... ..கூறக் கேட்டே

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவன் நிறம்பேறுபடுதலானும் தான்

சேய்மைத்

கணிற்றலானும் ஐயுற்று அவ்வையந்தீர்வான் கோவலன்பிரிவிற்காற்றாது காமத்
நீயாஸ் துயரமுற்று அரைப்பொறுது அப்பொழுதேவருந்திநின்ற மாதவி
யைப்போன்று நீயும் இளவேனினீங்க அப்பொழுதே அதற்காற்றாது பொறுத்
தற்கரிய வெம்மையையுடைய முதுவேனிற் காலத்துவெயிலாஸ் துயரமுற்று
அரைப்பொறுது களைநது அக்காலவணியோடேவருந்தினாய்; மாதவியென்

¹ அந்நெறி. சுசு. ² சிவகசித்தாமணி, சுசு. ³ திருக்குறள், சுசு.

ஊம் பெயர்வாசிக்கோவென்று ஒப்பசிய இலையையுடைய குருக்கத்திபடர்ந்த நிழலையுடைய இடத்திலே சென்றுநின்று அக்கோசிகனென்கிற மறையவன் கூறக்கேட்டென்க.

கோசிகன் - * பந்திகோசிகன். 'பாசிலை' என்றார், இளவேனிற்கட் செந்தளி ராயது முதவேனிற்கு முற்றிப் பாசிலையாயிற்றென்பதுதோன்ற.

ஞச - ஞ. யாதுநீ கூறிய வுரை..... சென்றெய்தி

(இ - ள்.) இங்ஙனம் கோசிகன்கூறக்கேட்டகோவலன் நீ இங்குக்கூறிய இக்கூற்றிற்குப் பொருள்யாதென அசதியாட, இனி ஐயமுடையேனல்லேன், கோவலனெனவறிந்தேனென உட்கொண்டு சென்றுசேர்ந்தென்க.

ஞச. கோசிக மாணி கொள்கையி னுரைப்போன்—(இ - ள்.) கோசிகன் தான்வந்த கருமக்கோட்பாட்டினைக் கூறுகின்றவன்,

ஞஎ - அ. இருநிதிக் கிழவனும்.....நாகம்

போன்றதும்

(இ - ள்.) இருநிதிக்கிழவனும் அவன்மனைக்கிழத்தியும் அரிய மணியை யிழந்த நாகம்போல அழகும் ஒளியுமிழந்து ஒடுங்கியதும்,

ஞசு - சுர. இன்னுயி ரிழந்த.....வீழ்ந்ததும்

(இ - ள்.) நெருங்கியகிளைஞர் இனியவுயிரையிழந்த

யாக்கைபோலச் செயன்மாண்டு துயர்க்கடலிலேயழுந்துகின்றதும்,

இனி யாக்கையிழந்த இன்னுயிரெனமாரி வீடுபெறற்குரியவுயிர் இளமைக் காலத்தே யாக்கையையிழத்தலில் தவஞ்செயயப்பெறுது பிறவிக்கடலகத் தழுந்துமாறுபோல வெனவுமாம்.

சுக - உ. ஏவ லாளர்.....பெயர்ந்ததும்

(இ - ன்.) இருநிதிக்கிழுவன் தன்சிலைதரை நோக்கி
சென்று கோவலனைத்தேடித் கொண்டுவருகவென்றானாக
வஞ்சென்றதும்.

எத்திசைக்கண்ணுஞ்
அவர் எத்திசைகளி

‘போந்ததும்’ பாடமாயின், இத்திசையினும் சிலர்போந்ததுவுமென்

க.

கூகூ - கூ. பெருமக னேவல்.....பெரும்பே துற்றதும்
(இ - ன்.) எத்துணைச் சிறுதொழிலாயினும் பெருமகனேவிய

பணிவிடையெய்தெய்தலே அரியபொருளாதலல்லது

பணிவிடையன்றாயின் அரசாட்சி என்றும்

என்மைப்பொருட்டாமென்று கருதி அடைதற்கரிய வெங்கானிலே

சென்றடைந்த இராமன் நீங்கப்பட்ட அயோத்தியின்கணுள்ளார் செயலற்ற
மயங்கினுற்போலப் பெரிய புகழையுடைய புகாரின்கணுள்ளார் பாவரும் மிகவும்
அறிவுமயங்கியசெய்தியும்,

பெருமகன் - தசரதன். தஞ்சம் - என்மை. அருந்திதல் -

இராமன் ;

அன்மொழித்தொகையாருபெயர். பேதுறவு - அறிவின் திரிவு.

(பி - ம்.) * ‘பத்தொள்கை’

கூகூ.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாலை.

கூசுள்

கூஎ - எ0. வசுத்த மாலைவாய்.....பள்ளியுள்

வீழ்ந்ததும்

(இ - ன்.) திருமுகத்தை மறுத்துக்கூறியமாற்றத்தை

வசந்தமாலையாய்க் கேட்டுப் பசந்தமேனியளாய் நினைவாகிய வருத்தமுற்று
உயர்ந்த எழுநிலத்தை யுடைய மாடத்து நாலாநிலத்து ஓர்படுக்கையமைந்த
சேக்கையிடத்தே மாதவி மயங்கி வீழ்ந்தசெய்தியும்,

ஆங்கு, அசை. பள்ளி - இடம்

எக - உ. வீழ்துய ருற்றோள்.....இருந்ததும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் விரகநோயுற்றவள் இடம்பையைக்கேட்டுச்
செருக் கடங்கித் தாழ்ந்த துயரமெய்தித் தான் சென்றிருந்தசெய்தியும்,
வீழ்துயர் - விருப்பத்தானவருநதுயர்.

எங் - சு. இருந்துய ருற்றோள்.....மாதவி யீத்ததும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் மிக்கதுயரமுற்ற மாதவி, நின்
நினையமுடையத்தொழு தேன்; எனக்கு இங்ஙனம்வருந்துயரைத்
தீர்ப்பாயாகெனச் சொல்லித் தன்னை யாலெழுதி இவ்வோலையை
என்கண்ணிற் கருமணிபோல்வானுக்குக் காட்டுவா யாகவென்று
தன்கையிற்றந்தசெய்தியும்,

இது தன்மைக்கண் தரலாய வந்தது

எள - அ. ஈத்த வோலைகொண்டு.....சென்ற
தேயமும்

(இ-ள்.) அங்ஙனநதந்த ஓலையைக்கொண்டு இடைநெறியெங்கும்
திரிந்த தேடியுங்காணாமற் றுன்சென்றதேயங்களும்,

எக - அஉ. வழிமருங் கிருந்து..... மலர்க்கையி னீட்ட

(இ - ள்.) முற்கூறிய நெடுநெறியாகிய வழிப்பக்கத்தேயிருந்து
செய்தி களெல்லாம் ஒழிவற வுரைத்தபின்பாக அழிதலைத்தருகின்ற
உள்ளத்தையும் நிறைந்த காமநோயையுமுடையாளாகிய போது
அவிழப்பட்ட புரிந்த குழலை யுடைய மாதவிதந்த வோலையைக்

கோவலன்கையிலே கொடுத்தானாக;

போதவிழ், குழலுக்கு அடை.

அங் - சு. உடனுறை காலத்து... ..உணர்வோன்

உணர்வோன், தொழிற்பெயர்.

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கொடுத்த ஓலைமடிப்புறத்துமண்மேல் மாதவி
குறு நெறிக்கூந்தலாலொற்றியபொறி தன்னுடனே
கூடியுறைகின்றகாலத்தே வாச நெய்யுரைத்த தன்மையைத் தனக்கு
உணர்த்திக்காட்டியதாதலான் அதனைக் கையாற் கடிதின் விடுவியானாய்ப்
பின்னர் விடுவித்து ஏட்டை விரித்து அதனுட் கிடந்த வாசகத்தின்
பொருண்மையுணர்வின் தவனென்க.

குறுநெறி - செறிந்த அறல். வாசனையின் செவ்வியின்மையைப்
பொறி காட்டிற்றெனவுமாம். 'கூந்தற்பொறியென்க. உரைத்தல் -
பூசுதல். கைவிட சீயான் - மெய்ம்மறந்தும் ஓலைத்தலையை
நெகிழவிட்டிலனென்றுமாம்.
எழுதியது உம், பாடம்.

சுருதி சிலப்பதிகாரம்

அள. அடிகண் முன்னர் யானடி வீழ்ந்தேன்
அடித்தலத்தில்வீழ்தல் - வணக்கம்.

(இ - ள்.) தேவரீர்திருவடிகளைத் திக்குநோக்கித்
தண்டம்பண்ணினேன் ; இதனைத் திருவுளத்திலே கண்டருள்க ;
கண்டருள்கவென இவ்விடத்து ஒருசொல்வருவிக்க . இஃது
ஓலைமுகப் பாசரம். இனி அக்காரிகைபாசரம்.

அஅ - கூஉ. வடியாக் கிளவி.....புரையோய் போற்றி

(இ - ள்.) வடிமொழியுணர்ந்து குற்றந்தீர்ந்த
நற்காட்சியையுடைய உயர்ந்தோனே, இருமுதுகுரவர்
பணிவிடையொழிந்ததன் மேலும் குலத்திற் பிறந்து

கற்பையாளுதலுடையவளுடனே இரவின் கண் நகரிடையைக் கழிந்து
 போதற்கு வந்த பிழைப்பென்னை ? ஐஃது அறியாது
 என்பிழைப்போவென்று அவலித்து அரற்றிக்கவலித்துக் கையாற்றின்கண்
 நெஞ்சமுங்காநின்றது ; என் பிழைப்பெனினும் மகளிர்சொல்
 குற்றமறாதசொல்லென்று திருவுளம்பற்றல் வேண்டும் ; இதுவேயுமன்றி
 எனக்கு இப்பொழுது நடக்கின்ற இச்செயலறவு நன்றன்று ;
 அதனைக்கடியல்வேண்டும் ; ஆதலால் இவ்வாற்றான் நினக்கு ஓர்
 புகழ்க்குறைபாடின்றாகப் போற்றுவாயாக.

முன்னர், “ கங்கை தன்னிப்புணர்ந்தாலும் ” எனவும்,
 “ ‘மங்கைமாதர் பெருங்கற்பு’ ” எனவும் ஆண்டிக் கூறினமையின் ,
 ஈண்டிக் குலப்பிறப்பாட்டி யெனத்தோற்றுவாயசெயது
 தன்பிழைப்பின்மைகூறினான் இதுவன்றியும், இருவரிருமுதுகுரவரும்
 ஏவலாளர் மேவலகூறின் இறந்துபடுவரென்பதூஉம்,
 தேசடைக்குலத்திற்கு மாசவருமென்பதூஉம், தானிற்றதுபடித்
 சிறிதுபுகழே குறைபடுமென்பதூஉம் உணர்த்தியவாறாயிற்று.

கூட - ௫. என்றவ ளொழுதிய... என்றீ தென்றே
 (இ - ள்.) இவ்வாறு பவவகை ஏதம்பயக்குமென்று அவளொழுதிய
 ஒலைப் பாசுரத்திற் பொருளெல்லாமுணர்ந்து மனங்குழைந்து அவள்
 தன்னாற்செய் யப்பட்ட தீதினை ; இஃது என்னாற்செய்யப்பட்ட
 தீதேயெனத்தெளிந்து தணர்ச்சிநீங்கியென்க.

என்தீது - என்றீவினை

கூடு - ஏ.

எய்திய துணர்ந்தாங்கு.....பொருந்தியது

(இ - ள்.) அவ்வோலையிற்பொருந்திய வாசகத்தையுணர்ந்து
 இவ்வோலை தானே என்றந்தைக்கும் பொலிவுடைத்தாம்படி
 பொருந்திற்று ;

வரசுகங்களும் பொருளும்
 அஃது எங்ஙனம் பொருந்திற்றெனின்,
 அடிவீழ்ந்தேனென்னுந்துணையும் முற்கூறியவாறேதொன்க. ³ 'வடியா...
 'போற்றி' குரவர்பணி விடைகளைத்தவிர்த்தொருதவறன்றியும்
 குலத்திற்பிறந்தானோடு இரவிடைத்

¹, ² சிலப், எ: உ. ³ சிலப், கக: அஅ - கட.

கந.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

நூல்க்கு

கழிந்த தவறு ஒன்று ; இவையிரண்டிற்கும்
 வரக்கடவதுன்பங்காரணமாகத் திருவுளத்திற் றளர்ச்சி
 சிறிதுண்டாயினும் அதனைக் கழிந்தருளுக; இங்ஙனம்
 என்பிழைப்பறியாது யான் முதுக்குறைவாகச்சொல்லிய இவற்றை
 ஏறுவின் னப்பமாகத் திருவுளம்பற்றுகொழிக ;
 பேதைமைச்சொல்லென்றே திருவுளம் பற்றல்வேண்டும் ;
 போற்றியென்றென்க.

¹ குரவர்க்குக் கார்ப்புக்களைக்குறித்துப் போற்றியென்றன்மரபு.
 ஈண்டு இவ்வோலை குரவர்க்குப் பொருந்தியவாறுணர்க.

கஅ - கடுக. மாசில் குரவர்.....ஈண்டெனப்
 போக்கி

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பொருந்தியதென உட்கொண்டகோவலன்,
 கோசிக

மாணி, எங்குரவர் மாசில்மலரடியைத் திசைநோக்கித் தொழுதேனைச் சொல்லி இவ்வோலையைக் காட்டெனக்கொடுத்து, என்பொருட்டாக அவர் நடுங்குநடுக்கத்தைக் களைந்து அகத்தினிகழுகின்ற இடுக்கனும் நீக்குதற்கு விரைந்துசெல்வாயாகவெனப் போகவிட்டென்க.

நாண்டிதல் - விரைதல். காட்டெனக்கொடுத்ததுக் களைதற்கீண்டெனப் போக்கியென்க. எனச்சொல்லியென்று ஒருசொல்வருவிக்க.

க0௨ - ௩. மாசில் கற்பின்.....அறவிபா லீணந்து (இ - ள்.) குறமற்ற கறவினையடைய தன்மனைவியுடனிருந்த குறமற்ற கோட்பாட்டையுடைய கவுந்தியடிகளிருக்கின்ற இடத்தைச்சேர்ந்தென்க.

ஓடி, ஒருவினையொடு; உயர்பின்றியதன்வழிக்கண் நின்றது. க0௩ - ௪. ஆங்கு.....பாங்குறச சேர்ந்து (இ - ள்.) அவ்விடத்துத் தூர்க்கையது வெற்றிபொருந்திய அசுரரோடு பொருதபோர்க்கோலத்தைப்பாடும் பாட்டாண்மையையுடைய அம்பணவரில் தானுமொருவனாகக் கலந்தென்க.

³ “பாண ரொக்கல்” என்றார். ஆடு - வெற்றி. பாண் - பாட்டி. க0௪. செந்திறம் புரிந்த—(இ - ள்.) தன்பண்ணியல் அத்திறமாயத தனக்கினமான செந்திறத்தோடுபுரிந்தவென்க என்றது : பண் * பண்ணியற்றிறம் திறம் திறத்திறமென னுய்வை; சம்பூர னம், சாடவம், ஓடவம், சதூர்த்தமென வடமொழிப்பெயரானும் இவை வழங்கும் ; அவற்றுட்செந்திறமென்றவாறு.

சென்கோட்டி யாழில்—(இ - ள்.) நார்பெரும்பண்ணிற்கும் முதலா விய நால்வகையாழினுள்ளும் சென்கோட்டியாமென்னும்

யாழினை அறுப்பினு னென்க.

1 திவகசிந்தாமணி, ௧௮௭௧.

2 திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், ௪௦௦.

(பி. ம.) * 'பன்னியம்'

௧௦௦

சிலப்பதிகாரம்

௧௦௭. தந்திரி கரத்தொடு திவவுறுத்தியாஅத்து—(இ - ள்.) அச் செங்கோட்டியாழினை அறுவகையறுப்பினுள் தந்திரிகரம் திவவென்னும் இரண்டையும் உறுதிபெறக்கட்டி,

அவற்றுள் தந்திரிகரமென்பது நரம்புதுவக்குதற்குத் தகைப்பொழிய இருசாணுஸ்விரஸ் நீளமாகக் குறுக்கிடத்துச்சேர்த்தும் ஐம்பத்தோருறுப்பு; என்னை? “தந்திரி கரமே தகைப்பற விலகி, வந்த விருசா ணுஸ்விர லாகும்”என்றாராகலின். திவவென்பது - நரம்புகளை வலிபெறக்கட்டும் வார்க்கட்டு.

௧௦௮. ஒற்றுறுப் புடைமையிற் பற்றுவழிச் சேர்த்தி—(இ - ள்.) அவனயாழ் ஒறமென னு முறுபபையுடைத்தாகலானே அவ்வுறுப்போடே பற் றைப்பிறப்பிக்கும் நெறிப்படச்சேர்த்தியென்க.

“செங்கோட்டி யாழே செவ்விதிற் றெரியி, னறுவகை மென்ப”, “அவைதாம், கோடே திவவே யொற்றே.....

யுறுப்பிற் றுரு
தந்திரி கரமே
நரம்போ டாழே” என்றார்.

கடுக. உழைமுதற் கைக்கிளை யிறுவாய்க் கட்டி—(இ - ள்.)
 குரலாகவும் கைக்கிளை தாரமாகவும் நரம்புகளை நிறுத்தியென்க.

உழை என்றது அரும்பாலையென்னும்
 குழைதற்பாலைத்திரிவெனக்கொள்க.

இசையைப்பிறப்பித்தென்றவாறு. இது

கக௧ - 'கஉ. வான்முறை.....அமைவாக் கேட்டு
 (இ - ள்.) உழைமுன்னர்க்குரிய நூல்களின்

வரலாற்றுமுறைமையான் வந்த மூலகைத்தானத்தாலும்
 சதிபாய்ந்துசெல்லும் கலையையுடைய பாவை போல்வானது
 பாடற்பண்ணை ஆசானென்னும் பண்ணியலாகிய நால்வகைச்
 சாதியினும் பொருநதுதல்வரச் செவிப்புலத்தான நிற்தென்றவாறு.

* ஆசான்சாதி நால்வகையாவன : ஆசானுக்கு அகச்சாதி
 காந்தாரம், புறச்சாதி சிகண்டி, அருகுசாதி தசாக்கரி, பெருகுசாதி
 சுத்தகாந்தாரமெனக் கொள்க.

பண் நூற்றுமுன்று ; அவை நால்வகைப்படும் ; பண், பண்ணியல், திறம்,
 திறத்திறமென. அவற்றுள் இது திறங்கூறிற்று. மூலகைத்தானம் எழுத்தும்
 அசையும் கீருமெனினுமமையும் ; என்னை ? “எழுத்தே யகையே கீரே யென்
 னிவை, யிழுக்கி லவைமுன் நிற்கு மென்ப” என்றாராகலின்.

கக௩. பாடற் பாணி யிளஇ யவரோடு—(இ - ள்.) இங்ஙனமாகிய
 பண்ணையும் திறத்தையும் அவரோடு கலந்துவாசித்தென்க.

கக௪. கூடற் காவதங் கூறுமி னீரென—(இ - ள்.) இங்ஙனம் யாழ்
 வாசித்தகோவலன், இவ்விடத்திற்கு மதுரை எத்துணைக்காவதம், அதனை நீர்
 கூறுமினென்றகேட்பவென்க.

(பி - ம.) * 'அரசகச்சாதி'

ககருக

ககரு - அ. காழகிற் சாந்தம்.....சே ருடி

(இ - ள்.) அகிற்சாந்தம் கமழும் குங்குமப்பூங்குழம்பும் நாவிக் குழம்பும் குளிர்ச்சிலத்தைக்கொண்ட சந்தனச்சாந்தம் கத்தூரிச்சாந்துமாகிய இத் தெய்வமணங்கமழுகின்ற வளவிய சேற்றையுரைந்து.

ககஅ - உக. ஆங்கு.....பூவனை பொருந்தி

(இ - ள்.) தேன்சேர்ந்த கழுநீர்மலர் சண்பகமலரென்னுமிவற்றாலாகிய மாஸையோடு குருக்கத்தியும் மல்லிகையும் மணியின்கண்வளர்ந்த முல்லையுமென்னும் இவ்வவிழ்ந்த பூக்களால்நிரைத்தபொலிவினையுடைய அணையிலேபொருந்தி,

கஉஉ - சு. அட்டிற் புகையும்.....பூம்புகை யனைஇ

(இ - ள்.) அடுக்கான்களில் தாளிப்புமுதலியபுகையும் அகன்ற அங்காடியிடத்து அப்பவாணிகர் முட்டாமற சுடுகின்ற அப்பவகையிப்புகையும் மைந்தரும் மகளிரும் மயிர்க்கும் துகிற்கும் மாலைமுதலியவற்றிற்குமெடுத்த அழகிய இனிய அகிற்புகையும் யாகசாலைதோறும் ஆகுதிபண்ணுதலாலெழுந்தபுகையும் ஆகிய இப்பலவாகிய வேறுபட்ட பொலிவினையுடைய புகையையளவி,

கஉசு - கூ. வெல்போர்.....காண்வரத் தோன்றி

(இ - ள்.) இந்திரனாற்பூட்டப்பட்ட ஊங்காரினற ஆரத்தையுடைய மார்பாலே வெல்லும்போரைவல்ல பாண்டியனது கோயிறகண் யாவரானும் அளவிட்டரியப்படாவாய இக்கலவைத்தொகுதி தன்மெய்யெல்லாம் கமழும்படி தோன்றியென்க.

அவை எத்தன்மையவாகிய கலவையெனின், தம்மைப் புலன்கள் ஒருகாணுகருமாயிற் பிள்ளை வீட்டுலகங்கருதித் துறவிற்செல்லவொட்டாது மனத்தைப்பிணித்துக்கொள்ளும் கோயிலிற்கலவையென்க. அவை முன்னர்க்குறியனவும் பிறவும்.

கநூ - ௩௨. புலவர் செந்நா.....வந்தது காணீர்

(இ - ள்.) சங்கப்புலவரது செந்நாவாலே புகழப்பட்ட இச்சிறப்புக்களை யுடைத்தாகலிற் பொதியிற்றென்றல் தன்னை ஒவ்வாமைக்குக்காரணமாகி இந்த மதுரைத்தென்றல்வந்தது; இதனைக் காணீரென்க.

ஆழப் பொருநதி அனைஇத் தோன்றித் தென்றல் வந்ததென்றாரென்க.

கநூ - ௪. நனிசேய்த் தன்றவன்.....தகைக்குந ரில்லென

(இ - ள்.) காவதங்குறுமினென்றற்குக் காணீர்; அதனால் மிக்க னாரிதன்று அப்பாண்டியனது செல்வமிக்கமுதலர்; அதுவன்றியும் ஆண்டுச் செல்வார் இந்நீர்மையாரன்றி வேறுபட்டநீர்மையாரொருவர்செல்வினும் ரில்லென்பாரின்பியென்று சொல்லுவென்க.

கநூ - ௧. முன்னான் முறைமையின்.....பெயர்ந்தனர்

(இ - ள்.) அற்றைஞான்று ஆண்டுத்தங்கிப் பிறறைஞான்று செல்லக் கருதியவர் முன்னைஞான்றை முறைமைபோலே இரவிடையிலே கவுந்தியழிக ளுடனே பெயர்ந்தனரென்க.

௧௩ சிலப்பதிகாரம்

கநூ - ௪௦. பெயர்ந்தாங்கு.....

.....ஞாலோதையும்

(இ - ள்.) அரிதாகிய அரித்தற்றொழிலைவல்ல கடவுளது அகன்ற

பெரிய கோயிலிடத்தும் மிக்க புகழையுடைய மன்னவன்கோயிலிடத்தும்

வேறுபட்ட

பருதிபொருந்திய சிறப்பையுடைய காலமுரசமாகிய

பேரிசைப்பல்லியம்

பெயர்ந்து கூடியொலிக்குமொலியும்,

பெயர்தல் - தாளமறுதல். கண்தல் - செறிதல்.

கசக. நான்மறை யந்தணர் நவின்ற வோதையும்—(இ -

ள்.) அந்

தணர் நான்மறைநவில்விக்குமவைக்களந்தோறும் மறைக்குவிதித்த
மரபினை

யுடைய சுருதிசூன்றாமல் உச்சரிக்குமோதையும்,

கசஉ. மாதவ ரோதி மலிந்த வோதையும்—(இ - ள்)

மாதவர்கள் சிறுகாலையில் மந்திரமோதுதலால் மிக்க ஓதையும்,

கசங. ச. மீளா வென்றி.....நாளாணி முழுவமும்

(இ - ள்.) டடங்காத வென்றியையுடைய வேந்தனாற்பெற்ற

சிறப்போடு வாள்வீரர் தத்தம்வீரத்திற்கு எடுத்த வரிசையையுடைய

முரசுமுதலியவற்றின் நாளாணியோதையும்,

நாள்—குடைநாட்கோள் முதலியவுமாம்.

கசரு. போரிற் கொண்ட பொருகரி முழக்கமும்—(இ-ள்.

) மறப் பகைமன்னரைப் போரில்வென்று கொண்டுவந்த

போர்க்களத்தின்முழக்கமும்,

கசக. வாரிக் கொண்ட வயக்கரி முழக்கமும்—(இ - ள்.)

காட்டிற் பிடித்துக்கொண்டுவந்த வலிய யானையின்முழக்கமும்,

கசஎ. பனைநிலைப் புரவி யாலு மோதையும்—(இ - ள்.)

பந்திதோறு நின்ற புரவிகள் போர்நிலைந்து ஆலிக்குமோதையும்,
 கசஅ. கிணைநிலைப் பொருநர் வைகறைப் பாணியும்—(இ
 - ள்.) கிணைப்பறையையுடைய மள்ளர் மருதநிலந்தோறும்
 வைகறைக்காலத்தே கொட்டுமோதையும்,
 கிணை - மருதப்பறை; கூத்தர்பறையுமாம்.
 கசக - ௫௦. கார்க்கடல்.....ஆரஞர்

நீங்கி
 (இ - ள்.) இவையும்பிறவுமாகிய அக்கூடலித்த
 ஆர்க்குமொலியெல்லாம் கார்க்கடலொலிபோல ஒலித்து
 லாம் நீங்கி,

எதிர்கொள்ளுதலாலே முன்புழந்த வருத்தமெல்

கடுக - ச. குரவமும்.....பன்மலர் விரிந்து

(இ - ள்.) கரையின்புறவாயெங்கும், குரவும் மகிழும் கோங்கும் வேங்கை
 யும் வெண்கடம்பும் சுரபுன்னையும் மஞ்சாழமரமும் மருதம் உச்சிச்செலுந்
 திலும் செருந்தியும் சன்பகமரமும் ஆகியவிலைவாதிபிரியுடனே பல்வகைமல
 ரும்விரிந்தகும்பந்தவ மீதுடுத்த பூந்துகிலாகவும்,

கரு. —புறஞ்சேரயறுத்தகாதை.

கரு.கரு.

கரு. - கரு. குருகுந்

தளவமும்.....அல்குல்

(இ - ன்.) அகவாயெங்கும், குருக்கத்தியும் செம்முள்ளையும் முகட்டையும்
மோசிலில்லிகையும் வெள்ளை நறுந்தாளியும் வெட்பாலையும் மூங்கிலும் இவற்றிற்
படர்ந்த பெருங்கையாலும் குட்டிப்பிடவமும் இருவாட்சியுமாகிய பழமலரும்
விரிந்து பூங்கொடிகள் நிரைபடநெருங்கிப் படர்ந்துமன்னினை தன்னை
மிடைந்துகூழ்ந்த கோவையாகியமேகலையாகவுமுடைய கொடுங்கரையாகிய
அகன்றேந்தியவல்குலையும்,

அல்குலென்பதற்கேற்பக் கொடுமைகூறினார். மேகலேக்கோவை,
வேற்று மைத்தொகையுமாம். கொழங்கொடி விரிமலரென் னுமடைகளை
ஒட்டிக. அம், சாரியை.

ஏற்புழி எங்கும்

ககக - கூ. வாலுகந் குவைஇய.....கதிரிள
வனமுலை

(இ -
பக்கங்கள்

ள்.) அகற்சியையும் பொலிவையுமுடைத்தாகிய இடைக்குறையிலே
புடைக்கொண்டு கோங்கு வேங்கையென்னும் பழமலராகியசுணங்
கால் உயர்ச்சிபெற்று ஒன்றுக்கொன்று மாறுபடவிளங்கிய
நிறத்தமுலையினையும்,
மணற்குன்றாகிய

ககச. கரைநின் றுதிர்த்த கவிரிதழ்ச் செவ்வாய்—(இ - ன்.) கரைக்
கணின்று உருத்த முருக்கிதழாகிய செவ்வாயினையும்,

ககரு. அருவி முல்லை யணிநகை யாட்டி—(இ - ன்.)
இடையரு தவந்த முல்லையாகிய நகையினையுமுடையான்,

அருவிரோடு

ககசு. விலங்குமிர்தர் தொழுகிய கருங்கய
 நெடுங்கண்—(இ-ள்) குறுக்கேமறிந்தும் நெடுகவோடியுந்திரிகின்ற
 கயலாகிய நெடியகண்ணினையும்,
 கும்

ககசு. விரைமலர் நீங்கா வவிரறற் கூந்தல்—(இ - ள்.) இருமரும்
 திரைகளரித்த மணமலர்நீங்காத விளங்குகின்ற அறலாகிய கூந்தலினையும்,

ககஅ - எடு. உலகுபுரந் தூட்டும்.....பொய்யாக்
 குலக்கொடி

(இ - ள்.) உலகைப் பாதுகாத்தற்குப் பலபொருள்களையும்வினைத்து
 துகர் வித்தலான மிக்க பெரிய ஒழுக்கத்தினையுமுடையாள்; புலவர்நாவிற்
 புகழ்ப்பொருந்தியவன்; சேர்ந்தோர்க்கு வரைவின்றி இன்பமளித்தலின்
 திருமகனையொப்

பாள்; வையைபென்று பெயர்கூறப்படுவாள்;
 பருவம்பொய்யாமையானும் வேற்றுவேந்து அணுகாமையானும்
 தென்னர்குலக்கொடியாயுள்ளவன்;

கஎக - ஈ. தையற் குறுவது.....கரந்தன ளடக்கி

(இ - ள்.) கண்ணகிக்கு மேல்வரும் தன்பங்களைத் தான்
 முன்னறிந்தான் போலத் தன்னைக்கொண்டு அருச்சித்தார்க்குப்
 புண்ணியங்களைக்கொடுக்கும் நரியபூவாடையால் தனது
 மெய்ம்முழுதும்போர்த்துத் தன்கண் மல்கின்ற நீரைப் புறத்திழன் அ
 துகண்டு வருந்துவாரென்று உன் ளடக்கி,

நெடுநீர் - மிக்கநீர். அடக்கவெனத்திரிக்க.

கஎச - டி. புனல்யா தன்றிது.....தொழுது

(இ - ள்.) அங்ஙனம்போர்த்த பூவாற் புனல்மறைதலின் இது புனல் யாதன்று பூவாறென்றுபுகழ்ந்து மாதரும் கொழுநனும் தொழுது,

கஎச - அ. பரிமுக வம்பியும்..... ..தென்கரை
யெய்தி

(இ - ள்.) ஓடக்கோலுக்கு நிகைத்தலரியதுறையிற் சென்றோரைச்செலுத்
தம் குதிரைமுகவோடமும் யானைமுகவோடமும் சிங்கமுகவோடமுமென்னும்
இவற்றினேறிப் பலர்போகும் துறையிற்போகாது அதற்கயலதாகிய துறையிலே
கவுந்தியடிகளுடனே மரப்புணையிலேபோகி மதுநாறுமலையையுடைய சோலை
பொருந்திய தென்கரையிற் பலர்செல்லாததோரிடத்தே சென்றெய்தியென்க.

முன்னர், ¹ வம்பப் பரத்தை வறுமொழி யாளனொடு சாபமுறுதலின்,
சுண்டு மருங்கிற்பெயராதென்றார்.

பரிமுகமுதலியவற்றைத் தொழிற்பெயராக்கினுமமையும்

கஅக - ந .

வானவ றுறையும்.....அகழிசூழ் போகி

(இ - ள்.) தேவர்களுறையும் மதுரையை வலங்கொண்டுசென்றால் மிகவும்
பெரியதாகிய புண்ணியத்தையுடைச்சதென்றெண்ணி அழித்தற்கரிய மினை
சூழ்ந்த கிடங்கின்புறத்தைச் சூழ்போந்தென்க

மினை - காவற்காடு; கட்டுவேலியுமாம்

கஅச - அ. கருநெடுங் குவளையும்நடுங்க

(இ - ள்.) குவளையும் ஆம்பலும் கமலமும், தையலும்

கணவனும் மேல்

தனித்துறந்துயரத்தைத் தாம் தெனிய அறிந்தனபோல வண்டிகள் இரங்கும் பண்ணீர்மையைக்கொண்டு பரிந்தேங்கியழுது கண்ணீரைக்கொண்டு காலுற நடுங்காநிற்கவென்க.

பண்ணீர்மையன்றிப் பண்ணீரென்றமையால் திறம் பன்னிரண்டனுள் நோதிறமெனவுமாம். கண்ணீர் - கள்ளாகிய நீரெனவுமாம். காலுற - காலிலேயுறவெனவும், காற்று உறுதலானெனவுமாம். அறிந்தனபோல நடுங்க வென்க. வங்கியென்னும் செய்தெனெச்சம் நடுங்கவென்னும் பிறவினை கொண்டு முடிந்தது.

கவிஞர் - கூ. போருழந் தெடுத்த.....மறித்துக்கை காட்ட

(இ-ள்.) மாற்றார்வருந்தப் போர்தேய்த்தெடுத்த

¹புறமதிறமலையின்கொடி என் இவரை இநநகரில வாராதொழிமினென்பனபோல் தம்கையின் மறித்துத் காட்டவென்க.

² இலப்படுகாரம், கூ: உகக.

³ “என்முதி வரிது மெங்க னெழிலுடை பெழிலி வண்ணன், பாண்டவர் தங்கட் கல்லாற் படைத்துணை யாக மாட்டான், மீண்டுபோ கென்றென் மத்த வியன்மதிற்

குழிமி தோறங், காண்டரு பதாகை யாடை கைகளாற் மடுப்ப போன்ற” (வி பரதம், வாசுதேவன். கூ) என்பது இக்கருத்தைப் பின்பற்றியிருத்தல் காண்க.

கக.

—புறஞ்சேரியி றுத்தகாதை.

ககரு

அன்றி, வாரலென்பார்கையின் தன்மைபோலெனவுமாம்.

ககக - கூ.

புள்ளணி கழனியும்.....புக்கனர்

புரிந்தென்.

(இ - ள்.) புட்களாழைஞ்செய்யப்பட்ட ஏரியும் பண்ணையும்
கழனியும் சோலையும் தெங்கும் கழுகும் வாழையும்
வேழத்திரளாலிடப்பட்ட தண்ணீர்ப் பந்தர்களும் பொருந்திவிளங்கிய
மூ னார்ப்புறமதிவிடத்ததாடி அறத்தைப்புரியும் தபோதன ரன்சிப்
பிறர்சே ரப்படாத புறஞ்சேரிக்கண்ணே தாம் கருதிவந்த
கோட்பாட்டிலே மனம்புரிந்து புக்காரென்க.

இது கீழ்த்திசைவாயிற்கு அயலதோர் முனிவரிருப்பிடம்.
புரிந்துபுக்கா ரெனப் பொதுமையாற்கூறினமையின், முன்னர் நாடுகா
ண்டதைக்கண்ணே,

¹ “அறிவனை யேத்த..... ..ஒன்றிய வுள்ள முகடயேன்”
தியடிகளும் அறிவனைப் புரிந்துபுக்காரென்க. பண்ணை -

என்பதனாற் கவுந்
தோட்டங்களும்,
ஒடைகளும்.

இது, நிலைமண்டிலவாசியுடைய.

கூ. — புறஞ்சேரிநிறுத்தகாதை முற்றிற்று.

¹ செப்பநிலை, ஐ: ௨௪ - ௧.

பதினொள்காவது

ஊர் காண் காலைத்.

புறஞ்சிறைப் பொழிலும் பிறங்குநீர்ப் பண்ணையு
 *யிறங்குகதிர்க் கழனியும் புள்ளெழுந் தார்ப்பப்
 புலரி வைகறைப் பொய்கைத் தாமரை
 மலர்பொதி யவிழ்தத * வுலகுதொழு மண்டிலம்

10. வேந்துதலை பணிப்ப வேந்துவாட் செழிய
 னேங்குபர் கூட லுர்துயி லெடுப்ப
 * துதல்விழி நாட்டத் திறையோன் கோயிலு
 முவணச் சேவ லுயர்த்தோ னியமமு
 மேழி வலனுயர்த்த வெள்ளை * நகரமுங்

க0. கோழிச சேவற் கொடியோன் கோட்டமு
 மறத்துறை விளங்கிய வறவோர் பள்ளியு
 * மறத்துறை விளங்கிய மன்னவன் கோயிலும்
 வால்வெண் சங்கொடு வகைபெற் றோங்கிய
 காலை முரசங் கண்குர லியம்பக்

க - 2. பொழிலிலும் பண்ணையிலும் கழனியிலும் ஆர்ப்பவென்க

க. புலரிவைகறை - புணருகின்றதாகிய வைகறை.

ச. மலர்பொதி - பெரும்பொதி; மலர் பொதியவிழ்தற்குக்

காரணமான மண்டிசமுமாம்.

நி. (பா.) பனித்தவான் - பனிததற்குக்காரணமான வான்

எ. றதவிவேலிழித்த நாட்டத்தைபுடைய.

அ. நியமம் - கோயில்.

க. மேழி வலனுயர்த்த வெள்ளை - மேழியைக் கையாபுதமாகப்
பலதேவர்.

வலனுயர்த்த

1 க - உ = சிலப்பதிகாரம். கக: ககக - உ. 4 மணி. இ: இச.

2 "ஹங்குதிரி சலம்புரு கழனி" புறநா. கஅ. 3 சிலப். க: க.

3 "பலப்புலுபு" முருகு. உ.

4 எ - கக = சிலப். இ: ககக - எஉ; புறநா. இக:

மணி. க. இச - இ: இவ்ரு. க.

க - க; மதரை. சஇஇ - அ;

கசு.—ஹ ர் க ர ண் க ர னை த.

௧. நின கரு. கோவலன் சென்று கொள்கையி னிருந்த
காவுந்தி யையையைக் கைதொழு தேத்தி

1 நெறியி னீங்கியோர் நீர்மையே னாகி

நறுமலா மேனி நடுங்குதுய ரெய்த

வறியாத் தேயத் தாரிடை யுழந்து

உ. சிறுமை யுற்றேன் சொத்தவத் தீர்யான்

ஹென்னகா மருங்கின் மன்னர் பின்னோர்க்

கென்னிலை யுணர்த்தி யான்வருங் காறும்

பாதக் காபானை பைந்தொழ யாகலி

னேத முண்டோ வடிகளீங் கென்றலுங்

உரு. கவுந்தி கூறுங் காதலி தன்னொடு
 தவந்தீர் மருங்கிற் றனிததுய ருழந்தோய்
 * மறத்துறை நீங்குமின் வல்வினை யூட்டுமென்
 றறத்துறை மாக்க டிறத்திற் கூற்றி
 நாக்கடிப் பாக வாய்ப்பறை யறையினும்

ரு. யாப்பறை மாக்க வியல்பிற் கொள்ளா
 தீதுடை வெவ்வினை யுருத்த காலேப்
 பேதைமை கந்தாப பெரும்பே * துறுவ
 ரொய்யா வினைப்பய னுண்ணுங் காலேக்
 கையாறு கொள்ளார் கற்றறி மாக்கள்

ரு. பிரிதற் றுன்பமும் புணாதற் றுன்பமு
 * முருவி லாள னொறுக்குந் துன்பமும்

கௌ. நெறியி னீங்கியோர் - இல்லற நெறியினீங்கிய
 வேகையர்ப்பதிகள்.

உரு - ச. உன்னுடைய பாதமாயிய துணையை யுடையவளாதலால், இவ
 னுக்கு ஏதமுண்டோ; இல்லையெனறதாம்; பாதமாயிய காவலுண்டாக இவனுக்கு
 ஏதமுண்டோவென்றுமாம்.

உரு. தவம் - புண்ணியம்; தவந்தீர்மருங்கின - புண்ணியமுடந்த
 கூற்றால்.

ரு. அறை - அறுதல். இயல்பில் - நன்மைக்கூற்றில்.

ரு. அறியாமைதுணையாக மிக்க மயக்கமுறுவர்

ரு. ஓய்யாவினை - போக்கவொண்ணாத வினை.

ரு. பிரிதற் றுன்பம் - பிரிதலால்வருந் துன்பம்.

புணர்தற் றுன்பம் - புணர்தல் காரணமாக வருந் துன்பம்.

¹ சிலப்பதிகாரம், க: உகௌ.

² உள - க = மணி. உடு: சக - இக.

(பி - ம்.) * 'உதவாரெய்யா'

† 'உருவிலில்லியொழுகுத்'

கீஇஅ

சிலப்பதிகாரம்

புரிசூழன் மாதர்ப் புணர்ந்தோர்க் கல்ல
தொருதனி வாழ்க்கை யுரவோர்க் கில்லை
பெண்டிரு முண்டியு மின்பமென் றுலகிற்

சுடு. கொண்டோ ருறாஉங் கொள்ளாத் துன்பங்
கண்டன ராகிக் * கடவுளர் வரைந்த

காமஞ் சார்பாக் காதலி னுழந்தாங்

கேமஞ் சாரா விடும்பை யெய்தின

ரின்றே யல்லா லிறந்தோர் பலராற்

சுடு. ரொன்று படவருஉந் † தொன்மைத் தாதலிற்

ருதை யேவலின் மாதாடன் போகிக்

காதலி நீங்கக் கடுந்துய ருழந்தோன்

வேத முகல்வற் பயந்தோ னென்பது

நீயறிந் திலையோ நெடுமொழி யன்றோ

டுடு. வல்லா டாயத்து மண்ணா சிழந்து

மெல்லிய றன்னாடன் வெங்கா னடைந்தோன்

காதலிற் பிரிந்தோ னல்லன் காதலி

¹ தீதொடு படுஉஞ் சிறுமைய ளல்ல

ளடவிக் கானகத் தாயிழை தன்னை

கூடி உராவோர் - இருடிகள்.

கூக - சஉ மனத்து இன்பமென்று கொண்டோர் ந. நும்

தம்மளவல்லாத அன்பத்தைக்கண்டு தவத்தினர் நீக்கினகாமம்

சச. (11) இறந்தனர் - முற்காலத்திற் கழிந்தார்

சரு. தொன்றுபட வருஉந் தொன்மைத்து - அடிப்பற்றி

வருகின்ற பழைமைத்து; முற்று. ஆதலாலென்று

மேற்சொல்லுகின்றார்.

சக. நெடுமொழி - பெருவார்த்தை

பழைதாகப் போதுகின்ற வார்த்தையன்றோவென்றுமாம்

ரு0. வல்லாடாயம் - சூதாடுந்தாயம்.

ருக மெல்லியல் - தமயந்தி வெங்கானடைந்தோன் - நளன்.

ருஉ. காதலிற் பிரிந்தோ னல்லன் - அவன் காதல்காரனாகப்

பிரியத் தருதியவனல்லன்.

ருஉ - கூ. அவளும் இவனிடத்துப் பிரியவேண்டிப்

பிரிவாளுமல்லன்.

¹ நித - பிறர்தெஞ்சுபுருதல்; சிவப். கூ உக; மணி. உஉ; சக - சூம்
வித்திறையும் அவற்றின் உரைகளையும் பார்க்க.

அடிமுத

(பி - ம.) * 'கடவுள்வரைத்தனர்' † 'தொன்மைபதாகலிற்'

சச. - ட ஊ ர க ர ண க ர னை த.

கூகூகூ

ருரு. பிடைபிருள் யாமத் திட்டு * நீக் கிபது

வல்லினை யன்றோ மடந்தைதன் பிழையெனச் சொல்லு

முண்டேற் சொல்லா யோரீ
 யனையயு மல்லையாயிழை தன்னொடு
 பிரியா வாழ்க்கை பெற்றனை யன்றே
 சு. வருந்தா தேகி மன்னவன் கூடற்
 ! பொருந் துழி யறிந்து போதீங் கென்றலு மிளைகுழ்
 மிளையொடு ! வளைவுடன் கிடந்த விலங்குநீர்ப் பரப்பின்
 வலம்புண ரகழியிற் பெருங்கை யானை யினனிரை பெயருஞ்
 கூட. ! சுருங்கை வீதி மருங்கிற் போகிக்
 கடிமதில் வாயில் காவலிற் சிறந்த வடல்வாள்
 யவனர்க் கயிராது புக்காங்
 காயிரங் கண்ணோ னருங்கலச் செப்பு
 வாய்திறற் தன்ன மதிலக வரைப்பிற்
 எ. குடகாற் றெறிந்து கொடிதுடங்கு மறுகிற் கடைகழி
 மகனீர் காதலஞ் செல்வரொடு வருபுனல் வையை
 மருதோங்கு முன்றுறை விரிபூந் துருத்தி வெண்மண
 லடைகரை யோங்கு || நீர் மாடமொடு நாவா யியக்கிப்

௫௮. அனையயு மல்லையு - அவர்களைப்போல மனைவியைவிட்டுப்
 பிரிந்தா யுமல்லையு.

சு. இளை - அரண்காவல்; மிளை - அதனைச் சூழ்ந்த காவற்காடு.

சு. ௮ - ௫. யானைபோகலாம்படி சீழ்சுருங்கையாக அதனை
 சுருங்கை - கார்துறை; ஒழுக்குநீர் புகுகையை
 மேலிட்டவீதி. துப்படித்து வீதிவாய்த்தலை.

ஒருத்தருமறியாதபடி மறைத்

கௌ. அயிராமற்புக்கு. எஃ. எறிந்து, எறிய; கோடை
எறிதலால்.

எக. கடைகழிமகளிர் - பரத்தையர்.

எஉ. மருதோங்கு துறை - திரும்ருதந்துறை.

எச. நீர்மாடம் - பள்ளியோடம்.

¹ பரி. உரு: கௌ; சீவக. கசஉ; மணி. உஅ; இ. ² பரி. கக: கௌ; கவி:
உக: கக.

(யி - ம.) * 'தீய்தி' † 'பொருத்தவழிபறித்து போதிகென்றின்
& 'விவரத்திடத்த' & 'வலம்புரிவழி' || 'தீரோடமோடு'

உகௌ

சிலப்பதிகாரம்

- எஃ. பூம்புனை தழீஇப் புனலாட் டமர்ந்து
தண்ணறு முல்லையுந் தாழ்நீர்க் குவையுந்
¹ * கண்ணவிழ் நெய்தலுங் கதுப்புற வடைசசி
வெண்பூ மல்லிகை விரியலொடு தொடர்ந்த
† தண்ணெங் கழுநீர்த் தாதுவிரி பிணையல்
அஃ. கொற்கையம் பெருந்துறை முத்தொடு பூண்டு
தெக்கண மலயசச செழுஞ்சே ராடிப்
பொற்கொடி முதூரப் பொழிலாட் ! டமர்ந்தாங்
கெற்படு பொழுதி னிளநிலா முன்றிற்
ராழ்தரு & கோலந் தகைபா ராட்ட
அஃ. வீழ்ப்பூஞ் சேக்கை மேலினி திருந்தாங்
கரத்தப் பூம்பட் டரைமிசை யுடஇக்

குறற்றலைக் கூந்தற் குடசம பொருந்திச
 சிறுமலைச சிலம்பிற் செங்கு தாளமொடு
 நறுமலர்க் குறிஞ்சி நாண்மலா வேய்ந்து
 கூ0. குங்கும வருணங் கொங்கையி னிழைத்து
 செங்கொடு வேரிச செழுமபூம் பிணையல்
 சிந்தூரச சுண்ணஞ் சோந்த மேனியி
 லந்துகாக் கோவை யணியொடு பூண்டு
 || மலைச்சிற கரீந்த வசகிர வேந்தற்குக்

எடு. புனை - தெப்பம்.

எசு. தாழநீர்க் குவளை - * தங்கின நீரடியுடைய குவளை;
 குவளை யென்றுமாம்
 சூழ்நத நீர்க்

எஅ. வெண்பூமலலிகை, முதல். விரியல் - பூ.

அக (ப1) மலையச் செழுஞ்சேற - சந்தனக்குழம்பு.

அச - தகை - கொழுநன்.

(அச) தகைமையைக்(எக)

சேக்கைமேலேயிருந்து.

காதலஞ்செல்வரொடு (அச) பாராட்டச் (அடு)

அஎ. குரல் - கொத்து. அஅ. சிறுமலையாகிய சிலம்பு.

(அசு) 'அரத்தப் பூம்பட்டு' முதலாக, (கூ) 'துகாக்கோவை'

நறுகச் சொன்னவை கார்காலத்துப் பரக்க அணிவன

கசு. மலைச்சிறகரிந்த - மலையைச் சிறகரிந்த.

1 முருகு எடு. * "நீர்கால்பாத்த நிரையிதழ்க் குவீன"

(குமத், ௧௮௮.)

(பி - ம்.) * 'கண்ணெழு' † 'தண்பூங்கழுநீர்'

‡ 'கோலந்தகை' || 'மலச்சிறையரித்த'

‡ 'மகிழ்த்தாங்கு'

கூசு.—ஊர் காண்காணத்.

நடங்க

கூடு. கலிகெழு கூடற் செவ்வணி காட்டக்

காரர சாளன் வாடையொடு வருவந்

கால மன்றியு நூலோர் சிறப்பின்

முகிறோய் மாடத் தகிறநு விறகின்

மடவரன் மகனிர் தடவுநெருப் * பமர்ந்து கூடு. நறுஞ்சார்

தகலத்து நம்பியர் தம்மொடு குறுங்க ணடைக்குங் கூதிரக்

காலையும் வளமனை மகனிநு மைந்தரும் விரும்பி யிளநிலா

முன்றிலி னிளவெய் னுகர

விரிகதிர் மண்டிலந் தெற்கேர்பு வெண்மழை கூடு. † யரிதிற்

றோன்று மசகிரக் காலையு † மாங்க தன்றியு மோங்கிரும்

பரப்பின் வங்க வீட்டத்துத் தொண்டியோ ரிட்ட வகிலுந்

துகிலு மாரமும் வாசமுந்

தொகுகருப் பூரமுந் சுமந்துடன் ‡ வந்த

கூசு. காரரசாளன் = கார்காலம்.

கூசு. நூலோர் - சிற்பர்; அவர்புகழ்ச்சியையுடைய (கூசு)

மாடமென்க.

கௌ - அ. ஞாலோர்.....மாடம் - ¹மயமதமறிவாராற்
புகழ்ச்சியையுடைய மாடமென்றுமாம்.

கக. தடவு - இந்தளம் க110. ²சாந்து - அகினெய.

க0க. குறுங்கண் - சாளரம்.

க0ச. மண்டிலம் - ஆதித்தன்; இவன் தெற்கே மிதுனவீதியிலே
லானே. வெண்மழை - வெள்ளைமேகம்.

இயங்குத

க0ரு. அரிதாகத் தோன்றும் முன்பணிக்காலம்.

க0சு. பரப்பு - கடல். க0௭ வங்குட்டத்தாலே.

க0அ. துகில் - பட்டிவர்க்கம்; நாற்றங்கொளுவுதலால்
ணிநூர். வாசம் - தக்கோலம் சாதிக்காய்முதலியன.

இவற்றுடன் என்

க0க. சுமந்து - அவற்றின் நாற்றத்தைச்சுமந்து.

¹ 'அருகித்தோன்றும்' என்று பாடங்கொண்டு, "அருகுநிசை" என்னும்
(தகக. கக-) தாழிசையுரையில் இதனை மேற்கொள் காட்டினர்.

² மயமதம் - ஒருவகைச் சிற்பதூல்.

³ சிவக. உகஎடு - ஆம் பாட்டினுரையைப் பார்க்க.

(பி - ம.) * 'அபர்த்து' † 'ஆங்கணமன்றி' ‡ 'வந்து'

சக

கக0. கொண்டலொடு புகுந்து கோமகன் கூடல்
வெங்க னெடுவேள் ¹ வில்விழாக் காணும்
பங்குனி முயக்கத்துப் பனியர சியாண்டுளன்
கோதை மாதவி கொழுங்கொடி யெடுப்பக்
காவுங் கானமுங் கடிமல ரேர்தத்

கக00. தென்னவன் பொதியிற் றென்றலொடு புகுந்து
மன்னவன் கூடன் மகிழ்துணை தழுஉ
மின்னிள வேளில் யாண்டுளன் கொல்லென்

றுருவக் கொடியோ நுடைப்பெருங்
பருவ மெண்ணும் படர்தீர் காலைக்

கொழுநரொடு

கஉ0. கன்றம ராயமொடு கனிற்றின நடுங்க
- வென் றாழ் நின்ற குன்றுகெழு நன்னாட்டுக்
காடுதீப் பிறப்பக் * கணையெரி பொத்திக்

கக0 - கக. கூடலிடத்துக் காமனுக்குச்செய்யும் வில்விழவு.

(க0௭) வங்கவீட்டத்தாலே தொண்டியிலுள்ளோரிட்ட (க0௮ -

க) பல சரக்குக்களைச் சுமந்துவந்து புகுந்த (கக0) கீழ்காற்றோடுபுகுந்து

தென்னவன்

கூடலெடுக்கும் (கக௧) வில்விழாக்காணும் (கக௨)

தின பனியரசென்க; என்றது பின்பணிக்காலம்.

பங்குனிமாதத்தோடுபொருந

இவ்விழாவைக்கொண்டலொடுபுகுநது
பின்பனிக்காலமாகிய அரசன் யாண்டிளன்.

காணும் பங்குனிமாதம்பொருந்திய

ககக. கோதை - ஒழுங்கு. ககஎ. யாண்டிளன் - ஏங்கேயுள்ளான்.
(ககஎ) ஏங்கேயுள்ளானெனறு(ககக)போன காலங்களைக்குறித்து
எண்ணும்.

ககஅ. உருவக்கொடியோர் - கொடியுருவத்தினோர்;
வல்லியாகவெழுதும் கொடியுமாம். உடைப்பெருங்கொழுநரொடு -
தம்மையுடையகொழுநருடன்.

(ககஅ) தம்மையுடைய கொழுநருடனே (அந்)
(ககக) இப்பருவங்களை (ககஉ - ஏ) எங்குளவென்று

வீழ்ப்புஞ்சேக்கையிலிருந்து
எண்ணுகிற காலையென்று
சேர்க்க. காலம் கோடைக்காலமாகையாலே, அல்லாத காலங்களை
நினைத்தெண் ணினார்.

ககஅ-க. ஐந்துகாலமுங்கழிந்தது
ரொடு பருவமெண்ணும் படர்தீர் காலே'

கூறுகின்றார், 'உடைப்பெருங் கொழுந
என்றார்; என்றது, வேணிற்காலத்தை

கஉ௦. ஆயம் - நிரை. கஉக. கோடைத்தன்மை (பா) நீடியகுன்று.

கஉஉ. (பா) பொத்திய - பொதிந்த.

1. கில்லிழா: திணைமா. கூஉ; குறுத். கக.
(பி - ம்) * 'கனவெரி'

கசு.—ஊர் காண் காணைத்.

கககக

கோடையொடு புருந்து கூட லாண்ட

வேனில் வேந்தன் வேற்றுப்புலம் படர கஉரு.

வோசனிக் கின்ற வுறுவெயிற் கடைநாள் வையமுஞ் சிவிகையு
மணிக்கா லமனியு¹ மும்பா னத்தி னுறுதுணை மகிழ்ச்சியுஞ்
சாமரைக் கவரியுந் தமனிய வடைப்பையுங் கூர்துணை வாளுங்
கோமகன் கொடுப்பப் காஊ. பெற்ற செல்வம் பிறழா
வாழ்க்கைப் பொற்றொடி மடந்தையர் புதுமணம் புணர்ந்து
செம்பொன் வள்ளத்துச சிலதிய ரேந்திய வந்தீந் தேறன்
மாந்தினர் மயங்கிப்

பொறிவரி வண்டினம் புல்லுவழி யன்றியு காஊ. நறுமலர்
மலையின் வறிதிடங் கடிந்தாங் கிலவிதழ்ச் செவ்வா யினமுத்
தரும்பப் புலவிக் காலத்துப் போற்றா² துரைத்த

(எக) 'காதலஞ்செல்வொடு' என்றதுமுதல் (அரு) 'கீழ்ப்புஞ் சேக்கை
மேலினி திருந்து' என்றது இறுதியாக முதுவேனிற்காலம் கூறினபடி.

கஉக. கோடை - மேல்காறறு. கஉசு படர - படர்கை

காரணமாக.

க௨௪ - (ந) ஓசனிச்ச்தல் - வெக்கையால் தலையெடுத்தல்; கடைநாள் - வேனிற் பினனாளுன்றுமாம். வேற்றுப்புலம் படர்தற்கு எடுத்துப்பார்க்கின்ற முதலே வனில் கழிகிறநாளிலே; சிந்தையுமாயினும், "ஓசனிக்கின்ற வன்னம்" என்றார்.

க௨௭. உயயானத்து மகிழ்ச்சி - சோலையிலே சேவிப்பாருடனிருந்து வினா தங்காண்டல்; உயயானங்களில் உறுதுணையோடு மகிழ்ந்திருக்கியுமாம்.

க௨௮. சாமரையிடப்பெறுகையும், பொன்னாற்செய்த வெற்றிலைப்பெட்டி பிடித்திடப்பெறுகையும் வரிசை.

க௨௯. கோமகன் - இராசராசன்; பாண்டியன்.

க௩௦. அப்படிப்பெற்று உடையராதல் - சிலையார் சூழ்ந்து

வாட்பிடிக்கப் போதல் முதலியன.

(க௩௮) கொழுநரோடு (க௩௯) புதுமணம்புணர்ந்தென்றுகூட்டுக.

க௩௪ - (ந). வண்டுபொருந்தின இடமன்றியே

களிப்பாலே வறிதிடத்திலும் மாலைகொண்டோச்சி.

¹ தக்கயாகப்பரணியில், இளஉ - ஆம் தாழிசைபுரையில் இவ்வடிமேற்கோள், ² மணிமேதலை, க: இஉ. ³ சிவகசித்தாமணி. உகஇஉ. (பி - ம்.)

⁴ 'உணர்த்திக்காலி'

கூக௪ சி ல ப் ப தி க ா ர ம்

காவியங் கண்ணார் கட்டுரை * பெட்டுக்கு ¹ நாவொடு நவிலா நகைபடு கிளவியு க௪௦. மஞ்செங் கழுநீர் ² ராரும்பவிழ்த் தன்ன செங்கய நெடுங்கட் செழுங்கடைப் பூசலுங் கொலைவிற் புருவத்துக் கொழுங்கடை சுருளத் திலகச் சிறுறுத ஸ்ரம்பிய வியருஞ்

செவ்வி பார்க்குஞ் செழுங்குடிச் செல்வரொடு கசுரீ. வையங்
காவலர் மகிழ்தரு வீதியுஞ்
* டு சுடும னோறு வடுநீங்கு சிறப்பின்
முடியர சொடுங்குங் கடிமனை வாழ்க்கை * வேத்தியல்
பொதுவிய லெனவிரு திறத்து மாத்திரை யறிந்து டு மயங்கா
மரபு

ககஅ. கட்டிரை (பா) எடுக்குநர் - வார்த்தைசொல்லப்
புகுகின்றவர்.

ககக. நகைபடு கிளவி - களியாற் கேட்டாரை
மகிழ்ச்சிபிறப்பிக்கும் வார்த்தை; கேட்டோர்க்கு நகைவினைவிக்கும்
நாவாற்சொல்லாத கிளவியுமாம்.

கசஉ. சுருளல் - புருவம் கோபத்தால் ஏறுவது இழிவதாகை.

கசச. செழுங்குடிச்செல்வர் - அரசரல்லா ஏனையோர்.

கசக - எ. ஒடுவேயாது பொற்றகடுவேய்ந்தமனை;
தப்பட்டால் தலையிலே செங்கலேறறி ணர்கூழ்வித்துக்

அளறியும், சாதிக்குந்

கழித்துவிடுதல் மரபு;

இன்னும், சுடுமண் - மட்பாத்திரமுமாம். முடியரசு ஒடுங்குங்

கடிமனை - * ஆசைப்பட்டு அரசவைவகுமனை; அரசர்

ஆர்வத்தாலடங்குமனையென்றுமாம். அரசொடுங்குமனை;

அரசர்புகுந்தாலும் தெரியாதபேரிடமானமனையென்று மாம்.

கசுஅ. வேத்தியல் - அரசர்க்கு ஆடுங்கூத்த.
ஒப்ப ஆடுங்கூத்த.

பொதுவியல் - எஸ்ஸார்க்கும்

1 "தாவோடு தவினா தகைபுழிஞ்சொல்" (அகநா. ௧௯.)

2 பெருங். ௧. ௧௯; கடுஞ். மணி. ௧௮. ௩௩.

3 "வேத்தியல் பொதுவியலென்றிருநிதத்து" மணி. ௨. ௧௮. 4

சீவக. ௧௦௯. (பி - ம்). * 'எடுக்கும்' † 'அரும்பவிழ்த்தன்ன' ‡
§ 'மகிழ்தருமரின்'

'கடுமனெக்குவடு'

கசு.—ஊர் க ர ண் க ர னை த.

உகடு

கடு. னுடலும் வரியும் பாணியுந் தூக்குங்

* கூடிய குயிலுவக் கருவியு முணர்ந்து

நால்வகை மரபி னவினயக் களத்தினு

† மேழ்வகை நிலத்தினு மெய்திய விரிக்கு
மலைப்பருஞ் சிறப்பிற் றலைக்கோ லரிவையும்

கருந. 1. வாரம் பாடுந் தோரிய மடந்தையுந்
தலைப்பாட்டுக் கூத்தியு மிடைப்பாட்டுக் கூத்தியு
நால்வேறு வகையி ; னயத்தகு மரபி
னெட்டுக் கடைநிறுத்த ட வாயிரத் தெண்கழஞ்சு
முட்டா || வைகன் முறைமையின் வழாஅத்

கருந. தாக்கணங் கணையார் நோக்குவலைப் பட்டாங்
கரும்பெற ** லறிவும் பெரும்பிறி தாகத்
தவத்தோ ராயினுந் தகைமலர் வண்டி
னகைப்பதம் பார்க்கு மிளையோ ராயினுந்
காம விருந்தின் மடவோ ராயினு

கருந. மேம வைக லின்றுயில் வதியும்

கருந. ஆடல் - இப்படிப்பட்டகூத்து. வரி - வரிப்பாட்டு. பாணி -
தாளம். ஊக்கு - வாச்சியம்.

கருந. அவினயம்: “நிற்றலியங்கலிருத்தல் கிடத்தலென்,
யவினயக் களனே.” களன் - அரங்குமாம்.

றத்தகுநான்கே

கருந. எழுவகை நிலத்தினுமெய்தியவரியாவது - ஆற்றுவரி,
நிலைநிலைவரி, மயங்குநிலைநிலைவரி, முகமுடைவரி, முகமில்வரி,
யென்பனவாம்; அன்றிக் குரன்முதலான எழுநரம்பென்றுமாம்.

சார்க்குவரி,

கருசு. தலைக்கோ லரிவை - கூத்தாடுமவள்.....

கூடு. தாக்கணங்கு - தீண்ட வருத்தஞ்செய்யும் தெய்வம்;
நோக்காகிய வலையிலேபட்டு.
சீதேவியுமாம்.

கூக. பெரும்பிறிதாசை - கையற்றுப்போகை.

(கூஉ) தவத்தோர்களாயினும் வண்டுபோல (கூங) இவர்கள் நகையின்
செவ்விபார்க்கும் காழுகராயினும் (கூச) காமத்துக்குப் புதியமடவோராயினும்,
(கூரு) தங்கியேபோகவேண்டும் (கூஎ) வீதி.

(கூக) அரும்பெறலையும் பெரும்பிறிதாசை (கூங) நோக்குவலைப்பட்டுத்
(கூஉ) தவத்தோர்முதலாயினார் (கூரு) இன்றுயில்வதியும் (கூஎ) வீதியென்க.

¹ தொல். மரபு. கு. ௧௦௭ - பேர். மேற். ௨௭ (பா) 'தோரிய மகவிருத்'
(யீ - யு) * 'கடிகைக்குயிலுவ' † 'எழுநகை நிலத்தினுமெய்தியது' ‡ 'தலத்
தரு' § 'ஆயிரக்கழஞ்சு' || 'வைகலின்' ¶ 'பட்டங்கு' ** 'அறிவுபெரும்'

கூகூகூ

சி ல ப் ப தி க ா ர ம்

பண்ணுங் * கிளையும் பழித்த தீஞ்சொ

¹ வெண்ணெண் கலையோ ரிருபெரு வீதியும்

வையமும் பாண்டிலு மணித்தேர்க் கொடுஞ்சியு

மெய்புகு கவசமும் வீழ்மணித் தோட்டியு

க௭௭. மதள்புனை யரணமு மரியா யோகமும்
வளைதரு குழியமும் வால்வெண் கவரியு
மேனப் படமுங் கிடுகின் பட்முங்
கானப் படமுங் ; காழுன்று கழிகையுஞ்
செம்பிற் செய்நவுங் கஞ்சத் தொழிலவும்

க௭௮. வம்பின் முடிநவு மாலையிற் புனைநவும்
; வேதினத் துப்பவுங் கோடுகடை தொழிலவும்

க௭௭. கிளை - கிள்ளை; கிள்ளையைக் கிளையென
இடைக்குறைத்தார். கிளை -

பண்ணின் திறமுமாம்

க௭௭. எண்ணெண்கலையோர் - தனியிலார். இருபெருவீதி -

சிறுதனம்

பெருந்தனம்பெறுவார்வீதி.

க௭௭. பாண்டில் - இரண்டிருளையையுடைய சகடம்;

கொல்லாப்பாண்

டில்; பாண்டியென்றுபாடமோதிக் கூடாரப்பண்டியென்பாருமுளர்.

கொடுஞ்சி-

தோர்மொட்டி

க௭௭. கவசம் - கைத்தளம். விரும்பப்பட்ட அழகிய தோட்டி.

க௭௮. அதள்புனை யரணம் - தோற் கைத்தளம் அரியாயோகம் -

விசாதி

கட்டுக்கு் கொடுக்குமருந்து; சன்னாகமுமென்ப; அரித்தல்-கெடுத்தல்;

பிணியைக்

கெடுத்தலையுடைய ஆராயப்பட்ட ஓளடதமென்றுமாம்.

க௭௭. குழியம் - வாசீவுண்டை; கட்டுக்குழியமுமென்ப.

க௭௭. ஏனப்படம் - பன்றிமுகக்கடகு; பன்றிவலையுமாம்

கிடுகின்படம் -

சிறுகடகு

களந. கானப்படம் - காடெழுதினகடகு; யானை சிங்கமுதலிய

சித்திர

மெழுதினகடகுமாம்; இடத்துநிகழ்பொருளின்மொழிலை இடத்திற்கேற்றினார்; பெருவாரஸ்வஸ்யமாம். காழூன்று கழகை - காழாற்பிணித்த கடகு; படங்கு மாம்.

இவை நான்கும் கிடுகின்விசேடம்.

களநு. மாலையிற்புனைந - கிடேச்சுமாலை.

களசு. வேதினத் துப்பவும் - ஈர்வாளால் வலியப்பெற்றனவும்;

என்றது ஈருங்கருவியாற் பண்ணப்பட்டன. கோடு - தந்தம்.

¹ சிலப்பதிகாரம், உஉ: கௌ - க; மணி. உ: உக; பெரும். க. கடு. அச - இ.

² பிரபுவின்னீய, மாயையுற்பத்திகதி, என.

(பி - ம்.) * 'கிளவியும்' † 'காழூந்து' ‡ 'வேதினத்திர்ப்பயங்கோடு டைத்

தொழிலும்'

கசு:—ஊர் காண் காலைத்.

க.க.எ

புகையவுஞ் சாந்தவும் பூவிற்புனைநவும்
வகைதெரி வறியா வளந்தலை மயங்கிய

வரசுவிழை திருவினங்காடி வீதியுங்

கஅ0. காக பாதமுங் களங்கமும் * விர்துவு

மேகையு நீங்கி † யியல்பிற் குன்றா

நூலவர் நொடிந்த துழைநுண் கோடி

நால்வகை வருணத்து நலங்கே மொளியவு

மேகையு மாலையு மிருளொடு துறந்த
 கடிநீ. பாசார் மேனிப் பசங்கதி ரொளியவும்
 பதுமமும் நீலமும் விர்தமும் படிதமும்
 விதிமுறை பிழையா விளங்கிய சாதியும்
 பூசு வுருவிற் பொலந்தெளித் த்நீயவுந்
 தீதறு கதிரொளித் தெண்மட் டிருவவு

களஎ. பகையவுமென்றது, புகைக்குறுப்பான நேர்கட்டிமுதலான
 ஐந்தும். சாந்தவும் - சாந்துக்குறுப்பான முப்பத்திரண்டுறுப்பும். (ப1)
 மாலேவிகற்பங்கள்.

பூவிற்புனைகு -

களசு - எ. தந்தத்தாற் கடைந்தவை - இரத்தத்திற்குச் செய்தவை
 சந்தனத் தாற்செய்தவை - கலவைகூட்டின. பூவிற்புனைந்தவை - மாலே.

களஅ. வேறுபாடுதெரியாவளமென்றார், முன் எண்ணியவற்றை.
 மயங்கி - மயங்கப்பட்டு.
 (ப1)

கஅ0 - அக. காகபாதம், களங்கம், விர்து, இரேகையென்னும்
 குற்றமுமின்றிக் கோடியும் பலகையுமுள்ளன நல்லவயிரம்.

இந்நான்கு

கஅச - டு. ஏனையும் மாலையும் இருளும் மரகதத்துக்குக் குற்றம்;
 மற்றுப் பசங்கதிரொளியையுடையன மரகதம்.

இக்குற்ற

கஅசு - எ. பதுமமும் நீலமும் விர்தமும் படிதமுமாகிய
சொல்லுகிற குற்றமின்றி விளங்குகின்றவை சாதிமாணிக்கம்.

விதிமுறையிற்

கஅஅ. (பா) பூனைக்கண்போன்று பொன்னைத்
புருடாகம்; பூசை - பூனை.
தேய்த்தாற்போன்றவை

கஅக. ஒளியினையுடைய மட்டுநிறமாயிருப்பன கோமேதகம்.

(பி. ம.) * 'வித்தது' + 'ஓயற்பிற்'

கஅஅ. சிலப்பதிகாரம்

கக௦. மிருடெளித் தனையவு மிருவே துருவவு
மொருமைத் தோற்றத் தைவேறு வனப்பி
னிலங்குகதிர் விடே * நலங்கெழு மணிகளுங்
காற்றினு மண்ணினுங் கல்லினு நீரினுந்
தோற்றிய குற்றந் துகளறத் துணிந்தவுஞ்

கக௧. சந்திர குருவே யங்கா ரகனென
வந்த நீர்மைய வட்டத் தொகுதியுங்
கருப்பத் துனையவுங் + கல்லிடை முடங்கலுந்
திருக்கு நீங்கிய; செங்கொடி வல்லியும்

வகைதெரி மாக்க டொகைபெற் றீரோங்கிப்
 ௨00. பகைதெற லறியாப் பயங்கெழு வீதியுஞ்
 சாத ரூபங் கினிச்சிறை யாடகஞ்
 சாம்பூ நதமென வோங்கிய கொள்கையிற்
 பொலந்தெரி மாக்கள் கலங்களு ரொழித்தாங்
 கிலங்குகொடி யெடுக்கு நலங்கிளர் வீதியு

கக௧. இருள் தெளித்தனைய நிறச்சிவையுடையன நீலம்.
 யுடையன வயிரேரியம்.

இருவேறுருவினை

கக௧. ஒருமைத்தோறமம் - ஒரிடத்தே தோறமல்;
 ஒரிடமென்றது, பனிக்கை.

கக௨ - ச. காற்றுமுதலான இக்குற்றம் நீங்கினவும்.
 குற்றமென்றது, முன்புசொன்ன குற்றங்களை.

கக௩. சந்திரகுரு - வெண்முத்து. அங்காரகன் - செந்நீர்முத்து.
 வட்டத்தொகுதி - ஆணிமுத்து.

கக௪. கருப்பத் துளை - உள்ளே துளையாகை. (ப1) கல்லுடை
 முடங்கல் - கல்லை உள்ளேயுடைய வளைவு.

கக௫. திருக்கு - திருகல்; இவை மூன்றுகுற்றமுநீங்கிய
 செங்கொடி வல்லி - பவளம்.

௨0௧ - ௩. சாதரூபம் கினிச்சிறை ஐடகம் சாம்பூநதமென்னும்
 இவை நான்கும் பொன்னின்சாதி. பொலந்தெரி மாக்கள் - செட்டியர்.
 ௨0௨. கொடியெடுத்தல், பொருளெல்லைக்கு.

(பு - ம்) * 'தலங்கேழ்மணிகளும்' † 'கலவடைமுடக்கூத்' ‡
 கொடிவல்லியும்' § 'ஓங்கிய' || 'தலத்தருவித்'
 'செழுங்'

கசு.—உன ர் கா ண் க ர ஐ த்.

நடிகை

- உரு. நூலினு மயிரினு நுழைநூற் பட்டினும்
 பால்வகை தெரியாப் பன்னு றடுக்கத்து
 நறுமடி செறிந்த வறுவை வீதியு
 நிறைக்கோற் றுலாத்தர் * பறைக்கட் பராரை
 ரம்பண வளவைய ரெங்கணுந் திரிதரக்
- உரு. கால மன்றியுந் கருங்கறி மூடையொடு
 கூலங் குவித்த கூல வீதியும்
 பால்வேறு தெரிந்த நால்வேறு தெருவு
 'மந்தியுஞ் சதுக்கமு மாவண வீதியு
 மன்றமுங் கவலையு மறுகுந் திரிந்து
- உரு. விசம்பகடு † திருவிப வெங்கதிர் நுழையாப
 பகங்கொடிப ‡ படாகைப் பந்தர் நீழற்
 காவலன் பேரூர் கண்டுமகிழ் வெய்திக்
 கோவலன் பெயர்தனன் கொடிமதிற் புறத்தென்.

உரு. நூற்பட்டு - பட்டினால். உரு - எ. பலமடி.

உரு - க. (ப 1) பறைக்கட்பராரை மம்பணமெனந்து,

பட்டமணிந்த வானையும் பரிய அரைபையுமுடை! உம்பணவளாவ; ஸ்வது அளக்கும்

உக . கறிமுடை - மிளகுபொதி.

உகஉ. பால்வேறு தெரிந்த - பகுதி வேறு தெரிந்த. நான்காய்

வேறு படுந் தெரு.

உகங. அந்தி - முச்சந்தி. சதுக்கம் - நாறசந்தி

உகச. கவலை - பலவாய ஒன்றான முடிக்கு. மறுகு - குறந்தெரு.

உகரு. விசம்பகடு திருகிய - விசம்பிடத்த முறுகிய.

(உகசு) துகிற்கொடிநீழலிலே (உகசு) திரிந்த.

(ச) மண்டிலம் (சு) துயிலெடுப்ப (சு) யவனர்க்கு அயிராதுபுக்கு (உக) நகரிகண்டு (உகசு) திரிந்த (உக) மகிழ்ந்த (உக) மதிற்புறத்துப் பெயர்ந்தனனெனக்கூட்டுக.

1 "சதுக்கமுஞ்சத்தியும்" முருகு. உஉடு.

(பி-ம்.) * 'பறைக்கிணட்பர' † 'திரிதிர' ‡ 'பதாலை'

சுள

உள. சில ப்ப திக ர ம்

க - உ. புறஞ்சிறைப் பொழிலும்.....புள்ளெழுந்தார்ப்ப

(இ - ள்.) முன்னர்ப் புரிந்துபுக்க முதார்ப்

புறஞ்சேரியிடத்தளவாகிய பொழில் கனிதத்தம் விளங்காரின்ற நீர்நிறைந்த பண்ணையிடத்தம் வளைந்த கதிரையுடைய கழனியிடத்தம் உளவாகிய புட்கள் துயிலெழுந்து ஆரவாரியா நிற்பவென்க.

பிறங்குதல் - மிகுதலுமாம்.

௨ - சு. புலரி வைகறை.....துயி லெடுப்ப

(இ - ள்.) வைகறைக்காலக்கழிவும் புலருதன்முன்னுமாகிய

அக்காலத்தே பொய்கைகளில் தாமரைப்பூவின்முகைகளைப் புரிநெகிழ்த்த
மலர்வித்த ¹ உலக மெல்லாந்தொழும்பும் ஆதித்தமண்டிலமானது
பகைவேந்தர் தலைகள் நடுங்க விதிர்த்தேந்திய வாளைபுடைய செழியனது
புகழானோங்கி வண்மையானுயர்ந்த கூடலாகியநூரைத்
துயிலெடுப்பாற்றப்பென்க.

ஆர்ப்ப அகிழ்த்த மண்டிலம் எடுப்பவென்க.

எ. நுதல்விழி நாட்டத் திறையோன் கோயிலும்—

(இ - ள்.) இறைவி கண்புகைத்தபொழுது

நெற்றியிற்புறப்படவிட்ட கண்ணையுடைய இறைவனதுகோயிலும்,
விழிநாட்டம், வினைத்தொகை; இனி நுதலில்
இமையானாட்டமென்று மாம்; காமனைவிழித்த நாட்டமெனவுமாம்.

அ. உவணச் சேவ லுயர்த்தோ னியமமும்—

(இ - ள்.) உவணப்புட் சேவலைப் பதாகையாகவுயர்த்த

திருமாஸ்கோயிலும்,

உவணம் - கருடன்.

க. மேழி வலலுயர்த்த வெள்ளை நகரமும்—

(இ - ள்.) மேழியாகியபடையை வலமாகவேந்திய

பலதேவர்கோயிலும்,

வலன் - வென்றியுமாம்; மேழி - ஆகுபெயரால் கலப்பை.

வெள்ளை - வெள்ளையோனெனப் பண்புகொள்பெயர்.

கா. கோழிச் சேவற் கொடியோன் கோட்டமும்—

(இ - ள்.) கோழிப்புள்ளாகிய சேவற்கொடியையுடைய

முருகவேள்கோயிலும்,

சேவற் கொடியென்றார், பெடைக்கொடியைவிடக்குதற்கு.

கக. அறத்துறை விளங்கிய வறவோர் பள்ளியும்—

அறத்துறை - அறமும் அறத்தின் துறையுமென உம்மைத்தொகை. அறமாவது இருவகைத்து; இன்றறமும் தறவறமுமென. அவற்றுள் இன்றறமென்பது கற்புடைமனைவியோடு இல்லின்கணிநூந்துசெய்யுமறம்.

அதன் துறையாவன: 'தன்னைப்பொழிந்த மூவர்க்கும் தறந்தார்க்கும் தவ்வாதவர்க்கும் இறந்தார்க்கும் தேவர்க்கும் முனிவர்க்கும் விருந்தினர்க்கும்'

¹ முருகு. ௨. ² திருக்குறள், சக. ஆம் செப்புந்முதலியவற்றைப் பார்க்க.

கசு.—உறுந் காண் காணத்.

௩௭௧.

சுற்றத்தார்க்கும் பிறர்க்கும் துணையாதலும், வேன்விசெய்தலும், சேன்காத்தல் முதலியனவும், அருளுடன்முடையனாதலும், பிறவும்.

இனித் தறவறமாவது, ¹ நாகம் தோலுரித்தாற்போல அகப்பற்றும் புறப் பற்றுமற்று இர்திரியவசமறத்து முற்றத்தறத்தல்.

அதன் துறையாவன:—சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானமென்பன.

அவற்றுள், சரியை அலகிடல்முதலியன.

கிரியை பூசைமுதலியன.

யோகம் எண்வகைய; அவை:—இயமம், நியமம், ஆசனம், வளிரிலை, தொகைரிலை, பொறைரிலை, நினைதல், சமாதியென்பன.

அவற்றுள், ² “பொய்கொலை களவே காமம் பொருணசை,

யிவ்வகை

யைந்து மடக்கிய நியமம்” எனவும், “பெற்றதற் குவத்தல்” ³ பிழம்புநனி வெறுத்தல், கற்பன கற்றல் கழிககிந் தாய்மை, பூசனைப் பெரும்பய மாசாற்

களித்தலொடு, பயனுடை மரபி னியம மைந்தே” எனவும், “நிற்ற விருத்தல்
கிடத்த னடத்தலென், றெத்த நான்கு னென்கா நிலைமையொ, டுன்பம் பயத்
குஞ் சமய முதலிய, வந்தமில் சிறப்பி னுசன மாகும்” எனவும், ‘

‘உந்தியொடு

புணர்ந்த விருவகை வளியுந், தந்த மியக்கந் தடுப்பது வளநிலை”. எனவும்,
“பொறியுணர் வெல்லாம் புலத்தின் வழாமை, யொருவழிப் படுப்பது தொகை
நிலை யாமே” எனவும், “மனத்தின் யொருவழி நிறுப்பது பொறைநிலை” என

வும், “நிறுத்திய வம்மன நிலைசெரி யாமற, குறித்த பொருளொடு கொளுத்து
வது நினையே” எனவும், “ஆங்கனங் குறித்த வம்முதற் பொருளொடு, தான்பிற
னாகாத் தகையது சமாதி” எனவும் வருவனவற்றாகுக.

ஞானம்

(இ - ள்.) அறமும் அதன் நுறைகளும் விளங்குதற்குக் காரண
மாகிய அறவோர்களுடைய இருப்பிடங்களும்,
சான்றுப் பள்ளியென்றது, அவ்விடங்கள்.

கஉ. மறத்துறை விளங்கிய மன்னவன் கோயிலும்—

(இ - ள்.) மறமும் அதன் நுறைகளும் விளங்குதற்குக்
காரணமாகிய மன்னவனது கோயிலும்,

இதுவும் உம்மைத்தொகை.

அதன் நுறையாவன அழுவகைய; அவை:—வெட்சி, கார்த்தை, வஞ்சி,
காஞ்சி, நொச்சி, உழிநாடு, தும்பையெனவிலை. இனி விரிப்பின்கலும்.
“தொகை மறவரத்துகண்” என்பதனால் இவையும் இவற்றின் நுறைகளும்
வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

கோயில் நியமம் நகரம் கோட்டம் பள்ளியென்பனவற்றின்வந்த
அலங்காரமுணர்க.

பரியாய

1 "படதாகத் தோலுரித்தாற் போற்றறத்து கண்டவர்மெய் பணிப்ப தோற்றிட், டெருக வையம்பொறியும் வென்றார்க்கு" (கடுசக) என்றார் சிந்தாமணிபிலும்.

2 இக்குத்திரமுதலிய எட்டும், "நாலிருவழக்கிறுபதபக்கமும்" (தொல். புறத். கு. உ0. 5) என்பதன் உரையிலும் எடுத்துக்காட்டப்பெற்றதன்னை. இவை பதஞ் சவியோககுத்திரக்கருத்துக்களை ஒத்திருக்கின்றன. 3 பிழம்பு - கூட்டம்.

கூட

சிலப்பதிகாரம்

கந - ச. வால்வெண் சங்கொடு.....கணிகுர

லியம்ப

(இ - ள்.) முற்கூறியவிடங்களிற் பலவகையாற்பொரு ந்திய

சிறப்பினை

புடைய

காலைப்போதின்முழுவம்

சங்கத்தோடும்

கொம்போடுமியம்பவென்க.

இயம்பவெனப் பொதுமரபாற்கூறினார். வால்வெண்சங்கு, இருபெய ரொட்டிப் பண்புத்தொகை. ஒடு, எண்ணொடுவாய்க் 1 கொம்பினொழிபை உணர்த்தியின்றது.

கடு - கூ.

கோவலன் சென்று.....கைதொழு

தேத்தி

(இ - ள்.) அக்காலத்தே கோவலன்சென்று கவுந்தியடிகளைக்

ஞெழுது நாவானேத்தியென்க.

கையாற்

சென்றென்பதனால்,

அவர்

வேறிடத்திரு

ந்தமையும்

கொள்கையினென்பத

ஆல் தியானத்தோடிருந்தமைபுக்கூறிலார். கொள்கையினி நந்தவென்பதற்கு இவர்களுடும் தன்பமுறதி நந்தவென்புமாம்.

கௌ - ௨௦.

நெறியி னீங்கியோர்.....செய்தவத் தீர்யான்

(இ - ள்.) செய்கதவத்தினைபுடைபீர். தவஞ்செய்யாதபான்

வழக்கத்தி

வின்று நீங்கினோர் நீர்மையையுடையேனாகி மலர்போ லும் மெல்லிய மேனியை யுடைய இவள் நடுங்கித் துயரமுறும்படி முன்னம் கனவினும் நினைச்சறியாத

தேயத்தே அருவழியிடை எங்குத்திரிந்து தன்பமுழ ற்த சிறுமை புற்றேனென் னானென்க.

ஒழுக்கமுடைய விழுக்குடிப்பிறந்தே கார் காணுடைமகளிரொழி நீணெறிச் செல்லாரென்பதுகருதி, ' நெறியினீங்கியோர் நீர்மையேனாகி' என்றானென் றுணர்க அன்றி, ந1௫௧1 'நீங்கிதைக்கண், ' "வம்பப்பரத்தை வறுமொழி யாளனெழி,

..சென்றோர், கா மறுந் கேவியும் போது மீங்கிவாரர்" எனவும், ' "உடன்வயிற் றோர்க ளொருங்குடன் வாழ்த்தக, கடவது முன் டோ" எனவுங் கூறுதலும், அதனால் அவர்க்குச் சாபம்வருதலும்போல்வன இவனை உடன்கொண்டு வருதலான்வந்தனவென்று தன் அறிவின்கமையை வெறுத்து நொந்துகூறினானெனினுமாம். சிறுமை - ஈண்டு

அறிவின்கமை.

உக - ௪. தொன்னகர் மருங்கின்.....அடிகளீங்

கென்றலும்

(இ - ள்.) * அழகனே, இத்தொன்னகரிடத்துள்ள வணிகர்க்கு என்றன்மையுணர்த்திவருந்துணையும் இவட்கு ஏதமின்றாகக் காத்தருளவேண்டுமெனக்கூறக்கருதியவன் தெளிந்து, * “போதுவல் யானும் போதுமின்” என்றவன்றே இவன் தம் பாதமாகிய காவலையுடையாளாதலின், இவட்கு இனி ஒரேத முண்டோ; இல்லையென்று கையடுத்தக் கூறினானாகவென்க.

¹ கொம்பென்றும் வாத்தியம் சங்குடன்சேர்த்துக் கூறப்படுமீ; “சங்குங்கருங்கோமீ” பு - வெ. கரந்தை. க.

² சிலப்பதிகாரம், க: ௨௧௯ - ௨௨. ³ சிலப்பதிகாரம், க: ௨௨௭ - ௮.

⁴ அழகனென்பது பெண்பாலார்க்கும் வருதலை, “அழகனமுளரோ” (சீவக. ௧௮௮௪.) என்பதனும் அறிக. ⁵ சிலப்பதிகாரம், க: ௧௦.

கசு.—ஊர் த ி ண் ற க ா ன த்.

* ௧௭௭௩

என்னிலை - மாசாத்துவாணிகன்மகனாகியும் இங்ஙனமாகிய தன்மை. காறு - அளவு. பைந்தொடி, அன்மொழித்தொகை. ஈங்கு ஏதமுண்டோவென்றான், முன்னர் இவர் வழித்துயர் நீக்கீ இவ்விடம் தலைப்படுத்தமைதோன்ற.

௨௫ - கூ. கருந்தி கூறும்..... துயருழந்தோய்

(இ - ள்) அங்ஙனங் கூறிய கோவலற்குத் தவறுதல்கள்

கூறுவார்: முற்

பிறப்பில் நல்வினையமிகச்செய்தீர் அந்நையொழிந்து வின்பு

சிறிதுதீவினையுஞ்

செய்த பக்கக் காரண சிங்கள ராஜபுரம் கரையதெனவந்த கதையுமிடம்

சின்காதலியோடும் தனித்துத் துயரத்தொழுகுதோனே,

இனிப் பேரினப் பகைகத்தாரும் தவறுத்தினனாரே அந்நையிட்டு

இழிதலின் விளைவாகிய நிரயத்துன்பக் கஷ்டமதவமாம். தனித்துப் - ஒப்பற்றதயரு மாம். ¹ தீர்ப்பல், விடுதற்பொருட்டு ² மூர்த்தம் - அனுபவித்தல்

உள - ௩ உ.

மறததுறை நீங்குமின்.....பெரும்பே துறுவர்

(இ - ள்) எவ்வயிர்க்குப் பாவ நும மறஞ்செ பதற்றொழிவினின்றும் நீங்கு மின்; நீங்கீ-ரயின், அதன்விளைவாகிய துன்பத்தினைத் தீவினையுட்டுமென்று அறங்கீளையுணர்ந்துநம்பரிடேயார் லுக்கு ந்திறங்களானே நாவாகிய கடிப்பான் வாயாகியப. ௩றைய அனாதத்துசாறறினும் புண்ணியத்தினுறுதிபற்றோர் அதனை உறுதியாக உட்கொள்ளாராகிப் பி.சு.னர்; தீங்கையுடைய வெய்ய வினையோன் றிற் துன்பத்தை துக்ர்விக்குங்கால் தாது பேச தாமதமறாது மிகவும் செயலற்று அழியாநிற்பா.

மறம் - அறம்தம். அறம் - இடம். திறம் - தீதுநன்றென்னு ந்திறம்.

¹ செயலையு, எதிரதுபோற்றென்னுமுத்தியாற் கொள்ளப்பட்டது.

௩௩ - ௪. ஸ்யயா வினைப்பயன்.....கற்றறி

மாக்கள்

(இ - ள்.) கற்கப்படுவனவறறைக்கற்று அவற்றின் பவினையுணர்ந்தபெரி யோர் போக்கப்படாத தீவினைப்பயனாகிய துன்பத்ததுகருங்கால் அதற்கிரங் கிச் செயலறவை லெ ரஞ்சிற்றொள்ளார்; இது நாம்செய்யவந்ததென்று கொள்ளுவரென்க.

¹ ஓயதல் - போக்குதல்.

இனி, இன்பமும் பொருளும் சிறிது இன்பம்பயந்து பெரிது துன்பம் வினைக்குமென்பதாலும், அறம் சிறிது துன்பம்பயந்து பெரிது மென்பதுஉங்கூறுவார் :—

இன்பம்வினைக்கு

௩௩ - ௪௩. பிரிதற் றுன்பமும்தொன்மைத்

தாதலின்

இன்பத்தையும் பொருளையும் ஆகுபெயராத் பெண்டிரும்
உண்டியுமென்று ராகலிற் பிரிதலையும் புணர்தலையு
இரண்டற்குமேற்றாக.

இனி நிறுத்தமுறையானே கூறுவார்:—

2 "தீர்த்துத் தீர்த்தலும் விடற்பொருட் டாகும்" தொல். உரி. கு. உஉ.

1 அடி, கச பார்க்க.

உலக

சிலப்பதிகாரம்

(இ - ள்.) மகளிரைப் புணர்தற்பொருட்டு முயற்சியான்வருந்துன்பமும்
அங்ஙனம் புணர்ந்தபின்னர்ப் பிரிகலான்வருந்துன்பமும் அவை நீட்டித்த
விடத்த அநங்கனொறுத்தலான்வருந்துன்பமுமென முழுவதும் துன்பமேயாம்;
இனிப் பொருள்புணர்தற்பொருட்டு முயற்சியான்வருந்துன்பங்களும் அங்ங
னம்புணர்ந்தபொருள் பிரிதலான வருந்துன்பமும் அவையிரண்டும் நீட்டித்த
விடத்துக் கட்புலனாகாத வறுமை ஐறுத்தலான்வருந்துன்பமுமென
முழுவதும் துன்பமே; ஆகலின், இவ்விருதிறத்தினுந்தோன்றும்
துன்பமனைத்தும் மகளி ரைப் புணர்ந்து மயங்கினோர்க்குளதாவதல்லது
பற்றற்ற தனிவாழ்க்கையை யுடைய பெரியோரிட க்தில்லை;
அங்ஙனமாகியதுன்பங்களை இன்பமெனக்கொண் டோர் உறக்கடவ
இடங்கொள்ளாததுன்பங்களை மன த்தானுணர்ந்தனராஃ முனிவரால்
நீக்கப்பட்ட இவ்விருவகைக்காமமே சார்பாகப் பற்றுள்ளத்தினின்
றுழந்து துன்பக்கடலில்லமுந்திக் கரைகாணப்படாத இடம்பையெய்தினோர்
இன்று நின்னளவினோரல்லர்; முன்னும் எண்ணிற்றோராவர்; பழகிப்போந்த
முறைமையதா, கலானன்றேயென்றொன்க

பிரிதற்றுன்பம்

பெரி காகலின்

முன்வைத்தாரேனும்

புணர்தற்பின்னரது பிரிவாகலின், மாற்றிக்கொள்ளப்பட்டது
 உருவிலாளனென்பை கக் காமன் மேலும் கப்புலனாகா
 வறுமைமேலுமேற்றுக். இல்லை, முற்று இறந்தோர் -
 கழிந்தோருமாம். பலரென்றார், தேவரினுமுண்டென்பதுதோன்ற. ஆல்,
 அசை.

இனி, அப்பலருள், தேவரிற்சிறந்தோனொருவனையும்,
 ஒருவனையும் எடுக்காக்காட்டுவார் :—

மக்களுட்சிறந்தோ

சக - கூ. தாதை யேவலின்.....நெடுமொழி
 யன்றோ

(இ - ள்.) தன்தந்தையேவலானே மனைவியோடும் வனத்திற்போய் அவன்
 தன்னைப்பிரிதலானே கடிய துன்பத்தையுழந்தவன் வேதத்திற்குமுதல்வனாகிய
 நான் முகனைப் பயந்தோனே ஈபதனை உலகமெல்லாமறியவும் நீ யறிந்திலையோ ?
 அஃது உலகினடக்கின்ற புராணகதையன்றோவென்றாரென்க.

அறிந்தனையாயின் இரங்காயென்பதுகருதி அறிந்திலையோவென்றார் நெடு
 மொழி - புகழுமாம். இதனுள், இராமன் சீதைபொருட்டாக வில்லைற்றல்
 முதலிய புணர்தற்றுன்பமும், பின்னர் அவள் பிரிதலான்வருந்துன்பமும்,
 தசரதன் தனக்கு முடிசூட்டத்தொடங்கிய பொருள் புணர்தற்பொருட்டு வருந்
 துன்பமும். பின்னர் அதனைக் கைகேசிலிலைக்க அப்பொருள் பிரிதலான்வருந்
 துன்பமும் ஈண்டு வந்தவாறுணர்க இது தேவரிற் சிறந்தோனொருவனைக்
 காட்டியது.

டுள - டுள. வல்லா
 டாயத்து.....சொல்லாயோநீ
 யும்

(இ - ன்.) நளன்ருன் முன் புட்கரனெயிபொருத சூதியுயத்தான் மண்ணை
 அரசாட்சியையுமிழந்து தன்மனைவியொடு வெய்யகானகத்தேசென்றடைந்
 தவ ன் பிறிதொருபொருண்மேற்சென்ற காதலான் அவனைப்
 பிரிந்தானல்லன் ;
 அவனும் வீரின்மையொடு பொருந்தப்பட்டதனும் சிறுமையுறுவாளுமல்லன் ;
 ஆகவும் அடவியாகிய காட்டகத்த அரையிருள்யாமத்தே அவனை உறக்கிடை

கசு.—ஊ ர் க ர ண் க ர ன் த.

உளநு

நீத்து நீக்கியது முன் செய்ததீவினையன் றி .
 அம்மடந்தையிழையானென்று சொல்லுதற்கு வேறுகாரணமுண்டாயின
 நீ சொல்லென்றோன்க.

இல்லையென்பது கருத்து. இனி, அவனும் காதலனீங்கிப்
 பிரிந்தோனல் லன்; அவனும் காதலியே; அதனும் பிரிவாற்
 சிறுமையுறுவாளுமல்லனெனினு மமையும். ஆயும் - தாயம்.
 மண்ணரசு, உம்மைக்தொகை அடவி - மனை சேர்ந்தகாடி ஆயிழை -
 தமயநதி. இட்டிநீக்கியதெனவே துயிலிடைநீத்தல் பெற்றும்
 நீக்கியது, ஏவற்சொல். ஓகாரம், இடைச்சொல். இதனுள் நளன்
 தமயந்தியை வதுவைசெய்து புணர்த்தபொருட்டு வருந்துன்பமும்
 பிரிதற்பொருட்டுவருந்துன்பமும், சூதாடிகின்றழி அச்சுதுவென்று
 பொருள் புணர்த்தபொருட்டு வருந்துன்பமும் மண்ணுட்
 அரசமாகியபொருள்கள் பிரித லான்வருந்துன்பமும்
 ஈண்டிவ நதவாறு ணர்க . இது மக்களிற்சிறந்தோனொரு அவனைக்
 காட்டியது

‘நெறியினைநிகையார் நீர்மையே னாகிச் சிறுமை யுறதேன’
 என்றதற்கு ‘வினைகடைக் கூட்ட வியங்கொண்டான்’, ‘ஊழ்வினை
 கடைஇ யுள்ளந் தரப்ப’ என்பவற்றோடு கோவலனை வினை
 ஏவுதல்பெறப்படலானும், இஃது மனைத் தாதையேவுதலானும், நவீனப்
 புடக மனைவுதல் எனும், இவர் மனைவியரோடு
 அறியாததேயத்தாரிடையுழத்தலும், சிறுமையுறத்தலும்
 ஒத்தபண்பினராத் தின் உவமைகூறி, இவரினும் உனக்கு
 ஒருறுதியுண்டென்றுகூறுவார்:—

இ - க. அனையையு மலலை..... .. பெற்றனை
 யன்றே

(இ - ள்.) இங்கனம் பலவகைத்தாட அன்பமுறுதலின், அவரோடு
 ஒத்த தன் மையையா யினும் அவரின் நீ வேறுபட்ட பெரித நல்ல
 மையையுடைய;

அஃதெனின், நினகாதலி பிரியாதவாழும் வாழ்க்கையைப்
 பெற்றனை யன்றோவாதலானென்று தேற்றினானாக

உம்மை, சிறப்பு. யன்றே, அசையுமாம்.

கூ - கூக வருந்தா தேகி. போதிக்

கென்றலும்

(இ - ள்.) இனி நீ இங்கனம் வருந்தாதே

இம்மன்னவனகூடறசென்று சாவகநோன்பு சிகழ்த்ததேற்ற

இடமிதுவென்றறிந்து ஈண்டிவருவாயாக வென்று சொல்லுமென்க

பொருந்துழியறிந்து - விருந்தெதிர்கொள்வாரிடத்தை
 யறிந்தென்றுமாம். ஏகிப்போதென இயையும்.

கூஉ - இ.

இளைஞர் மனையோடு.....மருங்கிற் போகி

கழிந்நு

கருவு **சிலப் பதிகாரம்**

கூசு - எ. கடிமதில்

(இ-ள்.) இங்ஙனமாகிய இந்முதலியிருந்த உயர்ந்த

கடி - மிகுதி. யவனர் - துருக்கர். போகிப் புக்டென்க

காள். ஆங்கு—(இ - ள்.) ஆவ்விடத்து,

சு.அ. - க. ஆயிரங் கண்ணோன்.....மதிலக

(இ - ள்.) ஆயிரங்கண்ணாயுடைய இத்திரிசூது பெறுதற்கரிய

மனிக்கலம் பெய்த பணிப்பெட்டகத்தைச் திறந்துவைத்தாலொத்த
மதில்வட்டத்தை யுடைய அகநகர்வரைப்பின்கண்ணென்க.

முன்னர்ப் புறநகர்ச்சிறப்புக் கூறி நன்கு

அகநகர்ச்சிறப்புக்கூறுவார், மதிலை வரைப்பினென்றார்.

எடு - எடு. குடகாற் றெறிந்து.....புனலாட்
டமர்ந்து

(இ - ள்.) மேற்றிசு சக்காற்று விசைத்தெறிதலானே
கோழிகளெழுந்து துடங்கும் மதுகிள்கண்ணுள்ள காய

மாடங்களிலெடுத்த

பொதுமகளிர் தாம்

காதலிக்குஞ் செல்வத்தையுடைய காழுகரோடுகூடி இடையறுதுபெருகும்
புனலையுடைய வைகையாறமேற் துடிமழன் னர்ப் பொலிந்துபரந்த இடைக்
குறையில் வெளிய மணலையுடைய

அடைய ஏரக்கண்ணே உயர்கைள்ளியோடக் தோடு நாவாய்
முதலியவற்றை நிச்செலுத்தியும் பொலிவையுடைய புனை
களைத்தழுவி நீந்தியும் இவ்வாறு புனல்விளையாட்டைவிரும்பியும்.

ஆடித்திங்களொர்பதுதோன்றக் குடகாற்றுக்கூறினார். காணும் மடலும்
பெண்மைபவாதலின் இவற்றைக்கழிந்தே கடைகழியவேண்டுமென்ற கடைகழி
மகளிரொளப் பொதுமகளிர்க்குப் பெயர்கூறினா இவர்க்குக் காதல பொருளின்
கண்ணதாகலிற் காதலஞ்செல்வரெ ழார்; தம்மேற் காணையுடைய செல்வரோ
டெனவுமாம் ; அம், சாரியை. நாவாய் - தூணிமுடியாயுள்ள
சலசரங்கள்.

இது, சிறுகாலமாதிலும் கலைப்பொழுதிற் பொழுதுபோக்குக்
கூறிற்று.

எசு - அடி. தண்ணறு முல்லையும்.....அமர்ந்தாங்கு

(இ - ள்.) குளிர்ந்த நதிய முனையிலுந் தாழ்ந்த நீர்ப்பூத்த குவளை மலரும் தம் கண்போலமலர்ந்த மெய்தன்மலருமென்னுமிவற்றைத் தமது கொண்டைகளிலே மிகவந்துப் புளரக்கச்செருகி மல்லிகையின் மலர்ந்த வெளியபூவோடே குளிர்ந்தசெய்கமுநீரிதழ்க்கையும் காஸ்நெருங்கக்கட்டுதலால் தலைமலர்ந்தபிணையலைக் கொற்கைத்துறையிற்ப்படும் பெருமுத்தாற்செய்த வடத் தோடேபூண்டு தென்றிலைசக்கண்ணதாகிய மலையவரையிற்பிற்த சந்தனக் குழம்பை மேனிமுழுதும் மட்டித்துப் பொன்னாற்செய்த கொழிகளையுடைய மூதூர்க்கு அயலதாகிய பொழிவ்விடத்து விளையாடும் விளையாட்டைவிரும்பி,

“வைபவபன்ன வழக்குடைவாயி” மதரை, ௧௮௬.

கசு.—ஊ ர் கா ண் கா ண த.

௧௮௭

தானீர்க்குவளை பாடமாயின், தானையுடைய நீர்மைக்குவளையென்க. பிணையல் - மாப்பிலிவன. ௨ த - மிக. மல்லிகை விரியல்வெண்பூவென்க. தெக்கணம், வடசொற்றிரிபு. சேரமுடியென்றார், மெய்ம்முழுதும்பூசினமைதோன்ற. மூதூர்ப்பொழில் - ¹ இலவந்திகைச்சோலை ஆங்கு, அசை. அடைச்சிப் பூண்டு ஆடி அமர்ந்தென்க. காரை எதிர்பருவமாதலின் முல்லைகூறினார்.

இது, நண்பகற்பொழுதிற் பொழுதுபோக்குக் கூறிற்று.

அங் - ௫. ஏற்படு பொழுதின் . . . மேலினிதிருந்தாங்கு

(இ - ள்.) ஏற்பாடாகியகாலத்தே ஆண்டிசின்றும்போந்து இளநிலாமுன் றிற்கண்ணே முன்னர்ப் புனலினும் பொழிலினும் ஆடியினைத்தகோலத்தைத் தம் கொழுநர் பாராட்டித்தீர்க்கக் கண்டோர்விரும்பப்படும் பூஞ்சேக்கையிடத்தே இனிமையோடிருந்து, ஆங்கு, அசை புணர்ச்சிகூறுவார், இனிதிருந்தென்றார். தகை, ஆரு பெயராத கொழுநர். தத்தர் மனத்திறங்கிய வெனிஹமமையு ம்.

கோலத்தைப்பினைந்து பாராட்ட

இஃது எதப்பிபொழுதிற் பொழுதுபோக்குக் கூறிற்று.

அச - ஊ. அரத்தப் பூம்பட்டு... ..கால

மன்றியும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பாராட்டச் சேக்கைமேலிருந்து,

பூத்தொழிலையு டைய செம்பட்டை மேகலைமீதேயுதித்துப்

பூங்கொத்தை இடத்தேயுடைய

கூந்தலிலே செங்குடசப்பூவைமுடித்துத் * தென்னவனது சிறுமலையென்னுஞ்

சிலம்பின்கட்பூத்த செந்நுழந்தாளிப்பூவுடனே நரியமலரையுடைய குறிஞ்சி

யினது நாட்பூவைச்சூழக் குங்குமநிறத்தையுடைய செஞ்சந்தனத்தைக் கொங்

கையினெழுதிச் சிவந்த சுண்ணமப்பிய ஆகத்தே செங்கொடுவேரியின்

வள விய சுவாற்கட்டப்பட்ட பிணையலை அழகிய

பவளக்கோவையோடுபூண்டு பறந்து திரியுமலைகளைச் சிதகையரிந்த

வச்சிரத்தையுடைய இரத்திரனுக்குக் கூடலைச்

செவ்வணியணிந்துகாட்டுதற்குக் காலையாளுமரசன்

வாண்டக்காற்றோடுவருங் காலமும், அக்காலமன்றியும்,

அன்ற, ஆகுபெயரான் மேகலை. குடசம் - வெட்பாலைவிசேடம்.

சிறுமலை, அதல் பெயர். மலர்க்குறிஞ்சி, முதற்கேற்றவடை;

* “கனிவிளவின் காய்” போல, குங்குமநிறத்தையுடையவறறை யென்

றுமாம். இழைத்து - வரித்து; எனவே எழுதியென்பதாயிற்று

சுண்ணம், மேனிக்கடை. குடசமும், குறிஞ்சியும், கொடுவேரியுமென்

னுமிவை கார்காலத்துப்பூவாய்த் தான்விழந்தனவாத லாற் காரரசாளன்

காட்டவென்றார். கார் - ஈண்டு முகில்; அதனையாளுமரசு - காலம்.

காலமும் கடவுளாதலால் தலவேந்தனுக்குக் கையுறைகாட்டுவான்

கூடன்மகளிரான் ஏந்துவித்துக்காட்டினான்; அவற்கு மகளிர்மேல்

மிக்க காத ஊட்டமையறிதலின். * “காலமுலகம்” என்பன

உயர்திணைமேலனவாய்ப் * இவவத்தகை - யத்திரவாலி; சிலப்பதிகாரம், 60;

கக, மணி. க: சச - இ; "நிறைத் குறினிறைத்துப் போக்குறிற்போக்கும்,
பொறிப்படையமைந்த பொங்கிவந்தினை" (பெரும். க. ௪௦: ௧௧௧ - ௨.)

* முல்லைப்பாட்டின் இறுதியென்பா, உ.

* சிலப்பதிகாரம், ௧௧: அடு.

* தொல்காப்பியம், கிளவி. கு. இஅ.

௪௮

கௌஅ

சிலப்பதிகாரம்

பாஸ்பிரந்திசயாவெனவும், ¹ "நின்றங் கிசைத்த விவணியஸ் பின்ன" எனவும்
கூறிவழுவமைக்கின்றவர், ² வேறிடத்து இசைத்தலுமுரிய வெட்பதனும் காரர
சாளனென உயர்திணையாற்கு நினார். இவ்விதி மேல்வருவனவற்றிற்குந்கொள்க.

கௌ - ௧௦௧. நூலோர் சிறப்பின்..... ..கூதிற்க்

காலையும்

(இ - ள்.) சிற்பநூல்வலலோரானே சிறப்பித்துச்செய்யப்பட்ட முகிழேய
உயர்ந்த மாடங்களிலே மரக்கலந்தந்த அகிலாகியவிறகாலே மடப்பம்வருதலை
யுடைய மகளிர் தடாக்களிலிடப்பட்ட இந்தனம் காய்தலைவிரும்பி நறிய சாந
தலைந்தமார்பையுடைய ஸமந்தரோடுகூடிக் குறிய கண்களையுடைய சாளரங்
களை அடைக்கும் கூதிராகியகாலமும,

நூலோர் சிறப்பி னகிலெனவிடையத்து, ^௩ லோர்

சிறப்பித்துக்கூறப்பட்ட

நேர்கட்டிமுதலாகிய அறுவகைக்கூட்டுனினுமையும; மடவரண்டுகளிர்தரு
மகிலெனவுமாம். அமர்ந்து அடைக்குமெனவியையும் நம்பியர் - காநலஞ்செல்
வர். குறுங்கண், ஆகுபெயர் இதுவும் மேறகூறிய அச்சிரக்காலமும உயர்
திணைச் சொல்லுத்தோதாது அஃறிணையியல்பாற்கூறுவன.

௧௦௨ - இ. வளமனை மகளிரும்.....

....அச்சிரக் காலையும்

(இ - ள்.) மகளிரும் மைந்தரும் வளமணியில் இளநிலாமுன்றிற்கண்ணே யிருந்து இளவெயிலேறுகரும்படி விரிந்தகதிரையுடைய ஆதித்தமண்டிலம் மிதுன வீதியிலே எழுந்து இடங்குதலானே வெண்முகல் அரிதாகத்தோன்றும் முன்பனிக்காலமும் எவ்விடத்துள்ளன ?

மகளிரை முற்கூறினார், இன்பத்திற்கு முதல்வராகலின். இளநிலா - மாலைப்பொழுதினிலா; அன்றிச் சதைசிலாவென முன்றிற்கடையாக்கினுமமை யும். துகர்தல் - பயன்கோடல் ஏர்பு - எழுதலான. வெண்மழை - புனி மாசுமாம். எவ்விடத்துள்ளனவென்று ஒருசொல் வருவிக்க.

க0க. ஆங்கதன்றியும்—(இ - ள்.) அந்த

முன்பனிக்காலமன்றியும்,

க0க - கஉ. ஒங்கிரும்

பரப்பின்.....பனியரசியாண்டுள்ள

(இ - ள்.) குணதிசைக்கண் தொண்டியென்னும் பதியிலுள்ள அரசரால் வங்கத்திரளோடு திறையிடப்பட்ட அகிலும் பட்டிம் சந்தனமும் வாசமும் கருப்பூரமுமென்னுமிவற்றை அவ் வங்கத்திர ளோடு சுமந்துவந்த கொண்டற் காற்றென்னு நண்பனோடு கோமகனது கூடற்கட்புகுந்து காமவேளுடைய வில்வெற்றி நிகழாரின்ற விழவுகாணும் பங்குனித்திங்களீருகப்பொருந்திய பின்பனிக்காலமாகிய அரசன் எவ்விடத்துள்ளன ?

ஒங்கிரு, இருபெயரொட்டு; பரப்பென்பதனை விசேடித்து வங்கத் திற்கு அடையாயிற்று. ஈட்டதது - ஈட்டத்தோடு, இனி 'தொகு' என்பதனை இறுதிவிளக்காகக்கொண்டு பொருளுரைக்க. உரைக்குமாறு:—

அகில: 'அருமணவன் தக்கோலி கிடாரவன் காரகிலென்றுசொல்லப் பட்ட பலவகைத்தாய தொகுதியும்,

¹ தொல்காப்பியம், ஐனவி. கு. ௧௧. ² தொல்காப்பியம், ஐனவி. கு. ௧௦.
³ இங்குக்கூறப்படும் பெயர்கள் இக்காலத்து வழங்காமைபாற், புலப்படவில்லை.

௧௪.—ஊர் காண் காலைத்.

௩௭௬

துகில்: கோசிகம் பீதகம் பச்சிலை அரத்தம் நுண்டிகில்
சண்ணம் வடகம் பஞ்சு இரட்டி பாடகம் கோங்கலர் கோபம்
சித்திரக்கம்மி குருதி கரியல் பேடகம் பரியட்டக்காசு வேதங்கம்
புங்கர்க்காழகம் சில்லிகை தூரியம் பங்கம் தத்தியம் வண்ணடை
கவறுமடி நூல்பாப்பு திருக்கு தேவாங்கு பொன்னெழுத்து குச்சரி
தேவகிரி காத்துலம் இறஞ்சி வெண்பொத்தி செம்பொத்தி
பணிபொச்சியென்று சொல்லப்பட்ட பலவகைத்தாகிய தொகுதியும்.

ஆரம் : மலையாரம் தீமுரன்பச்சை கிழான்பச்சை
பச்சைவெட்டை அரி சுந்தனம் வேரச்சுக்கொடி யென்றுசொல்லப்பட்ட
பலவகைத்தாயதொகுதியும்,

வாசம்: அம்பர் எச்சம் கத்தாரி சவாது சாந்து குங்குமம் பனிகீர் புழுகு
தக்கோலம் நாகப்பூ இலவங்கம் சாதிக்காய வசவாசி கிரியாசம் தைலமென்று
சொல்லப்பட்ட பலவகைத்தாகியதொகுதியும்,

கருப்பூம்: மலைச்சரக்கு கலை அடைவுசரக்கு மார்பு இளமார்பு ஆரூர்க்
கால் கையொட்டிக்கால் மாரப்பற்று வராசான் குமடெறிவான உருக்குருக்கு
வாரோசு குடன் சீனச்சூடென்னு பெயர்கூறப்பட்ட பல வகைத்தாகிய
தொகுதியுமெனத் தொகுத்தும் விரித்தும் பொருளுரைக்க.

கொண்டல்-கீழ் காற்று. இறுதியாகிய பின்புனியென்பார் வேள்
வில்விழாக் காணும் பங்குனியென அதற்கு அடைகூறினார்; காணும்
புனியரசெனவியைக்க; வேள்காணும் பங்குனியெனினுமொழியும். ¹

தொண்டியோர் - சோழகுலத்தோர்.

ககநு¹ - எ. கோதை மாதவியாண்டுள்ள

கொல்லென்று

(இ - ள்.) மாதவி கொடியெயிப்பக் காவும் காணமும் மலரேந்தத்
தென் னவனுடைய பொதியிற்றென்றலோடே அமமன்னவனுடைய
கூடனாகின்கட் புருந்து தாம் மகிழ்ந்துணைகளைத் தழுவுவிக்கும்
இனிய இளவேனிென்னு மரசன எவ்விடத்துள்ளுமுன்னென்று,

கோதைமாதவி - மாலேபாலப் பூக்கும் குருக்கத்தி. காணம் -
நந்தனவனம்; காடுமாம். தழுஉம் - தழுவுவிக்கும்

ககஅ - க. உருவக் கொடியோர்..... படர்தீர்
காலை

(இ - ள்.) கொடியுருவினோர் இங்ஙனமாகிய இன்பங்களைக்கருதி அவற்
றவற்று இன்பங்களை றுகர்தறகுவிரும்பித் தம்மையுடைய பெரியகொழுநரோ
டிருந்து அப்பருவவரவை எண்ணும் வருத்தநீங்கியகாலத்தே,

தாமமுருவிற் கோலக்கொடியோரென் றுமாம். இவர்
புறவீதிமகளிராய் முற்கூறிய கடைகழிமகளிர். இவர் ஆண்டுக் கூறிய
பருவமெண்ணுங்காலையென்க.

காதலஞ்செல்வரோடிருந்து

¹ இதனால், கீழ்கடற்கரைக்கணுள்ள தொண்டியென்னும் பட்டினம்
பண்டைத்
காலத்திற் சோழர்களுடைய ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்ததென்று தெரிகின்றது; சேரர்க்கு
உரித்தாய் மேல்கடற்கரைக்கணுள்ள தொண்டியென்பது வேறு; புறநா. கள, சஅ -
பார்க்க.

கஉ0 - உடு. கன்றம ராயமொடு.....உறுவெயிற்

கடைநாள்

(இ-ள்.) கன்றுகண்மேவியபிடித்திராளோடே அவற்றறக்காக்கும் களிற்
தினமும் கண்டுநடுங்கும்படி வெயில் நிலைபெற்ற மலைசார் எட்டிக் காடெங்கும்
தீப்பட்டுடையும்படி முழங்கும் அழலைமூட்டிக் கோடைக்காற்றோடுவந்துபுகுந்து
கூடலைத்தாளுண்ட வேனிலாசன் தனக்குப்புறவிடமாகிய வேற்றப்புலங்களிற்
சேறற்கு முயலாசின்ற வெயிலையுடைய கடைநாளினென்க.

கடைநாள் - பருவத்தின்குடநாள். என்றுமுநின்றவென்றார், காலதொ
டங்கி மாலைகளவும் ஒருதன்மையாகக்காத்தலின். ஓசனித்தல் - போதற்கு
ஒருப்பட்டு முயறல்; ¹“உடைநிறை முத்தஞ் சிந்த வோசனிக் கின்ற வனனம்”
என்றார் சிந்தாமணியினும். ² ஓரோர்தேயத்திற்கு ஒரொருகாலம் மாறிநிகழ்த
லின் வேற்றுப்புலம்படரவென்றார்.

கஉ௧ - கூக. வையமுஞ் சிவிகையும.....மணம் புணர்ந்து

(இ-ள்.) கூடாரப்பண்டியுள் கடகததண்டும்
சைகள்பெற்றதேயன்றி நீராவிச்சோலைக்கண்ணே

பல்லக்குமென்னும் இவ்வரி

தமக்கு உறந்துணைவனாகிய

அரசனோடுமேவி மெய்தொட்டு விளையாடுமகிழ்ச்சியும் கவரியுள்

அடைப்பாயும்

உடைவாளுமெடுக்கும்வரிகையும்தம் கோமகன்கொடுப்ப அவை

அக்காலத்தும்

மாறாதவாழ்வையுடைய மடந்தையர் நாடோறும் புதிதாரோடு

மணம்புணர்ந்து,

புதியவரிதயமுதிர்ந்து புணர்தலருமையிற் புணர்ந்தென்று அவர்வல்லபங் கூறினார். இன்னும், புணர்ந்தெனவே இப்புணர்ச்சிமுன்னர் இன்பம் விளைத் தற்கு ஊடனிகழ்ந்தமைபுணர்க. உபயானம் - அரசர் விளையாடும் காவறச்சாலை. சாமரைக்கவரி, இருபெயரொட்டு. பதுமணம்புணர்தல் - கரணவிசேடமுமாம.

கநஉ - ௩. செம்பொன் வள்ளத்து.....மாந்தினர்

மயங்கி

(இ - ள்.) அங்குசம்புணர்ந்த புணர்ச்சியானுண்டாய் வருஞ் சாமரறிச் செருக்கு விளைத்ததருச் சிலதியா பொன்வள்ளத்து, கந்திய அழகிய ஜினிய சுட் டேறலைப் பருகினராகிப் பின்னுமயங்கி,

சிலதியர் - ஏவன்மகளிர்.

கநச - சஞ. பொறிவரி

வண்டினம்.....வீதியும்

(இ - ள்.) அங்குனமாகிய காவியங்கண்ணார் மதுமயக்கத்தான் இதழின் மறைகின்றவிழிகளைப் பூவினிதழின். மறைகின்ற தமதினமெனக்கருதிச் சேர்ந்த பொறியையுடைய வரிவண்டினத்தைப் பரிந்தமாலையாற் கடியக்கருதியவர் அவசத்தாற் கைசேர்தலின் அவைமொய்யாத இடங்களைக் கடிந்து முன்னர்ப் புலவிக்காலத்தே இலவிதழ்போலும் செவ்வாயின்மீதே இளமுத்துப்போலும் எயிறுகள் அரும்பும்படி தம் கேள்வரைக் கவவுக்கொண்டு நெருக்கிய புலவிக்

¹ சீவகசித்தாமணி, உகடுஉ

² ஓரோந்தேயத்திற்குக் காலம் ஓரொரு காலம் மாறிநிகழுமென்பது, "ஊக் தலைப்பொடித்தாங்கு" (சீவக, உகடு) என்பதன் விசேடவுரையால் உணரப்படும்.

கசு.—ஊர் காண் தாலைத்,

௩௮௧

குறை நெஞ்சிற்கிடந்தது கூறக்க நதிய கட்டுரை ரைய 1
என்வகைத்தானத்

தோடி நாவால் நவிலப்பெறுது குழறுகலாற கேட்டோராக்கு நவைவரத்தக்ககிள
வியும், அழகிய செங்கழுநீரின் நீர்க்கீழ் நுழை நெகிழ்த்துப்பார்த்தாலொத்த
சிவந்த கயல்போலும் நெடிய கண்ணின் செழிகை கடையாற் செயதபூசலும்,
கொலைசெய்த விற்றோலும் புருவகதிகோடிகள் உள்வளையத் திலகம்பொருந்
திய சிறியதுகொணருபாய் விபநு நவிலவிலை தீருஞ்செவ்வி பார்த்துவருந்
தும் மேம்பட்ட குழப்பிறநக செலவரோடே ஸவயதநதக்காக்கும் அரசரும்
விருமபப்படுமவீதியும்,

வரி - வரிப்பாட்டு. புல்லுகல் - இனமென்று புல்லுகல். என்னை?
"ஒருந்தி, கணங்கொண்டவமுசக் நகபாற்றாள் பூண்ட, மணங்கமழ்
கோதை பரிவுகொண்டோச்சி" எனவுந், "ஒருந்தி, பிறந்த கனியா விதழ்
மறைந்த கண்ணள், பறந்தவை முசக் கடிவாள் கடிபு, மிடந் தேற்றாள் சோர்ந்
தனள் கை" எனவுந் பிறநுந் நிறை. கடனை - புலவிக்கு நறையெல்லாம்
பொதிந்தவுரை நாவொடு - நாவால் 'குதைவி' என்பாருமுளர். கிளவியும்,
பூசலும் விபநுந் தீருஞ்செவ்விபார்க்குஞ் செலவரொடக, இவர் அரசனைக்
காக்குமகளிர்.

கசக - எ. சுநிம னோறு ... கடிமனை
வாழ்க்கை

(இ - ள்.) கொடுக்கோ. மமபாடிய வடுகீவகுந்
செங்கோறசிறப்பின் புடைய முடிசூடிய அரசொடுவகுந் கடிமனை;
அஃது எத்தனமையதாகிய கடிமனமெனின, - சுநிமன் எழுத மனை;
யென்க

அமமனையிவாமும் வாழ்க்கை

சுடுமண் - ஓடு வடிவகுச்சு - பிறா, நிபாமலடங்குநல் கடி - வரைவ;
 மிகுதியுமா. வாழ்க்கைய புதுடா டணெண்ணக்கலைபொங்க. இனி, வரி
 நீங்கிய சிறப்பினயு நடவாராடி சுடுமண் ஏறப்படாத முடிபரசொங்குங்கடி
 மனைடென்ப பொருள் உதினும் பொருடும் காண்டு, சுடுமண்ணுறது
 செங்கலை. வயி - குடிககுறறம்; ஆவது ¹ பதியிலாரிற்
 குடிககுறறப்பட்டாரை ஏழுசெங்கதசுமத்தி ஊர் ஆழ்வித்துப்
 புறத்திடுதலாரடி.

கசாடி - று. வேத்தியல் பொதுவியல்ஆடலும்
 (இ - ள்.) வேத்தியல் பொதுவியலென்று சொல்லப்பட்ட
 இருவகைக் கூத்தின் தாளவறுதிகளையறிந்து அவையையங்காதமரபாளே
 ஆடுமாடலும்,

இவையிரண்டும் நகைத்திறச்சு வயபற்றிநிகழும் வினாடகக் கூத்து.
 இவற்றை வகுச்சுத்துமென்ப; “பல்வகையுருவமும்
வகையெனப் படுமே” என்றாராகலின்

¹ எண்வகைத்தானம் - தலை, மீட்டறு, தெஞ்சு, பல், இதழ், தா, மூக்கு,
 மென்பன; தொல். பிறப்பு. கு. க - பார்க்க.

அன்ன

² கவித்தொகை, கூட.

³ மணி. கடி: கக - சு.

கூறு

சிலப்பதிகாரம்

கடு. வரியும்—(இ - ள்.) எண்வகையாகிய
 வரிக்கூத்துக்களும்,

அவையாவன:—கண்கூடுவரி, காண்வரி, உள்வரி, புறவரி, கிளர்வரி, தேர்ச்சி வரி, காட்சிவரி, எடுத்துக்கோள்வரியெனவவை ; என்னை? “கண்கூடு காண் வரி... .. எண்வரைக நெறித்தே”

என்றாராகலின். இனி, இவ்வரி யென்பதனை, சிலனும் ரொழி லும் கோன்ற நடக்கும் வினோக்கக் கூத்தென்பாரு முளர்; என்னை? “வரியெனப் படுவது..... ..வழங்கல்” என்றாராகலின். இவற்றின்பகுதி விரிப்பிற் பெ நகும்; வந்தவழிக் காண்க.

பாணியும்—(இ - ள்.) தாளங்களும்,

அவை, கொட்டும் அசையும் தாக்கும் அளவுமெனவவை ; என்னை? “கொட்டிமசையும்.....பாணி யாகும்”

என்றாராகலின். அவற் றுள், கொட்டென்பது அரைமாத்திரை, வடிவு க ; அசையென்பது ஒருமாத் திரை, வடிவு எ ; தாக்கென்பது இரண்டுமாத்திரை, வடிவு உ ; அளவென்பது மூன்றுமாத்திரை, வடிவு ஃ ; என்னை? “ககரங் கொட்டே.....ஆயதம்” என்றாராகலின்.

இனி இவற்றின்றொழி:—கொட்டாவது அமுக்குதல்; அசையாவது தாக்கிடு பழு கல் ; தாக்காவது தாக்கித்தாக்குதல்; அளவாவது தாக்கினவோசை தே ரே மூன் றுமாத்திரைபெறுமளவும் கொள்க. வருதலெனக்

தூக்கும்—(இ - ள்.) தாக்குக்களும்,

அவையாவன:—இத்தாளங்களி லாவழிவரும் செந்துக்கு, மதலைத்துக்கு, துணிபுத்துக்கு, கோயிற்றுக்கு, சிவப்புத்துக்கு, கழாற்றாக்கு, நெடுந்துக் கெனப்பட்ட ஏழுதாக்குக்களும்; என்னை? “ஒநதீர் செந்துக்கு..... .. என்மனார் புலவர்” என்றாராகலின்.

கருக. கூடிய குயிலுவக் கருவியு முணர்ந்து—

(இ - ள்) முற்கூறிய ஆடனமுதலியவற்றோடுங்கூடியிசைக்கும்

நால்வகை உத்தமத் தோற்பெருங்கருவிக் கூறுபாடுகளையுமுணர்ந்து,
 நால்வகை உத்தமத் தோற்பெருங்கருவிகளாவன :—மத்தளம்,
 தண்ணுமை, இடக்கை, சல்லிகையென்பன ; என்னை ? “மத்தளம்
 தண்ணுமை யிடக்கை சல்லிகையென , வைத்த நான்கு முத்தமக்
 கருவி” என்றாராகலின். தண்ணுமை - குடமுழா.

கடுஉ - ச. நால்வகை மரபின்.....தலைக்கோ

லரிவையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பிழையாமலுணர்ந்து நால்வகைப்பட்ட
 மரபின் யுடைய அவினயநிலத்தினும் எழுவகைப்பட்டநிலத்தினும்
 டேசன்மெய்தும்படி கோப்புக்களைவிரிக்கும் மலைத்தற்கரிய
 மெய்திய அரிவையும்,
 சிறப்பித்தையுடைய ¹ தலைக்கோற்பட்ட

¹ செப்பநிலை, க: கை.

‘கசு.—உன் க ர ண் க ர ணை த.

க.அரு

அவற்றுள், அவினயநிலம் நான்காவன:—நிற்றலும், இயங்கலும்,
 இருத்தலும், கிடத்தலுமென்பன ; என்னை ? “நிற்ற
 லியங்கல்..... அவினயக் களனை” என்றாராகலின்.
 எழுவகைநிலமாவன :—ச ரி க ம ப த நி என்னுமெழுவகைப்பட்ட
 எழுத்தடியாகப்பிறக்கும் குரன்முதலாகிய ஏழும்

கடுரு. வாரம் பாடுந் தோரிய மடந்தையும்—

(இ - ள்) வாரப்பாட்டினைப்பாடும் தோரியமடந்தையும்,

இவள் ஆடிமுதிர்ந்தபின்பு பாடன்மகளாய் ஆடன்களிற்காலுக்கு ஒத்
 துத்துப்பாடுங்கால் இடத்துண்ண்சேர்ந்தியலுமவள் ; என்னை ? “இந்நெறி

வகையில்.....மரபிற் றேரிய மகளே", + "தலைக்கோ
லரிவை..... ..தோரிய மகளே" என்பனவற்றானறிக
வாரமாவது - பற்று அஃது இருவருட்ப்படும்; ஒரொற்றுவாரம், ஈரொ
ரற்றுவாரமென. அவ தாள க்து ஒரு மாத்திரையும்,
இரண்டுமாத்திரையும் பெற்று வருவனக்கொள்க.

கருக. தலைப்பாட்டுக் கூத்தியும்—

(இ - ள்.) தலைப்பாட்டைப்பாடுங்கூத்தியும்,

இடைப்பாட்டுக் கூத்தியும்—

(இ - ள்.) இடைப்பாட்டைப்பாடுங்கூத்தியும்,

தலைப்பாட்டாவது உகம்; இடைப்பாட்டாவது ஓளகம். இவர்
கூட்டக் கூத்தியர். இவையெல்லாம் முன்னம் அஃங்கோற்றுக் கை
முதலியவற்றுள் விரித்துக் கினவாதலின், ஈண்டும் விரித்துக் கூறல்
'கூறியது கூறல்' என ஐங்குறுமொழியின், ஓசுக்கும்; ஆண்டுக் கூறிய
அடிகளே ஈண்டும் கூறுதலானும், இக்காதை ஒன்றையுமே
கற்றுணர்வார்க்குப் புலப்படவேண்டுதலானும் ஈண்டும்
விரித்துரைக்கப்பட்டன.

கருக. . கூ.

நால்வேறு வகையின்.....முறைமையின் வழா

(இ - ள்.) மேற்கூறிய தலைக்கோலரிவைமுதலான

நால்வேறுவகையோடுங் கூடியாவரும் விரும்பத்தகும் முறைமையினால்
ஒன்றுமுதல் ஆயிரத்தெண் கழஞ்சீருக நாடோறும்பெறும்
முறைமையினின்றும் வருவாத,

என்றது தத்தம் ஆடல் பாடல் அழகென்னுமிவற்றும்பெற்ற சீரின்வழித்
தாகிய ஒன்றுமுதல் ஆயிரத்தென்கழஞ்சீருக நிச்சயிக்கப்பட்ட முறைமை;
¹ "ஒப்ப வென்றாதி யாக வாயிரத் தோரெட்டிருச், செப்பி" என்றார்பிறரும்.

1 சீவகசிந்தாமணி, கௌ - பார்க்க; "ஒன்று முதலாக வோரெட்
முடித்த, வாயிரங் காதுமாத்த பரிசத்து...ஏரின மகளிர்" (பெருங் க. கடு: ௮௨
- ௮.)

(பி - ம்.) * "தலைக்கோ லரிவை தானத்தொடு பொருத்த, மலைத்தரு
பாடலு மாடலு மிக்கோ, மயற்படு கோதைத் தோரிய மகளே"
'கடவுள்' சிலப்பதிகாரம்

கக(1) - கௌ. 1 தாக்கணங் கணையார்.....இருபெரு வீதியும்
(இ - ள்.) தீண்டவருத்தும் அணங்குபோல்வாருடைய கண்ணிய

வலையி
லகப்பட்ட அப்பொழுதே பெறுதற்கரிய தமது அறிவுமுதலியனகெடத்
தவத்

தோராயினும் நல்ல அவிழ்ந்த மலர்கோடுஞ்சென்று
அவற்றின்றேனைப்பருகிப்

பின்பாராதுசெல்லும் வண்போல ஒருவழித்தங்காது
புதுவோர்ப்புணர்ந்து

செல்லும் காமுகராயினும் காமவின்புதிற்குப்புதியோராய்
முன்புதுகர்ந்தறி

யாத பேசையோராயினும் நாடோறும் புணர்ச்சிமயக்கத்தோடு கூடிய
இனிய

துயிலோடே சங்குவிக்கப்படும் பண்களையும் அவற்றின்
நிறங்களையும்பழித்த

இனியசொல்லையுடைய அறுபத்துநூல்கென்றுகொடுத்த
கலைநீவல்லோரா

கிய பதியிலாருடைய இருவகைப்பட்டவீத்களுள்,
அணங்கு - கெய்வமகள் ஆங்கு, அநையுமாம். நகை,

அருபெயராகிய

இடக்கர்; அன்றி அவர் காமக்குறிப்புநிகழுகதற்கும் நகையுமாம் பண்
நான் காவன:—பாலை குறிஞ்சி மருதம் செவ்வழியென்பது.

அவற்றின் திறங்களா

வன:—பாலைக்குப் புறம் - தேவாளி; அருகு - சீர்கோடிகம்; பெருகு -

நாகராகம்

குறிஞ்சிக்குப் புறம் - செந்து; அருகு - மண்டிலம்; பெருகு - அரி

மருதத்திற்

குப் புறம் - சுகரி; அருகு - சாடவேளாகொல்லி; பெருகு - கின்னரம்.

செவ்

வழிக்குப் புறம் - வேளாவளி; அருகு - சீராகம்; பெருகு - சந்தி. பிறவும்

வந்த

வழிக் கண்டுகொள்க.

இருபெருவீதியாவன:—சிவதனம் பெருந்தனம்

இத்துணையும் வீதிகளைச் சிறப்பித்துக்கூறி, இனி அங்காடிவீதி

கூறுவார்,

கம்மிட முதலாயினார் பண்ணிவிடபன கூறுகின்றார்:—

ககஅ. வையமும்—(இ - ள்.) கொல்லாப்பண்டியும்,

பாண்டிலும்—(இ - ள்.) தேர்வட்டையும்,

மணித்தேர்க் கொடுஞ்சியும்—(இ-ள்.) அழகிய

தோமொட்டிம்

ககக. மெய்ப்புகு கவசமும்—

(இ - ள்.) மெய்ப்புகுத்தகடமாகிய கவசமும்,

வீழ்மணித் தோட்டியும்—

(இ - ள்.) வீரும்பப்படும் மணிகளழுத்தின

அங்குசங்களும்,

களௌ. அதள்புனை யரணமும்—(இ - ள்.) தோற்கைத்தளமும்,

அரியா யோகமும்—

(இ - ள்.) கருவிவிலக்காகப் புனைந்த அரைப்பிட்டிகையும்,

அரிதல்செய்யாத யோகமென்க; வியாதிகளைக்கெடுக்கும்

மருந்தென்று
மாம்.

¹ தாக்கணங்கு: குறள், 40-41

கசு.—ஊர் காண்க ரதை. ௩௮௮௫

கஎக. வளைதரு குழியமும்—(இ - ள்.) கட்டுக்குழியமும்,
வால்வெண் கவரியும்—(இ-ள்.) மிகவும் வெள்ளிய

சாமரமும்,

கஎஉ. ஏனப் படமும்—(இ - ள்.) பன்றிமுகக்கடகும்,
கெடுகின் படமும்—(இ - ள்.) தோற்கடகும்,

கஎ௩. கானப் படமும்—(இ - ள்.) கானமாகியகடகும்,
கானத்துள்ளன வெல்லாம் எழுதுதலிற்கானமாயிற்று.

காமூன்று கடினையும்—(இ - ள்.) குத்துக்கோல்களும்,

கஎ௪. செம்புற் செய்நவும்—(இ - ள்.)

செம்பாற்செய்தனவும்,

கஞ்சத் தொழிலவும்—(இ - ள்.)

கஞ்சத்தாற்செய்தனவும்,

கஎ௫. வம்பின் முடிநவும்—(இ - ள்.) புதுமையாக

முடிவனவும்,

என்றது, அல்லிக்கயிறு குசைக்கயிறு முதலியன; வம்பு -

கயிறுமாம்.

மாலையிற் புனைநவும்—(இ - ள்.) மாலையின் வார்க்கமாகப்

புனைவனவும்,

என்றது துக்குவர்க்கம்; இடையான் மாலைவிசேடங்களாகப்
 புனைந்துவிற் பனவும் பூமாஸ்வர்க்கமுமென்ப
 களக. வேதினத் துப்பவும்—
 (இ - ள்.) ஈர்வாட்டொடக்கத்தனவாங்கு கருவிகளும்; துப்பு -
 கருவி.

கோடுகடை தொழிலவும்—
 (இ - ள்.) ஆனைக்காமிமுதலியவறறைக்கடையும் தொழிறகுரிய
 கருவிகளும்,
 களக. புகையவும்—(இ - ள்.) அங்குறுகக்குறுப்பாயுள்ளன
 வும்,

அவை “நேர்கட்டி செநதேன.....ஆறு” என்பன.
 சார்த்தவும்—

(இ-ள்.) மயிர்ச்சாந்துக்கு உறுப்பாயுள்ளனவும்;
 மெய்ச்சாந்துறுப்புமாம்.

பூவிற் புனைதவும்—
 (இ - ள்.) பூவாற்புனையப்பபிம் மாலைவிசேடங்களாயுள்ளனவும்,
 களஅ - க. வகைதெரி வறியா.....அங்காடி
 வீதியும்

(இ - ள்.) இச்சொல்ஸ்ப்பட்ட வகைகள் இன்னதற்கு இவையெனத் தெரி
 தற்கரிய இவ்வளங்கள் தலைமயங்கியிருக்கின்ற அரசரும் காண்டற்குவிரும்பப்
 பபிம் செல்வத்தையுடைய அங்காடித்தெருவுமென்க.

இங்ஙனம் பெரியகடை ஒருவாற்றாற்குறி, இரத்தினக்கடையும்
 கடையுங்கூறுவார்.

பொற்
 கஅற - அக. காக பாதமும்.....நலங்கே

மொளியவும்

இனி அம்மணிகளொன்பதிலும் வயிரத்தீங்குக்

சக

குற்றமும் குணமங்கடவார்.

சிலப்பதி

காரம்

(இ - ள்.) தூலோராத் குன்றுதலையுடையவென்று

வரைந்துசொல்லப்

பட்ட குற்றம் பன்னிரண்டினுள், காகபாதமும் களங்கமும் விந்துவும் எனைய
மென்னும் இக்குற்றங்கள்நான்கும் நீங்கிக் குன்றுவாகிய குணங்களைந்தையும்
வருணநான்கினிறங்கியும் இந்திரசாபம்போலும் ஒளியையுமுடைய வயிரச்
சாதியும்,

இவற்றுட் குற்றம் பன்னிரண்டாவன :—¹ சுரைமலம் கீற்று
சப்படி

பிளத்தல் துளை கரி வித்து காகபாதம் இருத்தி கோடியில்லை
கோடிமுரிந்தன

தாரைமழுங்கலெனவிலை; ¹ 'சுரைமலம்' கீற்றுச் சப்படி பிளக்க,
துளைகரி

விந்து காகபாத, மிருத்துக் கோடிக ளிலாதன முரிக்க, தாரை மழுங்க நன்றே,
தாரைமும் வயிரத் திழிபெய் மொழிப" என்றாராதலின் இனிக் குணங்களைத்
தாவன: எட்டிப்பனையார், அறுகோடியார், தாரையார், சுத்தியும், தராசமு
மெனவிலை; ¹ "பலகை யெட்டுங் கோண மாறு, மிகைய தாரையுஞ்

சுத்தியுந்

தராசமு, மைநதுங் குணமென் நறைந்தனர் புலவ, ரிந்திர சாபத்
திகலொளி

பெறினே" என்றார். நால்வகைவருணக் கொளியாவன: ¹ "அருதணன்
வெள்ளை யரசன் சிவப்பு, வந்த வசியன் பச்சை சூத்திர, னை
கமில் கருணையென்

தறையத்தார் புலவர் ” இனி மிக்ககுறறங்கள் ளானகின் டயனுவன்:

“காக பாத
நாகம் கொல்லும்.” “மலம்பிரி மாபுது நிலத்தரு கிளைகெடும்” “விந்து
சிந்தை யிற் சந்தா பந்தரும்” “கீற்று வரலினை யேறறவர் மாய வர்”
எனவரும். இனி வருணநாண்கின்பயனுவன் :—“மயறையோ ரணியின்
மயறையோ ராகிப், பிறவி யேழும் பிறந்துவாழ் குவரே” “மன்னவ
ரணியின மன்னவர் சூழ, விரிசில வேந்த ராவ ரெழுபிறப்பும்” “வணிக
ரணி பின மணிபொன மலிந்தது, தணிவுற வடைந்தது தரணியில்
வாழ்வார்” “சூத்திர ரணியிற ரோகையா கணகநெல், வாயப்ப மன்னி
மகிழ்ந்துவாழ் குவரே” எனவரும் நகை - இரேகை இயல்
பெணவே பலனக எட்டெனபதூஉம், கோடி ஆறென்பதூஉம் பெறுதும்.
குணறு வென்பதனை அருத்தாபத்தியாக்கிக் குன்றுதலையுடைய வெரைக்
குறற ளானகிறகு மேற்றுக். நுழைநுண்கோடி - இருபெயரொட்டாய
மிகவும் கூர்ந்தகோடி யென்பதாயிற்று. ஒளியவென வே குறிப்பெச்
சமாய வலனென்பாயிற்று

முன்னர் வலனென்பாங்கு வயிரச்சாதிகுறி, இனி அவன் *
வயிற்றிற்பித் தத்தைக் கொத்திவிழுங்கியகருடன நகைத்தலானுமிழ்,
அஃது இமவான்முதலிய
பன்மலைகளிலும் ஊறிப்பிறத்தலிற் கருடோறகாரமென்று
பெயர்பெற்ற மரக
தச்சாதிகுறுவார்.

கஅச - ௫.

ஏகையு மாலையும்.....கதிரொளியவும

(இ - ள்.) ஏகையு மாலைமென்னும் குறறங்களை இருளென்னும்
குற்றத் தோடேரீக்கின பசுமைநிறைந்த மெய்யையுடைய பசிய
கதிரொளிபரந்த மிகக்கீ சாதியும்,

1 திருவால். உடு: ௧௮.
(பி - ம்.) * 'வயிற்றின்புறத்தைத்'

௧௪.—ஊ ர் க ர ண் க ர னை த.

௨௮௭

இதற்குக்குற்றமெட்டிள; அவை:—1 கருகல் வெள்ளை கல் மணல் *

கீற்ற
பொரிவு தராசம் இறுகுதலெனவிலை; என்னை? “கருகுதல் வெள்ளை கல் மணல் கீற்றுப், பொரிவு தராச மிறகுதல் மரகதத், தெண்ணிய குற்ற மிலை யென மொழிப” என்றாராகலின். இவறுள், மிக்க குற்றமுடையன இம் மூன்றுமென்றாரென்க என்க - இரேகை=கீற்று; மாலை - தார்; இருள் - கருகுதல். பாசார் மேணிப் பசங்கதி ரொளிபென்ற மிகையானே குணங்களும் எட்டென்பதேபெறுதும்; “நெய்த்தல்கிளி மயிறகழுத் கொத்தல்பைம் பயிரிற், பசுத்தல் பொன்றாம கன்னுடன் பசுக்கல், † பசுதி பாயதல் பொன்வண் டின் வயி, ரெடுத்துக் தெளிதலொ டெட்டிங் குணமே” என்றாராகலினெனக்கொள்க.

௧௮௭ ௨௮. பதுமமு நீலமும்.....விளங்கிய சாதியும்
(இ ள்.) நால்கனில்விதித்த - முறையிறபிழையாவாய விளங்கிய பதும மும் நீலமும் விர்தமும் பசுகமுமென்னும் நால்வகைச்சாதி 161 ணிக்க வந்தும்.

விதிமுறையி னழகாவெனவே பிறப்பிடமும், வருணமும், பெயரும், குண மும், குற்றமும், கீறமும், விலையும், பத்திபுமென னுமிகவயும் பிறவுமடங் கின; என்னை? 1 “மாணிக் கததியை வகுத்துங் காலைச், சமனொளி சூழ்ந்த வொருநான் கிடமு, நால்வகை வருணமு நவின்றவிப் பெயரும், பண்ணிரு குண மம் பதினறு குற்றமு, மிருபக் கெண்வகை

பிலங்கிய சிறமூ, மருவிய விலையும் பக்தி பாய தலு, மி.வயென மொழிப
 விபல்புணர்ந் கோரே” என்றாராகலின். இவற்றன், பதாரம் - பதுமராகம்
 ; சாதூரங்கமென்பதுமது. நீலம் - நீலகந்தி ; செளகந்தியென்ப துமது.
 வித்தம் - குருவிரகம் ; இரத்தவிநதுவென்பதுமது படிதம் - கோவாங்கு ;
 என்னே ? ‘வன்னியிற கிடக்கும் வருணநாற பெயரு,
 முன்னிய
 சும்மே”

சாதூரங்க மொளிர்தரு விரகஞ், செளகந்தி கோவாங்கு தானு
 எ-ம், “தாமரை கழநீர் சாதகப் புட்கண், கோப மின்மினி
 கொடுங்கதிர் விளக்கு, மாதுளப் பூவிதை வன்னியீ ரைந்து, மோதுசா
 தூரங்க வொளியா சும்மே” எ - ம் ‘திலக முலோத்திரஞ் செம்பருத்
 திப்பூக், கவிர் மலர் குன்றி முயலுதி
 எ-ம், சித்தூரங் குக்கிற் கண்ணென வெட்டு, மெண் ணிய குருவிரக
 மன்னிய நிறமே” எ - ம், ‘கோகிலக்கண் செம்பஞ்சு கொய்ம்
 மலர்ப் பலாசு, மசோக பல்லவ மணிமலர்க் குவளை, யிலவத் தலர்களென்றது
 குணமுஞ், செளகந் திக்குச் சாற்றிய நிறனே” எனவும், “கோவைநற்செங்கல்

¹ திருவால. உடு: உட, உக - ஆம் பாடல்களைப் பார்க்க.

² திருவால. உடு: உக - ஆம் பாடல் முதலியவற்றைப் பார்க்க.

³ “சாதகப் புட்கண் தாமரை கழநீர், கோப மின்மினி கொடுங்கதிர் விளக்கு,
 வன்னி மாதுளப் பூவிதை பென்னப், பன்னுசா தூரங்க வொளிக் குணம் பத்துஞ்,
 செம்பஞ் சரத்தத் திலக முலோத்திர, முயவின் சோரி சித்தூரங் குன்றி, கவிர்
 ரென்னக் கவர்திற மெட்டாங், குருவீத் தத்திற் குறித்தன நிறமு, மசோக பல்லவ
 மலரிசெய் பஞ்சு, கோகிலக் கண்ணீ ளிலவலர் செய்பெனத், தருசென கந்தி தன்னிற
 மாதுஞ், செங்கல் குராமவர் மஞ்சள் கோவை, குங்கும மஞ்சிற் கோவாங்கு நிறமும்,...
இவையெனக் கூறிய நிறையருட் கடவுள்” என்றார் கல்வாடத்தினும்.

(பி - ம.) * ‘காந்தி’ † ‘வந்தி’

ஞராமலர் மஞ்சளெனக், கூறிய நான்கும் கோவாங்கு நிறனே”
எனவும் சொன் ஞர். ஒழிந்தனவும் விரிப்பின் உரைபெருகும் ;
வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.

க௮௮. பூச வுருவிற் பொலந்தெளித் தீனயவும்;—

(இ - ள்.) பூசத்தினது உருவினயுடைய பொன்ன மாசறத்
தெளிய

வைத்தாலெர்த்த புது உருவருக்கமும்,

க௮௯. தீதறு கதிரொளித் தெண்மட் டுருவவும்;—

(இ - ள்.) குற்றமற்ற ஞாயிற்றொளியெனத் தேன் ஞளியெனச்
சொல்லப் பட்ட வயிரேயவருக்கமும்,

க௯௦. இருடெளித் தீனயவும்—(இ - ள்) இருளைத்
தீனய நீலமணிவருக்கமும்,

தெளியவைத்தா

இதற்குச் சாதிநான்கும், குணம் பதினொன்றும், குற்றம்
எட்டுமெனக்

கொள்க ; என்னை? ¹ “நீலக் தியல்பு சிறுக்குங் கூலை, நால்வகை
வருணமு

கண்ணுமா கரமுங், குணம்பதி னொன்றும் குறைவிரு நான்கு, மணிவோர்
செயலு மறிந்திசி னோரே” என்றாகலின்; “வெள்ளை சிவப்புப் பச்சை கருமை
யென், மெண்ணிய நாற்குலத் திலங்கிய சிறமே”, “கோகுலக் கழுத்துக் குவளை
சுரும்பு, ராகுலக் கண்க ளவிரிச் சாறு,..... காயா நெய்தல் கனத்தல்
பத்தி, பாயத் லெனக்குணம் பதினொன் றாமே” என்பன. இனி
வழிக் கண்டுகொள்க.

குற்றம் வந்த

இருவேறுருவவும்—(இ - ள்.)
நிறத்தையுடைய கோமேதகவருக்கமும்,

மஞ்சளும் சிவப்பும்

கலந்தாலொத்த

ககக - உ. ஒருமை... ..மணிகளும்
(இ - ள்.) ஒருமுதலிறோன நி வேறுபட்ட
ஐந்துவனப்பினையுடைய மாணிக்கம் புருடராகம் நீலம் கோமேதக ந
வயிரியமொனனும் ஒளிவிடுமணி களும்,
இவை ஒருவயிற பல்பிறப்பு
ககக - சு. காற்றினு
மண்ணினும்.....தொகுதியும்
(இ - ள்.) காற்றினும் மண்ணினும் கல்லினும் நீரினுமுண்டாயத்
தோற் றியு மிக்ககுற்றங்கள் ஒருதுகளாவும் இல்லையாதலாலே தெளிந்த
ஒளியையுடையனவும் * வெள்ளி அங்காரகன் போல வெண்ணீர்மை
செந்நீர்மையையுடைய வாய் உருண்டனவுமான முத்தவருக்கமும்,
காற்றேறு மணலேறு கல்லேறு நீர்நிலையென்பன மிக்ககுற்றங்கள்;
பிறவும் குற்றங்கள்பலவுளவாயினுமென்க சந்திரகுரு - வெள்ளி;
வெள்ளி, அங்காரக னெனபன மிக்க குணமுடையன ; பிறவும்
குணங்களுளவாயினுமெனக்கொள்க. வட்டம் - † கவடுவட்டம்.

¹ திருவால. உரு: கக - ஆம் பாடலைப் பார்க்க.

பி - ம்.) * 'சந்திரன் வெள்ளி' † 'தடுவட்டம்'

கசு.—ஊ ர் க ர ண் த ர லை த.

உடிகள்

கக௭ - அ. கருப்பத் துளையவும்.....செங்கொடி வல்லியும்
 (இ - ள்.) கருப்பத்தே துளைபட்டனவு ம் கல்லிடுக்கிற்புக்கு
 முடங்குபட்ட னவும் திருக்குழுத்துண்டெழுந்தனவுமென்னும்
 இக்குற்றங்கணீங்கிய செம் மையிக்குக் கொழுவிதாகவளர்ந்த
 கொடிப்பவளவருக்கமும்,
 இவை மிக்ககுற்றங்கள் ; பிறவும்
 குற்றங்களுளவாயினுமெனக்கொள்க. இனிக்குணமிக்குக்
 குற்றங்கணீங்கியன, நிறமும் உருட்சியும் ¹ சிறதூமும் ஈச்சங்காயும்
 முசுமுசுக்கைக்கணியும் து துவழுதுணம்பழமும் போல்வன வெ
 னக்கொள்க.

கக௯ - ௨௦௦. வகைதெரி.....வீதியும்
 (இ - ள்.) இவ்வொன்பதுவகைப்பட்ட மணியின் பிறப்புமுதல்
 சிறப்பீறு கிய வகைகளைத் தெரியவல்ல வணிகர்தொகுதலாற்
 சிறப்புப்பெற்றோங்குப் பகை வரால் தெறுதறறொழிவை எக்காலத்தும்
 கண்டறியாத பயன்மிக்க இரத்தினக் கடைத்தெருவும்,
 பகைவர்தெறுதலைக் கணவிலுநீளந்தறியாதவெனவுமாம்.

௨௦௧ - ௨௦௪. சாதருபங் கிளிச்சிறை.....வீதியும்
 (இ - ள்.) சாதருபமும் கிளிச்சிறையும் ஆடகமும்
 சாம்பூரதமுமென்னும் நால்வகைச்சாதிப் பெயர்பெற்றோங்கிய
 கோடயாட்டையுடைய பொறபேதத் தைப் பகுத்தறியும்
 பொன்வாணிகர் எவ்விடத்து எப்பொன் உளதென்று ஐயு
 றுந்துன்பொழிக்கும்படி இவ்விடத்து இப்பொன் னுள்ளதெனவிளக்கக்
 கொடி கள் வயின்றோறுமெடுக்கும் நனமைபொருந்திய பொறகடைகளும்,
 ஒழித்த, ஒழிப்ப ஆங்கு - அந்தவிடங்களிலே.

௨௦௫ - ௭. நூலினு மயிரினும்.....அறுவை வீதியும்
 (இ - ள்.) நுண்ணிய பருத்தி நூலினும் ¹ எலிமயிரினும்

பட்டு நூலி னானும் தத்தம் பகுதிகளால் நெய்யப்பட்டு முற்கூறிய
துகில் வருக்கங்களில் ஒவ்வொன்றை நூறுகத் தெரி ந்துதிக்கப்பட்ட
அ மிக்குப் பலநூறுகிய மழப் புடைவைகள் நெருங்கவைத்த
புடைவைக்கடைகளும்,

புடைவைக்கடைகளுக்கு வாசங்கொளுத்ததலின், 'நறுமழ' எ
ன்றார்

உறவு - கக. நிறைக்கோற்

றுலாத்தர்.....கூலவீதியும்

(இ - ள்.) நிறக்கும் துலாக்கோலையுடையராய் மறிக்கும்
பறையையுடை யராய் அளக்கும் மரக்காலையுடையராய்த்
தரவுசெய்வார் நின் றுழிநில்லாது எங்கணும் தடுமாறும்படி
எக்காலமும் பெரிய மிளகுபொதியுடனே பாக்கும்
நிறக்கும் வேறு பண்டப்பொதிகளும் ஈரெண்வகைத்தாகிய
கூலக்கடைத்தெருவும்,
கூலங்களுங்குவித்த

¹ திருவா. உகி: உற - ஆம் பாடலிப் பார்க்க.

² சிவகசித்தாமணி, உக-அக - ஆம் பாடலிப் பார்க்க.

கூலி சிலப்பதிகாரம்

பறைக்கப்பாரை - பாரைக்கப்பறையென்க. என்றது பரிய
அரையை யும் இரும்பால் வாபமட்டாகக்கட்டின கண்ணெழுமுறைய ப
றையென்றபடி. அம்பணம் - தாகரளக்குளக்கால்.
காலமன்றியுமென்றற்கு இரவும் பகலு மெனவுமாம். கருமை -
பெருமை இக்கண் முடைக்கேற்றுக; கறிக்கேற்றினு மமைபும்; மூசுட

- பொதி. ஓம், எண்ணெயிவாய்ப பின் றும் சிலபண்டங்
களினொழிபை உணர்ச்சிக்கு தது னலம் - சுண்ணவகத்து ;
எனனை ?

“நெல்லப் புல்லு வரகு... ..இராகியென் கூலம்” எனவும், “எள்ளுத்
கொள்ளப் பயறுமுத தவாய், கடலை துவரை மொச்சை பென்றும், குடனிலை
முதிரைக் கூலத் துணவே” எனவும் சொன்னா கலின்.

உகஉ - அ. பால்வேறு தெரிந்த.....கொடிமதிற்
புறத்தென்.

(இ - ள்) குலம் நான்காகப்பகுக்கவகையால் தெரிந்த அநுதணர்
அரசர்

வணிகர் வேளாளன் ச்சொலஸப்பட்டாரிநுக்குந் நான்காயவேறுபட்ட தெருக்
களும் முச்சநதிரும் நாதசநதிரும் கோலிலங்காடியும் பலிபெறும் மன்றிடங்களும்
கவர்க்கு நெறிகளும் கோரீதிக நமாங்கிய இவ்விடங்களில் ஞாயிறு விசும்பினடி

வாக நீண்ட முறுகி ஓங்கலின் அகநுதைய வெங்கதீர்கள் நுழையப்படாத
புதிய கொடியும் படாநகபுறென்று உறுவறறின்பகா சிழவிலைதிரிதது காவல
னது பெரிய நகரியைக்கண்டு மகிழ்ச்சியொழுகலாலை பொருந்துழிய,நிதலை
மறந்து போநதானெனக.

கவலை - முடுக்குவழிகள் கதிரேம விதியின் கீங்குகலின்
விசும்பகடு திருகிய வென்றார். அகடு - கடு திருகுலை -
முறுகுலை; “கெறுகதீர் ஞாயிறு நடுநின்ற சூயகலின்” என்றார்
பிறரும் கொடி - சிறுகொடி. படா கை - பெருங்கொடி.

ஆர்ப்ப அவிழ்த்த மண்டலம் துயிலெய்யப இயாம்பச் சென்று
சுத்திச்சிறுமையுறறேனென்றலும், கவுந்தாடிகள், அனையபுமல்ல,
பெறறையன்றே; வருந்தாக்கைப் போதிங்கொன்றலும் மருங்குறபோகி
அயிராதுபுக்கு மகிழ்தரு வீதியும் இருபெருவீதியும் அங்காடிவீதியும்
பாங்கெழுவீதியும் நலங்கு னர்வீதியும் அறுவைவீதியும் கூலவீதியும்

நாலவேறுதெருவுட் ஂந்தியும் சதுக்க மும் ஆவணவீதியும் மனறமு ம
 நவீபு ஂ மறுகு மாகிய இவ்விடங்களில் பந்தர்நீழலிறறிரி நை
 காவலனாரைக் காவலன கண் ஂ மகிழ்வெயதிப பெயர்ந தானென
 வினைமுடிக்க.

இது நிலைமண்டிலம்.

1 அநாதாது, அக.

பதினைந்தாவது

அ ட க் க ல க் க ர னை த.

1 நிலந்தரு திருந் னிழல்வாய் நேமி

2 கடம்பூண் ஂருட்டுங் கௌரியா பெருஞ்சீக்
 கோலின் செம்மையுங் குடையின் றண்மையும்
 வேலின் கொற்றமும விளங்கிய கொள்கைப

ந. 3 பதியெழு வறியா பண்புமேம பட்ட

பதுரை மூதூர் மாநகர கண்டாங்

4 கறந்தரு நெஞ்சி னறவோர் பல்கிய

புறஞ்சிறை மூதூர்ப் பொழிலிடம் புகுந்து
தீதுதீர மதுரையுந் தென்னவன் கொற்றமு

கா. மாதவத தாட்டிக்குக் கோவலன் கூறுழித
தாழ்நீ! வேலித தலைசெங் கானத்து

நான்மறை முற்றய நலமபுரி கொள்கை
மாமறை முதல்வன் மாடல னென்போன்
மாதவ முனிவன் மலைவலங் கொண்டு

௨௫. குமாரியம் பெருந்துறை கொள்கையிற் படிந்து
தமாமுதற் பெயர்வோன் றுழிப்பொழி லாங்கண்
வகுத்துசொல் வருத்தத்து வான் றுயா நீங்கக்
கவுந்தி யிடவய்ற புகுந்தொன் றன்னைக்
கோவலன் சென்று சேவடி வணங்க

க. நிரைந்ருதிரு - வினைவு. நேமி நேமிசைய.

உ. கடம்புணர் - முறைமையைமேற்கொண்டு. கவுரியா - பாண்டியர். ஈ
ஆங்கு - அப்பொழுதே (அ) விளங்கிய (ஈ) மூதூர். கசு. முனிவன்
அகத்திடம்.

1 "திலத்தருதிருவினையோன்" (மதுரை. எகக); "திலத்தரு

திருவினையோன்" (தொல். பாயிரம்.)

2 கடம்புணல்: மணி. க: எ.

3 "பதியெழுநிறியாப்பழங்குடி" சிலப். க: கடு; மலைபடு. சஎக. 4 சிலப். கக:
ககடு - சு; ௨௩ கடு: ககடு-சு.

5 "நான்மறைமுற்றியவதங்கோட்டாசான்" தொல். பாயிரம். ககடு

சிலப் பதி காரம்

உரு. 1 நாவ லத்தணன் றுனவின் றுரைப்போன்
வேந்துறு சிறப்பின் விழுச்சி ரெய்திய
மாந்தளிர் மேனி மாதவி மடந்தை
பால்வாய்க் குழவி பயந்தன ளெடுத்தது
* வாலா மைந்நா ணீங்கிய பின்னர்

உரு. மாமுது கணிகையர் மாதவி மகட்கு
நாம நல்லுரை நாட்டுது மென்று
தாமின் புறாஉந் தகைமொழி கேட்டாங்
* கிடையிருள் யாமத் தெறிதிரைப் பெருங்கட
* லுடைகலப் பட்ட வெங்கோன் முன்னுட்

ருரு. புண்ணிய தானம் புரிந்தோ னுகலி
னண்ணுவழி யின்றி நாள்சில நீந்த
விந்திர னேவலி னீங்கு வாழ்வேன்
வந்தே னஞ்சன் மணிமே கலையா
லுன்பெருந் தானத் துறுதி யொழியாது

ருரு. துன்ப நீங்கித துயாக்கட லொழிகென
விஞ்சையிற் பெயர்த்தது விழுமந் தீர்த்த

உரு. நவின் றுரைத்தல் பலகாறசொல்லுகை.

உசு. வாலாமை - தூயடை யின்மை

உரு. முதுகணிகையராவா-பாட்டிமார், தாயமார்.

உசு - ருரு எங்கோனென்றது, கோவலன்

புண்ணியதானம் முன்பு செயது ஒழுக்கினுதலால்.

மரபினுள்ளானொருவனை;

கக. நண்ணுவழியினறி - கரை மயக் கிட்டுமிடமினறி.

(உஅ) கடலின் இடையிருள்யாமத்துக் (கக) கரைகாணாது
நீந்திச்செல்ல

சிலநாள்

கஉ. இந்திரனேவலால் இத்தீவிலுள்ளாரை அசுரர் வாதியாமற்
காத்து இங்கு வாழ்வேன்.

கச. நீ முன்புசெய்த தானங்களால் வருதபுண்ணியம் உ
ன்னைவிடாது; உறுதி யொழியாது, முறறு.

கரு. ஒழிகவெனச்சொல்லி.

¹ “நாவலத்தணரருமறைப்பொருளே” பரி. க, உ.

² மணி. எ: கக - இ; ஈ உக: கஅக - உ; ஈ உக: கச-கக.
உடைகலப்படல்; மணி. கக: உ0; ஈ கஅ: கச.

(பி - ம்.) * ‘வாலாமைதானிங்கிய’

கரு.—ஆ ட க் க ல க் க ர னை த.

ககக

வெங்குல தெய்வப் பெயரீங் கிடுகென
வணிமே கலையா ராயிரங் கணிகையர்
மணிமே கலையென வாழ்த்திய ஞான்று

ச0. மங்கல மடந்தை மாதவி தன்னொடு
செம்பொன் மாரி செங்கையிற் பொழிய
ஞான நன்னெறி நல்வரம் பாயேன்

முனங் கொள்ளுந் தகைமையின் வருவோன்

1 மளார்த நடையிற் றண்டுகா லுன்றி

சுடு. வளைந்த யாக்கை மறையோன் றன்னைப்

* பாகுகழிந் தியாங்கணும் ப்பறைபட வஞ்ஞம்

வேக யானை வெம்மையிற் கைக்கொள

வொய்யெனத் தெழித்தாங் குயர்பிறப பாளனைக்

கையகத் தொழித்ததன் கையகம் புக்குப்

டு0. * பொய்பொரு முடங்குகை வெண்கோட் டடங்கி

* மையிருங் குன்றின் விஞ்சைய னேய்ப்பப்

பிடர்த்தலை யிருந்து பெருஞ்சினம் பிறழாக்

கடக்கனி நடக்கிய கருணை மறவ

பிள்ளை நகுலம் பெரும்பிறி தாக

டு0. வெள்ளிய மனையோ ளினைந்துபின் செல்ல

வடதிசைப் பெயரு மாமறை யா ளன்

நள. எங்குல தெயவமென்றான்; அவ்வுதவிபற்றி. என - என்று

கோவ லன்கூற.

சக. பொழிய - பொழியாநிற்க.

(சக) வருவோனாகிய (சடு) மறையோனை.

சக. பாகு - பாகர்.

சஅ. ஒய்யென - விரைய. தெழித்து - உரப்பி

டு0. பொய்பொருந்து கை - பொய்பொருந்தின துதிக்கை.

கோட்டடங்கி - கொம்புகளுக்கு நடுவே புக்கு.

டுக. கருணைமறவ - கிருபாவீரனே.

இச. பின்னரதலம் - ¹ கீரிக்குட்டி. பெரும்பிறிதாலை -
மரிக்கை.

இரு. எள்ளியமனையோள் - அவனால் இகழப்பட்ட மனையாள்.

¹ சச - இ. மு. மணி. சச: கச - கச; நாலடி. சச.

² மணி. ச: சக. ³ மலைபடு. கௌ. ⁴ சீவக. கஅகஅ. ⁵

குட்டியென்னும் இளமைப்பெயர் கீரிக்குழரித்தென்பர், மயிலாதார்; தன்.
சு. கஅள.

இரு

இச.

சிலப்பதிகாரம்

கடவ தன்றுநின் ¹ கைத்துண் வாழ்க்கை

வடமொழி வாசகஞ் செய்த நல்லேடு

கடனறி மாந்தர் கைநீர் கொடுக்கெனப்

கூ. பீடிகைத் தெருவிற் பெருங்குடி வாணிகர்

மாட மறுகின் மனைதொறு மறுகிக்

கருமக் கழிபலங் கொண்மி னேவெனு

மருமறை ² யாட்டியை யணுகக் கூஉ

யாதுநீ யுற்ற விடீர் தென்னென

கூ. மாதர்தா னுற்ற வான்துயர் செப்பி

யிப்பொரு ளெழுதிய விதழிது வாங்கிக்

கைப்பொரு டந்தென் கடுந்துயர் களைகென

வஞ்ச லுன்ற னருந்துயர் களைகே

னெஞ்சறு துயர + நீங்குக வென்றாங்

எ. கோத்துடை யந்தண ருரைநூற் கிடக்கையிற்

நீத்திறம் புரிந்தோள் செய்துயர் நீங்கத்

ருள. நின்கைத்துண் வாழ்க்கை - நின் ஒழுக்கத்தினால் நான் உண்டு வாழும் வாழ்க்கை; நீ இட்டதனை உண்டிவாழ்தல் கடவ்தன்றென றுமாம்.

ருஅ. வடமொழி வரசுகமாவது ஒருகிரந்தம்; அது,
“அபரீக்ஷயநகர்த்த வ்யங்கர்த்தவ்யம் ஸுபரீக்ஷிதம், பச்சாத் பவதி யதா” என்பது.

ஸரதாபம் ப்ராஹ்மணீ நகுலம்

ருக. கொடுக்கென - கொடுக்கவென.

கஉ. கருமக் கழிபலம் கொண்மின் - இவ்வேட்டைவாங்கிப் பாவத்தைக் கழிக்கும் புண்ணியஞ்செய்து கொண்மின்; என்றது, காரியமாயிருப்பதொரு நிமித்த பலமென்றவாறு; அஃதாவது, தான்கொன்ற கொலைத்தொழினீங்கப் போனகணவன் வரும்படி தானம்பண்ணவேண்டும் பொருளளிக்குங் மாயிருப்பதொரு நிமித்தபலம்.

காரிய

கங. (பா) கூவி - அழைத்து.

கச. நீயுற்ற இடர்யாதென; ஈது என்னென - இவ்வேடு என்னென்று சொல்ல.

எ0. தூற்கிடக்கை - வேதவிதி. எக. தீத்திறம் - கொலைத்திறம்.

1 “கைத்துணை” மணி. கக: க.

(பி - ம) * ‘ஆட்டியையழைத்தான் கூஉ, யாதுநீயுற்றனை

பிடரீய்கென்னென

1 ‘நீய்குடுக்குங் கோத்தடையத்தனதுரை’

கரு.—அடைக்கலக்காதை.

உகடு

- கானம் போன கணவனைக் கட்டி
யொல்காச செல்வத் துறுபொருள் கொடுத்து
எடு. நல்வழிப் படுத்த செல்லாச செல்வ
பத்தினி யொருத்தி படிற்றுரை யெய்த
மற்றவள் கணவற்கு வறியோ னொருவ
¹ னறியாக் கரிபொய்த் தறைந்துணும் சூதத்துக்
கறைதெழு பாசத்துக் கையகப் படலும்
உடு. பட்டோன் றவ்வை படுதுயர் கண்டு
கட்டிய பாசத்துக் கடிதுசென் றெய்தி
யென்னுயிர் கொண்டிங் கிவனுயிர் தாவென
நன்னெடும் ² சூத நல்கா தாகி
நரக னுயிர்க்கு நல்லுயிர் கொண்டு
உடு. பரகதி யிழக்கும் பண்பிங் கில்லை
யொழிகனின் கருத்தென ஷயிர்முன் புடைப்ப
வழிதரு ³ முள்ளத் தவனொடும் போந்தவன்
⁴ சுற்றத் தோர்க்குந் தொடர்புறு கிளைகட்டும்
பற்றிய கிளைஞரிற் பசிப்பிணி யறுத்துப்
உடு. பல்லாண்டு புரந்த வில்லோர் செம்ம
⁵ லிம்மைசு ⁶ செய்தன யானறி நல்வினை
யும்மைப் பயன்கொ லொருதனி யுழந்தித்

எச. செல்வத்துறுபொருள்-செல்வத்திலேயுற்றபொருள்;
செல்வத்தாலே யுற்றவென்றுமாம்.

எரு. செல்லாச்செல்வ - தொலையாச்செல்வ.

எசு. படிற்றுரை - பொயப்பழி. எஎ. வறியோன் - அறிவில்லான்.

எசு. கறைகெழுபாசம் - கரியபாசம். அரு. இழக்கும் - நழுவும். அசு.

உயிரென்றது, ஆகுபெயரான் உடம்பை.

அசு. இளைஞரின் - இளைஞரைப்போல.

கஃ. இல்லோர் - வறியோர். செம்மல் - தலைவன்.

இல்லோர்செம்மலென் பதற்கு இல்லறத்தார் தலைவென்றுமாம்.

¹ "அறிவரிடொப்த்தலான்றோர்க்கில்லை" குறுத். ௧௮௪.

² சிலப். இ: ௧௨௮ - ௧௪; மணி. ௧: ௨௧-௪; ஸ். ௨௨: ௪௧ - ௫௧.

³ ௧௧-௧. திருக்குறள், ௧௧௧ - பரிமேல். மேற்.

(பி - ம்) * 'உள்ளத்தருவோடு' † 'கற்றத்தோர்க்குத்தடர்' ‡

'செய்தபாணி' க்கு

சிலப்பதிகாரம்

திருத்தகு மாமணிக் கொழுந்துடன் போந்தது
விருத்தகோ பால நீயென வினவக்

கூரு. கோவலன் கூறுமோர் குறுமகன் றன்னாற்

காவல் வேந்தன் கடிநகர் தன்னி

னாறங் கூந்த னடுங்குதுய ரெய்தக்

கூறைகோட் பட்டுக் கோட்டுமா லூரவு

மணித்தகு புரிசுழ லாயிழை தன்னெடும்

கஃ. ¹ பிணிப * புறுத் தோர்தம பெற்றி யெய்தவு

மாமலர் வாளி வறுநிலத் தெறிந்து
 ² காமக் கடவுள் கையற் றேங்க
 வணிதிகழ் ³ போதி யறவோன் றன்முன்
 † மணிமே கலையை மாதவி யளிப்பவு

க௦௫. நனவு போல நள்ளிருள் யாமத்துக்
 கனவு கண்டேன் கடிதீங் குறுமென
 வறத்துறை மாக்கட் ௩ கல்ல திந்தப்
 புறஞ்சிறை யிருக்கை பொருந்தா தாகலி
 னரைசர் பின்னோ ரகநகர் ௩ மருங்கினின்

கசு. விருத்தகோபால - ஞானவிருத்தகோபாலனே வினவ -
 (கஉ) 'உம்மைப்பயன்கொல்' எனறலால் மாடலன்வினவவென்க.

கரு. குறுமகன் - கீழ்மகன்

கஅ. கோட்டிமா - பன்றி; ஏருமைக் கடாவுமாம்.

க௦௦. பிணிப்பு - பறறு. பெறறி - பெருமை = சுவர்க்கம்

க௦௧. வாளி - வாளியை. க௦௨. கையறவு - செயலறவு.

க௦௩. போதியறவோன் - புத்தன்.

க௦௪. கடிதீங்குறும் - பொல்லாததொன்று இவ்விடத்தே வரும்.

க௦௫. அகநகர்மருங்கில் அரசர்பின்னோரென்க.

¹ "பிணிப்பறமாதவன்" மணி. உக. கசு. ² மணி. க: உக.

³ போதியறவோன்: மணி. கக: எக - ச; கஉ: க௦௧ - உ, கக௧; க௫:

உக, உக௧; உஅ: கஎச; உக: உக-ச; க௦: க௦.

(பி - ம்.) * 'அறத்தோர்பெற்றியை' †

¹ மணிமேகலையோடு மாதவிதறப்பவு தனவேபோதும் ² 'அவ்வதை
 துறையிற்'

பித்தப் புறத்தகைவாழ்க்கை' § 'மருங்கி

கரு.—அடிக்கலக்காலை.

ககௌ

கக௦. னுரையிற் கொள்வரிங் கொழிகரின் னிருப்புக்
காதலி தன்னொடு கதிர்செல் வதன்முன்
மாட மதுரை மாநகர் புகுகென
மாதவத் தாட்டியு மாமறை முதல்வனுங்
கோவலன் றனக்குக் கூறுங் காலை

ககரு. * யறம்புரி நெஞ்சி னறவோர் பஸ்கிய
புறஞ்சிறை முதுர்ப் பூங்க ணியக்கிக்குப்
பான்மடை கொடுத்துப் பண்பிற் பெயர்வோ
ளாயர் முதுமகண் மாதரி யென்போள்
† காவுந்தி யையையைக் கண்டடி தொழுவ

கக௨௦. மாகாத் தோம்பி யாப்பய னளிக்குங்
கோவலர் வாழ்க்கையோர் கொடும்பா டில்லை
தீதிலண் முதுமகள் செவ்விய ளனியண்
மாதரி ‡ தன்னுடன் மடந்தையை யிருத்துதற்
கேத மின்றென வெண்ணின ளாகி

ககரு. மாதரி கேளிம் மடந்தைதன் கணவன்
முதையைக் கேட்கிற் § றன்குல வரீண்
ரரும்பொருள் பெறுநரின் விருந்தெதிர் கொண்டு
கருந்தடங் கண்ணியொடு கடிமனைப் || படுத்துவ
* நுடைப்பெருஞ் செல்வர் மனைப்புகு மளவு

கருக - கடு நின் உரை - மாசாத்துவானென்னும் பிரகாசம்;
வணிகர் நின்றிரகாசத்தாலே நின்னை அகநகர்மருங்கில் வைத்துக்
கொள்வரென்றுமாம்.

(கருஅ) ஆதலால் (ககஉ) மதுரையிலே போவென்று (ககங)
மாடலனும் கவுந்தியும் (ககச) கூருநிற்கையில்.

ககஎ. பான்மடை - பாற்சோறு.

கஉஅ. கடிமனைப் படுத்துவர் - காவலையுடைய தங்கள் வீடுகளிலே
வைத்துக்கொள்வர்.

¹ ககடு - சு: சிலப். கக: ககடு - சு: ௨௪ ககடு: எ - அ.

² "உடைப்பெருஞ் செல்வத் துயர்த்த பெருமை" பழ. ௨௦௦.

(பி - ம்) * 'அறத்தரு' † 'காவுத்திகையைக் கண்டழவணங்க
வாகாத் தோம்பிப்பாபயன்' ‡ 'தன்னொடு மடந்தையிருத்தற்கு' § '
தங்குலவாழ்தர்' || 'படுக்குவர்'

ககஅ

சிலப்பதிகாரம்

கரு௦. மிடைக்குல மடந்தைக் கடைக்கலந் தந்தேன்
மங்கல மடந்தையை நன்னீ ராட்டிக்
செங்கய னெடுங்க * ணஞ்சனந் தீட்டித்
தேமென் கூந்தற் சின்மலர் பெய்து
துமடி யுடஇத் தொல்லோர் சிறப்பி

கரு. னாயமுங் காவலு மாயிழை தனக்குத்
தாயு ரீயே யாகித் தாங்கிங்
கென்னொடு போந்த விளங்கொடி நங்கைதன்
வண்ணச சீறடி மண்மக ளறிந்திலன்
கடுங்கதிர் வெம்மையிற் காதலன் றனக்கு

கசு. நடுங்குதுய ரெய்தி நாப்புலர வாடித்
தன்றுயா காணுத் தகைசால் † பூங்கொடி
யின் றுணை மகளிரக் கின்றி யமையாக்
1 கற்புக்கடம் பூண்ட வித்தெய்வ மல்லது
பொற்புடைத் தெய்வம் யாங்கண் டிலமால்

கசு. வானம் பொய்யாது வளம்பிழைப் பறியாது
நீணில வேந்தர் கொற்றஞ் சிதையாது
பத்தினிப் பெண்டி ரிருந்தநா டென்னு
மத்தகு நல்லுரை யறியா யோநீ
தவத்தோ ரடைக்கலந் தான்சிறி தாயினு

கரு. மிகப்பே ரின்பந் தருவது கேளாய்
1 காவிரிப் படப்பைப் பட்டினந் தன்னுட்
பூவிரி பிண்டிப் பொதுநீங்கு திருநிழ

கரு. அவனைப் புறப்படவிடாமையாலே அவளடியைப் பூமிதேவியும்
கண்டறியான்; இனி, கொப்புளங் கொண்டதென்பான், 'மண்மகளிர்ந்திலன்'
என்றான் என்றும், காவின்மெனமைக்குத் தக்கபடி தானும்
என்றுமாம்.
மெல்கிற்றில

கரு. காவிரிப் படப்பைப் பட்டினம் - காவிரிப்பூம்பாக்கத்துப்

பட்டினம்.

கருஉ. பொதுநீங்கு திருநிழல் - பிறிது மாம்போல ஆதித்தனுடன்
திரியாதுநிற்குநிழல்; ஆவது ஆதித்தன் இரணத்தாற் சாயாதேநிற்றல்.

1 "கற்புக்கடம்புண்டு காதலன் பின்போத்த...நங்கை" (சிலப். உக:
"தற்பயத் தரன்"); "கற்புக்கடம்புண்டு துங்கடன்முடித்த" மணி. உக: அ.
2 "காவிரிப்படப்பை தன்னகர்" மணி. உக: கக.
(பி - மீ) * 'அஞ்சனமுட்டி' † 'பூங்கொடிதற்பு'

கரு.—அ ன ட க க ல க த ா னை த.

கூககூ

லுலக நோன்பிக ளொருங்குட னிட்ட
* விலகொளிச சிலாதல மேலிருந் தருளித்
கருரு. தருமஞ் சாற்றுஞ் சாரணர் தம்முன்
1 'நிருவி லிட்டுத் திகழ்தரு மேனியன்
2 'றான் மாலையன் றமனியப் பூணினன்
பாரோர் காணப் பலர் † தொழு படிமையன்
கருவிரற குரங்கின் கையொரு பாகத்துப்
ககூக. † பெருவிறல் வானவன் வந்துநின் றோனைச
சாவக ரெல்லாஞ் சாரணாத் தொழுநிங்
‡ கியாதிவன் வரவென * விறையோன் கூறு

மெட்டி சாயல னிருந்தோன் றனது
பட்டினி நோன்பிகள் பலாபுகு மனையிலோ

ககரு. மாதவ முதல்வனை மனைபபெருங் கிழத்தி
யேத நீங்க வெதிர்கொ ளமயத்
தூசகிது குரங்கொன் றெதுங்கி யுள்புக்குப்
பாற்படு மாதவன் பாதம் பொருந்தி
யுண்டொழி மிசகிலு முகுதத நீருந்
கஎடு. தண்டா வேட்கையிற் றுன்சிறி தருந்தி
யெதிர்முக நோக்கிய விற்பச செவ்வியை

கருக. உலக நோன்பிகள் - சாவகர்

கருக. (பா) திருவில் விட்டு - நல்ல ஒளியை விட்டு

(கருஅ) பாரோகண்டறியா (ககரு) வானவன் நின்றோனை.

(கருக) ஒருபாகததுக்கை குரக்குவடிவாயிருக்கின்ற (ககரு)

வானவன் வந்து நின்றோனைக் (ககஉ) கேட்க இறையோன்கூறும்.

ககக. எட்டிசாயலனென்போன் ஒருவாணிகன் ; எட்டி -
பட்டப்பெயர். இருந்தோனென்றார் ; தன்மஞ்செய்தவன்றானும்
இங்கேயிருந்தானென்றற்கு.

ககஅ. தன்பாறபட்ட மாதவத்தை யுடையவன்.

கஎடு. தண்டாவேட்கை - பசி.

கஎடு - ஏக. பசிகெட்டுநோக்கிய முகச்செவ்வி.

¹ மு. ககக - ச; சிலபு க; உச - இ. ² மு. மணி. க; கரு.

³ மு. ககஅ - அ; மணி. க; கக - ஏ.

⁴ இப்புத்தகத்தின் உஅக - ஆம் பக்கத்தின் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

(பி - ம்.) * 'இலங்கொளிச்' † 'தொழுசிதப்பினன்' ‡ 'பாதிவீரவென'
பொருவிறவு' ௬௦௦

சிலப்பதிகாரம்

யதிராக் கொள்கை யறிவனு * நயந்துநின் மக்களி னோம்பு மனை
க்கிழத் தீயென
மிக்கோன் கூறிய † மெய்பும்மொழி யோம்பிக் களே. காதற்
குரங்கு கடைநா ‡ னெய்தவுந்
தானஞ் செய்வுழி யதற்கொரு கூறு
தீதறு கென்றே செய்தன ளாதலின்
மத்திம நன்னாட்டு வாரணந் தன்னு
ளுத்தர கௌத்தற் கொருமக னாகி
கடி(1). யுருவினுந் திருவினு முணர்வினுந் தோன்றிப் பெருவிற்
றானம் பலவுஞ் செய்தாங்
கெண்ண லாண்டி னிறந்த பிற்பாடு
ஓ னிண்ணோர் வடிவம் பெற்றன னாதலிற் பெற்ற செல்வப்
பெரும்பய னெல்லாந் கடி(2). தற்காத் தனித்தோ || டானச
சிறப்பெனப் பண்டைப் பிறப்பிற் குரங்கின் || சிறுகை
கொண்டொரு பாகத்துக் கொள்கையிற் ** புணர்ந்த சாயலன்
மனைவி தானந் தன்னு
லாயின னிவ்வடி வறிமி னோவெனச
கக(3). சாவுகர்க் கெல்லாந் †† சாற்றினன் காட்டத் ‡‡ தேவ
குமரன் றோன்றின னென்றலுஞ் 'சாரணர் கூறிய தகைசா
னன்மொழி
யாரணங் காக வறந்தலைப் பட்டோ

ரனறப் தீ பதியு ளருந்தவ மாக்களுந்

களச. மொழி - மொழியை. களரு. கடைநாளெய்த - மரிக்க.

களக். தானமென்றது, முன்பு காரணர்க்குச் செய்துபோதுகிற
தானம்.

களவு. வாரணம் - ஸ்ரீவாரணசி.

களக. (பா) கவிப்பன் - பசுமறையத் தேடின பொருளுடையவன்.

ககரு. ஆரணங்காக - 'மந்திரவுபதேசமாகக்கொண்டு; மிக்க
தெய்வப் பிரார்த்தியமாகக் கொண்டென்றுமாம்.

¹ மு. சிலப்பதிகாரம் கக: எ.

(பி - ம்) * 'தவத்தமக்களின்' † 'மிருமொழி'
'ஆகுருவம்' ‡ 'தானப்பயனை' § 'சிறுவிரற்'
'நாட்ட' || 'தேவர்குமரன்' § § 'பதியிலருந்தவ'

‡ 'எய்தத்தானஞ்' § 'வின்'

** 'புணர்ந்து' †† 'சாற்றிக்'

கரு—து டை க் க ல க் க ர ன த்.

சாக

ககரு. தன்றெறல் வாழ்க்கைச் சாவக மாக்களு
மிட்ட தானத் தெட்டியு மனைவியு

முட்டா விற்பத்து * முடிவுல கெய்தினர்
கேட்டனை + யாயினித் தோட்டார் குழலியொடு
நீட்டித் திராது நீபோ கென்றே

உ00. கவுந்தி கூற வுவந்தன னோத்தி
வளரிள வனமுலை வாங்கமைப் பனைத்தோண்
'முளையிள வெண்பன் முதுக்குறை நங்கையொடு
சென்ற ஞாயிற்றுச் செல்குட ரமயத்துக்
கன்றுதே ராவின் கனைகுர லியம்ப

உ01. மறித்தோ ணவியத்¹ துறிக்கா வாளொடு
² செறிவளை யாய்ச்சியர் சிலர்புறஞ் சூழ
மீளையுங் கிடங்கும் * வளைவிற் பொறியுங்
; கருவிர லாகமுங் கல்லுமிழ் கவணும்
; பரிவுறு வெந்நெயும் பாகடு குழிசியுங்
உ02. காய்பொன் னுலையுங் கல்லிடு கூடையுந்
துண்டிலுந் . தொடக்கு³ ம்ண்டில யடுப்புங்

ககரு. தன்றெறல் வாழ்க்கை - தன்மத்துக்குள்ளானோர்க்கெல்லாம்
பொதுப்பட்டவாழ்க்கை; பொதுநிலப்பட்டோராகிய சாவகர்.

ககஅ. தோடார் குழலி, தோட்டார் குழலியென விகாரம்.

உ02 முதுக்குறைநங்கை - பெரிய அறிவினையுடைய நங்கை.

உ03 சென்ற ஞாயிறு - உவாவின் ஞாயிறு; செல்குட ரமயம் -

இதனை யுடைய மாலைப்பொழுது; விழுந்தஞாயிறுச் சுடா
செல்லுகின்ற பொழு தின்கண்.

உ04. (11) கருவிறல் - கொடியவெற்றி.

உ05. பாகடு குழிசி - செம்புருக்கும்மிடா; சாணகங்கரைத்துக்

காய்கிற மீடாக்களுமாம்.

உக¹. இருப்புவுட்டுக்கள் காய்கிற உலை. கல்லிடுகூடை -

இடங்கணிக்கல் வீசுங் கூடை.

உகக. தொடக்கு - கயிற்றுத்தொடக்கு ஆண்டலையிடுப்பு -

ஆண்டலைப் புள்ளின்வடிவாகிய அடுப்பு.

¹ "முனைவனரினதையே" (சிலப். எ. ௧௬); "முனையிறமும்பி" மணி. ௪: ௧௦௦.

² "உறிககாலுர்ந்த மறுப்படு மயிர்ச்சுவல்" பெரும்பாண். ௧௭௧.

³ "செறிவனயாப்ப்சியர்" சிலப். ௧௬; ௭.

⁴ ௨௦௭-௧௬: இவ்வடிகள், திருக்குறள், எசு - பரிமேல். மேற்கோள்; "வத்தெறி பொறிகள் வகைமாண்புடைய கடிமதில்" மணி. ௨௮; உக - ௪.

⁵ "ஆண்டலையணங்குப்பின்" மதுரை. உக.

(பி - ம) * 'உயருவகு' † 'ஆயிற்றோட்டவர்' ‡ 'கருவிரந்தையுய்'
§ 'பரிவுறுதெப்பும்' || 'தடக்குமாண்டலையடக்கதுங்'

இக

சூஉ

சிலப்பதிகாரம்

கவையுங் கழுவுங் புதையும் புழையு
மையவித் துலாமுங் கைபெய ருசியுஞ்
சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பணையு

உகரு. ¹ மெழுவுஞ் சீப்பு முழுவிதற் கணையமுங்
கோலுங் குந்தமும் வேலும் பிறவு
ஞாயிலுஞ் சிறந்து நாட்கொடி நுடங்கும்
வாயில் * கழிந்துதன் மனைபுக் கனளாற்
† கோவலர் மடந்தை கொள்கையிற் புணர்ந்தென்.

அம்புக்கட்டி ; மண்ணிற்புதைத்த இரும்பாணியுமென்ப. புழை ,
வவதை.

உக௭. ஐயவித்துலாம் - கதவை அணுகாதபடி கற்கவிதொடங்கி
நாற்றுந் துலாம் ; அப்புப்பற்றாக்கை தூக்கிற்றென்பாருமுளர் ;
சிற்றம்புகளை வைத்து எய்யும் இயந்திரமுமாம்.

கைபெய ருசி - கையின்கட்¹ பொதுக்கும் ஊசி ;
பொய்யூசியென்று பாட மோதி, மாற்றாரைக் கையைப்
பொய்யாக்குமூசியென்பாருமுளர்

உக௮. சிரல் - சிச்சிலி. பனை - வேயவழுவாகப்பண்ணி
வைப்பது ; முர சென்பாருமுளர் ; குதிரைப்பந்தியுமாம்.

உக௯. எழுவுஞ்சீப்பு - கதவுக்குவலியாக உள்வாயிற்படியிலே வீழாது
எடுக்கவிடுமரங்கள் ; [சீப்பு=விசை] ; கதவோடு பொருந்தின மேலிற்றாழமாம் ;
நிரைத்த கதவுமாம். திறக்குங்காலத்த மேலேயெழுப்புக்கையால், எழுவுஞ்
சீப்பென்றார். கணையம் - சீப்பு அகப்படக்குறுக்கே போடக்கடவ மரம்.

உக௭. கோல் - விட்டேறு. குந்தம் - சிறுசவளம்.

உக௮. நாட்கொடி - நல்லநாளிலே கட்டின கொடி ;
வெற்றிக்குக்கட்டின கொடியுமாம்.

நாள்தோறுஞ்செய்த

உக௭. கோவலர்மடந்தை - இடைச்சியான மாதரி.

(உக௮) கோவலர்மடந்தை அடைக்கலங்கொண்டகொன்கையொடு

(உக௮) வாயில்கடந்து தன்மனை புக்காளென்க.

¹ "ஏழிபுஞ் சீப்பு மாதிரி, மான்வினை யானையு மணிகளைத் தனவே" (புறநா. ௩௦௫);
 "சீப்புச் சூறத்தத் தின்னெழுப் டோக்கிக், காப்புச் சூறத்தி கழமதில் வாயில்"
 பெருங். க. சக: ௧௧௧ - ச.

² பொதுக்கும் - துணைக்கும்; "அண்டத்தைப்பொதுத் தப்புறத்
 ளாமும்" கம்ப. இரணிய. ச.

தப்பினு (பி - ம்) * 'கடத்ததன்' † 'கோவலன்மடத்தைப்பொது
 தெத்தென்'

கொக்கையிற்

கரு.—ஆ டை க் க ல க் க ா னை த்.

சுரு

க - அ. நிலந்தரு திருவின்.....பொழிலிடம் புகுந்து

(இ - ள்.) நிலத்திற்குப் பலதிருவிளையுந்தரும் அருளாகிய நிழலிடத்தே
 நின்று நேமியை முறைமையான் மேற்கொண்டுசெலுத்தும் பாண்டியருடைய.
 மிக்க புகழ்பொருந்திய கோவின துசெம்மையும் குடையின துதன்மையும் வேலி
 ன துவெம்மையும் விளங்குதற்கிடமாகிய கோட்பாட்டையுடைய
 அவ்விடத்தி னின்றும் நீங்குதலறியாத முறைமைமேம்பட்ட
 மதுரைமூதாராகிய மாநகரைக் கண்டு அந்நகரில் அறத்தைப்
 பிறர்க்கருளும் நெஞ்சினையுடைய அறவோர்
 பயின்ற புறமதிற்கண் உள்ளதாகிய
 பள்ளிக்கண்ணே புகுந்தென்க.

மூதார்ப்பொழிலிடத்தே தபோதனரிருக்கும்

இனி, நிலந்தருதிரு - விளைவு ; ¹ அதனினிழலிடத்தே
 நின்றெனினுமமையும். நேமி - ஆணைச் சக்கரம். கௌரியர் -
 பாண்டியர். கொற்றம் - வெம்மை. தருதல் - கொடை.

க - க0. தீதுதீர் மதுரையும்.....கோவலன் கூறுழி

(இ - ள்.) தீதுகள்நீங்கிய மதுரையின்சிறப்பையும் தென்னவன்கொற்றத்
தையும் கவுந்தியடிகளுக்குக் கோவலன்கூறுகின்றவளவிலேயென்க.

தீது - 1

என்பதனால்

பசியும் பிணியும் பகையும். தீர்தல் - நீங்குதல். 'கோலின்செம்மை'

பசிரீங்குதலும் [1 "கோணிலை திரிந்து நாழி.....கோல்
கோடினென்றான்" என்பதனாற்கொள்க.], 'குடையின் றண்மை' என்பதனாற்
பிணி நீங்குதலும் [2 "கண்பொர விளங்குநின் விண்பொரு வியன்குடை,
வெயின்மறைக் கொண்டன்றோ வன்றே வருந்திய, குடிமறைப் பதுவே" என்பத
னாற்கொள்க.], 'வேலின் கொற்றம்' என்பதனாற் பகைநீங்குதலும்.....கொள்க.

கக - கூ. தாழ்நீர் வேலி.....மாடல நென்போன்

(இ - ள்.) தாழ்ந்தநீரைவேலியாகவுடைய

தலைச்செங்காடென் னுமூரிடத்து நான்குவேத்திணையும் ஒதிமுடித்த
நலத்தைப்பிரிந்த கோட்பாட்டையுடைய மறையவர்க்குமுதல்வனாகிய
மாடலனென்று பெயர்கூறப்படுவோனென்க.

நீர்வேலி - கிடங்குமாம்.

கச - கூ. மாதவ முனிவன்.....சேவடி வணங்க

(இ - ள்.) அந்த மாடலனென்போன், அகத்தியனுடைய

பொதியின்மலை யை வலங்கொண்டு குமரியாற்றில்
தீர்த்தமாடுமுறைமையின் ஆடித் தனது குடும்ப
மிருக்கின்றவிடத்திற்கு மீண்டிவருகின்றவன் வழிவந்தவருத்தத்தா
னுண்டாய தயாரீங்குதற்குக் கவுந்தியடிகளிருந்த
பள்ளியிடத்தேசென்று புகுந்தவனைக் கோவலன்சென்று வணங்கவென்க.

¹ “அலகுடை நீழலவர்” (குறள், ௧௦௧௪), “தெலவின்பொழில்
(தே) என்பவை இங்கே அறியற்பாலன.

குழத்தநின்றியூர்’

² “பசியும் பீணியும் பகையு நீங்கி” சிலப்பதிகாரம், ௫: ௭௨; மணி. ௧: ௭௦.

³ சீவசுந்தாமணி, ௨௫௫. ⁴ புறநானூறு, ௧௫.

⁵ தலைச்செய்தாடென்பது காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குத் தென்மேற்கிலே
தாங்கு நாழிகைவழித் தூரத்திலுள்ள தேவாரம்பெற்ற சிவதலம்.

சுருது

சிலப்பதிகாரம்

தமர்முதல் - தமரிடம். வருந்து - வழி ; ¹ “வரைசேர்
வருந்திற் கானத் துப் படினே” என்றார் மலைபடு கடந்தினும்.
இடவயின் - இடத்தில்.

வான்றுயர்நீங்கத் தாழ்பொழிலாங்கட் கவுந்தியிடவயிற்
புகுந்தோனென்க.

௨௦. நாவ லந்தணன் றுனவின் றுரைப்போன் :—

(இ-ள்.) நாவாற் சொல்வன்மையையுடைய அந்தணன், நீ இங்ஙனம் வரு
தற்குக் காரணம் யாதென்று இவனைவினவித் தாறுரைக்கின்றவனென்க.

௨௧ - ௭. வேந்துறு

சிறப்பின்.....தகைமொழி கேட்டாங்கு

(இ - ள்.) கரிகாலன்கொடுத்த மிக்க தலைவரிசையாம் சிறந்தபுகழினைப் பெற்ற மாவின்மலரிப்போதும் மேனியையுடைய மாதவியாகியமடந்தை மேற் பெறக்கடவ நல்ல பகுதியைத் தன்னிடத்தேயுடைய குழுவியைப் பயந்தெடுத்த வாலாமையாகிய நாட்கணிகியின் மிகவும் பிராயமுதிர்ந்த கணிகையர் மாநவி மகட்டு நாமகரணம்பண்ணுவோமென்று தாம் மகிழ்வுற்றுச்சொல்லிய மங்கல மொழியைக் கேட்டு அப்பொழுது,

வாலாமை - ஆசௌசம். முதல்கணிகையர் - ஞாயத்தாராயபெண்டிர்; அவர் 'சித்திராபதிமுதலாயினார். முன்னர்க் குழுவியென்றதன் பொதுமை நீங்க 'மகட்டு' என்றார். நாட்டுதும், பன்மைத்தன்மை. நாட்டுதல் - நிறுத்தல்.

உஅ - ௩௭. இடையிருள்

யாமத்து. பெயரீங்கிடுகென

(இ - ள்.) முன்னாலே எறியுந்திரைகளையுடைய கடலிடத்து இடையிருள் யாமத்தில் தன்மரக்கலம் உடையப்பட்ட எங்கோன் முற்பவத்திற் புண்ணியத் தையும் தருமதானத்தையும் செய்தோனாதலின் தன்னையணுகும் இடையூறு ஓரிடத்துமின்றி அக்கடலிடையே 'சிலநாளைந்நழி, ஒருதெய்வந்தோன்றி, இத்தீவினுள்ளாரை அரக்கர் வாழைபண்ணாமல் இந்திரனேவலாலே பாதுகாத்து வாழ்கின்ற யான் நின்னுயர் கண்டு அதனையொழித்தற்குவந்தேன்; இனி அஞ்சா தொழிக்; என்பெயர் மணிமேகலைகான்; என்னுணன்றியும் நீ முன்பண்ணிய தானமிகுதியான்வரும் புண்ணியமும் நின்னைஒழியாதாகலான், நீ இத்துன் பத்தினின்றுநீங்கி இக்கடலினின்றும் ஏறுவாயாகவெனச்சொல்லித் தன்விஞ் சையாள் ஒரு திடிரிப்பெயர்த்து இடும்பையைத்தீர்த்த 'எம்குலதெய்வத்தி னுடையபெயரை ஈங்கு நீரிடுமினென்று நீ சொல்லவென்க.

கரைகாணுக்கடலென்பார் பெருங்கடலென்றார்; எங்கோன் - எம்மரபில் முற்பட்டான். முன்னுளென்பதனை உடைகலப்பட்டவென்பதனோடும் புண்ணிய தானமென்பதனோடுமொட்டிக. நண்ணுவழியின்றியென்பதற்குக்

1 மலபடுகடாம், உசஉ. 2 சித்திராபதி - மாதவியின்தாய், மணி. உ: எ0 - எக.

3 கெதாளென்றது எழுநாள், மணி. உக: கக.

4 இதனை, "திரையிரும் பெளவத்துத் தெய்வமொன் துண்டெனக்,

கோவலன்

கூறியிக் கொடியிடை தன்னையென், னுமஞ் செய்த நன்கு ணன்னிருட், காமன் கையிற்
கடுதலைய யறுக்கு, மாபெருத் தவக்கொடியின்றனை யென்றே, தனவே போலக் கன
வகத் துரைத்தேன்" (மணி. எ: கக - அ.) என்பதனானுமறிக்க.

கரு.—அ டை க் க ல க் க ா லை த்.

சு00

மிடமின்றியென்றுமுரைப்பர். புண்ணியதானம், உம்மைத்தொகை.
தானத் துறுதி - தானப்பயன் ; ஆவது புண்ணியம்.

விஞ்சையிற்பெயர்த்தென்பதற்கு இக்கரையிலே
மீளவுந்தந்தெனினுமமைபும். எங்குலதெய்வம் - எங்குலத்தை
யுண்டாக்கியதெய்வம்; இன் னும் விஞ்சையிற் பெயர்த்து விழுமந்
தீர்த்தவென் பதற்குத் தன்விஞ்சையினுலே போய்பொரு ளும் [கல்வியும்]
வஞ்சமறத்தந்து இடும்பையைத்தீர்த்த எங்குலதெய்வமெனினுமமைபும்;
1 'விஞ்சைகள் வல் லேன் விளிந்தநின் ரோழரொ, டெஞ்சிய வான்பொரு
ளெல்லா மிமைப்பினுள், வஞ்சமொன் றின்றி மறித்தே தருகுவ, னெஞ்சிற்
குழைந்து நினையன்மி னென் னுள்" என்றார்பிறரும்.

ஈங்கு - இக்கடலிடத்தெனவும், இந்நகரிடத்தெனவும், இப்படி
விபத்தி னின்றமெடுப்பதற்கெனவுமாம்.

வந்தேன் ; அஞ்சல் ; உறுதியொழியாது ; நீங்கி ஒழிகெனப்

பெயர்த்துத் தீர்த்த எங்குலதெயவமென்க.

௩௮ - சக. அணிமே கலையார்.....செங்கையிற்பொழிய

(இ - ள்.) அணிந்தமேகலையையுடைய அநேகங்கணிகையர்கூடி மணிமே கலையென்று பெயர்கூறி அரசனையும் நகரையும்வாழ்த்திய அறதறநாளிலே நிறைந்த அழகையுடைய மடந்தையாகிய மாதவிபுடனே செம்பொன்னுடைய மாரியைச் செங்கையாலே நீ பொழியாநிற்கவென்க,

௪௨ - ஏ. ஞான நன்னெறி.....கைக்கொள

(இ - ள்.) அங்ஙன ம்பொழியாநிற்க, ¹ வீட்டிகைஞ்சேர்தற்கு நல்லநெறி யாகிய ஞானத்திற்குத் தானெல்லையாகிய மறையோனெருவன் தன்மூப்பன் யாக்கைவளைந்து நடைதளர்தலால் தான்பிடித்த தண்டினையே காலாகஜூன்றிக் கூணினயாக்கையையுடையனாய்த் தானங்கொள்ளுதற்குத் தன்னைமதித்துவரு கின்றவனைப் பாகர்செய்க்கழிந்து எங்கணும் பறைகொட்டவருகின்ற மதவே கத்தையுடைய யானை சினத்தாற் கைக்கொண்டதாகவென்க.

௪௮ - ௫௩. ஒய்யெனத் தெழித்தாங்குகருணை

மறவ

(இ - ள்.) அங்ஙன ம் மறையோனைக்கைக்கொண்டவளவிலே யானையை அவனை நெருங்காதொழியென உரப்பி அக்கணத்திலே சென்றுசேர்ந்து தன் கையாலே மறையோனைநீக்கி அதன்கையில் தான்புக்கவளவிலே யானை கையால் வளைப்பப் புரைபொருந்திய வளைந்த கையினின்றுநீக்கி வெளிய கோட்டிலே யடங்கி அது பற்றுக்கோடாகவேறிக் கரிய பெரிய குன்றின்மேலிருந்த விஞ்சையனைப்போல அதன்பிடரினிடத்திருநது மிக்கனினநீங்காத மதத்தையுடைய களிற்றை யடங்கிய கிருபாவீரனே !

“தானத்தாற் போகத் தவத்தாற் சுவர்க்கமா, ஞானத்தால் வீடாக நாட்டு” (சிவபஞ்ச. ௧௧); “ஞான முன்னிய நான்மறை யான்கைத், தான மென்னத் தழைத் தது நீத்தமே” (கம்ப. ஆறது. ௮) என்பவை இங்கே அறியற்பாலன.

சுருது

சிலப்பதிகாரம்

“ஒய்யென்பது யானையைப் பாகர் வையும் ஆரியமொழியெனினுமமைமையும்; “அண்ணலங் களிற்றை வையா” என்றார் பிறரும். இனி விரையத் தெழித் தெனினுமமைமையும்; தெழித்தல் - பிரித்தலுமாம்; துடநாட்டார்வழக்கு. பொய்புரை. பொரு - பொருந்தின; விகாரம். முடங்குகையை யுடையகோடெனினு மமைமையும். மை - மஞ்சமாம்; முகபடாத்துக்குவமையாக்குக. பிறழ்தல் - கீங்குதல்; “மொய்கொளப் பிறழ்ந்து முத்தார் மருப்பிடைக் குளித்து” என்றார். பிறரும். கருணை - அருள். மறம் - வீரம்.

கைக்கொளத் தெழித்து ஒழித்துப் புக்கு அடங்கி இருந்து மறவவென்க. அடங்கிய

செ - எடு. பிள்ளை நகுலம்.....செல்வ

(இ - ள்.) தான்வளர்த்தகீரி தன்பிள்ளையைக்காத்திருந்ததாக, ஒரு பாம்ப னாக அதனைக் கௌலித்துணித்த குருதிவாயோடு தன்வரவுபார்த்து எதிர்கொண் டதனைத் தன்பிள்ளையைக்கடித்ததெனக்கருதித் தன்கையின்மீனையாற்புடைக்க

அது மரித்தலாலே வடதிசையைநோக்குக் கங்கையாடப்போகின்ற கொழுநனை மனைவி பின்செல்லப் பொறுதிகழ்ந்து நின்னொழுக்கத்தின் உண்டு மனையறத் தின்கண் வாழும் வாழ்க்கை இனிக் கடவதன்று; ஐதலான் வடமொழிவாசக மெழுதிய இவ்வேட்டினை உணரக்கடவ பொருளையறியும் மாந்தர்கையகத்தே கீகொடுக்கவெனச் சொல்லி அவன்போக, பீடிகைத்தெருவினும் மாடமறுகினும் பிறர்மனைகளினும் போகிமீளத்திரிந்து கருமக்கழிபலங்கொண்பினெனக் கூவும்

அருமறையாட்டியைக்கூவி நீ இங்ஙனமா தற்கு நீயுற்றவிடாயாது? இக்கூறிய
நியாதென்று கேட்ப, அம்மாதர் தான் கொலைசெய்தலாற் கொழுநன்பிரிய

அவனைக்காணாது மிக்கதுன்பமுற்றதனைக்கூறி இத்திறமாகிய பொருளையெழுதிய
ஏட்டினை வாங்கிக்கொண்டு கைப்பொருளைத் தந்து எனது கயிந்துயரைக் களைக
வென்றசொல்ல, அஞ்சாதொழி; நின்துயரை பாணைகள்கேன்; நின்னெஞ்
சின்மிக்கதுயரத்தை இனி கீங்குவாயாகவெனச்சொல்லி அப்பொழுதே தருமா
சனத்தோருரைத்த னூல்வழியே அப் பார்ப்பணிக்குளதாகிய கொலைப்பாவநீங்கு
தற்குத் தான் ததையுஞ்செய்து அவள்துன்பநீக்கிக்
காட்டுநெறிக்கட்போன கணவனையுங்குட்டி அவர்க்கு
மேலுள்ளகாலத்திற்குத் தளராத * பலபடைப்பா
கிய செல்வத்தோடே மிக்க கைப்பொருளையுங் கொடுத்தது
செய்வித்த தொலையாத செல்வனே !

வேள்வியையுஞ்

வடதிசைப்பெயர்தல் - கங்கையாட்போதல். கை - ஒழுக்கம்; கையா
னுன் டொழுகும் இவ்வாழ்க்கையெனவுமாம். வடமொழி - ஆரியம். வாசகம் -
கவி; ஆவது “ ஸுவரீக்ஷ நகதூய்யம் கதூய்யம் ஸுவரீக்ஷிதம் -
வஸூரீவதி ஸனாபம் * ஸ்ரா ஹ்ணீ நகூவ்யயா ” [அபரீக்ஷய

* “ஒப்பெனப் பெறலரும் குஞ்சரமேறவின்” சீவகசித்தாமணி, கஅக.
* சீவகசித்தாமணி, கஎஅ.
* “படைப்புப் பலபடைத்து” புறநா. கஅஅ.
* கோவலன் கொடைபிறிற்றத்தவனென்பது. “கொடைகெழு தாளை கோவ
லன்” (மணி. உக: க.) என்பதனாது மறியலாகும்.

(பி - ம்.) * “ஸ்ரா ஹ்ணீ நகூவ்யயா” (பிராஹ்மணியா தருவாதிய)

கரு.—அ ன் ட க் க ல க் க ா தை.

நகர்த்தவ்யம் கர்த்தவ்யம் ஸுபரீக்ஷிதம், பச்சாத்பவதி ஸந்தாபம் ப்ராஹ்மணீ
 நருஸம்பதா.] என்பது. ஏடு - இக்கவியையெழுதியவேடி. மறு - சுழன்று
 கருமக் கழிபலம் - பாவத்தைக்கழிக்கும்புண்ணியம். கருமம் - அவள்கொன்ற
 கொலை. அதனைக் கழிக்கையாவது போனகணவனைக்கூடுதல். பலங்கொள்கை -
 அவன் வரும்படி தானம் பண்ணவேண்டும்பொருடருதல். தீத்திறம் -
 கொலைத் திறம். ஒள்காச்செவ்முடையோளுதலாலே¹

உறுபொருள்கொடுத்தென்றுமாம்.

எசு - கூடு. பத்தினி யொருத்தி.....இல்லோர்

செம்மல்

(இ - ள்.) ஒருபத்தினி பொய்ப்பழியெய்துதற்கு அறிவிலாதானொருவன்
 அவள் கணவனுக்குப் பொய்ச்சான்றேறுதலாலே² தவமறைந்தொழுருவோர்
 முதலாகிய அறுவகையோரையும் புடைத்துண்ணும் பூதத்தினுடைய கரியபா

சத்தினிடத்தே அவனகப்பட அங்ஙனம் அகப்பட்டோனுடைய தாய்ப்பாசின்ற
 துயரத்தைக்கண்டு அவனைக்கட்டிய பாசத்தினுள்ளே விரையத்தான்புருந்து,
 பூதநாதனே, நினக்குணவாக என்னுயிரைக்கைக்கொண்டு இவனுயிரைத்தருவா

யாகவென்றிரப்பவும்,

நல்லுயிரைக்கொண்டு

லால் நீ இக்கருத்தை

பூதம் நல்காதாய்: இக்கீழ்மகனுடைய உயிர்க்கு நினது
 மேலானகதியை இழக்குமுறைமை என்பாலில்லை; ஆத
 யொழிவாயாக; நின்முன்பே இவனைப்புடைத்துண்பே

னெனப் புடைத்து விழுங்கிற்றாக; அதனால் நெஞ்சழிந்த
இடும்பையோளொடு மீண்டுபோந்து அவனுடைய சுற்றத்தினுள்ளார்க்கும்
தொடர்புபட்ட கிளைகட்கும் நெஞ்சாற்பற்றிய நின்கிளைஞரைப்போல
அன்புபட்டிப் பசியாகியபிணி யைத்தீர்த்துப் பல்யாண்டு பாதுகாத்த
இல்லத்தோர்தலைவனே !

படிமு - பொய். அறியாக்கரி - பொய்க்கரி. தவ்வை - தாய்.
நரகன் - நரகிற்கேதுவான வினையையுடையவன்.

தன்னைவணங்கியகோவலனை, மாடலன், கடகளிறடக்கிய கருனை
மறவ ! நல்வழிப்படுத்த செல்லாச்செல்வ ! பல்யாண்டுபுரந்த
இல்லோர்செம்மலெனப் புகழ்ந்து மேலுஞ்சொல்லுவான் :—

கூக - ச. இம்மைச் செய்தனநீயென வினவ
(இ - ள்.) கோபால ! யானறிய இப்பிறப்பிற்கெய்த வெல்லாம்
நல்வினை யாகவும் இம்மாணிக்கக்கொழுந்துடன் நீ போந்து
ஒருதனியுழந்தது உம்மைத் தீவினைப்பயனோதானென்று
வினவினவளவிலேயென்க.

உம்மை - முற்பிறப்பு.
தருமாமணி-முழுமாணிக்கம்.

ஞானவிருத்தனே.
ஒருதனியுழத்தல் - உசாவில்லாத்துன்பம். திருத்
கொழுந்தென்றான்; அவளினமைபற்றி. விருத்த-

கூரு - கருசு. கோவலன் கூறும்.....கடிதீங் குறுமென

(இ - ள்.) மாடலன் உம்மைப்பயனோவென்றவினாவிற்குக்
கோவலன்கூறு வான் :—ஒருகீழ்மகனால் இக்காவல்வேந்தனுடைய
இந்நகர்தன்னிலே மணம்

௪௦௮ சிலப்பதிகாரம்

பொருந்திய ஐவகைக்கூந்தலையுடைய இவள் நடுங்கித்துயரமுற யான் உடுத்த
கூழைபிறர்கொள்ளப்பட்டுக் கோட்டிணையுடைய கிடாவின்மேலேயேறவும் அணி
பெற வகுக்கத்தக்க பரிந்த குழலையுடைய ஆயிழையுடனே பற்றற்றோர்பெறும்.
பேற்றை யான்பெறவும் காமக்கடவுள் மலர்வாளியை

வெறுநிலத்தேயெறிந்து
செயலற்றேங்கும்படி போதியறவோனிடத்தே மணிமேகலையை

மாதவியளிப்ப
வும் மெய்போலச் செறிந்த இருளையுடைய வைகறையாமத்தே

கனவுகண்டே
ஓதலான் அது நன்றன்று; இப்பொழுதே வந்துறுமென்று
சொல்லவென்க.

குறுமை, ஈண்டுப்பண்பன்று;
சிறுமையென்னும்பொருட்டாயக் குலத்
திற்கடியாய அதன் உயர்பின்மையுணர்த்திநின்றது.

காவல்வேந்தன்கடிநகரென்
பதற்கு, இகரச்சுட்டுவருவித்துரைக்க. கோட்படுதல் - பிறராத்

கொள்ளப்படு
தல். கோட்டுமா - ஒருமையேற்றை; என்னை? 1 "சொல்லக் தகுமுகட்

டொட்
டகம் வெட்டுந் துணைமருப்பா, ரில்லத் தெருமை கழுதைக

ளென்றிவை யேறி
நின்றே, மெல்லத் தரையி லிழிவதன் முன்னம் விழித்திடுமேற்,

கொல்லத்

தலைவரு மாற்றருஞ் சேற்றத்துக் கூற்றுவனே” என்றாராகலின்.

இனிப் பன்றி

யெனவுமாம்; * “கனிமுமேற் கெரள்ளவுங் காழக நீப்பவும்,... ..

.....கனவி

னரியன காணாய்” என்றார் புறத்தினுமாதலால் கனிமென்றது

சுண்டிப்பன்றியை; என்னை? * “மிக்க வெயிற்றின கொம்பின பன்றி

விற்றிருரங்கு, தொக்கன தம்மைக் கனவினிற் காணிற் சுடர்மகுடச்,

சக்கர வர்த்திக ளாற்பய முண்டெ

னுந் தம்மயிர்க, னுக்கன வாதல்செய தாற்பொரு டேபும்

பயமுடைத்தே” என்றாராகலின். கோட்டிமாவென்பதனை

யானையெனின்,—* “ஓதம் பசவு மிடமும் யானையு மோங்கல்களுஞ்,

சேர்துன்று கோயிலு மேறிடக் காணினுந் தீமலத்தை, மீதொன்ற மேனியிற்

பூசிடக் காணினு மெல்லியலார், சூதொன்று கொங்கை புணரினும்

வாழ்வென்று சொல்லினரே” என்பதனால் யானையன்மை யறிக.

பிணிப்பு - * பற்று; ஆவது அன்பாகிய ஒரு தீள். அதனையறுத்தோர்

அருளுடையோர்; அவர்பெற்றியாவது சுவர்க்கமெனக்கொள்க; * “

அருளிலார்த் கவ்வுலக மில்லை பொருளிலார்த், கிவ்வுலக மில்லா கியாங்கு”

என்றாராகலின்.

வாளி-வாளியை. வறுநிலம் - வெறுநிலம்; [நிலங்கண்டும் அல்லாமைகூறிற்று.]

கையற்று - செயலற்று. போதியறவோன் - புத்தன். நன், நளியென்னுமுரிச்

சொல் ஈறு திரிபு; செறிவின் கண்வந்தது; எனவே வைகறையாமமென்பதா

யிற்று. கடிது - பொலலாததொன்று. ஈங்குறும் - இவ்விடத்தே வரும்.

இனி

இக்கனாக் கடையாமத்துக்கண்டதாதலால், இவ்விடத்தே கடிதிற்பலிக்குமென்று

னெனினுமமையும்; * “ஆயிடை, வெஞ்சுடர் தோன்றி விடிந்ததை யன்றே”

என்றார் சீர்தாமனியினும். * “படைத்தமுற் சாமமோ ராண்டிற

பலிக்கும் பகிரண்டே, கிடைத்தபிற சாம மிகுதிக்க ளெட்டிற்
கிடைக்குமென்னு, மிடைப்பட்ட சாமமொர் மூன்றினிற் றிற்களொர்
மூன்றென்பவாற், கடைப் பட்ட சாமமு நான்பத்து ளேபலங்
கைபெறுமே.” இவை கணநூலாதலாற் கொள்க. இன்னும்,
கழிநீங்கு-மிக்கநீங்கு; அச்சத்தையுடைய தீங்கெனவுமாம்.

¹ ஐதாஸ், கடு.

² ஐதாஸ், ச.

³ புறநாடகம், சக.

⁴ நிரிகழி, உஉ.

⁵ ஐதாஸ், க.

⁶ நிருக்குறள், உசஎ.

⁷ சீவசிந்தாமணி, உகக:

⁸ ஐதாஸ், உ.

கரு.—அ ட க் க ல க் க ர னைத்.

சரக.

கௌ - கச. அறத்துறை மாக்கட்டு.....கூறுங் காலை
(இ-ள்.) துறவறத்தானுறையுமாக்கட்கல்லது இந்தப்

புறஞ்சிறையிலிருக்கு

மிருப்புப் பொருந்தாதாகலின் , இவ்வகநகரிடத்துவா ணிகர்

மாசாத்துவான்மக

னென்னும்புகழால் எதிரேற்றுக்கொள்ளுவார் ; ஆகலின் , இவ்விடத்து
நின்னி ருப்பையொழிக ; இனிக் கதிர்செல்வதன்முன் னே

நின்காதலியுடனே மதுரை மாநகர் புகுகவென்று கவுந்தியடிகளும்

மாடலையும் கோவலனுக்குக் கூறுகின்ற காலத்தேயென்க.

அறத்திறை - அறத்தின் மூலையெனவும், அறத்தின் கணுறையெனவுமாம். புறஞ்சிறை-புறம்பின் கட்பள்ளி. அகநகர்மருங்கின் அரசர்பின்னோரென மாறுக. நின்னுரையென்றார், மாசாத்துவான்மகனென்பதனை.

மதுரையாகிய மாநகரென்க.

ககடு - க.

அறம்புரி நெஞ்சின்.....கண்டடி

தொழுவும்

(இ - ள்.)

அங்குனங்குறுகின் முழி, ஆடர்குலத்துப்பிறந்த

மாதரியென்று

பெயர்கூறப்படுவோள்

ஒருமுதுமகள்

பூப்போலுங்கண்ணையுடைய ¹ இயக்கிக்

குப்பான்மடையேற்றி வழிபாட்டோடு வருகின்றவன் அறத்தைப்புரிந்தநெஞ்
சினையுடைய அறவோர்பலராயிருக்கின்ற புறமதிப்பள்ளிக்கணிருந்த கவுந்தியடி
களெக்கண்டு வந்து அடிதொழுதவுடனென்க.

இயக்கி - ¹ ஆரியாங்களை. பான்மடை - பாற்சோறு.

கஉ0 - உச.

ஆகாத் தோம்பி.....எண்ணின ளாகி

(இ - ள்.)

ஆவெக்காத் தோம்பி அவ்வாவின்பயனை

யாவர்க்குமளிக்கும் இந்த இடையருடைய இவ்வாழ்க்கையில்

ஒருகொடுமைப்பாடுமில்லை; அதன்மேலும்

இவன் நமதுரைநெறியின்றறலால் மனத்தில் அழுக்காறிலன்; அதுவுமன்றி
முதுமகள்; ஓளவியமில்லாள்; அளிக்குந்தன்மையையுடையள்; ஆதலான்
மாதரியிடத்தே இம்மடந்நையை அடைக்கலமாக இற்கறக்குவைப்பதற்கு வரும்
நீக்கு யாதமில்லையெனத் தன்மனத்தில் எண்ணின ளாகியென்க.

ஆக்களைக்காத்த - வெருவும் பிணியுமுற்றழிக் காத்து. ஓம்பி - புலத்தலைப்
புல்லார்த்தி அலைத்தலை நீருட்டி. ஆப்பயன் - பால்முதலியன். அளிக்குங்கோவ
லர் - நன்றருத்தி மிக்கதனை யாவர்க்குமளிக்குங்கோவலரென்க. அழுக்கா
றுவது மனத்தழுக்கு. செவ்வியன் - ஓளவியமில்லாள்; ஆவது மனக்கோட்ட
மிலனென்றபடி. அனியன் - யாவரானும் அளிக்கத்தக்காள்.

கஉரு - ரு. மாதரி

கேள்.....அடைக்கலந்தந்தேன்

(இ - ள்.) மாதரி! கேளாய்;

இம்மடந்தையுடையகணவன் தந்தைபெயரைக் கேட்பாராயின்,
அவன்குலத்திலுள்ள இவ்வூரில்வாழ்வோர் பெறுதற்கரிய

² இயக்கி - பகிதேவதை; உச - தீர்த்தங்கரர்களுள் ஒவ்வொருவருக்கும் பணி
செய்தறிஞரியவர்களாக யகுகனென்றும் யகிபென்றும் இவ்விருவருள்ளாரென்ற
சைனதாலுமம்; இப்பெயர் கன்னியாகுமரிப்பக்க ஊர்களில் இசக்கிபென வழங்கும்.

³ ஆரியாங்கினை - கணவனுக்கும்பொழுது துறத்தவன்; "கணவனிற்றறவின்
மந்துமாரி பாய்க்கினை" திருவிரு. கக: கள.

இஉ

சுரு

சிலப்பதிகாரம்

பொருளைப் பெற்றாரைப்போல நல்விருந்தாக எதிர்கொண்டு கரிய பெரிய கண்
ணியையுடையாளோடு இவனைத் தங்கள் காவலையுடைய மனையகத்தே கொண்டு
சென்று வைத்துக்கொள்வார்கள்; அங்ஙனமாகிய உடையபெரிய

செல்வரது

மனையகத்தே சென்றுபுகுமளவும் இடைக்குலமடந்தாய்! உனக்கு
அடைக்கலமாகத் தந்தேனென்றொளன்க.

நான் இவளை

ககக - சு. மங்கல

மடந்தையை.....தாங்கு

(இ - ள்.) இவ்வுயர்குடியிற்பிறந்த இவளை நின்கையிள்

அடைக்கலமாகத் தந்தேனானால், இம்மடந்தையை மங்கலநீராலாட்டிச்
சிவந்த கயல்போலும்

நெடிய கண்ணில் அஞ்சனத்தையுமெழுதி நறிய மெல்லிய கூந்தலிலே
சிலவா

கிய மலரைப்பெய்து தூய மடிப்புடைவையையுடுத்து இவ்வாயிறைக்கு
ஆயமக னிரும் செவிலித்தாயரும் நற்றாயும் நீயேயாய்த்
தாங்குவாபாகவென்றாளென்க.

தொல்லோர்சிறப்பினாயம்-பழையோராகச் சிறப்பித்துக்
கூறப்பட்டவாயம்.

ஆட்டினத் தீட்டிப் பெய்து உடலித் தாங்கென்றாளென்க.

ககக - அ. ஈங்கு.....அறிந்திலன்

(இ - ள்.) இப்படித்தாயருற்று என்னோடுபோந்த

இளையகொடிபோலும் நங்கையுடைய அழகிய சிறிய அடியை முன்பு
மண்மகளும் கண்டறியாள்;

இவளடியைப் பூமிதேவியும் கண்டறியாளென்றது

அகர்விட்டுப்புறப்பட்ட டறியாளென்றவாறு. இனி மண்மகள் இவள்
மென்மையைத் தானறிந்து நெகிழ்ந்திலளென்றுமாம். இன்னும்
கால் கொப்புளங்கொண்டு நில்த்திற் பாவாமையிற்
கூறினாளெனினுமமையும்.

ககக - சஅ. கடுங்கடர்

வெம்மையின்...நல்லுரையறியாயோநீ

(இ - ள்.) கதிரின்வெம்மையால் தன் காதலன்மெய்

வருந்தியதென்று நடுங்குதுயரமுற்று நாவும்புல்ல வாடித் தன் றுயரென
வேறுகாணாத பெருமை யமைந்த பூங்கொடியை ஒப்பாள்; தங்காதலர்க்கு
இனியவாழ்க்கைத்துணையாகிய மாதர்க்கு இன்றியமையாத கற்பைக்
கடமாகப்பூண்டுகொண்ட இத்தெய்வமே யல்லது வேறு

பொலிவினையுடைய தெய்வத்தினை யாட்கண்டிலேம்; அதுவுமன் ,நிக்
காமைழை பொய்த்தறியாது; வளம் பிழைத்தலையறியாது;

வேந்தர்கொற் றம் சிதைந்தறியாது; அஃது எந்தநாடென்ற
பத்தினிப்பெண்டிருந்த நாடெ ன்று நல்லோர்சொல்லும் அத்தகு
மிகுதியையுடைய தருமநூ லுரையை நீ யறி வையோ
அறியாயோவென்றனென்க.

இன்பதுன்பம்¹தோகைக்கும் தோன் றற்கும் ஒன்றாய் வருதலின்,
தன்றுயர் காணவென்றார். கற்பைக் கடமாகப் பூண்ட பூங்கொடியாகிய
இத்தெய்வமென்க.

சசக - இடு. தவத்தோ ரடைக்கலம்.....கேளாய்
(இ - ள்.) தவத்தினராயுள்ளோர் தாங்கொடுத்த அடைக்கலந்தான்
அப் போது சிறிதாயிருப்பினும் பின்பு மிகப்பேரின்பத்தைத்தரும்;
அதை யான் நீ கேளாயென்றனென்க.

¹ “தோகைக்குத் தோன்றற்கு மொன்றாய் வருமின்ப துன்பங்களே”
திருச்சிற். எக.

கரு.—அ ட க் க ல க் க ர ஐ த.

சசக

ஆய், அசை.

கருக - இ. காவிரிப் பட்டப்பை.....சாரணர்

தம்முன்

(இ - ள்) காவிரியைத் தோட்டக் கூற்றிற்கு எல்லையாகவுடைய
பட்டினத்

துள்ளே பூவிரிந்த பொதுமைநீங்கின அழகியநிழலையுடைய

பிண்டமுதற்கண்

ணை சாவகர் ஒருங்குகூடியிட்ட

விளங்கொளிச்சிலாதலத்தின்மீதேயிருந்த

தருமத்தை யாவார்க்குமபோதிக்கும்¹ சாரணர் முன்பாகவென்க.

படப்பை பக்கமுமாம் பொதுநீங்குதிருநிழல் .

பிறிதொருமரத்திற்கின்

றித் தனக்கேயுரிய நிழல ; ஆவது ஆதித்தன்சாயச் சாயாநிழல்.

உலகநோன்பி

கள் - துறவாது வி ராதங்காக்குஞ்சாவகர்² சிலாதலம் -

அப்பட்டினத்துக்

சிலாதலம்.

கருக - கூடு. திருவி லிட்டி.....வந்துநின் றோனை

(இ - ள்)³ திருவிறபோல ஒளிவிட்டு அழகுதரும்

திருமேனியையுடைய

னாய்த் தாரையுடையனாய் மாலையையுடையனாய் பொற்பூணியையுடையனாய் மக்கள்கண்ணிற்குப்புலப்படாத தேவர்பறைந்தொழும் படிமையுடையவன் ஒரு பாகத்துக்கை கருவிரற்குரங்கின்கையாகவுடைய தேவனொருவன் வந்துநின் னான் ; நின்றவனையென்க.

திருவில் - இந்திரவில் விலலிட்டென்பதற்கு க்

தருமத்தானவொளியைப் புறப்படவிட்டென்பாருமுளர், தார் - பூமாலை.

மாலை - மணிமாலை. தாரமாலை எனப்பாடமோதி, மந்திர

ராமாலையையுடையனெனினுமமையும். படிமை - தெய்வ வடிவு.

பெருவிதல் - பெரியவெற்றி. நின்றோனை,⁴ “ஆவோ வாகும்” எனபதனை

முடியும்.

கூக - உ. சாவக ரெல்லாம்.....இறையோன் கூறும்

(இ - ள்) அச்சிலாதலத்தின்சீழிருந்த

அறங்கேட்டசாவகரெல்லாரும்

எழுந்த சாரணரைத்தொழுது இவன் இங்ஙனம்வந்தவரவிற்குக்
யாதெனக்கேட்பச் சாரணன் கூறுவான் :—

காரணம்

ககநு - கக. எட்டி சாயலன்.....தோன்றின

னென்றலும்

(இ - ள்.) * எட்டிப்பட்டத்தையுடைய சாயலனென்னும்

வானிகன் துற வாத இன்றைத்திருந்தவன்றன து

உண்ணவிரதத்தையுடையோர்பலரும் புரும்

¹ உஅ0 - ஆம் பக்கத்துள்ள

அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

* “மற்றவன் நேவனாடி வானிடு சிலபிற் றேன்றி” (சேவக. கடுக) என்பதும், ‘தால்
கன் ஓத்திரவில் இன்னவாறு தோன்றமென்று அது தோன்றமுறைமை கூறுவாக
வின், அங்ஙனத் தோன்றுகின்ற தேவர்க்கு அகது உவமையாயிற்று’ என்னுமதன்
உரையும், “வானிடுவில்லின் வரவறியா” (நாலடி. கடவுள்) என்பதும் ஈண்டு அறியற்
பாலன.

* தொல்காப்பியம், விண்பியல், கு.கச. * எட்டியென்பது அரசனால் வணிகர்
பெறுவதொரு பட்டப்பெயர்; “எட்டிசுமரனிருத்தோன்” (மணி. ச: ௫௮);
“எட்டிப்பூப்பெற்ற” (௩ உஉ: ௧௧௧); “எட்டிசுமரன்” (பெரும். க. ச0: ௧௧௧);
“எட்டிகளாவிதிப்பட்டம்” (௩ உ. க: ௧௧௪); “எட்டி, காவீதியென்பன தேயவழக்காவிய
சிறப்புப்பெயர்” என்பர்; (தொல். தொகை. கு. ௧௨ - ௩)

சுருது

சிலப்பதிகாரம்

மனையகத்தே அவன்மனைக்கிழத்தி ஒரு பெரிய தவமுதல்வனைத் தன்வினைநீங்க
எதிர்கொள்கின்ற பொழுதின்னை அவ்வுரிடத்துத் தூரப்பண்டு உணவும்
பெருது சிறுமையுற்றதொரு கருங்குரங்கு அச்சத்தோடு ஒதுங்கிவந்து உள்புக்கு
அருளறத்தின்பகுதிப்பட்ட மாதவனுடைய பாதத்தின்வணங்கி அவன் உண்
பொழிந்த அன்னத்தையும் கைகழீஇய நீரையும் சிறிதருந்திப் பெரும்பசி
தீர்ந்து எதிர்முகநோக்கிய முகச்செவியைக்கண்டு சலியாவுள்ளத்தையுடைய
அறிவனும் மனமகிழ்ந்து, இல்லறக்கிழத்திதன்னை, நீ நின்மக்களின் ஒருதன்மை
யாக ஒம்புகவெனக் கைப்படுப்ப, அவளும் மிக்கோளுந் கூறப்பட்ட மெய்ம்மொ
ழியைத் தப்பாமற் பரிகரித்தொழுநாநிற்கின்றுழி அங்ஙனங்காதலித்த அக்
குரங்கு மரிக்க, அதனுடைய ஒருகூற்றைத் தானஞ்செய்கின்ற மனைக்கிழத்தி
இதன் தீயபிறப்பறுகவெனச் செய்தனளாதலானே மத்திமதேசத்து வாரண
வாசியென்னுநகரியின் உத்தரகௌத்தனென்னுமரசனுக்கு ஒருமகனாய் அழகி
னோடும் மெய்ப்பொறியோடும் உணர்வோடுந்தோன்றி மிக்க தானஞ்சையுப்
பலவகைப்பட்ட தானங்களையுஞ்செய்து அந்த அரசரிடையிலே முப்பத்திரண்
டாண்டிருந்து பின்பு தெய்வயாக்கைபெற்றனன் ; ஆதலானே அங்ஙனம்பெற்ற
மீமத்தான பெரும்பயனெல்லாம் தன்னைக்காத்தளித்தவன்செய்த தானத்தாம்
பெற்ற சிறப்பென்று உட்கொண்டு முற்பிறப்பிற் கருங்குரங்கானவடிவிற்கு சிறிய
கையைத் தனது பெரிய ஒருபாகத்தேகொண்டு நன்மைக்கூற்றிலேபொருந்திய
சாயலனுடைய மனையாள் தலைநாளிற்செய்த தானத்தாலே இந்தவடிவாயி
னேன் ; இதனை நீங்களறிமினென்று சாவகநோன்பிகட்கெல்லாம்

விளங்க அறி வித்தற்குத் தேவகுமாரன்

இங்ஙனந்தோன்றினனென்று சொல்லவுமென்க.

பட்டினிநோன்பிகள் - ¹ இரண்டு உவாவும் அட்டமியும்
முட்டுப்பாடும் பட்டினி விட்டின்னும் விரதிகள். சிறுகுரங்கு -
மெலிந்தகுரங்கு. கடைநாள் - மரணம். ஒருகூற்றென்றார்,
பிள்ளைகளொருபாதியை. உத்தரன் கவிப்பற் கொரு மக
னாகியெனப்பாடலானதி, இக்குரங்கு உத்தரனென்னும்பெயரோடு
கவிப்ப நென்னும் வர்ணிகனுக்கு ஒருமகனாகப் பிறந்தென்பாருமுளர்.

ககஉ - எ. சாரணர் கூறிய.....முடிவுல தெய்தினர்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் சாரணர்கூறிய பெருமையம்ந்த

நன்மொழியைத் தெய்வ வாக்கியமாகக்கொண்டு அறத்தின்கட்டலைப்பட்டு

அப்பதியிலிருந்த அருந் தவமாக்களும் தவத்தினர்க்கெல்லாம்

பொதுப்பட்டவாழ்க்கையையுடைய சாவ கமாக்களும் தானமிட்ட எ

ட்டியும் மனைவியும் முட்டாத இன்பத்தையுடைய லீட்டுலகத்தைப்

பெற்றார்கள்காணென்றுளென்க.

‘தவத்தோ ரடைக்கலந் தான்சிறி தாயினு மிகப்பே ரின்பந் தருவது

கேளாய்’ என்றவன் இங்ஙனங்கூறினாளுென்க தன்மெறல்வாழ்க்கை -

தனதென்னுந் தன்மையில்லாதவாழ்க்கை ; “ மன்றில் வதியுநர்

சேட்டிலப் பரிசிலர், வெல் போர்ச் சேளய் பெருவிற லுள்ளி, வந்தோர்

மன்ற வளியர் தாமென” என்றார் மலைபடுகடாத்திலும்.

“ஓவா திரண்டேவு மட்டமியும் பட்டினிவிட் டொழுக்கல் காத்த,

தவமென்ற” சீவக கடுசஎ. “ மலைபடுகடாம், சகஉ - ச.

ருவாத்

கடு—அடைக்கலக்காரதை.

சுகந்

ககஅ - ௨௦௦. கேட்டனை

யாயின்.....ஏத்தி

(இ - ள்.) இவ்வடைக்கலத்தின்பயனை நீகேட்டயாயின் இங்கத் தோடார்

குழலினைபுடையாளுடனே பொழுதுசெல்லுமனவும் நீட்டித்த இவ்விடத்தி

ராத நீ போவாயாகவென்று கவுந்தியடிகள் கூறத் தான்பெற்ற கையடைக்கு

உவந்தனளாய்க் கவுந்தியடிகளையேத்தியென்க.

தோட்டார், விகாரம்.

உருக - ஈ. வளரிள வனமுலை.....சிலர்புறஞ் சூழ

(இ - ள்.) வளராரின்ற இனைய அழகிய முலைநீயும்

அமைபினழகை வாங்கிக் கொண்டிபூரித்த தோளினையும் இனைய
முனையெயிற்றினையும் இறிய பருவத்தே பெரிய அறிவினையுமுடைய
நங்கைபுடனே அத்தகிரிக்கட்சென்ற ஞாயிற்றினது சுருங்கினகூட
ரையுடைய மாலைப்பொழுதிலே மடிசுரந்து கன் றைத் தேடிவாராரின்ற
பசுக்களினுடைய முழங்குஞ்ஞால்களியம்ப ஆட்டுமறியை
யும் கோடரியையுமுடையதோளிலே

உறிகட்டின காவையுடைய இடையருடனே கூடப் பால்சுமந்துவரும்
செறிந்த வனையையுடைய இடைச்சியிற்சிலர் இவ ளழகுகண்டு
புறஞ்சூழ்ந்துவாரா நிற்பவென்க.

உருஎ. மீனையும்—(இ - ள்.) காவற்காடும்,

கிடங்கும்—(இ - ள்.) அகழியும்,

வளைவிற்பொறியும்—

(இ - ள்.) வளைந்து தானேயெய்யும் எந்திர வில்லும்,

உருஅ. கருவிர லுக்கமும்—(இ - ள்.)

விருந்து சேர்ந்தாரைக் கடிக்கும்பொறியும்,

கரியவிரலையுடைய குரங்குபோ

கல்லுமிழ் கவணும்—(இ - ள்.)

கல்லையுமிழுங்கவணும்,

உருக. பரிவுறு வெந்நெயும்—

(இ - ள்.) காய்ந்திறைத்தலாற் சேர்ந்தாரை வருத்துவதாய

நெய்யும்,

பாகடு குழிசியும்—(இ - ள்.) செம்புருக்குமிடாவும்,

அன்றி அங்ஙனமிறைத்தற்குப் பாகுகாயங்குழிசிகளுமாம்.

உகடு. காய்பொன் னுலையும்—

(இ - ள்.) உருகக்காய்ச்சியெறிதற்கு எஃகுபட்டிருக்கும்

உலையும்,

கல்லிடு கூடையும்—

(இ - ள்.) இடங்கணிப்பொறிக்குக் கல்லிட்டு வைக்குங்கூடையும்,

உகக. தூண்டிலும்—(இ - ள்.) தூண்டில்வழுவாகப்பண்ணிப்

போகட்டு வைத்துக் கிடங்கூகீங்கி மதிப்பற்றவாறாக

கோத்துவலிக்குங்கருவியும்,

சூது

சிலப்பதிகாரம்

தொடக்கும்—

(இ - ள்.) * கழுக்கோஸ்டோலக்

கழுத்திற்பூட்டிமுறுக்குஞ்சங்கிலியும் ;

கயிற்றுத்தொடக்குமாம்.

ஆண்டலை யடுப்பும்—(இ - ள்.) ¹

ஆண்டலைப்புள்வழுவாகப்பண்ணிப்

பறக்கவிட உச்சியைக்கொத்தி முனையைக்கடிக்கும் பொறிநிரைகளும்,

உகஉ. கலையும்—

(இ - ள்.) கிடங்கிலேயின் மறியத்தள்ளும் இருப்புக்கலையும்,

கழுவும்—(இ - ள்.) கழுக்கோலும்,

கழுகும் பாடம்.

புதையும்—(இ - ள்.) அம்புக்கட்டும்,

¹ “அப்புப் புதையு மணிவரிச் சிலையும்” என்றார் கைகயினும்.

புழையும்—(இ - ள்.) ஏவறைகளும்,

உகந். ஐயனித் துலாமும்—

(இ - ள்.) பற்றாக்கை தூக்கிப்போகட்ட விட்டமும்,

அன்றிக் கதவையனுதாபடி கற்கவிதொடங்கி நாற்றும்

துலாமுமாம்; சாணம்புக்கூடென்பாரும், சிற்றம்புகள்வைத்தெய்யும்

இயந்திரமென்பாரு முளா.

கைபெய ருசியும்—(இ - ள்.)

மதிற்றலையப்பற்றுவாரைக் கையப் + பொதுக்கும்

ஊசிப்பொறிகளும்,

இனிக் கதவொடுசோராதபடிவைத்த நிரைக்கழுவுவெனினுமமையும்.

உகச. சென்றெறி சிரலும்—(இ - ள்.)

மொற்றார்மேற்சென்று கண்ணைக்கொத்தும் சிச்சிலிப்பொறியும்,

பன்றியும்—(இ - ள்.) மதிற்றலையினேறினாருடலைக்

கோட்டாற்கிழிக்க இரும்பாற்செய்தவைத்த பன்றிப்பொறியும்,

பணையும்—(இ-ள்.) வேப்பவடிவாகப்பண்ணி அடித்தற்கமைத்த

பொறியும்,

உகந். எழுவுஞ் சீப்பும்—(இ - ள்.) கதவுக்குவலியாக

உள்வாயிற்படியிலே சிதைதிலேவிழவிடுமரங்களும்,

நிறக்குங்காஸத்த மேலேயெழுப்புகையால்

“சீப்புப் படியுறின்” என்றார் கதையினும்.

‘எழுவுஞ்சீப்பு’ மென்றார்;

¹ ஆண்டலைப்புள் - ஆன் மனது தலைபோன்ற வழுவமுள்ள ஒருவகைப்பறவை :
 “தீண்டபவி பீடத்தி லரித்த வைத்த தெடுங்குஞ்சித் தலையைத்தன் னினமென்
 மென்னி யாண்டலைப்புள் எருணைத்து பார்த்துமாலோ” கலிங்க, கோயில், ௧௬.

² பெருங்கதை, ௧. இட; ௧௬.

(பி - ம்.) * ‘கழிகோல்’ † ‘பொறிர்க்கும்’

கரு.—அ ட க் க ல க் க ர ஐ த.

சுகரு

‘முழுவிற் கணையமும்—(இ - ள்.) கணையமரமும், இனிச்
 சீப்பு அகப்படக் குறுக்கேபோடக் கடவ மரமுமாம்.

உகசு, கோலும்—(இ - ள்.) விட்டேறும்,

குந்தமும்—(இ - ள்.) சிறுசவளமும்,

வேலும்—(இ - ள்.) வஸ்தியமும்; ஈட்டிமுதலியன்வுமாம்.

பிறவும்—(இ - ள்.) சதக்கினி, தள்ளிவெட்டி, களிற்றுப்பொறி,

விழுங் கும்பாம்பு, கமுகுப்பொறி, புலிப்பொறி, குடப்பாம்பு,

சு கடப்பொறி, தகர்ப் பொறி, அரிநூற்பொறியென்பனவும்,

சதக்கினி - நூற்றுவரைக்கொல்லி.

உகசு. ஞாயிலும்—(இ - ள்.) குருவித்தலைகளும்,

இதனை வவறையென்பாருமுனர்.

சிறந்து—(இ - ள்.) இவை சிறப்பெய்தப்பட்டி; மிக்கென்

றுமாம்.

¹ “மாற்றவர்.....கோண்மா” எனவும், “விற்பொறிகள்.....
 மரநிலையே” எனவும், “செம்புருகு.....பொறியே” எனவும், “கரும்பொனியல்
திருந்தின்றே” எனவுஞ்சொன்னார் சீத்தாமனியிலும்.

உகசு - ௧. நாட்கொடி

துடங்கும்.....புணர்ந்தென்.

(இ - ள்.) நாடேறும்¹ வென்றுவென்றெடுத்த கொடிதானுடங்கும் வாயிலைக்கழிந்து மாதரி தன்மனையிடத்தே புக்காளென்க.

மதில்

இடைக்குலமடந்தைக்கு மனைப்புகுமளவும் அடைக்கலந்தந்தேன் ; ஆத லால், ஆட்டி தீட்டிப் பெய்து உடஇத் தாங்கு ; அறியாயோநீ ; தருவது கேளாய் ; முடிவுலகெய்தினர் ; நீபோகென, முதுக்குறைநங்கையொடு களைஞர வியம்பச் சிலர் புறஞ்சுழக் கோவலார்மடந்தை வாயில்கழிந்து தன்மனைபுக்கள ளென்க.

ஆல், அன்றேயென்னும் அசை.

இஃது எல்லாவடியும் முதனடுவிறுதி அளவடியான் முடிதலின், நிலை மண்டில வாசிரியப்பா.

கரு.—அடைக்கலக்காலை முற்றிற்று.

¹ சிலகளித்தாமணி, ௧௦௧ - ௪.

² "செருப்புடன் நெடுத்த செணுபர் நெடுங்கொடி" (முருகு. ௧௭) "விசயவெல் கொடியுயர்" (முல்லை, ௧௧) "நாடோறெடுத்த தலம்பெறு புண்கொடி.....துடங்க" (மதுரை. ௩௧௮) ; "மலைதீர் வென்றெழு கொடியிற் றேன்றும்" (மலைபடு. ௫௮௧ - ௨) ; "மலைபுறநுப்பாளை வார்த்தெப் வெல்கொடி.....துடங்க" (பதிற். ௧௧.)

பதினொருவது

கொவலக்களக்காலைத.

அரும்பெற்ற பாவையை யடைக்கலம் பெற்ற
விரும்பே ருவகையி னிடைக்குல மடந்தை

¹ யனாவிலை யுணவி னாய்ச்சியர் தம்மொடு
மினாகுழ் கோவல ரிருக்கை யன்றிப்

௫. ² பூவ லூட்டிய புனைமாண் பந்தர்க்
காவற் சிற்றிற் கடிமனைப் படுத்துச்

³ செந்வினை யாய்ச்சியர் சிலருடன் கூடி
நறுமலர்க் கோதையை நாணி ராட்டிக்
கூடன் மகளிர் கோலங் கொள்ளு

க௦. மாடகப் பைம்பூ ணருவிலை யழிப்பச்

⁴ செய்யாக் கோலமொடு வந்தீர்க் கென்மக
ளையை காணி ரடித்தொழி லாட்டி

⁵ பொன்னிற் பொதிந்தேன் புனைபூங் கோதை
யென்னுட னங்கையிங் கிருக்கெனத் தொழுது

க. அனை - மோர்.

௫ - க. பூவலூட்டிய சிற்றில். - செம்மணூட்டியசிற்றில்;
புதிதாகச் செம்மண்பூசிய சிற்றிலாகிய காவன்மனையிலே இருத்தி.

க. கூடலென்றான்; தான் அறியுமார் அதுவாகலின்.

க௦ - கக. ஆபரணத்தின் உயர்ச்சியை அழித்தற்குப்
தீர்க்கு; செய்யாக் கோலம் - பிறவியழகு.

கசு. நங்கை - நங்காய்.

1 "அனலிலே புணவீற் கிண்புட னருத்தி" பெரும்பான். ககக.

2 "இல்பூவலாட்டி" கலி. ௧௦௪; "முடக்காற் பத்தர்ப், வாப்ச் சிற்றில்" அகநா. ககச.

புதக்கலத்தன்ன செவ்

3 "செறிவணபாய்ச்சியர்சிலர்" சிலப். ௧௮; ௨௦௬.

4 கம்ப. கோலங்கான். க.

5 "தன்னுடம்பு நார மடைக்கலத்தான் தன்னுயிர்க்கென், தன்னித்து வைத்த பொருளோ டவைதாங்கும், பொன்னினைப் போற்போற்றிக் காத்துய்க்க வுய்யாக்கர், வந்தே விழுமத் தரும்" ஆசா. கக.

கக. — பெ க ா ல் க் க ள் க் க ா லை த்.

சுருள்

கடு. மாதவத் தாட்டி வழித்துயர் நீக்கி
யேத மில்லா விடந்தலைப் படுத்தின
னோதக வுண்டோ 1 தும்மக னூர்க்கினிச்
சாவக நோன்பிக ளடிக ளர்தலி
1 னாத்து ணங்கையொடு நாள்வழிப் படுஉ

உ1). மடிசி லாக்குதற் கமைந்தநற் கலங்க
 ணெடியா தனிமி னீரெனக் கூற
 விடைக்குல மடந்தைய ரியல்பிற் குன்ற
 மடைக்கலந் தன்னொடு மாண்புடை மரபிற்
 * கோளிப் பாகற் கொழுங்கனித் திரள்காய்
 உரு: வாள்வரிக் கொடுங்காய் மாதுளம் பசுங்காய்
 மாவின் கனியொடு வாழைத் தீங்கனி
 சாலி யரிசி தம்பாற் பயனொடு
 கோல்வளை மாதே கொள்கெனக் கொடுப்ப
 மெல்விரல் சிவப்பப் பல்வேறு பசுங்காய்

கரு. மாதவத்தாட்டியென்றது கவுந்தியை.

கஅ. அடிகளென்றது கோவலனை.

கக. நான்தூணங்கை - மாதரிமகன் ஐயை.

கக - உ0. நான்வழிப் பரிஉமடிசில் - காலத்திலே யுக்கும் அடிசில்.

கஅ - உக. சாவகநோன்பிகளாதலின் இரவுண்ணாரென்பது.

உக. மடைக் கலம் - ஆக்குங்கலம்.

உஉ - 4. இயல்பிற குன்றாக் கலமென்றார், புதுக்கலத்தை;

மடைமேல் ஏற்றுவாருமுளர்.

உச. கோளிப் பாகல் - பூவாதேகாய்க்கும் பலா; வெனிப்படை;

கனிக் காய் - முதாரிக்காய்; கனிக்கு ஆனகாய்.

உரு. (ப1) வாள்வரிக் கொடுங்காய் - வென்வரிக் காய்.

மாதுளங்காய் - கொம்மட்டிமாதுளங்காய்; புனித்தகறி ஆக்குதற்குக்
 கொம்மட்டிமாதுளங்காய் சிறக்கும்.

உஎ. (ப1) தன்பாற்பயன் - தனக்குள்ள பாலாகிய பயன்.

¹ "நிளக்கிவன் மகனாத்தோன்றிய தூதம்" (மணி. உக: உக.)
எனக்கணவன் மகனென்று மொழியால் வழங்கியிருத்தல் காண்க.

² தாத்தான் - கணவனுடன்பிறந்தவன்; "தாரணியை பலக்கரிப்பா
டலிவியை அத்தானு தாரணி" சேது. தேவிபுர. இ.

³ "கோலி புக்ரும் பழமிக்க உதும்பலா" பெரும்பான். ௨௦௪ - அ.

இரு

சுகு

சு ல ப ப து க ர ம்

௩௦. கொடுவாய்க் குயத்து விடுவாய் செய்யத்
திருமுகம் வியர்த்தது செங்கண் சேந்தன்
கரிபுற வட்டில் கண்டனன் பெயர
வையெர் மூட்டிய வையை தன்னொடு
கையற் மடைமையிற் காதலற் காக்கித்

௩௧. தாலப் புல்லின் வால்வெண் டோட்டுக்
கைவன் மகனேக் கவின்மொழிப் புனைந்த
செய்வினைத் தவிசெற் செல்வ னிருந்தடின்
கடிமல் வங்கையிற் காதல னடிநீர்
சுடுமண் மண்டையிற் குழுதுகனண் மாற்ற

௩௨. மண்ணை மடந்தையை மயக்கொழிப் பன்னம்பாற்
றண்ணர் தெளித்தாத் தன்கையாற் றடனிக்

* குமரி வாழையின் குருத்தகம் விரிதநீங்
கமுத முண்க வடிக விங்கென
வரசர் பின்னொர்க் கருமறை மருங்கி

௩௦. குயம் - அரிவாள். விடுவாய்செய்தல் - அரிதல்.

௩௨. பெயர் - புகைகண்டறியாதபடியால் திரும்ப.

௩௩. வை - வைக்கோல்.

(௩௨) அட்டிலைக்கண்டு பெயரும்படி (௩௩) வைக்கோலால்
வென்க; தீழுட்டிவது வைக்கோலாதலால்... ..

எரிமூட்டடி

௩௪. கையறி மடைமையின் - தன்ன கவல்ஸ் அளவாளே.

(௩௦) விடுவாய்செய்ய (௩௧) முகம் விபர்த்தது; (௩௨) கரிந்து இடத்தை
புடைய அட்டிலைக்கண்டு பெயர்ந்தவளவிலே (௩௩) கண்ணீசுந்தன; இவ்வாறாகவும்
(௩௪) கையறிமடைமையிற் காதலற்கு ஆக்கி.

௩௫. தாலப்புல் - பணியாகிய புறக்காழ்மரம். ௩௬. தவிசு -
தமிக்கு.

(௩௮) அங்கையின் (௩௯) மாற்றி.

௪௦. மயக்கொழித்தல் - இவர்க்கு நீகழ்வனவறிந்து மயங்கின
மயக்கம் தீர்த்தல்; அனந்தத்தீர்க்கையுமாம்.

௪௨. குமரிவாழை - ஈனாத வாழை.

௪௪ - ௫. அருமறை மருங்கின் உரியவெல்லாம் -

பலியிடுகன்முதலியன;

வாய்ப்பூசல் முதலாயினவுமாம். . தன்னூரிற் செய்வனவெல்லாம்
மையின், 'ஒருமுறை கழித்து' என்றார்.

செய்யப்பெறு

1. "புறக்கா முனவே புல்லென மொழிப" தொல். மரபு. கு. ௮௫.

(பி - ம்) * 'குமரி வாழைக் குருத்தகம் விரித்தாய், கமிழ்த முண்டி னடிக

னீரென

சுரு. ஸூரிய வெல்லா மொருமுறை கழித்தாங்
காயர் பாடியி னசோதைபெற் றெடுத்த
பூவைப் புதுமலர் வண்ணன் கொல்லோ
நல்லமு துண்ணு நம்பி யீங்குப்
பல்வளைத் தோனியும் பண்டுநங் குலத்துத்

சுரு. ' தொழுனை யாற்றினுட் டேமணி வண்ணனை
விழுமந் தீர்த்த விளக்குக் கொல்லென
வையையுந் தவ்வையும் விம்மித மெய்திக்
கண்கொளா நமக்கிவர் காட்சி யீங்கென
அண்டினி திருந்த அபர்பே ராளர்

சுரு. கம்மென் றிபையலோ டடைக்கா யீத்த
மையீ ரோதிபை வருகெனப் பொருந்திக்
' கல்லத ரத்தங் கடக்க யாவதும்
வல்லுந் கொல்லோ மடந்தைமெல் லடிபென
வெம்முனை யருஞ்சாம் பொந்ததற் கிங்கி

சுரு. பெம்முது குரவ னென்னுற் றன்கொன்
மாயங் கொல்லோ வல்வினை கொல்லோ
யானுளங் கலங்கி யாவது மநியன்
' வறுமொழி யாளொடு வம்பப் பரத்தொடு
குறுமொழிக் கொட்டி நெடுகை புக்குப்

வியப்பு.

(சுரு) ஒருமுறைகழிந்து (சுரு) உண்டானிதிருந்தவெனக்கூட்டுக.

நாந். திரையல் - வெற்றிலைச்சுருள்.

நாந் - கூடு. கல்லை ரத்தம்.....என்றுத் தன் ரென்றது,

வல்லவா அடி யெனவிரங்கி என்னுற்றனரோவென்றென்க.

கூஉ. நின்னை இவ்வாறு தனியாக்குதற்குக் காரணமாம்
என்பொருட் டொலைவாஸ்வந்த பான்மைபினை இவ்வென்ன
ஒன்றுமறிக்கலேன்.

கூக. வறுமொழி - பயனில் சொல் (111) வம்பொந்தர் -
ஒன்றிற்படாத மாந்தர்.

கூச. குறுமொழிக்கோட்டி-சிறுசொல்லையுடையார்.
நெடுநகை-மிக்கநகை.

1 "தொழுனைத் துறைவனோ டாடியபின்னை"; "வஞ்சஞ் செய்தான் குழுனைப்
புனறு, னெஞ்சங் கவர்ந்தான்" (எலப். ௭௭); "விழுமிழை தலவார் வெருள்பிண்போ

னோக்கங், குழுமிய நாளை மறைக்குத் - தொழுனையுண், மாலையுண் மாலு
தாள்கதார், சால்பினைச் சால்பறுக்கு மாறு" பழ. கூஉ.

மயக்குதல்

1 "கல்பிறங்கத்தம்" (குறுந். ௭௭; அகநா. ௭௭); "கல்லதர்ச்
சிறுதெறி" (அகநா. ௭௭); "கல்லத ரத்தங் கடவா நின்றழி" மணி. ௭௭;
௭௭.

1 "வப்பப் பரத்தை வறுமொழி பாளொழி" எலப். ௭௭; ௭௭௭. ௭௭௭

சிலப்பதிகாரம்

கடு. பொச்சாப் புண்டு பொருளுரை யாளர்
 நச்சுக்கொன் றேற்கு நன்னெறி யுண்டோ
 விருமுது குரவ ரேவலும் பிழைத்தேன்
 சிறுமுதுக் குறைவிக்குச் சிறுமையுஞ் செய்தேன்
 வழுவிவனும் பாரேன் மாநகர் மருங்கின்

எடு. டெழுக்கென வெழுந்தா யென்செப் தனையென
 1 வறவோர்க் களித்தலு மந்தண ரோம்பலுந்
 2 துறவோர்க் கெதிர்தலுந் தொல்லோர் சிறப்பின்
 3 விருந்தெதிர் கோடலு மிழந்த வெண்ணும்

எடு.

பெருமக டன்னொடும் பெரும்பெயர்த் 1 தலைத்தாண்
 மன்பெருஞ் சிறப்பின் மாநிதிக் கிழவன்
 முந்தை நில்லா முனிவிகர் தனனா

கடு. பொச்சாப்புண்டு - மறவியிற்பொருந்தி.

கக. நச்சுப்படுபொருளை நச்சென்றார்.

கடு - க. பொருளுரையாளர் நச்சுக்கொன்றேற்கு -
 சான்றோரால் நச்சுப்படுக்தொழிலைக் கெடுத்தேனுக்கு; ஆவது

மெய்யுரைக்குஞ்

ஆசாரம்.

கஅ. சிறுமுதுக் குறைவிக்கு - சிறிய வயதிலே பெரிய

உனக்கு. சிறுமை - நோய்.

அறிவினையுடைய

கக. மாநகர்மருங்கு - நம்மாநகர் மருங்கினின்றும். ஈண்டு -

இவ்விடத்து; எனறது மதுரையை.

எ0. என்செய்தனையென்றது செய்தவருமை என்னென்று

விபந்தது.

கக - எ0. வழியிடை நினைக்குவரும் தீங்கு ஒன்றும் கருகாது
வேற்றுபான்சொல்ல.....

எழுத

எக. 'அறவோர்க்களித்தல்' என்பதுமுதற் கண்ணகிவார்த்தை.

எக. அறவோர் - துறவாது விரதங்காத்தோர்.

எஉ. துறவோர்க்கு - துறந்தோரை. எச. பெருமகள் -

கோவலன் மாதா.

எச - இ. பெரிய புகழையும் தலையான உற்சாகத்தையுமுடைய
கிழவன் - கோவலன்பிதா; பெரிய பொருளைத் தன்னிடத்தேயுடைய
கிழவனென்றுமாம்.

மாநிதிக்

மாநிதிக் எக - க. கரந்தொழுகினவாறே அவர்களிருவரும்
அற்புனஞ்சிறந்த.

இக்குணத்தைக்கண்டு

* எக - க: குறங். அ - ஆம் அதிகாரம், பரிமேலழகருரையின் அவதாரிகையில்
இவ்வழகன் மேற்கோளாக வந்துள்ளன.

* 'பிரபுத்து' என்பது உயர்நிலையிருப்பாயுருணர்த்துவதற்கு 'இவ்வழகமேற்கோள்';
தொக். கிளவி. கு. கிஎ - ந.

(பி - ம்) * 'துறவோர்க்கேதனும்' † 'தலைத்தாய் வன்பெருஞ்'

கக, — வெகாலைக்களக்காணை த.

வற்புளஞ் சிறந்தாங் * கருண்மொழி யனைஇ
யெற்பா ராட்ட யானகத் தொளித்த

நோயுந் துன்பமு நொடிவது போலுமென் -
அரு. 1 † வாயன் முறுவற்கவ ருள்ளகம் வருந்தப்

போற்று வொழுக்கம் : புரிந்தீர் யாவது
மாற்று வுள்ள வாழ்க்கையே னாதலி
னேற்றெழுந் தன்னயா னென்றவன் கூறக்
குடிமுதற் சுற்றமுங் குற்றினை யோரு

அரு. மடியோர் பான்கு மாயமு நீங்கி

நாணமு மடனு கல்லோ ரேத்தும்
பேணிய சுற்பும் பெருந்துணை யாக
வென்னொடு போந்திங் கென்றுயர் களைந்த
பொன்னே கொடியே புனைபூங் கோதாய்

அரு. நாணின் பாவாய் நீணில விளக்கே
கற்றின் கொழுந்தே மொற்பின் செல்வி
சிறித்ச் சிலம்பி னென்றுகொண் டியான்போய்

எக. நோய் - உடம்பின்மெலிவு. துன்பம் - மனத்தளர்ச்சி.

அக-உ. (ப1) நீர் போற்றுவொழுக்கத்தை மேவினீராயிருக்கவும்

மாற்று வுள்ள வாழ்க்கையைபுடையேனாதலே.

அக. ஏற்று - உடன்பட்டி.

எக - அக. நீர் என்முன்புநில்லாமையா வுள்ள வெறுப்பைக்

காக்கொழுவினேனாக, அதனை வறிந்து அவர்களுடைய உள்ளஞ்சிறந்து
குங்கு அருண்மொழி யனைஇ எற்பாராட்ட யான் நெஞ்சத்தடக்கிய

தும்பிரிவையும் அதனுவந்த ஆற்றாமையையுஞ் சொல்லுவதுபோலும்
என் மெய்யல்லா முறவல்காரணமாக அவர்வருந்தும்படி
போற்றுவொழுக்கத்தை மேவினீர்; மாற்றாத உள்ளத்தேனாக யாலே
உடன்பட்டுப் போந்தேன்.

அச. குற்றினையோர் - குற்றேவன் மகளிர்; எடுத்துக்கை
நீடுவொருமாம்.

அரு. அடியோர்பாங்கு - அடியோர் பகுதி; சேவிக்கும் பெயர்.
தோழிமார்; சேவிக்குந்தோழிமாருமாம்.

ஆயம் -

அசு. நல்லோரேத்து - நல்லோராலே எத்ப்படுத்தன்மை.

அச - எ. சுற்றமுதலான நான்குக்கும் நான்கும் துணையாக.

கா. நாணியையுடைய பாவாய்; சாரியைநிற்க உருபுதொக்கது.

¹ "வறிதகத் தெழுந்த வாயன் முறவலன்" அகநா. இ.

(பி - பி) * 'அருமொழி' † 'வாயின் முறவற்கு' ‡

'புரித்தாராவது' சஉஉ

சிலப்பதிகாரம்

மாறி வருவன் மயங்கா தொழிகெனக்

கருங்கய னெடுங்கட் காதலி தன்னை

கூடு. யொருங்குடன் றழீஇ யுழையோ ரில்லா

வொருதனி கண்டுதன் னுள்ளகம் வெனும்பி

வருபனி கரந்த கண்ண னாகிப்

பல்லான் கோவல ரில்ல நீங்கி

வல்லா நடையின் மறுகிற் செல்வோ

க00. னிமிலே நெதிர்ந்த திழுக்கென வறியான்

றன்குல மறியுந் தகுதியன் றுதலிற்

1 றுதெரு மன்றந் தானுடன் கழிந்து

மாதர் வீதி மறுகிடை நடந்து

பீடிகைத் தெருவிற் பெயர்வோ னுங்கட்

க00. கண்ணுள் வினைஞர் கைவினை முற்றிய

துண்வினைக் கொல்லர் தூற்றுவர் பின்வர

1 மெய்ப்பை புக்கு விலங்குநடைச் செலவிற்

கைக்கோற் கொல்லனைக் கண்டன னாகித்

தென்னவன் பெயரொடு சிறப்புப் பெற்ற

க00. பொன்வினைக் கொல்ல னிவனெனப் பொருந்திக்

காவலன் றேவிக் காவதோர் காற்கணி

* நீவிலை யிடுதற் காதி யோவென

வடியே னறியே னாயினும் † வேந்தர்

முடிமுதற் கலன்கள் ‡ சமைப்பேன் யானெனக்

க00. ஒருங்குடன் மழீஇ - மேனிமுழுதும் தழுவி.

க00 - சு. துணையில்லாத தனிமையைக்கண்டு

விட்டிரீங்கமாட்டாமைபால் மனம்வெதும்பி.

க00. வல்லாநடை - மாட்டாநடை.

க00 - க00. ஏறு எதிர்தல் இடையாறியும் நிமித்தமாதலின்

க00. மாதர்வீதி - தளிப்பெண்டுகள்தெரு.

அறிந்திலன்.

க0ரு - சு. சிற்பத்தொழிலெல்லாம் துறைபோகியகொல்லர் ; கம்
வினையாவது - சிற்பம்.
மாள்ரது

க0௭. மெய்ப்பை - சட்டை. விலங்குநடைச்செலவு
வின், உயர்ந்தோர்வந்தவிடமெங்கும் விலங்கிநடத்தல்.

- இழிகுலத்தோனாத

க0௮. கைக்கோல் - பற்றுக்கொடி. க0௯. சிறப்பு - வரிசை.
க௧௨. ஆதியோ - ஆவையோ.

1 தாதெருமன்றம் : சிலப். க௭ ; கவி. க0௯.

* "மெய்ப்பை புக்க வெருவருத் தோற்றத்து" முல்லை. க0.
(பி - ம்.) * 'தீவின தெரிதற்கு' + 'வேந்தற்கு' ‡ 'அமைப்பேன்'
க௯. — கொலைக்களக்காலைத்.

சுஉ௩

க௧௫. கூற்றத் தூதன் கைதொழு தேத்தப்
* போற்றருஞ் சிலம்பின் பொதிவா யவிழ்த்தனன்
மத்தக மணியொடு வயிரங் கட்டிய
பத்திக் கேவணப் + பசும்பொற் குடைச்சூற்
சித்திரச் சிலம்பின் செய்வினை யெல்லாம்

க௨0. † பொய்த்தொழிற் கொல்லன் புரிந்துட னோக்கிக்
கோப்பெருந் தேவிக் கல்லதை யிச்சிலம்
பியாப்புற வில்லை யெனமுன் போந்து
விறன்மிகு வேந்தற்கு விளம்பியான் ‡ வாவென்

சிறுகுடி லங்க ணிருமி னீரெனக்

கஉரு. கோவலன் சென்றக் குறுமக னிருக்கையோர்
தேவ கோட்டச் சிறையகம் புக்கபின்
கரந்தியான் கொண்ட காலணி யீங்குப்
பரந்து வெளிப்படா || முன்ன மன்னற்குப்
புலம்பெயர் புதுவனிற் போக்குவ னியானெனக்

கங்0. கலங்கா லுள்ளங் கரந்தனன் செல்வோன்
கூடன் மகளி ராடற் றோற்றமும்
பாடற் பகுதியும் பண்ணின் பயங்களுங்
காவல னுள்ளங் கவர்ந்தன வென்றுத
னுட னுள்ள முள்கரந் தொளித்துத்

ககசு. பொதிவாய் - கட்டினவாய். ககஎ. மத்தகமணி -

தலையானமணி.

ககஅ. பத்தியாகவகுத்த கேவணம்; கேவணம்-கல்லழுத்துங்குழி.

குடைச் சூல் - புடைதாழ்த்தல்; உள்ளுட்டாழ்த்தலுமாம்.

கஉ0. கொல்லன் புரிந்துடனோக்கி - கொல்லன் தான்மறைத்த

சிலம்போடு ஒக்கும்படியைப் பார்த்து.

கஉஉ. போந்து - போய்.

கஉச. சிறுகுடிலங்கண் - சிறுகுடிலுக்கு அருகான அவ்விடம்;

அவனிருக்கையருகான தேவகோட்டம்.

ஆவது

கஉரு - சு. அக்கசாலை.....

கஉஅ. மன்னற்கு வெளிப்படாமுன்னென்க.

கஉக. புலம்பெயர் புதுவன் - வேறொரு

பரதேசி.

தேசத்தினின்றும்வந்தவன் ;

(பி - ம்.) * 'பொற்றஞ் சிறப்பிற் பொதிவாயிழ்த்து' † 'பகம்பொற்றுகச்
சித்திரச்' ‡ 'பொற்றொழிற் கொல்லன் புரித்துதோக்கி' § 'வருவேன் சிறகுடி
லாங்கன்' || 'முன்னமன்னவற்கு'

கஉச.

சிலப்பதிகாரம்

க.கூ. தலைநோய் வருத்தத் தன்மே லிட்டுக்

குலமுதற் றேவி கூடா தேக

மந்திரச சுற்ற நீங்கி மன்னவன்

சிந்தரி நெடுங்கட் சிலதியர் தம்மொடு

கோப்பெருந் தேவி கோயி * னோக்கிக்

கசு. காப்புடை வாயிற் கடைகா † ணகவையின்

வீழ்ந்தனன் கிடந்து தாழ்ந்துபல வேததிக்

‡ கன்னக மின்றியுங் கவைக்கோ லின்றியுந்

துன்னிய மந்திரந் துணையெனக் கொண்டு

வாயி லாளரை மயக்குதுயி லுறுத்துக்

கசு. கோயிற் சிலம்பு கொண்ட கள்வன்

கல்லென் பெருர்க் காவலர்க் கரந்தென்

சில்லைச் சிறுகுடி லகத்திருந் தோனென

1 வினைவினை கால மாதலின் யாவதுஞ்

சினையலர் வேம்பன் நேரா னாகி

கரு0. யூர்காப பாளரைக் கூனி யீங்கென்

முழ்ப்புங் கொதை தன்காற் சிலம்பு

கன்றய கள்வன் கைய தாகிற்

கொன்றச் சிலம்பு கொணாக வீங்கெனக்

காவல னேவக் கருந்தொழிற் கொல்லனு-----

கருக - சக. அரசனுக்கு ஆடிப் பாடினான் ஒருந்திமேல்

உள்ளஞ்சென்ற

தெனறு தேவி ண்டு நீங்க மந்திரச்சுற்றம் நீங்க அரசன் அவள்வயிற
வளவிலே தட்டான் தொழுதேத்தி.

குறுகின

(கரு0) செல்வோன் (கசக) வீழநதன்னன் இடந்தெனக.

கசஉ. கன்னகம் - அகழகருவி. கவைக்கோல் - குத்துக்கோல்,

கொடிறு, மண்வாங்குங்கருவி.

கசரு. மந்திரம் - துயின்மந்திரம். கசஉ. சிஸ்டை - இழிவு.

கரு1 - நுக. என் கொதை - எந்தேவி.

கருஉ. கன்றியகள்வன் - களவிற்பழம்பினவன்.

இத்தாற்பதிகத்தின் உள - ஆம் அடி முதலியவற்றைப் பார்க்க; 'வினை
வினைத் தது' (தொல். கிளவி. கு. ௫௭ - சே. து) என்பது இங்கே
அறிதற்பாலது.

(டி - ம்) * 'தோக்கக்' 1 'அவையின்' 2 'கன்னமின்றியும்'

3 'கவினீங்கென்று'

கக. — கொலைக் களக்காரதை.

சுஉரு

கரு. மேவ னுள்ளத் தெண்ணியது முடித்தெனத்

* தீவினை முதிர்வலைச் சென்றுபட் டிருந்த

கோவலன் தன்னைக் குறுகின னாகி

வலம்படு தானை மன்னவ னேவச்

சிலம்பு காணிய வந்தோ ரிவரெனச்

கக0. செய்வினைச் சிலம்பின் செய்தி யெல்லாம்

பொய்வினைக் கொல்லன் புரிந்துடன் காட்ட

விலக்கண முறைமையி னிருந்தோ னீங்கிவன்

கொலைப்படு மகனல னென்று ! கூறு

ககரு.

மருந்திறன் மாக்களை யகநகைத் துரைத்துக்

கருந்தொழிற் கொல்லன் காட்டின னுரைப்போன்

மந்திரர் தெய்வ மருந்தே நிமித்தந்

தந்திர மிடனே காலங் கருவியென்

றெட்டுட னன்றே யிழுக்குடை மரபிற்

கட்டுண் மாக்க டுணையெனத் ! திரிவது

கள௦. மருந்திற் பட்டி ராயின் யாவரும்
பெரும்பெயர் மன்னனிற் பெருநவைப் பட்டிர்
மந்திர நாவிடை வழுத்துவ ராயி
நீனிந்திர குமரின் யாங்காண் குவமோ
தெய்வத் தோற்றந் தெனிகுவ ராயிற்

கருநு. ஏவலுள்ளத்த - ஏவப்பட்ட
தென - எண்ணியது முடித்தேனென்று;

உள்ளத்தோடே. எண்ணியது முடித்
முடித்து, தன்மைவினை.

கருசு. தீவினையாகி வந்து நிற்கிற வலை. கருள. குறுகினனாகி -

குறுகி.

கசுச. (பா) அருந்தினன் மாக்கட்கு அகநகவுரைத்த - இவனிருந்தபடியாற்
கள்வனல்லனென்றுரைத்தவர்கள் மனம் பிரியமாக உடம்பமும்படி வார்த்தை
கள் சொல்லி.

கசுநு. காட்டினன் - ஏதுக்கண்காட்டி.

கள௦. மருந்திற் பட்டிராயின் - இவன் மருந்தினால் தப்பினவிடத்து.

களங். இந்திரகுமரர் அகப்படாததுபோல.....நாமும்

காண்மாட்டோம்.

களச - நு. கள்ளர் தங்கள் தெய்வத்தோற்றத்தினை
நினைப்பாராயின். கையிலகப்பட்ட பொருளைக் காட்டியும்தப்புவர்;
பும் பெயர்குவரென்றுமாம்.

அகங்கையை அவர்க்குக்காட்டி

¹ கடுக - எ: குறுகுதல், அஃகுதலென்றும் பொருளில் வருமென்பதற்கு இங்
வழக்கம் மேற்கோள்; தொல். முதற்குத்திரவிருத்தி.

(பி - ம்.) * 'நிலிவலியிற்' † 'உறது மருத்திரன் மாக்க எகனக வுரைத்த' ‡
'நிரிவமத்திரதாலிட வழுத்தவர்' § 'இத்திர நிருவிந் யாங்கான் குவமோ'

இச

சிலப்பதிகாரம்

கௌடு. * கையகத் துறப்பொருள் காட்டியும் பெயர்குவர்
மருந்தி னங்கண் மயக்குவ ராயி
னிருந்தோம் பெயரு மிடனுமா ருண்டோ
நிமித்தம் வாய்த்திடி னல்ல தியாவதும்

† புகற்கில ரரும்பொருள் வந்துகைப் புகுதினுந்

கடிடு. தந்திர கரண மெண்ணுவ ராயி
னிர்திரன் ‡ மார்பத் தாரமு மெய்துவ
§ நிவ்விட மிப்பொருள் கோடற் கிடமெனி
னவ்விடத் தவரை யார்காண் கிற்பார்
காலங் கருதி யவர்பொருள் கையுறின்

கடிடு. || மேலோ ராயினும் விலக்கலு முண்டோ
கருவி கொண்டவ ரரும்பொருள் கையுறி
னிருநில மருங்கி னியார்காண் கிற்பா
நிரவே பகலே யென்றிரண் டில்லை
கரவிடங் கேட்டினோர் புகலிட மில்லை

கக௦. ** தூதர்கோ லத்து வாயிலி னிருந்து
 †† மாதர் கோலத்து வல்லிருட் புக்கு
 விளக்கு நிழலிற் றுளக்கிலன் †: சென்றாங்
 கிளங்கோ வேந்தன் றுளங்கொளி ட்டு யாரம்
 வெயிலிடு வயிரத்து மின்னின் வாங்கத்

கக௧ - எ. நம்மிடத்து மயக்குவரென்றால். இருந்தநாம் எழுந்திருந்து
 போகலாமிடமுமுண்டோ; இருந்தநாம் பெயர்ந்து போகவுமாட்டோமென்று
 மாம்.

கக௧. புகழ்க்கிணர் - புகார்கள்; பொருள்வந்து கைப்புகுதினும் அதனை
 பாரென்றுமாம்.

கக௨. தந்திரகரணம் - கரவடநூல்; களவுநூலிற் சொல்லுகிற
 கிரியையுமாம்.

கக௩. மேலோர் - தேவர்.

கக௪. கரவிடம் - களவின்பகுதி. புகலிடம் - ஒளிக்கும்பரப்பு; புகலிட
 மில்லை - சொல்லின்முடிவில்லையென்றுமாம். (13) பரவிடமில்லை - பகழ்ந்த
 முடியவொண்ணாதென்க.

கக௫. இளங்கோவேந்தன் - தென்னவன்தம்பி.

கக௬. வெயிலிடுவயிரவாரத்தை வாக்கவென்க; ஆரத்தைவயிரத்தொளியே
 ஒளியாகச் சென்று வாக்கவென்றுமாம்.

(பி - ம்) *: 'கைபகத்துட்பொருள்' † 'புகழ்க்கிலரும்பொருள் வத்துகைபகபா'
 †: 'மாதர் கோலமியத்துவர்' ‡ 'இவ்விடத்திப் பொருள்' || 'மேலோரானம்'
 ** 'தூதர்க்கோலத்து' †† 'மாதர்க்கோலத்து' ‡‡ 'சென்றிங்கு' §§ 'ஆய்வினவிடு'

கக. — கொலைக் களக்காணை.

சுருது

- கக. துயில்கண் விழித்தோன் றோனிற் காணு
 னுடைவா னுருவ வுறைகை வாங்கி
 யெறிதொறுஞ் செறித்த வியல்பிற் காற்றான்
 மல்லிற் காண மணித்தூண் காட்டிக்
 கல்லியிற் பெயர்ந்த கள்வன் றன்னைக்
- உரு. கண்டோ ருளரெனிற் காட்டு மீங்கிவர்க்
 குண்டோ வுலகத் தொப்போ ரென்றக்
 கருந்தொழிற் கொல்லன் சொல்ல வாங்கோர்
 திருந்துவேற் றடக்கை * யினையோன் கூறு
 நிலனக முனிய னீலத் தாணையன்
- உரு. கலனசை வேட்கையிற் கடும்புலி போன்று
 மாரி நடுநாள் வல்லிருண் மயக்கத்
 தூர்மடி கங்கு லொருவன் றோன்றக்
 கைவா னுருவவென் கைவாள் வாங்க
 வெவ்வாய் மருங்கினும் யானவற் கண்டிலே
- உரு. னரிதிவர் செய்தி யலைக்கும் வேந்தனு
 முரியதொன் றுரைமி னுறுபடை யீரெனக்
 கல்லாக் களிமக னொருவன் கையில்
 வெள்வா னெறிந்தனன் விலங்கு டறுத்தது
 புண்ணுமிழ் குருதி பொழிந்துடன் பரப்ப
- உரு. மண்ணக மடந்தை வானுயர் கூரக்

**காவலன் செங்கோல் வளைஇய வீழ்ந்தான்
கோவலன் பண்டை யூழ்வினை**

யுருத்தென்.

ககக - க. அவன் உடைவாளருவ உறையைத் தன் கையிலேவாங்கி அவ்வாளெறியவாங்குந்தோறும் உறையைச் செறித்தான்; அதிலே அலசிப் பின்பு மல்லாலே காணரினத்தவனை நின்ற துணைக்காட்டித் தான்மறைந்தான்.

உரு. இவர்க்கென்றான், இவனையுங் கள்ளனாகி.

உருஉ - க. அங்குவந்து இவர்களுடனின்றொருவன்

சொல்லுவான்:—

உகக. உரியது - இனிச்செய்வது.

உகஉ. கல்லாக்களிமகன் - கல்லியின்மையின் மயங்கினமகன்.

உகக. வாளெறிந்தான் விலங்குடறுத்தது - ஊடறுத்தது அந்தவாளென்க; அறுத்தது, முற்று.

குறுக்காக

உகக. அதனாலே விழுந்தான்.

உருஉ - கக. ஒருதள்ளனை யான்கண்டேன்; கைவாளை உறைவிட்டு நீக்க அவனை ஓரிடத்திலுங்கண்டிலேன்; ஆதலின் இவர்கெய்தி தெரியாது; இவனை நாம் கொல்லாதே தப்பவிடில் அரசன் நம்மை வருத்தும்; இனி உரியது செய்க வேன, ஒருவன் வாளாலெறிந்தான்; அது விலங்க ஊடறுத்தது; விழுந்தான்.

உகக. உருத்த - உருப்ப;

(பி. ம.) * 'இப்போச்சொல்துயி'

சுஉஅ

சிலப்பதிகாரம்

கேசை வெண்பா.

நன்னு மிருவினையு நன்னுமின்க னல்லறமே கண்ணி

தன்கேள்வன் * காரணத்தான் - மண்ணில் வளைபாத செங்கோல்
வளைந்ததே பண்டை விரிவாகி வந்த விரி.

“நன்னூம்”-கண்ணகிதன் கேள்வன்காரணமாக வளைந்தது; இது பண்டை
விரி; இருவிரியும் நன்னூம்; ஆதலால் உலகத்தீர், அறஞ்செய்மினென்று
இளங்கோவழிகள் அருளிச்செய்தது.

க - உ. அரும்பெறற் பாவையை.....மடந்தை
(இ - ள்.) தனக்குப் பெறுதற்கரிய பாவைபோல்வாளாக்

கவுந்தியழிகளால்
அடைக்கலங்கொடுக்கப்பெற்ற மிகவும்பெரியதாகிய உவகையையுடைய
யர்குலத்திற்பிறந்த மாதரியாகியமடந்தை,

இடை

மடந்தை, பருவமன்று; பெண்பாற்பெயர்.

உ - சு. அரிவிலை யுணவின்.....மனைப்படுத்து

(இ - ள்.) மோர்விலையை உணவாகவுடைய ஆய்ச்சியரோடு இடையர்
குழியிருந்த இல்லினன்றிக் கட்டுவேலிகுழந்த காவலையும் அழகுபெறவிட்ட
குவிர்ந்த காவணத்தையுமுடைய செம்மண்பூசப்பட்ட சிறிய இல்லாகிய புதிய
மனையிலேயிருத்தியென்க.

அரி - மோர். மனை - கட்டுவேலி.

காவற் குண்டிய” என்றார் புறநீதினும்.

பூவல் - செம்மண்; * “பூவற் படுவிற

எ - அ. செறிவீன யாய்ச்சியர்.....நாணீ ராட்டி

(இ - ன்.) தன்சுற்றத்திலுள்ள செறிந்த வளையையுடைய
சிறுடனே தான் நின்று நறிய மலர்க்கோதையினையுடையானைப்
மஞ்சனஞ்செய்வித்தென்க.

ஆய்ச்சியர்
புதுரீரான்

க - கச. கூடன் மகளிர்.....தொழுது

(இ - ன்.) இக்கூடல்நகரிடத்து மகளிர்கொள்ளும் அருவினை ஆடகப்பைப்
பூணர்செய்த கோலமிழித்தற்குச் செய்யாக்கோலமொடுவந்த உமக்கு அடித்
தொழிலாட்டி இல்லையென்று கருதற்பாலீரல்லீர்; என்மகள் ஐயைகூடும்
அடித்தொழிலாட்டி; யான் உம்மைப் பொன்போலப் பொதிந்துகொள்வேன்;
பூங்கோதையையுடைய நங்காய், இங்ஙனமாதலான், இனி ஒன்றற்குக்கவலாது
இருப்பீராகவென்றுசொல்லித் தொழுவதுஞ்செய்தென்க.

¹ புறநானூறு, ௧௧௧. (பி - ம.) * 'காசனாமாமன்னில'

கசு.—டு கா லே க் க ள க் க ர னு த.

சுடக

கூடன்மகளிரென்னுள், தானறியுமார் அதுவாகலின். இனித்

கூடன்
மகளிர்க்கு அழகைக்கொடுக்கும் ஆடகப்பைப்பூணினது அருவியையையழித்தற்
குச் செய்யாக்கோலமொடு வந்தீர்க்கெனினுமமையும். செய்யாக்கோலம் - புனை
யாதவழகு; ஆவது ¹ இயற்கையழகு. வந்தீர்க்கென்றும், காணீரென்றும் உயர்
சொல்லால் ஒருவரைக்கூறும் பன்மையாற் கூறினவள் ஈண்டு

நங்கையென்றது ஒருமைபன்மை மயக்கமெனின், — அற்றன்று ;
 நம்பியெனப் * பல்லோர்க்குறித்த முறைநினைப்பெயர்
 நங்கையென்று புதல்வர்மனைவியரைக்கூறும் முறைப்பெயராதலின்,
 நங்கையென்றொளென்க; * “நாத்து ணங்கையொடு”
 என்ப மேலும். இஃது
 கருதி இங்ஙனங்கூறினாள்.

அக்காலவழக்கு. கோவலனைத் தனக்கு மகனாகக்
 இனி வந்தாய்க்கெனவும், காணினெனவும் பாடங்
 கூறுவாருமுளர்.

கரு - எ. மாதவத்தாட்டி.....மகனார்க்கினி

(இ - ள்.) மாதவத்தாட்டி தீங்குள்ளநெறியில் ஒருதீங்குமுறமற் காத்து
 வருத்தம் சிறிதுமில்லாவிடத்தே கூட்டினாளாதலான், இனி நின்கொழுநற்கு
 இவ்விடத்தில் மனக்கவலையுறுதலுண்டோவென்றொளென்க

இடந்தலைப்படுத்தல் - கூட்டுகல். * புறனடைவிதியான் நோவுதகவு,
 * நோதகவாயிற்று. தும்மகனார்க்கு - மகனென்பது ஆண்பாற்பெயர்; தும்மு
 டையபுருடனுக்கென்பதாயிற்று; * “சினக்கிவன் மகனாய்த் தோன்றிய தூஉ,
 மனக்கினி யாற்றூநீ மகளாய தூஉம், பண்டும் பண்டும் பல்பிறப்
 புளவாற், கண்ட பிறவியே யல்ல காரிகை” என்றார் மணிமேகலையிலும். *
 “கண்போன்ற மாமன் மகள்” என்றார் சிந்தாமணியிலும். ஓகாரம்,
 எதிர்மறை.

கஅ - உக. சாவக நோன்பிகன்.....நீரெனக் கூற

(இ - ள்.) அடிகள் சாவகநோன்பிகளாதலின், நங்கையார் நாத்துணு
 ருடனே நீங்கலும் பகற்பொழுதே யுண்ணும் அடிசில்சுமைத்தத்தகுப் பொருந்தின
 நல்ல புதுக்கலங்களை விரையக்கொண்டிவந்து கொடுப்பீராகவென்று சொன்னா
 ளாகவென்க.

சாவகநோன்பு - துறவாது விரதங்காத்தல். அடிகளென்றார்,

கோவல

ஞரை. நாத்தாணங்கை - நங்கைநாத்தாணென்க. நாத்தாணெடு நங்கை அடி
சிலாக்குதற்கெனினுமமையும். நாள்வழிப்படிமடிசில் - போசனம். அமைந்த
கலமென்றார், தாங்களாளுங்கலமன்றி மேன்மக்களாளும் மடைக்கலங்களை. நற்
கலம் - புதுக்கலம். நெடித்தல் - நீட்டித்தல். நீரளிமினென்றார்,
நெய்ம்முறையாதலின்.

தனக்கு

1 "உமிழ்சுடர்க் கென்க ணங்கை புருவினை மறைப்ப தோரார்" (கம்ப.

கோவல்

கான். க.) என்பது இங்கே அறிதற்பாலது. 2 தொல். பெயர். கு. கக.

3 புறனடை விதி, தொல். குற்றியல். கு. எஅ.

4 அடி, கக

5 "தோதக விருங்குபி லாது மரோ" எலி. கஉ.

6 மணிமேகலை, உக: உக - கஉ. 7 சிவகசித்தாமணி, உக.

8 "தெய்ம்முறை தமக்கின்றுமென்" சிலப். கக.

சுரு

சிலப்பதிகாரம்

இத்துணையுங்கூறியது,
அன்றிரவுசெய்தனவும் மேற்
செய்வனவும்.

இவர்கள்சென்ற

இனி மற்றைநாளைச்செய்தி கூறுகின்றார்.

உஉ - அ. இடைக்குலமடந்தையர்.....கொடுப்ப

(இ - ள்.) ஐயைமுதலாகிய இடைக்குலமடந்தையர் மாதிரிகூறிய

இயல்
பிற குன்று மடைக்கலத்துடனே ¹
மாட்சிமையுடையோர்கொடுக்கும் மரபு
போலப் பூவாதுகாய்க்கும் பாகலினுடைய கொழுவிய
திரண்டகனிக்காயும்
வளைந்த வரியையுடைய வெள்ளரிக்காயும் கொம்மட்டிமாதூனங்காயும்
இனிய
மாங்கனியும் வாழைக்கனியும் செந்நெலரிசியும் தம்மிடத்துள்ள, பாலும்

நெய்யு
மென்னுமிவற்றைக் கொண்டுசென்று நேரிய வளையையுடையமாதே,
இவற்றைக் கொள்வாயாதவென்று கொடுக்கவென்க.

கோளிப்பாகல், வெளிப்படை; கோளி - பூவாதுகாய்க்கும் மரம்.
என்னை? "கோளி யாலத்து" என்றார்; பாகல் - பலா; "முனிதயிர்
மிசைபாகன் மென் பழம்" எனவும், "பைப்பாகற பழந்துணரிய,
செஞ்சுளைய கனிமாந்தி" என வஞ்சொன்னார் பாட்டினும். கனிக்காய் - *
* முதாரிக்காய். வால்வரிக்கொடுங்கா பென்று பாடமோதி,
வெள்ளரிக்காயென் பாருமுளர்; * 'அணில்வரிக் கொடுங் காய்'
எனப்புறத்தினுங் காட்டினராதலின், கொடுங்காயென்பது பெயர். வரி,
அடை. மாதூனங்காய் கூறினார், புனித்தகறி பண்ணுதற்கு.
பாற்பயன் - பாலும் பயனும்; எண்ணும்மைதொக்கு ஒடுவிரிந்து
உடனிகழ்பொருளாயிற்று.

உக - கூச. மெல்லிரல் சிவப்ப.....காதலற் காக்கி

(இ - ன்.) அங்கனம் அவர்கொடுத்த பலவேறுவகைப்பட்ட

பசுங்காய்களைக்
கொடுவாய்க்குயத்தின் மெல்லிரல்சிவப்ப விடுவாய்செய்யத் திருமுகம்வியர்த்
தது; செங்கண் சேந்தன்; கரிய .இடத்தேயுடைய அட்டிலைக் கண்டனளாய்
முகமாறிப் பெயரும்வகை வைக்கோலால் எரிமூட்டிய ஐயையுடனே

தன் கை வல்ல மாத் திம த்தாலே காதலனுக்கு ஆக்கியென்க.

கொடுவாய்க்குயம் - கோடின் வாயையுடைய அரிவாள் ; * “கூனிக்
சுயத் தின் வாப்பெல் லரிந்து” என்றார் பொருநராற்றுப்படை யினும்.
விடுவாய் செய்தல் - அரிதரல். திரு - அழகு ; பெயருமாம். சேந்தன
- சிவந்தன. கரி புறவட்டில் - புறம் கரிதான் அட்டில் ; புறம் - இடம்
வையெரிமூட்டிய - வைக் கோலால் எரியைமூட்டிய. கையறிமடமை
பாடமாயின், கை அறிந்ததும் அறியாததுமாகவென்க; முன்பு ஆக்கிக்
கைதேறினாற்போலவெனவுமமையும்.

* மாட்சிமை புடைபோர் கொடுக்குமரபு, சொல்லாமலே கொடுத்தல் ; “சொல்
லாமலேபெரியர் சொல்லிச் சிறியர்செய்வர், சொல்லிபுஞ் செய்பார் கயவரே - தல்ல,
குளமாவை வேற்க்குரூப் உறவமை தாடிந், பலாமாவைப் பாநிரியைப் பார்”
(குளவையார் பாடல்.)

* புறநானூறு, ௮௮ : * பொருநராற்றுப்படை, ௧௧௧ - உ.

* முதாரி - முதமை ; “முதாரிப்பான்” புறநா. ௧௧௮ ;

* புறநானூறு, ௨௪௧. * பொருந. ௨௪௨.

(பி - ம்.) * ‘உதாயக்காய்’

வழக்கிதுமுன்னது

கக. — கொ க ள் க் க ள் க் க ரை த.

சகக

௩௮ - சக. தாலப் புல்லின்.....அழக ளீங்கென

(இ - ள்.) புற்களில் தாலப்புல்லினது மிகவும்

வெள்ளியதோட்டாலே கைவன்மையையுடையமகள் அழகுபெறப்
புணந்துசெய்த தொழிலையுடைய தவிசிலே தனதுசெல்வன்
வந்திருந்தபின் பு கடிமலரங்கையாற் சுடுமண்மண் டையாற்

காதலனடிமலர் கழீஇயநீரைத் தான்தொழுதனளாபமாற்றி மண்ணக
மடந்தையுற்ற மயக்கத்தைத்தான் ஒழிக்கின்றாள்போலத் தன்கையாற்
குளிர்ந்த நீரைத்தெளித்துத் தடவி மண்டலமிட்டி ஈனுவாழையினது
குருந்தைவிரித்து அனகத்தே அமுதைப்பெய்து, அடிகள், ஈங்கு
சொல்லவென்க

அமுதுசெயதருளுகவென்று

¹ “புறக்கா முனவே புள்ளென மொழிப” என்றாகலின், தாலப்புல்
லென்றார். வால்வெண்டோமி - இளைய வெள்ளிய தோடெனினுமமையும்;
² “ஊர்திவால்வெள் ளேறே” என்றாகலின். மகநீஉ - பெண்பாறபொதுச்
சொல். தவிசு - தமிழ்க்கு. அங்கை - அகங்கை; ³ “அகமென் கிளவிக்குக் கை
முன் வரினே, முதனிலை யொழிய முன்னவை கெழிதலும், வரைநிலை யின்றே
யாசிரியற்க, மெல்லெழுத்து மிகுத லாவயி னான” என்பதனுன்முடிக்க. கழீஇய
வென்பதாஉம், அமுதைப்பெய்தென்பதாஉம் “முன்ன க்தினுணருங்கிளவி”யாற்
குறிப்பாற்கொள்ளப்பட்டன. மண்டையென்னுது சுடுமண்மண்டையென்றார்,
புதுக்கலமாற்றேன்ற. இதனை மண்டையென இழித்துக்கூறினார், முன்னர்ப்
பொன் வெள்ளிமுதலியன வழங்குதலின். வழிபாடிதோன்றத் தொழுதனண்
மாற்றியென்றார். மண்ணகம், ஒருசொல். மயக்கொழிப்பனள்போல் - மண்
மடந்தை தங்கட்கு எதிர்வதுணர்ந்து மயங்கினுளை மயக்கொழிப்பாள்
போல். மயக்கம் - அனந்தரென்பாருமுளர். குமரிவாழை - இது
பெயரின்வந்த * சமாதி யென் னுமலங்காரம். உன்க -
இரந்துகோடற்குறிப்பின் கண்வந்த ககரவீற்று வியங்கோள்.
ஈங்கமுதமுண்கவென்றது, இவையும் பொறுக்கவற்றேயென்னு மிரக்கம்
ஆங்கு இருந்தபின் மாற்றித் தெளித்துத் தடவி விரித்து
அமுதமுண்க வென்றுளென்க.

சச - ஓநூ.

அரசர் பின்னோர்க்கும்.....காட்சி யீங்கென

(இ - ள்.) ஒதவும் உணரவுமரிய மறையிடத்து அரசர்பின்னோர்க்குரிய
வாக விதித்த வாய்ப்பூச்சப் பலியிடுதல் முதலியவெல்லாம் ஒருமுறையாற்
கழித்தபின்பு புறத்துநின்ற ஐயையும் மாதரியும் இந்தமதுரையில் இவ்வாயர்
பாடியில் யாம்பெற்ற இந்நல்லமுதமுண்கின்ற இந்நரம்பி
அந்தமதுரையில் ஆயர்பாடியில் அசோதைபெற்ற அந்த
நல்லமுதமுண்ணும் புதிய காயாம்பூப் போலும் வண்ணத்தையுடைய
கண்ணனோதான் ; இவன் துயர்தீர்த்த இப் பல் வளைத்தோனியும்
காளிந்தியாற்றின் கண் தாய நீலமணிவண்ணனைத் துயர்தீர்த்த

¹ தொல். மரபு. கு. அடு. . ² புறநா. கடவுள்.

³ தொல்காப்பியம், புள்ளிமயங்கியல், உ.௦.

⁴ "உரியபொருளன்றி பொப்புடைப் பொருள்மேற், மரும்வளை
சமாதிபாரும்" தண்டியணங்காரம்.

புணர்ப்பது

சிலப்பதிகாரம்

பின்னையென்னும் விளக்கோதானென்று உவகைபொங்கி இவரழகு நம்
கண்கனி னடங்காவென்று புகழ்ந்துகூறவென்க.

அரசர்பின்னோர் - வணிகர். தவ்வை - தாய். விம்மிதம் -
அதிசயமுமாம்.

செ - சு. உண்டினிதிருந்த.....வருகெனப் பொருந்தி

(இ - ள்.) அங்கனம் அவர்புகழ் இனிது
கோவலனுக்கு அழகிய மெல்லிய சுருளோடே

உண்டிருந்த மிக்கபுகழையுடைய
பிளவையுங்கொடுத்துநின்ற கரிய
பெரிய ஒதியையுடையான வருகவென்று அருகணைத்தென்க

ஓதி, கூகுபெயர்.

இஎ - சுஉ. கல்லத ரத்தம்.....யாவது மறியேன்

(இ - ள்.) எம்முடைய முதலாவர், பருக்கைபொருந்திய

சின்னெறியை யுடைய அருநெறியைக்கடத்தற்குச் சிறிதும்

வன்மையையுடையனவோ மடந்

தையுடைய அடியென்று இவ்வெம்மையையுடைய எயினர். ஆறலைக்குஞ்சுரத்தி

னெறியிற் போந்ததற்கு இரங்கி என்ன இடம்பையுற்றார்களோ! யாம் இங்னை

முற்றது கனவோ! நனவாமாயின் முன்செய்த தீவினைப்பயனோ! யான் இப்பொ

ழுது உள்ளங்கலங்குதலான் இவற்றினொன்றையும் அறிகின்றிலேன் ;

என்னுற்றனர்கொல் - இறந்துபட்டார்களோ.

மாயம் - கனவு.

யாதும்; பருதிப்பொருள்விருதி.

யாவதும் -

சுந - எற. வறுமொழியாளரொடு.....என்செய்தனையென

(இ - ள்.) வீணரோடும் பரத்தரோடுங்கூடிப் பிறரைப்புறங்கூறும்

அவை யின்கண் வெழிசிரிப்புக்குட்பட்டு மறவியிற்பொருந்தி அமைந்தே

யிரும்பப் படும் பொருளாகிய நல்ல ஒழுக்கத்தைக்கெடுத்தவெனக்கு

இனித் தீக்கதியன்றி நற்கதியுண்டாமோ ; அதுவேயுமன்றி

இருமுதுகுரவர்க்குஞ்செய்யும் ஏவலையும்

பிழைத்தேன் ; சினக்கும் சிறுமைசெய்தேன் ; இவ்வழுவொழுக்கம் இழுக்கமென்

பது சிறிதும்பார்த்திலேன் ; யான் இங்னனமாயும் நம்முடையநகரிடத்துநி

றும் இந்நகரிடத்துவருதற்கு எழுகவென் றேனாக, அது

முறைமையன்றென மரூது என்னோடு ஒருப்பட்டெழுந்தாயே ; நீ

என்னநருமஞ்செய்தாயெனக் கோவலன் இரங்கிக்கூறவென்க.

வறுமொழியாளர் - பயனிலகூறுவோர். வம்பப்பரத்தர் - புதிய

காமநுகர்ச் சிையவிரும்புங்காமுகர் ; பரத்தையை நுகர்வானும்

பரத்தன். குறுமொழி - சிறுசொல் ; ஆவது பிறரையிகழ்ந்துகூறுதல்.
 நெடுநகைபுக்கு - வெடிசிரிப்புக் குட்பட்டி. பொச்சாப்புண்டு -
 மறவியிற்பொருந்தி. நச்சு - நச்சுப்படும்பொருள். இருமுதுஞாவர் -
 தந்தைதாயர். எவல்பிழைத்தல் - மூதவிநட்பை அவ ரொழிக்க
 ஒழியாமை. சிறுமுதுக்குறைவி - சிறியபிராயத்தே பெரிய அறிகை
 புடையாள். வழு - பழிப்புரை. எனும் - சிறிதுமென்றபடி. நகர் -
 தன்மனைபு

1 "பரத்தனென்பதற்கு இட்பொருள்கொண்டே, "பெண்ணியலா ரெல்லாரும்
 கண்ணிர் பொதுவுன்பர், தன்னேன் பரத்தநின் மார்பு" என்றார்; குறள், ௧௧௧௧;
 "பண்பில் காதுன் பரத்தமை" மணி. எ: ௧௦.

கக. — கெ ள லை க் க ள க் க ா லை த்.

சுருது

மாம். ஈண்டு எழுகவென்பதற்கு நாம் போதற்குவினையென்னுனெனினுமமை
 யும். இத்துணையும் தனது ஒழுக்கத்தைவெறுத்த இவ்வரவிற்கு நீயுமுடன்பட்
 டாயெனத் தனது அறிவின்கையை அவளொடுபடுத்திக்கூறினான்.

இனிக் கண்ணகிகூறுவாள் :

எக - அந். அறவோர்க் களித்தலும்.....என்றவள்

கூற

(இ - ள்.) அறவோர் அந்தணர் துறவோர் விருந்தினரென்னுமிவர்கட்கு
 அளித்தலும் ஒம்பலும் எதிர்த்தலும் கோடலுமென்னுமிவற்றை இழந்தவென்னை
 தும் பெருமகளுடனே இருநிதிக்கிழுவன்கண்டு, நீர்
 என்முன்புநில்லாமையான்
 வந்தவெறுப்பைக் காந்தொழுகினேனாக, அவர்கள் அதுதெரிந்து தம்முள்ளத்
 தின்மிக்க அன்போடே அருள்கலந்தமொழியால் என்பொறையைப்பாராட்ட,
 யான் இதயத்தே மறைத்த மெய்வருத்தமும் மனக்கவலையும்வெளிப்பட்டு

வாய் திறந்துசொல்லுவதுபோலேயிருந்ததென்று என்
 பொய்ம்முறுவல்கண்டு அவர் வருந்த நீர்
 போற்றுவொழுக்கமேவினீராகவும் உம்முடைய வார்த்தையைச் சிறிதும்
 மாற்றாத உள்ளவாழ்க்கையையுடையேனாலே யான் அதற்கு உடன்
 பட்டெழுந்தேனென்று அவன் கூறவென்க.

அறவோர் - ¹ சாவுகநோன் பிகள். பெருமகள் - கோவலன்மாதா.
 பெயர் - புகழ் தலைத்தான் - தலைமையுடையமுயற்சி. மன் - மன்னரால்.
 நீரென ஒரு சொல்வருவிக்க. இகர்தனனா - இகர்தேனாக; தன்மை.
 அற்பு - அன்பு; ² "மெல்
 லொற்று.....கீனையொற்றுகும்" என்பதனான் முடிந்தது. சிறத்தல் -
 மிகுதல். நொடித்தல் - சொல்லுதல் வாயன்முறுவல் - பொய்நகை. 'ஆற்றா
 வுள்ள வாழ்க்கையீராதலின்' என்பதுஉம் பாடம்.

அச - கூட. குடிமுதற் சுற்றமும்.....

.மயங்காதொழிகென

(இ - ள்.) சுற்றமுதலியநா ன்கீனையுநீங்கி

நாண்முதலியநா ன்குந்தனியாக

அறிவற்ற என்னோடுபோந்து என் தனிமையைத்தீர்த்த பொன்னே! கொடியே!
 கோதாய்! பாவாய்! விளக்கே! கொழுந்தே! செல்வி! யான் நின்றேழிக்கு
 அணியாகிய சிலம்பில் ஒன்றைக்கொண்டுபோய் விற்றுவருவேன்; வருந்தின
 பும நீ தனிமையான் வருந்தாதொழிகலென்றானாகவென்க.

குடிமுதற்சுற்றம் - தாய்த ந்தைமுதலியோர். குற்றினையோர் -

குற்றேவன்

மகளிர். அடியோர்பாங்கு - அடியார்பகுதித்திரள்; என்பார்

செவிலித்தாய்

முதலிய ஐவர்; ³ "ஐவர் நலனும்ப" என்றார் பிறரும். ஆயம் -

சேவிக்குந்தோழி

மார். மடன் - கொளுத்தக் கொண்டு கொண்டதுவிடாமை.

நல்லோரேத்து - மகளிரால் ஏத்தப்படுமழகு. பேணியகற்பு

பொன்முதலியவற்றிற் கெல்லாம் உவமம் விரித்துரைக்க.

1. சாவகதோன்பிகர் - ஈசனில் இல்லறத்தார்.

2. தொல்காப்பியம், குறியியல்கள். கு. க.

3. சீவக, ககக; ஐயராவார்: ஆட்டுவார், ஊட்டுவார், ஓவறத்துவார், பபீற்றுவார், கைத்தாயென்டார்.
தொடி

௫௫

சிவக

சிலப்பதிகாரம்

கச - க.

கருங்கய நெடுங்கண்.....மறுகிற்

செல்லோன்

(இ - ள்.) கரிய கயல்போலும் நெடிய கண்ணினையுடைய

தனதுகாதலியை

மெய்முழுதந்தழவி அவள் அருகில் யாவருமின்றித் தனியிருக்கின்ற அதனைக் கண்டு உள்ளகம்வெதும்புதலாளே மல்கிய கண்ணினீரை அவள்காணின் வருந்து மென்று அதனைக்கரந்த கண்ணினையுடையனாய் பலபசுக்களையும் பல எருமை களையுடைய கோவலரில்லத்தவிட்டுநீங்கி மாட்டாநடையோடே அத்தெரு விற்செல்கின்றவனென்க.

இதில், 'உழையோரில்லா' எனவும், 'ஒருதனிகண்டு' எனவுங்கூறியுள் ஆய்ச்சியரெல்லாம் குரவையாடப்போனமைதோன்ற.

க00 - க0க.

இமிலேறெதிரந்தது.....தகுதியன்றாதலின்

(இ - ள்.) அங்ஙனஞ்செல்கின்றவன் முரிப்பையுடைய

கொல்லேறு எதிர்த்

துப் பாயவந்ததனை நிமித்தவிரோதமென்று அறிந்திலன் ; அஃது இடையர் குலத்தாரன்றித் தன்குலத்துள்ளாரறியும்

முறைமையன்மையானென்க.

இமில் - முரிப்பு.

கடு - ச.

தாதெரு மன்றம்.....பெயர்வோ னுங்கண்

(இ - ள்.) அம்மறுகில் தாதெருவையுடைய

மன்றத்தையெல்லாங்கழிந்து தனிப்பெண்டுகள் தெருவின மிவேபோய்த்
கடைத்தெருவிற் பெயர்வின் தவன் அன்விடத்தே,

கடு - ச.

கண்ணுள் வினைஞர்.....ஆதியோவென

(இ - ள்.) உருக்குத்தட்டாரும் கைவினைமுற்றிய,

பணித்தட்டாருமாகிய துற்றவர்பின்வர அரசவரிசையாகிய

சட்டையுடனே ஒதுங்கிடந்து செல் லுஞ்செலவினையும்

கையிற்பிடித்த கொடிற்றையுமுடைய பொற்கொல்லனைக்

கண்டனனாகிப் பாண்டியன் பெயரோடு வரிசைபெற்ற

பொற்கொல்லனிவென னக்கருதி அணுகச்சென்று, அரசன்றேவிக்குப்

பூணலாவதொ ருசிஸம்பினை விலை மதித்தற்கு நீ வல்லையோவென்று

கேட்பவென்க.

மெய்ப்பை-சட்டை. விலங்குநடைச்செலவு-மேன்மக்களைக்கண்டு ஒதுங்கி
நடத்தல். கைக்கோல்-கொடி. ஆதியோ-ஆவையோ; கருத்தனாவென்று

மாம். ஆதியோவென்றான், தன்சிஸம்பினது அருவினைகருதி. இவனைக்கண்டா

லும் துணிமித்தமென்பார் பின்வர முன் கண்டனனாகியென்றார்.

இனிப் பொற்கொலலன் கூறுவான்:-

கடு - ச.

அடியேனறியேன்.....அவிழ்த்தனன்

(இ - ள்.) மகளிருடைய அடிக்கலம் விலைமதித்தற்கறியேனாயினும்

வேந்தர் முடிக்கலமுதலியன சமைப்பேயானெனக் காணாதனாகவந்த

பொற்கொல் லன் கையாற்றொழுது புதழ்தலானே யாவர்க்கும்புகழுவரிய

சிலம்பினைப் பொ திந்த பொ திவாயை அவிழ்த்தன னாகவென்க.

கக௭ - ௨௦. மத்தக மணியொடு.....புரிந்துட னோக்கி

¹ தனிப்பெண்டிகள்தெரு - கோயிலிற்பணிசெய்யும் மகவிர்தெரு; தனித்தெரு
வெளவும் வழங்கும்.

கக௭:—கெ ள லை க் க ள் க் க ர லை த்.

சுங்

(இ - ள்.) தலையான மாணிக்கத்தோடு வயிரமும் பத்திபடவழுத்திய கேவ
ணத்தைபுடைய கினிச்சிறையென்னும் பசும்பொன்னூற்செய்த புடையட்டி
உட்கருவையுடைய சித்திரத்தொழிலையுடைத்தாகிய சிலம்பின் தொழிலுருமை
யையெல்லாம்.....பொய்ச்செய்திசார்ந்த தொழிலையுடைய பொற்கொல்லன்
நெஞ்சம் ¹ இடுவந்திசுடறுதலைப் புரிந்துநோக்கக் கண்கள் சிலம்பைநோக்க
இவ்விருநோக்கும் கண்டார்க்கு ஒருநோக்கம்போலநோக்கியென்க.

மத்தகமணி - சுழகைமணியுமாம்.

சிலம்பின் மத்தகத்தின் மணியெனினு மமையும். கேவணம் -
மணியழுத்துங்குழி. குடைச்சூல் - குடைபடுதலென்
பாருமுளர். செய்வினை - கைத்தொழில்.
தொழிலாகவுடையவெனினுமாம்.

பொய்த்தொழில் - பொய்சொல்லுதலே

புரிந்துட னோக்கியென்பதற்குப் பணியும்விலையும்நோக்காது
அவனை இடு வந்தியிடுவதற்கு இசைந்து தான் வஞ்சித்துக்கொண்ட
யைப் பார்த்தென்பாருமுளர்.

சிலம்போடொக்கும்படி

கக௭ - ௭.

கோப்பெருந் தேவிக்கு:.....சிறையகம் புக்கபின்

(இ - ள்.) அரசனுடைய * பெருந்தேவிக்கல்லது இப்பெருவிலைச்சிலம்பு வேறொருவர்க்கும் வினாவில்லையென்றசொல்லி, முன்னின் தும்போய் வெற்றி மிக்க வேந்தனுக்கு இதனையுணர்த்தி யான்வருந்துணையும் என் புன்ருடினுக்கு அருகாகிய அவ்விடத்தே நீரிருமெனக் கோவலனுஞ்சென்று அக்கீழ்மகனிருப் பிடத்திற்கு அயலதோர் அக்கசாலைப்பள்ளியின் மதிலுக்குள்ளே புக்கபினென்க.

ஐ, இடைச்சொல். யாப்புறவு - வினா; பொருத்தமுமாம். என - என்று சொல்லி. முன்போந்து - முன்னின் தும்போய்.

இனி, அவனுட்கோள்கூறுவார்:—

கஉஎ - கூ. கரந்தியான் கொண்ட.....செல்வோன்

(இ - ள்.) யான் முன்பு வஞ்சித்துக்கொண்டசிலம்பு

என்னிடத்தேதெயென் பது பலருமறிய மன னற்கு வெளிப்படுவதன் முன்னே வேறொருதேயத்தினின் தும்வந்த புதியவனோடே போக்குவேன்யானென்று துணிந்தவுளத்தைக்கரந்து செல்கின்றவன், யாங்கொண்டவென்றும், போக்குவமென்றுங்கூறற்பாலவற்றை இவன் கீழ்மகனாதலால், தனித்தன்மைகூறினார்.

ககக - சக.

கூடன்மகளிராடல்.....தாழ்ந்துபல வேத்தி

(இ - ள்.) கூடலில் நாடகமகளிருடைய ஆடலிடத்துத்தோன்றும் முகத் தோற்றமும் அவர் ஆடல்விகற்பமும் அவ்வாடல்விகற்பத்துக்கேற்ற பாடலின் வேறுபாடும் யாழிசையின்பயன்களும் காவலனுடைய உள்ளத்தை விரும்புவித் தனவென்றுகருதி ஊழியவுள்ளத்தைத் தன்னுள்ளேகரந்தொடுக்கி வருத்தத் தைச்செய்யும் தலைநோயென்பதனைத் தன்மேலேயிட்டிக்கொண்டு குலப்பிறப்

பையுடைய பெருந்தேவி தன்னோடு மேவாதே தனதுகோயிற்கண்ணே அந்தப்

1. இவெத்தி - குற்றமில்லாதவன்மேற் குற்றத்தையேற்றாதல். இது இத்தமிழ்
நாட்டின் வடபாகத்தே வழங்குகின்றது.

2. பெருந்தேவி - பட்டத்தத்தேவி.

சிலப்பதிகாரம்

புரத்திற்சென்று புருந்துவிடுதலானே அர சன் காமபரவசரூய்

அமைச்சர்திரளி

வீன்றுநீங்கி

தேவியுடைய

அரிசிந்திய கண்ணையுடைய சிலையர்திரளுடனே கோப்பெருந்
கோயிலேநோக்கிச் செல்வோனைக் காவலையுடைய வாயிற்கடையிடத்
தே கண்டவளவிலே வீழ்ந்து தாழ்ந்து பலகால் ஏத்திச்
சொல்கின்றவனென்க.

கலங்கா வுள்ளம் கரந்தனன் செல்வோன், தாழ்ந்து
பலவேத்தியென்க.

கசஉ - எ. கன்னக மின்றியும்..... இருந்தோனென

(இ - ன்.) கன்னக்கோலும் கவைக்கோலுமின்றாகவும் தன்மனத்தின்கட்
பயின்ற அயின்மந்திரமே களவுக்குத்துணியெனக்கொண்டு வாயில்காவலரை
மயக்கமுறுத்தும் அயிலெய்துவித்துக் கோயிற்கணிநுந்த சிலம்பினை
அபகரித்

துக்கொண்ட கள்வன் இந்த ஒலியையுடைய பெரிய ஊர்காவலருடைய
கண்ணை

மறைத்து அடியேனுடைய புன்குடிசைத்தே வந்திருக்கின்றனென்று

அவ்வா

சுற்றிச் சொல்லுவேன்க.

கல்

கன்னகம் - அகழ்கருவி. கவைக்கோல் - கொடிற்றுக்கோல்; ஆவது படைக்
இட்டிகைமுதலியவற்றைப் பறிக்குங்கருவி; குத்துக்கோலென்பாருமுளர்.

1. சிலை - இழிவு. இன்றியுமென்னுமும்மை சிறப்பு. துணை - உசா. முன்னுள்
தன்னிடத்திலையென்று நிலைநின்றதற்கேற்பக் கோயிற்சிலம்புகொண்ட கள்வ
னென்றான். விற்கவந்து அகப்பட்டானென்பதுதோன்ற, என்
திருந்தானென்றான்.

சிறுசுழைகக்

கசஅ - ௫௩. வினைவினை காலம்.....கொணர்கவீங்கென
(இ - ள்.) சிணையலர்வேம்பன் ஊர்காக்கும் காவலாளரையழைத்த இக்
வனமாகிய எனது தாழ்ப்பூங்கோதையையுடையாடன்னுடைய காலணியாகிய
சிலம்பு இவன்சொன்ன களவிறற்றமும்பிய கள்வனுடைய
கையகத்ததாயின் ; அவனைக்கொல்ல அச்சிலம்போடு
சுற்றுக்கொணர்கவெனக்கருதியவன் வினைவினை
கின்ற காலமாதலானே இதனைச் சிற்றும்தேரானாய்த் தேவிகூடாதேகச் சுற்ற
நீங்கிச் சிதைவரோடு கோயினோக்கிக் காமபரவசனாய் அவள் கடையிடத்தோ
னாகலானே அவனைக்கொன்று அச்சிலம்பை இவனுடனிர்த்தற்கு உதவியாக இவ்
விடத்தே கொணர்வீராகவென்று சொல்லுவேன்க.

யாவதும் - சிற்றும். சினை - கொம்பு. அலர்வேம்பு -
வேம்பலரென்க;
ஆகுபெயரான் மாலையாயிற்று. வேம்பன், * “கொன்றையன்”
என்பதுபோல நின்றது. கன்றிய - அடிப்பட்டவென்றபடி.
கொன்று - கொல்லுவெனத்
நிரிப்பினுமமையும். இனி என்கோதைதன் காற்சிலம்பு

அடிப்பட்டகன்வன் கையதாயிற் கொன்று கொணர்கவெனிலும் தன்கட்
கொடுங்கோன்மையின்மை
புணர்க.

கடுச - எ. காவலனேவ.....குறுகினனாகி

(இ - ள்.) அங்கனங்கூறியகாவலன், வேற்காரரைத் தன்னோடு

ஏவுதலாலே

கருந்தொழிற்கொல்லனும், ஏவப்பட்டவுள்ளத்தோடே நாம்

எண்ணியவென்

¹ "செவ்வகணம்பினை" தாலடி. களச.

² திருச்சிறம்பலக்கோவையார், ௪00; கொன்றைய னென்பதற்குத் கொன்றைப்
பூவீர் தன்மையனென்பது பொருள்.

கரு.—டு காலைக் க ள க் க ா னைத்

சுருள

ணம் முடிந்ததன்றோவெனக்கருதித்
சென்று அகப்பட்டிருந்த கோவலனைக்

தீவினையாகிய சூழ்ந்த
குறுகச்சென்றிறைக.

வலைக்குள்ளே

கருந்தொழில் - கொலைத்தொழில். முடிந்ததென்பது விகாரம்.

இனி, ஏதிர

காலத்தன்மைவினையை விரைபொருட்கண் இறந்தகாலத்தாற் கூறினானெனினு
மமையும். முதிர்ந்தல் - சூழ்ந்தல். முதிர்வினையெனமாறித் தீய பழவினையாகிய
வலைக்குள்ளேயெனினுமமையும்.

கருஅ - சு.க. வலம்படு தானே.....புரிந்துடன் காட்ட

(இ - ள்.) வெற்றிபொருந்திய தாணமன்னவனேவுதலாற் சிலம்புகாணிய இவர் வந்தார்; அதனைக் காட்டுமினெனச் சொல்லி அத்தொழில்பொருந்திய சிலம்பினருமையெல்லாம் கூறுவான்போலப் பொய்ம்மையைத் தொழிலாக வுடைய கொல்லன் அவரை வேறுக அழைத்துக் கோயிலிலிருக்கின்ற தனிச் சிலம்போடே பொருந்தச்சொல்லிக்காட்டவென்க.

காட்டுமினென்பது சொல்லைச்சம். காணிய, வினையெச்சம். புரிந்தெனவே அவனினீங்கியென்பதும், உடன்காட்டவெனவே அச்சிலம்போடு ஒரு தன்மையாக ஒப்புக்கூறியென்பதும் கொள்ளப்பட்டன.

ககஉ - ரு.

இலக்கண முறைமையின்.....உரைப்போன்

(இ - ள்.) இவன், மெய்ப்பொறியானும்

இருக்கின்றமுறைமையானும் கள்வனென்று நீ சொல்லப்படுவானுமல்லன்; கொல்பப்படுவானுமல்லென்று சொல்லும் அரியதிறலையுடைய வேற்காரரை நகைத்து இகழ்த்துகூறிக் கொலைத் தொழில் புரிந்த பொற்கொல்லன் ¹ களவுநூலிலுள்ள வீதுக்களைக் காட்டினாய் ² . ரைக்கின்றவனென்க .

இலக்கணமுறைமை - இலக்கணத்தானும்

இருந்தமுறைமையானுமென உம்மைத்தொகை. கொலைப்படுமகன் - கள்வன். அநகை - இகழ்ச்சிறகை.

அகநெகவென்றுபாடமாயின், நெகவுரைத்தென்க.

ககக - கூ. மந்திரந் தெய்வம்.....துணையெனத்

திரிவது

(இ - ள்.) பொல்லாவொழுக்கத்தினூற் களவுகண்டுண்ணுமாக்கன்

மந்திர முதலிய எட்டையுமன்றோ படையாகக்கொண்டு

திரிவதென்றனென்க.

மருந்தே இடனையென்ற ஏகாரயிரண்டும் ஏன். அன்றேயென்பது
தேற்றம். கட்டுண்மாக்கள் எட்டிடனன்றே துனையெனத்திரிவதென்க.

கஎ௦ - எக. மருந்திற் பட்ட ராயின்.....பெருநவைப்
பட்டர்

(இ - ள்.) இவன் வலியையழித்துத் தப்புவதன்றி
இவன்மருந்திற் பட்ட ராயின், தாம் பெரிய புகழையுடைய
வேந்தனுள்வருந்தண்டம் இப்பொழுதே பட்டரன்றோவென்றனென்க.

1 ள்வுதல் ஸ்தேபசாந்திரமென்ற வழங்கப்படுகின்றதென்றும்
அத்தலைச் செய்தவர், கசரெண்டவரின் ஆசிரியராகிய கர்னி
பாஸர்குறவர்.

ஸ்தரென்பவரென்றும் வட்டமொழி சூட்டி சிலப்ப

தி காரம்

பட்டர், விளைப்பொருள்; சொன்னோம்

சொன்னோமென்னும்வழக்கு.

இது முற்கூறினான், அவர் அஞ்சிக் கடுகக் கோற்றற்கு. இனி
மந்திரமுதலிய

எட்டின் விளைவு கூறுவான்:—

கஎ௧ - கூ.

மந்திர நாவிலை.....பாங்காண்குவமோ

(இ - ள்.) தாம் சாதித்தமந்திரத்தை நாவிடத்தே

வழுத்தவராயின், தேவ

குமாரரைப்போல நாம் காணமாட்டோமென்றனென்க.

வழுத்தல் - அபிமந்திரித்தல். இந்திரகுமரர் காணப்படார்;

அவரைப்போல

இவருக்காணப்படார். இந்திரர் - தேவர்; ¹ “இந்திரர்க்கும்
புகழ்வரிதே” என

வும், ² “இந்திர ரமுத மியைவ தாயினும்” எனவுஞ்சொன்னார் பிறரும்
; இனி

அந்தா குமாரென்பாருமுளர்.

கஎச - ஓ. தெய்வத் தோற்றம்.....பெயர்குவர்
(இ - ள்.) தாங்கள் ஆதரிக்குந்தெய்வம் எப்பொழுதும்

தங்களுக்குமுன்

விற்கும்படி மனந்தெளிந்து நினைப்பாராயிற் கையிலேயகப்பட்ட
மிக்கபொருள்

நமக்குக்காட்டியும் தப்புவரென்றானென்க.

கஎச - எ.

மருந்தி னங்கண்.....இடனுமா நுண்டோ

(இ - ள்.) இவர் மருந்தினாலே நம்மிடத்து

மயக்கஞ்செய்வாராயின், இருந்த நாம் புடைபெயருமிடமு

முண்டாமோவென்றானென்க.

மார், இடைச்சொல்,

கஎஅ - கூ. நிமித்தம் வாய்த்திடின.... வந்துகைப் புகுதி

னும்

(இ - ள்.) தாம் ஆண்டநிமித்தம் வாய்ப்புப்பெற்றாலல்லது

பெறுதற்கரிய -பொருள் தானேவந்து கைப்புகுதினும் புகார்களைன்றானெ
ன்க.

யாவதும் - எனியவிடத்திலும்.

கஅ0 - அக. தந்திரகரணம்.....எய்துவர்

(இ - ள்.) னனவுநூலிற்சொல்லிப்போதுகின்ற

தொழில்நாயறிந்து எண்ணிச் செய்வாராயின், தாம்
இந்திரனது மார்பிலணிந்த

மண்ணுலகத்திருப்பினும் விண்ணுலகத்திருக்கும்
ஆரத்தை எய்தவேண்டின் அதனையும் எய்துவ
ரென்றானென்க.

தந்திரகரணம் - நூலிற்சொல்லுங்கிரியை. எண்ணுதல் -
எண்ணிச் செயல்.

கஅஉ - கூ. இவ்விட மிப்பொருள்.....யார்காண்கிற்பார்
(இ - ள்.) இப்பொருள் நாம் கோடற்கு இவ்விடமேயிடமென இவர்துணி
வாராயின் அவ்விடத்த அவரை யார் கண்ணுற் காணவல்லாரென்றானென்க.
கிறதல் - செய்தல்.

கஅச - கு. காலங் கருதி.....விலக்கலு முண்டோ
(இ - ள்.) அவர்கள் களவுகொள்ளுங்காலம் இதுவென்றுகருதிப் பொரு
ளைக் கைப்பற்றவாராயின், மேலோராயிருப்பினும் விலக்குதலுண்டாருமோ
வென்றானென்க.

¹ சிவகசித்திரமணி, களக.

² புறநானூறு, கஅஉ.

ககா.—தொலைக்களக்காலைத்

சூஉக.

கஅக - எ. கருவிகொண்டவர்.....காண்கிற்பார்

(இ - ள்.) கருவிகளைக்கொண்டு பெறுதற்கரியபொருளைக் கைப்பற்றுவராயின், இப்பூமியிடத்து யாவர் கண்கொண்டு காணவல்லாரென்றானென்க.

இங்ஙன மாதலாலென ஒருசொல்வருவிக்க.

கஅஅ - கூ. இரவே பகலே.....புகலிடமில்லை

(இ - ள்.) இவர்க்கு இரவுபகலென்று இரண்டில்லை;
நாம் கேட்பிற் புகன் முழுமுய்து;

இக்கரவிற்பகுதியை

இக்களவுநூலை நாம் கேட்பின்,

ஒடியொளிக்கலாமிடமில்லையென்றுமாம்.

கக௧ - உ௦௨. தூதர்கோலத்து.....கொல்லன் சொல்ல

இங்ஙனம் களவுநூற்றுறைகூறி, முன்னாள் இத்தென்னவன் தம்பியிடத்தி
நிகழ்ந்ததொன்றென்று ஒரு பொய்க்கரிசுறுகின்றான்;

(இ - ள்.) முன்னாளிலே ஒருகன்வன் தூதருநக்கொண்டிவந்து கொற்றவன்
வாயிற்கட் பகற்பொழுதிருந்து இராப்பொழுது மாதருநக்கொண்டு உள்புகுந்து

விளக்குமூலிலே பன்னியறையினுள் அஞ்சாதுபுக்கு அடங்கி இந்நெடுஞ்செழி
யந்த இளங்கோவாகிய வேந்தன் துயில்கின்றவனுடைய மார்பில் வெயிலிடு

கின்ற வயிரத்தையுடைய ஆரத்தை விரைய வாங்கினானாக, துயிலுணர்ந்தவன்
தோளிற் காணாய் உடைவாணையுருவினானாக, அதனுறையைக் கன்வன் கையிலே

வாங்கி அவன்

செறித்தலின்,

குத்துந்தோறும் வானிலேயுறையைச்செறித்தான்; அங்ஙனஞ்
அதற்கு அரற்றுவாய் மற்போராலே அவன் வலியினெல்லையைக்

காண, ஆண்டுநின்றதோர் தூணைத் தானாகக்காட்டிக் கழிந்து
தன்களவுநூற்கல்வி யால் தப்பியகன்வனைக் கண்டாருண்டாயின்
அவர்களைக் காட்டிக்காணீர்; ஆதலான், இவர்க்கு இவரே
ஒப்பாதலன்றி இவ்வுலகத்துப் பிறரை ஒப்பாகக்
கூறுதலுண்டோவென்று அக்கொலைத்தொழிற்கஞ்சாத
பொற்கொல்லன்சொன் னானாகவென்க.

வேந்தன் விழித்தோன் காணன். உருவ வாங்கிச் செறித்த
இயல்பிற்கு அரற்றான் காணக் காட்டிப் பெயர்ந்த கன்வனென்க.

இதனால் அரசனெஞ்சுணர்ந்தும் நாவெழாமை கூறினான்.
இவர்க்கென் றான், கன்வரென்றசாதிபற்றி. அ, முன்னறிசுட்டு.

உருஉ - கூ. ஆங்கோர்.....கூறும்

(இ - ள்.) அவ்விடத்து 'அவர்களில் வேலைக்

யவன் சொல்லும்; அஃதியாதெனின்,—

கையிலையுடையாரோரின்

உருச - கக. நிலனக முனியன்.....உறுபடையீரென

(இ - ள்.) முன்னாளிலே, நிறைந்தயகமும் உளியையுடையனாய் நீலநிறத்

தானையையுடையனாய்ப் பலகலன்களையும் நச்சியவேட்கையாற் பற்றியபொருளை
விடாமையிற் கொடும்பசியால் ஊண்க்கவ்விவிடாத புலிபோன்று

சரற்காலத்து இடையாம்மாகிய, இருளாற் கண்கள்

மயங்கச்செய்தலையுடைய ஊரெல்லாம் துயிலான்

மழவித்தலைச்செய்யும் இராக்காலத்து ஒருகன்வன்வந்துதோன்ற,

யான் என்கையில் வாண உறைகழித்தேனாக, அவ்வாண அவன்வாங்க,
அவனை யும் என்வாணையும் எவ்விடத்தும் கண்டிலேன் ; ஆதலால்
இவர்கெய்கை யாவர்க்
கும் அறியவரிது ; இவனை நாம் நெகிழவிடின், அரசன்
நம்மைவருத்தும் ; ஆதலான், இனி இதற்குச்
செய்தற்குரியதொன்றைத் துணிந்துகூறுமின் ; மிக்க
படைக்கலத்தையுடையோன்றானென்க.

“நிறங்கவர்ப புனைந்த நீலக் கச்சினர், மென்னு லேணிப்
பன்மாண் சுற்றினர், நிலைநக முளியர் கலனசைஇக் கொட்குங், கண்மா
ருடவ ரொடுக்க மொற்றி” என்றார் மதுரைக்காஞ்சியினும்.

இனி, உளியத்தென்று பாடமோதி, நின்று வந்த தொகைப்பின்னின்ற
போன்றென்பதனை இதனோடுகூட்டி முடிப்பினும்மையும். இதற்கு நீலத்தானை
யன் நிலைகழ்தலால் உளியம்போன்றும், கலனசை வேட்கையாற் புலிபோன்று
மென்க.

உளியன் தானையன் புலிபோன்று ஒருவன்தோன்றவென்க.

உகஉ - ஏ. கல்லாக் கனிமகன்.....

.உழ்வினையுருத்தென்.

(இ - ன்.) இங்ஙனம் இவர்கூறலின், அறிவின்மையாற்
கொலையஞ்சான் ஒரு கனிமகன் தன்கையில் வெள்வாளாலே
வெட்டினாகை, அது குறுக்கே
துணித்தது ; துணிந்த
குறித்த எங்கும்பாக்க

உடற்குறைப் புண்வழியே கொப்புளிக்கின்றகுருநி
நிலமடந்தை தனக்கு ஆவதுணர்ந்து மிக்கதுயரமுற
அக்காவலனுடைய செங்கோல் வளைய முன்னத் தீவினைமுதிர்தலாலே

கோவலன் வெட்டுண்டுவிழுந்தானென்க.

வெள்வாள் - மாற்றாரையெறிந்து குருதிக்கறை தட்டாதவாறொன்றுமாம்;
பேர்மலை சூழ்ந்து புகர்புகாதவாள். விஸங்கு டுறுத்தது - அவ்வாள் குறுக்கே
துணித்தது ; முற்று உமிழ்தல் - கொப்புளித்தல். வானும் கர்ப்பும் மிகுதி.

இஃது எல்லாவடியும் அளவடியா ப வநதுமுடிதலின,
ஆசிரியப்பா .

நிலைமண்டில

நண்ணும்.....வந்தவினை.

(இ - ள்.) பாண்டியன் முன்செய்த தீங்கின்வினைவாடிவந்த
வினையாலே, மண்ணில் வளையாத செங்கோல கண்ணகிதன்
தேள்வன்முன்னிலையாக வளைந்
தது; ஆதலால், செய்தானொருவனை இருவினையும் நண்ணுமென்பதனை
உகைத்தீர் ! நல்வினையேசெய்யுமின்களென்று அழகன்கூறிகூரென்க.

யறிந்து,

ஆதலாலென ஒருசொல்வருவிக்க.

கக,--கொலைக்களக்காதை முற்றிற்று.

¹ மதுரைக்காஞ்சி, ககக - சஉ.

பதினேழாவது

ஆய்ச்சியர் குரவை.

1 கயலெழுதிய விமய நெற்றியி
னயலெழுதிய புலியும் வில்லு
நாவலந் தண்பொழின் * மன்ன
ரேவல் கேட்பப் பாரர சாண்ட

௫. மாலை வெண்குடைப் பாண்டியன் † கோயிலிற்
* காலை முரசுக் கணைகுர லியம்புமாகலி
னெய்ம்முறைநமக் ‡ கின்றாமென்
றையைதன் மகளைக்கூஉய்க்
கடைகயிறு மத்துங்கொண்

கி). முடைமுதுமகள் வந்துதோன்றாமன்
உரைப்பாட்டுமடை

குடப்பா லுறையா குளியிமி லேற்றின்
மடக்கணீர் சோரும் வருவதொன் றுண்டு

உ. அயலெழுதிய புலியும் வில்லுமென்றது, அவற்றையுடைய
அரசரை; சோழன் சேரன்.

௩. மன்னர் - மத்துள்ள குதுமிலமன்னர் ௬. இயம்பும், முற்று.

அ. ஐயையாகிய தன்மனை. கி). முதுமகள் - மாதரி.

உரைப்பாட்டிமடை - உரையாகிய பாட்டை இடைப்படுத்தித் தது.

“குடப்பால்” — உறையா - தோயா.

1 க - 60: “பாட்டிமடைவைத்த குறிப்பினும்” (தொல். செய். கு, என்பதற்கு இத்தப்பகுதி மேற்கோள்.

ககக-இளம்)

“படுகன் முரசுக் காலை பியம்ப” (மதுரை. உகஉ); “தழய்ஞான் முரசுக் காலை பியம்ப” (ஐங்குறு. சசஅ); பியம்பவென்பது, ஒலித்தற் குழிப்பனியில் வருதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; தன். மயிலு; த - வி. கு. சகஅ, சகக.

(பி - ம்.) * ‘மன்னரொடேவல் கேட்டவரசான்ட’ † ‘கோயிர்களில் பியம்புமாதலி’, ‘கோயிர்களில் முரசியம்பு’ ‡ ‘இன்னுமென்னவைய’

இக

முரசு சூழல்

சிலப்பதிகாரம்

உறிநறு வெண்ணெ யுருகா * வருகு
மறிதெறித் தாடா வருவதொன் றுண்டு
நான்முலை யாய நடுங்குபு நின்றிரங்கு
மான்மணி வீழும் வருவதொன் றுண்டு
கருப்பம் †

குடத்துப்பா லுறையாமையுந் குவியிலேற்றின் மடக்கண்ணீர்
* சோர்தலு முறியில்வெண்ணெ யுருகாமையு மற்முடங்கி யாடாமையு

மான்மணியிலத்தற் றுவீழ்தலும

மகளைநோக்கி மனமயங்காதே

வருவதோர் துன்பமுண்டென
மண்ணின்மாதர்க்கணியாகிய கண்
ணகியுந் தான்காண வாயா டு பாடியி லெருமன்றத்து
மாயவனுடன்
தம்முனடிய வாலசரிதை நாடகங்களில் வேனெடுங்கட்
டாடிய குரவையாடுதும் யாமென்றாள் கறவைகன்று
வெனவே.
பிஞ்ஞையோ
துயர்நீங்குக

கோளு

க. ¹ டு காரி கதனஞ்சான் பாய்ந்தாணைக் காழுறுமிவ்
வேரி மலர்க்கோதையாள், சுட்டு
உ. நெற்றிச செகிலை யடர்த்தாற் குரியளிப்
பொற்றொடி மாதர டோள்

“உறிநறு”—(பா) உருகி - மெலிந்தது. உருகி ஆடா -
குழைந்துகிடக்கும்; உருகியென்பது ஆடாமையென்னும்
மறையொடுமுடிந்தது.

“நான்முலை”—நான்முலையாயம்’ - பசு; ஆயம் மணிவீழும்; இடத்துநிகழ்
பொருளின்னொழில் இடத்திலே முடிந்தது. மான் மணி - பெரியமணி; கழுத்
தின்மணி.

கருப்பம் - கேட்டுக்குக்கருப்பம்.

“குடத்துப்பால்”—‘உறையாமை’ முதலாக எண்ணிய உ

ம்மைகளுக்கு உறையாமையா லுமென்று மூன்றும்வேற்றுமை விரிக்க.
மயங்காதே-வருந்தாதே. குரவை - பலர்கூடியாகும்.....யைக்கூத்து.
வாஸஸிதைநாடகம் - பின்னேச் சரிதநாடகம். மாயவன்
தொழுனையாற்றிற் பின்னைப்பருவத்துப் பஸ்தேவரோ கும்
பின்னையோடிமாடின குரவைக்கூத்தைக் கூறுகின்றான்:—

“குரவையென்பதுஇயல்பிற்றென்ப”

கொளு - குரவைக்குக்கருத்து.

உ. செகில் - சிவந்தசுட்டி.

1 “காரிகதனஞ்சான் கொள்பவன்”, “காரிகதனஞ்சான்
கவி. 40ச.

பாய்த்தபொதுவற்கே

(பி - ம்) * “மதுவி” † “ஆங்கு, குடத்த” ‡ “பாடியினொரு” § “ஆங்கு, காரி”
|| “மவர்க்குமுன்னெற்றிச் செந்நிலைபடர்த்தாற்குரிய நிற்பொற்றொழுகாதார்த்தக”

கௌ.—ஆ ய் ச் சி ய ர் கு ர வை வ்.

சுசுந்.

௩. “மல்லன் மழவிடை யூர்ந்தாற் குரியனும்
முல்லையம் * பூங்குழ றுன்

ச. 1 துண்பொறி வெள்ளை † யடர்த்தாற்கே யாகுமிப்
பெண்கொடி மாதர்தன் றோள்

௫. * பொற்பொறி வெள்ளை † யடர்த்தாற்கே யாகுமிந்
நற்கொடி மென்முலை தான்

க. வென்றி மழவிடை யூர்ந்தாற் குரியனிக்

மகானதையம் பூங்குழ லாள்
 எ. * டு தூநிற வெள்ளை யடர்த்தாற் குரியளிப்
 பூவைப் புது || மலர் லாள்

எடுத்துக்காட்டு

ஆங்கு,
 தொழுவிடை யேறு குறித்து வளர்த்தா
 ரெழுவ ரிளங் ற கோதை யார்
 என் றுதன் மகளைநோக்கித்
 தொன் றுபடு முறையானி றுத்தி
 யிடைமுது மகனிவர்க்குப்
 படைத்துக்கோட் ** பெயரிடுவாள்
 குடமுதல் ிடமுறை யாக்குர றுத்தங்
 கைக்கிளை யுழையினி விளரி தாரமென
 விரிதரு பூங்குழல் வேண்டிய பெயரே

கூ. மல்லல் - வலி. தான், அகை.

[என்றல்.

எடுத்துக்காட்டென்பது - இவ்வேறுகொண்டானுக்கு

இன்னான் உரிய

“குடமுதல்” - குடமுதல் - மேற்றிசைமுதலாக.

வட்டப்பாலைவருமாறு:-

* “ஆழியு மாரும்போற் கீறிச் சிறுதிகைக்க, ணாழி னொரோவொன் றுடன்
 கீறிச்--குழ, வெருதாதி கீழ்த்திசைக்கொண் டராம மெண்ணிக், கருதி நிலக்
 கயிற்றைக் காண்”, “இனியிப்பங் கற்கடக மாம்பினரி சிங்கம், தனராத தார
 மதுவாந்--தனராக், குரல்கோற் றனுத்துத்தங் கும்பங்கிளையாம், வரலா
 லுழை மீன மாம்”, “குரமுலை விற்றுத்தங் கைக்கிளையே கும்பம், பரிய

- 1 "துன்பொறி வெள்ளை, கதனஞ்சான் பாய்த்த ஓபா துவன்" கவி. ௧௦௧.
- 2 "செய்மது வெள்ளையும்" கவி. ௧௦௨.
- 3 "பானிற வண்ணம்போற் பழிதீர்த்த வெள்ளை" கவி. ௧௦௩.
- 4 சினேத்திரமலை, ஆளுடசங்கரம், ௧.

(பி - ம்.) * 'பூங்குழலாக்' + 'அடர்த்தாதுக்காகும்' † 'அடர்த்தாற் குறித்தா
மித்தநற்கொடிமென்முலைதான்' ‡ 'தாவுது வெள்ளை' || 'மலர், எவ்வாறு'
¶ 'கோதை யார், எடுத்துக்காட்டு' ** 'பேரிடுவான்' †† 'நிலைமுறை யாகக் குரல்'

சுருது

சிலப்பதிகாரம்

மாயவ னென்றான் குரலை விறல்வெள்ளை
யாயவ னென்று ளிளிதன்னை - யாய்மகள்
பின்னையா மென்றாளோர் துத்தத்தை மற்றையார்
முன்னையா மென்றான் * முறை
மாயவன் சீருளார் பிஞ்ஞையுந் தாரமும்
வால்வெள்ளை சீரா நுழையும் விளரியுந்
கைக்கிளை பிஞ்ஞை யிடத்தான் வலத்துளான்
+ முத்தைக்கு நல்விளரி தான்
அவருள், வண்டுழாய் மாலையை மாயவன்

மேலிட்டத்

தண்டாக் குரவைதா னுள்படுவான் - கொண்டசீர்
வைய மளந்தான்றன் மார்பிற் றிரு ‡ நோக்காப்
பெய்வளைக் கையாணம் பின்னைதானு மென்றே
யையென்று ளாயாமகள்

பாவா—யரிதாரங், கொல்லே திளிவிளரி கற்கடகங் கோப்பமைந்த,
தொல்லே

ழிசைநரம்பிற் காம்” இப்படி ஏழுநரம்புகளையுநிறுத்தி ‘எழுவ
ரிளங்கோதை

யார்’ என்ற ஏழுபெண்களையும்
களிலே நிறுத்தி.....

ஏழுநரம்பாக்கி அவர்களை நரம்புநிற்குநிலை
.....

அவருள்.—

“மாயவனென்றான்”—மாயவ னென்றான் குரலை; மற்றை
வெள்ளையாயவ னென்றான் இளிரரம்பை; ஆயமகள்
பிஞ்சுஞாயாமென்றான் துத்தத்தை; மற்றைப்பெண்களைக் கைக்கிளை
உழை விளரி தாரமென்றான்

[உழையுளியென்று உழைக்குப் பெயர்.]

“மாயவன்சீர்”—மாயவனென்ற குரனரம்பைப் பின்னையான
துத்தமும் தாரமும் சேரநின்றன; பஸ்தேவராகிய இளிரரம்பை உழையும்
விளரியும் சேர நின்றன; கைக்கிளையெனனின்றரம்பு பின்னைக்கு
இடப்பட்டமேநின்றது; முந் தையாகியதாரத்துக்கு வலப்பட்டமே நின்றது
விளரி

[“குரன்மருங்கிற் பாகந தனமருங்கிணந்து நின்ற வுழைகைக்
மேலொரோவலகு செல்லவு

கிளைகள் வகை யோசையு நிரல்படப
நிரிபுருத்திரம்.

மமைப்பது துத்தங் குரலாகவக் குரன்முத லேழு
பிரிந்திசைப்பது ரேரிசை மண்டிலம்.”] இது

“வண்டுழாய்”—மாயவன் - மாயவனாக நிறுத்தினவன். நோக்காத
வனைக் கையான். ஐ யெனஞன் - வியந்தான்.

(பி - ம்) * 'முறைபவருள்மாயவன் திருள்ளார் பிண்ணுத்' †
'முத்தைக்கு நகிவிளரிதான் வண்டு' ‡ 'நோக்கார் பெய்விக் கையான்ப்
பிண்ண தானு'

கஎ.—ஆ ய் ச் சி வ ர் கு ர வை வ.

சுசுடு

கூத்துள்பதேஸ்

அவர்தாம், செந்நிலை மண்டிலத்தாற் கற்கடகக் கைகோளுத்
* தந்நிலையே யாடற்சீ ராய்ந்துளார் - முன்னைக்
குரற்கொடி தன்விளையை நோக்கிப் பரப்புற்ற
கொல்லைப் புனத்துக் குருந்தொசித்தாற் † பாடுது
முல்லைத்தீம் பாணியென் னுள்
எனாக்,

குரன்மந்த மாக வினிசம னாக
வரன்முறையே துத்தம் வலியா - வுரனிலா
மந்தம் விளரி பிடிப்பா ‡ ளவணட்பின்
பின்றையைப் பாட்டெடுப் பாள்

பாட்டு

- க. ¹ கன்று குணிலாக் ஓ கனியுதிர்ந்த மாயவ
 னின்றும் மாணுள் வருமே லவன்வாயிற்
² கொன்றையந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி
- உ. பாம்பு கயிளுக் கடல்கடைந்த மாயவ
 னீங்குநம் மாணுள் வருமே லவன்வாயி
³ லாம்பலந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி

கூத்துப்பித்தல் - தான்கூத்துக்குள் ஒத்தாடுதல்.

“செந்நிலைமண்டிலம்” — செந்நிலையாவது - சமரிலை. மண்டிலத்தான் - மண்டிலத்தோடே. கற்கடக்கை - நடுவிரலும் அணிவிரலும் முன்னேநின்று மடித்து மற்றை இரண்டிவிரல்களும் கோத்தல்.

“இருவிரல் கடம்மைபுந் தம்முள்ளே கோத்துப், பெருவிரல்க னீக்கநன் டாம்”

க. குணில் - குறுந்தடி. கொன்றையந் தீங்குழலென்றமையான் முன்பு ன்னையும் பண்ணின்மேற்செலுத்தாது கருவிமேற் செலுத்தக; பண்களுமாம்.

உ. ஆம்பன்முதலானவை சிலகருவி; ஆம்பல் - பண்ணுமாம். பல் வாயாம்பல் முத்தாம்பல்” என்றுசொல்லுவர் பண்ணுக்கு.

“மொழியாம்

1 "கந்தருணிவா", "பாம்புகயிரு", "கொல்லியஞ்சாரல்" என்பவை பின் குறிப்பிடீர்கள் இடங்களில் மேற்கொள்ளாக எடுத்தக்காட்டப்பட்டுள்ளன; தொல். செய். கு. 448 - இஃம்; 44 44 கு. 448 - பேர். த; பா - வி. செய். கு. 44; பா - கா. செய். கு. 44; இ - வி. கு. 44.

1 கொன்றைத்திங்குழல்: கவித்தொலை, 40க.

1 "திங்குழலாம்பலி" (ஐங்குறு. 448); "ஆம்பற்குழலால்" கவித்தொலை, 40அ. (பி - ம்.) * 'அத்திலையா ராடியபி ராப்த்துளன்' † 'பாடுகோ முல்லைப்பூம் பாணிபென்றுமெனக்' ‡ 'இவனடப்பிற் பிள்ளையோர் பாட்டு' § 'கனிபுகுத்த'

சுருது சிலப்பதிகாரம்

க. கொல்லையஞ்சாரற் குருந்தொசித்த மாயவ

* னெல்லையும் மாணுள் வருமே லவன்வாயின்
முல்லையந் திங்குழல் கேளாமோ தோழி

* தொழுநீந் துறைவனோ டாடிய பின்னை
யணிநிறம் பாடுகேம் யாம்

க. இறுமென் சாய னுடங்க துடங்கி

யறுவை யொளித்தான் வடிவென் கோயா

மறுவை யொளித்தா னயர வயரு

நறுமென் சாயன் முகமென் கோயாம்

உ. வஞ்சஞ் செய்தான் நெழுநீந் புனலு

னெஞ்சங் கவர்ந்தா ணிறையென் கோயா

நெஞ்சங் கவர்ந்தா ணிறையும் வளையும்

வஞ்சஞ் செய்தான் வடிவென் கோயாம்

க. தையல் கலையும் வளையு மிழந்தே

கையி லொளித்தான் முகமென் கோயாங்
கையி லொளித்தான் முகங்கண் டமுங்கி
மைய † அழந்தான் வடிவென் கோயாம்

ஒன்றன்பகுதி

கதிர்நிலி யான்மறைத்த கடல்வண்ண னிடத்து ளாள்
மதிபுரையு நறுமேனித் தன்முன்னோன் வலத்து ளாள்
பொதியவிழ் மலர்க்குந்தற் † பிஞ்சைசீர் புறங்காப்பார்
முதுமறைதேர் நாரதனார் முந்தைமுறை நரம்பு ளர்வார்
மயிலெருத் துறழ்மேனி மாயவன் வலத்து ளாள்
‡ பயிலிதழ் மலர்மேனித் தன்முன்னோ னிடத்து ளாள்
கயிலெருத்தங் கோட்டியநம் பின்னைசீர் புறங்காப்பார்
|| குயிலுவரு னாரதனார் கொண்புணர்சீர் || நரம்பு ளர்வார்.

“தொழுனை” (பா) “தொழுனைக் கணவனோ டாடிய பின்னை,
பாடுகம் யாம்” என்று ஒரு குறள்வென்பா இட்டோதுவாருமுனர்.

யணிநிறம்

ஒன்றன்பகுதி - ஒற்றைத்தாளத்தின் கூறு.

† “கந்து குணிலா” என்பதுமுதலியமும்,

இரண்டாமடிவிரட்டிக்கப் பெற்ற

தந்தாங்கடியினவாக மிதிவப்பட்டிப்பிரதியிற் காணப்படுகின்றன.

* இலப்பதிகாரம், கஉ : ௫௦.

(பி-ம்) * 'எல்லி' † உழத்தான் மனமென்கோ' ‡ 'பின்னெரி' ;
 'பயிவதழ் ஸ்ரீமேனித் தம்முள்ளேன்' || 'சுயிதய தாரதரார்' §
 'தரம்புனர்வார் மாயவன்'

கள.—ஆ ய் ச் சி ய ர் கு ர வை.

சசள

சூழைப்புகழ்தல்

மாயவன்றன் முன்னினெடும் வரிவளைக்கைப்
 பின்னையொடும்

கோவலர்தஞ் சிறுமியர்கள் குழற்கோதை புறஞ் * சோர
 வாய்வளைச்சீர்க் கடிபெயர்த்திட் டசோதையார்

தொழுதேத்தத்

* தாதெருமன் தத்தாமின் † குரவையோ தகவுடைத்தே
 எல்லாநாம்,

புள்ளூர் கடவுளைப் போற்றுதும் போற்றுது
 முள்வரிப் பாணியொன் றுற்று

உள்வரிவாழ்த்து

க. * கோவா மலையாரங் கோத்த கடலாரங்
 தேவர்கோன் பூணூர் தென்னர்கோன் மார்பினவே
 தேவர்கோன் பூணூரம் ‡ பூண்டான் செழுந்துவரைக்
 கோகுல மேய்த்துக் § குருந்தொசித்தா னென்பரால்

உ. பொன்னிமயக் கோட்டுப் புலிபொறித்து

மண்ணாண்டான்

மன்னன் வளவன் மதிற்புகார் வாழ்வேந்தன்
மன்னன் வளவன் மதிற்புகார் வாழ்வேந்தன்
பொன்னன் திணிப் பொருபடையா னென்பரால்

“மாயவன் தன்”—மாயவன், எழுவாய். அசோதையார் -

இடைச்சேரியில் வளர்த்த தாய்பெயர்.

எல்லா - தோழி; அன்றி நாமெல்லாமென்றுமாம்.

உள்வரிவாழ்த்தென்பது, - பிரிதோருருவன்கொண்டும்

கொள்ளாது..... வாழ்த்துவது.

க. கோவா மலையாரம் - சந்தனம்; வெளிப்படை. கோ - பசு.

உ. “பொன்னிமய”—.....

1 “மாமணி வண்ணாந் தம்முதும் பிஞ்சொழு, மாடிய குரவையிக
தோகியும்” மணி. கக: கடு - க.

தாமென

* தாதெருமன்றம்: கவித்தொகை, கக, சிவப். கக: கௌ. .

* “தனகடற் பிரத்த முத்தி குரமு, முனிதிறை கொடுக்குத் துப்பிற் றன்மணித்,
தெறலகு மாபிற் கடவுட் பேணிக், குறவர் தத்த சத்தி குரமு, மிருபே ஶாசமு மெழில்
பெற வணிபுத், திருவீழ் மாபிற் றென்னவன்” (அகநா. கக); “நின்னா ழாச தீவிக்
கதிர்வீடு, மொன்கா ழாசங் கையிப மாப்பு” (மதுரை. எகடு - க) என்பவை முதலி
சாட்டிகளுக்குள் ஒப்புதோக்கற்பாலன. “கோவாமலையாரம்” முதலிய மூன்றாம்
தென்னவன் முதலியோரை மாபோகுகக் கூறிவதற்கும் (தொல். புறத்திணை. கு. இ -
த), அசகைத் தெய்வமென்றே பரவிவதற்கும் (஁ செய். கு. கசக - த) மேற்கோள்.

(பி - ம்.) * சோரப் பாலவர்க்கைச் சிறையாசனோதை† குரவையோதக
வுடைத்தே ழூதிர்ப்புகுந்தம். ‡ ‘பூண்டோன்’ § ‘ஒளிப்பானென்பரால்’

௯. முந்ரீரி னுள்புக்கு மூவாக் கடம்பெறிந்தான்.
* மன்னர்கோச் சேரன் வளவஞ்சி வாழ்வேந்தன்

மன்னர்கோச் சேரன் வளவஞ்சி வாழ்வேந்தன்
கன்னவினோ ளோச்சிக் கடல்தடைந்தா னென்பரால் :

முன்னிலைப்பரவல்

௧. வடவரையை மத்தாக்கி வாசகியை நாணுக்கிக்
* கடல்வண்ணன் பன்டொருநாட் கடல்வயிறு

கலக்கினையே

கலக்கியகை யசோதையார் கடைகயிற்றூற் கட்டுண்கை
மலர்க்கமல வந்தியாய் மாயமோ மருட்கைத்தே

உ.

- + அறுபொரு ளிவனென்றே யமரர்கணந் தொழுதேத்த
வறுபசியொன் றின்றியே யுலகடைய வுண்டினையே

யுண்டவாய் களவினா னுறிவெண்ணெ யுண்டவாய்
வண்டுழாய் மாலைபாய் மாயமோ மருட்கைத்தே

௯. திரண்டமரர் † தொழுதேத்துந் திருமானின் செங்கமல
விரண்டடியான் மூவுலகு மிருடூர நடந்தினையே
நடந்தவடி பஞ்சவர்க்குத் தூதாக நடந்தவடி
மடங்கலாய் மாறட்டாய் மாயமோ மருட்கைத்தே

க. 'மூவுலகு மீரடியான் ஓ முறைநிரம்பா வகைமுடியத் தாவியசே வடிசேப்பத் தம்பியொடுங் கான்போந்து

க. மூவாக் கடம்பு - வஞ்சத்தால் நின்றதாகலின், மூப்பின்றி போல நின்றகடம்பு.

ஒருநாளைப்

இம்மூன்றாம் பூவைநீலை.

க. சோவரணம் - அசுரர் நகரம்.

1 வயிறென்பதற்கு தலேவந்து பொருளெழுதி, திவ்வடியை மேற்கோள் காட்டி ஈர்; கல்லாடம், "இருளொதோகை"—மயிலேதும் பெருமாள்.

2 இச்செய்யுள்முதலிய மூன்றையும் படர்க்கைப் பரவலாய் ஒருபொருள்மேல் மூன்றாக்கி நான்கடி இற்றயின் ஓரடிமீதுவந்த கொச்சையொருபொகிற்கு மேற்கோ ளாக்கி காட்டினர்; தொல். செய். கு. கசக - த.

(பி - ம்) * 'மன்னர்கோச்சேன்' † 'அறிபொருள்' ‡ 'தொகுதேத்தத் திருமால்' § 'முறைநிரம்பாவன்கயன் தலையசேவடி வெப்பத்'

கள.—ஆ ய் ச் சி ய ர் கு ர லை வ.

சோவரணும்,* போர்மடியத் தொல்லிலங்கை
கட்டழித்த

சேவகன்சீர் கேளாத செவியென்ன செவியே
திருமால்சீர் கேளாத செவியென்ன செவியே
உ. பெரியவனை மாயவனைப் பேருலக மெல்லாம்
விரிகமல வந்திபுடை விண்ணவனைக் * கண்ணூர்

திருவடியுங் கையுந்¹ திருவாயுஞ் செய்ய

* கரியவனைக் காணாத கண்ணென்ன கண்ணே
கண்ணிமைத்துக் காண்பார்தங் * கண்ணென்ன கண்ணே
நா. * மடந்தாழு நெஞ்சத்துக் கஞ்சனார் வஞ்சங்
கடந்தானே நூற்றுவர்பா னுற்றிசையும் போற்றத்
படந்தா ரணமுழங்கப் பஞ்சவர்க்குத் தூது
நடந்தானே யேத்தாத நாவென்ன நாவே
நாராய னாவென்ன நாவென்ன நாவே

1 "சோலி, ஈருமை யழித்த மகன்" (தான்மணி. கடவுள். உ), "மாயவன் மாய மதுவான் மணிநிரையு, ஈயாளு வெண்ண லவனருளான்—காயக், கழலவழிக் கண்கள லக் கைவையார் சோரச், சுழலழுவன் வைகின்று சோ" (பு - வெ. பாடாண். ௪௦) "சோவரணங் கட்டழித்துத் தொல்விலங்கை குடியிகொண்டு திருதர்ச் செற்றோய்" (சூர்ம. கவேதவராக. ௫) என்பவற்றிற் சோவரணத்தைக் கட்டழித்தமை கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

1 "உவப்பினின் னமுத மூறி பொழுருமால் சரிதங் கேளாச், செவித்துணை தச்ச நாகஞ் செறிவதோர் துணைமற் றுமால்." பாகவத. செனனகாநியர். உ.

1 "கையு மலசடியுங் கண்ணுங் கவிவாயுஞ், செய்ய கரிய திருமாலே" வீகிரம சோழநுலா, கண்ணி, ௧௫௮.

* “மழைதூளி மறுத்த கானின் வற்றனின் மரமு மத்தன், குழைதர வன்றின் குன்றுக் குழைதர வமுத மூறுங், கழைபிசை வடித்தான் செவ்வி காண்டிலாக் கண்கண் மஞ்ஞைத், தொழுதியங் கலவ மேய துஞ்சவில் வறுங்க ணன்றே” பாகவத. செனன காதிபர். உ.

* “மைதவழ் வெற்பன் மணவணி காணுமறி, கையாற் புதைபெறுஉங் கண்களும் கண்களோ” கவி. கக.

* வேத்தர் தாதபோதற்குரிபரென்பதற்கு இச்செய்யுள் மேற்கோள்; தொல். அகத்திணை. கு. உக - த; நாத்கவி. கு. எடு. உரை; இ - வி. கு. சசக.

* “பொடித்தசெவ் கதிர்போற் காத்தி பொழிமணிச் சூட்டலாவி, னடித்தவ னுமம் பாடா நாவழம் காத நாயே” பாகவத. செனனகாதிபர். ச.

(பி - ம்.) * ‘போய்மடியத்’ † ‘கனிவாயும்’ ‡ ‘தொடர்த்த’

இள

சில

சிலப்பதிகாரம்

என்றியாங்

கோத்த குரவையு ளேத்திய * தெய்வந

மாத்தலைப் பட்ட துயர்தீர்க்க வேத்தர்

மருள வைகல் வைகன் மாறட்டு

வெற்றி விளைப்பது மன்னோ கொற்றத்

† திடிப்படை வானவன் முடித்தலை யுடைத்த

தொடித்தோட் டென்னவன் கடிப்பிடு முரசே.

“கோத்த”—தெய்வம் நம் ஆத்தலைப்

மாறட்டு முழங்குவதாக.

பட்டதுயரைத் தீர்ப்பதாக. முரசம்

* ‘காலைவாய்த்தமுவினாள் மாலைவாய்க் கண்டாள்’ என்கையால்,

குரவையாடியது கோவலனார் கொலையுண்ட அன்றையென்க.

இது தூவைச்செய்யுள்.

கயலெழுதிய.....வந்துதோன்றுமன்

யும்

(இ - ன்) இமயநெற்றியில் தானெழுதிய கயலுக்கு அயலெழுதிய புலியை
வில்லையுமுடைய செம்பியன் சேரனென்னும்மன்னரும் நாவலந்தீவின்கண்

மன்னரும் மூற்றுமுள்ள குறுநிலமன்னரும் தன்னேவல்கேட்டொழுக நில
முழுதமாண்ட முத்தமாலுபொருந்திய வெண்கொற்றக்குடையையுடைய பாண்

டியனது கோயிற்கண்ணே பள்ளியெழுச்சிமுரசு இயம்பும்; ஆதலாலே, நமக்கு
இன்று கோயிலில் நெய்யளக்கும் முறையாமெனநின்ற ஐயையாகிய தன்
மகளை யழைத்துக் கடைகயிறும் மத்தற்கொண்டு

இடையர்குலத்திற்பிறந்த முதுமகளாகிய மாதரி
னென்க.

தயிர்த்தாழியிருக்கின்றவிடத்தே வந்து தோன்றினு

மன்னருமென்னும் உம்மை தொக்கது ; இயம்பும், மூற்று.
கூஉய் . அழைத்து. அயலென்றது வடக்கும் மேற்கும்;
அக்கயலைச்சேவிக்க அயலெழு திய புலியும் வில்லுமென்க;
ஒப்பாகவெழுதிற்றிலரென்பதாம். புலியும் வில்லும் மன்னரும்
வலல்கேட்ப இப்பாருக்குத் தான் அரசனாயாண்ட பாண்டியனென்க.

அங்ஙனந்தோன்றினவள் கூறுவாள் :—

குடப்பா லுறையா.....வருவதோன்றுண்டு

(இ - ன்.) நாம் பிரையிட்ட தாழிகளிற் பாலும்
தோயாதொழிந்தன ; அதுவுமன்றி நமது நிரையுள் நிரண்ட

முரிப்பையுடைய விடையின்கண்களும் நீருகாநின்றன ; இவை
இங்ஙனமாதலான் நமக்கு வருவதோர் உற்பாதமுன் டென்றொள்க.

¹ வெப்பதினாம், கக: கக - எ.

(பி - ம.) * 'தெய்வதமாத்தலை' † 'இடித்தலைவானவம்'

க௭.—ஆ ய் ச் சி ய ர் கு ர வை வ.

சூக

குடம் - தயிர்த்தாழி. உறைதல் - தோய்தல். குவிதல் - திரளுதல்.
முரிப்பு. மடம் - ஈண்டு அழகு; "மடவரன் மடமான்" போல.

இயில்-

உறிநறு வெண்ணெய்...:.....வருவதொன்றுண்டு
(இ - ள்.) அங்ஙனம் பாதுகாபாயின்

முதனாவெண்ணெய் உருக
வைத்தனவும் உருகுகின்றவில்லை; அதுவுமன்றி ஆட்டிமறிகளும்
துள்ளிவினை
யாடா; குழைந்துகிடக்கும்; ஆதலான் நமக்கு வருவதோர் உ
ற்பாதமுன்
டென்றொள்க.

* ருகுதல் - நெகிழ்தல். உருகும் - குழைந்துகிடக்கும்
நான்முலையாயம்.....வருவதொன்றுண்டு

(இ - ள்.) நானுமுலையையுடைய பசுத்திரள் மெயநடுங்கிநின்று

அரற்றும்;

அதுவுமன்றிப் பசுக்களின்கழுத்திற பெரியமணிகளும் வீழாநின்றன ;
ஆதலான்

நமக்கு வருவதோர் உறபாகமுண்டென்றொன்க.

ஆயம் - பசுத்திரள் நடுக்குப் - நடுங்கி. மாண்டணி - பெரியமணி.

கருப்பம்.—(இ - ள்.) இவைகேட்டிறகுக் கருப்பம்.

குடத்துப்பால்..... நீங்குகவெனவே

(இ - ள்.) உறையாமையானும் சோர்தலானும் உருகாமையானும் ஆடாமையானும் வீழ்தலானும் வருவதொருதுன்பமுண்டெனறுசொல்லி மகன்முகத்தை நோக்கி அஞ்சாது; முன்னர் ஆய்ப்பாடியில் எருமன்றத்து மாயவன் தமையனோடாடிய பாரசீர்தநாடகங்கள் பலவுள்; அவற்றுள் வேல்போலும் நெடிய கண்ணியுடைய பிஞ்ஞையோடாடிய குரவைநாடகத்தை மண்ணின் மாதர்க்கெல் லாம் அணிகலமாகிய இக்கண்ணியும் கண்டு சிறக யாம் ஆடக்கடவேம்; இக் கதவையும் கண்டும் பிணிசீங்குகவென்றென்றொன்க.

உறையாமையும் சோர்தலும் உருகாமையும் ஆடாமையும் வீழ்தலுமென் றெண்ணிய உம்மைகளில் உறையாமையானுமென முன்றனுருபுவிக்க; ¹ “உம் மையெண்ணி னுருபுதொகல் வரையார்” என்றாராகலின். தான், அகை.

குரவையாவது - எழுவரேனும் ஒன்பதின்மரேனும் கைகோத்தாடுங்கூத்து; “குரவை யென்பது... ..
... ..இயல்பிற் றென்ப”, “குரவை யென்பது.....ஆட லாகும்” என்றாராகலின்.

கொளுச்சொல்—(இ - ள்.) குரவைக்கூத்திற்குக் கருத்து.

க. காரி கதனஞ்சான்.....கோசையான்

(இ - ள்.) இக்காரியெருத்தினது சேற்றத்தை ² அஞ்சாய்க் குறித்துச் சென்று தழுவினான் விரும்பும்; இந்ந மலராகட்டிய மாயையுடையா னென்க.

1 தொல்காப்பியம், இடையியல், கு. சக.

2 "கொல்லேற்றம் கோடஞ்சுவாண் மதமையும், புல்லாளே யாயமகன்" (கவி. 30க.) என்பது இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கது.

சிலப்பதிகாரம்

சுட்டு—(இ - ள்.) இதுமுதற் சுட்டு.

உ. நெற்றிச்செகில்.....மாதராதோள்

(இ - ள்.) இச்செகிற்குட்டியேற்றை

வல்தொலைத்தானுக்குரியன ; இம்

மாதராதையதோள்களென்க.

நெற்றிச்செகில் - நெற்றியொழிந்த செகில் ; சிவந்தசுட்டியுமாம்.

நூ. மல்லன் மழவிடை.....பூங்குழறான்

(இ - ள்.) இவ்வளவிய இனைய ஏற்றைத்தழவி

ஏறிச்செலுத்தினானுக்கு

உரியான் ; இம்முலைப்பூங்குழலாளென்க.

தான், அசை.

ச. துண்பொறி வெள்ளை.....மாதர்தன்றோள்

(இ - ள்.) இச் சிலமறையினேற்றை வல்தொலைத்தானுக்கே

ஆம் ; இப்

பெண்கொடியாகிய தன்மையையுடையாளுடைய தோள்களென்க.

டு. பொற்பொறி வெள்ளை.....மென்முலைதான்

(இ - ள்.) இம் மறையெருத்தின்சேற்றத்தைக் கெடுத்தவனுக்கு

மனைவியா

கும் ; மென்முலையையுடைய நல்ல கொடிபோலுமிவளென்க.

தான், அசை.

சு. வென்றி மழவிடை.....குழலாள்
(இ - ள்.) வென்றியையுடைய இளைய ஏற்றைத்
தழுவிச்செலுத்தினாளுக் ஞரியள்; கொன்றைப் பழம்போலும்
குழலையுடைய இவளென்க.

“கொன்றைப் பழக்குழற் கோதையர்” என்றார் வளையா
பதியிலும்.

எ. தூநிற வெள்ளை.....மலராள்
(இ - ள்.) இப் பாவ்வெள்ளையேற்றை வலிதொலைத்தானுக்கு
மனைவி யாகும்; காயாம்பூப்போலும் நிறத்தினையுடைய இவளென்க.
எழுத்துக்காட்டு—(இ - ள்.) இங்ஙனஞ்சுட்டிக் காட்டுதல்.
ஆங்கு—(இ - ள்.) அப்படியே,
தொழுவிடை.....கோதையார்
(இ - ள்.) இங்ஙனமாகிய தொழுவிடத்துண்டாகிய
எழுவகையேற்றைக் குறித்து வளர்த்தார்; இக்கோதையையுடைய
எழுகன்னியரென்க.

என்றுதன் மகளை.....பெயரிடுவாள்
(இ - ள்.)
மாதரி இங்ஙனங்கூறியவள் தன்மகள் ஐயையேரோக்கி இம்மக
ளிரைப் பழையரரம்புகள் நிற்குமுறைமைகளிலேநிறத்தி இவர்க்குப்
தக்கோட்பெயரிடுவாள்:—
படைத்

கஎ.—ஆய். ச் சி ய ர் கு ர லை வ.

குடமுத லிடமுறை.....வேண்டியபெயரே

பாலை நான்குவகைப்படும்: ஆயப்பாலை, சதுரப்பாலை, திரிகோணப்பாலை, வட்டப்பாலையென.

என்ன? “ஆயஞ் சதுரத் திரிகோணம் வட்டமெனப், பாய பாலை யாகும்” என்றார்.

நான்கும்

அவற்றுள், வட்டப்பாலை வருமாறு: “வட்ட மென்பது வகுக்கும் காலி, யோரேழ் தொடுத்த மண்டல மாகும்.”, “சாணனவு கொண்ட தொருவட்டத் தன்மீது, பேணியிரு நாலு பெருந்திசைச்—கோணத், திருகயிறு மேலோட்டி யொன்பானு முன்றும், வருமுதையே மண்டலத்தை வை.” என்பது சூத்திரம் என்றுதலிற்றேவெனின், வட்டப்பாலை மண்டலம் வருமிடத்துச் சாணுக்குச் சாணாக ஒருவட்டங்கீறிப் பெருந்திசைகளின்மேலே இரண்டு வரம்புகீறி மண்ட லஞ்செய்து பன்னிரண்டுகோணமாக வகுப்பதுதலிற்று.

“எதிரு மிராசி வலமிட மாக, வெதிரா விடமீன மாக—முதிராத, வீராதிரா சிகளை யிட்டடையே நோக்கவே, யேரார்ந்த மண்டலமென் றென்.” என்பது சூத்திரம் என்றுதலிற்றேவெனின், இட்ட பன்னிரண்டுகோணத்திற் பன்னி ரண்டிராசிகளை நிறுத்தினால் இவற்றுள் நரம்புடனியல்வன ஸமென்பதுணர்த்து தலிற்று.

“ஏத்து மிடப மலவ னுடன்மீயங், கோற்றனுக் கும்பமொடு மீனமிவை— பார்த்துக், குரன்முதற் குர மிதுவாய்க் கிடந்த, நிரலேழுஞ் செம்பாலை நோர்.” இவ்வேழும் இடபம் கற்கடகம் சிங்கம் துலாம் தனு கும்பம் மீனமென இவற்று ணிற்கும்.

“துலைநிலைக் குரவந் தனுநிலைக் துத்தமு, நிலைபெறு கும்பத்து நோக்கைக் கிளையு, மீனத் துழையும் விடைநிலைத் திளியு, மானக் கடகத்து மன்னிய விளரியு, மரியிடைத் தாரமு மணைவுறக் கொளலே.”

இனி இந்நரம்புகளின்மாத்திரைகள்வருமாறு: “குரறுத்த நான்கு கிளை முன் நிரண்டாக், குரையா வுழையிளி

நான்கு—விரையா, விளரியெனின் மூன்றிரண்டு தாரமெனச்
சொன்னார், களரிசேர் கண்ணூற் றவர்” எனக் கொள்க.

இவற்றுள், தாரத்து உழைபிறக்கும்; உழையிற் குரல்பிறக்கும்;
குரலுள் இனிபிறக்கும்; இனியுள் தத்தம்பிறக்கும்; தத்தத்துள்
விளரிபிறக்கும்; விளரி யுட் கைக்கிளை பிறக்குமெனக்கொள்க.
இவற்றுள் முதலிற்றோன்றியநரம்பு தாரம்; இவை விரிப்பிற்பெருகும்;
வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இனி வட்டப்பாடையிலே நாலுபண்ணும் பிறக்கும்; “தாரத்
தழைதோன் றப் பாடையாழ் தன்குர, லோருமுழை தோன்றக்
குறிஞ்சியாழ்—நேரே, யினி குரலிற் றோன்ற மருதயாழ் தத்த, யினியிற்
பிறக்கநெய்த லியாழ்.” இவற்றுள், பாடையாழுள்ளே ஏழுபாடையிசை
பிறக்கும். “குரலினியிற் பாகத்தை வாங்கியோ ரொன்று, வரையாது
தாரத் தழைக்கும்—விரைவின் றி, யெத்தம் விளரி கிளைக்கே
வேந்திழையாய், தத்தம் குரலாகுஞ் சொல்.”

சிலப்பதிகாரம்

இந்நரம்பிற் பாடல் பிறக்குமிடத்துக் குரலும் தத்தமும் இனியும் நான்கு
மாத்திரைபெறும்; கைக்கிளையும் விளரியும் மூன்றுமாத்திரைபெறும்; உழை
யும் தாரமும் இரண்டு மாத்திரைபெறும்; இவற்றுட் குரல்குரலாய் ஒத்த
சின்றது செம்பாடல்; இதனிலே குரலின்பாகத்தையும் இனியின்பாகத்தையும்
வாங்கிக் கைக்கிளை உழை விளரி தாரத்திற்கு ஒரோவொன்றைக் கொண்டுசேர்க்
கத் தத்தம் குரலாய்ப் படுமலைப்பாடையாம்; இவ்வாறேதிரிக்க இவ்வேழுபெரும்
பாடலுளும் பிறக்கும். பிறக்குங்கால் திரிந்தகுரல் முதலாக ஏழும் பிறக்கும்.

அவை பிறக்குமாறு:—குரல்குரலாயது செம்பாடல்; தத்தம் குரலாயது

பரிமலைப்பாலை; கைக்கிளை குரலாயது செவ்வழிப்பாலை; உழை குரலாயது அரும் பாலை; இனி குரலாயது கோழிப்பாலை; விளரி குரலாயது விளரிப்பாலை; தாரம் குரலாயது மேற்செம்பாலையென வலமுறையே ஏழுபாலையுங்கண்டுகொள்க. இதனை *வலமுறையென்றும்; மேற்கேமுகமாக இருந்து திரிதலான். நோக்கியிருக்கின் இடமுறையாமெனக்கொள்க.

கிழக்கே

(இ - ள்.) குடநிசையிற் குரல்நரம்புமுதலாகக் குரல் துத்தம் கைக்கிளை உழை இனி விளரி தாரமென இவர்க்கு நிரலையிட்டபெயரே பெயரென்க.

மாதரிவிரும்பும் படைத்துக்கோட் பெயரிடுவான் - இனி பெயர் கூறுவாள்.

ஆளுதற்கு இட்ட இமிகுறிப்

மாயவனென்றார்.....முறை

(இ - ள்.)... ..

மாயவன் சீருளார்.....விளரிதான்

(இ - ள்.) மாயவனென்று பெயர்கூறப்பட்ட குரனரம்பைச்சேரப் பின்னை யென்னும் துத்தமும் தாரமுநின்றன; வெள்ளையாயவனென்று பெயர்கூறப் பட்ட இனியென் னுநரம்பைச்சேர உழையும் விளரியும் நின்றன; கைக்கிளை யென்னு நரம்பு பின்னைக்கு இடப்பக்கத்தே நின்றது; தாரநரம்பிற்கு வலப்பக்கத்தே விளரிநின்றதென்க.

முந்தையென்னும்

முந்தை - முத்தை; விகாரம்.
என்றார் பிறரும்.

“முத்தை

முதலிய விகழ் பிழைத்தா”

அவருள், வண்டுமூய்.....ஆயர்மகள்

(இ - ள்.) வளவிய தழாய்மாலையை மாயவன்றோளிட்டு

இசைநாடக. தூலோரால் இகலப்படாத குரவைக்கூத்திற்கு

உட்பட்டாடுவாள் உலகளந்த மாயவன் தன்னுடைய திருமார்பை

இடங்கொண்ட அழகையுடைய திருமகளை நோக்காமல்குத்

காரணமாகிய சிறப்பையுடைய வளைபொருந்திய கையாளாகிய பின்னை

தானையாமென்று மாதிரி வியந்தாளென்க.

(பி - டி) * ‘வாக்முறையென்றார்’;

‘வலமுறையென்றார்’;

அச்சையெடுத்துத் தாழ்நாடி’;

† ‘முத்தையாகிய

கள.—ஆய் ச சிய ர் கு ரை வ.

சுருதி

‘நீணிரைநம்பின்னை’

ஐயென்றான் - வியந்தான்;

என்றார் பிறரும்; நப்பின்னையென்பாருமுள்.
 “ஐவியப் பாகும்” என்றாராகலின். ஆயர்

கூத்துள்படுதல்—(இ - ள்.) ஆடத்தொடங்குதல்.

அவர்தாம்—(இ - ள்.) அம்மகளிர்தாம்

செந்நிலை மண்டிலத்தால்.....பாணியென்றாள்

(இ - ள்.) சமரிலையேகின்ற நண்டுக்கரத்தைக்கோத்து மண்டலமிருந்து அப்பொழுதே ஆடிதற்குத் தாளவுறுப்பை ஆராய்ந்துள்ளவரில் முதலெண்ணப் பட்ட குரற்றானத்துகின்ற மாயவனாகிய அவள் தனதுகிளையாகிய துத்தநரம் பாகிய பின்னையைநோக்கிப் பரந்தகன்ற கொல்லையில் வஞ்சுத்தால்வந்துகின்ற குருந்தையொசித்த அவளை முல்லையாகிய இனிய மென்றுனென்க.

பண்ணுலே பாடியாடக்கடவே

செந்நிலை - சமரிலை. ஆன், ஓடு. கற்கடக்கை - நண்டுக்கை; ஆவது நடுவிரலும் அணிவிரலும் முன்னேமடக்கி மற்றையிரண்டுவிர்லுங்கோத்தல். அந்நிலையே - அப்பொழுதே.

என—(இ - ள்.) என்றிட்டு,

குரன்மந்தமாக.....பாட்டெடுப்பாள்

மந்தோச்ச சமம் கூறுவார்:—

(இ - ள்.) பாட்டெடுக்கின்றவள். குரலென்னுநரம்பு மந்தசுரமாக இனியென்னு நரம்பு சமசுரமாக வந்தமுறையே துத்தமென்னுநரம்பு வலிசுரமாக விளரியையும் வலிமையில்லாத மந்தசுரமாகப் பிடிக்கின்றவள் தன்னட்புநரம் பாகிய துத்தநரம்பாயவட்குப் பற்றுப்பாடுகின்றாள்.

பாட்டு—(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவன்பாடுகின்ற பாட்டு.

க. கன்று குணிலா.....கேளாமோதோழி

(இ - ன்.) தோழி, நிரைமேய்க்கின் றுழி

விளவின் கலியையுதிர்க்கவேண்டி அவ்விடத்தில்

மேய்க்கின்ற பசுவின் கன்றைக் குறுந்தடியாகக்கொண்டு உதிர்த்த மாயவன்
நம்வழிபாட்டால் இங்குள்ள பசுநிரையிடத்துவருவன்; அங்ஙனம்
வந்தால் அவனுதம் கொன்றையங்குழலோசையைக்
கேட்போமென்றானென்க.

உ. பாம்பு கயிறு.....கேளாமோதோழி

(இ - ன்.) தோழி, கடலைக் கடைகின்றகாலத்து மேருவரைமத்தத்திற்
சுந்துக்கயிறு வாசுதியென்னும்பாம்பாகச்சுற்றிக் கடைந்த மாயவன் நம்வழி
பாட்டால் ஈங்கு நம்மானிடத்துவருவன்; அங்ஙனம்வந்தால் அவனுதம்
இனிய ஆம்பலங்குழலோசையைக் கேட்போமென்றானென்க.

¹ சீவகசித்தாமணி, ச.அ.உ. ² தொல்காப்பியம், ஊரிச்சொல்லியல், கு.
அ.உ. ~~சீவகசித்தாமணி~~ சி ல ப் ப தி க ர ம்

உ. கொல்லையஞ்சாரல்.....கேளாமோ தோழி

(இ - ன்.) தோழி, நம்புனக்கொல்லையைச்சார்ந்தவிடத்து வஞ்சனையால்
வந்து நின்ற குருந்தமுறித்த மாயவன் நம்வழிபாட்டாற் பகலே இங்குள்ள
நம் ஆனிரையுள்வருவன்; அவன் அங்ஙனம்வந்தால் அவனுதம் இனிய முல்
லையங்குழலோசையைக் கேட்போமென்றானென்க.

கொன்றை ஆம்பல் முல்லை யென்பன சிலகருவி; இனி அவற்றைப் பண்
 ணென்று கூறுபவெனின், அங்ஙனங் கூறுவாரும் ஆம்பலும் முல்லையுமே பண்ணு
 தற்குப் பொருந்தக்கூறின் ல்லது கொன்றையென ஒருபண்ணில்லையாதலானும்
 கலியுண் முல்லைத்தீரையின்கண் ஆறும்பாட்டினுள், ¹ “கழுவொடு சுடுபடை
 கருக்கிய தோற்க, ணியிழிசை மண்டை புறியொடு னக்கி, யொழுதிய கொன்
 னைத் திக்குழன் முரற்சியர், வழுஉச்சொற் கோவலர் தத்த மினநிறை, பொழு
 தொடு தோன்றிய கார்நனை வியன்புலத்தர்” எனக் கருவிகூறினமையானும்,
 “அன்றைப் பகற்கழிந் தாளின் திராப்பகற், கன்றின் குரலுங் கறவை மணி
 கறக்கக், கொன்றைப் பழக்குழற் கோவல ராம்பலு, மொன்றல் சுரும்பு நரம்
 பென வார்ப்பவும்” என வலையாபதியுள்ளும் கருவிகூறிப் பண்கூறுதலானும்
 இவை ஒருபொருண்மேல் முன்றல்கீகிவந்த ஒத்தாழியையாதலானும் இரண்டு
 பண்ணும் ஒன்று கருவியுமாகக்கூறின், செய்யுட்கும் பொருட்கும் வழுஉச்
 சேறலானும் அங்ஙனங் கூறுதல் அமையாதென்க.

இதனுட் குழலென்றது வங்கியத்துப் பொதுடபெயர் இஃது ஐந்த
 கூறுபடும்:—

அவை ² “ஓங்கிய மூங்கில் பார்த்து” என்பன.

கீளம் இருபதுவிரல்; சுற்றளவு நாலரைவிரல்; இது துய்யுமிடத்து
 நெல்லரிசியில் ஒருபாதிமரநிறுத்திக் கடைந்து வெண்கலத்தாலே அணைசு
 பண்ணி இடமுகத்தை அடைத்து வலமுகம்வெளியாகவிடப்படும்;

என்ன? “சொல்லு மிதற்களவு.....வங்கிய மென்”

என்றாகலின்

இனி வங்கியத்தின் துனையளவு : நீளம் இருபதுவிரல்; இதிலே தாம்பு முகத்தின் இரண்டுவிரல் நீக்கி முதல்வாயவிட்டு அம்முதல்வாய்க்கு ஏழங்குலம் விட்டு வளைவாயினும் இரண்டுவிரல்நீக்கி நடுவினின்ற ஒன்பதுவிரலினும் எட்டுத்தனையிடுக இவற்றுள் ஒன்று முத்திரையெனறுகழித்தநீக்கி நின்ற ஏழினும் ஏழுவிரல் வைத்து ஊதப்படும்; துளைகளின்பரப்பு ஒருவிரலகலம் கொள்ளுக;

என்னை? “இருவிரல்க ணீக்கி வங்கியத்தின் கூறு” என்றாராகலின்.

இனி வங்கியமுதுமிடத்து வளைவாய்சேர்ந்த துளையை நீக்கி முன்னின்ற ஏழினையும் ஏழுவிரல்பற்றிவாசிக்க.

முத்திரையென்று

ஏழுவிரலாவன : இடக்கையிற்பெருவிரலும் செதுவிரலுநீக்கி மற்றை முன்றுவிரலும் வலக்கையிற்பெருவிரலொழிந்த நான்குவிரலும் ஆகவேமும்;

¹ க்வித்தொகை, 60க.

² சீவகசிந்தாமணி, களவி - த. மேற்.

கள்.—ஆ ய் ச் சி ய ர் கு ர வை.

சுருள்

என்னை ? “வளைவாயருகொன்று வைத்து” என்றாராகலின்.

இவ்வேழு துளைகளிலும் இசைபிறக்குமாறு : ச ரி க ம ப த ரி என்னும் ஏழெழுத்தினும் பிறக்கும்;

என்னை? “சரி க மபதரி

சுத்தத் துளை” என்றாராகலின்.

எழிசையாவன : சட்சம், ரிபம், கார்தாரம், மத்திமம், பஞ்சமம், தைவதம், ரிபாதமெனவிவை. இவையிறந்து இவற்றுள்ளே பண்கள்பிறக்கும். இவற்றுட் கூறியவெல்லாமுணர்ந்து கருவியாதல் கொள்க. அவ்வாறு கொள்ளும்கால், கருவியென்பதனை இடுகுறியாகக்கோடுமோ காரணக்குறியாகக்கோடுமோவென்ற காரணக்குறியாகக்கோடும்; என்னைகாரணமென்ற

கஞ்சத்தாறு குமுதவழுவாக அணைசுபண்ணிச் செறித்தலின் யிற்பெனவும் கொன்றைப்பழத்தைத்துருவித் துளைத்து

ஆம்பற்குழலா
ஊதலிற்கொன்
றைக்குழலாயிற்பெனவும் முல்லைக்கொடியால் முப்புரியாகத்
தெற்றியவனைய வளைவாய்க்கட்செறித்தாதலின்
முல்லைக்குழலாயிற்பெனவுங் கொள்க.

தொழுனைத் துறைவனோடு.....பாடுகேம்யாம்

(இ - ள்.).....

க. இறுமென் சாயல்.....முகமென்கோயாம்

(இ - ள்.) கட்புலனாகநோக்குவார் மென்மையாகலின் இப்பொழுது இது மெனத்தற்கும் இடைதடங்கும்படி அசைபவளது துகிலை ஒளித்தானுடைய வடிவின்முகையே புகழக்கடவேமோ; அன்றி, அங்ஙனம் துகிலையொளித்தவன் அவள்துகிலின்முகைண்டு சோர்கின்மறுதனைக்கண்டு சோர்கின்ற நறியமெல்லிய சாயலையுடையாளது காமக்குறிப்பையுடைய முகத்தினமுகையே புகழக்கடவேமோ;

உ. வஞ்சஞ்

செய்தான்.....வடிவென்கோயாம்

(இ - ள்.) தொழுனையாற்றினுள் வஞ்சஞ்செய்தானுடைய

நெஞ்சத்தைக் கவர்த்தாளுடைய அழகையே புகழ்க்கடவேமோ ; அன்றி அங்ஙனம் தன்னெஞ்சத்தைக் கவர்த்தாளுடைய அழகையும் வளையையுமொளித்துக்கொண்டா னுடைய வடிவையே புகழ்க்கடவேமோ ;

ந. தையல் கலையும்.....வடிவென்கோயாம்

(இ - ள்.) கலையையென்றி வளையையுமிழந்தநானால் தன்கையிலேமறைந் தாளாகிய தையலுடைய முகத்தினழகையே புகழ்க்கடவேமோ ; அன்றி அங்ஙனம் கையிலே மறைந்தாளுடைய முகத்தின் மன்மையைக்கண்டு இரங்கி மயக் கதையுழந்தானுடைய வடிவையே புகழ்க்கடவேமோவென்றாரென்க.

இவை தூவைமுகிற் கூற்று.

ஒன்றன்பகுதி—(இ - ள்.) ஒற்றைத்தாளத்தின்கூறு.

இஅ

செய்யுள் சி ல ப் ப தி க ள்

சுதிர்ச்சி.....நரம்புளர்வார்

(இ - ள்.) பகற்கதிரைத் தன்கையாழியான்மறைத்த கடல்போலும் வன் னத்தையுடைய கண்ணன் இடப்பக்கத்துள்ளாள் ; மதியையொத்த திருமேனி யையுடைய அவன்றமைபன் வலப்பக்கத்துள்ளாள் ; கட்டவிழ்ந்த மலர்பொ ருந்திய கூந்தலையுடைய பிஞ்சை அவளுடைய தாளவொற்றறுப்பைப் புறங் காக்கின்றவர் முதியவேதத்தின் செங்கயென்னுமங்கத்தை ஆராயும் முத னரம்பை உருவிவாசிக்கும் நாரதனாரென்க.

செங்கயென்பது, இசை.

மயிலெருத்து.....நரம்புளர்வார்

(இ - ள்.) மயிலினது புறக்கழுத்தையொத்த திருமேனியையுடைய மாயவன் வலப்பக்கத்துள்ளான்; பயின்ற வெள்ளிய மலர்போலும் மேனியையுடைய அவன் தமையன் இடப்பக்கத்துள்ளான்; சிறுபுறமாகிய எருத்தங்கோட்டிய பின்னை. அவளுடைய தாளவறுதியைப் புறங்காக்கின்றவர் குயிலுவருட் செறிப்புணர்ந்திருக்கும் தாளவறுதியையுடைய நரம்பை உருவிவாசிக்கும் நாரதனூரென்க.

கொணையென்பது ஒற்றறுப்பு; அது முன்னர்க்குறினும்.

மாயவன்றன்.....குரவையோ தகவுடைத்தே

(இ - ள்.) மாயவன் தன் தமையனோடும் எழுதிய வளையைக் கையின்

கணுடைய பிஞ்ஞையோடும் கோவலருடைய சிறுமியர்களுடைய மணமாலைகள்

புறத்தேவீழ்ந்தசையக் கோத்த கைகளிலணிந்த வளைகளொலிக்கின்ற தாளத்

துக்கு ஒக்க மிதித்திட்டு அசோதைப்பிராட்டியார் தொழுதேத்தத் தவராபதியில் எருமன்றத்தே அன்றாடிய குரவைக்கூத்து மிகவும் பெருமையையுடைத்தா

யிருந்ததென மாதரிவியந்தாள்;

ஒடு இரண்டும் எண்ணெடு. சிறுமியர் - சிறுபெண்கள்; குடநாட்டு

வழக்கு. ஒ, வியப்பு.

எல்லாநாம்—(இ - ள்.) நாமெல்லாம்;

எல்லா-எடி, தோழியென்றுமாம்.

புள்ளூர் கடவுளை.....பாணியொன்றுற்று

(இ - ள்.) கருடப்புள்ளியூர்கின்ற கடவுளை மிகவும்போற்றுவேம்; இக்குரவையுள் உள்வரியாகிய ஒருபாட்டினனென்க.

க. கோவா மலையாரம்.....என்பரால்

(இ - ள்.) கோக்கப்படாத தன் பொதியின்மலையிலாரமும்

கோக்கப்பட்ட தன் கொற்கைக்கடலிலாரமும் இந்திரன்முனிந்து இட்ட
பூனாகிய சூரமும் இம்முன்று வகையாரமும் தென்னர்கோன்
மார்பிடத்தன் ; அந்நன்ம தேவர் கோனாரமீருகவுள்ளனபூண்டான்
யாவனென்னின், வளவிய துவாரையிடத்துப் பகத்திரைமேய்த்துக்
குருந்தையொசித்தானென்றுசொல்லுவர்

கோவா, கோத்த இரண்டும்வெளிப்படடை.

இதனை தாசதிகைபென்பர் வடதுலார்;

தாசதிகைபென்றும் வழங்கும்.

கள.—ஆ ய ச சீ ய ர் கு ர லை வ.

சுருதி

உ. பெர்ன்னிமயக் கோட்டு. . .. பொருபடைபா

னென்பரால்

(இ - ள்.) பொன்னுகிய இமயவரைக் கொடுமுடியிலே தன்புலியைப்
பொறித்த இப்பாணுள்ள மண்ணையெல்லாமாண்டவன் மதில்குழந்த புகாரில்
வாரும் வளவனாகிய வேந்தன் ; அவன் யாவனெனின், பொற்றிகிரியைத் தான்
பொருதற்குப் படையாகவுடைய மாணென்றுசொல்லுவர் ;

கூ. முந்ரீரி னுள்புக்கு..... கடைந்தா

னென்பரால்

(இ - ள்.) கடலினுள்புக்கு முவாத கடம்பைவெட்டினவன் வளவிய
வஞ்சி யில் வாரும் வேந்தனாகியசேரன் ; அவன் யாவனெனின்,
வரையென்றுசொல் லப்பட்ட தனது தோள்களையோச்சிக்
கடலைக்கடைந்த மாணென்றுசொல்லுவர்.

¹ முந்ரீர் - கடல் ; ஆகுபெயர் ; ஆற்றுநீர் ஊறுநீர் மேனீரென

இவை யென்பார்க்கு அற்றன்று ; ஆற்றுநீர் மேனீராகலானும் இவ்விரண்டிமில்வழி ஊற்றுநீரும் இன்றாமாதலானும் இவற்றை முந்நீரென்றல் பொருந்தியதன்று ; முநியநீரெனின், ¹ “நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றும்” என்பதனால் அதுவும் மேனீரின் அமையாமையின் ஆகாது ; ஆனால் முந்நீர்க்குப் பொருள் யாதோவெனின், முச்செய்கையைபுடையநீர் முந்நீரென்பது ; முச்செய்கையாவன மண்ணைப்படைத்தலும் மண்ணையழித்தலும் மண்ணைக்காத்தலுமாம்.

மூவாக்கடம்பு
போலநின்றகடம்பு.

வஞ்சத்தால் நிற்கின்றதாகலின், மூப்பின் ஒருநாள் மூவா, மூத்தவென்னும் பெயரெச்சத்தெதிர்மறை.

இவைமூன்றும் பூவைநீல.

இவற்றுட் சேரனை முற்கூறுது பாண்டியனை

முற்கூறியதென்னையெனின், இது மதுரைக்காண்டமாதலானும் இக் கட்டியெந்நேயதவ் விழைவுவெறுப் பற்ற சேரமுனியாதலானும் ² ‘முடிசெழு வேந்தர் மூவர்க்கு முரியது’ எனச் சாத்தீர் கூறினமையானுமென்க.

இவை உளவீவாழ்த்து.

க. வடவரையை மத்தாக்கி. மாயமோ

மருட்கைத்தே

(இ - ன்.) கடல்வண்ணனே ! கமலவுந்தியாய் ! நீ முன்பு ஒருநாள் வடவரையை மத்தாகநாட்டி வாசுகியென்னும்பாம்பைக் கடைகயிருகப்பூட்டிப் பாற்கடலினடுவைக் கலக்குவித்தாய் ; அங்நனம் கடலைக்கலக்கியுநின்கைகள்

அசோதைப்பிராட்டியாருடைய கடைகயிற்றாலேகட்டுண்டகை; இஃது
மாயமோ; மிகவும் மருட்கையைபுடைத்தாயிராநின்றதென்றொன்க.

௧௬

¹ "முத்தீர்விழலின்" (புறநா. கூ.) என்பதன் வீசெடவுரையையும், "முத்தீர்
தாப்பன்" (பெரும்பாண். சசக) என்பதனுரையையும், "முத்தீர்ப்பிறந்த
(சீவக. இ.) என்பதன் வீசெடவுரையையும் பார்க்க.

² திருக்குமர், கள. ³ சிலப்பதிகாரம், பதினம், கக.

சிலப்பதிகாரம்

கடல்வண்ணன், அன்மைவிளி; ¹ 'அன்மைச் சொல்லே
என்பதனால். இது மேலுங்கொன்க.'

யிறற்கையாரும்"

உ. அறுபொரு ளிவனென்றே.....மருட்கைத்தே
(இ - ன்.) மாலையாய்! ஐயமற்றபொருள் இவனென்றேகொண்டு
அமரர் திரனெல்லாம் உன்னைத் தொழுதேத்தாசிற்கவும், நீ மிக்க
பசியொன்றுமின்றியே உலகடங்கலுமுண்டாய்; அங்ஙன முண்டவாய்
களவிடத்தே உறிவெண்
னெயைப் பெரும்பசியாலே உண்டவாய்; இஃது ஒருமாயமோ?
மருட்கையைபுடைத்தாயிராநின்றதென்றொன்க.

எங்கட்கு

அதுபொருள் - அற்றபொருள்; வினைத்தொகை; ஐயமற்றபொருளென் னுயிற்று. இனி அதுபொருள் - தீர்த்தபொருளென்றுமாம்; "அற்றகாரியம்" என்னுற்போல. இனி அதுபொருள் - அதுவகைச்சமயத்தாரும் துணிந்த பொருளென்றுமாம்.

௩. திரண்டமரர்.....மருட்கைத்தே
(இ - ள்.) திருமாலே! அட்டாய்! அமரர் திரண்டு வத்தாநிற்கும் நினது செங்கமலம்போலும் இரண்டடியாலே மூன்றுலகமும் இருணீக்கடந்தாய்; அங்ஙனம் இருணீக்கடந்தவடி பஞ்சபாண்டவர்க்குப் பின்பு தாதாகடந்தவடி; இஃது ஒருமாயமோ; எங்கட்கு ரென்க.

மருட்கையையுடைத்தாயிராரின் மதென்று

அமரர்திரண்டெனமாறுக. மடங்கல் - நரசிங்கம். மாறு - பகை.

இவை மூன்றும் முன்னிலைப்பாவல்.

௧. மூவுலகு மீரடியான்.....செவியே

(இ - ள்.) இரண்டடிக்குக்குறைபடும்படி மூவுலகையும் முடியத்தாவிய

சேவடி சிவக்கும்படி தம்பியோடுங்கூட வனத்தின் கட்போந்து சோவென்னும்

அரணமும் அவ்வரணத்துள்ளாரும் போரின் கண்டொலைந்துமடியவும் அதுவேயு

மன்றிப் பழைய இலங்கையையும் காவலழித்த சேவகனுடைய புகழைக்கேளாத

செவியும் சில செவியே; அத்திருமாலுடைய புகழைக்கேளாத செவியும் சில

செவியேதாமென்றாரென் க:

உம்மை, எச்சவும்மை. செவியென்ன செவியென்றார்; மண்ணினும் மரத் தினும் கல்லினும் செவியுண்டாகலின். போந்து மடியக்கட்டித்த சேவக னென்க. ஏகாரம், ஈண்டுப் பிரிநிலை. செவியுஞ்செவியேயென்ற பாடமாயின், செவியுமென்னுமும்மை இழிவுசிறப்பு.

உ. பெரியவனை மாயவனை.....கண்ணே

(இ - ள்.) எல்லாத் தேவரினும் பெரியவனை மாயங்களைவல்லவனைப் பெரிய உலகனைத்தையும் விரித்தென்ற கமலவுந்தியையுடைய விண்ணவனைக் கண்முதல்

1 தொல்காப்பியம், பதிமரபு, கு. 40.

கள.—சூரியர்குரவை.

சூனக

கவிவாயிருகவுள்ளவெல்லாம் செய்ய கரியவனைக் காணப்பெறுதல்கள் என்னகண்களோ; அங்ஙனம் காணுங்கால் இமையாதுகாண்டலின்றி இடையே இமைத்துக்காண்பார்கண்கள் என்னகண்களோவென்றாரென்க.

விரிகமலம், வினைத்தொகை. செய்ய கரியவனென்பது வீரோதமேகனு மலங்காரம். என்னகண்களென்றதற்கு முன்னர்க்குறியவார்த்தை; பீலிக் கண்ணுமுண்டாகலின். இனி இமைத்துக்காண்பார் கண்ணென்றது மக்கள் கண்ணையெனினுமமையும்.

ந. மடந்தாழு நெஞ்சத்து.....நாவென்னநாவே

(இ-ள்.) மடந்தங்கிய ரெஞ்சத்தையுடைய கஞ்சனார்செய்த வஞ்சங்களைக் கடந்தவனைத் திசைநான்றினுமுள்ள தேவர்கள்போற்ற ஆரணம்தொடர்ந்த முழங்கப் பஞ்சவர்க்காக னுற்றுவர்பால் னுதுநடந்தவனை ஏத்தாத நா என்ன நாவோ; நாராயணுவென்றுகூறாத நாவென்ன நாவோதானென்றாரென்க.

மடமை - அறிவின்மை. தாழ்தல் - தங்குதல். கஞ்சனார், பான்மயக்கம். என்ன நாவோவென்றதுமது; சிற்சைநாக் செறவின் கடலின்.

கலப்பைநா இவையுழன்

இவை ழன்றும் பட்டிக்கைப்பரவல்.

என்றியாங்கோத்த.....கடிப்பிசுமுரசே.

(இ-ள்.) என்றுகொண்டு நாம்தொடுத்த குரவைக்கத்தினுள் நாம் ஏத்தியதெய்வம் நம் ஆவிடத்துத் தலைப்பட்டிணிகளைத் தீர்ப்பதாக; கொற்றத்தையுடைய இடியைப்படையாகவுடைய இந்திரனுடைய முடியிடத்தையுடைத்த தொடிபொருந்திய தோளையுடைய தென்னனுடைய கடிப்பானெறியுமுரசம் வேந்தர்மருள எந்நாளும் மாற்றாராவென்று முழங்குவதாகவெனச்சொல்லி வாழ்த்திக் குரவை நாடகத்தை ஆடிமுடித்தாரென்க.

இது கூத்தாற்றெற்றபெயர்.

கள.—ஆய்ச்சியர்குரவை முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது

து ன் ப ம ர வஸ.

ஆங்கு,

ஆயர் முதமக் *ளாடிய சாயலாள்

பூவும் புகையும் † புனைசாந்துங் கண்ணியு

நீடுநீர் வையை நெடுமா ‡ லடியேத்தத்

௫. தூவித் துறைபடியப் போயினான் மேவிக்

குரவை முடிவிலோ ஞராவங் கேட்டு

விரைவொடு வந்தா னுள்ள

அவடான்,

சொல்லாடாள் சொல்லாடா நின்றாள்

கடு. சொல்லாடுஞ் சொல்லாடுந் தான்

நங்கைக்குச்

§ எல்லாவோ,

‘காதலற் காண்கிலேன் கலங்கினோய் கைம்மிரு

முதுலை தோற்க வுயிர்க்குமென் னெஞ்சன்றே

க. ஆங்கு - அவ்விடத்து.

உ. ஆயர் முதுமகள் - மாதரி. ஆடிய - அசைந்த. சாயலான் -

ஐயை.

ச. நீடுநீர்வையைக்கண்ணே. நெடுமாட் - ஸ்ரீ

இருந்தவளழையார்.

க - டு. பூமுதலாயினவற்றைத் தூவி. துறைபடிய - தீர்த்தமாட;

துறை படிதல் - பஸியிடுதல்.

எ. வந்தாளென்றது ஐயையை; வேறொருத்தியென் றுங்கு றுவர்.

க. சொல்லாடாமல்நின்றான், அந்தக்கண்ணிக்கு.

க. சொல்லாடும் - சொல்லுதலைச்செய்யும். தான் -
அந்நிலைதான். க - க. அன்றிச் சொல்லாடாளாய்நின்ற அந்த
தான் சொல்லாடுமென்றுமாம்.
நங்கைக்குக் கண்ணி
கக. எல்லா - தோழி.....

1 "காதலர்ப் பிரித்த மாதர் நோதக, பூதலைக்குருகி துயிர்த்தன ரொடுங்கி"
"காதலந் தெடுத்த நோபொ றெய்களன், தாதலைக்குருகி துயிர்த்தன ருயிர்த்த"
(செய், ச: ௮ - க; ௨௨: கடுக - ௨); "காதலர்.....பொத்தி, பூதலைக்குருகி
துயிர்த்தகத் தடங்காது", "செய்கன் சிலத்த நெஞ்சபுகை புயிர்த்த", "வருளினஞ்
சாத்தி நெஞ்சபுகை புயிர்த்த" மணி. ௨: ௪௨ - க; ௮: ௮; ௧௮: ௧௭.
(பி - ம) * 'ஆட்டிய' † 'புலர்' ‡ 'அடியெத்தித்'
கானோன் கைக்குநோய்கைப்பிகழ்தலை

§ 'எல்லா, காதலர்' க.அ. - து ன் ப ம ா லை.

சகக

கடு.

பூதலைத் தோற்க வுயிர்க்குமென் னெஞ்சாநி
னெதிலார் சொன்ன தெவன் * வாழி யோதோழி

நன்பகற் போதே † நடுக்குநோய் கைம்மிரு
மன்பனைக் காணு தலவுமென் னெஞ்சன்றே

யன்பனைக் காணு தலவுமென் னெஞ்சாயின்
மன்பதை சொன்ன தெவன்வாழி யோதோழி

உ௦. தஞ்சமோ தோழி தலைவன் வரக்காணென்
வஞ்சமோ வுண்டு மயங்குமென் னெஞ்சுன்றே
வஞ்சமோ வுண்டு மயங்குமென் னெஞ்சாயி
† நெஞ்சலார் சொன்ன தெவன்வாழி யோதோழி
1 சொன்னது :—

உ௧. அரைசுறை கோயி லணியார் னெகிழங்
கரையாமல் வாங்கிய கள்வனு மென்றே
கரையாமல் வாங்கிய கள்வனு மென்றே
குரைசுழன் மாக்கள் கொலைகுறித் தனரே
‡ எனக்கேட்டு,

௩௦. பொங்கி யெழுந்தாள் விழுந்தாள் பொழிகதிர்த்
திங்கள் முகிலோடுஞ் சேணிலங் கொண்டெனச்
செங்கண் சிவப்ப வழுதாடன் || கேள்வனை
யெங்குண வென்னு வினைந்தேங்கி மாழ்குவாள்

௧௩. ஏதிலார்சொன்னது யாதென்று ஐயற்றான் ;

ஏதிலாரென்றது மறை

யச்சொன்னவர்களை; ஏதிலார்-நகரி லுள்ளாருமாம்; தோழியென்றது,
ஐயையை.

௨௦. (111) தஞ்சமோகாணென் — வேறுதுணைகாண்கின்றிலேன்.

௨௧. வஞ்சமோவுண்டு - இருத்திரிமமான தொன்றுண்டு.

நெஞ்சமயங்கும், முற்று.

௨௨. ஆயின் - ஆதலால்.

உக. எஞ்சலார் - அயலார். சலனென்றான், வருபாட்டைப்பற்றி.
 உச. சொன்னது - அவர்கள் சொன்னபடி.
 உரு. நெடுகிழம் - சிலம்பு. உசு. கரையாமல் - ஓசைப்படாமல்.
 உஅ. கொலைகுறித்தனரென்றான், ஐயை.

கக. திங்கள் முகிலோடு நிலக்கொண்டாற்போல

கக. (பா) எங்கனாய் - எங்குற்றாய். மாழ்குதல் - மயங்குதல்.

¹ உச - கக: இவை தனிச்சொற்பெற்றத் தனியேவந்த
 கொச்சகவொருபொ கிற்று மிகுந்தோர்; தொல், செய், கு. கசக - த.
 (பி - ம்) * 'வாழிதோழி' † 'தமிழ்குதோய் கவுரிவண்பனை' ‡
 'எஞ்சிலார் சொன்னதெவண்வாழிதோழி' § 'எனப் பொங்கி' ||
 கோவுணி' ~~கொவுணி~~ சிலப்பதிகாரம்

இன்புறு தங்கணவ ரிடரெரி யகழுங்கத்

கூடு. துன்புறு வனனோற்றுத் துயருறு

மகளிரைப்போன்

மன்பதை யலர் துற்ற மன்னவன் நவறிழைப்ப
 வன்பனை யிழந்தேன்பா னவலங்கொண்

டழிவலோ

நறைமலி வியன்மார்பி னண்பனை யிழந்தேங்கித்
 துறை * பல திறமுங்கித் துயருறு

மகளிரைப்போன்
 சூடு.

மறனெடு திரியுங்கோன் மன்னவன் றவறிழைப்ப
வறனெனு மடவோயா னவலங்கொண் டழிவலோ

தம்முறு பெருங்கணவன் ¹ றழலெரி யகமுழ்கக்
கைம்மைகூர் துறைமுழ்குங் கவலைய

மகளிர்ரப்போற்

செம்மையி னிகந்தகோற் றென்னவன்

றவறிழைப்ப

சுரு. இம்மையு மிசையொரீஇ யினைந்தேங்கி யழிவலோ

காணிகா,

¹ வாய்வதின் வந்த குரவையின் வந்தீண்டு

² மாய மடமகளி ரெல்லீருங் கேட்டயி

னாய மடமகளி ரெல்லீருங் கேட்டைக்க

ருப. பாய்திரை வேலிப் படுபொரு ணீயறிதி

காய்கதீர்ச் செல்வனே கள்வனோ வென்கணவன்

கள்வனோ வல்லன் கருங்கயற்கண் மாதரா

யொள்ளொரி யுண்ணுமீவ் லுரென்ற தொருகுரல்.

சுசு. இடரெரி - இடர்செய்யெரி.

சக. அறனென்றது, தருமதேவதையை.

சக. கைம்மையொழுக்கத்தினையுடைய நோன்பு.

சரு. இம்மையுமென்றது, பரலோகத்தையுங்கருதி.

சக. (பா) காணிகா காணிகா: இகவென்பது நறுதிரிந்தது;

இரண்டும் விரைவின் கண்வந்தன.

சுள. வாய்வதின்வந்தகுரவை - புத்திபூருவமாக எடுத்தகுரவை.

சுக. (பா) கேட்டைக்க கேட்டைக்க - கேட்க கேட்க;

இரட்டித்தார், எல்லாரும் கேட்டற்கு

இரு. ஊருண்ணுமென்றது, முற்று. ஒருகுரல் - அசிரி.

1 சா - இக. ஐத்தடியின்மேல் ஈடியிக்கு வந்த ஒருபோகிற்கு இதனைமேல்
கேள் எட்டினர்; தொல். செய். கு. கசக. ந.

(பி.ய்) * 'பலதொழும்' † 'தழுவெரியிட' ‡ 'ஆயர்மட

கடி—துன் பமாலை.

சுகரு

ஆங்கு—(இ. ள்.) அவ்விடத்து,

ஆயர் முதுமகள்.....வந்தாளானள்

(இ. ள்.) மாதரி, இங்ஙனம் அவராடிய குரவைமுடிந்தவனவிலே 'ஒழுக்க
குத நீரையுடைய வையையாற்றின்கரையிடத்து நெடுமாலடியைப் பூமுதலிய
வற்றைத்தாவி எடுத்துதற்கு நீராடப்போயினாளுக; சாயலான் வேறொருத்தி
உண்ணகரத்துப் பிறந்ததொரு வார்த்தைகேட்டுச் சென்றிருந்து கூறுதற்கு
விரைவோடுவந்தாளானளென்க.

ஆடிய சாயலானெனச் சேர்த்து அசைந்த சாயலானென்பாருமுளர். புனை
சாந்து - மெய்ச்சாந்து. நெடுமால் - அந்தரவானத்தெம்பெருமான். துறை
படிதல் - நீராடுதல்; அக்காலவழக்கு. முதுமகள் போயினாளுடைய
சாயலான்

அரவங்கேட்டு வந்து அவ்விடத்து நின்றாளுளளென
ஐயைமேலேற்றவாரு முளர். போயினாளுக்கேட்டு வந்தாளானளெனப்
பொருண்மைகூட்டலாக்கி மாதரி மேலேற்றவமொன்று. இது

புறஞ்சேரியாதலின், ஊராவ மென்றார்.

அவடான்—(இ - ள்.) அங்ஙனம்

விரைவொடுவந்துநின்றவடான்,

சொல்லாடான்.....சொல்லாடுந்தான்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கேட்டுவந்து கண்ணிக்குத்

தன்வாக்காற்சொல்லா ளாய்க் குரவைமுடித்து நீராடிவந்து நின்ற ஆயர்மகளிர்க்கு மறையிற்கூறி அவரோடுதானும் விம்முற்று நின்றவன் அவளழகும் இளமையும் தனிமையுங் கண்டு ஆற்றாளாய் நெஞ்சழிந்து சொல்ல நாவெழுத்துதான் நிற்குமென்க.

இனி வாக்காற்சொல்லாதவன் தன் மெய்ப்பாட்டாற் சொல்லுமென்று மாம். இனி அங்ஙனம் நின்றாளாகிய அந்நங்கைக்குக் கண்ணி தான்சொல்லாடு மெனினுமமையும். அது போத்குறுகின்றார் :—

எல்லாவோ—(இ - ள்.) உட; ஓ, இரக்கக்குறிப்பு.

காதலற் காண்கிலேன்.....வாழியோதோழி

(இ - ள்.) தோழி, என்காதலனை வரக்காண்கின்றிலேன் ;

அங்ஙனங்காண மையின் நெஞ்சுகலங்கி நோய் கைம்மிகாரின்றது ; அதுவேயுமன்றி உலையி லுாதுந்தருத்திமுக்கும் தோற்கும்படி மூச்சும் அழலெழுவயிராரின்றன ; இவை இங்ஙனமாகாநிற்குமாயின் என்னேநோக்கி இவ்வாய்ச்சியர் குறிப்பாற்குறுகின் றது யாதோவென்றறிகின்றிலேனென இரங்கிக்கூறினாளுன்க.

அன் தேயென்பது, அசை. ஏதிலாரென்றாள் ;

சொன் னவளையும் கேட் கின்றாரையும். வாழி, இடைச்சொல். ஓவென்பது , இரக்க குறிப்பு. இவை மேலுங்கொள்க. நெஞ்சு கலங்கிக் கைமிகும் உயிர்க்குமென்க. சொன்ன தெவனெ ன்று அறிதியோவென் னும் வினாப்பொருண்மைதோன்ற உரைப்பினு மமையும்.

சுருக

சிலப்பதிகாரம்

நன்பகற்போதே.....தோழி

(இ - ள்.) தோழி நன்பகற்பொழுதின் கண்ணே

நடுக்கமுறுவிக்குநோய்

ஒருகாற்கொருகாற் கைம்மிகாசின்றது; அதுவேயுமன்றி என்னுள் அன்புசெய்
யப்பட்டாணையும் வரக்காண்கின் றிலேனாகலால் என்னெஞ்சு வருந்தாநின்றது;

இவை யிங்ஙனமாகாநிற்குமாயின் குறிப்பால்

இம்மகனிர்பலரும்

யாதோவென்றதிகின்றிலேன்னெ ள்ருளென்க.

கூறுகின்றது

கோவலன் போனபோதே தன் னெஞ்சு கலங்குதலால்
யென்றான்.

நன்பகற்போதே

தஞ்சமோதோழி \.....வாழியோதோழி

(இ - ள்.) தோழி, இவ்வயலார்சொல்லுகின்றமன்ற எனிதன்று; அதற்
கேற்ப என்றலேவனையும் வரக்காண்கின்றிலேனாகலின், என்னை வஞ்சித்ததொன்
றுண்டு; அதுவேயுமன்றி என்னெஞ்சுமயங்காநின்றது; இவை இங்ஙனமாகா
நிற்குமாயின், குறிப்பால் இவா்சொல்லுகின்றது யாதோவென்றதிகின்றிலே
ன்னெ ள்ருளென்க.

றிய

இனி, தோழி, எனக்கு இனி என்னதஞ்சமுண்டென அழகையிற்றேன்
மருட்கையென்னும் மெய்ப்பாடாகியுமையும்; தஞ்சமாயல்வென்
பதுபோல நின்றது. தோழியென்றது - ஐயையை.

சொன்னது—(இ - ள்.) அவள்சொன்னபடி;

அரசுறைகோயில்.....கொலைகுறித்தனரே

(இ - ள்.) இங்ஙனம்; இவளிரங்காநிற்க ஊரரவங்கேட்டு

விரைவொடுவந்தது

சொல்லாடாளாய்ச் சொல்லாடுகின்றவன் அரசன்விரும்பியுறையும் அந்தப்
புரத்திலிருக்கும் அழகுநிறைந்தசிலம்பை வருந்தாமல் தனக்கைத்தாக்கிக்
கொண்ட கள்வனிலையையாமென்று ஒலிக்கும் வீரக்கழலையுடைய வேற்காரர்
இவனைக் கொலைசெய்தலைக்குறித்தனரென்றோளென்க.

கொன்றார்களெனின், இவளுயிர்க்கு இறுதியிக்குமெனக்கருதிப் பரியா
யத்திற்குறிஞளாம். என்றேயென்ற ஏகாரமிரண்டினும் பிறந்த தேற்றத்தைப்
பிரிநிலையால் எதிர்மறைத்துக்கூறினான். இதனை ஐயைகூறமென்பாருமுளர்.
அரசன் கோயிலென்னுது 'உறைகோயில்' என்றமையான் அந்தப்புரமாயிற்று.
கரைதல் - ஓசைப்படுதலுமாம்; அவகாசித்தலுமாம்.

எனக்கேட்டு—(இ - ள்.) என்று அவள்சொல்லக்கேட்டு,

பொங்கி யெழுந்தாள்... .. மாழ்குவாள்

(இ - ள்.) தனது ஆற்றாமையான் வசமழிந்து

நிலத்தினின்றுமெழுந்து மறித்தாம் விழுந்துகிடக்கின்றவன்
எங்ஙனம்வீழ்ந்துகிடந்தாளெனின், கதிரை யுடைய நிங்கள், பொழியக்
கால்கொண்டிவீழ்ந்த புயலோடு பெரியநிலத்தில் வீழ்தலைக்கொண்ட
தெனவிழுந்தாள்; விழுந்தவள் தன்கணவன் முன்னர் வரு கென
ப்பொருந்துதலாற் செவ்வரிபாய்ந்தகண் கலங்கிச்சிவக்கும்படி
கையால்

க அ. — து ன் ப ம ா லை.

ககௌ

மோதிக்கொண்டமுதாள் ; பின்பு தன்கொழுநனை நீ
எவ்விடத்தாய்தானென்றா

வருந்திப் பொருமி மயங்கி யாயுந்தோன்றுவென்று அழுதாளென்க.

முகத்திற்கும் குலைந்தகுழலுக்கும் திங்களும் புயலுமுவமை.

எழுந்தன

ளாய விழுந்தவன் மாழ்குவாளாய அழுதாளெனக. ஆண்டுக் "கண்ணகிருங்
கண்" என்றவர் ஈண்டுச் "செங்கண்" என்றார், காலையில் தலையளியாற்பிறந்த
செவ்விதோன்ற ஆஅ, இரக்கக்குறிப்பு

இனி மாழ்குவாள் எழுந்தாள் கொண்டென விழுந்தாள்; விழுந்தவன்
செங்கண்சிவப்புத் தனகேள்வனை எவ்விடத்தாயோடு ஆஅவென அழுதா
ளெனவுமாம்.

இன்புறு தங்கணவர்.....கொண்டழிவலோ

(இ - ள்.) அங்ஙனம் மருண்டழகவன், தம்மோடின்புற்ற

தங்கணவர்

இடரைச்செய்யும் எரியின்கண்முழ்க அவரோடு அதனிடமுழ்காத தன்ப
முறுந்தனமைபவாகிய கைம்மமேநான்னைபேரோற்று இடர்ப்படும் * உயவத்
பெண்டுகரைப்போல மககட்பரப்பினுள்ளோரெல்லாம் தனனைப்பழிந்துற்றும்படி
பாண்டியன் தவறறைச்செய்ய அன்புபெயிழந்தேனாகிய யான் இருந்தழுவான்
ஒருத்தியோவென்று தெளிந்திரங்கினுனென்க.

தன்புறுவனவென்றா; * "வெள்ளெட் சார்தொடு புனிப்பெய தட்ட,
வேளை வெந்தை வல்சி யாகப, பாறபெய பள்ளிப் பாயின்று வதியும்" என்ப
தனை இது || நூல்

நறைமலிகொண்டழிவலோ

(இ - ள்.) நகைமிக்க அகன்ற மாபிணையுடைய தம் நண்பன்
 நெருப்பின மூழ்க அவனையிழந்த ஏங்கி நீர்த்துறைகள் பலவற்றுள்ளும்
 தாங்குளிர்ப்புக் காடித் தாயாமுறறிருந்தமூல உயவன மகளிரைப்போல,
 மறத்தொழிபொருந்தி அறத்திறிரியுஞ் செங்கோலையுடைய பாண்டியன்
 தவறறைச்செய்யப் பார்த் திருந்த அறக்கடவுளென் னினற
 அறிவற்றோய ! யான் அங்ஙனம் வருத்த முற்றிருந்த
 இரவுகுவாளொருத்தியோ ; கூறெனறாளென்க

மூழ்குதல் - அழுக்கறக் குளிரக் குளித்தல்.
 அறனெ னுமடவோயென்றான்; உன்னை நீத்துப் பகையாகிய
 மறனொழிதிரியக்கண்டும் ஆண்டுநின்றாயெனப் புலந்த.

தம்முறு பெருங்கணவன். இணைந்தேங்கி
 யழிவலோ

(இ - ள்) தம்மோடொத்த அன்பையுடைய
 தலைமைபொருந்தியகணவன்
 அழுவும்
 கைம்மை

எரியிடத்தேமூழ்கத் தாம் அவனோடு அவ்வெரியிடத்தே மூழ்காது
 நோன்புமிகும் நீர்த்துறைகளிலே குளிரமூழ்கும் உயவறபெண்டிரைப்

¹ சிலப்பதிகாரம், இ : உகஎ.

² உயவற்பெண்டிர் - வருத்துதலையுடைய மகளிர் ;

³ 'உயவற்பெண்டிர்மேல்வேம்' புறநா. உசக.

⁴ புறநா. உசக.

சுகுஅ சிலப்பதிகாரம்

போல், செம்மையினின் றுநீங்கின கோலையுடைய தென்னவன்
தவற்றைச் செய்ய இப்பிறப்பின்கண்ணும் இப்பெயர்படைத்து
னொருத்தியோயானென்றானென்க.

மிகவருந்தி இங்கிருந்து அழுவா

இம்மையுமென்றது, பரலோகத்தையுநீண்டது. ஆவது.
இம்மையிற் புகழையும் மறுமையிற் புண்ணியத்தையும் விட்டென்றபடி.
காணிகா—(இ - ள்.) காண்பாயாக;

இகவென்னுமுன்னிலைபகை இகாவென ஈறுதிரிந்து
காண்பாயாக வென்பதாயிற்று.

வாய்வதின் வந்த.....இவ்வூரென்ற தொருகுரல்
(இ - ள்.) வாய்ப்புடைத்தாகிய உற்பாதசாந்திப்பொருத்தி ஆடிய
இக்குரலையுள் வந்துதிர்ந்த ஆயருடைய மகளிர்
நீரெல்லீருங்கேண்மின் : அங்ஙன மாகிய மகளிரெல்லீரும் கேட்பீராக;
பரந்த திரையையுடைய கடல்குழந்த இவ்வூலிலுண்டான பொருளில்
நீயறியாதபொருளில்லை, ஆதலாற் கதிர்ச்செல் வனே, நீயறிய
என்கணவன் கள்வனோவென்றானாக, அவன் அசரீரியாய்சின்று
கூறுகின்றவன், நின்கணவனோ கள்வனென்க, அவனைக்
கள்வனென்ற இவ் வூரை மாதராய், எரியுண்ணுங்காணென்றானென்க.

கேட்டமியின் - கேண்மின் ; ஒருசொல். கேட்டடைக்க -
கேட்டையென்னும்

வினையசைச்சொல், உடனடிக்கிவரற்பாலது கேட்டமியென்பதனோடு மொழி
யிடையடிக்காகி ஈற்றுவியங்கோட்பொருண்மைபாற் கேட்கவென்னும்பொருட்
டாயிற்று. பாந்திரை-பரந்ததிரை. படுதல் - உண்டாகுதல். ஓகாரம், பிரிநிலை.
ஒன்னெரி - நின்ஏவல்கேட்டுமெரி. இவ்வூர் - இதுசொன்ன இவ்வூர்.

இனி ஒகாரத்தை இரக்கக்குறிப்பெனினுமையும்கூறும்.
உன்னுமிய்வூர் - இவ்வூரையுண்ணும்; முற்றும்மை.

இது, மயங்கிசைக் கேட்குநகல்நிலை.

க ௮.—துன்பமாலே முற்றிற்று.

பரிமேலழகர், தச்சொர்க்கினியர் கொள்கையும் இதவே; பரி. ௧௧; கவி. ௧௦௦.

பத்தொன்பதாவது ஊ ர் சூ ழ் வ ரி.

என்றனன் வெய்யோ நிலங்கிர் வளைத்தோளி
நின்றில ணின்ற சிலம்பொன்று கையேந்தி
முறையி லரசன்ற னூரிருந்து வாழு

* நிறையுடைப் பத்தினிப் பெண்டிர்கா ளீதொன்று

௫. பட்டேன் படாத துயரம் படுதாலே

யுற்றே னுருத துறுவனே யீதொன்று

† கள்வனோ வல்லன் கணவனென் காற்சிலம்பு

கொள்ளும் ‡ விலப்பொருட்டாற் கொன்றோ

யீதொன்று

மாதர்த் தகைய மடவார்கண் முன்னரே

௬. காதற் கணவனைக் காண்பனே யீதொன்று

காதற் கணவனைக் கண்டா லவன்வாயிற்

தீதறு நல்லுரை † கேட்பனே யீதொன்று

தீதறு நல்லுரை ‡ கேளா § தொழிவேனே

னோதக்க செய்தாளென் றெள்ள || விதுவொன்றென்

உ. நின்றசிலம்பு - மறறைச்சிலம்பு; மறறைச்சிலம்பைப்
நின்றிலொளக

கையிலேந்தி

(ந). ஒருவர்ப்படாத துயரம் யானபட்டேன். படுகாலை -

அந்திப்பொழுது.

அ. ஒருவருறு கதுற்றேன்; காணுறக்கடவேனோ. சுதொன்று -

இஃது ஓரநி யாயம்.

[ஆதித்தையஞ்சான் முகாட்டி இவன தீதிலனென்னும்
நலவார்த்தை கேட்டேனென்றமையால், அநியாயஞ்செய்தார்களென்று
றிற்று;]

எல்லோர்க்கும் தோற்

அ. விலைப்பொருட்டால் - விலைகொடாமைக்காக.

கஉ - ச. தீதிலனென்னும்

பின்பு நோதக்கசெயதாளென்று

நலவார்த்தை கேட்பேன்; கேட்டிலேனாகில்,

இகழ்க. எள்ளல், ¹ “பயனில்சொற் பாரா
ட்டி வாண மகனெனன், மக்கட் பதடி யெனல்”

என்பதுபோலக்கொள்க.

¹ “கவனோ...சுதொன்று: என்றதும் இதுவென்னும் சுட்டுமுதல் உதாரணத்தின், அது செய்புனதத்துப் புறனடைபான்முடியும்” என்றார்; தொல். உயிர்மயங்கு. கு. கஉ - த; இ. வி. கு. அற. ² திருக்குறள், ௧௯௯.

(பி - ம.) * ‘நிறைவுடை’ †

காதற்கணவனைக் கண்டாலவன் ‡
மொய்வொன்றென்று

'வினப்பொருட்டாற் கொள்ளுனே பீதொன்று,
'கேட்பெனே' & 'ஒழிவனேஞேதக்க' || 'நித

சுள

சிலப்பதிகாரம்

- கடு. 'தல்லவாற் றுற்று தழுவானாக் கண்டேங்கி
மல்லன் மதுரையா ரெல்லாருந் தாமயங்கிக்
கணியாத துன்பழிக் காரிகைக்குக் காட்டி
வணியாத செங்கோல் வணந்த திதுவென்கொன்
* மன்னவர் மன்னன் மதிக்குடை வாள்வேந்தன்
உரு. நென்னவன் கொற்றஞ் சிதைந்த திதுவென்கொன்
'மண் + குளிரச் செய்யு மறவே னெடுத்தகை
தன்குடை வெம்மை + விளைத்த திதுவென்கொல்
செம்பொற் சிலம்பொன்று கையேந்தி

நம்பொருட்டால்

வம்பப் பெருந்தெய்வம் வந்த திதுவென்கொ

- உரு. லையரி & யுண்கணமு தேங்கி யாற்றுவா
பெய்வமுற்றுள் போலுந் தகைய ளிதுவென்கொ
லென்பன சொல்லி யினைந்தேங்கி யாற்றவும்
'வன்பழி துற்றுங் குடிபதே மாமதுரைக்

(கசு) மதுரையா ரெல்லாரும் (கஅ) வணியாத
வென்கொலென்றார்; ஆதித்தனையும் சான்று காட்டி
என்னென்னலென்றமையால்

செங்கோல் வளைந்ததிது
(கச) நோதக்க செய்தா

உக நம்பொருட்டால் -

இவளுடைய பிரகடத்தால்.

நம்மைக்கெடுத்ததன்பொருட்டால்; ஆவது, இனி
மதுரையிலுள்ளாரும் கெட்புகுந்ததென்று

தோன்றிற்றும்

உக தெய்வமுற்றாள் - தெய்வத்தன்மையுற்றாள்;

தெய்வமேறினாளென்று
மாம.

உஎ. என்பனசொல்லி - இன்னசொல்லி.

என்றதனால், (கசு) மதுரையாரெல்லாரும் மயங்கிச் (உஎ)
இளைந்த ஏங்கி மிகவும்.

சொல்லி

உஎ - அ. (பா) மிகவும் மன்னவளைப் பழிதாற்றுங்குடியது

மதுரையென முற்றுவிக்க.

¹ கடு - க: திருக்குறளின் உசடு, ககடு, கிடு - ஆம்பாடல்களால்
பொருள் ஆராய்க.

இவ்வழகனின்

² உக - உ: இவ்வழகனன்பொருள் "மன்னுநீர் கொள்ளக் காக்கு மரபொழிந்
தரசர் தங்கள், வின்குநீர் கொள்ள வோங்கும் வெண்குடை வெதுப்பு மாயிற், கன்
குநீர் கொள்ளப் பூக்குங் கடிவயத் தடமும் காவுந், தன்னுநீர் கொள்ளுமேறுந் தான்
மிக வெதுப்பு மன்றே" (குளா. மந்திரசாலை. உக.) என்னுஞ்செய்யுள் தன்கு
வின்குறல் காண்க.

³ "குடிபழிதாற்றுங் கொலனுமல்லன்" எஃப். உக: கச; "குடிபழிதாற்றுங்
கொலே குருக" புறநா. எஉ.

(பி - ம.) ⁴ 'மன்னவரின் மன்னன் மதிக்குடைவாழ்' † 'குநீர்செய்யு'
‡ 'வின்தத' § 'உன்கன்னாளுதேய்கி' ¶ 'அசற்றவுமன்பழி'

‘கம்பலை மாக்கள் கணவனைத் தாங்காட்டச்’

௩௦. செம்பொற்கொடி * யனையாள் கண்டாளைத்

தாங்காணான்

மல்லன்மா ஞால மிருளுட்டி மாமலைமேற்

↓ செவ்வென் கதிர்கருங்கிச செங்கதிரோன்

சென்றொளிப்பப்

புல்லென் மருண்மலைப் பூங்கொடியாள் பூசலிட

வொல்லென் னொளி ! படைத்த தூர்

௩௧. வண்டா நிருங்குஞ்சி மாலைதன் வார்முழன்மேற்

கொண்டா டழீஇக் கொழுநன்பாற் காலையாய்ப்

புண்டாழ் குருதி புறஞ்சோர மாலைவாய்க்

கண்டா ளவன்றன்னைக் காணாக் * கடுநதுயரம்

என்னுறு துயர்கண்டு மிடருறு மிவனென்னீர்

௪௦. பொன்னுறு நறுமேனி நுபொடியாடிக் கிட பதோ

மன்னுறு துயர்செய்த மறவினை யறியாதேற

கென்னுறு „ விண்காண விதுவென வுரையாரோ

உக. கம்பலைமாக்கள் - வேறுசிலர்.

௩௨. (பா) தாங்காணமாட்டாது செங்கதிரோனும்

சென்றொளித்தான்

௩௨ - ௩. ஒளித்தான் ; ஒளிக்கப் புல்லென்ற மாலைக்கண்ணே.

௩௩. தழீஇக்கொழுநன் = ஆடர்பாடியினின்றும் போதுகிறபோது

நனைத்தழிஇ.

கொழு

௩௭. புறஞ்சோர - அவ்விரததம் புறம்பெல்லாம் விழுந்து

நனைப்ப.

௩௮. அவன்முன்பு அறியாத துயரத்தை.

ரத்

௩௯ - ௮. காலையாயத் தழீஇக்கொண்டாள்; கொழுநன்குருதி புறஞ்சோ
தன்னை அவன் காணாதுகிடக்கின்ற கடுந்துயரத்தினை மாலையாயக்கண்டாள்.

௪௦. என்னுடைய உறுதுயர் கண்டும். எனனீரென்றது,

கோவலனை நோக்கி.

‘என்னுறுதுயர்’ முதலானமூன்றும் முதுப்புல.

௪௦. பொன்னுறுமேனி - பொன்போலுமேனி.

௪௨. என்வினைகாணிதுவென்று ஒருவார்த்தை சொல்லார்களோ

சான்

ரோர்.....வினைகாணாவிது, ஆ, அசை. உரையாரோ - இவ்வழக்கை
இந்நாட்டிற் சொல்லார்களோ; என்றது ஆருமில்லெனுக்கு இந்நாட்டிற் சொல்
லார்களோவென்றதாம்.

¹ “காணியருழித்த அம்பல மாக்களின்” மணி. க: ௧௪௭.

² “காதலனுற்றகடுத்துயர்” “கணவற்குற்ற கடுத்துயர்” மணி. உ: ௧௮, ௨௦, ௧௧.
(பி - ம்) * ‘அன்னாள்’ † ‘செல்லென்கிற’, ‘செல்லுங்கிற’ ‡ ‘அடைத்த
தார்’ § ‘புகையாடிக்கிடப்பவோ’ || ‘தயர்ளாது’

௩௭௨

சிலப்பதிகாரம்

- யாருமின் மருண்மலை யிடருது தமிழேன்முன்
 ரூர்மலி * மணிமார்பர் தரைமுழிக் கிடப்பதோ
- சுடு. பார்மிரு பழிதுற்றப் பாண்டியன் நவறிழைப்ப
 வீர்வதோர் வினைகாண விதுவென வுரையாரோ
 கண்பொழி புனல்சோருங் கடுவினை யுடையேன்முன்
 புண்பொழி குருதியிராய்ப் பொடியாடிக் + கிடப்பதோ
 மன்பதை † பழிதுற்ற மன்னவன் நவறிழைப்ப
- டு. வுண்பதோர் வினைகாண விதுவென வுரையாரோ
 * பெண்டிரு முண்டுகொல் பெண்டிரு முண்டுகொல்
 கொண்ட ‡ கொழுந் நுகுகுறை தாங்குதூஉம்
 பெண்டிரு முண்டுகொல் பெண்டிரு முண்டுகொல்
 சான்றோரு முண்டுகொல் சான்றோரு முண்டுகொ
- டு. லீன்ற குழவி யெடுத்த வளர்க்குதூஉஞ்
 சான்றோரு முண்டுகொல் சான்றோரு முண்டுகொல்
 தெய்வமு முண்டுகொ தெய்வமு முண்டுகொல்
 வைவாளிற் றப்பிய மன்னவன் கூடலிற்
 தெய்வமு முண்டுகொ தெய்வமு முண்டுகொல்
- கடு. * என்றவை சொல்லி யழுவாள் கணவன்றன்
 * பொன்றுஞ்சு மாபம் பொருந்தத் தமிழீஇக்கொள்ள
 லின்று நெழுந்து நிறைமதி வாண்முகங்
 கன்றய ‡ தென்றவள் கண்ணீகை யான்மாற்ற

இ.அ. வானிற்றப்பிய - வாளாறகொன்ற

ருக - க.

“பெண்டிர்”, “சான்றோர்”, “தெடவாய்”—‘உண்டோ’ என்றது-
உண்டாயின், இப்படிப் பிறவாது ஆதலால் இல்லா என்றவாறு

கக. பொன் - சீதேவி. கக - உ கொண்டவளாவிலே

புழுந்திருந்து நின்றான்; நின்றான் பெயர்.

¹ இக - க: ; ‘உண்டு’ என்றும் வினைக்குறிப்புப் பலர்பாறுக்கும் வருமென்பதற்கு
இவை மேற்கோள்; தன். மயிலு. கு. ககஅ; தன் - வி. கு. ககக; இ - வி. கு. உசு.

² க0

கடுக்கின்”

- எடு. “என்றிவை....வாயின்முன்; இவை தொடர்த்த பொருளாய் தான்
என்பர்; தொல். செய். கு. கசக - த.

³ சீவகசித்தாமணி, கச, க0அ, கககஉ, க00ச.

(பி - ம்) ⁴ ‘தமமார்பன் றணாமுழ்க்கிடப்பதோ’ † ‘கிடப்பவோ’ ‡

‘அவர் தூநீர்’ § ‘கொழுதருக் குறதுயர்தாங்குமம்’ ¶ ‘என்று
கண்வீரகையான் மாநிறியி, னழுதெங்கிலத்தவீழ்த்தாயிழையாக்
கணவந்தன்

கக. — ஊர் குழ் வரி.

சுள்ள

அழுதெங்கி நிலத்தின்வீழ்ந் தாயிழையா டன்கணவன்
கடு. ரொழுதகைய திருந்தடியைத் துணைவளைக்கை

யாற்^பபற்றப்

பழுதொழிந் தெழுந்திருந்தான் பல்லமரர் குழாத்துளா
† நெழுதெழின் மலருண்க ணிருந்தைக்க வெனப்போனான்
மாயங்கொன்

மற்றென்கொன்[†] மருட்டியதோர் தெய்வங்கொல்

போயெங்கு ட் நாடுகேன் பொருளுரையோ விதுவன்று எ0.
காய்சினர் தணிந்தன்றிக் கணவனைக் கைகடேன்
றீவேந்தன் றனைக்கண்டித திறங்கேட்பல் யானென்றாள்
என்று னெழுந்தா னிடருற்ற தீக்களு
நின்று ணினைந்தா னெடுங்கயற்க ணீர் || சேர
நின்று ணினைந்தா னெடுங்கயற்க ணீர் துடையாச எடு.
சென்று ளரசன் செழுங்கோயில் வாயின்முன்.

சுசு. பழுதொழிந் தெழுந்திருத்தலாவது - பிணமான தன்மையொழிந்த
நிற்றல. பட்டபொழுதே தெய்வலோகம் புகுகையால், அமரா குழாத்துள்
ளானானென்றார். அப்பழுதும் ஒழிந்த எழுந்தானெ ன்று
பொருளாக்குக.

சுஎ. மலருண்கண், அண்மைவிளி. இருந்தைக்க -[†] இருக்க.
(சு0) அழுவாள் (சுக) கொண்டவளவிலே (சுசு) எழுந்திருந்தான்;
அமரர் குழாத்துள்ளானாகிப் (சுஎ) போனான்.

சுக. கணவன் உண்டாயிருக்க, எங்குப்போய ஆராயவேன்? இது
மெய் புலரடன்றென்றது, தன்பின்பு போதாமைபற்றி;
போயெங்கும் - எங்கும் போய. 'இது' எனறது, புறங்கொண்டத்துத[†]

தேவந்திக்குக் கூறின கனுவை யென்றுமாம்.

எஉ. என்றெழுந்தாள். இடருறற தீக்கனுவென்றது,

முன்புதான்கண்டு¹ தேவந்திக்குச்சொன்ன கனுவினை.

எக - டி. நின்றுநின்றதாள், கனுவைநின்றது. இனி அவ்வாதே
செய்ய லென்று சென்றாள்—வழிகாண நீர்துடைத்துச் சென்றாள்.

¹ "பழுதழமாதவன்" மணி. கக: கசடு. ² சிலப். க: சடு - டச
(பி - ம்.) * 'பற்றி' † 'எழுதுதொழிம்மலர்'

‡ 'மருட்டியதோ தெய்வம்', § 'தாயிலேன் பொருளுரைபோல்தவென்று' ||
கோயில் வாயில்வாய்'

'சோதச் சென்ற எரசன் செழுங்

கஉ

சுருசு

சுலபபதகாரம்

க - ச.

என்றனன்வெய்யோன்.....பெண்டிர்காளீதொன்று

(இ - ள்.) வெய்யோன் கன்வனல்லனென்றானாக, அவ்வளத்தோளி, மற்றைச்சிலம்பொன்றைத் தன்கையிலேந்திக்கொண்டு அவ்வாயர்பாடியினின்றும் ஊர்க்குள்ளேபோனவள் ஆண்டிள்ள கற்புடைமகளிராரோக்கி முறைசெய்த வில்லாத அரசனிருக்கின்ற ஊரின் கணிநுந்துவாமும் கற்பையுடையபெண்டிர்காள்! இஃது அதன் மற்றைச்சிலம்பு காணுங்கோளென்றானென்க.

நின்றிலை - போனாள். நின்றசிலம்பு - மற்றைச்சிலம்பு. முறையில்.....
பெண்டிர்காள், இகழ்ச்சி; என்னை? ¹ "அருந்திற லரசர் முறைசெயினல்

தை, பெரும்பெயர்ப் பெண்டிர்க்குக் கற்புச் சிறவாது" என்பதனாலும், "வானம் பொய்யாது வளம்பிழைப் பறியாது, நீணில வேந்தர் கொற்றஞ் சிதையாது, பத்தினிப் பெண்டி ரிருந்த நாடு" என்பதனாலும் இகழ்ந்தாள். அவனாட்டிலிருந்த மகளிர்க்கும் கற்பின்னாமா கலின், அவனிருக்கின்ற ஊரி ன்க ணிருந்துவாழ்கின்ற நாமக்கும் கற்புநிறையுண்டாமோவென்றது இகழ்ச்சி. இலங்கீர்வளை - ஈரந்திலங்குவளை. நின்றிலனென்றது ஆதித்தனைச்சான்றுகாட் டுணபின் ஆயர்பாடியினின்றிலனென் றவாறு. ஈதொன்று - இஃது அதனைச் சிலம்பு; அன்றி இஃதோரநியாயமென்றுமாம்.

டு - சு. பட்டேன் படாத.....ஈதொன்று

(இ - ள்.) உலகிற்பிற ிதாரொருவர் படாத துயரம்பட்டேன் ; ஒருவருறுத துயரமுற்றேன் ; உறுகி ன்றயான் மர ணவேதனைபோ லவுறறேன ; இங்ஙன முறக் கடவேன் இனியுறுவதுஒன்றன்றோவென்றுளென்க.

ஏகாரம், ஈற்றசை

இனி, படுகாலை - அந்திக்காலதெனினுமமையும். உறுவன்: அல்லீறு அன்னீரூயிற்று.

எ - அ. கள்வனோ வல்லன்.....கொன்றாரே யீதொன்று

(இ - ள்.) என்கணவன் கள்வனலலன் ; என்காறசிலம்புபெறும் விசையக் கைக்கொண்டிவிதிதஸ்காரணத்தாற் 'கள்வனென் று ஒருபெயரையிட்டிக் கொன றூர்களே ; இஃதோராச்சரியமிருந்தபடி என்னென்றுளென்க.

என்காற்சிலம்பென்றான் ; தான் அரசன் ; யான ஒருவணிகன் மனைவி ; என்காலணியினென்றுபெற்றவிசை தாராமைக் கள்வனென்று ஒருபெயரிட்டிக் கொன்றூர்களேயென்று. இஃதோரநியாயமிருந்தபடி என்னென்று தெளிந்து

கூறினாள். கொன்றோரேயெனப் பன்மைகூறினாள்; அரசோடு
புங்கருதி. ஓகாரம் பிரிநிலை.
அமைச்சரை

க - கச. மாதர்த் தகைய.....எள்ளிதுவொன்று
(இ - ன்.) தங்காதலர்காதல்க்கும் கற்பையுடைய

மனையியர்முன்னே என்
ஹடையகணவனைப் பண்டுபோலக் காண்பேனோ, அங்கனங்காண்பேனாயின் இஃ
தொருபுதுமையன்றோ! அங்கனம் அவனைக்கண்டால் அவன்வாக்காற்சொல்

¹ சிலப்பதிகாரம், உஅ : உ௦௭ - அ.

சிலப்பதிகாரம், கடு : கசடு - எ.

கக. ட்ஹ ர் சூழ் வ ரி.

சுள்ளு

ஹம் குற்றமற்ற நல்லுரையைக்கேட்பேனோ? அங்கனம் கேட்பேனாயின்
எனக்கு

இஃது ஒருறுதி ; அங்கனம் தீதற்றவுரையை
அவன்வாக்காற்கேளேனாயின், நோதக்கசெய்தானென் று என்னை
இகழுவின்கள்; இது றங்கட்கு ஒருவாய்ப்பு;

கேளாதொழிவேனென்றது சுவம் எழுந்திருந்து எனக்கு
ஒருவார்த்தை சொல்லக்கேளாதொழிவேனென் று. எள்ளென்றது
ஆதித்தனைச் சான்று காட்டினவதுவுமன்றிப் பட்ட என்கணவன்
எழுந்திருந்து எனக்கு வார்த்தை சொல்லக்கேளேனாகில்,
“நிறையுடைப்பத்தினிப்பெண்டிற்காள்” என்று றும்மை
யிகழ்ந்தவென்னைக் கள்வன்மனைவியென்று எள்ளாயின்; எள்ளுதற்கு இது
நல்லவிடமென்றொள்க. என்னல், அல்லீற்றுவிப்புகோள்; ¹ “இற்றெனக்
கினத்தல்” போல.

கச - அ.

என்று, அல்லலுற்று.....

.வரீளர் ததிதுவென்கொல்

(இ - ன்.) என்று வருத்தமுற்று ஆற்றாதமுகின்றவனை
மதுரையாரெல்லா ருங்கண்டு ஆறறுவழிகாணாராயத் தாமிரங்கி
அழுது மயங்கிக் கூறுகின்றவர்
இறக்குமளவும் நீங்காததுன்பத்தை இக்காரிகைக்குண்டாக்கி அதனானே ஒரு
காலங் கோடாத செங்கோல் கோடிற்று; இதனானே மேல் யாதுவிளையுங்
கொல்லோவென்றாரென்க.

உல்லல் - வருத்தம். மல்லல் - வளன், களையாததுன்பம் -
கணவனை யிழத்தல். இதுவென்றார், கோடாதசெங்கோல் கோடியவதனை.
கக - உ.0. மன்னவர் மன்னன்.....

.....இதுவென்கொல்

(இ - ன்.) மன்னர்க்குமன்னன் மதிபோலுங் குளிர்ந்த
குடையையும் வெய்யவாளையுமுடைய வேந்தனாகிய தென்னவனுடைய
அரசியல் அழிந்தது; இதனான் மேல் யாதுவிளை
புங்கொல்லோவென்றாரென்க.

குடையையும் வாளையுமுடையோனெனவே
அளியுந்தெறறுமுடைமை கூறினார். மதிக்குடை, உவமத்தொகை.
வாள்வேந்தன், வேற்றுமைத்தொகை.
உக - உ. மண்குளிரசெய்யும்... ..

.....இதுவென்கொல்

(இ - ன்.) உலகிற்கு அறத்தையும் பகைவர்க்கு மறத்தையுஞ்செய்யும்
வேலையுடைய நெடுந்தகையுடைய தண்ணளியைச் செய்யுங்குடை வெம்மை
யைவிளைத்தது; இதனான் மேல் யாதுவிளையுங்கொல்லோவென்றாரென்க
உங - ச.

செம்பொற் சிலம்பொன்று.....இதுவென்கொல்

(இ - ன்.) செம்பொன்னுலாகிய சிலம்பொன்றைக் கையிலேந்தி

நம்மைத்
கெடுத்தற்பொருட்டுப் புதுமையையுடைய பெரியதெய்வம்
இதனால் இனி யாதுவிளையுங்கொல்லோவென்றாரென்க.

நன்முவந்தது ; ஒன்று கையேந்தியெனவே இஃது அதன்
பெருந்தெய்வம் - தெய்வத்திலும் பெரியது ;

இஃனபோலுமென்பது கருத்து.
கற்புடைத்தெய்வம் ; என்னை ?

“தற்புக் கடம்புண்ட வித்தெய்வ மலைது, பொற்புடைத் தெய்வம் யாங்கள்

¹ தொல். கிளவி. கு. கக. ² பெரும்பான். சஉஉ. ³ கிளவி. ககி. கசக - ச.

சுன்கு சிலப்பதிகாரம்

சுனமால்” எனவும், ¹ “தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுவாளைத்,
தெய்வந் தொழுதகைமை தின்னமால்” எனவுக்கூறினமையின். இனி,
வம்பு - நினைவின்மையாக்கி, உலாவந்தெய்வமென்றலுமொன்று. இனி
நம்பொருட்டா லென்பதற்கு இவள்கற்பு நாங்கண்டு
பாவித்தற்பொருட்டாலென்பதுமொன்று.

உரு - சு. ஐயரி யுண்கண்.....இதுவென்கொல்

(இ - ள்.) வியப்பையுடைய அரிபாந்த மையுண்ட

கண்ணையுடையவள்

விம்மிவிம்மி வாழ்விட்டாற்றுகின்றவள் தெய்வமேறினான்போலும்
தகைமை யுடையவளாயிராநின்றாள் ; இதனால் மேல்

யாதுவிளையுங்கொல்லோவென்றாரென்க.

ரென்க.

இவண்மாட்டி மருளு ந்தெருளு வ்கண்டு
 தெய்வமுற்றுள்போ லுமென்றார். இவ்வையங்கனால் அரசனோக்கி
 இரங்கினார்.

உஎ - ௩௦. என்பன சொல்லி.....தான்காணான்
 (இ - ள்.) வளையாதசெங்கோல்
 வளைந்ததென்றன்முதலியன சொல்லி இவணிலைமைக்கு வருந்தி
 மன்னன்நிலைமைக்கு எங்கி மிகவும் மன்னன் கோல் கோடின தன்மையால்
 அவனைப் பழிதுற் றுங்குடியதாகிய மதுரையிற் கம்பலை மாக்கள் தாம்
 அவள்கணவன் பட்டவனைக்காட்டச் சிவந்த பொற்கொடியை
 யொத்தவன் தன்னைக்கண்டானைத் தான்கண்டிலன் ;

ஆற்றவும் - மிகவும். கம்பலைமாக்கள் - வேறசில காட்சிகண்டு
 திரியுமவர். தான் காணானென்றார் , இறந்தமைதோன்ற. மதுரை
 கம்பலைமாக்களென்று பாடமோதிக் குடியது மதுரையென
 முறறுவித்தலுமாம்

௩௧ - ௪. மல்லன்மா ஞாலம்..... . படைத்ததூர்
 (இ - ள்.) வளப்பக்கையுடைய பெரியஞாலத் தத
 அத்தகிரியிடத்தே தனது சிவந்தகதிர்களைச் சுருக்கி

இருளுக்கூட்டி உயர்ந்த
 அக்கதிரையுடையோன்
 சென்றுமறைய அங்ஙனம் அவனமறைதலாற் புனமையுண்டாகப்பட்ட இரவு
 பகலென்று வரையறுக்கப்படாத மருட்சியையுடைய மாலிக்காலத்தே பூந்து
 உதிர்த்த கொடியையொத்த கண்ணகி அரசன்மேலே.....பூசலைவிளக்க
 ஒல்லென்னுமோசையைப்படைத்தது அவ்வுரென்க

ஊட்டி - தானுண்ட இருளை உலகை உண்ணப்பண்ணி. ஒல்,
 அனுகரணம். சுருங்கி, விகாரம். ஊட்டிச் சுருக்கி ஒளிப்பப் புல்லென்
 மருண்மாலையென்க.

௩௫ - அ. வண்டா ரிருங்குஞ்சி.....காணக்

கடுந்துயரம்

(இ - ள்.) காலிப்பொழுதின் கண் ஆயர்பாடியிடத்தே தன் கணவனைத் தழீஇ அதற்குக்கைம்மாருக அவனுடைய வண்டொலிக்குங்குஞ்சியின் மாலையை வாங்கித் தன் வாரகுழனமேற்கொண்ட கண்ணகி மாலிப்பொழுதின் கண்ணே

¹ சிலப். உக: இவ்விவென்டா; "தெய்வத் தொழாஅள் கொழுதம் குழுதெழு வாள், பெய்யெனப் பெய்யு மழை" குறள், ௫௫.

² 'மருண்மால்' என்பதற்கு இவ்'செய்திருக்கும் இப்பொருள் அறித்துப் பாலது.

இன்புறத்

கக. — ஊர் குழ் வ ரி.

சுள்ள

அவன்மெய்யிற் புண்ணினின் றங்குதிக்கின்ற குருதிப்புனல் இடமெல்லா நனைப்ப அவன் தன்னைக்காணாத துயரத்தைத் தான்கண்டாளென்க.

அவள், கணவன் தன்னைக்காணாதனைத் தான்கண்டாளென்றது மரணத் தை யென்றபடி. காலிவாயத் தழீஇ மாலிகொண்டவன் மாலிவாய்ப் புறஞ் சேராத் தன்னைக்காணாததுயரத்தைக் தான்கண்டாளென்க.

௩௬ - சஉ. என்னுறு துயர்கண்டு. . . . இதுவென வுரையாரோ

(இ - ள்.) என்னுடைய தனிமைமிக்கதுயரைக்கண்டுவைத்தும் இதற்கு இவள் இடருமமென நினைக்கின்றிலீர்; அதுநிற்க; நம்முடைய சந்தனாதி களாலாடப்பட்ட பொன்போலுந்திருமேனி பொடியாடிக்கிடக்கத்தருவனொன் றோ; அஃதற்றாயின், மன்ன னாற்செய்யப்பட்ட இக்கொலைத்தொழில் இப் பெற்றியான்முடிந்ததென்றறியாத எனக்கு

முற்பவத்திற்செய்த என் தீவினைகா ணி துவென்று இந்நாட்டிற்
சொல்லார்களோவென்க

இஃது, அடிநகையைச் சார்ந்தவெதுளி; மேல்

வருவனவற்றிற்குக்கொள்க.

௪௩ - ௬. யாருமின் மருண்மலை... ..இதுவென

அரையாரோ

(இ - ள்.) துணைப்படுதற்கு ஒருவருமற்ற மருட்சியையுடைய இம்மலைக்
காலத்தே மிக்கதுன்பமுறாநின்ற தனித்தியேன கண்முன்பே தம்முடைய
மலைத்திரைக்குள்ளேமுழுகும் திருமார்பம் வெறுநிலக்கே முழுகிக்கிடக்கத்
தருவதொன்றே; அஃதற்றாயின், பாரி லுள்ளார் மிகவும் பழிநுற்றுதற்குக்
காரணமாகப் பொண்டியன் தவற்றையெண்ண வெட்டுவிப்பதோர்
தீவினைகா ணி துவென்று இந்நாட்டிற் சொல்லார்களோவென்றொள்க.

வெட்டிக் கவிழ்த்தகமகோன்ற மார்பம்

கண்முழுகிக்கிடப்பதோவென்றாள்.

௪௪ - ௫௦. கண்பொழி புனல்.....இதுவென

அரையாரோ

(இ - ள்.) கண்கள் பொழியும்புனைச் சொரியாநிற்கின்ற தீவினைப்பயனை
யுடைய ¹ என்னுடையகண்முகப்பே வெட்டுவாயினின்னுக்குறித்துப் பெருகு
கின்ற குருதியையுடையீராய்ப் பொடியாடிக்கிடக்கத்தருவதொன்றே; அஃதற்
றாயின், மண்ணிலுள்ளோர்பலரும் பழிநுற்றுதற்குக்காரணமாக மன்னவன்
தவற்றையெண்ண நுகர்வதோர்வினைகாணி துவென்று இந்நாட்டிற்
சொல்லார்களோவென்றொள்க.

இர், முன்னிலைப்பன்மைக்கண்வந்து ஈண்டு ஒருவரைக்கூடும்
பன்மைக் கிளவியாயிற்று. கிடப்பதோ : ஓ, பிரிநிலை. ²
ன்பதோர்வினையெனபதற்கு உயி
ரையுன்பதோர்வினையென்பதும்பொருள் ; ³ " ஊழ்வினை வந்திவ
கழிந்தது " என்றாற்பிறரும்.

னுயிருண்டு

இவைமுற்றுப் பதம்; என்ன?

“நனிமிகு சுரத்திடைக் கணவனை யிழந்து, தனிமகள் புலம்பன் முதுபாலை யாகும்” என்பதனால்.

தீய். ¹ ஏன்னுடையகண்முடிப்பே - என்னுடையகண்முன்னே; பெரிய. கௌ. உ. ச. ² மணி. க; கடுஉ. ³ (பா) தொல்.

“எங்கன்கண்முடிப்பே”
புறத்திணை. கு. உ.ச. என்னு

சிலப்பதிகாரம்

இக - கூ.

பெண்டிரு முண்டுகொல்.....பெண்டிருமுண்டுகொல்

பெண்டிர் - கற்புடைமகளிர். கொண்டகொழுநர் - தம்மை

நெஞ்சினுட்

கொண்டகொழுநர். அவருறுகுறையைத்தாங்கும் பெண்டிர் -

அவருற்றபிணிக் கும் மனத்துயர்க்கும் மெய்யாகத் தாங்கும்பெண்டிர்.

அன்றி, உறுகுறைதாங்கு தல் - பொதுமகளிரிடைப்பிரிதலும்

அவரோடுகலந்தசெவ்வியும் புணர்ச்சிக் குறிகளுங்கண்டுழியும் அவர்

தெருட்டத்தெருண்டு குறையுறப்பொறுத்தலு

மாம். தாங்குறாஉம், வினைத்திரிசொல்.

இச - கூ. சான்றோரு முண்டு.....சான்றோரு

முண்டுகொல்

[சுன்ற.வளர்க்குறாஉம்- பிள்ளைப்பேறு ... வளர்க்குமென்

னும்வழக்கு.]

இள - கூ. தெய்வமு முண்டுகொல்.....

.தெய்வமுமுண்டுகொல்

கொல், ஐயம்.

(இ - ள்.) கூர்த்தவாளால் என்கொழுநனைத் தவறுசெய்தலாற்

¹ கோல்

கோடிய மன்னனுடைய இக்கூடலென்னுநகரிடத்துப் பெண்டிரும்
சான்றோரும் தெய்வமுமுண்டோ! உண்டாயின், இவ்வசியாயம்பிறவாது
; ஆதலால், இல்லை
யென்றொளன்க.

கூ - கூள. என்றிவை சொல்லி.....எனப்போனான்

(இ - ள்.) என்று இன்னனசொல்லி அழுகின்றவன் தன்கணவனுடைய
திருத்துஞ்சுமார்பம் தன்மார்போடுபொருந்தும்படி தழுவிக்கொண்டாளாக;
எழுந்திருந்துநின்றவன், நிறைந்தமதிபோலும் ஒளிபொருந்தியமுகம் கன்றியதே

யென்று வாக்காற்சொல்லிக் கையாலே அவள் கண்ணீரை மாற்றினான்; மாற்
றியபின்பு அவ்வாயிழையாள் ஏங்கியழுது நில்த்தின்கண்ணேவீழ்ந்து தன்கண
வனுடைய தொழுந்தகையைபுடைய திருந்திய அடியினை இரண்டுகையாலும்
பூண்டுகொண்டாளாக;

தற்கு எழுந்திருந்தவன்

னானானென்க.

இப்பொல்லாதவுடம்பைக் கைவிட்டுச் சுவர்க்கம்புகு

நீ இருக்கவென்றுசொல்லிப் பல அமரர்குழாத்துள்

பழுது தீதென்ப உடம்புக்குப்பெயர்; * “திருந்திய நின்மகன் நீது நீக்கி
னான்” என்றாற்பிறரும். இனி முன்பே பழுதொழிந்தெழுந்திருந்தவன் அமரர்

குழாத்துள்ளான் தழீஇக்கொள்ள எழுந்திருந்துநின்றவன் மாற்றப் பின் திருந்
தடியைத் துணைவனைக்கையாற்பற்ற, உண்கண், இருந்தைக்கவெனப்போன
னெனக் கூட்டலுமொன்று. எழுந்திருந்தான் குழாத்துள்ளான் நின்றனென்
னும்பெயர்கள் அடுக்கிவந்து போனனெ ன்னும்
பயனிலைகொண்டுமுடிந்தன.

க.அ - எக. மாயங்கொல். திறங்கேட்பல்
யானென்றாள்

(இ - ன்.) இங்ஙனம் எழுந்திருந்துநின்றது மாயமோதான்? அஃதன்று
யிற் பின்னை யாதுதான்? என்மனத்தை மருட்டியதொருதெய்வமோதான்? ஒன்
றையுந்தெனினின்றிலேன், ஆதலால் எங்கும் போயாராய்ந்துகூடுவேன்; அங்
னாகுகுதிதல் எளிதாயினும் எனது மிக்கினந் தணிந்தாலன்றிக் கூடேன்;

1 "கோல்கோடியவனிலு" கவி, ௧௦. 2 (பா) சீவகசித்தாமணி, ௧௨௭.

கக. — ஊர் குழுவரி.

சகக.

இச்சினந்தணிதற்கு அக்கொடியேந்தனை யான் சென்றுகண்டு
என்கணவ னைக்கொன்ற இத்தீத்திறம் யாதென்றுகேட்பேனென்று
னொன்க.

தன்னெஞ்சொடு கூறி

தெய்வங்கொலென்றாள் ; இருதுணியாகிய உடல்கூடி
ஒருயிர்பெற்றுநின் தமைபற்றி. பொருளுரையன்றென்றாள் ;
தன்பின்போதாமைபற்றி. கேட்பல் யானெ ன்ருள் ;
நாணழிபூசல்செயத்துணிந்து.

எஉ - இ. என்று ளெழுந்தாள்.....கோயில்
வாயின்முன்.

(இ - ன்.) இங்ஙனஞ்சொன்னவள் ஆண்டுப்போதறகெழுந்தாள் ;
எழுந்த வள் தன்னூரிற்கண்டதீக்கனுவை நினறுநினைந்தாள் ;
நினைந்தவள் கண் கீர் சோர்தலால் தான் செல்லும்வழிகாண்டறகாக அ

நடுமுய கயலபோலும் கண் கன்சொரியும் புனலைத்துடைத்து அர
சனுடைய வளவிய கோயில்வாயிலிடத்தே சென்றாளென க
என்றாளென்னுமெழுவாயகஞ்சு சென்றாளென்பதனை

பயனிலையாக்குக.

இஃது அயன்மயங்கிசைக் கோச்சகக்கலிப்பா.

கக—ஊர்குழ்வாரி முற்றிற்று.

இ ரு ப தா வ து

வ ழ க் கு ரை கா தை.

ஆங்குக்

குடையொடு கோல்வீழ நின்று நடுங்குங்

* கடைமணி யின்குரல் காண்பென்கா னெல்ல

திசையிரு நான்கு மதிர்ந்திடு மன்றிக்

கதிரை யிருள்விழுங்கக் காண்பென்கா னெல்லா

விடுங்கொடி வில்லி ர வெம்பகல் வீழுங்

கடுங்கதிர் மீனிலை காண்பென்கா † னெல்லா

கருப்பம்

செங்கோ லும் வெண்குடையுஞ்

செறிநிலத்து மறிந்து ! வீழ்தரு

க0 நங்கோன்றன் கொற்றவாயின்

மணிநடுங்க நடுங்குமுள்ள
 மிரவுவில்லிடும பகன்மீன்விழு
 மிருநான்கு திசையும்திரந்திடும
 வருவதோர் துன்பமுண்டு
 மன்னவற்கியா டு முரைத்துமென

பெருந்தேவிசெய்தி கூறுகின்றார்:—

க. காண்பென் - கனவிலேகாண்பன். எல்லாவென்று

பாண்டியனதேவி தான்கருத்தாறகண்ட கனாவின் நிலையுரைக்கும்.

டு. கதிரைவிழுங்குகின்ற இருளைக்காண்பேன்.

சு. கொழவில் - ஒழுங்குபட்டவில்

ஏ. கடுங்கதிரமீன்-ஒளியின் மிகுதி கூறினார்; கடுங்கதிர - மிக்க அன

னுமாம்.

க. செங்கோலும் குடையுமென்று அவற்றையே பின்

னுங்கூறினார்.

கக. இரவு வில்லிடும்; பகல் மீன்விழும்; இவற்றைக் காண்பேன்.

கக - 2. அதிரந்திடுமாதலால், வருவதோர் துன்பமுண்டெனக.

யாமென்றான், ¹ தம்பிராட்டியாதலால்; தன்பெருமிதநதோன்ற.

¹ இக்காதைமுதலிய பதினொன்றற்கும் அடியார்க்குநல்லாரூரை

² சிலப்பதிகாரம், ௨௦: ௫௩.

அகப்படவில்லை.

³ அரசரைத்தம்பிரானென்றும் அரசாத்தேவியரைத்தம்பிராட்டியென்றும் வழக்கும் வழக்கம் மலநாட்டில் இப்பொழுதும் உள்ளது.

(பி - ம்.) * 'கடைகணி' † 'எல்லாசெங்கோலும்' ‡ 'வீழுதங்' § 'உரைத்து மென்றது'

வாடியேந்தினர் கலனேந்தின

ரவிர்துவிளங்கு மணியிழையினர்
கோடியேந்தினர் பட்டேந்தினர்

கொழுந் * திரையலின் செப்பேந்தினர்
கடு வண்ணமேந்தினர் சுண்ணமேந்தினர்

மான்மதத்தின் சாந்தேந்தினர்
கண்ணியேந்தினர் பிணையலேந்தினர்

கவரியேந்தினர் † தூபமேந்தினர்
‡ கூலுங்குறளு மூழுங்குடிய

குறுந்தொழி டி லிளைஞர் செறிநதுகுழ்தர
நரைவிரைய நறுங்கூந்தல

ருரைவிரைய பலர்வாழ்த்திட
¶ வீண்டுநீர் வையங்காக்கும

பாண்டியன்பெருந் தேவிவாழ்கென
உ.உ வாயமுங் காவலுஞ்சென்

றடியீடு பரசியேததக்
கோப்பெருந் தேவிசென்றுதன்

நீக்கனாத திறமுரைப்ப
¹ வரிமா னேந்திய வமளிமிசையிருந்தனன்

² திருவீழ் மார்பிற் றென்னவர் கோவே ; இப்பால
³ வாயி லோயே வாயி லோயே

கக ஆடி - கண்ணாடி.

(கக) அணியியழையினராகிய (கஎ) குறந்தொழிலினார் (கக)
ராயச் (கஎ) செறிந்து சூழ்தர.
ஏந்தின

கக. பெருந்தேவி, அண்மைவிளி.

(கக) பெருந்தேவி, வாழ்கெனப் (கஅ) பலர்வாழ்த்த (உ௦)
சென்று உரைப்பவென்க.
வத்தச் (உக) உக. தேவியலுண்மையின், திரு விரும்பப்பட்டமார்பு
பென்றுமாம்.

; திருக்கழிநிறமார்

1 உஉ - க. சிலப்பதிகாரம், உரு: எஅ - க.

2 " திருவீழ்மார்பிற்பென்னவன்" அகநா. கக.

3 மு. புறநா. உ௦க; விளியேற்கும்பொழுது ஆனது.....சனம்
பெற்றவத்தத்திரு இவ்வடிமேற்கோள்; தொல். விளி. கு. உஉ - த; தன் - மயிலு. கு.
க௦க; தன் - வி. கு. க௦எ.

(பி - ம்) * ' திறையலஞ்செப்பேத்தினர்கண்ணி,

‡ 'உறுமூலம்முறளும்' § ' இளைபர்செறித்த சூழ்வர'
கக

† 'கண்ணமேத்தினர்'

¶ 'நன்மே திருவகம்' அரு

'சிலப்பதிகாரம்'

உரு¹ பறிவறை போகிய * பொறியறு நெஞ்சத்
திறைமுறை பிழைத்தோன் வாயி லோயே
பிணையரிச சிலம்பொன் தேந்திய கையள்
கணவனை யிழந்தாள் கடையகத் தாளென்

தறிலிப் பாயே + யறிலிப் பாயே, யென

௩௦. வாயிலோன், வாழியெங் கொற்கை வேந்தே வாழி
தென்னம் பொருப்பிற் தலைவ வாழி
செழிய வாழி தீதன்னவ வாழி
பழியொடு படராப் பஞ்சவ வாழி
யடர்த்தெழு குருதி யடங்காப் பசுந்துணிப் ௩௧.
பிடர்த்தலைப் பீட மேறிய மடக்கொடி

வெற்றிவேற் தடக்கைக் கொற்றவை யலல
ஊறுவர்க் கினைய நங்கை யிறைவனை
யாடலகண் டருளிய வணங்கு குருடைக்
கானக முகந்த காளி தாருகன்

௪௦. பேருரங் கிழித்த பெண்ணு மல்லள்
செற்றனள் போலுஞ் செயிர்த்தனள் போலும
பொற்றொழிற் சிலம்பொன் றேந்திய கையள்

௩௧. அறிவுமேற்றுபபோகிய. பொறியறு - புண்ணியமற்ற.

௩௨. இறைமுறை - இராசநீதி

௩௦ - ௩௩. வாழ்த்துபபலவாயின; வணங்குந்தோறும்

சொல்லுதலின்; '“நீணில மன்ன போற்றி” என்றாறபோல.

௩௪ - ௩௬. பசுந்துணிப் பிடர்த்தலை - மயிடனதலை, மயிடம-கடா.

பிடர்த் தலையாகிய பீடம்; அதனைப் பீடமாக ஏறிய மடக்கொடியாகிய
(௩௬) கொற் தவையென்க.

௩௭. அறுவர்க்கினையநங்கை - சத்தமாதாக்களில் ஏழாவதினையான்;
அவள் பிடாரி.

௩௭ - ௪. இறைவனை ஆடல்கண்டருளிய அணங்கு - பத்திரகாளி.

(கௌ) நங்கை (கௌ) அணங்கு (கக) காளி, பெயர்.

சர. அவர்களென்னலாம்; அவர்களில் அல்லை.

சக. செறுகை - முகக்கோட்டம். செயிர்க்கை - மனக்கோபம்.

அன்றி, செற்றனள்போலும் - மாறசரியமுடையாள்போலும்;
னள்போலும் - மிக்க கோபமுடையாள்போலுமென்றுமாம்.

செயிர்த்த

¹ "அறையோரு தெஞ்சுடையார்க்கு," கவி. கௌ. ² சிலக. உகச.

(பி - கி.) * 'பொதியறை' † 'அறிவிப்பாயேவாயினோன்'

உரு.—வழக்குரைக்கோதை

சுஅது

கணவனை யிழந்தாள் கடையகத் தாளே
கணவனை யிழந்தாள் * கடையகத் தாளே, யென சூ. வருக
மற்றவட் டருக லீங்கென
வாயில் வந்து கோயில் காட்டக்

¹ கோயின் மன்னனைக் குறுகினள் சென்றுழி ² நீர்வார் †

கண்ணை யெமமுன் வந்தோ

யாரை யோரீ மடக்கொடி யோயெனத்

ஓரே தோ மன்னு செப்பு வ துடையே

னெள்ளறு சிறப்பி னிமையவர் வியப்ப

³ புள்ளுறு புன்கண் † ஸர்த்தோ னன்றியும்

சக - ச. கணவனையிழந்தாளொருத்தியென்க.

(உஎ) இணையாகிய அரிச்சிஸம்பில் ஒன்றையேந்திய
கடையகத்தாளொன்றுசொல்ல

கையனாயக் (சச)

சரு. மறவட்டருக - அவளைப்புகுதவிடுக;
அழைப்பாயாகவென்றுமாம. சஅ. நீர்வாகண்ணை - நீர்வாரந்த
கண்ணையுடையபாய. சக. யாரை : ஐ, இடைச்சொல்.

¹ குறுகுதல் - அனுகுதலென்றும் பொருளில் வருமென்பதற்கு
கோள்; தொல். முதற்குத்திர விருத்தி.

இவ்வடி மேற்

² 'நீர்வார் கண்ணை நீயிவனெழிய' குறுத். உஉ.

‘ புன்-புற; அக்துற்றபுன்கணத்தீர்த்தோன் சிபி; (சிலப். உக: ௫௮, ௮ உக: அம்மாரீணவரி); ‘ புன்ருது புன்கண் ஈர்த்த வெங்வேற், சினங்கெழு தாணச் செய்பி யன் மருக’, ‘ புறவி னல்லல் சொலியக் கறைபடி, பாண வான்மருப் பெறித்த வெண் கடைக், கோளிறை தலாஅம் புக்கோன் மருக’, ‘ கொடுஞ்சிறைக், உருகிர்ப் பருத்தி னேறகுறித் தொரிதுத், தன்னகம் புக்க குததடைப் புறவின், மபுதி யஞ்சிச் சீரை புக்க வரைபா வீகை புரவோன் மருக’, ‘ தீயே, புறவி னல்ல வன்றியும் பிறவும், டலவும் வீடுத் தோன் மருகண’ (புறநா. ௩௪, ௩௧, ௪௩, ௪௧); ‘ உடல்கலக்கற வரித்துதசைபிட்டு மொருவ, தொருதுலைப்புறவொ டொக்கிறைபுக்கபுகழும்’ (கலிங்க. இராச. ௧௧); ‘ புக் காண், மரு னிறைபென்ற சரணடைத்த வஞ்சப், புரு நிறைபுக்கபுகழோன் (இராச ராசசோழ துலா, ௫ - ௧); ‘ கொலையே துடம்படையக் கொய்தாது மெய்தாத், துல யேறி வீற்றிருத்த சோழன்’ (குலோத்துங்கசோழதுலா, ௧௪); ‘ உலகறியக், காக்குஞ் சிறபுறவுக் காக்க கனிகூர்த்து, தாக்குந் துலபுக்க துயோதும்’ (லீகிராமசோழதுலா, ௧௦-௧௧); ‘ புறவொன்றின் பொருட்டாகத் துலபுக்க பெருத்தகை’, ‘ இவர்குலத்தோன் மேற்பறவை, மன்னுயிர்த்துத் தன்னுயிரை மாறாக வழங்கினால’, ‘ புக்கடைத்த புர வொன்றின் பொருட்டாகத் துலபுக்க, மைக்கடங்கள் மதயாண வான்வேந்தன்’ (கம்ப. நிருவவதாச. ௧௫; ௮ குலமுறை. ௪; ௮ கும்பகருணன்வதை. ௧௫௫); ‘ என்பு உரீபராதல், ‘ தன்னகம் புக்க குததடைப் புறவின் மபுதியஞ்சிச் சீரைபுக்கோன் முதலாயினுரிகட் காண்க’ (குறள், ௪௨ - டரிமேல்.)

(பி - ம்.) * ‘ கடைபகத்தானேவருகமற்’ † ‘ கண்வரிண’ ‡ ‘ செறித்தோ னன்றியும்’

சிலப்பதிகாரம்

சிலப்பதிகாரம்

‘ வாயிற் கடைமணி நடுநா நடுங்க
வாவின் * கடைமணி யுகுரீர் நெஞ்சுசுடத் தான்ற
௫௫. னரும்பெறற் புதல்வனை யாழியின் மடித்தோன்
பெரும்பெயர்ப் † புகாரென் பதியே யவ்வு
ரேசாச் சிறப்பி னிசைவிளங்கு பெருங்குடி
மாசாத்து வாணிகன் ‡ மகனை யாகி

வாழ்தல் வேண்டி யூழ்வினை துரப்பச்

௬௦. சூழ்கழன் ஓ மன்னா நின்னகர்ப் புகுந்திங்

கென்காற் சிலம்புபகர்தல் வேண்டி நின்பாற்

* கொலைக்களப் பட்ட கோவலன் மனைவி
கண்ணகி யென்பதென் னு பெயரேபெனப்,

பெண்ணணங்கே

கள்வனைக் கோறல் கடுங்கோ லன்று

௬௧. வெள்வேற் கொற்றங் காணென வொள்ளிழை

நற்றிறம் படராக் கொற்கை வேந்தே

௬௩. நடுங்க - அசைய.

௬௪. கடைமணி - கண்மணிக்கடை.

௬௫. புகார் எனக்குப்பதி.

௬௬. மகளை: ஐ, இடைச்சொல்.

௬௭ - ௭. செல்வத்துக்கு அவன்மகனுபிருக்கச்செய்தே

செல்வார்வேண்டி. வாழ்தல் - சீவித்தல்.

௬௮. வெள்வேற்கொற்றம் - இராசஜீதி

௬௯ - ௭. பெண்ணணங்கே, கள்வனைக்கோறா வெள்வேற்கொற்றம்.

௭௦. நற்றிறம்படரா - நல்லகூற்றிற்செல்லாத.

1 ௭௧ - ௭. 'கறவைமுறை செப்தோன்', 'கறவை முறைசெப்த காவலன்' (செவப். ௨௧: ௭௮; ௨௨: ௨௧: அம்மாணவரி); 'சால மறைத்தோம்பிச் சான்றவர் கைகரப்பக், காலை கழித்ததன் பின்றையு - மேலைக், கறவைக் கன் னார்த்தானைத் தந்தையு மூர்த்தான், முறைமைக்கு மூப்பினமை பில்' (பழமொழி, ௭௧); 'ஓட்டி - அறவாழிமைத்தன் மே னார்த்தோன்' (இராசராச. ௧) 'மருளும் பசுவொன்றின் மம்மர்தோய் தீத, வரு குத் திருத்தே ருரவோன்' (குலோத்துங்க. ௨); 'மைபலகூர், சித்தனை பாலிற்கு முற் றத் திருத்தேரின், மைத்தனை பூர்த்த மனுவோனும்' (விக்கிரம. ௧-௪); 'முட்டாமற் செலுத்தியவாறு: மனைமுறைசெப்தான் கண்ணும், தன்னை குறைத்தான்

கண்ணம்
காண்' (குறள், இசை - பரிமேல்.); 'புகழுருவ நிறத்தவைத்து பொறியுருவஞ்
சரணடைந்த புறவுக் தேந்து, மகவிரதத் தருளியினோர் சரபிதயர் தணித்திடுவான்
மகிழ்வுற் றார்ந்தஞ், சகமுழுது மொருதனிக் கோல் செலுத்தும்மது குலவேந்தர்
தமிழ்ச்சோ னுட்டல்' (அரிசமயநீடம், அ: க.)

* 'கடைமணிபுருதீர்' மணி. க: உஉ. * மு. 'செலப்பதிகாரம், பதி. கக.

(பி - ம்.) * 'கடைபுருதீர்' † 'புகாரொம்பதியே', 'புகார்தகரப்பதி.' ‡

'மகமே'

'மன்னநின்னகர்ப்புருத்தென்காற்' § 'பெயரேபென்' || 'கேளென'

உ௦.—வ ழு க் கு ரை த ர னை த்.

சுஷ்டி

* யென்காற் பொற்சிலம்பு மணியுடை யரியே, யெனத்
தேமொழி யுரைத்தது செவ்வை நன்மொழி
யாமுடைச சிலம்பு முத்துடை யரியே

எ௦. † தருகெனத் தந்து தான்முன் வைப்பக்

கண்ணகி யணிமணிக் காற்சிலம் புடைபப

மன்னவன் வாய்முதற் றெறித்தது ‡ மணியே,

மணிகண்டு

தாழ்ந்த குடையன் றளார்தசெங் கோலன்

† பொன்செய் கொல்லன் றன்சொற் கேட்ட

எஃ. யானே வரசன் யானே கள்வன்

மன்பதை காக்குந் தென்புலங் காவ

லென்முதற் பிழைத்தது கெடுகவென் னாயுளென

மன்னவன் மயங்கிலீழ்ந் தனனே தென்னவன்

கோப்பெருந் தேவி சூலைந்தன ணடுங்கிக்

அ0. கணவனை § யிழந்தோர்க்குக் காட்டுவ தில்லென்
றிணையடி தொழுதுவீழ்ந் தனனோ மடமொழி.

சுஎ என்காற பொற்சிலம்பின் அரி மாணிக்கம் ;
பொற்சிலம்புடைய அரி யென்க.

சுஅ. செவ்வைநன்மொழி - செவ்வியவார்த்தை.

எ0. கொடுவருகுவென அழைத்து ; அவன் கள்ளனும்படியே
செய்வா னாக வருகுவென அழைத்தென் றுமாம்; தான், அசை.
தருகெனவாங்கித் தன. முன்வைப்ப - முத்துடையரியும்
மணிபுடையரியும் அறிவதாகவாங்கித் தன்
முன்னேவைப்பவென றுமாம்

எக மணிக்கால - மணியை இடத்திலேயுடைய ; சிலம்பு -
தட்டான்வாங் கிக் கள்ளப்படி செய்வார் கையிறகொடுத்த பொற்சிலம்பு.

எஉ. வாய்முதற நெறித்ததுமணியே - சிலம்பு தானேவிண்டு
மணிவாய முதற்றெறித்ததென்க.

எஎ. என்முதல் - என்னைத்தொடங்கி.

அ0. கணவனை இழந்தோர்க்குக் காட்டுவ தில்லென்றது - தந்தை
தாய முதலாயினோரை இழந்தார்க்கு அம்முறைசொல்லிப் பிறரைக்
காட்டலாம் , இஃது அவ்வாறு வரக் காணுஞ்சொல்லாகாமையின் ,
காட்டுவதில்லென்றான்.

1 "பொன்செய்கொல்லன்", "பொன்வினைக்கொல்லன்" சிலப். பதி.
உஉ; ௨௪ கக. ௧௧0.

(யி - ம்) * "என்காற்சிலம்புமணிபுடையரியேதெழுதுபுரைத்தனை" † 'தருக
வீங்கெனத்தத்தமும்வைத்தமணிக்காற்சிலம்புபுடைய' ‡ 'மணியேயதுகண்டு'
§ 'இழந்தாற்குக்காட்டுவதில்லெனவினை'

- க. ¹ அல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்ற மாமென்னும்
பல்லவையோர் சொல்லும் * பழுதன்றே—பொல்லா
வடுவினையே செய்த வயவேந்தன் நேவி
கடுவினையேன் செய்வதுஉங் காண்.
- உ. காவியுருநீருங் கையிற் றனிச்சிலம்பு
† மாவி குடிபோன வவ்வடிவும்—பாவினையேன்
காடெல்லாஞ் சூழ்ந்த கருங்குழலுங் ! கண்டஞ்சிக்
கூடலான் கூடாயி னான்.
- உ. மெய்யிற் பொடியும் விரித்த கருங்குழலுங்
கையிற் றனிச்சிலம்புங் கண்ணீரும்—வையைக்கோன்
கண்டளவே தோற்றானக் காரிகைதன் சொற்செவியி
லுண்டளவே தோற்ற னுயிர்.

க. கடுவினையேன் - பாவத்தைப் பண்ணினேன். செய்வதுஉம்
காணென்க. இதில், இராசாத்தஞ்சினபின்பு கண்ணி
னையெறிந்தாள்.
தனகைச்சிலம்பைத் தேவிமுன்

உரு.—வழக்குரைகாதை முற்றிற்று.

¹ தான்மணிக்கழகை, அச; மூதகை, உள; சூவ்புருபு
வந்ததற்கு இவ்வடிமேற்கோள்; தக். கு. உகௌ-மயிவ.
பகை தொடர்பொருளில்

(பி - ம.) * 'பழுதன்மதல்லாய்' † 'சூவ்புருபுக்காட்டிமேல்'

‡ 'கண்டத்தக்'.

இருபத்தொன்றாவது வ ஞ் சி ன ம ா வ ஸ .

[கற்புடைமங்கையர் அறுவர்]

கோவேந்தன் நேவி கொடுவினை யாட்டியே
னியாவுந் தெரியா வியல்பினை னாயினு

¹ * முற்பகற் செய்தான் பிறன்கேடு தன்கேடு

† பிற்பகற் காண்குறாம பெற்றியகா ணற்பகலே

இ. ¹ வன்னி மரமு மடைப்பனியுஞ் சரன்றாக
முன்னிறுத்திக் காட்டிய மொய்குழலாள்பொன்னிக்
கரையின், மணற்பாவை நின்கணவ னுமென்
றுரைசெய்த மாதரொடும் போகா டிரைவந்
தழியாது சூழ்போக வாங்குந்தி நின்ற

க. கோவேந்தனமேலி, வினி. கொடுவினையாட்டியேன்,

பேருமாம

உ. யாவுந தெரியா இயலபினே னுயிலும - ஒன்றுமறியாத
தனமையே னுயிலும.

ச. காணகுறாஉம பெறறிய - காணலுறுத்தனமைய,
நறபகலென்றது, பிரகாசமானபகலென்பதனை

க. சூழபோகசூழபோதலால் உநதிககணின்ற;
உநதிரின்ற - ஆற நின் நடுவு குறையாம்படிநின்ற வென்றுமாம.

1 "பிறர்க்கிஞ்ஞ முற்பகற் செப்பிற் மமக்கிஞ்ஞ, பிற்பகற் ருமே வரும்"
(குறள், ௩௬௬); "முற்பகற் செப்பிற் பிற்பகல் வினையும்"
(கொன்றைவேந்தன்) "முற்பகல் செப்பினை பிற்பக லுறுதரின்" பெருங். க.
௮௬. ௨௮௬.

1 ஒருகற்புடைமக்கைக்கு வன்னிமாமுதலியன சான்றுபகர்த்தமை,
திருப்புகழ் பயத்தாய், திருமருகலிதும் இன்றும் கன்னபரம்பரையில்
வழங்குகின்றது; அந்நிவழங்கி பைப்பிலப்படுத்தும் சின்னக்களும்
அவ்விடங்களில் உள்ள; திருப்புகழ் பயத்தான் சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு
ஸ்ரீ சாட்சிநாதசென்பது திருநாமம்.

(பி. ம்.) * 'முன்பகல்' † 'பின்பகல்.....பெற்றிய ளாண்பகலே'
ச அ அ சி ல ப் ப தி க ர ம்

க0. வரியா ரகல்குன் மாத ருரைசான்ற

1 மன்னன் கரிகால் வளவன்மகள் வஞ்சிக்கோன்

றண்ணப் புனல்கொள்ளத் தான்புனலின் பின்சென்று
கன்னவி றோளாயோ வென்னக் கடல்வந்து
முன்னிறுத்திக் காட்ட வவனைத் தழீஇக்கொண்டு
கடு. பொன்னங் கொடிபோலப் போதந்தாண் மன்னி

1 80-81. கரிகால் வளவன்மகன் - ஆதிமத்தியாரென்பார்; இப்பெயர் மந்தியெனவும் வழங்கும்; ஓளவையார்க்குக் காலத்தால் இவர் முற்பட்டவர்; தல்விசைப்புலமைவாய்த்தோர். வஞ்சிக்கோன் - ஆட்டனத்தியென்பான்; இப்பெயர் அத்தியெனவும் வழங்கும். ஆதிமத்தியார், தீர்வழியொன்றில் கழாரென்னும் ஊரைச்சார்ந்த காவிரித்துறையில் கணவனாகிய அத்தியுடன் தீராடுகையில், அவனைக் காவிரி வெள்ளம் ஊர்த்துகொள்ள, இவர் அவனைக்காளுது பலபுடத்தும் தேடித்தேடிச்சென்று கடற்கரையில், அரற்றிக்கொண்டு தீற்கையில், இவரது கற்பின் பெருமையால் கடல அவனைக் கரைக்கு அணித்தான இடத்திற் கொணர்ந்துசேர்த்து நிறுத்திக்காட்ட, இவருடைய தபரத்தை அறிந்தவரும், அங்கே தீராடிக்கொண்டிருந்தவனாகிய மருதி பெண்டவன் கண்டு அவனை அழைத்துவந்து இவர்பாற் சேர்த்துப் புகழ்பெற்றனரென்பது பண்டையவரலாறு; இதனை, "மன்னர் குழியுப விழவி னானு, மகனீர் தழீஇய துணங்கையானும், பாண்டுங் காணென் மாண்டக் கோனை, யானுமோ ராடுகன மகனே பெய்கைக், கோட லிலங்கு வனை நெகிழ்த்த, பீடுகெழு குருளியு மாடுகன மகனே" (குறுத். 80) என்னும் இவர் பாடலானும், "காதலர் கெடுத்த சிறுமைபொடி தோய் கூர்த், நாதி மந்தி போலப் பேதுற், நலத்தனெ னுழல்வேன் கொலலோ", "கச்சினன் கழலினன் நேத்தார் மார்பினன், வகையமைப் பொலிந்த வனப்பமை தெரியற், கரிய ஸ்பொருநனைக் கண்டிரோவென, வாதி மந்தி பேதுற்றினைபச், சிறைபறைத் தரைநுச் செங்குணக் கொழுரு, மந்தண் காவிரி போலக், கொண்டுகை வலித்தல் குழந்தி சின் பாணே", "கழாஅர்ப் பெருந்தறை விழவி னாடு, பீட்டெழிற் பொலிந்த வேந்த குவவு மொய்ய்பி, னுட்ட னத்தி தலையந் துரைநுத், தாழிருங் கதுப்பிற் காவிரி வய்வலின், மாநிரத் துழைநுமித் மருண்டிட குழந்த, வாதி மந்தி காதலர் காட்டிப், படுகடல் புகை பாடல்சால் கிறப்பின், மருதி யன்ன மாண்புகழ் பெறீஇயார்", "அணி கினர் சாத்தி னம்பட் டிமைப்பக், கொடுங்குழை மகனீரி னொடுங்கிய விருக்கை, யறியா மையி னழிந்த நெஞ்சி, நேற்றிய லெழினடைப் பொலிந்த முன்பிற், ரோட் டிருஞ் கரியன் மணந்த பித்தை, பாட்ட னததியைக் காணீ ரோவென, நாட்டி

குட்டி ஹரி ஹரி, கடல்கொன் டன்மெனப் புனலொளித் தன்மெனக், கறுத்த
 கண்ணக் காதலற் கெடுத்த, வாழி மத்திபோல", "ஒலிகெதிர்க் கழனிக்குழாயர் முன்
 துறைக், கலிகொன் சுற்றமொடு கரிகால் காணத், தன்பதங் கொண்டு தவிர்த்த
 பின்விசை, பொன்பொழிப் புன்கழல் சேவடிப் புரளக், கருங்கச் சிபாத்த காண்பி
 னங்லயிற், மரும்பொலம் பாண்டின் மணிபொடு தெளிப்பிப்பு, புனையந் தாடு
 மத்தியணிதயத்து, காவிரி கொண்டொளித் தாங்கு", "மத்தி, பனிவார் கண்ணக் பல
 புலத் துறைபக், கெடுத்தி லத்தி பாடணி தகைது, நெடுநீர்க் காவிரி கொண்டொளித்
 தாங்கு" (அகநா. சடு, எக, உஉஉ, உகக, நகக, ககக); "மன்னர்குழியுய.....
 னாய்களே - திது, காதலற்கெடுத்த ஆதிமத்தியார்பாட்டு" என்பர்; தொல். அகநா.
 ௩. ௮௪-௮.

உக.—வ ஞ் சி ன ம ா லை.

சுழி

¹ மணன்மலி பூங்கானல் * வருகலன்க னோக்கிக்
 கணவன்வரக் கல்லுருவ நீத்தா + னிணையாய
 மாற்றாள் குழவிவிழத் தன்குழவி யுங்கிணற்று
 வீழ்த்தேற்றுக் கொண்டெடுத்த

வேற்கண்ணாள் வேற்றொருவ

உ௦. னீனோக்கங் கண்டு நிறைமதி வாண் டு முகத்தைத்
 தானோர் குரக்குழக மாகென்று போன
 கொழுநன் வரவே குரக்குழக நீத்த
 பழுமணி யல்குற்பூம் பாவை விழுமிய
 * பெண்ணறி வென்பது பேதைமைத்தே

பென்றுரைத்த

உ.௫. நுண்ணறிவி னோர்நோக்க || நோக்காதே

பெண்ணிலேன்

வண்ட லயர்விடத் தியானோர் ॥ மகட்பெற்ற
 லொண்டொடி நீயோர் ** மகற்பெறிற் கொண்ட
 கொழுந னவளுக்கென் †† தியானுரைத்த மாற்றங்
 கெழுமி யவளுரைப்பக் கேட்ட விழுமத்தாற்
 ௩௦. சிந்தைநோய் கூருந் திருவிலேற் கென்றெடுத்துத்
 தந்தைக்குத் தாயுரைப்பக் கேட்டாளாய் ††

முந்தியோர்

௨௦. நீணைக்கம் - விடாமற்பார்த்தல்.

௨௩. பழுமணி - பழுத்தமணி; சிவந்தமணி; மாணிக்கம்.

௨௬. கெழுமியவளென்றது, பிள்ளைதாயாகிய தன்றோழியை.

௨௬ - ௩௦. இளங்காலத்து விளையாட்டிற் சொன்னவார்த்தையை

அவள் மெய்யாகக்கொண்டு பேசக்கேட்ட விழுமத்தாலே நோய்கூரும்;

இன்னும், யானு ரைத்தமாற்றத்தைப் பொருந்தக்கேட்டவள்

உரைப்பக்கேட்ட திருவிலேற்

கெனினுமாம்; சிந்தைநோய் கூரும், முற்று.

என்றெடுத்து - பிரகாசிக்க.....

௩௧. முந்தி - தந்தைக்கும் தாய்க்கும் முற்பட்டி; கொடுப்பவும்

அடுப்பவு மின்றித் தானேமுற்பட்டென்றுமாம்.

¹ ௧௬-௭. "மணம்மலி..... கல்குருவதீத்தான்" என்பதனால் "குலமடமாதரொடு
 கலமிசைச்சேறலாளையறிக" என்பது, தாற்கலி. கு. அடு; தி-வி. கு. சடுக-உரை.

² "தண்ணறி வுடையோர் தாலொடு பழகினும்,
 பேதைமைத்தே" இறை. கு. ௨௧; தன். கு. ௨௬௪ -
 தி-வி. கு. ௧௬௭. மேற்.

மென்னறி வென்பது பெரும்
மயிலு; ௨4 கு-௨௧௮-விருத்தி;

"துண்ணறி வுடைய ராகி தாலொடு பழகி னுதும்
மென்னறி, வென்ப தெல்லாம் பேதைமைத் தாத லாதுள்

கண்ணறி வுடைமைக் கேற்ற காரிய முரைத்தாய் மான
மென்னறி வுடையோர்க் கெல்லா மிழுக்குடைத் தன்றோ

வீதால்."

(திருவின. சடு: ௧௪.)

(பி - ம்) * 'வருகலோகி' | 'தினயான' ‡ 'வேற்கொருநீரோகி' ‡
'முத்தானோ' || 'தோக்காதவெண்ணிலை' § 'மலம்பெற்றல்' ** 'மலம்பெற்றி'
† 'யாபுரைத்த' ‡‡ 'முத்தையோர்'

௧௨

சிலப்பதிகாரம்

கோழிக் கலிங்க முடுத்துக் குழஸ்கட்டி

நீடித் தலையை வணங்கித் தலைசுமந்த

வாடகப்பூம் பாவை யவள் * போல்வார் நீடிய கூடு. 1

மட்டார் குழலார் பிறந்த பதிப்பிறந்தேன்

பட்டாங் கியானுமோர் பத்தினியே யாமாகி

லொட்டே னரசோ டொழிப்பேன் மதுரையுமென்

பட்டிமையுங் காண்குறுவாய் நீயென்னு கிட்டகலா

* நான்மாடக் கூடன் மகனிரு மைந்தரும்

சுடு, வானக் கடவுளரு மாதவருங் + கேட்டமின்

கூ. நீடித் தலையை வணங்கி - விடாமே நெடிதாகத்

தலையையவனங்கி ; நீடித்தலைசுமந்தவெனக்கூட்டி,

விடாமற்றலையாற்சுமந்தவென்றலுமாம்.

கக. பட்டாங்காடில் - உண்மையாடில்.

கௌ. ஒட்டேன் - இசையேன் ; ஒட்டேனென்பதற்கு

இனிதிருக்கவென வருவிக்க. அரசனோடு மதுரையையுமழிப்பேன். ௩௮.

பட்டிமை - பழந்.

சுர. வானக்கடவுளர் - தேவமுனிவர்கள் ; ³ “சுடரொடு திரிதரு

முனிவரும்” என்றாராதலால். இன்னும், வானக்கடவுளர்

வெளிப்படையுமாம். மாதவர் - இங்குள்ளோர்.

¹ ௧ - ௧௧. இவ்வழிகளிற் கூறப்பெற்றுள்ள கற்புடைப்பெண்டிர்
அறவருடைய வரலாற்றைப் பட்டினத்துப்பிள்ளையார் புராணத்துப்
பூம்புகார்ச்சுருக்கத்துள்ளபாடல் களும் ஒருவாறு தெரிவிக்கின்றன;
அச்செய்யுட்கள் வருமாறு:—

௧. “கரிகாலன் பெருவளவன் மகன்கேள்வன் கடல்புக்கான்
திருவேயோ வெனவழைத்துத் திரைக்கரத்தாற் றரக்கொண்டான்
வரைகேள்வன் கலநோக்கி வருமளவுங் கல்லானான்
புரைதீரப் பிறத்தபதி பூம்புகார்ப் பட்டினமே.

௨. வன்னிமடைப் பனியோடு சான்றக வரவழைத்தான்
பன்னியகா விரிமணல்வாய்ப் பாவையதன் கேள்வனெனாங்
கன்னியர்க ளொடும்போகா டுரைகரைபா வகைகாத்தான்
பொன்னியான் பிறத்தபதி பூம்புகார்ப் பட்டினமே.

௩. கடவலிற்போய் மாற்றான் குழவிவிழத் தன்குழவி
யாவலின்வீழ்த் தேற்றெடுத்தா ளயனோக்கம் வேறென்று
மேவினான் குரக்குமுகம் வீடுடைபோய் வரவியுத்தான்
பூவின்மேற் பிறத்தபதி பூம்புகார்ப் பட்டினமே.

௪. முற்றத முலையிருவர் முத்துவண்ட லயர்விடத்துப்
பெற்றற்ற மாண்பென் பிறர்மணஞ்செய் யாவண்ணஞ்
சொற்றார்கள் பிறத்தபெண் றாயகனைத் தலைசுமத்தான்
பொற்றவி பிறத்தபதி பூம்புகார்ப் பட்டினமே”

* தான்மாடங்களாவன: திருவாலவாப், திருதன்னாறு, திருமுடங்கை, திருதேவூர், கன்னி, கரியமால், காசி, ஆலவாயென்பனவுமாம்; (கலி. ௧௨-௪); "கன்னிதிரு மாவளா லீசன் காக்குங் கடிமதில்குழ் மாமதுரை" திருவால. பபன், இ. * செவப்பதிகாரம், ௧௨. (பி - ம.) * 'போல்வானீடிய' † 'கேட்டீர்மின்'.

௨௧.—வ ழு ள் ன ம ா லே.

சுரு. யானமர் காதலன் றன்னைத் தவறிழைத்த

* கோநகர் சீறினேன் குற்றமில்லென் யானென் றிடமுலை

கையாற் றிருகி மதுரை

† வலமுறை மும்முறை † வாரா வலமந்து

சுரு. மட்டார் மறுகின் ; மணிமுலையை வட்டித்து † விட்டா

ளெறிந்தாள் விளங்கிழையாள் வட்டித்த நீல || நிறத்துத்

திரிசெக்கர் வார்சடைப்

பால்புரை வெள்ளெயிற்றுப் பார்ப்பனக் கோலத்து மாலை ¶

யெரியங்கி வானவன் றுன்றோன்றி

ரு. ** மாபத் தினிநின்னை மாணப் பிழைத்தநாட் பாயெரி

யிர்தப் பதியூட்டப் பண்டேயோ

ரேவ †† லுடையேனா லியார்பிழைப்பா ரீங்கென்னப் * பார்ப்பா

ரறவோர் பசுப்பத் தினிப்பெண்டிர் மூத்தோர் குழவி

யெனுமிவரைக் கைவிட்டுத்

சுரு. கையாற் றிருகி - வலக்கையாற் றிருகி.

. சுரு. வட்டித்து - பிரதிக்கினைபண்ணி ; சுழற்றியென் றுமாம்; வர்த்தனை

. வட்டினையா.....யிற்று.

சுரு. விட்டாளெறிந்தாள் விட்டெறிந்தாள்.

சௌ. திரிசடை - திரித்தசடை; திரித்தல் - முறுக்கல். சக. மாலை -

ஒழுங்கு.

(சக) வட்டித்ததனால்வந்த (சக) வானவன்; இன்னும், வட்டித்த - எழுதினாலொத்தவென்றுமாம்.

நூ. மாண - தின்னிதாக.

நூ. உடையேனாள் - உடையேனாதலால். யார் பிழைப்பார் - யார்தப்புவார்.

¹ மணிமேகலை, க: இ.

² இக - இ. 'பார்ப்பார் தவரே சுமத்தார் பிணிப்பட்டார், மூத்தா ரினையார் பகப் பெண்டிர்' (ஆசா. ௧௫); திணுவிளையாண்டி உயர்நிணையான் முடித்ததற்கு இப்பகுதி மேற்கோள்; தொல். இளவி. கு. இக - த; தன். கு. களள-மயில; இ-வி. கு. உகஅ.

(பி - ம) * 'கோனவற்குற்றமிலெனியானென்று † ' வாழாவலம்பவத்த ‡ ' வளமுலை ' § ' விட்டெறித்தானத்த || ' திறத்தாதிமிர்செக்கர், ¶ ' எரியாடி ' ** ' மாபத்தினியுள்ள †† ' உடையேன்மற்றியார் '

சுரு.

சிலப்பதிகாரம்

௫௫. தீத்திறத்தார் பக்கமே சேர்கென்று * காய்த்திய பொற்றொடி யேவப் புகை † யழன் மண்டிற்றே நற்றேரான் கூடனகர்.

வேண்பா.

பொற்பு வழுதியுந்தன் பூவையரு மாணிகையும் விற்பொலியுஞ் சேனையுமா வேழமுங்—கற்புண்ணத் தீத்தரு வெங்குடற் றெய்வக் கடவுளரு

மாத்துவத் தான்மறைந்தார் மற்று.

ருரு காய்த்திய - சுடவேண்டி; கோவித்தவென்றுமாம்.
ருசு. ஏவ.....

உக.—வஞ்சினமாலை முற்றிற்று.

¹ இவ்வென்பா சில ஏட்டுப்பிரதிகளில் இல்லை.
(பி - ம்.) * 'காய்த்தியை' † 'அழற்பொங்கிறே'

இருபத்திரண்டாவது.
அழற்படுகாதை.

ஏவற் றெய்வத் தெரிமுகந் * திறந்தது
காவற் றெய்வங் கடைமுக மடைத்தன
வரைசர் பெருமா னடுபோர்ச் செழியன்

1 வளைகோ லிழுக்கத் துயிராணி கொடுத்தாங்
 10. கிருகில மடந்தைக்குச் செங்கோல் † காட்டப்
 புரைதீர் கற்பிற் றேவி தன்னுட

3 னரைசு கட்டிலிற் றுஞ்சிய † தறியா
 தாசான் பெருங்கணி யறக்களத் தந்தணர்
 காவிதி † மந்திரக் கணக்கர் தம்மொடு

க0. கோயின் மாக்களுங் குறுந்தொடி மகளிரு
 † மோவியச் சுற்றத் துரையவிந் திருப்பக்
 காழோர் வாதுவர் கடுந்தே ருருநர்
 வாய்வான் மறவர் மயங்கினர் மலிந்து
 கோமகன் கோயிற் கொற்ற வாயிற்

க. ஏவற்றெய்வம் - அங்கி; அக்கினியுடைய எரியின் கூறு
 அங்கி அடக்கம் நீங்கி வெளிப்பட்டதென்றுமாம்.

பிரகாசித்தது;

உ. காவற்றெய்வம் - நகரிகாவற்றெய்வமாகிய நான்கு வருணப்பூதங்கள்.
 கடைமுகமடைத்தன - கோட்டைவாயிலை நோக்குவதொழிந்தன; நகரிகாவற்
 றெய்வங்கள் கோட்டைவாயில்களைக் காவாவாயினவென்றுமாம்.

ச. வளைகோல் - வளைந்தகோல். இழுக்கத்து - இழுக்கத்தையுற்ற
 விலை. உயிராகியவாணி - ஆதாரம். ஆங்கு - அவ்விடத்து.

அவ்வள

எ. அரசகட்டில் - சிங்காதனம். தஞ்சியதறியாது - செழியன்
யதை அறியாமல்.
தஞ்சி

அ. ஆசான் - புரோகிதன். பெருங்கணி - கணிதவிவர்த்தகன்.
தந்தணர் - தன்மாசனத்துக் கருத்தாக்கன்.

அறக்களத்

க. காவிதி - வரியிலார். மந்திரக்கணக்கர் - மந்திரவோஸ்யெழுதுவார்.

கக. ஓவியச்சுற்றத்து - சித்திரத்திரள்போல.

கஉ. காழோர் - பரிக்காரர். வாதுவர் - வாசிவாரியர்.

¹ லெப். உடு: கூஅ - கூ.

² "அரசகட்டிலிற் தஞ்சிய
காண்ட துறதிகட்டுரை.

பாண்டியன் தெழிஞ்செழியன்" லெப். மதுரைத்

(பி - ம்) * 'திமத்தன்'†

'காட்டில்' ‡ 'அறியாசான்' § 'மந்திரிக்' || 'ஓவியன்' ¶

சி ல ப் ப தி க ர ம்

கூ. நீமுகந் கண்டு தாம்விடை கொள்ள
[நித்திலப் பைம்பூ ணிலாத்திக முவிரொளித்
தண்கதிர் மதியத் தன்ன மேனிய
வெண்கதிர் நித்திலம் பூண்டு புனைந்து
வெண்ணிறத் தாமரை யறுகை நந்தியென்

உரு. நின்னவை முடித்த நன்னிறச சென்னிய
1 னுரையென விரிந்த துண்பூங் கலிங்கம்
புலரா துடுத்த வுடையினன் மலரா

| வட்டிகை விளம்பொரி வன்னிகைச் சந்தனங்
கொட்டமோ டரைத்துக் கொண்ட மார்பினன்

உரு. நேனும் பாலுங் கட்டியும் பெப்பச்
சேர்வன பெறுஉந் தீம்புகை மடையினன்
தீர்த்தக் கரையுந் தேவர் கோட்டமு
மோத்தின் சாலையு மொருங்குட னின்று
பின்பகற் பொழுதிற் பேணினை னூர்வோ

ருரு. னன்பகல் வரவடி யூன்றிய காலினன்
1 விரிசுடை தண்டே குண்டுகை காட்டம்
பிரியாத் தருப்பை பிடித்த கையின
னவினு 1 மார்பினு நலின்ற நூலினன்]
முத்தீ வாழ்க்கை முறைமையின் வழாஅ

ருரு. வேத முதல்வன் வேள்விக் கருவியோ
டாதிப் பூதத் ததிபதிக் கடவுளும்

1

கரு. விடைகொள்ள - அரசனை உட்கொண்டுநீங்க; அன்றி,
மிடை கொள்ள - நெருப்பவித்தற்கு வந்து மிடையவென்றுமாம்.

(கக) “நித்திலப்பைம்பூண்” முதலாகப் (கக) “பூதத் ததிபதிக்
கடவுள்” ஈராகப் பிராமணபூதத்தைக்கூறிற்று; அப்பூதத்துக்கு நிறம்
வெள்ளை.

ருரு. வேதமுதல்வன் - பிரமன். கருவி - சமிறைமுதலாயின.

கூச = கூ. பிரமன் வேள்விக்குச்சொன்ன உறுப்புக்களோடு
முத்தீவாழ்க்கை முறைமையின்வழுவாத ஆதிப்பூதக்கடவுளும்.
(கூடு) கருவியோடு (கூச) முறைமையின் வழுவாவெனக்கூட்டிக.
(கக) நித்திலக்கோவை நிலாவொளிபோலத் திகழ்கின்ற (கக)
ஆதிப்பூதம்; (கூச) முத்தீவாழ்க்கை வழுவாத (கக) ஆதிப்பூதம்.

² "நிம்பா துரைபோற் திகழ்வென்பட் டுதித்த"
கவிச்சம்" பெரும். உ. இ. அக.

(வேக. ௧௦௪௧); "துரைபுரை

³ "தனிடொடு பிடித்த தாழ்கமன் டலத்துப், படிவவுண்டிப் பார்ப்பன மகனே"
(குற. ௧௮௧); "எறித்தரு கிறீதாங்கி பேந்திய குடைநீழ், அறித்தாழ்ந்த கரகம்
முண்டாக்கற் றுக்கோதும்" (கவி. ௧) ⁴ மார்பின் தலிற்றை - பூணல்

உஉ. — ஆ மு ற் ப டி க ா லை த.

சககரு

[வென்றி வெங்கதிர் புரையு மேனியன்
குன்றா * மணிபுனை பூணினன் பூனெடு
முடிமுதற் கலன்கள் பூண்டனன் முடியொடு
ச௦. சண்பகங் கருவினை செங்கு தாளர்
தண்கமழ் பூரீர்ச சாதியோ டினையவை
கட்டுந் கண்ணியுந் தொடுத்த மாலையு
மொட்டிய திரணையோ டொகிந்த பூவின
னங்குலி கையெறிந் தஞ்சுமகன் விரித்த
ச௮. குங்கும வருணங் கொண்ட மாற்பினன்
பொங்கொளி யரத்தப் பூம்பட் டுடையினன்
முகிழ்த்தகைச

சாலி யயினி பொற்கலத் தேந்தி
யேலு நற்கவை யியல்புளிக் கொணர்ந்து

௫௦. வெம்மையிற் கொள்ளு மடையினன் செம்மையிற்
பவளச செஞ்சுடர் திகழொளி மேனிய
னாழ்கடன் ஞால மாள்வோன் நன்னின்
முரைசொடு வெண்குடை கவரி நெடுங்கொடி
யுரைசா லங்குசம் வடிவேல் ! வடிகயி

௫௧. நெனவிவை பிடித்த கையின னாகி
யெண்ணருஞ் சிறப்பின் மன்னரை யோட்டி
மண்ணகங் கொண்டு செங்கோ லோசகிக்
கொடுந்தொழில் கடிந்து கொற்றங் கொண்டு
! நடும்புகழ் வளர்த்து நானிலம் புரக்கு

௫௨. முரைசால் சிறப்பி¹ னெடியோ னன்ன
வரைச பூதத் தருந்திறற் கடவுளுஞ்
(௫௧) “ பவளச்செஞ்சுடர் ” முதலாக (௫௧) ‘ அருந்திறற்கடவுள்’
நாறாக அரசபூதத்தைக்கூறிற்று. அப்பூதத்துக்குநிறம் பவளம்.

௫௩. ஆள்வோன் - அருச்சுனன். (௫௪. வடிக்கை - புரவியைவச
மாக்குகை.

௫௬ - ௫. முரசுமுதலானவேழம் இராசாக்களுக்கும்
இப்பூதத்திற்கு

௫௬. மன்னர் - துரியோதனாதிகள்.

[முரியன்.

(௫௨) இவனிடத்துச் சாரதியாயாநின்று (௫௬) முரசுமுதலாகிய
(௫௫) பிடித்தகையினனாகி (௫௬) மன்னரையோட்டி (௫௭) ஓச்சிக்
(௫௮) கடிந்து கொற்றங்கொண்டு (௫௯) புரக்கும் (௬௦) உரையமைந்த
சிறப்பையுடைய நெடி யோணையொத்த கடவுட்பூதமென்க.
இவற்றால்உலகளத்தோணைஞத்த பூதமென்க.

[இன்னும், ¹ பாண்டியனுடைய கையினிலக்கணம்

ஏனைய இருவர்க்கும் ஒத்தபண்பென்றுமாம்.]

பூதத்துக்கும் பிடித்த

இக - கூக. பவன.....அருந்திறற்கடவுளும் - பவனவொளி
திசைத் தருமேனியையுடைய அரசபூதமாயிகடவுளும்.

1

புறநா. ௧-௧௦ ஆம் அடி; மதுரை. ௧-௧.

(மீ - மீ) * 'மணியொடு புனைந்த பூணினன்' † 'வடிவியிற்' ‡ 'தெய்வபுஷ்ப' கீகை. இலாப்பதிக்காரம்

* செந்நிறப் பசும்பொன் புரையு † மேனியன்
மன்னிய சிறப்பின் மறவேன் மன்னவ

‡ ரரைசமுடி யொழிய வமைத்த பூணினன்

கூக. வாணிக மரபி னீணில மோம்பி

நாஞ்சிலுந் துலாழு மேந்திய கையின

[நுரைசால் பொன்னிறங் கொண்ட ஷடையினன்

வெட்சி தாழை கட்கம ழாம்பல்

சேட னெய்தல் பூளை மருதந்

எ0. கூட முடித்த சென்னிய னீடொளிப்

பொன்னென விரிந்த நன்னிறச் சாந்தந்

தன்னொடு புனைந்த மின்னிற் மார்பினன்

கொள்ளும் பயறுந் துவரையு முழுந்து

நள்ளியம் பலவு நயந்துட் னனைஇக்

எஃ. கொள்ளெனக் கொள்ளு மடையினன் புடைதரு
 நெல்லுடைக் களனே புள்ளுடைக் கழனி
 வாணிகப் பீடிகை நீணிழற் காஞ்சிப்
 பாணிகைக் கொண்டு முற்பகற் பொழுதி
 னுண்மகிழ்ந் துண்ணு வோனே யவனே

அஃ. நாஞ்சிலம் படையும் வாய்ந்துறை துலாழற்
 குழொளித் தாலு மியாழு மேந்தி
 விளைந்துபத மிகுந்து விருந்துபதந் தந்து
 மலையவுங் கடலவு மரும்பலங் கொணர்ந்து
 விலைய வாக வேண்டுநர்க் களித்தாங்]

அஃ. குழவுதொழி லுதவும் † பழுதில் வாழ்க்கைக்
 கிழவ னென்போன் கிளரொளிச் ட சென்னியி
 னிளம்பிறை சூடிய விறையவன் வடிவினோர்
 விளங்கொளிப் பூத வியன்பெருங் கடவுளுங்

(கஉ) “செந்நிறப் பசும்பொன்” முதலாக (அஅ)

“வியன்பெருங் கடவுள்”

‘ருக வணிகபூதத்தைக் கூறிற்று. அப்பூதத்துக்குநிறம், பொன்.

கச. பூணின் - பூணினனாய்.

கஃ. மரபின் - மரபால். கசு துலாம் - துலாக்கோல்.

(கஉ) பொன்புரையு மேனிக் (அஅ) கடவுள்.

(கசு) நாஞ்சிலம் துலாக்கோ லுமேந்தியகையினனாய் (அஃ) வாழ்க்கைக்கு

(அசு) உரியோனென்று சொல்லப்படுவோனாகிய (அஅ) பூதக்கடவுளுமென்க.

† பெருக்கை, உ. உ. கஃ.

(பி-ம்) * ‘செத்திப்’ †

'மேனி' : 'பழுதில்லாடகிழவன்' : 'செவ்நீயன்'

உஉ.—து மு ற் ப டு க ா தை.

சுகள்

[கருவினை புரையு மேனிய னரியொடு

கூ0. வெள்ளி புனைந்த பூணினைன் றெள்ளொளிக்
காமுகஞ் செறிந்த வுடையினன் காமுகிற்
சாந்துபுலர்ந் தகன்ற மார்பின னேந்திய
'கோட்டினுங் கொடியினு நீரினு நிலத்தினுங்
காட்டிய பூவிற் கலந்த பித்தையன்

கூ1. கம்மியர் செய்வினைக் கலப்பை யேந்திச
செம்மையின் வருடஞ் சிறப்புப பொருந்தி]
'மண்ணுறு திருமணி புரையு மேனிய
னெண்ணிறக் காமுகஞ் சோந்த வுடையின
டைற் கமைந்த வவற்றொடு பொருந்திப்

கூ2. பாடற் கமைந்த பலதுறை போகிக்
கலிகெழு கடற் பலிபெறு பூதத்
தலைவ னென்போன் றுணுந் தோன் றிக்
கோமுறை பிழைத்த நாளி லிந்நகா
தீமுறை யுண்பதோர் திறனுண் * டென்ப

கூ3. தாமுறை யாக வறிந்தன மாதலின்
யாமுறை போவ தியல்பன் றோவெனக்
கொங்கை குறித்த கொற்ற நங்கைமு
னாற்பாற பூதமும் பாற்பாற் பெயரக்
'கூல மறுகுங் கொடித்தோ வீதியும

கக0. * † பால்வேறு தெரிந்த நால்வேறு தெருவு
[முரக்குரங் குயர்த்த வொண்சிலை யுரவோன்]

(கௌ) “மண்ணுறுதிருமணி” முதலாகப் (க0க - உ)
வன்” ஈராக வேளாணபூதத்தைக்கூறிற்று அதற்குநிறம்

“பலிபெறுபூதத்தலை

நீலம.
கௌ திருமணி - நீலமணி. கக. ஆடறகமைந்தவை -
வாச்சியம்.

க00. துறைபோகல் - முடியவறிதல்
(கௌ) முடியப்போகிப் (க0க) பலிபெறுபூதமெனக.
கௌ - க0உ. இந்நால்வருந்தோனறி
க0ச. தீமுறையுண்பது - நெருப்பு நியாயமாகவுண்பது.
க0டு. ஆமுறையாக - ஆவதொரு நியாயமாக; இன்னும்,
ஆமுறையாக வறிந்தனம் - மேல் வரக்கடவதொருவிதியென்று
முன்னேயறிந்தேம்.

கக0. நால்வேறுதெரு - நால்வகை வருணத்தார்தெரு.

¹ தால்வகைப்பூக்கள், ² மு. புறதா. இசு.

³ சிலப். கச: உகக. ⁴ சிலப். கச: உகஉ.

(யி - ம்.) * ⁵ என்பதியாமுறையாகவறித்தன மன்றேதாற்பாற் [†]
தெரித்த நால்வேறு தெருவுக் காவெரி புண்டதாட்

* பால்வகை

கக

புறமு

சிலப்பதிகாரம்

1 காவெரி யூட்டிய நாள்போற் * கலங்க
வறவோர் மருங்கி னழற்கொடி விடாது
மறவோர் சேரி மயங்கெரி மண்டக்

ககடு. கறவையுங் கன்றுங் கனலெரி சேரா

1 வறவை யாய ரகன்றெரு வடைந்தன
மறவெங் கணிது மடப்பிடி நிரைகளும்
விரைபரிக் குதிரையும் புறமதிற் பெயாந்தன
சாந்தர் தோய்ந்த வேந்திள வனமுலை

கஉ௦ மைத்தடங் கண்ணார் மைநதர் தம்முடன்
செப்புவா யவிழ்ந்த தேம்பொதி நறுவிரை
நறுமல ரவிழ்ந்த நாறிரு 1 முசசித

துறுமலர்ப பிணையல் சொரிந்த பூந்துகள
குங்கும மெழுதிய கொங்கை முன்றிற்

கஉ௦. பைங்கா ழாரம் பரிந்தன பரந்த

துமென் சேக்கைத † துனிப்பதம் பாராக்

1 காமக் களளாட் டடங்கினா மயங்கத்
திதலை யல்குற் றேங்கமழ் குழலியா

1 குதலைச செவ்வாய்க் குறுநடைப் புதல்வரொடு

ககஉ. கா - காண்டாவனம்

கக௩ அறவோரிடத்து அழற்கொடி விடாகாய்.

கக௬. அறவை - அறததையுடைய

ககந் - கூ. கனலெரி சேராவாய ஆயா கெருவிலடைநகை

கஉக. செப்பு வாயதிறநது சொரிதவிறை - சாநது

லாயின.

புழுஞ்செய முத

கஉக - கூ. * செடபிலேவாயவிழ்நத பிணையலெனக்கூட்டி, நறுவிறையை
புடைய பிணையல, முச்சிப்பிணையலெனறுமாம நறுமலாவிழ்கல், முச்சிக்
கூட்ட.

கஉக. துனியின்செவ்வி பார்க்கவேண்டாத, துனியளவு
வென்றுமாம; இவா பிள்ளைபெறுதவர்.

விட்டிராத

கஉந் - கூ. பரிந்தனபரநத சேக்கை - கையற்றுப்பரந்த சேக்கை
கஉள. அடங்கினர் மயங்க - ஒழிந்து சோர.

1 இதுபாண். உகஅ. * 'அறவையாயர்' இலப். கடு: கஉ௦ - உக.

— * , தருக்கியகாமக்கள்ளாட்டு' மணி. உடு:கக. * மு. மணி. எ. இள.

* செப்பு - மலருமரும்புகள் வைத்திருக்கும் பூஞ்செப்பு; தற். ககஎ:
மணி. ச: கடு; குளா. மத்திர. இக; பெருங். க: கக, எக.

குமந். க;

(பி - ம.) * 'லைங்' † 'முச்சிப்புதமலர்' ‡ 'துனிபதங்காமக்கடவுள்கள்.
உஉ— அழற்படுகாணை.

சுகக

கக௦. * பஞ்சியா ரமனியிற் தஞ்சுதுயி லெடுப்பி

வானரைக் கூந்தன் மகளிரோடு † போத

1 வருவிருந் தோம்பி மனையற முட்டாப்

பெருமனைக் கிழத்தியர் பெருமகிழ் வெய்தி

யிலங்குபூண் மார்பிற் கணவனை யிழந்து

கருநீ. சிலம்பின் வென்ற சேயிழை நங்கை

கொங்கைப் பூசல் கொடிதோ ‡ வன்றெனப்

பொங்கெரி வானவற் றெழுதன ரேத்தின

4 ரெண்ணான் கிரட்டி யிருங்கலை பயின்ற

பண்ணியன் மடந்தையர் பயங்கெழு வீதித்

கசு(1). தண்ணுமை முழுவந் தாழ்தரு தீங்குழல்

5 பண்ணுக்கினை பயிரும் § பண்ணியாழ்ப் பாணியொடு

நாடக மடந்தைய ராடாங் கிழந்தாங்

கெந்நாட் டாஸ்கொல் யார்மகள் கொல்லோ

விந்நாட் டிவ்வு ரிறைவனை யிழந்து

கசுநீ. தேரா மன்னனைச் சிலம்பின் வென்றிவ்

வூர்தீ பூட்டிய வொருமக || னென்ன

வந்தி விழவு மாரண வேதையுந்

செந்தீ ¶ வேட்டலுந் தெய்வம் பரவலு

மனைவிளக் குறுத்தலு மாலை யயர்தலும்

கருநீ. வழங்குகுரன் முராமு மடிந்த மாநகர்க்

காதலற் கெடுத்த நோயொ டுளங்கனன்

நாதுலைக் குருகி னுயிர்த்தன னுயிர்த்து

மறுகிடை மறுகுங் கவலையிற் ** கவலு

கருக. பண்ணியன்மடந்தையர் - இசையறிவார்.

கசஉ. நாடகமடந்தையர் - தனியிலார்.

(கருக) வீதியிடத்து (கசஉ) அரங்கிழந்து.

கசஎ. அந்திவிழவு - சீபலி.

கசஅ. தெய்வம்பரவல் - தெய்வபூசனை.

கருக. மறுகிடைமறுகும் - மறுகிலேசுழன்றுதிரியும். கவல் -

குறுந் தெரு. கவலும்.....போம்.

¹ குறக். அக. ¹ "என்னென்னையோர்" (சிலப். கச: கசஎ): "யாழ்முத
லாவதுபத்தொருநாள், கோளமகனீர்க்கிப்பற்கை" பெருங். க: கடு: அச-டு.

² மணி. எ: சக. ³ "ஊதுங்குருகுதுயிர்த்தகத்தடங்காது" மணி. உ: சக.
(பி-ம்.) ⁴ 'பாலாரமனித்', 'பல்லாரமனித்' ⁵ 'மயங்க' ⁶ 'இன்றென'
⁷ 'பலாபாழ்ப்பாணரோடு', || 'எனவுமத்தி' ⁸ 'வேட்கையின்' ⁹ 'வையும'

இஃ

சிலப்பதிகாரம்

¹ மிழங்கலு மியங்கு மயங்கலு மயங்கு

கடுக. ² மாமகளு நுற்ற வீரபத் தினிமுன்

கொந்தழல் வெம்மைக் கூரெரி * பொருஅள்

வந்துதோன்றினண் மதுரா பதியென்.

வேள்பா.

³ மாமகளு நாமகளு மாமயிடற் செற்றுகந்த

கோமகளுந் தாம்படைத்த கொற்றத்தா—னாம

முதிரா முலகுறைத்தான் முன்னரே வந்தான்

⁴ மதுரா பதியென்னு ⁵ மாது.

(ககக) விவேகமடந்தையரது வீதியில (கசஉ) மடந்தையா (கச௦) தண்ணு மைமுழவு குழல் (கசக) யாழ்ப்பாணி இவறறுடனே (கசஉ) ஆடும் அரங்கின யிழந்து (கசக) இவ்வொருமகள் (கசக) எந்நாட்டாள்கொல? யார்மகள் கொல் (கசக) என்ன (கரு) நகரிலே (கருச) இயங்குதலையுஞ் செய்யும், மயங்குதலையுஞ்செய்யும்; இவ்வகை (கரு) ஆரஞ்ருற வீரபத்தினிமுன (கரு) ஊர் எரியுண்டதற்குப் பொருளாய (கரு) வந்து கோன்றினான், மதுராபதியென்னும் தேவதையென்க.

“மாமகளும்”:-தாம்படைச்சு கொற்றத்தாள் - இவாகன்படைத்த கொற்ற மெல்லாமுடையாள்; “நாவினுத * * * வாளினும” என்ற மூவகைவென லியும்; மாமகள் - சீகேவி நாமமுலை - அச்சத்தைச்செய்யுமுலை.

உஉ.—அழற்படுகாதை புற்றிற்று.

¹ “சுழலனுஞ்சுழலு, மோடனுமோடும்” மணி. க: ககக - உ.

² மு. சிலப். பதி. சஉ.

³ இச்செய்யுளின் முறைப்படியே ‘திருவின் செல்வி பொருதனிக் கொழுத, புலமை சான்ற கலைமகள் கணவ, வீரிய மடந்தை பேரிசைக்கிழவ’ என ஞானகுருதம், சக - ஆம் செய்யுளும் அமைந்திருத்தல் காண்க.

⁴ “மதுராபதியென்னுமாபெருத்தெய்வம்” மணி. உக: கக.

(யி - யி) * ‘போன்றவந்து’ † ‘மான்’

இருபத்து மூன்றாவது கட்டுரைகாதை.

சுடையும் பிறையுந் தாழ்ந்த * சென்னிக்
 குவளை யுண்கட் டவளவாண் முகத்தி
 கடையெரி றரும்பிய பவளா + செவ் வாய்த்தி யிடையிலா
 விரிந்த நித்தில † நகைத்தி
 ௫. யிடமருங் கெருண்ட நீல மாயினும்
 வலமருங்கு பொன்னிறம் புரையு மேனிய ளிடக்கை
 பொலம்பூந் தாமரை யேந்தினும் வலக்கை யஞ்சுடர்க் டு
 கொடுவாள் பிடித்தோள் வலக்கால் புனைகழல் கட்டினு
 மிடக்காற்
 ௬. றனிசசிலம் பரற்றுந் தகைமையள் பணித்துறைத்
 கொற்கைக் கொண்கன் குமரித் துறைவன் பொற்கோட்டு
 வரம்பன் பொதியிற் பொருப்பன் குலமுதற் கிழத்தி யாதலி
 னலமந்
 தொருமுலை குறைத்த திருமா பத்தினி
 ௭. யலமரு திருமுகத் தாயிழை நங்கைதன்
 || முன்னிலை யீயான முன்னிலைத் தோன்றிக் கேட்டிசின் வாழி
 நங்கையென் குறையென வாட்டிய திருமுகம வலவயிற் கோட்

ஏ யாரை நீ யென்பின் வருவோ யென்னுடை உடு யாரஞ
ரெவ்வ மறிதி யோவென

க சடையும் பிறையும் - சடையிடக்கேபிறையும்.

கூ. கடையெயிறு - பன்றிக்கொம்புபோலப் புறப்பட்ட எயிறு. அ.

கொடுவான் - மழு.

ககூ. குலமுதலாதலின் - அடியேதொடங்கி இரட்சித்தற்குரியனாதலின்

ககூ. முன்னிலையியான் - முன்னில்லான்; அவளுக்கு

செய்யான்.

முன்னிற்றலைச்

(யி - ம) * 'செத்திற்' † 'செவ்வா, பிடைநிலா' ‡ 'தகைச்சிபிடை' § 'தெடு
வாள் பிடித்தன, விடக்காற் தனிச்சிலம் பரத்திறும் வலக்காற் புனைமுல கட்டுத் தகை
மையல்' || 'பின்னிலையான முன்னிலத்தோன்றி' ¶ 'பாரிவ னென்முன் முத்தர
விலன னாரஞ ரெவ்வ மறிதா தானென'

இரு

சிலப் பதி காரம்

வாரஞ ரெவ்வ மறிந்தே * னணியிழா அய்

மாபெருங் கூடன் மதுரா பதியென்பேன்

கட்டுரை யாட்டியேன் † யானின் கணவற்குப்

பட்ட கவற்சியேன் பைந்தொடி கேட்டி

உடு. பெருந்தகைப் பெண்ணென்று கேளாயென் னெஞ்சம்

வருந்திப் புலம்புறு நோய்

தோழி நீ ‡ யிதொன்று கேட்டியெங் கோமகற்

கூழ்வினை வந்தக் கடை

மாதரா யீதொன்று கேளுன் கணவற்குத்

௩௦. தீதுற வந்த வினை ; காதின்

1 மறைநா வோசை யல்ல தியாவது

மணிநா வோசை கேட்டது மிலனே

யடிதொழு திறைஞ்சா மன்ன ரல்லது

2 குடிபழி தூற்றுங் கோலனு மல்ல

௩௧. னின்னுங் கேட்டி நன்னுதன் மடந்தையர்

மடங்கெழு நோக்கின் 3 மதமுகந் திறப்புண்

4 டிடங்கழி நெஞ்சத் திளமை யானே

5 கல்விப் || பாகன் கையகப் படாஅ

தொல்கா 6 வுள்ளத தோடு மாயினு

௪௦. மொழுக்கொடு புணர்ந்தவிவ் விழுக்குடிப் பிறந்தோர்க்

உரு. கட்டுரையாட்டியேன் -

ஒருவார்த்தைசொல்லுதலுடையேன்.

உரு - ச. நின்கணவற்குப்பட்ட கவற்சியுடையேன் ; ஆயினும் நீ

கேளென்க.

உள-அ. ஊழ்வினை வந்தபடி கேளாய் ; வந்தக்கடை,

கரவொற்றுவிசாரம்.

(௩௦) வினை (உரு) கேளென்க.

௩௧. மறைநா - அந்தணர்நா ; ஓசை - ஒதினார்வாயில் வரும்

நியமமான வார்த்தை.

௩௩. மன்னர் பழி தூற்றுவதல்லது.

௩௩. மடங்கெழு நோக்கின் - மகனிருடைய பார்வையாலே....

..... சிலையையாக்குக.

¹ "ஒதலத்தணர்வேதம்பாட" (மதுரை. கடுக); "தான்மறைக் கேள்வி தலிற்
குர லெடுப்ப, வேம வின் தலி லெழுத லல்லதை, வாழிய வஞ்சியுங் கோழியும் போலத்,
கோழியி னெழாதெம் பேரூர் தயிலே" பரி. ப. களஞ. ² புறநா. எஉ.

³ "இடங்கழிகாமமொ டடங்கான்" மணி. ௧௦; உஉ; ௧௮; ௧௧௧.

⁴ "கல்விப்பாகரித் காப்புவினயோட்டி" மணி. ௧௮; ௧௧௧.

(பி - ம்) * 'அணிபிறாய், மாபெருங்கடல் மதராபதியெனும் கட்டுரைபாட்டி.
யென்' † 'யானை' ‡ 'இடத்தொன்று கௌயென்' § 'மதிமுமை' || 'பாகர்கையகப்
பட்டை' ¶ 'உள்ளமொடோடுமாயினும்', 'உள்ளமொடுமாயினும்'

உரு.—கட்டுரைகாலைத்

இருபு.

இழுக்கந் தாரா திதுவுங்கேட்டி

¹ யுதவா வாழ்க்கைக் * கீரந்தை மீனைவி

புதவக் கதவம் † புடைததன னெருநா

ளரைச வேலி யல்ல தியாவதும்

சடு. புரைதீர் வேலி யில்லென மொழிந்து

மன்றத் திருத்திச சென்றீ ரவ்வழி

யின்றவ் வேலி காவா தோவெனச

² செவிசசூட் டாணியிற் புகையழல் † பொத்தி

நெஞ்சஞ் சுடுதலி னஞ்சி நடுக்குற்று

ஊ. ³ வசசிரத தடக்கை யமரா கோமா

ஹுசிப பொன்முடி யொளிவளை யுடைததகை

§ குறைத்த செங்கோற் குறையாக் கொற்றத்

திறைக்குடிப் பிறந்தோர்க் கிழுக்க மின்மை

யின்னுங் கேட்டி நன்வா யாகுதல்

௫௫. * பெருஞ்சோறு பயந்த திருந்துவேற் றடக்கை

சஉ உதவாவாழ்க்கை - பிறாக்கு உதவமாட்டாத மிடிவாழ்க்கை.

சந புதவக்கதவம் - கதவில்லாவீடு; குழை... ..

...

சக. மன்றம் * அரணில்லாதவீடு. அவ்வழி - நீர போகின்ற

அக்காலத்து.

சஅ. செவிச்சூட்டாணி - செவியைச்சுடுவதாகிய ஆணி;

சுடிதலுள்ள இறைச்சி சூட்டிவைச்சியானுறபோல.

௫௬ - உ கைகுறைத்தசெங்கோல் - கைகுறைத்ததற்குக்
செங்கோலையும்.

காரணமாகிய

௫௭ நன்வாயாகுதல் - நன்றாகிய மெய்யாதல்.

௫௮ பெருஞ்சோறுபயந்த - பாண்டவர்கள்படைக்கும்

தூரியோதனன் படைக்கும் சேரன் சோறிட்டனை.

¹ சஉ-இக. பாண்டியன் கைகுறைத்த செய்தியை ஒப்புத்தகம் உஉ-ஆம் பக்கத் தின் அடிக்குறிப்பாதுணர்; "கையரித்தான் மாறன் கதவிடித்த குற்றத்தா, வெய் புஞ் சிலைக்கை பிரங்கேசா", "கொற்கையான் மாறன் குலசே கரவமுதி, பொற்கையா னுனகை போதாதோ" என்றார் பிறரும்; திருவால. இள: உ-பார்க்க.

² 'கடுதாராசஞ் செவிசெறித்தாங்கு' பெருங். க. சள: உகஅ. * சிலப். கக. உக.

³ இது. 'பெருஞ் சோழ பயந்த' என்றது சேரமான் பெருஞ்சோழமதியஞ் சேர லாதன் பாரதபுத்தத்தில் எல்லோர்க்கும் உணவளித்த செய்தியை; "ஓரைய ரீசைம் பதிம்ம ரூடன்றெழுத்த, போரிற் பெருஞ் சோழ போற்றது தானளித்த, சேரன்" (சிலப். உக: ஊசல்வரி); "உதியஞ் சேரல், பெருஞ் சோழ கொடுத்த ஞான்றை" (அகநா. உகக); "அலங்குணப் புரவி பையவரொடு சினைநு, திலத்தலைக் கொண்ட பொலம்பூந் தும்பை, பீசைம் பதிம்மரும் பொருதுகனத் தொழியப், பெருஞ்சோழம் மிருபதம் வரையாது கொடுத்தோய்" (புறநா. உ.) * 'அம்பலத்தாழ்ப்பூட்டுவார்' பழ. கக - ககஇ.

(பி - ம்) * 'சேத்தன்மனை' † 'புடைத்தனெனது' ‡ 'பொங்கெடுஞ்சகம்' § 'குறைத்துக்' 'கேட்டியோர்தன்'

சிலப் பதிகாரம்

திருநிலை பெற்ற பெருநா ளீடுக்கை
யறன்றி செங்கோன் மறநெறி நெடுவாட்
புறவுநிறை புக்கோன் கறவைமுறை செய்தோன்
பூம்புனற் பழனப் * புகார்நகர் வேந்தன்

சு:0 றுங்கா விளையு † ணன்னு டதனுள்

வலவைப் பார்ப்பான் பராசர நென்போன்

குலவுவேற் சேரன் கொடைத்திறங் கேட்டு
வண்டமிழ்¹ மறையோற்கு² வாணுறை கொடுத்த
திண்டிதல் நெடுவேற்³ சேரலற் காண்கெனக்

௭௫. காடு நாடு முரும் போகி

நீடுநிலை மலயம் பிற்படச சென்றாங்

⁴ கொன்றுபுரி கொள்கை யிருபிறப் பாள்

⁵ முத்தீச் செல்வத்து நான்மறை முற்றி

யைம்பெரு வேள்னியுஞ் செய்தொழி லோமபு

௭௦ மறுதொழி லந்தணர் பெறு , முறை வகுக்க

௫௬. பெருநாளிருக்கை - பெரிய நாளோலக்கத்து இருக்கை.

௫௭ மறநெறி நெடுவாள் - மறத்திலே யொழுக்கின வாள்

௬௬ நீடுநிலைமலயம் - போகிய நிலையையுடையமலயம்.

௬௭.

௬௮

ஒன்று - முத்தி. இருபிறப்பு - உபநயனத்துக்குமுன் னும்பின் னும்
முத்தீ - ஆகவனியம், காருகபத்தியம். தக்கிணுக்கினி.

௭1. அறுதொழிலாளர் பெறுமுறை - ஓதல ஓதுவித்தல் வேட்டல் வேட்
பித்தல் ஈதல் ஏறறலென இக்குணங்களையுடையா பெறுமுறையை. வகுக்க -
அவனுக்குக்கூறுபடுத்த

¹ பெருநாளிருக்கை:— சேரனுடைய காலியோலக்கம்; ² தன்கட றுட றென்
பூங் கோதை, பெருநாளிருக்கை' (மதரை. ௫௨௪ - ௫) என அந்நாளோலக்கம்
பாராட்டப் பெற்றிருத்தல் காண்க.

* மறையோனென்றது பாங்க்கொளதமனா; இவருக்குச் சுவர்க்கங்கொடுத்த
சேரன் இமயவரம்பன்றம்பி பல்பாணச் செல்கெழுகுட்டியெனென்பவன்; இதனைப்பற்றி
தப்பத்தின் மூன்றம்பத்திறதியிலுள்ளதானிய அடியிலவரும் வாக்கியத்தானாக;
'பல்பாணச் செல்கெழுகுட்டியினைப் பாங்க்கொளதமனார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு:
.....பாடிப்பெற்றபரிசில்; தீர் வேண்டியது கொண்டினென யானும் என்பார்ப்பனி
யும் சுவர்க்கம்புகல்வேண்டுமெனப் பார்ப்பாரிற்பெரியோரைக்கேட்டு ஒன்பதுபெரு
வேள்வி வேட்பித்துப் பத்தாம்பெருவேள்வியிற் பார்ப்பாணையும் பார்ப்பனியையும்
காணாராயினார்' சிலப். உஅ; ககஎ - அ; 'தறக்கமெய்தியதொப்பா தல்விசை, முதியர்ப்,
பேனியவுதியஞ்சேரல்' அதநா. உகக. இச்சரிதை, பழமொழி ககஎ-ஆம் பாட்டி
னும், தொல். புறத்தினை. கு. உடு - நீ. உரையினும் வந்துள்ளது.

* புறநா. ககஎ. * முருகு. கஅக-உ.

(யி - ய) * 'புளையேத்தன்' † 'தன்னுட்டதனுட்பலையைப்பாசான்' ‡ 'யான
வங்கொடுத்த' § 'சேரற்காண்கொள்' || 'முறைபெய்தி'

உரு.—க ட் டி ர க ா ல த்

௧௦௦

நாவலங் கொண்டு நண்ணு ரோட்டிப்
பார்ப்பன வாகை குடி யேற்புற
நன்கலங் கொண்டு தன்பதிப் பெயர்வோன்
செங்கோற் * நென்னன் றிருந்துதொழின் மறையவர்
எடு. தங்கா லென்ப தூரே யவ்வூர்ப்
பாசிலை பொதுளிய போதிமன் றத்துத்
தண்டே குண்டிகை † வெண்குடை காட்டம்
பண்டச சிறுபொதி பாதக் காப்பொடு
களைந்தன னிருப்போன் காவல் வெண்குடை அ0.
விளைந்துமுதிர் கொற்றத்து விறலோன் வாழி

* கடற்கடம் பெறிந்த காவலன் வாழி
விடர்சகிலை † பெறித்த வேந்தன் வாழி
பூந்தண் பொருளைப் பொறையன் வாழி
மாந்தரஞ் சேரன் மன்னவன் வாழ்கெனக்
அரு. குழலுங் குடுமியு மழலைச் செவ்வாய்த
தளர்நடை யாயத்துத் தமர்முத னீங்கி
வினையாடு சிறுஅ ரெல்வாஞ் சூழ்தரக்

எக. நா வலங்கொண்டு - தருக்கஞ்சொல்லி நாவெறறியையுடையோனாய்
; நா வலம் - நாவெறறியெனக.

(எ0.) பெறுமுறைவகுத்த (எ௧) நனகலவகொண்டெனக (எக)
நாவலங்கொண்டு ஓட்டிச் (எ௨) சூழக் (எ௩) கொண்டு தன்பதிப்
பெயர்வோன் ; பெயர்வோன பெயர்தர.

எச. திருநதுதொழின் மறையவா - பஞ்சக்கிராமிகள். எரு. தங்கால் -
திருத்தங்காலூர்.

எ௬. அரசுசிற்குமன்று. எ௭. காட்டம் - சமிதது. (எ௯)

குடையையு (அ0) கொற்றததையுமுடைய விறலோன. அச. வாழ்கென
- வாழ்கவென்று சொல்ல.

அ௭. சிறுரஞ்சூழ்தர - தன்னச்சிறுரெல்லாம சூழ்தர.

* டாசீப்பினவாகையினியல்பை, "கேவ்விபாற்சிறப்பெய்திவாண், வேவ்விபான்விறன்
மிருத்தன்," "ஓதக் கரைதவழ்தீர் வேவி புலகினுங், வேதக் கரைகண்டான் வீத்தி
ருக்கு - மேதஞ், கடுகடர் தானுஞ்ச் சொல்லவே வீத்தத், வீடுகடர் வேவ்வி பகத்து"
என்பவற்றுவறிவு பு-வெ. வாகை. க.

* அச - உ. செப்பநிகாரம், உஅ: ககடு - சு.

(பி - ம்.) * 'தென்னவன்றிருத்தொழில்' † 'ஒன்குடை' ‡
வாழி

‘சி ஸ ப் ப் தி க ர ம்

* குண்டப் பார்ப்பி. ரென்றோ டோதியென்
பண்டச சிறுபொதி கொண்டுபோ மின்னெனச்

௯௦. சீர்த்தகு சிறப்பின் வார்த்திகன் புதல்வ
னாலமர் செல்வன் † பெயர்கொண்டு வளர்ந்தோன்
பானாறு செவ்வாய்ப் படியோர் முன்னர்த்
தளர்நா வாயினு மறைவிளி வழாஅ
துளமலி யுவகையோ டொப்ப வோதத்

௯௧. ஓ தக்கிணன் றன்னை மிக்கோன் வியந்து
முத்தப் பூணூ லத்தகு புனைகலங்
கடகந் தோட்டொடு கையுறை யீத்துத்
தன்பதிப் பெயர்ந்தன னாக நன்கலன்
புனைபவும் பூண்பவும் பொறுஅ ராகி

௯௦௦. வார்த்திகன் றன்னைக் காத்தன ரோம்பிக்
கோத்தொழி லினையவர் கோமுறை யன்றிப்
படுபொருள் வெளவிய பார்ப்பா னிவனென
விடுகிறைக் ழ கோட்டத் திட்டன ராக
வார்த்திகன் மனைவி கார்த்திகை யென்போ

௯௦௧. ளலந்தன ளெங்கி யமுதன ணிலத்திற்
புலந்தனள் புரண்டனள் பொங்கின ளதுகண்டு

மையறு சிறப்பி னையை கோயிற்

அ.அ. குண்டப்பார்ப்பீர் - பிழக்கை மாணிகான்; சிறுமாணிகான்,
சிறு பின்னாகாளென்னினுமாம்.

கக. ஆலமர் செல்வன்பெயர் - தக்கினுமூர்த்தி.

* கஉ. பாஞ்ஞசெவ்வாயையுடைய பிரமசாரிகள்; படிமம -
படியென் றுயிற்று. படியோர் - தன்னை இளமையாலொப்பாருமாம்; படி
- வேடமுமாம். கக. புனைவனவும் பூண்பனவுமாக
மென்றார்.

வேறுபடுதலிற் புனைபவும் பூண்பவு

கக. கோமுறையன்றி - இராசகீதியன்றி.

கஉ. படுபொருள் - புதையல்; களவுப்பொருளென்றுமாம்.

கௌ. ஐயைகோயில் - மதுரையிற்றுர்க்கைகோயில்.

(பி - ம.) * 'குண்டைப்பார்ப்பீர்' † 'போமினென்' ‡ 'பேர்' §
தக்கின மிக்கென், 'தக்கன்' || 'அன்றிபடி' ¶ 'கோட்டமிட்டனர்'
'தெக்கனன்'

உரு.—கட்டுரைகாணத.

இல்க

* செய்வினைக் கதவந் திறவா தாகலிற்

றிறவா தடைத்த திண்ணிலைக் கதவ

ககௌ. மறவேன் மன்னவன் கேட்டனன் மயங்கிக்

கொடுங்கோ லுண்டுகொல் கொற்றவைக் குற்ற
விடும்பை யாவது மறிந்தீ மின்னென
வேவ லீளையவர் காவலற் றொழுது

வார்த்திகற் கொணர்ந்த ட வாய்மொழி யுரைப்ப ககடு.

நீர்த்தன் றிதுவென நெடுமொழி கூறி

யறியா மாக்களின் முறைநிலை திரிந்தவென்
னிறைமுறை பிழைத்தது பொறுத்தனங் கடனெனத்
தடம்புனற் கழனித் தங்கா றன்னுடன்
மடங்கா விளையுள் வயலூர் நல்இக்

கஉ௧. கார்த்திகை கணவன் வார்த்திகன் முன்ன
ரிருநில மடந்தைக்குத் திருமாற்பு நல்இயவ
டணியா வேட்கையுஞ் சிறிதுதணித் தனனே
நிலைகெழு கூட னீனெடு மறுகின்
மலைபுரை மாட மெங்கணுங் கேட்பக்

கஉ௨. ¹ கலையமர் செல்வி கதவந திறத்தது
ஓ சிறைப்படு கோட்டஞ் சீமின் யாவதுங்
கறைப்படு மாக்கள் கறைவீடு செய்ம்மி
ஏ னிடுபொரு ளாயினும் படுபொரு ளாயினு

ககடு. நெடுமொழிகூறி - புகழ்நதுசொலி.

ககக வயலூர் - ஊரிற்பெயர்.

ககஅ - க. இவன் பிறந்த தங்காலுடன் வயலூரென்பதோருரும்
விட்டு.

கஉக. திருமாற்புநற்குறை - கண்டனிடுகை. அவனென்றது,
நிலைமடந் தையை. அவனைப்பணிந்தென்பார், இருநிலைமடந்தைக்குத்

திருமார்பு நல்கு யென்றார்.

கஉஉ. மார்பினிப்பெருமையால் தணியாதவேட்கை.

கஉ௪. கறை - கடமை.

கஉ௮. இடுபொருள் - பிறர்வரவிட்ட பொருள். படுபொருள் - புதைபல்; அன்றித் தன்தேட்டத்தால் மிக்கபொருளுமாம்; ¹ “படுபயன் வெஃகு” என்றும்போல.

¹ ‘கல்காமுதலி’ பெருங். க. இஉ: உச. ² திருக்குறள், கஉஉ.

(பி-ம்) * ‘செய்யுது’ † ‘கோல்கண்டு கொல்.....உற்றதிலும்பையாவது மறியி னின்றென்’ ‡ ‘வாய்மொழியுரைப்பவறிவாமக்கின்’ § ‘கறைபடு’ ||
‘கறைபடு’ P டு பொருளாயினு மிடுபொருள்

இஃது

சி ஸ ப் ப தி க ஈ ர ம்

முற்றவர்க் குறுதி பெற்றவர்க் காடுமென

“கஉ௦. யாணெ யெருத்தத் தணிமுர சிரீஇக்

கோன்முறை யறைந்த கொற்ற வேந்தன்

ரூன்முறை பிழைத்த * தகுதியுங் கேண்

¹ யாடித் திங்கட் பேரிருட் பக்கத்

தழல்சேர் குட்டத் தட்டமி ஞான்று

கஉ௧. வெள்ளி வாரத் தொள்ளெரி யுண்ண

வுரைசான் மதுரையோ டரைசுகே றுமெனு

முரையு † முண்டே றிரைதொடி யோயே

கடிபொழி லுடுத்த கலிங்கநன் னுட்டு

வடிவேற் றடக்கை வசவுங் குமரனுந்

கஉ௦. தீம்புனற் பழனச சிங்க புரத்தினுங்

காம்பெழு காணக் கபில புரத்தினு

‡ மரைசாள் செல்வத்து நிரைதார் வேந்தர்

வீயாத் திருவின் விழுக்குடிப பிறந்த

தாய வேந்தா தம்முட் பகையுற

கசடு. விருழக் காவதத் திடைநிலத் தியாங்கணுஞ்

செருவெல் வென்றியிற் செல்வே. ரின்மையி

னரும்பொருள் வேட்கையிற் பெருங்கலன் சுமந்து

கரந்துறை மாக்கனிற் காதலி டு தன்னொடு

கஉக. உறறவர்க்கு - எடுத்தார்க்குரிதது. பெறறவர்க்கு -

கொண்டவர் களுக்கு; அவ்விருவர்க்கும் உறுதி ஆமென்க.

ஆதலால், தமக்காகா; உற்றவர்க்குப்

பெற்றவர்க்காமென்றறைவிததான்.

ககக. கோன்முறையறைந்த - இராசநீதியாகச்சொன்ன.

ககக. பேரிருட்பக்கம் - கிருட்டிணபக்கம்.

ககச அழச்சேர்குட்டம் - [கார்த்திகைபரணி.]

ககஎ. உரை - சோதிடவார்த்தை; உரையுமுண்டென்றது,

எதிரது தழீஇய எச்சவும்மை.

ககக - சச. வசவும் ருமரனுமாகிய வேந்தரிருவர் தம்மில்

தாயவேந்தர் கசக. இருவரது மலைவு வெல்வென்றி நிகழுகை
ரின்மையால்.

காரணமாகச் செல்வோ - (கசஅ.) கரந்துறைமாக்களைப்போல

(கசஎ) ஆபீரணங்களைச்சுமந்து போந்து; போத்தென்றுஒருசொல்
வருவிக்க.

1 தங். கு. கனகு - மயிலு. மேற். 2 "அழற்குட்டத்த" புறநா. உஉக.
 (பி - ம.) * 'தருநிகேட்டி' † 'உண்டிநிறை' ‡
 நிறை தாரவேந்தன்வியாச்செய்யின் '§ 'தன்னுடன்கிள்ள'

'உரைசால் செவ்வந்த உரு.—த ட் டி ரை கா னை த.
 இஃ

- சின்கா வண்புகழ்ச் சின்க புரத்தினோ
 கரு0. * ரங்கா டிப்பட்டருங்கலன் பகருஞ்
 சங்கம னென்னும் வாணிகன் தன்னை
 முந்தைப் பிறப்பிற் பைந்தொடி கணவன்
 † வெந்திறல் வேந்தற்குக் கோத்தொழில் செய்வோன்
 பரத னென்னும் பெயரனக் கோவலன்
- கரு0. விரத நீங்கிய வெறுப்பின னாதலி
 னொற்ற னிவனெனப் பற்றினன் கொண்டு
 வெற்றிவேன் மன்னற்குக் காட்டிக் ‡ கொல்வழிக்
 கொலைக்களப் பட்ட சங்கமன் மனைவி
 நிலைக்களங் காண னிலி யென்போ
- கரு0. ளரசர் முறையோ பரதர் முறையோ
 ஐரீர் முறையோ சேரியீர் முறையோ வென
 மன்றினு மறுகினுஞ் சென்றனள் பூசலிட்
 டெழுநா னிரட்டி யெல்லு சென்றபின்
 னொழுநா னிதுவெனத் தோன்ற வாழத்தி
- கரு0. மலைத்தலை § யேறியோர் மால்விசும் பேணியிற்

கொலைத்தலை மகனைக் கூடுபு நின்றோ
 னெம்முறு துயரஞ் செய்தோ ரியாவதுந்
 தம்முறு துயரமிறீ ருருக வென்றே

கசுக - ரு 1. சிங்கபுரத்தின் ஓரங்காடியிடத்தானாகியிருந்த.

கருஉ. ஸபந்தொடி, முன்னிலை.

கருச. பரதனென்றது, கோவலனது முற்பெயர்.

கருரு. விரதநீங்கிய - கொல்லாவிரதத்தால் நீங்கிய

வெறுப்பினனாதலின் - வெறுக்கப்படுபவனாதலால்.

கசுரு. விசும்பேணியில் - விசும்பெல்லையில்; "நளியிரு முந்ரீ ரே
 ணி யாக"

கசுக. தலைமகனைக் கூடுவதாகின்றவன்.

[என்றார்.

கசுஎ. செயதோரென்னுமெழுவாய, படுவார்கனாகவென்னும்
 வியக் கோள் வருவித்தலோடு முடிந்தது. யாவதும்- எப்படியானும்.

கசுஅ. தம்முறு துயரமிறீருக - 'தாங்களும் இப்படிப்
 படுவார்கனாக. காண்பட்டதே படுகவென்றது, பழியிட்ட
 பழியைக்கொண்டு.

(கசுரு) ஏறி (கசுக) விழுவோனென்க.

¹ புறநானூறு, கரு.

(பி - ம.) *

§ 'சுறிமால்'

'அங்காடிப்படவிருந்துகலன்' † 'வெந்தொழில்' ‡ 'கொல்வழிநூல்'
 || 'குலத்தலை' § 'ஆருகவென'

விழுவோ ளிட்ட வழுவில்¹ சாபம்

கஎ௦. பட்டனி ராதலிற் கட்டுரை கேண்
யும்மை வினைவந் துருத்த காலீச்
செம்மையி லோர்க்குச் செய்தவ முதவாது
* * வாரொலி கூந்தனின் மணமகன் றன்னை
யீரேழ் நாளகத் தெல்லை நீங்கி

கஎ௧. வானோ தங்கள வடிவி னல்லதை
யீனோர் † வடிவிற் காண்ட லில்லென
மதுரைமா தெய்வ மாபத் தினிக்கு
விதிமுறை சொல்லி யழல்வீடு கொண்டபின்
கருத்துறு கணவற் கண்டபி னல்ல

கஅ௧. திருத்தலு ‡ மில்லே னிற்றலு மிலனெனக்
கொற்றவை வாயிற் பொற்றொடி தகர்த்துக்

கஎக - உ. உம்மைவினை யுதவாது உம்மைபிறசெவ்விய

மனமில்லா

தோர்க்கு அக்காலததுச் செயதவினை வரது பலிக்குங்காலதது
முனபுசெயத

நல்வினை யாதும் உதவாது; இதழிவினைவரது கெடுபபதறகு மு
ன்னெவரதுத வுதல் பின்புதவுதல் செயபுமித்தனை, அநநல்வினையும்
உதவாமறபோகாது; பாவமான தும தனியே அனுபவிக்கவேண்டும்

கஎக-அ. ஈனோர்-ஈங்குள்ளோர் இல்லெனறு

மதுரைமாதெயவம்சொல்ல.

கவுக. பொற்றொடி - பொலிவினையுடைய சங்கவளை ; து
ர்க்கைகளோயில் வாயிலிலே தன்னைவளையத் தகர்க்குது.

1 கவுக - கவு. இச்சாபவரலாற்றை இப்படியே மணிமேகலையில் வஞ்சி
மாதகர்ப்புக்க காணையினும் மணிமேகலைக்குக் கண்ணகிகுறியதாகக் கூறினர் ; அது
வருமாறு : "வேட்டை தரப்பக் கோட்டம் புருத்து, வணங்கி நின்று குணம்பல வேத்தி,
வற்புக்கட னில்லாது தற்றவம் படராது, கற்புக்கடன் பூண்டு தங்கடன் முடித்த,
தருளல் வேண்டிமென் மழுதுமுன் னிற்ப, பொருபெரும் பத்தினிக் கடவுளாங் குரைப்
போ, னெய்மிறைக் குற்ற விடுக்கண் பொருது, வெம்மைபின் மதரை வெவ்வழற் படு
தான், மதரா பதியெனு மாபெருத் தெய்வ, மிதுதீர் முன்செய் வினையின் பயனாற்,
காவில் பூம்பொழிற் கவிக்கதன் னாட்டுத், தாப மன்னவர் வசவுய்குமரனாஞ், சிங்க
புரமுஞ் செழுதீர்க் கயிலையு, மய்காள் கின்றோ ரடற்செரு வுததான், மூலிகு காவத
முன்னுதரின்றி, பாவரும் வழங்கா விடத்திற் பொருள்வேட்டுப், பலகலக் கொண்டு
பலரறி பாம, லெல்லாந் யானோ டரிபுர மெய்திப், பண்டக் கலம்பகர் சங்கமன் றன்
னைக், கண்டனர் கூறத் தைபனின் கணவன், பார்த்திபன் குறழிற்செயும் பாதனை
துத், நீத்தொழி லானன் றெற்றெனப் பற்றி, பொற்ற னிவனெனவுரைத்துமன் னற்குக்,
குற்றமி லோனைக் கொலுபுரித் திட்டன், னாங்கவன் மனைவி யமுதன ஈரற்றி, பேங்கி
மெய்ப்பெர்ப்போ னிறவரை பேறி, பிட்ட சாபங் கட்டிய தாகு, மும்மை வினைவத்
தருத்த லொழிபா தெது, மெய்ம்மைக் கிளவி விளம்பிய பின்னாஞ், சீற்றங் கொண்டு
செருதகர் சிறைத்தேன்" (இ-கச)

1 * கவுக - கவு. மு: சிலப்பதிகாரம், பதிகம், 100 - இக.

(பி - ம்.) * 'வாருதுகத்தன்மனமகன்' † 'வழுவீனிற்' ‡ 'இன்னேயிறத்தனம்'

உரு.—க டு மு னை ர க ர னை த.

இருக்க

கீழ்த்திசை வாயிற் கணவனொடு புருந்தேன்
மேற்றிசை வாயில் வறியேன் * பெயர்கென

விரவும் பகலு மயங்கினள் கையற்

கஅரு. துரவுரீர் வையை யொருகரைக் கொண்டாங்

† கவல வென்னு ளவலித் திழிதலின்

‡ மிசைய வென்னுண் மிசைவைத் தேறலிற்

கடல்வயிறு கிழித்து மலைநெஞ்சு டு பிளந்தாங்

கவுணரைக் கடந்த சுடரிலை நெடுவே

ககஉ. நெடுவேள் குன்ற மடிவைத் தேறிப்

பூத்த வேங்கைப் பொங்கர்க் கீழோர்

தீத்தொழி லாட்டியேன் யானென் றெங்கி

யெழுநா னிரட்டி யெல்லை சென்றபின்

நெழுநா னிதுவெனத் || தோன்ற வாழ்த்திப்

ககரு. பீடுகெழு நங்கை பெரும்பெய ரேத்தி

வாடா மாமலர் மாரி பெய்தாங்

கமரர்க் கரசன் றம்ர்வந் || தேத்தக்

கஅரு. தமிழேனாய்ப் பெயராரின்றேனென்ச் சொல்லி.

கஅச இரவும்பகலுமயங்கினள் - இரவும் பகலும்

அறியாதுமயங்கி.

கஅசு. பதறியிழிதலாற் குழியென்று பார்க்கினள்.

ககஉ. நெடுவேள்குன்று - தீநக்சேங்கே16.

அடிவைத்தேறியென்றார்,

அதற்குமுன்பு வருத்தத்தாற் கால் நிலத்துப்பாவாமையால்.

ககக. வேங்கையின்கீழே நின்றென்க.

ககஉ. குறத்தியர்கேட்கத் தீத்தொழிலாட்டி யேன்

யானென்றுசொல்லி; ஏங்கியென்றது - சொல்லியென்றபடி.

ககரு. எழுநாளிரட்டி - வேங்கை நீழலினின்ற நாளளவு.

எல்லையென்றது - பகலை. அவனின்ற நாளளவு, அன்று
பதினாநாளாயிற்று. பதினாநாள் பகற்பொழுது சென்றபின்னே
பதிகத்திலும் ¹ "சுரேழ் நாளகத் தெல்லை" என்றார்.

ககச-எ. அமரர்க்கரசன் தமர்வந்து, கண்ணகி தன்கணவனைத்
தோன்ற வாழ்த்தித் தொழுநாளிதுவெனக்கருதி இவள்பெயரைச் சொல்லி
மலரைத்துவி ஏத்தினார்; இவள்பெயர் மந்திரோத்தியாதலால்; இன்னும்,
கண்ணகி கோவலனைத் தோன்றவாழ்த்தி வானவூர்தியேறினாளென்றுமாம்.

ககச-க. பெரும்பெயரேத்திம்மர்மாரிபெய்து தமர்வந்தேத்த
வானவூர்தி யேறினாளென்க.

¹ சிலப்பதிகாரம், பதிகம், இக.
(பி - ம.) "பெயர்வென்று"
மென்றான்; ² "பிளத்தேயவுணரை"

† அவலென்னுணர்த்தித்தலின் † 'யிசையா
|| 'தொழுதவாழ்த்தி' || 'ஏத்தி'

சிலப்பதிகாரம்

கோநகர் பிழைத்த கோவலன் றன்னொடு
வான வூர்தி * யேறினண் மாதோ
உஓ. கானமர் புரிசுழற் கண்ணகி தானென்.

வேண்பா.

தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுவானைத்
தெய்வந் தொழுந்தகைமை † திண்ணிதாற்—; தெய்வமாய்
மண்ணக மாதர்க் கணியாய் கண்ணகி
விண்ணகமா தர்க்கு விருநது.

கட்டுரை.

* டி முடிசெழு வேந்தா மூவ ருள்ளும்
படைவிளங்கு தடக்கைப் பாண்டியா குலத்தோ
ரறனு மறனு மாற்றனு மவர்தம்
* பழவிறன் மூதூர்ப பண்புமேம் படுதலும்

௫. விழவுமலி || சிறப்பும் விண்ணவா வரவு
மொடியா விற்பத் தவருறை நாட்டுக்
குடியுங் கூழின் பெருக்கமு மவாதம்
வையைப் பேரியா று வளஞ்சுரந தூட்டலும்
பொய்யா வானம் புதுபபெயல பொழிதலு

௧௭ மாரபடி சாத்துவதி யென்றிரு விருத்தியு
நேரத் தோன்றும் வரியுங் குரவையு
** மென்றிவை யனைததும் பிறபொருள வைப்பே
டொன்றித் தோன்றுந் * தனிக்கோ ணிலைமையும
வடவாரியர் டுபடைகடந்த

௧௫ தென்றமிழ்நாடொருங்குகாண்ப
புரைதீர் கற்பிற் றேவி தன்னுட
னரைசு கட்டிலிற் டீ றுஞ்சிய பாண்டிய
னெஞ்செழியனோ டொரு பரிசா
நோக்கிக் கிடந்த

௨௦. மதுரைக் காண்ட முற்றிற்று.

இரண்டாவது மதுரைக்காண்டம் முற்றிற்று.

'தெய்வந்'—மண்ணகமாதர் - உலகத்துக் கற்புடைமகளிர். விண்ணக
மாதர்க்கு விருந்தானான்; ஆதலால் தெய்வநதொழுகை தின்னத்தெனக.

¹ குறள், கி. ௨. ² புறநானூறு, கி. ௨. ³ "பழவிதன்மூதார்" மணி. ௪: ௧௧.
(பி - ம்.) ⁴ 'ஏறினன்கானமர்' ⁵ 'திண்ணமாத்' ⁶ 'தெய்வமா, மன்'
⁷ 'குறையுடை' || 'திருவின வானவர் வரவும் வையைப்பேரியாத்' ⁸ 'என்றிவ
வினத்தம்' ⁹ 'தன்னோன்' ¹⁰ 'படைதத்த' ¹¹ 'தஞ்சிய தெடுஞ் செழியதெ
டாருபிச'.

மு ன் று வ து

வ ன் று சி க் க ர ண் ட ம்.

உசு. — 1 குன்றக்துரவை

¹ உரைப்பாட்டுமண.

குருவியே பரியுந கிளிகடிநதுங் குன்றததுசென்று

*வைகி

யருவியாடியுஞ் சுணைகுடைநது + மலவுற்று வருவேமுன்
மலைவேங்கை நறுநிழலின் வளளிபோலலீர் மனநடுங்க

முலையிழந்து † வந்துநின்றீர் யாவிரோவென முனியாதே
மணமதுதையோ டரசுகேடுற வலவினைவந துருத்தகாலக்

கணவனையங் கிழந்துபோத கடுவினையென யானென்ற
ளென்றலு மிறைஞ்சியஞ்சி யினைவள்கை யெதிர்கூப்பி
ரினற ‡ வெலலையுள வானவரு நெடுமார்

மலாபொழிந்து
க0.

குன்றவருங் கண்டு||நிறபக கொழுநனெடு கொண்டுபோயின
ரிவளபோலு † நங்குலக்கோ ரிருந்தெய்வ மிலலையாதலிற்

க குன்றத்துச்செ ருதவகிகருவியேடபியுமெனக
க வளளி - வலவ், தவகள வளளிமெனகின்ற பெண்ணுமாம;
எனறது, குமரவேள தேவிடை
ச நினறீர், டாலிர் இவை உயாகதுக கூறினா முனியாதே -
அவர்கள் கேட்டதற்கு வெறுவே
ரு மணமதுதா † கலியாணமதுரை
க. போயினா, முறறு.
முன தேவருடன போனபடியை விரிபகூறினது இது

† குன்றக்குறவை. நற். ௨௭௬, அதோ. ௨௧௨, முருகு. ௧௧௬-௭, மதுரை. ௧௧௭; மலைபடு. ௧௨௦-௨௨; திருச்சிற். ௧௨௭.

‡ உரைப்பாட்டுமடை - உரைபாடிய பாட்டை இடையேயுடையது :
சிலப். ப. ௪௪௧.

† மணமதுரை - தமமணத்தையுடைய மதுரையுமாம்; (சிலப். ௧௧: ௧௧௭)

- கக டார்ச்சு); "தன்மலிழ் பன்மலர் தாற தறைபனிப்பத், தென்ற லசைவருஉஞ்
செய்மற்றே யம்மதின், குன்றத்தார் கடல் வரவு' (பரி. அ.)
மணமதரையோடரசுகேழை; "ஒட் டேனாசோ டொழிப்பேன் மதுரையும்'
எலப். உக. கஎ.

(பி. ம்.) * 'வைகியுமருவி' † 'அலவுற்றம் வருவேம்' ‡ 'வத்துநின்ற
தீர்பாலிரோ
'எல்லியல்' || 'நிற்கவே கொழுதொழுதெனென்றி' § 'தங்குலத்துகளோரிரு'
கரு

இகல் சிலப்பதிகாரம்

* சிறுகுடியிரே சிறுகுடியிரே
தெய்வங்கொள்ளுமின் சிறுகுடியிரே
நிறங்கிள ரருவிப் பறம்பின் றுழ்வரை
நறுஞ்சினை வேங்கை நன்னிழற் கீழோர்
கரு. தெய்வங் கொள்ளுமின் சிறுகுடியிரே
தொண்டகந் தொடுமின் சிறுபறை தொடுமின்
'கோடுவாய் வைம்மின் கொடுமணி ய்யக்குமின்
' குறிஞ்சி பாடுமி னறும்புகை யெடுமின்
' பூப்பளி செய்ம்மின் காப்புக்கடை † நிறுமின்
உரு. * பரவலும் பரவுமின் ! விரவுமலர் தூவுமி
நொருமுலை யிழந்த நங்கைக்குப்
பெருமுலை தஞ்சாது வளஞ்சரக் கெனவே
கொளுச்சோல்
ஆங்கொன்று காணு யணியிழா யீங்கிதுகா

‘ ணஞ்சனப் பூழி யரிதாரத தின்னிடியற்
 சிந்துரச சுண்ணஞ் செறியத்துய்த தேங்கமழ்ச்
 திந்திர வில்லி னெழில்கொண் டிழுமென்று

கக. பறம்பின்றுழுவரை-நெடுவேள்குன்றமாகிய பறம்பின் தாழ்வரையில்
 கச-ரு. வேங்கைக்கீழ் ஒரு தெய்வமாகப் பண்ணிக்கொள்ளுமின்
 கசு. தொடுத்தல் - வாசித்தல்.

கஎ. கோழி - கடமாக்கொம்பு. கொடுமணி - ஓசைகடிதான மணி.
 கக. காப்பு-சுற்றுமதில் கடை-வாயில்

சுற்றுமதிலிட்டுவாசலும்செயம்மின்

(உஉ) வளந்துஞ்சாது சுரக்கவென்று (உச) நங்கைக்குச் ..(கக)
 செயமினென்று முன்னே கூட்டுக

கொஞ்ச்சொலென்றது, மேற்சொல்லுகின்ற மூன்று பாட்டின்

சொற் களைப் போதற்.....இப்பாட்டின கருத்தென்றுமாம்

“ஆங்கொன்று”—ஆங்கொன்று காண்பென்றது, தூரநின்று.

கிட்டச் சென்று, ஈங்கிதுவென்றான். இதுவென்றான், கண்ணகி

அங்கேவந்தளவிலே மழைபெயதலால் விழுகிற அருவியை

அவ்வருவிதுங்கக்கண்டு தங்கையனுத வந்தபடியே. ...

செறிய - செறியாநிற்க ஆடுதுமே: ஏகாரம்,

1 “கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி பிபக்கி” முருகு. உசக.

2 “தாம்புகை பெயித்துக் குறிஞ்சி பாடி” முருகு. உகக.

3 பூப்பலி: “மலர்ப்பலிதாபம்”, “பூப்பலிசெய்துகாப்புக்கடைநிறத்தி” (செல். உஅ: ௫, உகச); “பூப்பலிவிட்டகடவுள்” கவி. கக.

4 “பரவிபுத் தொழுதும் வீரவுமலர் தாயும்” குறிஞ்சி. ௫.

5 “அஞ்சனத் திரளு மணியரி தாரமும்” செல். உ௫: ௪௦.

(பி. ம) 6 ‘செருகரே’ † ‘நிறத்துமின்’ ‡ ‘விரைமலர்.

உச:—கு ன் ற க் கு ர லை வ.

நெடுஞ்

வந்தீங் கிழியு மலையருவி யாடுதுமே
யாடுதுமே தோழி யாடுதுமே தோழி

யஞ்சலோம் பென் ற நல்லுண்டு *நல்காதான் மஞ்சரும்

சோலை மலையருவி யாடுதுமே
எற்றென்றுங் காணேம் புலத்த லவர்மலைக்
கற்றீண்டி வந்த புதுப்புனல்
கற்றீண்டி வந்த புதுப்புனன் மற்றையா
ருற்றாடி னேந்தோழி நெஞ்சன்றே
என்னென்றுங் காணேம் புலத்த லவர்மலைப்
பொன்னாடி வந்த புதுப்புனல்
பொன்னாடி வந்த புதுப்புனன் மற்றையார்
முன்னாடி னேந்தோழி நெஞ்சன்றே
யாடுதொன்றுங் காணேம் புலத்த லவர்மலைப்
போதாடி வந்த புதுப்புனல்
போதாடி வந்த புதுப்புனன் மற்றையார்
மீதாடி னேந்தோழி நெஞ்சன்றே
பாட்மேடை

உரையினி மாதரா யுண்கண் சிவப்பப்
புரைதீர் புனல்குடைந் + தாடினோ மாபி
* னுரவுநீர் மாகொன்ற + வேலேந்தி யேத்திக் குரவை
தொடுத்தொன்று & பாடுகம்வா தோழி

தேற்றம். அவன் கொடுமை
ஆடவேண்டிற்றேயென்றான்.

கிடக்கச்செய்தேயும் அவனுடைய மலையருவியை
அஞ்சலோம்பு - அஞ்சதலைப் பரிகரி.

“எற்றொன்றும்” —அவர் செய்த

கொடுமைமயால்
நாம் அவர்மலையின்வந்த புதுப்புனலோடு புலத்தற்குச்சிறிதும் காரணமில்லை.
மற்றையாரென்றது, அருவி யாடுவாருள் தன்னையொழிய முன் அந்நீரிற் குனி
த்த மகளிரை, தனக்கு முற்படவாடினவரோடு நெஞ்சதான் வேறுபட்டுப்
புலத்தற்குக் காரணம் என்னென்றாள். அன்றேயென்றது, இசைநிறைக்கிளவி.

“என்றொன்றும்” — எவ்வொன்றும், விகாரம்.

‘எற்றொன்றும்’ என்பதுமுதலாக மூன்றாம் சிறைப்புறம் ;
தலைமகள் சொல்லியது ; முன்னிலைப்புறமொழியுமாம்.

தோழிக்குத்

“உரையினி” — உரையினி - இனிச்சொல்.

“பெண்டிர் தலம்பெளவீத் தன்சாற் றுதன்னும், வண்டிற்
கலி. ௪௦.

தறப்பான் மலை” “உரவுதீர் மாகொன்ற, வென்வேலான் குன்றின்மேல்
கொல்” கலி. ௨௭.

வினயாட்டும் விரும்பார்

(பி - ம்) * ‘தல்காதார்’ † ‘ஆடினம்’ ‡ ‘வேலேத்தி’ § ‘பாடுதம்பயாம்,
மலை சீர்கெழு’

பாட்டு, இக்க **சிலப்பதிகாரம்**

சீர்கெழு¹ செந்திலுஞ் செங்கோடும் வெண்குன்று

² மேரகழு நீங்கா விறைவன்கை வேலன்றே

³ பாரிரும் பெளவத்தி னுள்புக்குப் பண்டொருநாட்

ஞாமா தடிந்த சுடரிலைய வெள்வேலே

அணிமுகங்க ளோராறு மீராறு கையு

* மிணையின் நித் தானுடையா னேந்திய வேலன்றே
பிணிமுகமேற் கொண்டவுணா பீடழியும் வண்ண
மணிவிசும்பிற் கோணேத்த மாறட்ட வெள்வேலே

† * சரவணப்பூம் பள்ளியறைத் தாய்மா ரறுவர்
திருமுலைபபா லுண்டான் நிருக்கைவே லன்றே

‡ வருதிகிரி கோலவுணன் மாபம பிளந்து

* குருகு பெயாக்குன்றங் கொன்ற நெடுவேலே

“சீர்கெழு” — செநதில் - த்ருச்செந்தில். செங்கோடி - த்ருச்செங்கோடு.
வெண்குன்றம் - சுயாமியலை ஏரகம் -சூர் மா - சூரனாகியமா. சுடரி
லைய; அ, இடைச்சொல்; சுடரில் வேல, இறைவன் வேலென்க.

“அணிமுகங்கள்” — இவ்வழவு பிறர்க்கு இல்லாமையாற
பில்லாதான. * பிணிமுகம் - மயில்.

பிறரொப்

“சரவண” — சரவணப்பூம்பள்ளியறை-சரவணப் பொய்கையில் தாமரை
யாகிய பள்ளியறை அறுவா-கார்த்திகைபார. திகிரிகோலவுணன் - மலையைச்
சூழவரும் அவுணன் பிளந்து பிளக்க குருகுபெயர்க்குன்றம் - கிரவுஞ்ச
பருப்பதம்.

“சீர்கெழுசெநதில்” முதலிய முனமம் வகைபுழைவதாகத் தெய்வம்

1 “அலைவாய்ச் சேறது நிலைய பண்பு” (முருகு. ௧௨௫); முருகன் நீம்புன லலை
வாய்; (“பெயுண்மலை” தொல். களவு. கு. ௨௩. த. மேற்.) “திருமிரு விளக்கி னலைவாய்ச்
செருமிகு சேய்” (அகநா. ௨௬௬); “வெண்டலைப் புணரி யலைக்குரு செந்தி, நெடுவே
னிலைய காமர் விவன்மறை” (புறநா. ௫௫); “நருசெத்தின்மேய வள்ளிமணுநற்குத்
தாதைகண்டாய்” (தே. மறைக்காடு)

* ஏரகம்: “ஏரகத் துறைதது முரியன்” (முருகு. ௧௮௬) என்றவிடத்து
மலைநாட்டகத்தொருநிருப்பதியென்றார், தச்சியூர்க்கினியா ; பத்து. ப.
பார்க்க.

ஏரகம் -

சஉ
 * "பார்முதிர் பணிக்கடல் கலங்கவுள் புக்குச, ஞர்முத றடித்த சுடரில தெழுவேல்" (முருகு. சஇ - சு); "பாபிரும் பணிக்கடல் பார்துகள் படப்புக்கு" (பரி. இ); "பார்முதிர் பணிக்கடல்" பாகவத. க: கருததமன் இஃ.

* சரவணப்பூம்பள்ளி: "தெழும்பெருஞ் சிமையத்து நீலப் பைஞ்சுனை,.....அத வர் பயத்த வாமமர் செலவ்" (முருகு. உஇக - இ); "கடவு ளொருமீன் சாவின்னியொழிய, வதவர் மற்றையோரும்.....திவத்தோங் சிமையத்து நீலப் பைஞ்சுனைப், பயத்தோ ரென்ப பதமத்துப் பாயல்" பரி. இ.

* "குருகுபெயர்க் குன்றங் கொன்றான் மடவன்" (சிலப். உச); "குருகொடு பெ யர்பெற்ற மால்வரை யுடைத்து, மலைமார்த்தப் படுத்த மூலிரு கயத்தலை" (பரி. இ); "குன்றங் கொன்ற குன்றக் கொற்றத்து" (முருகு. உசக); "குருகுபெயர்க் குன்றங் கொன்றேன்" (மணி. இ: கக); "குருகுபெயர்க் குன்றத் தடல்பக வெறித்த, தெழி வேற் கடவுக்கு" கல். "பொருப்புலவன்"

* "பிணிமுக மஞ்ஞை செருமுகத் தேத்திய, மூலிரு திருமுகத் தொருவே வவற்கு" (கல். எ); பிணிமுகம்-மூருக்கடவுள் ஊரும் யானையுமாம்; "செய்யுர் பிணிமுக மூர்த்த" (பரி. இ); "பிணிமுக வூர்தி யொண்ணெய் யோனும்" (புறநா. இக); "ஒடாப் பூட்டைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி" (முருகு. உசஎ);

(பி-ம.) * 'இளையன்றி' † 'சரவணப் பள்ளியிசைத்தாய்மார்' ‡ 'வருதினிர்போ .வவுணன் மார்பம்' 'தினிர்போவவுணன்'

உச.—கு ன் ற க் கு ட லை வ.

இவை

பாட்டுமடை

இறைவனே நல்லா யிதநகையா இன்றே
 கறிவளர் தண்சிலம்பன் செய்தனோய் தீர்க்க

வறியாண்மற் றன்னை யலர்கடம்ப னென்றே
 வெறியாட றுன்விரும்பி வேலன்வரு கென்றாள் *

ஆய்வளை நல்லா யிதுநகை யாகின்றே
 மாறிலை வெற்பனோய் தீர்க்கவரும் ¹ வேலன்
 வருமாயின் வேலன் மடவ னவனிற்
 குருகு பெயர்க்குன்றங் கொன்றான் மடவன்

செறிவளைக்கை நல்லா யிதுநகையா கின்றே
 வெறிகமழ் வெற்பனோய் தீர்க்க வரும்வேலன்
 வேலன் மடவ னவனினுந் தான்மடவ
² னுலமா செல்வன் புதல்வன் வருமாயின்

நேரிழை நல்லாய் நகையா மலை ³ நாடன்
 மார்பு ⁴ தருவெந்நோய் தீர்க்க வரும்வேலன்
 தீர்க்க வரும்வேலன் றன்னினுந் தான்மடவன்
⁵ கார்க்கடபபந் தாரெங் கடவுள வருமாயின்

பாட்டுமேடை

வேலனார் வந்து வெறியாடும் வெங்களத்து
 நீலப் பறவைமே னேரிழை தன்னோடு
 மாலமர் செல்வன் புதல்வன் வரும்வந்தான்
⁶ மால்வரை வெற்பன் மணவணி வேண்டுதுமே

‘இறைவளைநல்லாய்’ முதல், ‘என்றியாம்பாட’ இறுதி
 அறத்தொடுநீலை.

“செறிவளை” — வெறபனோய் - வெறபனூல்வந்த நோய்.

“வேலனார்” — நீலப்பறவை - மயில்

¹ “வேலன் வேண்ட வெறிமனை வந்தோய், கடவு ளாயினு மாக,
 வாழிய முருகே” தற். கச.
 மடவைமன்ற

* "ஆலமர் செல்வன் புதல்வன்வரும்" (சிலப். உச); "ஆலமர் செல்வ னணிசால் பெருவிறல்", "ஆலமர் செல்வ னணிசான் மகன்" (கலி. அக, அக); "ஆல்கெழு கடவுட் புதல்வ" (முருகு. உடுக); ஆலமர் செல்வன் மகன்" மணி. க: கசச.

* "தாடன் மார்புதர வந்த படாமலி யருதோய்" தந். கச.

* கார்த்திகடப்பந்தார - கார்த்தலத்திற்குரிய கடம்பின்மலை: "கார்கோன் முகத்த ... , திருப்படப் பொதுளிய பராரை மராத், கருங்குந் தண்டார் புரளு மார்பினன்" முருகு. எ-கக) "கார்த்தவ் கடம்பின் கண்ணி குடி.....முருகே" (தந். கச; "கார்த்தவ் கடம்பின்.....தெரியந், குந்தவை முருகன்" (புறநா. உக); "காரலர் கடம்பன்" மணி. ச. சக.

* "மாமலை வெற்பன் மணவணி வேண்டுதமே" சிலப். உச;
(பி. ம்.) * 'பாட்டுமடையாய்வின்' † 'தருதோய்திர்'

"பாடுகம்பலா"

இகது

சிலப்பதிகாரம்

கயிலைநன் மலையிறை மகணைநின் மதிதுதன் மயிலியன் மடவரன்
மலையர்தம் மகளார்

* செயலைய மலர்புரை திருவடி தொழுதே
மயன்மண மொழி † யரு ளவர்மண மெனவே

மலைமகன் மகணைநின் மதிதுதன் மடவரன் குலைமலை யுறைதரு

குறவாதம மகளார்
நிலையுயர் கடவுணின் னிணையடி தொழுதேம¹ பலரறி மணமவர்
படுகுவ ரெனவே

குறமக ளவளெம குலமக ளவளொடு
மறுமுக வொருவரின் னடியிணை தொழுதேந்
* † துறைமிசை நினதிரு திருவடி தொடுநா
பெறுகந்ண மணம்விடு பிழைமண மெனவே
பாட்டுமடை

3 என்றியாம் பாட மறைநின்று கே
மன்றலங் கண்ணி மலைநாடன் போவான்முன்
சென்றே னவன்றன் திருவடி கைதொழுது
நின்றே னுரைத்தது கேள்வாழி தோழி

- “கயிலை” — மகனை: ஐ, இடைச்சொல். அயன்மணம் -
பிராசாபத்தியம் ஒழி - இதனை விலக்குவாய்.

“மலைமகள்” — பலரறிமணமென்றோ, இதற்குமுன்பு களவாதலால்.
படு குவர் - உடன்படுகுவாராக அவரென்றது தலைவனை.

“குறமகள்” — துறை-நீர்த்துறை; * “யாறுங்குளனும”
நின் திருவடிதொடுநசென்றது, குளுநறதலைவனை.

என்றாராதலின்.

“என்றியாம்” — மறைநின்று - மறையச் சிறைப்புறமாகநின்று.
சென்றேன் - சென்றுநின்றேன்; நின்றேன் - நின்றநான்.

1 “தேரிறை முன்னைபற்றி துமர்தர, நாடறி தன்மண மயர்கம்” (குறிஞ்சி. உகக-உ);
“பல்லா ரறியப் பறையறைத்து நாட்கேட்டுக், கல்பாணஞ் செய்த” நாலடி. அக.

* “ஆலமுங்கடம்பு தல்பாற்ற தழிவுங், கால்வழிக் கறுநிலக்குன்றமும் பிறவு, மவ்வ
வைமேய வேறவேறு பெயரோ, பெய்வா னோயு நீயே” (பரி - ௪); “துறையு மாலமுத்
தொல்வவி மராமு, முறையுனி பராஅய்” (கவி - ௯௧.)

* “குன்றக்குரவையுங், ‘சீர்கெழுசெத்தில்’ என்னுந்தாழிசைமுதற் பல அடுக்கி
வத்து பின்னர், ‘என்றியாம், பாட.....கேட்டு’ என்று அடக்கிபற் பொருள்பெற்ற
முடிந்தவாறு காண்க.” தொல். செப். கு. ௧௪௧ - ௩.

* திருமுருகாற்றுப்படை, உ.உ.ச.

(பி - ம்.) * ‘செயலமென்’

† ‘அருள்பலர்மணம்’

உச.—கு'ன் றக் கு ர வை வ.

இதற்கு

கடம்பு குடி யுடம்பிடி யேந்தி
மடந்தை பொருட்டால் * வருவ திவ்லு
ரறுமுக மில்லை யணிமயி லில்லை
குறமக னில்லை செறிதோ னில்லை
கடம்புண் டெய்வ மாக நேரார்
மடவர் மன்றவிச சிறுகுடி யோரே

பாட்மேடை.

என்றீங்

கலர்பாடு பெற்றமை யானுரைப்பக் கேட்டுப்
புலர்வாடு நெஞ்சம் † புறங்கொடுத்துப் போன
மலர்தலை வெற்பன் வரைவானும் போலு
முலையினான் மாமதுரை கோளிழைத்தான் காதற்
றலைவனை வாணோர் ‡ தமராருங் கூடிப்
பலர்தொழு பத்தினிக்குக் காட்டிக் கொடுத்த
நிலையொன்று பாடுதும் யாம்

பாடுகம் வாவாழி தோழியாம் பாடுகம்
 பாடுகம் வாவாழி தோழியாம் பாடுகங்
 கோழுறை நீங்கக் கொடிமாடக் கூடலைத்
 தீழுறை செய்தானே யேத்தியாம் பாடுகந்
 தீழுறை செய்தானே யேத்தியாம் பாடுங்கான்
 * மாமலை வெற்பன் மணவணி வேண்டுதுமே

“கடம்பு”—இப்படிச்சூழி ஏந்தி இவ்வூர் வருவது, தன்னை முருகனென்று
 கண்டார் கருதுதல்வேண்டிஇச்சிறுசூழியார் தெய்வமாக உடன்படார்
 ஆதலால், அறியார்; மடவர்-அறியார். அன்றி, இச்சிறுசூழியோராதலால்,.....
 சொல்லுமாறு: அறமுகமில்லை; அணிமயிலில்லையென்று சொல்லுவார்க்
 ளென்று வேறுகாட்டினான்; தலைமகன் கடம்புசூழி உடம்பிடியேந்தித் தன்னைக்
 குமரனென்று பிறர்கருதவந்த காரணம், * “பண்டைத்தன்மணங்கமழ்தெய
 வத்திளநலம் காட்டி” என்றாராதலால்.

“அலர்பாடு”—புலர்வாடுநெஞ்சம்-புலருநெஞ்சம். புறங்கொடுத்துப்போன-
 தன்பின்னை கிடக்கப்போன; ஒழியப்போனவென்றுமாம். தமராரும் கூடி-தம
 ரெல்லாரும் கூடி. நிலை - தன்மை.

“பாடுகம்”—அத்தன்மையினை நாம் பாடுமிடத்து இதனை
 கொள்ளுவோ மென்றார்.

வேண்டிக்

1 “பாடுகம் வாவாழி தோழி” கவி. சக.

2 “மால்வரை வெற்பன் மணவணி வேண்டுதுமே” சிவப். ௧௨௪;

3 திருமுருகாற்றுப்படை, உ.அ.௧-௯௦

“வேலஞர்வத்து ”

(பி - ம்.) * ‘வருவதில்லுர்க்கடம்புன்.....சூழியோரே
 ‘நிலை’ † ‘புறங்கொடுத்து’ ‡ ‘தமராகக்கூட்டிப்’

பாடுற்றுப்

பத்தினிப் பெண்டிர் பரவித் தொழுவாளோர்
பைத்தர வல்குணம் பைம்புனத் துள்ளாளே
பைத்தர வல்குல் கணவனை வாணோர்க
னாய்த்துக் * கொடுத்து முரையோ வெழியாரே
வானக வாழ்கை யமரர் தொழுதேத்தக்
† கான நறுவேங்கைக் கீழாளோர் காரிகையே
கான நறுவேங்கைக் கீழாள் கணவனெனும்
வானக வாழ்க்கை ; மறுதரவோ வில்லாளே

மறுதர வில்லாளே யேத்திராம் பாடப்
1 பெறுகதில் லம்ம ி விவ்வுரு மோபெற்றி
பெற்றி யுடையதே பெற்றி யுடையதே
பொற்றொடி மாதா கணவன் மணங்காண்ப
பெற்றி யுடையதிவ் லு,

என்றியாங்

கொண்டு நிலைபாடி யாடுங் குரவையைக்
கண்டுநங் காதலர் || கைவந்தா ரானு
துண்டு மகிழ்ந்தானு வைகளும் வாழியா
வில்லெழுதிய விமயத்தொடு
* கொல்லி யாண்ட * குடவா கோவே.

௨௪ — குன்றக்குரவை முற்றிற்று.

பாடுறது - பெருமையுறது

“பத்தினி”—வாணோ

கொடுத்தபின்பும்

அவளைப

புகழ்மொழியார்.

“மதுதரவு” — மதுதரவு-மீட்சி இவ்வுரும ஒருவிரதம்பெறுக.
கணவன் மணம் - வரைவு

“கொண்டு கலை” — “கொண்டுநிலை-பொருளைக் கொண்டுநிற்குநிலை. கைவந
தார் - அவன் பிரசாதத்தாலே நம்வழியிலே புகுநதார். உண்டு - வீரபானத்
தையுண்டு. ஆனாவைகொறும் வாழ்வானாக

இவ்வுறுப்புக்களையுடைய கொச்சுக்கப்படித் தல மகடீர்த்
கூறியது.

தேழ்வனாவது

1 “பெறுகதிலம்மயானே” குறத். ௧௪.

2 “கொல்லிப் பொருத” (பதிற். ௭௭); “முன்னர் மன்னன் கழறெழுத் தாரி, செல்
வா தல்விசை திறத்த வல்லி, லோரிக் கொன்று சேரலத் தேத்த, செல்வோர்ப் பலவின்
பயக்கொழு கொல்லி” (அகநா - ௨௦௬), “ஓங்கு கொல்லியோ தடுபொருத” (புறநா.
௨௨) என்பவற்றிற் கொல்லிமலை சேரபுரம்பரையினர்க்குரித்தாதல்காண்க.

3 “குடவர் கோலே கொடித்தேரண்ணல்” பதிற். ௧௧௧.

4 கொண்டுநிலை - ஒருவகைச் செய்யுளென்பர்; “ஞாலை தழீஇயா மாபுய்
ளையுட், கொண்டுநிலை பாடிக்காண்” (கலி. ௧௬) என்பதன் உரையைப்பார்க்க.

௫ (பி - ம.) 6 “கொடுத்தவுரை” + “காணாது” 7 “மதுதரவோ”
பெற்றியுடையதே || “வைத்தா, குண்டு”

8 - இவ்வூர்

இருபத்தைந்தாவது
காட்சிக்காதை.

1 மாநீர் வேலிக் கடம்பெறிந் 2 திமயத்து
வானவர் மருள மலைகிற் பூட்டிய

வானவர் தோன்றல் வாய்வாட் கோதை

விளங்கில வந்தி வெள்ளி மாடத்

டு¹ திளங்கோ வேண்மா ஞடனிருந் தருளித்

* துஞ்சா முழவி னருவி யொலிக்கு

மஞ்சுருழ் சோலை மலைகாண் குவமெனப்

* பைந்தொடி யாயமொடு பரந்தொருங் கீண்டி

¹ வஞ்சி முற்ற நீங்கிச் செல்வோன்

க0 வளமலர்ப் பூம்பொழில் வானவர் மகளிரொடு

விளையாட்டு விரும்பிய விறல்வேல் வானவன்

பொலம்பூங் காவும் புனல்யாற்றுப் பரப்பு

க. மாநீர் வேலிக் கடம்பு - இருண்டநீரை வேலியாகவுடைய

கடம்பு.

ச. இலவந்தி - நீராவி.

டு. இளங்கோவேண்மான் - பெயர் ; 'நன்னன்வேண்மான், உதியன் வேண் மான்' என்பன போல; வேண்மா ஞடனிருந்து, இளங்கோவை ' அருளிப்பாடிட் டென்று மாம.

¹. கடம்பெறித்தலை: "வலம்படு முரளிற் சேர லாதன், முத்தீ ரோட்டிக் கடம்பு பறத் திமையத்து, முன்னோர் மருள வணங்குவறி பொறித்து", "சால்பெருத் தாணைச் சேரலாதன், மால்கட லோட்டிக்

கடம்பு பறத் தியற்றிய, பண்ணமைமுரக" (அகநா.

கடக, கடக); "பலர் மொகித் தோர்பிய திரன்பூங் கடம்பின், கடிபுடை முழுமுத லுமிய வேளப், வென்மெறி...சேர லாத", "அரகதலை பணிப்பக், கடம்புமுத லடித்த கடுஞ்சின வேந்தே", "மாக்கட னீக்கிக், கடம்பு பறத் தியற்றிய, வலம்படு வியன்பண... தொடித்தோவியல்", "இருமுத்தீர்த் துருத்தியுன், முரணியோர்த் தலைச்சென்று, கடம்புமுத லடித்த கடுஞ்சின முன்பி, வெடுஞ்சேர லாதன்" (பதிற். கட, கடக, கடக, கடக)

1. இமயத்து விற்பொறித்தமை: "விற்பைக்கொண்ட வியன்பேரிமயத்து" (சிலப். உரு. ௧௧௮); "இமயம் விற்பொறித்து" (பதிற். உ-ஆம் பத்துப்பதிகம்) "சூரிய
ரலரத் தாக்கிப் பேரிசைத், தொன்றுமுதிர் உடவரை வணங்குவிற்பொறித்து,
சினவேத்தரைப் பிணித்தோன் வஞ்சி" (அகநா. ௧௧௬.)

வெஞ்

1. "வதுவை வேன்மான் மங்கல மடத்தை" சிலப். உ-அ. ௫௧.
2. "முழவின்னிசைமுரிமுழங்குவி" சீவக. ௧௧௧௧
3. "வனத்திமயங்கிய வஞ்சி முற்றம்" சிலப். உரு. ௧௧௬.
(பி. ௨ ம்) * 'பஞ்சடிப்பாயமொடு'

௧௧௬

இஉஉ

சிலப்பதிகாரம்

மிலங்குரீர்த் துருத்தியு மிளமரக் காவு
மரங்கும் பள்ளியு மொருங்குடன் பரப்பி
கரு யொருநூற்று நாற்பதி யோசனை * விரிந்த
பெருமால் களிற்றுப் பெயர்வோன் போன்று
கோங்கம் வேங்கை தூங்கிணர்க் கொன்றை
நாகந் திலக நறுங்கா ழார
† முதிர்ளும் பரப்பி நொழுகுபுன லொளித்து
உ0 மதுகர ஞிமிறொடு வண்டினம் ‡ பாட
1 நெடியோன் மாபி லாரம் § போன்று

பெருமலை விலங்கிய பேரியாற் றடைகரை
யிடுமண லெக்க ரியைந்தொருங் கிருப்பக்
குன்றக் குரையெயாடு கொடிசசியர் பாடலும்
உரு வென்றிச செவ்வேள் வேலன் பாணியுந்
தினைக்குறு வள்ளையும் புனததெழு விளியு
நறவுக்கண் ணுடைத்த குறவ || ரோதையும்
* பறையிசை யருவிப் பயங்கெழு மோதையும்
புலியொடு பொருடும் புகர்முக வோதையுந்
௩௦ * கலிகெழு மீமிசைச சேனோ னோதையும்

கச. அரங்கு - நாடகசாலை. பள்ளி - மண்டபம்.

(௩) செங்குட்டுவன் (௪) மலைகாண்குவமென்றுசொல்லி (கக)
(கச) பெயர்வோன்போன்று.

இந்திரன்

கஉ - சு. பூங்காமுதலானவறறை யானைமேலுளவாகநிர்மித்து.

(கக) களிதறிலே (கஉ - ச) இவறறைப் பரப்பி (கச)

பெயர்வோனென்க.

(கஅ) கோங்கமுதலியனவுதிர்ந்த (கக) பூம்பரப்பாற புனல்
ஒளித்து.

உஉ. மலையைவிலங்கியயாறு; பேர்யாறு; இஃது ஓர்யாறதின்

பெயர்.

உக. எக்கர் - எக்கரிடத்து இயைந்தொருங்கிருப்ப -

முவருங்கூடியிருப்ப.

உரு. செவ்வேள் வேலன் - செவ்வேளுடைய வேலன்; வேலன்

- படி

௩௦ சேனோன் - பாணின்மேலோன்.

[மத்தான்.

1. "மாயோன் மார்பி ஞாய் போல்" தொல். செய். கு. கடு. அடி-பேர்.
மேற்.

2. "பறையிசை யருவி முன்றூர்ப் பொருத", "பறையிசை யருவி தன்னாட்டுப்
பொருத" (புறநா. ௧௨௬, ௨௨௭); "பறைக்குர லருவி" பதிந். ௪௦.

3. "அவிசெழுமரமிசைச்சேனோன்" குறிஞ்சி. ௪௦

(பி - ம.) * ' விலங்கு பருமால் களிற்றிற்
னொழுருபுனல்' ‡ 'சூர்ப்ப' ‡ 'போலப்' ||

பெயர்வோன்' † 'முதுபூஞ்செய்மவி
'நுதையும் புல்பொடி'

௨௩.—கா ட் சி க் கா தை.

௩௨௩

பயம்பில்லீழ் யானைப் பாக ரோதையு
மியங்குபடை யர்வமோ டியாங்கணு மொலிப்ப
வளந்துகடை யறியா வருங்கலஞ் சுமந்து

வளந்தலை மயங்கிய வஞ்சி * முற்றத்

கூடு. திறைமகன் செவ்வி யாங்கணும் பெருது
திறைசுமந்து + நிற்குந் தெவ்வர் போல
யானைவெண் கோடு மகிலின் குப்பையு
மான்மயிர்க் கவரியு மதுவின் குடங்களுஞ்
சந்தனக் குறையுஞ் சிந்தூரக் கட்டியு

சுடு. ¹ மஞ்சனத் திரளு மணியரி தாரமு
மேல வல்லியு மிருங்கறி வல்லியுந்

² † கூவை நூறுங் கொழுங்கொடிக் கவலையுந்
‡ தெங்கின் பழனுந் தேமாந் கணியும்

³ பைங்கொடிப் படலையும் பலவின் பழங்களுந்
சுடு. காயமுந் கரும்பும் பூமலி கொடியுந்

|| கொழுந்தாட் கழுகின் செழுங்குலைத் தாறும்
பெருங்குலை வாழையி னிருங்கனித் தாறு
மாளியி னணங்கு மரியின் குருளையும்
வாள்வரிப் பறழு மதகரிக் களபமுந்

கூக. பயம்பு - யானையைப்படுக்குங்குழி கூஉ. ஒலிப்ப -
ஒலியாநிற்க.

கூக. 'அளந்துகடை யறியா' என்பது முதல் திறையிடுவார்க்கு
அடை.

கூஅ. மான்மயிராகிய வெண்சாமரை. மதுவின் குடம் -

தேன்குடம்.

சஉ. கூவைநூறு - கூவைக்கிழங்கினீறு.

சச. பைங்கொடிப்படலை - பச்சிலைமாலை.

சரு. காயம் - வெள்ளுள்ளி. பூமலிகொடி - பூங்கொடி.

சஅ. அணங்கு - குட்டி

சக. வாள்வரி - புவி. கரிக்களபம் - பாணக்கன்று.

1. "அஞ்சனப் பூழி யரிதாரத் தின்னிழயல்" சிலப். உச.

"ஆங்கொன்று":—

2. "தாறெழி குழிஇயின கூவை" (மலைபடு. ௧௧௭); "பாவை யிஞ்சியுங்
கூவைத் தண்ணமும்" பெருங். க. ௮௧. உக.

3. "பைங்கொடி—பச்சிலைக்கொடி; எல்லாவற்றிலும் புகத்திருத்தலிற் பச்சிலை
பென்று பெயர் பெற்றது; பச்சிலைபென்னுது சினைவினை முதன்மேலேற்றிப் பைங்
கொடி பென்றார்" (முருகு. ௧௯௦-௨) என்பது ஈண்டு அறியற்பாலது.

(பி - ம்.) * 'மன்றத்து' † 'நிற்குமன்னர்' ‡ 'கூவைநீறும்',

'தெங்கம்பழனும்' || 'சுருத்தாட்குமுகின்'

'கூலக்கிழங்குக்கொடி'

இஃது

சிலப்பதிகாரம்

௫௦. குரங்கின் குட்டியுங்¹ குடாவடி யுளியமும்

¹ வரையாடு வருடையு மடமான் மறியுங்

காசறைக் கருவு மாசறு நகுலமும்

பிலி மஞ்ஞையு நாவியின் பிள்ளையுங்

கானக் கோழியுந் * தேன்மொழிக் கிள்ளையு

௫௫. * மலைமிசை மாக்க டலைமிசைக் கொண்டாங்
* கேழ்பிறப் படியேம் வாழ்கநின் கொற்றங்
கான வேங்கைக் கீழோர் காரிகை
தான்முலை யிழந்து தனித்துய ரெய்தி
வானவர் போற்ற † மன்னொடுங் கூடி
௬௦. வானவர் போற்ற வானகம் பெற்றன
ளொந்நாட் டாஸ்கொல் யார்மகள் கொல்லோ
நின்னாட் டியாங்க ணினைப்பினு மறியேம்
பன்னு றுயிரத் தாண்டுவா ழியரென
மண்களி நெடுவேன் மன்னவற் கண்டு

௫௦. குடாவடியுளியம் - பிள்ளைக்கரடி ; திசைச்சொல் ;
காடிக்குட்டி.

௫௨. காசறைக்கரு - கத்துரிக்குட்டி. ௫௬. மன் - கணவன்.

1. குடாவடி—வளைந்த அடிகளையுடையது ; மலைபடு. ௫௦௧-த.

2. வரையாடுவருடை-மலைபிற்பாய்த்து விளையாடுகின்ற வருடைமான் ; “
சிலம்பு பாய்வருடையொடு”, “ருன்றின்மேல்வருடை பாய்த்துழிக்கலின்”
(சீவக. கஉகஅ’ கஅகக); வருடைக்குக் கால்கள் முதுகிலுமுன்னனவென்றும்
கால்கள் எட்டென்றும் வேறு தால்களால் தெரிவின்றன ; “மீமிசைக் கொண்ட
கவர்பரிக் கொடுத்தார், வரை வாழ் வருடை வன்றில மாத்தகர்” (மலைபடு.
௫௦௨-௩) என்பதனுரையின் அடிக்குறிப் பைப் பார்க்க ; “எட்டுக் காதுடையன
வருடை ; ஆறுகாதுடையன கழிப்பாய்பு” நீல. தரும. செய். இச-உரை.

3. இடு-கூ. சிலப்பதிகாரம், பதி. 'க-அ.

4. கள-இக. "குழிப்படு வேழக் கூன்மருப் பிரட்டையும், வரைப்படு தேனுஞ் சினைப்படு கனியும், வீணத் தண்டும் வேப்படு முத்துங், கானத் தனென மேனத் தெறியும், பொறிப்புவித் தோது மதுப்பிய னாகமு, மத்திப் பிணையோடு மற்றவை பிறவுத், தத்தினை தத்து முத்து சிறைப் பட்ட, வற்ற காலத்த முற்ற தோக்கி, யடியுறை செப் தொழிற் குடிமுதல் பிழைத்த, விருதிலம் பெயரிது மெம்மாட்டிலவெனப், பெருமகன் நம்மொடு தெவிலனர் தேற்றி" பெருங். க. இ-அ. அக-கக; மலைபடுகடாம், இ-ஓ-ஆம். அடி முதலியனவும் இந்தப் பகுதியை ஒத்துள்ளன.

(பி - ம) * 'தேமொழி' + 'தன்மகிழ்தொழுகடின னென்றோட்டான்', 'கடிப் போயினெந்தான்'

உரு.—காட்சிக்காலைத்.

இ-உரு

சுரு. 1 கண்ணளி மயக்கத்துக் காதலோ டிருந்த
1 தண்டமி ழாசான் சாத்தனின் துரைக்கு
மொண்டொடி மா தர்க் குற்றதை யெல்லாந்
திண்டிறல் வேந்தே செப்பக் கேளாய்
1 தீவினைச் சிலம்பு காரண மாக

எ0. வாய்தொடி யரிவை கணவற் குற்றதும்
வலம்படு தாணை மன்னன் முன்னர்ச
சிலம்பொடு சென்ற சேயிழை வழக்குஞ்
செஞ்சிலம் பெறிந்து தேனி முன்னர்
வஞ்சினஞ் சாற்றிய மாபெரும் பத்தினி

எஊ. யஞ்சி லோதி யறிகெனப் பெயர்ந்து
முதிரா முலைமுகத் தெழுந்த தீயின்
மதுரை முனார் மாநகர் கூட்டது

4 மரிமா னேந்திய வமளிமிசை யிருந்த
 திருவீழ் மார்பிற் றென்னர் கோமான்
 அ0. 5 நயங்கிணர்க் கோதை தன்றுயர் பொரு அன்
 மயங்கினன் கொல்லென மலரடி வருடித்
 தலைத்தா னெடுமொழி தன்செவி கேளாள்

சுரு. கண்களிமயக்கம் - கண்களித்தற்குக்காரணமான ஆச்சரியம் ;
 மயக்கம் - கண்டாரைமயங்கப்பண்ணுதல்.

சுச - ரு. காண்டலின், விசாரமில்லேமென்று.

(சுரு) வேடர்சொன்னவளவிலே (சுஎ) உற்றதையெல்லாம்
 வின்று (சுசு) உரைக்குமெனக; உரைக்குமென்றது, முற்று.

(கக) ஒழி

சுசு. தீவினைச்சிலம்பு - இவர் தீவினை பலித்தற்குக்காரணமான
 சிலம்பு.

(ச0) உற்றதும், (எஉ) வழங்கும், (எஎ) சுட்டதும்
 சொல்லியென ஒரு சொல் வருவிக்க.

அ0 - அக. இணர்க்கோதை - கண்ணகி. பொருளையமயங்கினனோ.

அஉ. தலைத்தானெடுமொழி - கண்ணகிசொல்லிய வீரமொழி;
 மரித்த படியால், அவன்சொல்லியது முடியக்கேட்டிலன்.

1. "கண்களி கொள்ளுங் காட்சியை" சிலப். உசு: எக.

2. "அவனுழை யிருந்த தண்டமிழ்ச் சாத்தன்" சிலப். பதி. சு0.

3. "குழிவினைச் சிலம்பு காரணமாக" சிலப். பதி. இஅ.

4. "அரிமா னேத்திய வமனிமிசை பிருத்தனன், திருவீழ் மார்பிற்
கோவே" இலப், உ0:உஉ-க.

மென்னவன்

5. "தயங்கொர்க் கோதை" மணி: எ. ௧00,

௨௨

சிலப்பதிகாரம்

- கலக்கங் கொள்ளான் * கமிந்துயர் பெருஅண்
மன்னவன் ¹ செல்வழிச் செல்க யானெனத்
௩௫. தன்னுயிர் கொண்டவ னுயிர்தே டினள்போற்
¹ பெருங்கோப் பெண்டு மொருங்குடன் † மாய்ந்தனள்
கொற்ற வேந்தன் கொடுங்கோற் றன்மை
யிற்றெனக் காட்டி யிறைக்குரைப பனள்போற்
றன்னாட் டாங்கட் டனிமையிற் செல்லா
௬0. ணின்னாட் டகவயி னடைந்தன ணங்கை ‡ யென்
றொழிவின் றுரைத்தீண் டேழி யூழி
¹ வழிவழிச சிறக்கநின் வலம்படு கொற்றமெனத்
தென்னர் கோமான் தீத்திறங் கேட்ட
மன்னர் கோமான் வருந்தின னுரைப்போ
௬௫. எனம்மோ ரன்ன † வேந்தற் குற்ற
செம்மையி || னிகந்தசொற் செவிப்புலம் படாழு
¹ னுயிர்பதிப ௭ பெயர்த்தமை யுறுக வீங்கென
¹ வல்வினை வளைத்த கோலை மன்னவன்
செல்லுயிர் நிமிர்த்துச செங்கோ லாக்கியது

அ.க. கலக்கங் கொள்ளாளனொன்றார்,
கடுகமரித்தாளென்றதுதோன்ற.

அ.அ. இறை, முன்னிலைப்பெயர்.

க.ரு. எம்மோரன்னவென்றது, உட்கோள்.

க.ரு - எ. பாண்டியனது உயிரை உடம்பினின்று நீக்கினமை
கடுகச்சென்றுற வேண்டிமென.

இப்பொழுது

க.க. ஆக்கியது, முற்று

1. மெய்யீற்று முன் உயிர்வருங்கால் உடம்படுமெய்யன்றெனப்படும் வகை
தோன்றமென்பதற்கு, 'செல்வழிச் செல்க' என்பது மேற்கோள்; தன்-வி. கு. ககக.

2. அ.அ-அ.க. "காதல ரிறப்பிற் கணியெரி பொத்தி, பூதலக் குருகி துயிர்த்தகத்
தடங்கா தின்றுபி ரீவர்.....பத்தினிப் பெண்டிர்" (மணி. உ: ௪௨-௮) என்பது இங்
வழிகளுடன் ஒப்புதோக்கற்பாலது.

3. "வழிவழிச் சிறக்கதின் வலம்படு கொற்றம்" மதுரை. ககச.

4. உயிர்ப்பிப் பெயர்த்தல் - உயிரை உடம்பினின்றும் நீக்குதல்; "உண்ணு
தோன்போ யிர்ப்பிப் பெயர்த்ததும்," (சிலப். உ.௭.அக); "உண்ணு தோன்போ
யிர்ப்பிப் பெயர்ப்புழி" மணி. கச.கடு.

5. க.அ - க. "வணகோ விழுக்கத் துயிராணி கொடுத்தாய், கிருதில
செய்கோல் காட்ட" சிலப். உ.௨:௪-௫.

மடந்தைக்குச்

(பி. பி.) * 'கடுத்தயருருள்மன்னன்' † 'அமர்த்ததும்' ‡
§ 'உத்தரீகித்தொனச்' || 'திழ்த்தொல்செயி' ¶ 'பெயர்த்ததும்'

க00. மழைவளங் கரப்பின் வான்பே ரச்சம்
பிழையுயிரெய்திற் பெரும்பே ரச்சங்
குடிபுர ஷுண்டுங் கொடுங்கோ லஞ்சி
1 மன்பதை காக்கு நன்குடிப் பிறத்த
றுன்ப மல்லது தொழுதக வில்லெனத்

க00. துன்னிய துன்பந் * துணிந்துவந் துரைத்த
* நன்னூற் புலவற்கு நன்கன முரைத்தாந்
சுயிருடன் சென்ற வொருமக டன்னினுஞ்
செயிருடன் வந்தவிச் சேயிழை தன்னினு
நன்னுதல் வியக்கு நலத்தோ ரியாரென

கக0. மன்னவ னுரைப்ப மாபெருந் தேவி
காதலன் றுன்பங் காணாது † கழிந்த
மாதரோ பெருந்திரு ஷுறுக † வானகத்
தத்திற நிற்கநம் மகனா டடைந்தவிப்
பத்தினிக் கடவுளைப் பரசல் வேண்டுமென

கக0. மாகை வெண்குடை மன்னவன் விரும்பி
நூலறி புலவரை நோக்க வாங்கவ
ரொற்கா மரபிற் பொதியி லன்றியும்
* விறற்றைக் கொண்ட வியன்பே டு ரிமயத்துக்

க0க. பிழையுயிரெய்தின் - உயிர்கள் யாதானுமொன்றால்

வருந்தின்.

க00. துன்னியதுன்பம் - கண்ணகிக்குத் துன்னியதுன்பத்தை.

க0ச - ஐ. தொழுதகவிலென வந்தனரத்த.

க0க. நன்னுதல், முன்னிலைப்பெயர். ககக. காதலன் - பாண்டியன்.

ககஉ - ச. மாதர் - அவன்றேவி; அவன் வானிலே திருவுறுக;

அதுகூற வேண்டா; இவனைக்கொண்டாடவேண்டுமென்று தேவிசொல்ல.

ககச. * நூலறிபுலவர் - அமைச்சர்.

ககஎ - உக. இமயக்கல்லுக்குக்கங்கை; பொதியிற்கல்லுக்குக் காவிரி.

¹ "ஒருமைத்தன் தன்ருவத்துக் குன்னானென் பதமுணரான், தருமத்தன் வழிச் செல்கை கடனென்று தன்மைத்தன், மருமத்தன் நேராழி புறநூர்த்தான் மனுவேந்த, னருமத்த வரசாட்சி யரிதோமற் றெனினோ தான்" பெரிய. திருவாரூர். சச.

². நன்னூற்புலவன்—சாத்தனார்; மணிமேகலைதாலாசிரியர்.

³. "வீற்றிலைக் கொண்ட வியன்பே ரிமயத்தொர், கற்கொண்டு

பெயருமெல் காவ லன்" (சிலப். உரு:கஅக-ச); "கடவுட் பத்தினிக் கற்கோள் பத்துப் பதிகம்.

வேண்டி" பதிற். இ-ஆம்

⁴. "தூலவர்பாகமாக" குளா. மத்திர. எ.

(பி. ம்.) * 'துணைத்து' † 'கசத்த' ‡ 'வானத்' § 'இமயத்தன்'

இ-ஆம்

சிலப் பதி காரம்

கற்கால் கொள்ளினுங் கடவு * னாகுங்

கஉ௦. கங்கைப்பேர் யாற்றினுங் காவிரிப் புனலினுந்
தங்கிய நீர்ப்படை தகவோ வுடைத்தெனப்
பொதியிற் குன்றத்துக் * கற்கால் கொண்டு
முதுநீர்க் காவிரி முன்றுறைப் படுத்தன
‡ மறத்தகை நெடுவா னொங்குடிப் பிறந்தோர்க்கு

கஉ௧. சிறப்பொடு வருவஞ் டு செய்கையே! வன்று
புன்மயிச சடைமுடிப் * புலரா வுடுக்கை
முந்நான் || மார்பின் முத்தீச செல்வத்
திருபிறப் பானரொடு பெருமலை யரசன்
மடவதின் மாண்ட மாபெரும பத்தினிக்

கஉ௨. ¶ கடவு னெழுதவோர் கற்ற ரானெனின்
வழிநின்று பயவா மாண்டில் வாழ்க்கை
* கழிந்தோ ரொழிந்தோர்க்குக் காட்டிய காஞ்சியு
முதுகுடிப் பிறந்த முதிராச செலவியை
மதிமுடிக் கனிதத * மகட்பாற் காஞ்சியுந்

கஉ௩. தென்றிசை யென்றன் வஞ்சியொடு வடதிசை
* நின்றெதி ருன்றிய நீள் * பெருங் காஞ்சியு

கஉ௪. இருபிறப்பாளர் - தேவவிருடிகள்.

கஉ௪ - ௬௦. பார்ப்பாருடலே மகட்டருக்கனாகி

இருபிறப்பாளரோடு கல் தாராணியென்றான கஉ௦. * எழுத -
பண்ண

க௬க - ௨. நிலைநின்று பயப்படாத வாழ்க்கையை மரித்தோர
குக் காட்டிய நிலையாமையும்.

இருந்தோர்க்

ககச. மதிமுடி - தேவன். 'மகட்பாற காஞ்சி - தான்

இனியராயக்கொடுத்த காஞ்சியும்.

[தான்.

ககரு - சு. தென்றிசைக்கண்ணே மேற்செலவு. அவன்

எதிருன்றலையுயர்த் ¹. "ஒன்பது கொண்ட மூன்றுபுரி துண்ணான்,
முருகு. கஅக-ச.

புலராக் காழகம் புலர வுடலு"

¹. "கழித்தோ ரொழித்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமையும்" (தொல.
கு. உச) என்பதையும் அதன் உரைகளையும் பார்க்க.

புறத்தினை.

¹. 'ஏத்திழையாட் டருகென்னும், வேத்தளோடு வேறுநின்றன' பு-பெ.ச:உச.

⁴. "எதிருன்றல் காஞ்சி" : "வெட்சிநிரை கவர்தல்"—

⁵. "தாங்கு"திறன்மறவர் தத்த மாற்றல், வீங்கு பெரும்பலுடயின் தன்று" பு-பெ. ச:க.

வெளிப்படுத்த

⁶. "கடவு னெழுதவோர் கற்கே யாதலின்", "கடவு னெழுதவோர்
கற்கொண்டல் லது" (சிலப் உடு: ககக; உச: கச); "கந்தூடை
தெழுநிலைக் காரணங் காட்டிய, வந்தி லெழுதிய வற்புதப் டாவை" "
கடு: கக-ச.)

கடவுளெழுதய, வந்திற்பாவை"(மணி. எ: கச-டு;

. (பி - ம்.) * 'ஆகுமெனக்கங்கை' † 'கற்கொண்டிபெயர்ந்துமுது'
தெயு' ‡ 'செய்தியோ' || 'மார்பத்துமுத்தி' ¶ 'கடவுளாகவோர்'

‡ 'மறத்தரு

உரு.—காட்சிக்காலைத.

நூலக

நிலவுக்கதி ரணந்த நீள்பெருஞ் சென்னி
யலர்மந் தாரமோ டாங்கயன் மலர்ந்த
வேங்கையொடு தொடுத்த விளங்குவிறன் மாலை
கசு0. மேம்பட மலைதலுங் * காண்குவ லீங்கெனக்
* குடைநிலை வஞ்சியுங் * கொற்ற வஞ்சியு
நெடு * மா ராய நிலையு வஞ்சியு
வென்றோர் விளங்கிய வியன் * பெரு வஞ்சியு
பின்றா சிறப்பிற் * பெருஞ்சேற்று † வஞ்சியுங்
கசுநூ. குன்றா சிறப்பிற் * கொற்ற வள்ளையும்
* வட்கர் போகிய வான்னந் தோட்டுடன்

கங் - ச0 சென்னியிலே மந்தாரமாலையோடு

வேங்கைபூ இடையிட்டுத் தொடுத்த மாலையைத் தான் குடிவிறகு
மதுவுங் காண்பேன்; [அவையும் வெட்டுவனென்பதாம்.]

கசுசு. வட்கர் போகிய - இடையில முரியில்லாத; நேராதார்
போதைக் குக் காரணமாகிய போற்கையென்றுமாம்.

1. "நிலவுக்கதிர் முடிதத் தீனிஞ் சென்னி" கிலப். உக: இச.

* குடைநிலைவஞ்சி-குடைநாட்கோடல்; 'பெய்தாமஞ் சுரும்பியிரப் பெரும்புல
வர் புகழ்பாடக், கொய்தார் மன்னவன் குடைநாட் கொண்டன்று" பு-வெ. க:க.

† கொற்றவஞ்சி-அரசனது வெற்றியின் மிகுதி; "வையகம் வணங்க வானோச்
னெனச், செய்கழல் வேந்தன் சீர்மிகுத் தன்று" பு-வெ. க: எ.

* மாராயவஞ்சி-அரசுறை ஈறப்பெய்துநிலை;

"மாராயம் பெற்ற தெடுமொழி
"மறவேத்தனீர் கிறப்பெய்திய,

6. பெருவஞ்சு - பகைவர்நாட்டைக்கொளுத்தல்; "முன்னடையார்
டைப், பின்னருமுடன் மெரிகொளீஇயன்று" பு-வெ. க : ௨௨.

வளநாட்

7. பெருஞ்சோற்றுவஞ்சு - வீரர்களுக்குப் பெருஞ்சோறளித்தல்; "பிண்டமேய
பெருஞ்சோற்று நிலையும்" (தொல். புறத்திணை. கு. அ - இளம். த); "திருத்தார்
தெம்முனை தெறுருவ ரிவரெனப், பெருஞ்சோ ருடவர் பெறுமுறை வருத்தன்று" பு-வெ. க: ௨௩.

8. கொற்றவள்ளு - அரசன் பிரதாபத்தைக் கூறுவதுடன் பகைவர்நாடு அழித்த
தற்கு இரங்கல்; "குன்றச் சிறப்பிற் கொற்ற வள்ளையும்" (தொல். புறத்திணை. கு.அ -
இளம். த); "மன்னவன் புகழ்வினந், தொன்றார்நா டழிபிரங்கின்று" பு-வெ. க: ௨௪.

9. (க) "வட்கர் போகிய வளரிளம் போத்தை" (புறநா. ௧௦௦௧) (உ) ௧௪௧-௪. அரச
சர் தமக்குரிய அடையாளப் பூக்கள் முதலியவற்றுடன் புறத்திணைப் பூக்களையும் விர
வீத் தொடுப்பித்துத் தாங்குட்டிக்கொள்ளுதலும், வீரர்க்குச் சூட்டுதலும் மரபு;
இதனை, "பொலந்தோட்டுப் பைத்தும்பை, மிசையலங் குளைய பனைப்போழ்செரிஇ",
"வேம்பி னொண்டொளிர், தெடுங்கொடி யுழிநெருப் பவரொடு மிலைத்து", "போத்தை,
யுச்சிக் கொண்ட லுசிவெண் டோட்டு, வெட்சி மாமலர் வேங்கையொடு விரைநிச்,
கரிபிரும் பித்தை பொவியச் சூடி" (புறநா. ௨௨, ௪௪, ௧௦௦); "இளவரிக்கவட்டினை
யாரொடேர்பெறத், தளவியறுமிடையுஞ் சுழியச்சுருகுன்" (கம்ப. முதற்போர். ௧௧௮)
என்பவற்றோடு முணர்க.

(பி - ம்.) * 'காண்குவ மிக்கெனக்கொடை' † 'வஞ்சியும்வட்கார்வான்பணத்
தோட்டுடன் பூட்டை'

௬௪

புட்கைச் சேனை பொனியச சூட்டிப்

1 பூவா வஞ்சிப் பொன்னகர்ப் புறத்தென்
வாய்வாண் மலைந்த வஞ்சிஞ் நெடுமெனப்

கரு0. பல்யாண்டு வாழ்கனின் கொற்ற மீங்கென
வில்லவன் கோதை வேந்தற் குரைக்கு
தும்போல் வேந்தர் தும்மோ டிகலிக்
கொங்கர்செங் களத்துக் கொடுவரிக் கயற்கொடி

* பகைபுறத்துத் தந்தன ராயினு மாங்கவை

கரு1. திகைமுக வேழத்தின் செவியகம் ! பக்கன
கொங்கணர் கலிங்கர் கொடுங்கரு நாடர்

‡ பங்களர் * கங்கர் பல்வேற் கட்டியர்
வடவா ரியரொடு வண்டமிழ் மயக்கத்துன்
கடமலை வேட்டமென் கட்புலம் பிரியாது

கரு0. கங்கைப் பேர்யாற்றுக் கடும்புன நீத்த
மெங்கோ மகளை யாட்டிய ி வந்நா
ளாரிய மன்ன ரீரைஞ் னூற்றுவாக்
கொருநீ யாகிய செருவெங் கோலங்
கண்விழித்துக் கண்டது கடுங்கட் கூற்ற

கசஎ. பூட்கை - மேற்கோள்; புட்கை, விகாரம்.

(கசக) 'குடைநிலைவஞ்சி' முதலாக, (கசச)

'பெருஞ்சோற்றுவஞ்சி' ஈரூ கத் தன்சேனைக்குச் (கசஎ) சூட்டி.

கசஅ. பூவாவஞ்சி - கருவூர்.

கரு0 - ரு. 'பல்யாண்டு வாழ்க' என்று இனிச் சொல்லுகின்றான்,

வில்ல வன்கோதையென்னுமந்திரி

கருஉ. தும்மையொக்கும்வேந்தரென்றான், குலம்பற்றி.

கருக - ரு. புலிக்கொடியும் கயற்கொடியும் பகைக்களத்திலே

உனக்குத் தந்து ஓடினாராயினும் அவை எங்கும் பார்த்து திக்கயங்களின்

செவியகம் புக்கன.

கருஅ. தமிழ்ப்படைமயங்கிய செருக்களம்.

கருக. கடமலை வேட்டமென் கட்புலம் பிரியாத - நீ நின்யானையை

விட்ட படி என் கண்ணினின்றும் போகாது.

*ககக எங்கோமகளென்றது, செங்குட்டுவன்மாதாவை; அவளை இவன் கொண்டிபோய்த் தீர்த்தமாட்டினதொருகதை.

ககஉ - ச. ஆரியவரசராயிரவர்க்கு நீயொருவனாகச்செய்த போர்க்கோலங் கண்டது கூற்றமன்றோ.

1. "பூவா வஞ்சியிற் பூத்த வஞ்சி" (எலப். உக: ௫௦); "பூவா வஞ்சியுந் வன்" (புறநா. ௧௨); "பூத்த வஞ்சி பூவா வஞ்சியில்" மணி. உக:௭௮.

நருகு

*. கங்கர் கட்டியர் - தமிழ்தாட்டியுள்ள ஒவ்வொரு சிற்றரசர் மரபினர்; "தன்ன னேற்றை ததம்பு னாத்தி, துன்னருங் கடுத்திறற் கங்கன் கட்டி" அகநா. ௪௪. (பி - ம்) * 'படைப்புறத்து' † 'புக்கெனொகன்' ‡

§ 'தன்னுள்'

'வங்கனர்கங்கர்வழுவேற்' உரு. — காட்சி க்கா தை.

ருக்க

ககரு. * மிமிழ்கடல் வேலையைத் தமிழ்நா டாக்கிய

* விதுரீ கருதினை * யாபி னேற்பவர்

முதுரீ ருலகின் முழுவது மில்லை

யிமய மால்வரைக் கெங்கோன் செல்வது

* கடவு ளெழுதவோர் கற்கே யாதலின்

கஎ௦. வடதிசை மருங்கின் மன்னர்க் கெல்லாந்
தென்றமிழ் நன்னாட்டுச் செழுவிற் று கயற்புலி
மண்டலை யேற்ற வரைக வீங்கென
நாவலந் தண்பொழி னண்ணு ரொற்றுநங்
காவல் வஞ்சிக் கடைமுகம் பிரியா

கஎ௧. வம்பணி யானை வேந்த ரொற்றே
தஞ்செவிப் படுக்குந் தகைமைய வன்றோ
வறைபறை யென்றே * யழும்பில்வே னுரைப்ப
* நிறையநுந் தானை வேந்தனு நேர்ந்து
கடார் வஞ்சிக் கூட்டுண்டு சிறந்த

கஅ௦. வாடா வஞ்சி மாநகர் புக்கபின்

ககஅ. செல்வது - செல்லுதிறபடியை.

கக௧ - எஉ. இயிழ்கடல்வேலியைத் தமிழ்நாடாக்கவேண்டி
இமயத்தே கற்கால்கொளக்கருதின், எற்பார் யாரென்று
துகவென்றான்.

அரசனுக்குச்சொல்லி ஒலையெழு

கஎக - உ. வில்லுத் கயல் புலி இவையிற்றிணையுடைய

இலச்சினைமண் ணேற்ற ஒலைகளை மன்னர்க்கெல்லாம் வரைகவென.

மேல் அழும்பில்வேள் கூற்று:—

கஎஉ - ஏ. நன்னூர் வரவிட்ட ஒற்றுப் பிரியா; ஆகையாலே அவ்வொற்றே
அரசர்செவிக்கு அறிவிக்குந்தன்மையையுடைய; வடதிசைக்குச்செலவு ஆனை
மேல் இங்கே பறையறைய அடுக்குமென்றான். [பட்டு.

கஎஅ. பகைமேற்செல்பொழுது நிறுத்துதலரியதானை. நேர்ந்து - உடன்

கஎக - அ௦. வஞ்சிக்கூட்டு - எடுத்துச்செலவாற்கொண்டதிறை;

பொலிவுபெற்ற கருவூரிலே திரியச்சென்று புக்கபின்.

அதனாற்

அரசன் பேராற்றங்கரையினின்றும் போந்துபுக்கபினென்க.

1. சிலப். க: கள பதி. உ: பதி; மணி. கள: கூஉ.

2. ககக-ள. "இதுதீ கண்ணிய தாயி னிருநிலத்,

புறதா. இஉ.

3. மூ: சிலப். உக:கடுக.

தியார்கொ லனியா தாமே"

4. "அழும்பில் வேளோ டாயக் கணக்கரை" (சிலப், சென்னி, பழம்பி லன்ன வருஅ யாணர்" (அகநா. சச); மதுரை. கசச-இ.

உஅ: உ0இ; "பெரும்பூட்

"மானவிறல்வே, ஈழம்பில்"

5. 'நிறைபருந்தாணையோடு' மணி. க. உக.

(பி - ப்.) * 'ஆகலினெதிர்ப்பவர்' † 'கயல்புலிமண்டலபெற்றவரு'

நுகஉ

சிலப்-பதி காரம்

1 வாழ்க வெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை.

பூழிதொ றாழி யுலகங் * காக்கென

2 விற்றலைக் கொண்ட வியன்பே ரிமயத்தொர்

கற்கொண்டு † பெயருமெங் காவல னாதலின்

கஅஊ. வடதிசை மருங்கின் மன்ன ரெல்லா

மிடுதிறை கொடுவந் தெதிரீ ராயிற்

3 கடற்கடம் பெற்றிந்த கடும்போர் வார்த்தையும் விடாசிலை
பொறித்த வியன்பெரு வார்த்தையுங் கேட்டு வாழுவின் கேளீ
ராயிற்

கக௦. றோட்டுணை துறக்குந் துறவொடு வாழுவின் றுழ்கழன்
மன்னன் றன், ரிரு : மேனி
வாழ்க சேனா முகமென வாழ்த்தி
யிறையிக லியாணை யெருத்தத் தேற்றி
யறைபறை யெழுந்ததா லணிநகர் மருங்கென்.

கஅக. 'வாழ்க' என்றதுமுதல் பறையறையின் ரீ வார்த்தை.
கஅச. எங்காவலன் பெயருமென்பதை முற்றாக்கி ஆதவினென்க.
கஅசு - க. எதிரேற்றுக் காணீராயின், கடலுட்புக்கும்
மலையிலேறியும் உறைமினென்பார், இரண்டுவார்த்தையும்
கேட்டுவாழுவின்னென்றார்
[அவ்விடத்துப்படை அதன்புகழேயாதலான்,
அவ்விடங்களிற்செல்லாது
நண்டே உறைமினென்பார், அரசன் போர்கருதின திசையிற
போம்படியைக்

கேளீராயினென்றார்.]

கக௧. தோட்டுணை - மகளிர். துறவு - தவம்.
கக௧ - உ திருமேனியாகிய சேனாமுகம், சேனாமுகம் அரசனுக்குச்
சிறந்த மையின், 'திருமேனி' என்றார்.
கக௧௩. இறையிகலியாணை - பட்டவார்த்தனம். கக௧௪. பறை -
பறையொலி.
காட்சி - கற்கொள்ள மனத்தால் நிச்சயித்தல்.

உரு—காட்சிக்காதை முற்றிற்று.

1. கஅக-உ. "வாழ்க வெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை, பூழிதொ ஊழிதொ ஹலகங் காக்க", "வாழ்க வெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை, பூழிதொ ஊழி யுலகங் காக்கென்", "ஊழிதொ ஊழி யுலகங் காத்து, வாழ்க வெங்கோ வாழியபெரிதென", "ஊழியோ தேழி யுலகங் காத்து, நீடுவாழியோ" எனப். கக: கடு-க; உடு:கஅக-உ, உள:கநக-ச0; உஅ: கஅடு-க.

2. "விற்றலைக் கொண்ட வியன்பே ரிமயத்துக், சுற்கால் னாகும்" இலப். உடு: ககஅ க:

3. இலப்பதிகாரம், உக: அக-உ; உஅ: ககடு -'க.

கொள்ளினுங் கடவு

(பி - ம்.) * 'காக்கவில' † 'பெயருங்காவலன்' ‡ 'மேனியாயசேன'

இருபத்தாறாவது கா ல் கோ ட் கா தை.

அறைபறை யெழுந்தபி னரிமா னேந்திய
முறைமுதற் கட்டி லிறைமக னேற
வாசான் பெருங்கணி யருந்திற லமைச்சர்
தானைத் தலைவர் தம்மொடு குழிஇ

இ. மன்னர் மன்னன் வாழ்கென் றேத்தி
முன்னிய * திசையின் முறைமொழி கேட்ப
† வியம்படு தானை விறலோர்க் கெல்லா

முயர்ந்தோங்கு வெண்குடை யுரவோன் கூறு

¹ மிமையத் தாபத ரெமக்கீங் ! குணர்த்திய

க0. வமையா வாழ்க்கை யரைசர் வாய்மொழி

நம்பா டு லொழிகுவ தாயி னாங்கஃ

தெம்போல் வேந்தர்க் கிகழ்ச்சியுந் தருஉம்

வடதிசை மருங்கின் மன்னர்த முடித்தலைக்

கடவு னெழுதவோர் கற்கொண் டல்லது

கரு. வறிது மீளுமென் வாய்வா ளாகிற்

¹ செறிகழல் புனைந்த செருவெங் கோலத்துப்

² பகையரசு நடுக்காது பயங்கெழு வைப்பிற்

க - கூ. தானைத்தலைவர் தம்மொடு ஆசான்

சர்க்கடி ஏத்திக் கேட்ப.

பெருங்கணி அருந்திறலமைச்

(எ) ஏவப்பட்ட தானைத்தலைவர்க்கெல்லாம் (அ) கூறுமென்க

கூ. தாபதர் - தீர்த்தமாட இமயத்தினின் றும் வந்த தாபதர்.

க0. அமையாவாழ்க்கை - நிரம்பாத உயிர்வாழ்க்கை ; பலமில்லாத

கையென லுமாம். அங்குள்ள ஆரியமன்னர் சொன்ன வார்த்தை.

வாழ்க்

கக - உ. நம்பால் ஒழிகுவதாயின் - அது நம்மிடத்தே கிடப்பதொரு

வார்த்தையாயின் ; [அவர்க்குப் பலியாது] நம்மிடத்தே கிடந்துவிடற் சோழ

பாண்டியரிடத்தில் இகழ்ச்சியுந்தரும.

“தென்றமிழ்தாடாரும் வேந்தர்.....தங்கைதன்னை தீர்ப்படுத்தி
வெம்மைதீங்கி” கிலப், உசு; உரைப்பாட்டுமடை.

*. கள-அ, “பழியொடு படராப் பஞ்சவ வாழி”, “படர்த்தெழு குருதி
படங்கா” கிலப், உ0; கக; உசு; கஉஎ.

(பி - ம்) * ‘திசைமென்முறைமொழி’ † ‘வியன்படு’ ‡ ‘
உரைத்தவமையா’ § ‘ஒழிவதாயின்’ || ‘செருகழல் புனைத்தசெரு’
இருசு சி ல் ப் ப தி க ா ர ம்

* குடிநடுக் குறையங் கோலே னுகென
வார்புனை தெரியலு மலர்தார் வேம்புஞ்
உ0. சீர்கெழு மணிமுடிக் கணிந்தோ ரல்லா
லஞ்சினர்க் கனிக்கு மடுபோ ரண்ணனின் வஞ்சினத் தெதிரு
மன்னரு முளரோ
விமைய வரம்பனின் னிகழ்ந்தோ ரல்ல
ரமைகனின் சினமென வாசான் கூற
உ0. * வாறிரு மதியினுங் காருக வடிப்பயின்
† றைந்து கேளவியு மமைந்தோ நெழுந்து
வெந்திறல் வேந்தே வாழ்கனின் கொற்ற
மிருகில மருங்கின் மன்ன ‡ ரெல் லானின்
றிருமலர்த் தாமரைச சேவடி பணியு
கூ0. முழுத்த மீங்கிது முன்னிய திசைமே
லெழுச்சிப பாலை § யாகென் றேத்த
மீளா வென்றி வேந்தன் கேட்டு
* வாளுங் குடையும் வடதிசைப் பெயர்க்கென வுரவுமண் சுமந்த

வரவுத்தலை பணிப்பப்

கடி. ஆகவென்று சொல்ல.

கக - உச. இமயவரமப ! சோழபாண்டியரையல்லது நின்னை
இகழ்ந்து கூறினரல்லர் ; அடிபோரண்ணலே !
நீ வஞ்சினங்கூறுகறகு நின்னுடன் எதிர்க்கும் மன்னருமுளரோ ;
புரோகிகன் வார்த்தை.

ஆதலால், நின்சினந்தணிகவென்றான்; இது
உரு. ஆறிருமதியினும் - இராசி பன்னிரண்டிலும். காருகவடி -
கிரகநிலை.

உசு. ஐந்து கேள்வி - திதி வாரம் நக்ஷத்திரம் யோகம் கரணம் ;
நட்பு ஆட்சி உச்சம் பகை நீசக்கோளுமாம். அமைந்தவன் - *
மௌத்திகள்.

கூ0 - கூக. இது * முழுத்தம் ; எழும் பகதத்தையாக வெனச்
சொல்ல.

கூச. உரவுமண் - உரத்தமண்.

1. 'எலப்பதிகாரம், கக: உஅ-ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

* 'வாகுவ் குடையு மயிர்க்கண் முரசு, தாளொடு பெயர்த்து', 'மறமிகு வாகு மாலை
வெண் குடையும், புறநிலக்கோட்டப் புரிசையிற்புருத்தி' (எலட்: இ: கூக - உ; உச:
சச-இ). "குடைநாட்கொளல் வாணுட்கொளல் குறிபாவர சவுண, துடைநாளழி வறி
பாதவ துரஞென்றிய வாழிப், படைநாரணன் மகன்வெண்குடை பற்றக்குடை யேயா,
படையாவமர் வற்றாவன முடியக்குடை நிழல்" தணிகை. சீபரி. கூக.

* உரு-கக=மூலப்பாட்டு, இடு-அ

* மௌகூர்த்திகள். * முகூர்த்தம்; இது முகிழ்த்தமௌவும் வழங்கும்.

(பி - ம்) * 'குடிநிலக்குடைக்குவ்' + 'ஆறைத்து' † 'எல்லாந்திரு'

‡ 'எகெந்து'

உசு.—கா ஸ் தே கா ட் கா ண் த.

௩௩. பொருந ரார்ப்பொடு முரசெழுந் * தொலிப்ப
விரவிடங் கெடுத்த † நிரைமணி விளக்கின்
விரவுக்கொடி யடுக்கத்து நிரயத் தானையோ
‡ டைம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்
! வெம்பரி யானை வேந்தற் கோங்கிய

௪௦. கரும வினைஞருங் கணக்கியல் வினைஞருந்
தரும வினைஞருந் தந்திர வினைஞரு
‡ மண்டிணி ஞால மாள்வோன் வாழ்கெனப்
பிண்ட முண்ணும் பெருங்களிற் றெருத்தின்
மறமிசு வாளு மாலைவெண் குடையும்

௪௩. புறநிலைக் கோட்டப் புரிசையிற் புகுத்திப்
புரைதீர் * வஞ்சி போந்தையிற் றொடுப்போ
* னரைசுவிளங் கவைய † முறையிற் புகுதர
வரும்படைத் தானை யமர்வேட்டுக் கலித்த
பெரும்படைத் தலைவர்க்குப் * பெருஞ்சோறு

௫௦. * பூவா வஞ்சியிற் பூத்த வஞ்சி

வகுத்துப்

வாய்வா னெடுந்தகை மணிமுடிக் கணிந்து

௩௩. இரவிடங்கெடுத்த விளக்கிலையென்றதி.....

.....விடுகிறபடி

யாலே

௩௪. † நிரயத்தானை - மாற்றார்க்கு நரக வேதனையைச்

செய்யுந்தானை.

சுரு. கருமவினோரர் - புரோகிதர்.

சாக. பிண்டமுண்ணும் பெருங்களிறு -
களிறு; பட்டவர்த்தனம்.

... ..பிண்டத்துக்குரிய

சுரு. புகுத்தி - புகவிட்டி. சக. தொடிப்போன் - சேரன்.

1. சிலப். இ: கடுள; மணி. க: கள; பெருங். உ: இ. க; டு டு கக. க;
கிலவி. கு. இள-த. மேற்.

தொல்.

2. "மண்டிணித்த நிலம்" புறநா. உ

3. அரசர், தமக்குரிய அடையாளப்பூ முதலியவற்றோடு புறத்திணைக்குரிய பூ
முதலியவற்றையும் விரவுவித்து அணிந்துகொள்ளுதல் மரபு; உடு-ஆம் காதலியுள்ள,
கசடு-க-ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க.

4. "அரசுவினங் கவையத்து" சிலப். உக: கடு.

5. சிலப். உடு: கசக - ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க; "
கெறியுங், கடுஞ்சின வேந்தே" பதிற் கூ.

பெருஞ்சோறுகுத்தற்

6. சிலப். உடு: கசஅ-ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

7. நிரைய வொள்வா னியைப் பெருமகன்"
கில நிரையவெள்ளம்" பதிற். கடு.

(குறத். உடுஅ); "நிரைகளி ரெழு

(யி - ம்.) * 'ஆர்ப்ப' + 'மாமணி' † வெம்பரித்தானை வேந்தர்க்கு

‡ 'முறைமையிற்' இடம்

சிலப்பதிகாரம்

ஞாலங் காவலர் நாட்டிழை பயிருங்

¹ காலே முரசங் கடைமுகத் தெழுதலு

² நிலவுக்கதிர் முடித்த நீளிருஞ் சென்னி

இடு. யுலகுபொதி யுருவத் ³ துயர்ந்தோன் சேவடி மறஞ்சோ

வஞ்சி மாலே பொடு * புனைந்

திறைஞ்சாச சென்னி யிறைஞ்சிவலங் கொண்டு [†] மறையோ

ரேந்திய வாவுதி நறம்புகை

நறைகெழு மாலையி னல்லகம வருத்தக்

கூ0. கடக்கனி யானைப் பிடர்த்தலை யேறினன்

குடக்கோக் குட்டுவன் கொற்றங் கொளகென ^{*} வாடக மாடத்

தறிதுயி [†] லமர்ந்தோன்

சேடங் கொண்டு சிலாநின் [‡] நேததத்

தெண்ணீர் கரந்த செஞ்சடைக் கடவுள

கூ1. வண்ணச சேவடி மணிமுடி வைத்தலி

னங்கது வாங்கி யணிமணிப புயததுத

தாங்கின னாகித் தகைமையிற் செல்வுழி

¹ நாடக மடந்தைய ராடரங் கியாங்கணுங் கூடையிற் பொலிந்து

கொற்ற வேந்தே

இஉ - கூ. அரசரிடுநதிறையை அழைக்கும் முரசம.

இஅ. ஏந்திய - எடுத்த. புகை - அக்கினிகோத்திரம

இஎ - அ. அக்கினிகோத்திரங்களையும் நமக்கரித்து.

கூஉ. ஆடகமாடம் - திருவனந்தபுரம்; இலாபுரமெனபாருமுளா.

(கூ0) ஏறினன் (கூஎ) தாங்கினனாகிச் செல்வுழி.

கூக. கூடையிற் பொலிந்தகுவித்த வகையுடனே பொலிந்தது;

கூடைக்கை- இரட்டை ஒற்றைக்கை.

1. சிலப்பதிகாரம், கள்: ௫-௬

ஆம் அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பைப் பார்க்க.

2. "நிலவுக்கதி ரனாத் தீள்பெருஞ் சென்னி சிலப், உடு: ககௌ.

3. ௫௫-௭. "பணியிய ரத்தததின் குடையே முனிவர், முக்கட
வலஞ் செயற்கே" புறநா. சு.

செல்வா தன் 4. "ஆடகமாடத் தரவணக் கிடத்தோன்" (சிலப், ௩௦:
இறை. கு. உக-மேற்.

5. (௫௫); 'ஆடகமாடம்'

6. "மழங்காடி மகனி ரோதை யாய்த்து, வழங்குதொடி முன்கை மலர வேந்தி,
வானவன் வத்தான் வளரின வனமுலை, தோணல முணியு தும்பை போந்தையோடி,
வஞ்சி பாடுது மடவீர் யாமெனு, மஞ்சொற் கிளவிய ரத்திப் பாணியும்" சிலப், ௨௭:
உச௫-௫௦.

7. பி - ம.) * 'பொருத்தியிறைஞ்சாச்' † 'மறையோராகிய வாருதி தமம்புகை
தறைசெழுமாலுலலகம்' ‡ 'அவமத்தோன்' § 'ஏதத்தாடக மடைத்தையா'

உக.—கா ல் கே கா ட் கா தை.

௫௫௭

௭௦. 1 வாகை தும்பை மணித்தோட்டுப் போந்தையோ

டோடை யானையி னுயர்முகத் தோங்க

வெண்குடை நீழலெம் வெள்வளை * கவர்ந்து

கண்களி கொள்ளுங் காட்சியை யாகென

1 மாகதப் புலவரும் † வைதா னிகருஞ்

௭௫. சூதரு நல்வலந் தோன்ற வாழ்த்த

1 யானை வீரரு மிவுளித தலைவரும்

வாய்வான் மறவரும் வாள்வல னே தத்த

தானவா தம்மேற் றம்பதி நீங்கும்

வானவன் போல வஞ்சி நீங்கித்

அற. 1 தண்டலைத் தலைவருந் தலைதாடா சேனையும்

* வெண்டலைப் புணரியின் விளிம்புக்கும் போத

மலைமுதுகு நெளிய நிலைநாட தாபட

வுலக மன்னவ நொருங்குடன் சென்றும்

காலும் புரவி யணித்தோத் தானையொடு

அற. நீல கிரியி னெடுமபுறத் திறுத்தாங்

காடியல் யானையுந் தேரு மாவும

பீடுகெழு மறவரும் பிறழாக் காப்பிற்

பாடி யிருக்கைப் பகலவெய் யோன்ற

னிருநில மடந்தைக்குத் திருவடி யளித்தாங்

எ0 - ஏக. அரசர்குடுவன யாண்குஞ் சூட்டிதலின், வாகையும

தம்பை யும் போந்தையோடு நினயாண்குதது ஓங்கித்

தோன்றவென்றார்.

(சுஅ) நாடகமடந்தையா (எக) காட்சியை யுடைய

யாகவென வாழத்தாநிறக.

எரு. நல்வலம் - களவெறறி. எஅ. தானவர் - அசுரர்.

அ0. தார் - தூசிப்படை. அக. கடற்கரை அருகே போத.

அரு. நீலகிரி - ஒருமலை. அஅ. நடுவுநிலை விரும்புவோன்.

அஅ - சு. சேரன் தானுள்ளினற பூமிதேவிகுத் திருவடியளித்து;

யானையினி நிழிந்தது காலநிலை தோயச்செயதலால்..... ..

அங்கே 1. "போந்தையொடு தொடுத்த பருவத்தும்பை", 'தோடார்

..... பொடு முடித்து' சிலப். உக; உக; உள. சுடு.

போந்தை தம்பை 1. "குதர் மாகதர் வேதா விகரோடு" (சிலப். கு. சஅ);

வேதா விகரோடு" மதுரை சுஎ0-ஏக.

சூத ரேத்த மாகதர் தவவ,

3. எள. "வாண்பிக் கூற்றத்து வயவ ரேத்த" சதுபான். உகஉ.

4. "வெண்டலைப் புணரி", "வெண்டலைப் புணரிதின் மான்குளம் பிலப்ப"
உ, கக.

(பி - ம்.) * 'கவருங்கண்' + 'வேதானியரும்' †
புறநா. ‡ 'புணரிவிசம்புழுப்போக'

'தண்டத்திலவருத்தலைச்சார்த்தனை

கவி

இடைய

சிலப்பதிகாரம்

க0. கருந்திறன் மாக்க ளடியீ டேத்தப்

பெரும்பே ரமளி யேறிய பின்ன

ரியங்குபடை யரவத் தீண்டொலி யிசைப்ப

விசம்பியங்கு¹முனிவர் வியனில மாளு

மிந்திர திருவனைக் * காண்குது மென்றே க00. யந்தரத்

திழிந்தாங் கரசவிளங் கவையத்து

மின்னொளி மயக்கு மேனியொடு தோன்ற

மன்னவ னெழுந்து வணங்கிரின் றேனைச

¹ செஞ்சடை வானவ னருளினில் விளங்க

வஞ்சித் தோன்றிய + வானவ கேளாய்

க00. மலயத் தேகுதும் வான்பே ரிமய

நிலயத் தேகுத னின்கருத் தாகலி

னருமறை யந்தண ராங்குளர் வாழ்வோர்

† பெருநில மன்ன காத்தனின் கடனென்

றுங்கவர் வாழ்த்திப் பேர்ந்ததற் பின்னர்

க0௫. * வீங்குநீர் ஞால மாள்வோன் வாழ்கெனக்
 * கொங்கணக் கூத்தருங் கொடுங்கரு நாடருந்
 † தங்குலக் கோதிய தகைசா லணியின
 * ரிருள்படப் பொதுளிய சுருளிருங் குஞ்சி
 மருள்படப் பரப்பிய வொலியன் மாலையர்
 கக0, வடஞ்சுமந் தோங்கிய வளாரிள வனமுலைக்
 கருங்கய னெடுங்கட் காரிகை யாரோ
 டிருங்குயி லால வினவண் டியாழ்செய

கஉ. இயங்குபடை - சேனை; வெளிப்படை. இசைப்ப -
 இசைத்தலால்

க0க. நிலயத்து - நிற்கிறவிடத்து.

க0உ - ச. அங்கு அந்தணர்வாழ்வாருளர்; அவர்களை
 நினது கடனென்று பெயர்ந்தபின்.

நலியாதுகாத்தல்

க0க. கொங்கணதேசத்துக்கூத்தர்.

க0௭. குலத்திற்கு ஒதிய ஒப்பனையின ராய்.

க0அ. குஞ்சியிடத்து.

க0க. ஒலியன்மலை - தழைத்தமலை.

¹. கஅ-க. "ஆனே ஊர்த்தோ ஊருளிற் றேன்றி, மாநிலம் விளக்கிய மன்னவன்"
 சிலப். க0: கசக-உ. ². மு. சிலப்பதிகாரம், உக: க௫௫, க௭க.

* பிரயோக. உ: உரை, மேற். ⁴. முருகு. க0.

(பி - ம.) * காண்கூடம், † 'வானவன்' ‡ 'பெருநிலை'

உகா.—கா ல் கோ ட் கா லை த.

நூல்கள்

வரும்பலிழ் வேனில் வந்தது வாரார்

காதல ரென்னு மேதகு சிறப்பின்

ககடு. மாதர்ப் பாணி வரியொடு தோன்றக்

கோல்வளை மாதே கோலங் கொள்ளாய்

காலங் காணாய் கடிதிகித் துரறிக்

காரோ வந்தது காதல ரேறிய

தேரோ வந்தது செய்வினை முடித்தெனக்

கஉ௦. கா ஆர்க் குரவையொடு கருங்கய னெடுங்கட்

கோற்றொடி மாதரொடு குடகர் தோன்றத்

தாழ்தரு கோலத்துத் * தமரொடு சிறந்து

வாள்வினை முடித்து மறவாள் வேந்த

ஊழி வாழியென் றோவர் தோன்றக்

கஉ௧. கூத்துள் † படுவோன் காட்டிய முறைமையி

னெத்தின ரறிபா விருங்கல ‡ நன்கி

¹ வேத்தின நடுக்கும் வேலோ னிருந்துழி

நாடக மகளிரீ ரைம்பத் திருவருங்

§ கூடிசைக் குயிலுவ ரிருதூற் றெண்மருந்

கஉ௨. * தொண்ணூற் றறுவகைப் பா+ண் டத்துறை

நண்ணிய தூற்றுவர் * நகைவே ழும்புநங்

கொடுஞ்சி நெடுந்தே ராமபதிற் றாட்டியுங்

கடுங்களி யானே யோரைஞ் ஞாறு

மையீ ராயிரங் கொய்யுளைப் புரவியு

கநூ. மெய்யா வடவளத் திருபதி னாயிரங்

* || கண்ணெழுத்துப் படுத்தன கைபுனை சகடமுஞ்

ககநு. பாணிவரி - இப்பொருள்வைத்த உரு.

(கஉ0) கார்காலத்தைப் பாடின பாட்டோமி (கஉக) இவர்கள்
தோன்ற; இவர் குடகர்.

கஉச. ஓவர் - ஏத்தாளர். கஉநு. கூத்துள்படுவோன் -
ஆடலாசிரியன்.

கநூ. எய்யாவளம் - புறம்பு ஒரிடத்தும் கண்டறியாவளம்;
அதுதான் வடக்கிற் பாகுடம்.

கநக. இன்னசரக்கென்று எழுத்துப்படுத்தின;
சகடம்-கொல்லாப்பண்டி.

1. சிலப். உக: கஎ - அ.

2. இத்தால் க-ஆம் காதை கச - இ-ஆம் அடிகளின் உரையையும்,
அவற்றின் பிழிக்குறிப்பையும்பார்க்க; ப. உசஅ. 3. சிலப்பதிகாரம், இ:
கக.

4. கண்ணெழுத்துப் படுத்த வெண்ணுப் பல்பொதி" சிலப். இ: ககஉ.

(பி - ம்.) * 'தமரொடுஞ்சிறந்து வாழ்வினை' † 'படுவோன்' ‡
'தலகவேத் தினர் தடுக்கும்' § 'கடைக்குயிலுவர்' || 'கண்ணெழுவுடையன
கைபுனைசகடமும்' இசூர்

சிலப்பதிகாரம்

சஞ்சயன் முதலாத் தலைக்கீடு பெற்ற

கஞ்சக * முதல்வரீ ரைஞ்ஞாற் றுவருஞ்

சேயுயர் விற்கொடிச் செங்கோல் வேந்தே

- கச0. வாயிலோரென வாயில்வந் திசைப்ப
நாடக மகளிநு நலத்தகு மாக்களுங்
† கூடிசைக் குயிலுவக் கருவி யாளருஞ்
சஞ்சயன் றன்னொடு வருக வீங்கெனச
செங்கோல் வேந்தன் றிருவிளங் களையத்துச்
- கச1. சஞ்சயன் புகுந்து தாழ்ந்துபல வேத்தி
யாணையிற் ; புகுந்தவீ ரைம்பத் திருவரொடு
மாண்வினை யாளரை வகைபெறக் காட்டி
வேற்றுமை யின்றி நின்னொடு கலந்த
நூற்றுவர் கன்னருங் டு கோற்றொழில் வேந்தே
- கச2. ¹ வடதிசை || மருங்கின் வானவன் பெயர்வது
கடவு ளெழுதவோர் கற்கே ¹ யாயி
னோங்கிய விமயத்துக் கற்கால் கொண்டு
வீங்குநீர்க் கங்கை நீர்ப்படை செய்தாங்
கியாந்தரு மாற்றல மென்றன றென்று
- கச3. ¹ வீங்குநீர் ஞால மாள்வோய் வாழ்கென
வடல்வேன் மன்ன ராருயி ருண் ணுங்
கடலந் தானைக் காவல னுரைக்கும்
பால குமரன் மக்கண் மற்றவர்
² காவா நாவிற் கனகனும் விசயனும்

கச6. சஞ்சயன் - தூதரிற்றலையாயவன். தலைக்கீடு - மயிர்க்கட்டி.

கச7. கஞ்சகமுதல்வர் - சட்டையிட்டபிரதானர்.

கச8. ஆணையிற் புகுந்த நரைம்பத்திருவரென்றது, முன்சொன்ன

நாடக மகளிரை; கன்னரென்பார் வரக்காட்டினார்.

கச9. - க. பாலகுமரன் மக்கள் - கனகனும் விசயனுமென்பார்.

¹. கச0 - கச. "ஓமய மால்வரைக் கெங்கோன் செல்வது, கடவு

எழுதவோர் கற்கே யாதவின்" சிலப். ௨௫. ௧௬௮-௯. 'வீங்குநீர் ஞால
மான்வோன்" ௧௭௧.

௧. "யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற், சோகாப்பர் செல்விழுக்குப்
பட்டு" (குறள், ௧௨௭); "ஆக்கப் படுக்கு மருந்தனைவாய்ப் பெய்விக்கும்,
போகக் படுக்கும் புலநரசத் துப்பிக்குங், காக்கப் படுவன வித்திய
மைந்தினு, நாக்கல தில்லி தனி வெல்லு மாறே" வணியாபதி.

(வி - ம்.) * 'முதல்வ ரைஞ்ஞாற் றுவரும்' † 'கூடிய குயிலுவக்' ‡
'புகுத்த வையப்பதி.....னனரமான்வின்' § 'கோத்தொழில்' || 'மருங்குவான்பேரிமை யத்துக்' ¶ 'ஆவிலோங்கிய'

௨௬. —கா ல் கே கா ட் கா லை த.

நிசாக ௧௬(). விருந்தின் மன்னர் தம்மொடுங் கூடி

யருந்தமி ழாற்ற லறிந்தில ராங்கெனக்

* கூற்றக் கொண்டிச சேனை செல்வது

ஹாற்றுவர் கன்னர்க்குச். சாற்றி யாங்குக்

கங்கைப் பேர்பாறு கடத்தற் காவன

௧௬௫. வங்கப் பெருநிரை செய்க தாமெனச்

சஞ்சயன் போனபின் கஞ்சக மாக்க

ளெஞ்சு நாவின் ரீரைஞ் ஹாற்றுவர்

† சந்தின் குபபையுந் தாழ்நீர் முத்துந்

தென்ன ரிட்ட திறையொடு கொணர்ந்து

௧௭() † கண்ணெழுத் தாளர் காவல் வேந்தன்

‡ மண்ணுடை ; முடங்கலம மன்னவர்க் களித்தாங்

காங்கவ ரேகிய பின்ன மன்னிய

கக0. விருந்தின் மன்னர் - தமிழ்வேந்தர் ஆற்றலறியாத புதிய அரசர்.

கக0 - கக. இவ்ருடன்கூடித் தமிழ்வேந்தரை இகழ்ந்து உரைத்தார்.

ககஉ. கூற்றம்போலும் கொடிச்சேனை 'கூற்றங் கொண்டிச் சேனை செல்வது' என்று பாடமாயின், கூற்றம் பின்செல்ல இப்படையையென்க.

செல்லுகிறபடி

ககக-உ. அருந்தமிழ் ஆற்றல அறிந்திலரென்று சேனை செல்வதெனச் சேனைமேலிட்டுக் கூறினான்; தனக்கு அவர் நிகரன்மையின்.

ககக. கஞ்சகமாக்கள் - தன்றுதர்

கக௪. எஞ்சா நாவினர் - வார்த்தை தப்பாத நாவினர்; அரசன் தப்பாத நாவினரென்றுமாம்.

நினைவு.

ககஅ. தாழ்நீர் - தங்குநீர்மை.

ககஅ-க. சந்தும் முத்துமாயிய கென்னரிட்ட திறை

ககக. கொணாந்து - கொணர்.

க௪0. கண்ணெழுத்தாளர் - திருமுகமெழுதுவார்.

க௪0 - எஉ. இவர்வரைந்து இலச்சினையிட்டு அவர் முகங்கொண்டு அவர்போயபின்.

கைக்கொடுப்பத் திரு

க௪க. அளித்து - அளிப்ப.

1. சத்தனமும் முத்தம் தென்னர்க்கு உரியனவென்பதை, "கோவாமலையாரம்
.....தென்னர்கோன் மார்பினவே" (சிலப். கள; உன்வரிவாழ்த்து, 6)
அதன் கீழ்க்குறிப்பாலும் அறிக; ட. ௪௪௪.

என்பதாலும்

2. "மண்ணுடை முடங்கள் மாதவி யீத்தது" (சிலப். கள; எக.
(பி - ம்.) * 'சேற்றங்கொண்டு' † 'கண்ணெழுத்தானரொடுகாவல்' ‡ 'கன்மன்னவற்கு'
முடங்

இசுஉ

சிலப்பதிகாரம்

வீங்குநீர் ஞால மாள்வோ னோங்கிய
ராடாள் செல்வர் நல்வல னேத்தப்

களே. பாடி யிருக்கை நீங்கிப் பெயாந்து
கங்கைப்பே ரியாற்றுக் கன்னிற் பெற்ற
வங்கப் பரப்பின் வடமருங் * கெய்தி
யாங்கவ ரெதிர்கொள வந்நாடு கழிந்தாங்
கோங்குநீர் வேலி யுத்தர மரீஇப்

கஅ0. பகைப்புலம் புக்குப் பாசறை † யிருந்த
தகைப்பருந் தானை மறவோன் றன்மு
லுத்தான் விசித்திர னுருத்திரன் பைரவன்
சித்திரன் சிங்கன் ‡ றனுத்தான் சிலேதன்
வடதிசை மருங்கின் மன்னவ ரெல்லார்

கடிநீ. தென்றமிழாற்றல் டு காண்குதும் யாமெனக்
 கலந்த கேண்மையிற் கனக விசயர்
 1 நிலந்திரைத் தாணையொடு நிகர்த்து மேல்வர
 விரைதேர் வேட்டத் தெழுந்த வரிமாக்
 கரிமாப் பெருநிரை கண்டுளஞ் சிறந்து
 கக0. பாய்ந்த பண்பிற் பல்வேன் மன்னா
 காஞ்சித் தாணையொடு காவலன் மலைப்ப
 | வெயிற்கதிர் விழுங்கிய துகிற்கொடிப் பந்தர்
 வடித்தோற் கொடும்பறை வால்வளை நெடுவயி

களக. உத்தரம் - வடபூமி.

கடிஉ-ச. உத்தரன் விசித்திரன்முதலான மன்னவர்கள்,
 துணையான அரசர்.

கனகவிசயர்க்குத்

கடிநீ - ஏ. தமிழாற்றலைக் காண்டுமெனக் கனகவிசயர்
 தாணையுடனே ஒத்துவர.

கக0. பாய்ந்த பண்புபோல.

ககக. காஞ்சித்தாணை எதிருன்றியதாணை.

1. "நிலந்திரைக்குங் கடற்றூளை" புறநா. கள.

(பி - ம.) * 'ஏறியாவ்வரெதிர்கொனவவரதாடுகழித்தேர்வ்குநீர்' † 'இராஅத்
 தலைப்பெருத்தாணை' ‡ 'ததுத்திரன்' § காண்குவதாமென' || 'வெயிற்கொடி'

உக.—கா ல் கே கா ட் கா னை த்.

சூசு

ரிடிக்குரன் முரசு மிழுமென் பாண்டி

ககரு. ' லுயிர்ப்பலி யுண்ணு முருமுக்குரன் முழக்கத்து
மயிர்க்கண் முரசுமொடு மாதிர மதிரச்
† சிலைத்தோ ளாடவர் செருவேற் றடக்கையர்
கறைத்தோன் மறவர் கடுந்தே ருருநர்
வெண்கோட் டியானையர் ; விரைபரிக் குதிரையர்

உ00. மண்கண் கெடுத்தவிம் மாநிலப் பெருந்துகள்
களங்கொள் யானைக் கவிழ்மணி நாவும்
‡ விளங்குகொடி நந்தின் வீங்கிசை நாவு
நடுங்குகொழி லொழிந்தாங் கொடுங்கியுள் செறிபுத்
தாருந் தாருந் | தாமிடை மயங்கத்

உ0௫. தோளுந் தலையுந் துணிந்துவே ருகிய
சிலைத்தோண் மறவ ருடற் § பொறை யடுக்கத்
தெறிபிண மிடறிய குறையுடற் கவந்தம்

* ** பறைக்கட் பேய்மகள் பாணிக் காடப்

‡ பிணஞ்சுமந் தொழுகிய நிணம்படு குருதியிற்

உ௧0. கணங்கொள் பேய்மகள் கதுப்பிகுத் தாட

†† வடுந்தோத் தானை யாரிய வரசர்

ககசு. மாதிரமதிர்தல் - இவை அதிரத் தானுமதிர்தல்.

ககசு-சு. முரசமுதலிய இவையிற்றோடி. ககஅ

கறைத்தோல்-கருங்கடகு.

உ௦௨. கொடிநந்து - கொடியும் சங்கும் முகத்துக்கட்டிவர்போதும்

; 'சங் கின்ரா' என்றார், பேசுதலால்; ஒலிபற்றி.

உ௦௩. ஒழிந்து - ஒழிய. உள்ளே துள்செறிய.

உ௦௪. உடற்பொறை- உடற்பாரம். உ௦௪.

எறிபிணம்-வெட்டுண்டபிணம்.

உ௦௮. பேய்மகள் தாளத்துக்கு ஆட.

1 ககடு-சு. "உயிர்ப்பவியுண்ணு முருமுக்குரன்முழக்கத்து, மயிர்க்கண்முரசு" (சிலப். இ: அஎ-அ); "கொல்லேற்றுப் பைத்தோல் சீவாதுபோர்த்த, மயிர்க்கண் முரசு மோலில கைக்க" (மதுரை. எகஉ-க.); "உருமிழ முரசுமொடு" (முருகு. கஉசு) "ஏற்றரி போர்த்த.....முரசு" (மணி. க; உக - கக, "சாற்றிடங்கொண்ட வேற்றரி முரசம்", "ஏற்றரி முரசு விழைவன் முதார்க்கு" (பெருங். க. கஅ; க௦௦; க௪ க௬: ககடு); "ஏற்றரிமுரசநாண்" சிவக. உச௪௨.

* "பேய்க்க ணன்ன பிணிதகடி முரசம்" பட்டினப். உகக.

* "கணங்கொள் கூறிபொடு கதுப்பிசுத் தசைஇப், பிணத்தின் மகள்" பட்டினப். உடுக - சு௦.

பாக்கைப் பேய்

(பி - ம்.) * 'இழக்கண்' † 'சிலக்கோளாடவர்' ‡ 'விடுபரி' §

'விளங்கொயி தத்தின்' || 'தம்மிடை' ¶ 'பொறியடுக்கத்' **

தேர்த்தாண்

பறைக்குரற்பேய்' †† 'தெருத் இசை

சிலப்

ப, தி க ர ம்

கடும்படை மாக்களைக் கொன்று களங் * குவித்து
நெடுந்தேர்க் கொடுஞ்சியுங் கடுங்கனிற் நெருத்தமும்
விடும்பரிக் குதிரையின் வெரிதும் பாழ்பட

உகடு. ¹ வெருமைக் கடும்பரி யூர்வோ னுயிர்த்தொகை
யொருபக லெல்லையி னுண்ணு மென்ப

¹ தாரிய வரச ரமார்க்களத் தறிய
நூழி லாட்டிய சூழ்கழல் வேந்தன்
போந்தையொடு தொடுத்த பருவத் தும்பை

உஉ௦. ¹ யோங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட † மலைய
வாய்வா ளாண்மையின் வண்டமி ழிகழ்ந்த
காய்வேற் றடக்கைக் கனகனும் விசயனு
மைம்பத் திருவர் கடுந்தே ராளொரு
செங்குட் டுவன் றன் சினவலைப் † படுதலுஞ் உஉடு. *

சடையின ருடையினர் சாம்பற் பூசினர்
பிழகைப் பிலிப் பெரு டீ நோன் பாளர்
பாடு பாணியர் பல்லியத் தோளின
ராடு கூத்த ராகி யெங்கனு
மேந்துவா ளொழியத் தாந்துறை போகிய உஉ௦.

விச்சைக் கோலத்து வேண்டுவயிற் படர்தரக்
கச்சை யானைக் காவலர் நடுங்கக்

உகடு; எருமையாகிய பரியூர்வோன் - கூற்றுவன்.

உகடி. ¹ நூழிலாட்டுவதாக.

உஉக. வாயவாளாண்மை - வாய வறிது இராமை.

உஉடு. உடையினர் - காஷாயமுதலிய உடையினர் = சந்நியாசிகள்.

1. உகடு - அ. "மன்னுயிர்ப்
பிய வென்வேற் செழிய" புறநா.
தின்னொடு தூக்

பன்மையுங் கூற்றத் தொருமையு,
கக.

1. உகடு - அ. "ஆரிய ரஹத் தாக்கிப் பேரிசைத், தொன்றுமுதிர்
வடவரை வணங்குவிற் பொறித்து, வெஞ்சின வேந்தரைப் பணித்தோன்
வஞ்சி" அகநா. ககக.

1. "ஓங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட மிலைந்த" பொருத. கசடு.

1. உகடு - அ. "மீனாய் வேலையை யுற்றார் சிலர்சிலர் பசுவாய் வழிதொறு

மேய்
வுற்ற, ஞாநர் பறவையின் வடிவுற் றார்சிலர் சிலர்தான் மறையவருருவானார், மாணர்
கண்ணின மடவா ராயினர் முன்னே தங்குமுல் வகிர்வுற்ற, ராணர் சிலர்சில ரையா தின்
சர ணென்றார் தின்றவ ரரியென்றார் " (கம்ப. அக்க. ௪௦) என்னுஞ் செய்யுள்
குடன் ஒப்புதோக்கற்பாலது.

இவ்வழிக

1. தாழிலாட்டு - கொன்று குவித்தல்; மலைபடு. அள - ந.

(பி. ம்.) * 'குவித்து தாழிலாட்டிய' † 'மலைத்துவாய்

வாளான்மையின் ‡ 'புரித்தனம்' § 'தோண்டானிற்பாடு' || 'படர்த்தகச்சை'

உகடு.—கா ல் கே கா ட்.கா தை.

ஞசுநு * 1 கோட்டுமாப் பூட்டி வாட்கோ லாக

† வாளழி வாங்கி யதரி திரித்த

வாளே ருழுவன் மறக்களம் வாழ்த்தித்

உகடு. தொடியுடை நெடுங்கை தூங்கத் தூக்கி

முடியுடைக் கருந்தலை ! முந்துற வேந்திக்

1 கடல்வயிறு கலக்கி|| ஞாட்புங் கடலக

ழிலங்கையி லெழுந்த சமரமுங் கடல்வணன் நேரூர் செருகமு

பாடிப் பேரிசை

உசு0. முன்றேர்க் குரவை முதல்வனை வாழ்த்திப்

பின்னேர்க் குரவைப் பேயாடு பறந்தலை

முடிதலை யடுப்பிற் பிடர்தலை, த தாழித்

தொடித்தோட் டுடுப்பிற் றுழைஇய வுன்சோறு மறப்பேய்

வாலுவன் வயினறிந் தூட்டச

உசுஉ. யானை எருதாக வாள் பிழக்குங் கோலாக.

உசுங். ஆளழிவாங்கி - ஆளாகிய போரை இறங்கவிட்டு.

அதரிதிரித்தகடாவிட்ட.

உசுந். தொடிக்கை - பேயக்கை. தூங்க அசைய.

உசுங். முன்றற - முனனாக.

உசுஎ-சு. கடல்வயிறு கலக்கிய போர்முதல் முனறும் மாயவன்

செயதன். இவன் மேலேறறிப் பூவைநீலயாறபாடுதல்.

உசு0 - சக. முனறேர்க்குரவையிலே முதல்வனை வாழ்த்திப்

பின்னேர்க்குரவையிலே ஆடுதலிற பேயக்குரவையாயிற்று.

உசுஉ. பிடர்தலையாகிய தாழி

உசுச. பேயவாலுவன் - பேயக்குச்சோறிடு மடையன்.

1. "யானையெருத்தின் வாண்மட லோச்சி, யதரி திரித்த" புறநா. கஎக.

2. உசுஎ-சு. இசஎ-ம் பக்கத்து, அ-எ-அடகனின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

3. "ஆண்டலை யணங்கடுப்பின், வயவேந்த ரொண்குருதி, சினத்திபிற்

பெயர்பு பொங்கத், தெறலருங் கடுத்துப்பின், விறலவிளங்கிய விழுச்சூர்ப்பிற்,

குடித்தோட் கை துடுப்பாக, வாடுற்ற வுன்சோறு, நெறியறித்த கடிவாலுவ,

எடிபொதுங்கிப் பிற் பெயராப், படையோர்க்கு முருகைய" (மதுரை. உசு -

கஅ); "முடித்தலை யடுப்பாகப் புனற்குருதி யுலக்கொளீஇத், தொடித்தோட்

டுடுப்பிற் றுழத்த வலி" புறநா. உசு. (பி - ம.) * 'கோட்டுமாயூட்டி' †

வேத்தி'

'வானரிவாங்கியததிரிதிரித்த' ‡ 'முன்றற

- உசடு. சிறப்பூண் கடியினஞ் செங்கோற் கொற்றத்
தறக்களஞ் செய்தோ னுழி வாழ்கென
மறக்கள முடித்த வாய்வாட் சூட்டுவன்
வடதிசை மருங்கின் மறைகாத் தோம்புநர்
தடவுத்தீ யவியாத் தண்பெரு வாழ்க்கை
- உரு0. காற்று தாளரைப் போற்றிக் காமினென
வில்லவன் கோதையோடு வென்றுவினை முடித்த
பல்வேற் றுனைப் படைபல வேவிப்
பொற்கோட் டிமயத்துப் * பொருவறு பத்தினிக்
கற்கால் கொண்டனன் காவல னாகென்.

உசக. வாழ்க்கையென்றது, முன்பு வந்த ஆகாசசாரிகள் சொன்ன
வார்த்தையை நினைந்து.

உரு0. காற்று தாளரை நீர் போற்றிக் காமினெனச் சொல்லி.

உருச. கால்கொள்கையாவது = கடவுள் வழிவெழுத்தொடங்குதல்.

(உருக) வில்லவன் கோதையோடே (உருஉ) படையையேவிக்

(உருச) கற்செய்தலை அடிக்கொண்டான்.

உகூ.— † கால்கோட்காலை முற்றிற்று.

1. உசஅ - க. "அருமறை யத்தன ராய்குளர் வாழ்வோர், பெருதில
மன்ன பேணனின் கடனென்று" சிலப். உக: ௧0௨-௩.

இருபத்தேழாவது நீர் ப்படைக்காலை.

வடபே ரிமயத்து வான்றரு சிறப்பிற்
கடவுட் பத்தினிக் கற்கால கொண்டபின்
சினவேன் முன்பிற் செருவெங் கோலத்துக்
கனக விசயர்தங் கதிர்முடி யேற்றிச

௫. செறிகழல் வேந்தன் நென்றமி ழாற்ற
லறியாது மலைந்த வாரிய மன்னரைச
செயிர்த்தொழின் முதியோன் செய்தொழில் பெருக
வுயிர்த்தொகை * யுண்ட வொன்பதிற் றிரட்டியென்
றியாண்டு மதியு நானுங் கடிகையு

க௦. மீண்டுநீர் ஞாலங் கூட்டி யெண்கொள
வருபெருந் தானை மறக்கள மருங்கி
னொருபக லெல்லை யுயிர்த்தொகை யுண்ட
செங்குட் டென்றன் † சினவேற் றானையொடு
கங்கைப் பேர்யாற்றுக் கரையகம புகுந்து

க௫. பாற்படு மரடிற் பத்தினிக் கடவுளை
நூற் ‡ நிறன் மாக்களி னீர்ப்படை செய்து

உ. கடவுட்பத்தினி - பத்தினியாகிய கடவுள்.

எ. செயிர்த்தொழின் முதியோன் - கூற்றுவன்.

அ - க0. ¹ உயிர்த்தொகை உண்டனவாகிய ஆண்டும் மதியும் நாளும் கடிகையும் ஒன்பதிற்கிரட்டியென்று அவற்றோடே கூட்டியெண்ணத்தேவாசர யுத்தம் பதினெட்டாண்டிலும், இராமராவண யுத்தம் பதினெட்டிமாதத்திலும், பாண்டவ துரியோதன யுத்தம் பதினெட்டு நாளிலும், செங்குட்டிவனும் கனகவிசயரும் செய்த யுத்தம் பதினெட்டு நாழிகையிலும் முடிந்தவென் றெண்ண.

(சு) மன்னரை (கஉ) உயிர்த்தொகையுண்ட (கக) செங்குட்டிவன்.

1. 'இவ்வுரைக்குறிப்பு' "என்கொண்டஞாட்டி" (வேக. உகடுக) என்னும் மூலத் தாளும், அதற்கு, 'தேவாசரம் இராமாயணம் மாபாரதம் என்கின்றபோர்' என்றொரு நிய உரையாலும், "தேவாசர ராமாயண மாபாரத முளவென், ரோவாவுரை யோயும் படி யுளதப்பொரு களமே" (கலிங்க. களம். க) என்பதனாலும் அழகுறும்பு டொடர்புபெற்று விளங்குதல் காண்க.

பொருட்

(பி - ம்) * 'உண்டனஞென்பதற்' † 'செருவேல்' ‡ 'திமமாக்கக்'

சிவ

சிவப்பதிகாரம்

மன்பெருங் கோயிலு மணிமண் டபங்களும்
 பொன்புனை யரங்கமும் புனைபூம் பந்தரு
 முரிமைப் பள்ளியும் விரிபூஞ் சோலையுந்
 ௨௦. திருமலர்ப் பொய்கையும் வரிகா ணரங்கமும்
 பேரிசை * மன்னர்க் கேற்பவை பிறவு
 மாரிய மன்ன ரழகுற வமைத்த

- தெள்ளுநீர்க் கங்கைத் தென்கரை யாங்கண்
 வெள்ளிடைப் பாடி வேந்தன் புக்கு
௨௧. நீணில † மன்னர் நெஞ்சபுக லழித்து
 † வானவ மகனிரின் வதுவைசூட் டயர்ந்தோ
 ருலையா வெஞ்சம மூர்ந்தம ருழக்கித்
 தலையுந் தோளும் விலைபெறக் கிடந்தோர்
 நாள்விலைக் கிளையு ணல்லம ரழுவத்து
௨௨. வாள்வினை முடித்து மறத்தொடு ி முடிந்தோர்
 குழிகட் பேய்மகள் குரவையிற் றொடுத்து
 வழிமருங் கேத்த வானொடு மடிந்தோர்
 கிளைக டம்மொடு கிளர்பூ ணாகத்து
 வளையோர் மடிய மடிந்தோர் மைந்தர்
௨௩. மலைத்துத் தலைவந்தோர் வானொடு மடியத்
 தலைத்தார் வாகை தம்முடிக் கணிந்தோர்
 திண்டேர்க் கொடுஞ்சியொடு தேரோர் வீழப்
 புண்டோய் குருதியிற் பொலிந்த மைந்தர்
 மாற்றருஞ் சிறப்பின் மணிமுடிக் கருந்தலைக்

[டவர்.

உசு. தெய்வமகளிரால் மாலைசூட்டப் பட்டோராவார் -

வீரஞ்செய்தபட்

உஎ. ஊர்ந்து - அடர்ந்து.

உஅ. விலைபெற - அரசர் கண்டு நேயத்தோரம்படி.

உக. அமரமூவம் - சமரபூமிப்பரப்பு.

கூ. வாளாற்செய்யும் விளைகளெல்லாவற்றையுஞ்

செய்துமுடித்த.

கூஉ. வழிமருங்கேத்த - வழியிலுள்ளாரையேத்த.

கூகூ. கிளைகள் - போரில் உடனின்றி பட்டவர்கள்.

கூகூச. உறவான வீரர் தம்மொடு மடிந்தோர்; ஸ்திரீகள்மடிய

மடிந்தோர்.

கூகூ. தலைத்தார் - தூசி. வாகையணிந்தோர் - மாற்றார்

புறத்தைத் தாங்கள் பெற்றவளவிலே மீண்டோர்.

(பி. ம.) * 'மன்னற்கொப்பவை' † 'மறவர்தெஞ்ச' ‡

'வானவர்மகளின்' § 'மடிந்தோர்'

உஎ.—நீ ர் ப் ப டை க் க ா தை.

ருசுக

சுடு. ¹ கூற்றுக்கண் ணோட வரிந்துகளங் கொண்டோர்
 நிறஞ்சிதை கவயமொடு நிறப்புண் கூர்ந்து
 புறம்பெற வந்த போரவாண் மறவா
 வருக தாமென ² வாகைப் பொலந்தோடு
 பெருநா ளமயம் பிறக்கிடக் கொடுத்தத்

சுடு. தோடார் போரதை துமபையொடு முடித்துப்
¹ பாடுதுறை முறறிய கொற்ற வேந்த
 னாடுகொண் ² மாரபோ டரசுவிளங் இருக்கையின்
 மாடல மறையோன் வந்து தோன்றி
 வாழ்க வெங்கோ மாதவி மடநதை

சுடு. கானற் பாணி கனக விசயாத
 முடித்தலை ¹ நெரிததது முதுநீர் ஞால
 மடிப்படுத தாண்ட வரசே வாழ்கெனப்
 பகைப்புலத் தரசர் ² பலரீங் கறியா
 நகைத்திறங் கூறினை நான்மறை யாள

சுடு. யாதுநீ கூறிய ந் ஷுரைப்பொரு ளீங்கென
 மாடல மறையோன் மன்னவற் குரைக்குங்
 கானலந தண்டுறைக் கடலவினை யாட்டினுண்
 மாதவி மடநதை வரிநவில் பாணியோ
 டேற் காலத தூழ்வினை யுருத்தெழக்

சுசு. பெரியநாளிற கொடுக்கும் பொழுது ஒழிய
 நெயிம்பொழுதிருந்து கொடுத்து; 'பெருநாள்' என்றா,
 கொடுக்கிறநாளாதலால்

(உசு) 'வதுவை சூட்டயாந்தோர்' முகல (1சு) 'வனையோ

மடியமழந் தோர்' இறுதி பட்டவாகளையெண்ணி இவர்கள்
 மறந்தரென ஓரெண்ணுக்கி, மேல் படாதுபொருது வென தவாகளையுவுக்
 ட்டியெண்ணி இவர்களுக்கு(சக-ச) வாகைகொடுத்தெனறா.

சக. கீரரைப்பாடும புறத்துறையெல்லா முடித்துப் பாட்டுண்ட
 வேந்

சஎ. வெறறிகொண்ட மார்போடே.

[தன்.

(ரு - ச. மாறறரசர் பலரும் அறியாத .சிரிப்பினகூறென்றது,
 (ருக) நெரித்ததென்றதனை. 'நானறியாத நகை' என்னுது 'மன்னர்
 பலருமறியாத' என்றான், இராசபாவத்தாலே

1. 'உற்றுக்கண்ணோடிய வெருவருபறந்தலை' புறநா. கக.

2. சிலப். உக: எ0-எக - ஆம் அடிகளையும் அவற்றின் அடிக்குறிப்பையும்
 பார்த்து.

3. 'பாடுதுறை முற்றிய பயன்மெரி கேள்வி சிறுபான். உஉஅ.

(பி - ம்.) * 'மகளிரோடரசு' † 'ஏற்றி' ‡ 'பரிசீங்கறியாது' §
 'உறையீல் சென்னெ'

இஓ

சிலப்பதிகாரம்

ச0. கூடாது * பிரிந்து குலக்கொடி தன்னுடன்

மாட மூதூர் மதுரை புக்காங்

கிலைத்தார் வேந்த † நெழில்வா நெய்தக்

1 கொலைக்களப் பட்ட கோவலன் மனைவி

குடவர் கோவே நின்னாடு புகுந்து

கடு. வடதிசை மன்னர் மணிமுடி ‡ யேறின

ளின்னுங் கேட்டரு ளிகல்வேற் றடக்கை

மன்னா கோவே யான் டு வருங் காரண
மாமுனி பொதியின் மலைவலங் கொண்டு
குமரியம் பெருந்துறை யாடி மீள்வே

எடு. னூழ்வினைப் பயன்கொ ளுரைசால் சிறப்பின்
வாய்வாட் டென்னவன் மதுரையிற் சென்றேன்
வலம்படு தானை மன்னவன் றன்னைச்
சிலம்பின் வென்றனள் சேயிழை பென்றனூர்
தாதெரு மன்றத்து மாதரி யெழுந்து

எடு. கோவலன் தீதிலன் கோமகன் பிழைத்தா
னடைக்கல மிழந்தே னிடைக்குல மாக்காள்
குடையுங் கோலும் பிழைத்த வோவென
விடையிரு வியாமத் தெரியகம் புக்கதுந்
தவந்தரு சிறப்பிற் கவுந்தி சேற்ற

அடு. நிவந்தோங்கு செங்கோ னீணில வேந்தன்
போகுயிர்.¶ தாங்கப் பொறைசா லாட்டி

* யென்னோ டிவர்வினை யுருத்த தோவென
வுண்ணு நோன்போ ++ டியிர்பதிப் பெயர்த்ததும்
பொற்றேர்ச் செழியன் மதுரை மாநகர்க்

அடு. குற்றது மெல்லா மொழியின் றுணர்ந்தாங்

எஎ. 'பிழைத்தவோ' என்றான், முன் பிழையாமைபற்றி.

எக. சேற்றம் - சேற்றத்தை.

அக. சபியாதபடி தணித்தது அவன் மரணம்.

அக. ஊனும் மாற்றிப்போய்.

1. சிலப்பதிக. கக. 3. "குடக்கோச் சேரலன் குட்டுவர் பெருந்தகை" மணி.
 2. தாதெருமன்றம்: சிலப். ப. சசஎ.
 உஅ: கக.
 4. "உயிர்ப்பதிப் பெயர்த்தமை யுறுக" (சிலப். உடு: கஎ); "உண்ணு
 டுயிர்ப்பதிப் பெயர்ப்புழி" மணி. கச: கடு

தோன்போ

(பி - ம.) * 'பிரிந்த' † 'உயர்வானெய்த' ‡ 'ஏற்றின' §
 'வருகாரணமமரமுனி ணாமலை, || 'கவுந்திப்படிசனியந்து' ¶ '
 தாய்காப்பொறை' ** 'என்னொடுவார்வினை, †† 'உயர்ப்பதிப் பெயர்த்ததும்'

உஎ.—நீ ர் ப் ப 'டை க் க' ா னை த.

நடுக

கென்பதிப் பெயர்ந்தே னென்றுயர் * போற்றிச்
 செம்பியன் மூதூர்ச் சிறந்தோர்க் † குரைக்க
 மைந்தற் குற்றது மடந்தைக் குற்றதுங்
 செங்கோல் வேந்தற் குற்றதுங் கேட்டுக்

கஉ. கோவலன் றுதை கொடுத்துய ரெய்தி

‡ மாபெருந் தானமா வான் பொரு ளீத்தாங்

¹ கிந்திர விகார மேழுடன் புக்காங்

கந்தர சாரிக ளாறைம் § பதின்மர்

பிறந்த யாக்கைப் பிறப்பற முயன்று

கடு. துறந்தோர் தம்முன் றுறவி யெய்தவுந்

துறந்தோன் மனைவி மகன்றுயர் பொருஅ

ளிறந்ததுய ரெய்தி யிரங்கமெய் விடவுங்

கண்ணகி தாழை கடவுளர் கோலத்
தண்ணலம் பெருந்தவத் ¹ தாசீ வகர்முன்
க00. புண்ணிய தானம் புரிந்தறங் கொள்ளவுந்
தானம் புரிந்தோன் றன்மனைக் கிழத்தி
** நான்விலே நல்லுயிர் நீத்துமெய் விடவு
மற்றது கேட்டு ² மாதவி மடந்தை

கூஉ. இந்திரவிகாரம் - இந்திரனால் நிருமிக்கப்பட்ட அரங்கு. யது

கூக - ஈ. ஆறைம்பதின்மர், அவர் தாம் முன்பு பிறந்து வருகிற
பிறப்பறமுயன்று துறந்தாரென்று விசேடணம்.

யாங்கை

க0உ. நான்விலே - நானேவிட்டு; வினையெச்சம்.

¹. கூஉ-க: "அந்தர சாரிக னறைந்தனர் சாற்றி,மித்திர விகார மேழுடன் போகி"
(சிலப். ௧௦: ௧௧ - ௪); "இத்திர விகார மேழுமேத் ததவின்", "அந்தர சாரிக னமர்ந்
தினி துறைபு, மித்திர விகார மெனவெழில் பெற்று" மணி. ௨௬: ௫௫; ௨௮. ௧௧-௪௦.

². ஆசீவகம் - சமணமதத்தின் பாகுபாடுகளுள் ஒன்று; இம்மதத்தினர்க்குத்தெய்
வம் 'மற்கவி' என்றும், தால் 'தவகதிர்' என்றும் கூறவர்; "என்றது மற்கவிதானே
பிறையினி, பொன்பது வாங்கதிர் தால்யா முடையன, மன்பெரு தன்பொரு னாத்தி
பல் பாயவை, பின்ப நிகழ்ச்சியுங் காழ்ப்பா டெனச் சொல" தீலகேசி. ஆசீவக. ௧௧.

³. க0௧ - ௮, கோவலன் இறந்தமை கேட்டு மாதவி

பெளத்தப்பள்ளியை
யடைத்து சிறவு பூண்டமை, “போதியிங்கீழ் மாதவர்முன் புண்ணியத்தா னம்
புரிந்த, மாதவி தன்மறவுங் கேட்டாயோ தோழி” (சிலப். உக. “காதலன்மன்”);
“நங்கிம் மாதவ ருறைவிடம் புருத்தேன், மறவண நீத்த மாசறு கேள்வி, யறவண
வடிக ளடியிசை வீழ்த்து, மாபெருந் துன்பங் கொண்டுள மயங்கிக், காதலனுற்ற கடுத்
துபர்கூற.....உரவோ னருளினன்”, “கோவல னிறந்தபின் கொடுத்தப ரெய்தி,
மாதவி மாதவர்பன்னியு ளடைத்ததும்” (மணி. உ: ௫௯ - ௬௬; கஅ: ௪ - ௮.) என்று
பிடங்கனிலும் கூறப்பட்டுள்ளது.

(பி - ம்.) * ‘போலச்’ † ‘உரைப்ப’ ‡ ‘மாபெருந்தான மான்பொருளிய்த்
தாங்கு’ § ‘பதினமர்முன்பிறத்த’ || ‘ஹத்துயிர்தீங்கி’ ** ‘தாள்வீடு’

௫௫௨

சிலப்பதிகாரம்

* நற்றாய் தனக்கு நற்றிறம் படர்கேன்

- க(௫). † மணிமே கலையை வான்றுய ருறுக்குங்
கணிகையர் கோலங் † காணு தொழிகெனக்
கோதைத் தாமங் குழலொடு களைந்து
போதித் தானம் புரிந்தறங் கொள்ளவு
மென்வாய்க் கேட்டோ ரிறந்தோ ருண்மையி
கக௦. னன்னீர்க் கங்கை ! யாடப போந்தேன்
மன்னர் கோவே வாழ்க வீங்கெனத்
தோடா போந்தை துமபையொடு முடித்த
வாடா வஞ்சி வானவர் பெருந்தகை
மன்னவ னிறந்தபின் வளங்கெழு சிறப்பிற்
கக௫. § நென்னவ னுடு செய்ததீங் குறையென
நீடு வாழியரோ நீணில || வேந்தென
மாடல மறையோன் மன்னவற் குரைக்குகின்

மைத்துன வளவன் கிளளியொடு பொருந்தா

வொத்த ி பண்பின ரொன்பது மன்ன

கஉ௦. ிளவரசு பொறுஅ ரேவல் ** கேளா

வளநா டழிக்கு மாண்பின ராதலி

¹ னொன்பது குடையு மொருபக லொழித்தவன்

க௦௪. நற்றிதமபடாகேன நற்றிதம் படரக்கடவேன.

க௦௫ - சு. மணிமேகலையைக் கணிகையர்கோலங்

காணதொழிகவென்று நற்றியக்குச் சொல்லி துன்பத்தைச் செய்யும

கணிகையர் கோலமென்றான், அக்கோலத்தால் தான் துன்பமுறுதலால

க௦ - க௧௦. அவர்கள் இப்படிச் செய்யா நிறக

கையாற், கணிகையாடப்போந்தேனென்றான்.

அவரின் இறந்தோருண்டா

க௧௧. ஈங்கு - இப்பூமியின்.

க௧௪. மனனவன - பாண்டியன்.

க௧௬. தவற்றால ஒத்தபண்பினையுடையர்

¹. க௦௫ - அ. "மணிமேகலை. அருந்தவப் படுத்த லல்ல தியாவதுந், செங்கைத் தீத்தொழிற் படாஅன்" மணி. உ: ௫௫ - எ.

திருந்தாச்

¹. "ஆர்புனை தெரிய லொன்பது மன்னரை, தேரி வாயி னிலைச்செரு வென்று" (சிலப். உஅ. ௧௧௬-௭): "ஆராச் செருவீற் சோழர்குழக்குரியோ, ரொன்பதின்மர்வீழ வாயிற்புறத் திறத்து, திலைச்செருவி னூற்றலை யறுதது" பதிற். ௫-ஆம்பத்துப்பதிகம்.

(பி. ம.) * 'தற்றவர் தமக்கு தற்றவம்'
 † 'சூடியபோத்தேன்' ‡ 'தென்னவன்குடி'
 குண்பது' ** 'கொள்ளார்'
 படாகென' † 'காசுபதேர்கென'
 || 'வேத்தென்மமாடல' || 'பண்பி'

௨௭.—நீ ர் ப் ப டை க் க ர தை.

௧௧௧.

பொன்புனை திவிரி யொருவழிப படுத்தோய்
 * பழையன் காக்குங் குழைபயி னெடுங்கோட்டு
 ௧௨௫. வேம்புமுத றடிநத வேந்துவா ன வலத்துப்
 போந்தைக் கண்ணிப பொறைய கேட்டருள

* கொற்கையி லிருநத * வெற்றவேற் செழியன்
 பொற்றொழிற் கொலல + ரீரைஞ னூற்றுவ
 ரொருமுலை குறைந்த திரும! பத்தினிக

௧௩௦. கொருபக லெல்லையுயிரப்பலி யூட்டி
 யுரை † செல வெறுத்த மதுரை முது
 * ரரைசுகெடுத தலமவரு மல்லற் காலைத
 தென்புல மருங்கிற் றீதுதீர சிறப்பின்
 மன்பதை காக்கு முறைமுதற கட்டிலி

௧௩௫. னிரைமணிப புறவி யோரேழ் பூண்ட
 வொருதனி யாழிக் கடவுட் டேர்மிசைக்
 காலைச செங்கதிர்க் கடவுளே றினனென
 மாலைத் திங்கள் வழியோ னேறின

* ஸாழிதெ! ஸாழி புலகங் காத்து

கசு௦. வாழ்க வெங்கோ வாழிய பெரிதென
மறையோன் கூறிய மாற்ற மெல்லா
மிறையோன் கேட்டாங் கிருந்த வெல்லையு
ளகல்வாய் ஞால மாரிருள விழுங்கப்

கசுச - ஸ்ரீ பழையன் - குறுநிலமன்னன், அவன் வேம்பு.

கசுஅ ஈரைஞ்ஞாற்றுவா - ஆயிரவரை

கசுக புகழ் எங்கும் பரக்குமபடி மிக்க மதுரை

1. "பழையன்காக்குங் கருஞ்சினைவேம்பின், முரரை முழுமுத ஸாயிப்பண்ணி"
(பதிற். இ-ஆம் பத்துப் பதிகம்); "மோகூர்ப், டணியா மையிற் பகைதலை வந்த;
மாகெழு தானை வம்ப மோரியர், புனைதேர் தேயி புருவிய குறைத்த" (அகநா. ௨௫௧)
'பழையன்மோகூர்' மதுரை. ௫௦அ.

2. "கொற்கையிலிருந்த வெற்றிவேற்செழியன் நங்கைக்குப் பொற்கொல்லராயிர
வரைக்கொன்று களவேள்வியால் விழவொடு சாத்திசெய்ய நாடுமலிய மழைபெய்து
தோயுந்துன்பமுதீங்கியது" சிலப். உரைபெயர்த்துரை, க.

3. மூ: சிலப்பதிகாரம், உ: அ. 4. சிலப்பதிகாரம், ௩௦: கசு௫.

(பி - ம்) * 'இளங்கோச்செழியன்' † 'ஈரைத்தாற்றுவரை' ‡

எ௦

செவ்வறத்த,

௫௫ச

சிலப்பதிகாரம்

பகல்செல * முதிர்ந்த படர்கூர் மாலேச்

கசு௫. செந்தீப் பார்த திசைமுகம் விளங்க
வந்திச செக்கர் வெண்பிறை தோன்றப்
பிறையேர் வண்ணம் பெருந்தகை நோக்க

வினையோன் செவ்வியிற் கணியெழுந் துரைப்போ
னெண்ணுன்கு மதியம் வஞ்சி நீங்கியது

கரு0. மண்ணுள் வேந்தே வாழ்கென் றேத்த

¹ நெடுங்காழ்க் கண்ட நிரல்பட நிரைத்த
கொடும்பட நெடுமதிற் + கொடித்தேர் வீதியுட்

² குறியவு நெடியவுங் குன்றுகண் டன்ன
வுறையுண் முடுக்க ரொருதிறம் போகி

கருரு. † வித்தகா கைவினை விளங்கிய கொள்கை¹

சித்திர விதானத்துச செம்பொற் பீடிகைக்

கோயி லிருக்கைக் கோமக னேறி

வாயி லாளரின் மாடலற் று கூஉ.

யினங்கோ வேந்த || ரிறந்ததற் பின்னர்

கரு0. வளங்கெழு நன்னாட்டு மன்னவன் கொற்றமொடு

செங்கோற் றன்மை தீதின் றோவென

வெங்கோ வேந்தே வாழ்கென் றேத்தி

மங்கல மறையோன் மாடல னுரைக்குந்

வெயில்விளங்கு மணிப்பூண் விண்ணவர் வியப்ப

கசச - கூ. தன்னியல்பு முதிர்ந்த மாலையாகிய செந்திப்பரந்த
நிசை விளங்கப் பிறைதோன்ற.

மேலேத்

கசஎ. பிறையெழுந்தபடியை. கருக. நிரல் - ஒழுங்கு.

கருஉ. படம் - படங்கு. படங்கை மதிலாகவுடைய வீதி.

கருசு. உறையுள் - உறையுமிடம். கருசு. பீழை -

சின்காதனம்.

கருக. இளங்கோவேந்தர் - பட்ட ஒன்பதின்மர்.

1. "தெழங்காழ்க் கண்டங் கோலி" (முல்லை. ௪௪); "கண்டப்
முதற் கொலி" பெருங். உ. ௪: ௧௧௪.

பூத்திரை காழ்

2. "குறியவு தெடியவுங் குன்றுண் டன்ன" மணி. ௧: ௫௮.

(பி - ம) * 'முரஞ்சிய' † 'கொடிதங்கேர்வீதியிற்' ‡ 'வித்தகன்'

|| 'தீர்த்தபல்கர்'

§ 'கவி'

உள.—நீ ர்ப்ப பை பு க் க ரா னை த.

நுநுநு ககரு. 1 வெயில்முன் * நெறிந்த விகல்வேற்
கொற்றமுங்

1 குறுநடைப் புறவி னெடுந்துயர் தீர

வெறிதரு பருநதி னிடும்பை நீங்க

வரிந்துடம் டிட்டோ னறந்தரு கோலுந்

திரிந்துவே ருகுங் காலமு முண்டோ

கஎடு. தீதோ வில்லைச செல்லற் காலையுங்

1 காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோற் † கென்

றருமறை முதல்வன் சொல்லக் கேட்டே

பெருமகன் மறையோற் பேணி யாங்கவற்

கடாகப் ‡ பெருநிறை பைபைந் திரட்டித

களஞ. தோடார் போததை வேலோன் றன்னிறை
 மாடல மறையோன் கொள்கென் டு றளித்தாங்
 * காரிய மன்ன ரையிரு பதின்மரைச
 சீர்கெழு நன்னாட்டுச செல்கவென் || றேனித்
 * தாபத வேடத் துயிருய்ந்து பிழைத்த
 க.உ(1) மாபெருந் தானை மன்ன குமர

களச. ஐம்பது துலா ன்பாரம பொன.

கள எ ஐயிருபதின ரு - முன சொன்ன கன்ன கா ...

1. "தாங்கெயின் மூன்றெறிந்த சோழன்" (சிலப். உக: "வீங்குநீர்")— 'ஒன்னு
 ருட்குந் தன்னருங் கழித்திறற், தாங்கெயி லெறித்தநின் னாங்கெனார்" (புறநா. கக.);
 "வீங்குதோட் செம்பியன் சீற்றம் விறல்விகம்பிற், தாங்குமெயிலுந்
 தொலைத்தலால்," (பழ. சக); "ஒன்னு, ரோங்கெயிற் கதவ முருமுச்சுவல்
 சொரியுந், தாங்கெயி லெறிந் ததொடிவிளங்கு தடக்கை, தாடா நல்விசை
 நற்றேர்ச் செம்பியன்" (சிறுபாண். எக-அஉ); "தாங்கெயி லெறிந்த
 தொடித்தோட் செம்பியன்" (மணி. க. ச); "தேங்கு தாங்கெயி லெறிந்த
 வவனும்" (கவிவகத்து. இராச. கள); "வாங்குந் திருக்கொற்ற
 வானொன்றின் வாய்வாப்பத், தாங்கும் புரிசை துணித்த கோன்"
 (இராசராசசோழ துலா, கக); "தாங்கு மெயிலெறிந்த சோழனும்"
 வீக்கிரமசோழனுலா, க

2. புறவின் துயர்நீர்த்த குறிப்பின்விரைவ, இப்புத்தகம் ச அக-ஆம்
 பக்கத்தி னுள்ள க-ஆம் அடிக்குறிப்பிற்காண்க.

3. "காவிரி புரக்கு தாழிமிழ வோனே" பொருந. உசஅ.

4. சிலப்பதிகாரம், உக: சகக. 5. சிலப்பதிகாரம், உக: உஉஇ-க.

(பி - ம்.) * 'எறித்தவியறெர்க்கொற்றக்' † 'எனவருமுறை' ‡ '

பகுதிரை'

'அவித்தாங்கு' || 'ஏலிக், கருங்கயனெடுங்கட் கயின்பெறகாதில்
விரிவென்'

திரு

சிலப்பதிகாரம்

சுருளிடு தாடி மருள்படு பூங்குழ
வரிபார் தொழுகிய செழுங்கய நெடுங்கண்
விரிவெண் டோட்டு வெண்ணகைத னுவர்வாய்ச
சூடக வரிவளை யாடமைப பிணைத்தோள்

கஅரு. வளரிள வனமுலை * தளரிான் மின்னிறைப்
பாடகச சீறடி யாரியப் பேடியோ
டெஞ்சா + மன்ன நிறைமொழி மறுக்குங்
கஞ்சக முதல்வ ரீரைஞ் னூற்றுல
ரீரியிற் போந்தை பருந்தமி ழாற்ற

கக௦. நெரியாது மலைந்த கனக விசயரை
யிருபெரு வேந்தர்க்குக் : காட்டிட வேலித்
திருந்துதுயில் கொள்ளா வளவை யாங்கணும்
பரம்புரீர்க் கங்கைப பழனப பாசடை
பயிலினர் தாமரைப் பல்வண் டிபாழ்செய

ககரு. வெயிலினஞ் செல்வன் விரிகதி பரப்பிக்
குணதிசைக் குன்றத் துயர்மிசைத் தோன்றக்
குடதிசை யாளங் கொற்ற வேந்தன்
வடதிசைத் தும்பை வாகையொடு § முடித்துத்
தென்றிசைப் || பெயாந்த வென்றித் தானையொடு

கஅக. தாடி - மோவாய.

கஅக வெண்டோடு - சங்கினுற செய்த காடாபரணம்

கஅஎ. எஞ்சாமனனா, மறத்திறலொழியாத மனனர்

கஅஎ - அ இறைமொழிமறுக்குங் கஞ்சுகமுதல்வா

பொருது மறுதனரைக்குந் தூகர்

- மேலான வார்த்தை

கஅக. அரியில்-அரிதரலில் ஆற்றல்-இவர்களைவென்று

கைக்கொண்டவலி.

கஅஅ - கூக தூகா காட்டிட வேலி.

ககஉ. கொள்ளாவளவை, கடுமைகூற்றறு

ககக. கங்கையைச்சூழ்ந்த பழனம் உரு. நகர் - கோயில்

1. கஅக-க. பேடி: "சரியற் குடி மருன்படு பூங்குழற், பவனச் செவ்வாய்த் தவள
வாணகை, பொள்ளி தெழுங்கண் வெள்ளிவெண் டோட்டிக், கருங்கொடிப் புருவத்த
மருங்குவள பிறைதுதற், காத்தளகு செங்கை யெத்தின வணமுலை, யகன்ற வல்கு லத்
தன் மருங்கு, விகத்த வட்டிடை பெழுதுவரிக் கோலத்து, வாணன்பேரூர் மறுகிடைத்
தோன்றி, நீணில மனந்தோன் மகன்முன் னுடிய, பேடிக் கோலத்துப் பேடு" மணி.
க: ககக - உரு.

(பி. ம.) * 'தனிரினமின்னிடை' + 'மன்னர்க்கிறைமொழியிதுக்கும்'
வேலி' ‡ 'முடித்தோன்' || 'பெயர்த்தனன்'

‡ 'காட்டி

கதிர்செல வொழித்த * தனக மாளிகை
முத்து † நிரைக் கொடித்தொடர் முழுவதும் வளைஇய
சித்திர விதானத்துச் செப்பூங் கைவினை

உரு.

யிலங்கொளி மணிரிரை யிடையிடை வகுத்த
! விலங்கொளி வயிரமொடு பொலந்தகடு போகிய
மடையமை செறிவின் வான்மொற் கட்டிற்
புடைதிர டமனியப் பெற்க டு லமனிமிசை ¹ யிணைபுண
ரெகினத திளம்பி செறித்த
துணையணைப் பள்ளிக துயிலாற்றுப் படுத்தாங் உரு.
கெறிந்துகளங் கொண்ட வியறோர்க் கொற்ற மறிந்துரை பயின்ற
வாயச் செவிலியி
தோட்டுணை துறந்த துயரீங் கொழிகெனப்
பாட்டொடு தொடுத்துப் பல்பாண்டு வாழ்த்தா ² சிறுகுறுங்
கூலுங் குறளஞ் சென்று
உரு. பெறுகரின் செவ்வி பெருமகன் வந்தா
னறுமலர்க் கூந்த னுளணி பெறுகென
வமைவினை தேறன் மாந்திய கானவன்
கவண்விடு புடையூஉக் * * * காவல் கைவிட
வீங்குபுன முணியுய வேண்டி வந்த
உரு. † † வோங்கியல் யானை தூங்குதுயி லெய்த
வாகை துமபை வடதிசைச சூடிய
வேக யானையின் வழியோ நீங்கெனத்

உபக. மாளிகை - அத்தப்பரம், கதிர்செலவொழித்தல் - உயர்தல், உபஉ.
கொடித்தொடர் - சல்லியும னாக்கும்.

உபநி. விலங்கொளி - பக்கமோடுகிற ஒளி. பொலந்தகடு -
பொகிய - ஒழுக்கிய.

பொற்றகடு, உபக. துயிலைப்போக்கி.

உகக கூத்தல் நாளொப்பண்பெறுக. என - என்று சொல்ல.

1. சிலப். ச: கூக; தெடுதல், ககஉ; கவி, எஉ.

2. "கூனுங் குறளு முழுங் கூடிய குறத்தொழி வினாருர்". "கூனுங்
குறளுங் கொண்டன" (சிலப். உ0: கள, உஅ: இஅ) பெருங். ப க0க: உஇக -
கக.

(பி - ம்.) * 'தமனியமாளிகை' † 'திரைத்தொடர் முழுவதும்
வளவூச் ‡ 'விளங்கொளி.....தகடுபோக்கி மடையமை
செறிவனவான பொற்றகட்டிற' § 'அமனிப்பினை' || 'தினமயிர்' **

'காவலன்' †† 'வாங்குறியியாணைதங்குதயில்' நூநூஅ

சிலப்பதிகாரம்

திறத்திறம் பகர்ந்து சேனோங் கிதணத்துக்

குறத்தியர் பாடிய குறிஞ்சிப் பாணியும்

உஉஇ. வடதிசை மன்னர் மன்னெயின் முருக்கிக்

கவடி வித்திய கழுதைபே ருழவன்

குடவர் கோமான் வந்தா னுளைப்

படுறுகம் பூணய் பகடே மன்ன

ரடித்தளை நீக்கும் வெள்ளணி யாமெனுந்

உஉ0. 'தொடுபபே ருழவ ரோதைப் பாணியுந்

* தண்ணூன் பொருளை யாடுந் ரிட்ட
வண்ணமுஞ் சுண்ணமு மலரும் பரந்து
விண்ணுறை விற்போல் விளங்கிய பெருந்துறை
வண்ண மலர்ந்த மணித்தோட்டுக் குவளை உரு.

முண்டகக் கோதையொடு முடித்த † குஞ்சியின்
முருகுவிரி தாமரை முழுமலர் : தோயக்
குருகலர் தாழைக் கோட்டுமிசை யிருந்து
வில்லவன் வந்தான் வியன்பே ரிமயத்துப
பல்லா னிரையொடு படர்குவீர் நீரோனக்
உசு). காவல னானிரை நீர்த்துறை § படிஇக்
கோவல ருதுங் குழலின் பாணியும்
வெண்டிரை பொருத வேலை வாலுகத்துக்
குண்டுநீ ரடைகரைக் குவையிரும் புன்னை
வலம்புரி யீன்ற நலம்புரி முத்தங்

(உகஅ) காவலகைவிடுதலாற் (உகக) புனமுண்ணவந்த (உஉ௦)
யாண தயிலெய்தப் (உஉசு) பாடிய குறிஞ்சிப்பாடலும்
உஉஅ. பூனாய - பூண்டல் செயவாய், பகடே. விளி.
உஉக. வெள்ளணி - பிறந்தநாளொப்பனை.

[சொல்.

உக௦. தொழிப்பே ருழவர் - விளாக்கொண்டு உழுமுழவர்;
உருழவர், ஒரு
உகக. பல்லானிரை - வடக்கு நின்றும் கொண்டு போந்த நிரை;
அவற் 'ரேடு நீருஞ்சேர்வீர்.
உசு௦. படிஇ - படுத்தி உசு க. புன்னை - புன்னையிடத்தே.

1. பதிற். எடு; புறநா. கடு, ககஉ; பு-வெ. உழிஞை. உக.

1. தொழிப்பு - விதைப்புமாம் ; ' தொழிப்பினாயிரம் வித்தியதவினாய ' (மதுரை ௧௧); " தத்துநீரடைகரைச் சங்குமுதொழிப்பின் முத்துவினையுழனி ' மணி. அடி - க. (பி - ம்) * 'தன்னம்பொருதை' † 'குஞ்சியன்' ‡ 'தேய' § 'படியாக்'

§ 'தேய' § 'படியாக்'

உள.—நீ ர் ப் ப டை க் க ர் தை.

நூலு

உசநூ. கழங்காடு மகளி ரோதை யாயதது
வழங்குதொடி முன்கை மலர வேந்தி
வானவன் வந்தான் வளரின வனமுலை
தோணல * முணீஇய தும்பை போந்தையொடு
வஞ்சி பாடுது மடவீர் யாமெனு

உரு0. மஞ்சொற் † கிளவிப ரந்தீம் பாணியு
மோர்த்துட னிருந்த கோபபெருந் தேவி
வால்வளை செறிய வலம்புரி வலனெழ
மாலெவண் குடைக்கீழ் வாகைச சென்னிபன்
வேக யானையின் மீமிசைப் பொலிந்தது

உருரு. 1 குஞ்சர வெழுமுகையிற் கோநக ரெதிகொள
! வஞ்சியுட் புகுந்தனன் செங்குட் வெனென்

(உசக) 'ஏந்தி' என னும வினையெச்சம் (உசக) 'எனும்'

என்னும் பெய ரெச்ச வினையோடு முடிந்தது.

உசஅ. உணீஇய - உண்ணுமபடி.

(உசஅ) உண்ணுமபடி (உசக) பாடுதுமெனக

பாட்டால தம்மிடத்து வருவானென மூ. (உஉச - ௫௦) குறிஞ்சி

முதலாக நாலுநிலத்துப் பாணியும் (உருக) ஓர்த்து

உறங்காததேவியென்றது நாலுநில அணிமையுங் கூறிற்று.

(ககஅ) வடதிசைக்கண் தும்பைத்துறையையும் வாகைத்துறையையும்

முடிவு செயது (உருக) தன்றேவி (உருஉ) கைவளைசெறிய வலம்புரிமுழங்க

(உருக) வாகைச்சென்னியனாய் (உருச) யானைமிசைப்பொலிந்த (உருரு) திரு

நகரெதிர் கொள்ளத (ககக) தானையொடு (உருக) வஞ்சியிற புகுந்தன்னெனக்

கூட்டுக.

உஎ.—நீர்ப்படைக்காதை முற்றிற்று.

1. "கனிதபல பூட்டி பொழுதை யுய்த்த" பதிற். சச.

(பி; ம்.) * 'உண்ணியதம்பை' | 'கெவ்யத்திம்' | 'வஞ்சியிற'

இருபத்தெட்டாவது

நடுகற்காதை.

தண்மதி யன்ன தமனிய நெடுங்குடை

மண்ணக * நிழற்செய மறவா னேந்திய

¹ நிலந்தரு திருவி னெடியோன் ! றனது
வலம்படு சிறப்பின் வஞ்சி மூது

௫. ² ரொண்டொடித் தடக்கையி னெண்மலாப

பலிநூல்

³ வெண்டிரி விளக்க மேந்திய மகளி

ருலக மன்னவன் வாழ்கென் றேத்திப்

பலர்தொழ வந்த மலரவிழ் மாலை

⁴ போந்தைக் கண்ணிப பொலம்பூந் தெரியல்

க௦. ⁵ வேந்துவினை முடித்த வேந்துவாள் வலத்தா

யாளை வெண்கோ டழுத்திய மார்பு

நீள்வேல் கிழித்த நெடும்புண் ⁶ னாகமு

மெய்களை கிழித்த புகட்டெழி லகலமும

வைவாள் கிழித்த மணிப்பூண் || மார்பமு

க௧. மைம்மல ருண்கண் மடந்தைய ரடங்காச்

க. தமனிய நெடுங்குடை யொன றது காம்பும் முகப்பும்

பொன்னுதலால்.

உ. மறம் - வீரம்.

¹. "நிலந்தரு திருவி னெடியோன்" (பதிற். அஉ);

யோன்" மதுரை. எகக.

"நிலத்தரு நிருவி னெடி.

3. ௮ - அ. "அகநக ரெல்லா மரும்பலிழ் முல்லை, நிகர்மலர் தெல்லொடு தூஉய்ப், பகன் மாப்த்த மாலை" (சிலப். கூ: ௬-௭) என்பதையும் அதன் கீழ்க் குறிப்பிடையும் பார்க்க.

3. "கன்னியர் கைவினக் கேந்தக் காவலன், பொன்னியல் வளநகர் தோன்றினார்" குளா. சீய. உசச.

4. ௯-௧௦.

பொலியத் தூய்களோர்"

"வேந்துவினை முடித்த வேந்துவான் வலத்துப், போந்தைக் கண்ணிநி
சிலப். உஅ: ௧௭௭ - ௮.

(பி - ம்.) * 'நிழற்ற மறவான்' † 'முனாது' ‡ 'வேய்த்து வினை' § 'அகமும்' || 'மாமயம்மலர்'

|| 'புய உ அ. — ந டி க ற் க ர ஐ த.

நிகக

1 கொம்மை வரிமுலை வெம்மை * வேதுநீஇ

+ 2 யகிலுண விரித்த வம்மென் கூந்தன்
முனிலுழை மதியத்து † முரிசுருஞ் சிலைக்கீழ்
மகரக் கொடியோன் மலர்க்கணை தூரந்து

உ௦. சிதாரி பரந்த டு செழுங்கடைத் தூது
மருந்து மாயதும் மாலையென் || தேத்த
விருங்கனித் துவர்வா யினாலிளா விரிப்பக்
கருங்கயல் பிறமுங் காமர் செவ்வியிற்
நிருந்தெயி றரும்பிய விருந்தின் மூரலு

உ௧. மாந்தளிர் மேனி ௭ மடவோர் தம்மா
லேந்துபூண் ** மாற்பி வினையோர்க் களித்துக்
காசறைத் திலகக் கருங்கறை கிடந்த்

மாசில்வாண் முகத்து வண்டொடு சுருண்ட

* குழலுங் கோதையுங் கோலமுங் காண்மா

100. * நிழல்கான் மண்டிலந் தம்மெதிர் நிறுத்தி
வணர்கோட்டுச சீறியாழ் வாங்குபு தழீஇப்
புணர்புரி நரம்பிற் பொருள்படு பத்தர்க்
குரல்குர லாக வருமுறைப் பல் பாலையிற்

(கசு) உறீஇ (உக) ஏத்தவென்னுமெச்சம், (உச)

அரும்பியவென்னும் பெயரெச்சத் தொழிலோடு முடிந்தன .

(க) நெடியோன் (ச) முதனரில் (அ) வந்த மாலை, (க)

தெரியல் (க0) வேந்து வாள்வலத்தர் (கக - ச) மாற்பை (கரு)

மடந்தையர்தம் (கசு) முலையால் வேதுகொண்டு இவருடைய (உ1) கட்
கடையாகியது (உக) முன் பாச

றைக்கண் நமக்கு வருத்தஞ் செயததேயன்றி இம்மாலைக்கண் அதற்கு மருந்த
மாகியதென்று (உசு) இளையர் (உக) ஏத்த (உச) அரும்பியமூரையும் (உசு)
அவ்வினையோர்க்கு (உரு) அம்மடவோராலே (உசு) அளிப்பதுஞ் செய்தென்க.

1. " கொம்மை வருமுலை வெம்மைபிறழ்வு " (நெடுநல். கசு); "தங்குண்
வேல்செய்த புண்களைத் தடமுலை வேதுகொண்டொற்றியுஞ், செங்கனி வாங்குந்
தாட்டுவீர் செம்பொனெழிக்கடை திறமினோ" கவிங்க. கடை. கரு.

2. " அகிலுண விரித்த வம் மென் கூத்தலின் " சிறுபாண், உசு.

3. உசு - க0. "மாசறக் கண்ணடி வயக்கி வண்ணமுத், தேச
தோக்கி" பரி. கஉ.

மொனியுத் திவழ

4. " நிழல்கான் மண்டில தோக்கி யழல்புனை, யவிரிழை திருத்து வான்"

(பரி-உக); "நிழல்கான்மண்டிலத்து" அகநா. எக.

(பி-ம்) * 'வெய்தறிது' † 'அதிவணவிருந்த' ‡ 'மூரிவெஞ்சிலை' § 'செங்
கடைத்தாது' || 'ஏத்தி' ¶ 'மடவோர்த்தத்தமேந்து' ** 'மார்பினினியோர்க்கு'
†† 'வாங்குபடைத்தழிவிப்பிரிபுரி' ‡‡ 'பாலைத்தத்தங்குரலாற்றென்முறையியக்கி
யத்திம்'

எக

இகஉ

சிலப்பதிகாரம்

றுத்தங் குரலாத் தொன்முறையியற்கையி

௩௫. னந்திங் குறிஞ்சி யகவன் * மகனிரின்
மைந்தர்க் கோங்கிய வருவிருந் தயர்ந்து
முடிபுற முரிஞ்சுங் கழற்காற் ' குட்டுவன்
குடிபுறந் தருங்காற் றிருமுகம போல
வுலகுதொழத் தோன்றிய மலாகதிர் மதியம்
௪௦. பலர்புகழ் + மூதுர்க்குக் காட்டி நீங்க
மைந்தரு மகனிரும் வழிமொழி கேட்ப
வைங்கணை நெடுவே ளரசவீற் றிருந்த
வெண்ணிலா முன்றிலும் லீழ்ப்புஞ் சேக்கையு
மண்ணீட் டரங்கமு மலாப்பூம பந்தரும்
௪௫. ' வெண்கா லமனியும் விதானவே திகைகளுந்
தண்கதிர் மதியந் தான்கடி கொள்ளப்
படுதிரை சூழ்ந்த பயங்கெழு மாநிலத்
திடைநின் றோங்கிய நெடுநிலை மேருவிற்
கொடிமதின் மூதூர் நடுநின் றோங்கிய
௫௦. ' தமனிய மாளிகைப் புனைமணி யரங்கின்

வதுவை வேண்மாண் மங்கல மடந்தை
மதியேர் வண்ணங் காணிய வருவழி

(௩௦) சிறுத்தித் (௩௧) தழீஇயென னுமெச்சங்கள், (௩௩)
அகவன்மகளி ரென்னும் பெயரில் அகவுதறொழிலோடு முடிந்தன.

(௨௬) போகத்தாற குலைக குழல் முசலியன திருத்திக் காணவேண்டிக்
(௩௦) கண்ணுடிபார்த்து (௩௧) யாதழத்தழிஇக் (௩௩) குறிஞ்சியை அகவுதலைச்
செய்யும் மகளிராலே (௩௬) மைந்தர்க்கு விருந்தயர்ந்தென்க

(௮) பலர்தொழ வந்த மலரவிழ் மாலை, (௨௬) இளையோர்க்கு (௨௩) மட
வோராலே (௨௪) மூரலையும் (௨௬) அளித்து (௩௬) மைந்தர்க்கு (௩௩) அகவன்
மகளிராலே (௩௬) விருந்துமயர்ந்து (௪௦) மூதூரிடத்து (௩௬) மதியத்தைக்
(௪௦) காட்டி நீங்க, அந்தமதியம் (௪௩) வெண்ணிலாமுனரில் முதலானவற்
றை (௪௬) விளக்காரிறக (௩௨) அம்மதியத்தெழுச்சியை (௩௧) வேண்மாள்(௩௨)
காண்டற்கு வருவழி (௩௦) அரங்கின்..... பெற்றன ஒருபக்கமென்க.

1. "விதானித்துப் படுத்த வெண்கா லமனி" பெருங். க கடி; கக.

2. ௩௦ - ௩௧. "விளங்கில வந்து வெள்ளி மாடத, திளங்கோ வேண்மா
தருளி" சிலப். ௨௩: ௪ - ௩.

குடனிருத்

(பி - ம்.) * 'மகளிர், மைத்தர்க் கோங்கிய வருவிருந்தயரமுடி' +

'குடவன்'

‡ 'மூதூர்காட்டியாங்கு'

உஅ.—நடுகற்காலை.

இணை

யெல்வனை மகளி ரேந்திய * விளக்கம்
பல்லாண் டேத்தப் பரந்தன வொருசார்

௫௫. மண்களை முழவும் வணர்கோட் டியாமும்
பண் † கனி பாடலும் பரந்தன வொருசார்
மான்மதச சாந்தும் வாவெண் ‡ சாந்துங்
* கூனும் கூறனும் கொண்டன வொருசார்
வண்ணமுஞ் சுண்ணமு ‡ மலர்நூல் பிணையலும்
௬௦. † பெண்ணணிப் பேடிய ரேந்தின ரொருசார்

* பூவும் புகையு மேவிய விரையுந்
துவியஞ் சேக்கை சூழ்ந்தன வொருசா
ரடியு மாதையு மணிதரு கலன்களுஞ்
சேடியர் ¶ செவ்வியி னேந்தின ரொருசர்

௬௫. ராங்கவ டன்னுட னணிமணி யாங்கம்
* வீங்குநீர் ஞால மாள்வோ னேறித்
* திருநிலைச் சேவடிச சிலம்புவாய் புலம்பவும்
* பரிதரு செங்கையிற் படுபறை யார்ப்பவுஞ்
செங்க ணையிரந் திருக்குறிப் பருளவுஞ்

௬௫ மணியாங்கம் - நிலாமுற்றம்.

1. "பஞ்சிலங்கு மல்குலார் பலாண்டுகூற" "தமிழமலர்க்கே காதைதல்லார்

பலாண்

டிசை ததும்பவாழ்த்த", "பங்கயமுகத்தவர் பலாண்டிசைபராவ" குளா.

தது. ௬௫;

கல்பாண. ௧௪௧, ௨௬௪.

3. சிலப். உள. உகச - ஆம் அடிபையும் அதன் கீழ்க் குறிப்பையும் பார்க்க.

3. "பெண்ணவா யாணிழந்த பேடி யணியாளோ" நாலடி. உடுக.

4. மு. "பூவும் புகைபு மேவிய வீரையும்" சிலப். இ: கச; கட: கஅ; கர: கடுக.

5. "வீங்குதீர் ஞால மான்வோன்" (சிலப். உசு: கரடு, களக);
மான்வோய்" சிலப். உசு. கடுடு; மணி. இ: கக.

"வீங்குதீர் ஞால

1. கள - எடு. "திரிபுர மெரியத் தேவர் வேண்ட, வெரிமுகப் பேரம்
பேவல் கேட்ட, வுமையவ னொருதிற னாக வோங்கிய, விமையவ குடிய
கொடுகொட்டி யாட
தும்" (சிலப். சு: ௪௦-௪௧);
தான்கா மெனல்" (௭: ௩:

"கொட்டி கொடுவிடையோ குடிந் ததற்குறப், பொட்டிய
கச-மேற்: "படுபறை பலவியம்பப் பல்லுருவம் பெயர்த்

தூதீ, கொடுகொட்டி யாடுங்கால்.....கொண்டதீர் தருவாளோ" (கவி.
"கொட்டி யாடற் கேற்ற மொட்டிய, வுமையவ னொருபா லாக வொருபா,

கடவுள்);

விமையவ

தாட்டத் திறைவ னாகி, யமையா வுட்கும் வியப்பும் விழையும், பொலிவும்
பொருத்த தோக்கித் தொக்க, வவுண ரின்னுயி ரிழப்ப வக்கனம், பொலிய
வாழின னென்ப" ௭: ௭ - மேற்.

(பி - ம.) * 'வினக்கமொடு பல்யான் டெத்தப் பரத்தனர்' †

'சனிப்பாடனும்' ‡ 'கலவைபுங்' § 'மலர்ப்பூம்' || 'சேக்கைத்தத்தனர்' ¶ 'செல்லியின்' ** 'புரிதரு' இஃசு

சிலப் பதி காரம்

எ0. செஞ்சடை சென்று திசைமுக மலம்பவும் பாடகம்
பதையாது சூடகர் துளங்காது
மேகலை யொலியாது மென்முலை * யசையாது வார்குழை
யாடாது மணிக் குழ லவிழா
துமையவ னொருதிற னாக வோங்கிய
எ1. விமையவ னுடிய † கொட்டிச் சேதம்
பாத்தரு நால்வகை மறையோர் பறையூர்க் * † கூத்தச் சாக்கைய
னாடலின் மகிழ்ந்தவ னேத்தி நீங்க விருநில மாளவோன்
‡ வேத்தியன் மண்டப மேலிய பின்னர்
அ0. நீலன் முதலிய கஞ்சக மாக்கண்
மாடல மறையோன் றன்னொடுந் தோன்ற வாயி லாளரின்
மன்னவற கிசைத்ததின்
கோயின் மாக்களிற் கொற்றவற் றொழுது தும்பை வெம் ||
போர்ச் சூழ்கழல் வேந்தே அ0. செம்பியன் மூனார்ச் சென்றுபுக்
காங்கு
* வச்சிர மவந்தி மகதமொடு || குழீஇய
சித்திர மண்டபத் திருக்க வேந்த
னமரகத் துடைந்த வாரிய மன்னரொடு
தமரிற் சென்று தகையடி வணங்க

எ0. கொட்டிச்சேதம் - கொடுகொட்டிக் கூத்து.

எக - எ. இதனை, பஞ்சத்தலரிய நான்மறையோரது பறையூரிற்
சாக்கையன் ஆடுதலின் மகிழ்ந்தென்க

எக. வேத்தியன் மண்டபம் - ஆ ரசிரூப்பாய

பேரோலக்கமண்டபம்.

அக - எ. வச்சிரம் ஆவந்தி அக ரமொடுதிரண்ட

மண்டபம் - இந்நாடு முன்றுமுடையோர் திறையிட்ட பந் கா தே
காரணவாயில் பட்டிமண்டபம், இவைகடியமண்டபம்;.....ஆகலான்,
ஆகுபெயர்; பிறந்தவழிக்கூறல்.

அக தமரிற்சென்று - சங்கோசபரிவாரத்துக்குக் கடவாருடன்

சென்று. 1, "என்டிக்கனத்துகொண்டனவென்னப், புரிந்த செஞ்சடை
கல். உழைதின்ரீரும்"—

திரிந்தது கழல்"

2. சாக்கையரென்று மொருவகைச்சாதிபார் இப்பொழுதும்
தொழிலுபுடையராய் மலைநாட்டிலுன்னாரென்று தெரிகின்றது.

உத்துதிகழ்த்தம்

3. அக - எ. "வச்சிரதன்னாட்டுக், கோனிறை கொடுத்த கொற்றப் பத்தரு, மகை
தன்னாட்டு வான்வாய் வேந்தன், பகைபுறத்துக் கொடுத்த பட்டி. மண்டபம், மவத்தி
வேந்தனுவத்தன் கொடுத்த, திவந்தோங்கு மரபிற் றேரண வாயிலும்" சிலப். இ:
கக-கச

(பி - ம.) * 'இயங்காது' † கொடுகொட்டிச்சேதம்' ‡
'உத்தைச்சகையோ டுடவின்' § 'வேத்தியன் மண்டபமெறிய' ||
'போர்மும்' ¶ 'குழிஇச்சித்திர'

உஅ. — நடுகற்காலை.

இக.இ

கௌ. நீளமரமுவத்து நெடும்பே ராண்மையொடு
வாளுங் குடையு மறக்களத் * தொழித்துக்
1 கொல்லாக் கோலத் துயிருய்ந் தோரை
வெல்போர்க் கோடல் வெற்ற மன்றெனத்

தலைத்தேர்த் தானைத் தலைவர் குணத்தனன்

கூரு. சிலத்தா ரகலத்துச் செம்பியிப் பெருந்தகை
யாங்குநின் றகன்றபி னறக்கோல் வேந்தே
யோங்குசீர் மதுரை மன்னவற் காண
† வாரிய மன்ன ரமார்க்களத் தெடுத்த
* சீரியல் வெண்குடைக் : காம்புநனி சிறந்த
கரு. * சயந்தன் வடிவிற் றலைக்கோ லாங்குக்
கயந்தலை யானையிற் ற கவிசையிற் காட்டி
யிமையச் சிமையத் திருங் || * குயி லாலுவத்
துமையொரு பாகத் தொருவனை வணங்கி
* யமார்க்கள மரசன தாகத் துறந்து
கரு. * தவப்பெருங் கோலங் கொண்டோர் தம்மேற்

கூரு. போரிடத்துப் பிடித்துக்கோடல். கூரு. காண -

கண்டவளவிலே.

கரு. குயிலாவம் - இமவான்பக்கத்து ஒருபகுதி.

(கூரு) ஆரியானென்னென்றுக் கொகுதி யொற்றுமைபற்றிக்

(கரு)காட்டி (கரு) வணங்கிக் (கரு) கொண்டோரெனச் சிலர்வினை
வேறுசிலர்வினையொடு முடிந்தது.

*, "சுடையின குடையினர் சாம்பற் பூச்சினர், பிழைப்பீவிப் பெருநோன்பா
னர்", "தாபத யேடத் தயிருய்ந்து பிழைத்த, மாபெருந் தானை மன்னகுமார்", "தவப்
பெருக்கோலங்கொண்டோர்" சிலப். உசு: உஉரு - சு; உள: களசு-அரு; உஅ: சுரு.

*, கூரு - கூ. "பேரிசைமன்னர் பெயர்புறத் தெடுத்த, சீரியல்
காம்புநனிகொண்டு" சிலப். க: ககச - கு.

வெண்குடைக்

3. "தெய்வ மால்வரைத் திருமுனியருள், வெய்திய சாபத் தீத்திர சிமவனெழுமி, தலைக்கோற் றுணத்துச்சாபம்", "மன்னவன் கோயி, வித்திர சிமவன் சயத்தனென" சிலப். க: க-க; ககக.

4. தீலகேசி. மொக்கலவாதச்சருக்கம் கக௭ - ஆம் பாட்டுரையில், என்று ஓரிடப்பெயர் காணப்படுகின்றது.

‘குயிலாலபுரம்’

5. "தேய்மிடைத்த தாரினான் செங்கனஞ் சிறந்தது" (சேவக. உளக) என்பதையும், "இத்தரினாயும் இவன் வெற்றியாதவின் இவன் கனம் என்றார்" என்னும் அதன் விசேட வுரையையும், "ஒன்றி விரண்டாய்த்து மூன்றடக்கி தான்கொல், வென்ற களங்கொண்ட வேல்வேந்தே" பு--வெ. க: க௭) என்பதையும் பார்க்க.

6. இக்காதையின் கூஉ - ஆம் அடிக்குறிப்படைப்பார்க்க.

(பி - ம்.) * 'ஒளித்து' † 'ஆரியமாக்கினார்' ‡ 'காம்பினிற்சிறத்த' § 'விலை காட்ட' || 'பிலாயத்து' ¶ 'அரசாளுகத்துரத்து'

இவை

சிலப்பதிகாரம்

கொதியழற் சிற்றங் கொண்டோன் கொற்றம்
புதுவ தென்றனன் போர்வேற் செழியனென்
றேனை மன்ன ரிருவருங் கூறிய
ரீண்மொழி யெல்லா ரீலன் கூறத்

கக௭. தாமரை + செங்கண் டமுனிற் கொள்ளக்
கோமக னகுதலுங் குறையாக் கேள்வி
மாடல னெழுந்து மன்னவர் மன்னே
வாழ்கநின் கொற்றம் வாழ்கவென் றேத்திக்

கதவளா சிலம்பிற் துஞ்சம் யானையிற்

ககரு. சிறுகுர னெய்தல் * வியலு ரெறிந்தபி

¹ னூர்புனை தெரிய லொன்பது மன்னரை

நே? வாயி னிலைச்செரு வென்று

நெடுந்தேர்த் தானையொ + டிடும்பிற்புறத் திதுத்துக்

கொடும்போர் கடந்து * நெடுங்கட லோட்டி கஉ0.

யுடன்றுமேல் ஊந்த னாரிய மன்னரைக்

கடும்புனற் கங்கைப் பேர்பாற்று வென்றோய்

¹ நெடுந்தார் வேய்க்த பெரும்படை வேந்தே

கஉ - க0௭. ஆரியமன் னர் அமார்க்களத்தில் தங்களுக்கெடுத்த
குடையிற் காம்பைக் கையிலே பிடி க்து ஆ னைக்கழுத்திலிருத்திய
ஆசிரியன் கையில் தலைக்கோலாகக் காட்டிய ம் ,

குயிலா லுவமென்னும்..... . அமார்க்களம்

அரசனதாகத் துறந்து, தவப்பெருங்கோலங் கொண்டாராயினா
சேற்றங்கொண்டோன் கொற்றம புதிதென்றான

தம்மேற்

ககச - ௫ யானையினையுடைய வியலார்.

கக௭. நேரிவாயில் - உறையூர்த் தெற்குலவாயிலதோரார்.

கஉ 0

ஆரியமன்னனொனறு-முன்னொருகால் இவனுக்குத் தோற்றாரசினர்.

1. ககக - எ. "தின் மைத்துன வளவன் இன்னியொடு பொருத்தா, வொத்த பண்பின ரொன்பது மன்ன, ரினவரக பொருது ரேவல் கேளார், வனநா டழிக்கு மாண்பின சாதலி, மொன்பது குடையு மொருபக வொழித்தவன், படுத்தோய்" சிலப். உள். ககஎ - உக.

பொன்புனை திரிசி பொருவழிப்

1. ககக - உக. "மறத்துறை முடித்த வாய்வாட் டானையொடு, பொங்கிரும்பரப் பிறீ கடல்பிறக் கோட்டிக், கங்கைப் பேர்வாற் றுக்கரை போகிய, செங்குட்டுவன் : (சிலப். க௦. கட்டுரை, கக - இ); " கோடுநரல் பெளவங் கலங்க வேவிட், மூடைதிரைப்

பரப்பிற் படுகட லோட்டிய, வெல்புகழ்க் குட்டுவற் கண்டோர்"; "கெடலரும் பல்புகழ் திவனு நீர்புக்குக், கடலொ முடிந்த பனித்துறைப் பரதவ" (பதிற். சக, சஅ); "மட் டலிழ்தெரியன் மறப்போர்க் குட்டுவன்.....செருச்செய் முன்பொடு முத்தீர் முற்றி

போங்குதிரைப்

(அகநா. உகஉ);

பௌவ தீங்க லோட்டிய, நீர்மா ணெகக திறத்துச் சென்றமுத்த" புறநா. ககக - ஆம்பாட்டினும் இக்கருத்து வந்துள்ளது.

(பி - ம்.) * 'வியனார்' + 'இடுமப்பியாத்திறத்துக்கடம்போர்'

உது—ந டு க ற் க ர ஐ த.

இகஎ

புரையோர் * தம்மொடு பொருந்த வுணர்ந்த வரைச ரேறே யமைகநின் சிற்ற

கஉஇ. மண்ணுள் வேந்தே + நின்¹ வா ணுட்க

¹ டண்ணுண் பொருரை மணலினுஞ் சிறக்க

வகழ்கடன் ஞால மாள்வோய் வாழி

யிகழா தென்சொற் கேட்டல் வேண்டும்

வையங் காவல் பூண்டநின் னல்லாண்

கூட. டையைந் திரட்டி சென்றதற் பின்னு
மறக்கள வேள்வி செய்யா தியாங்கணு
மறக்கள வேள்வி செய்வோ யாயினை

* வேந்துவினை முடித்த வேந்துவாள் வலத்துப்
போந்தைக் கண்ணிநி ! னூங்குணை மருங்கிற்

கூட. * கடற்கடம் பெறிந்த காவல னாயினும்
விடர்ச்சிலை பொறித்த விறலோ னாயினு

* நான்மறை யாளன் செய்யுட் கொண்டு
மேனிலை யுலகம் டி விடுத்தோ னாயினும்
போற்றி மன்னுயிர் :: முறையிற் கொள்கெனக்

கூட. கூற்றுவரை நிறுத்த கொற்றவ னாயினும்

* வன்சொல் யவனர் வளநா டாண்டு
பொன்படு நெடுவரை புகுந்தோ னாயினு

கூட. புரையோர் - உயர்ந்தோர்.

1. "நீ, நீடு வாழிய தெடுத்தகை தாழ்நீர், வெண்டலைப் புணரி யங்குஞ் செத்தி,
செய்வே னிலையு காமர் வியன் றதைக், கடுவன் தொகுப்ப வீண்டிய, வடுவா முக்கர்
மணலினும் பலவே" புறநா. 60.

3. ஆன்பொருதை—சேரநாட்டிலுள்ள தொருநதி; இஃது ஆன்பொருத்தமெனவும் வழங்கும்; “வாழிவருபுணரீரான் பொருதை சூழ்தரும் வஞ்சியார் கோமான்” இலப். உக: “மலையரையன்”—பதிற்றுப்பத்தில் 100 - ஆம் செய்யுளின் உரையைப் பார்க்க; “தண்ணுன்பொருளை மணவிலும் பலவே” (அகநா. ௧௩.); “தண்பொருளைப் புனல்பாபும், விண்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சி”, “தண்ணுன் பொருளை வெண்மணல்”, “வஞ்சிப் புறமதி லலைக்குங் கல்லென் பொருளை” (புறநா. ௧௧. ௧௬, ௩௮௭) பொருளையும் வையையும் போலும் யாற்றிலும்” தொல் - கற்பு. கு. 100 - த.
3. ௧௩௩ - ச. இலப்பதிகாரம், உஅ: ௯ - ௧0.

“ஆன்

4. இலப்பதிகாரம் உக: அக - உ; உரு: ௧ - உ ஆம் அடிகளையும் அவற்றின் அடிக் குறிப்பையும் பார்க்க; “குடக்கோச் சேரலன் குட்டுவர் பெருத்தகை, விடர்ச்சிவெ பொறித்த வேந்தன்” மணி. உஅ: ௧0௩ - ச.

இலப்பதிகாரம், உக: ௧௩ - ஆம் அடியின் கீழ்க் குறிப்பைப்பார்க்க.
“வன்சொல் யவனர்வளநாடு வண்பெருங்கறி, மென்குமரியாண்ட” இலப்.

(பி - ம.)

உக. பொருளை

* ‘தம்மொழி பொருத்தா துணர்த்த’ † ‘நீதினவாழ்தாடண்ணர்’
‡ ‘ஊட்கணர் மருங்கும்’ § ‘கொழுத்தோன்’ || ‘முறைமையிற்’

இஃது

இலப்பதிகாரம்

* மிகப்பெருந் தானையோ டிருஞ்செரு வோட்டி

¹ யகப்பா வெறிந்த வருந்திற் லாயினு

கசடு. முருகெழு மரபி * னயிரை மண்ணி
யிருகட னீரு மாடினோ னாயினுஞ்
சதுக்கப் பூதரை வஞ்சியுட் டந்து
மதுக்கொள் வேள்வி வேட்டோ னாயினு
மீக்கூற் றுளர் யாவரு மின்மையின்

கடு. யாக்கை நில்லா தென்பதை யுணர்ந்தோய்
மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வோர் † மருங்கிற்
செல்வ நில்லா தென்பதை வெல்போர்த்
தண்டமி ழிகழ்ந்த வாரிய மன்னரிற்
கண்டனை யல்லையோ காவல் வேந்தே

கடு. யிளமை நில்லா தென்பதை யெடுத்திங்
: குணர்வுடை மாக்க ளுரைக்கல் வேண்டா
திருநெமி ரகலத்துச் செங்கோல் வேந்தே
நரைமுதிர் யாக்கை நீயுங் கண்டனை
விண்ணோ ருருவி னெய்திய நல்லுயிர்

ககடு. மண்ணோ ருருவின் ‡ மறிக்கினு மறிக்கு
மக்கள் யாக்கை பூண்ட மன்னுயிர்
மிக்கோய் விலங்கி னெய்தினு மெய்தும்
விலங்கின் யாக்கை ¶ விலங்கிய வின்னுயிர்
கலங்கஞர் நரகரைக் காணினுங் கானு

ககடு. * மாடுங் கூத்தர்போ லாருயி ரொருவழிக்
கூடிய கோலத் தொருங்குநின் றியலாது

கசுதி. அயிரை - ஓர்யாறு. அதிலே குளித்து.

கசுஎ. சதுக்கப்பூதர் - அமராபதியிற் புத்தங்கள்.

கசுக. மீக்கூற்றாளர் - மேற்பட்ட வார்த்தையையுடையவர்கள்.

1. "அண்ணலம் பெருங்கோட் டகப்பா வெறித்த, பொன்புனை யுழிணை வெல்
பொர்க்குட்டில" (பதிற். உஉ); "அப்பா வெறித்து பகற்றீவேட்டு" ஈ. ௩-ஆம்பத்
துப்பதிகம்.

2. அயிரையை ஒருமைபென்றுங் கூறுவர்; "இருகட னீரு மொருபக

லாடி, யயி
ரை பரைது" (பதிற். ௩-ஆம் பத்துப் பதிகம்); "கடவு எயிரையி னிடை" "உருகெழு
மரபி எயிரை பரைது"; "உருகெழு மரபி எயிரை பரவி" ஈ. எக, அஅ, சுர.

3. கசுகி - க. "ஆடுகூத்த ரணியே போல், வேற்றோ ரணிபொடி
மணி. கட: இக - உ.
வந்திரோவென'

து

(யி - ம்.) * 'மிகற்பெரும்' + 'மருங்கு' † 'உரனுடைமாக்களுரைக்கவேண்டா
மறிக்கதுமறிக்கும்', 'இவ்வுயிர்மிக்கோர்' ‡ 'எய்துமிவ்வுயிர்'

உஅ.—ந டி க ற் க ா தை.

இணை * செய்கினை * வழித்தா யுயிர்செலு மென்பது *
பொய்யில் காட்சியோர் பொருளுரை யாதலி * னெழுமுடி
மார்பரீ யேந்திய திகிரி
கஎர. வழிவழிச் சிறக்க வயவாள் வேந்தே
யரும்பொருட் + பரிசிலே னல்லே னியானும பெரும்பே
ரியாக்கை பெற்ற நல்லுயிர்
மலர்தலை யுலகத் * துயிர்போரு பொதுகெறி

புலவரை யிறந்தோய் போகுதல் ; பொதேஎன் களஞ்.
 வானவா போற்றும் வழிநினக் களிக்கு
 நான்மறை ி மருங்கின் வேள்விப் பார்ப்பா
 னருமறை மருங்கி னரசர்க் கோங்கிய
 பெருநல் வேள்வி நீசெயல் வேண்டு

ககஅ. பொருளுரை - மெய்யுரை

ககக. எழுமுடி - எழுமுடியாற் செய்த ஆரம்.

ககக. பொருள் பரிசிலாக வருவேனல்லேன்; அதுகாரணமாகச்

சொல்ல அற்றேனல்லேன்.

ககக. பொதுநெறி - பிறநிறப்போரெலாநும் போம்வழி.

ககச. ¹ புலவரையிறந்தோய - அறிவேல்லை கடந்தோய.

ககஞ் வானவர் போற்றும்வழி - மோட்சமாக்கம்.

(ககஞ்) அளிக்கும் (ககக) வேள்விப்பார்ப்பானென்க.

ககஅ. வேள்வி - இராசசூயம்

¹. ககச - அ, "ஐயமுண்டோ வாருயிர்
 பிறப் பெய்ததல்" மணி. க: ககஅ - க.

பொருள், செவ்வீன மருங்கிற் சென்று

². "பொய்யில் புலவன் பொருளுரை" மணி. உஉ: கக.

³. "எழுமுடி கெழீஇய திருமெரும சகலத்து, தோன்புரித் தடக்கைச் சான்றோர்
 மெய்யம்மை", "எழுமுடி கெழீஇய திருமெரும சகலத்துப், புரையோர்", "எழுமுடி
 மார்பி னெய்தியசேரல்" (பதிற். கச, கக - சஞ்) என்பவற்றாலும், 'எழுமுடிபென்
 பது, அரசரைபென்று அவர்கள் எழுமுடியானுஞ் செய்ததோராமாம்' (பதிற்.
 கச - உரை) என்பதனுமுணர்க.

⁴. "உயிர்வழங்கு பெருநெறி" மணி. உஉ: கக.

⁵. "புலவரை பிறத்த புகார்" மணி. இ: ககக.

(பி - ம்) * 'வழியே, வழிவழிசிறக்கவாய்வான்' † 'பரிசில்லேன் யானுன் பெரும் பெயர்' ‡ 'போற்றேன்' § 'மரபின் வேள்வி' || 'அருமறை மரபினாள்' கோக்கிய

௪௨

இளஞ்

சிலப்பதிகாரம்

* நானீசச் செய்குவ * மறமெனி னின்றே

கஅ௦. கேள்வி நல்லுயிர் நீங்கினு நீங்கு

மிதுவென வரைந்து வாழுநா னுணர்ந்தோர்

முதுநீ ருலகின் முழுவது மில்லை

வேள்விக் கிழத்தி யிவனொடுங் கூடித்

* தாழ்கமுன் மன்னி நின்னடி போற்ற

கஅ௧. * ஆழியோ தேழி யுலகங் காத்தது

† நீடுவாழியரோ நெடுநதகை பென்று

மறையோன் மறைநா ; அழுது வான் பொரு

ளிறையோன் செவ்வொறு வாக விததலின்

வித்திய பெரும்பதம் விளைநதுபத மிகுத்துத்

கஅ௨. துய்த்தல் வேட்கையிற் சூழ்கமுல் வேந்த

னான்மறை மரபி னயந்தெரி நாவிற்

கேள்வி முடித்த வேளவி மாக்களை

மாடல மறையோன் சொல்லிய முறைமையின்

‡ வேள்விச சாந்தியின் விழாக்கொள வேளி

கஅ௩. யாரிய வரசரை யருஞ்சிறை நீக்கிப்

* பேரிசை வஞ்சி முதூர்ப புறத்துத்

தாழ் † நீர் வேலித் தண்மலாப் பூமபொழில்

** வேளா விக் கோ மானிகை காட்டி

†தன்பெரு வேள்வி ‡ முடித்ததற் பின்னாட்

.....ஆரியமன்னாக்காட்டி விடுதலீராய.....

கஅ௦. கேள்வியளவேயான நல்லுயிர்.

கஅ௨. உலகில் ஓரிடத்திலுமில்லை.

கஅ௩. வேள்விக்கிழுத்தி - வேண்மான். கஅ௬ பதம் - உணவு.

க௧௮. வேளாவிக்கோமாளிகை - வேள்ஆவிக்கோமந்திரம். — —

1. 'காலைச்செய் வோமென் றறத்தைக் கடைப்பிடித்துச், சாலச்செய் வாரே தலைப் படுவார் - மாலைக், கிடத்தா னெழுத வரிதான்மற் றென்கொ, வறங்காலைச் செய்பாத வாறு' அறதெறி. ௬௭. :

2. "தாழ்கழன் மன்னர் தன்னடிபோற்ற" சிலப். ௩௦: ௧௬௬.

3. சிலப்பதிகாரம், ௩௦: ௧௭௦ - ௬.

4. ௧௬௬ - ௮. புறநானூறு, ௧௧ - அவதாரிகை

(பி - ம்.) * 'அறனென் றெண்ணீர், (கேள்வி யின்னுயிர் தீங்கென

தீங்கும்' † 'தீவாழிபரோ' ‡ 'உழுதவான்' 'வேட்கைச சாத்தியின் விழாக்கோள் செய்கென' || 'அரச ரருஞ்சிறை' ¶ 'தீரக் கேணி' ** 'வேள்விக் கான மாளிகை கட்டி' †† 'தம்பெரு' ‡‡ 'முடித்தபின்னாட்'

உஅ௮.—ந டி க ற் க ர ஐ த,

நுக

உ௦௦. டம்பெரு நெடுகாற் சார்வதுஞ் * சொல்லியம்

மன்னவர்க் கேற்பன செய்க நீயென

வில்லவன் கோதையை விருப்புட னேவிச

1 சிறையோர் கோட்டஞ் † சீமின் யாங் னணுங்

கறைகெழு நாடு கறைவிடு செய்ய்மென

உரு. * வழும்பில் வேளோ டாய் தணக்கரை

முழங்குரீர் வேலி முதூ ரேவி

* யருந்திற ட் லரசி முறைசெயி னல்லது

பெரும்பெயர்ப் பெண்டாக்குக் கற்புச சிறவாதெனப்

பண்டையோ ருரைத்த ட் தண்டமிழ் நல்லுரை

உரு. பார்தொழு தேத்தும பத்தினி யாகலி

னார்புனை சென்னி யரசற் களித்து

* செங்கோல் வளைய வுயிர்வா ழாமை

தென்புலங் காவன் மன்னவற் களித்து

வஞ்சினம் வாய்த்தபி னல்லதை யாவதும்

உரு. வெஞ்சினம் விளியார் வேந்த || ரென்பதை

வடதிசை மருங்கின் மன்னவ ராய்க்

குடதிசை || வாழுங் கொற்றவற் களித்து

மதுரை முதூர் மாநகர் கேடுறக்

* கொதியழற் சீற்றங் கொங்கையின் ** விளைத்து

உரு. நன்னா டணைந்து || நளிர்சினை வேங்கைப்

பொன்னணி புதுமிழற் பொருந்திய நங்கையை

யறக்களத் தந்தண ராசான் பெருங்கணி.

(உரு) விழாக்கொளவேலி (உரு)

வில்லவன்கோதையையெய்யென்க.

உரு - சு. அழும்பில்வேள்..... ..முதூர்களிலே

ஏவியென்க. உரு. ஆசான் - புரோகிதன்.

இப்படிச்செய்யுமென்று

1. "சிறைப்படு கோட்டஞ் சீமின் பாவதங், கறைப்படு மாக்கள் கறைவிடு செய்ம்
மின்" (சிலப். ௨௧; ௧௨௬ - ஏ); "கறையோ ரிலலாச சிறையோர் கோட்டம்" (மணி.
௧௧; ௧௧௬) "தம்பியை முகத்துணைக்கி, பூர்பிணிகோட்டஞ் சீப்பித் தருதவ ருண்ட
தாட்டைப், பார்பிணிகறையினீங்கப் படாமுரசறைவியென்றான்" சீவக. ௨௧௭௨

2. சிலப். ௨௫: ௧௭௭, "வினங்குபெருந் திருவின் மாண விறல்வே, எழுமியில்"
மதுரை. ௧௪௪-௫.

3. மாதவர் தோன்பு மடவார் கற்புங், காவலன் காவ வின்றெனி னின்றல்" மணி.
௨௨: ௨௦௮ - ௯; குறள், ௫௪௧ - பரிமேல். வீசேடவுரையைப்பார்க்க.

4. "செங்கோல் வண்ப வுயிர்வாழார் பாண்டியர்" சிலப். ௨௯.

5. சிலப்பதிகாரம், பதிகம், ௪௪.

(பி - ம்) * சொல்லி மன்னியற் கொப்பன செய்க நீரென' † 'சீமி னென்கணும்
கறைகெழு தல்தூர்க' ‡ 'அரசன்' § 'தண்டா தல்துரைப்' || 'என்பது'
¶ 'குறும்' ** 'விழ்த்து' †† 'தனிதினை'

இளம் சிலப்பதிகாரம்

சிறப்புடைக் கம்மியர் தம்மொடுஞ் சென்று மேலோர் விழையு

நானெறி மாக்கள்

௨௨௫. பால்பெற வகுத்த பததினிக் கோட்டத்

திமையவ ருறையு மிமையச செவ்வனாச் சிமையச் சொன்னித *

தெய்வம் பரசிக்

கைவினை முற்றிய ¹ தெய்வப் படிமத்து

² வித்தக ியற்றிய விளங்கிய கோலத்து

௨௬௦. முற்றிழை ³ நன்கல முழுவதும் பூட்டிப்

⁴ பூப்பலி செய்து காப்புக்கடை நிறுத்தி

* வேள்வியும் விழாவு நாடொறும் வருத்துக் * கடவுண் மங்கலஞ்
செய்க்கென வேவினன் * வடதிசை வணக்கிய மன்னவ ரேறென்.

உஅ.—நடுகற்காதை முற்றிற்று.

உஉச. நானெறிமாக்கள் - 1. தபதிகள்.

(உஉச) இவர் (உஉஉ - உ) அந்நணர் முதலாயினாரோடு சென்று (உஉரு) வருத்த பத்தினிக்கோயிலில் (உஉஅ) கைத்தொழின் மிகுத்த படிமத்திலே (உஉ௦) ஆபரணங்கள் பூட்டி.

உஉக. பூப்பலி - அருச்சுனை. காப்பு - திக்கிறதேவதைகள்; கடை
சிறுத்தி. கடைவாயிலினி றுத்தி.

உஉஉ. வேள்வி - ஓமம். விழா - உற்சவம்.

உஉஉ. கடவுள் மங்கலம் - பிரதிட்டை.

.....(உஉக) நங்கையைப் (உஉரு) பத்தினிக்கோட்டத்துத்(உஉஅ)
வப்படிமத்திலே (உஉக) கடவுள் மங்கலம் செய்கெனவேவினனென்க.

தெய்

1. கடவு ளெழுதிய படிமங் காணிய, வேட்டை" மணி. உக: ௪-௮.

2. வீத்தக ரிபற்றிய விளங்கிய கைவினைச், சித்திரம்"மணி. க: ௧௧௭-௮,
௧௧௮-௯.

3. சிலப்பதிகாரம், உச: ௧௯-ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க; "கலம்பகர்
பூப்பலி கடைகொள" மணி. ஈ: ௧௨௨.

பிடிக்கப்

4. "விழுவொலியும் வேள்வொலியு மானான் கண்டாய்"
"சாறும் வேள்வியுத் தலமயங்குமே" கம்ப. நாடி. இசு.

(தேவாரம், தா. மழபாடி)

8. " கடவுள் மங்கலஞ் செய்த பிள்ளை " சிலப். உக.
உரைப்பாட்டுமேடை

9. வடநிலை வணக்கிய வானவர் பெருந்தகை" சிலப். க0: க.

(பி - ம்.) * ' தெய்வம் பாச்சக, கைவினை.....படிவத்து ' † 'தன்னை
‡ 'சம்பந்திகள்'
முழுவதும்'

இருபத்தொன்பதாவது

வாழ்த்துக்காலை.

உரைப்பாட்டுமேடை.

குமரியொடு வடனிமயத் தொருமொழிவைத்
துலகாண்ட சேர லாதற்குத் திகழொளிஞாயிற்றுச் சோழன்மக
ளீன்றமைந்தன் கொங் கர்செங் களம்வேட்டுக் * *
கங்கைப்பேர்யாற்றுக் கரைபோகிய செங் குட்டுவன்
சினஞ்செருக்கி வஞ்சியுள்வந் திருந்தகாலை வடவாரிய மன்
னராங்கோர் மடவரலை மாலேகுட்டி யுடனுறைந்த
விருக்கைதன்னி லொன்று †மொழிகையின ராய்த்
தென்றமிழ்நாடாளும்வேந்தர் செரு வேட்டுப் புகன்மெழுந்து

மின்றவழு மிமயநெற்றியில் விளங்குகிற புலி
 கயல்பொறித்தநா ளெம்போலு முடி ! மன்னரீக்
 கில்லைபோலு மென்றவார்த்தை யங்குவாழ்மாதவர்வந்
 தறிவுறுத்த விடத்தாங்க ணுருள்கின்ற மணிவட்டைக்
 குணில்கொண்டு துரந்ததுபோ லிமய மால்வரைக் கற்கடவுளா
 மென்றவார்த்தை யிடந்தூர்ப்ப வாரியநாட்

குமரியினும் வடவிமயத்தினு மெனவே
 இடைசொல்லவேண்டாவாயிற்று.

ஒருமொழி - தன் ஆணையினை.

ஞாயிற்றுச்சோழன் - சூரியவங்கிசத்துச் சோழன்.

சோழன்மகள் மைந்தனாகிய செங்குட்டுவன்.

சினஞ்செருக்கி - ஆரியமன்னரிடத்தே சினத்தையிடுக்து.

அதனைவிட்டு வஞ்சியிலே வந்திருந்த காலே.

ஒன்றுமொழி நகையினராய் - தம்மில் ஒத்தவார்த்தையுடனே
 சிரிப்பினராய்.

இடந்தூர்ப்ப - இடத்தினின்றும் தூர்ப்ப.

1. " சூரியர் தவன்றிய பேரிசை யிமயத், தென்னங் குமரிபொ
 டாயிடை மன் மீக் கூறநர் மறத்தபக் கடத்தே", "வடநிசை யெல்லை யிமய
 மாகத், தென்னங் குமரி பொ டாயிடை யரசர், முரசுடைப் பெருஞ்சமத்
 ததைய வார்ப்பெழு.....குட்டுவ" பதிற். ௧௧, ௪௧.

2. " கங்கைப் பேர்பாற்றுக்கரைபோகிய செங்குட்டுவன் " சிலப். ௧௦,
 கட்டுரை

(பி - ம.) * 'கவ்வையாற்றுகரை' † 'மொழியுத்தகை' ‡ 'மன்னரிவ்வபோது பிங்கென்ற'

இளசு

சிலப்பதிகாரம்

டாசோட்டி யவர்முடித்தலை யணங்காகிய பேரிமயக்
 கற்சுமத்திப் பெயர்ந்துபோந்து நயந்தகொள்கையிற்
 கங்கைப்பேர் யாற்றிருந்து நங்கைதன்னை * நீர்ப்படுத்தி
 வெஞ்சினந்தரு வெம்மைநீங்கி வஞ்சிமா நகர்புகுந்து நிலவரசர்
 நீண்முடியாற் பலர்தொழு † படிமங்காட்டித் தடமுலைப்
 பூசலாட்டியைக் ' கடவுண்மங்கலஞ் செய்தபின்னுட் கண் ணகி
 தன்கோட்டத்து மண்ணரசர் திறைகேட்புழி யலம்வந்த மதி
 முகத்திற் சிலசெங்கய நீருமிழப் பொடியாடிய கருமுகிறன்
 புறம் புதைப்ப வறம்பழித்துக் கோவலன் றன் வினையுருத்துக்
 குறுமகனாற் கொலையுண்ணக் காவலன் ற னிடஞ்சென் ற
 கண்ணகிதன் கண்ணீர் கண்டு மண்ணரசர் பெருந்தோன்ற
 ளுண்ணீர்ற் றயிரிழந்தமை மாமறையோன் வாய்க்கேட்டு *
 மாசாத்துவான் ‡ றுன்றுறப்பவு மனைக்கிழத்தி யுயிரிழப்பவு
 மெனைப்பெருந் || துன்பமெய்திக் காவற் பெண்டு
 மடித்தோழியுங் கடவுட்சாத்த னுடனுறைந்த தேவந்தியு
 முடன்கடிச் சேயிழையுக் காண்டுமென்று மதுரைமா
 நகர்புகுந்து முதிராமுலைப் பூசல் † கேட்டாங் கடைக்கலமிழந்

துயிரிழந்த விடைக் குலமக ளிடமெய்தி ** யையையவண்
மகளோடும் வையையொரு வழிக்கொண்டு மாமலைமீ
மிசையேறிக் கோமகடன் கோயில்புக்கு நங் கைக்குச்
சிறப்பயர்ந்த செங்குட்டுவற்குத் திறமுரைப்பர்மன்.

அணக்கென்றார், சிலா தெய்வமாதலால்.

‘வடவாரியர்’

என்பதீராக முன்பு

என்றதுமுதலாக, ‘கடவுண்மங்கலஞ் செய்தபின்னான்’
செய்ததனைக் கொண்டு கூறியதாக்கி யுரைக்க.

அறம்பழித்து - தன்மதேவதையை யிகழ்ந்து; ‘
லோய்’ என்றவைதது. காவற்பெண்டு - செவிலித்தாய்.

“அறனென்னு மட

முதிராமுலைப்பூசல் - ஊர்வெந்தபடி.

இஃது உரைப்பாட்டு; இதனை முன்னே மடுத்தலான்

மடையாயிற்று.

1. சிலப்பதிகாரம், உஅ. உகக.

2. “சோலவன் ருதை மாதவம் புரித்தோன்” மணி. உஅ. எக.

3. சிலப்பதிகாரம், கஅ. “தறைமலி”

(பி - ம்.) * 'தீர்ப்படுத்துவெஞ்சினவேல் வேட்கைநீங்க' † 'படிவம்' ‡ 'முகத்
 துச்சிவ' § 'தான்றறக்கவும்.....இழக்கவும்' || 'துயரெய்தி.....மடித்தொழியுள்'
 ¶ 'தண்டாங்கைக்கலை மிழத்தவிருலத்த' ** 'ஐயையின் மகனோடுவையை ...

உகை.—வ ர ம் த் து க் க ர ல த.

௭௭௭

தேவந்திசோல்

முடிமன்னர் மூவருங் * காத்தோம்புந் தெய்வ
 வடபே ரிமய மலையிற் பிறந்து
 கடுவரற் கங்கைப் புனலாடிப் போந்த

தொடிவளைத் தோளிக்குத் தோழிநான் கண்டிர்
 சோனாட்டார் பாவைக்குத் தோழிநான் கண்டிர்

† காவற்பெண்ணேசோல்

மடம்படு சாயலாண் மாதவி தன்னைக்
 கடம்படாள் காதற் கணவன் ‡ கைப் பற்றிக்
 ' குடம்புகாக் கூவற் கொடுங்கானம் போந்த
 தடம்பெருங் கண்ணிக்குத் தாயர்நான் கண்டிர்
 தண்புகார்ப் பாவைக்குத் தாயர்நான் கண்டிர்

அடித்தோழிசோல்

§ தற்பயந்தாட் கில்லைத் தன்னைப் புறங்காத்த
 வெற்பயந் தாட்கு மெனக்குமோர் சொல்லில்லைக்
 ' கற்புக் || கடம்பூண்டு காதலன் பின்போந்த
 பொற்றொடி நங்கைக்குத் தோழிநான் கண்டிர்

“முடிமன்னர்” முடிமன்னர் மூவரும் காத்தோம்புமலை - தமது இலாஞ் சனையிட்டுக்காத்த மலை.

“மடம்படு” — மடம்படு சாயலாள் - கண்ணி. கடம்படாள் - கோபித்து வெகுளாள். நீரின்மையின், குடம்புகாக்கவலென்றார்.

“தற்பயந்தாட்டு” — சொல்லில்லை, முற்று. இவ்வாறு கற்பைக் மேற்கொண்டு.

கடனாக

1. “குடம்புகாக் கூவல் குடிகாக்கும்” தொல். அகத்திணை. கு. சஉ. த. மேற்.

2. “கற்புக் கடம்புண்ட லித்தெய்வ மல்லது, பொற்புடைத் தெய்வம் பாக்கன் டிலமால்” (சிலப். கடு: ௧௪௧ - ௪; என்பதையும் அதன் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க.

(பி - ம்.) * ‘காத்தோம்புதெய்வ’ † ‘காவற்பெண்டிர்பாட்டு’ ‡ ‘கைபற்றி’ § ‘தற்பயந்தார்த் தில்லைத் தன்புறல் காத்த வெற்பயத் தார்க்கு’ || ‘கடன்’ இவை. சிலப்பதிகாரம்

தேவக்தியாற்ற

செய்தவ மில்லாதேன் தீக்கனாக் கேட்டநா
 ளெய்த வுணரா திருந்தேன்மற் * நென்செய்தேன்
 மொய்குமுன் மங்கை முலைப்பூசல் கேட்டநா
 ளவ்வை யுயிர்வீவுங் கேட்டாயோ தோழி
 யம்மாமி தன்வீவுங் கேட்டாயோ தோழி

† காவற்பெண்டரற்று

கோவலன் தன்னைக் குறுமகன் † கோனிழைப்பக் காவலன்
 நன்னுயிர் நீத்ததுதான் கேட்டேங்கிச் சாவதுதான் வாழ்வென்று
 தானம் பலசெய்து மாசாத்து வானுறவுங் கேட்டாயோ வன்னை
 மாநாய்கன் † நன்னுறவுங் கேட்டாயோ வன்னை

அடித்தோழியரற்று

|| காதலன் தன்வீவுங் காதலிநீ பட்டதுஉ
 மேதிலார் தாங்குறு மேச்சுரையுங் கேட்டேங்கிப்
 போதியின்கீழ் மாதவர்முன் புண்ணியதா னம்புரிந்த
 மாதவி தன்னுறவுங் கேட்டாயோ தோழி
 மணிமே கலைதுறவுங் கேட்டாயோ தோழி

தேவந்தி † ஐபையைக்காட்டியரற்றியது

** ஐயந்தீர் காட்சி யடைக்கவங் காத்தோம்ப
 வல்லாதேன் பெற்றேன் மயலென் றுயிரீத்த
 வவ்வை †† மகளிவடா னம்மணம் பட்டிலா
 வையெயிற் றையையைக் கண்டாயோ தோழி
 மாமி மடமகளைக் கண்டாயோ தோழி

“கோவலன்” — இவ்வாழ்வு கெடுவதாகவென் று.

“ஐயந்தீர்” — ஐயந்தீர்காட்சி - கவுந்தியடிகள். உயிரீத்த ஓளவை - உன்
 மேலன்பால் உயிர்விட்ட மாதரி. மணம்பட்டிலா ஐயையென்றது, மாதரியிறந்
 தமையால் மணம்படுத்தவாரின்மையின்.

(பி - ம்.) * ‘என்செய்ளோ’ † ‘காவற்பெண்டிரரந்த’ ‡ ‘தீங்கெழுப்பகி, காவ
 வத் தன்னுயிர் தீத்ததுங் கேட்டஞ்சிச் சாவநிவ்’ § ‘தன்னுறவும்’ || ‘காதலனின்
 னுயிரும்’ ¶ ‘ஐயையைக்காட்டியது’ ** ‘கவ்வைதீர்’ †† ‘மகளிவ டன்மணம்
 பட்டிலாக்’

உக. — வாழ் த் து க் க ா லை த்.

துள்ளி

சேங்குடவேன் கூற்ற *

என்னேயிஃ தென்னேயிஃ தென்னேயிஃ

தென்னேகொல்

பொன்னஞ் சிலம்பிற் புனைமே கலைவளைக்கை
 நல்வயிரப் பொற்றோட்டு நாவலம் பொன்னிழைசேர்
 மின்னுக் கொடியொன்று மீவிசுப்பிற் றோன்றுமால்

சேங்குடவேற்குக் கண்ணகியார் + கடவுணல்லணி

காட்டியது.

தென்னவன் தீதிலன் தோவர்கோன் தன்கோயி
னல்விருந் தாயினு னானவன் தன்மகள்

1 வென்வேலான் குன்றில் விளையாட்டு 2 யானகலே
னென்னோடுந் 3 தோழிமீ ரெல்லீரும் வம்மெல்லாம்
வஞ்சிமகளிர்சொல்

வஞ்சியீர் வஞ்சி யிடையீர் மறவேலான்
பஞ்சடி யாயத்தீ ரெல்லீரும் || வம்மெல்லாங்
கொங்கையாற் கூடற் பதிசிறைத்துக் கோவேந்தைச்
செஞ்சிலம்பால் வென்றோள் பாடுதும் வம்மெல்லார்
தென்னவன் தன்மகளைப் பாடுதும் வம்மெல்லாம்
4 செங்கோல் வளைய வுயிர்வாழார் பாண்டியரென்
றெங்கோ 5 முறைநா வியம்பவந் நாடடைந்த
பைந்தொடிப் பாவையைப் பாடுதும் வம்மெல்லாம்
பாண்டியன் தன்மகளைப் பாடுதும் வம்மெல்லாம் **

“என்னே” — என்னேயிடுது என்னே பெண்பது செங்குட்டுவன்
கூற்று, மின்னுக்கொடி - கண்ணகி.

“தென்னவன்” — முன் மாலையாக்கையிற்கொண்ட சிவப்பாறிக்
தெய்வ யாக்கை பெறுதற்குக் காரணமாயினுந், என்பதுபற்றி, நான்
அவன்மகனென் னான். வென்வேலான் குன்று - கொங்கை. நான்
குன்றில்வந்து விளையாடுவேன் ; நீங்களும் அங்கே
வாருங்கோளென்றான்.

“வஞ்சியீர்” — செங்குட்டுவன் பரிகரத்தின்மகளிர்.

“செங்கோல்” — எங்கோ - சேன். முறைநா - முலையையுடைய
நா. முன் அவன் மரித்ததற்கு இவன் புகழ்த்தடடிபோடி கூறினார்.

"வென்வேலான் துன்றின்மேல் வினையாட்டு விரும்பார்கொல்" கவி. உள.
 "செங்கோல் வனிய டுயிர்வாழாமைத், தென்புலங் காவன் மன்னவன்" சிலப்.
 உஅ. உகஉ - க.

(பி - ம்) * 'தோதகோ, என்னேய் தென்னேய் தென்னேய் தென்னென்கொல்'
 † 'கடவுண்மங்கலங் காட்டியது. வாஞ்சுர்வரவு' ‡ 'தான்' § 'தோழி சொல்லீரும்...
 எக்து செங்குட்டுவற்கு.....காட்டியது' || 'வம்மொலாய்' ¶ 'மணிதா'
 ** 'வேறு சூயத்தார்'

எகஉ

இனிய சிலப்பதிகாரம்

சூயத்தார்சொல்

வானவ னென்கோ * மகளென்றும் வையையார்
 கோனவன்றான் பெற்ற † கொடியென்றான் - வானவனை
 வாழ்த்துவோ நாமாக வையையார் கோமானை
 வாழ்த்துவா ‡ டேவ மகள்

வாழ்த்து

தொல்லை வினையாற் றுயருழந்தாள் கண்ணினீர்
 கொல்ல டுயிர்கொடுத்த கோவேந்தன் வாழியரோ
 வாழியரோ வாழி வருபுனனீர் வையை
 சூழ மதுரையார் கோமான்றன் றெல்குலமே
 மலையரையன் பெற்ற மடப்பாவை தன்னை

§ நிலவரசர் நீண்முடிமே லேற்றினான் வாழியரோ
 'வாழியரோ வாழி வருபுன நீ ரான்பொருளை
 சூழ்தரும் வஞ்சியார் கோமான் தன் ரெல்குலமே
 எல்லாநாம்:

காவிரி நாடனைப் பாடுதும் பாடுதும்

பூவிரி ॥ கூந்தல் புகார்

அம்மாணவரி

லீங்குநீர் வேலி யுலகாண்டு வின்னவர்கோ
 னோங்கரணங் காத்த வுரவோன்யா ரம்மாணை
 யோங்கரணங் காத்த ** வுரவோ னுயர்விசும்பிற்
 'தூங்கெயின் மூன்றெறிந்த சோழன்கா ணம்மாணை
 சோழன் புகார்நகரம் பாடேலோ ரம்மாணை

“வானவன்”—எங்கோனாகியவன் பிரதிட்டித்தமையால் நாம்
 இவ்வாறு கூறினோம்.

எல்லாநாம் - தோழிநாம்.

“காவிரி”—கூந்தல் - கூந்தால். புகார் பாடுவேம்.

1. இவ்வென்பா, சிலபிரதிகளிற் காணப்படவில்லை.

2. சிலப்பதிகாரம், உஅ. ௧௨௬ ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப்பார்க்க.

3. “உஎ. ௧௬௦-ஆம் அடிக் குறிப்பைப்பார்க்க.

(பி - ம.) * 'மகனென்றான்' † 'கொம்பென்றான்' ‡ 'தேவர்மகள்' §

'நிலவரச நீண்முடி' || 'நீர்த்தன்பொருளை சூழ்தருவஞ்சி' ॥
 'வோனெனியகம்பு'

சோலைப்புகார்' ** 'உர

உக.—வாழ்த்துக்காலை.

இக

1 புறவுரிசை புக்குப் பொன்னுலக மேத்தக்
குறைவி லுடம்பரிந்த கொற்றவன்யா ரம்மாளை
குறைவி லுடம்பரிந்த கொற்றவன்முன் வந்த
2 கறவை முறைசெய்த காவலன் காணம்மாளை
காவலன் பூம்புகார் பாடேலோ ரம்மாளை
கடவரைக ளோரெட்டுங் கண்ணிமையா காண
3 வடவரைமேல் வாள்வேங்கை பொற்றினன்யா

ரம்மாளை

வடவரைமேல் வாள்வேங்கை பேற்றினன்றிக்

கெட்டுங்

குடைநிழலிற் கொண்டளித்த கொற்றவன்கா

ணம்மாளை

* கொற்றவன்றன் பூம்புகார் பாடேலோ ரம்மாளை
அம்மாளை தங்கையிற் கொண்டங் கணியிழையார்
தம்மாணியிற் பாடுந் தகையேலோ ரம்மாளை
தம்மாணியிற் பாடுந் தகையெலார் தார்வேந்தன்
கொம்மை வரிமுலைமேற் கூடவே ரம்மாளை
கொம்மை வரிமுலைமேற் 1 கூடிற் குலவேந்த
னம்மென் புகார்நகரம் பாடேலோ ரம்மாளை

கந்துகவரி

பொன்னிலங்கு பூங் 1 கொடி பொலஞ்செய்கோதை

வில்லிட

மின்னிலங்கு மேலைக ளார்ப்பவார்ப்ப வெங்கணுந்
தென்னன்வாழ்க வாழ்கவென்று சென்று ட பந்

தடித்துமே

தேவரார மார்பன்வாழ்க வென்றுபந் தடித்துமே

“கடவரைகள்”—திக்கயமெட்டும்.

அம்மனை முன்னிலையாகக் கூறியது; தம்வேட்கை மிகுதியால்

“அம்மனை”—அம்மனைபாடுகின்றாரைக் கண்டபின்பு தாமும்
பாடுகின்றார் சொல்லியது.

அம்மனை

ஏனும்ஒரும அசை. பாடு வியங்கோள்.

“பொன்னிலங்கு”—பொன்னிலங்கு பூங்கொடி, பெயர். பந்து -
ரும்பந்து.

தெறிக்

1. சிலப்பதிகாரம், உ0: 102 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க

2. „ உ0: 103-10 ஆம் அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

3. “இமைபவ குறையுஞ் சிமைபப் பிடர்த்தலை, லொயிரி யொற்றி”
கா - அ) என்பதையும் அவற்றின் உரைகளையும்பார்க்க.

(சிலப். 10:

(பி - ம.) * ‘கொற்றவன் பூம்’ + ‘கடிக்ருலவேந்தன் வம்மென்’ † :
‘பொலம்’ ‘பந்தகிருமே’

கொடி 10-110

சிலப்பதிகாரம்

பின்னுமுன்னு மெங்கனும் பெயர்ந்துவர் தெழுர் * துலாய்
மின்னுமின் னிளங்கொடி † வியனிலத் திழிந்தெனத்
தென்னன்வாழ்க வாழ்கவென்று சென்றுப்

தடித்துமே

தேவரார மாப்பன்வாழ்க வென்றுப் தடித்துமே
துன்னிவந்து கைத்தலத் திருந்ததில்லை நீணிலந்
தன்னினின்று மந்தரத் தெழுந்ததில்லை தானெனத்
தென்னன்வாழ்க வாழ்கவென்று சென்றுப் தடித்துமே
தேவரார மாப்பன்வாழ்க வென்றுப் தடித்துமே

ஊசல்வரி

வடங்கொண் மணியூசன் மேசிரீஇ யையை
யுடங்கொருவர் கைரிமிர்த்தாங் கொற்றைமே லுக்கக்

¹ கடம்பு முதறடிந்த காவலனைப் பாடிச்

குடங்கைநெடுங் கண்பிறழ வாடாமோ லூசல்
‡ கொடுவிற் பொறிபாடி யாடாமோ லூசல்

* ஓரைவ ரீரைம் பதின்ம ருடன்றெழுந்த
போரிற் பெருஞ்சோறு போற்றாது தானனித்த
சேரன் பொறையன் மலையன் நிறம்பாடிக்
கார்செய் ‡ குழலாட வாடாமோ லூசல்
கடம்பெறிந்த வாபாடி யாடாமோ லூசல்

* வன்சொல் யவனர் வள || நாடு வன்பெருங்கற்
றென்குமரி யாண்ட செருவிற் * கயற்புலியான்

மன்பதைகாக் குந் ி கோமான் மன்னன் நிறம்பாடி
 மின்செ யிடைதுடங்க வாடாமோ ஆசல்
 விறல் ** விற் பொறிபாடி யாடாமோ ஆசல்

“பின்னு முன்னும்”—பெயர்ந்த உலாவி. மின்னுமின் -
 மின். நிலத்து - நிலமீது.

ஒளிவிடுகிற

“துன்னிவந்து”—கைத்ததைத்திருந்ததில்லை,
 தது, விரைவுபற்றி.

நிலமீதெழுந்ததில்லை; என் “வடங்கொள்”—உடங்கொருவர் -
 கை - ஒற்றைத்தாளம்.

ஐயையுடன் நின்றாரிலொருவர். ஒற்

1. சிலப்பதிகாரம், உஅ: ௧௧௮ - கூ ஆம் அடினின் குறிப்பைப்பார்க்க.

2. “ ” உஅ: ௧௧௮ - ஆம் அடியின் குறிப்பைப்பார்க்க.

3. “வன்சொல் பவனர் வளநா டாண்டு”(சிலப். உஅ: ௧௧௮);
 பவனர்ப் பிணித்து” பதிற். உ-ஆம் பத்தின் பதிகம்.

“தயனில் வன்சொல்

4. சிலப்பதிகாரம், உஅ: ௧௧௮ - ஆம் அடியைப் பார்க்க.

(பி - ம்.) * ‘உராய்’ † ‘மீநிலத்து’ ‡ ‘கோவிறீ’ § ‘குழலசைய’ ||
 வடபெருங்கை’ ¶ ‘செங்கோலான் நிறம்பாடி’ ** ‘விறநிறம்பாடி’

‘தாட்டு

உக.—வா ழு த் து க் க ர ஐ த.

௮௮௧

வள்ளைப்பாட்டு

திங்கரும்பு நல்லுலக்கை யாகச் செழுமுத்தம் பூங்காஞ்சி நீழ
 லவைப்பார் புகார்மகளி
 ராழிக் கொடித்திண்டேர்ச் செம்பியன் வம்பலர்தார்ப் பாழித்
 தடவரைத்தோட் பாடலே பாடல் பாவைமா * ராரிக்கும்
 பாடலே பாடல்

பாடல்சான் ' முத்தம் பவழ வுலக்கையான் மாட மதுரை
 மகளிர் குறுவரே

வானவர்கோ னாரம் வயங்கியதோட் பஞ்சவன்றன்
 மீனக் கொடிபாடும் பாடலே பாடல்
 வேப்பந்தார் நெஞ்! சுணக்கும் பாடலே பாடல்

சந்துரற் பெய்து தகைசா லணிமுத்தம்
 வஞ்சி மகளிர் குறுவரே வான்கோட்டாற்
 † கடந்தடுதார்ச் சேரன் கடம்பெறிந்த வார்த்தை ‡ படர்ந்த
 நிலம்போர்த்த பாடலே பாடல்
 பனந்தோ ளெங்கவரும் பாடலே பாடல்

ஆங்கு, நீணில மன்னர் நெடுவிற் :: பொறையனற் ருடொழார்
 வாழ்த்த றமக்கரிது ருமொளிய வெங்கோ மடந்தையு
 மேத்தினு ணீடுழி
 செங்குட் டுவன்வாழ்க வென்று.

உகூ.—வாழ்த்துக்காதை முற்றிற்று.

வள்ளை - உலக்கைப்பாட்டு.

1. "பவள வுலக்கை கையாற் பற்றித், தவள முத்தங் குழவான்" இலப். எ.
உ0.

(பி - ம்.) * 'ஆர்க்கும்' † 'உவக்கும்பாடலோ' ‡
'கடத்தடுபோர்ச்' § 'புடர்த்து' || 'பொறியாற்குத்தான்'

முப்பதாவது

வ ர ந த ரு க ர தை.

1 வடதிசை வணக்கிய * வானவர் பெருந்தனை

கடவுட் கோலங் கட்புலம் புக்கபின்

† நேவந் திகையைச் செவ்விதி னோக்கி

வாயெடுத் தரற்றிய மணிமே கலையார்

௨. 3 யாதவ நெத்தற் கேதுவீங் குரையெனக்

கோமகன் கொற்றங் குறையின் றோங்கி

நாடு பெருவளஞ் சுரக்கென் நேத்தி

யணிமே கலையா ராயத் தோங்கிய

மணிமே கலைதன் வான்முற வுரைக்கு

௧0. மையீ ரோதி வகைபெறு வனப்பி

னைவகை வகுக்கும் பருவம் ; கொண்டது
செவ்வரி யொழுதிய செழுங்கடை மழைக்க
ணவ்விய மறிந்தன வதுதா டு னறிந்தில
னொத்தொளிர் பவளத் துள்ளொளி சிறந்த

கடு. நித்தில விளநகை நிரம்பா வளவின
புணர் ; முலை விழுந்தன புல்லக மகன்றது
தளரிடை ॥ துணுகலுந் தகையல்குல் பார்த்தது
குறங்கினை திரண்டன கோலம் பொருஅ
நிறங்கிளர் சீறடி நெய்தோய் ** தளிரின
உ.0. தலைக்கோ லாசான் பின்னுள னாகக்

க. வடதிசை வணக்கிய - வடதிசையிலுள்ளாரை வணக்கிய.

உ. கட்புலம் புகுகை - கண்ணிலிவிற்கு வெளிப்படுகை.

கக. விழுந்தன-நேராகவெழுந்தனவில்லை. புல்லகம் -

புல்லப்படுகிறமார்பு.

கஅ. ஆபரணம் பொருவென்றது, இளமையால்.

கக. அடிதளிர் நெய்தோய்த்ததன்மையவாயின.

உ.0. தலைக்கோலாசானென்றது, நட்பிலுனை.

1. "வடதிசை வணக்கிய மன்னவ ரேறென்" சிலப், உஅ, உகச.

2. "மணிமேகலை துறவுங்கேட்டாயோ தோழி" சிலப், உக. "காதலன்

(பி. ம.) * 'மன்னவர்' † 'தேவத்தியையைச்' ‡

'கொண்டிலசெய்வரி' அறிந்திலவொத்த' || 'முடிபுகுத்தன' ||
 'மடவ்னெதகை' ** 'தவிரன்' :

நூ. — வ ர ந் த ரு க ா தை

நூ.அந்

குலத்தலை மாக்கள் கொள்கையிற் * கொள்ளார் யாது நின்கருத்
 தென்செய் கோவென

மாதவி நற்றாய் மாதவிக் குரைப்ப

வருக + வென் மடமகண் மணிமே கலையென் உரு. 'றுருவி

லாள் னொருபெருஞ் சிலையொடு

விரைமலர் வாளி வெறுநிலத் தெறியக்

* கோதைத் தாமங் குழலொடு களைந்து

போதித் தானம் புரிந்தறம் படுத்தன

ளாங்குது கேட்ட வரசனு நகரமு

நூ. * மோங்கிய நன்மணி யறுகடல் வீழ்த்தோர் தம்மிற்

றுன்பந் தானி யெய்தச்

செம்மொழி மாதவர் சேயிழை நங்கை

தன்றுற வெமக்குச் + சாற்றின னென்றே யன்புறு நன்மொழி

யருளொடுங் கூறினர்

நூ. பருவ மன்றியும் பைந்தொடி நங்கை

ஓ திருவிழை கோல நீங்கின ளர்தலி

னரற்றினெ னென்றாங் கரசற் குரைத்தபிற்

உரு = உக. பின் னுளனாகச் - சிரமஞ்செய்து முடியாமையாலே
 தலைக்கோற் றரம்பெறுந் தன்மையில்லை ; ஆகலால்,

குலத்தலைமாக்கள் கொள்ளரினைக் கின்றூரில்லை.

உரு - கூ. இவளாலே தவசிகளையும் சயிக்க நினைத்திருந்த காமன் கையற வென்சு.

கூ - கூ. வீழ்த்தோர் தம்மையொப்ப.

கூஉ. செம்மொழிமாதவர் - தவம்படுத்தினை சங்கத்தாரான அறவண வடிகள். சேயிழை - மணிமேகலை.

கூகூ. துறவுசொல்லுதல் - வைராக்கியஞ்சொல்லுதல்.

(ரு) யாதவடுறத்தற் கேதுவீங் குரையெனச் (கூ) சொல்லுகின்றான், (கூகூ) திருவிழைகோலம் நீங்கினபடியாலே (கூஎ) அரற்றினேனென்றான்.

1. "உருவிலான குருபெருங் கருப்புலில்" இலப். உ: சச.

2. "கோதைத் தாமம் குழலொடு கிளந்து, போதித் தானம் புரித்தறங் கும்" இலப். உஎ. கௌ-அ.

கொண்

3. "கூ - கூ. அரும்பெறன் மாமணி, யோங்குநிறைப் பெருங்கடல் போன்று, மைய னெஞ்சமொடு" மணி. உ: எஉ - ச.

வீழ்த்தோர்

‡
‡

(பி - ம்.) * 'கொள்ளனியாது' † 'என்மகன்மணிமேகலையெனவுருவிலான' 'சாற்றின தொன்றே, யன்புட னன்மொழி யருளுடன் கூறுகள், பருவ மன்றிப்' 'திருவீழ்கோலம்'

ருஅசு

இ ல ப் ப தி க ர ம்

1 குரற்றலைக் கூந்தல் குலைந்துபின் வீழத்

2 * துடித்தனள் புருவந் துவரிதழ்ச் செவ்வாய் சூ.

மடித்தெயி றரும்பினள் வருமொழி மயங்கின
 டிருமுகம் † வியர்த்தனள் செங்கண் சிவந்தனள்
 கைவிட் டோச்சினள் கால்பெயர்த் தெழுந்தனள்
 பலரறி வாராத் தெருட்சியண் மருட்சிய
 னுலறிய நாவின் னாயர்மொழி ‡ கூறித்
 சநு. தெய்வமுற் றெழுந்த தேவந் திகைதான்
 கொய்தளிர்க் குறிஞ்சிக் கோமான் றன்முன்
 கடவுண் மங்கலங் காணிய வந்த
 § மடமொழி நல்லார் மாணிழை யோரு
 ° ளரட்டன் செட்டித னாயிழை யீன்ற
 ௫௧. விரட்டையம் பெண்க ளிருவரு மன்றியு
 * மாடக மாடத் தரவணைக் கிடந்தோன்
 ° || சேடக் குடும்பியின் சிறுமக ளீங்குளண்
 மங்கல மடந்தை ¶ கோட்டத் தாங்கட்
 செங்கோட் டெயர்வரைச் சேணுயர் சிலம்பிற் ௫௫.
 பிணிமுக நெடுங்கற் பிடர்த்தலை நிரம்பிய

௫௮. குரற்றலைக் கூந்தல்-கொத்துக்களைத் தன்னிடத்திலேயுடையகூ
 ந்தல். சநு. தெய்வமுற்று - தெய்வமேறி.
 சக - ௫௨. அரட்டன்செட்டிமாணிய....
 கைக்கொண்டு...குடும்பத் தையுடையான் ; திருவடிபிடிப்பான்.
 ௫௩. மங்கலமடந்தை - ° மங்கலாதேவி
 ௫௪. செங்கோடு - செவ்விதானகோடு.
 ௫௫. பிணிமுகநெடுங்கல் [முளம்பின்முகம் ; இது வில்முகம்.]

உத்தல் குலத்துபின் வீழ்" மணி. அ; கக.

அஎ; " குதற்றலை

3. கக-சடு. "தெய்வமுற்றோனவிதயம்...உணர்ந்தோரே" சிலப். ப.

3. சக-இ = சிலப். க; கக-கக.

அக.

4. சிலப். உக: கஉ-ஆம் அடியின் குறிப்பைப்பார்க்க.

5. சிலப். க; ககடு.

6. மங்கலா தேவியென்றது, கண்ணியை; மங்கலாபுரம் அல்லது
பது இத்தேவி காரணமாகவந்த பெயரென்பர்.

மங்கலாரை

(பி-ம்.) * 'அழத்தனபுருவம்' † 'வியர்த்தனசெங்கண் சிலத்தனகை' ‡ 'அழி
ன்டெய்வ' § 'வடமொழி' || 'சேடக்குமியின் தொழனங்கு', 'சேடக்குமியின்'
¶ 'பிடத்தாய்க்'

நூ.—வ ர ந் த ரு க ா தை.

நி அநி

வணிகியம் பலவுள வாங்கவை யிடையது

கடிப்பகை * நுண்கலுங் கவிரிதழ்க் குறுங்கலு

1 மிடிக்கலப் பன்ன விழைந்துரு நீரு

முண்டோர் சணையத னுள்புக் காடினர்

௬௦. பண்டைப் பிறவிய ராகுவ ராதலி
 னாங்கது + கொணர்ந்தாங் காயிழை கோட்டத்
 தோங்கிருங் கோட்டி : யிருந்தோ யுன்கைக்
 குறிக்கோட்டகையது கொள்கெனத் தந்தே
 * னுறித்தாழ் கரகமு முன்கைய தன்றே
௬௧. கதிரொழி காறுங் கடவுட் டன்மை
 முதிரா தந்நீர் முத்திற மகளிரைத்
 தெளித்தனை § பாட்டினிச் சிறுகுறு மகளி
 * ரொளித்த பிறப்பின ராகுவர் காணுப்
 பாசண் டன்யான் பார்ப்பனி தன்மேன்
௬௨. மாடல || மறையோய் வந்தே னென்றலு
 மன்னவன் விம்மித மெய்தியம் மாடலன்
 றன்முக நோக்கலுந் தானனி மகிழ்ந்து
 கேளிது ¶ மன்னா கெடுகின் றீயது
 * மாலதி யென்பாண் மாற்றாள் குழுவியைப்
௬௩. பால்சுரந் தூட்டப் பழவினை யுருத்துக்
 கூற்றயிர் கொள்ளக் குழவிக் கிரங்கி

௬௪. கடிப்பகைதுண்கல் - வெண்சிறுகடுகுபோன்ற துண்ணி
 யகல். கவி ரிதழ்க் குறுங்கல் - முருக்கம்பூப்போன்ற
 நிறத்தைவுடையகுறியகல்.

௬௫. இழக்கலப்பன்ன - மாவைக்கரைத்தாலொத்த.

௬௬. ஆயிழை கோட்டம் - மங்கலாதேவிகோயில்.

இழைந்துகு.....

௬௭. கோட்டி - கோயில்வாயில்.

சுரு-சு. சந்திராதித்தருள்ள அளவும் அதன்

கடவுட்டன்மையொழியாது.

சுசு - அ. உன்கையதாகிய கரகத்தூரீரை இம்மூவர்
பெண்கள்மேலும் தெளித்தறியென்று தெய்வஞ்சொல்லுதலும்.

1. சிலப். சு: சுசு; "இடியினுங் கொடியினு மயங்கி" (சீவக,
பினுங் கொடியினு மிடியினும் பிணங்கி" பெரும். சு. நட: சுசு.

சுசு; "இழை

1. சிலப். சு: சு; "உறித்தாழ்த்த கரகமு முரைசான்ற முக்கோலும்"

2. "ஒளித்த பிறப்புறத் துற்றதையாதலின்" சிலப். சு: சுசு.

சு. சு.

4. எச - அள. சிலப். சு: சுசு ஆம் அடிகளை இப்பகுதியுடன் ஒப்பிடுக.

(பி - மி) * 'தனுகலங் கவரிதழ் குறுகலும்', 'தனுகலும்' † 'கொணர்த்தங்கு'
'இருத்தோ பினகைக் குறிக்கோட டக்கையது' ‡ 'ஆட்டிச் சிறிய மகளிரொளித்த
பிறப்பு முணர்ச்சுவர் காணு' || 'மறையோன்' ¶ 'மன்னே'

எச

நாஅசு

சிலப்பதிகாரம்

யாற்றாத தன்மைய ளாரஞ * ரெய்திப்

பாசண் டன்பாற்¹ பாடு கிடந்தாட்

காசில் குழவி யதன்வடி வாகி

அ0. வந்தன னன்றைநீ வானறுய ரொழிகெனச்

செந்திறம் புரிந்தோன் செல்ல நீக்கிப்

பார்ப்பனி தன்னொடு † பண்டைத் தாய்பாற்

* காப்பியத் தொல்குழிச் கவின்பெற வளர்ந்து
தேவர் திகையைத் தீவலஞ் செய்து

அதி. நாளீ ராண்டு நடந்ததற் பின்னர்
மூவா விளநலங் காட்டியென் கோட்டத்து
நீவா வென்றே நீங்கிய சாத்தன்
மங்கல மடந்தை கோட்டத் தாங்க
; ணங்குறை மறையோ னாகத் தோன்றி

கூ0. யுறித்தாழ் & காகமு மென்கைத் தந்து
குறிக் || கோள் கூறிப் போயினன் வாரா
ஹங்கது கொண்டு போந்தே னாதலி
¶ னீங்கிம் மறையோ டன்மேற் றேன்றி
யநீர் தெளி ** யென் றறிந்தோன் கூறினன்

கூதி. மன்னர் கோவே மடந்தையர் தம்மேற்
றெளித்திங் !† கறிகுவ மென்றவன் றெளிப்ப
வொளித்த பிறப்புவந் துற்றதை யாதலிற்
புகழ்ந்த காதலன் போற்றா வொழுக்கி
னிகழ்ந்ததற் கிரங்கு மென்னையு நோக்கா

கூ00. யேதி னன்னாட் டியாருமி லொருதனிக்
காதலன் றன்னொடு கடுந் !! துய ருழந்தா
யான்பெறு மகளே யென்றுணைத் தோழி

கூக - ஏ. நீரை அப்பெண்கண்மேலே தெளித்தலும், கழிந்த பிறப்பு
வந்து உற்றது அவர்க்கு.

(கூஅ) 'புகழ்ந்தகாதலன்' என்னுஞ் சொன்முதலாக (கூ௦௩)
வாராய்' என்னுந்துணையும் கண்ணகியாகூற்று.

1 மாதே

1. பாடுகிடத்தல் -
 ஸூகூ" (சிவப். க: கடு);
 பாடுகிடத்தா
 கஅ: கடுஅ.

வரங்கிடத்தல்; "பாசண்டச் சாத்தற்குப்
 'பன்னா ளாயினும் பாடு கிடப்பேன்' மணி.

2. காப்பியக்குடியென்பது சீகாழிக்குத் தென்முகங்கிலுள்ளதோரூர்.
 (பி - ம்.) * 'எய்துபாசாண்டன்' † 'பண்டைமரபாற்' ‡
 'தங்குலமறையோ ஸூகூ' § 'கரக மென்னை' || 'கோட்கூறிப்' ¶
 'தீங்கியமனையோடன்' ** 'என வறித்தோன்' †† 'அறிவுவன்' ‡‡
 'துயரெய்தியபான்'

௩௦.—வ ர த் த ரு க ா ன த்.

௩௮௭

வானறுயா நீக்கு மாதே வாரா
 யென்னோ டிருந்த விலங்கிழை நங்கை
 ௧௦௫. தன்னோ டிடையிருட் டனித்துய ருழந்து
 * போனதற் கிரங்கிப் புலம்புறு நெஞ்சம்
 யானது பொறேள னென்மகன் † வாராய்
 வருபுனல் வையை வான்றுறைப் பெயர்ந்தே
 னுருகெழு மூது நூர்க்குறு மடக்களின்
 ௧௧௦. வந்தேன் கேட்டேன் மனையிற் காணே
 னெந்தா யினையா யெங்கொளித் தாயோ

வென்றாங் கரற்றி † யினைந்தினைந் தேங்கிப்
பொன்றா முகலத்துப் ‡ போர்வெய் யோன்முன்
குதலைச் செவ்வாய்க் குறுந்தொடி மகளிர்

ககடு. || முதியோர் மொழியின் முன்றி னின்றழத் .

¶ தோடலர் போந்தைத் தொடுகழல் வேந்தன்
மாடல மறையோன் றன்முத நோக்க
மன்னர் கோவே வாழ்கென் றேத்தி
முந்நான் மார்பன் முன்னிய துரைப்போன்

கஉ௦. ¹ மறையோ னுற்ற வான்றுயர் நீங்க
வுறைகவுள் வேழக் கையகம் புக்கு
வானோர் வடிவம் பெற்றவன் பெற்ற
காதலி தன்மேற் காதல ராதலின்
மேனிலை யுலகத் தவருடன் போருந்

(க௧௪) 'என்னோடிருங்க' ஜதி (க௦௭) 'என்மகன்வாராய்'

இறுதியாகக் கோவலன்மாதாஸர்த்தை.

(க௧௮) 'வருபுனல் வையை வான்றுறைப் பெயர்ந்தேன்'

என்பதுமுத லாக (ககக) 'எங்கொளித்தாயோ' என்பதிறுது மாதீவர
ர்த்தை.

கக௪. குதலை - இளமொழி.

ககக. உறை கவுள் - மதந்துளிக்கின் றகவுள்.

கஉஉ. வானோர்வடிவம் பெற்றவர் - கோவலன்.

கஉ௩. காதலி - கண்ணகி.

¹. கஉ௦ - உஉ. இச்செய்தி, "மறையோன் றன்னைப், பாகுகழித்

தியாகங்களும்
பறைபட்ட வரூஉம், வேகயான வெம்மையிற் கைக்கொள, வொய்யெனத் தெழித்தாங்
குயர்பிறப் பாளனைக் கையகத் தொழித்ததன் கையகம் புக்கு...அடக்கிய கருணைமறவ்"
(சிலப், ௧௫: ௪௫ - ௫௧) என்பதனாலும் விளங்கும்.

(பி - ம்.) * 'போந்ததற்கிரங்கிப்' † 'வாரான், வருபுனல் வையை
வாவறைப் பெயர்ந்தே, யுருகெழு ' ‡ 'இளைத்துதைத்தேங்கி' §
'போர்வேத் தன்முன்'. || 'முதிராமொழி' ¶ 'தோடார்'

௫௮௮ சிலப்பதிகாரம்

௧௨௫. தாவா நல்லறஞ் செய்தில ரதன
லஞ்செஞ் சாய * லஞ்சா தணுகும்
வஞ்சி மூதூர் மாநகர் மருங்கிற்
பொற்கொடி தன்மேற் பொருந்திய காதலி
னற்புளஞ் சிறந்தாங் † காட்டன் செட்டி
௧௨௬. மடமொழி நல்லாண் மனமகிழ் சிறப்பி
' னுடன்வயிற் றோரா யொருங்குடன் றோன்றின
ராயர் முதுமக ளாயிழை தன்மேற்
போய பிறப்பிற் பொருந்திய காதலி
னாடிய குரவையி ன்ரவினைக் கிடந்தோன்
௧௨௭. சேடக் ‡ குடும்பியின் சிறுமக ளாயின
ணற்றிறம் புரிந்தோர் பொற்படி யெய்தலு
மற்புளஞ் சிறந்தோர் பற்றுவழிச் சேறலு
' மறப்பயன் விளைதலு மறப்பயன் விளைதலும்
‡ பிறந்தவ ரிறத்தலு மிறந்தவர் பிறத்தலும்
௧௨௮. § புதுவ. || தன்றே தொன்றியல் வாழ்க்கை

* யானே ஹார்ந்தோ னருளிற் றேன்றி
மாரிலம் விளக்கிய மன்னவ னாதலிற்
செய்தவப் பயன்களுஞ் சிறந்தோர் படிவமுங்
கையகத் தனபோற் கண்டனை யன்றே

கஉக = கூக. காதலராகையாலே அறஞ்செய்திலர் ; அதனாற்
காதலியாகிய அஞ்செஞ்சாயல் அஞ்சாதனாகும் வஞ்சிமு னாரிற் பிறந்தார்.

ககஉ = று. ஆடியருளவையின் பயத்தால் திருவடிபிடிப்பான்
பிறந்தான் மாதரி.

குலத்திற்

சூதலால்,

ககக. பொற்படி = பொன்னுலகம்.

கக௭. அற்புளம் = அன்புடையவுள்ளம். பற்றுவழிச்சேறல் =
பற்றுள்ளவிடத்தேபிறத்தல்.

பூமியிற்

1. சிலப்பதிகரம், க0: உஉ௭.

2. "பிறந்தோ சிறத்தலு மிறந்தோர் பிறத்தலு,
பழம்" மணி. உக: கூ - உ0.

மறத்தரு சால்பு மறத்தரு தன் 3. "புதுவ தன்றே புலனுடை
நிபற்கை" புறநா. ௭௭.

மாந்திர்" கவி. உஉ: 4. "புதுவ தன்றிவ் வுலகத்" 5. கசக-உ. "செஞ்சடை
சிலப். உக: கூஅ - கூ.

வானவ னருளினில் விளங்க, வஞ்சித்தோன்றிய வானவ"

(பீ. மீ.) * 'அகலா தனாகும்', 'அருகாதனாகும்' † 'அருட்டன்' ‡
பிரான் § 'பிறத்தவர் சாதலு மிறத்தவர்' || 'அன்றே பொன்றியல்'

கசுடு. ¹ யூழிதோ லூழி யுலகங் காத்து
நீடுவா ழியரோ நெடுந்தகை யென்ற
மாடல மறையோன் றன்னொடு மகிழ்ந்து
பாடல்சால் சிறப்பிற் * பாண்டிநன் னுட்டுக்
கலிகெழு கூடல் கதழெரி மண்ட

கசுடு. முலைமுகந் திருகிய முலா மேனிப்
¹ பத்தினிக் கோட்டப் படிப்புறம் வகுத்து
நித்தல் விழாவணி நிகழ்கென் றேவிப்
¹ பூவும் புகையு மேவிய விரையுந்
தேவர் திகையைச் செய்கென் றருளி

கசுடு. வலமுறை மும்முறை வந்தனன் வணங்கி
யுலக மன்னவ னின்றோன் முன்ன
ரருஞ்சிறை நீங்கிய வாரிய மன்னரும்
பெருஞ்சிறைக் கோட்டம் பிரிந்த மன்னரும்
¹ ! குடகக் கொங்கரு மாளுவ வேந்தருங்

கசுடு. கடல்கு † ழிலங்கைக் கயவாகு வேந்தனு
மெந்நாட் டாங்க ‡ ணிமைய வரம்பனி
னன்னுட் செய்த நாளணி வேள்வியில்
வந்தீ கென்றே வணங்கினர் வேண்டத்
தந்தேன் வரமென் றெழுந்த || தொருகுர

கடுக. படிப்புறம் - அர்ச்சனாபோகம்.

கடுஅ. சிறைக்கோட்டம் பிரிந்தமன்னர் - பண்டேவஞ்சியிற்

சிறைகிடந்த மன்னர்.

ககஉ - கூ. வேள்வியில் வரவேண்டுமென்றார்.

1. சிலப். உடு: கஅக - உ-ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க.

2. 'பத்தினிக் கோட்டமுஞ் சமைத்து, தித்தல் விழாவணி
சிலப். உரைபெறு கட்டுரை, ச; பக்கம், ௧௦:

திகழ்வித் தோனே'

3. சிலப். உஅ: கக - ஆம் அடியின் குறிப்பைப் பார்க்க.

4. கடுக - ௧௦. "அதுகேட்டுக், கொங்கினங் கோசர் தங்கனாட் டகத்து, தங்
கைக்கு விழுவொடு சாத்தி செய்ய, மழை தொழி வென்றும் மாறாதாயிற்று", "அது
கேட்டுக், கடல்கு ழிலங்கைக் கயவாகு வென்பான், தங்கைக்கு, நாட்டலி பீடிக்கக்
கோட்டமுந் துறத்தாங்கு, அரத்தைகெடுத்து வரத்தரு மிவனென, ஆடித் திங்கை
வைபி னுங்கோர், பாடி விழாக்கோள் பன்முறை யெடுப்ப, மழைவீற் றிருந்து வனம்பல
பெருகிப், பிழையா வினயு னாடா யிற்று" சிலப். உரைபெறுகட்டுரை; பக்கம், ௧௦.

(பி - ம்.) * 'பாண்டியன் றன்னாட்டு'

கைக் காவல் வேத்தன்' † 'இமையவர் தம்மி

|| 'ஓர்ஞரல்'

† 'குடகருங் கொங்கரும்' ‡ 'இலங்

னன்னாட் செய்த நாளணி வேள்வியுள்'

கூக௦

சிலப் பதி காரம்

கககூ. லாங்கது கேட்ட வரசனு மரசரு

மோங்கிருந் தாணையு முரையோ டேத்த
 வீடுகண் டவர்போன் மெய்ந்நெறி விரும்பிய
 மாடல மறையோன் றன்னெடுங் கூடித்
 1 தாழ்கமுன் மன்னர் தன்னடி போற்ற

கஎ௦. 1 வேள்விச் சாலையின் வேந்தன் போந்தடி
 னியா னுஞ் * சென்றே னென்னெதி ரெழுந்து
 தேவந் திகைமேற் றிகழ்ந்து தோன்றி
 வஞ்சி முதுர் மணிமண் டபத்திடை
 னுந்தை தாணிழ லிருந்தோய் நினை

கஎ௧. யரைசலீற் றிருக்குந் திருப்பொறி யுண்டென்
 றுரைசெய் தவன் + மே லுருத்து நோக்கிக்
 கொங்கவிழ் நறுந்தார்க் கொடிதேர்த் தாணைச்
 செங்குட் டுவன்றன் செல்ல னீங்கப்
 பகல் ! செல் வாயிற் படியோர் தம்மு

கஎ௨. னகலிடப் 3 பார மகல நீக்கிச்
 சிந்தை செல்லாச் சேணெடுந் தூரத்
 தந்தமி லின்பத் || தரசாள் வேந்தென்
 றென்றிற முரைத்த விமையோ ரிளங்கொடி
 தன்றிற முரைத்த தகைசா னன்மொழி

கஎ௦. யாகசாலைக்கண் அரசன்போந்தபின்.

கஎ௧. யானென்றது, இளங்கோவடிகளை.

கஎ௨. ஆதித்தனோன் றுகிற குணக்காகிய திக்கினுலே பேருடைய குண
 வாயில். படிமமென்றது பூதம்; அது கடைகுறைந்து படியெனநின்று அதனை
 யுடையோர்க்குப் படியோராயிற்று.

(கௌ) 'வஞ்சிமுதூர்' என்றதுமுதலாக (கஅஉ) 'அந்தமி
லின்பத் தரசான் வேந்து' என்பதீறாக இவங்கோவாடிகள்
கொண்டு கூறினார்.

தெய்வஞ்சொன்ன தனைக்

கௌ - அரு. ஹந்தையாகிய சேரலனிடத்தே நீயிருக்க, ஒருநிமித்திகன்
வந்து கின்னைப்பார்த்து அரசவீற்றிருக்கும் இலக்கணமுண்டென்று சொல்ல

1. "தாழ்கழன் மன்னர் தின்னடி போற்ற" சிலப். உஅ: கஅச.

2. கௌ - அக. "குணவாயிற் கொட்டத் தரசுதறத் திருந்த, குடக்கோத்
சேர விளக்கோ வடிகன்" (சிலப். பதி. க-உ) என்பதையும் அதன் உரைகள் முதலிய
வற்றையும் பார்க்க, பக்கம், ௫, கஉ, கௌ.

(பி - ம்.) * 'சென்றே னெதிரேன்றெழுத்து'
† 'செய்வாயிற்' ‡ 'பாசமகன்று போத்துசித்தை'
வேள்

† 'மேற்குறுத்து தோக்கிய'

|| 'அரசாயின வேத்தென'

௩௦.—வ ர ந் த ரு க ள ஐ த.

௩௧௧

- கஅரு. தெரிவுறக் கேட்ட திருத்தகு நல்லீர்
பரிவு மிடுக்கணும் பாங்குற * நீங்குமின்
றெய்வந் தெளிமின் றெளிந்தோர்ப் பேணுமின்
பொய்யுரை யஞ்சுமின் புறஞ்சொற் போற்றுமி
ணுணான் றெமி னுயிர்க்கொலை நீங்குமின்
- ககரு. முனஞ் செய்ம்மின் றவம்பல தாங்குமின்
செய்ந்நன்றி கொல்லன்மின் தீநட் பிகழ்மின்
பொய்க்கரி போகன்மின் பொருண்மொழி நீங்கன்மி
னறவோ ரவைக்கள மகலா தணுகுமின்
பிறவோ ரவைக்களம் பிழைத்துப் பெயர்மின்
- ககரு. பிறர்மனை யஞ்சுமின் பிழையுயி ரோம்புமி
னறமனை காமி னல்லவை கடிமின்
1 கள்ளுங் களவுங் காமமும் பொய்யும்
வெள்ளைக் கோட்டியும் விரகினி லொழிமி
2 னிளமையுஞ் செல்வமும் யாக்கையு நிலையா
- உ00. வுளநாள் வரையா தொல்லுவ தொழியாது
3 செல்லுந் தேளத்துக் குறுதுணை தேடுமின்
மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வு ரீங்கென்.

௩0.—வரந்தருகாலை முற்றிற்று.

என்தமையனாகிய செங்குட்டிவனிருக்க இவ்வாறு முறைமைகெடச் சொன்னு
யென்று அந்நிமித்திகளை வெகுண்டுநோக்கிச் செங்குட்டிவனுக்குத் துன்பம்
வாராதபடி குணவாயிலிடத்துத் துறந்திருக்கின்ற கடவுளர்முன்வந்து இராச்
சியபாரத்தை விட்டிரீங்கி மோட்சமாகிய இராச்சியத்தை ஆளக்கடவ வேந்த
னல்லையோவென்று முன்பினிகழ்ந்ததும் மேல் நிகழ்வதுமாகிய என்றிற
முரைத்த இமையோரிளங்கொடி தன்றிறமுரைத்த கதையைத் தெரிவுறக்கேட்ட
திருத்தருநல்லீரெனக்கூட்டிக.

கடிஅ. புறஞ்சொற் சொல்லாதபடி பரிகரியின்

ககஉ. பொருண்மொழி - மெய்வார்த்தை.

ககரு. பிழையுயிர் - மரிக்கிறவுயிர். ககக. அறமனை -

மனையறம்.

ககஅ. வெள்ளைக்கோட்டி - பயனிலுரைக்கோட்டி ;

கோட்டிதவிர்மின்.

உ00. உள்ளநாள் * வீழ்நாள் படாமை இயலுமதனைக் கைவிடாது.

உ0உ. மல்லன்மா ஞாஸத்துவாழ்வீ ரீங்கென்

சிலப்பதிகார அரும்பதவுரை முற்றிற்று.

1. "கள்ளும் பொய்யும் கமாழும்
தறத்தவை" மணி. உச; எள - அ.

கொடியு, முன்னக் களவுமென் தரவோர்

2. "இளமையுநிலலா
மணி. உஉ; ககரு - சு.

யாக்கையுநிலலா, வளவிய வான்பெருஞ் செல்வமு நிலலா"

3. "தன்னொடு செல்வது வேண்டி னறஞ்செய்க" நான்மணி. கரு.

4. "வீழ்தான் படாஅமை தன்றறநீ னஃதொருவன், வாழ்தான்
கல்" குறள், உஅ

வழியடைக்குங்

(பி - ம்.) * 'தீங்குதீர்'

இகஉ

சிலப்பதிகாரம்

கட்டுரை.

முடியுடை வேந்தர் மூவருள்ளும்

* குடதிசை யானும் கொற்றங் குன்ற
வார மார்பிற் + சேரகுலத் துதித்தோ

¹ ரமனு மறனு மாற்றனு மவர்தம்

௫. பழவிறன் மூதார்ப் ! பண்புமேம் படுதலும்
விழவுமலி டு சிறப்பும் விண்ணவர் வரவு
மொடியா வின்பத் தவருறை நாட்டுக்

குடியின் செல்வமுங் கூழின் பெருக்கமும்
வரியுங் குரவையும் விரவிய கொள்கையிற்

க௦. ௩ புறத்துறை மருங்கி னறத்தொடு பொருந்திய

மறத்துறை முடித்த வாய்வாட் டானையொடு

² பொங்கிரும் பரப்பிற் கடல்பிறக் கேர்ட்டிக்

³ ** கங்கைப் பேர்யாற் றுக்கரை போகிய

† செங்குட் வெனோ டொருபரிசு நோக்கிக்

கிடந்த வஞ்சிக் காண்ட !: முற்றிற்று.

முன்றுவது

வஞ்சிக்காண்டம் முற்றிற்று.

¹. மு. சிலப்பதிகாரம், ப. உகௌ, ௫௧௨.

². ச - அ. " " " "

3. ௧௧- இ. "கொழும்பேர் கடத்து தெழிங்கட லோட்டி, யுடன்றுமேல் வத்த வாரிய மன்னரைக், கழிப்புநற் கங்கைப் பேர்யாற்று வென்றோய்" (சிலப். ௨. ௮: ௧௧௧-௨௧) என்பதையும் அதன் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க.

6. "கங்கைப் பேர்யாற்றுக் கரைபோகிய செங்குட்டுவன்" (சிலப். பக்கம், ௭௭௧).

(பி. ம்.) * 'குடகருங்கண்டுகொற்றங்' † 'சேரர்குலத்து' ‡ 'பன்புன் டாதனம்' § 'சிறப்பின் வானவர்வரவுமொழியா' || 'குடியுங்குழின் பெருக்கமுமவர் தம்வரியும்' ¶ 'புறத்திறை மருங்கிற்...பொருந்திய மறத்துமைமுடித்த' ** 'கங் கையாற்றுக்கரை' †† 'செங்குட்டுவனோதோக்கி' ‡‡ 'முற்றம்'

நுகுந

நூ ள் க ட் டி னை

குமரி வேங்கடங் குணகுட கடலா
மண்டிணி மருங்கிற் றண்டமிழ் வரைப்பிற் செந்தமிழ்
கொடுத்தமி மென்றிரு பகுதியி னேந்தினை மருங்கி
னறம்பொரு ளின்ப
நு மக்க டேவ ரெனவிரு சார்க்கு
மொத்த மரபி னொழுக்கொடி புணர
வெழுத்தொடி புணர்ந்தசொல் லகத்தெழு பொருளை யிழுக்கா
யாப்பி னகனும் புறனு
மவற்று வழிப்படுஉஞ் செவ்விசிறந் தோங்கிய ௧0 பாடலு
மெழாலும் பண்ணும் பாணியு

மாங்கு விலக்கே யாடலென் றனைத்து
 மொருங்குடன் றழீஇ யுடம்படக் கிடந்த வரியுங் குரவையுஞ்
 சேதமு மென்றிவை
 தெரிவுறு வகையாற் செந்தமி ழியற்கையி
 கரு 1 லாடிநன் னிழலி னீடிருங் குன்றங்
 காட்டி வார்போற் கருத்துவெளிப் படுத்து மணிமே கலைமே
 லுரைப்பொருண் முற்றிய சிலப்பதிகார முற்றும்.

சிலப்பதிகாரம் முற்றிற்று.

1. கரு - ஈ. “ நீடிருங் குன்ற நிழல்காலு மண்டிலத்துக்,
 கோடு கோ டர்யத்தோன்றுங் கொள்கைத்தே,—” சிலப்.
 நூற்சிறப்புப்பாயிரம்.

எரு

விளங்கா மேற்கோளகராதி.

அக்கோலேழ் [சேயிற்றியம்], 70,
 அக்கோலொருகோல், 115. [115.
 அகத்தெழுசுவை [சயந்தம்], 80.
 அங்கட்பொய்கை, 223.
 அச்சவலிநயம், 83.
 அஞ்சலியென்பது, 97.
 அஞ்சனக்கட்டி, 138.
 அதிர்வெனப்படுவது, 233
 அந்தணர்வேள்வி [மதிவாணர் நாட
 கத்தமிழ் நூல்], 191.
 அந்தணன்வெள்ளை, 386.
 அபயவத்தம்மே, 98.
 அபரீக்யநகரத்தவ்யம், 394.
 அமைச்சர்புரோகிதர், 167.
 அராப்போத்து, 314.
 அராளமாவது, 93. [ஐபநீயம்], 116.
 அரிதரங்கிற்செய்தெழினி [பராதசே
 அருகியன்மருதம், 223.
 அல்லியங்கொட்டி, 89, 192.
 அல்லியமாயவன், 58, 89, 178, 193.
 அலாபத்திரமே, 94.
 அவ்வாய்மகரத்து, 196.
 அவலத்தவினயம் [பி - ம். அவிந
 அவலமரற்று, 27. யம்], 84.
 அவற்றுள், கண்கூடென்பது, 228.
 அவற்றுள், மாற்றான், 81.
 அவைதாம், எழிற்கை, 60, 99.
 அவைதாம், கையே, 92.
 அவைதாம், கோடே, 350.
 அவைதாம், சாந்தி, 80.
 அவைதாம், சுட்டுவிரல், 95.
 அவைதாம். நாடக மிகவாணர்

அமமேற்குத்திரர் [சேயிற்றியம்],
 82. [195.
 அறிவுசிறையோர்ப்பு [நன் னூல்],
 அறுமுகத்தோனாடல், 89, 193.
 அறுவகைநிலையும், 57.
 ஆக்கப்படுக்கும் [வளையாபதி], 287.
 ஆத்தனன் குறித்த, 371.
 ஆடலின்றி, 193.
 ஆடிடமுக்கோல், 73, 118.
 ஆதாரம் பற்றி, 104.
 ஆதிப்பர்விருத்தி, [நாடக நூல்]
 ஆய்மணிகட்டி, 196. [222, 232.
 ஆயஞ்சதாம், 453.
 ஆயிரநரம்பிற்று [நூல்], 9.
 ஆர்ப்பெனப்படுவது, 233.
 ஆராய்தலென்பது, 203.
 ஆரியந்தமிழெனும், 89. [யம்], 117.
 ஆவதகத்தியனார் [பராத சேனாபதி
 ஆழியுமாரும் போல், 443.
 இடைபிங்கலைசுழுனை [இசை நுணு
 க்கம்], 103.
 இடை பிங்கலை யிரண்டும், 104.
 இணையாதியல்வது, 92.
 இணையாவிணைக்கை, 92.
 இணையெனப்படுவது, 222, 234.
 இந்நெறிவகையால், 73, 118, 188,
 இருவகை பல்வகை, 26. [383.
 இருவிரல்கடம்மையும், 445.
 இருவிரல்கணிக்கி, 101, 456.
 இலதையென்பது, 96.
 இலவங்கம் பச்சிலை, 179, 195.
 இலவங்கம் பச்சிலை, 179, 195.

நாடகத்தமிழ்நூல்], 82.
 அழலணங்குதாமரை, 205.
 அழற்றிமம்பட்டோன், 87.
 அழக்காறுடையோன், 85.
 அப்புதவலினயம், 83.
 அத்தகாரியம், 460. [யம்], 82.
 அறம்பொருள்வாணிகர் [சேயிற்றி
 அறம்பொருளின்பம்வீடு, 82.
 அறம்பொருளின்பமரசர் [சேயிற்றி
 யம்], 82.
 அறமுதனான்கு [சேயிற்றியம்], 82.

இளையிட பங்கற்கடகம், 443.
 இறையோன் சடை, 51.
 இன்பந்தெளிவே, 59, 91.
 இன்பமொடு புணர்ந்தோன், 85.
 இன்றுயிலுணர்ந்தோன், 86.
 இன்னனல்லோன், 63, 108.
 இன்னிசைவழியது [பஞ்ச பா ர த்
 உச்சிப்பொழுதின, 87. [யம்], 233.
 உணர்த்தியுமண்டம், 236.
 உந்தியொடு, 371.
 உயர்ந்த சமதலத்து, 101.

விளங்கா

மேற்கோளகராதி.

டுகடு

உயிருயிர் மெய்யளவு, 64, 109.
உவந்தோனவினயம், 85.
உவர்ப்பிற் கலக்கமாம் [பரதசேன
பதீயம்], 114.
உள்வரியென்பது, 228, 238.
உள்ளோற்குள்ளது, 82.
உற்சங்கமென்பது, 98.
உறுத்தலுமொன்றலும், 173.
உன்னரினையே, 95.
உன்னமா மண்டலம், 92.
ஊர்க துண்டேர், 223.
எஞ்சதலில்லா, 97.
எடுத்தவியலும், 210.
எடுத்துக்கொனை, 228, 239.
எண்கோவை மேகலை, 132.
எதிருமிராசி, 453.
எல்லாவிரலும், 233.
எழுத்தேயசையே, 350.
எழுவகைக் கூத்தும், 81.
எள்ளுக் கொள்ளு, 390.
எனாவை, 81.
ஏத்துமிடபம், 453.
ஏறங்கோட்பதை, 15.
ஐவகைப்பூதமும், 104.
ஒடுவென்கிளவி, 107.
ஒத்தகிழமை, 223.
ஒத்தவனு முதல், 70, 115.
ஒப்பார்பிராணன், 103.
ஒருசீர் செந்துக்கு, 91, 382.
ஒழிந்த தனஞ்சயன் [இசைநுணுக
ஒன்றுமிருபதும், 100. [கம்], 104.

கண்கூடென்பது, 228, 238. [221.
கண்டமல்லது [சொல்லகத்தீயம்],
கண்ணியகீழ் மூன்றாகி, 222.
கண்ணோவற்றோன், 87.
கத்தரிகையே, 93.
கபித்தமென்பது, 94,
நரணத்தியலவர், 167.
கருகுதல் வெள்ளை, 387.
கருதியகடகா, 98,
கருதுங்காலைக் கபோதம், 97.
கருதுங்காலைக் கற்கடகம்மே, 97.
கரும்புயிளநீரும், 1.
களித்தோனவினயம், 85.
காகபாதம், 386.
காங்குலம்மே, 94.
காட்சிவரியென்பது, 228, 239.
காண்வரியென்பது, 228, 238.
காணுங்காலைக்கபோத, 96.
காந்தருவர் தாரகை, 168.
காமவலினயம், 84.
காமனதாடல் பேடு, 90, 194.
காற்றைப் பிடித்து, 11.
கிளர்வரியென்பது, 228, 239.
கிளையெனப்படுவ, 222, 234.
கின்னரர் கிம்புருடர், 168.
கீற்றுவரலினை, 386.
குடங்கையென்பது, 94, 275.
குடத்தாடல் குன்றெடுத்தோளுடல்,
89, 193.
குணத்தின்வழியது [குணநூல்],
குரலினியித்பாகத்தை, 453. [80.

ஓங்கிய மூங்கில, 100, 456.
 ஓங்கும் வெகுளி, 103.
 ஓர்க்கோலை, 260, 277.
 ஓருந்தமிழொரு, 11.
 ஓரைவிரையிலும், 195.
 ககரங்கொட்டே, 91, 382.
 கச்சிவனைக்கைச்சி, 162.
 கடகஞ்சுகதுண்டம், 92.
 கடகமுகமே, 94. [178.
 கடையமயிராணிமரக்கால், 58, 89,
 கடையமயிராணி யாழற்று, 90, 194.
 கண்கூடு காண்வரி, 88, 237, 382.

குரலே துத்தமிழியிவை, 222.
 குரவைக்கூத்தே, 142.
 குரவையென்பது கூறும், 27, 60,
 80, 99, 442, 451.
 குரவையென்பதெழுவர், 27, 451.
 குரறுத்தமான் கு, 453.
 குரறுலைவிற்றுத்தம், 443.
 குரன்மருங்கிற், 444.
 குரைகடன்மதிக்கும், 191.
 குலப்புடைவை, 163.
 குழைமுற்றின, 52.
 குறங்குசெறியொடு, 196.

விளங்கா மேற்கோளகராதி.

குன்றாக் குரம்பாதி, 234

குன்றக்குறிலேந்தும், 105.

கூடமென்பது, 233.

கூடையென்பது, 205. [ம்], 104.

கூர்மணிமைப்புவிழி [இசைநுணுக்க

கூறியவரங்கிற்குறியொடு, 70.

கூறியவுறுப்பிற்குறி, 116.

கூறியவுறுப்பிற்குறைபாடன்றி

[செய்யுளியல்], 190.

கேழ்கிளர்தொய்யகம், 198.

கையூழென்பது, 204.

கோஞ்சிய மொழியின், 87.

கொட்டந்தருக்கம் [பிங்கலந்தை],

138, 154, 179, 195.

கொட்டிகொடுவிடையோன், 89, 192.

கொட்டிமசையும், 91, 382.

கொண்டதேசிப்பகுதி, 75, 120.

கொன்றுவாழ்தொழிலினும் [தீவாக

கோகிலக்கண், 387. [ரம்], 156.

கோகுலக்கழுத்து, 388.

கோட்டினதமைதியும், 61, 100.

கோயில்குளங்காண, 163,

கோவைவந்தசெங்கல், 387.

சங்கிலிதுண்டொடர், 197.

சங்கெனப்படுவது, 96.

சதுரமென்பது, 96.

சமமெனப்படுவது, 224.

சர்ப்பசிரம் வண்டு, 92.

சரிமபதரி யென்று, 102, 457.

சரைமலங் கீற்று, 386.

சாணளவு கொண்டது, 453.

சாந்திக் கூத்தே, 80.

துசியென்பது, 94.

துத்திரரணியின், 386.

சேங்கயலிரட்டை, 147.

செங்கோட்டியாழை, 350.

செத்தோனவினயம், 86.

செந்துறைவெண்டுறை [இசைநுணு

க்கம்], 190.

செப்பரியசிந்து [பஞ்சமராபு], 190.

செப்பிய பூதங்கள், 102.

செம்பகை யென்பது, 233.

செம் முறை யுதழ்பே, 61, 102.

செலவெனப்படுவதன், 204.

சேனையுள் படுந்ரை [கதை], 231.

சொல்லிய வன்றியும், 87.

சொல்லு மிதங்களவு, 101, 456.

குஞ்சையுற்றோன், 86.

தக்கராகநோதிமம், 135.

தக்கோலம் திம்பூ, 138, 155, 277.

தடவுத்திரை, 135.

தந்திரத் தரங்கிங்கு, 113.

தந்திரிகரமே, 350.

தலைக்கோலரிவை, 73, 118, 188,

தலைநோவுற்றோன், 87. [383.

தலையினதாரம், 221.

தன்னமுந்தாரமும், 68, 112, 234.

தாம்பிர சூடமே, 95.

தாமரைகழுநீர், 387.

தாரத்துட்டோன்றும், 224, 234.

தாரத்துழை தோன்ற, 453.

தாரபாகமும், 67, 112.

திண்பரித் தென்றலம், 231.

திரிபதாகை, 93.

சாரதுபூககச்சாடை, 147, 167.
 சிங்களமிருவகை, 59, 91.
 சிந்து நெடி லும், 206.
 சிந்துப் பிழுக்கை, 88.
 சிந்தையுடம்பட்டோன், 86.
 சீதமுற்றோனவினயம், 87.
 சீப்புப்படியறிள், [கதை] 414.
 சுகதுண்ட மென்பது, 93.
 சுட்டும் பேடும், 93.
 சுண்ணநான்கடி, 88.
 சுவத்திகமென்பது, 98.

திருந்திய பொதியில், 56, 78.
 திருவளரரங்கி [மதிவாணர் நாட
 கத்தமிழ்நூல்.], 190.
 திலகமுலோத்திரம், 387.
 துக்கந்துடைக்கும் [வளையாபதி],
 தஞ்சாவூரின்னோர், 86. [248.
 துழிகடையம் பேடு, 58, 89, 194.
 துடியாடல் வேள் முருகன், 89, 178,
 துய்யவுடம்பளவு, 104. [193.
 துலையிலைக்குரலும், 453.
 துள்ளற் கண்ணும், 204.

விளங்கா மேற்கோளகராதி.

டுகுக

தூபமென்பது, 93.
 தேய்வ முற்றோன், 86.
 தெரிநிலையென்பது, 95.
 தெருட்டலென்பது, 204.
 தேர்ச்சியென்பது, 228, 239.
 தைவரலென்பது, 203.
 தோகைமறவரது துறுகண், 371.
 தொண்டுபடுதலெனின் [ஆ சீ ர ய
 [மாலை], 221.
 தொல்லையினையால், 22.
 தோரமென்பது, 98.
 நகையினாவியம், 84.
 நச்சிலையேற்காளை, 331.
 நல்லிசைமடந்தை, 222, 233.
 நலத்தருநால்வர், 32.
 நள்ளென்றிறுத்த, 23.
 நறும்பிசின், 179. [ஐபதீயம்], 79.
 நல்லார்விருப்புடையோன் [பரதசே
 நாட்டுங்காலைநடுவு, 84.
 நாண்முற்றோன், 87.
 நாவினும் வாளினும், 500.
 நாற்பெரும்பண்ணும், 234.
 நீடதமென்பது, 98.
 நிலமுதலாகிய, 206.
 நித்தலியங்கல், 365, 383.
 நித்தலிருத்தல், 371.
 நிறுத்தியவம்மன், 371.
 நின்றநரம்பிற் காறும், 222, 234.
 நீடிருங்குன்றம், 32.
 நீர்வாரிகர்மலர் [கதை], 247.
 நீரிலே நித்தல், 233.
 நீலக்கொம்பு, 288

பண்ணியம்வைத்து [பரதசேனாபதீ
 பதாகையென்பது, 93. [யம்], 79.
 பதினெண்கூலம், 155.
 பதுமகோசிகம், 94.
 பதுமாஞ்சலியே, 97.
 பதுமுகமுற்கட்டித்மே, 232.
 பரவியசாந்தியன்றி, 193.
 பரிவட்டணையின், 203,
 பருந்துநிழலுமென, 11.
 பருந்துமதனிழலும், 221.
 பல்வகையுருவமும், 81, 381.
 பல்வகையென்பது, 81.
 பலகையெட்டும், 386.
 பலவண்ணத்துவி, 127.
 பழுப்புடையிருகை, 142.
 பனித்தலைப்பட்டோன், 86.
 பாட்டுடைத் தலைவன், 207.
 பாண்டரங்க முக்கனான், 89, 192.
 பாவைதிருமகள், 90, 194.
 பாவோடணைதலிசை, 105.
 பிண்டியென்பது, 95.
 பிணியுங்கோளும் [சோழந்றியம்],
 பிரமர மென்பது, 91. [72, 118].
 புட்பபுட மென்பது, 98.
 புட்பாஞ்சலியே, 97.
 புண்ணியமால்[பரத சேனாபதீயம்]
 புரமெரித்தல் குர்மா, 90. [117].
 புரைதபு சித்திர, 197.
 புழுக்குவ புழுக்கல், 160.
 புறநிலை மருதம், 223.
 புறவரியென்பது, 228, 238.
 புகழ்க்குத் தாகனத்தால், 109

நீள்கடலிலைட [வளையாபதி], 209.
நூல்வராய்ந்து, 197.
நெஞ்சொடு கூறல், 87.
நெடியவனாடிற்று, 89, 193.
நெய்த்தல் கிளிமயிற்கழுத்து, 387.
நெல்லுப்புல்லு [கூத்தநூல்], 155,
390.
நேர்கட்டிசெந்தேன், 154, 385.
பசாசமென்பது, 95.
பசிசோம்புமைதுளம், 103. [248.
பண்ணாற்றிறத்தில் [வளையாபதி],

பூதவகைகளோ, 103.
பூமென்கணையு, 158.
பூராடங் கார்த்திகை [மதிவாணர்
நாடகத்தமிழ்நூல்], 117.
பூவந்திதிரிபலை, 179, 195.
பெருகியன் மருதம், 223.
பெருவிரல் குஞ்சித்து, 222.
பெற்றதற்குவத்தல், 371.
பேரிகைபடகம், 106.
பேரியாழ் பின்னும், 100.
பொதியிலு மிமயமும் [கதை], 153.

டுகூஅ விளங்கா மேற்கோளகராதி.

பொய் கொலை, 371.
 பொய்யில் காட்சி, 85.
 பொறியுணர்வு, 371.
 பொன்னிதழ் பொறுந்த, 196.
 போக்கெல்லாம்பாலை, 18.
 மகரத்தினொற்றால், 105.
 மகரமுகமென்பது, 96.
 மகரமென்பது, 98.
 மடவரன் மடமான், 451.
 மடியினவினயம், 85.
 மண்டமரட்ட, 328.
 மண்டலமென்பது, 96.
 மண்ணினாறு, 161.
 மண்ணுடனீர் நெருப்பு, 102.
 மத்தளம் தண்ணுமை, 382.
 மரகதமணிக்கயத்து [கதை], 134.
 மல்லூர், 223.
 மலம்பிரியாதது, 386.
 மலர்காங்கூலம், 94.
 மலர்மிசைத்திரு, 191.
 மழை பெய்யப்பட்டோன், 86.
 மறையோரணியின், 386.
 மன்னவரணியின், 386.
 மன்னுமளிகள், 223.
 மனத்தினையொரு, 371.
 மாடக மென்பது, 222.
 மாணிக்கத்தியல், 387.
 மாந்தளிர், 179.
 மாபோதியைந்து, 270.
 மாயவளாடல் மரக்கால், 90, 194.
 மார்க்க மென்பது, 57.
 மான் தலை யென்பது, 96.

முந்நாளிந்திரன், 186.
 முரிந்தவறு, 207.
 முளிதயிர்மிசைபாகல், 430.
 முன்னியவெழிவி [மதிவாணர்நாட
 கத் தமிழ்நூல்,] 116.
 மெய்ச்சாய் விடைநெரிவு, 90.
 மெய்ந்நிலையென்பது, 95.
 மெய்ப்பெறத் தெரிந்து, 92.
 மெய்வாய்கண்மூக்கு, 102.
 மெலிவிற்கெல்லை, 224.
 மொழிநடு முளரே, 92.
 மொழியாம்பல், 445.
 மோடி முன்றலை, 161.
 வட்டணையுந்துசியும் [பரதசேன
 வட்டமென்பது, 453, [பத்யம்], 79.
 வண்டென்பதுவே, 96.
 வண்ணமலர்ச்சரம், 191.
 வணிகரணியின், 386.
 வந்தநிரையின், 331.
 வந்தானாரன், 223.
 வயந்தமாமலைநயந்த, 188.
 வரியெனப்படுவது, 60, 99, 228,
 வருத்தமானம், 98, [237, 382.
 வருத்தமுற்றோன வினயம், 87.
 வலக்கைப்பெருவிரல், 203.
 வலம்புரிக்கையே, 96.
 வலிவிற் கெல்லை, 225.
 வளைவாயருகொன்று, 101, 457.
 வன்னிவிதிடக்கும், 387.
 வாசிகைவைத்து, 158.
 வாரமென்பது, 205.
 வீந்து சிந்தையிற், 386.

முகமாயத்தயாபயாகம், 10, 120.
 முகமுமுரியும், 209.
 முகிழ்காங்குலம், 94.
 முகுளமென்பது, 95.
 முட்டி சிகரம் [சுத்தானந்தப் பிர
 காசம்], 92.
 முட்டியென்பது, 94.
 முட்டில் பாணரும், 76, 121.
 முடக்கியவிருகை, 160.
 முத்தைமுதலிய விகடி, 454.
 முதற்கணெதிர், 222, 233.

வலககுறுபென்பது, 58, 82.
 விளக்கியல்வனப்பும், 116.
 விளையாட்டென்பது, 204.
 விற்பிடியென்பது, 94.
 வினோதக்கூத்து, 81.
 வீரச்சுவையவினயம், 83.
 வேகுண்டோனவினயம், 85.
 வெப்பினவினயம், 87.
 வெள்ளை சிவப்பு, 388.
 வேங்கடங்குமரி[இசைநுணுக்கம்],
 வைசாகநிலையே, 76, 121. [230,

உ

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

[எண் - பக்கஎண்.]

கடல்கொள்ளப்பட்ட

அஃறிணை, 378. [220

அஃறிணையையயர் திணையாகக்கூறல்,

அஃறிணைவினைக்குறிப்புமுற்று, 50.

அக்கசாலை, 423.

அக்கசாலைப்பள்ளி, 435

அக்கினி, 301.

அக்கினிகாரியம், 293.

அக்கினிகோத்திரம், 536.

அக்கக்கூத்திர்குரியஉரு இருபத்தெட்

டு, 58, 90.

அக்கக்கூத்திற்குரியகால்கள், 59.

அக்கக்கூத்திற்குரியகை, 99.

அக்கக்கூத்து, 60, 61, 90, 91, 158.

அக்கக்கூத்துஇருவகை, 57, 79.

அக்கக்கூத்துமுதலியன ஆடுவார், 140.

அகங்கள் - அந்தணரில்லங்கள், 279.

அகச்சாதி, 350.

டது.) 7, 9.

அகத்தியர் (அகத்தியன், அகத்திய

னார்)-ஒரு தேவ விருடி, 7, 8, 56,

78, 80, 81, 117, 188, 230,

391, 403.

அகத்தியராற்சயந்தனும், உருப்பசி

யும் சாபம் பெற்றமை, 59, 78,

அகத்தியனாகிய கடவுள், 322. [188.

அகநகர், 396.

அகநகர்ச்சிறப்பு, 376.

அகநகரிடத்து வாணிகர், 409,

அகநகை - இகழ்ச்சிநகை, 425,

அகநாடகங்கள், 58, 90. [437.

அகநாடு, 162.

அகநானூறு - இஃது எட்டுத்தொ

கையுள் ஏழாவதுதொகை; வாழ்த்

துள்பட 401-செய்யுளையுடையது;

அகச்சுவை, 80.

அகடு - நடு, 279, 390.

அகத்திட்டகை, 41.

உத்தராய துரைக்கணிருந்த

கடைச்சங்கப்புலவர்களுள்பாரதம்

பாடிய பெருந்தேவனூரால் வாழ்த்

அகத்திணை, 14, 29.

அகத்திணைப்பொருட்பயன், 19.

அகத்திணைவழு ஏழு, 14.

அகத்தியம் - இஃது இயல் இசை

துச்செய்யுளும் மாமூலனார் முதல்

உலோச்சனூரிறுதியாகவுள்ள புல

வர்பலரால் மந்தைநாணாறு செய்

யுட்களும் இயற்றப்பட்டுள்ளது;

நாடகமென்னும் முத்தமிழிலக்க

அகப்பொருட்பகுதிகளையேபொரு

ணத்தையும் தெரிவிப்ப தாகிய ளாகவுடையது;

பதினமூன்றடிச்

ஒருபெரிய இலக்கணநூல்; தென் சிறுமையும் முப்பத்தே தழ

டிப்

மதுரைக்கணிநுந்த தலைச்சங்கப் பெருமையுமுள்ள

ஆசிரியர்பாக்க

புலவர்களுள் ஒருவராகிய அகத்

தியமுனிவராலுளிச் செய்யப்பட்ட

டது. இது நச்சினர்க்கினியர்

காலத்திலேயே இறந்து போயிற்

றென்றுதெரிகிறது.ஆயினும் இதி

லுள்ள சில சூத்திரங்கள்மட்டும்

பழையவுரைகளில் ஆங்காங்குக்

காணப்படுகின்றன.(தென்மதுரை,

ளாலமைந்தது;இத்தொகைக்கண்

வாழ்த்து ஒழிந்த நாலாறுசெய்

யுட்களில் முன்புள்ள நூற்றிருபது

செய்யுள் களிற்றியானைநிரையென

வும், அவற்றின் பின்புள்ள நூற்

றென்பது செய்யுள் மணிமிடைப

வளமெனவும், மந்தைய நூறும்

ரித்திலக்கோவையெனவும் கூறப்

கூ00 அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

படும்; இத்தொகை தொகுத்தான்
மதுரை உப்புரிசுமுகிழார்மகனா
வான் உருத்திரசன்மன்; தொகுப்
பித்தான்பாண்டியன் உக்கிரப்
பெருவழுதி. இத்தொகை அக
மெனவும், அகப்பாட்டெனவும்
கூறப்படும்; [உத்தரமதுரை -
இப்பொழுது தமிழ்காட்டிலுள்ள
மதுரை] 36, 50, 125, 155,
184, 219, 247, 249, 287, 305,
364, 390, 416, 419, 421,
447, 481, 488, 503, 504, 513,
516, 520, 521, 530, 531,
544, 553, 561, 566, 567.

அகநிலை - ஊர், 147, 167.

அகநிலைப்பசாசக்கை, 95. [289.

அகநிலைமருதம், 223, 225, 235,

அகப்பரிசாரமகளிர், 160.

அகப்பற்று, 371.

அகப்பாட்டு - அகநானூறு, 18, 50,

அகப்பா, 568. [155.

அகப்புறத்தோற்கருவி, 106.

அகப்புறமுழவு, 106.

அகப்பொருள்விளக்க ஆசிரியர், 17.

அகம் - மார்பு, வீடு, 77, 410, 431,

அகமலர் - இதயகமலம், 319. [582.

அகமார்க்கம் - மெய்க்கூத்து, 80.

அகமுழவு, 106.

அகல், 200.

அகலம் - மார்பு, 173, 560, 587.

அகலுள் - ஊர், தெரு, 35; 40.

அகவயின், 526.

அகிதம், 373.

அகில், 125, 138, 154, 260, 331.

அகில் முதலியவற்றற் புகைக்கும்
புகை, 45, 132, 170.

அகில்வகை 378.

அகில்விதகு, 361, 378.

அகிலின்குப்பை, 523.

அகிலுணவிரித்தகூந்தல், 561.

அகிலுறுப்பு ஆறு, 154, 378.

அகிலுறுப்பு ஐந்து, 154.

அகிற்சாந்தம், 338, 351.

அகிளெய், 361.

அங்கக்கிரியைபதினாறு, 81.

அங்கண், 33.

அங்கம், 82, 84, 250.

அங்கம் ஏழு, 83.

அங்கம்பயந்தோன் - அங்காகமத்தை

உண்டாக்கினவன், 264.

அங்காக்கும்வாய், 172.

அங்காகமம்பன்னிரண்டுபகுப்பினது,

284.

அங்காடி, 138, 338, 351, 509.

அங்காடியிற் பூவிற்றல், 150.

அங்காடியின்செல்வமிகுதி, 199.

அங்காடிவீதி, 367, 385, 390.

அங்காடிவீதி வருணனை, 384.

அங்காத்தல், 197, 324.

அங்காரகன் - செந்நீர் முத்து, 368.

அங்காரகன் செந்நீர்மை, 116, 388.

அங்கி, 493.

அங்கிவானவன், 491.

அங்குசம், 495

அகவல, 219.
 அகவன்மகளிர், 562.
 அகவுதற்செழுநிலை, 562.
 அகவை- உட்பட்ட பிராயம், 30, 34,
 35, 38, 219, 589.
 அகழ்கருவி, 424, 436.
 அகழ்தல், 274.
 அகழி, 341, 359, 375, 413.
 அகன்றலை - அகன்றஇடம், 296.
 அகனகர், 241.
 அகாதி - ஒருவகைக்கன்மம், 282.

அங்குலம், 104.
 அங்குலி, 495.
 அச்சவலினயம், 83.
 அச்சிரக்காலம், 361, 378.
 அச்சு, 105.
 அச்சுக்கட்டிகள், 138, 154.
 அச்சுவவாரியர், 140, 158.
 அசதியாடல், 346.
 அசிரி, 464. 468.
 அசுரர், 168, 176, 186, 187, 320,
 537.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அசை : அங்கு, அந்தில், அன்றே,
ஆங்கு, ஆய், ஆல், தன், தான்,
66, 197, 219, 251, 301, 308,
324, 347, 375, 377, 411, 415,
443, 451, 452, 485; தாளவகை
யுள் ஒன்று, 91, 382.

அசைக்கு மாத்திரை, 91, 382.

அசைச்சொல், ஆங்கு, 58.

அசைத்தல், 90.

அசைந்த, 462.

[291.

அசைநிலை : அந்தில், ஆங்கு, 90,

அசையின்காலம், தொழில், வடிவு

முதலியன, 91, 382.

அசைவினாக்கம், 143.

அசைவு - மடிதல், 162.

அசோகபல்லவம், 387.

அசோகம், 229.

அசோதை) 419, 431,

அசோதைப்பிராட்டி,) 447, 448,

அசோதையார்,) 458, 459.

அஞ்சலிக்கை, 97. [டைக்கை, 60.

அஞ்சலிமுதலிய பதின்மூன்று இரட்

அஞ்சலோம்பு - அஞ்சுதலைப்பிரிகரி,

அஞ்சனத்திரள், 523. [515.

அஞ்சனப்பூழி, 514.

அஞ்சனம், 126, 133, 410.

அஞ்சனவண்ணன், 192.

அஞ்சனவண்ணனாடல் பத்து, 173.

அஞ்சிலோதி, 525.

அஞ்சுமகள், 495.

அஞ்சை - அன்னை, 242, 249.

அடவி-மலைசேர்ந்தகாடு, 189, 375.

அடவிக்காளம் - அடவியாகியகாடு,

அடாப்பழி, 247. [358, 374.

அடிக்கலம், 434.

அடிகள், 4, 5, 6, 10, 11, 16, 19,

21, 22, 24, 257, 258, 273,

287, 336, 348, 357, 383, 417,

418, 429, 431, 440. [372.

அடிகள், பெண்பாலார்க்குவருதல்,

அடிசில், 417. [348.

அடித்தலத்துவீழ்தல் - வணக்கம்,

அடித்தொழிலாட்டி, 416, 428.

அடித்தோழி, 574 - 6.

அடிதொடுகடன் - குளுற்றகடன்,

321, 330, 331. [518.

அடிதொடுதல் - குளுறதல், 322,

அடிப்படல், 21.

அடிப்படுத்தல், 25.

அடிப்பற்றிவருதல், 358.

அடிபெயர்த்தாடல், 323.

அடிமனை, 66, 111,

அடிமுதல் வீழ்தல், 299.

அடிமைத்திரள், 45, 54.

அடியார்க்குநல்லார், 11, 480.

அடியார்க்குநல்லாருரை, 290.

அடியார் பகுதித்திரள், 433.

அடியில் - அடியால், 303.

அடியீடுபரசியேத்தல், 481, 538.

அடியுறை, 524.

அடியொதுக்கம், 259.

அடியோர்பாங்கு, 421, 433.

அஞர், 159, 313, 323, 568.

அட்டமங்கலம், 147, 166.

அட்டமி, 412, 508,

அட்டாக்கரம், 297.

அட்டில் - ஓமசாலை, 262, 289,

அட்டிம்புகை, 338. [418, 430.

அடக்கம் - ஒருவகைத்தோற்கருவி,

அடக்கல், 65. [106.

அடக்கியற்பொருள், 518.

அடங்கலம் - முற்றம், 460.

அடங்கினர்மயங்க - ஒழிந்துசோர,

அடர்த்தல், 443. [498.

எள்

அடிவருடல், 525,

அடிவரையிட்டன, 205.

அடுக்கம் - செறிவு, சோலை, 263.

அடுக்களை, 351. [280, 300, 543.

அடுக்காழி, 181.

அடுக்கிய - அடுக்கினாலொத்த, 291.

அடுக்கு, சிரப்பின்கண்வருதல், 33.

அடும்பு - ஒருவார்கொடி, 17, 209,

அடை, 135, 198, 199, 201.[214.

அடைக்கலக்காதை, 10, 273.

அடைக்கலங் கொடுத்தல், 27, 428,

அடைக்கலம், 273, 398, 409.

சுரு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அடைக்கலம்காத்தோம்பவல்லாதே

அடைக்கலமிழத்தல், 574. [576.

அடைக்காய், 419. [376, 558.

அடைகரை, 259, 262, 275, 359,

அடைச்சி - செருகி, 360.

அடைத்த பாடல்கள், 61, 100.

அடைத்தல், 57, 79.

அடைப்பகம், 345.

அடைப்பை, 363, 380.

அணுகச் செல்லுதல், 434.

அணுமுதற் பெருவிரல், 115.

அணை, 101, 456-7.

அணைத்தல், 90.

அத்தகிரி, 412, 476.

அத்தகு, 42, 65.

அத்தம் - அருகெறி, பொன், 138,
அத்தி, 103, 488. [294, 419.
அத்திரம், 186.

அடைமொழி, 347, 353.
அடைய-முற்றம், 148, 149, 448.

- கோவேறுகழுதை, 182,
சாரியை 129. [198-9.

அத்திரி
அத்து,
அடையாதேகொள், 217.
அடையார், 44.
அடையாளப்பூ, 535.

அதங்கோட்டாசான், 391.
அதமத்தேநாற்கருவி, 106.
அதமம், 100.

அடைவுசாக்கு, 379.
அடைவுபடக்கிடத்தல், 305.

அண்ணல், 13.
அண்மைவிளி, 24, 25, 228, 473.
அணங்கு, 208, 209, 315, 384,
523, 574.

அணங்கெழுந்தாடல், 142, 159.

அணி, 179, 202.

அணிகலம், 153.

அணித்தோடு, 228.

அதர்படல், 537.

அதாமுவம், 300.

அதிரிதிரித்தல் - கடாவிடல், 545.

அதாபுனையாணம் - தொற்கைத்தள
மெய்யுங்கருவி, 366, 384.

அதிகாரப்புறன்மை, 23, 49, 52,

அதிசயம், 263. [135.

அதிசயம் மூன்று, 280.

அதிர்தல் - துளங்குதல், 221.

அதிர்ப்பு, 344.

அணிதருகலன்கள், 563.
 அணிநிலா - நல்லஒளி, 129.
 அணியியல் - அடியார்க்குமல்லாரால்
 அணியியலென்று எடுத்துக்காட்
 டப்பட்ட சூத்திரங்கள் தமிழ்த்
 தண்டியலங்காரத்துக் காணப்
 பட்டமையின், அந்நூலில் உள்
 ளனவாகவே இப்புத்தகத்தில்
 ஆங்காங்குக் குறிப்பிக்கப்பட்
 டன; ஆயினும் முற்காலத்து
 அணியியலென்று பெயருள்ள
 அலங்காரநூல் ஒன்று இருந்த
 தென யாப்பருங்கலவிருத்தியுரை
 முதலியவற்றைப் புலப்படுகின்ற
 மையின், இந்நூற்பெயர் இங்கே
 வேறு எழுதப்பட்டது, 32, 49.
 அணில்லரிக் கொடுங்காய், 430.
 அணிவிரல், 93. [கள், 115.
 அணு எட்டுக் கொண்டது தோர்த்து

அதிர்வு - கம்பித்தல், பாழ்நாம்பைச்
 சிதறவுந்தல், 222, 233.
 அதிரவுரம்பு, 224.
 அதிரல் - காட்டுமல்லிகை, மோசி
 மல்லிகை, 340, 353.
 அதிராக் கொள்ளை யறிவன், 400.
 அதிராச்சிறப்பின் மதுரைமுனார், 3.
 அதிராமரபு, 221.
 அதித கதமான பரிஞ்ஞானம் - தன்
 லுடைய முற்பிறப்பை யறிய
 அதுக்குதல், 33, 130. [மறிவு, 281.
 அந்தக்கிருத தசாங்கம், 284.
 அந்தகாரத்தைப்பண்ணுவ தோரம்பு,
 175, 187. .
 அந்தணர், 191, 389, 420, 538,
 அந்தணர் சிறப்பு, 279, 280. [572.
 அந்தணர் தொழில் ஆறு, 504.
 அந்தணரகத்திற்கு, மஞ்சுசூழ்ந்த
 மலை உவமை, 280.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அந்தணரிருக்கை, 114.
 அந்தணருரை நூல், 394.
 அந்தப்புரம், 435 - 6, 466, 557.
 அந்தம், 301.
 அந்தமிலின்பத்தரசு, 590.
 அந்தரங்கோட்டு, 75, 119, 120.
 அந்தரங்கோல், 68, 112, 234.
 அந்தரகுமாரர், 438.
 அந்தரசாரிகள் - ஆசாயத்திற் சஞ்
 சரிப்போர், 255, 551.
 அந்தரத்திருள், 269.
 அந்தரத்துள்ளோர், 179, 288.
 அந்தரம் - சுவர்க்கம், 74, 195,
 202, 250, 265, 550.
 அந்தரவாசத்தெம் பெருமான், 165.
 அந்தராயம், 283.
 அந்தரி - ஒருவகைத்தோற்கருவி,
 கொற்றவை, 106, 322, 331.
 அந்தரி கோலம் பாடும்பாணர் - அம்
 பணவர், 337.
 அந்தரி மந்திரம், 312.
 அந்தி - மாலைப்பின்பொழுது, முச்
 சந்தி, 2, 131, 369, 474.
 அந்திச்செக்கர், 554.
 அந்திப்பொழுது, 469.
 அந்திப் போதகம், 235,
 அந்தியாலைக்கு இரங்குதல், 237.
 அந்திமாலைச்சிறப்பு, 129.
 அந்தியில் மகளிர், மலவையும் அது
 வையும் நெட்டையும் மங்கலமாகச்
 சிந்துதல், 199, 241.
 அந்தில். அசைநிலை, 291, 301, 528.

அந்தத்தண்டவிரதம், 283.
 அநாகுலன் - இடைச்சங்கக் காலத்
 திருந்த ஒரு தெய்வப்பாண்டியன்;
 திலோத்தமையோடு சேர்ந்து சார
 குமாரனென்ற ஒரு புதல்வனைப்
 பெற்றவன், 10.
 அநாபிகை - பவித்திரவிரல், 93.
 அநியாயபுரத்தே புகுகின்றவன் கூத்
 தத்தையும் உடன் கொண்டு புக
 கான், (பழமொழி) 21.
 அநியாயம், 469, 471.
 அநியாயம் பிறத்தல், 478. [194.
 அநிருத்தன் - காமம்மகள், 193,
 அனுத்தோபபாதிகதசாங்கம், 284.
 அநேகம், 405.
 அப்பவாணிகர், 155, 183, 200,
 அப்புதல், 90. [351.
 அப்புப்பற்றாக்கை, 402.
 அப்புப்புதை, 414.
 அபகாரம், 276.
 அபயவத்தம், 97-8.
 அபவேட்டிதம் - வருத்தனை நான்க
 னுள் ஒன்று, 81.
 அபாணவாயுவின் குணம் வெசய்கை
 அபாணன், 103. [முதலியன், 104,
 அபிடேக கலசம், 167.
 அபிமந்திரித்தல், 438.
 அம், சாரியை, 353.
 அம்பணம், 176, 188, 389, 390.
 அம்பணவர், 331, 349.
 அம்பண வளவையர், 369.
 அம்பர் - ஒரு வாசனைப் பெருள்,

அந்திவான்ம், 124.
 அந்திவிழவு, 499.
 அந்நியம், 264.
 அந்நிலையே - அப்பொழுதே, 455.
 அநங்கன், 374.
 அநங்கன் இருவானே, 240.
 அநந்த சயனம், 293.
 அநந்த சுகம், 264.
 அநந்த தரிசனம், 264.
 அநந்த நாமம், 264.
 அநந்த வீரியம், 264.

அம்பி - தோணிவகை, 341. [379].
 அம்பு, 187.
 அம்புக்கட்டு, 414.
 அம்புக்கூடு, 402.
 அம்புவழங்கும் விஸ், 323, 328.
 அம்மனை, 88, 579.
 அம்மாமி, 576.
 அம்மானைவரி, 578.
 அம்மைமுதலிய வணப்பு எட்டு, 6.
 அமண், 88.
 அமர்ந்து - விரும்பி, 170.

கூரசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அமர்மேம்படுநர், 44;
 அமரர்க்கரசன் தமர், 511.
 அமரர்தருக்கோட்டம், 241, 247.
 அமரர் தலைவன், 177.
 அமர ரரசு, 321. [548.
 அமரமுவம்-சமரபூமிப் பரப்பு, 142
 அமரன், 176.
 அமராட்டல், 151. [568.
 அமராபதி, 175, 176, 187, 267,
 அமராபதியிற் பூதங்கள், 568.
 அமரி, 317.
 அமலை, 194, 320.
 அமளி, 36, 42, 185, 202, 481,
 499, 525, 538, 557, 562.
 அமாத்தியர், 118.
 அமிர்தகலை, 171.
 அமிழ்து, 44. [431.
 அமுதுசெய்தருளுக - உண் ணு க,
 அமை - மூங்கில், 263, 413.
 அமைச்சர், 145, 147, 165, 167,
 527, 533.
 அமைச்சருக்குக்குடியோம்புதல் அவ
 சியமென்பது, 305.
 அமைதி - பெருமை, 187.
 அமைப்பிணத்தோள், 401, 556.
 அமைவின்தேறல், 557.
 அயமுகம் - ஓரிருக்கை, 232.
 அயர்தல், 175.
 அயர்ந்து மயங்கியிருத்தல், 77.
 அயர்வுறுதல், 300.
 அயல்பட - வேறுபட, 259.
 அயல் விரவல், 66.
 302

அயிற் பெண்டு-ஒருவகைக்கூத்து, 89.
 அயினி, 495.
 அயோத்தி, 335, 346.
 அர்ச்சனாபோகம், 589.
 அர்த்தபிருட்டகம் - அங்கக்கிரியை
 பதினாறு ஓன்று, 81.
 அரக்கர், 404.
 அரங்கத்தின் இலக்கணம், 70.
 அரங்கம், 71, 73, 177, 178, 280,
 301, 548, 563.
 அரங்கம் - திருவரங்கம், 291.
 அரங்களுக்குக்கோல், 69, 114.
 அரங்கியற் கூத்து, 191.
 அரங்கில் நின்றற்குரியவர்கள் நிற்கு
 முறைமை, 118.
 அரங்கில் வலக்கால் முற்பட இட்டு
 ஏறுதல், 118.
 அரங்கில் விளக்கு, 70, 116. [118.
 அரங்கிலே புருந்து ஆடுமியல்பு, 73,
 அரங்கிற்கட்டு முத்துமாலை, 116.
 அரங்கிற்காகா நிலத்தால் வருந்திங்கு,
 114.
 அரங்கிற்குரிய நிலவிலக்கணம், 113.
 அரங்கின் பலகை, 70, 114.
 அரங்கின் வாயில் இரண்டு, 70.
 அரங்கினகலனாம் குறட்டையரம்,
 114, 115.
 அரங்கினமைதி, 69, 113.
 அரக்கினுறுப்பிடங்கள், 115.
 அரங்கினெற்றி, 116,
 அரங்கு, 57, 69, 113, 117, 201,
 267, 289, 522, 536.

அயன், 520.
 அயன்மணம் - பிராசாபத் தியம்,
 அயன்மயங்கிசைக்கொச்சகக் கலிப்
 அயனம், 255, 270. [பா, 479.
 அயாவுயிர்த்து, 333.
 அயிர்-கண்டு சருக்கரை, துண்ணிய
 மணல், 125, 132, 184, 201.
 அயிர்த்தல், 335, 359.
 அயிர்ப்பு, 242.
 அயிராணி, 89, 178, 194.
 அயிரை - ஒருநதி, 568.

அரங்கு ஏழு, 270.
 அரங்கேற்றுக்காதை, 189, 267, 287.
 அரங்கேற்றுதல், 25, 121.
 அரங்கொழிசெய்யுள் - புற நாடக
 உருக்களுள் இறுதியுரு, 58, 90.
 அரசகுமாரர், 201.
 அரசபூதம், 495.
 அரசபோகம், 19.
 அரசர் அடையாள மாலைபுடன் புறத்
 திணை மாலையைச்சூடுதல், 544,
 549, 552.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூடு

அரசர், அந்தணரை ஒருவரும் நலியாது காத்தல் வேண்டுமென்பது, 420, 433, 538.

அரசர்க்குரியமுரசுமுதலிய ஏழு, 495. [167, 535.

அரசர்க்குரியவாயம் எட்டு, 147, அரசர் குடிபுறந்தருங்கால்முகமலார் திருத்தல்வேண்டுமென்பது, 562.

அரசர் குவளைமலரைக் கையிற் பிடித்தல் மரபு, 149. [478.

அரசர் கோல் கோடல், 146, 305, அரசர்சாதி, 82. [537.

அரசர்க்குவினையானைக்குஞ் சூட்டல், அரசர் செங்கோல் தீவினையால் வளைதல், 526.

அரசர் பகைவர்நாட்டுக் கட்சியும் கரந்தையும் பாழ்பட வெட்சி ரூபிதல், 322.

அரசர்பின்னோர்-வணிகர் 396, 409, 418, 432.

அரசர் புணர்ச்சியின் வருத்தந்தீரக் கட்டேறல் பருகல், 380.

அரசர்முறைசெய்யில்லதுபெண்டிர்க்குக் கற்புச் சிறவாதென்பது, 474.

அரசர்முனையிடம் பறவைகள் கூட்டத்திற்குவமை, 261.

அரசர் விரும்புஞ் செல்வம், 46.

அரசர்வினையாடுங்காவற்சோலை, 380.

அரசரது குடைக்காம்பு, 71.

அரசராய்ப்பிறந்தோர்க்குத் துன்பமே, 527.

அரசன் இழிந்தோர் சொல்லைக் கேட்கலாகாதென்பது, 485:

அரசன் காவல் தவத்திற்கும் மகளிர்கற்பிற்கும் அவசியமென்பது, அரசன்குழு, 160. [571.

அரசன் கோபத்தாற் சிரித்தல், 566.

அரசன் கோயில், 117, 173.

அரசன் செய்தி, 143.

அரசன் திகிரிவழிவழிச்சிறக்கவெய்தல், 569.

அரசன் நிலமடந்தைக் குத்திருமார்பையும் திருவடிபையும் அளித்தல், 507, 537.

அரசன் வீரார்க்கு முரசைப் பரிசாகக் கொடுத்தல், 339. [352.

அரசன் வீரார்க்கு வரிசைகொடுத்தல், அரசனுக்கு ஆடிப்பாடின னொருத்திமேல் உள்ளஞ் சென்றதென்று தேலியூடல், 424.

அரசனோடு மெய்தொட்டு வினையாடும் மகளிர், 380.

அரசன் செல்வம், 508.

அரபியல், 131, 167.

அரபியல் பிழைத்தோர்க்கு அறங்கூற்றாதல், 4.

அரசு - அரசாட்சி, 13, 46. [512.

அரசுகட்டில் - சிங்காதனம், 493,

அரசுகெடுத்தலம்வரல், 153, 553.

அரசு முடியொழிய அமைத்த பூணி

அரசவா, 72. [மரன், 496.

அரசுவிழைதிரு, 42, 367.

அரசரிமந்திறையை அழைக்கு முர
சும், 536. [367, 385.
அரசரும்விரும்பும் அங்காடித்தெரு,
அரசரை ஜாழிதோறாழியுலகம் காத்
து வாழ்கவென் றல், 292, 532,
526, 546, 553, 570, 589. [381.
அரசரைக்காக்கு மகளிர்வீதி, 380,
அரசரைக் கொற்றம் வாழ்கவென்
வாழ்த்தல், 167, 524, 530, 534,
அரசவரிசைச்சட்டை, 434. [566.
அரசவேலி, 503.
அரசன் ஆயம், 160.

அரசவிளங்கவையம், 535, 538.
அரசு விளங்கிருக்கை, 549.
அரசுவீற்றிருக்குந்திருப்பொறி, 590.
அரசு வீற்றிருத்தல், 220.
அரசுதை கோயில், 463.
அரசேதஞ்சம், 335.
அரட்டன் செட்டி-இவன் சேர நாட்
டினுள்ளான்; கோவலனுக்கும்
கண்ணகிக்கும் நேர்ந்த துன்பத்
தை மாடலன் சொல்லக்கேட்டு
இறந்த பெருமனைக் கிழத்தியும்
கண்ணகியின்தாயும் இவனுக்குப்

கூசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

புத்திரிகளாகவந்து பிறந்தனர்; | அரிப்பார், 139.
584, 588.
அரண், 89, 163, 191, 287.
அரண் காவல், 359.
| அரிபுரம், 510.

அரிமயிர் முன்கை, 181, 197.

அரிமா, 542.

அரண்மனையிற் காலையில் முரசமி | அரிமான், 319.

அரணம், 366. [யம்பல், 441.]

அரத்தகம், 180, 225.

அரத்தப் பூம்பட்டு, 360, 495.

அரத்தம் (துகில்), 379.

அரத்தை, 179.

அரத்தை - துன்பம், 30, 32, 589.

அரம்பையர், 78, 198.

அரமியம், 43.

அரவணைக் கிடந்தோன், 588.

அரவணை, 318.

அரவாகியபகை, 171.

அரவிசயம் - ஒருவடநூல், 51.

அரவின் குருநோநாண், 314, 316.

அரவின் படம், 327.

அரவின் நிதுயிலமர்ந்த மணி வண்

ணன், 254.

அரவு, 164, 209, 322, 332.

அரவுப்பகை, 150.

அரத்தல், 348, 583.

அரத்து, 27.

அரிமானாகிய விடை, 329. [533.]

அரிமானேந்தியமுறை முதற்கட்டில்

அரிமானேந்தியவமளி, 481, 525.

அரிமுகவம்பி - சிங்கமுக வோடம்,

341, 354. [ணம், 180.]

அரியகம் - காற்சரியென்றும் ஆபர

அரியவழியாவது - ஆதலைப்போரும்

ஊறுசெய்விலங்குமுடைத் தாய்

ஏத்திழிவும் கவலைச்சென்றியு

மாயிருப்பது, 305, 312, 344.

அரியாயோகம் - கருவி விலக்காகப்

புனைந்த அரைப்பட்டிகை, 366,

அரியின் குருநை, 523. [384.]

அரியிலுரிவை மேகலை, 316.

அரிவான், 418, 430. [282 - 4.]

அருகக்கடவுளின் மாமாவலி, 263-4,

அருககுமரன், 310.

அருகத்தான், 148, 255.

அருகதேவர், 257.

அருகர், 255, 285.

அரன், 90, 328.
 அராவக்கை, 92, 93.
 அராள கடகாமுகம், 81.
 அராளம், 92, 98.
 அரி-அரிதரன், அரிந்நிடு குடு, பருக்
 கைக்கல், 261, 485, 556.
 அரிகடா வுறுத்தல், 261.
 அரிச்சிலம்பு, 320, 329, 482.
 அரிசந்தனம், 379.
 அரிசமயநீபம், 484.
 அரித்தல் - கெடுத்தல், 366.
 அரித்தம் றெழில், 352.
 அரிதல், 261, 418, 549.
 அரிதாரத்தினிடியல், 514.
 அரிதாரம், 523.
 அரிந்ததலை, 161.
 அரிந்து - வெட்டி, 160.
 அரினாற் பொறி, 415.

அருகர் பள்ளியில் தருமம் போதித்
 தல், புராணம் படித்தல், 169.
 அருகன்-ஞ்ச்சியன், 264, 284, 301.
 அருகன் குணம் எட்டு, 284.
 அருகன்கோயில், 248.
 அருகன் தவோர் - இருடிகள், 264.
 அருகனுடைய அசோகு மாலையாகப்
 பூத்தல், 291, 301.
 அருகியன் மருதம் - குரல் குரலா
 கிய செம்பாலை, 223, 225, 235,
 அருகு, 384. [289].
 அருகு சாதி, 350.
 அருங்கலச் செப்பு - மணிக் கலம்
 டெய்த பணிப்பெட்டகம், 359.
 அருங்கலப்பாவை, 317.
 அருங்கலம் - ஆபரணம், 138.
 அருங்கல வெறுக்கை, 138.
 அருச்சுனை, 572.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூடு

அருச்சுனை மலர், 53.
 அருச்சித்தல், 353,
 அருச்சுவன், 495.

அருவிப் பறம்பு, 514.
 அருவிபாடுதல், 16, 513. [521].
 [காடு, 306.] அருவியொளிக்குமுழுவொளி உவமம்,

அருஞ்சரம்பலவுன் இடைக்கிடந்த
அருண் முனி - சிவபாமூர்த்தி, 264,
அருண் குகுத்தல், 299. [284.

அருள்கலந்தமொழி, 433.

அருள்தம், 264.

அருளாநிய நிழல், 218, 403.

அருத்த ரோகிதம், 81.

அருத்தாபத்தி, 17, 386.

அருத்ததி, 36, 39.

அருத்ததி போலுங்கற்பு, 172.

அருத்தபிழாற்றல், 541.

அருத்தபிழாற்றல்தெரியாது மலைத்
கனகவிசயர், 556.

அருந்தவம் - தானம், 47.

அருந்தவர், 299. [335.

அருந்திதல் - இராமன், (ஆகுபெயர்)

அருந்திதலரசர், 571.

அருந்திதற்கடவுள் - ஆலவாயான்
முதலிய தெய்வங்கள், 339.

அருந்தொழில் - கொலைத்தொழில்,

அருநெறி, 294, 432. [172.

அரும்பதவுரையாசிரியர், 167.

அரும்பலம், 496.

அரையிருள் யாரும், 128, 374. அரும்பலி, 165, 166.

அல், 339.

அல்குளர், 291.

அரும்பவிழ்வேனில், 559.

அருளால் அறத்தைத் துண்போன்,
அருளாழி, 205. [285.

அருளிப்பாடிட்டு, 521.

அருளிலெயினர், 322.

அருளேவாழி, 215.

அருளுமன்பும், 371.

அருபி, 167.

அரேணுகம், 195.

அரை - மேகலை (ஆகுபெயர்) 377.

அரைசார், 396, 533.

அரைசு, 42, 146, 220, 463, 493,

496, 503, 508, 512, 553, 590.

அரைப்பட்டிகை, 384.

அரையாரம், 135.

அரையிருள், 135.

அல்குதல், 302.

அரும்பாலை, 67 - 69, 111 - 3, | அல்லங்காடி, 159.

234, 350, 454.

| அல்லது, 9.

அரும்பாலைக்குக்குரல் நரம்பு இரட்டி | அல்லதை, 2, 3, 34, 423.

டித்த பெற்றித்து, 68, 113. [113. | அல்லல் - வருத்தம், 475.

அரும்பாலைத்தோற்றம், 66, 111, | அல்லவை கடியின், 591.

[486. அரும்பாலைவிசை, 234, 350. | அல்லவை

செய்தார்க்கதற்குற்றமாம் அரும் பெற்ற கணவன், 316.

அல்லற்காலை, 129, 135, 153. அரும்பொருள், 2, 47, 298.

அல்லிக்கயிறு, 385. [89, 193.

அருமணவன் (அகில்), 78.

அல்லியக் கூத்திற்கு உறுப்பு ஆறு

அருமறை, 418.

அல்லியத்தொகுதி, 178, 192.

அருமறைமருங்கு அரசர்க் கோங்கிய

அல்லியம், 57, 58, 79, 89, 178,

வேள்வி, 569.

192, 193.

அருமறையந்தணர், 538, 546.

அருவழி, 294.

அருவழியின் நெறி, 305.

அல்லீற்று வியங்கோள், 474. [474.

அல்லீறு அன்னீருதல் (உறுவன்),

அலகிடல் முதலியன, 371.

அருவ், 16, 293, 522.

அலகு, 68.

அருவிக்கு இந்திராவில், 514.

அலகுடை நீழல், 403. அருவி

நீராயுடைய வேங்கடம், 304. | அலங்கற் கண்ணி, 161.

சு0அ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அலங்காரச்சுவை, 168.
 அலங்காரம், 54, 132, 203.
 அலசி, 427. [236.
 அலத்தகச்சேறு - செம்பஞ்சுக்களி,
 அலத்தகம் - அரத்தகம், 180, 196,
 அலத்தம் - அரத்தகம், 220. [225.
 அலந்தலைப்பாடல், 209.
 அலந்தளன், 506.
 அலபதுமம் - நிருத்தக்கை முப்
 அலம்ப, 564. [பதில் ஒன்று, 81.
 அலம்புடை, 103.
 அலம்வருதல் - சுழலுதல், 123,
 அலமந்து, 491. [129, 153, 574.
 அலமரல், 501.
 அலர், 149, 169, 334, 345.
 அலர்தல் - பரத்தல், 134.
 அலர்தார் வேம்பு, 534.
 அலர்தூற்றுதல், 215, 464.
 அலரறிவுறீஇவரைவுகடாதல், 216.
 அலவ - அலத்தலைப்பட, 209.
 அலவல் (அலவை) விகாரம், 165.
 அலவற் பெண்டிர், 165.
 அலவன், 209, 217, 259, 276.
 அலவுதல், 463.
 அலவுறுதல், 216, 513.
 அலவைப் பெண்டிர், 145.
 அலறுதல், 330.

அவகாசித்தல, 466.
 அவசம், 380.
 அவதாளம், 119, 177, 192.
 அவதி, 86.
 அவதி ஞானம், 263, 281, 282.
 அவந்தி - உஞ்சைநகரம், ஒருநாடு,
 163, 189, 565.
 அவந்தி நாட்டு வேந்தன், 143, 163.
 அவம் போதல், 324.
 அவரை, 160, 261, 325, 390.
 அவரோகணம், 65, 110.
 அவல, 511.
 அவலச்சுவைய விநயம், 83, 84.
 அவலம், 27, 255, 262, 279, 464.
 அவலிடி, 89.
 அவலித்தல், 348, 511.
 அவசேஷபணம், 81.
 அவிட்டம், 117.
 அவித்தல் - அடக்குதல், 284.
 அவிந்தடங்குதல் - நிரைகோடலும்
 ஆறலைத்தல மொழிதல், 314.
 அவிநயக் களம் நான்கு, 365, 383
 அவிநயக்கூத்து - சாந்திக்கூத்து
 நான்கினுள் ஒன்று, 80.
 அவிநய நிலம் நான்கு, 382.
 அவிநயம் - விலக்குறுப்புள் ஒன்று,
 82.

அலறுதலை மராம் - விரிந்ததலைகளை

யுடைய வெண்கடம்பு, 18, 294,
அலாபத்திரக்கை, 92, 94. [305.
அலிக்கை ஆறு, 92.

அலித்தன்மையதாகிய மாலை யென்
னும்பானை, 237. [கூத்து, 193.
அலிப்பேடு - அல்லிய மென்னுங்

அலை நீர்த்தண் கானல், 208.
அலை நீராடை, 137.

அலை யிடைப்பிறவா அமுது, 45.
அலைவளம், 184.
அலைவாய், 199, 516.
அலைவாய்க்கா, 137, 153.
அவ்வழி, 35.

அவ்வியம், 582.

அவ்வை, 576.

அவிநயம் - இருபத்து நான்கு, 85.

அவிநயம், 19, 26, 57, 58, 60,
76, 79, 99, 121, 193, 323.

அவிப்பலி, 161, 312, 331.

அவியிடுகிற ஆவி, 262.

அவிரிச்சாறு, 388.

அவுணர், 175, 178, 192, 193, 194.

அவுணன், 178.

அவை, 79, 116, 486.

அவைக்களத்தார் ஐவர், 147, 167.

அவைக்களம், 8:

அவைத்தல், 481.

அவையம் - சபை, 146.

அவயரங்கம், 115.

அவயரங் கேறிக்காட்டல், 57.

அவையிற்று, 259.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூடுக

அவையின்கண் வெடிசிரிப்புக்குட்
பட்டு மறவியிற் பொருந்தியமைந்
தோர், 432.

அழகர்நிருமலை, அழகர்மலை - இது
பாண்டிநாட்டுள்ளது; இதில் நிரு
மாச்சிந்த கோலத்துடன் எழுந்த
ருளியிருக்கிறார்: 295, 306.

அழகு, 121, 171, 200.

அழல் - விடம், 145.

அழல்சேர்குட்டம் - கார்த்திகை
பரணி, 508.

அழல்புனையவிரிழை, 561.

அழல்மண்டுதல், 492.

அழல்வீடுகொள்ளுதல், 510.

அழலணங்கு தாமரை, 205.

அழலும் விடம், 164.

அழற்கொடி, 498.

அழற்படுகாதை, 116.

அழற்படுதல், 28.

அழற்றிமம்பட்டோனவிரயம், 85, 87.

அழிஞ்சில், 318,

அழிதருமுள்ளம், 395.

அழியாவியல்பு, 284.

அழிவநிற்குவின்பம், 308.

அழுக்காற்றொழுக்கம், 12.

அழுக்காறுடையோனவிரயம், 85.

அழுகுமெய்யாளர், 144.

அளந்துணர்வறியா ஆருயிர் பிணிக்
கும் கலவை, 338.

அளவர், 155.

அளவி - கலந்து, 337.

அளவு - தாளவகையுள்ளது; அதன்
மாத்திரை, மூன்று; வடிவம் 00;
தொழில், தாக்கினவோசை நேரே
மூன்று மாத்திரை பெறுமளவும்
வருதல், 91, 382.

அளி - கொடை, 37, 304.

அளிய, 44.

அளியுந்தெறலும் உடைமை, 475.

அளை - மோர், 217, 428.

அளைஇ - அளவி, 338, 421.

அளைலியுணவு, 15, 416.

அற்பு - அன்பு, 420, 421, 433,

அற்புக்கடன், 510 [588.

அற்புதப்பாவை, 528.

அற்புதவலியயம், 83.

அற்றகாரியம், 460.

அற்றன்று, 9.

அற்றைஞான்று, 351.

அற்றைப்பரிசுக்கொள்வார், 140,

அறக்கடவுள், 24, 467. [158.

அறக்களத்தந்தணர் - தன்மாசனத்

துக்கருத்தாக்கள், 493, 571.

அறக்களம், 546.

அழகைக்கண்ணீர், 152. [466.
 அழகையிற்றோன்றிய மருட்கை,
 அழகையைச்சார்ந்தவெகுளி, 477.
 அழங்கல், 348.
 அழும்பில் - சேரநாட்டிலுள்ள ஒரு
 குறுநிலமன்னவனுடைய ஊர்,
 531, 571.
 அழும்பில்வேள் - செங்குட்டுவனு
 டைய நட்பாளனாகிய ஒருகுறுநில
 மன்னன், 531, 571.
 அழுவம் - பரப்பு, 142, 160, 183,
 அள்ளல், 204. [300, 548, 565.
 அளக்குங்கோல், 70, 114.
 அளக்கும்பறைமுதலியன, 369.
 அளகம், 48, 226, 227.
 அளந்துகடையறியாவருங்கலம், 523.

எள

அறக்களவேள்வி, 567.
 அறக்கற்பு, 23.
 அறக்குடி, 314.
 அறக்குடிகள் சினங்குறைந்திருப்ப
 னொன்பது, 323.
 அறக்கோல், 565.
 அறங்காத்தல், 149.
 அறங்கூறவையம் - தருமாசனத்தார்
 வழக்குரைக்குமிடம், 146, 165.
 அறங்கூறுந்தருமாசனத்தார், 165.
 அறங்கேட்ட சாவகர், 411.
 அறத்தினாகியபொருள், 46.
 அறத்துறை, 356, 371.
 அறத்துறைமாக்கள், 396, 409.
 அறத்தைப்பிறர்க்கருளுநெஞ்சு, 403.
 அறத்தொடுநிலை, 517.

சூக0 அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அறத்தொடுபொருந்தியமறத்துறை,
 592. [397, 409.
 அறந்தருநெஞ்சினற வே ரார், 391,
 அறந்தலைப்பட்டோர், 400.
 அறநெறிச்சாரம், 298, 345, 570.
 அறப்பயன்விளைதல், 588'
 அறப்பரிசாரம் - துறந்தோரைப்
 பூசித்தல் முதலியன, 45.
 அறப்பால், 29, 371.
 அறம் - இதம், 373.
 அறம் இருவகை, 370, 371.
 அறம் கூற்றாதல், 4, 24, 486.
 அறம்படுத்தல், 11, 583.
 அறம்பழித்து - தன்மதேவதையை
 இகழ்ந்து, 574.
 அறம்புரிமாந்தர், 342.
 அறம்பொருளிற்பம், 6.
 அறமனையாயின், 591.
 அறமும் அறத்தின் றுறையும், 370.
 அறல் அறையாதல், 269.
 அறலாகியகூந்தல், 134, 341, 353.
 அறவனவடிகள் 551, 583.
 அறவன் - அறத்தைக்கூறுவோன்,
 அறவாழி, 484. [285.
 அறவி, 337.
 அறவு - அறுதி, 195.

அறிகோமைய, 206 - 7, 213.
 அறிதுயில் - யோகநித்திரை, 270,
 293, 536. [507.
 அறிந்தீமின் - அறிமின், 226, 236,
 அறிபாக்கரி - பொய்க்கரி, 395, 407.
 அறியாமாக்கள் முறைதிரிதல், 503.
 அறியேனென்று வலிதாகச்சொல்லிக்
 குறைநயப்பித்தல், 214. [259.
 அறிவஞரெய்தல் - அறிவுமயங்குதல்,
 அறிவன், 258, 263, 273, 282,
 285, 291, 301. [10, 190.
 அறிவனார் - பஞ்சமரபுநூலாசிரியர்,
 அறிவின்மையை வெறுத்தல், 372.
 அறிவின் திரிபு, 346.
 அறிவுடையனார் - ஒருபுலவர், 7.
 அறிவுமயக்கம், 334.
 அறிவுவரம்பிகந்தோன், 263, 282,
 அறுகாற்கு றும்பு, 124. [569.
 அறுகு, 182, 199. [மாலை, 261.
 அறுகும்புக்குவனையுக்கலந்து தொடுத்த
 அறுகும் பூனைப்பூவும் கெல்லொடு
 சேர்த்துத் தூவுதல், 243, 251.
 அறுகை - அறுகம்புல், 494.
 அறுதொழிலந்தணர், 504. [460.
 அறுபொருள் - அற்றபொருள், 448,
 அறுமுகச்செவ்வேள், 148, 168.

அறவுரை, 258, 333 - 5.
 அறவையாயர், 498.
 அறவோர் - துறவாது விரதங்காத்
 தோர், 491, 498.
 அறவோர்க்களித்தல், 420, 433.
 அறவோர் பஸ்கிய புதஞ்சிறைமுதூர்,
 391, 397, 403, 409. [356.
 அறவோர் பள்ளி, 46, 148-9, 169,
 அறவோர்வைக்களமகலா தணுகுமின்,
 அறவோன், 263, 283. [591.
 அறற்கூந்தல், 127, 340.
 அறன்சிறிது துன்பம்பயந்து பெரிதும்
 இன்பம் விளைத்தல், 373.
 அறனெனுமடவோய், 464.
 அறனோம்படை - தருமம்போதிக்கு
 மிடம், 148, 169, 288. [395.
 அறிகரிபொய்த்தலானரோர்க்கில்லை,

அறுமுகத்தோன், 193.
 அறுவர்க்கினையநங்கை -சத்தமாதாக்
 களில் ஏழாவதினையாள், 482.
 அறுவை - ஆடை, தோளிலிடும்உறி,
 260, 276, 369, 446.
 அறுவைவீதி, 390. [294, 357.
 அறை - அறுதல், கற்பாலற, குழி,
 அறைக்கட்கரும்பு, 306.
 அறைகூவுதல், 193.
 அறைந்தனர்சாற்றல் - ஆகமத்தைச்
 சொல்லி விளங்கப் பொருள் கூறு
 தல், பாடனோதிப்பொருள்உரைத்
 தல், 255, 270.
 அறைந்துணும்பூதம், 395.
 அறைபோதல் - கீழுறுத்தல், 123,
 130, 145, 165, 482.
 அன்மொழித்தொகை, 373.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி

சூகக

அன்மொழித்தொகையாகுபெயர், அன்றே, அசை, 465. [346. அன்னத்தூவி, 127. அன்னநடை, 227, 238. [88. அன்னப்பதை - வரிக்கூத்துள்ளன்று, அன்னப்பிடை வயிற்றின் மயிரெஃகுப் பெய்த அணை, 134. அன்னபக்கம்-பெண்கைகளுள்ளன்று, 92. அன்னம், 17, 44, 211 - 5, 260. அன்னம் துணையோடாடல், 217. அன்னம் புன்னையிலேறுதல், 213. அன்னமென்னடை, 127. அனந்த சுகத்தையுடைய இறைவன், அனந்தஞானம், 284. [284, 285. அனந்த தரிசனம், 284. அனந்தர், 431.

ஆகுதிப்புகை, 338. ஆகுபெயர், 3, 12, 23, 48, 93, 105, 132, 164, 168, 190, 209, 247, 248, 254, 266, 278, 345, 370, 373, 377, 378, 384, 395, 432, 436, ஆகும் - ஆவாள், 452. [459, 564. ஆகுலக்கண் - பசுவிற்கண், 388. ஆகோள், 323, 329. ஆங்கனம், 218. ஆங்கு - அசைநிலை, அப்படியே, அவ்விடத்து, ஆதலால், 33, 34, 66, 90, 111, 133, 347, 384, 452. ஆச்சரியம், 474, 525. ஆச்சா, 318, 327. ஆசனம் ஒன்பது, 232. ஆசனம்நான்கு, 371.

அநந்தல், 133.
 அனந்தவீரியம், 284.
 அனுக்கல், 90.
 அனுகரணம், 23, 323, 476.
 அனுட்டானவோசை, 339.
 அனுடம், 269.
 அனுவிரதம், 283.
 அனைத்து (பன்மை), 5, 20.
 ஆ, அசை, ஆச்சாமரம், 318, 471.
 ஆஅ, இரக்கக் குறிப்பு, 467.
 ஆக்கம், 47, 540.
 ஆக்கல் - நிரப்புதல், 65.
 ஆக்கினசக்கரம், 37.
 ஆக்கொள்ளுமுயற்சி, 324.
 ஆகம்-மாப்பு, 134, 137, 261, 377,
 ஆகமம், 270, 273, 282. [560.
 ஆகமமாகியயிளக்கொளி, 284.
 ஆகரம், 288.
 ஆகரி - ஒருபண், 234, 384.
 ஆகவனீயம், 504. [255, 270, 546.
 ஆகாச்சாரிகள், ஆகாயசாரிகள், 116,
 ஆகாசவாசிகள், 168, 283.
 ஆகாத்தோம்பல், 397, 409. [92.
 ஆகாயச்சொல்லிலிலக்கணம், 87,
 ஆகாயத்தின் குணம், 102, 103.
 ஆகுதி, 351.

ஆசாரக்கோவை, 416, 491.
 ஆசாரம், 420
 ஆசாராங்கம், 284.
 ஆசாரியர்கள், 255.
 ஆசான் - ஒருவகைப்பீண், புரோகி
 தன், 371, 493, 533 - 4, 571.
 ஆசான்சாதிநால்வகை, 350.
 ஆசான்நிதம் - காந்தாரம், 337.
 ஆசானென்னும்பண்ணியல், 350.
 ஆசிகூறுதல், 251.
 ஆசிரியப்பா என்னென்னு மசைச்
 சொல்லால் முடிதல் சிறப்பென்
 பது, 29. [25, 206.
 ஆசிரியம் - ஆசிரியப்பா, 6, 8, 14,
 ஆசிரிடமாவை - ஒருதமிழ்தூல், 221.
 ஆசிரியர் - இளங்கோவடிகள், தொல்
 காப்பியர், 6, 8, 16-8, 29, 129,
 ஆசிரியர் நல்லந்துவனார், 7. [236.
 ஆசிரியநக - ஆசிரியனுக்கு, 431.
 ஆசிரியன்மாதன், 7.
 ஆசீவகம்-சமணமதப்பாபுபாடுகளுள்
 ஆசீவகர், 551. [ஒன்று, 551.
 ஆச - சிறுமை, துண்மை, 64, 109.
 ஆசொசம், 404.
 ஆட்சி, 534.
 ஆட்டனத்தி, 488.

கூகட அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

ஆட்டி - சயித்து, 172.
 ஆட்டு - வினையாட்டு, 170.
 ஆட்டுமறி, 413.
 ஆட்டுமறி துள்ளி வினையாடாமையுட
 பாதம், 442, 451.
 ஆட்டுவாணிகர், 138, 155.
 ஆட்டுவார், (தாய்) 433.
 ஆட்டைவிழவு, 31.
 ஆடகப்பூம்பாகை, 490.
 ஆடகப்பெருகிதை, 555.
 ஆடகப்பைம்பூண், 416, 428 - 9.
 ஆடகம், 368, 389. [536, 584.
 ஆடகமாடத்தர்வண்ணக்கிடத்தோன்,
 ஆடகமாடம் - திருவணத்தபுரம்; இர
 விபுரமென்பாருமுளர்; 536, 584.
 ஆடல், 60, 79, 99, 114, 173,
 188, 202, 267, 289, 365, 383,
 ஆடல்கூறு, 178, 192. [497.
 ஆடல் இரண்டு, 178, 192, 194.
 ஆடல் ஐந்து, 178, 192.
 ஆடல்பத்து, 192.
 ஆடல் பதினென்று, 100, 179,
 190, 192, 195, 204, 289.
 ஆடல்விகற்பம், 435.
 ஆடலாசிரியன், 26, 60, 69, 99,
 107, 117, 539.
 ஆடலாசிரியன் அமைதி, 57, 79.
 ஆடலாசிரியன் கந்த, 62.
 ஆடலாசிரியன் பார்த்து, 120.
 ஆடலோன், 122.
 ஆடற்கூத்தியர், 140, 158.
 ஆடற்கூத்தம், 423.

ஆடுகளம் - அரங்கு, 201.
 ஆடுகளமகளிர், 184.
 ஆடுகளம்மாப்பு, 549.
 ஆடுங்கூத்தர்போலாருயிரொரு வழி
 க்குடியகோலத்தொருங்கு நின்று
 யலாது, 568.
 ஆடுதல் - அண்பலித்தல், உடனாது, 20,
 245, 253.
 ஆடுதலாற்பித்தலும்கூ, 195.
 ஆடுதல்புக்கூத்தல், 318.
 ஆடை, 147, 152, 190, 563.
 ஆடையையுமட்டாக்கிடுதல், 341.
 ஆண்கைகூப்பது, 92.
 ஆண்டலைப்பு, 160, 401, 414.
 ஆண்டலையுப்பு, 401, 414, 545.
 ஆண்டி, 88.
 ஆண்டி, 194. [குமரி, 300.
 ஆண்மைக்கடல் பார்த்திருக்குங்
 ஆண்மைத்தன்மையிற்றிரிதல், 194.
 ஆணி - எழுத்தாணி, யாழுதுப்பு, 9,
 ஆணிமுத்து, 368. [203, 225.
 ஆணி, 229, 573,
 ஆண்சக்கரம், 403.
 ஆணையாற்றெனவர்காக்குகாடு, 343.
 ஆத்தித்தார், 320.
 ஆதரித்தல், 438.
 ஆதலவாநபயசாயைமென்பயாழ்க்
 ஆதாரம், 493. [குத்தம், 203.
 ஆதித்தமண்டி, 378.
 ஆதித்தன், 123, 137, 191, 254,
 269, 361, 370, 398, 474, 590.
 ஆதித்தன்சாயிச் சாயாநிமம், 411

ஆடர்மகளிர், 201, 228.
 ஆடாமோ, 580. [563.
 ஆடி - கண்ணாடி, கலந்து, 338, 481,
 ஆடித்திங்கா, 30 - 31, 508, 589.
 ஆடிமாதத்துக் காலைப் பொழுது
 ஆடிமுதிர்ந்தார், 73. [பாக்கு, 376.
 ஆடியகொள்கை, 2.
 ஆடியசாயல், 462.
 ஆடியல்கொள்கையந்தரி, 337.
 ஆடியல்யாலை, 537.
 ஆடு - வென்றி, 172, 349.

ஆதித்தன் வெப்பந்தணிதல்காரண
 மாக ஆவலுடன் முனிவர்கூடித்
 ஆதிமந்தியார், 488. [நிரிதல், 321.
 ஆதியங்கடவுள், 148,
 ஆதியாழ், 9.
 ஆதியிசைகள் *பதினோராயிரத்துத்
 தொள்ளாயிரத்துத்தொண்ணூற்
 றொன்று, 64, 109.
 ஆதியிழுந்தத்தயிலன் - ஆதியின்
 மையைத்தோற்றமாகவுடையான்,
 301.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சுருந்

ஆதியோ - ஆவையோ, 422.
 ஆதிவாயிலார் - பரசேதனுபதீய
 னாலாசிரியர், 10.
 ஆப்பயாளித்தல், 397.
 ஆபோகம் - தேவுறுப்புள்ளது,
 ஆம் - நீர், 18. [75, 120.
 ஆம்பல் - ஒருகறியி, ஒருவகைப்பான்,
 42, 127, 134, 207, 213, 341,
 354, 496.
 ஆம்பல் - காதுஞ் செவ்வாய், 127.
 ஆம்பலங்கீக்குழல், 445, 455.

ஆயினும், எண்ணிடைச்சொல், 33,
 ஆயுக்கற்பம், 310. [38.
 ஆயுள்வெதர், 140, 157.
 ஆயுஷ்யம், 282.
 ஆயோகம், 120.
 ஆர் - ஆக்கால், கூர்மை, 165,
 ஆர்த்த, 243. [443.
 ஆர்த்தும், 35, 39.
 ஆர்ப்பு - நாரம்பிள் முழக்கம், மாத்
 நிரையிந்த சுருதி, 222, 233.
 ஆர்ப்பொட, 339.

ஆம்பக்குழல் - வெண்கலத்தாற்
 குமுதவடிவாக ஆணைசுபண்ணிச்
 செத்தக்குழல், 457.
 ஆம்பி - பத்தர், 260, 277.
 ஆமந்திரிகை - இடக்கையென்னுட்
 வாச்சியம், 74, 119.
 ஆய்கலைப்பாவை, 317,
 ஆய்ச்சியர், 27, 401, 416, 428.
 ஆய்ச்சியர்குழை, 25, 28.
 ஆயக்கணக்கர், 571.
 ஆயத்தார் சொல், 578.
 ஆயப்பலகை, 166.
 ஆயப்பாலை, 67, 112, 453.
 ஆயம், 35, 150, 164, 184, 358,
 362, 374, 375, 398, 433,
 481, 505, 521, 559, 582.
 ஆயமகளிர், 201, 410, 464.
 ஆயமெட்டு, 147, 167, 535.
 ஆயர், 124, 498.
 ஆயர்குழல், 409.
 ஆயர்வாடி - ஆயர்தொடு, 419, 431,
 442, 451, 471, 474.
 ஆயர்முதுமகர், 397, 558.
 ஆபிடை, 408.
 ஆயிரக்கண்ணாள், 176, 359.
 ஆயிரத்தெட்டுநாமம், 285.
 ஆயிரத்தோரெட்டாசுதலையிற் சுமப்
 பித்துக்கொணார்த்தகாவிரிநீர், 167.
 ஆயிரத்தலையையுடைய டாம்பனைப்
 பள்ளி, 304.
 ஆயிரநரம்பிற்றாடியாழ், 9.
 ஆயின் - அதலாட, 463.

ஆர்புனைசென்னியாசுங், 571.
 ஆர்புனைதெரியல், 534. [552, 566.
 ஆர்புனைதெரியவொன்பதுமன்னர்,
 ஆர்வம், 125, 262 - 3, 281.
 ஆர்வாக்கநெஞ்சம், 131.
 ஆரங்கண்ணிச்சோழன், 2.
 ஆரூர், 3, 298, 352, 500. [311.
 ஆரூர்த்தெய்வமாகியவாதெய்வம்,
 ஆரூரெய்வம், 501 - 2.
 ஆணம், 461.
 ஆத்தைமார்பிழ்நூல், 304.
 ஆட்டிடரியாறு, 137.
 ஆட்டிக்குத்தர், 82, 512.
 ஆரம், 126, 138, 153, 154, 181,
 197, 292 - 3, 318, 361, 498,
 ஆரம் குன்றலகை, 458. [522, 569.
 ஆரமார்பிற்சாகுதல், 592.
 ஆரவகை, 379. [334, 344.
 ஆரிடை-அருவடி, 294, 298, 305,
 ஆரிடையத்தம், 18, 300.
 ஆரிடையுழத்தல், 333, 357.
 ஆரித்தல், 581.
 ஆரியஅரசரைச்சிறைக்கியது, 570.
 ஆரியமாட்டாசோட்டியது, 574.
 ஆரியப்பேடி, 556.
 ஆரியம், 80, 89, 108, 406.
 ஆரியமன்னர், 530, 533, 543 - 4,
 548, 565 - 6, 573, 589, 592.
 ஆரியமன்னர் தயிலாழிகழந்தமை,
 547, 568.
 ஆரியமன்னர் துறந்தவர், 555.
 ஆரியாங்களை 409

சூகச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

ஆருயிர்மருந்து, 45.

ஆரூர்க்கால், (கர்ப்பூரம்) 379.

ஆரையினெடுக்கொடி, 342.

ஆரோகணம், 65, 110.[374, 415.

ஆல், அசை, அன்மீறயென்னும் அசை,

ஆலங்காட்டாண்டி - ஒரு வகை

ஆலம், 430, 518.[வரிக்கூத்து, 88.

ஆலமர்செல்வன்புதல்வன், 517.

ஆலமர்செல்வன்பெயர், 506.

ஆலவாயார் முதலிய மத்யவங்கள்,

ஆழிமால்வரை, 219.

ஆழியாள்வான், 213.

ஆழியருட்டுதல், 36.

ஆளத்தி, 75, 88, 105, 120.

ஆளத்திக்கு வருமெழுத்துக்கள்,

சாராபெழுத்துக்கள் இன்னின்ப

வென்பது, 105.

ஆளத்தி மூன்றுவகை, 105

ஆளத்திவைத்தல், 63, 108.

ஆழிவாங்கி, 545.

ஆலிங்கன விகற்பம், 173. [339.
 ஆலித்தல் - முழங்குதல், 352.
 ஆலீடம் - ஆறுவகைநிலையுடையது,
 ஆலுதல், 212. [81, 90.
 ஆலும்புரவி, 537.
 ஆலுமோதை, 339.
 ஆலை - கரும்பு, 51.
 ஆலைப்புகை, 262.
 ஆவஞ்சி - ஒருவகைத் தோற்குந்;
 ஆவினுடையவஞ்சித்தோலைப்
 போர்த்தலால் இப்பெயர் பெற்ற
 தென்பர், 107.
 ஆவஞ்சியின்பரியாயநாமங்கள், 106.
 ஆவணம், 217.
 ஆவணவீடு, 369, 390.
 ஆவது, 23, 84, 106, 153, 170,
 185, 187, 219, 251, 254,
 262, 276, 305, 311, 369,
 405 - 6, 408 - 9, 411, 429,

ஆளிக்கொடி, 330, 329.
 ஆளியினங்கு, 523.
 ஆத்தல், 512, 592.
 ஆத்தவும் - மிகவும், 476.
 ஆற்றாமையிருதிகூறுதல், 152.
 ஆற்றிடைக்குறை, 301.
 ஆற்றில் நீராடுவோர் அதில் வண்
 ணம் சுண்ணம் மலர்முதலிய
 வந்தைஇடுதல், 558.
 ஆற்றிற் குளித்தல், 568.
 ஆற்றிற் குறை, 291.
 ஆற்றநீர், 459.
 ஆற்றுப்படுத்தல், 198. [தல், 567.
 ஆற்றுமணலினஞ்சிதக்கவெனவாழ்த்
 ஆற்றுவரி - இசைப்பாடல்கையுள்
 ஒன்று, 190, 205, 206, 212,
 ஆற்றுவழி, 265. [267, 365.
 ஆற்றுவழிப்பட்டோர், 286.
 ஆற்றலி, 262.

432, 436, 468, 470.
 ஆவயின், 431.
 ஆவன், 14, 154.
 ஆவார் - ஆவர், 56, 169
 ஆகிகுடிபேரன் அவ்வடிவு, 486.
 ஆவித்த வத்திரம், 81.
 ஆவிபோலும்கொழுநர், 126, 133.
 ஆவின் கடைமணியுருநர் - பசுக்கண்
 ணர், 484. [409.
 ஆவின் பயனையாவர்க்குமளித்தல்,
 ஆவதி, 262.
 ஆவதிநூலும்புக, 536.
 ஆழி, 293, 304, 443. [ரன், 581.
 ஆழிக்கொடித்திண்டோர்ச் செம்பி

ஆற்றலித்தத்பொருட்டுத் தேநாழி
 இயற்பழிக்கத் தல் மகள் இயற்
 படமொழிந்தது, 217.
 ஆற்றலியங்கம் - ஆற்றைமறைக்
 கும்அரங்கம்; ஆவது, குறை, 262,
 ஆறலைக்குஞ்சரம், 432. [30].
 ஆறலைத்தல், 314.
 ஆறலைப்போர், 305.
 ஆறன்மட்டம், 59, 91.
 ஆறியகற்பு, 23.
 ஆறுசெல்வருத்தம், 313.
 ஆறெறிதல், 18, 323.
 ஆறெறிப்பறை - வழிபறித்துக் கொள்
 ஆன் - ஓய், 455. [மும்பறை, 315.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூகடு

ஆன்பால், 247.
 ஆன்பொருறை (ஆன்பொருந்தம்)
 ஆழ்தரும்வஞ்சி, 567, 578.
 ஆனித்திங்கட்கடைநார், 345.
 ஆனிரை, 321, 558.
 ஆனிரைகொள்ளல், 320.
 ஆனோற்றின்கண்ணீர்சோர்தல் சரு
 னக்கேடு, 442.
 ஆனோறுர்த்தோய், 538.
 ஆனோறெதிர்ப்பாடுதல் அபசகுனமென்
 பது, 422, 434.
 ஆனோமற்பயறையதைதல், 531.

சிகண்டியென்னும்அருந்தவமுனிவ
 ரால் வெண்பாவாலியற்றப்பட்ட
 இசைத்தமிழ்நூல்; இஃதுஇடை
 ச்சங்கிரிஞந்தகாலத்துச் செய்யப்
 பட்டதென்று அடியார்க்கு நல்லா
 ருரையாலும், அச்சங்கப்புலவர்க்கு
 நூலாகவிருந்ததென்று இசையன
 ரகப்பொருளுரையாலுத்தேரிகிறது,
 (இக்காலத்து வழங்கும் அகத்திய
 முறைப் மாணக்கர் பன்னிருவர்
 பெயரான் இப்பொர் காணப்பட

இகந்தான - இகந்தேனாக, 433.

இல்லை) 7, 10, 104. [190. இகலமர், 172.
இசைநுணுக்கமுதைய சிகண்டியார், இகழ்ச்சி, 310, 474.

இசைநூல்வழக்கு, 66.

இசைநெறி மறந்து, 221.

இகழ்ச்சிக்கை, 437.

இகவென்றுமுள்ளியை ச இ கா | இசைப்படுத்தல், 75, 120.
190. | இசைப்பா ஒன்பதுவகை,

வெள்ளறுதிரிதல், 464, 468. | இசைப்பாட்டு, 24. இகுத்தல்,
543. | இசைப்பா பத்துவகை, 190.

இங்ஙன், 243.

இசைப்பாவாற்றிபெற்றபெயர், 26. இசக்கி, 409.

இசைப்பாவின்காறியோசைமுன்று,

இசை, 35, 188.

இசைஎழு, 156, 187, 457.

இசைக்காணம், 224.

இசைக்காணம் எட்டு, 205.

இசைக்காரன், 66, 111, 156.

இசைக்குப்பிறப்பிடம், 102. [104. | இசையிலக்கணம்ஒன்பது,
109. இசைக்குப்பிறப்பிடமான ஆதாரம். | இசையின்இந்திரம், 63.

இசைக்குரியவழுத்து, 65, 101 - 2. | இசையின்பாகு

பாடுபடுகின்றது, 63, இசைக்கூறு பாதி, 69, 113. | 108.

இசைச்செறிவு, 67, 111.

105. இசைத்தமிழ், 190, 337. | இசையென்றபெயர்க்காரணம்,

இசையைஎண்வகையாலெழுப்பல், இசைத்தமிழ்நூல், 9.

| 203, 204.

இசைத்தமிழ்ப்பதினாட்டலம், 205.	இசையொழுக்கம், 67, 111.
இசைநாடகத்தமிழ்நூல், 19.	இசையோன், 66, 108, 122.
இசைநாடகநூலோர், 454.	இஞ்சிப்பாவை, 537.
இசைநிகழ்வு, 189, 273, 287.	இட்டித்தி -
அழகர்மலைமீதுள்ள இசைநிகழ்வுகளை, 515.	
ஒரு பொய்கை; இதுநீராடுவோர்க்கு இசைநூலுக்கம்: — இது சா	
ர நினைத்தவெல்லாக் கொடுப்பது,	
குமாரன் அல்லது சயந்தகுமார	295, 296, 306, 307,
310.	
பொன்பவன் இசையறிதற்பொ	இட்டிகை, 436.
ருட்டு, அகத்தியமுனிவர் மாணுக்	இட்டுத்தலையெண்ணுமெயினர், 314.
கர் பன்னிருவருள் ஒருவராகிய	இட்டுப்புகுதல், 30.

சூகச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

இடக்கர், 49, 384.	இடியேறு, 277.
இடக்காடக்கு, 77.	இடுக்கண், 129, 298, 349, 591.
இடக்கை - ஒருதோற்கருவி, 73 - 4,	இடுகுறியை, 210.
106, 119, 382.	இடுக்கியகண், 83.
இடக்கைமுதலானகருவியாளர், 118,	இடுதேளிடுதல் - தேளிடப் படுவார்
இடக்கையின் பரிபாயப் பெயர்கள்,	காணுமே தேளல்லாததென்தான்னை
107.	மலையக் கொடுவந்து மேலேயிட்டு

இடங்கணிக்கல்விசைக்கூடை, 401.
 இடங்கணிப்பொறிக்குக்கல்விட்டு
 வைக்குங்கூடை, 413.
 இடங்கழிகாமம் - மிக்ககாமம், 286.
 இடங்கழிநெஞ்சம், 502.
 இடத்துக்கழிப்பொருளின்வினை இடத்
 திலேதல், 164, 184, 366.
 இடத்துக்கழிப்பொருளின் நெருழில்
 இடத்திலேமுடிதல், 442.
 இடத்துணியை, 71, 73, 116. [429.
 இடத்தலைப்படுத்தல் - கூட்டுதல்,
 இடநிலைப்பாலை, 289. [130.
 இடப்பொருள்காலத்தோடுமயங்கல்.
 இடபம், 117, 277, 408, 425, 453,
 இடம் இருவகை, 14.
 இடம்நால்வகை, 204.
 இடம்பிடித்தல், 198.
 இடமுறைமெலிவு, 113.
 இடர், 210.
 இடரெரி - இடர்செய்எரி, 464.
 இடவயிற் - இடத்தில், 404.
 இடவழுமைதித்தனித்தன்மை, 24.
 இடா, 260, 277.
 இடாசினிப்பேய், 242, 249.
 இடி - மா, 200, 201. [585.
 இடிக்கலப்படன்ன இழைத்துருநீர்,
 இடிக்கலப்படன்னவீரயிர், 184.
 இடிக்கலப்பு - தெள்ளாதமா, 185,
 இடிக்குரல், 249. [201.
 இடிக்குரல்முரசம், 543.
 இடித்தகுரல், 171.
 இடித்தசுண்ணம், 36.

ஆவரைக் கலங்கப் பண்ணுதல்;
 பாய்ச்சத் தேருமாம், 244, 251.
 இடுபொருள் - பிறர் வரவிட்டபொ
 ருள், 507.
 இடும்பிள் - ஒருர், 566.
 இடும்பை, 347, 374, 432, 555.
 இடுமணல், 522.
 இடுமுள், 345.
 இடுமுள்வேலி, 313, 334.
 இடுவந்தி, 435.
 இடை, 103.
 இடைக்கருவி - சல்லியம், 107.
 இடைக்குலம், 410, 417, 430.
 இடைக்குலமடந்தை, 415, 416.
 இடைக்குதை, 304, 353, 366,
 இடைகழி, 256, 269, 271. [376.
 இடைகழிவாயில், 308.
 இடைச்சங்கப்புலவர்களும் அவர்க
 ளியத்திய நூல்களும், 8.
 இடைச்சங்கப்புலவரைப்பத்தொன்
 பதின்மருள்ளிட்ட மூவாயிரத்து
 எழுநூற்றுவர், 3-8.
 இடைச்சங்கத்தின் காலம், 8.
 இடைச்சங்கம், 7, 10.
 இடைச்சியர், 413.
 இடைச்சொல், 151, 228, 327,
 375, 438, 484, 516, 518.
 இடைச்சொல்வருவித்தல், 171.
 இடைதல், 44. [225, 335.
 இடைநிலம், 42, 71, 117, 134,
 இடைநிலை - இடையிப்படுத்தாவு,
 190.

இடிப்படைவாசவன், 450.
இடிப்பு - அதிர்ப்பு, 344.
இடியல், 514, 523.
இடியுண்டமஞ்சை, 242.

இடைநிலைத்தாளம், 293, 304.
இடைநிலைப்பாலை, 267.
இடைநிலைவிளக்கு, 38 - 9.
இடைநின் தரிசம், 115.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சுகள்

இடைநெரித்தல் - உடலவர்த்தனைக
ஞர் ஒன்று, 90.
இடைப்பாட்டு - நாகம், 383.
இடைப்பாட்டுக்கூத்தி, 365, 383.
இடைப்பாளிலம் - குழியின்மண்குழி
க்குத்திருக்குமீலம், 114.
இடைமுதுமகர், 441.
இடையர், 409, 413, 428.
இடையர்அத்யுத்பரித்தம், 422.
இடையாபணம், 196.
இடையிருப்பாமம், 359, 392, 550.
இடையன், 21, 88.
இணர், 45.
இணை - இண்டு, 203, 222, 234.
இணைக்கை, 92 - 3, 98.
இணைக்கைவகை பதினென்று, 97.
இணைதம், 93.
இணைப்படி, 66, 67, 69, 112.
இணைப்பை, 267, 289.
இணைப்பெயர்பெற்றவர், 305.
இணைப்பெயரெடுத்தினைப்பெயர்செறித்த
துணையணைப்பெயர், 557.

இந்திரதிருவர், 538.
இந்திரநீலக்கடிப்பிணை, 181.
இந்திரநீலம், 197.
இந்திரர் - தேவர், 438.
இந்திரவிகாரம்மழு, 255, 551.
இந்திரவில் அருவிக்கு உவமம், 514.
இந்திரவிழவு, 25, 173, 175, 186,
195, 267.
இந்திரவிழவுநாலைநாள், 198. [268.
இந்திரவிழவுநெரித்தகாதை, 187,
இந்திரம், 159, 166, 173, 176,
177, 187, 292, 392, 404.
இந்திரந்தமர், 19. [310.
இந்திரந்தோற்றுகித்தவியாகாணம்,
இந்திரந்திருமித்தவழங்கு, 270.
இந்திரன் துந்தகாந்பது யோசனை
இந்திரன்யாவிப்பெல் கா முதலி
யவற்றைப்பாப்பிச் செல்வாவென்
பது, 522.
இந்திரன்யாபுத்திய ஆர்த்தைப்பாண்டி
யவற்றைப்பித்தண்டது, 303, 458.
இந்திரன்மகன் - சயந்தன், 117, 188.

இனையனை, 127, 134.	இந்திரன்மலைவீதிதகரித்தது, 377.
இனையாட்சிக்குகை, 97.	இந்திரன்மார்பத்துஆரம், 426.
இனையாட்சிக்குகை முப்பத்துமூன்று	இந்திரன் முடிவித் பாண்டியன் உரை
இதனம், 558. [மக, 92.]	யுட்பத்தது, 303, 461.
இதம், 373.	இந்திரனதுநகர், 186.
இதயாகமம், 319, 328.	இந்திரனது பணிப்பெட்டகம், 376.
இதயம், 337, 380, 433.	இந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்ணுண்
இதழ், 48, 380, 394.	டெம்பது, 376.
இதழொடியாதுகட்டினக முகீர்ப்	இந்திரனுக்குப் படை இடி,
461. இந்தனம், 361. [வினையல், 49.]	இந்திரனால், 298.
இந்தனம், 378.	இந்திராணி, 194.
இந்தியனைத்திலும் ஈக்கை மிகக்	இத்திரியவசம், 371.
காக்க வேண்டுமென்பது, 540.	இப்படியால் - இப்படி,
இந்திரகாளியம்:—ஐது யாமனோத்தி	68, 70.

இவ்வாறு,

ரவென்னும் ஆயிரபராற்செய்யப்	இப்பால், 41.
பட்டஇசைத்தமிழ்நூல்; அடியார்	இப்பிதப்பில்நுகர்வன
க்குநல்லார் உரையெழுதுவதற்கு	
மேற்கோளாகக்கொண்டநூல்களு	
முற்பிதப்பிற் இந்திராகுமார், 425. [ரொன்று, 10.]	

செய்தலினைப்பயன், 298, 310.	இந்திரசாபம், 386.
இம்மிளட்டுக்கொண்டது என்னு,	இந்திரபிறுவன், 56, 72, 78,
115.	

[565.]	இம்மைக்கின்பம் - புகழ், 296, 308.
189,	இம்மைமறுமையின்பங்கள், 307-8.

சுகவு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

இம்மையும்மறுமையுமின்றிச்செம்மை யினிற்பது - மோக்கம், 296, இமயக்கல், 574. [308. இமயக்கொடி, 459.	இயல்பு, 204, 205.
--	-------------------

இயல்புக்கூத்து, 80.
இயலிசைநாடகப்பொருட்டொடர்
நிலைச்செய்யுள், 24.

இமயத்து நீலப்படைஞ்சுனை, 516. இமயத்துப்பல்லாளினி, 558. இமயநெற்றி, 441, 450. இமயம் - ஒருமலை, 33, 34, 36, 38, 41, 78, 132, 153, 162, 429.	இமயிசைநாடகம், 64. இயலிடங்கூறல், 208. இயலின்து, 78. இயவு - செலவு, 299, 310. இயற்கையழகு, 44, 126,
---	---

267, 292, 302, 527, 530, 538, 540, 546, 547, 575.	இயற்சொல், 62, 63, 107. இயற்பாக்கள், 105.
--	---

இமயமுகம் கொல்லியுமாண் குடவர், 122. இமயவரம்பன், 534, 589. [520. 100. இமவான், 565.	இயற்புலவன், 62, 107, இயற்புலவனிலைவு, 61, இயற்பெயர், 39. இமில்
--	---

- முரிப்பு, 451. 434, 441 - 2.	இயத்தமிழ், 190. இமிலேறு, 422, இயத்தமிழ்தூல், 6. இமிழ்கடல் வேலி, 531.
-----------------------------------	---

[589. ஒருவகைக்கூறும் பன்மைக்கொவி இமையம், 177, 189, 534,	
--	--

இமையவர், 43, 143, 162.

565, | இரங்கல், 216, 344. [யாதல், 477.
| இரட்டி - இரட்டைக்கை, 60, 109.

இமையாருதையுஞ்சுமையம்,
572, 579.

288, | இரட்டிக்கிரட்டி, 60, 75, 99, 106.
| இரட்டித் துஞ்சல், 75.

இமையாநாட்டத்தினை, 563.
இமையாநாட்டம், 316, 370.

| இரட்டியிற்செய்தகைத்தொழில், 60.
| இரட்டு (துறல்), 379.

இமையோரினங்கொடி, 590. | இரட்டை ஒத்தைக்கை, 536.

இயக்கம், 19, 204, 259,

276. | இரட்டைக்கதவம், 296, 308. இயக்கம்பாங்கு, 61 - 2,

107,111. | இரட்டைக்கை, 92, 98.

இயக்கம் மூன்ற, 224, 225, 235.

இயக்கர், 168.

இயக்கி-ஒருபென் தெய்வம்; பாண்டி

காட்டில் இசக்கியொளவழங்குநர்

தது, 307, 311, 312, 397, 409.

இயக்குதல், 108.

இயங்குவிடங்கும் - இயங்குதலைச்

செய்யும், 500.

இயங்குநர்த்தடுக்கும் - வழிச்செல்

வாகைப்போக்குவிலக்கும், 298.

இயங்குபடை யாவும், 533, 538.

இயந்திரம், 402, 414.

இயம்பல் - ஒலித்தற்றொழிப்பண்பு,

இயமம், 371. [40, 356, 441.

இயல்குணம் - இயல்பையே குண

மாகவுடையவன், 264, 283.

இரட்டைக்கைத்தொழில், 99.

இரட்டைக்கை பதின்மூன்று, 60

இரட்டைக்கை பதினேந்து, 97.

இரட்டையாங்கண்ணி, 247.

இரண்டாஞ்சராமத்திற்கு ண்டகன

எட்டுமாதத்திற்பலிக்குமென்பது,

இரண்டாம் ஊழி, 7. [408.

இரண்டொத்துடைத்தடாரம், 191.

இரத்தகேசுவரன் - ஒருபுதம், 115.

இரத்தவிந்து - ஒருவகைமாலிக்கம்,

இரத்தினக்கடை, 385, 389. [387.

இரத்தினங்கட்டிள அடுக்காழி, 181.

இரத்தினப்பணித்தட்டார், 139, 156.

இரத்தினப்பாவை, 317.

இரதம், 61, 66, 84, 114, 367.

இரதி, 286.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சூகசூ

இரதிகாந்தன், 231.
 இரத்திரம், 65, 109, 110.
 இரந்துகோடற் குறிப்பின் கண்வந்த
 ககரவீற்றுவிசைக்காரர், 431.
 இரந்துவிண்ணிலே த்தல், 210.
 இரப்போர்சுத்தம், 226, 280.
 இரவி, 131.
 இரவிடைக்கழித்தல், 336.
 இரவிபுரம், 536.
 இரவுபகலென்று வரையறுக்கப்
 படாத மருட்சியையுடையமலைக்
 காலம், 476.
 இரவுயில்லிடல் உத்தபாதம், 480.
 இராக்கடைப்பெண்டுகள், 158.
 இராக்கடைவேசையர், 140.
 இராக்கதர், 168.

இரீஇ - இருத்தி, 35, 40.
 இருக்கச்செய்தே, 484.
 இருக்கை, 300.
 இருக்கைமுறைமை, 73, 118.
 இருகடனீருயாடினான், 568.
 இருகாமத்துணையோடு, 252.
 இருட்டடாம் - இருளாகிய டடாம்,
 137, 153.
 இருடிகர், 264, 285, 358. [342.
 இருடிகர் யோகமிருக்குட்டொழித்,
 இருடிகளுடைய நுகரால் அருட்ட
 டாம்வருசை, 339.
 இருத்தல் (ஆசனம்), 371.

இருத்தலின் மிகற்பங்கள், 232, 371.
 இருத்து, 386.
 இருத்தவளமுடையார், 462.

இராசு, 29, 155, 390.
 இராச்சியடாரம், 591.
 இராசநாயம், 569.

இருத்தேத்துவார், 140, 157.
 இருத்தைக்க - இருக்க, 473, 478.
 இருத்தையூர், 7.

இராசதம், 80.
 இராசநீதி, 506, 508.
 இராசப்பெருந்தரு, 157.

இருத்தையூர்க்குங்கொழிமோசியார் -
 இடைச்சங்கட்புலவருள் ஒருவர், 8.
 இருத்தோம் - இருத்தோம், 426.

இராசபத்தி, 229, 231, 322, 331,
இராசபாவம், 549. [461, 579, 580.
இராசப்பாகத்தைத் துறத்தல், 13.

இருந்திக்கழுவன் - கோவலுடைய
புத்திரன்; இவன்
இரத்தமைகேட்டுத்

இராசமார்க்கம், 139.

இராசராஜோழனுடைய, 483-4, 555.

இராசராசன், 363. [198.

இராசவாகனம் - கோவேறுகழுதை,

இராசவாகனமாகிய ஆத்திரி, 198.

இராசாவின் கோயில், 72.

401.

இராசி, 117.

இராசிபன்னிரண்டு, 453, 534.

இராத்திரிவருணன், 131, 132.

இராமசரிதம், 358.

இராமராவையுத்தம் பதினெட்டு

மாதம் கடந்ததென்பது, 547.

இராமன், 335, 375. [346, 448.

இராமன் தம்பியொடு உணம்பொயது,

இராமனுந்துன்புற்றுணென்பது, 374.

ன், 35, 54, 335,

493. [346, 433.

ன், 564.

232.

வகை, 232.

இருப்புவிட்டு ஸ்காங்கிதஉய்,

இருபிரதப்பா 504, 528.

இருபுடைமர 5, 86.

இருபுறமொடொருள், 228, 236,

239, 371 380, 386.

இருபெயரென்பபண்புத்தொகை,

164, 26 172.

இருபெருஞ் ஈர், 35.

இருபெருவேந்தர், 141,

இரும்பெருவகை, 416.

556.

இரிதல் - நீங்குதல், 133.

249. இரிமல் - விரிவு, 198.

இருமாப்புந்துராமலைதோன்,

இருமருங்கு, 199.

சுஉ௦ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

இருமை - கருமை, 195.
இருவகைக்கூத்திர்வகைபல, 79.[9.
இருவகைத்தாளயிகற்பம், 102, 108-
இருவகைவிலக்குறுப்பு, 19, 26, 82.
இருவாட்சி, 170, 353. [தல், 24.
இருவினையும் செய்தோனை நாடிவரு
இருவேறுமண்டிலம், 293. [386-7.
இருள் - மரகதத்தின்குற்றம், 367,
இருள்படப்பொதுளிய சுருளி ருங்
இருளன், 89. [குஞ்சி, 538.
இருளுடைதற்குக்காரணமானதொரு
மந்திரம், 187.
இரேகை - கீற்று, 387.
இரேசிதம், 81.
இரேவதி, 117.
இராதேர்முதலை, 332, 343.
இல் - இல்லை, 3, 226.

குழந்தையந்தச்சோலை, யந்திரவாவி,
256, 271.

இல்பூவலூட்டல், 416. [52.
இல்பொருளுவமை, 36, 44, 49,
327. இல்லறத்தின்றுறைகள், 370 -
இல்லறம், 370.
இல்லறமகளிர், 172.

இலச்சினை, 144, 336, 541.
இலச்சினைமண், 531. [259.
இலஞ்சி - மகிழ், மடு, 16, 164,
இலஞ்சிமன்றம்:—காவிரிப்பூம்பட்டி
னத்துள்ள ஐந்துமன்றங்களுள்
ஒன்று; இதுபல நோயையும் நீக்
கும் ஒருபொய்கையை உடையது,
இலது, 24. [145.
இலதைக்கை 81, 92, 96.
இலம்பாடு - இல்லாமை யுண்டாதல்,
வறுமை, 245, 252, 253.
இலவக்கம், 155, 179, 195, 379.
இலவத்தலர், 387.
இலவந்தி - நீராவி, 521.
இலவந்திகை - நீராவி; நீராவினைச்

இலவந்திகைச்சோலை, 377.
இலவம், 18, 150, 318,
71. | இலவமலர், 171, 380.
இலவிதழ்ச்செவ்வாய், 363.
இலளிதை, 81.

இல்லுதை தெய்வத்திற்கு மலரும் | இலாஞ்சனே, 336, 366,
நெல்லுந்தூவி வணங்கல், 247. | இலாமிச்சம், 195.

இல்லெழுமுல்லை, 338.

575. இல்லோர் - வறியோர்; இல்லறத்தா
ருமாம், 395.

இலேசு, 6, 114, 117.

இல்லோர்தலைவன், 407.

இலை - வெற்றிலை, 147.

இல்வளர்முல்லை, 125, 149, 170.

இலைத்தார்வேந்தன், 550.

இல்வாழ்க்கை, 324.

இலைத்தொடை, 133.

இலைப்பூங்கோதை, 76, 121.

இலையமுதிடுவார் - வெற்றிலை விற்

இல்வாழ்க்கையில் அடிப்படுத்தல், 25.

பார், 155.

இலக்கணக்கொத்து, 124, 336.

இலையிலமலர்ந்த இலவம், 305.

இலக்கணவிளக்கம், 206, 214, 245,

இவர்தல் - தேரைக்கொண்டெழுதல்,

445, 449, 469, 472, 489,

இவுளித்தலைவர், 537. [167.

இலக்கம், 164. [491.

இவுளிமறவர், 167.

இலகொளிச்சிலாதலம், 256, 263.

இவையிற்றின் - இவற்றின், 58.

இலங்காபுரம், 31.

இவையிற்றை - இவற்றை, 209, 226.

இலங்கீர்வனே, 472.

இழவல் - இழவாதேகோள், 210-11.

இலங்கை:—கடல்குழந்த இலங்காபுர

இழிசுலத்தோன், உயர்ந்தோர் வந்த

மென்னும் நகரம்; கயவாகுவென்

விடமெங்கும் விலகிநடத்தல், 422.

னும் அரசனுடைய இராசதானி;

இழித்தக்க கனாக் காணின் உரையார்,

இதனை இக்காலத்து அனாராதபுர

இழிப்புச்சுவையினியம், 83. [251.

மென்பர், 449, 460.

இழிபிறப்புற்றோர், 287.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சுஉக

இழிவுசிதப்பும்தை, 247, 460.
இழுக்கம், இழுக்கு, 165, 493, 503.
இழுக்கிய - பட்ட, 314.
இழுமென்பாண்டில், 543.
இழுமென இழியுமருவி, 514.
இழை, 585.
இழைத்து - எழுதி, 377.
இளகுதல், 269.
இளங்காலம், 489.
இளங்காற்றாதல், 220, 231.
இளங்கிளை - தங்கை, 317.
இளங்கோ, 19, 439, 521.
இளங்கோசர் - இளங்கோவாகியகோசர், 31, 325.

இளங்கோவடிகள் :— சிலப்பதிகார
நூலாசிரியர்; இவர் இளங்கோ
வென்றும், சேரமுனி பென்றும்,
அடிகளென்றும் வழங்கப் பெறுவர்,
1, 5, 20, 29, 127, 428, 590.

இளங்கோவடிகள் துறந்து அருகன்
கோயிலிலிருந்தாரென்பது, 12-3.
இளங்கோ வேண்மாள் (பெயர்), 521,

இளமுத்து, 380.

இளமையானை, 502.

இளமையுஞ்செல்வமும்யாக்கையுந்லை

இளமொழி, 587. [யா, 568, 591.

இளவரசு - நெறிப்பட்டுச்செய்யாத

இளவல், 13. [ஒருவன், 225.

இளவேனல் } - இளவேனிற் காலம்,

இளவேனில் } 14, 16, 26, 134,

150, 170, 220, 229, 235,

344 - 6, 362.

இளவேனிலிளவரசு, 225, 231.

இளவேனிற் காலத்தியல்பு, 379.

இளி (இசை), 66, 170, 203, 218,

443 - 5, 453.

இளிக்கிரமம், 111. [223, 234-5.

இளிகுரலாக ஏழுநரம்பும்வாழ்த்தல்,

இளிகுரலாக மேற்செம்பாலை தோள்

தல், 68 - 9, 113.

இளிகுரம்பு இரட்டிக்க மேற்செம்

பாலை வருதல், 111.

இளியுள் துத்தம் பிறத்தல்,

இளியாய்வண்டு, 150.

562.	[மர், 554. இளை -	அரண்காவல்,
கட்டுவேலி, இளங்கோவேந்தர் -	பட்டஒன்பதின்	காவற்காடு ;
324, 359, 375 - 6.	இளங்கோவேந்தன் -	தென்னவன்
இளைஞர்கோவலர், 15.		
தம்பி, 426.		
இளஞ்செழியன் - கொற்கைநகரத்		
திருந்தவெற்றிவேற்செழியன், 31.		
இளைஞற்படப்பை, 314.		
இளையர், 491.	[216.	
இளையிருள் - இளையஇருள்; விகாரம்		
இளந்திருமாதன், 7.	இற்பெருங்கிழமை, 46.	
[509. இளநலம், 243.	இற்றுகுக -	
இத்தன் ன.மத்தாகுக, இளநாகர், 7.	இறஞ்சி	
(துகில்), 379.	[374. இளநாகு, 238.	
இறத்தல் - கழிதல், தவிர்தல், 277,		
இளநாயிறு, 301.	[378.	இறந்தகால ஸ்னைத்தொகை, 27.
இளநிலா - மாலேப் பொழுதின் நிலா,		இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும் லம,
இ - நிலாமுன்றில், 360, 377.		இறந்தபிறப்பு, 298. [166, 251.
இளம்பிறைக்கை, 92 - 3.		இறந்தவர்களையுத்தேசித்தத்தானஞ்
இளம்பிறை சூடியவிறையவன், 496.		செய்தல், 400.
இளம்பூரணர்	} 17, 230.	இறந்தவர் பிறத்தலும் பிறந்தவர்
இளம்பூரணவடிகள்		இறத்தலும் புதுவதன்று, 588.
இளமரக்கா, 271, 302, 522.		இறந்தார், 370.
இளமரக்காளம், 291.		இறப்பு, 263.
இளமார்பு (கர்ப்பூரம்), 379.		இறுகுதல், 387.
இளமாவெயிற்றி, 320.		இறுங்கு, 29, 155.

இறுத்த - வந்துவிட்ட, 130.
 இறுத்தல் - இறையிடுதல், 221, 256.
 இறுதி, 91.
 இறுதியிலின்பம் - அனந்தசுகம், வீடு,
 இறுதிவிளக்கு, 378. [264, 296.
 இறும்புது - அதிசயம், புதுமை, 2,
 19, 226, 236.
 இறுமுறை - முடியுமுறை, வருந்துந்
 இறுவரை, 510. [தன்மை, 51.
 இறை - இடப்பு, தங்குதல், திமை,
 49, 74, 143, 163, 283, 526.
 இறைக்குழிகள், 130.
 இறைகூடை, 277.
 இறைச்சிவித்பவர், 155.
 இறைபயிருமுரசு, 536.
 இறைமகன்செவ்வி, 523.
 இறைமுறை - இராசநீதி, 482, 507.
 இறைமுன்சுக, 518. [ருவர், 230.
 இறையனார் - தலைச்சங்கப்புலவருளொ
 இறையனாகப்பொருள், 17, 208,
 214 - 5, 489, 536.
 இறையனாகப்பொருளுக்கு நக்கீரனார்
 பொருள் செய்தாரென்பது, 230.
 இறையிகல்யாணை - பட்டவர்த்தனம்,
 532.
 இறையுயர்ந்தமாடம் 262, 279.
 இறையோன், 399.
 இறைவனை, 213, 517.
 இறைவன் - எப்பொருளினுந்தங்கு
 பவன், பரமசிவன், 23, 78, 167,
 171, 248, 264, 269, 283, 328.

இறைவி இறைவன்கண்ணைப்புகைத்த
 இன்பக்களி, 133. [தது, 370.
 இன்பச்சுவையவினயம், 83.
 இன்பதுன்பம், 410.
 இன்பம், 91, 204. [தல், 380.
 இன்பம் விளைத்தற்கு ஊடல்நிகழ்த்
 இன்பமும் பொருளுஞ் சிறிது இன்
 பம் பயந்து பெரிதுதுன்பம்விளைத்
 தல், 373.
 இன்பமுற்றோன் வினயம், 85.
 இன்றி இன்றாதல், 109.
 இன்னொநாற்பது, 356.
 இன்னினவேனில், 225.
 இனஞ்செப்புதல், 301.
 இனநிரைகள், 330.
 இனை தல் ஈறுமுறைந்து இனையாதல்,
 இனைந்து, 393. [243, 251, 316.
 இனைந்தேங்கியமுதல், 464. [243.
 இனையன் - வருத்தத்தையுடையன்,
 ஈக்க - தருக, 44.
 ஈகாமிருகம், 84.
 ஈகை - பொன், 38.
 ஈகைவாண்கொழு, 34.
 ஈச்சங்காய், 389.
 ஈசன், 158, 264, 283.
 ஈட்டி முதலியன, 415.
 ஈடு, 61, 62, 100, 107.
 ஈண்டுதல் - மிகுதல், விரைதல், 201,
 ஈண்டுநீர் ஞாலம், 547. [349.
 ஈண்டென - விரைய, 337.
 ஈத்தல் - ஈதல், 336, 347.

இறைவன் குடியபதை இரணமகல
 களையுடைத்து, 50.
 இறைவன் தேவரயாரினுமுயர்ந்தவ
 னென்பது, 192. [370.
 இறைவன் துதலில் இமையாநாட்டம்,
 இறைவன் பிழையெக்கண்ணியாகச்
 சூடியது, 305.
 இறைவனேந்தியசூலம், 305.
 இறைவனைப்பாடுஞ் சிறுதேவபாணிச்
 செய்யுள், 191. [ங்கு, 482.
 இறைவனையாடல்கண்டருளிய அண
 இறைவி, 328.

ஈமம், 524.
 ஈர்தல் - அறுத்தல், வெட்டுதல், 366,
 385, 474.
 ஈரலில், 67. [201.
 ஈரயிர் - மிகவும் துண்ணிய மணல்,
 ஈரொற்றுவாரம் - இரண்டுமாத்திரை
 பெற்றுவருஞ் செய்யுள், 73, 119,
 ஈழத்துணவு, 47. [188, 383.
 ஈளை, 114. [308.
 ஈறிலின்பமாகிய அனந்தசுகம், 285,
 ஈறுகுறைதல், 243.
 ஈறுதிரிதல், 129.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சுஉங்

ஈன்தகுழவி, 472.
 ஈனதவாழை, 418, 431.
 ஈனேர் - இங்குள்ளோர், 3, 510.
 உக்கிரம் - கீதவடிவனொன்று, 75,
 உக்கிரவன்மன், 303. [120.
 உகம் - தலைப்பாட்டு, 383.
 உகிர் - நகம், 95, 195.
 உகிர்க்கரணம், 64.
 உகிர்நிலைப்பசாசக்கை, 95.
 உச்சந்தலை, 104.
 உச்சம், 91, 534.
 உச்சரித்தல், 352.
 உச்சிக்கிழாங்கோட்டம், 241.
 உச்சிச்செலுந்நிலை, 352.
 உச்சித்தம் - மகாக்கை, 98.
 உச்சிப்பொழுதில் வந்தோனவியம்,
 உச்சிமீயிசை, 293. [87.
 உச்சியைக் கொத்தி மூலையைக்கடிக்க
 உசா, 436. [கும் பொறிநிரை, 414.
 உசாவில்லாத்துன்பம், 407.
 உஞ்சை } உச்சயினிமாநகரம்;
 உஞ்சையம்பதி } அவந்திதேசத்துள்
 உஞற்றாக்கால், 83. [எது, 163, 177.
 உட்கரு, 435.
 உட்குடைச்சேறார், 320.
 உட்குதல், 198, 329.
 உட்கொள்ளுதல், 310.
 உட்கோள், 40, 287, 435, 526.
 உட்சொல்லிலக்கணம், 87, 92.
 உடங்கு, 580.
 உடம்பட்டார், 25.
 உடம்புநிலை, 108

உடல், காத்தின்முன்னிட்டவிளக்குப்
 போலமாய்தல், 281.
 உடலவர்த்தனை, 59, 90.
 உடற்கரித்தல், 160, 193.
 உடற்குதை, 440.
 உடற்புரிவு, 90.
 உடற்பொறையடுக்கம், 543.
 உடற்றுக்கு, 59, 90.
 உடன்பட்டோனவியம், 85 - 6.
 உடன்பிதப்பு, 43.
 உடன்வயிற்றோர், 286, 588.
 உடனிகழ்ச்சி, 61, 107.
 உடனிகழ்ப்பாருள், 430.
 உடனிலைப்புணர்ச்சி, 204.
 உடனுறைவு, 152.
 உடனு - உடுத்த, 315, 360, 398.
 உடுக்கை - ஒருவகைத்தோற்கருவி,
 உடுத்தல் - குழுதல், 180. [106.
 உடுபதி, 131.
 உடைகலப்படல், 392, 404.
 உடைகுளம், 305.
 உடைத்தல், 59, 90.
 உடைதிரைநீர், 217.
 உடைநீரோதை, 206. [362.
 உடைப்பெருங்கொழுநர், 127, 134,
 உடைப்பெருஞ்செல்வர், 273, 397,
 உடைவாள், 380, 439. [410.
 உடோளக்கை [டோளம்], 98.
 உண்கண், 216.
 உண்குவை - உண்பாயாக, 322.
 உண்டல் - உறுதல், 249.
 உண்டலெய்தல், 212

உடம்புதல், 150.

உடம்படுமெய், 23.

உடம்பிடி - வேல், 519.

உடம்பிற் சுவை தோன்றல், 84.

உடம்பின்வேறுபாடு, 84.

உடம்பினும் முகத்திற் சுவையிகத்
தோன்றல், 84.

உடம்பு, தாரம், அடைக்கலப் பெர்
ருள், தன்பொருளாகிய இவற்
தைப்பொன்போற்போற்றவேண்டு
மெனல், 416.

உடம்பொடுபுணர்த்தல், 19.

உணர்வுடையவல்லமரு, 210.

உண்ணகரம், 465:

உண்ணுநோன்பு - உண்ணுவிரதம்,

உண்மைத்திறம், 165. [411, 550.

உண்மைமொழி, 284.

உண - உணவு, 49.

உணக்குதல், 581.

உணங்கல் - வற்றல், 208, 209.

உணங்கல் கடிதல், 211.

உணர்வு, 400.

உணர்வுசலித்தல், 19.

உணர்வுடைமாக்கள், 568.

கூஉச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

உணர்வுமயங்குதல், 275.

உணவுபல, 261.

உணர்இய - உண்ணும்படி, 557, 559.

உத்தமத்தோற்பெருங்கருவி, 106,

உத்தமதானம், 46. [382.

உத்தமப்பதை, 106.

உத்தமம், 100.

உத்தமராவார் - கழிய நெடுமையுந்

கழியக் குறுமையுமில்லார், 115.

உத்தமன்கைப்பெருவிரல், 70, 114.

உத்தரகாண்டம், 23. [42, 46 - 7.

உத்தரகுரு - போகபூமியிலொன்று,

உத்தர கௌத்தன் - வாரணவாசிக

ரத்தரசன், 400, 412.

உத்தரப்பலகை, 70, 114, 115.

உத்தரம் - வடபூமி, 542.

உத்தரன்:—கனகவிசயர்க்குத் துணை

யாயினாரரசன், 412, 452.

உத்தரீயம், 326, 329.

உத்தானவஞ்சிதம், 81.

உத்தி, 181, 197.

உத்துவீதம்-நிருத்தக்கை முப்பதனுள்

உதகக்கிரியை, 243. [ஒன்று, 81.

உதயகிரி - ஓரிராகம், 234.

உதயமால்வரை, 153.

உதயனன்கதை, 7, 8.

உதவாவாழ்க்கை - பிறர்க்குதவமாட்

டாத மிடிவாழ்க்கை, 503.

உதாசீனன், 163.

உதாரமென்னுமலங்காரம், 48.

உதானவாயுவின் குணம் செய்கைமு

உதானன், 103. [தலியன், 104.

உப்புரிசுமுகிழார், 7.

உபகரணப்புணர்ச்சி, 132.

உபதேசமந்திரம், 260.

உபநயனம், 250, 504.

உபயாங்கவாச்சியம், 90.

உபயானகம் - கீதநிருத்தங்களுக்கு

வாசித்தல், 58.

உபவேட்டனம், 81.

உபவேட்டிதம் - வருத்தனைநான்

னுளொன்று, 81.

உபாங்கம் - ஒருவகைத்தோற்கருவி,

உபாத்தியாயர்கள், 255. [106.

உபாஸகாத்தியயனங்கம், 284.

உம்பர் - மேல், 232, 308.

உம்மை : இசைநிதையில் வருதல்,

முற்பிறப்பு, 38, 39, 407.

உம்மைத்தொகை, 285, 370 - 71,

375, 405, 437.

உம்மைத்தொகை இருபெயர்க்கண்

வருதல், 38, 135, 247.

உம்மைதொகல், 189, 199, 210,

உம்மைப்பயன், 395. [450.

உம்மைவினைவந்துருத்தகாலச் செம்

மையிலோர்க்குச்செய்தவ முதவா

உமட்டியர், 155. [து, 510.

உமணர், 17, 155.

உமி, 114.

உமிழ்தல் - கொப்புளித்தல், 440.

உமையவன், 177, 192, 563 -4.

உமையொருபாகத்தொருவன், 565.

உய்த்துணர்தல், 6.

உய்திக்காலம், 266. [நோய், 208.

உதிப்பித்தல், 104.
உதியஞ்சேரல், 503.
உதியன் வேண்மான், 521.
உதையவரை, 137.
உந்தல் - யாழ்நரம்பின் கிரியைகளுள்
ஒன்று, 204. [9, 487,
உந்தி - ஆற்றின்நடு, யாழுறுப்பு
உப்பரல் - மேல், 313, 323.
உப்பாலைப் பொற்கோடு, 36.
உப்பு, 277.
உப்புப் பகருநர், 138.

உய்யா நோய் - போக்கமுடியாத
உய்யானம் - அரசர் வினை யாடு க்
காவற்சோலை, 363, 380.
உயர்சொல், 429.
உயர்திணை, 377 - 8.
உயர்திணைக்கண்வந்த இடவழுவமை
தித் தனித்தன்மை, 24.
உயர்திணையையும் அஃறிணையையும்
எண்ணியுயர்திணையர் ன் முடித்
தல், 214.
உயர்ந்தோங்கு செல்வம், 35.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

௬௨௫

உயர்ந்தோர், 38.
 உயர்நிலையுலகம், 308. [393, 587.
 உயர்பிறப்பாளன் - மதையவன்,
 உயர்பேரொழுக்கம், 340.
 உயர்மிசை, 265.
 உயவந்தபெண்டிர், 467.
 உயிர் - உடம்பு (ஆகுபெயர்), 395.
 உயிர்க்கடன் நகுதல், 160.
 உயிர்க்கொலைநீக்குமின், 591. [275.
 உயிர்க்கொலை புகாமற் பரிகரித்தல்,
 உயிர்த்தல், 323, 465.
 உயிர்த்தொகை, 547.
 உயிர்தோற்றல், 486.
 உயிர்ப்பலி, 324-5, 553.
 உயிர்ப்பலியுண்ணுமயிர்க்கண்முரசு,
 உயிர்ப்பன்மை, 544. [143, 543.
 உயிர்ப்புறம், 218.
 உயிர்ப்திப்பெயர்த்தல், 526, 550.
 உயிர்பிணிக்குக்கலவை, 338.
 உயிர்போகுபொதுநெறி, 569.
 உயிர்மருந்து - மிருதசஞ்சீவினி, 54.
 உயிர்வழங்குபெருநெறி, 569.
 உயிர்வேறுகதியடைதல், 568.
 உயிராணி, 493.
 உயிரிழந்தயாக்கை, 335, 346.
 உயிருறுப்புரிமை, 165.
 உயிரோம்பும் ஆழியாள்வான், 213.
 உரகக்கச்சு, 316.
 உரகர், 168.
 உரசுதல், 87.
 உரப்பார்சுவார்த்தமண்டலி, 81.
 உரப்புதல், 393. [கன், 515.

உரிமைப்பள்ளி, 548.
 உரிவை, 316, 324.
 உரு - உருப்படி ; இஃது இசைத்
 தமிழ்வழக்கு; 58, 61, 63, 75,
 100, 107, 109 - 10, 201, 212,
 உருக்காட்டுதல், 120. [400.
 உருக்குத்தட்டார், 139, 156, 434.
 உருக்குருக்கு (கருப்பூரம்), 379.
 உருகுதல் - குழைந்துகிடத்தல், நெ
 சிழ்தல், 451.
 உருட்டல் - யாழ்நரம்பிற்குரியகிரி
 யைகளுள்ஒன்று, 204.
 உருத்தல், 4, 219, 357, 585.
 உருத்திரச்சுவையவிறயம், 83 - 4.
 உருத்திரசன்மர், 7.
 உருத்திரர், 148.
 உருத்திரர்ப்தினெருவர், 168.
 உருத்திரன் - வடநாட்டரசருள் ஒரு
 வன், 542.
 உருத்து - வெளிப்பட்டு, 4.
 உருத்துநோக்கல், 590.
 உருத்தொண்ணுற்றொன்றும் பன்னி
 ரண்டும், 68.
 உருப்பசி - தேவகணிகையருள் ஒரு
 த்தி ; இவள் அகத்தியமுனிவர்
 சாபத்தால் மானிடமகளாகப்பிற
 ந்து மாதவியென்று பெயர் பெற்
 றாள், 20, 187, 189.
 உருப்பசி பெற்ற சாபவரலாறு, 56,
 78, 176, 188.
 உருபுதொகுதல், 78, 301, 310.
 உருபுநிற்கப்பொருள்தொகுதல் 243.

உரவுநாமாவகானற வேலஏறது-முரு
 உரவுமண் - உரத்தமண், 534.
 உரவோர் - இருடிகள், 358, 591.
 உரவோன், 533.
 உரறுதல், 539.
 உரன், 134.
 உரிச்சொல் ஈறுதிரிதல், 23, 37, 251.
 உரிஞ்சுதல், 261, 278, 562.
 உரிது - உரித்து, 43, 50.
 உரிமை, 19. [45, 184, 201.
 உரிமைச்சுற்றம் - அடிமைத்திரள்,

எக

உருபுமயக்கம், 37, 39, 51, 236,
 உருமாறித்திரிதல், 171. [249.
 உரும் } - இடி, 161, 332, 343.
 உருமு }
 உருமுக்குரல் முழக்கத்து முரசு,
 உருமுச்சுவல், 555. [143, 543.
 உருமேறு, 277.
 உருவக் கொடியோர், - கொடியருவி
 னோர், 362, 379.
 உருவகமென்னுமலங்காரம், 135.
 உருவமாறி நிற்தல், 314.

குக அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

உருவிலாளன் } 44, 151, 229, 231,
 உருவிலான் } 357, 374, 583.
 உருவின் உறுப்பு நான்கு, 120.
 உருவுகாட்டுகை, 75.
 உருவுதிரை, 116.
 உருவேற்றுதல், 285.
 உரை - புகழ், 25, 36, 167.
 உரைச் செய்யுளை இடையிலே மடுத்தல், 317.
 உரைசால் சிறப்பு, 42, 220. [553.
 உரைசெலவெறுத்த மதுரை, 508,
 உரைத்தல் - தேய்த்தல், பூசுதல்,
 180, 347.
 உரைதூல் கோடுதல், 146.
 உரைப்பாட்டு, 24, 574.
 உரைப்பாட்டுமடை - உரையாகிய
 பாட்டை இடையே யுடையது,
 317, 327, 441, 513, 533, 573.
 உரைப்பாயிரம், 6.
 உரைப்பொருள், 29.
 உரைபெறுகட்டுரை, 30, 31.
 உரையாசிரியராகிய இளம் பூரண
 வடிகள் முகவுரை, 230.
 உரையாட்டு, 257. [யுள், 5, 28, 32.
 உரைவிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்
 உரைவகை நடைநான்கு, 22.
 உரோகிணி, 36.
 உரோமண்டலி, 81.
 உல்குடைப்பெருவழி, 311.
 உல்லோலம் - அக்கக்கிரியைபதினாறு
 னுள் ஒன்று, 81.
 உலக்கைப்பாட்டு 211 581

உலந்தபொருள், 246.
 உலவாக்கட்டுரை, 45.
 உலவாமை - ஒழியாமை, 45.
 உலறியகண், 86.
 உலறியதலைகளையுடைய ஓமை, 18,
 உலறியநா, 584. [294, 306.
 உலாச்செய்வித்தல், 31.
 உலாத்துதல், 170.
 உலைக்குருகினுயிர்த்தல், 126, 499.
 உலைக்குருகு, வெளிப்படைச்சொல்,
 உலையிலுதுந்துருத்தி, 345. [334-5.
 உலோகம், 178.
 உலோகம் ஐந்து, 193.
 உலோத்திரம், 387.
 உவகை, 179, 416.
 உவகைக்கண்ணீர், 152.
 உவகைப்பொங்குதல், 432.
 உவகைமுத்து, 134. [மால், 356.
 உவணச்சேவலுயர்த்தோன் - திரு
 உவணப்புட்சேவல் - கருடன், 356,
 உவந்தோனவியம், 85. [370.
 உவமத்தொகை, 19, 49, 166,
 உவமப்பெயர், 308. [475.
 உவமம், 37, 123, 171.
 உவமம் விரித்துரைத்தல், 433.
 உவமவுருபு, 135, 307.
 உவர்ப்புமண்கலக்கஞ்செய்யும், 114.
 உவவுத்தலை, 182.
 உவவுற்றதிங்கள், 219.
 உவா, 198.
 உவாஇரண்டு, 412.
 உவாஉவாவிவா... 090

உலகநோன்பிகள் - சைனரில்இல்லற
த்தார், 255, 263, 280, 399, 411.
உலகமன்னவன், 537, 560, 589.
உலகவிடைகழி, 256, 271.
உலகளந்தோன், 495.
உலகியல், 274.
உலகியல் வழக்கு, 14.
உலகுபுரந்துட்டுமொழுக்கம், 340.
உலகுபொதியருவத்துயர்ந்தோன்,
உலகுவிளங்கவிரொளி, 137. [536.
உலகேழு, 129.

உவாமுதலாயவயதாளா, 200.
உவாலின்ஞாயிறு, 401.
உழக்குதல், 194, 212.
உழத்தல், 214, 216, 300, 333,
உழத்தி, 320. [357, 373.
உழவர், 155, 157, 191, 209, 278.
உழவரோதை, 206, 558.
உழவு, 266 - 7, 288, 312, 496.
உழவுஏழு, 88.
உழவுத்தொழில், 312.
உழவுதொழில், 496. [று, 261.
உழாதுண்டொளி - தானேபட்டசே

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூஉள

உழி - அளவு, 40, 48.
 உழிஞ்சில் - ஒருமரம், 294, 306,
 உழிஞை, 14, 371, 568. [318.
 உழிஞைப்பவர், 529.
 உழிஞையான், 218.
 உழுகுடிவேளாளர், 261.
 உழந்து, 390, 496.
 உழை - உழை (வாணன்மகள்), பக்
 கம், மத்திமஸ்வரம், 36, 68, 165,
 193, 195, 203, 222 - 3, 350,
 443 - 4, 453. [பெய்தல், 69.
 உழைகுரலாகச்செம்பாலைக்கு உழை
 உழைகுரலாகச்செம்பாலைதோன் நல்,
 உழைகுரலானமந்தம், 225. [113.
 உழைப்புலிக்கொடி, 262, 279.
 உழைமான், 18.
 உழைமானுனைக்குங்காடு, 306.
 உழைமுதல்உழையீறு, 225.
 உழைமுதற்கைக்கிளையி று தி யா க
 உழைமை, 89.[மெலிவுநான்கு, 113.
 உழையிற்குரல் பிறத்தல், 224.
 உழையுளி - உழை, 444.
 உள்வரிக்கோலம் - வேற்றுருவங்
 கொண்டிருக்கிக்குங் கோலம், 88,
 151, 171, 195, 227-8, 237-8,
 உள்வரிப்பாணி, 447, 458. [382.
 உள்வரியாடல் - வருத்தமறிந்துதன்
 வடிவு கரந்து சிலதியர் வடிவுடன்
 தமரதியாமல் வந்து நடித்தல்,
 உள்வரிவாழ்த்து, 447, 459. [227.
 உள்ளகம், 434.
 உள்ளல் - உள்ளாள்பட்டல் 150

உளி, 426, 439.
 உளியம் - கரடி, 332 - 3, 440.
 உளைத்தல், 306.
 உளைவனன், 12.
 உற்கட்டிதம் - ஓரிருக்கை, பாதமைந்
 தனுளொன்று, 81, 232.
 உற்சங்கக்கை, 97 - 8.
 உற்சவம், 158, 572.
 உற்சார்கம், 420. [டல், 344.
 உறட்டட்டட்டெனப்பற்பதைகொட்
 உற்பணம், 81.
 உற்பாதசாந்தி, 27 - 8, 468.
 உற்பாதம், 442, 450 - 1, 480.
 உற்றதை (உற்றது)உறவு, 45, 142.
 உற - மிக, 377.
 உறக்கு - உறக்கம், 374.
 உறங்கினுளவிநயம், 85 - 6.
 உறந்தை - உறையூர் ; இது சோழர்
 களின் இராசதானிகளுள் ஒன்று;
 இக்கதை சிகழ்ந்தபொழுதுஇதில்
 இருந்த சோழன் பெருநற்கிள்ளி
 யென்பவன்; 20, 220, 231, 287.
 உறவு, 214. [படுதல், 215.
 உறவுபோலிருந்து காரியத்தின்வேறு
 உறவுமுறையார், 228.
 உறழ்தல் - ஒன்றிடையிட்டும் இரண்
 டிடையிட்டும் ஆராய்தல், 204.
 உறழ்பொரு, 39.
 உறி, 260, 442.
 உறிக்கா, 401, 413.
 உறித்தாழ்ந்தகரகம், 494, 585 - 6.
 உறி - உறவிந்த 170

உள்ளல் - உள்ளான்பதவை, 200.

உள்ளாளம், 90.

உள்ளாற்றுவேந்தன், 218.

உள்ளான்பதவை, 278.

உள்ளு - உள்ளான்பதவை, 278.

உள்ளுறைமூன்று, 10, 24.

உளதாங் கொல், 216.

உளநாள்வரையா, 591.

உளப்பாட்டுத்தன்மை, 10, 24.

உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மை, 187.

உளமலியுவகை, 506.

உளர்தல், 110.

உறவு - உறுவதது, 112.

உறுக்கும் - உறுத்தும், 274.

உறுகண், 297, 332.

உறுகணுளர் - தீவினையாளர், மிடியாளர், 257, 272.

உறுத்தல், 173, 274, 294.

உறுப்பு நான்குள்ள உரு, 75.

உறை - மருந்து, 203, 208, 213.

உறைகவுள் - மதந்துளிக்கின்ற கன்மை, 587.

உறைகாரர், 156. [152.

உறைத்தல் - உகுத்தல், 127, 134,

கூஉஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

உதைதல் - தோய்தல், 441, 451.
உதைய்யாரோய் - மருந்தாற் போ
க்கமுடியாத நோய், 208.
உதையுள் 46, 308. [566.
உதையூர், 31, 266, 287 - 8, 301,
உதையூர்க்குக் கோழியென்ற பெயர்
வந்தமை, 31 - 2, 266.
உதையூரிலருகன், 301.
உதையூர் ஸ்ரீ கந்தன்பள்ளி, 291.
உதையூர் ஸ்ரீகோயில் நாயனார், 291.
உன்னக்கை, 92, 95.
உன்னம்—ஒருமரம், 92, 306. [81.
உசேஷபணம் - ஓர் அங்கக்கிரியை,
ஊக்கம் - மனவெழுச்சி, முயற்சி,
ஊகம், 401, 524. [வலி, 162, 187.
ஊங்கண், 567.
ஊங்கனோர், 560.
ஊசல், 207.
ஊசல்வரி, 580.
ஊசிப்பொறி, 414. [433.
ஊட்டுவாள்-தாயரைவருள் ஒருத்தி,
ஊடல, 173, 195, 198, 202, 226,
ஊடல்தீர்க்குமருந்து, 21. [232.
ஊடற்கோலம், 179.
ஊடறுத்தல், 440.
ஊண், 213.
ஊதுந்துளை, 61, 65.
ஊதும் வண்டு, 213.
ஊதுலைக்குருகு - துருத்தி,

ஊந்தி, 431.
ஊந்திரைநீர்வேலி, 212.
ஊந்திப்பாடு, 237, 244, 251.
ஊந்து - அடர்ந்து, 548.
ஊந்ருமன் தம், 313, 323.
ஊர்வலஞ்செய்தல், 118.
ஊர்வாயில், 256. [58, 82.
ஊர்விலக்கு - ஒருவகைப் பாட்டு,
ஊரல் - குளுவையென்னும் பதவை;
நீர்மேலுர்தலின், ஆகுபெயர்;
ஊராளி, 89. [260, 278.
ஊரிடையிட்டநாடு, 262.
ஊழ் - முறை, 259, 273, 276.
ஊழ்வினை - முறைமையாகிய பழ
வினை, 254, 484.
ஊழ்வினையுருத்துவந்தெழுதல், 4,
ஊழி, 47. [219, 544.
ஊழியுக்கும் பேருதவி, 212 - 3,
ஊழுதல் - குடைதல், 183.
ஊற்றுநீர், 459.
ஊறுசெய்விலக்கு, 305.
ஊன், 160, 275.
ஊன்சோறு, 545.
ஊன்மலியிருக்கை, 138.
ஊனுண்டு தமின், 591.
| எஃகல், 134.

எஃகுபட்டிருக்கும் உலை, 413.

எக்கர், 522.

126, எகினக்கவரி, 254.

134, 334, 499, 526.

ஊதுலைதோற்கவுயிர்த்தல், 462 - 3.

ஊம் - ஊமை, 144, 481.

ஊமர், 145.

ஊர்க்குறுமாக்கள், 587.

ஊர்க்கோட்டம் - ஸ்ரீகையாநிற்

குங்கோயில், 241. [309.

ஊர்க்கையிடை யிட்ட காடு, 298,

ஊர்காப்பாளர், 424, 436.

ஊர்குழுவரி, 25, 27.

ஊர்த்துவ கலிகை - அங்கக்கிரியை

பதினாறனுளொன்ற, 81.

ஊர்த்துவமண்டலி, 81.

ஊர்த்தல், 90.

எகினம், 557.

எங்கணுவென் னாவினைந்தேங்கல், 463.

எங்கணும் போகிய இசை, 332.

எங்கோன், 283.

எச்சங்கள், 562.

எச்சம் - ஒரு வாசனைப்பண்டம்,

379.

எச்சவும்மை, 276, 281, 460.

எச்சவும்மை விரித்தல், 55.

எஞ்சலார் - அயலார், 463.

எட்கசி, 325.

எட்கசிவு, 160.

எட்சாந்து, 467.

எட்டன் மட்டம், 59, 91.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி

சுஉசு

எட்டி - அரசனால் வணிகர்பெறுவ
தொருபட்டம், 399, 401, 411-2.
எட்டிப்பூ, 411.
எடுத்தமொழியினஞ்செப்பல், 131.
எடுத்துக்காட்டு - சுட்டிக்காட்டுதல்,
443, 452.
எடுத்துக்கை நீட்டுவார், 421.
எடுத்துக்கோள்வரி - கையதவெய்தி
வீழ்ந்தாளாக வீழ்ந்து பிறரெடுத்
துக் கொள்ளும்படி நடித்தல், 88,
228, 237, 239, 289, 381. [531.
எடுத்துச்செலவாற் கொண்டதிதை,
எடுப்புதல் - எழுப்புதல், 135, 145.
எண் - இலக்கம், 78, 164, 547.
எண்குணன், 264, 284.
எண்கூத்துப்பாணி, 59, 91.
எண்ணிராவந்தகொச்சக வெ ரு
போகு, 191.
எண்ணின்டைவு, 152. [438.
எண்ணுதல் - எண்ணிச்செய்தல்,
எண்ணுப்பொருளில்வந்தஉம்மை சிற
ப்புப்பொருளுந்தருதல், 272.
எண்ணும்மை தொகல், 430.
எண்ணுவரம்பு - எண்ணின்பெருமை
க்கு வரம்பு, 184, 201.
எண்ணெண்கலையோர் - வேசையர்,
226, 366, 381, 499.
எண்ணெய்வாணிகர், 138, 155.

எய்யாவொருசிறை-பலரும் அறியாத
ஒருபக்கம், 313.
எய்விலெயினர், 318.
எயிப்புதம், 71, 116, 218, 256.
எயிற்றி, 18, 315, 320 - 21, 325,
எயிறுமடித்தல், 87. [330
எயின் - ஒருசாதி, 321.
எயின்கடல், 322.
எயினர், 18, 294, 318 - 9, 327-8,
330, 432.
எயினர்க்குப்புலிஉவமை, 322, 330.
எயினர்கூட்டுண்ணும் நடுவூர்மன்றம்,
313, 323.
எயினர், தம்பகைஞர்தலையைத்தாமே
யறுத்திட்டெண்ணுதல், 324.
எயினர்துஞ்சுரைஎறிதல், 322.
எயினர் தொல்குடிக்குமரி, 324.
எயினர் பசுநிரைகளைப் பெறுதல்,
320 - 21.
எயினர்மதுவுண்டுசெருக்குதல், 324.
எயினர்மன்றுகள்பாழ்படற்குரியகார
ணம், 313.
எயினர் வெறியாடியபின் அரசனைப்
பாதுகாக்கத்தெய்வத்தைத் துதித்
எயினர், 306. [தல், 321, 331.
எயினெடுக்கொடி, 341.
| எரிநிறத்திலவம், 150.
| எரிபொத்தி - அழலைமூட்டி,

362,
 எண்பேராயம், 147, 167, 535.
 எண்மைப்பொருள், 346.
 எதிர்த்துப் பிணைத்தமலர், 216.
 எதிரிரிணை, 38, 201, 276.
 எதிர்பூஞ்செவ்வி, 225.
 எதிர்மறை, 344, 429.
 எதிர்மறைத்துக்கூறல், 466.
 எதிரதுதழீஇய வெச்சவும்மை, 508.
 எதிரதுபோற்றல், 50, 373.
 எதிரி - எதிரேற்று, 125.
 எதிருண்மல், 542.

எரிமண்டுதல், 498. [526.
 எரிமுகப்பேரம்பு, 177.
 எருத்தங்கோட்டல், 458.
 எருத்தம்=எருத்து - புறக்கழுத்து,
 35, 40, 446, 451-2, 458, 532.
 எருமன்றம், 442, 447, 451, 458,
 எருமை, 261, 268. [550.
 எருமைக்கடா, 396.

எருமைக்கடும்பரியூர்வோன் - கூற்று
 எருமையேற்றை, 408. [வன், 544.
 எல் - ஒளி, 45, 338.
 எதிருன்றிய நீள்பெருங்காஞ்சி, 528.
 எதிரேற்றல், 131, 532.
 எந்திரவில், 413.
 எய்துதல் - உணர்தல், 295, 307.

எல்லவிழ்மாலை, 45. [480, 578.
 எல்லா-ஏழ், தோழி, 447, 458, 462,
 எல்லார்க்குமறிவாயுள்ளவன், 282.
 எல்லாவோ, 462.

கூடும் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எல்லி, 223.
 எல்லீருங்கேட்டமின், 464.
 எல்லை - பகல், 3, 511.
 எல்வளை, 124, 563. [389.
 எலிமயிரினுல் நெய்த ஆடை, 154,
 எவ்வம் - துன்பம், 211, 216.
 எவன் என்ன விகாரப்படல், 515.
 எவன்கொல், 45.
 எழால் எழுவகை, 204.
 எழிலி, 173.
 எழிற்கை, 57, 60, 79, 99.
 எழினி - திரைச்சீலை, 71, 184 - 5,
 188, 193.
 எழினிக் கோலம் - உருக்கள், 201.
 எழினிமூன்று, 116.
 எழுகோல், 70.
 எழுச்சிப்பாலை, 534.
 எழுத்தாணி, 225.
 எழுத்தினாதம், 105,
 எழுத்து, 67, 78.
 எழுத்து எட்டு, 308.
 எழுத்து ஏழு, 156, 457.
 எழுத்து ஐந்து, 308.
 எழுத்துச்சந்திமுடிவு, 14.
 எழுத்துப்படுத்த பொதி, 144.
 எழுதல் - பண்ணுதல், 528.
 எழுதியவளை, 458.
 எழுதுவண்ணம், 154.
 எழுதுவரிக்கோலம், 151 - 2.
 எழுநிலைமாடம், 347.
 எழுமுடிமார்பன், 569.
 எழுவகைநிலைக்கிணம் எழுதியவரி

எற்றுக்கு, 37.
 எற்றென்றும், 515.
 எறி - எறிதல், 66, 111.
 எறிநீரடைகரை, 259, 276.
 எறிப்ப - ஒளிவிட, 152.
 எறிபிணமிடறியகுதையுடல், 543.
 எறிமணி, 325.
 எறிவளை - அறுக்கும்வளை, கரையிலே
 திரையெறிந்தவளையுமாம், 209.
 என், ஈற்றகை, 77, 136.
 என்கோ - என்பேனோ, 45, 446.
 என்பிலது, 24.
 என்பும் உமியும்பரலுஞ்சேர்ந்தநிலம்,
 என்மனார், 231. [114.
 என்றாழ் - வெயில், 362, 380.
 என்னீர் - என்று சொல்லமாட்டீர்,
 என்னென்றும், 515. [215.
 எனும் - சிறிதும், 420, 432.
 எனைத்து, 38.
 ஏக்கறுதல், 43.
 ஏகதாளம் ஒரொத்துடையதாளம்,
 59, 75 - 6, 91, 120.
 ஏகபாதம் - ஓரிருக்கை, 232.
 ஏகாசம் - உத்தரீயம், 326.
 ஏகாரம்: இசைநிறை, ஈற்றகை,
 எண், வினா, 10, 25, 210, 273,
 473, 474.
 ஏகாவலிவடம், 332.
 ஏகை - இரேகை, 367, 386.
 ஏங்குதல், 64, 249.
 ஏச்சுரை, 576.
 ஏகல் - பயிர்க்கல் 249 240

எழுவறியா, 38. [365, 382 - 3.
எழுவாய், 213, 293, 304, 321, 337.
எழுவுஞ்சீப்பு, 402.
எள்ளு, 390. [115.
எள்ளுஎட்டுக்கொண்டது நெல்லு,
எள்ளுருண்டை, 141.
எற்செய்வான், 216. [377.
எற்படுபொழுதிற்பொழுதுபோக்கு,
எற்படுபொழுது-சூரியன் அத்தமிழ்த்
எற்பாடு, 14, 377. [காலம், 360.
எற்றூல் - எதனூல், 50.

ஏட்டகம் விரித்து, 336.
ஏடலர்கோதை, 246.
ஏடி - தோழி, 458.
ஏடு, 394, 406 - 7.
ஏணி - எல்லை, 402, 508- 9.
ஏத்தம், 260.
ஏத்தல், 35, 265.
ஏத்தாளர், 539.
ஏத்தி - ஏத்த, 316.
ஏதம், 332, 343, 348, 357, 372-3,
ஏதிஸ், 207. [397.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சுருக

ஏது, 437, 582.
 ஏமஞ்சாராவிடம்பை, 358.
 ஏமவைகல், 365.
 ஏழுறுமாக்களவிரயம், 86.
 ஏர், 16.
 ஏர்பு - ஏழுந்து, 361, 378.
 ஏர்மங்கலப்பாட்டு, 16, 261, 279.
 ஏரகம், 516.
 ஏரி, 342, 355.
 ஏரிகரை, 294, 305.
 ஏருக்கு அறுகையும் குவனையையும்
 கலந்து நெக்கதிரோடு தொடுத்த
 மாலையைச் சூட்டுதல், 261, 279.
 ஏருழவர், 558.
 ஏல்லை, 224 - 5.
 ஏலம், 195.
 ஏலவல்லி, 16, 523.
 ஏலாது, 273.
 ஏவல் செய்யும் எயிற்றியர், 325.
 ஏவலன் (தன்மையொருமை), 205.
 ஏவலாளர், 348.
 ஏவலினையர், 507.
 ஏவற்சிலதியர் - குந்தேவன் மகளிர்,
 மடைப்பள்ளியாடி யார், 140,
 158.
 ஏவற்சொல், 375.
 ஏவற்றெய்வம், 493.
 ஏவறை, 402, 414, 415.
 ஏவன்மகளிர், 380.
 ஏவில் - ஏவையுடையவில், 319.
 ஏழ்பிறப்படியேம், 524.
 ஏழகத்தகர் - மேமகம். 254.

ஏற்றுப்பசுந்தோல் சீவாதுபோர்த்த
 முரசம், 161, 543.
 ஏறங்கோட்புற, 15.
 ஏறுவிண்ணப்பம், 349.
 ஏறு, 260, 431, 434.
 ஏறுதழுவல், 452.
 ஏன்று, 297. [324.
 ஏனத்தின்வளைவெண்கோடு, 314-5,
 ஏனத்தெறி, 524. [366, 385.
 ஏனப்படம் - பன்றிமுகக்கடகு,
 ஐ-இடைச்சொல், வியப்பு, 228, 435,
 444, 455, 476, 483 - 4, 518.
 ஐங்குறுதூறு, 441, 445.
 ஐங்கூந்தல், 195, 257, 296, 396.
 ஐஞ்சிலோதி, 300.
 ஐதானமயிர், 196.
 ஐது - அழகிது, 75, 120.
 ஐந்திரவியாகரணம், 295, 307, 310.
 ஐந்தினுமெட்டினும் வருமுறையெழு
 த்தின்மந்திரம், 297. [270.
 ஐந்து ஸ்ரீகோயிற்சந்தி கூடியமன்று,
 ஐம்பதுதுலாபாரப்பொன், 555.
 ஐம்பால், 209, 214.
 ஐம்பெருங்குழு, 72, 118, 147, 167,
 ஐயக்கடிஞை, 276. [535.
 ஐயந்தீர்காட்சி-கவுந்தியடிகள் (ஐகு
 பெயர்), 576.
 ஐயமத்தபொருள் - கடவுள், 460.
 ஐயமுற்றோனவிரயம், 85.
 ஐயர், 46, 210, 263, 320 - 21.
 ஐயவித்தலாம், 402, 414.
 ஐயாவம்மை. 274

ஏழனுருபின்கண்வந்தசாரியை, 129.
 ஏழனுருபுத்தொகை, 19.
 ஏழாவதன் இடப்பொருள் காலத்தி
 டன்மயங்கல், 182.
 ஏழாவதுருபு இரண்டாவது டன
 மயங்கல், 182.
 ஏழை - அறிவின்மை, 206, 313.
 ஏற்புழி, 353.
 ஏற்றம், 277.
 ஏற்றிழிவு, 305.
 ஏற்று - உடன்பட்டு, 421.

ஐயன்கோயில், 242.
 ஐயன்மார், 330.
 ஐயனுக்குப்பாடும் பாட்டு, 89.
 ஐயை - தூர்க்கை, மாதரியின்மகள்,
 260, 317 - 8, 327 - 8, 416-9,
 428, 430-31, 441, 450, 462-3,
 465-6, 506, 574, 580. [323].
 ஐயைகோட்டம், 18, 300, 312 - 3,
 ஐராபதம் - பட்டத்துயானை, 72.
 ஐராபதம்நிற்குங்கோயில், 146, 166,
 247.

கூட உ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

ஐராவதமெழுதியகொடி, 166.

ஐவர் - பஞ்சேந்திரியங்கள், 264,

ஐவனவெண்ணெல், 15, 294. [285.

ஒக்கல், 349;

ஒக்கலை, 242.

ஒசித்தல், 192, 445 - 7.

ஒசிதல் - ஒதுங்குதல், 36.

ஒட்டகம், 408.

ஒட்டுதல், 90, 263. [296, 308.

ஒட்டுப்புதவம் - இரட்டைக்கதவு,

ஒட்டேன் - இசையேன், 490.

ஒடியாவில்பம், 267, 512, 592.

ஒடு: அசை, இன், உடனிகழ்ச்சி,

எண், 19, 28, 39, 131, 169, 247,

251, 300, 333, 372, 390, 458.

ஒடுக்கம், - முடிவு, 34, 38.

ஒடுவுருபு ஐயுருபின் பொருளில் வரு

ஒத்தபண்பு, 149. [தல், 130.

ஒத்து - அந்தாக்கொட்டு, 75, 120.

ஒதுக்கம் - நடை, 276.

ஒதுங்கிப்பார்த்த பார்வை, 41.

ஒப்படியிருக்கை - ஒரிருக்கை, 232.

ஒப்பலொப்புரை, 28.

ஒப்பனை - அலங்காரம், 125, 131,

247, 538, 557 - 8.

ஒப்பித்தல், 160, 241, 314, 317.

ஒப்பின்போலி, 208, 265, 286 - 7,

308, 320.

ஒப்பின்மையின்மிகுதி, 39.

ஒப்பினாகியபெயர், 137.

ஒப்புரைத்தல், 34.

ஒய் - யானையைப் பாகர்வையுங்குறி

ப்பொருள் 393 405 - 6

ஒருபொருட்பன்மொழிசிறப்பின்கண்
வருதல், 304.

ஒருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கி வந்த
ஒத்தாழிசை, 456.

ஒருபோரு, 190, 464.

ஒருமுகவெழிவி, 71, 73, 116,
118, 193. [264.

ஒருமூன்று-காம வெகுளி மயக்கம்,

ஒருமைபன்மைமயக்கம், 323, 429.

ஒருமொழிவைத்துலகாளல், 12, 573.

ஒருவயித்பல்பிறப்பு, 388.

ஒருவரைக்கூறும் பன்மைக்கிளவி,
187, 429, 477.

ஒருவினை யொடு, 281, 349.

ஒருவுதல், 44.

ஒரோயிடத்திற் பிறந்த மணிகள் :—

மாணிக்கம், புருடராகம், நீலம்,

கோமேதகம், உயிரூரிய மென்பன்,

ஒல் - அனுகரணம், 476. [388.

ஒல்காச்செல்வம், 395.

ஒல்காவுள்ளம், 502.

ஒல்கி, 212.

ஒலி, 105.

[510.

ஒலித்தல் - தழைத்தல், 3, 24, 277,

ஒலியன்மாலை - தழைத்தமாலை, 538.

ஒலிவகை 351, 352.

ஒழியாதுட்டும் வல்வினை, 263.

ஒழியாவிளக்கு - விழிவிளக்கு, 183.

ஒழியிசை, 214.

ஒழிவு, 186.

ஒழுக்கநெறியினின்று நீங்கினோர் நீர்

மையல்லாதனவந்தைச்சொல்லி

ஒய்தல் - போக்குதல், 357, 373.
 ஒரியல், 59, 91.
 ஒருகாழ்முத்தம், 45, 227.
 ஒருங்குடன், 263.
 ஒருதலை, 130.
 ஒருதனி, 36, 45, 123, 422, 553.
 ஒருதனிக்குடிகள், 35.
 ஒருதிமம்பற்றல் - வாரம் பற்றல்,
 ஒருப்படுத்தல், 253. [146.
 ஒருப்படுதல், 273, 432.

உணரவேண்டுமென்பது, 287.
 ஒழுக்கமுடைய விழுக்குடி, 372.
 ஒழுக்கறாத நீருடையவையை, 465.
 ஒழுக்கி, 71.
 ஒழுகல், 213, 557.
 ஒழுகுவண்ணம், 206.
 ஒழுகை, 559.
 ஒள்ளெரி, 468.
 ஒளி, 91.
 ஒளித்தபிறப்பு, 585 - 6.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சுரு.

ஒளிமண்டிலம், 305.
 ஒளியுடைப்பாணி, 268.
 ஒற்காமரபிற் றொகியில், 527.
 ஒற்றல் - நினைதல், நோக்கல், பொ
 தித்தல், 66, 111, 143, 162.
 ஒற்றறுத்துப் பாடுமவள், 188.
 ஒற்றறுப்பைப் புறங்காத்தல், 458.
 ஒற்றன், 321, 509, 510.
 ஒற்றித்து ஒத்தல், 75.
 ஒற்று - செங்கோட்டியாமூறுப்பினு
 ளொன்று, 350, 531.
 ஒற்றுதல், 66, 162, 288, 347.
 ஒற்றுறுப்பு - நரம்பினும் பத்தரினும்
 தாக்குவதொரு நருவி, 337.
 ஒற்றைக்கை, 97.
 ஒற்றைக்கை இருபத்துநான்கு, 60.
 ஒற்றைக்கைத்தொழில், 60, 99.
 ஒற்றைக்கை முப்பத்துமூன்றுவகை,
 ஒற்றைத்தாளம், 580. [92.
 ஒற்றைத்தோழி, 129.
 ஒன்பதுகொண்ட மூன்றுபுரிநுண்
 ளாண், 528.
 ஒன்மன்பகுதி - ஒற்றைத்தாளத்தின்
 கூறு, 446, 457.
 ஒன்மன்பாணி, 59, 91.
 ஒன்று - முத்தி, 504.
 ஒன்றுமொழிநகையினர், 573.
 ஒ-இரக்கக்குறிப்பு, எதிர்மறை, தாம்
 பிற்கதவு, பிரிநிலை, வியப்பு, 277,
 429, 458, 465, 474.
 ஒங்கல் - மரம், மலை, 339, 408.
 ஒங்கியல்பானை, 557.

ஓடவகை, 354.
 ஓடியபொன், 53.
 ஓடு, 364.
 ஓடுங்கலம், 200.
 ஓடுந்திமில், 210.
 ஓடை, 72.
 ஓடையானை, 537.
 ஒத்தின்சாலை, 494.
 ஒத்துடையந்தணன், 394.
 ஒதம், 213, 215, 505.
 ஒதவு முணரவுமரியமறை, 308, 431.
 ஒதாது நன்மை தீமையறிவோர், 299,
 ஒதி, 198, 300, 312. [311.
 ஒதை, 206, 559.
 ஒதையாயம், 219.
 ஒதைவகை, 339.
 ஒப்புதல் - ஒட்டுதல், 208 - 9, 513.
 ஒம்படை, 169, 273.
 ஒம்பு, 259.
 ஒமசாலை, 262.
 ஒமம், 148, 168, 572.
 ஒமாலிகை முப்பத்திரண்டு, 178,
 ஒமை, 18, 294, 306. [179, 195.
 ஓர், இடைச்சொல், 49.
 ஓர்க்கோலை, 260, 277.
 ஓர்த்து, 559.
 ஓர்ப்பு, 195.
 ஓரன்ன, 526.
 ஓரி, 287, 520. [120.
 ஓரொத்துடைய ஏக தாளம், 75,
 ஓரொற்றுவாரம், 73, 119, 188, 383.
 ஓலக்கமண்டபம், 143, 163, 504.

ஒங்குயர்கூடல், 356.
 ஒச்சுதல், 207, 313, 448.
 ஒசனித்தல் - டோதற்கு ஒருப்பட்டு
 முயறல், வெக்கையால் தலையெ
 டுத்தல், 213, 363, 380.
 ஒசுநர் - பரவர், எண்ணெய் வாணி
 ஓட்டம், 166. [கருமாம், 138, 155.
 ஓட்டமற்றபொன், 284.
 ஓட்டன், 231.
 ஓடக்கோல், 354.
 ஓடம்விடுத்துறை, 341.

அ0

ஒலுறுத்தல், 433.
 ஒலை, 336.
 ஒலைமடிப்புறத்துமண், 347.
 ஒலைமுகப்பாசுரம், 348.
 ஒலையுந்தூதும்விடுத்தல், 226.
 ஒவர் - ஏத்தாளர், 539.
 ஒவியச்சுற்றம் - சித்திரத்திரள், 493.
 ஒவியச்சேனன் - சித்திரசேனன், 188.
 ஒவியனால், 232.
 ஒவியர் கண்ணிய விருத்தி, 232.
 ஒவியவிதானம், 71, 116.

கூடசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

ஒவியவெழினி - சித்திரப்புணி யெழு
 தின திரை, 185.
 ஒவிநந்தொலித்தல், 260.
 ஒளகம் - இடைப்பாட்டு, 383.
 ஒளடதம், 366.

கட்டுதல், 90.
 கட்டுப்புணை, 341.
 கட்டுப்புரியம், 90.
 கட்டுப்பூ, 154.
 | கட்டுரை -

பொருள்பொதிந்தசொல்,

ஒளடவம், 349.

ஒளவியம், 409.

ஒளவையார், 488.

ஒளவையார் பாடல், 430.

ககரவீற்று வியங்கோள், 431.

கங்கர், 530.

கங்குற்பொழுது, 136.

கங்கையாறு, 28, 177, 169, 205-6,

292, 302, 319, 328, 348, 406,

528, 530, 540, - 42, 547 - 8,

552, 556, 566, 573 - 5, 592.

கங்கை நீர்த்துறை, 243.

கங்கையின்புதல்வரைக்காவிரியின்புத

கங்கைவாரி, 47. [ல்வொன்றல், 280.

கச்சி - காஞ்சிநகரம், 162.

கச்சு, 326. [166.

கச்சை-பாளைக்கீழ்வயிற்றுக்கச்சை,

கச்சையாளை, 146, 544.

கச்சோலம், 195.

கசர் - ஒரு முனிவர், 437.

கஞ்சகாரர் - வெண்கலக்கன்றார்,

கஞ்சதாளம், 543. [139, 155.

கஞ்சம், 366, 385, 457.

கஞ்சன், கஞ்சனார், 177, 461.

கஞ்சன்வஞ்சம், 192.

கஞ்சகம், 147.

கஞ்சகமாக்கள், 541, 564.

கஞ்சகமுதல்வர், 540, 556.

கட்கு இனிமை, 53.

கட்சி - காடு, 320, 322.

கட்டளை, 79.

உறுதியையுடைய சொல்லுமாம்,

4, 5, 24, 43, 45, 49, 50, 83;

203, 205, 212, 298, 309, 364,

502, 510, 592.

கட்டுரைகாதை, 24, 186.

கட்டுரைத்தல், 28, 243.

கட்டுவேலி, 324, 354, 375, 423.

கட்டுண்மாக்கள் - களவுகண்ணென்

ணும் ஊணையுடையமாக்கள், 314,

கட்டேறல், 380. [324, 425, 437.

கட்புலம், 2, 19, 582.

கட்புலமயக்கத்து - கண்ணிற் றிரபை

யற்றதாதலால், 334, 345.

கட்போர் - களவுசெய்வோர், 144,

கடகக்கை, 94, 98. [164.

கடகத்தண்டு, 380.

கடகம், 92, 197, 453, 506.

கடகவளை, 181.

கடகாவருத்தக்கை - இரட்டைக்கை

களிலொன்று, 97 - 8.

கடகு, 142, 160, 366, 385.

கடப்பந்தார், 517.

கடம் - வழி, 294 - 5, 519. [575.

சடம்படாள் - கோபித்துவெகுளாள்,

கடம்பறுத்தியற்றிய முரசு, 521.

கடம்பன், 517.

கடம்பு, 318, 448, 459, 518 - 9,

580 - 81. [கொள்ளல், 391.

கடம்பூணல் - முறைமையையேற

கடம்பைவேட்டம், 530.

கடமாக்கொம்பு, 514.

கட்டளைக்கூறுபாடு, 63.
கட்டி, 494.
கட்டிக்கனி, 1.
கட்டியது, 3.
கட்டியர், 530.
கட்டுக்குழியம், 366, 385.
கட்டுண்மாக்கள், 425, 437.

கடமை, 123, 130, 507.
கடல், 178, 182, 198, 210.
கடல்சூழிலங்கை, 30, 589.
கடல்தரும்பலபண்டம், 201.
கடல், பாண்டிநாட்டின் தென்பாகத்
தைக்கொண்டது, 302 - 3.
கடல்முத்து, 216, 447.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூடு

கடல்வண்ணன், 446, 448.
கடல்வணந்தேருர்செரு - பாரதப்
போர், 545.
கடல்வளம் - முத்துப்பவளஞ்சங்கு
முதலியன, 99, 199.
கடல்வளனைந்து, 260, 277.
கடல்வாழ்நர், 209.
கடல்வளையாட்டு, 182, 198, 220,
கடல்வேலி, 531. [232, 549.
கடல்குழிலங்கை, 301, 345, 589.
கடலந்தானைக்காவலன், 540.
கடலாகிய ஆடை, 153.
கடலாடல், 224, 237.

கடற்பஃரூரம், 184.
கடற்பக்கம், 184.
கடற்பரப்பு ஊருக்குவமை, 128.
கடன், 300.
கடன்கழித்தல், 243.
கடனறிமாந்தர், 394.
கடனிறுத்தல், 221.
கடாவிடுதல், 183, 279, 545.
கடாவுதல், 254.
கடாவுறுத்தல், 261. [546
கடி - மிகுதி, விரைவு, 59, 381,
கடிகை - குத்துக்கோல், 366, 385.
547.

கடலாடுகாதை, 267, 289.
 கடலினடுவினின்றகுள், 193.
 கடலை, 390.
 கடலொடுகாவிரிசென் றலைத்தல், 244.
 கடலோடிகள், 42, 137.
 கடலோதம், 215.
 கடவது, 265, 372.
 கடவரைகளெட்டு, 579.
 கடவுட்கோலம், 582.
 கடவுட்சடை, 88.
 கடவுட்சாத்தன், 574.
 கடவுட்டன்மை, 585.
 கடவுட்பத்தினி - பத்தினிக் கடவுள்,
 கடவுட்பின்னர், 301. [547.
 கடவுண்மங்கலம் - பிரதிட்டை, 572,
 574, 584, 594.
 கடவுள், 250, 284, 352. [பட்டு, 216.
 கடவுள்வரைந்து - கடவுளரை வழி
 கடவுளர் - முனிவர், 5, 291, 301-2,
 358, 374, 551, 591.
 கடவுளொழுதல், 528, 531, 533.
 கடவுளொழுதவோர் கல், 528, 540.
 கடற்கடம்பெறிந்த கடும்போர்வார்த்
 தை, 532.
 கடற்கரை, 198, 276.
 கடற்கரைமெலிக்குங்காலிரி, 185.
 கடற்கரைவருணலை, 199.
 கடற்காணல் வரிப்பாணி, 205.
 கடற்சேர்ப்பன், 216.
 கடற்செய்வம், 17, 206,

கழிகையார் - அரசனுக்குச்சென்ற
 நாழிகைக்குக்கவிசொல்லுவார்,
 கழிசரி, 90. [140, 158.
 கழிஞ்ஞ - பிச்சைப்பாத்திரம், 260,
 கழிதீஞ்ஞ - மிக்கதீஞ்ஞ, 408. [276.
 கழிப்பகை - வெண்சிறுகடுஞ்ஞ, 184.
 கழிப்பகைநுண்கல், 585.
 கழிப்பிஞ்ஞமுரசு, 450.
 கழிப்பிணை, 181, 197.
 கழிப்பு, 357, 373, 461.
 கழியல்வேண்டும், 336. [251.
 கழியென் னுமுரிச்சொல் ஈறுதிரிதல்,
 கடு, 195.
 கடுக்க, 164.
 கடுக மரித்தல், 526.
 கடுகிலருதலையுடைய காவிரிநீர், 277.
 கடுங்குரல், 145, 260.
 கடுங்கோன் - ஒருபாண்டியன்;
 தலைச்சங்கமிருத்தியபாண்டியர்
 களில் இறுதியானவன், 7, 230.
 கடுத்தமுகம், 171.
 கடுத்தல் - ஐயுறுதல், 244, 251.
 கடுநவை, 145, 404.
 கடும்போர்வார்த்தை, 532.
 கடுமை - சினம், 159.
 கடுவரல், 277.
 கடைஇ - கடாவுதலால், 254, 269,
 375.

கடைக்கருவி - உடுக்கை, 107.[246.

கடைக்கூட்டல் - ஒருப்படு த்தல், கூட்கூ அரும்ப்து

முதலியவற்றின் அகராதி.

கடைக்கொளல்-முடிதல், 179, 202.

கடைகயிறு, 441, 448, 459.

கடைகழிதல், 257.

கடைகழிமகளிர் - பொதுமகளிர்,
359, 376, 379.

கடைகாணகவயின், 424.

கடைகாப்பாளர், 167.

கடைகால்யாத்தசோலை, 141.

கடைகுழன்று சுருண்டகுழல், 78.

கடைகூடுதல், 310.

கடைச்சங்கம், 10.

கடைச்சாமத்திற் கண்டகனுப் பத்து
நாட்கூட்பலித்தல், 408.

கடைசிக்கூத்து, 194.

கடைசியர், 16, 178, 261.

கடைசியர் களித்து ஒருவர்மேல் ஒரு
வர் சேற்றை இறைத்தல், 278.

கடைத்தலை, 245, 252.

கடைத்தெரு, 157, 434.

கடைநாளெய்தல் - மரித்தல், 400.

கடைநிலை - முடிவு, 166.

கடைநிறுத்தல் - கடைவாயிலில்
நிறுத்தல், 572.

கடைப்பிடி, 87, 195.

கடைப்பிடித்தல், 62 - 3, 76.

கண்களால் முத்தைச்சொரிதல், 311.

கண்களிமயக்கம், 525.

கண்கூடு, பிரியதரிசனம், 238, 309.

கண்கூடுவரி - பிரதமதேசத்தில்
நடித்த நடிப்பு; இஃது ஒருவர்
கூட்டவன்றித் தானே வந்து நிற
கும் நிலைமை, 88, 227 - 8, 237,
289, 382.

கண்கொடியகொடிய, 211.

கண்டப்பாடல், 63- 4, 109- 10.

கண்டம், 19, 169, 201, 212, 221,
235, 326, 554.

கண்டழனிதற்கொள்ளல், 566.

கண்டனகூறிற்றுகயாழினிட்ட பா
கண்டார்கூற்று, 330. [ட்டு, 206.

கண்டி - கண்டத்தையுடையாள்,
கண்டிகை, 180, 196, [316.

கண்டிரண்முத்தம், 196.

கண்டில்வெண்ணெய், 179, 195.

கண்டு - செய்து, 324.

கண்டுசருக்கரை, 132.

கண்டுசருக்கரையோடு, அநிலைப்புகை
த்தல், 125.

கண்டுவைத்தும், 310, 477.

கண்ணகன்பரப்பு, 137.

கடைமணியின் குரல், 480.
 கடைமுகம், 147, 256, 536.
 கடைமுகவாயில், 144. [90, 194.
 கடையக்கூத்திற்கு உறுப்பு ஆறு,
 கடையம் - கடைசிக் கூத்து ; இது
 பதினேராடலுளொன்று ; வாண
 சுரனுடைய நகரில் வடக்குவாயிற்
 கணுள்ளவயலிடத்தேநின்று இந்
 திராணியாடியது, 58, 89, 178.
 கடையில் இன்ன சரக்கு ஈண்டுள்ள
 தென்று அறிவிக்கக் கொடுக்கலெ
 டுத்தல், 183, 199.
 கடையெயிறு - பன்றிக் கொம்பு
 போலப் புறப்பட்ட எயிறு, 501.
 கண் - கணு, தாட்சிணியம், முழ
 வின் கண், 66, 69, 114, 117,
 322. [தல், 152.
 கண் இடத்திலும் வலத்திலும் துடித்

கண்ணகி, 2, 5, 20, 26 - 7, 34,
 46, 123, 126, 128, 134, 136,
 149, 152, 169, 173, 243 - 5,
 251-2, 266, 316-7, 325, 344-5,
 353, 420, 428, 440, 442, 451,
 462, 465 - 6, 476, 484 - 6,
 490, 511 - 2, 514, 525, 527,
 574-5, 577 - 8, 584, 587.

கண்ணகி கூற்று, 433.
 கண்ணகிதன்கோட்டம், 574.
 கண்ணகிதாதை, 551.
 கண்ணகி தாய் கூற்று, 586.
 கண்ணகிமதுரையைமும்முறை வலம்
 வந்தமை, 491.
 கண்ணகியின் விரகம், 133.
 கண்ணகி வேங்கை மரத்தின் கீழ்
 இருந்தமை, 524, 571. [ம், 305.
 கண்ணையாகியவாயையுடைய குல

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சுரு

கண்ணன், 431.
 கண்ணன் கஞ்சன் வஞ்சங்கடந்தமை, 192, 449.
 கண்ணன், கஞ்சனூரநெரித்தது, 90.
 கண்ணன்கன்றூற்கனியுருத்தது, 455.
 கண்ணன் ரூரியனைச் சக்கரத்தான் மறைத்தது, 446, 458.
 கண்ணன்பாண்டவர்க்குநூற்றுவர்பால் நூதுசென்றமை, 449, 460-61.
 கண்ணன், யானையின் கோட்டை ஒசித்தது, 178, 192. [90.
 கண்ணன் வாணனை வர்ணய்த்தமை, கண்ணன் வாலசரித நாடகம், 451.
 கண்ணனியவலை, 384.
 கண்ணாடி, 147, 561 - 2.
 கண்ணாரஜூடல், 187.
 கண்ணி, 481, 495.
 கண்ணியசெல்வு, 204.
 கண்ணிலெயினர், 322.
 கண்ணிங்கருமணி, 293, 347.
 கண்ணிற்பிரபையறுதல், 334.
 கண்ணினுங்கண்ணின் கடையகத்துச் சுவை மிகத்தோன்றல், 84.
 கண்ணீர் - கள்ளாகியநீர், 341.
 கண்ணீர்வார்த்தல், 84.
 கண்ணுட்டி, 160. [434.
 கண்ணுள்வினோரூர், 139, 156, 422,
 கண்ணுளர் - சாந்திக்கூத்தர், மதங்கர், 115, 140, 158.
 கண்ணுளாளர் - மதங்கர், 149, 169.
 கண்ணெழுத்தாளர் - திருமுகமெழுது லோர், 541.

கண்முகப்பே - கண்முன்பே, 477.
 கண்வலை, 210. [ருவி, 106.
 கண்விடுதாம்பு - ஒருவகைத்தோற்க கண்வெண்முத்துதிர்ந்தல், 29,
 கணக்காயர், 7. [299.
 கணக்காயனார்மகனார்நக்கோரார், 230.
 கணக்கியல்வினோரூர், 535.
 கணங்கன்பதினெட்டு, 50, 148, 168.
 கணங்கொள்பேய்மகள், 543.
 கணந்துட்டி, 278.
 கணநிறை, 321. [106.
 கணப்பறை - ஒருவகைத்தோற்கருவி, கணவன், 212, 265, 524.
 கணவனைப் பிரிந்து கல்லுருவாயிருந்த வள் கணவனைக்கண்டபின் கல்லுருவம் நீத்தமை, 489.
 கணவனையிழந்தோர்க்குக்காட்டுவது கணி, 321, 554. [ல், 485.
 கணிகை, கணிகையர், 2, 286, 404, 552. [வாழ்த்தல், 405.
 கணிகையர் அரசனையும் நகரையும் கணிகையர்க்குரியகலைகள் அறுபத்து நான்கு, 226, 235 - 6, 366, 384.
 கணிகையர் செல்வமில்லாதவரைவிரும்பாரென்பது, 299.
 கணிகையர்நால்வகையர், 20, 383.
 கணிகையராயிரவர் வாழ்த்திப்பெய கணிச்சியோன், 305. [ரிடுதல், 393.
 கணிதவிவர்த்தகர், 493.
 கணைகிழித்தஅகலம், 560.
 கணையம் - கணையமரம், 402, 415.
 கக்கிரிகைக்கால், 90.

கண்ணெழுத்துப்படுத்தசகடம், 539.
கண்ணெடுகண் ஒருசாண் வளர்ந்த
மூங்கில், 63.
கண்ணெடையாட்டியர் - கள்ளைவித்
கும்வலைச்சியர், 138, 155.
கண்ணோட்டம், 189.
கண்ணோவுற்றோனவினயம், 85, 87.
கண்போள் தமாமன்மகள், 429.
கண்மணிக்கடை, 484.
கண்மணியனையார், 336.
கண்மலர், 134.

கத்தரிகைக்கை, 92 - 3.
கத்திகை - தொடைவிசேடம், 225,
கத்தூரி, 53, 195, 379. [236.
கத்தூரிக்குட்டி, 524.
கத்தூரிக்குழம்பு, 196.
கத்தூரிச்சாந்து, 45, 53, 338, 481,
கதம், 173. [563.
கதவம் - கதவு, 254, 296, 507.
கதவொடுசேராதபடி. வைத்தநிரைக்
கதிர் - ஆர், 43, 83, 129. [சூழ, 414.
கதிர்ச்செல்வன், 464, 468.

கூட அ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கதிர்செல்வொழித்தல் - உயர்தல்,
கதிர்த்தல், 84. [557.
கதிர்திருகல், 313.
கதிர்படுமமயம், 332.
கதிர்மண்டிலம், 361.
கதிர்வேந்தர், 294.
கதிரவன், 216, 268.
கதுப்பு, 360, 543.
கதுப்புநானம், 195.
கதுப்புறவடைச்சி - கொண்டைகளி
லே வைத்துப் புரைக்கச் செருகி,

கம்புட்கோழி } 16, 260, 278.
கம்புள் }
கம்மாளர்வினை - சிற்பம், 422.
கம்மியர், 115, 144, 163, 183,
497, 572.
கம்மியார்முதலோர்விற்பன, 384 - 6.
கமலம், 150, 152, 341, 354.
கமுகந்தாறு, 523.
கமுகு, 295, 306, 342, 355.
கயந்தலையானை, 565.
கயம், 585.

360.

கதை- உதயன் ன்கதை, பொய்ப்பொ
ருள் புணர்த்துக்கூறுவது, 9, 19,
31, 34, - 5, 80, 132, 153,
247, 414.

கதைக்குநாயகி, 34.

கதைசொல்லுகிறவர், 333.

கதைத்தொடர்பு, 203.

கதையையுடையதுகாதை, 8, 25.

கந்தஉரு, 58, 90.

கந்தபுராணம், 51.

கந்தம், 90.

கந்தன், 89, 301.

கந்தன்பள்ளி - உறையூர் ஸ்ரீகந்தன்
பள்ளி, 291, 301 - 2.

கந்தன்பாட்டு, 88.

கந்து, 357, 528.

கந்துகவரி, 579.

கப்பம் - கற்பம், பிராகிருதம், 298,

கப்பூம், 154 - 5. [310.

கபாடபுரம் - இடைச்சங்கமிருந்த
கபித்தக்கை, 92, 94. [ஊர், 7.

கபிலபரணர், 7. [ஒருநகரம், 508.

கபிலபுரம் - கலிங்கநாட்டி. லுள்ள
கபிலை, 510.

கபோதக்கை, 92, 96 - 8.

கம்பராமாயணம், 158, 163, 402,
405, 416, 429, 483, 529,

கம்பலை, 185, 201. [544, 572.

கம்பலைமாக்கர், 471, 476.

கம்பித்தல், 90.

கம்பிதம், 105.

கயமலர் - பெரியமலர், 321.

கயமலர்க்கண்ணி, 42. [381.

கயல், 150, 209, 227, 275, 340,

கயல்போலுங்கண், 133, 186, 210.

கயலெழுதியவிமயம், 442.

கயவற்சொல்லியுஞ்செய்யார், 430.

கயவாகு:—இலங்காபுரத்த ர ச ன் ;

இ வ ன் த ன் ன க ர த் தி ல்

கண்ணகியாகியபத்தினிக் கடவு

ளுக்குப் பலிபீடஞ்செய்வித்துப்

பின்புகோயிலும்கட்டுவித்து வரு

டந்தோறும் உற்சவம் நடத்திய

வன், 30, 589.

கயவாய் - புகார், 137, 153, 260.

கயற்கொடி, 530.

கயற்கொடித்தானை, 344.

கயிரவம், 192.

கயில், 446.

கயிலாயம்நிற்குங்கோயில், 248.

கயிலைமலை, 518. [197.

கயிற்கடை - கொக்குவாய், 181,

கயிற்றுத்தொடக்கு, 401, 414.

கயிற்றுவகை, 385.

கயிறுதிரித்துவிற்பவர், 155.

கர்ணீசதர், 437.

கர்மபூத்யாதியம், 280.

கரகம், 585 - 6.

கரடி, 332.

கரடி இடித்தல், 344.

கரடிக்குட்டி, 524.

கரடிகை - ஒருவகைத்தோற்கருவி,

கரடிப்பிள்ளை. 524. [106 - 7.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூடுகூ

கரடிபுற்றகழ்தல், 332, 343.
 கரணக்கூத்து, 80.
 கரணத்தியலவர், 167.
 கரணம் - கிரியை, கைத்தொழில்,
 விநோதக்கூத்து ஆதனனொன்று,
 64 - 5, 90, 109 - 10, 193,
 438, 534.
 கரணம்நூற்றெட்டு, 80.
 கரணவிசேடம், 380.
 கரணவோத்து - பதினாறுபடலநூ
 லின் ஒருபகுதி, 205.
 கரத்தல், 527.
 கரந்துபடை, 376.
 கரந்துபோக்கிடன், 115.
 கரந்துவரல், 83.
 கரந்துவரலெழினி, 71, 188.
 கரந்துவரலெழினி கட்டுமிடம், 116,
 கரந்துறை, 359. [118.
 கரந்துறைகோள், 277.

கரிகாற்பெரும்பெயர்த்திரு மா வ ள
 வன், 46.
 கரிகாற்பெருவளத்தான், 57, 162.
 கரிபுறக்கிடக்கை - கரிந்துகிடக்குமி
 டம், 294, 306.
 கரிபுறவட்டில்-புறங் கரிதான் அட்
 டில், 418, 430.
 கரிபொய்த்தல், 395.
 கரிமாப்பெருநிரை, 542.
 கரிமுகவம்பி, 341.
 கரிமுகக்கம், 339.
 கரியமால், 490.
 கரியல் (துகில்), 379.
 கரியவன் - சனி, 260, 277, 289.
 கரு, 435.
 கருகல், 387.
 கருங்கடகு, 160, 543.
 கருங்கயல், 171.
 கருங்கயனெடுக்கண், 353.

கரந்துறைமாக்கள், 508.
 கரந்தை, 321 - 2, 371.
 கரந்தையார், 313, 330.
 கரவடநூல், 426.
 கரவிடம் - காவிரிப்பகுதி, 426.
 கரி, 326, 386, 439.
 கரிக்களபம் - யானைக்கன்று, 523.
 கரிக்கை, 81.
 கரிகால்வளவன் - காவிரிப்பூம்பட்டி
 னத்து இருந்து அரசாண்ட ஒருசோ
 முன்; இவனுக்குக் கரிகாலனென்
 றும் பெயர்; இவன் இமயமலை
 வரைவென்று அரசாண்டவன்,
 41, 161, 171, 184, 187,
 201, 279, 404, 488, 491.
 கரிகாலன் இமயத்தே புலிக்கொடி
 யைப்பொறித்தது, 162.
 கரிகாலன் காஞ்சிபுரத்திலுள்ள சா
 த்தனருளாற் செண்டு பெற்றது,
 162.
 கரிகாலன் செய்தசெயல், 161-2.
 கரிகாலனாகியமுதற்குடி, 39.
 கரிகாலனுக்குவச்சிராட்டரசன்முத
 லியோர் திறைகொடுத்தது, 163.

கருங்காலி, 100 - 101, 195.
 கருங்குருவி, 320.
 கருங்கை - வலியையுடைய கை, 16,
 139, 155, 261, 278.
 கருங்கை இருவகை, 156.
 கருங்கோழிமோதியார், 7, 8.
 கருஞ்சரக்கு, 138.
 கருடப்புள், 458. [309.
 கருடப்புள் எழுதிய கொடித்தண்டு,
 கருடபக்கம், 81.
 கருடர், 168.
 கருடன், 370.
 கருடோற்காரம், 386.
 கருணை - அருள், 84, 406.
 கருணை மறவன், 587.
 கருத்து நிகழ்ச்சி, 10.
 கருத்துறுகணவன், 510.
 கருதற்பாலீரல்லீர், 428. [319,
 கருந்தலை - பசுந்தலை, 142, 160.
 கருந்தாழ்க்காவல், 144, 164.
 கருந்திறன்மாக்கள், 538. [436 - 7.
 கருந்தொழில் - கொலைத்தொழில்,
 கருந்தொழிற்கொல்லன், 424 - 5,
 கருநடர், 538. [427.

சுசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கருநாடர், 530.

கருப்பசந்தி, 83.

கருப்பத்துளை, 368. [83,442,480.

கருப்பம் - சந்தியைத்தனனொன்று,

கருப்புவிழ், 44, 128, 583.

கருப்பூரம், 361, 378 - 9.

கருப்பிற்றெடுத்தபெருந்தேன், 259.

கரும்பு, 43, 275, 277, 294, 306,

523.

கரும்புலக்கையாகமுத்தங்குற்றுதல்,

கருமக்கழிபலம், 394,406 -7.[581.

கருமக்கோட்பாடு, 346.

கருமகாரர், 167.

கருமங்கள்எட்டு, 282.

கருமணி, 86.

கருமவினோரர் - புரோகிதர், 535.

கருமுனை - பித்திகை, 235 - 6.

கருமை - பெருமை, 171, 388,

கருவி, 19, 424 - 6. [390.

கருவிக்குயிலுவர், -தோற்கருவிவாசிப்

பார், 149, 169. [439.

கருவியாற்கள்வரடையும்பயன்,

கருவியிசைக்கு முறை, 119.

கருவிரலாகம் - கரியவிரலையுடைய

குரங்குபோலிருந்துசேர்ந்தா

ரைக்கடிக்கும்பெர்றி, 401.

கருவிரற்குரங்கு, 399.

கருவிருத்தல், 83.

கருவில், 315.

கருவிளம் - ஒருமரம், 222. [497.

கருவினை - ஒருகொடியிழை, 495,

கருவிழல் - கொடியவெற்றி. 401.

கல்லிடுகூடை, 401.

கல்லிடைமுடங்கல் - கல்லிடுக்கிற்

புக்குமுடங்குபடுதல், 368, 389.

கல்லுநீர்மமன்மம், 145.

கல்லுமிழ்க்வண், 142, 401.

கல்லென்பேரூர், 313.

கல்லேறு, 388.

கல்விகற்றல், 249.

கல்விகேள்வி, 250.

கல்விப்பாகன், 502.

கலகநாரதன், 188.

கலங்குரர், 568.

கலங்கரைவிளக்கம் - கப்பலையழைக்

குந் தீராவென்னும்விளக்கு, 183,

கலங்கள், 201, 417. [200.

கலத்தானுங் காலானும் பொருளை

ஈட்டல், 42, 46.

கலந்தருதிரு, 137, 183.

கலந்தருநர், 139.

கலப்பை, 370, 497.

கலப்பைநா, 461.

கலம் - மரக்கலம், யாழ், 19, 36,

39, 153, 199, 212, 221, 235.

கலம்பகர்சங்கமன், 510.

கலம்பகர்பீடிகை பூப்பலி கடை

கொள், 572.

கலம்பெறுதுசப்பு, 227.

கலவி, 212. [184.

கலவிருக்கை - பண்டசாலை, 137,

கலவை-பலவுங் கலந்தது, 216,367.

கலவைக்கூட்டம், 338.

கலவைக்கொருகி 351

கருஜர், 530.
 கருஜரான், 158.
 கரைதல் - அவகாசித்தல், அழைத்
 தல், ஓசைப்படுதல், வருந்துதல்,
 183, 275, 463, 466.
 கல், 114, 387,
 கல்யாணம், 518.
 கல்லதரத்தம், 419.
 கல்லாக்களிமகன், 427.
 கல்லாடம், 387, 448, 516, 564.
 கல்லாடர், 7.

கலவைமணம், 48.
 கலன், 199, 481, 488.
 கலன்பகர்தல், 509.
 கலனசைவேட்கை, 427.
 கலார்தருகிளவி, 228.
 கலாபம் - பதினாறுகோவை, 132.
 கலி - இஃது இடைச்சங்கநூலாகிய
 பெருங்கலித்தொகைக்கும், கடை
 ச்சங்கநூலாகிய குறுங்கலித்தொ
 கைக்கும் பெயராக வழங்குகின்
 றது, 8, 18, 456.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூசக

கலிகெழுசூடல், 589.

கலிங்கத்துப்பராணி : இர்தூத் பெ
யர் அடியார்க்குநல்லாரால் எழு
தப்படவில்லை ; ஆயினும் இந்திர
விழலூரெடுத்தகாதையு ராயில்,
அவர் எடுத்துக்காட்டிய செய்யுட்
கள் இதிற்காணப்படுதலால்,
இங்கே எழுதப்பட்டது ; இப்
பராணி, “ பராணிக் கோர்சயங்கொ
ண்டான்” என்று புகழ்பெற்ற
சயங்கோண்டான் என்றும் புல
வராத் செய்யப்பட்டது. இதனால்
சில சோழர்களுடைய வரலாறு
புலப்படும்; 160 - 62, 414, 483,
547, 555, 561.

கலிங்கம்-வடநாடுகளுளொன்று, 23,
490, 508, 510.

கலிங்கம் புலராதுடுத்தல், 494.

கலிங்கர், 530.

கலித்தொகை - இஃது எட்டுத் தொ
கையுள் ஆறாவது; 150 கலிப்பாக்க
கையுடையது; கடைச்சங்கப்புல
வராலியற்றப்பட்டது; பாலை குறி
ஞ்சி மருதம் முல்லை செய்தலென்
னும்ஐந்திணைக்குமுரிய முதற்பொ
ருள் கருப்பொருள் உரிப்பொரு
ளென்னும் மூவகைப்பொருள்களை
யும் இனிதுவிளக்கி அகப்பொருட்
பகுதிகளைவிரித்துக் கூறுவது;
சொல்லினிமை பொருளினிமையில்
மிகச் சிறந்தது; இதில் முதலாவ
காபிய பாலை பொருள்கடுங்கோலை

னுரையிலும் நச்சினார்க்கினியரை
முதியுள்ள வாக்கியங்களால் விள
ங்குகின்றது. இதற்கு நச்சினார்க்
கினியர் உரைசெய்திருக்கின்றனர்;
இது குறுங்கலியென்றும், கலி
யென்றும் கூறப்படும்; 7, 23,
49, 51, 56, 124, 127, 130,
181, 192, 266, 292, 301,
305 - 6, 313, 322, 365,
381, 416, 422, 429, 442 - 3,
445, 447, 449, 451, 456, 468,
478, 482, 490, 494, 514 - 5,
517 - 20, 557, 563, 577, 585,
588.

கலிநடம் - கழாய்க்கூத்து 80, 193.

கலிப்பா, 8, 14.

கலியாணமகளிர், 203.

கலியாணமதுரை, 513

கலியாணவாழ்த்து, 4.

கலிவெண்பாட்டு, 26 - 7, 253.

கலை (கருப்பூரம்), சாரம், 256, 271.

315, 325, 328, 350; 379.

கலைக்கியானப்பெண், 317.

கலைத்தொழில்கள், 203.

கலைப்பரியூர்தி, 316.

கலைப்பாவை, 327, 337.

கலைப்பாவையின் கோலம், 328.

கலைப்பாவையின் மந்திரம், 300.

கலைமாதா, 40.

கலையமர்செல்வி, 314, 507.

கலைபூர்தி - தூர்க்கை; 324 - 5.

கவசம். 366. 384.

லும், இரண்டாவதாகிய குறிஞ்சி
கபிலராலும், மூன்றாவதாகிய மரு
தம் மருதனிளநாகராலும், நான்கா
வதாகிய முல்லைநல்லுத்திரனாலும்,
ஐந்தாவதாகிய நெய்தல் நல்லந்து
வனாலும் இப்பற்றப்பட்டன; இத
னைத்தொகுத்தவர், மதுரை யாசி
ரியனல்லந்துவனார்; இது, “புரி
வுண்ட” (கலி.142) என்பதனுரை
யிலும், “உரிப்பொரு ள ல் ல ன்”
(தொல். அகத். கு. 15) என்பத

அக

கவடிவித்தல், 558.
கவடுவட்டம், 388.
கவண், 142, 160, 401, 413.
கவந்தம், 543.
கவயம், 549.
கவர்க்குநெறி, 390.
கவர்த்தல், 305.
கவர்பரிப்புரவி - பகுத்துவிரையுஞ்
செலவினையுடைய குதிரை, 147,
167. [481, 495.
கவரி, 147, 166, 254, 366, 385,

சுசஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கவரிச்செந்நெல், 261, 289.
 கவரித்தொங்கல், 278.
 கவரிமுதலியனளடுக்கும்வரிசை, 380.
 கவலித்தல், 348.
 கவலுதல், 499.
 கவலை - கவலைக்கொடி, குறுந்தெரு,
 பலவாயொன்றான முடுக்கு, முடுக்
 குவழி, 15, 18, 27, 295, 306,
 369, 390, 499, 523.
 கவலைச்சின்னெறி } 305.
 கவலைப்படுநெறி }
 கவலையமகளிர், 464.
 கவவு, 36.
 கவவுக்கைகருகிழ்த்தல், 219.
 கவவுக்கொள்ளுதல், 380,
 கவற்சி, 214, 502.
 கவற்ற, 293.
 கவற்றமடி (துகில்), 379.
 கவான்செறி-ஓராபரணம், 180, 196.
 கவி - பாடுவான், 72, 406.
 கவிகை, 565.
 கவிச்சக்கரவிருத்தி, 161.
 கவிஞனமைதி, 62, 108.
 கவிப்பன்-பசுமறையத்தேடினபொரு
 ளுடையவன், 400, 412.
 கவியதுகுறிப்பு, 62.
 கவிர், 340, 353.
 கவிர்மலர், 387.
 கவிரிதழ்க்குறுங்கல், 585.
 கவுசி - பல்வரிக்கூத்தினுளொன்று,
 கவுசிகள் - ஓரந்தணன், 334. [88.
 கவுந்தி - ஒருதவமுதியவள், 263,

கவைக்கோல் - குத்துக்கோல், கொ
 டித்துக்கோல், 402, 424, 436.
 கழங்காமுகளிர், 559.
 கழங்கு, 88, 315, 558.
 கழல், 317, 501.
 கழல்கட்கூளி, 145, 165.
 கழந்தெறிமறை, 208. [370.
 கழனி, 247, 277, 342, 355 - 6,
 கழாஅமயிர்யாக்கைக்காரான், 261.
 கழாஅர்முன்றுறை, 184, 488.
 கழாய்க்கூத்து, 80.
 கழார் - ஓரூர், 488.
 கழாற்றுக்கு, 59, 91, 382.
 கழி - ஊன், 17, 160, 217.
 கழிக்கானல், 26, 198, 200, 207.
 கழிகடுந்துய்மை, 371.
 கழிகாமுகர், 170. [காஞ்சி, 528.
 கழிந்தோரொழிந்தோர்க்குக்காட்டிய
 கழிப்பாம்புக்குக்கால் ஆறு, 524.
 கழிப்பி - கழித்து, 235.
 கழிப்பினிக்கறைத்தேரல், 142.
 கழிபெருஞ்சிறப்பு, 263.
 கழிபேராண்மைக்கடன் - தன்னைத்
 தானிடம்பலிக்கடன், 312.
 கழிய - மிக, 115.
 கழியுமானம், 63, 109 - 10.
 கழீஇய - கழுவி, 431.
 கழு - கழுக்கோல், 402.
 கழுக்கோல்போலக்கழுத்திந்தூட்டி
 முறுக்குஞ்சங்கிலி, 414.
 கழுகுப்பொறி, 415.
 கழுத்தாபரணம், 181, 197.

265 - 6, 285, 288, 357, 391,
401, 404, 417, 550.

கவுந்திப்பள்ளி, 256.

கவுந்திமுன்சாரணர்வருதல், 280.

கவுந்தியடிகள், 26 - 7, 257, 273,
276, 281, 284 - 6, 298,

30 - 32, 310, 312, 332,

343 - 5, 351, 354 - 5,

372 - 3, 390, 403, 409, 413,

கவுந்தி வழிவளங்கூறல், 274. [576.

கவுந்தி, 317, 326.

கழுத்துடைம், 180.

கழுதை, 408.

கழுதையேருழுவன், 558.

கழுநீர், 16, 42, 126, 152, 170,
173, 225, 338, 351, 387.

கழுநீர்ச்சேக்கை, 128.

கழுநீர்ப்பிணையல், 43, 49, 333,

கழுநீர்மலர், 132. [344.

கழுநீர்முதல், 278.

கழை, 188.

கழைநெல், 29, 155.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூசுந்

கள்கடுகமயக்குதல், 278.

களவரீஇடத்தாலடையும்பயன், 438.

களவரீநுமரீறிக்களவுகாண்டல், 426.

களவர்க்கு மந்திரம்தெய்வம் மருந்து

பிமித்தம் தந்திரம் இடன், கர்லம்,

கருவியெனச்சாதனங்கள் எட்டுண்

டென்பது, 425.

களவரீ காலங்கருதிப்பொருளைக்

கைப்பற்றின் யாவராலும் விலக்க

இயலாதென்பது, 426, 439.

களவனைக்கோதல்கடுங்கோலன்று,

களவாய்ரீலம், 211. [484.

களவுநூல், 426, 437 - 9.

களவுநூற்றுறை, 439.

களவுப்பொருள், 506.

களவெற்றி, 537.

களவேள்வி, 30, 31, 553, 567.

களன் - அரங்கு, 365.

களி - சேறு, 88 - 9, 236.

களித்தரை, 114.

களித்தல், 84. [138.

களித்துயில் - இன்பத்துயில், 126,

களித்தோனவினயம், 85.

களிப்பு, 363.

கள்வாய்நெய்தல், 214.
 கள்விலையாட்டி, 320 - 21.
 கள்விற்குமவள், 329 - 30.
 கள்ளக்கமலம், 171.
 கள்ளப்படி, 485. [தம், 144.
 கள்ளரை நடுக்கும் வெள்ளிடை மன்
 கள்ளாகியரீர், 130.
 கள்ளு, 160.
 கள்ளுந் களவுங் காமமும் பொய்யும்
 வெள்ளைக்கோட்டியும்விரகினிலொ
 ழிமின், 591.
 கள்ளுண்டுகளிக்கும்வாழ்க்கை, 314.
 கள்ளுண்டுமயங்கல், 214.
 கள்ளைவிற்கும்வலைச்சியர், 155.
 களங்கம், 367, 386.

ளொன்று; நண்டுக்கை, 97, 445,
 கற்கடகம், 117, 444, 453. [455.
 கற்கடவுள், 573.

களங்குவித்தல், 544.
 களங்கொண்டோர்-வென்றோர், 142.

373.

களிமகன், 427, 440.
 களிமகிழ்வு, 123.
 களியம், 90.
 களித்தரசுவயங்கிய கோட்டம் -
 ஐராவதநிற்குங் கோயில், 166.
 களித்தின்பாகர்-யானைப்பாகர், 140.
 களித்துப்பொறி, 415.
 களித்தெருத்தம், 544.
 களிது, 247, 408.
 களைபறிப்பார், 275. [தல், 475.
 களையாததுன்பம் - கணவனையிழத்
 கற்கடக்கை - இரட்டைக்கையு

கற்கப்படுவன கற்றல், 371,
 கற்கவி, 414.

களங்கொள்ளல், 557.

களத்தாடுங்குத்திகள், 158.

களபம் - (யானைக்) கன்று, 523.

களமர் - உழவருடையகீழ்க்குழிகள்;

களரி, 21. [16, 261, 278.

களரியாவிரை : இது தலைச்சங்கப்

புலவர்களியற்றிய நூல்களுள்

ஒன்று, 7, 230.

களவழிவாழ்த்து, 279.

களவில் தலைமகன்கூற்று, 212.

களவிற்றமும்பினவன், 424.

களவின்பகுதி, 426.

களவு, 371.

களவுகண்ணெண்ணுமணன், 324.

| கற்காட்சி, 28.

கற்சால்கொள்ளுதல், 186, 527 - 8,

540, 546.

கற்கோள்கால்கோளெனவிகர்ரம், 28.

கற்பகதருநிற்குங்கோயில், 146, 241,

கற்பாறை, 294. [247.

கற்பிள்கொழுந்து, 421.

கற்பு, 206, 421.

கற்பு இருவகை, 23. [475, 575.

கற்புக்கடம் பூண்டதெய்வம், 398,

கற்புக்கடள், 510.

கற்புடைப் பெண்மறைத் தேவரும்

முனிவரும் ஏத்துதல், 24.

கற்புடைமங்கையர் அறுவர்; 487.

கூசசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கற்புடைமகளிரியல்பு, 39, 252,
398, 527.

கற்புடைமக்கையர் இருக்கும் நாட்டில்
வானம்பொய்யாதுபெய்தல், 398.

கற்பு தவத்தினுஞ்சிறந்ததென்றல்,
கற்புமுல்லை, 53. [312.

கற்றல், 249.

கற்றறிமாக்கள், வினைப்பயனுண்ணுங்
காலைக் கையாறு கொள்ளார், 357.

கற்றோர், 299, 311.

கறவை, 442, 498. [579.

கறவைமுதைசெய்தோன், 484, 504,

கறி - மிளகு, 369, 390.

கறிவல்லி, 16, 523.

கறிவளர் சிலம்பு, 517, 566.

கறுப்பு, 160.

கறை - கடமை, கறுப்பு, 160.

கறைகெழுகுடிகள், 123, 130.

கறைகெழுநாடு கறைவீடுசெய்ம்மின்,
507, 571.

கறைகெழுபாசம் - கரியபாசம், 395.

கறைகெழுவேல், 209. [543.

கறைத்தோல் - கருங்கடகு, 142,

கறைவீடுசெய்தல், 507, 571.

கன்மங்களைக்கழுவினவன், 282.

கன்மாப்பலகை, 7.

கன்மராயம் - கன்றுகள்மேவிய பிடி
த்திரள், 362, 380.

கன்மறுத்திமிக்கதனையாவர்க்குமனிக்கு
கும் கோவலர், 409.

கன்றியகள்வன் - களவிற்தழும்பின்
கன்று, 498. [வன். 424.

கன்னிக்கோலம், 327.

கன்னிகாரம் - கோங்கு, 296, 307.

கன்னிநீர்ஞாழல், 208.

கன்னியர் கவிளக்கேந்தல், 560.

கன்னியாகுமரி, 409.

கன்னியாகுமரிக்குத் தெற்கே சில
நாடுகளிருந்தன வென்பது, 230.

கனககூடம் - கனகமாளிகை, 23, 557.

கனகவிசயர் - கனகனும் விசயனும்;
இவர் ஆரியமன்னருள் ஒருசாரார்;

இவ்விருவரும் பாலகுமரன் புதல்
வர்; முதலிற்செங்குட்டுவனுக்குப்

பகைவராயிருந்து பின்பு அவனால்
வெல்லப் பட்டோர், 542, 547,

கனகன், 540, 544. [549, 556.

கனத்தல், 388.

கனல்விழி, 191. [432.

கனவு - கன, 244, 251 - 2, 395,

கனதூல் - இது கனவின் பயனைப்
புலப்படுத்துவதற்கு 30 - கட்ட

ளைக் கலித்துறைகளால் அந்தாதி
யாக இயற்றப்பட்ட ஒரு தூல்,

கனவின் திரம், 26. [408.

கனிக்காய் - முதாரிக்காய்; கனிக்கு
ஆனகாய், 417, 430.

கனிட்டன் - சிறுவிரல், 65, 111.

கனித்துவர்வாய், 561.

கனைகுரனரை, 260.

கனைதல் - செறிதல், 352.

கனையெரி, 362, 526.

கா, 114, 295, 306, 362, 521-2.

கா அர்க்குரவை. 539.

கன்றுதல், 2, 472, 478.
 கன்றுதேராவிற்குரல், 401.
 கன்னக்கோல், 436.
 கன்னகம் - அகழ்கருவி, 424, 436.
 கன்னகர், 555.
 கன்னபரம்பரை, 487.
 கன்னர்நூற்றுவர் : செங்குட்டுவனுக்
 குடப்பினராகிய ஆரிய அரசர், 540-
 கன்னரிற்பெற்றவங்கம், 542. [41.
 கன்னர், 139, 155.
 கன்னி, 103, 206, 490.

காகபாதம், 367, 386.
 காங்குலக்கை மூன்று, 92, 94.
 காசறுவிரை, 45.
 காசறைக்கரு - கத்துரிக்குட்டி, 524.
 காசறைத்திலகம், 561.
 காஞ்சி - ஏழுகோவையாலான அணி,
 ஒருமரம், 14, 132, 371, 496,
 528, 581. [542.
 காஞ்சித்தானை - எதிருன்றியசேனை,
 காஞ்சிதம் - பாதமைந்தனுளொன்று,
 81.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

காசரு

காட்சி-மனத்தால்நிச்சயித்தல், 297,
532.

காட்சிவரி - தன்வருத்தம்பலருங்கா
ணும்படிநடித்தல், 88, 228, 237,

காட்டம் - சயித்து, 494, 505. [382.

காட்டல் - தருதல், 274.

காட்டாளத்தி, 105.

காட்டிக்காணீர், 439.

காட்டுக்கோழி, 278, 334.

காட்டுக்கோழிச்சேவல், 345.

காட்டுநெறி, 306, 406.

காட்டுமல்லிகை, 340.

காழடையிட்டநாடு, 257, 273.

காடு, 65, 189, 295, 322, 332,

காடுகாண்காதை, 186, 291. [486.

காடுகிழாள்வெயில், 130.

காடுதீப்பிறத்தல், 362, 380.

காடுமுதினகடகு, 366.

காண்கிற்பார், 426.

காண்டகுசிறப்பிற் கண்ணகி, 46.

காதன்மை, 40.

காதி - ஒருவகைக்கன்மம், 181, 282.

காந்தன்மெல்லிரல், 181, 197, 204,

காந்தருவர், 168. [218.

காந்தாரபஞ்சமம் - பாலைப்பண்ணின்

திறமைந்தனொன்று, 18, 135.

காந்தாரம் - ஆசான் அகச்சாதி; ஒரு

பண்; பாலைப்பண்ணின் திறமைந்

தனொன்று, 101, 234, 337,

காந்தாரி, 103. [350, 457.

காப்பிய இலக்கணம், 10.

காப்பியக்கவிகள், 8, 10.

காப்பியக்குடி - சேழநாட்டுள்ள

தோளூர்; இது சீகாழிக்குத்தென்

கிழக்கிற் சிறிது தூரத்திலுள்ளது;

தேவந்தியின் கணவனும் தேவனு

மாகியசாத்தன் மானிடமாகி இவ்

வூரில்வளர்ந்தான், 586.

காப்பியத்துக்கு அங்குமா ன் வ ச்

சுலை, 161.

காண்டம், 9.
 காண்டல் - காணுதல், பண்ணுதல்,
 காண்டாலனம், 498. [163, 198.
 காண்பு, 293.
 காண்மார், 561.
 காண்வரி, 88, 228, 237, 382.
 காண்வரிக்கோலம், 227, 238.
 காலிக்கை, 232.
 காணிகா : இகவென்பது ஈறுதிரிந்
 தது; காண்பாயாக, 464, 468.
 காணிய - காண, 425, 437.
 காணியாளர், 157.
 காணுங்கோள், 474.
 காத்தல், 227.
 காத்தாலம் (துகில்), 379.
 காதனி, 197.
 காதநாளுக்கு, 145, 165.
 காதலர் } 36, 418, 526.
 காதலன் }
 காதலற்கெடுத்த ஆதிமந்தி, 488.
 காதலி, 186.
 காதற்கொழுநன், 1.
 காதன்மிகுதியாற் கலங்கல், 214.

காப்பியம், 6, 9, 11, 24-5, 32, 459.
 காப்பு - திக்கித்தேவதைகள், 572.
 காப்புக்கடை நிறுமின், 514.
 காப்புக்களைக்குறித்துப்போற் நியெ
 ன்தல் மரபு, 349.
 காப்புடைவாயில், 424.
 காமக்கடவுட்குவிழவு, 186.
 காமக்கடவுள் - காமதேவன், 175,
 காமக்கள்ளாட்டு, 498. [396, 408.
 காமக்கனி, 150, [தெய்வம், 310.
 காமக்குரோதாதிகளெல்லாமுடைய
 காமக்கோட்டம் - காமாட்சிகோ
 யில், 162.
 காமஞ்சார்பாக்காதலினுழந்து, இடும்
 பையெய்தியிறந்தோர்பலர், 358.
 காமஞ்சாலாவிளமையோள்வயிடு
 மஞ்சாலாவிடும்பையெய்தியோன்,
 211.
 காமஞ்செய்யுமாணிக்கவளை, 196.
 காமத்துப்பால், 29.
 காமநூல் - ஒருவகைமலர், 51.
 காமபரவசம், 21, 436.
 காமம் காமரெனலிகாரப்படல், 196.

கசுக அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

காமம்வெகுளிமயக்கம், 264, 284.
 காமமிக்ககழிபடர்கிளலி, 215, 217.
 காமர் - அழகு, 271.
 காமராசன் ஆணை, 225, 235.
 காமரு காமம்வருமென்பதுவிகாரத்
 தாற்காமருவெனநின்று, கண்டார்
 க்குவிருப்பம் வருமென்பதாயிற்று,
 காமவல்லி, 171. [126, 133, 196.
 காமவலினயம், 83 - 4.
 காமவேள் கோட்டம், 245, 252.
 காமவேளுடையவில்விழா, 378.
 காமன், 88, 128, 135 - 6, 158,
 172, 178, 194, 213, 224,
 252, 286, 372, 404.
 காமன் ஐங்கணையனென்பது, 562.
 காமன் கையறுதல், 583.
 காமன்செயல் பிறரை வருத்துத்
 லென்பது, 209, 285.
 காமன் சேனை - மகளிர், 220, 231.
 காமன் தேர் - தென் தல், 231.[231.
 காமன் தேருக்குத் தென்னர் காவல்,
 காமன் பாசடை-சோலை, 231.
 காமன் புரவி - கிளி, 231.
 காமன் புடவிக்ஞக்கிள்ளிகாவல், 231.
 காமன் மகள் - அநிருத்தன், 193.
 காமன் யானை - அந்தி, 231, 237.
 காமன் யானைக்குச் சேரமான் காவல்,
 காமனாடியபேடு, 193. [231.
 காமனுக்குச்சின்னம்ஊதி - குயில்,
 231.
 காமனை விழித்த நாட்டம், 370.
 காமனை வெள்ளோன், 264.

காயம் - வெள்ளுள்ளி, 295, - 306,
 523.
 காயாம்கு, 15, 388, 431, 452.
 காயாமலர்துர்க்கைமேனிக்குஉவ்னம்,
 320, 329.
 கார் - கார்காலம், மேகம், 14, 209,
 கார்க்கடப்பந்தார், 517.[361,539.
 கார்காலத்து அணிவார், 360.
 கார்காலத்துப்பூக்கள், 377.
 கார்த்திகை - தக்கிணைமார்த்தியென்ப
 வனது தாய், வார்த்திகள் மனைவி,
 117, 506 - 7, 516.
 கார்த்திகைபரணி, 508.
 கார்ப்பருவச் சிறப்பு, 377.
 காரகல், 183, 200.
 காரகில், 125, 132, 378.
 காரணன், 264, 283.
 காரணியும்பொழில், 265.
 காரரசாளன் - காரையானுமரசன்,
 361, 377 - 8.
 காரான் - எருமை, 16, 261.
 காரி - கருங்குருவி, காரியெருது,
 442, 451. [475, 486.
 காரிகை, 181, 206, 275, 294,
 காரிகைபாசும், 348.
 காரிப்புள்ளின்நிமித்தம், 320, 329.
 காரியமாயிருப்பதொரு நிமித்தபலம்,
 காருகத்தம், 250. [394.
 காருகத்தொழில்இருவகை, 154.
 காருகபத்தியம், 504.
 காருகர் - நெய்வோர், பட்டுச்சாலி
 யர், 138, 154.

காமனெறுக்குத் துன்பம், 357.
 காமின், 546.
 காழகர், 172.
 காழுறுதெய்வம், 298, 310.
 காய்க்குலைத்தெங்கு, 342.
 காய்சினவழுதி - தலைச்சங்கமிருத்திய
 பாண்டியர்களுள் முதல்வன், 7,
 230.
 காய்த்திய - சுடவேண்டி; கோவித்
 தவென்றுமாம், 492.
 காய்பொன்னுலை, 401.

காருகவடி - கிரகநிலை, 534.
 காரையெதிர்பருளம், 377.
 கால் - வட்டை, 19, 39, 47.
 கால் கொப்புளங்கொண்டுநிலத்திற்
 பாவாமை, 410.
 கால் கொள்ளல், 186, 546.
 கால்தோள், 5, 28, 146, 527.
 கால்சீத்தல், 246.
 கால்பாவுதல், 511.
 கால்யாத்த - ஒழுங்காகயாத்த, 141.
 கால்வழக்கறுநிலைக்குன்றம், 518.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சுசுஎ

கால்விரலணிகள், 196.

காலக்கணிதர் - கணியர், காலத்தை

எண்ணியடுவார், சோதிடர், 140,

காலணி, 20, - 21, 423. [157.

காலத்தாற்கள்வரடையும்பயன், 439.

காலதர் - சாளரம், 137, 153.

காலதூதன், 434.

காலப்பண், 224.

காலம், 425.

காலம்பள்ளிரண்டு, 14.

காலமயக்கம், 231, 308, 437.

காலமழைபொய்த்தறியாது, 410.

காலமும் கடவுள், 377. [189.

காலமுன்றையுமுணர்ந்தமுனிவன்,

காலமென்னுங்கூற்று, 11.

கால்வணிமை, 345.

காலவழக்கு, 247, 249, 429.

காலவுணர்ச்சி, 273.

காலாட்படைத்தலைவர், 159.

காலுறவீழ்தல், 263. [305; 361.

காலை - காலம்; 14, 229, 294,

காலைக்கடன் கழித்தல், 345. [376.

காலைப்பொழுதிற்பொழுதுபோக்கு,

காலைமுரசுக்களைஞரலோதை, 339.

காலைமுரசம் - பள்ளியெழுச்சிமுரசு,

106, 352, 356, 372, 441, 536.

காலிரிப்பூம்பட்டினத்து இந்திரவிகா
ரம்எழுண்டென்பது, 270.

காவாளர், 401.

காலி, 126, 133, 486.

காலிதி - வரிவிலார், 493.

காலிதிப் பட்டம், 411.

காலியம், 1, 4, 5.

காலிரி, காலிரிப்பேரியாறு, 164,

167, 185, 205, 256, 260,

265, 286, 293, 304, 411,

490; 528.

காலிரிக்கரைமணற்பாவையை ஒரு

த்தி கணவளுக்கொண்டது, 487.

காலிரி குடகவரையிற்பிறத்தல், 277.

காலிரிச்சங்கமுகம், 252.

காலிரிச்சிறப்பு, 289

காலிரித்துறை, 148, 488.

காலிரிநாடன், 33, 578.

காலிரிநாடு, 177, 189.

காலிரிநீர் கங்கைநீரென்பது, 280.

காலிரிப்படப்பைப் பட்டினம் - காலி

ரிப் பூம்பட்டினம், 398.

காலிரிப்பயன், 47. [ளர், 262, 280.

காலிரிப்பாவைதன்புதல்வர் - வேளா

காலிரிப்பூம்பட்டினத்தின் பெருமை,

487 - 90.

காலையோலக்கம், 504.

காவணம், 428.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்து ஐவகைமன்
நங்களுண்டென்பது, 144, 164.

காவதம் -
விகுதி,

காதம்; ப்குதிப்பொருள் 256, 262, 272, 337, காவதன், 88. காவல், 164, 481. காவலில் அடிப்படல், 21. காவலையுடைய வாயில், 436. காவற்கணிகையர் - இராக்கடை வேசையர், களத்தாடும்குத்திகள், 140, 158. காவற்காடு, 287, 324, 359, 375, காவற்சேரலை, 380. காவற்பூதம், 141. காவற்பெண்டு-செவிலித்தாய், 574- காவற்றெய்வம், 23, 493. காவாநா, 540.	காவிரிப்பூம் பட்டினத்துக் கற்புடை மகளிர் அறுவர் கதை, 488 - 9. [350, 508. காவிரிப்பூம்பட்டினத்தெல்லை, 165. காவிரிப்பூம்பட்டினம், 173, 175-6, 249, 267, 403. [398. காவிரிப்பூம்பாக்கத்துப்பட்டினம், காவிரிபுரக்குராடுகிழுவோன், 555. காவிரி பூவாடைபோர்த்தல், 212. காவுந்திகை, 264. காவுந்தியையை, 257 - 8, 260. 266, 298, 357, 397. காவேரி, 205 - 6, 212 - 3. காவேரிப்புகார், 201. [299, 366. காழ் - வடம், விதை, 53, 126, 274, காழ்ப்பு, 114.
--	--

கூசு அ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கர்ழகத்து ஆக்கம், 47
 காழகம், 403.
 காழகம்செயிர்தவுடை, 497.
 காழகில், 338.
 காழாரம், 126.
 காழியர் - பிட்டுவாணிகள்; வண்ணு
 மாம், 138, 155, 183, 200.
 காழூற்றுக்கழகை - குத்துக்கோல்,
 காழோர் - பரிக்காரர், 493. [385.
 காளமுதி, 220.
 காளி, 88, 158, 482, 490.
 காளிதாசர், 173.
 காளிந்தியாறு, 431. [322.
 காளி நஞ்சுண்டுஞ் சாவாதிருந்தது,
 காற்சரி - காலணியுள் ஒன்று, 196.
 காற்சவடி, 180.
 காற்மின் குணம், 102 - 3.
 காற்றூதாளர், 546.
 காற்றேறு, 388.
 காற்றைப்பிடித்துக்கடத்திலடைத்த
 காறு - அளவு, 135, 373. [ஸ், 11.
 கான்மோதிரம், 180.
 காணக்கோழி, 15, 260, 315, 524.
 காணத்தகில், 524.
 காணறுவேங்கைக்கீழாள், 520.
 காணப்படம்-காணமாகியகிடுகு, 385.
 காணம் - மூல்லை, நந்தவனம், காணோ
 ம், 170, 294, 300, 343, 362,
 379, 395.
 காணல், 182, 184, 207-9, 213-4,
 219 - 20, 224, 229, 232,
 240, 549.

காணக்கோழி, 278.
 காணுறை தெய்வம், 299.
 காஷாயம், 544.
 கீடக்கச்செய்தேயும், 515.
 கிடக்கை, 68, 259, 265, 294.
 கிடங்கு, 401, 403, 414,
 கிடத்தல் (ஆசனம்), 371.
 கிடா, 408.
 கிடாரவன், 378.
 கிடுகின்படம் - தோற்கிடுகு, 366,
 கிடேச்சு - நெட்டி, 156. [385.
 கிடேச்சுமலை, 366.
 கிடை - நெட்டி, 139, 485.
 கிடையால்விலங்கு, பறவை, பூமுதலி
 யனசெய்தல், 156.
 கிணை-கூத்தார்பறை, தடாரி, மருதப்
 பறை, 16, 279, 352.
 கிணைநிலைப்பொருநர், 339, 352.
 கிணைப்பொருநர், 16, 261.
 கிணைவன், 279.
 கிம்புரி-கொம்பிலணியும்பணி, 166.
 கிம்புரிப்பகுவாய், 147.
 கிம்புருடர், 168.
 கிரகநிலை, 534.
 கிரந்தம், 394.
 கிரமம், 66.
 கிரவுஞ்ச பருப்பதம், 516.
 கிரியாசத்தி, 326. [யை, 190, 371.
 கிரியை - அங்கக்கிரியை, தாளக்கிரி
 கிரியைகள் எட்டு (பண்), 105.
 கிருகரவாயுவின் குணமும் செய்கை
 கிருட்டியுணபக்கம்: 508. [யம். 104.

கானல்வரி-இசைப்பாவகையுள் ஒர்
 து; 25- 6, 88, 190, 208, 219.
 கானல்வரிப்பாடல், 212.
 கானல்வரிப்பாணி, 205, 229, 549.
 கானல்வேலி, 217.
 கானவர் } 313, 323, 557.
 கானவன் }
 கானவாரணம் - காட்டுக்கோழி, 15,
 18, 334.
 கானவேங்கை, 520, 524.
 கானற்றடம், 245.

கிருத்திரிமம்; 463.
 கிருத்திரிமவேடம், 151
 கிருதகிருத்தியன், 282.
 கிருபாவீரன், 393, 405.
 கிழங்ககழ்குழி, 258.
 கிழத்தி, 400.
 கிழமை, 35, 40, 63, 108.
 கிழவன், 88, 305.
 கிழவி, 88.
 கிழார் - பூட்டைப்பொறி, நீரிதைக்
 கும்கருவியிலொன்று, 260, 277.

அரும் பத முதலியவற்றின் அகராதி

சுசுக

கிழாள், 335.
 கிழாள் பச்சை (ஆரம்), 379.
 கிழி - சீலை, 139.
 கிழியாற்படமுதலிய செய்தல், 156.
 கிள்ளி - சோழன், 231, 552.
 கிள்ளு, 88.
 கிள்ளை, 15, 231, 366, 524.
 கிளர்ச்சிவரி, 382.
 கிளர்தல், 1.
 கிளர்முத்து - பருமுத்து, 166.
 கிளர்வரி, 88, 228, 237, 239.
 கிளவி, 44.
 கிளி, 44, 315.
 கிளிகழ்தல், 513.
 கிளிச்சிதை, 122; 368, 389, 435.
 கிளிபிறம், 387.
 கிளிபுரைகிளவி, 227, 238.
 கிளை-ஐந்து நரம்பு, கிள்ளை, கூட்டம்,
 170, 204, 218, 222, 234, 326,
 கிளைஞர்; 407. [366.
 கிளைஞர்க்குப் பசிப்பிணி யறுத்தல்;
 கிற்றல் - செய்தல், 438. [395.
 கின்னரம், 384.
 கின்னரர், 168.
 கீதக்குறிப்பு, 79.
 கீதவடிவு மூன்று, 120.
 கீதவுறுப்புக்கள் நான்கு, 120.
 கீதாங்கம், 90. [58.
 கீதானுகம் - கீதத்துக்கு வாசித்தல்,
 கீரம் கொற்றர், 7. [ணன், 503.
 கீர்ந்த - மதுரையிலிருந்த ஓர்ந்த
 கீரந்தையார் - இடைச்சங்கப்புல

கீழறுக்குமமைச்சர், 145.
 கீழை, 165, 284.
 கீற்று, 59, 90, 386 - 7.
 குக்கிற் கண், 387. [379, 495.
 குங்குமம்(வாசம்), 221, 232, 338,
 குங்குமமரம், 318. [ம்பு, 225, 351.
 குங்குமமும் அகிலந் தேய்த்த குழ
 குங்குமவளாகம், 221.
 குச்சரி (துகில்), 379.
 குசைக்கயிறு, 385.
 குஞ்சரம், 406.
 குஞ்சரவொழுகை, 559.
 குஞ்சி, 276, 471, 476, 538, 558.
 குஞ்சித்தல், 90, 93, 222, 233,
 குஞ்சித்தலை, 160. [344.
 குஞ்சிதம்-பாதம் ஐந்துனுள் ஒன்று,
 குட்டக்கலப்பை, 261. [81.
 குட்டச்செந்தூக்கு, 29.
 குட்டி கீரிக்கும் உரித்தாதல், 393.
 குட்டிப்பிடவம், 353.
 குட்டுவர் பெருந்தகை, 550.
 குட்டுவன், 536, 546, 573.
 குட்டுவன் அகப்பாவெறிந்தமை, 568.
 குடக்கால் விளக்கம், 183, 200.
 குடக்குத்துள்ளல், 204.
 குடக்கோ - குடகிசைக்கோ, 1, 32,
 536, 567, 590.
 குடகக்கொங்கர், 589.
 குடகர், 539:
 குடகவரை - காவிரிதோன்று மலை,
 குடகாற்று, 359, 376. [277.
 குடங்கை, 92, 94, 97 - 8, 275.

வருளொருவர், 7, 8.
 கீரி, கீரிக்குட்டி, 393, 406.
 கீழ்க்கனோக்கம், 87.
 கீழ்கடற்கரை, 379.
 கீழ்காற்று, 362, 379.
 கீழ்த்திசை, 248.
 கீழ்த்திசையகில், 132.
 கீழ்மகன், 396, 407. [கூறல், 435.
 கீழ்மகனைத் தனித்தன்மையாற்
 கீழ்வயிற்றுக்கச்சை, 146, 166.
 கீழற்றுப் போதல், 123, 482.

அஉ

குடங்கை நெடுங்கண், 580. [193.
 குடங்கொண்டாடிய குடக்கூத்து,
 குடசம்-வெட்பாலை, 179, 340, 360,
 குடத்தண்டு, 200. [377, 584,
 குடத்தாடற்குறுப்பு ஐந்து, 89, 193.
 குடத்துப்பால் உறையாமை அப
 சகுனம், 441 - 2.
 குடதிசை, 19, 125, 132, 256.
 குடதிசையாளுங்கொற்றம், 556,
 571, 592. [458.
 குடநாட்டார் வழக்கு, 129, 406,

‘கூடு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

குடநாடு, 325.

குடப்பாம்பு, 415.

குடப்பிழக்கை, 88.

குடம் - குடக்கூத்து, தயிர்த்தாழி,
பதினோராலுள்ளோன்று; அஃது,
அநிருத்தனை வாணன் நிறைவைத்
தபொழுது அவ்வாணனுடைய
சோகநரவீதியிற் சென்று கண்
ணன் பஞ்சலோகங்களாலும்
மண்ணிலும் செய்த குடங்கொண்
டாடிய கூத்து; விநோதக்கூத்து
ஆறனுள்ளோன்றுமாம், 80, 89,
178, 193, 451.

குடம்புகாக்கவல், 575.

குடமலை-குடகமலை, 47, 260, 293,
304.

குடமலையாட்டி - குடநாட் டிணையா
ளுஞ்செல்லி, 316, 325.

குடமுழவு - ஒருவகைத்தோற்கருவி,
குடமுழா } 74, 106, 119, 382.

குடவர், 520.

குடவர்கோ, 520, 550, 558.

குடாவடி - வளைந்த அடிகளையுடை
யது, 524. [524.

குடாவடியுளியம் - பிள்ளைக்காடி,
குடி, } 35, 165, 288, 512,

குடிகள், } 592.

குடிக்குற்றம், 381.

குடிகை - கோட்டாளன், 333.

குடிகைப்பள்ளி, 115.

குடிநடுக்குறுவங்கோல் 534.

குடிப்பிறப்பு, 273.

குடும்பு, 88.

குடும்பப்பருவம், 248.

குடை - பதினோராலுள் ஒன்று;
அஃது அசரரொடு பொருந் போ
ர்க்காத்தில் முருகன் குடையத்
தாழ்த்து ஆடியது, 71, 178,
494 - 5, 505.

குடைக்கு மதியம் உவமை, 560.

குடைக்கூத்துக்கு உறுப்பு நான்கு,
குடைகால் விளக்கு, 183.[89, 193.

குடைச்சூல் - புடைதாழ்த்தல்,
குடைதல், 183. [423, 435.

குடைந்தாடல், 515.

குடை நாட்கொளல், 143, 161-2,
352, 529, 534.

குடைநிலைவஞ்சி, 529.

குடைநிழன் மரபு, 37.

குடைமங்கலம், 33.

குடை மூன்று, 291, 301.

குடையின் தண்மை, 391, 403.

குடையுங்கோலும் பிழைத்தல்,
550. [161.

குடையைநாரொடுபெயர்த்தல், 143,

குடையொடுகோல்வீழ்க்குங்கடை

குண்டக்கணிகை, 286.[மணி, 480.

குண்டப்பார்ப்பீர் - சிறுபிள்ளைகள்,
குண்டம், 286. [506.

குண்டம் இரண்டு, 252.

குண்டிகை, 494, 505.

குண்டிகைக்குறுமுனி, 7.

குண்டர்க்குற்றம் - சேரநாட்டின்
கணக்கை 590 [குடையின் 202

குடிப்பெயர், 35.
 குடிபழி தூற்றங்கோல், 503.
 குடிபுரவுண்ணல், 527.
 குடிபுறந்தருதல், 562.
 குடிமுதல் பிழைத்தல், 524.
 குடிமுதற்சுற்றம் - தாய்தந்தை
 குடில், 435, - 6. [முதலியார், 433.
 குடிலம், 105.
 குடுக்கை, 107.
 குடுப்புக்கால், 90.
 குடும்பம், 403.

குணகடற்றுநீர், 47.
 குணகாரை நாடு ஏழு, 230.
 குணதிசை, 125, 291, 302, 378.
 குணதிசைக்குன்றம், 556.
 குணதிசையகில், 132.
 குணநூல்: இது நாடகத்தமிழ்நூல்
 கருளொன்று; இது உள்ளசில சூத்
 திரங்கள் மட்டுமே நடைபெறு
 கின்றனவென்றும், நூல் இறந்து
 போயிற்றென்றும் அடியார்க்குநல்
 லாரெழுதியிருக்கின்றனர், 9, 80.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூடுக

குணப்பெருங்கோமான், 264.
 குணப்பொருட்கோமான் - குணங்க
 னைச் சம்பத்தாகவுடையவன், 283.
 குணம் எட்டு, 264, 284.
 குணலேக்கூத்து, 89. [263, 283.
 குணவதன் - குணத்தையுடையவன்,
 குணவாயில்: திருக்குணவாயிலென்
 பதோரூர்; வஞ்சிநகரத்துக்குக்
 கீழ்த்திசையிலுள்ளது; இளங்
 கோவடிகள் துரவழிண்டு இவ்வூ
 ரில் இருந்தார், 590 - 91.
 குணவாயிற்கோட்டம், 1, 5.
 குணவிரதம், 283.
 குணட்டம், 89.
 குணலை, 89. [573.
 குணில் - குறுந்தடி, 15, 445,
 குத்துக்கோல், 385, 424, 436.
 குத்துதல், 90, 201, 439.
 குதற்பை, 181, 197.
 குதலைச்செவ்வாய், 498, 587.
 குதிரை, 88, 215.
 குதிரைப்பந்தி, 352, 402.
 குதிரைமுகவோட்டம், 354.
 குதைவில், 381.
 குந்தம் - சிற்சுவளம், 402.
 குப்பை - குவியல், 199.
 கும்பம் - குடம், கூத்து, 89, 147,
 கும்பீடு, 89. [453.

குமரிக்கோலத்துக்கூத்து, 319.
 குமரிக்கோலம், 317.
 குமரித்துறை, 391, 501, 550.
 குமரிமாதேவி, 317.
 குமரியடிதொடல், 322.
 குமரியாகியபௌவம், 230.
 குமரியாற்றிற்கும் பஃறுளியாற்றிற்
 கும் இடையேநாற்பத்தொன்பது
 நாடுகள் இருந்தனவென்பது, 230.
 குமரியொடுவடவிமயம், 572.
 குமரிவடபெருங்கோடு, 230. [431.
 குமரிவாழை - ஈனாதவாழை, 418,
 குமிழ், 127, 134, 150, 171, 226.
 குமுதம், 457.
 குயம் - ஆரிவான், 418, 430.
 குயவர், 139, 156.
 குயில், 212, 229, 242, 429, 538.
 குயிலாலுவம் - இமயமலையின் பக்
 கத்துள்ளதொருசிவதலம், 565-6.
 குயிலுநர், 169.
 குயிலுவக்கருவிகள், 74, 119, 365.
 குயிலுவக்கருவியாளர் - இடக்கை
 முதலாய கருவியையாள்பவர், 73,
 118, 540.
 குயிலுவர் - தோழ்கருவி, துளைக்க
 ருவி, நாப்புக்கருவி, உருக்குக்கருவி
 யாளர், 118, 140, 149, 158 - 9,
 446, 458, 539.

குமரேசுவரன் (கருப்பூரம்), 379.
 குமரவேள் தலைச்சங்கப்புலவருள்
 ஒருவராயிருந்தனரென்பது, 230.
 குமரவேள் தேவி, 513.
 குமரன் - கபிலபுரத்தரசன், முருகக்
 கடவுள், 508, 510, 519.
 குமரி: தென்பாற்கண்ணதோராறு;
 இது முற்காலத்தே கடல்கொள்
 ளப்பட்டது; மலைநாடுகளுளொ
 ள்று, 7, 12, 62, 108, 206,
 289, 300, 312, 314, 324,
 குமரிக்கடல், 220. [403.
 குமரிக்கூடு - அழியாக்கூடு, 261.
 குமரிக்கோடுவரைக் கடல்கொண்
 டது, 292.

குயிலோன், 224, 231. [ன், 220.
 குயிலோனென்னும்படையுள்படுவோ
 குயிற்றுதல் - அழுத்துதல், செய்
 குர்த்தனம், 81. [தல், 147, 166.
 குரக்குமுகம், 490.
 குரங்கமை, 263.
 குரங்கிள்குட்டி, 524.
 குரங்கு, 115, 399, 400, 408, 411-2.
 குரங்குபோலிருந்து சேரந்தாரைக்
 கடிக்கும் பொறி, 413.
 குரங்குயர்த்தவொண்சிலையுரவோன்,
 குரம்பை, 11. [497.
 குரல் - இசை, கொத்து, பூங்கொ
 த்து, 66, 170, 203, 218, 222,
 350, 377, 443 - 5.

கூடு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

குரல் குரலாகவும் குரல்தாரமாகவும்
வாசித்தல், 223, 561.

குரல் குரலாகிய அரும்பாலை, 69, 113.

குரல்வாய்ப்பாணர், 150.

குரலுள் இளிபிறத்தல், 224. [165.

குரலெடுப்பி-குரலாலுணர்த்தி, 145,

குரவம், 300, 318, 339. [349.

குரவர் - கவுந்தியடிகள், 35, 332,

குரவர் பணிவிடைகளைத்தவிர்த்தல்

தவறென்பது, 348.

குரவர்மலரடிதொழுதல், 337.

குரவன் - குரு, 264, 283.

குரவு, 352.

குரவை : எழுவரேனும் ஒன்பதின்

மரேனும் கைகோத்தாடுங்கூத்து;

பலர்கூடியாடும்...யைக் கூத்து,

வரிக்கூத்தின் ஒருதுப்பு, வ்நோதக்

கூத்து ஆதனுள்ளொன்று, 26 - 8,

57, 79, 88, 142, 159 - 60,

193, 237, 414, 447, 454,

458, 464 - 5, 468, 512, 520,

545, 548, 588, 592.

குரவைக்கூத்துக்குரியகால்கள், 60;

குரவைச்செய்யுள், 80, 450. [99.

குரவை தொடுத்தல், 515.

குரவை நாடகம், 451, 461.

குரற்சிதைவு, 84.

குரந்தலைக்கூந்தல், 360, 584.

குரன்முதலாகவுள்ள ஏழிசை, 139,

156, 383.

குரன்முதலிய ஏழுநாம்பு, 365.

குரன்முதலியநரம்புகளின்மாத்திரை

கத்தாரியத்திய முதலுருகென்னும்
நூல்வேறு இதுவேறு; ஒருபதவை,
7, 8, 126, 217, 340.

குருகுபெயர்க்குன்றம், 516 - 7.

குருத்து, 431.

குருதி, 379, 406.

குருதித்திலதம், 161.

குருதிப்பலி, 330 - 31.

குருதியுலை, 545.

குருந்து, 15, 458.

குருந்தொசித்தமாயவன், 445 - 7,

குரு பொன்னீர்மை, 116. [455.

குரும்பை, 278.

குருமூர்த்தி, 283.

குருவித்தலை - மதிவறுப்பு, 415.

குருவிந்தமாணிக்கத்திலிதம், 387.

குருவியோப்புதல், 513.

குருளை - குட்டி, 523.

குலக்கொம்பர், 34.

குலசேகரவழுதி, 503.

குலத்தலைமாக்கள், 583.

குலத்திற்குன்றா - குலதருமத்திற்

குறையாத, 42. [538.

குலத்துக்குத்தக்க அணியணிதல்,

குலதெய்வப்பெயரிடுதல், 339.

குலந்தருவான்பொருள் - தாயத்தா

ரால் தரப்பட்ட பொருள், 245.

குலப்பிறப்பாட்டி, 336, 348.

குலம் நான்கு, 390.

குலமடமாதரொடுகலமிசைச் சேர

குலமலை, 518. [லாகாமை, 489.

குலமுதல் - அடியேதொடங்கி, 501.

குரையம்பு, 30, 112. [குர, 400.
 குரனரம்பு இரட்டிக்க அரும்பாலை,
 குரா, 312, 327, 388. [வருதல், 111.
 குரு - ஒருமோய், 30, 31.
 குருக்கத்தி, 149, 169, 334, 346,
 351, 353. [43, 48, 362, 379.
 குருக்கத்தி மாலையாகப் பூத்தல், 16,
 குருகலர் தாழை, 558.
 குருகின்பந்தர், 334.
 குருகு: இடைச்சங்கப்புலவர்களியற்
 றிய நூல்களுளொன்று, தலைச்சங்

குலமுதற்பாலைத்திரிபு, 350.
 குலமுதற்மேலி, 424.
 குலைத்தெங்கு, 342.
 குலைதல், 161, 226, 485, 584.
 குலோத்துங்கசோழனுலா, 483 - 4.
 குவ்வுருபு, பொருட்டு, 19.
 குவளை, 42, 126, 128, 131 - 2,
 134, 150, 226, 261, 341,
 354, 360, 376 - 7, 388, 558.
 குவளைப்போது, 151, 171 - 2, 275,
 குவளைமாலேப்போது, 207. [387.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூடுக

குவிக்காங்குலக்கை, 94.

குவித்தல், 90.

குவிதல் - திரளுதல், 451.

குவியல், 199.

குவைஇய, 340.

குழம்பு, 153, 196, 332, 338.

குழல் - ஊதுங்குழல், மயிர், வங்கி

யம், 44, 61, 100 - 101, 113,

119, 130, 139, 210, 227, 315,

347, 455 - 6, 471, 499, 552,

குழல்கட்டுதல், 490. [564.

குழல்களுள் உத்தமமுதலியன, 100.

குழல்செய்தற்குரியமரமுதலியன,

100, 101, 456 - 7.

குழல்வளர்முல்லை, 124.

குழல்வாசித்தற்குரிய விரல்கள்,

குழலர், 156, 169. [101, 456.

குழலளகம் - குழற்சியையுடைய

குழலிசை, 64, 110. [அளகம், 48.

குழலின்பாடல், 63, 109.

குழலின்பாணி, 558.

குழலின்பிண்டியிலக்கணம், 101.

குழலின்றுணைகளிலிசைபிடிக்குமாறு,

101, 457.

குழலின்றுணையளவு, 456.

குழலினிடத்துக்கொடிப்பாலை

முதலியன வலமுறை மெலியத்

தோன்றல், 69.

குழலுங்குடிகியும், 505.

குழலுங்கோதையும், 561.

குழலோன், 65, 67, 110, 122.

குழுஐந்து, 72, 118, 147, 167;

குழுமுதல், 319. [535.

குழை; 127; 134, 564.

குழைத்தல் - கூட்டுதல்; 44.

குழைந்து கிடத்தல், 451.

குழையினெடுக்கோட்டு வேம்பு,

குளம், 163; 275. [553.

குளன், 114.

குளுவை - ஒருபாலை, 278.

குற்றினையாள், 245.

குற்றினையோர் - குற்றேவன் மகளிர்,

குற்றுகரம், 13. [421, 433.

குற்றேழுத்து ஐந்து, 105.

குறங்கிணை, 582.

குறங்குசெறி - ஓராபாணம், 180,

குறடு, 70, 115. [196.

குறத்தியர், 28, 511, 558.

குறமகள், 518 - 9.

குறவர், 19, 522.

குறளடி, 29.

குறளர், 144 - 5, 164, 563.

குறிக்காள், 585 - 6.

குறிக்கோள் எட்டுவகை, 59, 91.

குறிஞ்சிக்கு அருகு மண்டிலம், 384.

குறிஞ்சிக்குப் புறமான இசை, 384.

குறிஞ்சிக்குப் பெருகு அரி, 384.

குறிஞ்சிக்கோமான், 584.

குறிஞ்சித்திணைக் கருப்பொருள் முத

ற்பொருள் உரிப்பொருள், 15.

குறிஞ்சித்திணைப்பெரும்பொழுது,

15. [559, 562.

குழவு, 249, 491.
 குழவித்திங்கள், 43.
 குழற்சி, 48.
 குழறுதல், 344, 381.
 குழி, 511.
 குழிக்குழல், 325.
 குழிகட்பேய், 548.
 குழிசி - மிடா, 401.
 குழிப்பூழி, குழிக்கொத்தல், 114.
 குழியம் - வாசவுண்டை, 366, 385.
 குழியிலிடுபிணம், 249.
 குழியின்மண், 114.

குறிஞ்சுநல்லம், 14, 294, 300, 343,
 குறிஞ்சிப்பண், 15, 384, 514.
 குறிஞ்சிப்பாட்டு, 518, 522.
 குறிஞ்சிப்பாணி, 558.
 குறிஞ்சிப்பூ, 360, 377. [தல், 305.
 குறிஞ்சிமுறைமைதிரிந்துபாலையா
 குறிஞ்சியாழ், 15, 453.
 குறிதாக நெறித்த கூந்தல், 324.
 குறிநிலை, 222, 234.
 குறிப்பறிதல், 250.
 குறிப்பாற்கொள்ளுதல், 431.
 குறிப்பு, 19, 58, 82, 85, 212.

கூடுசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

குறிப்புலரையறை, 84.

குறிப்பெச்சம், 386.

குறிபெறுதல், 9.

குறியிடத்துச்சென்ற பாங்கள் தலை
மகளது காதன்யிகுதி குறிப்பின
னறிந்து கூறல், 208, 211.

குறினெ ம ல் லி சை யேந்திசைவண்
குறுக்கிடுதல், 200. [ணம், 206,

குறுகவுயிர்த்தல், 272, [581.

குறுகுதல் - அணுகுதல், 425, 483,

குறுங்கண் - சாளரம் (ஆகுபெயர்),
43, 127, 361, 378.

குறுதல் - குற்றுதல், பறித்தல், 211,

குறுந்தடி, 455. [259.

குறுந்தொகை; எட்டுத் தொகையுள்

இரண்டாவது தொகைகதூல்;

கடவுள் வாழ்த்துள்பட 402-

பாட்டுக்களையுடையது; கடவுள்

வாழ்த்து, பாரதம்பாடியபெருந்

தேவனுராலும், மந்தைச்செய்யுட்

கள் தீப்புத்தோளாரீமுதல் அம்மு

வனுரிறுதியாகவுள்ளபுல வர்இரு

நூற்றாவராலும் இயற்றப்பட்டுள்

ளன; இந்நூல் அகப்பொருட்பகு

திகளையே பொருளாகவுடையது;

நாலடிச்சிற்றெல்லையையும் எட்ட

டிப்பேரெல்லையையுமுடைய ஆசிரி

யப்பாக்களால் ஆனது; இத்

தொகைகமுடித்தான்பூரீக்கோ

ள் பவன்; இதன் செய்யுட்க

ளுள், இருபது செய்யுட்க

ளொழிந்த மந்தைச்செய்யுட்களு

குறுநடைப்புறவு, 555.

குறுநரி, 266, 287. [553.

குறுநிலமன்னர், 81, 130, 441,

குறுநெறிக்கூந்தல், 314, 336, 347.

குறும்பல்லுயர், 87.

குறும்பலவுயிர்த்தல், 256, 313.

குறும்பனைநாடு ஏழு, 230.

குறம்பு, 124, 130 - 31.

குறம்பு செலுத்துவார் சிலர், 30.

குறம்புழை, 48.

குறும்போக்கு, 204.

குறுமகன் - கீழ்மகன், 396, 574,

குறுமாக்கள், 587. [576.

குறுமுனி, 7, 188, 331.

குறுமுனிமாணுக்கர்பன்னிருவர், 10.

குறுமை - சிறுமை, 408, 432.

குறுமொழிக்கோட்டி - சிறுசொல்லை

யுடையார்கூட்டம்; 419.

குறுவள்ளை, 522.

குறை - கட்டை, 108, 243, 523.

குறைபாடு, 318.

குறையாக்கேள்வி, 566.

குறையுடல், 160 - 61.

குறையுடற்கவந்தம், 543.

குன்றக்குரவை, 5, 20, 25, 513,

குன்றக் குறவர், 1. [522.

குன்றத்தாசிரியர், 7.

குன்றநாடுஏழு, 230.

குன்றம், 528.

குன்றவர், 16, 513.

குன்றக்கொள்கை, 298.

குன்றி, 387.

ககுப பொராசாயர் பொருளெழு
தினாரென்றும், அவ்விருபது செய்
புட்களுக்கும் நச்சினூர்க்கினியர்
பொருளெழுதினாரென்றும் தெரி
கின்றது, 50, 216, 314, 338,
360, 382, 395, 419, 483, 488,
494; 498; 520, 535.
குறுந்தொடி மகளிர், 587.
குறுந்தொழிலினாரர், 481, 557.
குறுந்தொழிலினையாள், 252.
குறுநடைப்புதல்வர், 498.

குன்றின்மேலிருந்தவிஞ்சையன்,
குன்றுகண்டன்னஉறையன், 554.
குன்றுகெழுநாடு, 362.
குன்றெறியிளஞ்சேய், 7.
கூஉய் - கூவி, 225, 441.
கூகைக்குதல், 162.
கூட்டக்கூத்தியர், 383.
கூட்டு, 154, 378.
கூட்டுணல், 313.
கூடநரம்பு, 224.
கூடம் - இசைநிறவாதது ; தன்பு

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூடுகூடு

கையாகிய ஆறு நரம்பி னிசையிற்
குன் றித் தன்னோசைமழுங்கல்,
பகை, 201, 218, 222, 233 - 4.
கூடல், 3, 22, 198, 337, 350,
352, 356, 359, 361 - 3, 375,
377 - 80, 423, 428 - 9, 435,
472, 478, 492, 497, 502, 507,
513, 519, 577, 589.

கூடல் (மதுரை) ஒலிக்குக் கடல்
ஒலி உவமம், 339.

கூடலாசிரியர்நல்லந்துவனார், 7.

கூடலார், 486.

கூடன்மகளிர், 416.

கூடாரப்பண்டி, 182, 366, 380.

கூடாவொழுக்கம், 165.

கூடு, 486.

கூடை - ஒற்றைக்கை, குவித்தகை,
75, 99, 111, 536.

கூடைக்கதி, 57, 79.

கூடைநிலம், 64, 110.

கூடைப்பாடல் - சொற்செறிவும் இ
சைச்செறிவுமுடையது, இயக்கம்
நார்க்கணர் ஒன்று, கூடைச்செய்
யுள், 67, 111, 205.

கூத்தச்சாக்கையன், 564.

கூத்தநூல்: நாடகத்தமிழ்நூல், 29.

கூத்தநூலாசிரியர், 29, 155.

கூத்தர், 83, 544, 568.

கூத்தர்பறை, 352.

கூத்தாடல், 319.

கூத்தாற்பெற்றபெயர், 26 - 7, 331,

கூத்தி, 158.

[461.

445, 455.

[539.

கூத்துப்படுவோன் - ஆடலாசிரியன்,
கூதாளம் - கூதாளி, தாளி, 340, 495.

கூதிர்க்காலம், 14, 134, 361, 378.

கூதிர்ப் - ள்ளி, 127.

கூதிர்ப்பொழுது, 15.

கூந்தல், 3, 195, 340.

கூந்தலிள்மண்பொறி-கூந்தலாலிட்ட

இலாஞ்சனை, 347, 366.

கூந்தலின் மணம், 133.

கூந்தலைச் சடையாகக் கட்டல், 324.

கூந்தலைமுடிகட்டுதல், 314.

கூந்தலைய்யணி மறத்தல், 126.

கூபம், 114.

கூம்பியவாய், 85 - 6.

கூர்ப்பு - மிகுதி, 440.

கூர்மபுராணம், 449.

கூர்மவாயுவின் குணமும் செய்கையும்,

கூர்முள், 192.

[103 - 4.

கூலக்கடைத்தெரு, 154, 389.

கூலம் - கருஞ்சாக்கு, 138, 369.

கூலம் எட்டு, 29, 154 - 5, 237.

கூலம் பதினாறுவகை, 389 - 90.

கூலம் பதினெட்டு, 29, 155, 191.

கூலம் பலவகை, 199.

கூலமறுகு, 183, 226, 497.

கூலவீதி, 138, 154, 369, 390.

கூவல், 490, 575.

கூவியர் - அப்பஞ்சுவிவார், அப்ப

வாணிகர், 138, 155, 183, 200.

கூவியர் கோதகப்புதை, 338.

கூவிளி. 266.

௩௩௩

கூத்தியதமைதி, 567 - 8.
 கூத்து, 75, 120-21, 343.
 கூத்து இருவகை : தேசி, மார்க்கம்,
 57, 79, 80, 981.
 கூத்து முவகை, 81.
 கூத்துக்களின் வரவு, 60, 99.
 கூத்துக்களுக்கும் பாட்டுக்களுக்கும்
 அடைத்தவாச்சியக்கூறு, 57, 79.
 கூத்துப் பதினொன்று, 57, 59, 61,
 கூத்து விகற்பங்கள், 58. [78 - 9.
 கூத்துப்படுதல், 26, 319, 329,

கூவைநூறு - கூவைக்கிழங்கினீறு,
 கூழின்பெருக்கம், 267, 289, 512,
 592.
 கூளி - பூதம், 145, 165, 329, 543.
 கூற்றக்கொண்டிச்சேனை, 541.
 கூற்றத்தூதன், 423.
 கூற்றத்தை யொத்தவெலி, 800, 312.
 கூற்றம், 24, 151, 171-2, 208-9,
 549, 567, 585.
 கூற்று உயிர்த்தொகையொரு பகலெ
 ல்லையின் உண்ணுமென்பது, 544.

கூடுகூ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூற்றுக்கண்ணோட அரிந்து களங்
 கொண்டோர், 549.
 கூற்றுவன், 21, 408, 544, 547.
 கூறியது கூறலென்னுங் குற்றம்,
 கூறிற்றிலர், 10, 17. [383].
 கூறு - வகை, 58, 192.
 கூறுபாடு, 63.
 கூறை, 408.
 கூறைகோட்படுதல், 396.
 கூன், 144, 563.
 கூனர், 145, 164.
 கூனி - வசந்தமாலே, இவள் மாதவி
 யின் தோழி, 77, 228 - 9.
 கூனிக்குயம், 430.
 கூனுக்குறநுமுமுங்கூடிய குறுங்
 தொழிலாளர், 481, 557.
 கேட்டால் மதிதோன்றுமென்னும்
 வழக்கு, 253.
 கெடுத்து - காணப்பெறுது, 129.
 கெண்டை, 17.
 கெழீஇய - பொருந்தின, 34, 38.
 கெழு, 24, 130.
 கெழுதகைமை - உரிமை, 53.
 கெழுமல், 125.
 கேட்டி: இகரவீற்று முன்னிலையொ
 ருமைவினைத்திரிசொல், 23.
 கேட்டிசின், 501.
 கேட்டியின் - கேண்மின், 464, 468.
 கேட்டைக்க - கேட்க, 464, 468.
 கேட்டை (வினையசைச்சொல்), 269,
 கேட்போர்க்குரைத்தல், 87. [468].
 கேண்மோ, 258.

யான நல்லுயிர், 570.
 கேள்வி பதினான்கு, 67.
 கேள்விமுடித்தவேள்விமாக்கள், 570.
 கேள்வியான்முழுதுமுணர்தல், 34.
 கேள்வியைத்தரித்தல், 249.
 கேளர்தனவற்றைக் கோட்பனபோலக்
 கூறுதல், 214. [165, 406].
 கை - இடம், ஒழுக்கம், 19, 145,
 கை ஆறுவகை, 92.
 கை இரண்டுவகை, 92.
 கைக்கிளை, 14, 67, 112, 203, 218,
 222, 223, 337, 350, 443 - 4.
 கைக்கிளை குரலாகப் படுமலைக்குக்
 கைக்கிளை பெய்தல், 69, 113.
 கைக்கிளைகுரலாதல், 61.
 கைக்கோல் - கொடி, பற்றுக்கொ
 கைகேசி, 374. [முறு, 422, 434].
 கைகோத்தாடுங்கூத்து, 160.
 கைச்சரி, 181.
 கைசிகி, 82.
 கைத்தல் - வெறுக்கப்படுதல், 244.
 கைத்தளம், 366, 384.
 கைத்தாய், 433.
 கைத்தூண் வாழ்க்கை - ஒழுக்கத்தி
 னால் உண்டுவாழும்வாழ்க்கை, 394.
 கைத்தொழில், 63, 65.
 கைதை, 198, 202.
 கைதைகடவினது புலால் நாற்றத்தை
 மாற்றல், 202.
 கைதைவேலி, 184, 200, 201, 217.
 கைதொழல், 357, 423.
 கைப்பமண், 114.

கேவணம் - கல்லழுத்துக்குழி,
 மணியழுத்துக்குழி, 423, 435.
 கேவலஞானம் - திரிகாலவுணர்ச்சி,
 கேழ் - கெழுமிய, 125. [282.
 கேள்வன், 380, 463.
 கேள்வி-கவுந்தியடிகள் (ஆகுபெயர்),
 34, 345, 505, 551.
 கேள்விஐந்து, 534.
 கேள்விக்கிடக்கை, 68.
 கேள்வித்துறைபோயவர், 242 - 3.
 கேள்விரல்லுயிர் - கேள்வியளவே

கைபெயருசி, 402.
 கைம்மாறு, 476.
 கைம்மிகல், 465 - 6.
 கைம்மைநோன்பு, 467.
 கைம்மைமகளிர், 464.
 கையடை, 413.
 கையறவு - செயலறுதல், 396.[418.
 கையறிமடமை - தன்கைவல்லஅளவு,
 கையறுதல் - செயலறுதல், 43,
 126, 152, 219, 228, 309,
 336, 408, 583.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூடு

கையறுதுன்பம் - மீளாத்துன்பம்,
 கையாயுதம், 356. [258, 274.
 கையாற்கண்ணில் மோதிக்கொண்
 டழுதல், 466 - 7.
 கையாறு, 27, 348, 357.
 கையுறை - காணிக்கை, 221, 232,
 377, 506.
 கையுறைமறை, 207, 213.
 கையூழ், 204.
 கையெடுத்தல் - தொழுதல், 312.
 கையெடுத்தோச்சுதல், 313.
 கைரொட்டுக்கால்(கருப்பூரம்), 379.
 கைவாடம், 197.
 கைவருதல், 520.
 கைவரை - கையிடம், 264.
 கைவரைகாணல்-கண்விழித்தல், 285.
 கைவளை, 180.
 கைவன்மகாட, 418.
 கைவாரிகள், 140.
 கைவிட்டெறிதல், 86.
 கைவிட்டோச்சல், 584.
 கைவிடலீயார் - கைவிடார், நெடுநி
 விட்டிலார், 336, 347.
 கைவிடுதல், 491.
 கைவிரலாபரணம், 197.
 கைவினைமுற்றிய நுண்வினை, 422.
 கொக்கரிப்பு, 159, 323.
 கொக்கிவாய் } 197.
 கொக்குவாய் }
 கொக்கிவாய்முத்து, 181.

கொச்சகம், 6,190, 206,219, 520.
 கொச்சகவொருபோகு, 190 - 91.
 கொஞ்சியமொழி, 87.
 கொட்டம், 138, 154, 179, 195,
 கொட்டாவி, 85-6. [448, 463, 494.
 கொட்டி, 563.
 கொட்டிக்குறுப்பு நான்கு, 89.
 கொட்டிச் சேதம், 564.
 கொட்டிரண்டு, 74. [90, 91, 382.
 கொட்டின் அளவு, வடிவு, தொழில்,
 கொட்டு - அழுக்குதல், வாச்சியக்
 கூறு, 58, 75, 114, 120.
 கொடி, 147, 166, 190, 320, 341,
 கொடிக்கவலை, 523. [495, 585.
 கொடிச்சியர் பாடல், 522.
 கொடிச்சேனை, 541.
 கொடித்தண்டு, 309.
 கொடித்தேர்வீதி, 497, 554.
 கொடித்தேர் வேந்தர், 81.
 கொடித்தொடர் - சல்லியந்துக்கும்,
 கொடிநந்து, 543. [557.
 கொடி துடங்குமதில், 369, 415,
 கொடிப் பகன்றை, 340. [562.
 கொடுப்பந்தர், 542.
 கொடிப் பவளம், 389.
 கொடிப்பர்லை, 112.
 கொடிப்பூ, 48, 497.
 கொடி புணர்நிலை, 297.
 கொடிமரம், 297.
 கொடிமல்லிகை, 340.

கொக்கு, 260.

கொங்கச்செல்லி - கொங்கநாட்டினை
யாளும் செல்லி, 316, 325.

கொங்கனக்கூத்தர், 538.

கொங்கணர், 530. [530, 573, 589.

கொங்கர் - கொங்குமண்டிலத்தரசர்,

கொங்கினங்கோசர், 30, 325, 589.

கொங்கு - கொங்குமண்டிலம், தாது,

மணம், 30, 37, 265, 325.

கொங்குமண்டிலம்-குடநாடு, 31.

கொச்சகக்கலி, 9, 25, 41.

கொச்சகச்சார்த்து-கொச்சகம் போ

ன்று முடியும், 207.

அந்

கொடிமாடக்கூடல், 519.

கொடிமிகுடசோலை, 220.

கொடிமுடிசுண்டை, 339 - 40.

கொடியறுகு, 182.

கொடியிரக்குதல், 269.

கொடியெடுக்குடல், 186.

கொடிவழித்தீர்த்தம் - வேங்கட

மலையிலுள்ள ஒரு தீர்த்தம், 304.

கொடி வாராதேயென்பனபோல மறி

த்துக் கைகாட்டல், 342.

கொடிவிடுதல், 498.

கொடிவில் - ஒழுங்குபட்டவில், 480.

கொடிற்றுக்கோல், 436.

கொடு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கொடிறு, 424, 434.

கொடுகிவிட்டெறிதல், 86.

கொடுகொட்டி - பதினோடலுள்

ஒன்று; சிவபெருமானாடியது; கொ

டுங்கொட்டியெனவுங் கூறப்படும்,

57, 79, 89, 177, 190, 192,

கொடுவாள் - மழு, 501.

கொடுவில், 300.

கொடுவிற்பொறிபாடுதல், 580.

கொடுவேரி, 195, 360.

கொடை, 304.

கொடையென்னுந்துறை,

கொடுங்கடல், 303.

கொடுங்கரை, 353.

320, 330.

[563, 565. | கொண்டகொழுநர் - தம்மைநெஞ்சி
னுட்கொண்ட கொழுநர், 478.

கொடுங்கரைமேகலைக்கோவை, 340. | கொண்டல் - கீழ்காற்று, 362,
378. கொடுங்காய் - வெள்ளரிக்காய், 430. | கொண்டு-கருதி,
நோக்கி, 175, 271.

கொடுங்குழை - மகாக்குழை, .126, |
கொடுங்கோல், 507, 526-7. [149. |

கொண்டுகூறுதல், 574.

கொண்டுநிலை - பொருளைக்கொண்டு

கொடுங்கோல் வேந்தன் குழிகள்
அவன் போங்காலத்தையும் தண்

நிற்குநிலை, 520.
கொண்டென்றதனைக்

கொள்ளவெடா

ணளி வேந்தன் வருங்காலத்தை
யும் நோக்கியிருத்தல், 332, 343.
கொடுங்கோனார் - சேரநாட்டில் இரு
வஞ்சைக்களத்துக்குச் சமீபத்தி
லுள்ளதோனார், இக்காலத்துக்கொ
டுங்கனாரென்று வழங்குகிறது, 19.
கொடுஞ்சி - தேர்மொட்டு, 366, 384,
539, 544, 548.
கொடுந்தொழில், 194.
கொடும்படநெடுமதில், 554.
கொடும்பாடு - கொடுமை, 397.
கொடும்பாளார், 294, 305.
கொடும்பை - கொடும்பாளார்; பா
ண்டிநாட்டுள்ளது; முற்காலத்
தில் உறையூரிலிருந்து மதுரைக்
குச் செல்லும் வழியிலிருந்ததென்
றுதெரிகிறது, 294. [305.
கொடும்பைக்கோட்டகநெடுங்குளம்,
கொடுமணி-ஓசைக்கிடானமணி, 514.
கொடுமரம் - வில், 18, 320.
கொடுமுடி, 37, 189, 459.
கொடுமை - வளைவு, 133, 292, 353.
கொடுமைகுறித்தசொல், 218.
கொடுமைப்பாடு, 409.
கொடுவரி - புலி, 143, 175, 187,
288, 333, 579.
கொடுவரிக்கயற்புலி, 530.
கொடுவாய்க்குயம் - கோடினவாயை
யுடைய அரிவாள், 417, 430.

கொண்டை, 376. [த்திரித்தல், 276.
கொண்மூ, 260.
கொண்மென - கொண்மினென, 246.
கொத்து, கொந்தென மெலிதல், 229.
கொதியழல், 3. [500, 584.
கொதியழந்தீந்தாம், 566, 571.
கொந்தழல், 500.
கொந்தாரிளவேடல், 229.
கொந்தி, 88.
கொப்புளம், 323, 398, 410.
கொப்புளித்தல், 440. [தல், 343.
கொப்புளித்தலிற் குஞ்சித்து நடத்
கொம்பு - ஒருவாத்தியம், 327, 330,
372.
கொம்மட்டி மாதாளங்காய் புளித்த
கறியாக்குதற்புச்சிந்தென்பது,
417.
கொம்மைவரிமுலை, 561, 579.
கொய்யும்பருவத்தினை, 306.
கொய்யுளைப்புரவி, 539. [171.
கொல் (இடைச்சொல்), ஐயம், 129,
கொல்லம் - ஒருமலைநாடு, 230.
கொல்லல் - வெட்டல், 155.
கொல்லர், 139, 155 - 6, 422, 553.
கொல்லா, 2, 320, 330, 424 - 5,
கொல்லாக்கோலம், 565. [485.
கொல்லாப்பண்டி, 182, 199,
கொல்லாவண்டி, 384, 539.
கொல்லாவிரதம், 509.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூடுக

கொல்லிப்பாவை, 194, 325.
 கொல்லிமலை, 520.
 கொல்லியாண்டகுடவர், 520.
 கொல்லேறு, 161, 443.
 கொல்லை, 446.
 கொல்லைத்தோட்டம், 314.
 கொல்லேப்புளம், 15.
 கொல்வுழி, 509.
 கொலை, 371. [550.
 கொலைக்களாப்பட்டகோவலன், 484,
 கொலைக்களாப்பட்டசங்கமன், 509.
 கொலைக்களம், 2.
 கொலைத்தொழில், 172. [தல், 394.
 கொலைத்தொழினிங்கத்தானஞ் செய்
 கொலைப்பாவத்தின் தீமை, 276.
 கொலைப்பாவம், 275, 406.
 கொவ்வை, 226.
 கொழுங்குடிச் செல்வர், 42. [379,
 கொழுநர், 126, 134, 362, 377,
 கொழுநன், 1, 129, 149, 169, 360,
 406, 429.
 கொழுமுறி - இளந்தளிர், 133.
 கொள்ளை - செருக்கு, 2, 166.
 கொள்ளிக்கண், 160.

கொற்றம் - அரசவரிமை, வெம்மை,
 வெற்றி, 143, 148, 167, 262,
 279, 317, 391, 403, 495, 497,
 505, 536, 554, 582.
 கொற்றவஞ்சி, 529.
 கொற்றவள்ளை, 529.
 கொற்றவன், 293.
 கொற்றவாயில்மணி, 480.
 கொற்றவான், 162.
 கொற்றவேந்தன், 508, 526.
 கொற்றவை - தூர்க்கை, 18, 25 - 6,
 161, 317 - 8, 320, 327 - 8,
 331, 337, 482, 507, 510.
 கொற்றவைவிலை, 329 - 30.
 கொற்றவையைப் பரவுவார், 322.
 கொற்றி, 88.
 கொள்-மிகுதி, கூர்மை, 211.
 கொள்றுகுவித்தல், 187, 544.
 கொள்ளை, 443, 522.
 கொள்ளை, ஆம்பல், முல்லையென்
 பன சிலகருவி, 456.
 கொள்ளைக்குழல் - கொள்ளைப்பழத்
 தைத்துருவித்துளைத்து ஊதுவது,
 443, 445, 455 - 7.

கொள்ளிலை, 114.
 கொள்ளு, 390, 496.
 கொள்ளும், 213.
 கொளு - குரவைக்குக்கருத்து, 442.
 கொளுச்சொல், 451, 514.
 கொளுத்துதல், 59, 62, 92, 107.
 கொளை - ஒற்றறுப்பு, 218, 330, 411,
 446, 458. [320.
 கொளைபுணர் வீரவல்லயாழ்ப்பாணர்,
 கொற்கை - பாண்டியர்களின்பழைய
 இராசதானி ; இப் பெ பா மு து
 மிசச்சிறிய ஊராக இருக்கிறது,
 447,
 30 - 31, 360, 458, 482.
 கொற்கைக்கொண்கள், 501. [376.
 கொற்கையம்பெருந்துறை மு த் து,
 கொற்கையிலிருந்தவெற்றிவேற் செழி
 கொற்கைவேந்து, 484. [யன், 553.
 கொற்றக்குடை, 71.
 கொற்றப்பந்தர், 163.

கொன்றையஞ்சடைமுடி, 3.
 கொன்றையன், 436.
 கொன்றையும் துளவும் சேர்த்துத்
 தொடுத்தமாலே, 319, 329.
 கொன்றைவேந்தன், 487.
 கொன்னே, 211.
 கோ - பசு, 408, 447.
 கோக்கிவாய் } 197.
 கோக்குவாய் }
 கோகிலக்கண், 387.
 கோகுலக்கழுத்து, 388.
 கோகுலம் - பசுநிரை, 15,
 447,
 கோங்கம், 15, 296, 300, 307,
 312, 318, 327, 339, 352-3, 522.
 கோங்கலர், 379.
 கோசர் - கொங்குமண்டிலத்தரசர்;
 இவர் தம்நாட்டில் கண்ணகிக்கு
 விழாச்செய்தவர், 31, 325.
 கோசிககோத்திரம், 334.

கூகூ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கோசிகம், 379.

கோசிகமாணி, 335, 349.

கோசிகன் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்து
ள்ள ஓரந்தணன் (கௌசிகன்),
334 - 5, 345 - 6.

கோட்டகம் - கரை, 294, 305.

கோட்டம் - கோயில், வஞ்சம், 12,
21, 24, 30 - 31, 146, 149,
226, 241, 243, 245, 250 - 51,
300, 312 - 3, 316, 323, 356,
370 - 71, 482, 570 - 71, 574,
584 - 6, 589.

கோட்டமில் கட்டுரை, 4.

கோட்டான், 333.

கோட்டி-கோயில் வாயில், 15, 585.

கோட்டினதளவு, 9.

கோட்டினதமைதி, 61.

கோட்டினும் கொடியினு நீரினு நிலத்
தினும் காட்டியபூ, 448, 497.

கோட்டுப்பூ, 339.

கோட்டுமண் கொண்டஏறு, 161.

கோட்டுமண் கொள்ளாமுலை, 278.

கோட்டுமா - எருமைக்கடா, பன்றி,
யானை, 396, 408, 545.

கோட்படுதல், 408. [310.

கோட்பாடு, 2, 62, 107, 157, 162,

கோடரம், 272.

கோடரி, 413.

கோடி - ஓரெண், புதிய உடை, முனை,
199, 367.

கோடிக்கலிங்கம், 490. [454.

கோடிப்பாலை, 67 - 8, 112, 235,

தொழிற் குரிய கருவிகள், 385.

கோடுதல், 146.

கோடுமோ, 457.

கோடுவாய்வைம்மின், 514.

கோடை - மேல்காற்று, 334, 363,

கோடைக்காலம், 362. [380.

கோணஞ்செய்தசாளரம், 153.

கோத்தல், 32.

கோத்திரம், 282.

கோத்து வலிக்கும் கருவி, 413.

கோத்தொழிலாளர், 293, 305, 506,

கோதுதல், 161. [509.

கோதை - ஒழுங்கு, 36, 198, 207,

227 - 8, 246, 248, 291, 362,

521, 561, 571, 579.

கோதைத்தாமம், 552, 583.

கோதைப்பிணையல், 149, 170.

கோதைமாதவி - மாலைபோலப் பூக்
கும் குருக்கத்தி, 379.

கோநகர், 175, 187, 491, 512.

கோப்பாளி, 88.

கோப்பு, 188, 382.

கோப்பெருந்தேவி - நெடுஞ்செழி

யன் மனைவி, 2, 21, 23, 423,

435 - 6, 481, 485, 559.

கோப்பெருந்தேவிகோயில், 424.

கோபம் (இந்திரகோபம்) - துகில்,

கோபாலன், 396, 407. [379, 387.

கோமகன்கொற்றம், 582.

கோமுறை - இராசநீதி, 506.

கோமேதகம் மஞ்சளும் சிவப்பும்

கலந்தநிறமுடையது, 367, 388.

கோடிப்பாலை இடைமுறை துரிதல்,
கோடிப்பாலைத்தோற்றம், 113.[234.
கோடி முரிந்தன, 386.
கோடியில்லன, 386.
கோடியுடுத்தல், 293.
கோடு - கடமாக்கொம்பு, கொடு
முடி, தந்தம், மலை, யாழ்க்கோடு,
203, 222, 224, 256, 292,
303, 315, 350, 366, 393.
கோடுக டை டெ தாழில் - ஆனைக்
கோடு முதலியவற்றைக் கடையும்

கோயில்-அரண்மனை, 148, 159-60,
கோயில்ஐந்து, 255.[163,339,483.
கோயில்வகை, 247 - 8, 370.
கோயிலார், 140.
கோயிலிற்கொழுகட்டுதல், 146.
கோயிற்றாக்கு, 59, 91, 382.
கோயின்மாக்கள், 493, 564.
கோல் - அரங்களுக்குக்கோல், வட்ட
டேறு, 70, 112, 115, 402.
கோல் யாழ், 202.
கோல்வளை, 417, 539.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூகூக

கோலச்சாரி, 26.

கோலம் - வடிவு, 151, 179, 188,
195, 202 - 3, 238, 241, 343,
கோலளவு, 114. [561.

கோலின்செம்மை, 391, 403.

கோவலர், 15, 124, 130, 397, 402,
415 - 6, 434, 447, 456, 458,
558.

கோவலன் - சிலப்பதிகாரக்கதா நாயக
ஞன் ஒரு வணிகன், 2, 10, 20,
22, 26 - 7, 31, 35 - 6, 122,
125 - 6, 131, 133, 149 - 50,
170, 179, 182, 185 - 6, 195,
198, 202, 205, 212, 219 - 20,
224, 226, 229, 232, 236 - 7,
240, 244 - 5, 251 - 2, 274,
292 - 3, 298 - 9, 300, 303-4,
310 - 11, 334, 342, 345 - 6,
350, 357, 369, 372 - 3, 375,
390-93, 396 - 7, 403- 4, 407,
409, 417, 423, 425, 432, 435,
437, 466, 471, 509, 511 - 2,
550, 574, 576. [நல், 406.

கோவலன்கொடையிற்சிறந்தவனென்
கோவலன் சாவகநோன்பின், 417.

கோவலன் மனைவி கண்ணகி, 484.

கோவலன் மாதா, 55, 335, 433, 587.

கோவலன், யானேயினிடத்து அகப்
பட்ட மறையோனை விடுவித்தமை,
கோவலன் றுதை, 551. [587.

கோவலனார், 450. [387 - 8.

கோவாலு - மாணிக்கக்கிணிகம்.

கோவையுந் தபருமுத்தம், 132.

கோழி - உறையூர்; முற்காலத்தில்
இதிலிருந்த ஒரு கோழியானையொடு
பொருதுவென்றமையால் இவ்வூர்
இப்பெயர்பெற்றது, 30-31, 135,
199, 288, 302, 501.

கோழிச்சேவற் கொடியோன், 356,
கோழியூர், 302. [370.

கோள், 277, 297.

கோள்வழியும், 332.

கோளி - பூவாதுகாய்க்குமாரம், 430.

கோளிப்பாகல், 417.

கோளியாலம், 430.

கோளிழைத்தல், 576.

கோற் கூத்து, 88.

கோற்றொடி, 539.

கோறல், 22, 484.

கோளிகம் - ஒருபண், 191.

கொடி - ஒருபண், 234.

கொத்தன், 400.

கொந்நிறம், 326.

கொளியார் - பாண்டியர், 391, 403.

சக்கரம், 129.

சக்கரவர்த்திகள், 408.

சக்கரவாக்கோட்டம், 249.

சக்கரவாளம், 219.

சகசாதிசயம், 280.

சகடப்பொறி, 415.

சகடம் - கொல்லாப்பண்டி, 36,
331, 366, 539.

சகடு - உரோகிணி, 41.

சகலபாகம் 201

கோவாமலையாரம் - சந்தனம், 447, 541.
கோவியல் வீதி - செண்டு வெளிப்புறத் தெரு; இராசயார்க்கம், 139, 157, கோவேறுகழுதை, 182, 199. [159.
கோவை, 332, 387.
கோவை இருபத்தொன்று, 221.
கோவை ஒன்பது, 221, 224.
கோவை கலங்காத முறைமை, 221.
கோவை பதினான்கு (யாழ்), 66 - 8, 222, 224.

சகோடம் - சகோடயாழ், 100, 224, 234, 267, 289.
சங்கப்புலவர், 351. [293, 583.
சங்கம் - கூட்டம், 7, 128, 277, சங்கமத்துறை, 167.
சங்கமன் - ஒருவாணிகள்; நீலியின் கணவன், 3, 23, 509, 510.
சங்கமுகம், 252. [வன், 264, 283.
சங்கரன் - சுகத்தைப்பண்ணுகின்ற சங்கரி, 322, 331.
சங்கவளை, 181, 196, 510.

சூசூஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சங்கறுப்போர், 157.
சங்கிரமம், 255.

சதுரக்கை, 92, 96. [துள் ஒன்று, 81.
சதுரச்சிரம் - நிருத்தக்கை முப்ப

சங்கிலி, 197.
சங்கிலி துண்டொடர், 181.

சதுரப்பாலை-நால்வகைப்பாலையுளொ

சதுரம், 92. [ன்று, 453.

சங்கின்நா, 543.

சங்கினுற்செய்தகாதாபரணம், 556.

சங்கினி, 103.

சங்கு, 199, 247, 304, 372.

சங்குக்கை, 92, 96.

சங்குமுதொடுப்பு, 558.

சங்கோசபரிவாரம், 564.

சச்சபுடமுதலான பஞ்சதாளம், 59.

சஞ்சயன் - செங்குட்டுவனுடைய

யூதரித்தலைவன், 540 - 41.

சஞ்சாரம் - பாதமைந்தனுளொன்று,

சஞ்சிவிநான்குவகை, 173. [81.

சஞ்சிவினி, 54.

சட்சம், 101, 457.

சட்டை, 422, 434.

சட்டையிட்டிரதானர், 540.

சடங்கு, 41, 193.

சடாதாரி, 88.

சடைமுடி, 331, 528.

சடையும்பிறையும் - சடையிடத்தே

பிறையும், 501.

சண்பகக்கோதை, 338.

சண்பகம் - சண்பகமரம், 43, 114,

சதுரமூன்று, 222.

சந்தஞ்சம், 92.

சந்தம் - சந்தனமரம், 327.

சந்தனக்குழம்பு, 332, 338, 344,

சந்தனக்குறை, 523. [351.

சந்தனத்தளிர், 333, 344.

சந்தனம், 100 - 101, 125, 132,

134, 154, 221, 224, 232,

260, 318, 331, 378, 493.

சந்தாபகரணி, 173.

சந்தி - விலக்குறுப்பினுளொன்று,

19, 58, 82, 88, 205, 255, 384.

சந்திரான்கு, 369, 390,

சந்திபண்ணுகை, 334.

சந்திராகார்தம்கல், 271. [368, 388.

சந்திரகுரு - வெண்முத்து, வெள்ளி,

சந்திரபாணி, 181. [கருவி, 106.

சந்திரவளையம் - ஒருவகைத்தோற்

சந்திரன், 36, 125, 131, 301, 562.

சந்திரன் கோயில், 242, 248.

சந்திரன் திருமாலின் மனத்திலுதித்

தமை, 192.

சந்திரன்வெண்ணீர்மை, 116, 388.

225, 235, 258, 274, 351 - 2,
 சண்பகமுலக, 179. [495.
 சத்தமாதா, 482.
 சத்திரம் - அறச்சாலை, வேதத்தின்
 சத்துரு, 163. [ஒருபிரிவு, 149, 339.
 சத்துவம் - விலக்குறுப்புக் கருள்
 ஒன்று, 19, 58, 82, 84 - 5.
 சதக்கினி, 415.
 சதங்கை, 180, 196.
 சதிபாய்ந்து செல்லுதல், 350.
 சதுக்கத்துத் தெய்வம், 167. [568.
 சதுக்கப் பூதரைவஞ்சியுட்டந்தவன்,
 சதுக்கம் - நாற்சந்தி, 146, 165,
 255, 369, 390. [283.
 சதுமுகன் - நான்குமுகன், 264,
 சதுர்த்தம், 349.

சந்திரனைப்பாடுந்தேவபாணி, 177,
 சந்திராதித்தம், 301. [191.
 சந்திராதித்தர், 585.
 சந்திரோதயவருணனை, 131.
 சந்திள்குப்பை, 541.
 சந்து - சந்தனம், 221, 232.
 சந்துக்காரை, 180.
 சந்துசொல்லல், 239.
 சந்துமுத்துமாகியதென்னரிட்டதி
 சந்துரல், 581. [தை, 541.
 சந்ரியாளிகள், 544.
 சப்படி, 286. *
 சம்பங்கோழி, 278.
 சம்பத்து, 283.
 சம்புடம் - ஓரிருக்கை, 232.
 சம்பூர்ணம், 349.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சுசுந

சமகவி - அங்கக்கிரியைபதினாறு
சமசரம், 455. [ஒன்று, 81.
சமதிலை - நிலையாறிலுள்ளொன்று;பாத
மைந்தலுள்ளொன்று, 81, 445, 454.
சமபாதவிருத்தம் - இசைப்பாவகை
சமம், 224, 266. [யுள்ளொன்று, 190.
சமம்ஏழு, 68, 113.
சமயதேவர்கள், 264.
சமரபூமி, 548.
சமரி, 317.
சமவாகாரம், 84.
சமன், 63, 69, 108, 225, 235.
சமனியகரணி, 173.
சமனொளி, 387.
சமாதி - ஓரணி, 371, 431. [104.
சமாவாயுயின் குணம் செய்கை,
சமித்து, 505.
சமிதை, 494.
சமைத்தல், 422, 434.
சயந்தக்கை, 97 - 8.
சயந்தகுமாரன், 56.
சயந்ததுலுடையார், 80.
சயந்தம்: இது நாடகத்தமிழ்தூல்
களுள்ளொன்று; இதிலுள்ள சூத்தி
ரங்களிற்சில நடைபெறுகின்றன
வன்றி தூலின் முதனடுவதுதிகா
ணமையின், இந்நூல் இறந்தது
போலுமென்று அடியார்க்குநல்லா
ரெழுதியிருக்கின்றனர், 9, 80.

சயந்தன், 72, 176, 188, 189, 565.
சயம்பு - தானேதோன்றினவன்,
சயந்தன், 10, 207, 504, 509.

சரவணப்பொய்கையில் நீராடினால்
ஐந்திரவியாகரணம் உணரலாகு
மென்பது, 307.
சரவணம், 295.
சரளகத்திற்குரிய எழுத்து, 105.
சரளம், 195.
சரற்காலம், 439.
சரி, 59, 116, 181, 197.
சரிகமபதரி, 67.
சரிகை - அங்கக்கிரியை பதினாறு
சரியை, 371. [ஒன்று, 81.
சரீரத்தின் அளவு, 104.
சருவதா, 41.
சரைமலம், 386.
சல்லி, 71, 557. [106, 382.
சல்லிகை - உத்தமத்தோற்கருவி,
சல்லியகரணி, 173. [376.
சலசரங்கள் - தோணிமுதலானவை,
சலதி - பொய்சொல்லுமவள், 245,
சவடி, 180, 197. [253.
சவம், 475.
சவலை - இசைப்பாவகையுள் ஒன்று,
சவாது, 196, 379. [190.
சவத்தல் - சபித்தல், 312.
சற்பாவனை, 264.
சன்னாகம், 366.
சனம், 182.
சனிக்கோள், 260, 277.
சாக்காடு, 84.
சாக்கையன், 564.
சாட்சிநாதர், 487.

சயமகன், 40, 521. [204, 205.
 சயமாகீர்த்தி, 230.
 சயமாது, 40.
 சயனம், 252.
 சயானந்தம், 192.
 சயிலேகம், 195.
 சர்ப்பசிரம், 92.
 சரக்கதை, 153, 199.
 சரக்கு, 199, 362, 539.
 சரப்பளி, 197.
 சரவணப் பூம்பள்ளி யறை, 516.
 சரவணப்பொய்கை, 516.

சாடவம், 349.
 சாடித்தேறல், 329.
 சாண், 114, 453.
 சாணகங்கரைத்துக்காயும்பிடா, 401,
 சாணம்புக்கூடு, 414. [459.
 சாத்தர் - கூலவாணிகள் சாத்தனர்,
 சாத்தற்கு அறும் பூளைப்பூவு நெல்
 லொடுசேர்த்துத் தூவுதல், 243,
 251.
 சாத்தன் - ஒருதெய்வம், ஒரு புலவர்
 2, 5, 20, 24 - 5, 248, 525,
 சாத்திரம், 248. [574, 586.

சுசுசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சாத்து, 300.

சாத்துதல், 315, 324.

சாத்துவதி-விருத்தி நாள்களுள்ளொன்று, 82, 512.

சாத்துவிகம், 80.

சாதகப்புட்கண், 357.

சாதருடை, 196.

சாதரூபம், 368, 389.

சாதவாகனன்கோயில், 248.

சாதாரி, 15.

சாதி-ஒருவகைமரம், விலக்குறுப்பினுள்ளொன்று, 19, 48, 58, 82, 84, 155, 439, 495.

சாதிக்காய், 361, 379.

சாதித்தமந்திரம், 438.

சாதிப்பன்மை, 49.

சாதிப்பெயர், 328.

சாதிப்பெரும்பண் திறங்கட்குப் பிறப்பிடமென்பது, 235.

சாதிப்பெரும்பண் நாள்கு, 224- 5.

சாதிமாணிக்கம், 367.

சாதியொருமை, 153.

சாதிலிங்கம், 225.

சாதுக்கள், 255.

சாதுரங்கம், 88.

சாதுரங்கமாணிக்கநிறம், 387.

சாதுவன் - ஒடுங்கினவன், 264, 283.

சாந்தம், 138, 154, 315, 338.

சாந்தனைந்த மார்பு, 361, 378, 497.

சாந்தி - ஒரு கூத்து, 27 - 8, 30,

79, 193, 553, 570, 589.

சாமந்தர் - சித்தரசர், 157.

சாமரம் } 385, 523.
சாமரை }

சாமரைக்கவரி, 363, 380.

சாமை, 29, 155.

சாயல், 209, 227.

சாயல்வரி, 210, 217.

சாயலன் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்துள்ள ஒருவணிகள், 399, 400, 411-2.

சாயவேளாகொல்லி, 384.

சாயை - நிழல், 203.

சார்த்து, 205.

சார்த்துவரி, 207, 213, 289, 365.

சாரகுமாரன் - அநாகுலனுக்குத் திலோத்தமையிடத்துப் பிறந்தோன்; சயந்தகுமாரனென்றும் இப்பெயர்வழங்குகின்றது; இவன் இசையறிதற்பொருட்டுச்சிகண்டியென்று முனிவரால் இசைதுணுக்கமென்றும் தூல் இயற்றப்பட்டது, 10.

சாரணர், 167 - 8, 255, 263 - 4, 280 - 81, 283 - 4, 291, 301, 399, 400, 411 - 2.

சாரதி, 495.

சாரமாணிகள், 140, 158.

சாரியை, புறக்கூத்துக்குரிய ஆடலுள்ளொன்று, 24 - 5, 59, 82, 91, 307.

சாரியைநிற்ப உருபுதெற்குதல், 130, 305, 421.

சாரீரவீணையிலக்கணம், 102, 189.

சாமந்திகைத்தா, 140, 150.
 சாந்திக்கூத்து நால்வகை, 80.
 சாந்திகரைக் கோட்டம், 241.
 சாந்து - குழம்பு, 36, 53, 147, 150,
 167, 170, 173, 183, 379.
 சாந்துக்குறுப்புமுப்பத்திரண்டு 367.
 சாந்துவார்ப்பட்டன, 137.
 சாபம், 78, 176, 266.
 சாபயிடுதல், 510.
 சாபவிடை, 188, 266, 287-8, 302.
 சாம்பல், 114.
 சாம்பூதம், 71, 117, 368, 389.

சால் - அமைதி, 167.
 சாலியயினி, 495.
 சாலியர், 154.
 சாலியரிசி, 417.
 சாலியொருமீன், 36.
 சாலினி - வேட்டுவமகனாகிய தேவ
 ராட்டி, 26, 313 - 4, 316 - 7,
 324 - 5, 328, 343, 516.
 சாவகநோர்பிகள் - சைனரில் இல்ல
 தத்தார், 412, 417, 433.
 சாவகனோன்பு, 345, 375, 429.
 சாவகமாக்கள், 401, 412.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூகூடு

சாவகர், 255, 270, 301 - 2, 391,
 சாழல், 89. [399, 400, 411.
 சாளகம், 190.
 சாளரக்குறுங்கண், 43, 48.
 சாளரம், 105, 134, 153, 361,
 சாறயர்களம், 185. [378.
 சாறு - திருவிழா. 148, 572.
 சான்று - சாட்சி, 165, 487, 490.
 சான்றோர், 478.
 சான்றோர் செய்யுள், 7, 124.
 சீக்கை - இசை, 458.
 சிகண்டி - ஒருமுனிவர்; இவர் குறு
 முனிவர் மாணுக்கர் பன்னிருவருள்
 ஒருவர்; இசைநுணுக்கமென்றும்
 இசைத்தமிழ்நூல்செய்தே தார்,
 ஆசானென்றும்பண்ணின்புறச்
 சாதி, 10, 104, 190, 230, 350.
 சிகரம் - விற்பிடிக்கை, 92, 94.
 சிகாமணி, 32.
 சிங்கபுரம் - கலிங்கநாட்டுள்ளதொரு
 நகரம், 3, 23, 508 - 10.
 சிங்கம், 117, 277, 326.
 சிங்கமுகவோடம், 341, 354.
 சிங்கல் - குன்றல், 24.
 சிங்களக்கூத்து, 59, 80, 91.
 சிங்கன் - கனகவிசயர்க்குத்துணையாயி
 னாரோரசன், 542.
 சிங்காதனம், 12, 493, 554.
 சிங்காவண்புகழ், 3, 509.
 சிங்கி - ஒருவகைக்கூத்து, 142, 160.
 சிங்குவை, 103.
 சிச்சிலிப்பொதி, 402, 414.

சித்திரத்திரன், 493.
 சித்திரத்திரை, 202.
 சித்திரத்தொழில், 196, 435.
 சித்திரப்படம், 17, 203.
 சித்திரப்பணி, 185.
 சித்திரப்புணர்ப்பு, 65, 110.
 சித்திரப்பொன்வளை, 197.
 சித்திரம், 572.
 சித்திரமண்டபம், 163. [557.
 சித்திரவிதானம், 71, 116, 554,
 சித்திரன் - கனகவிசயர்க்குத்துணை
 யாயினாரோரசன், 542. [404.
 சித்திராபதி - மாதவியின் கற்றாய்,
 சித்திராபூரண, 141, 269.
 சித்திரிக்கப்படாமை, 9.
 சித்திரை, 117, 186.
 சித்திரைச்சித்திரைத்திங்கள், 141,
 சித்து, 88. [159.
 சிதாரி, 561.
 சிதைவு, 65.
 சிந்தடி, 29.
 சிந்தாமணி : இது திருத்தக்கதேவ
 ரென்றும் சைனமுனிவராலியற்
 தப்பட்டது; 3145 - கலிகளாலா
 கிய 13-இலம்பகங்களைபுடையது;
 தமிழிலுள்ள சிறந்த காவியங்
 களைந்தனுள் ஒன்று; சொல்லழகும்
 பொருளழகும் அமைந்துள்ளது;
 நச்சினர்க்கினியரால் எழுதப்பெ
 ற்ற உரையையுடையது; இதற்கு
 வேறொரு பழையவுரை யுண்டெ
 ன்று நச்சினர்க்கினியருரையால்

சித்தா, 168, 260.
 சித்தன் - செய்யவேண்டுவனவற்றை
 ச்செய்துமுடித்தவன், 263 - 4,
 282 - 3.
 சித்திஎட்டுவகை, 283, 307.
 சித்திரக்கம்பி (அகில்), 379.
 சித்திரக்கரணம், 65.
 சித்திரகாரிகள், 139; 156.
 சித்திரச்சிலம்பு, 423.
 சித்திரச்சூடகம், 180.
 சித்திரசேனன் - ஒருகத்தருவன், 188.

சிசு

வளங்குணமுது. இது சீவகன்
 கதையைக் கூறுவதாகலின் சீவக
 சிந்தாமணியென்றும், தூற்பய
 னாகிய நார்பொருளையும் நன்கு
 விளக்கக்கூறுதலின் முடிபொருட்
 டொடர்நிலைச்செய்யுளென்றும்
 வழங்கும், 8 - 9, 20, 47 - 8,
 51-3, 71, 74, 79 - 80, 116,
 130, 133-5, 147, 149, 153-4,
 158, 160-61, 165, 170, 172-3,
 198, 203, 213, 224, 229,

கூகூகூ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

233, 236, 248, 252, 258, 273,
275, 286, 294, 301, 311, 345,
349, 359, 361, 363-4, 371-2,
380, 383, 389, 393, 403, 405-6,
408, 411 - 2, 415, 429, 433,
438, 455-6, 459, 472, 478,
482, 494, 521, 524, 543, 547,
565, 571, 585.

செந்தியல்வெண்பா, 33.

செந்து, 190, 206.

செந்துப்பிழக்கை, 88.

செந்தூர்க்கட்டி, 523.

செந்தூரச்சுண்ணம், 360, 514.

செந்தூரம், 387, 389.

செந்தைசெல்லாத்தூரம், 12, 590.

செந்தைநோய்கூர்தல், 227.

செந்தையுடம்பட்டோனவியம், 86.

செந்தைவிளக்கு - அவதிஞர்னம், 263.

சிப்பியர் - தையற்காரர், 156. [579.

சிபி துலைபுக்கது, 483, 504, 555,

சிமையச் சென்னித்தெய்வம், 572.

சிமையம், 143, 162, 177, 189,

சிரமம், 57, 583. [288.

சிரல் - சிச்சிலிப்பறவை, 402, 414.

சிரிக்கும்பரியாசகர், 158.

சில்லரிச்சிலம்பு, 2.

சில்லிகை (துகில்), 379.

சில்லை - இழிவு, 424, 436.

சிலதர், 346.

சிலதியர் - ஏவன்மகளிர், 158, 201,

227 - 8, 238, 245, 363, 380,

சிலந்தி, 92.

[424, 436.

136 - 7, 141, 146 - 8, 151,
157, 165, 171, 175, 178,
181, 183, 185, 188-9, 192,
194 - 5, 199, 203 - 4, 206,
208, 220, 231, 233, 236 - 7,
241, 245 - 6, 250, 255 - 6,
258, 263, 265, 270, 272 - 5,
277, 280, 288, 301 - 3, 305,
314 - 5, 317, 320, 325, 329,
333, 342, 344, 348, 354 - 8,
366, 372, 375, 377, 382,
391, 395, 397-401, 403, 407,
411, 416, 419, 422, 429, 446,
450, 459, 462, 465 - 7, 470,
473 - 6, 480 - 81, 483 - 5,
490, 493, 497 - 500, 503 - 5,
510 - 11, 513 - 4, 516 - 7,
519, 521, 523-41, 543, 546,
549-53, 555, 557, 560, 562-7,
570 - 75, 577 - 80, 582 - 90,
592.

சிலப்பதிகாரம் மூவகையுள் ஞானையுடைத்தென்பது, 24.

சிலம்பாறு - அழகர் மலைக்கணுள்ளதோராறு, 296, 307.

சிலம்பிற்றஞ்சும் யானை, 566.

சிலம்பு, 2, 21, 133, 180, 196,
227, 246, 253, 326, 421, 423,
434 - 6, 469 - 70, 474, 482,
486, 501, 525. [முழுதல், 565.

சிலர்வினை, வேறுசிலர்வினையோடு
சிலாதலம். 256. 263. 280. 301.

சிலப்பதிகார அரும்பதவுரையாசிரியர்,
 சிலப்பதிகாரக்கதை, 1. [167.
 சிலப்பதிகாரச்செய்யுள் முப்பது
 வகை, 5.
 சிலப்பதிகாரஞ்செய்தகாரணம், 10.
 சிலப்பதிகாரத்தில் எற்பொருளுங் கூ
 ருமைக்குக்காரணம், 10, 29.
 சிலப்பதிகாரத்தைக்காப்பியமென்று
 சொல்லலாமென்றல், 6.
 சிலப்பதிகாரம், 4, 6, 11, 15 - 8
 21, 32, 91, 126, 128, 130,

சிலாபெய்வம், 574. [399, 411.
 சிலாவட்டம், 125, 132, 265, 285.
 சிலேடை, 129 - 30, 149, 169,
 240, 288, 502.
 சிலை - ஒருகோள், 226, 277, 414.
 சிலைத்தாரகலம், 565.
 சிலைத்து, 161, 204.
 சிலைத்தோண்மறவர், 543.
 சிலையமர்வென்றி, 314, 324.
 சிலையாடுவேடு, 88.
 சிவகதி - வீட்டுலகு, 263, 283.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூகா

சிவப்பு, 88, 388.
 சிவபரமூர்த்தி, 284.
 சிவபெருமான் சடை திசைமுகமலம்
 ப ஆடியது 564.
 சிவபெருமான் சூடும்பிதை இரண்டு
 கலையையுடையதென்பது, 50.
 சிவன் கோயில், 370.
 சிவிகை-கடகத் தண்டு, 363, 380.
 சிவேதன் - கனகவிசயர்க்கு நடப்பாள
 னாகிய ஓரசன், 542.
 சிம்கைநா, 461.
 சிப்பத்தொழில், 4.
 சிப்பநூல்வல்லோர், 378.
 சிப்பநூலாசிரியர், 113.
 சிப்டர், 361.
 சிப்பாசாரிகள், 156.
 சிற்றம்பலக்கவிராயர், 8.
 சிற்றம்புகளை வைத்தெய்யும் இயந்திர
 சிற்றில், 416. [ரம், 402, 414.
 சிறங்கணித்தல், 207.
 சிறத்தல் - மிகுதல், 433.
 சிறந்தமுதன்மொழி, 37.
 சிறந்து - சிறப்ப, 301.
 சிறப்பு - வரிசை, விசேடம், விழா,
 165, 295, 422, 574.
 சிறப்புப்பெயர், 38. [375, 436.
 சிறப்பும்மை, 46, 171, 250, 277,
 சிறப்பும்மைதொகுதல், 187.
 சிறுஅர், 505.
 சிறியவர்சொல்லிக்கொடுத்தல், 430.
 சிறுக்கள், 220, 224.
 சிறுகடகு, 366.

சிறுகொடி, 390.
 சிறுசவளம், 402, 415. [384.
 சிறுதனம்பெறும்வேசையர், 366,
 சிறுதிகை, 443.
 சிறுதேவபாணி - இசைப்பாவகையு
 ளொன்று; நாடகத்தமிழில் வருங்
 கால்வருணப்பூதரைத் துதிப்பது,
 சிறுபஞ்சமூலம், 405. [190.
 சிறுபதை - ஒருவகைத்தோற்குவி,
 15, 106, 322, 330, 514.
 சிறுபாண்டரங்கனார்- இடைச்சங்கப்
 புலவர்களுள் ஒருவர், 1, 7, 8.
 சிறுபாணுற்றுப்படை: இது பத்
 திப்பாட்டுள் மூன்றாவது; ஐய்மா
 னுட்டு நல்லியக்கோடனைக்கடை
 ச்சங்கப்புலவருள் ஒருவராகிய
 இடைக்கழிநாட்டுநல்லூர்நத்தத்
 னார் பாடியது; 269-அடிகளையுடையது;
 நச்சினார்க்கினியராற்செய்யப்
 பெற்ற உரையையுடையது; இது
 சிறுபாணுறையும் சிறுபாணென
 வும் வழங்கும், 20, 137, 498,
 537, 549, 555, 561.
 சிறுபுதம் - பிடர், 197, 458.
 சிறுபூனை, 243.
 சிறுபொழுது ஆறு, 14, 376.
 சிறுமலை - பாண்டிநாட்டிலுள்ள
 தொருமலை, 294 - 5, 306, 377.
 சிறுமலைச்சிலம்பு, 360.
 சிறுமலைச்சிறப்பு, 306.
 சிறுமாணிகாள், 506.
 சிறுமியர், 458.

சிறகடுகு, 134.
 சிறகாலம் ஆறு, 376.
 சிறகாலை, 352.
 சிறகாலையனுட்டானம், 339.
 சிறகாற்செல்வன், 124.
 சிறகுடியீர், 514, 519.
 சிறகுடில், 423 - 4.
 சிறகுரனெய்தல், 566.
 சிறகுறுங்கூன், 557.
 சிறகுறுங்கைவினை, 139.
 சிறகுறுந்தொழிலர்-சிலதியர், 227.

சிறுமுதுக்குறைவி - சிறிய பிராயத்
 தே பெரிய அறிவையுடையாள்,
 சிறுமேதாலியார், 7. [420, 432.
 சிறுமை - அறிவின்மை, நோய், 227,
 357 - 8, 372, 374, 420, 432.
 சிறுவியர், 133.
 சிறுவிரல், 203.
 சிறுவெள்ளரவு, 314.
 சிறை - பக்கம், பள்ளி, 18, 202,
 263, 272, 313. [589.
 சிறைக்கோட்டம், 506 - 7, 571,

கூசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சிறைசெய் வேலி, 185.
 சிறைப்புறம், 515, 518.
 சிறையகம், 257, 334, 423.
 சின்மலர் - மங்கலமலர், 36, 41, 45,
 53, 398, 410.
 சின்மொழி-இழிந்தமொழி, சிலவான
 மொழியுமாம், 278.
 சின்னம், 315, 487.
 சின்னமூதி - சின்னமூதுபவன், 231.
 சின்னெறி, 432.
 சினம் விளிதல், 571.
 சினவான் - சினத்தைக் கீழ்ப்படுத்தி
 யவன், 263, 282.
 சினேந்திரமலை, 443.
 சினேந்திரன், 263, 282.
 சினையலர்வேம்பு, 2, 424. [147.
 சினையின்றொழில்முதன்மேலேறுதல்,
 சினேவினைமுதன்மேலேற்றல், 523.
 சிஷாவிரதம், 283.
 சீகாழி, 576.
 சேத்தல் - விளக்குதல், 253, 507.
 சேத்தலைச்சாத்தனார், 7.
 சேமுற்றோனவியம், 85, 87.
 சேதேவி - ஓராபரணம், 181, 198,
 365, 472.
 சேதேவிகுடியிருப்பார்னபீடிகை, 183.
 சேதை, 374.
 சேப்பித்தல், 571.
 சேப்பு, 402, 415.
 சேபலி, 31 - 2, 499.
 சேமத்தான பெரும்பயன், 412.

சேறடி, 133, 196, 316 - 7, 332.
 சேறியகற்பு - மறக்கற்பு, 3, 23.
 சேனார், 209, 320, 329.
 சேனச்சூடன் (துகில்), 379.
 சுக்கிலம், 104.
 சுகதுண்டக்கை, 92 - 3, 98.
 சுட்டாமுட்டி - தர்ச்சனிவிரல், 65.
 சுட்டி, 442, 453.
 சுட்டு - குறிப்பு, 324, 452. [314.
 சுட்டுத்தலைபோகாத் தால் குடி,
 சுட்டுவருவித்துரைத்தல், 408.
 சுட்டுவிரல், 93.
 சுடர், 147, 263.
 சுடரிலையவெள்வேல், 511, 516.
 சுடிகைமணி, 435.
 சுடுகாட்டுக்கோட்டம், 242, 249.
 சுடுகாடு, 177, 192. [160.
 சுடுநோக்கு-சுடுங்கொள்ளிப்பார்வை,
 சுடுநோக்குக்கருந்தலை, 142.
 சுடுமண் - ஓடு, மட்பாத்திரம், 364,
 சுடுமண்மண்டை, 418, 431. [381.
 சுண்ணத்துகள், 126.
 சுண்ணம் - சொல்வகைநாங்கினு
 ளொன்று, துகில், 36, 88, 132,
 138, 166, 183, 199, 315, 377,
 379, 481, 514, 558, 563.
 சுண்ணகு, 208, 217, 353.
 சுத்தகார்தாரம் - ஆசானுடையபெ
 ருகு சாதி, 350.
 சுத்தச்சுவை ஒன்பது, 84.
 சுத்தத்திற்குரியவெழுத்து, 105.

சமத்தையுடையவையெனவமகள், 000.
செயம், 453.
சேர் - அழகு, 27, 192, 444.
சேர் கோழிகம், 384.
சேர்த்தி, 71.
சேர்ச்சம், 262.
சேராகம், 384.
சேரியோர், 165.
சேரை, 156, 483.
செலங்காத்தல், 371. [பதைப்பார்க்க.
செவகசெந்தாமணி : 'செந்தாமணி'என்
செற்றம் - மிகுசினம், 3, 24.

சுதந்தம், 190.
சுத்தன், 282.
சுத்தானந்தப்பிரகாசமென்னும் பரத
னால், 78, 81, 90, 92, 106,
சுத்தி, 386. [115, 120.
சுதைசிலா, 378. [னுவார், 156.
சுதையாற்பாவையுள்ளிட்டன பண்
சுந்தரச்சுண்ணம், 126, 147.
சுந்தரம் - அழகு, நிறம், 133.
சுபாவபுத்தி, 282.
சும்மைப்பூ, 89.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி

கூகூகூ

சுரத்தல் - இடைவிடாது சொரிதல்,
 சுரபி, 484. [37.
 சுரபுன்னை, 114, 318, 327, 352.
 சுரபேதங்கள், 61.
 சுரம், 66, 111, 305, 419.
 சுரங்குறைவுபடாமை, 111.
 சுரர், 168.
 சுரிதகம் - சொல்வகைநான்கினுள்ளொ
 ன்று; எட்டடியால் வருவது, 88.
 சுரியலம்பொருநன், 488.
 சுரியற்றாடி, 194. [359, 376.
 சுருங்கை - கரந்துபடை, கரந்துறை,
 சுருங்கைவீதி, 359, 375.
 சுருட்டியறுதல், 83.
 சுருதி, 352.
 சுருதிமூவகை, 235.
 சுரும்பர் } 43, 259, 275, 388.
 சுரும்பு }
 சுருள் - வெற்றிலை, 432.
 சுருளல், 364.
 சுருளிதொடி, 556.
 சுருளிருங்குஞ்சி, 538.
 சுரோணிதம், 104.
 சுவத்திகம் - அங்கத்திரியைபதினா
 ளுள் ஒன்று, இரட்டைக்கை பதி
 னேந்தனுள்ளொன்று, ஓரிருக்கை, 81,
 சுவர்க்கநாடு, 312. [97 - 8, 232.
 சுவர்க்கம், 38, 195, 251, 396,
 சுவர்க்கவாசி, 284. [408.
 சுவல், 260.
 சுவாதம் - மூச்சு, 103.
 சுவாமி. 283.

சுற்றிவாங்குதல், 90.
 சுற்றுதல், 59.
 சுற்றுப்புடைகொள்ளுதல், 340.
 சுற்றுமதில், 256, 514.
 சுறுவேடுமுதியமோதிரம், 181.
 சுறுவை மெய்தனிலத்துக்குரியமாவெ
 ன்றல், 17.
 சுனை, 585.
 சுனைகுடைதல், 16, 513.
 சூசிக்கை, 92, 94,
 சூசீமுகம், 81. [155, 503.
 சூட்டிதைச்சி-சுதெலுள்ள இதைச்சி,
 சூட்டிதைச்சிவிற்பார், 138.
 சூட்டு, 325.
 சூடகம், 180, 196, 320, 329,
 சூடகவரிவனை, 556. [564.
 சூடன், 379.
 சூடு, 261.
 சூத்திரகிருதாங்கம், 284.
 சூத்திரர் அங்கம் அறமென்பது, 82.
 சூதர் - கைவாரிகள், நின்றேத்துவார்,
 140, 157 - 8, 537.
 சூதாடுந்தாயம், 358.
 சூதினாயம், 374.
 சூர், 332, 343.
 சூர்த்திதங்கடந்தோன், 178.
 சூர்த்து - அச்சமுறுத்து, 142, 160.
 சூரியகுண்டம் - காவிரிப்பூம்பட்டி
 னத்துள்ள ஒரு குளம், 245, 252.
 சூரியரதத்திற்குஏழு குதி ரைகள்,
 சூரியவங்கிசம், 212, 573. [553.
 சூரியன். 301. 305. [260

சுவாமியலை, 316. [58, 82, 204,
சுவை-விலக்குறுப்பிலுள்ளோன்று, 19,
சுவை அறுவகை, 104.
சுவை ஒன்பது, 82 - 3, 161.
சுழித்தல், 90.
சுழுமுனை, 103.
சுளகு, 266.
சுற்றத்தார், 391.
சுற்றந்தழால், 54.
சுற்றம்பேறுகினைவேறு, 395.
சுற்றமுதலியநான்கு, 433.

சூரியன் உலகிற்குக் கண்ணென்பது,
சூரியன் குண திசையைவிளக்கித்தான்
தோன்றல், 302.
சூரியன்கோயில், 248.
சூரியனது வெம்மை உயிர்களை வருத்
தாமல் தெய்வவிருடிகள் அதனைத்
தாங்கி அவனோடு திரிதல், 321,
330, 490.
சூரியனை உலகந்தொழுதல், 356, 370.
சூரியனைப்போல ஒளிசெய்த அறிவன்,
சூரியோதயவருணனை, 153. [291.

சுஎஃ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

குருடைக்கானகம், 482.
 குல், 435.
 குலம், 88.
 குலம்போலக்கவர்க்கும்வழி, 294.
 குலவேல், 305.
 குலி - குலத்தையுடையவள், 317.
 குழ்போதல், 354.
 குழ்வருதல், 164.
 குழியானை, 219.
 குள், 219.
 குள் பொய்த்தார், 206.
 குளாமணி : இது தமிழிலுள்ள
 பழையசைனகாலியத்துள் ஒன்று;
 தோலாமொழித் தேவமென்னுஞ்
 சைனமுனிவராலியத்தப்பட்டது;
 2131 - செய்யுட்களையுடையது;
 சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற்
 சிறந்தது ; இதன் கதாநாயகன்
 திவிட்டமென்பவன், 17, 23, 146,
 198, 470, 498, 527, 560, 563.
 குளுற்றகடன், 321.
 குளுறல், 330 - 31.
 குறை, 323.
 குறைகொள்ளல், 18.
 குறைச்சின்னம் - குறைகொள்ளு
 மிடத்து ஊதும்சின்னம், 315,
 325.
 குன்முதிர்கொண்மூ, 260.
 செகில் - சிவந்தசுட்டி, 442, 452.
 செங்கணரவு, 322.
 செங்கணையோன், 293.
 செங்கயல், 147 264

செங்குட்டுவன் கணகவிசயர்யுத்தம்
 பதினெட்டு நாழிகை, 547.
 செங்குட்டுவன் சிவபெருமான் அரு
 ளி னில் தோன்றியவனென்பது,
 538, 588.
 செங்குட்டுவன் சோழர் ஒன்பதின்
 மராவென்றது, 552, 566.
 செங்குட்டுவன்மாதா, 530.
 செங்குட்டுவன்வஞ்சிகீங்கிபது எண்
 ண்குமதியம், 554.
 செங்குடசம், 377.
 செங்குன்றும் அதன்இடமும், 19.
 செங்குதாளம், 360, 495.
 செங்கேழ்கிளர்மணி, 197.
 செங்கொழுவல்லி - பவளம், 368.
 செங்கொடுவேரி, 60, 377.
 செங்கோட்டியாழ், 18, 337, 349.
 செங்கோட்டியாழக்குராம் பு ஏ ழு,
 100.
 செங்கோட்டியாழமுறுப்பு ஆறு, 350.
 செங்கோடு - திருச்செங்கோடு, 19,
 511, 516, 577, 584.
 செங்கோல், 151, 171, 205, 381,
 427, 440, 493, 503, 540, 546,
 551, 554.
 செங்கோல் தளர்தல், 485.
 செங்கோல் வளைய உயிர்வாழார்
 பாண்டியர், 577.
 செங்கோல் வளையாமை, 212.[505.
 செங்கோற்றென்னவன், 332, 343,
 செஞ்சடைவாளவன், 538, 588.
 செஞ்சடைவன், 277

செங்கருங்காலி, 179.
செங்கல், 387. [381.
செங்கழுநீர், 127, 134, 149, 376,
செங்கழுநீர்கண்ணுக்குடவமம், 364.
செங்காலி, 100 - 101.
செங்குட்டுவற்குக் கண்ணகியார் கட
வுணல்லணிகாட்டியது, 577.
செங்குட்டுவன் - இளங்கோவழிகளு
டைய தமையன், 1, 5, 12, 19,
20, 28, 544, 547, 573 - 4,
577, 581, 590 - 92.

செஞ்சாறதலம், 511.
செஞ்சுளைப்பலவு, 259.
செட்டியர், 368.
செண்டு - ஓராயுதம், 162.
செண்டுவெளிப்புறத்தெரு, 139,
செண்பகம், 339, [156.
செத்தோன் விறயம், 85 - 6.
செந்தாமரை, 229.
செந்தில் - திருச்செந்தூர், 516.
செந்திறம், 18, 349, 586. [337.
செந்திறம்புரிந்த செங்கோட்டியாழ்,
செந்தீப்பார்த்திசைமுகம், 554.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சு எ க

செந்தீவேட்டல், 499.
செந்து, 384. [131.
செந்துகிர்க்கோவையாகியமே கலை,
செந்துருத்தி - ஒருபண், 234.
செந்துறை - இசைப்பாவகையுள்ளுன்
று, 58, 62, 107, 190.
செந்துறைவிகற்பங்கள், 90.
செந்துக்கு, 29, 59, 64, 91, 109,
செந்தேன், 154. [382.
செந்நறுந்தாளி, 377.
செந்நாப்புலவர், 7.
செந்திலைமண்டிலம், 445.
செந்நிறப்பசும்பொன், 496.
செந்நீர்முத்து, 116, 368.
செந்நெல், 114, 277.
செந்நெலரிசி, 430.
செந்நெற்பழனக்கழனி, 215.
செந்நெறி, 293, 297.
செப்பட, 191.
செப்பம், 67.
செப்பு, 481.
செப்புவாயவிறந்தநறுவிரை, 498.
செம்பகை - தாழ்ந்த இசை, இன்ப
மின்றியிசைத்தல், நரம்பிற்கலப்பு,
222, 224, 233.
செம்பஞ்சு, 180, 196, 387.
செம்பட்டு, 377.
செம்பருத்திப்பூ, 387.
செம்பாலை, 67 - 8, 112, 235,
செம்பாலைக்கு உழை பெய்தல், 113.
செம்பாலைப்பண், 221, 234.
செம்பாலைக்கையிலுள்ளிற் கொண்கம்

செம்மண், 428.
செம்மணாட்டியசுற்றில், 416.
செம்மல் - தலைவன், நாயகமூர்த்தி,
பழம்பூ, 216, 258, 264, 283,
செம்மற்பூ, 274. [395.
செம்மற்று - நேர்மையையுடையது,
செம்மார், 139. [513.
செம்மீன், 200.
செம்முல்லை, 353.
செம்முறை, 61;
செம்முறைக்கேள்விபதினான்கு, 67.
செம்மை - நடுவுநிலைமை, 236.
செம்மையிலோர்க்குச் செய்தவ முத
வாது, 510. [464.
செம்மையினிகந்தகோற்றென்னவன்,
செம்மையினிகந்தசொல், 526.
செம்மையினிற்பது - மோக்கம், 308.
செய்கு - செய்வேன் 215 - 6.
செம்மொழி மாதவர், 583.
செய்தவப்பயன்களைக் கையகத் தன
போற் காண்டல், 588.
செய்தி - தொழில், 15 - 6, 347,
425, 435.
செய்தெனெச்சத்தைச் செயவெனத்
திரித்தல், 353.
செய்தெனெச்சம் பிறவினைகொண்டு
முடிதல், 354. [தல், 170.
செய்தெனெச்சம் வினையொடு முடி
செய்ந்நன்றி கொல்லன்பின், 591.
செய்ந - செய்தவை, 385.
செய்யவள், 317.
செய்யுத்தொலி 416 422 0

113, 454.
 செம்பியன், 12, 20, 33, 36, 219,
 450, 483, 555, 565, 581.
 செம்பியன்மரபுயர்ச்சி, 153.
 செம்பியன்மூதூர், 551, 564.
 செம்பு, 366.
 செம்புகொட்டிகள், 155.
 செம்புகொட்டுவார், 139.
 செம்புசெய்குநர், 139, 155.
 செம்புருக்கும்மிடா, 401, 413.
 செம்பொத்தி(துகில்), 379.

செயலாக்ககாலம், 210, 220 - 3.
 செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத்தைப்
 பெயரொடு முடித்தல், 170.
 செய்யுள் - காவியம், 5.
 செய்யுள் அறுவகை, 14.
 செய்யுளிடம், 14.
 செய்யுளியல், 6, 190.
 செய்யுளின்பம், 132.
 செய்யோள் - திருமகள், 194.
 செய்வினைக்கதவம், 507.
 செயல், 205.
 செயல்மாளுதல், 346.

கூஎஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

செயலத்தேநங்கல், 408.
 செயலதவு, 274, 348, 373.
 செயலூர்ப்பெருஞ்சுவனர், 7.
 செயலைய மலர்புரைதிருவடி, 518.
 செயவெனெச்சம் செய்தென்னும்
 வினாகொண்டு முடிதல், 199.
 செயற்பாடு, 71.
 செயிர், 527. [கோபம், 482.
 செயிர்க்கை - மனக்கோபம், மிக்க
 செயிர்த்தொழின் முதியோன், 547.
 செயிற்றியம்: இது செயிற்றியனாரென்
 னும் ஆசிரியராம் சூத்திரருபமாக
 இயற்றப்பட்ட நாடகத்தமிழ்தூல்;
 இதன் சூத்திரங்களிற் சில நடை
 பெறுகின் தனவன்றி தூலின் முதல்
 நடுவிறுதிகாணுமையின் இறந்தது
 போலுமென்று அடியார்க்குநல்
 லார் எழுதியிருக்கின்றனர், 9.
 செயிற்றியனர், 72, 82, 115, 118.
 செருக்கு, 347.
 செருக்குவினைத்தற்குக்கள் ஞ ண் ண
 செருக்கோலம், 178. [ல், 380.
 செருந்தி, 339, 352.
 செல்லல், 586, 590.
 செல்லற்காலை, 555. [ல்வம், 395.
 செல்லாச்செல்லம் - தொலையாதசெ
 செல்லந்தேளத்துக்குறுதுணைதேடு
 மின், 591.
 செல்லூரரசிரியர், 7.
 செல்வநில்லாமை, 568, 591.
 செல்வப்பெரும்பயம், 400.
 செல்வம், 171.

செவ்வழிப்பாலை, 67 - 8, 112 - 3,
 218, 234, 454.
 செவ்வனம், 183, 185, 202 - 3.
 செவ்வாய்முறுவல், 213.
 செவ்வானம், 13.
 செவ்வி - மனோரதம், 43, 48 - 9,
 169, 225, 227, 236, 364, 381,
 செவ்விமலர், 216. [523, 554.
 செவ்வியநெறி, 309.
 செவ்வியறிதல், 257.
 செவ்வியின்மை, 347.
 செவ்வூர், 8.
 செவ்வெண், 248.
 செவ்வென்கதிர், 471.
 செவ்வேள், 35, 168, 522.
 செவ்வேள் கோயில், 167.
 செவ்வைச்சூடுவார் - கண்ணன் சரித
 மாகிய பாகவதனாலைத்தமிழில்
 விருத்தமாக இயற்றியவர், 242.
 செவிச்சூட்டாணி - செவியைச்சூடுவ
 தாகிய ஆணி, 503.
 செவிசெறுவாகவான்பொருள்வித்தல்,
 செவிடர், 145. [570.
 செவிடு, 144.
 செவியகம், 176.
 செவியாரப்பாடல், 187. [223.
 செவியாலே இசையை அளத்தல்;
 செவிலித்தாய், 410, 574.
 செவிலித்தாய் முதலிய ஐவர், 433.
 செழியன், 31, 356, 370, 482,
 493, 544, 550, 566.
 செற்றம், 263, 281, 482.

செல்வழி, 526, 536.
 செல்வால்வருந்துதல், 265,
 செல்வு, 204.
 செலுத்துதல், 65.
 செவ்வணியணிந்து காட்டல், 361,
 377. [க்கண், 299.
 செவ்வரியொழுகியசெழுங்கடைமழை
 செவ்வழிப்பண்ணிற்கு அருகு, சீரா
 கம்; புறம், வேளாவளி; பெருகு,
 செவ்வழிப்பண், 295. [சந்தி, 384.
 செவ்வழியாழ்ப்பண், 306.

செற்றனள்போலும் - மாற்சரிய
 முடையாள் போலும், 482.
 செறலின்கண் திணைமயக்கம், 285.
 செறலின்கண் பான்மயக்கம், 461.
 செறிதல் - ஒடுங்குதல், ஒளித்தல்,
 செறிவன், 263, 282. [44, 52.
 செறிவு, 67.
 செறு, 570.
 செறுகை - முகக்கோட்டம், 482.
 சென்னி-சோழன், 33, 35, 205, 292.
 சென்னிமுடி, 303.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சுஎங்

சே - ஒருமரம், 318, 327.
சேக்கை, 43, 49, 114, 126 - 7,
198, 245, 293, 360, 377, 498,
563. [131, 181, 335.
சேக்கைப்பள்ளி - சேருமிடம், 125,
சேட்டுக்குழி, 278.
சேட்புலப்பரிசிலர், 412.
சேடக்குழிம்பி-திருவனந்தபுரத்துள்
ளானோரந்தணன், 584, 588.
சேடம், 536. [மரம், 339, 496.
சேடல் - உச்சிச்செலுந்திலென்று
சேடி - தோழி, வித்தியாதரநகரம்,
175, 186, 202, 226, 563.
சேனெடுத்தாரம், 12.
சேனோன் - பரணின்மேலோன், 522.
சேதம் - விலக்குறுப்பினுனொன்று,
19, 26, 58, 82.
சேதம்இருவகை, 89.
சேதாம்பல், 48.
சேதித்தல், 84.
சேதுபுராணம், 417.
சேந்தம்பூதனார் - ஒருபுலவர், 7.
சேந்தன - சிவந்தன, 430.
சேமம், 334.
சேமவில், 51.
சேய் - சேய்மை, 163.
சேர்ப்பன், 214, 216 - 7.
சேரகுலம், 592.
சேரபாண்டியர், 161.
சேரமான், 1, 231.

சேரன் இமயத்துவில் பொறித்தமை,
505, 520 - 21, 527, 532, 544,
567.
சேரன், இமயநெற்றியில் வில், புலி,
கயல்பொறித்தமை, 573.
சேரன் இமயவரம்பன், 504. [592.
சேரன்கடல்பிறக்கோட்டியது, 566,
சேரன்கடற்கடம்பெறிந்தமை, 505,
507, 521, 532, 567, 580-81.
சேரன் குமரி முதல் இமயம்வரை
யாண்டது, 573.
சேரன்கொங்கர்செங்களம்வேட்டது,
சேரன்கொடைத்திறம், 504. [573.
சேரன்தெரித்தசிலப்பதிகாரம், 11.
சேரன் பாரதயுத்தத்தில் துரியோத
ன பரண்டவர்களாகிய இருதிற
த்தார் சேனைகளுக்கும் சோதிட்
டமை, 503, 580.
சேரன் பாலைக்கொளதமனாரைச் சுவர்
க்கமடைவித்தது, 504.
சேரன்யவனர்நாடாண்டமை, 567.
சேரன்வடதிசையைவணக்கியது,
572, 587.
சேரன்வேம்புதழந்தமை, 553.
சேராதேகோள், 211. [208.
சேரி - தெரு, 27, 114, 183, 199,
சேரிப்பரதர், 216.
சேரியீர், 509.
சேவகன், 449, 460.
சேவல், 134, 186, 356.

சேரமான்பெருஞ்சோற்றுதியஞ் சேர
 லர்தன், 503.
 சேரமானுடு, 303.
 சேரமுனி, 32, 459.
 சேரர்சிகாமணி, 32.
 சேரல் } 1, 504, 550, 569,
 சேரலன் } 590.
 சேரலாதன் - செங்குட்டுவனுக்கும்,
 இளங்கோவழகனுக்கும் தந்தை;
 12, 521, 573.
 சேரன், 18, 19, 288, 379, 441,
 448, 450, 459, 535, 537, 577.
 சேரன்ஆரியரைத்தாக்கிமை, 521.

அடு

சேவிக்குந்தோழிமார், 421, 433.
 சேவிக்குமகளிர், 421.
 சேவித்தல், 363, 450.
 சேவித்துத் துதித்தல், 325.
 சேறல், 273, 309.
 சேறு - குங்குமமும் அகிலந்தேய்
 த்த குழம்பு, 180, 225, 261.
 சேறு முனிதல், 86.
 சேனாபதி, 118, 167.
 சேனாமுகம், 532.
 சேனை, 538.
 சேனையுட்படுநர், 231.
 சைத்தியம், 270.

கூஎச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சைனதூல், 38.
சைனர், 276. [433.
சைனர்களில் இல்லறத்தார், 301,
சைனாகமம், 255, 284.
சோக்கரிருத்தம், 80.
சோக்கம் - சாந்திக்குத் துநான்கினு
ளொன்று, சுத்தரிருத்தம், 26.
சொரி - தினவு, 261. [19, 82.
சொல் - விலக்குறுப்பினுளொன்று,
சொல்நாங்குவகை, 88, 92, 107-9.
சொல் முடிவு, 14.
சொல்ல முன்றுவகை, 87, 92.
சொல்லகத்தியம், 221.
சொல்லலங்காரம், 8.
சொல்லாடல், 462, 465 - 6.
சொல்லிழுக்குப்படுதல், 540.
சொல்லிற்குடம்பட்டார், 25.
சொல்லின்குறுபாடு, 58.
சொல்லெச்சம், 189, 437.
சொல்லொழுக்கம், 67, 111.
சொல்வகை - விலக்குறுப்பினுளொ
ன்று, 19, 82, 87.
சொல்வருவித்தல், 20 - 21, 24, 41,
49, 51, 243 - 4, 249, 251,
258, 297, 344, 348 - 9,
378, 433, 440, 525.
சொல்வேறுபடாதுபொருள்வேறுபடு
சொலிய-சொல்ல, 483. [தல், 124.
சொற்செறிவு, 67, 111.
சொற்படுத்தல், 75, 120.
சொற்பிரயோகம், 64, 109.
சொற்றொடர்நிலை, 8.

சோதிடாங்கம், 41.
சோம்பினோனவினயம், 85.
சோமகுண்டம் - காவிரிப்பூம்பட்டி
னத்துள்ள ஒருதீர்த்தம், 245, 253.
சோமவாரம், 269.
சோர்தல் - மரித்தல், 247.
சோலை, 141, 159, 231, 276, 548.
சோலைமலை, 515, 521.
சோலைவேறு தோட்டம்வேறு, 275.
சோவரணம் - அசுரர்நகரம், 448-9,
சோழகுலம், 37, 288. [460.
சோழநாட்டெல்லை, 303.
சோழபாண்டியர், 533.
சோழர், 267.
சோழர்க்குப் புலிக்கொடி, 262,
459. [552.
சோழர்க்குடிக்குரியார் ஒன்பதின்மர்,
சோழன், 2, 57, 175-6, 207, 441.
சோழன் இமயக்கோட்டிற் புலியைப்
பொறித்தது, 447, 459, 579.
சோழன் எயில்மூன்று எறிந்தமை,
555, 578.
சோழன் சூரியகுலத்தவன், 573.
சோழன் தன்புதல்வனைத் தேர்ச்சக்க
ரத்தால் மடிவித்தமை, 484.
சோழன் புகார், 578.
சோழன் பெருங்கிள்ளி, 30.
சோழன்மகள்மைந்தனாகிய செங்குட்
சோழனது சிறப்பு, 38. [டுவன், 573.
சோழனாடு, 31.
சோற்றாவி, 262.
சோற்றுச் செருக்க. 11.

சொன்னீர்மை, 67. [வழக்கு, 438.
 சொன்னோம்சொன்னோம் மன்னும்
 சோ - வாணசுரன் நகர், 193-4.
 சோக கருண தசை, 257.
 சோகாப்பர், 540.
 சோனாட்டார்பாவை, 575.
 சோனாடு, 26, 88.
 சோணை-ஓராறு, சோலாதன்மனைவி,
 சோதி, 269. [12, 163.
 சோதிடனாலோர், 157.
 சோதிடவார்த்தை, 508.

சோனாகம், 89.
 சோனகர், 137.
 சோளகந்தி மாணிக்கத்தினிறம், 387.
 செளளம், 250.
 சூஞ்சைஞயற்றோனவினயம், 85 - 6.
 சூட்டி, 545.
 சூண், 181, 197, 324.
 சூத்ருகதாங்கம், 284.
 சூதிகள், 243.
 சூயில் - சூருவித்தலை, 402, 415.
 சூயிற்றுச்சோழன் மகள், 12, 573.

அரும் பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சுளநு

ஞாயிறு, 129, 153, 269, 293, 304,
 388, 390, 401, 413.
 ஞாலம், 167, 218, 547.
 ஞாலமடிப்படுத்துண்டஅரசு, 549.
 ஞாழல், 17, 208.
 ஞான்று, 21.
 ஞானக்கொழுந்து, 319.
 ஞானத்திருமொழி, 264. [393.
 ஞானநன்னெறில்வரம்பாயோன்,
 ஞானபாதம், 284.
 ஞானம், 37, 371
 ஞானம் ஐந்து, 282. [405.
 ஞானமலீட்டுலகஞ்சேர்த்தற்கு வழி,
 ஞானமுன்னிய நான்மதையாளர்,
 ஞானவிருத்தன், 407. [405.
 ஞானயிருதம், 500.
 ஞானவரணியமுதலிய கன்மமெ ம ட்
 டையும் சயித்தவன், 282.
 ஞானிகள், 299.
 ஞீயிறு, 522.
 ஞெகிழம் - சிலம்பு, 463.
 ஞெகிழி, 183.
 ஞமம், 84. [227, 316, 361, 363.
 தக்கயாகப்பரணி, 33 - 4, 44, 208,
 தக்கராகம் - பாலைப்பண்ணின் திற
 மைந்தனுள் ஒன்று, 135.
 தக்கிணன், தக்கிணமூர்த்தி - இவன்
 திருத்த வ்காலிலிருந்த ஓரந்தணன்,
 தக்கிணக்கினி, 504. [506.
 தக்கை - ஒருவகைத்தோற்கருவி, 106.
 தக்கோலம், 155, 195, 277, 361,
 தக்கோலி. 378. [379.

தசநாடிகள், 103 - 4.
 தசரதன், 335, 346, 374.
 தசவாயுக்கள், 103.
 தசாக்கரி, 350. [463, 466.
 தஞ்சம் - எண்மை, 335; 346,
 தஞ்சைவாணன்கோவை, 221.
 தட்டார், 155, 424, 434.
 தட்டு, 107.
 தட்டோடிடுதல், 137.
 தடந்தாழ்வயல், 295.
 தடம் - பரப்பு, 306.
 தடவு, தடா - இந்தளம்; தூபமுட்டி,
 தடவுத்திரை, 135. [361, 378, 546.
 தடாகம், 252. [ளம், 191.
 தடாரம் - இரண்டொத்துடையதா
 தடாரி - ஒருவகைத்தோற்கருவி, 106.
 தடாரிக்கு ஆமைவயிறு உவமை, 279.
 தடுக்கு, 431.
 தண்கால், 506.
 தண்டபக்கம், 81.
 தண்டம் - தண்டனை, 437.
 தண்டம்பண்ணுதல், 348.
 தண்டமிழ், 568, 571.
 தண்டலை - சேனை, சோலை, 216, 258,
 தண்டனிடுதல், 507. [274, 537.
 தண்டாவுரைமுத்தமிழ், 32.
 தண்டாவேட்கை - பசி, 399.
 தண்டியம் - கோல், 79.
 தண்டியம் ஐயான் டிந்திடித்தல், 25.
 தண்டியலங்காரம்: இது தண்டியாசி
 ரியரால் வடமொழியில் இயற்றப்
 பெற்ற காவியாதரிசுமென்னும் கவி

தகடு, 557.
 தகர், 269.
 தகர்த்தல், 510.
 தகர்ப்பொறி, 415,
 தகரம், 154. [88, 106.
 தகுணிச்சம்-ஒருவகைத்தோற்குந்வி,
 தகை - கொழுநர், ஆகுபெயர், 360,
 தகைக்குநர், 338. [377.
 தகைபாராட்டல், 360.
 தங்கால் - ஒருர், 505, 507.
 தச்சர், 139, 155.

ங்கார நூலின் தமிழ் மொழிபெய
 ர்ப்பு; பொதுவணியியல், பொரு
 ளணியியல், சொல்லணியியலென்னு
 மூன்று இயலையுடையது ; இதி
 லுள்ள சூத்திரத்தொகை - 123;
 நூலாசிரியர்பெயர் தண்டியென்
 பது. அவரிருந்த இடமும் காலமும்
 புலப்படவில்லை; 32, 49, 431.
 தண்டு, 183; 393, 405, 494, 505.
 தண்டுமுளிந்தபுறக்காழாகியமூங்கில்
 தண்டுலர்த்தமூங்கில், 294. [306.

சுஎசு அரும்ப்த முதலியவற்றின் அகராதி.

தண்ணீர், 214.
 தண்ணீர்ப்பந்தர், 355.
 தண்ணுமை, 61, 65, 74, 100, 106,
 109, 119, 382, 499.
 தண்ணுமைக்கருவியாசிரியன், 63,
 65-6, 108-9, 111, 122.
 தண்ணுமைத்தொழிலின் கூறு இர
 ண்டு, 110. [லாபுவோர், 206.
 தண்பதங்கொள்விழுவர் - புதுப்புன
 தண்பதங்கொள்ளுந்தலைநாள் - புது
 புனல்விழவு கொண்டாடுந்தலை
 நாள், 201.
 தண்பதப்பெருவழி, 256, 271.
 தணத்தல் - (நாடிடையிட்டுக்காடி
 டையிட்டு) நீங்குதல், 216, 226.
 தணிகைப்புராணம், 242, 534.
 தணியாவேட்கை, 507.
 தத்தசம், 88.
 தத்தியம் (துகில்), 379.
 தத்துவன, 264, 283.
 தந்தத்தாற்கடைந்தபொருள்கள்,
 தந்தம், 366. [367.
 தந்திரகரணம் - கரவடனூல், நூலிற்
 சொல்லுங்கிரியை, 426, 438.
 தந்திரம், 113 - 4, 425.
 தந்திரவினோரர், 535.
 தந்திரவுத்தி, 50.
 தந்திரி, 337. [பினுள் ஒன்று, 350.
 தந்திரிகரம் - செங்கோட்டியாமுறுப்
 தந்துரைத்தல், 153.
 தந்தைதாயர், 432.
 தப்புதல் - கொல்லுதல், 472.

தமயந்தி அயலார் நெஞ்சிற் புகாதவ
 ளென்பது, 358. [106.
 தமருகம் - ஒருவகைத்தோற் கருவி,
 தமனிய அடைப்பை, 363.
 தமனியநெடுங்குடை - காம்பும்முகப்
 பும்பொன்னாற்செய்தகுடை, 560.
 தமனியப்பூண், 399.
 தமனியமாளிகை, 562.
 தமாலம் - பச்சிலை, 195, 225, 236.
 தமியன், 232.
 தமியளாக இடத்தெதிர்ப்பட்ட தலை
 வியைநோக்கித் தலைமகன் கூறிய
 தமியன், 511. [வை, 209.
 தமிழ், 64, 80, 89, 109, 190.
 தமிழ்க்குரிய எழுத்து, 105.
 தமிழ்ச்சோனாடு, 484.
 தமிழ்த்தேசத்தார், 62, 108.
 தமிழ்நாட்டின் எல்லை, 108, 230.
 தமிழ்நாட்டுவேந்தர்மூவர், 24, 573.
 தமிழ்நாடு - தென்றமிழ்நாடு, 161,
 258, 273, 512, 531, 533.
 தமிழ்ப்பூமி இருகூறு, 162.
 தமிழ்மூன்று, 11, 32, 62, 64, 108-9,
 தமிழ்வரம்பு, 220. [121, 190.
 தமிழாற்றல், 541 - 2, 547.
 தமையன், 591.
 தயங்கல் - விளங்குதல், 54.
 தயங்கினர்க் கோதை, 525.
 தயிர்த்தாழி, 450.
 தர்ச்சனி-சட்டுவிரல், 65, 110-11.
 தரகர் அளக்கும் மரக்கால், 390.
 தரக செய்வோர், 389.

தபதிகள், 572.
 தபதி, 483.
 தபோதனார், 355.
 தபோதனார் பள்ளி, 403.
 தம்பிராட்டி - அரசன்தேவி, 480.
 தம்பிரான் - அரசன், 480.
 தம்மின், 161.
 தம்முன், 442, 447.
 தம்மைத்தாமேயிடும்பலி, 160.
 தமதுநோயெல்லார்க்குமொக்குயெ
 தமயந்தி, 375. [ன்பது, 218.

தரம், 21.
 தரவு, 190.
 தரளநகை, 216.
 தராசம், 386 - 7.
 தரிசனம் - சமயம், சாஸ்திரம், 275.
 தரிசனாவரணியம், 282.
 தரித்தல், 249.
 தருக்கஞ்சொல்லல், 505.
 தருக்கல் - மிகுதல், 45.
 தருக்கோட்டம், 166.
 தருதல் - கொடுத்தல், 28, 403.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சுஎஎ

தருநிலைக்கோட்டம் - கற்பகதருநிற்
 கும் கோயில், 146. [282.
 தருமங்களுக்கு அடியாயுள்ளவன்,
 தருமம், 255, 263, 301, 399.
 தருமம் பாதுகாக்கிற இடம், 148.
 தருமம்போதிக்கும் இடம், 169.
 தருமமுதல்வன், 263, 282.
 தருமத்தான ஒளி, 411.
 தருமதானம், 404.
 தருமதேவதை, 464.
 தருமதுலுரை, 410.
 தருமதுன்முறை, 165.
 தருமவினோரர், 535.
 தருமன், 263, 282.
 தருமாசனத்தார் - தன்மாசனத்துக்
 கருத்தாக்கள், 165, 406, 493.
 தருமாசனம், 267, 288.
 தருவனர், 42.
 தலமுகம், 81.
 தலைக்கட்டல், 188.
 தலைக்கடை, 269.
 தலைக்கண்விருத்தி, 221 - 2, 233.
 தலைக்கீடு - மயிர்க்கட்டு, வியாஜம்,
 208, 540.
 தலைக்கோல், 71, 116, 565.
 தலைக்கோல்கொள்ளத் துரியநாளும்
 இராசியும், 117.
 தலைக்கோலம், 20, 181, 198.
 தலைக்கோலரிவை, 118, 188, 383.
 தலைக்கோலாசான், 582.
 தலைக்கோலை அபிடேகம் செய்தல், 72.
 தலைக்கோலை ஊர்வலஞ்செய்தல், 118.

தலைச்செங்காடு - சேர்மநாட்டிலுள்ள
 தோரூர், 391, 403.
 தலைத்தருதி, 213.
 தலைத்தானெடுமொழி, 525.
 தலைத்தார் - தூசி, 548.
 தலைநாள் - முன்னாள், 185, 201,
 320, 330, 412.
 தலைநோவுற்றோனவியம், 85, 87.
 தலைப்படுத்தல், 373. [412, 461.
 தலைப்படுதல், 26, 329, 334, 345,
 தலைப்படுதானம் - உத்தமதானம், 46.
 தலைப்பாட்டுக்கூத்தி, 365, 383.
 தலைப்பாளை, 182.
 தலைபோகும் மண்டலம் - இசைப்பா
 வகையுள்ளுள், 190. [520.
 தலைமகட்டுத்தோழி வரைவுகூறியது,
 தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகக் கூ
 தல், 219.
 தலைமகன்பாங்கன்கேட்பவற்றதுரை
 தலைமணத்தல், 312. [த்தல், 210.
 தலைமயங்கல், 255, 367, 385.
 தலைமுளிதல், 306.
 தலைமைப் பொருளையும், தலைமையில்
 பொருளையுமெண்ணித் தலைமைப்
 பொருள்வினையால்முடித்தல், 214.
 தலைமைபற்றிச்சிலவற்றைக் கூறல்,
 தலையரங்கேறுதல், 76, 188. [132.
 தலையளி, 467. [னர், 314.
 தலையறுத்திட்டு எண்ணப்படும் எயி
 தலையாயஎதுகைத்தொடை, 54.
 தலைவரிசை, 76, 121, 404.
 தலைவன். 263. 282

தலைக்கோலைச் சயந்தனாக நினைத்துப்
 பூசித்தல், 72, 117, 119.
 தலைக்கோற்பட்டம், 365, 382.
 தலைக்கோற்பெயர், 76, 121.
 தலைக்கோற்றரம், 583. [56, 189.
 தலைக்கோற்றனம் - நாடகஅரங்கு,
 தலைச்சங்கத்தார் நாலாயிரத்துநானூ
 ற்றுநாற்பத்தொன்பதின்மர், 230.
 தலைச்சங்கத்தை இரீஇயினார் என்பத்
 தொன்பதின்மர்பாண்டியர், 230.
 தலைச்சங்கத்தின்காலம், 230.

தலைவனைவியந்துரைத்தபாங்கன்பின்
 னர்ச்சிந்தித்தல், 208. [தம், 215.
 தலைவிமேன்மேல்வருந்துகின் தவருத்
 தலைவியின்கண்ணுலுண்டாகிய நோய்
 க்கு அவள் கண்ணேமருந்தாதல்,
 208. [419, 432.
 தவ்வை - தமக்கை, தாய், 395, 407,
 தவக்கொழுந்து, 316.
 தவசிகள், 583.
 தவத்தாற் சவர்க்கம், 405.
 தவத்தினுக்கற்புசி நந்ததெனல், 312

சுள அ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

தவத்தோடைக்கலந்தான்சி றி தா
 யினுமிகப்பேரின்பந்தருமென்பது,
 398, 410. [357.
 தவந்தீர்த்தகாலத்துத்துயருழத்தல்,
 தவப்பயன், 273.
 தவம் - புண்ணியம், 357. [ர், 145.
 தவமறைந்தொழுகுந்தன்மையிலாள்
 தவமறைந்தொழுகுவோர்மு த லி ய
 அருவரைப்புடைத்துண்ணும் பூத
 தவமுதல்வி, 339. [ம், 407.
 தவர், 491.
 தவவுரு, 19.
 தவவேலி, 272.
 தவளம், 126, 316.
 தவளமுத்தம், 211.

தன்நெறல்வாழ்க்கை - தன்னென்னுந்
 தன்மையில்லாதவாழ்க்கை, 412.
 தன்னம், 234.
 தன்னுறுதொழில், 329.
 தனக்குப் பிறிதொருவர் முதலாதலில்
 லாதவன், 301.
 தனஞ்சயவாயுயின்செய்கை, 104.
 தனஞ்சயன், 103.
 தனம், 144.
 தனிக்கோணிலைமை, 268, 512.
 தனித்தன்மை, 435.
 தனித்தி - தனிமையார், 477.
 தனிரிலையொரியல், 59, 91.
 தனிப்புடம் - ஓரிருக்கை, 232.
 தனியிருத்தல், 434.

தவளவாணகை, 133.
 தவறு, 468, 472, 477.
 தவிசு - தடுக்கு, 418, 431.
 தழலெரி, 464.
 தழும்பிய கள்வன், 436.
 தழும்பியவர், 2.
 தழுவும் - தழுவவிக்கும், 379.
 தள்ளிவெட்டி - ஒருபொறி, 415.
 தளம், 106.
 தளவம், 340.
 தளித்தெரு, 434.
 தளிப்பாட்டு, 88.
 தளிப்பெண்டுகள், 422, 434.
 தளியிலார் - ஒருவகைப்பரத்தையர்,
 தளிர், 582. [56, 366, 499.
 தளிர்ப்பட்டை, 126.
 தளிர் மேனி, 333.
 தளிராரம், 333.
 தளை, 408, 540.
 தற்கிழமை, 113.
 தற்கிழமைதிரிதல், 68.
 தறுகண்மை, 159, 371.
 தன்மத்துக்குள்ளானோர், 401.
 தன்மதேவதையை யிகழ்தல், 574.
 தன்மம், 333, 399.
 தன்மை, 433.
 தன்மையொருமை, 205,
 தன்வினை, 425.

தனியுழத்தல், 216, 395.
 தனு, 453.
 தனுத்தான் - கனகவிசயர்க்குநட்பா
 ளானுகிய ஓராசன், 542.
 தாக்கணங்கு, 365.
 தாக்கித்துக்குதல், 91.
 தாக்கு, 105.
 தாங்காவினையுள், 189, 504.
 தாங்கும் - தடுக்கும், 298.
 தாசியர், 183, 198.
 தர்டி - மோவாய், 194, 321, 556.
 தாண்டவம், 76, 121.
 தாதவிழ்மலர், 219.
 தாது - பூந்தாது, 57, 208, 515.
 தாதுளழுவகை, 104.
 தாதுகளவிழும்பூ, 78.
 தாதுசேர்கழுநீர், 338.
 தாதுசேரளகம், 227.
 தாதெருமன்றம், 422, 434, 447,
 தாதை, 358. [458, 550.
 தாபதர், 532 - 3.
 தாபதவேடத்துயிருய்ந்துபிழைத்த
 மன்னகுமரர், 555.
 தாபதவேடம், 565.
 தாம்பிரகுடக்கை, 92, 95.
 தாமசாத்திரம், தாமதாத்திரம், 175,
 தாமணி, 181. [181.
 தாமதம், 80.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

தாமம், 116, 162.[356, 387,501.
தாமரை, 182, 184, 260, 304,
தாமரைக்காடு, 277.
தாமரைக்கை, 293.
தாமரைக்கொழுமுறி, 132.
தாமரைச்செங்கண், 566.
தாமரைப்பூ, 370, 558.
தாமரைப்பூஞ்சேக்கை, 198.
தாமரைப்பொதி, 312.
தாமரையாகிய வாய், 134.
தாமரையிலையிற்றண்ணீர்கொணர் த
தாமரைவேலி, 200 - 1. [ல், 300.
தாமேர்தரணர், 7.
தாய்மார் - தாயர், 392, 575.[407.
தாயத்தார், 243, 245, 249, 404,
தாயம், 313, 323, 358, 375.
தாயமன்னர், 510.
தாயரைவர், 433.
தாயவேந்தர், 508. [387, 411.
தார் - பூமாலை, 43, 190, 198,
தார்ச்சேனை - தூசிப்படை, 537.
தாரகை, 168,
தாரகைக்கோவை, 332 - 3.
தாரங்குரலாகக் கோடிப்பாலைக்குத்
தாரம்பெய்தல், 69.
தாரங்குரலாகக் கோடிப்பாலை தோன்
றுதல், 113.
தாரங்குரலாகிய விளரிப்பாலை பிறக்
குங்கால் தாரம் ஆக்கம்பெறுதல்,
289.

தாலப்புல் - பனையாகியபுறக்காழ்,
தாலி, 180 - 81. [418, 431.
தாலு, 496.
தாவாநல்லறம், 588.
தாழ்தல், 40, 61, 123, 461.
தாழ்நீர் - தங்குநீர்மை, 541.
தாழ்வரை, 514.
தாழந்தோட்டுத் திருமுகம், 240.
தாழி, 450, 545.
தாழிக்குவளை, 127, 131, 149.
தாழிசை, 322. [ல், 320.
தாழிசையோசையின்றி அடுக்கிவருத
தாழை, 43, 185, 202, 496.
தாழைப்பூ, 235. [558.
தாழைப்பூ குருகைப்போலமலர் தல்,
தாழைப்பூந்தோட்டி. பி த் தி கை
முகையை எழுத்தாணியாகக் கொ
ண்டு எழுதல், 225, - 6, 229.
தாள் - கதவிள் ஒருறுப்பு, முயற்சி,
254, 269, 420, 433.
தாள்செறி, 181.
தாள்வரை - பர்தசைலம், 308.
தாளக்கிரியை, 190,
தாளக்கூறுபாடுஇருவகை, 61,63-4,
100, 102, 108-9.
தாளங்களின் வழியேவந்த தூக்குக்
கள், 57, 79.
தாளத்திற்கொப்ப ஆடல், 323.
தாளத்துக்கு ஒக்க மிதித்தல், 458.
தாளநிலை, 63.

தாரஞ்சுரலாள் மேற்செம்பாலை, 221.
 தாரத்தாக்கம், 268, 289.
 தாரத்துட்டோன்றும் உழை, 224.
 தாரநரம்பு, 68, 112.
 தாரபாகம், 67.
 தாரம்-உச்சவிசை, பலபண்டம், மந்
 தாரம், 184, 203, 222 - 3, 234,
 260, 277, 350, 411, 443 - 4,
 தாரம் கைக்கிணையாதல், 112. [453.
 தாரன், 399.
 தாருகன் உரங்கிழித்த பெண், 482.
 தாரும் தருமெனவாதல், 314, 324.
 தாரைமழுங்கல், 386.

தாளம், 74, 177, 191 - 2.
 தாளம் நாற்பத்தொன்று, 59, 91.
 தாளம்நான்கு வகை, 382.
 தாளம் மூவகை, 337.
 தாளவகையோத்து: இது தாளவிலக்
 கணத்தைக் கூறுநூல்களுள் ஒன்
 தாளவறுதி, 381, 458. [று, 104.
 தாளவியல்பு, 118, 192.
 தாளவுறுப்பு, 455.
 தாளவொரியல், 59, 91.
 தாளவொற்றறுப்பு, 458.
 தாளி - நறுந்தாளி, 340.
 தாளிப்பு, 351.

சுஅம் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

தாற்று, 523.

தான் அசை, 240, 452, 485.

தான்சாக உலகுகவிமும் என்னும்பழ
தான்றி, 195. [மொழி, 218.

தானஞரன், 412.

தானத்தாற்போகம், 405.

தானநிலை - வலிவுமெலிவுசமனென்
பன, 69, 113, 350.

தானபதப்பிராயலிருத்தம், 81.

தானம், 401, 591.

தானம்எட்டு, 364, 381.

தானவர்-அசுரர், 537.

தானே, 332.

தானேத்தலைவர், 533.

தானேமடவோன், 542.

தானேமன்னர், 130.

திக்கயம், 530.

திக்கிந்தேவதை, 572.

திக்குக்குறிகாட்டிக்கலத்தைதயழைக்
கும் விளக்கு, 183.

திக்குநோக்கித்தண்டம் பண்ணுதல்,
திக்குவிரதம், 283. [348.

திக்கெட்டுங்குடைநிழலிற்கொண்ட
ளித்தகொற்றவன், 579.

திகழ்தல் - விளங்குதல், 301.

திகழொளி, 283.

திகிரி - ஆஞ்ஞாசக்காம், தேராழி,
மலை, 39, 123, 129, 446 - 7,

திகிரிகோலவுணன், 516. [553, 569.

திகிரியஞ்செல்வி, 18.

திகிரியைப்புனைந்துரைத்தல், 33.

திடர், 404.

திண்ணகம், 199.

திண்ணைவழற்றசொல், 83.

திண்ணை, 147.

திணை இரண்டு, 14, 305.

திணை ஐந்து, 19. [365.

திணைநிலைவரி, 212, 215, 267, 289,

திணைநிலைவரிச்செய்யுள், 210.

திணைமாலையுந் தைமம்பது, 362.

திணைவிராயெண்ணி உயர்திணையான்

தித்தன், 287. [முடித்தல், 491.

திதலை, 498.

திதி, 186, 534.

திமில் - தோணி, 183, 200, 210.

திமில்வாழ்நர், 209.

திமிலை-ஒருவகைத்தோற்கருவி, 106.

தியாதநாயகன், 233.

தியானம், 307, 372.

திரங்கிய, 294, 306.

திரணை - மாலையிசேடம், 495.

திரள் - இயக்கம் நான்கினுள்ளன்று,
மிகமுடுகிய நடையையுடையபா

டல், 67, 111.

திரளுதல், 451.

திரிகடுகம், 157, 269, 408.

திரிகாலஞானம், 263. [ஒன்று, 81.

திரிகை - அங்கக்கிரியைபதினாறு

திரிகோட்டுக்கலை, 315, 319.

திரிகோணப்பாலை - பாலையான்கினுள்

ஒன்று, 453.

திரிசொல், 62, 63, 107.

தலைமுக்கவையும, 330.
 திங்கட்செல்வன், திங்களஞ்செல்வன்,
 123, 129, 226, 292, 303, 344.
 திங்கள், 33, 150, 152, 171, 173,
 186, 209, 223, 293, 304.
 திங்கள்மலை, 205.
 திங்கள்மும்மாரி, 31.
 திங்கள்வாழ்சடையாள், 318.
 திசைச்சொல், 62-3, 107, 231, 524.
 திசைநோக்கித்தொழுதல், 349.
 திசைமுகன், 177, 192.
 திசையிரண்டு, 161.

திராத்தல - முறுக்கல, 491. [232.
 திரிதரவில்லா இருக்கை ஒன்பது,
 திரிதரவுடையவை - யானைமுதலியன,
 திரிபதாக்கை, 92, 93. [232.
 திரிபதை - இசைப்பா வகையுள்
 திரிபலை, 179, 195. „ஒன்று, 190.
 திரிபு, 86.
 திரிபுருத்திரம், 444.
 திரிபுடைமொழி, 230.
 திரிபுரந்தீமடுத்தமை, 192.
 திரிபுரம், 177, 563.
 திரிபுரமெரித்தவிரிசடைக்கடவுள், 7.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சுஅக

திரியோகம், 75, 119.

திரு-அழகு, கொங்கைமேலுள்ளவீத்
றுத்தெய்வம், 53, 89, 147, 199,

திருஅபிடேகவிழவு, 255. [328, 400.

திருக்கு (துகில்), 368, 379.

திருக்குணவாயில் - ஓரூர், 12, 19.

திருக்குணவாயிற்கோயில், 1.

திருக்குமுறுக்குண்டெழுதல், 389.

திருக்குறள் : இது சங்கமருவிய பதி

னெண்டீழ்க்கணக்கினுள்ளொன்று;

தெய்வப்புலமைத்தீருவள்ளு

வநாயனூரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட

து; அறம் டொருள் இன்பமென்

னும் மூன்றன் பகுதிகளை விரித்து

விளங்கக்கூறுவது; இதனால்முப்பா

லென்று பெயர்பெற்றது. ஒவ்

வொருபொருளையும் வற்புறுத்திக்

கூறும் பப்பத்துக் குறள்வெண்

பாக்கள் தனித்தனியே அடங்கிய

கூறு - அதிகாரவுறுப்புக்களையு

டையது. இதற்குப் பதின்மரு

ரைசெய்தனரென்பர்; அவர்கள்

பெயரைப் பின்வரும் வெண்பாவா

லுணர்க; “தருமர் மணக்குடவர்

தாமத்தர் நச்சர், பருதி பரிமே

லழகர்-திருமலையர், மல்லர் பரிப்

பெருமாள் காளிக்கர் வள்ளுவர்

தூதர், கெல்லையுரை செய்தாரிவர்.”

அவ்வரைகளுட் பரிமேலழகருரை

யே சிறந்தது; இதனை, “உரை

யெல்லாம் பரிமேலழகன், தெரித்த

வுரையாமோ தெளி” என்பதனு

திருக்குன்று, 88.

திருகல்-முறுகல், வேறுபடல், 294,
313, 323, 369, 390.

திருச்சிந்தம்பலக்கோவையார் : இது

சைவசமயாசாரியராகிய ஸ்ரீமா

ணிகீகவாசகசுவாமிகளால் அரு

ளிச் செய்யப்பெற்ற 400—கட்ட

ளைக்கலித்துறைகளை யுடையது;

அகப்பொருட் பகுதிகளைப் பொரு

ளாகவுடையது; வேறு பொருளு

ண்டென்றும் பெரியோர்கூறுவர்.

இதற்கு மிகச்செவ்விதாகப் பேரா

சிரியரால் உரை செய்யப்பட்டுள்

ளது; இது திருக்கோவையா

ரென்றும்வழங்கப்படும், 37, 208,

214, 231, 349, 410, 436, 513.

திருச்செங்கோடு, 19, 511, 516.

திருச்செந்தில், 516.

திருடெரகலம், 568.

திருட்டுத்தொழில், 426.

திருத்தக்கீர், 296.

திருத்தகுநல்லீர், 591.

திருத்தங்கால்- பாண்டிநாட்டிலுள்ள

தோரூர்; இது வார்த்திகனுக்கு

ஒருபாண்டியனாகொடுக்கப்பட்ட

து; ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்குச்சமீபத்

திலுள்ளது; திருத்தண்காலென

வழங்கும், 505.

திருந்துகோனல்யாழ் - இன்பத்தை

விளைவித்ததற்குக்காரணமானகோ

லையுடையயாழ், 202.

திருந்துதயில், 127.

லுணர். இந்நூலின்பெருமையினைக் கடைச்சங்கப்புவர்களியற்றிய திருவள்ளுவமாலே நன்கு புலப்படுத்தும், 5, 22, 24, 35, 50, 53, 57, 139, 156 - 7, 183, 203, 236, 250-52, 262, 270, 272, 287, 308, 310, 345, 370, 384, 395, 401, 403, 407 - 8, 420, 432, 459, 469 - 70, 476, 483 - 4, 487, 499, 507, 512, 540, 571, 591.

சிக

திருந்துதொழில்மறையவர், 505.
திருமாடார், 490.
திருநள்ளாறு, 490.
திருநாள், 179, 255.
திருநிலைச்சேவடிச்சிலம்பு, 563.
திருப்புறம்பயம், 487.
திருப்பொறி, 5, 590.
திருமகள், 44, 150 - 51, 178, 183, 194, 199, 327, 353, 454.
திருமகள் அமுதத்துக்குமுன்புபிறந்தமை, 52.

சுஅஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

திருமஞ்சனப்பெருவழி, 256.
 திருமணிகுயிற்றுநர் - முத்துக்கோப்
 பார்; வேகடிகளுமாம், 140, 157.
 திருமருகல், 487,
 திருமருத்ததை - வையையின் துறை
 திருமலர், 122. [களுளொன்று, 359.
 திருமலைக்கணுள்ளபெரியோன், 307.
 திருமாபத்தினி - கண்ணகி, 1, 501,
 திருமாமணி, 516. [553.
 திருமால், 190. [தமை, 545.
 திருமால் இலங்கையிற்சமரஞ்செய்
 திருமால் உலகளந்தது, 460. [545.
 திருமால்கடல்வயிறுகலக்கினமை,
 திருமால்குன்றம் - அழகர்மலை, 295,
 திருமால்கோயில், 370. [306.
 திருமால்திருவடிநிலை பிறவித்துன்பத்
 தைக்கெடுக்குமென்பது, 297,
 309. [293, 304.
 திருமால்வேங்கடமலையில் நின்றல்,
 திருமாலாடல்பத்து, 193. [446.
 திருமாலின்மேனி மயிலெருத்திற்கு,
 திருமலைப்பாடுந்தேவபாணி, 177.
 திருமாவளவன், 46; 143.
 திருமாற்கிளையான், 327.
 திருமுகத்ததை, 271.
 திருமுகம், 43, 347.
 திருமுகமெழுதுவோர், 541.
 திருமுடங்கை, 490.
 திருமுருகாற்றுப்படை: இது பத்
 துப்பாட்டுள் முதலாவது பாட்டு.
 குமரவேளைக்கடைச்சங்கப்புலவ

திருமொழி - ஆகமம், தருமம், 255,
 திருவடிநிலை, 309. [270, 272, 284.
 திருவடிபிடிப்பான், 584, 588.
 திருவமர்மார்பன்கிடந்தவண்ணம்,
 திருவமர்ல், 318. [293, 304.
 திருவரக்கத்திலுமால்கண்வளருஞ்சி
 திருவரங்கம், 291, 301. [தப்பு, 304.
 திருவனந்தபுரம், 536.
 திருவாசகம், 163.
 திருவாசல், 297.
 திருவானை, 236.
 திருவாதவூர்புராணம், 326.
 திருவாதிரை, 117. [18.
 திருவாய்மொழியுடையாரும்பதம்,
 திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாட
 த்புராணம், 386-9, 490, 503.
 திருவிவிட்டுத்திகழ்தருமேனி — வா
 னவிம்போலஒளிவிடுமேனி, 399,
 திருவிழைகோலம், 583. [411.
 திருவிளக்கு, 88.
 திருவிளங்கவையம், 540. [489.
 திருவிளையாடற்புராணம், 303, 409,
 திருவினச்செய்யோள், 178.
 திருவினாள் - திருமகள், 39.
 திருவீழ்மார்பிற்தென்னவர்கோமான்,
 481, 525.
 திருவுளத்தடைத்தல், 336.
 திருவுளத்திலேகண்டருள்க, 348.
 திருவுளம்பற்றல், 349.
 திருவெண்காடு, 252.
 திருவெடிவாதாங்கம், 284.

முருகாருவாகையதுவைகளைக்
காயனூர்மகனூர் நக்கீரனூர் பாடி
யது; 317 - அடிகளையுடையது ;
முருகக்கடவுளுடைய படைவீடு
களாகிய திருப்பரங்குன்றமுதலிய
திருப்பதிகளாதையும் நிரம்பப்பா
ராட்டிக்கூறுவது; நச்சினூர்க்கினிய
ரால் செய்யப்பெற்ற உரையை
யுடையது, 148, 164, 185, 255,
297, 321, 356, 360, 369 - 70,
415, 504, 513 - 4, 516 - 9,
523, 528, 538, 543.

துறை, 201.
திரைகளிட்டவெண்மணல், 199.
திரைநீராடை, 123.
திரையல்-வெற்றிலைச்சுருள், 13, 419.
திரையலின்செப்பு, 481.
திரைவேலி, 464.
திலகம் - மஞ்சாழிமரம், 133, 226,
339, 364, 381, 387, 522, 561.
திலோத்தமை : அநாகுலனென்னுந்
தெய்வப்பாண்டியனோடுசேர்ந்து
சாரகுமாரனைப்பெற்றதெய்வம
திவ்வியப்பிரபந்தம், 477. [கள், 10.

அரும்பத முத்தலியவற்றின் அக்ராதி.

கூஅங்

திவவியாழ், 151.
 திவவு - செங்கோட்டியாழுதப்பினுள்
 ஒன்று, யாழுதப்பு, 9, 350.
 திவவுறுத்தியாத்தல், 337.
 திவாகரம் : இது தமிழிலுள்ளரிகண்
 றெழுள் ஒன்று ; அம்பரீகரத்
 திருந்த சேந்தனென்பவனுடைய
 வேண்டுகோளின்படி தீவாகா
 முனிவராற்செய்யப்பட்டது ; தெய்
 வப்பெயர்த்தொகுதிமுதலிய பன்
 னிரண்டு தொகுதிகளையுடையது,
 18, 46 - 7, 109, 154, 160, 248.
 திவாகரர் பன்னிருவர், 148, 168.
 திளைத்தல் - இடைவிடாதுசெய்தல்,
 170. [558.
 திறத்திறம், 64, 109, 319 - 50,
 திறத்துப்புறநீர்மை மயங்கல், 224.
 திறப்பண், 224.
 திறம்-கற்பு, கூறு, பக்கம், 39, 64,
 109, 134, 146, 204 - 5, 226,
 248, 349-50, 484.
 திறம் இருபத்தொன்று, 156.
 திறம் பன்னிரண்டு, 354.
 திறவோர், 149, 169.
 திறன் - பக்கம், 177.
 திறை, 163, 232, 378, 523 - 4,
 திறையிடல், 143, 523. [541, 574.
 தினைவு, 261, 278.
 தினை, 15, 29, 155, 294, 306,
 நீ, 219. [522.
 தீக்கதி, 432.
 தீக்கை - தீயகை 402 472 572

தீதுறுநாள்; 237.
 தீந்தொடை, 218.
 தீகட்பிகழ்மின், 591.
 தீநா - கப்பலை அழைக்கும் ஒருவகை
 தீப்பாடு, 244. [விளக்கு, 200.
 தீம்பாலை, 218.
 தீம்புள்நம்பென்வம், 62.
 தீம்பூ, 155, 179.
 தீமுரன்பச்சை (ஆரம்), 379.
 தீமுறை - ஓமம், 148.
 தீமூன்று, 504, 528.
 தீமூன்றுபயனுடையது, 102.
 தீயிள்குணம், 102 - 3.
 தீர்த்தக்கரை, 494.
 தீர்த்தங்கரர் இருபத்துநால்வர், 409.
 தீர்த்தத்துறை, 243, 250.
 தீர்த்தநீர், 167.
 தீர்த்தமாடல், 182, 462, 533.
 தீர்தல் - விடுதல், 373.
 தீர்ம் - தீர்மின், ஈற்றுமிசையுபகரங்கெ
 தீர்வுஒன்று, 74, 119. [ட்டது, 248.
 தீராக்காதல், 43.
 தீ வலஞ்செய்தல், 36.
 தீய்னைச்சிலம்பு, 525.
 தீயினைப்பயன், 477.
 தீயினைபலித்தல், 21.
 தீயினைமுதிர்வலை, 425.
 தீவுமுதலிய தேயங்கள், 46.
 துக்கந்துடைக்குங்காட்சி, 248.
 துகள், 114, 543.
 துகிர் - பவளம், 47, 138, 154.
 துகிர்நொண்டி 195 191 250

தகையு - தயகயு, 100, 110, 110.
 திக்குற்றம் - கொடியகுற்றம், 244.
 திங்கதிர்வாண்முகம், 213.
 திங்காலியன் தகானம், 312.
 திங்கின்விளைவு, 440.
 திங்குழல், 445 - 6.
 தித்திறம் - அக்கினிகாரியம், கொலைத்
 திறம், 5, 293, 394, 407.
 தீது - உடம்பு, தீவினை, பிறர்மெஞ்சு
 புகுதல், 348, 358, 434, 478.
 தீதுதீர்ச்சிறப்பு, 267.
 தீதுநன்மென்னுந்திறம், 373.

அகாக்கொலைய, 120, 101, 000.
 துகில், 180, 361, 379, 389.
 துகிற்கொடி, 369, 542.
 துகின்முடித்தல், 192.
 துகின்மேகலை, 131.
 துச்சாரிகள், 165.
 துஞ்சாமுழவு, 521.
 துஞ்சுதல், 331, 472, 493.
 துஞ்சுரெறிதல், 322.
 துட்கு, 331.
 துடக்குமுட்கள், 287.
 துடி: ஒருவகைத்தோற்குவி, பதி

சுஅச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

தோராடலுள் ஒன்று; அது கட
லில் வேற்றுருவங்கொண்டு நின்ற
ஞானது நெஞ்சத்தைப் பிளந்து
அவன் போரைக் கடந்த முருகன்
அக்கடலிடையே துழுகொட்டியா
டியது, 18, 58, 89, 106, 178,
193, 322, 330 - 31.

துழுகொட்டும் புலையன், 330.

துடியன், 320, 322.

துடியாடற்குதுப்பைந்து, 89, 193.

துடுப்பு, 545. [106.]

துடுமை - ஒருவகைத்தோற்குவி,
துடையாபரணம், 196.

துண்ணென்றுடி, 322.

துணங்கை - ஒருவகைக்கூத்து; சிங்
கிக்கூத்து, 142, 159 - 60.

துணி - துண்டம், 482.

துணிபுத்தாக்கு, 59, 91, 382.

துணிபொருள் - தீர்த்தபொருள், 237.

துணுக்கு - அலுகரணம், 344.

துணை - அளவு, கணவன், 123, 130,

துணைபுணர்ன்மம், 127. [435.]

துணைமலர்த்தாளிணை, 297. [214.]

துணையோடாடும்பொறியலவன்,

துத்தங் குரலாகச் செவ்வழிக்குத்

துத்தம்பெய்தல், 69, 113.

துத்தங் குரலாதல், 68, 562.

துயரெஞ்சுகிளவி, 219.

துயரைத்தருந்தெய்வம், 309.

துயிலல் - மொட்டித்தல், 214.

துயிலாற்றுப்படுத்தல், 557.

துயிலுணர்ந்தோனவியம், 85 - 6.

துயிலெடுப்பல், 128, 165, 356,

துயிலெடை, 135. [499.]

துயின்மந்திரம், 424, 436.

துர்க்கை, 178, 194, 316.

துர்க்கை அசுரர்வாட அமரர்க்காடிய

கூத்து, 319. [கோலம், 349.]

துர்க்கை அசுரரொடுபொருதபோர்க்

துர்க்கை ஆளிக்கொடியுடல் வேட்டுவ

ர்க்குமுன் செல்லுதல், 320.

துர்க்கை ஆனைத்தோல்போர்த்தல்,

316, 319, 328.

துர்க்கையினர்க்குவெற்றிகொடுத்து

ண்ணும்பலி, 316.

துர்க்கை ஒருகாலிற்சிலம்பும் ஒருகாலி

ல்வீரக்கழலும் அணிந்திருத்தல்,

326.

[323.]

துர்க்கைக்குளயினர்இடுகடன், 322,

துர்க்கைக்குச்சங்குசக்கரம்உண்மை,

319, 328.

[326.]

துர்க்கைக்குச்சிங்கத்தோல்மேகலை,

துர்க்கைக்குப்பரவுக்கடன் பூணல்,

331.

துத்தத்துள் விளரிபிறத்தல், 224.
 துத்தநாம்பு, 68.
 துத்தம் - ஒருபண், 112, 195, 203,
 222 - 3, 443 - 5.
 துத்தரிக்கொம்பு, 325.
 துதிக்கை - துதித்தல், 307, 393.
 துந்நிமித்தம், 434.
 துப்பு - கருவி, வலி, 366, 385.
 தும்பி - வண்டிலொருசாதி, 124,
 130. [544, 549, 552.
 தும்பை, 14, 371, 529, 536 - 7,
 தும்பைத்துறை, 559. [556.
 தும்பைவாகையொடு முடித்தல்,
 தும்பைவெம்போர், 564. [83.
 துய்த்தல் - சந்தியைந்தனுளொன்று,
 துயர்க்கடல், 335, 346.

துர்க்கைக்குப்புலித்தோலுடை, 319,
 328. [318 - 9.
 துர்க்கைகண் ணுதல்பாகமாளுதல்,
 துர்க்கைகையில்வாளேந்தல், 319.
 துர்க்கைகோயில், 506, 510. [331.
 துர்க்கைசகடத்தையுதைத்தமை,
 துர்க்கைசடாமுடியில் அரவையும்,
 பிறையையும்சேர்த்துதல், 318,
 322, 331. [482.
 துர்க்கை தாருகன்உரங்கிழித்தமை,
 துர்க்கைநஞ்சையுண்டும் இறவாதி
 ருத்தல், 331. [319, 500.
 துர்க்கைமகிடாசுரனைக்கொன்றமை,
 துர்க்கைமரக்கால்மேல்நின்றமுடிய வா
 ட்கூத்து, 320, 329.
 துர்க்கை மருதினமீது நடந்து சாய்த்

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூஅரு

தமை, 331. [329.
தர்க்கைமேனிக்குக் காயாமலர், 320,
தர்க்கையின் இணையடிகளை முனிவ
ரும் அமரரும் தமது இடர்கெடத்
துதித்தல், 321.
தர்க்கையின் நாமங்கள், 317.
தர்க்கையை அவுணர் பாம்புந்தேளு
மாய்வெல்லமுயன்றது, 178, 194.
தரப்ப - செலுத்த, 254.
தரியோதனதுதிகள், 495.
தருக்கம், 154.
தருக்கர்வாயில்காத்தல், 376.
தருத்தி, 293, 340, 345, 359, 521.
தருத்தி முக்குப்போல வுயிர்த்தல்,
தருத்தியின்உலைமூக்கு, 134. [465.
தருமை, 120.
தருவுதல், 457. [து, 75, 120.
தருவை - கீதவுறுப்புக்களுளொன்
துலாக்கோல், 389, 496.
துலாம், 117, 453.
துலை, 483.
துவ்வாதவர், 370.
துவர் - செம்மைநிறம், 69, 189.
துவர்த்தயாக்கை, 85.
துவர் பத்து, 179, 195.
துவராபதி, 458. [447, 458, 496.
துவரை, 7, 160, 261, 325, 390,
துவரைக்கோமான் - இடைச்சங்கப்
புலவருளொருவர், 7, 8.
துவலை, 171.
துவாரயில்லாத அறை, 264.

துனையெயிற்றுரகம், 316, 326.
துறக்கம், 167,
துறத்தல், 299.
துறந்தார், 370.
துறவறத்தாலுறையுமாக்கள், 409.
துறவறத்திலக்கணம், 370-71.
துறவி, 551.
துறவு - தவம், 532.
துறவோர், 420.
துறவோர்க்கெதிர்தல், 420, 433.
துறுகல், 305. [341.
துறை, 209 - 10, 215, 252, 299,
துறைப்பாட்டுமடை-துறைப்பாட்டுக்
களை நடுவே மடுத்தல், 321, 330.
துறைபடிதல் - நீராடுதல், முற்கால
வழக்கு; பலியிடுதல்.....
துறைபலமுழுகல், 464. [462, 465.
துறைபோகல் - முடியவறிதல், 249,
துறைமுகம், 201. [497, 544.
துறைமேய்வலம்புரி, 208.
துறைவன், 446.
துன்பக்கண்ணீர், 134.
துன்பநகை, 272.
துன்பம் - மனத்தளர்ச்சி, 421.
துன்பமாலே, 25.
துன்பமுழத்தல், 214.
துன்பவகைகள், 357.
துன்னகாரர் - தையற்காரர், 139,
துனி, 173, 299. [156.
துனிப்பதம், 498.
துனியால் இரங்குதல், 216.

துவாரமல்லாதகழதை, 254.
 துவாரவட்டிகை, 308. [322, 327.
 திவைத்தல் - சத்தித்தல், 315, 317,
 திழை - தழால், 219.
 துள்ளல், 204.
 துள்ளல்வரி, 211.
 துள்ளலோசை, 211.
 துளங்குதல் - அசைதல், 201.
 துளவம், 293, 319.
 துளவியறும்பை, 529.
 துளை, 61, 386.
 துளைக்கருவி, 156.

துளைந்து, 229.
 தூக்கு-தாளவகைகளான்கினுளொன்று,
 அதற்கு மாத்திரை இரண்டு;
 வழவு, ௨; தொழில் தாக்கித்தாக்கு
 தல், 57, 71, 91, 116, 192,
 267, 289, 365, 382, 557.
 தூக்குக்கள்வழு, 59, 63-4, 108-9;
 தூக்குதல்-கருதுதல், 90, 19.
 தூக்குவர்க்கம், 385.
 தூக்கிருள், 249.
 தூங்குகின்றோனவினயம், 86.
 தூங்குதலில், 557.

கூஅக் அரும்பத முதலியவற்றின் அகரா!

தாசி, 79, 548.
 தாசிப்படை, 537.
 தாசு, 138, 154.
 தூண், 35.
 தூண்களின் நிழல், 116.
 தூண்டில், 88, 401, 413.
 தூண்ம், 70, 115.
 தூது, 202.
 தூதுணம்பழம், 389.
 தூதுவர், 167.
 தூபக்கை, 93.
 தூபம், 481.
 தூம்பிற்கதவு, 277.
 தூம்பு, 108.
 தூம்புமுகம், 101, 456.
 தூமக்கோள், 277.
 தூமகேது, 260.
 தூமப்பணிகள், 46.
 தூமணி - முத்து, 196.
 தூமம்-ஒருகோள், 92, 262, 277.
 தூர்த்தர், 150.
 தூரிது, 351.
 தூரியம் (தூகில்), 379.
 தூவி - சிறகின்மயிர், குட்டுமயிர்,
 134, 315, 325.
 தூவியஞ் சேக்கை, 563.
 தூவுள்ளுறுத்த வடிவு, 84.
 தூற்றல், 83.
 தூற்றுப்பொலி, 262, 280.
 தேக்கணம், 377.
 தேக்கண மலயசச்சேறு, 360.
 தேக்கணம்

தெய்வத்தச்சன், 48.
 தெய்வத்தானம், 46, 114. [173.
 தெய்வத்திற்றேற்றித்தெளித்தல்,
 தெய்வத்தின் சேவடிகளைக்கையாற்
 றோழுதுமனத்தானினேந்துவாக்க
 காற்றுதித்தல், 307.
 தெய்வத்தைப் பூவும் புகையும் சாந்
 தும் கண்ணியும் கொண்டு வழி
 படல், 462.
 தெய்வத்தோற்றம், 425.
 தெய்வந்தெளியின், 597.
 தெய்வந்தொழுதல் கற்புடைமங்கைய
 ஈக்கியல்பன்மென்பது, 252, 512.
 தெய்வப்படிவம், 572.
 தெய்வப்பாடல், 73, 119.
 தெய்வப்பிரார்த்தியம், 400.
 தெய்வம், 309, 425, 478.
 தெய்வமகளிரால்மாலைசூட்டப்படு
 தெய்வமயக்கம், 325. [வோர், 548.
 தெய்வமால்வரை - பொதியில், 56.
 தெய்வமானிடர், 82.
 தெய்வமுற்றாள் - தெய்வத்தன்மை
 யுற்றாள், தெய்வமேறினாள், 470,
 584. [பாடு, 584.
 தெய்வறிற்றோர்க்குண்டாகுமெய்ப்
 தெய்வமுற்றோனவியம், 85 - 6.
 தெய்வமுறுதல், 313.
 தெய்வமேற்பபட்டாள், 316.
 தெய்வயாக்கை, 179, 243.
 தெய்வலோகம், 473.
 தெய்வவடபேரிமயம், 575.
 தெய்வவிரும்பு

தெய்வகால வழு - குமாயாபா தறுக
 சும் பஃதுளியாற்றுக்கும் இடை
 யிலிருந்த ஏழு நாடு, 230.
 தெங்கம்பழம், 274, 523.
 தெங்கு, 295, 306, 342, 355.
 தெண்கிணைவன், 279.
 தெப்பம், 360.
 தெய்வக்கடவுளர், 492.
 தெய்வக்காவிரி, 267, 289.
 தெய்வங்கொள்ளுமின், 514.
 தெய்வஞ்சுட்டியவரிப்பாடல், 205.
 தெய்வஞ்சொல்லுதல், 585, 590.

தெய்வவருதல் இருவகை, 58.
 தெய்வவுத்தி, 181, 197.
 தெய்விகாதிசயம், 280.
 தெரிதருதேற்றவுவமையணி, 54.
 தெரிநிலைக்கை, 92, 94 - 5.
 தெரியல், 534, 560.
 தெருட்டல், 204.
 தெருநான்கு, 369, 390, 497.
 தெருள், 476.
 தெவ்வுதல், 277. [393, 406, 587.
 தெழித்தல் - உரப்புதல், பிரித்தல்,
 தெள்ளாதமா, 201.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சுஅள

தெளித்தல், 586.
 தெளிந்தோர்ப்பேணுமின், 591.
 தெளிவு, 91.
 தெற்றியவளை, 457.
 தெற்றென, 510.
 தெறல்வாழ்க்கை, 401.
 தெறித்தல் - துள்ளல், 442, 485.
 தெறுதற்றெழில், 389.
 தென்கடல் முத்து, 47, 221.
 தென்குமரி, 567, 580.
 தென்பல்லி வடபல்லி தொடர்ந்த
 தலைக்கணி, 182, 198.
 தென்பாலி - ஒருநாடு, 230.
 தென்புலங்காவன் மன்னன், 571.
 தென்மதுரை - தலைச்சங்கம் இருந்த
 ளூர்; அப்பால், கடல்கொள்ளப்
 தென்மலை, 125. [பட்டது, 230.
 தென்மலைச்சுந்து, 221. [316, 325.
 தென்றமிழ்நாட்டினையானும்பாவை,
 தென்றல், 43, 48, 134, 188, 231,
 338, 362, 513.
 தென்றல் மலயத்துப்பிறந்து மதுரை
 யில் வளர்ந்து புலவர் நாவிற்கொ
 ருந்தியிருத்தல், 333, 344.
 தென்றலஞ்செல்வன், 130.
 தென்றலாண்மயக்கந்தீர்தல், 133.
 தென்றிசை, 132. [277.
 தென்றிசைக்கண் வெள்ளிபெயர்தல்,
 தென்னம்பொருப்பு, 482.
 தென்னர், 12, 131, 231, 541.
 தென்னர்குலக்கொடி(வையை), 353.
 தென்னர்குலமகல் - பிறை. 124.

தென்னவன் தம்பி, 426.
 தென்னவன் பொதியில், 379.
 தென்னவன்மதுரை, 550.
 தென்னவனாடு, 552.
 தென்னவென்னுமிசை, 223.
 தென்னாடுதென்னவென்னுமிசை, 105.
 தே - தெய்வம், 248.
 தேளம், 42, 591.
 தேசவிரதம், 283.
 தேசாந்தரங்களிற்பாடைகள், 61.
 தேசி - ஒருவகைக்கூத்து, 57, 59,
 74 - 6, 80, 119 - 20, 224.
 தேசிக்கு இரட்டித்து ஒத்தல், 120.
 தேசிக்கு ஒற்றித்து ஒத்தல், 120.
 தேசிக்குக்கால் இருபத்துநான்கு, 59,
 தேசிக்குரியகை, 99. [90.
 தேசிக்குத்தினிலக்கணம், 120.
 தேசிக்குறு, 75, 99.
 தேசிகம் - இயற்சொல்முதலியநான்கு
 சொற்கூறுயபிரயோகம், 64, 109.
 தேசியிலொத்து, 74 - 5, 119 - 20.
 தேசியிற்கைத்தொழில், 60, 99.
 தேசு, 153.
 தேசுடைக்குலம், 348.
 தேசுமொளியும், 561.
 தேட்டத்தால் மிக்கபொருள், 507.
 தேடக்கடவோம், 272.
 தேம்பொதிநறுவிரைஆம்பல், 134.
 தேமாங்கனி, 523.
 தேமாங்கொழுந்து, 229.
 தேய்வை - சந்தனக்குழம்பு, 338.
 தேய்த்தோறுந்நகரம் - வெள்ளி -

131, 332, 344.
தென்னர்கோமான், 525 - 6.
தென்னர்கோன், 447, 458, 481,
541.
தென்னவன், தென்னன், 21, 27,
278, 292 - 3, 295, 302 - 4,
306, 362, 377, 403, 422, 439,
450, 461, 464, 468, 470,
475, 482, 485, 505, 525,
தென்னவன்கொற்றம், 391. [577.
தென்னவன்செங்கோல், 332.

தேர், 192. [380.
தேர்ச்சிவரி - தன்னுறவு முறையார்க்
குத்தன் விதனங்களைச்சொல்லுதல்
88, 228, 237, 239, 382.
தேர்ப்பாகர், 140, 158.
தேர்மொட்டு, 366, 384.
தேர்வட்டை, 384.
தேர்வலஞ்செய்தல், 118.
தேர்விழவு, 255.
தேர்வீதி, 139, 169, 390, 497.
தேராழி, 123, 129.

காஅஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

தேருந்தவழிசிறைதல், 215.
 தேருருநர், 493, 543.
 தேரைப்பாய்த்துள், 189.
 தேரோமேவழாவீதி, 114, 156.
 தேவகணங்கள்பதினெட்டு, 148,
 தேவகிரி (துகில்), 379. [168.
 தேவகுமாரர், 438.
 தேவகோட்டச்சிறையகம், 423.
 தேவதத்தன் - ஒருவாயு, 103.
 தேவந்தி - கண்ணகியின் பார்ப்பனத்
 தோழி, 11, 26, 55, 243, 250,
 252 - 3, 473, 574. [251.
 தேவந்தி கண்ணகிக்கு ஆசிகூறியது,
 தேவந்திகை, 582, 584, 586, 589,
 தேவந்திசொல், 575. [590.
 தேவந்தியரற்று, 576.
 தேவபாணி - இசைப்பாவின்பகுதி
 யுள் ஒன்று; புறநாடகவுருக்களுள்
 முதலாவது, பதினேராடற்கு முக
 நிலை, 58, 90, 177, 190, - 91,
 தேவபாணிநான்கு, 191. [222, 233.
 தேவபாணியிரண்டு, 190.
 தேவமகள், 578.
 தேவமுனிவர்கள், 490.
 தேவர், 179, 195, 330, 370
 தேவர்கள் அமுதத்தைபுண்டுஞ் சாவ
 ரென்பது, 331. [படார், 411.
 தேவர்கள் மக்கள் கண்ணிற்குப் புலப்
 தேவர்கள் முப்பத்து மூன்றுவகையி
 தேவர்குழாம், 114. [னர், 168.
 தேவர்கோட்டம் 494.
 தேவர் கோமான் 1 44, 141, 159,

தேவன்-இந்திரன், பரமசிவன், 187,
 263, 282, 528.
 தேவாங்கு (துகில்), 379.
 தேவாசுரயுத்தம்பதினெட்டாண்டுநட
 ந்ததென்பது, 547.
 தேவாரம், 403, 516, 572.
 தேவாளி, 384.
 தேவி, 434.
 தேள், 194, 244.
 தேற்றம், 84, 311.
 தேற்றுமாரந்தாரியம் கேட்டார்க்கு
 நகைதருமென்பது, 108.
 தேற்றேகாரத்தைப்பிரிநிலையால் எதிர்
 மறைத்துக்கூறல், 466.
 தேற்றேகாரம், 212, 437, 514 - 5.
 தேறல், 329, 363, 380, 557.
 தேள், 259.
 தேன்குடம், 523,
 தேன்றுளி, 388.
 தேனடை, 275.
 தேனூர்கிழார், 7.
 தையல், 249, 341.
 தையற்காரர், 156.
 தைலம்(வாசம்), 379.
 தைவதம், 101, 457.
 தைவரல், 203.
 தோகுதி, 193, 201.
 தொகைநிலை, 371.
 தொங்கல், 197.
 தொடக்கம், 72.
 தொட்டிக்கு - கழுக்கோல்போலக் கழு
 த்திற்பட்டம் மறக்கம் சங்கிலி.

தேவர்கோன் | 447, 577.
 தேவர்தரு, 247.
 தேவர்நால்வகையர், 148, 168.
 தேவர்ப்பராவுதல், 190.
 தேவராட்டி, 313, 323.
 தேவராமார்பன், 579 - 80.
 தேவரிஹந்துன்பமுறுவோருண்டென்
 பது, 374.
 தேவருண, 279.
 தேவருலகம், 34, 159, 176, 244.
 தேவலிருடிகள், 528.

401, 404.
 தொடர் - சங்கிலி, 197.
 தொடர்நிலைச்செய்யுள், 6, 8, 168.
 தொடலை, 118. [345, 559.
 தொழி - வளைவு, 273, 307, 327-8
 தொழிக்கட்டுழை, 273.
 தொழித்தடக்கை, 267, 560.
 தொழித்தோட்டுப்பு, 545.
 தொழிபுனைந்ததோள், 307.
 தொழியோள்பெளவம், 220, 230.
 தொழிவளை, 18, 261.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூஅகூ

தொழுவனைச்செங்கை, 333.
 தொழுவனைத்தோளி, 296, 575.
 தொடுத்தமாலை, 495.
 தொடுத்தல் - வாசித்தல், 514.
 தொடுதல் - கொட்டுதல், 514.
 தொடுப்பு - விளாக்கொண்டுழுதல்,
 விதைப்புமாம், 558.
 தொடை, 203 - 4, 225.
 தொடைப்பு, 154.
 தொடையல், 87, 338.
 தொண்டகம், 15, 514.
 தொண்டி - சோழகுலத்தோருறையு
 ம் ஒருநகரம், 361, 372, 378-9.
 தொண்டுபடுதிவலு, 221.
 தொண்ணூற்றுவகைச்சமயசாத்தி
 ரத்தருக்கக்கோவை, 248.
 தொய்யகம், 182, 198.
 தொய்யில்-பத்திக்கீற்று, 45, 49, 53,
 தொய்யிற்குழம்பு, 153. [172 - 3.
 தொல்காப்பியம்: இஃது அகத்திய
 முனிவர் மாணக்கர்பன்னிருவ
 ருள் ஒருவரும் இடைச்சங்கப்புல
 வருள் ஒருவருமாகிய தொல்காப்
 பியமுனிவராலருளிச்செய்யப்பட்ட
 டியற்றமிழிலக்கணநூல்;
 தனித்தனியே ஒன்பது ஒன்பது
 இயல்களையுடைய எழுத்திற்காரம்,
 சொல்லதிகாரம், பொருளதிகார
 மென்னும் மூன்று அதிகாரங்களை
 யுடையது. இதிலுள்ளுத்திரங்க
 ளின்றொகை 1612; இடைச்சங்கத்
 தார்க்கும் கடைச்சங்கத்தார்க்கும்

205-6, 208 - 11, 214 - 5,
 230 - 31, 242, 245, 248 - 9,
 251, 255, 280, 294, 311, 319,
 321, 328, 330, 365, 371, 373,
 377, 378 - 81, 391, 411, 418,
 420, 424 - 5, 429, 431, 433,
 441, 445, 447 - 9, 451, 455,
 460, 463, 465, 469, 472, 475,
 477, 481, 488, 491, 504, 516,
 518, 522, 528-9, 535, 567, 575.
 தொல்காப்பியம்புலப்படுத்திய பாண்
 டியன், 8.
 தொல்காப்பியர் } ; இடைச்சங்கப்
 தொல்காப்பியனார் } புலவருள் ஒரு
 வர், தொல்காப்பிய இலக்கண
 நூலாசிரியர், 7, 8, 129.
 தொல்குடி, 314. [578.
 தொல்லைவினையாற்றுயருழத்தல்,
 தொலைச்சல் - உண்டுதொலைத்தல்,
 தொலையாச்செல்வன், 395. [261.
 தொழிலுவமம், 37.
 தொழிற்கை, 57, 60, 79, 99.
 தொழிற்பன்மை, 21.
 தொழிற்பெயர், 190, 347, 354.
 தொழின்மரபு, 163.
 தொழு, 452.
 தொழுநான், 511. [164.
 தொழுநோய் - வெப்புநோய், 31,
 தொழுவர் - தொழில்செய்வோர்,
 தொழுவிடை, 443. [277.
 தொழுனை - யமுனையாறு, 419, 442,
 தொழுனைத்துடைவன், 446. [457.
 தொழிற்செய்யு

தூலாகியும் வளவையது; ஆத
ற்கு இளம்பூரணரும் கல்லாடரும்
சேனாவரையரும் பேராசிரியரும்
நச்சினூர்க்கினியரும் உரை செய்
திருக்கின்றனர்; தொல்காப்பிய
ரென்பதற்குத்தொல்காப் பி ய க்
குடியையுடையாரென்று பொருள்
கூறுவர்; 1, 3, 6, 12 - 15, 17,
23 - 4, 26, 29, 33, 37 - 8, 43,
46, 49, 50, 52, 56, 59, 91, 124,
134, 146 - 7, 168, 173, 189-90,

அள

தொள்ள - செறு, 210.
தொன்றியல்வாழ்க்கை, 588.
தோட்டக்கூறு, 190, 411.
தோட்டப்பயிர், 324.
தோட்டம், 274 - 6, 314.
தோட்டார்குழலி, 401.
தோட்டி, 147, 366, 384.
தோட்டுக்குவளை, 151.
தோட்டுப்பு, 545.
தோட்டுணை - மகளிர், 557.
தோட்டுணை துறக்குந்தறவு, 532.

கூகூ0 அரும்பத

ன் அகராதி

தோட்டுத்திருமுகம், 228.
 தோடலர்கோதை, 229.
 தோடி - ஒருபண், 234.
 தோடு - இதழ், சங்கினம்செய்தகா
 தாபரணம், தொகுதி, பனையோலை,
 4, 184, 201, 205, 228, 431,
 506, 549, 552, 555 - 6, 587.
 தோணலமுனிஇய, 559.
 தோணி, 376,
 தோம் - குற்றம், 166, 260, 276.
 தோரக்கை - இரட்டைக்கைகளு
 ளொன்று 97 - 8.
 தோரணம், 147, 163, 166.
 தோரணவாயில், 143, 254, 564.
 தோரியமடந்தை - ஆடிமுதிர்ந்தாத்
 பின்பு ஆடன் மகளிர் காலிற்குஓற்
 தறுத்துப் பாடுமவள்; பற்றுப்பா
 டுவாள், 73, 118, 176, 187 - 8,
 தோரை, 29, 155. [365, 383].
 தோல் - கருங்கடகு, செய்யுள்
 வனப்பிலுளொன்று, பரிசை, 8,
 160, 169.
 தோலின்றுன்னர் - செம்மார், உறை
 காரர், பதம்பர்முதலாயினோர்,
 139, 156. [515].
 தோழிக்குத்தலைமகள்சொல்லியது,
 தோழிதலைமகன். முன்னின்று வரைவு
 தோழியீர், 577. [கடாபவை, 207].
 தோழியிற்கூட்டக்கூடிப் பின்புவாரா
 வரைவலென்றற்குத்தோழிகுறிய
 வை, 213.

செய்து ஆட்டுவிப்பது, 80, 193.
 தோற்பெருங்கருவிநான்கு, 382.
 தோற்றஅரசாதி குடைக்காம்பைத்
 தலைக்கோலாகக் கொள்ளல், 116.
 தோற்றடகைவர்கொள்ளுங்கோ லங்
 தோற்றியவரங்கம், 115. [கள், 544].
 தோற்றுவாய்செய்தல், 348.
 தோன்றல், 13, 521.
 தோன்றி - தோன்ற, 201, 344.
 நக்கீரர், 7.
 நக்கீரனாரைத்த இறையனார்பொரு
 நகர், 345, 556. [நுரை, 230].
 நகரங்காவல் சிறத்தல், 128.
 நகரத்தெரு, 138, 154, 183, 199.
 நகரம் - கோயில், 356, 370.
 நகரம்நான்கு, 220.
 நகரமாத்நர், 167.
 நகரி, 122.
 நகரிகாவற்றெய்வம், 23, 493.
 நகரிவலம்வருதல், 72. [524].
 நகவுரைத்தல், 425.
 நகுலம் - கீரிப்பிள்ளை, 393, 406,
 நகை - ஒளி, 216, 246.
 நகைக்கூத்து, 58.
 நகைச்சுவையலிநயம், 83 - 4.
 நகைத்திறச்சுவை-விதூடகக்கூத்து;
 வசைக்கூத்தென்பாருமுளர், 80,
 நகைப்பதம், 365. [193, 381].
 நகையாடாயம், 150.
 நகைவேழம்பர் - சாரமானிகள், சிரி
 க்கும்பரியாசகருமாம், 140, 158,

தோள்கழிதல் - இறததல், 12.

தோள்வளை, 180.

தோள்வீச்சு, 89.

தோளிலிடும் உறி, 260, 276.

தோற்கடகு, 385.

தோற்கருவிகள், 106.

தோற்கருவியிசைப்பார், 158.

தோற்கருவிவாசிப்பார், 169.

தோற்கைத்தளம், 366, 384.

தோற்கொடும்பறை, 542.

தோற்பாவை - வினோதக்கூத்தாறி
னுள் ஒன்று ; தோலாற்பாவை

நங்கைபெருமபெயர், 511. [539.

நச்சினூர்க்கினியர்: இவர் பாண்டி
நாட்டிலுள்ள மதுரையில் அந்தண
வருணத்திற் பாரத்துவாச கோத்
திரத்திற் பிறந்த சிறந்த உரையா
சிரியர். இதனால் இவர் 'மதுரை
யாசிரியர் பூரத்துவாசி நச்சினூர்க்
கினியர்' என்றும் வழங்கப்படுவர்.
தொல்காப்பியத்திற்கும், பத்துப்
பாட்டுக்கும், கலித்தொகைக்கும்
சீவகசிந்தாமணிக்கும் முழுதும்
உரையெழுதியதோடு பேராசிரியர்

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சுக்க

உரையெழுதாதொழிந்த குறுந்
தொகைச்செய்யுள் இருபதுக்கும்
உரையெழுதி உலகத்திற்குப்பேரு
தவி புரிந்தவர், 173, 468.

நச்சு - நச்சப்படுபொருள், விஷம்,
நச்சென்னையார், 7. [331, 420, 432.

நசை வேட்கை - மிக்கவிருப்பம்,
299, 310.

நஞ்சுண்டோனவினயம், 85, 87.

நஞ்சுற்றகாமம், 48.

நட்டம், 88.

நட்டுவன், 582.

நட்பு - நாலாநரம்பு, நாலுநரம்பு...

....., 222, 234, 534.

நடத்தல் (ஆசனம்), 371.

நடம், 188, 288.

நடம்ஏழாண்டுநவிலுதல், 25.

நடன், 83.

நடி, 83.

நடுக்கஞ்சாலாநயம், 298, 309.

நடுக்கமடுதல், 84.

நடுக்கல், 90.

நடுகல், 28.

நடுங்க - அசைய, 484.

நடுங்குதுயர், 294.

நடுமபுகழ்வளர்த்தல், 495.

நடுவுநிலைச்சுவையலிநயம், 83 - 4.

நடுவுநிலைமைகோடி ஒருமருங்குபற்றி

நந்தின்வீங்கிசை நா, 543.

நந்து, 259, 276.

நப்பின்னை, 455.

நம்பியார், 361.

நமக்கரித்தல், 536.

நயந்தகாதல், 299.

நயந்தெரிமாக்கள், 570.

நயப்பு, 43.

நயனில்மொழி - நயப்பாடி ல் ல ர த

நரகம், 276. [மொழி, 321, 330.

நரகர், 568.

நரகவேதனை, 535. [டையவன், 407.

நரகன் - நரகித்கேதுவானவினையைபு

நரகனுயிர்க்கு நல்லுயிர்கொண்டு பர

கதியிழக்கும் பண்பு, 395.

நரசிங்கம், 460.

நரந்தை, 318, 327. [75, 113, 120.

நரப்படைவு - நரம்பு அடைவு, 64, 69,

நரப்புக்கருவி, 156, 158.

நரம்பின்வகைநான்கு, 222, 234.

நரம்பினும் பத்தரினுந்தாக்குக்கருவி,

நரம்பு, 169, 203 - 4, 350. [337.

நரம்பு ஏழு, 222.

நரம்புகளின் மாத்திரை, 453-4.

நரம்புகளுள் இஃது இதனிற் பிறக்கு

நரம்புளர்தல், 446. [மென்பது, 453.

நரி, 288.

நரைமுதியாக்கை, 568.

. நும் அழும்பாவைமன் தம், 165.
 நடுவூர்மன் தம்-ஊர்நடுமன் தம், 313.
 நடுவைவிரும்புவான், 212.
 நடை, 204. [பு, 37, 205.
 நடைமிகுத்தேத்தியகுடைநிழன்மர
 நடைமூன்று, 203.
 நண்டுக்கரம், 455.
 நண்ணுமின்கள், 428.
 நண்பகல், 14, 17. [376 - 7.
 நண்பகலின்பொழுதுபோக்குதல்,
 நணித்து, 257.
 நத்தை, 276.
 நந்தன், 161.
 நந்தனவனம், 379.
 நந்தி, 115, 494.

நரைமுதுதாடி எயினர், 321, 330.
 நரைவிரைய நறுங்கூந்தலர், 481.
 நல்லந்தவனார், 7.
 நல்லநாளிற்கோட்டைவாயிலே
 கொடி கட்டுதல், 402.
 நல்லபுலவர், 9.
 நல்லார் - மகளிர், 563.
 நல்லிசைப்புலமை, 488.
 நல்லூர், 7. [படுமழகு, 433.
 நல்லோரேத்து - மகளிராலேத்தப்
 நல்வலம் - களவெற்றி, 537.
 நல்வினை - விழா, 152. [பம், 281.
 நல்வினைத் தீவினைப்பயன் இன்பதன்
 நலம் - உடம்பு, குளிர்ச்சி, வடிவு,
 19, 44, 243, 519, 586.

கூகூஉ அரும்பத முத்தவியவற்றின் அகராதி.

நலம்பாராட்டுதல் - புனைந்து அழகு
 செய்தல், 49, 53.
 நலம்புரிகொள்கை, 298, 391.
 நலிதல், 105.
 நவகதிர் - ஆசீவகமதனால், 551.
 நவச்சுவை, 161.
 நவநீர் - புதியநீர், 146.
 நவமணி, 71, 117.
 நவரத்தினம், 181.
 நவரத்தினவளை, 196.
 நவியம், 401.
 நவிலுதல், 25, 494. தல், 392.
 நவின்னுரைத்தல் - பலகாற்சொல்லு
 நவை - குத்தம், 121, 146.
 நள் : நளியென்னுமுரிச்சொல் ஈறுதி
 நள்ளியம், 496. [நிந்தது, 408.
 நள்ளியாமம், 15.
 நள்ளிருள், 3, 182.
 நள்ளிருள்யாமம், 396.
 நளசரிதம், 358 - 9.
 நளனுந்துன்பமுழந்தானென்பது,
 நளி - செறிவு, 52. [374 - 5.
 நளிமலர், 44.
 நளினீபுமகோசம், 81.
 நற்கதி, 432.
 நற்கலம் - புதுக்கலம், 429.

நதைமலிவியன்மாப்பு, 464.
 நன்கலம், 156.
 நன்கனம், 75, 527.
 நன்மை தின்மை, 311.
 நன்வாயாகுதல், 503.
 நன்னன்வேண்மார், 521.
 நன்னுகர், 7.
 நன்னூரி, 195.
 நன்னூல், 14.
 நன்னூல் மயிலைநாதருரை, 41, 180,
 206, 261, 393, 441, 472, 481,
 486, 489, 491, 508.
 நன்னூல்விருத்தியுரை, 441, 472,
 481, 489, 526.
 நன்னூற்புலவன், 63, 527.
 நனந்தலை, 138, 154.
 நனவு, 432.
 நனி - மிகுதி, 136, 338.
 நனை - அரும்பு, 149, 169.
 நாக்கடிப்பாகவாய்ப்பலையறைதல்,
 நாகணம், 179, 195. [357.
 நாகந்தோலுரித்தாற்போல அகப்பற்
 றும்புதப்பற்றும்அற்று இந்நிரிய
 வசமறுத்துமுற்றத்துறத்தல்,
 நாகநாடு, 34. [371.
 நாகநீணகர், 34.

நற்காட்சி, 348.
 நற்பகல் - பிரகாசமான பகல், 487.
 நற்றவம்படர்தல், 510.
 நற்றாய், 410.
 நற்றிணை-எட்டுத்தொகையுள் முதலாவது, 217, 498, 513, 517.
 நறவம், 202.
 நறவு, 15.
 நறவுக்கண்ணுடைத்தகுறவர், 522.
 நறு, 213.
 நறுக்குதல், 70.
 நறுந்தாளி, 340.
 நறும்பல்கூந்தல், 256.
 நறும்பூஞ்சேக்கை, 49.
 நறும்பூவாளி, 226.
 நறை, 513.
 நறைகெழுமாலே, 536.

நாகப்பூ (வாசம்), 379. [522.
 நாகம் - சுரபுண்ணை, 195, 318, 339,
 நாகம்மணியிழந்துதுன்புறுதல், 335.
 நாகர், 168.
 நாகராகம் - ஒருபண், 234, 384.
 நாகவாயுவின் குணமும் செய்கை
 முதலியனவும், 104.
 நா காத்தல் வேண்டும், 287, 540.
 நாகிளமுத்து, 227.
 நாசயோகம், 269.
 நாஞ்சிற்படை, 191, 496.
 நாட்கடலாடல், 269.
 நாட்கொடி - நல்லநாளிலேகட்டின
 நாட்டம், 89. [கொடி, 402.
 நாட்டியக்கட்டுரை, 83.
 நாட்டியநன்னூல், 63, 76.
 நாட்டியம் - புறநடம், 76, 121.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சூசூந

நாட்டுதல் - நிறுத்தல், 404.

நாட்பலிபீடிகை, 30, 589.

நாட்பறை, 106.

நாடக அரங்கு, 56.

நாடகக்கணிகை, 2, 72 - 3, 117.

நாடகக்கணிகை அரங்கேறுமுறை, 79, 118.

நாடகக்கணிகையர் அரசனுடைய
மாலையும் ஆயிரத்தெண்கழஞ்சு
பொன்னும் சிதப்பாகப்பெறுதல்,
76. [லுதல், 25.

நாடகக்கணிகையர் ஏழாண்டு நட நலி

நாடகக்கணிகையர் ஐயாண்டில்தண்

முடம் பிடித்தல், 25, 79. [121.

நாடகக்கணிகையர்க்குத் தலைவரிசை,

நாடகக்கணிகையர்க்குரிய ஆடல்

முதலியன, 57.

நாடகக்கவி, 108.

நாடகக்காப்பியம், 8.

நாடகசாலை, 522.

நாடகசாலையில் உள்ளே போதற்கு

ஒருவழியும் வெளியேவருதற்கு

ஒருவழியும் உண்டென்பது, 70.

நாடகத்தமிழ், 190.

நாடகத்தமிழ்தூல், 9.

நாடகத்தொழில், 78.

நாடகதூல், 63, 119, 232.

நாடகதூலாசிரியர், 69.

நாடகதூலின் கூறு இரண்டு, 108.

நாடகப்பலவன் ஈடுவரவு, 61, 100.

நாடகப்பொதுமகள், 20.

நாடகம் - சாதிபத்தனுள்ளுந்து; சாந்

நாடிடையிட்டுங்காடிடையிட்டும் நீங்

நாடிபத்து, 103 - 4. [குதல், 226.

நாடுகாண்காதை, 355.

நாடுவளஞ்சுரக்கென்றேத்தல், 582.

நாடொறும்வென்றுவென்றெடுத்த

நாண், 198. [கொடி, 415.

நாண்மகிழிருக்கை, 150, 170.

நாண்முழவு, 106.

நாணம், 421.

நாணமுதலிய நான்கு, 433.

நாணமுந்றோனவியம், 85, 87.

நாணழிசுல், 479.

நாணிலி, 159.

நாணுடைக்கோலம், 172.

நாத்தூண் - கணவனுடன்பிறந்தாள்,

417, 429. [63.

நாத்தொலைவில்லாநன்னாற்புலவன்,

நாத்தையுச்சரிக்குமரபு, 105.

நாம் - அச்சம்; உரிச்சொல், 37.

நாமகரணம், 404.

நாமகள், 500. [500.

நாமம் - அச்சம், புகழ், 33, 392,

நாயகப்பத்தி, 70, 116.

நாயகமூர்த்தி, 283.

நாயனார், 291.

நாரணன், 534.

நாரத்து - நாரத்தை, 318.

நாரதசிகை, 458.

நாரதமுனிவன், 187.

நாரதர் - தேவவிருடி, பஞ்சபாரதிய

மென்னும் இசைத்தமிழ்தூலாசிரி

யர், 9, 176, 446.

திக்கூத்துநான்கனுள்ளொன்று; அது
கதைதழுவி வருவது, 2, 20, 80,
நாடகம் நான்கு, 82. [176, 187.
நாடகமகள், 121, 435, 539 - 40.
நாடகமடந்தையர்- தளியிலார், 499,
நாடகவரிப்பெயர், 26. [536 - 7.
நாடகவழக்கு, 14.
நாடகவுறுப்பு, 9, 289.
நாடாள் செல்வர் வலனேத்தல், 542.
நாடி எழுபத்திராயிரம், 103 - 4.
நாடிகள் மூன்று, 103.

நாரதன் கலகப்பிரியன், 188.

நாரை, 16, 260.

நாலடியார் : இது பதினெண்டிற்குக்
கணக்கினுள் முதலாவது; சைன
முனிவர்களால் இயற்றப்பட்டது;
கடவுள்வாழ்த்துள்பட 401-
வெண்பாக்களை யுடையது;
பதுமனாரென்பவர் திருக்குறளிற்
போல இதன்பொருளை அறம்
பொருள் இன்பமென்னும் முப்
பாற்படுத்தி ஒவ்வொருபொருளை

கூகூசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

யும்வற்புறுத்துவனவாகிய பப்பத
பாடல்களைத்தனித்தனியே
தொகுத்து 40-அதிகாரமாகப்
பகுத்தனர். இதற்கு அவரும்
வேறுசிலரும் உரைசெய்திருக்கின்
தனர், 24, 160, 236, 276, 281,
393, 411, 436, 518, 563.

நாலுகாற்று, 101.

நாவல், 195.

நாவலந்தண்பொழில், 441, 531.

நாவலந்தணன், 392, 404.

நாவலந்தீவு, 450.

நாவலம் - நாவெற்றி, 505.

நாவலம்பொலந்தகடு, 71.

நாவலம்பொன்னிழை, 577.

நாவழிவுடைமை, 86.

நாவாய், 359, 376.

நாவிக்குழம்பு, 338, 351.

நாவியின் பிள்ளை, 524.

நாவினவின் தழால், 494.

நாவொடுவிலல், 146.

நாழிகைக்கணக்கர் - கழுகையார், நா
ழிகைவட்டிலிடுவாருமாம், 140,
158.

நாழிகைக்கவிசொல்லுவார், 158.

நாழிகைப்பறை, 86, 106.

நாழிகைவட்டிலிடுவார், 158.

நாள்விடுஉம்சல்லுயிர், 551.

நாளங்காடி, 141, 150, 159, 170,

நாளணி, 557. [186 - 7.

நாளணியோதை, 352.

நாளைச்செய்குவமறமெனின் இன்றே

நான்மணிக்கடிகை: இது பதினெ
ன்கீழ்க்கணக்கினுள் இரண்டா
வது; கடவுள் வாழ்த்துள்பட
101-வெண்பாக்களையுடையது;
[சில பிரதிகளில் ௧௦௭ - பாடல்க
ளிருக்கின்றன.] விளம்பிநா
கனுரென்னும் ஆசிரியரால் இயற்
தப்பட்டது; இதிலுள்ளவெண்பா
க்கள் விதியாகவேனும் விலக்காக
வேனுமொன்றும் விரலியேனுமுள்
ள நம்நான்கு பொருளைக்கூறும்;
இதற்குப்பழையவுரையொன்றுண்
டு; 242, 249, 449, 486, 591.

நான்மறைமரபினயந்தெரிநாவிந்தே
ள்விழுடித்தவேள்விமாக்கள், 570.

நான்மறைமருங்கின்வேள்வி, 569.

நான்மறையந்தணர் நவின் தவோதை,
339.

நான்மறையாளன், 298, 549, 567.

நான்மாடக்கூடல், 490. [ணம், 32.

நான்முகத்தோன்படைத்தநால்வரு

நான்முகன், - ஒருவகைமத்தளம்,
பிரமன், 106, 374.

நான்முலையாயம் - பசுநிரை, 442,

நான்ம் - நாற்றம், நெய், 45. [451.

நானாவிதமான செல்வம், 45.

நிக்கந்தக்கோட்டம், 242, 248.

நிக்கந்தன் - அருகன், 301.

சிகர் - ஒளி, 247.

சிகர்த்து - நேரோத்து, 193.

சிகர்மலர், 15, 241. [னுள்ளு, 81.

சிகஞ்சனம் - அங்கக்கிரியைபதிமுற

கேள்விநல்லுயிரீங்கினும் நீங்கும்,
 நாளொப்பனை, 557. [570.
 நாளோலக்கம், 504.
 நாற்கவிராயநம்பியகப்பொருள் விளக்
 கம், 18, 208, 210, 449, 489.
 நாகாதவட்டகை, 145.
 காற்றநான்கு, 114.
 நாயு, 261.
 நாயுதல் - தோன்றுதல், 134.
 நாயுநரந்தம் - நாரத்து, 318.
 நான்கனுருபுவிரித்தல், 20, 312,

நிசாளம் - ஒருவகைத்தோற்கருவி,
 நிட்களம், 264. [106.
 நிடதக்கை-இரட்டைக்கைகளுளொ
 நிடாதம், 101, 457. [ன்று, 97-8.
 நிணங்கொள்புலால், 208.
 நிணச்சோறு, 160, 325.
 நிணம், 330.
 நிணம்படுகுருதி, 543.
 நிணனுக்குருதி, 321.
 நித்தல், 30. [589.
 நித்தல்விழவு - சீபலி, 31 - 2, 186,

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூகடு

நித்தியவினோதம், 301.
 நித்திலப்பூண், 215, 494.
 நித்திலப்பூம்பந்தர், 36.
 நித்திலம், 582.
 நித்திலமாலை, 71.
 நிதம்பம், 81.
 நிதிக்குப்பை, 182.
 நிதித்திரள், 198.
 நிதிதுஞ்சுவியனகர், 556.
 நிதியின் கிழவன் - தலைச்சங்கப்புலவ
 ருள் ஒருவர், 7, 230.
 நிமித்தத்தாற்கள்வரடையும் ப ய ன்,
 நிமித்தபலம், 394. [438.
 நிமித்தம், 320, 425.
 நிமித்தம் வாய்த்தல், 426.
 நிமித்தர், 147.
 நிமித்தவிரோதம், 434.
 நிமித்திகன், 5, 12, 590. - 91.
 நியமம் - கோயில், 265, 356, 370,
 நியமமானவார்த்தை, 502. [371.
 நியாயம், 272.
 நிரக்கோத்திரம், 284.
 நிர்த்தம், 88.
 நிரந்நாமம், 284.
 நிரத்தல், 318.
 நிரம்பக்காட்டல், 66, 111.
 நிரம்புதல், 191. [நல்லார், 11.
 நிரம்பையர்காவலன் - அடியார்க்கு
 நிரயத்தானை - மாற்றார்க்கு நரகவே
 தனை செய்யுந்தானை, 535.
 நிரயத்துன்பம், 373.
 நிரல் - ஸெங்கு. 554.

நிரைக்கழு, 414.
 நிரைகவர்தல், 314, 320, 528.
 நிரைத்தாலி, 224.
 நிரைநிலைமாடம், 43.
 நிலக்குற்றம், 69, 113.
 நிலங்கடந்த நீனிமவண்ணன், 193.
 நிலங்கடந்தநெடுமுடியண்ணல், 298,
 309.
 நிலத்தெய்வம் வியப்பெய்தல், 212.
 நிலத்தோர்மகிழப்பாடல், 212.
 நிலந்தருதிரு - விளைவு, 391.
 நிலந்தருதிருவிற்பாண்டியன் தொல்
 காப்பியம் புலப்படுத்தி இரீஇயது,
 230.
 நிலந்தரு திருவினொடியோன், 560.
 நிலந்திரைத்தானை, 542.
 நிலப்பூ, 48, 497.
 நிலம் - இடம், 19, 111, 221.
 நிலம் ஏழுவகை, 365, 382 - 3.
 நிலம் ஐந்துவகை, 343.
 நிலம் நால்வகை, 14, 559.
 நிலம்பகவீழ்ந்தசிலம்பாறு, 296.
 நிலம் பெயரினும் குடிமுதல் பிழைத்
 தலில்லை, 524.
 நிலம் பொறுதலினையுள், 189.
 நிலம் மூன்று வகை, 114.
 நிலமக்கள், 15. [537.
 நிலமடந்தை, 123, 129, 153, 526,
 நிலவண்மை, 275.
 நிலவரசர் நீண்முடியாற் பலர்தொழு
 நிலவரைப்பு, 173. [படிமம், 574.
 நிலவின்பசங்கிர். 333.

நிரணிதை, 124, 130, 235, 252.
 நிராயுஷ்யம், 264, 284.
 நிரியாசம் (வாசம்), 154, 379.
 நிருத்தக்கைமுப்பது, 81.
 நிருத்தம், 76, 121.
 நிருத்தாங்கம், 90.
 நிருத்தானுகம் - நிருத்தத்துக்குவா
 சித்தல், 58. [255, 272, 522.
 நிருமித்தல், 51, 160, 163, 250,
 நிருமித்துவைத்தல், 47.
 நிரை, 36, 43, 323, 329, 331.

நிலவு, 134.
 நிலவுக்கதிர், 529, 536. [131 - 2.
 நிலவுப்பயன்கொள்ளுமுத்தம், 125,
 சிலை கழுளி, 427, 439 - 40.
 நிலா - ஒளி, 129, 494.
 நிலாக்கோட்டம், 242, 248.
 நிலாமுத்தத்திலிருந்து இளவெயில்து
 கர்தல், 378. [137, 153, 232, 563.
 நிலாமுத்தம், 49, 125, 131, 134,
 நிலாமுன்றில், 360, 562.
 நிலை - தன்மை, 519.

கூகூகூ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

நிலைஅறுவகை, 81.
 நிலைஇய, 34.
 ாம், 2.
 நிலைகெழுசுடல், 3, 507.
 நிலைசின்றூடல், 178.
 நிலைப்பலி, 315.
 நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா, 55, 122,
 136, 174, 202, 240, 288, 312,
 355, 390, 415, 440, 445.
 நிலையுயர்கடவுள், 518.
 நிலைவரிச்செய்யுள், 209, 211.
 நிவந்து, 265.
 நிவப்பு, 338.
 நிவப்புத்துக்கு, 59, 91, 382.
 நிழல் - ஒளி, 165.
 நிழல்காலுமண்டிலம், 32, 561.
 நிழல்காணெடுங்கல்நின்ற ம ன் ற ம் ,
 நிழலணங்குமுருகு, 205. [145].
 நிற்குமானம், 63, 109 - 10.
 நிறநல் (ஆசனம்), 371.
 நிறஞ்சிதைக்கவயம், 549.
 நிறப்புண், 549.
 நிறம், 63 - 4, 66, 105, 108, 278.
 நிறவாளத்தி, 105.
 நிறீஇ - நிறுத்த, 325.
 நிறை, 91, 108, 195.
 நிறைக்கோற்றுலாம், 369.
 நிறைகரத்தல், 152, 173.
 நிறைகுடம், 41, 166.
 நிறைநீர்வேலி - பேய்த்தேர், 305.
 நிறைபதிப்புகல், 237.
 நிறைமதி, 159, 213.

நீண்மொழி, 566. [298]
 நீணிலங்கடந்தநெடுமுடியண்ணல்,
 நீணிலமளந்தோன், 178.
 நீணிலமளந்தோன் மகன், 194.
 நீணோக்கம் - விடாமற்பார்த்தல்,
 நீத்தம், 405. [489].
 நீயிரே இதுசெய்வீராயினென்னும் வழ
 க்கு, 273.
 நீர் - நீர்மை, முறை, 262.
 நீர்க்கடன், 250.
 நீர்க்காக்கை, 260; 278.
 நீர்க்கீழரும்பு, 381.
 நீர்காரந்தசெஞ்சடைக்கடவுள், 536.
 நீர்த்துறை, 518. [334].
 நீர்தலைப்படுகை - சந்திபண்ணுகை,
 நீர்நசைஇவேட்கை, 294, 299, 310.
 நீர்நாய், 275. [259].
 நீர்நாய்வாரிளையெவளவிடண்ணல்,
 நீர்நிலை - முத்தின் குற்றம், 15, 388.
 நீர்நிலைச்செறு, 277.
 நீர்ப்படுத்தல், 28, 533, 574.
 நீர்ப்படை, 10, 528, 540.
 நீர்ப்படைக்காதை, 273.
 நீர்ப்படை செய்தல், 547.
 நீர்ப்பறவைகள், 278.
 நீர்ப்பூக்கள், 48, 497.
 நீர்ப்போர், 198.
 நீர்மலிலான், 230.
 நீர்மாடம் - பள்ளியோடம், 359,
 நீர்மை, 63, 108. [376].
 நீர்வரைப்பு, 137.
 நீர்வேட்கை, 312. [294].

நிறையருந்தானை, 531.
 நின்றாடல், 89, 193 - 4.
 நின்றியூர், 403.
 நின்றேத்துவார், 140, 157.
 நின்னிற்பிரியேனென்றல், 219.
 நிறைப்பிடுகை, 77, 121.
 நிறையுங்கோள், 297.
 நீக்கல், 90.
 நீசம், 534.
 நீட்டித்திருத்தல், 401.
 நீடுநீர்வையை, 462.

நீர்வேட்கையினால் மான்விளித்தல்,
 நீர்வேலி, 143, 162, 212, 294, 391,
 நீர்வேலிமூதூர், 591. [403, 570.
 நீர்வேலியுத்தரம், 542.
 நீர்வேலியுலகு, 33, 505, 578.
 நீரணிமாடம் - பள்ளியோடம், 265,
 நீரணிவிழவு, 255, 488. [286.
 நீராவி, 256, 271, 521.
 நீராவிச்சோலை, 380.
 நீரின்குணமும்பகுதியும் நான்கு பய
 னும், 102 - 3.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சுசுசு

நீரினமைநிலை, 18.
 நீரின்றிவேனில் தெறுநிலம்-பாலை, 18.
 நீலக்கச்சு, 440.
 நீலக்குதம்பை, 181, 197.
 நீலகண்டனார், 7.
 நீலகந்தி, 387.
 நீலகிரி, 537.
 நீலகேசித்திராட்டு, 524, 551, 565.
 நீலச்சாதருடை, 196.
 நீலத்தானை, 427, 439.
 நீலப்படாம், 153.
 நீலப்பறவை - மயில், 15, 517.
 நீலப்போது, 207.
 நீலம், 211, 367, 387.
 நீலமணி, 168, 172, 497.
 நீலமணியின் குணம் பதினொன்று,
 குற்றம் எட்டு, சாதிகளான்கு, நிறம்,
 368, 388.
 நீலமணிவண்ணன், 193, 431.
 நீலமேகம், 293, 304.
 நீலமேனியெழியோன், 148, 168.
 நீலவிதானம், 36, 40.
 நீலன் - செங்குட்டுவனுடைய ஒற்ற
 ரித்தலைவன், 564, 566.
 நீலி - சங்கமனுடைய மனைவி, 23,
 317, 322, 331, 509.
 நீலோற்பலம், 133.
 நீளிகை - காடு, 332.
 நீளும்விழி, 86.
 நீறு, 114.
 நீனிதம், 325.
 நீனிதமஞ்ஞை, 315.

நுண்மணல், 184.
 நுண்மை, 80.
 நுண்வினைக்கம்மியர், 144.
 நுதல், 133.
 நுதல்கிழித்து விழித்த இமையாநாட்
 நுதல்விழி, 312. [டம், 316, 326.
 நுதல்விழிநாட்டத்திறையோன், 148,
 167, 356, 370.
 நுந்தை, 210, 390. [494.
 நுரையெனவிரிந்த நுண்பூங்கலிங்கம்,
 நுழைதல் - கழிதல், 271.
 நுழைவினை நுண்ணாண், 181.
 நுளைச்சியர், 17.
 நுளையர், 218.
 நுளையர்விளரி, 17.
 நுளை, 363.
 நூபுரக்கை, 307.
 நூபுரம், 180, 196.
 நூல் : இது நாடகத்தமிழ்நூலொன்
 றன்பெயரென்றுமட்டுந்தெரி இ த
 து, 9, 115.
 நூல்யாப்பு (துகில்), 379.
 நூல்வழக்கு, 100.
 நூலணிமாப்பர் - பார்ப்பார், 345.
 நூலறிபுலவர் . அமைச்சர், 527.
 நூலால்நெய்த ஆடை, 369.
 நூலுணர்ச்சி, 282.
 நூலேணி, 440.
 நூலொடுபுணர்ந்த இசை, 188.
 நூலோர் - கற்றோர், 299, 311.
 நூழிலாட்டல் - கொன்றுகூவித்தல்,
 நூற்கிடக்கை-வேதவிதி, 394.[544.

துகம், ௪௦௪.

துகர்தல் - பயன்கோடல், 378.

துசப்பு, 210. [ன்று, 277.

துட்பம் - கரந்துகைகோள்களுளொ

துண்டிகில், 379.

துண்டொடர், 197.

துண்ணறிவுடையோர் தூலொடுபழகி

னும் பெண்ணறிவென்பதுபெரும்

பேதைமைத்தே, 489. [585.

துமசுதபபுப்பாயிரம், 32.

துற்றுவர் - துரியோதனன் முதலி

யோர், 461.

துற்றுவரைக்கொல்லி, 415.

துன்முகம், 78.

துனெறிமாக்கள் - தபதிகள், 572.

நேகிழ்த்துப்புணர்த்தல், 65, 100.

நெஞ்சம்புறங்கொடுத்தல்,

நெஞ்சுழிதல், 465.

519.

துண்ணியகல்லுக்குவெண் சிறுகடுகு,

நெஞ்சறிபொருளைவஞ்சித்துப் பொய் துண்பொறிவெள்ளை, 443, 452.

| நெஞ்சு, 511. [ச்சான்மேறுவார், 165.

அஅ

சுகுகு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

நெஞ்சுணர்ந்தும் நாவெழாமை, 439.
 நெஞ்சையொறுக்கும் பிணி, 311.
 நெஞ்சொடுகூறல், 87, 479.
 நெட்டுயிர்த்தல் } 344 - 5.
 நெட்டுயிர்ப்பு }
 நெட்டெழுத்தைந்து, 105.
 நெடித்தல் - நீட்டித்தல், 429.
 நெடியமால், 168.
 நெடியாது - தாமதியாமல், 417.
 நெடியோன் - ஒருபாண்டியன், 168,
 302, 391, 495, 561. [220, 230.
 நெடியோன்குன்றம் - வேங்கடமலை,
 நெடுங்கல்சின் தமன் தம், 164.
 நெடுங்காழ்க்கண்டம், 554.
 நெடுங்குளம் - பாண்டிநாட்டுள்ள
 தோளூர், 294, 305.
 நெடுஞ்செழியன் - மதுரையிலிருந்த
 ஒரு பாண்டியன், 28, 439.
 நெடுந்திசை, 230.
 நெடுந்துக்கு, 59, 91, 382. [419, 432.
 நெடுநகை - மிக்கநகை, வெடிசிரிப்பு,
 நெடுநல்லாடை: இதுபத்துப்பாட்டுள்
 ஏழாவது; 188-அடிகளையுடையது.
 பாண்டியன்நெடுஞ்சே ழியனை
 மதுரைக்கணக்காயனார் மகனார்
 நக்கீரனார் பாடியது; நச்சினூர்க்கி
 னியர் இயற்றிய உரையையுடையது;
 132, 247, 557, 561.
 நெடுநிலைமாடத்திடைநிலம், 335.
 நெடுநிலைமாடம் (எழுநிலை மாடம்),
 நெடுநிலைமாளிகை, 147. [42, 48.
 நெடுநீர் - மிக்கநீர், 355.

நெய் - புழுகு நெய்; இது கூந்தற்க
 ணியப்படுவது, 133, 147, 430.
 நெய்த்தல், 387.
 நெய்தல் - நெய்தற்பூ, நெய்தனிலம்,
 14, 17, 200, 214, 343, 360,
 376, 388, 496.
 நெய்தலங்கானல், 184, 199, 201,
 நெய்தலியாழ், 453.
 நெய்தற்குப்பொருளுமுதற்பொரு
 ளுமுரிப்பொருளும், 16 - 7, 218,
 நெய்தற்பறை, 106. [252.
 நெய்தற்றிணை, 14. [பொழுதும், 16.
 நெய்தற்றிணைச்சிறுபொழுதும்பெரும்
 நெய்தனிலத்துக்கு விலங்கில்லையென்
 நெய்தோய்தளிர், 582. [பது, 17.
 நெய்யம்முறை, 429, 441.
 நெய்யணி, 126.
 நெய்வாசம் - புழுகுநெய், 180, 336.
 நெரித்தல், 193, 277, 549.
 நெருநல், 251.
 நெல், நெல்லு, 29, 155, 182, 199,
 நெல்லி, 195. [390.
 நெல்லிச்சி-வரிக் கூத்துள்ளன்று, 88.
 நெல்லின் பொழில், 403.
 நெல்லு எட்டுக்கொண்டது பெரு
 விரல், 115. [தல், 278.
 நெல்லுக்கவரித்தொங்கல்போலவினை
 நெல்லுடைக்களன், 496.
 நெல்லையரிந்துபோரிடல், 279.
 நெளி - ஓராபரணம், 197.
 நெளிதல், 90, 275.
 நெற்க்கிரோடு அறுகையல்கலனை

நெடுநெறி- பெருவழி, 345, 347.
 நெடுமாராயவஞ்சி, 529.
 நெடுமால்-ஸ்ரீ இருந்தவளமுடையார்,
 நெடுமுடியண்ணல், 298. [462.
 நெடுமை, 308.
 நெடுமொழி - புகழ், பெருவார்த்தை,
 மீமொழி, 358, 374, 507, 525.
 நெடுவெண்பாட்டு, 253. [562.
 நெடுவேள் - காமன், முருகன், 514,
 நெடுவேள்குன்றம் - திருச்செங்குன்
 று, 511.

யுக்கலந்துமால்தொடுத்தல், 279.
 நெற்கிடை, 104.
 நெற்குட்டைக் கடாவிடல், 279.
 நெற்பயிர்மலைச்சாரலிலவினைதல்,
 நெற்பொரியும் வெம்மை, 18. [306.
 நெற்றி, 441, 573.
 நெற்றிச்செகில் - நெற்றியொழிந்த
 செகில்; சிவந்தசட்டியுமாம், 442,
 நெறித்தகுஞ்சி, 276. [452.
 நெறியருமை, 305.
 நெறியிருக்குஞ்சி, 259.

அரும் பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூகூகூ

நெறியினீங்கியோர், 357.
 நெறியினீங்கியோர் நீரலகூறினுமறியா
 மையென்றறியல்வேண்டும், 286.
 நென்னல், 217.
 நேமி - ஆணைச்சக்கரம், 293, 391,
 நேமிநெடுந்திண்டேர், 215. [403.
 நேயம், 548.
 நேர்கட்டி, 154, 385. [378.
 நேர்கட்டிமுதலிய அறுவகைக்கூட்டு,
 நேர்கட்டி முதலிய ஐந்து, 367.
 நேர்ஞ்சங்கிலி, 197.
 நேர்ந்த - பொருந்தின, 215.
 நேர்மை, 50.
 நேரடி, 55.

நோவுதகவு, 429.
 நோற்றுணல்யாக்கை, 265.
 நோன்பு, 36, 245, 252, 464.
 பஹிராம், 277. [331.
 பஹிழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா,
 பஹுளியாறு - குமரீயாற்றிற்குத்
 தெற்கின்கனோடிய ஓராறு, 230,
 பக்கநெறி, 310. [292, 302 - 3.
 பக்கப்பிரதியோகம், 81.
 பக்கம் - திதி, 237, 269.
 பக்கம்புடைகொள்ளல், 340.
 பக்கமண்டலி, 81.
 பக்கமலை, 302.
 பக்கல், 77, 212.

நேராதார், 529.

நேரியன், 186.

நேரிவாயில் - உறையூரின் தெற்குவா
யிலின்கண்ணதோரூர், 552.

நேரோத்து, 193.

நோச்சி, 266, 287, 371.

நொச்சியான், 218.

நொசிதவம், 265.

நொடி, 85.

நொடித்தல்-சொல்லுதல், 421, 433.

நொடிதரும் - பாடும், 218.

நொடிபயிற்றுவாள் (தாய்), 433.

நொடை - விலை, 200.

நொடைநவில்மகடே, 183.

நொடையாட்டியர் - விற்குமகளிர்,

நொண்டுகொள்ளல், 259. [138, 155.

நோக்கினூர்கண்ணிடத்தேதந் தொ
ழிலை நிறுத்துவோர், 156.

நோக்கு - வினோதக்கூத்து ஆறனு
ளொன்று, 80, 193.

நோக்கெதிர்நோக்கல், 188.

நோதக - நோவுதக, 126.

நோதகவு, 417,

நோதிதம் - நொந்ததிதம்; பாலைப்
பண்ணின்றிதமைந்தனுளொன்று,
128, 135, 354.

நோய் - உடம்பின்மெலிவு, 421.

நோலை - எட்கசிவு, எள்ளுருண்டை,
141, 160, 315, 325.

பக்கவஞ்சிதம், 81.

பக்குவம், 11.

பகடி, 89.

பகடு, 17, 558.

பகர்தல் - விற்றல், 2, 154.

பகல் - அரையாமம்; நாள் (ஆகுபெ
யர்), 48, 135, 247, 298.

பகல்செய்வான், 217 - 8.

பகல்செல்வாயில், 12, 590.

பகல்செலமுதிர்ந்த படர்கூர் மாலை,

பகல்மாய்ந்தமாலை, 560. [554.

பகல்வாயில் - பகற்றோற்றுதிருவாயில்,
கீழ்த்திசை, 248.

பகல்வெய்யோன், 213, 537.

பகலில் விண்மீன்விழுதல்உற்பாதமெ

பகவதியாள், 89. [ன்பது, 480.

பகவன் - கேவலஞானி, 263, 282.

பகற்றீவேட்டல், 568. [கொடி, 340.

பகன்றை - பெருங்கையாலென்னுங்

பகுக்கப்படுதலின் பகல், 128, 136.

பகுசுருதியாகமம், 284.

பகுதி - கூறு, 446, 457. [432.

பகுதிப்பொருள் விசுதி, 236, 272,

பகுவாய்-அங்காக்கும்வாய், 171-2.

பகை - ஆறநரம்பும் மூன்றநரம்பும்,
உட்பகை, 160, 222, 234, 534.

பகைதொடர்பொருளில், குவவுருபு
வருதல், 486.

பகைநரம்பு, 218, 224.

பகைநரம்புநான்கு, 233 - 4.
 பகைப்புலம், 542.
 பகைபுறம் - பகையிடம், 143.
 புகையணங்கு, 293.
 புகையின்மைவருணனை, 332.
 புகைவந்துஞ்சுதலுந்தபொழுதி ல்
 ஊர்க்கொலைசெய்யுமறவர், 331.
 புகைவந்தாட்டிற்பகலிந்குகைநருதல்
 உற்பாதம், 162.
 பங்கம் (துகில்), 379.
 பங்களர், 530.
 பங்குனித்திங்கள், 186, 378-9.
 பங்குனிமூயக்கம், 362.
 பச்சிலை (துகில்), 132-3, 154, 179,
 195, 225, 379.
 பச்சிலைக்கொடியும் மாலைபும், 523.
 பச்சிறைச்சி, 155.
 பச்சை, 388.
 பச்சைக்கழல்போலுந் கண்ணையுடை
 பச்சைமாலை, 76 - 7. [யகூனி, 165.
 பச்சைவெட்டை (ஆரம்), 379.
 பச்சைவெயில், 129.
 பசுத்தல் - பொன்னிறங்கொள்ளுதல்,
 பசுந்தமேனி, 335, 347. [129.
 பசாசக்கைமூன்று, 95.
 பசாசகணம், 168.
 பசிப்பிணி, 395, 407.
 பசிமுதலியனரீங்குகவெனவாழ்த்த
 பசு, 491. [ல், 159.

பஞ்சநமஸ்காரம், 276.
 பஞ்சபாமேட்டிகள், 255, 270.
 பஞ்சபாண்டவர், 460.
 பஞ்சபாரதியம்: இது தேவவிருடிநாநா
 தர் செய்தஇசைத்தமிழ்தூல்; தம்
 முடைய காலத்திலேயே இந்நூலி
 றந்துபோயிற்றென்று அடியார்க்கு
 நல்லா ரெழுதியிருக்கின்றனர், 9,
 பஞ்சமந்திரம், 260. [233.
 பஞ்சமந்திரம்வழித்துணையர்தல்,
 பஞ்சமம், 101, 457. [276.
 பஞ்சமரபு: இஃது அறிவனுரென்னு
 ம் ஆசிரியராத் செய்யப்பட்ட
 இசைத்தமிழ்தூல்; சிலப்பதிகார
 வுரையெழுதுவதற்கு அடியார்க்கு
 நல்லார் மேற்கோளாகக்கொண்ட
 நூல்களுளொன்று, 10, 190.
 பஞ்சரம், 224.
 பஞ்சலித்தல், 278.
 பஞ்சலோகம், 193.
 பஞ்சவர், 448, 461,
 பஞ்சவன், 482, 533, 581.
 பஞ்சவாசம், 138, 155.
 பஞ்சாக்கரம், 297.
 பஞ்சி, 87, 180, 499.
 பஞ்சு (துகில்), 379, 563.
 பஞ்சேந்திரியங்கள், 264.
 பட்டடை - இளிரரம்பு, 66, 111,
 பட்டது - வினைந்தது, 2. [205.

பசுக்களைப் புலத்தலைப் புல்லார்த்தி
 அலைத்தலைநீருட்டல், 409.
 பசுங்கூட்டு, 154.
 பசுந்தலை, 160 - 61.
 பசுந்துணிப்பிடார்த்தலை, 482.
 பசுமறையத்தேடிய பொருளுடையவ
 ன், 400, 412.
 பசு மாலைப்பொழுதில் மடிசுரந்து
 கன்றைத் தேடிவருதல், 401, 413.
 பசுவெயில், 130.
 பஞ்சக்கிராமிகள், 139, 157, 505.
 பஞ்சடியாயம், 577.
 பஞ்சதாளப்பிரந்தம், 74 - 5, 119-
 பஞ்சதாளம், 59. [20.

பட்டப்பெயர், 399.
 பட்டம், 117, 369.
 பட்டவர்த்தனம் - பட்டத்தியானை,
 72, 117, 532, 535.
 பட்டாங்கு - உண்மை, 9, 490.
 பட்டாடை, 369,
 பட்டிமண்டபம் - ஓலக்கமண்டபம்,
 வித்தியாமண்டபம், 143, 163,
 பட்டிமை - பழறு, 490. [564.
 பட்டினத்துப்பிள்ளையார் புராணம்,
 490.
 பட்டினப்பாக்கத்துமன் றத்தில் உலக
 நோன்பிகள் இட்ட சிலாதலம்,
 280.

அரும்ப்த முதலியவற்றின் அகராதி.

பட்டினப்பாக்கம் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் உள்நகர், 141, 159, 183, 247, 263.

பட்டினப்பாலை : இது பத்துப்பாட்டுள் ஒன்பதாவது ; நடுக - அழகையுடையது ; சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தானைக் கடியலூருந்தீரங்கண்ணனார் பாடியது ; நச்சினர்க்கினியரால் உரைசெய்யப்பட்டது, 47, 125, 143, 252, 543.

பட்டினம், 142.

பட்டினவர், 155.

பட்டினினோன்பிகள் - இரண்டுவாழும் அட்டமியும் முட்டுப்பாடும் பட்டினிவிட்டுண்ணும் வீரதிகள், 399, 412. [412.

பட்டினிவிட்டுண்ணல், 265, 286,

பட்டு, 138, 360 - 61, 378, 481.

பட்டுக்கள், 140.

பட்டுச்சாலியர், 154.

பட்டுதூல், 154, 389.

படகம் - ஒருவகைத்தோற்கருவி, 106.

படங்கு, 366, 554.

படப்பை - கொல்லைத்தோட்டம், தோட்டக்கூறு, பக்கம், 177, 189, 190, 314, 411. [236, 337, 348.

படர் - துன்பம், நினைவு, 216, 226,

படர்க்கைப்பரவல், 448, 461.

படர்குதும், 298.

படர்கொடி, 220.

படர்நோய், 266, 335.

படரா - செல்லாத. 484.

படிப்புறம் - அர்ச்சனாபோகம், 589.

படிமத்தாள், 317.

படிமத்தான், 522. [574, 590.

படிமம் - பூதம், 509, 522, 572,

படிமம், படியென்றதல், 506.

படிமை - தெய்வவடிவு, 156, 411.

படிமையன், 399.

படியங்கொற்றனார் - கடைச்சங்கப்

புலவர்களுள் ஒருவர், 7.

படிபோர் - முனிவர், 12, 506, 590.

படிவம், 294, 588.

படிவவுண்டி, 494.

படிற்றுரை - பொய்ப்பழி, 395, 407.

படுக்கை, 198, 253.

படுக்கையமைந்த சேக்கை, 347.

படுகாலை - அந்திப்பொழுது, 469,

படுத்தல், 105, 190. [474.

படுதல் - உண்டாதல், 468.

படுபள்ளி, 89.

படுபொருள் - புதையல், 464, 506-7.

படுமலைப்பாலை, 67 - 8, 112 - 3,

படைக்கல், 436. [234, 454.

படைக்கலம், 193.

படைக்கிழவன், 220. [140, 158.

படைக்கும் விழவுக்குள் கொட்டுவார்,

படை குடி முதலிய ஐந்து, வேந்தர்க்

குரியன், 165.

படைகெழுமாக்கள், 142.

படைச்சிறுக்கன், 224.

படைச்சிறுபிள்ளை, 220.

படைத்தலைவர், 167.

படைத்துக்கோட்பெயர். 443. 452.

படருதுமாலை, 226.[132 - 3, 523.	படைப்புவரி, 365. [454.
படலை - இலைத்தொட, 118, 126,	படைமூன்று, 159. [347.
படாகை - பெருங்கொடி, 147, 369,	படையமைசேக்கைப்பள்ளி, 335,
படாதன - அடாதன, 247. [390.	படையுள்படுவோன் - சின்னமுதி,
படாம், 137, 153, 174.	220, 231.
படி - உலகம், வடிவு, வேடம், 35,	படைவிலக்கு, 58, 82.
படிக்கட்டளை, 122.[249, 506, 588.	படைவிளங்குதடக்கை, 512.
படிக்கலன், 76.	பண், 63-4, 101, 191-2, 204 -
படிதம் - கோவாங்கு, 178 -9, 367,	226, 248, 278, 349 - 50.

5,

படிதல், 293.	[387. பண்களின்திறம், 366, 384.
படிந்தவாடல், 80.	பண்கனிபாடல், 563.

எ0௨ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பண்டங்காவலர் விளக்கம், 184.
 பண்டசாலை, 164, 200.
 பண்டப்பொதி, 389, 505 - 6.
 பண்டம், 46, 138, 160.
 பண்டி, 182.
 பண்டிதன், 88. [லைத்தமொழி, 35.
 பண்டேய்த்தமொழி- பண்ணைத்தொ
 பண்டையோர், 571.
 பண்ணமைசிலம்பு, 2.
 பண்ணமைமுழவு, 66, 106.
 பண்ணல், 64, 91, 203.
 பண்ணல்முதலான எட்டு வகைப்
 பட்ட குறிக்கோள், 59.
 பண்ணல்முதலிய பாடலியல்பு, 109.
 பண்ணவன் - கடவுள், 264, 284.
 பண்ணுளத்தி, 105.
 பண்ணிகாரவருக்கம், 199.
 பண்ணியப்பகுதி, 183.
 பண்ணியல், 64, 109, 349 - 50.
 பண்ணியன் மடந்தையர் - இசையறி
 வார், 499.
 பண்ணியாழ்ப்புலவர், 149. [111.
 பண்ணிலக்கணம் பதினொன்று, 66,
 பண்ணின்பயம், 423. [354.
 பண்ணீர்மை, 61, 63, 69, 108,
 பண்ணீர்வண்டு, 341. [110, 113.
 பண்ணுக்கு அடைத்தபாட்டு, 224.
 பண்ணுநிலை, 61, 69, 102.
 பண்ணுப்பெயர்த்தல், 218.
 பண்ணும் - செய்யும், 114.
 பண்ணுவார், 140.

பண்புகொள்பெயர், 370.
 பண்புத்தொகை, 129.
 பண்பும்பயனும் கூடிய உவமம், 37.
 பண்பொட்டு, 170, 236, 274.
 பண்பொட்டுவிரித்தல், 13, 133.
 பண்மாறு, 120.
 பண்முறைமை, 224.
 பண்மொழிநரம்பு, 151.
 பண்வகை 204.
 பண்வரவு, 66, 111.
 பணி - வேலை, 156. [21.
 பணிக்களரி - தொழில்செய்யுமிடம்,
 பணித்தட்டார், 199, 434.
 பணித்தல் - அருளிச்செய்தல் ;
 நிசைச்சொல்; " பணிவிடை "
 யென்னும் வழக்கு, 231.
 பணிப்பெட்டகம், 376.
 பணிப்பொத்தி (துகில்), 379.
 பணிபண்ணுமிடம், 199.
 பணிமொழி, 220, 300.
 பணிலம், 35, 40.
 பணிவிடை, 231, 346, 348.
 பனை - பந்தி, 209, 402.
 பனைநிலைப்புரவி, 339, 352.
 பத்தர், 203, 260, 561.
 பத்தாளவு, 9.
 பத்தன், 88.
 பத்தி, 116, 194, 196.
 பத்திக்கீற்று, 53, 172.
 பத்திபாய்தல், 387 - 8.
 பத்திரகாளி, 482.

பண்ணென்றதற்குக் காரணம், 105.
 பண்ணை - ஓடை, தோட்டம், 44,
 292, 342, 355, 370. [221.
 பண்ணைக்கண்டத்தாற்பாடுதல்,
 பண்ணான்கு, 78, 109, 289.
 பண்ணான்கு வட்டப்பாலையிற் பிறத்
 தல், 453. [த பாட்டு, 278.
 பண்ணிறத்திற்சேர்ந்துபழநிப்போதா
 பண்ணின் தநிலை, 113.
 பண்ணுற்றுமூன்று, 65, 68, 110,
 பண்படுத்தல், 131. [112, 234, 350.
 பண்பு, 37, 408.

பத்திரம், 88. [571.
 பத்தினி, 22, 40, 395, 407, 490,
 பத்தினிக்கடவுள் - கண்ணகி, 28,
 30, 527 - 8.
 பத்தினிக்கல்கால்கொண்டது 546-7.
 பத்தினிக்கோட்டம் } 30, 572, 589
 பத்தினிக்கோயில் }
 பத்தினிப்பெண்டிர், 27, 398, 410,
 469, 474, 491, 520, 526.
 பத்தினிமகளிர், 5.
 பத்தினியை உயர்ந்தோரேத்தல், 3, 4.
 பத்தினியைப்பலந்தொழுதல், 519.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பத்துப்பாட்டு, 156, 516.
 பதஞ்சலியோககுத்திரம், 371.
 பதனம், 266.
 பதம் - உணவு, 498, 570.
 பதம்வீழ்ந்தாடல், 178.
 பதாகம், 92.
 பதாகை, 97, 222, 224, 370.
 பதாகை இரண்டு, 98.
 பதாகைக்கை, 92 - 3, 233.
 பதாகைமுதலிய இருபத்துநான்கு
 பதாகையாடை, 354. [தெக்கை, 60.
 பதி, 34, 298.
 பதிகச் செய்யுள், 305.
 பதியிலாரிற் குடிக்குத் தற்பட்டோர்க்
 குச்செய்யுந்தண்டனை, 381.
 பதியிலாரின் வீதியிரண்டு, 384.
 பதியிலார், 20, 158.
 பதியெழுவறியாப்பண்பு, 391.
 பதியெழுவறியாப்பழங்குடி, 34, 38.
 பதிற்றுப்பத்து: இது கடைச்சங்க
 புலவர்களியற்றிய எட்டுத்தொ
 கையுள் நான்காவது; சேர அரசர்
 பதினமரைப்பாடியது; இத்
 தொகையால் அக்காலத்திருந்த சே
 ரர்பலருடைய வரலாறுகள் பலவும்
 அவர்களுடைய வள்ளன்மையும்
 நன்குப்புலப்படும். இஃது ஒவ்
 வொருபுலவர் பப்பத்தாகச்செய்த
 னுறுபாட்டுக்களையுடையது; பத்
 துப்பகுதிகளாகப் பகுக்கப் பட்
 டுள்ளது; அவற்றுள் முதற்பத்தும்
 பத்தாவதுபத்தும் பலவிடத்துப்

பதமும், 367, 387.
 பதுமராகம், 387.
 பதுமாசனம், 232 - 3.
 பதுமாஞ்சலிக்கை, 97.
 பதுமுகம், 195, 232.
 பந்தம் - ஸம்ஸாரம், 265.
 பந்தர் - சிழல், 143, 163, 271,
 334, 342, 369, 416, 564 - 5.
 பந்தி, 339.
 பந்திகோசிகன், 346.
 பந்து, 88, 315, 317.
 பப்பாப்பெண்டு, 88.
 பப்பதை, 88.
 பயங்கெழுமாநகர், 42.
 பயச்சுவையலினாயம், 83. [46, 203.
 பயம் - நீர், மன்னர் விழைச்சி, 42,
 பயம்பு - யானையைப்படுக்குக்குழி,
 பயறு, 390, 496. [523,
 பயன் - பால், 417.
 பயன்மெரிகேள்வி, 549.
 பயனிலகூறுவோர், 265, 432.
 பயனிலுரைக்கோட்டி, 591.
 பயிர்தல், 536.
 பயிர்வண்டு, 204.
 பயிரும்பாழ், 499.
 பயிலக்கட்டல், 197.
 பாகதியிழக்கும்பண்பு, 395.
 பாகதியோர், 168.
 பரசல், 72, 527.
 பரசியேத்தல், 481.
 பாஞ்சோதிமுனிவர், 22.
 பரண். 522.

பிரதிகளிலும் காணப்படவில்லை;
12, 23, 260, 415, 504, 520 -
22, 527, 531, 535, 552-3, 558-
60, 566 - 9, 573, 580.

பதினாறுபடலம், 205.

பதினேராடல், 20, 26, 80, 89,
179, 190 - 92, 194, 204, 289.

பதினேராடலிற்கூத்து, 91.

பதுமகோசிகக்கை, 92, 94.

பதுமகோசிகம், 97.

பதுமத்துப்பாயல், 516.

பரணர், 7.

பரணி, 117, 508.

பரத்தர் - கழிகாமுகர், பரத்தையை
விரும்புவோர், 150, 170-71, 432.

பரத்திலொளியோன், 263, 283.

பரத்தை, 151, 286, 359.

பரத்தையர் செல்வமில்லாதவர்களை
விரும்பாரென்பது, 299.

பரத்தையர்வீதிவருணனை, 380-84.

பரதகுமரர், 147, 167, 184, 201.

பரதசேனாபதியார், 79, 114, 116-7.

எஃச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பரதசேனாபதியம்: இஃது ஆதிவாயி
லாரென்றும் ஆசிரியரால் வெண்
பாவாற்செய்யப்பட்ட நாடகத்தமிழ்
நூல்; சிலப்பதிகாரவுரையெழுது
வதற்கு அடியார்க்குநல்லார் மேற்
கோளாகக்கொண்ட நூல்களுளொ
ன்று, 10.

பரதம்: இதுநாடகத்தமிழ் நூல்களு
ளொன்று; இதனை இறந்துபோன
நூல்களுள் ஒன்றாக அடியார்க்கு
நல்லாரெழுதியிருக்கின் தனர், 9.

பரதம்விரவியவினோதம், 193.

பரதர் - வணிகர், பழிகாமுகர், 17,
42, 167, 213, 216, 509.

பரதவர் - பட்டினவர், வணிகர், 138,
155, 167, 183, 200, 566.

பரதன், கோவலனுடைய முற்பிறப்
பின்பெயர், 509 - 10.

பரதேசங்கள், 42.

பரதேசிகள், 153, 183, 199, 423.

பரப்பு - கடல், 361.

பரம்புநீர்க்கங்கை, 556.

பரமசிவன் திரிபுரமெரிய எரிமுகப்
பேரம்பைவல்கொண்டது, 563.

பரமபதம், 309.

பரமபுருடன், 192.

பரமன் - மேலானவன், 263, 283.

பரமாகமத்தில்ஐந்திரவியாகரண

பரமாகம், 310. [முண்மை, 298.

பரமேட்டிகளஐவர், 255, 270.

பரல், 114, 275.

பரல்வெங்கான், 332.

பரிக்கலை, 316.

பரிக்காரர், 493.

பரிக்குதிரை 544.

பரிகடவுநர் - அசுவவாரியர், 140.

பரிகரம், 224, 577. [515, 591.

பரிகரித்தல், 10, 258, 275, 412,

பரிகாரம், 152, 224, 243, 245.

பரிசம், 121.

பரிசமாலை, 122.

பரிசனமகளிர், 201.

பரிசாரம், 45, 54.

பரிசில், 20.

பரிசு, 290,

பரிசை, 160.

பரிஞானம், 281.

பரிணமம், 102 - 3.

பரித்தல், 315.

பரிதல், 126, 207, 218, 228, 299,
311, 380, 498.

பரிதியஞ்செல்வன், 18.

பரிபாடல்: எட்டுத் தொகையுள் ஐந்
தாவது; ஒருவகைப்பாவின் பெய
ராகிய பரிபாடலென்பது அப்பா
வாலாகிய நூலுக்காயிற்று; கடை
ச்சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்த நல்
விசைப்புலவர்கள் அருளிச்செய்த
எழுபது பாடல்களையுடையது; அவற்றுள், அ - திருமாலுக்கும்,
நக - குமரவேளுக்கும், க - காடுகி
ழாளுக்கும், உசு - வையையாற்றி
ற்கும், ச - மதுரைக்குமாகப் பகு
க்கப்பட்டுள்ளன; இதனைத்தொ

பரலோகம், 464, 468.
 பரவர், 155.
 பரவலும்பரவுமின், 514.
 பரவிடமில்லை - புகழ்ந்துமுடியவொ
 பரவுக்கடன், 331. [ண்ணது, 426.
 பரப்பகை, 259, 273, 276.
 பராசரன் - சோழநாட்டிருந்த ஓரந்
 பராரை, 369. [தணன், 504.
 பராவர்த்திதம் - வருத்தனைநான்
 கணுள்ளுன்று, 81.
 பரி - செலவு, மிகுதி, 167, 286.

குத்தோரும் தொகுப்பித்தோரும்
 இன்னொன்று புலப்படவில்லை.
 இவ்வெழுபதுபாடலுள் இப்பொ
 முது கிடைத்தவை இருபத்து
 நான்கு முழுப் பாடல்களும் சில
 உறுப்புக்களுமே; மற்றவை பிரதி
 களிற் காணப்படவில்லை. பரிமே
 லழகரால் இயற்றப்பெற்ற உரை
 யையுடையது, 7, 128, 223, 230,
 293, 322, 339, 359, 392, 468,
 502, 513, 518, 561.

அரும்பத முதலியவ ற்றின் அகராதி.

எஃகு

பரிபாடற்பா, 14.
 பரிபுலம்பினர், ஒருசொல், 265, 283,
 பரிமளக்கூட்டம், 338. [288.
 பரிமுகவம்பி, 341.
 பரிமேலழகர், 22, 468. [196 - 7.
 பரியகம்-சரி, பாசித்தாமணி 180-81,
 பரியட்டக்காசு (துகில்), 379.
 பரியம், 76.
 பரியாசகர், 158.
 பரியாயம், 466.
 பரியாயவணி, 54, 371.
 பரியாயவாய் பாடு, 133.
 பரிவட்டணை, 203.
 பரிவு-குற்றம், வருத்தம், அன்பு, 204,
 273, 324, 591. [ஒன்று, 401.
 பரிவுறுவென்றெய்-மதிற்பொறி னொள்
 பருக்கை, 273, 343, 432.
 பருகுந்குற்றம் - பலவுயிரையும் ஒரு
 வாயிற்பருகுந்குற்றம், 172.
 பருத்தி, 138.
 பருத்தினூல், 154, 389.
 பருத்தினேறு, 483. [11, 74, 119.
 பருந்துநிழலுமெனப்பாவுமுரையும்,
 பருமணல், 88. [யுடையது, 132.
 பருமம் - பதினெட்டுக் கால்வயை
 பருமுத்து, 132, 166.
 பருவநாள், 31.
 பருவப்புயல், 277.
 பருவம், 582.
 பருவமழை, 303.
 பருவரல், 87. [133.
 பருஉக்காழாரம் - பருமுத்துவடம்,
 பருகதல், 322.

பல்லோர்க்குறித்தமுறைநிலைப்பெயர்
 பல்வரிக்கூத்து, 88. [429
 பல்வளைத்தோளி (கண்ணகி), 419.
 பலஇனப்பாட்டு, 9.
 பலகை(வயிரத்திள் குணம்), 367, 386.
 பலகைவாள், 88.
 பலசரக்கு, 155, 362.
 பலதேவர், 148, 168, 190, 241,
 356, 370, 442, 444.
 பலதேவர்கோயில், 247.
 பலதொகையும்விராய்வந்துஒருசொன்
 னடையவாய்த் தம்மைமுடிப்பன
 வற்றோடுமுடிதல், 206.
 பலபடைப்பாகியசெல்வம், 54, 406.
 பலபண்டம், 164, 184, 200, 201.
 பலபண்டம்வித்பார்க்கடை, 183.
 பலம் (பொருள்), 496.
 பலரறிமணம், 518.
 பலவருக்கத்துநெல், 278.
 பலவாய் ஒன்றானமுடிக்கு, 369.
 பலா, 259, 295, 306, 417, 430.
 பலாப்பழம், 274, 523.
 பலா பூவாதேகாய்த்தல், 417, 430.
 பலி, 146, 174, 176, 186 - 7, 317,
 பலிக்கொடை, 142. [331.
 பலிகன்மம், 243.
 பலிபீடம், 31, 325.
 பலிபீடிகை, 142 - 3, 159, 316.
 பலிபெறுபூதம், 497.
 பலிமன்று, 390.
 பலிமுகம், 322.
 பலிமுள்ளில், 318, 327.
 பலியிடுதல், 431, 464.

பல்யானைச்செல்கெழுகுட்டுவன்,
 பல்லக்கு, 380. [504.
 பல்லம் - ஒருபேரெண், 252.
 பல்லவம் - தளிர், 81, 387.
 பல்லாகுழி, 89.
 பல்லாண்டு, 395.
 பல்லி, 198.
 பல்லியம், 72, 339, 544.
 பல்லிருங்கூந்தல், 45; 313.
 பல்லுயிரோம்புதல், 332.

அக

பலிவிடுமிடம், 30.
 பலிபூட்டுதல், 160. [295.
 பலகாரணம் - பிறப்பிற்குக்காரணம்,
 பலகாரணி - அழகர்மலையிலுள்ள
 தொருபொய்கை, 306 - 7, 310.
 பலகாரணியில் ஆடினால் எய்தும் பய
 பலனம், 38. [ன், 295.
 பலத்தொடர்பு, 28.
 பலந்தருபாசம், 265.
 பவம், 249, 253, 325, 404, 477.

எ0க அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பவர் - கொடி, 529.
பவழஞ்சேர்தபல்காழ், 132.
பவழம், 197.
பவழவனை, 127, 181, 196.
பவளக்கலை, 215.
பவளக்கோவை, 131, 377.
பவளக்கோவைஎட்டினுற் செய்தது
மேகலை, 132.
பவளங்கருப்பத்தே துளைபடல், 389.
பவளத்திரள் கால், 147.
பவளத்தின் உருட்சி குணம் குற்றம்
நிறமுதலியன, 368, 389.
பவளத்தூண், 166. [326, 582.
பவளம், 154, 199, 227, 277, 316,
பவளவுலக்கை, 17, 211, 581.
பழங்கடல், 313.
பழங்கடன்கொடாமையின்வேட்டுவ
மகளிர் கட்கொடாது மறுத்தல்,
329.
பழங்குடி - தொன்றுமரபு; ஆதிகா
லத்தேறியகுடியுமாம், 33 - 4, 38,
பழம்பிறப்பு, 244, 295, 307. [302.
பழம்பூ, 216.
பழம் மூன்று, 31, 179.
பழமொழி: இது சங்கமருவிய பதி
னென்கீழ்க்கணக்குகளுள்ஒன்று;
முற்காலத்து வழங்கிய பழமொழி
களுள் ஒவ்வொன்று இறுதிக்கண்
அமைந்த நானூறு வெண்பாக்க
ளையுடையது; நூலாசிரியர் சைன
ராகிய முன்னுறையரையனார்; இது
நகர்ப்பழையவகையெனப் பண்டி

பழுமணி - பழுத்தமணி; மாணிக்கம்,
489. [358.
பழைதாகப் போதுகின்ற வார்த்தை,
பழையவன், 282.
பழையன் - மோகூரிலிருந்த ஒருகுறு
நிலமன்னன்; இவனதுகாவன்மா
மாகியவேம்பைச்சேரன் தமிழ்தான்,
பள்ளம், 305. [553.
பள்ளர், 261, 278.
பள்ளி - ஆச்சிரமம், இடம், மண்ட
பம், 114, 127, 131, 148, 169,
198, 256, 276, 293, 301, 304,
335, 347, 371, 403, 522, 551,
பள்ளித்தாமம், 134. [557.
பள்ளியறை, 516.
பள்ளியுணர்த்துவான், 128.
பள்ளியெழுச்சி, 134.
பள்ளியெழுச்சிமுரசு, 339, 450.
பள்ளியோடம், 265, 286, 376.
பளிங்கு, 368.
பற்பைறகொட்டல், 314.
பற்றல், 90. [374.
பற்றற்றவரிடத்துத்துன்பமின்மை,
பற்றாக்கை, 402, 414.
பற்றாயம், 164. [383, 455, 588.
பற்று - வாரப்பாடல், 74, 119, 176,
பற்றுக்கொடி, 422.
பற்றுக்கோடு, 405.
பற்றுள்ளம், 374.
பற்றைலை, 545.
பறம்பர், 156.

22,218,244,250-51, 397,419,
 484, 503 - 4, 555. [592.
 பழவிற்ன் முதுர், 262, 267, 512.
 பழவினையுருத்தல், 585.
 பழனத்தாமரை, -260.
 பழனர், 556. [476.
 பழிதுற்றுங்குடியதாகியமதுரை,
 பழிதுற்றுதற்குக் காரணமாகிய பா
 பழிமொழி, 244. [ண்டியன், 477.
 பழியொடுபடராப்பஞ்சவன், 533.
 பழுது - உடம்பு, 473, 478, 486.

பறமபுள தாழுவரை, 514.
 பறவைபாட்டடங்கல், 217.
 பறழ் - (புலிக்)குட்டி, 523.
 பறிக்குங்கருவி, 436. [324.
 பறித்தல் - அபகரித்தல், 71, 278,
 பறை-ஒருவகை வாத்தியம்,மறித்தள
 க்குங்கருவி, 317, 373, 389-90,
 518, 563.
 பறைக்கட்பேய்மகள், 543.
 பறைக்கண், 369.
 பறைக்குடும்பு - பல்வரிக்கூத்தினு
 பறைமை, 89. [ளொன்று, 88

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பதையர், 261, 278.
 பதையதைகின்றார் வார்த்தை, 532.
 பதையிசையருவி, 522. [564.
 பதையூர் - சேரநாட்டுள்ளதோரூர்,
 பன்மணிக்கோவை, 197.
 பன்மலைநாடு, 230.
 பன்மீனூரே, 332.
 பன்முறைக்கருவியர் - படைக் கு ம்
 விழவிற்கும்கொட்டுவார், 140,
 பன்மைத்தன்மை, 37, 401. [158.
 பன்றி, 396, 402, 408. [324.
 பன்றிக்கொம்புக்குப்பிதையுவமை,
 பன்றிக்கொம்புபோலப்புறப்பட்ட
 பன்றிப்பத்தர், 277. [எயிறு, 501.
 பன்றிப்பொறி, 414.
 பன்றிமுகக்கடகு, 366, 385.
 பன்றிவலை, 366.
 பன்ங்குரும்பை, 278.
 பன்ந்தோடு, 529, 581.
 பனி-ஒருநோய் (குடநாட்டுவழக்கு),
 பனிகரந்தகண், 422. [164.
 பனித்தல் - நடுங்கல், 123, 144.
 பனித்தலைப்பட்டோனவினயம்,
 பனிநீர், 379. [85-6.
 பனிமாசு, 378.
 பனியரசு, 362.
 பனே, 200.

பாசண்டச் சாத்தன், 242.
 பாசண்டம்-தொண்ணூற்றறு வகைச்
 சமய சாத்திரத்தருக்கக்கோவை,
 248, 539.
 பாசண்டன், 585 - 6. [145.
 பாசத்துக்கை - பாசத்தினிடத்து,
 பாசம், 165, 196, 265, 395, 407.
 பாசவர் - இலையமுதிடுவார்; கயிறு
 துரித்துவிற்பார்; பச்சிறைச்சி,
 நட்டிதைச்சிவிற்பார்; வெற்றிலை
 கட்டுவோர், 138, 155.
 பாசதை, 159, 231, 542, 548, 561.
 பாசித்தாமணி, 181.
 பாசிலை, 346.
 பாசிலைக்குருகின்பந்தர், 334.
 பாசிலைபொதுளியபோதுமன் தம்,
 பாசரம், 236, 348. [505.
 பாட்டாண்மை, 349.
 பாட்டிடைவைத்தகுறிப்பு, 441.
 பாட்டிமார், 392.
 பாட்டு - பத்துப்பாட்டு, 36, 75,
 90, 120 - 21, 190, 334, 337,
 430.
 பாட்டுக்கமையத்தவாச்சியங்கள், 79.
 பாட்டுக்களுக்குவரவுவகுத்தல், 82.
 பாட்டுக்களுக்குறுப்பு, 82.
 பாட்டுடைச்செய்யுள்-பலபாக்களோ

பனைக்கொடி, 191.
 பனைப்போழ், 529.
 பாக்கம், 160, 183, 213.
 பாக்கு, 147, 389.
 பாகடுகுழிசி-செம்புருக்குமிடா, 401.
 பாகம் - ஒருவகைத் தோற்கருவி,
 பாகர், 393, 405, 523. [106.
 பாகல் - பலா, 430.
 பாகவதபுராணம், 449, 516.
 பாகவுரு, 109.
 பாகன், 223.
 பாகு, 155, 280, 393, 587.
 பாகுகாயும் குழிசி, 413.
 பாகுடம், 28, 221, 539.
 பாங்கள் தலைவியை வியத்தல், 208.
 பாங்கு - பகுதித்திரள், 433.

டு உரைப்பாட்டையும் இசைப்பா
 ட்டையுமுடைய இயலிசைநாடகப்
 பொருட்டொடர் நிலைச்செய்யுள்,
 4, 10, 24, 28.
 பாட்டுடைத்தலைவன், 207. [யம், 5.
 பாட்டும் உரையும் கலந்துவந்த காவி
 பாட்டுமடை, 204, 515, 517 - 9.
 பாடகச்சீறடி, 257, 556.
 பாடகம் - காலணிகளுளொன்று
 (துகில்), 180, 196, 379, 564.
 பாடமாற்றல், 153.
 பாடமை சேக்கை, 245.
 பாடல் - ஒலித்தல், பாட்டு, 25,
 173, 187, 189, 217, 383, 497.
 பாடல்கள் இருவகை 61 - 2, 100,
 107, 119.

எஃஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பாடல்சாஸ்திரப்படி, 141, 589.
 பாடல் வேறுபாடு, 435.
 பாடலம், 339.
 பாடலாசிரியன், 62, 95, 138.
 பாடலியல், 61, 64, 66.
 பாடலின்பயன் எட்டு, 59, 91.
 பாடற்பகுதி, 62, 423.
 பாடற்பாணர், 149.
 பாடற்பாணி, 212, 337, 350.
 பாடற்றொழில்கள், 203.
 பாடன்மகளிர், 201.
 பாடாண்டினை, 15.
 பாடி - நகரி, 31, 450, 548, 589.
 பாடியிருக்கை, 537, 542.
 பாடிவிழா, 30.
 பாடி - இறந்துபடுதல், டடுக்கை, பெருமை, 228, 244, 251, 253, பாடுகம், 515, 519. [520].
 பாடுகளம் - கண்டம், 184, 201.
 பாடுகிடத்தல் - வரங்கிடத்தல், 242, 248 - 9, 586. [549].
 பாடுதுறைமுற்றியகொற்றவேந்து, பாடுவார் - கவிசெய்பவன், 72.
 பாடவேறுபட்ட தேயத்து மில்லச்சர், 200. [349].
 பாண் - பாட்டு, பாண்சாதி, 134-5, பாண்வாய்வண்டு, 128.
 பாண்டரங்கம் - பதினோராடலுளொன்று; அது வானோராகிய தேரில் முன்னின் ததிசை முகன்காணும் படி பாரதிவடிவாகிய இறைவன்

440- 41, 450, 459, 467, 472, 477, 481, 495, 512, 527, 552, 577. [520].
 பாண்டியன் ஆரியர்படை கடந்தது, பாண்டியன் இந்திரன் ஆரம் பூண்டது, 292, 303, 351, 581.
 பாண்டியன் இந்திரன் முடிமேல் வளையெறித்தது, 292, 461, 503.
 பாண்டியன் உக்கிரவன்மன், 303.
 பாண்டியன்கடல்வழிம்பலம்ப நின்றது, 292, 302. [292, 302].
 பாண்டியன்கடலில்வேலைவிட்டது, பாண்டியன்கைகுறைத்தது 22, 503.
 பாண்டியன்கோயில், 338, 351.
 பாண்டியன்செங்கோல், 332. [512].
 பாண்டியன்நெடுஞ்செழியன், 493, பாண்டியன் மதிவாணனார் - மதிவாணர்நாடகத்தமிழ்தூலாசிரியர், 10.
 பாண்டியன் மேகத்தைப்பிணித்தது, 29, 303.
 பாண்டில் - இரண்டுருளைச்சகடு, கஞ்சதாளம், தேர்வட்டை, 366.
 பாணம், 84. [384, 488, 543].
 பாணர், 121, 149 - 50, 156, 170 - 71, 218, 337, 349.
 பாணி - தாளம், பாட்டு, 59, 64, 109, 114, 190, 192, 204 - 5, 212, 224, 289, 337, 365, 445, 447, 522, 543, 549, 558 - 9.
 பாணிநான்கு, 177, 191.
 பாணிமூன்று, 177.

வண்ணை மறை அணந்தாடியது;

இதற்குறுப்பு ஆறு, 89, 177, 192.

பாண்டவர், 171, 354, 460, 547.

பாண்டவர் பிறிதுருவங்கொண்டது,

பாண்டி, 366. [238.

பாண்டி காடு, 30, 31, 589.

பாண்டிப்பிழக்கை, 88. [வர், 230.

பாண்டியருட் கவியரங்கேறினார் எழு

பாண்டியரைச்சந்திரகுலத்தோரென்

றல், 124, 131, 332, 344, 553.

பாண்டியன், 2, 10, 20, 22, 288,

322, 331, 363, 391, 403, 434,

பாணியா, 544.

பாணிவரி, 539.

பாணிவிகற்பம்பதினென்று, 91.

பாத்தருநால்வகைமறை, 564.

பாத்தரும்பண்பு - பகுத்தலரியபண்

பாத்தி, 274. [பு, 300.

பாத்தில்பழம்பொருள் - பகுத்தற்

கரியபுராணப்பொருளாயுள்ளவன்,

264, 284.

பாதக்காப்பு, 357, 505. [180, 196.

பாதசாலம் - காலணியுளொன்று,

பாதசைலம், 308.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

௭0௯

பாதம் ஐவகை, 81.
 பாதாள கங்கை, 307.
 பாதிரி, 87, 318, 327, 352, 430.
 பாப்புக்கச்சு - பாம்புக்கச்சு, 326.
 பாம்பணைப்பள்ளி, 304.
 பாம்பாட்டி, 88. [316, 326.
 பாம்பின்பல்லில் துளையுண்டென்பது,
 பாம்பு, 194, 314, 343.
 பாய் - பரந்த, 140, 468.
 பாய்கலைப்பாவை - தூர்க்கை, 317,
 பாய்ச்சுத்தேள், 251. [319, 337.
 பாய்த்துள் - பாய்தல், 189.
 பாயற்பள்ளி, 293.
 பார், 279.
 பார்த்திபன், 167, 510.
 பார்ப்பனக்கோலம், 491.
 பார்ப்பனத்தோழி, 55.
 பார்ப்பனமகன், 494.
 பார்ப்பனவாகை, 505.
 பார்ப்பனி, 247, 406, 585 - 6.
 பார்ப்பார், 35, 41, 147, 247, 345,
 491, 504, 506, 569.
 பார்முதிர் பனிக்கடல், 516.
 பார்வதிலோசனம் - தாளத்துளொன்
 று; அது 16 - மாத்திரையை
 யுடையது, 59, 91.

பாரசவர் - ஒருசாதியார், 10.
 பாரடைவலை, 183.

பால் தோயாமை உற்பாதம், 450.
 பால்துரைபோற்றிகழ்பட்டு, 494.
 பால் பதினான்கு, 14.
 பர்லமரம் நான்கு, 195.
 பால்வகை, 5, 140, 148.
 பால்வகைதெரிந்தபகுதியோர் - ஓதா
 துநன்மைதீமையறிவோர், மதிதுட்
 பழுடையோர், 299, 311.
 பால் விக்குதல், 241, 247.
 பால் வெண்சங்கம், 293.
 பால் வெள்ளையோறு, 452. [497.
 பால் வேறு தெரிந்தநால்வேறுதெரு,
 பாலகன், 241, 247, 249.
 பாலகுமரன் - ஆரியமன்னரூள் ஒரு
 வன், இவன்கனகவிசயரின் தந்தை,
 540.
 பாலிகை, 36, 147, 166, 222.
 பாலித்தல், 11.
 பாலை, 26, 204, 294, 343.
 பாலைஏழு, 67, 112,
 பாலை ஐந்து, 69, 113.
 பாலைக்கு அருகு, சீர்கோடிகம், 384.
 பாலைக்கு நிலமின்மை, 59, 91, 305.
 பாலைக்குப்புறம், தேவாளி, 384.
 பாலைக்குப்பெருகு, நாகராகம், 384.
 பாலைக்கொதமனார், 504.

பாரணை, 106.
பாரதயுத்தம், 545, 547.
பாரதி - பைரவி, 82 - 3.
பாரதியரங்கம், 177, 192.
பாரதிவடிவாய இறைவன், 192.
பாரதிவிருத்தி, 267, 289.
பாரதிவிருத்தியிலக்கணம், 82 - 3.
பாரம், 80, 88.
பாரன், 89.
பாராட்டல், 35, 229, 421.
பாரிசம், 103.
பாரித்தல், 105.
பாரித்துவைத்தல், 49.
பாரிரும்பெளவம், 516.
பால் - பக்கம், பகுதி, 340, 369.

பாலேச்சிறுபொழுதும் பெரும்பொழு
தும், 17. [323.

பாலேத்தன்மையையுடைய நெறி,
பாலேத்திணை, 14, 17- 8, 310, 312.

பாலேநான்குவகை, 405 - 11, 453.

பாலேநிலத்து வழி, 295, 343.

பாலேநிலமாகியகாடு, 65.

பாலேநிலை, 61, 68 - 9, 102.

பாலேப்பண், 75, 111, 120, 384.

பாலேப்பண்ணின் திறம் ஐந்து, 135.

பாலேபன்னிரண்டின் உரு தெரண்

ணாற்றொன்றும் பன்னிரண்டும்,

பாலேபாடியபரிசில், 46. [68, 112.

பாலேயாழ் - ஒருபண், 234, 453.

பாலயாசை, 218.

பாவகம், 76, 121.

பாவகம் இருபத்து நான்கு, 85.

எகௌ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பாவத்தான் வரும்பிறப்பு, 307.
 பாவத்தைக்கழிக்கும்புண்ணியம்,
 பாவரசம், 179. [407.
 பாவித்தல், 84, 476.
 பாவுதல், 410, 511.
 பாவை: பதினொராடலுளொன்று ;
 அது போர்செய்தற்குச் சமைந்த
 அவுணர் மோகித்து விழு ம் படி
 திருமகள் கொல்லிப்பாவை வடி
 வாயாடியது; மதன்பாவை முத
 வியன், 89, 115, 178, 194,
 315, 325, 333.
 பாவைக்கூத்திற்குறுப்புஇரண்டு, 90.
 பாவைக்கூத்திற் குறுப்பு ஒன்று,
 194, 325.
 பாவைமன்றம்-காவிரிப்பூம்பட்டினத்
 துள்ள ஐவகைமன்றத்தினுள்ளது,
 பாவைவிளக்கு, 147. [146, 165.
 பாளை, 198.
 பாற்கதிர், 125.
 பாற்சோறு, 397, 409.
 பாறுதல், 263.
 பாதை, 305.
 பான்மடை, 397, 409.
 பான்மயக்கம், 461.
 பான்மை, 419.
 பானுறுசெவ்வாய், 506.
 பானிலாவெண்கதிர், 333.
 பிங்கலம் - பிங்கலந்தை, 9, 154.
 பிங்கலை, 103.
 பிச்சன், 115.

பிடார், 88.
 பிடாரி, 482.
 பிடித்திரன், 380.
 பிண்டம், 118.
 பிண்டமுண்ணுங்களிறு, 535.
 பிண்டி - அசோகு, ஒற்றைக்கை,
 பொருட்கை, 60, 79, 99, 255,
 301, 398, 411.
 பிண்டிக்கை, 57, 92 - 3, 95, 101.
 பிண்டிக்கைமுப்பத்து மூன்று, 97.
 பிண்டிநிழலிலிருந்த அழிவன், 291.
 பிண்டிப்பொதுநீங்குதிருநிழல், 398.
 பிணக்கம், 274.
 பிணங்கர், 340.
 பிணங்குதல் - செறிதல், 209.
 பிணந்தின்னும் இடாகினி, 249.
 பிணி, 160, 299.
 பிணிப்பட்டார், 491.
 பிணிப்பு - பற்று, 396, 408.
 பிணிமுகநெடுங்கல், 584.
 பிணிமுகம் - மயில், முருகக்கடவுள்
 ஊரும்பாளை, 516.
 பிணையல் - இரட்டைக்கை, ஒருவகை
 மாலை, தொழிற்கை, மார்பிலிடு
 வர், 49, 57, 60, 79, 93, 97-8,
 149, 170, 247, 319, 333, 344,
 360, 377, 481, 498, 563.
 பிணையற்கை, 57, 97.
 பித்தன், 88.
 பித்திகை முகையால் தாழந்தோட்
 டில் எழுதுதல், 225-6, 235 - 6.

பச்சி, 88.
 பிசாசக்கை, 92, 95.
 பிசுன், 179.
 பிஞ்ஞை- பின்னை, நப்பின்னை, 442,
 444, 446, 451, 458.
 பிட்டுவாணிகர், 155, 183.
 பிட்டு விறற்றற்குரிய விளக்கு, 200.
 பிடர் - புறக்கழுத்து, மலையினுறுப்பு,
 162, 166, 197, 225, 288.
 பிடர்த்தலை, 143, 146, 393, 584.
 பிடர்த்தலைத்தாழி, 545.
 பிடவம் - ஒருகொடி, 340, 353,

பித்தை, 488, 497, 529.
 பிதாமகன், 41.
 பிரகடம், 470.
 பிரகரணப்பிரகரணம், 82,
 பிரகரணம், 84.
 பிரகலை- கீதவுறுப்பினுளொன்று, 75,
 பிரகாசம், 397. [120.
 பிரச்சிநவியாகரணங்கம், 284.
 பிரசாதம், 520. [81.
 பிரத்தியாலீடம் - நிலைஆறுளொன்று,
 பிரதானம்-முதல், 104. [த்தல், 540.
 பிரதானர்சட்டையிட்டுக்கொண்டிரு

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி

எ க க

பிரதிக்கினை, 491.
 பிரதிட்டித்தல், 28, 572, 578.
 பிரதிமுகசந்தியிலக்கரைம், 83.
 பிரதியுபகாரம், 144.
 பிரதிவிம்பம், 317.
 பிரபந்தவுரு, 58, 90.
 பிரபுலிங்கலீலை, 366.
 பிரபை, 334.
 பிரமசரியங்காத்தல், 250.
 பிரமசாரிகள், 508.
 பிரமதேசம், 227.
 பிரமரக்கை, 92, 94.
 பிரமரி - புறக்கூத்துக்குரிய ஆ-ஹ
 னொன்று, 59, 91.
 பிரமன், 319, 494.
 பிரமன்பின்னோனுகியகுறுமுனி, 331.
 பிரயோகவிவேகம், 214, 220, 538.
 பிரயோகித்தல், 186.
 பிராகிருதம், 298, 310.
 பிராசாபத்தியம், 41, 518.
 பிராணவாயுவின் குணமும் செயலும்,
 பிராத்தியம், 400. [103 - 4.
 பிராமணபூதத்தின் நிறம், 494.
 பிராயம், 57, 131, 404.
 பிரிதற்றுன்பம், 357.
 பிரிநிலை ஏகாரம், 460.
 பிரிநிலை ஓகாரம், 468.
 பிருட்டகம் - அங்கக்கிரியை பதினாறு
 பிருதக், 162. [ஐஸ் ஒன்று, 81.
 பிரையிடுதல், 450.
 பிலம், 295 - 8, 306 - 7, 309 - 10.
 பிலிற்றுதல், 173.

பிளத்தல், 386.
 பிளவு, 432.
 பிற்பாடு, ஒருசொல், 332, 343, 400.
 பிற்றைஞான்று, 21, 198, 351.
 பிறக்கிடுதல், 299, 311, 549.
 பிறக்கு - வேறு, பிருதக்கென்னும்
 வடமொழிச் சிதைவு, 162.
 பிறக்கொழிதல் - பின்னிட்டொழிதல்,
 பிறங்குகதிர், 356. [143.
 பிறங்குதல் - வளைதல், பிருதல், 370.
 பிறங்குநீர்ப்பண்ணை, 356.
 பிறந்தநாளொப்பனை, 558.
 பிறந்தபிறப்பு, 298.
 பிறந்தயாக்கை, 551.
 பிறந்தவரிதத்தல், 588.
 பிறந்தவழிக்கூறல், 564. [569.
 பிறந்திறப்போரெல்லாம்போம்வழி,
 பிறர்க்குக்கெடுதி செய்யலாகாதென்
 பிறப்பறமுயறல், 551. [பது, 487.
 பிறர்மனை நயப்போர், 145. [591.
 பிறர்மனையஞ்சவேண்டுமென்பது,
 பிறவாயாக்கைப் பெரியோன் - பரம
 சிவன், 148, 167.
 பிறவித்துன்பம், 309.
 பிறவிப்பொதியதை, 261, 301.
 பிறவியழகு, 416.
 பிறவியாகியசிறை, 284.
 பிறவினை, 230.
 பிறழ்தல் - நீங்குதல், 40.
 பிறுண்டி, 88.
 பிறை, 131.
 பிறைக்கை. 92. 98.

பிழம்பு - கூட்டம், 371.
 பிழா - இடா ; நீரிதைக்குங்கருவியு
 பிழக்கை, 88. [ஹொன்று, 260, 277.
 பிழக்கை மாணிகள், 506.
 பிழைமணம், 518.
 பிழைமொழி, 299.
 பிழையாவினையுள், 30.
 பிழையுயிர் எய்தின் - உயிர்கள் யாதா
 யினுமொன்றால் வருந்தின், 527.
 பிழையுயிர் ஒம்புமின், 591.
 பிள்ளைக்கரடி, 524.

பிழை தென்னர் குழுதல், 124.
 பிழைமுடிக்கண்ணிப்பெரியோன்,
 பிழையேர் வண்ணம், 554. [294.
 பின்பனி, 14, 232, 362, 378 - 9.
 பின்பாலைநாடுஎழு, 230.
 பிள்வருநிலையணி, 54.
 பிள்ளுலி, 181, 197.
 பிந்தேர்க்குரவை, 545.
 பிந்தை, 298. [331.
 பின்னர் - இளவரசு, பின்னோன், 12,
 பின்னாடாம், 104.

எகஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பின்னிடுகை, 299. [455, 458.
 பின்னை, 432, 442, 444, 446,
 பீடம், 31, 197. [496, 554.
 பீழகை, 142, 159 - 61, 316,
 பீழகைத்தெரு, 139, 157, 182 - 3,
 198, 394, 406, 422.
 பீழகைமறுகு, 2, 21. [தல், 315.
 பீழகையிற்சென்றுநிலைப்ப லி செ ய்
 பீடு, 210 - 11, 220, 245.
 பீடுகெழுசிதப்பு, 141.
 பீதகம், 379.
 பீர்க்கங்குட்டின் கண்மூன்று, 103.
 பீரத்தலர், 216.
 பீலி - கால்விரலணி, மயிற்பீலி, 44,
 பீலிக்கண், 461. [196, 260.
 பீலிப்பெருநோன்பாளர், 544, 565.
 பீலிமஞ்ஞை, 524.
 புகர் - அழகு, 247, 261.
 புகர்புகாதவாள், 440.
 புகர்முகம், 15, 522.
 புகலிடம் - ஒளிக்கும்பரப்பு, 426.
 புகழ், 3, 35, 131, 308.
 புகழ் இம்மைமறுமைகட்கு இன்பம்
 தந்து என்றும் நிற்கல், 308.
 புகழ்க்கூத்து, 10, 79.
 புகழ்மாதா, 40.
 புகழ்வளர்த்தல், 495.
 புகழுவமையணி, 51.
 புகழ்கிலர் - புகார்கள், 426.
 புகார் - காவிரிப்பூம்பட்டினம், 2, 4,
 20, 25, 32-31, 77, 179, 186 - 7,
 189 00 010 010 7 012

புகை, 36, 150, 315, 338, 351,
 514, 563, 589.
 புகைக்கொடி - தாமகேது, 260.
 புகையிற்புலர்த்தியகூந்தல், 195.
 புகையறுப்பு ஆறு, 132, 154.
 புகையறுப்புஐந்து, 367.
 புகர்க்காமுகம் (துகில்), 379.
 புட்கரன், 374 - 5.
 புட்களின்குரல், 260,
 புட்கைச்சேனை, 530.
 புட்பபாணம், 88.
 புட்பபுடக்கை - இரட்டைக்கைகளுள்
 புட்பதை, 279. [ஒன்று, 97 - 8.
 புட்பாஞ்சலிக்கை - இரட்டைக்கைக
 ளுள் ஒன்று, 97.
 புடைகொள்ளல், 340.
 புடைபெயர்தல், 265, 285.
 புடைவை, 304. [தல், 389.
 புடைவைக்கடைகளில் வாசமுட் டு
 புண்ணிய சரவணத்தில் ஆடினா ல்
 வரும்பயன், 295.
 புண்ணியசரவணம் - அழகர் மலைக்க
 ணுள்ளதொரு டெர்ய்கை, 306,
 307, 310.
 புண்ணியத்தானம், 149, 169.
 புண்ணியத்திசை - வடதிசை, 162.
 புண்ணியத்தினுறுதி, 373. [576.
 புண்ணியதானம், 149, 392, 551,
 புண்ணியதிசை - வடதிசை, 143.
 புண்ணியநதிகள், 117.
 புண்ணிய நன்னீர், 72, 148.

185 - 50, 202, 200 - 1, 210,
 220, 231, 260, 268, 346, 447,
 459, 484, 490, 569, 578-9, 581.
 புகார்க்காண்டம், 290.
 புகார்ச்சிறப்பு, 34, 38, 504.
 புகார்ப்பாவை, 575.
 புகார்ப்புறம்பணையான், 248.
 புகார்முகம், 153, 201.
 புகுத்தி - புகவிட்டு, 535.
 புகுதவிடுக, 483.
 புகுதி, 269.
 புகுதுதல், 426.

புண்ணியகெடுவரை, 69, 71, 114.
 புண்ணியம், 296, 308, 353, 354,
 404 - 5. [ல்வி, 300, 332, 343:
 புண்ணியமுதல்வி - தவத்திற்குமுத
 புணர்ச்சிநீட இடந்தலைப்பாட்டிற்
 ணர்தலுறுவான் ஆற்றமைக்கூறி
 யவை, 211..
 புணர்ச்சியின்பம், 344.
 புணர்ச்சி விதும்பல், 152.
 புணர்த்தல், 65, 187.
 புணர்தற்றுன்பம், 357.
 புணர்ந்து நீங்குவான் விடுத்தலருமை

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எகங்

யான் ஆற்றுவதுத் தன்னெஞ்சிற்
 குச் சொல்லியவை, 211.
 புணர்ப்பிற்கு அமைந்தஎழுத்து, 118.
 புணர்புரிநரம்பு, 561.
 புணரியின் விளிம்பு, 537.
 புணை - தெப்பம், 360, 376.
 புத்தசைத்தியம், 270.
 புத்தர்பள்ளி, 169.
 புத்தன், 396, 408.
 புத்தியூருவம், 464.
 புதவக்கதவம் - கதவில்லாவீடு, 503.
 புதவம் - வாயில், 296, 308.
 புதர்=போதா - பெருநாரை, மரக்
 கானாரையுமாம், 260, 278.
 புதியகாமநுகர்ச்சியைவிரும்புங்காழு
 புதியமகளிர், 380. [கர், 432.
 புதியமார்க்கன், 164.
 புதியவன், 282, 435.
 புதியோர், 144.
 புதுக்கலத்தன்ன சிற்றில், 416.
 புது நீரான் மஞ்சனம் செய்வித்தல்,
 புதுப்புண், 215. [428.
 புதுப்புனல், 267, 515.
 புதுப்புனல்விழவு, 201.
 புதுப்புனலாட்டு, 173, 185, 255.
 புதுப்புனலாடுவார், 206.
 புதுப்பெயல், 512.
 புதுமை, 474.
 புதுவோர், 384. [402, 414.
 புதை - அம்புக்கட்டு, அம்புக்கூடு,
 புதைத்தல், 266.
 புதையல், 506 - 7.

புரிகை - அங்கக்கிரியை பதினாறு
 புரிஞெழுத்து, 261. [ஹொன்று, 81.
 புரிந்த-முறுக்குண்ட, 57, 315, 347.
 புரு - புருவம், 209. [மை, 367.
 புருடராகத்துக்குப்பூனைக்கண் உவ
 புருடராகம், 388.
 புருடாமிருகம், 115.
 புருவம், 166, 210.
 புருவம் சுருளல், 364.
 புருவம் துடித்தல், 584.
 புரை, 114, 406.
 புரைக்கச் செருகுதல், 376.
 புரைதீர்கம்பு, 493, 512.
 புரைபொருந்தியகை-துதிக்கை, 405.
 புரையோர், 567. [571.
 புரோகிதன், 41, 118, 167, 493, 534,
 புல் - புறக்காழ், 306.
 புல்லகம், 182, 198.
 புல்லார், 320. [புணர்தல், 41.
 புல்லினும் போதினும் நெடுமாமத்
 புல்லு, 29, 155, 390.
 புல்லென்மலை, 471.
 புலத்தல், 212, 553, 506.
 புலத்தின் வழாமை, 371,
 புலம்படவிழுத்தல், 123.
 புலம்பு - தனிமை, துன்பம், 127,
 புலம்புநீர், 216. [134, 198, 214.
 புலம்புமுத்து, 134.
 புலம்புறுதல், 334.
 புலம்புறுநெஞ்சம், 587.
 புலம்பெயர் புதுவன் - வேறொரு
 தேசத்தினின் றும்வந்தவன் : பா

புதையிருள், 137.
 புயல், 227, 277.
 புயலைக்கூந்தல், 296.
 புரப்போர்கொற்றம், 262, 280, 288.
 புரமெரித்தல், 90.
 புரவியாலுமோதை, 339.
 புராணகதை, 374.
 புராணம்படித்தல், 169.
 புராணன் - பழையவன், 263, 282.
 புரிக்கூடு - நெற்கூடு, 278.
 புரிமுல், 210, 358.

கூ

தேசி, 423.
 புலம்பெயர்மாக்கள், 137, 183.
 புலர்தல், 150, 370.
 புலர்வாடுநெஞ்சம் - புலருநெஞ்சம்,
 புலராக்காழகம், 528. [519].
 புலராது - செவ்விபெறாமல், 170.
 புலராவுடுக்கை முந்தானமார்பின்முத்
 திச்செல்வத்திருபிறப்பாளர், 528.
 புலரிக்காலம், 345.
 புலரிவைகறை, 356, 370.
 புலவர், 211.

எகச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

புலவரையிறந்தோய் - அறிவெல்லை
கடந்தோய், 569.

புலவன்-எல்லார்க்குமறிவாயுள்ளவன்,
புலவாய், 205 - 6. [263, 282.

புலவி, 125, 131, 151, 173, 212,
புலவிச்சொல், 239. [380.

புலவு, 185, 201, 216.

புலவுத்திரை, 211.

புலவுமீன், 209. [255.

புலவூண்டுமந்துபொய்யர் வி ர த ம்,
புலன் ஐந்து, 103.

புலாலுணங்கல், 208. [441, 523.

புலி, 15, 186 - 7, 330, 343, 439,

புலிக்கொடி சோழற்குடிரித்து, 262,

புலித்தோல், 524. [459.

புலித்தோலாகிய மேகலை, 315.

புலிப்பல்லைத்தாலியாகக்கட்டுதல்,

புலிப்பாய்த்துள், 189. [315, 324.

புலிப்பொறி, 415.

புலிமறுகுதல், 333, 344.

புலியின் வரியும் புள்ளியும் அமைந்த

புலியுகிர், 195. [உரிவை, 324.

புலியொடுபொருடும்புகர்முகம், 522.

புலையகம், 540.

புலையன், 330.

புலையன் - மச்சமாங்கிசம், 255.

புலிமாத், 40. [115.

புலிமாந்தர் பொருந்தியகோட்டி,

புழுக்கல் - முதிரைப்பண்டம்; அவ

ரை துவரைமுதலியன, 141, 159,

புழுக்கதை, 284. [160, 315, 325.

புழுக்குநெய், 133, 180, 336, 498.

புள்ளியன்மான் - புள்ளின் இயல்பை
புடைய குதிரை, 215.

புள்ளின்சேக்கை, 114.

புள்ளூர்கடவுள் - திருமால், 447.

புள்ளோப்புதல், 209.

புளித்தநீர், 417, 430.

புளிப்பு மண்ணோய்செய்தல், 114.

புளியங்காய்ப்பெருஞ்சேந்தர் - கடை

ச்சங்கப்புலவருளொருவர், 7.

புற்கலம் - உடம்பு, 102.

புற்று, 114, 343.

புறக்கழுத்து, 40, 162, 458.

புறக்காழ்மரம், 418, 431.

புறக்காழாகியமூங்கில், 306.

புறக்கூத்து, 61, 90.

புறக்கூத்துக்குரியகூத்துக்கள், 59.

புறக்கூத்துக்குரியகை, 60 99.

புறக்கூத்துக்குரிய தாளம், 91.

புறக்கொடையிற்பழிதூற்றுவோர்,

புறங்குற்றாளர், 145. [165.

புறங்குற்று, 236.

புறங்குறுநர், 226.

புறங்கொடுத்தப்போதல், 172,

புறச்சாதி, 350.

புறச்சொல்லிலக்கணம், 87, 92.

புறஞ்சிறை, 356.

புறஞ்சிறைப்பொழில், 370.

புறஞ்சிறைமூதூர் } 342, 391, 397.

புறத்து மூதூர் }

புறஞ்சிறையிருக்கை, 396. [302.

புறஞ்சிறைவாரணம், 31, 266, 288,

புறஞ்சேரி, 26, 342, 355, 370.

புழை - ஏவதை, 402, 414. [278.
 புள் - கணந்துட்புள், 208, 260,
 புள்ளிமித்தம், 329 - 30.
 புள்வழிப் படர்தல், 320.
 புள்வாய்த்தல், 321.
 புள்வாய்முரசம் - புள்ளொலியாகிய
 முரசு, 128, 135.
 புள்வாயுணங்கல், 211.
 புள்வாயொலித்தல், 182.
 புள்ளணிகழனி, 342, 496.
 புள்ளணிநீள்கொடிபுணர்நிலை, 297.

புறத்திணை, 29. [465
 புறத்திணைக்குரியபூ, 535.
 புறத்திணைப் பொருட்பயன், 19.
 புறத்திணைவழு ஏழு, 14.
 புறத்திராட்டு, 331.
 புறத்துதை, 549, 592.
 புறந்தருதல், 45.
 புறநகர்ச் சிறப்பு, 376.
 புறநடம், 57 - 8, 76, 79, 82, 121.
 புறநடை (புறநடை), 23, 38 - 9,
 129, 429.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எகடு

புறநாடகங்களுக்குரியவுரு, 58, 90.
புறநாடு, 164.

புறநாணாறு: எட்டுத்தொகையுள்
எட்டாவது; கடவுள் வாழ்த்துள்
பட 401- அகவற் பாக்களையுடையது;
பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாரால்
கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுளும்,
முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர்முதல்
கோலூர்க்குமாரியுதியாகவுள்ள
புலவர் பலரால் மந்தை 400 -
செய்யுட்களும் இயற்றப்பட்டுள்ளன;
இது புறப்பாட்டெனவும் புறமெனவும்
வழங்கும்; இதற்கு மிகச்செவ்விதான
உரையொன்றுண்டு; உரையாசிரியர்
பெயர் தெரியவில்லை; 19, 33, 48,
50, 54, 124, 135, 155, 157, 160,
162, 168, 181, 185, 200, 217, 256,
261, 277, 292, 302, 308, 321, 330,
356, 379, 402 - 3, 406, 408, 428,
430 - 31, 438, 459, 467, 470, 481,
483, 495, 497, 502-4, 508-9, 512, 516-7,
520, 522, 529 - 31, 535 - 7, 542,
544-5, 549, 555, 566-7, 570, 588.

புறநிலைக்கோட்டம், 149, 169, 534,
புறநிலைமருதப்பண், 224. [535.
புறநிலைமருதம், 223 - 5, 289.

புறநீர்மை - ஒருபண்; பள்ளியெழுச்
சிபாடுதற்குரியது; 128, 134-5,

இதற்கும் சில வேறுபாடுண்டு;
ஆயினும், முற்காலத்துள்ள உரையாசிரியர்கள்
பலராலும் தழுவப்பட்ட பெருமைபெற்றது;
சொற்சுவை பொருட்சுவைகளில் மிகச்
சிதந்த பல உதாரணவெண்பாக்களையுடையது;
இதற்குப் பழையதாகிய உரையொன்றுண்டு,
161 - 2, 248, 279, 320 - 21, 349, 339,
372, 449, 505, 528, - 9, 558,
புறம் - இடம், 430. [566.

புறம்பணை - புறம்பு அணைந்த இடம்,
248.

புறம்பணையான் - சாதவாகனன், 241,
புறம்பின் கட்பள்ளி, 409. [248.

புறம்பு, 169, 539.

புறமதில், 409, 498.

புறமுழுவாவன, 106.

புறவரி, 88, 227-8, 237, 382.

புறவாயில், 239.

புறவீதிமகளிர், 379.

புன்கண் - வருத்தம், 131, 483.

புன்கண் மாலை, 124. [274, 327.

புன்கம் பூவிற்குப் பொரியுவமை,

புன்கு, 318.

புன்மயிர், 528. [மூங்கில், 294.

புன்முளி மூங்கில் - தண்டுலாந்த

புன்னை, 17, 185, 195, 198, 202,

208, 211, 213, 216, 318, 327,

558.

புன்னை, முத்தம் போலரும்பல், 248.

புறப்பறது, 311. [224, 250.
 புறப்பாடு, 237.
 புறப்புறக்கருவி, 106.
 புறப்புறமுழவு, 106.
 புறப்பொருட்பகுதி, 161.
 புறப்பொருள்வெண்பாமாலை: இது
 செந்தமிழிலக்கணம் ஐந்தனுள்
 பொருளின்பகுதியாகிய புறப்
 பொருளிலக்கணமாக ஐயனரிதன
 ரென்னுமாசிரியரால் இயற்றப்பட்ட
 டது; தொல்காப்பியத்திலுள்ள
 புறப்பொருளிலக்கணத்திற்கும்

புறத்துலவனாதவரகு, 306.
 புளம், 294, 522, 557 - 8.
 புளமயிற் சாயல், 300.
 புளல்விளையாட்டு, 201, 360, 376-7.
 புனிதன் - சுத்தன், புதியவன், 263,
 புனைந்துகூறல், 38. [282.
 புனையாதவழகு, 429.
 புனைவன், 506.
 பூ, 37, 147, 315, 367, 563, 589.
 பூக்கள் நான்குவகை, 497.
 பூக்கள் மூன்றுவகை, 154.
 பூங்கலிங்கம், 494.

எகக அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பூங்கா, 295, 306, 521 - 2.
 பூங்கானம், 150.
 பூங்கானல், 208.
 பூங்கொடி, 308.
 பூங்கொத்து, 377.
 பூங்கொம்பு, 213.
 பூங்கோதை, 213,
 பூச்சியன், 284.
 பூசம், 367, 388. [479, 509.
 பூசல், 151, 364, 381, 471, 476,
 பூசனை, 499.
 பூசனைப்பெரும்பயம், 371.
 பூசசுண்ணம், 154.
 பூசவன, 221.
 பூசை - பூனை, 367.
 பூசைமுதலியான, 371.
 பூஞ்செம்மல், 258.
 பூஞ்சேக்கை, 49, 125 - 7, 132,
 134, 360, 362, 377, 562.
 பூட்கை - மேற்கோள்; புட்கையென
 விகாரம், 530.
 பூட்டுதல் - அணிதல், 303.
 பூட்டைப்பொடி, 260, 277.
 பூடா - தசநாடிகளுள்ளொன்று, 103.
 பூண், 117.
 பூண்பன, 221, 506.
 பூணுற்செய்தகோலம், 428.
 பூணுதல்-மேற்கொள்ளல், 410, 575.
 பூணூல், 494, 506.
 பூத்தவஞ்சி, 535
 பூத்தவேங்கை, 511.
 பூத்தொழிலையுடையபட்டு, 377.

பூதரையெழுதியமேனிலை, 70.
 பூதன், 248.
 பூந்திருமுகம், 229.
 பூந்துகில்- பூத்தொழிலையுடையநீலச்
 சாதருடை, 180, 196, 352.
 பூநாறுசிறை, 263.
 பூப்பயிலுதல், 274.
 பூப்பலி - அருச்சுனை, 514, 572.
 பூப்பின்கட்பிரிதல், 47.
 பூம்பந்தர், 36, 548.
 பூம்புகார், 32 - 3, 78, 579.
 பூம்புகை, 338.
 பூம்புனல்பாறு - பூவாறு, 341.
 பூமலரமளி, 229.
 பூமலிகொடி - பூங்கொடி, 523.
 பூமாதா, 40.
 பூமாவை, 385, 411.
 பூமிக்குத்திக்குகள் மு க மென்பது,
 பூமிதேவி, 410. [129.
 பூர்வாகமம், 284.
 பூரணகும்பம், 147.
 பூரணை, 269.
 பூரப்பாணை - ஓராபரணம், 198.
 பூரம், 117.
 பூராடம், 117.
 பூரித்தல், 11.
 பூருவபக்கம், 237, 254, 269.
 பூவணை, 338.
 பூவந்தவுண்கண், 243.
 பூவந்தி, 179, 195.
 பூவர்சோலை, 212.
 பூவலூட்டியமனை - செம்மணட்டிய

பூதங்கள்ஐந்து, 102, 116.[102-3.
 பூதங்கள்பரிணமித்துஉடம்பாமாறு,
 பூதசதுக்கம் - காவிரிப்பூம்பட்டின
 த்துள்ள ஐவகைம ள் ற த் து ள்
 ஒன்று, 146.
 பூதத்துக்கடை - பூதவாசல், 141.
 பூதத்துவாயிற்பீடிகை, 159.
 பூதநாதன், 407.
 பூதபுராணம், 7.
 பூதம், 165, 168, 175, 395.
 பூதர், 70, 168, 191.

சிற்றில், 416, 428.
 பூவாடை, 212, 304, 353.
 பூவாவஞ்சி - கருவூர், 530, 535.
 பூவாளி, 226.
 பூவிலைமடந்தையர் - அற்றைப்பரிசங்
 கொள்வார், 140, 158.
 பூவிற்குமிடம், 170.
 பூவின்மீதே நடந்தோன், 285.
 பூவும்புகையும், 138, 141, 462.
 பூவைநிலை, 448, 459, 545.
 பூவைப்புதுமலர், 443.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எ க ள்

பூவைப்புதுமலர்வண்ணன், 419.
 பூவையர், 492.
 பூழி - புழுதி, 83, 113 - 4, 514,
 பூளை, 496. [523.
 பெட்டகம், 376.
 பெடை, 370.
 பெண் - பெண்வடிவு, 209.
 பெண்கைளட்டு, 92. [478, 491.
 பெண்டிர் - கற்புடைமகளிர், 68,
 பெண்டிர்க்குரிய தானமாகியபதினாற்
 கோவை, 112.
 பெண்டிர்நலம் வெளவல், 515.
 பெண்டிரும் உண்டியும் இன்பமெ
 ன்று கொண்டு நீங்காத்துன்புறு
 பெண்ணை - பனை, 278. [வோர், 358.
 பெண்பாற்பெயர், 230, 428.
 பெண்பாற்பொதுச்சொல், 431.
 பெண்மை, 194, 198, 212, 376.
 பெண்மையிற்றிரிதல், 151.
 பெயர் - புகழ், 133, 433.
 பெயர்கள் அடுக்கிவந்து ஒருபயனிலை
 கொண்டு முடிதல், 478.
 பெயர்கு, 511.
 பெயர்த்த - போக்கிள, 175, 187.
 பெயர்தல் - தாளமறுதல், 298, 352.
 பெயர்ந்தபடி, 335.
 பெயர்வாசி, 346.
 பெயரும் - நீங்கும், 135.
 பெயரெச்ச எதிர்மறை, 51, 459.
 பெயரெச்சம், 133. [தல், 20.
 பெயரெச்சம் சுட்டுப்பெயரோடுமுடி
 பெயரோடுமுடித்தல், 170.

பெருங்கணி - கணிதவிவர்த்தகன்,
 493, 533, 571.
 பெருங்கதை : இது பைசாசபாவை
 யிற் குணுட்டியரென்னும் மகாபன்
 டி. தரோருவரால் முற்காலத்துச்
 செய்யப்பட்டுள்ள பிருகத்கதை
 யின் மொழி பெயர்ப்பு; தூ ல ர
 சிரியர்பெயர் கொங்கு வே
 ளென்பது; சொற்சுவை பொருட்
 சுவைகளில் மிகச்சிறந்தது; உத
 யண்ணென்ற இராசகுமாரனொரு
 வனுடைய சரித்திரத்தை நிரம்பச்
 செவ்வையாக விரித்துக்கூறுவது;
 சிந்தாமணிமுதலிய காப்பியங்கள்
 னும் இதனை மிகமேலாகமதித்து
 அடியார்க்குநல் லா ர் எழுத்துக்
 காட்டியிருக்கிறார்; இன்னுலின் ஒவ்
 வொரு சிற்றுறுப்பும் மிகப்பெரிய
 ஆசிரியப்பா ஒவ்வொன்றால் இயற்
 தப்பட்டுள்ளது; இது கதையென
 வும் உதயண்ணி கதை யெனவும்
 வழங்கும்; சைனர்களுடைய ஆட்
 சியிலுள்ள உதயண குமாரன்
 கதை வேறு இது வேறு; 7 - 9,
 34 - 5, 49, 77, 132, 135,
 147, 149, 153, 177, 232, 247,
 338, 364, 366, 377, 383, 402,
 411, 414, 487, 494, 496,
 498 - 9, 503, 507, 523 - 4,
 535, 543, 554, 557, 562, 585.
 பெருங்கலம் - பேரியாழ், 9.
 பெருங்கலித்தொகை : இது கபாட

பெரியகடை, 385.
 பெரியநாளிங்கொடுத்தல், 549.
 பெரியபுராணம், 162, 527.
 பெரியோர்கள் கொடுக்கும் அடைக்
 கலப் பொருளைக் காத்தல் வேண்டு
 மென்பது, 410.
 பெரியோரியல்பு, 373, 430.
 பெரியோன் - இனறவன், திருமால்,
 44, 50, 307. [289.
 பெருகியன்மருதம், 223, 225, 235,
 பெருகுசாதி, 350.

புரத்திருந்த இடைச்சங்கப்புலவ
 ர்களால் இயற்றப்பட்டதால்; கலி
 எனவும் வழங்கும், 7-8.
 பெருங்கற்பு, 206.
 பெருங்காப்பியம், 6, 10, 11.
 பெருங்கிள்ளி - உறையூரிலிருந்த ஒரு
 சோழன்; இப்பெயர் பெருநற்கிள்
 ளியெனவும் வழங்கும்; 28, 30.
 பெருங்குடிமாசாத்து வரணிகன்,
 484. [394.
 பெருங்குடிவாணிகர், 45, 139, 157,

ஏகஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பெருங்குருகு : இசைத் தமிழ்தூல்
களுளொன்று ; இந்நூல் தமது
லாலத்துக்கு முன்பே இறந்துபோ
யிற்றென்று அடியார்க்குக் ல் லா
ரெழுதியிருக்கின்றனர் ; இது முத
குருகென்றும் சொல்லப்படும்,
பெருங்குழு, 167. [9, 230.
பெருங்குன்றார்கிழார் - ஒருபுலவர்,
பெருங்கையால், 353. [7.
பெருங்கொடி, 390.
பெருங்கோப்பெண்டு, 526.
பெருஞ்சோற்றுவஞ்சி, 529.
பெருஞ்சோறு, 535.
பெருஞ்சோறுபயந்ததடக்கை, 503.
பெருந்தண்வாழ்க்கை-இல்லறம், 45.
பெருந்தன்மபெறும்வேசையர், 384.
பெருந்தானமெட்டு, 105.
பெருந்திசை, 161.
பெருந்திணை, 14.
பெருந்திரு, 527.
பெருந்துறை, 341. [பெரியது, 475.
பெருந்தெய்வம் - தெய்வத்தினும்
பெருந்தெரு, 77, 122.
பெருந்தேவபாணி - இசைப்பாவகை
யுள் ஒன்று ; நாடகத்தமிழில்வருங்
காற்பலதேவரைமுடி முக்கால்
வெண்பாவாற்றுதிப்பது, 190.
பெருந்தேவி, 21, 435, 480 - 81.
பெருந்தோண் மடந்தை, 56.
பெருநடை - புறக்கூத்துக்குரியஆட
லுளொன்று, 59, 91.
பெருநம்பி, 12.

லக்கத்திருக்கை, 504.
பெருநிலம், 35.
பெருநிலமன்னன், 142.
பெருநீர் - கடல், 182, 198. [349.
பெரும்பண்ணான்கு, 223 - 4, 234.
பெரும்பறை - ஒருவகைத்தோற்
பெரும்பாணர், 169. [கருவி, 106.
பெரும்பாணுற்றுப்படை : இது பத்
துப்பாட்டுள்நாலாவது ; கச்சிநகர
த்திருந்த தோண்டைமானிளந்தி
ரையனைக் கடியலாநருத் திரங்
கண்ணனார் பாடியது ; 500 -
அடிகளையுடையது ; கச்சினார்க்கினி
யரால் உரைசெய்யப்பட்டது ; பெ
ரும்பாணுறையும பெரும்பாணெ
னவும் வழங்கும், 155 - 6, 183,
311, 332, 338, 401, 416-7,
459, 475.
பெரும்பாணிருக்கை, 139.
பெரும்பாலையேழு, 454.
பெரும்பிழுக்கை, 88.
பெரும்பிறிதாகை - கையறவு, மரிக்
பெரும்புறம், 316. [சூக, 365, 393.
பெரும்பெயர், 335, 420, 511,
பெரும் பெயர்ப்பெண்டிர், 571.
பெரும்பெயர் மன்னன், 339, 425.
பெரும்பெயரையர், 263, 301.
பெரும்பேதுறுதல், 357.
பெரும்பேரியாக்கை, 569.
பெரும்பொதி, 356.
பெரும்பொருள்விளக்கம், 331.
பெரும்பொருள் அறு 14 1222

பெருநகை, 425.
 பெருநகைகள், 31.
 பெருநகை : இசைத்தமிழ்துணைகளு
 ளொன்று; அடியார்க்கு நல்லார்கால
 த்துக்கு முன்பே இஃது இறந்து
 போயிற்றென்று தெரிகிறது; முது
 நகையென்றும் இதற்குப் பெயரு
 ண்டு, 9, 260, 278.
 பெருநகை, 35, 40.
 பெருநகையெய்தம், 549.
 பெருநகையெய்தம் - பெரிய நகையெ

பெருநகைகள் - கோவலன் தாய், 420,
 பெருநகைகள் - அரண், அருள் தேவன்,
 35, 257, 263, 272, 335, 346,
 555. [மலை, 522.
 பெருநகை - சேரநாட்டிலுள்ளதொரு
 பெருநகைக் கிழத்தி } - கோவலன்
 பெருநகைக்கிழத்தி } தாய், 335.
 பெருநகை, 480.
 பெருநகை, 279.
 பெருநகையும் உரனும், 134.
 பெருநகை, 529.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எ க க

பெருவண்ணம் - இசைப்பாவகையு
ளொன்று, 190.

பெருவண்ணம் ஆறு, 88.

பெருவழக்கு, 19, 101.

பெருவழி, 256, 298, 345.

பெருவழியிடம், 297.

பெருவளவன், 491.

பெருவாய்க்கால், 275.

பெருவார்த்தை, 358.

பெருவாரல்வலை, 366.

பெருவிரலளவு, 115.

பெருவிலைச்சிலம்பு, 21.

பெற்றதற்குவத்தல், 371.

பெற்றி - சுவர்க்கம், பெருமை, 298,

பெறுகதில்லம்ம, 520. [396.

பேடகம் (துகில்), 379.

பேடாடற்குறுப்புநான்கு, 90, 194.

பேடி, 556:

பேடிக்கோலம், 194.

பேடியர், 563.

பேடியாடல், 178.

பேடு - நடுவிரல், பதினோராடலுள்

ஒன்று, 89, 93, 193 - 4.

பேணுதல், 494.

பேதுறுதல் - அறிவுதிரிதல், 316,

பேதை, 89. [346.

பேதைமை, 349, 357, 373.

பேய்க்கண்ணன்முரசம், 543.

பேய்க்குரவை, 545.

பேய்த்தேர், 305. [பது, 164.

பேய் பிதுங்கினகண்ணையுடையதென்

பேய்க்கண்களையுடையதல் 548

பேரிசைக்கோயில், 339.

பேரிசைப்பல்லியம், 352.

பேரிசைமன்னர் 71.

பேரியற்கிழத்தி } -கோவலன்தாய்,

பேரிர்கிழத்தி } 45, 55.

பேரியாழ், 9. [று, 100.

பேரியாழுக்கு நரம்பு இருபத்தொன்

பேரியாறு - சேரநாட்டிலுள்ளதோ

ராறு, 522.

பேரிருட்பக்க (கிருட்டினபக்கம்) த்

ததல்சேர்குட்டத்தட்டமி, 508.

பேரோலக்கமண்டபம், 565.

பைங்கொடிப்படலை, 523.

பைத்தரவு, 520.

பைந்தளிர் - பச்சிலை, 133.

பைம்பாகற்பழம், 430.

பைம்பொன்வேதிகை, 147.

பையுள், 178, 193.

பையுளேய், 218.

பைரவன் - கனகவிசயருடைய நட

பாளர்களாகிய அரசர்களுள் ஒரு

வன், 542.

பைரவி, 177, 192.

பொங்களை, 12.

பொங்கர் - கொம்பு, சோலை, பழம்பூ,

வாடம்பூ, 258, 274, 327, 511.

பொங்கல் - கள்ளு, 141, 160.

பொங்கழி - தூற்றுப்பொலி, 262.

பொங்கத்சோறு, 160.

பொச்சாப்பு - மறப்பு, 54, 420,

பொடித்தரை, 114. [432.

பொடியாழ்க்கு த்தல் 477

பேய்மகன் தாளத்துக்குக் க வ ந் த ம்
 பேய்வாலுவன், 545. [ஆடல், 543.
 பேயாடுபறந்தலை, 545.
 பேர்த்து, 243.
 பேரணிகலம், 198.
 பேராச்சிதப்பிழ்கார், 2.
 பேராந்தை, 333.
 பேராந்தைகுழறல், 344.
 பேராயம், 147.
 பேராற்றங்கரை, 531.
 பேரிகை, 106.

பொத்தி, 503, 526.
 பொத்திய - பொதிந்த, 362.
 பொத்தை-மட்சிறுமலை, 294, 305.
 பொதி - பண்டங்களைப் பொதிந்த
 வை (ஆகுபெயர்), 127, 144, 164,
 390, 505 - 6, 539.
 பொதிகளின்மேல் அளவு, எண், நிறை
 பொறிக்கப்பட்டிருத்தல், 144,
 பொதிந்துகொள்ளுதல், 428. [164.
 பொதியமலையின் சந்தனம், 132.
 பொதியறை - துவாரமில்லாத அறை;

எஉ௦ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

துவாரமில்லாத கீழை, 264,
 284, 301.
 பொதியில் - ஒருமலை, 3, 23, 33-4,
 38, 78, 153, 220, 527, 550.
 பொதியில்வரைமுங்கில், 69. [501.
 பொதியிற் பொருப்பன், 322, 331,
 பொதியிற் றென்றல், 338, 351, 362.
 379. [458, 528,
 பொதியின்மலை, 56, 114, 188, 403,
 பொதியின் மாமுனி - அகத்தியன்,
 220, 231. [434.
 பொதிவாய் - கட்டினவாய், 423,
 பொதுக்குதல் - துளைத்தல், 402,
 பொதுக்கை, 92. [414.
 பொதுநீக்குதிருமிழல் - பிறிதுமரம்
 பேர்ல ஆதித்தனுடன்திரியாது நிற்
 குமிழல், பிறிதொரு மரத்திற்
 கின்றித் தனக்கேயுரியமிழல், 398,
 411. [ரும் பேர்மவழி, 569.
 பொதுநெறி - பிறந்திறப்போரெல்லா
 பொதும்பர் - மரச்செறிவு, 43, 48,
 215, 242, 249, 256, 272.
 பொதுமகளிர், 20, 172.
 பொதுமகளிர் தொழில் கடையானது,
 பொதுமரபு, 372. [311.
 பொதுவறுசிறப்பு - தனக்கேயுரிய
 சிறப்பு, 34, 38. [108, 117, 364.
 பொதுவியல் (கூத்து), 5, 63, 71, 79,
 பொதுளல், 327, 538.
 பொப்பண்ண காக்கெயர்கோள், 11.
 பொய்புரை, 371, 406.

பொய்ச்சான்மேறுதல், 165, 407.
 பொய்ச்சி, 245.
 பொய்ச்சூன், 219.
 பொய்த்தி, 252.
 பொய்த்தொழில், 311, 423. [217.
 பொய்தல் (வினையாட்டு), 184, 201,
 பெர்ய்தீர்காட்சிப்புரையோன், 336.
 பொய்ப்பழி, 395.
 பொய்ப்பொருள் புணர்த்தல், 9.
 பொய்பாராட்டல், 210.
 பொய்பொருமுடங்குகை - துதிக்
 பொய்ம்முதுவல், 433. [கை, 393.
 பொய்ம்மொழி, 9.
 பெர்ய்யறை, 258.
 பொய்யாக்காவிரி, 277.
 பொய்யாக்குலக்கொடி, 341.
 பொய்யாவானம், 267, 289, 512.
 பொய்யாவிரதம், 255.
 பொய்யில்காட்சியோர், 569.
 பொய்யில்புலவன், 569.
 பொய்யூசி, 402.
 பொய்யொழுக்கம், 165.
 பொய்வினைக்கொல்லன், 423, 425.
 பொய்வேடம், 165.
 பொரி, 274, 318, 327.
 பெர்ரிந்ததானையுடையவாகை, 306.
 பொரி, புன்கம்பூவுக்குடவமை, 318.
 பொரியரையுழிஞ்சல், 294.
 பொரிவு, 387.
 பொரு - பொருந்தின, 406.
 பொருட்குறைப்பாடு, 250, 253.

பொய்க்கணணர், 311.
 பொய்க்காரி, 165, 407, 439, 591.
 பொய்க்கரியாளர் - பொய்ச்சாட்சிக்
 காரர், 145.
 பொய்க்குழிப்படுத்தல், 274.
 பொய்க்கொண்டை, 139, 166.
 பொய்கை, 15, 127, 135, 164,
 198, 223, 259, 275, 297, 299,
 309 - 10, 356, 370, 548.
 பொய்கைத்தாமரை, 182.
 பொய்கைமூன்று, 295, 306, 308.
 பொய்கையாகியபெண், 134.

பொருட்கை, 60, 99.
 பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுள், 6,
 பொருட்பகுதி, 24, [8].
 பொருட்பயன், 19, 270.
 பொருட்பரிசிலேன், 569.
 பொருட்பால், 29.
 பொருண்மை, 347, 465.
 பொருண்மொழி, 591.
 பொருண்மொழியாகியதெய்வம்,
 பொருணசை, 371. [276].
 பொருணிகழ்ச்சியைத்தொழில் நிகழ்
 ச்சியாற் கூறுதல், 130.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எஉக

பொருத்தம், 435.
 பொருத்தல், 69.
 பொருந்துதல் - ஆடுதல், 295.
 பொருநர் - எதிர்த்துப்பொருவோர்,
 வீரர், 143, 535.
 பொருநர்வைகறைபாடுதல், 339.
 பொருநராற்றுப்படை: இது பத்துப்
 பாட்டுள் இரண்டாவது; இளங்
 சேட்சேனியின் புதல்வனாகிய
 சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தா
 னைமுடத்தாமக்கண்ணியார்பாடி
 யது; 248 - அடிகளையுடையது;
 நச்சினூர்க் கினியராலுரைசெய்யப்
 பட்டது; பொருநாறெனவும் வழங்
 கும், 189, 204, 430, 544, 555.
 பொருரை - தாம்பிரபன்னிநதி, 505.
 பொருமுகவெழிளி, 71, 73, 116,
 118, 188.
 பொருவாம்பொருண்மை, 301.
 பொருள் - விலக்குறுப்பினுள்ளொன்று,
 39, 58, 82, 296.
 பொருள்கொடுத்து அந்தணனொருவ
 னைக்கோவலங் கல்வழிப்படுத்தி
 யது, 395.
 பொருள்நான்கு - அறம்பொருள் இன்
 பம் வீடென்பன, 10-11, 29, 82.
 பொருள்பெறுநரின் விருந்தெதிர்கொ
 ள்ளுதல், 397. [310.
 பொருள்பொதிந்தவுரை, 24, 49-50,
 பொருள்வேட்கை, 508.
 பொருளன் - ஆகமத்தின்பொருளா
 யுள்ளவன்; உண்மைப்பொருளா

பொலம்பூணுடை - பொற்பட்டம்,
 பொலம்பூந்தெரியல், 560. [72.
 பொலம்பூவாடை, பொற்பூவாடை,
 பொலம்பூவேங்கை, 1. [293, 304.
 பொலன், 36.
 பொலி, 280.
 பொலிசெய்தல், 83.
 பொலிதல், 67.
 பொலிபாடுதல், 261, 279. [109.
 பொழிப்புரை, 57, 61, 64, 79, 100,
 பொழில், 186, 189, 209 - 10,
 215, 256, 300, 302, 309,
 312, 341 - 2, 352, 391.
 பொழில் விளையாட்டு, பொழிலாட்டு,
 150, 170, 360, 376 - 7.
 பொழிலிடம், 209.
 பொழிற்றண்டலை, 216.
 பொழுதிடைப்படுத்தல் - கூடியிருக்
 கிற இல்லிலே புணர்ந்து ஊடன்
 முதலாயினவற்றான் விட்டிருத்தல்,
 226.
 பொழுதுகண்டு ஆற்றாளாகிய தலைமக
 ள் தோழிக்குரைத்தவை, 217.
 பொற்கட்டில், 557.
 பொற்கடை, 385, 389.
 பொற்கிரிதிரித்தசெண்டு, 162.
 பொற்குடம், 72, 117, 148, 167.
 பொற்குன்றம், 293.
 பொற்கொடி - பொன்னாற்செய்த
 கொடி, 307, 376.
 பொற்கொடிபோன்ற ஒளி, 296.
 பொற்கோட்டிமயம், 546.

யுளவன, 263, 282.
 பொருளாராய்ச்சி எண்வகை, 14.
 பொருளின் பெருமை, 20.
 பொருளீட்டுதல், 246.
 பொருளுரை-மெய்யுரை, 242, 337,
 473, 479, 569.
 பொருளுரையாளர், 420.[368,389.
 பொருளெல்லைக்குக்கொடியெடுத்தல்
 பொல்லாச்சாம்பற்றரை, 114.
 பொல்லாதவுடம்பு, 478.
 பொலங்கொடி, 296.

கக

பொற்கோட்டுமேரு, 33.
 பொற்கோட்டுவரம்பன், 501.
 பொற்பட்டம், 72.
 பொற்படி - பொன்னுலகம், 588.
 பொற்பணி, 154.
 பொற்பீடிகை, 554.
 பொற்புடைத் தெய்வம், 398.
 பொற்பொறிவெள்ளை, 443.
 பொற்றகடுவெய்ந்தமனை, 364.
 பொற்றாமரைத்தாள், 297.
 பொற்றின்னை, 166.

எஉச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

மகிழ்துணை, 225.
 மங்கலச்சொல், 75, 120.
 மங்கலத்தாசியர், 183.
 மங்கலநீர், 410.
 மங்கலநெடுங்கொடி, 146.
 மங்கலப்பண், 75, 120.
 மங்கலம் - அழகு, கலியாணம், 25,
 மங்கலம்எட்டு, 147, 166. [36, 199.
 மங்கலமடந்தை - மங்கலாதேவி; என்
 மது கண்ணகியை, 562.
 மங்கலமடந்தைகோட்டம், 584, 586.
 மங்கலமறையோர், 262, 280.
 மங்கலமொழி, 404.
 மங்கலவணி - இயற்கையழகு, மாங்
 கலிய சூத்திரம், 35, 44, 52, 126.
 மங்கலவாழ்த்து - கலியாணவாழ்த்து,
 மங்கலவாழ்த்துப்பாடல், 10, 25. [4.
 மங்கலாதேவி, 584 - 6.
 மங்கலாபுரம்; 584.
 மங்கலூர், 584.
 மங்குல் - இருட்சி, 262.
 மச்சமாங்கிசம், 255.
 மசகாரி, 185.
 மஞ்சரி, 89.
 மஞ்சள், 275, 295, 306, 388.
 மஞ்சனம், 167, 428.
 மஞ்சாடிமரம், 339, 352.
 மஞ்சு, 406.
 மஞ்சுகுழம்மை, 262, 280, 515, 521.
 மஞ்ஞை - மயில், 44, 315, 524.
 மட்சிறுமை, 305.
 மடப்பம் - மடப்பெருந்தோட்டம், 540.

மடப்பம், 238, 378.
 மடம் - அழகு, 451.
 மடம்படுசாயல், 575.
 மடமை - அறிவினமை, 461.
 மடல் - சூ, 4, 229.
 மடலவிழும்பூ, 202.
 மடவதின் மாண்டபத்தினி, 528.
 மடவர் - அறியார், 519.
 மடவன்னம், 211 - 2.
 மடவார், 213.
 மடவை, 517.
 மடன் - கொளுத்தக்கொண்டுகொண்
 டது விடாமை, 421, 433.
 மடி - வயிறு, 242, 249, 369, 398.
 மடித்தெயிறும்பல், 584.
 மடித்தெயிறுகவ்வுதல், 86.
 மடிப்புடைவை, 389, 410.
 மடியாகிய புடைவையைபுடைய ஓக்
 மடியினவிளையம், 85. [கலை, 242.
 மடிவித்தல், 439.
 மடு, 145. [494 - 6.
 மடை - சோறு, 315, 322, 397,
 மடைக்கலம் - ஆக்குங்கலம், 417,
 429 - 30.
 மடைப்பள்ளியாரடியார், 158.
 மடைப்பளி, 487, 490.
 மடைமை, 418.
 மடையமைசெறிவு, 557.
 மடையன், 545.
 மண் - சுதை, மார்க்கணை, 139,
 155 - 6, 166, 178, 193.
 மண்மட்டு - மண்மட்டு, 540.

59, 74 - 6, 91, 120,
 மட்டார் குழலார், 490.
 மட்டார் மறகு, 491.
 மட்டித்தல் - பூசுதல், 376.
 மட்டு - மது, 5, 28, 367, 388.
 மட்டுண்வாழ்க்கை - கள்ளுண்டுகளிக்
 கும் வாழ்க்கை, 314, 324.
 மடங்கல் - நரசிங்கம், 448, 460.
 மடங்காவினையுள், 507.
 மடந்தை, பெண்பாற்பெயர், 428.
 மடநடைமாது, 44.

மண்கணைமகமுத்தத்துகள், 543.
 மண்கணைமுழுவம், 261, 563.
 மண்சுமந்த அரவு, 534.
 மண்டபம், 144, 146, 163, 174,
 302, 522, 548.
 மண்டலக்கை, 92, 96.
 மண்டலமாக்கள் - அரசர், 238.
 மண்டலமிட்டு - தலசுத்திசெய்து,
 மண்டலமிருத்தல், 455. [431.
 மண்டிணிஞாலம், 535.
 மண்டிலநிலை - தேசிக்கூத்திற்குரிய
 நிலை, 75, 81, 90, 92, 120.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

௪௨௫

மண்டிலம் - ஓரிருக்கை, கண்ணாடி,
 32, 75, 190, 232, 356, 384.
 மண்டிலம் இரண்டு, 293.
 மண்டிலம் பதினென்று, 74.
 மண்டேய்த்தபுகழ், 35, 39.
 மண்டை - ஒருவகை மட்பாத்திரம்,
 418, 431.
 மண்ணகநிலம், 113. [167.
 மண்ணகம்விண்ணகமாய்மாறாடல்,
 மண்ணக மடந்தை, 137, 418.
 மண்ணிற்புதைத்த இரும்பாணி
 (பொறி), 402.
 மண்ணின் பயனைந்து, 102 - 3.
 மண்ணினுற்றம், 114.
 மண்ணிலும் மரத்திலும் கல்லிலும்
 செவியுண்டென்பது, 460.
 மண்ணீட்டரங்கம், 562.
 மண்ணீட்டாளர் - சிற்பாசாரிகள்;
 சுதையாற்பாவையுள்ளிட்டன ப
 ண்ணுவாரென்றும், குயவென்று
 மாம், 139, 156.
 மண்ணுடைமுடங்கல், 337, 541.
 மண்ணுதல், 36, 72.
 மண்ணுநீராட்டல், 118.
 மண்ணுறு திருமணி, 497.
 மண்பகவீழ்ந்த கிழங்கு, 258.
 மண்பொறி, 336.
 மண்மகள், 410.
 மண்மேற்குற்றம், 208.
 மண்வாங்குங்கருவி, 424.
 மணம், 35, 203, 210.
 மணமகள், 8, 129

மணி - அழகு, மாணிக்கம், 9, 138,
 163, 196, 199, 315, 423.
 மணிக்கட்டு, 98.
 மணிக்காலமணி, 42, 363.
 மணிக்காற்சிலம்பு, 485.
 மணிக்கொழுந்து, 396. [389.
 மணிகள் ஒன்பது, 71, 117, 181,
 மணித்தோட்டி, 366, 384.
 மணித்தோட்டுப்போந்தை, 537.
 மணித்தோடு, 228.
 மணிநிறமஞ்ஞை, 49.
 மணிப்பூ ஆடை, 212.
 மணிப்பூண்மார்பம், 560.
 மணிமண்டபம், 5, 548, 590.
 மணிமார்பம், 472.
 மணிமாலை, 411.
 மணிமுறுவல் - கல்ல முறுவல், 213.
 மணிமேகலை: தமிழிலுள்ள பழைய
 காப்பியமைந்தனவொன்று; சிலப்
 பதிகாரக் கதாநாயகனான கோவல
 லுடைய காதல்பரத்தையாகிய
 மாதவிமகள் மணிமேகலையென்
 பவளுடைய துறவு முதலிய சரித்தி
 ரங்களை விரித்துக் கூறுதலின், இப்
 பெயர்பெற்றது; சொற்சுவை
 பொருட்சுவைகளிற் சிறந்து எளி
 தாகப்பொருளையுணர்த்தும் இனிய
 நடையையுடையது; மணிமேகலை
 பௌத்தசமயக்கொள்கை யைத்
 தழுவியொழுகியவளாதலின் அக்
 கொள்கையையே இந்நூல் சிறப்
 படுத்துகிறது.

மணவணி, 3, 144.

மணமதுரை - கலியாணமதுரை,
மணமலிகுந்தல், 316. [513.

மணமனை, 77.

மணமுரசு - விழாமுரசு, 146, 166.

மணல், 185, 201, 207 - 9, 387.

மணலூராசிரியர், 7.

மணலேறு, 388.

மணவணி, 35.

மணவாய்த்தென்றல், 48.

மணவாளப்பிள்ளை, 77.

மணன்மலிபூங்கானல், 488.

பததுயனதுய; எலப பதுகார
நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடி
கள் கேட்ப மதுரைக்கூலவாணி
கன்சாத் தலுர் இந்நூலை
இயற்றினர்; ஓராபரணம்;
8, 19, 23, 29, 39, 126, 129,
138, 142, 147, 160, 163, 166-7,
173, 175, 194, 249 - 50,
269 - 71, 284, 286, 322, 335,
356 - 9, 363 - 4, 366, 377,
381, 385, 391 - 6, 398 - 9,
401, 403 - 6, 411, 417, 419,

என்கு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

429, 482, 447, 462, 471, 473,
 477, 484, 491, 498 - 500,
 502, 510, 512, 516 - 7, 525-6,
 528, 530-31, 535, 543, 550-52,
 554 - 6, 558, 563, 567 - 9,
 571 - 2, 574, 583 - 4, 586,
 588, 591. [தூல், 11, 576, 582.
 மணிமேகலை துறவு - மணிமேகலை
 மணிமேகலை தூல் செய்யப்பட்டதற்
 குக் காரணம், 10, 11.
 மணிமேகலை தூலாசிரியர், 527.
 மணிமோதிரம், 181.
 மணியரங்கம்-நிலாமுத்தம், 562 - 3.
 மணியழுத்துக்குழி, 435.
 மணியிழந்தநாகம் துன்புறுதல், 335,
 மணியுடையரி, 485. [346.
 மணியூசல், 580.
 மணியைக்கடலில்லீழ்த்தோரெய்தும்
 மணிவட்டை, 573. [தூன்பம், 583.
 மணிவண்ணன் - காவிரிப்பூம்பட்டி
 னத்திற்கு மேற்கே கோயில் கொ
 ண்ட திருமால் 270, 419.
 மணிவிழா, 190.
 மணிவிளக்கு, 124, 182, 241, 535.
 மணை, 66, 111, 406. [196.
 மத்தகம் - உச்சி, முகப்பு, 180,
 மத்தகமணி - தலையானமணி, 423,
 434.
 மத்தளம் - ஒருவகையுத்தமத்தோற்க
 ருவி, 35, 40, 74, 106, 119, 382.

மதாவரிசி, 195.
 மதி - இராசி, 227, 534.
 மதிக்குடை, 475.
 மதிகண்டு ஆம்பல் மலர்தல், 23.
 மதிஞானம், 282.
 மதிபுரைமுகம், 210.
 மதிமுடி, 528.
 மதியம், 177, 191, 266, 268, 494.
 மதியம்சகடணைந்தநாள், 41.
 மதியாகியஇதழ், 326. [316.
 மதியின்வெண்டோடு குடுஞ்சென்னி,
 மதில், 340, 376.
 மதில்வட்டம், 376.
 மதிலிற்கொழுகட்டல், 369, 562.
 மதிவாணர்நாடகத்தமிழ்தூல்: இது
 குத்திரப்பாவாலும், வெண்பாவா
 லும்மதிவாணரென்னும் பாண்
 டியரொருவரார் செய்யப்பட்ட
 நாடகத்தமிழ்தூல்; அடியார்க்கு
 நல்லார்உரையெழுதுவற்கு மேற்
 கோளாகக்கொண்ட தூல்களு
 ளொன்று, 10, 155.
 மதிவாணார், 82, 116 - 7, 191.
 மதிப்புறமாகியகாவந்தாடு, 287.
 மதிற்பொறிகள், 401, 412, 415.
 மது, 28. [568.
 மதுக்கொள்வேள்விவேட்டோன்,
 மதுகரம், 522.
 மதுமயக்கத்தாற்பஞ்சலித்துமயக்
 கப்பாடுதல், 278.

மத்திம நாடு, 100, 101, 400, 412,
 மத்திமமானதோற்கருவி, 106. [457.
 மத்து, 441.
 மதகோதை, 206.
 மதங்கர், 158, 169.
 மதங்கொண்ட யானையின் முன் பறை
 மதலை, 191. [கொட்டல், 405.
 மதலைத்தூக்கு, 59, 382.
 மதலைமாடம், 23.
 மதன், 89.
 மதனப் பாவை, 325.
 மதனவேள், 191.
 மதாணி, 198, 247, 296.

மதுமயக்கம், 275, 380.
 மதுரகீதம், 221, 232.
 மதுரச்சுவை, 114.
 மதுராபதி, 501 - 2, 510.
 மதுரை, 2-4, 7, 20-21, 23, 25-7,
 186, 220, 231, 246, 253,
 257 - 8, 272 - 3, 295, 297,
 299, 304, 306, 309, 311, 333,
 344, 350, 354, 391, 397,
 403, 409, 420, 431, 470, 475-6,
 490 - 91, 513, 519, 525, 550,
 553, 565, 571, 574.
 மதுரை எரியுண்டகாலம், 508.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

மதுரைக்காஞ்சி: இது பத்துப்பாட்டுள் ஆளுவது; 722 - அடிகளை யுடையது; தலையாலங்கானத்துச் சேருவென்ற பாண்டியன்நெடுஞ் சேழியனைமாந்துடிமருதனூர்பாடியது; நச்சினூர்க்கினியரால் உரை செய்யப்பட்டது, 36, 41, 128, 130, 158, 161, 247, 269, 277, 294, 301, 322, 356, 376, 391, 401, 415, 440 - 41, 447, 465, 495, 502, 504, 513, 526, 531, 537, 543, 545, 553, 560, 571.

மதுரைக்கூல வாணிகள் சாத்தன் - மணிமேகலை தூலாசிரியர்; இவர், கூலவாணிகள் சாத்தன், தண்டமிழாசான் சாத்தன், சாத்தனார், சீத்தலைச்சாத்தன், நன்னூற்புலவனெனவுங்கூறப்படுவர், 5, 7, 10, 11, 24, 29, 525, 527.

மதுரைநாடுஏழு, 230.

மதுரைப்பெருவழி, 298. [7.

மதுரை மருதனினநாகர் (ஒருபுலவர்),

மதுரைமாதெய்வம் - மதுரையின்

அதிதேவதை, 3, 23, 28, 510.

மதுரையாசிரியன்மாறனார் - இடைச்

சங்கப் புலவருள் ஒருவர், 7 - 8.

மதுரையார்கோமான், 578.

மதுவின் குடம், 523.

மதைஇய கோக்கு, 226.

மந்தசூரம், 61, 455.

மந்தம், 91, 225, 445.

மந்தமாருதம், 124, 126, 170.

மந்திரம், 187, 300, 424 - 5, 438,

மந்திரமிரண்டு, 297, 308. [570.

மந்திரமைந்து, 260, 276.

மந்திரவுபதேசம், 400.

மந்திரிகள், 293.

மந்திரிபுரோகித சேரூபதித்தொடக்க

மந்திரோத்தி, 511. [த்தார், 72.

மந்தோச்சசமம், 450.

மயக்கசிரனிறை, 304.

மயக்கு, 418.

மயங்கதாமூவம், 300.

மயங்கலுமயங்கும், 500.

மயங்காதே - வருந்தாதே, 442.

மயங்கிசைக்கொச்சக்கலிப்பா, 41, 468.

மயங்குதினை நிலைவரி, 217, 365.

மயமதம் - ஒருசிற்பதூல், 361.

மயற்பலக, 145, 165.

மயன் - தெய்வத்தச்சன், 42, 48, 144, 163, 249.

மயிடம் - கடா, 482.

மயிடாசூரன், 319, 328, 482.

மயிர்க்கட்டு, 540. [534, 543.

மயிர்க்கண்முரசு, 143, 160 - 61,

மயிர்க்கும் துகிற்கும் மாலைக்கும்

புகை பூட்டுதல், 351.

மயிர்ச்சாந்து, 385.

மயிர்ச்சுவல், 401.

மயிரால் நெய்த ஆடை, 369.

மயிரைக்கோதுதல், 161.

மயில், 212, 516 - 7, 519.

மயில் இடிமுழக்கக்கேட்டு ஏங்க

மந்தாரத்தோடு வேங்கைப்பூ இடை
 யட்டுத் தொடுத்தமலை, 529.
 மந்தாரமலை, 411.
 மந்தி - ஆதிமந்தி, 488.
 மந்திப்பிணை, 524:
 மந்திரக்கணக்கர் - மந்திரவோலை
 யெழுதுவார், 493.
 மந்திரங்களை மனத்தானினைந்து வாக்
 கர்ந்துதித்தல் மரபு, 309.
 மந்திரச்சுற்றம், 424. [438.
 மந்திரத்தாற்கள்வரடையும்பயன்,

தல், 242.

மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளை, 448.
 மயிலை - இருவாட்டி, கொடிமல்லிகை,
 மயிற்கழுத்து, 387. [149, 170, 340.
 மயிற்சாயல், 227, 238.
 மரக்கலம், 47, 153, 199, 378, 404.
 மரக்கால் - பதினோராடலுளொன்று,
 இஃது அவுணர் வஞ்சத்தால்வெல்
 லுதல் கருதிப் பாம்பு தேள் முத
 லியவாய்ப் புருதலையுணர்ந்த தூர்க்
 கை அவற்றை யுழக்கிக் களைதற்கு

எஉஅ அரும்ப்த முதலியவற்றின் அகராதி.

மரத்தாலாகிய கால்கொண்டாடி
 யது, இதற்கு உறுப்புநான்கு, 90,
 மாக்கானாரை, 260, 278. [178, 194.
 மரகதக்கடைச்செறி, 197.
 மரகதச்சாதி, 386.
 மரகதத்தாள் செறி, 181.
 மரகதத்தின் இலக்கணமும் குணங்
 களும் குற்றங்களும், 386 - 7.
 மரகதநாயகமாகியவட்டப்பு, 181.
 மரகதமணி, 147, 166, 386.
 மரகதமணித்தாள், 204.
 மரங்கொஃதச்சர், 139.
 மரச்செறிவு, 263.
 மாணவேதனை, 474.
 மரப்பந்தர், 256.
 மரப்புனை, 341, 354.
 மரபின் தாய்மைக்கு வலம்புரிமுத்து
 மரபு, 272. [உவமம், 53.
 மரபு இரண்டு - தாய் மரபு தந்தை
 மரபுயர்ச்சி, 153. [மரபு, 249.
 மரம்பயிலடுக்கம் - மரச்செறிவு, 263,
 மரல், 18, 294, 306. [301.
 மரவம் - கடம்பு, 300, 318, 339.
 மரவிசேடங்கள், 339. [517 - 8.
 மராம் - வெண்கடம்பு, 18, 294, 306,
 மரித்தல் - இறத்தல், 247, 591.
 மரியாதைப்பொருட்டுக் கண்ணாடி,
 கோடி. பட்டுமுதலியவற்றால், 481.
 மரீஇ - மருவி, 44, 151.
 மருட்கை (மெய்ப்பாடி), 20, 27,
 மருட்பா, 14. [448, 459, 466.
 மருண்மலை, 216 - 9, 472, 477.

மருதப்பண், 16, 384.
 மருதமரம், 16, 339.
 மருதயாழ், 16, 453.
 மருதவேலி, 184.
 மருதி, 488.
 மருது, 339, 352, 496.
 மருதோங்குமுன்றுறை, 359.
 மருந்து, 44, 152, 425.
 மருந்து நான்கு, 173.
 மருமம், 527.
 மருவிரிபுரிசுழல், 210.
 மருவுதல், 189.
 மருவூர், 142.
 மருவூர்ப்பாக்கம் - காவிரிப்பூம்பட்டி
 னத்தின் புறநகர், 139, 156, 159,
 183.
 மருவூர்ப்பாக்கம் பட்டினப்பாக்கம்
 என்னும் இரண்டற்கும் இடையி
 லுள்ளரிலத்திற்கு முனையிடம் உவ
 மருள்படுபூங்குழல், 556. [மை, 141.
 மரையா, 18, 306.
 மல்குதல், 353.
 மல்லல் - வலி, வளன், 443, 475.
 மல்லன், 193.
 மல்லன் மாஞாஸம், 471.
 மல்லாடல் - பதினோராடலுள்ளொன்று;
 இது வானாசுரனை வெல்லுவதற்
 குக் கண்ணன் மல்லனாய்ச்சென்று
 அதைகூலி அவனைப்பிடித்து உயிர்
 போக நெரித்து ஆடிய ஆடல்;
 இதற்கு உறுப்பு ஐந்து, 89, 178,
 193, 427.

மருத்தர் - மருத்துவர், 147 - 8,
 மருத்துவநூலோர், 157.
 மருத்துவர் இருவர், 168.
 மருத்துவனருமோதரனார், 7.
 மருத்தத்திணையின் முதற்பொருள்கருப்
 பொருள்உரிப்பொருள்கள், 16.
 மருத்தத்திற்கு அருகு, சாய வேளா
 கொல்லி, புறம் ஆகரி, பெருகு
 கின்னரம், 384.
 மருதநிலத்துக்குத்தெய்வம், 173.
 மருதநிலம், 14, 26, 200, 302, 343.

மல்லிகை, 16, 43, 125, 131, 149,
 225, 338, 351, 376.
 மல்லிகைமாலை, 49.
 மல்லிகைவிரியல், 360, 377.
 மலக்கம் - மாறு, 71, 117.
 மலங்கியகண், 83.
 மலங்கு - ஒருவகைமீன், 259, 275.
 மலயசச்செழுஞ்சேறு - சந்தனக்குழ
 ம்பு, 360.
 மலயம், 333, 344, 504, 538.
 மலயமாருதம், 150, 256.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எ உ க

மலயவரைச்சந்தனம், 127, 376.
 மலர், 183, 199, 209 - 10.
 மலர்க்கை, 335.
 மலர்கதிர், 137.
 மலர்ச்சரம், 191.
 மலர்தலையுலகம், 569.
 மலர்தூவுதல், 514.
 மலர்நாதல், 513.
 மலர்ப்பலிதூவுதல், 560.
 மலர்ப்பலிபீடிகை, 316.
 மலர்ப்பிணையல், 498.
 மலர்ப்பூம்பந்தர், 562 - 3.
 மலர்ப்பூம்பிணையல், 563.
 மலர்பொதி, 356.

மலையம், 158, 293.
 மலையர், 518.
 மலையரசன், 528.
 மலையருவி, 515. [578.
 மலையரையன்பெற்றமடப்பர்வை,
 மலையவுங்கடலவு மரும்பலம், 496.
 மலையன், 580.
 மலையாரம், 379, 447.
 மலையாளி, 88.
 மலையிடைப் பிறவாமணி, 45.
 மலையின் மூங்கில், 117.
 மலையினின்று வரும்பேர்யாற்றுக்கு
 நெடியோன்மார்பிலாரம் உவமை,
 522.

மலர்மாரி, 513.
 மலர்மிசைத்திரு, 191.
 மலர்மிசைநடந்தோன், 264.
 மலர்வள்ளி, 43, 128, 396, 408;
 மலரமளி, 240. [583].
 மலிதல், 42.
 மலைச்சாக்கு (கருப்பூரம்), 379.
 மலைச்சாரலில்விளையுநெற்பயிர், 306.
 மலைதல், 529.
 மலைதலைக்கொண்டபேர்யாறு, 256.
 மலைநாட்டுவழக்கு, 153, 480.
 மலைநாடன்மார்புதருவெந்நோய், 517.
 மலைப்பஃரூரம், 184, 201.
 மலைபடுகடாம்: இது பத்துப்பாட்டு
 ள் பத்தாவது; ஐஅங்-அடிகளை
 யுடையது; இரணியழட்டத்துப்
 பெருங்குன்றுார்ப் பெருங்கோசு
 கனார் பல்குன்றக்கோட்டத்துச்
 செங்கண்மாத் துவேள் நன்னன்
 சேய்நன்னனைப்பர்டியது; நச்
 சினார்க்கினியராலுரை செய்யப்
 பட்டது; கூத்தராற்றுப்படை
 யென்பதிதுவே, 391, 393, 404,
 412, 415, 513, 523 - 4, 544.
 மலைபறந்துதிரிந்தமை, 377.
 மலைமகள்மகன், 518.
 மலையிசைமாக்கன், 524.
 மலைமுதுகுளையச் சேனைசெல்லல்,
 மலையடுக்கம், 292. [537].

மலைவலங்கொள்ளல், 307, 391, 500.
 மலைவளம், 184, 277.
 மலைவு, 508.
 மலைவேங்கை, 513.
 மவுணன் - கணவன், 192.
 மழலை, 226.
 மழலைக்கிளவி, 44, 52.
 மழலைத்தும்பி, 124.
 மழவரோதை, 206.
 மழு, 501.
 மழுவாள், 327.
 மழை - மேகம், 292, 361.
 மழைக்கண், 299. [289].
 மழைக்கருவுயிர்க்குமட்டில், 262,
 மழைபெய்யப்பட்டோனவியம்,
 மழையின், 210. [85 - 6].
 மழையின்மைக்குரிய கோணிலை, 260.
 மழைவளம், 300, 527.
 மழைவறங்கூர்தல், 30.
 மழைவறத்தலால்வறுமைமிகுதல்,
 மழைவீற்றிருத்தல், 30. [31].
 மள்ளர், 352.
 மள்ளர்குழீஇயவிழவு, 488.
 மற்கலி - ஆசுவகமததெய்வம், 551.
 மறக்கமாட்டேம், ஒருசொல், 214.
 மறக்களம், 546.
 மறக்களம் வாழ்த்தல், 545.
 மறக்களவேள்வி, 567.
 மறக்கற்பு, 23.

எஃஃ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

மறக்குடி அறஞ் செய்யக்கெடுமென்
 னும் வழக்கு, 314.
 மறக்குடித்தாயம், 313.
 மறக்குடிமகளிர், 142, 159 - 60.
 மறங்கொள்வீரர், 142.
 மறத்தின் விளைவு - துன்பம், 373.
 மறத்துதை, 356-7.
 மறத்துதைமுடித்தல், 592.
 மறத்துதைவகை ஏழு, 371.
 மறத்தொடுமுடிந்தோர், 548.
 மறப்பயன் விளைதல், 588.
 மறம் - அகிதம், வீரம், 314, 371,
 மறவதல், 331. [373, 406, 560.
 மறவணம், 551.
 மறவர் - வீரர், 140, 300, 306, 312,
 314, 320, 327 - 9, 331, 371,
 மறவர்குடி, 323. [493, 537, 549.
 மறவாள், 560.
 மறவி, 432.
 மறவினை, 471.
 மறவுரை, 258, 273, 333, 345.
 மறவேலான், 577.
 மறவை, 217.
 மறவோர்சேரி, 498.
 மறன், 288, 512, 592.
 மறி, 451.
 மறிக்கும்பறை, 389.
 மறித்தல், 200.
 மறித்துக்காட்டல், 354.

மறுமை, 252, 276. [308.
 மறுமைக்கின்பம் - புண்ணியம், 296,
 மறுமொழியுய்த்தல், 227.
 மறை (எதிர்மறை), 310, 442.
 மறைகாத்தோம்புநர், 546.
 மறைநவில்விக்கும் அவைக்களம், 352.
 மறைநா - அந்தணர்நா, 502, 570,
 மறைநான்கு, 148, 192, 298, 328,
 339, 391, 504, 549, 564, 567
 570.
 மறைநின்ற - மறையச்சினை நப்புறமாக
 மறைநூல், 250. [நின்ற, 518.
 மறைநூல் வழுக்கத்துப்புரிநூன்மார்
 மறைமரபிற்றீ, 148. [பர், 334.
 மறைமுதல்வன், 293.
 மறைமுதுமுதல்வன், 322.
 மறையவர், 505.
 மறையாட்டி, 394, 406.
 மறையில். மணந்தார், 213.
 மறையினேறு - மறையெருது, 452.
 மறையோர் - பஞ்சக்கிராமிகள், 138,
 157, 262, 289.
 மறையோரேந்திய ஆவுதி, 536.
 மறையோன், 298, 405, 504.
 மறைவிளிவழா அத்தக்கிணன், 506.
 மன் - ஆக்கத்திலவருதல், கணவன்,
 கழிவன்கண்வருதல், மிகுதி, 21,
 167, 206, 218, 524.
 மன்பதை. 463 - 4. 553. 580.

மறித்தும் - மீண்டும், 466.
 மறித்தோணவியத்துறிக்காவாளர் -
 ஆட்டுமறியையும்கோடரியையு
 முடையதோளிலேஉறிகட்டின கா
 வையுடைய இடையர், 401, 413.
 மறியத்தள்ளும் இருப்புக்கவை, 414.
 மறுகு, 2, 21, 122, 138, 150,
 154, 170, 198 - 9, 359, 369,
 422, 434, 491, 509.
 மறுகுதல் - சுழலல், திரிதல், வாய்
 விடுதல், 132, 333, 344, 407,
 மறுத்தும் - மீட்டும், 250. [499.
 மறுதரவு-மீட்சி, 265, 285, 520.
 மறுப்பியலாகம், 524.

மன்பதைகாத்தல், 485, 527.
 மன்பெருஞ்சிறப்பு, 420.
 மன்மததந்திரம் - ஒருவகைப்பூ, 51.
 மன்மதன், 225-6, 231.
 மன்மத்திற்பாவைதிமைகுறித்து அழு
 துகாட்டல், 146.
 மன்மற்பொதியில், 3, 23.
 மன்மம் - அரணில்லாவிடு, 145 - 6,
 164, 174, 255, 280, 313, 369,
 390, 422, 434, 442, 447, 451,
 503, 505, 550.
 மன்றில்வதியுநர், 412.
 மன்று, 323, 509.
 மன்னகுமார், 555.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

மன்னர்பின்னோர், 357.
 மன்னர்மார்தரோடருக்குமவையம்,
 மன்னர்விழைச்சி, 46. [115.
 மன்னவன் - வாசவன், 168.
 மன்னவன்கோயில், 72, 339, 352,
 356, 371.
 மன்னன் திருமேனி, சேனாமுகம், 532.
 மன்னுதல், 34. [38-9.
 மன்னும்-இடைச்சொல், நிலைபெறும்,
 மன்னுயிர்புறையிற்கொள்கெனக்கூத்
 துவரைரிதுத்த கொற்றவன், 567.
 மனக்கவலை, 433.
 மனக்கொளல்வேண்டும் - திருவுளத்
 தடைக்கவேண்டும், 336.
 மனத்தினிகழ்ந்தனடல், 195.
 மனத்தினிகழ்ந்தவற்றை முகங்காட்
 டதல், 195.
 மனப்பரியயஞானம் - தன்முற்பிற
 ப்பையும் பிறர் முற்பிறப்பையும்
 அறியுமறிவு, 282.
 மனம், 371, 409.
 மனவருத்தத்தாலுருவந்திரிதல், 334.
 மனுவேந்தன், 484, 527.
 மனை, 351.
 மனைக்கிழத்தி, 346.
 மனைமரத்து மெளவல், 338.
 மனையறம், 591.
 மனையிடங்களின் வேறுபாடு, 153.
 மனையுறைமகளிர், 152.
 மனைவிளக்குறுத்தல், 499.
 மா - கருமைநிறம், மாமரம், மாவு,
 133. 184. 201. 215. 295.

மாங்காடு - குடகமலைப்பக்கத்ததோ
 ருர் ; மாங்காலெனவழங்கப்படும்,
 மாங்கிசம், 141, 255. [293, 304.
 மாசந்தசேள்வி, 345.
 மாசறுபொன், 45, 53.
 மாசனம், 147, 178.
 மாசாத்தன், 241.
 மாசாத்துலாவணிகள் } - கோவலன்
 மாசாத்துவான் } தந்தை, 35,
 39, 373, 409, 484, 574, 576.
 மாஞ்சி, 179, 195. [4, 430.
 மாட்சிமையுடையோர்கொடுக்குமர
 மாட்டாநடை, 422, 434.
 மாடக்கூடல், 7. [மு, 222, 224.
 மாடகம் - வீணையுறப்புக்களுளொன்
 மாடத்திற்கு மலைஉவமை, 262.
 மாடத்தின்நாலாநிலம், 346.
 மாடப்புணை, 302.
 மாடம், 154, 199, 376, 507, 519.
 மாடமதுரை, 2, 20, 21, 50, 220,
 231, 246, 397.
 மாடமலிமறுகு } 182, 394, 406.
 மாடமறுகு }
 மாடமாளிகை, 157.
 மாடலன் - தலைச்செங்காட்டிருந்த
 ஓரந்தணன், 10, 273, 391, 396,
 403 - 4, 407, 409, 549, 552,
 554 - 5, 564, 566, 570, 585,
 587, 589 - 90.
 மாண்பு - அழகு, 182.
 மாண - திண்ணிதாக, 491.
 மாணக்கன். 6.

306, 318, 430, 585.
 மாக்கள், 137, 142, 144, 182 - 3.
 மாகதப்புலவர், 537.
 மாகதர் - இருந்தேத்துவார், பட்டுக்
 கள், 140, 157 - 8. [38.
 மாகவான் - விண்ணின் மேகம், 34,
 மாதவிசும்பு, 200. [ண்டியன், 8.
 மாகீர்த்தியாகியநிலந்தருதிருவிற்பா
 மாங்கலியசூத்திரம், 35.
 மாங்கலியம், 52.
 மாங்கனி, 417, 430.

மாணி, 88, 242, 250, 335.
 மாணிக்கக்கொழுந்து, 407.
 மாணிக்கத்தின் குணம் குற்றம்சாதி
 நிறம் பிறப்பிடம், 387.
 மாணிக்கப்பீடம், 197.
 மாணிக்கம், 296, 325, 387-8, 435,
 மாணிக்கவளை, 196. [489.
 மாணிக்கவிளக்கு, 198, 247.
 மாணிகாள், 506.
 மாணிபத்திரன், 191.
 மாத்திரை, 103 - 4.

எகஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

மாத்திரைப்பொழுது, 128.

மாத்துவம், 492.

மாதர், 43, 265.

மாதர்க்கோலம், 142, 160.

மாதர்த்தகைய மடவார், 469.

மாதர் பெருங்கற்பு, 206.

மாதர்வீதி, 422.

மாதரி - ஓரிடைச்சி, 27, 397, 402,

415, 417, 428, 430 - 31,

441, 450, 454 - 5, 458, 462,

465, 550, 576, 587 - 8.

மாதவத்தாட்டி, 265, 291, 300,

312, 334, 341, 391, 397, 417,

மாதவர், 490, 573, 583. [429.

மாதவர்மோன்புமடவார்கற்புக்காவல

ன்காவலின்தெனினினுல், 571.

மாதவளனார், 7.

மாதவி - ஒருபரத்தை, குருக்கத்திக்

கொடி, 10-11, 20, 25 - 6, 78,

121, 123, 125, 128, 131 - 2,

136, 149 - 51, 169 - 70,

173, 176, 179, 185, 187 - 9,

192, 201-2, 205, 212, 219-20,

224 - 5, 229, 232, 235, 237,

240, 246, 253, 299, 311, 334-6,

338, 345, 347, 392 - 3, 395,

404, 408, 432, 541, 549, 575,

583.

மாதவி அரங்கேறியது, 73, 118.

மாதவி கோதையாகப்பூத்தல், 16,

43, 48, 362, 379.

மாதவி கோவலனுக்கு எழுகிய கிரு

மாதேவன், 322.

மாந்தரஞ்சேரன்மன்னவன் - ஒருசே

மாந்தளிர், 179, 561. [ரன், 505.

மாநாய்கன் - கண்ணகியின் தந்தை,

38, 55, 576.

மாநாய்கன் குலக்கொம்பர், 34.

மாநிதிக்கிழுவன் - கோவலன்பிதா,

மாநீர்வேலி, 521. [420.

மாபத்தினி, 19, 491, 510, 525,

மாபுராணம், 7. [528.

மாபெருந்தானம், 551.

மாபோதிக்குக்கினை ஐந்தென்பது,

மாமகள் - சீதேவி, 500. [254, 270.

மாமதுரை, 470.

மாமரம், 327.

மாமலை வெற்பன் மணவணி, 519.

மாமறை முதல்வன் - மாடலன், 391,

மாயி, 576. [397.

மாமுதுபார்ப்பான், 35, 41.

மாமுதுமுதல்வன், 148.

மாமுனிதொதியில், 550.

மாமுலர், 7.

மாமைரிதம், 320.

மாய்தல் - மறைதல், 247.

மாயக்குழவி, 242.

மாயஞ்செய்வாளவுணர், 320.

மாயப்பொய்ம்மொழி, 219.

மாயம் - களவு, 80, 419, 432.

மாயவன், 178. [545.

மாயவன், 442, 444, 446, 454-5,

மாயிருஞாலம், 148, 219.

மாயிரும்பீலி, 44.

முகம், 348.
 மாதவிதுறவு, 551, 576.
 மாதவிமரபின்வந்த மாதவி, 194.
 மாதவியாடல், 195.
 மாதவியோலையின்மேற்கூந்தற்பொறி
 ஒற்றியனுப்பல், 347.
 மாதாபிதா, 243, 337.
 மாதிரம், 160.
 மாதாளம்பசுங்காய், 417, 430.
 மாதனைப்பூ, 387.
 மாதனைவிதை, 387.

மாயோள் - துர்க்கை, 194.
 மாயோன், 90, 190 - 91, 193.
 மாயோன்பாணி - மாயோனைப்பாடும்
 தேவபாணிச்செய்யுள், 177, 190,
 மார், இடைச்சொல், 438. [191.
 மார்க்கத்திற்கைத்தொழில், 60, 99.
 மார்க்கம் - வடுகு, 57, 75, 120.
 மார்க்சனை, 166, 279.
 மார்பம், 472.
 மார்பினவின்றனால், 494.
 மாரப்பற்று, 379.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எந்ந

மாரன், 220, 231.
 மாராயவஞ்சி, 529.
 மாரி - முகில், 153.
 மாரிக்கூந்தல், 137.
 மாரிப்பீரம், 216.
 மாரிவளம்பெருவில்லேருழர், 300.
 மாருதனாதன், 220.
 மாருதம், 171.
 மால் - மயக்கம், 89, 213, 295.
 மால்வரைவெற்பன்மணவணி, 517.
 மாலதி - காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலி
 ருந்த ஒரு பார்ப்பனி, 241, 247,
 250, 253, 585.
 மாலை - இயல்பு, ஒழுங்கு, மணிமா
 லை, மரகதத்தின்குற்றம், மாலைக்
 காலம், 14, 27, 43, 118, 205-6,
 218, 229, 315, 366 - 7, 386,
 411, 491, 495, 529, 561.
 மாலைக்காலத்தின்பலர்தொழுதல்,
 560, 582.
 மாலைக்காலம், 17, 207, 212, 226,
 241, 247, 302, 401, 413, 476.
 மாலைக்குப்புகையூட்டல், 351.
 மாலைக்குறம்பு - மாலையென் னுங்குறு
 ம்பு, 125, 130 - 31.
 மாலைச்சேரி, 183.
 மாலைத்தாமம், 43, 71.
 மாலைத்திங்கள், 553. [வை, 218.
 மாலைப்பொழுதுகண்டுதலைவிகுறிய
 மாலையயர்தல், 247, 499.
 மாலையிலெழுதியமாற்றம், 299.
 மாலையிற்செம்பஞ்சுக்குழம்பாலெழு

மாற்றத்தபசும்பொன், 77.
 மாற்றார், 198.
 மாற்றன், 241.
 மாற்றஞ்சுழந்தைகிணற்றில்விழ ஒரு
 த்தி தன் குழந்தையையும் அதில்
 வீழ்த்திப்பின்எடுத்தாளென்பது,
 மாற்று, 122. [489.
 மாற்றுவேந்தர், 71.
 மாறல் - விற்றல், 422.
 மாறன், 503.
 மாறனலங்காரம், 54, 127.
 மாறு - பகை, 460.
 மாறுகால், 90.
 மான், 294, 331.
 மான்கட்காலதர்; 137, 153.
 மான்குளம்பு, 537. [னுமாம், 213.
 மான்மகன் - மயங்கினமகன்; காம
 மான்மணி - பெரியமணி, 442, 451.
 மான்மதச்சாந்து - கத்தூரிக்குழம்பு,
 45, 53, 338, 481, 563.
 மான்மதச்சேறு - கத்தூரிக்குழம்பு,
 சவ்வாதுமாம், 195 - 6.
 மான்மயிர்க்கவரி, 523.
 மான்மறி, 524.
 மான்மலைக்கை, 92, 96.
 மானதம், 167, 233.
 மானம், 63, 109 - 10.
 மானவிதல்வேளாழும்பில், 571.
 மானேர்நோக்கம், 217.
 மிகவும்போற்றுதல், 458.
 மிகுத்துக்கூறல், 153, 325.
 மிச்சில், 331, 399.

மித்திரன், 143, 163.
 மிதுனம், 117.
 மிதுனவீதி, 361, 378.
 மிருதசஞ்சீவினி, 54, 173.
 மிலேச்சமகளிர், 200.
 மிலேச்சர், 153, 200.
 மிழந்தல், 151, 171.
 மிளகுபொதி, 389.
 மிளிர்ந்தல், 275.
 மினை - அரண் காவலைச் சூழ்ந்தகாவத்
 காடு, கட்டுவேலி, 116, 341, 354,
 359, 375, 401, 413, 416, 428.
 மிதைத்தல், 161.
 மின்மினி, 387.
 மின்னல், 307.
 மின்னுக்கொடி, 171.
 மின்னுக்கோடி, 293. [568.
 மீக்கூற்று - மேற்பட்டவார்த்தை,
 மீகாமர், 138.
 மீத்திம்படாமை, 65, 75.
 மீயிசை, 12.
 மீளி, 329.
 மீன், 155, 207, 213, 275, 480.
 மீன்கோட்பதை, 17.
 மீன்திழ் விசம்பு, 254.
 மீன்விலையுணவு, 17.
 மீன்விந்நோர், 138, 183, 200.
 மீன்றனை, 332, 344.
 மீன்றியில் விளக்கம், 183, 200.
 மீனக்கொடி, 581.
 மீனம், 277, 453.

முகநிலை - முகத்தித்தட்டுந்தரவு, 190,
 முகநிலைப்பசாசக்கை, 95. [191, 219.
 முகநோக்கல், 200.
 முகப்பு, 196 - 7, 477.
 முகபடாம்; 406.
 முகம் - அந்தரக்கொட்டு, இடம்;
 கூறு, சந்தியைந்தனுளொன்று, 75,
 83, 120, 162, 166, 192, 493.
 முகம்பாராமை, 299, 311.
 முகமாறுதல், 430.
 முகமில்வரி - முகமொழிந்து ஏனை
 யுறுப்புக்களான்வருவது, 206,
 208, 219, 365.
 முகமுடைவரி - மூன்றடிமுதலாக
 ஏழடியீறாக வரும், 206, 267.
 முகவைப்பாட்டு - பொலிபாடும்பாட்டு
 261, 279.
 முகில், 150, 153, 171, 198, 377,
 முகிலையணிந்தபொழில், 286.
 முகிழ்காங்கூலக்கை, 94.
 முகிழ்த்தம் - முகூர்த்தம், 534.
 முகிழ்த்தல், 36.
 முகிணுழைமதியம், 561.
 முகுளக்கை, 92, 94 - 5, 98.
 முச்சந்தி, 369, 390.
 முச்சிப்பிணையல், 498.
 முசிறியாசிரியர், 7. [மை, 578.
 முசுருந்தன்சொர்க்கத்தைக்காத்த
 முசுருந்தன்புகாரையாண்டமை,
 159 - 60, 186 - 7.
 முசுருந்தனுடன் வந்தபூதத்தின் வா

யலரன் - சந்திரன், 120, 101.

மீனிராச்சியம், 181.

மீனுணங்கல், 17, 208 - 9.

மீனேற்றுக்கொடியோன், 150.

முகஞ்டைக்கு முன்றுதிங்கள், 291,

முக்கோல், 491. [391.

முகச்சந்தியிலக்கணம், 83.

முகச்சார்த்து 207.

முகஞ்செய்துகிடத்தல், 309.

முகடு, 408.

முகத்தினுங்கண்ணிற்சுவையிகத்

தோன்றல், 84.

லாறு, 108, 187.

முகட்டை } 340, 353.
முகண்டை }

முகமுகக்கைக்கனி, 389.

முட்டாக்கு, 341.

முட்டி, 92, 98.

முட்டிக்கை, 92, 94.

முட்டிகச்சுவத்திகம், 81.

முட்டுப்பாடு, 412.

முடக்காற்பந்தர், 416.

முடக்குமோதிரம், 181.

முடக்கல், 336 - 7, 546.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எகடு

முடங்கல் வெண்டோடு, 225.
முடங்குகை, 393.
முடங்குபடுதல், 389.
முடத்திருமாதன், 7.
முடம், 63 - 4, 109, 205.
முடிக்கருந்தலை - முடியுடைக்கருத்
முடிக்கலம், 434. [தலை, 545, 548.
முடிக்குப் பிறையைக் கண்ணியாகச்
சூடிய இதைவன், 305.
முடிக்கை - பண்மாறு, 120.
முடிகளபத்துடையவன் - இரா வ
ணன், 191.
முடிகெழுவேந்தர்மூவர், 4, 267,
364, 512, 573, 575, 592.
முடித்தகேள்வி - கரைகண்டகேள்வி,
முடித்தலையுடுப்பு, 545. [34, 38.
முடித்து (தன்மைவினை), 425.
முடிநாறு, 261, 278.
முடிபொருட்டொடர்நிலை, 47.
முடிமுதற்கலன்கள், 422, 495.
முடிவு, 108.
முடிவுபோதல், 324.
முடுக்கர் } 149, 369, 554.
முடுக்கு }
முடுக்குவழி, 390.
முடுகியலாய்வந்ததாழிசைக்கொச்சக
வொருபோகு, 321.
முடுகிவரும்வரவு, 277.
முண்டகக்கோதை, 558.
முண்டகம் - நீர்முள்ளி, 17, 221.
முண்டம்பெருங்குமரர் - கடைச்சங்
கப்பலவருள் ஒருவர் 7

முத்தின்குணமும், குற்றமும், 368,
388 - 9.
முத்தின் பந்தர், 143, 168.
முத்தி - ஆகவனியம், காருகபத்தியம்,
தக்கினுக்கினி, 304; 504.
முத்திச்செல்வம், 528.
முத்திவாழ்க்கை, 494.
முத்து - கண்ணீர்த்துளி, மணிகளு
ளொன்று, 127, 134, 138, 147,
154, 196, 199, 207, 213, 221,
224, 227, 232, 388.
முத்துக்கோப்பார், 157.
முத்துடையரி, 485.
முத்துநிரைக்கொழுத்தொடர், 557.
முத்துவடம், 53, 153, 180, 311,
முத்துவினைகமுனி, 558. [344.
முத்தூர்க்குற்றம் - சோழநாட்டிலு
ள்ள தொருசிறுநாடு, 303.
முத்தொள்ளாயிரம் : இது முற்கால
த்துப்புலவராலியற்றப்பட்ட
தூல்களுளொன்று; 2700. வெண்
பாக்களையுடையது; தமிழ்நாட்
டரசர்களாகிய சேரசோழபாண்டி
யர்கள் மூவரையும் தனித்தனியே
தொள்ளாயிரந்தொள்ளாயிரம் வெ
ண்பாக்களாற்சிறப்பித்துக் கூறு
தலின் இப்பெயர்பெற்றதென்பர்.
இதிலுள்ளசெய்யுட்களுட் சிலசில
பழையவுரைகளிலும் புறத்திரட்டி
லும் காணப்படுவனவேயன்றி தூல்
முழுவதும் அகப்படவில்லை; சொற்
களைப் பொருள் காண்பதில்

முண்டிதம், 88.
முத்தக்கழங்கு, 558.
முத்தக்காசு, 179. [ன்று, 190.
முத்தகம் - இசைப்பாவலகயுளொ
முத்தம், 277, 524, 581. [190.
முத்தமிழ், 10, 11, 32, 76, 121,
முத்தரை - அரையின் முத்துவடம்,
முத்தவளை, 196. [180.
முத்தாரம், 71, 116, 127, 168, 181,
முத்திரை, 101, 456. [197.
முத்தின் ஒழுங்கு, 166.

சிறந்தது, 278. [485, 553.
முதல் - இடம், 108, 111, 360,
முதலீடு, 246.
முதலுக்கு ஏற்ற அடை, 333, 377.
முதலாழி, 230.
முதலை, 17, 332, 343.
முதற்கருவி - மத்தளம், 107. [230.
முதற்சங்கத்தின் காலமுதலியன,
முதற்சாமத்திற் கண்ட கனா ஓராண்
முற் பலித்தல், 408.
முதற்பொருளிருவகை, 14.

எஃகுக அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

முதனடை - இயக்கநான் இன்னொரு
று; தாழ்ந்த செலவினையுடையபா
டல், 67, 111, 120.

முதனடைவாரம், 59, 91.

முதாரிக்காய், 417, 430.

முதிர்ந்தல் - சூழ்தல், முற்றுதல், 24,

முதிர்வினை, 3. [437.

முதிராக்கினி, 257.

முதிரை, 154, 390.

முதிரைப்பண்டம், 160.

முதுக்குறைநங்கை, 401.

முதுக்குறைவி, பெரிய அறிவை யுடை
யாள், 432.

முதுக்குறைவு, 349.

முதுகணிகையர், 392.

முதுகுரவர், 25, 419, 432.

முதுகுருகு, பெருங்குருகைப்பார்க்க,

முதுநரி, 266, 287. [7, 230.

முதுநாரை-பெருநாரையைப் பார்க்க,

முதுபாலை, 471, 477. [7, 230.

முதுமறையோன், 303, 310. [376.

முதுவேனிந்காலத்துக்குரிய பூவகை,

முதுவேனிந்காலம், 14, 333, 345-6,

முந்தானைகள், 80. [363.

முந்துறுத்தல், 589.

முந்தைப்பிறப்பு, 3, 509. [454.

முந்தை - முத்தை; விகாரம், 420,

முந்தை, மூதையாதல், 246.

முந்நீர் - முத்தொழிலையுடையநீர்
(கடல்), 33, 200, 448, 459, 509,
521.

முந்நீர்விழவினெடியோன், 302.

முரசத்தை நாளொடு பெயர்த்தல்,
161 - 2, 534.

முரசம், 128, 147, 441.

முரசம் யாதிரமதிரமுழங்குதல், 543.

முரசவோதை, 339.

முரசு, 35, 72, 106, 143, 161,

166, 402, 450, 535 - 6.

முரசமுதலான ஏழும் அரசர்க்குரியன,

முரசு மூன்று, 118. [495.

முரசை யாணையின்மேலேற்றி விழவறி

வித்தல், 146.

முராஞ்சிபூர் முடிநாகராயர் - தலைச்

சங்கப்புலவர்களுள் ஒருவர், 7, 230.

முரரை, 553.

முரல்வாய்ச்சங்கம், 207.

முரி, 190, 209, 219, 529.

முரிச்சார்த்து, 207.

முரித்துப்பாடுதல், 210.

முரிதல், 210.

முரிநிலை - இறுதியிப்படுத்தாவு, 190.

முரிப்பு, 434, 450.

முரிபுருவம், 83 - 4.

முரிவரி, 210.

முருக்கம்பூ, 585.

முருக்கு, 340, 353.

முருக்குதல், 266. [328, 370, 519.

முருகவேள், 28, 39, 51, 168, 193,

முருகவேள் நிற்குங்கோயில், 241, 248.

முருகன்கடல்வயிறு கிழித்தது, 511.

முருகன்கார்த்திகைமுதலிய அறுவர்

பாதுண்டமை, 516.

முருகன் திரை அரங்கமாகக் கடலிற்

முந்தானமார்பன், 587.
 முப்படை, 159.
 முப்பத்திருகாழ், 180.
 முப்பழம், 31, 179.
 முப்பால், 7.
 மும்முறை வணங்கல், 307.
 முயக்கம், 125.
 முயல், 150, 171, 191.
 முயலுதிரம் மாணிக்கத்திற்கு, 387.
 முரசத்தானை, 161. [161.
 முரசத்திற்குப்பலியூட்டுதல், 143,

முடிக்கத்தாடியது, 193.
 முருகன் மலைநெஞ்சு பிளந்தது, 511.
 முருகுயிர்த்தல், 205. [118.
 முருடு - பத்தல், மத்தளம், 35, 40,
 முருந்துபோலும்நகை, 321, 330.
 முல்லை - ஒருகருவீ, ஒருபண், முல்
 லைக்கொடி, முல்லைநிலம், 14, 124-5,
 130 - 31, 149 - 50, 170, 241,
 247, 305, 338, 343, 351, 353,
 360, 376 - 7, 443, 455 - 7.
 முல்லைக்குரியசிறுபொழுது, 14.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

மல்லைத்திணைமுதற்பொருள், கருப்
 பொருள் உரிப்பொருள், 14 - 5.
 மல்லைத்திணையை முதலாகவைத்தெ
 ண்ணுதற்குரிய ரியாயம், 14.
 மல்லைத்தீம்பாணி, 15, 445.
 மல்லைநகை, 340.
 மல்லைப்பாட்டு : இது பத்துப் பாட்
 டுள் ஐந்தாவது; காவிரிப்பூம்பட்
 டினத்துப்பொன்வாணிகனுர்மக
 னுர் நப்பூதனுர் பாடியது; 103 -
 அடிகளையுடையது; நச்சினுர்க்கினி
 யரால் உரை செய்யப்பட்டது,
 241, 377, 415, 422, 534, 554.
 மல்லைப்பூங்குழல், 452.
 மல்லைமலர், 15, 130, 344, 560.
 மல்லைமுகை, 171.
 மல்லைநந்திக்குழல், 446, 456.
 மல்லையாழ், 15.
 மல்லையுக்குறிஞ்சியு முறைமை திரி
 ந்து பாலையாதல், 294, 305.
 முலைப்பூசல், 574, 576.
 முழத்தின்விரலளவு, 70.
 முழவம், 339, 499, 563.
 முழவின் கண்ணெறி, 66, 111.
 முழவு - குடமுழா, 119, 149, 169,
 261, 279, 339.
 முழவு ஏழுமுகை, 106.
 முழுத்தம், 534.
 முழுத்தம், 11.
 முழுநெறிக்குவளை, 42 - 3, 48.
 முழுப்பலிபீடிகை, 142.
 முழுமுகை, 209.

முளைப்பாலிகை, 41.
 முளையெயிறு, 401.
 முளைவளரிளநகை, 210.
 முளைவெண்டுகை, 315. [487.
 முற்பகற்செய்யிற் பிற்பகல்விளையும்,
 முற்பட, 205.
 முற்பிற பிற்செய்தவற்றை இப்பிறப்
 பிற்காணல், 309.
 முற்றக்கடிதல், 131.
 முற்றத்துறத்தல், 371.
 முற்றம், 125, 221, 232, 521, 523.
 முற்று, 297, 463 - 4.
 முற்றுச்சொல், 217, 245, 309,
 333, 358, 374, 392, 440 - 41,
 489, 513, 525-6, 575.
 முற்றும்மை, 28, 165, 468.
 முற்றும்மைதொகல், 129.
 முறஞ்செவிவாரணம், 31, 266, 287.
 முறி - தளிர், 125, 132, 333.
 முறிக்கும்பருவக்கரும்பு, 306.
 முறுக்கல், 90. [325.
 முறுக்குண்ட கோட்டையுடையகலை,
 முறுகுதல், 323, 390.
 முறுவல்: இது பழைய நாடகத்தமிழ்
 நூல்களுளொன்று; இது முற்
 காலத்தேயிறந்து போயிற்றென்று
 அடியார்க்குநல்லாரொழுதி யிருக்
 கின்றனர், 9, 213, 253.
 முறுவல்நகை, 84 - 5.
 முறை-ரியாயம், நீதி, விதியுமாம்,
 5, 22, 35, 108, 111, 305, 482,
 485, 497, 508, 519, 577.

முழுமாணிக்கம், 407.
 முழுமெய் - மார்பு, 123, 151, 172.
 முள்வாய் - கூர்த்தவாய், 128, 135.
 முள்வேலி, 280, 334.
 முள்ளிப்பூ, 89.
 முள்ளூர், 520, 522.
 முள்ளெயிறு, 257.
 முளம்பின்முகம், 584.
 முளிதயிர், 430.
 முளிதல், 306.
 முனைக்குடம், 36.

கூட

முறை முதற்கட்டில், 553.
 முறைமை நான்குவகை, 92.
 முறையுளி, 235, 518.
 முன்பனிக்காலம், 361, 378.
 முன்பால் - முன்னிடம், 78.
 முன்பாலேநாடு - குமரியாற்றிற்கும்
 பஃறுளியாற்றிற்கும்இடையிலுள்
 ளநாடு, 230.
 முன்பிற்காதை, 203.
 முன்பிற்படி-முன்புபோல, 68, 113,
 முன்பு, 30, 300.

எகஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

முன்றில் - முத்தம், 133, 208, 216,
 244, 318, 320 - 21, 327, 330,
 முன்றுறை, 528. [498, 587.
 முன்றேர்க்குாவை, 545.
 முன்னத்தினுணருங்கினவி, 431.
 முன்னநிசுட்டு, 439.
 முன்னிலைத்தொழிற்பெயர், 24.
 முன்னிலைப்படர்க்கை, 206-7.
 முன்னிலைப்பராவல், 319, 329, 460.
 முன்னிலைப் பன்மை, 248, 308.
 முன்னிலைப் புறமொழி, 323, 515.
 முன்னிலைப்பெயர், 3, 44, 509, 526,
 முன்னிலையாகக்கூதல், 579. [527.
 முன்னிலையியான் - முன்றில்லான், 501.
 முன்னிலைவிளி, 250.
 முன்னேஞான்று, 351.
 முனி, 168.
 முனிதல் - வெறுத்தல், 513.
 முனிவர், 168, 301, 311, 370.
 முனிவர் சத்திரமோதுமோசை, 339.
 முனிவரிருப்பிடம், 355.
 முனை, 44. [குடுதல், 331.
 முனையிடம் பாழ்படுமபடி வெட்சி
 முங்கில், 69, 71, 100, 114, 116-7,
 294, 306, 345, 353.
 முங்கில்லில், 328.
 மூச்சு, 465.
 மூட்டுதல், 418.
 மூடை - பொதி, 47, 369, 390.
 மூத்தோர், 491.
 மூதறிவாட்டி, 316, 325.
 மூகிற்பெண்மர் - மூகற்குமகனின்

மூலாதாரம், 61, 103 - 5.
 மூவகைஇயக்கம் - வலிவு மெலிவு
 சமம், 224 - 5, 235.
 மூவகைச்சொல்லையும் அவினயத்
 தோடு புணர்க்குமிடத்துச்செய்யு
 முறைமைநான்கு, 92.
 மூவகைப்பு, 154.
 மூவடிமுக்கால்வெண்பா, 190 - 91.
 மூவாக்கடம்பு, 448, 459.
 மூவாமருந்து, 44.
 மூவாலினநலம், 243, 586. [கல், 82.
 மூன்றனுருபு, ஐந்தனுருபொடு மயன்
 மூன்றஞ்சாமத்திற்கண்ட கனூ மூன்
 றுமாதத்திற் பலித்தல், 408.
 மூன்றாமவேற்றுமையுருபோடு, கூட
 என்பது சேர்ந்துவருதல், 269.
 மெச்சுதல், 197.
 மெய் - வடிவு, 150.
 மெய்க்கூத்து - சாந்திக்கூத்து நான்
 கனுளொன்று, மெய்த் தொழிற்
 மெய்காவல், 187. [கூத்து, 80.
 மெய்ச்சாந்து, 385, 465.
 மெய்சாய்த்தல், 90.
 மெய்நிலைக்கை, 92, 95.
 மெய்நெறி, 590.
 மெய்ப்பாட்டாற் சொல்லல், 465.
 மெய்ப்பாட்டியற்கை - பரமாகமம்,
 மெய்ப்பாடு, 20, 27, 584. [298, 310.
 மெய்ப்பாடெட்டு, 232.
 மெய்ப்பை - சட்டை, 422, 434.
 மெய்ப்பொறி, 437.
 மெய்ப்பொருள், 191

முதுரை, 486. [142, 160.
முதுர், 23, 26, 198.
முதுர்ப்பொழில் - இலவந்திகைச்
சோலை, 271, 377, 403.
முதை - முந்தை, 246.
முப்பிளமை, 484.
முரல், 36, 316, 561.
முரித்தானை, 162.
முரிநிமிர்த்தல், 85, 323.
முலாதாரத்து எழுபத்திராயிரநாடி
கள், 103.

மெய்ப்பொருள், 121.
மெய்ப்புகுவசம், 366.
மெய்ம்மயிர் குளிர்ப்பது, 83.
மெய்ம்மயிர் சிலிர்த்தல், 84.
மெய்முழுதுந்தழுவல், 434.
மெய்யல்லாமுறுவல், 421.
மெய்யிற்பொடி, 486.
மெய்யீற்றுமுன் உயிர்வருங்கால்
உடம்படுமெய்யன்றெனப்படும்
வகரம் தோன்றுதல், 526.
மெய்யுரை, 242, 569.
மெய்வருத்தம், 323, 433.

அரும் பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எங்ஙனம்

மெய்வார்த்தை, 591.
 மெய்விடல் - இறத்தல், 551.
 மெல்கிற்றிலன், 398.
 மெல்லென்றசொல், 6.
 மெல்லொற்று, 433.
 மெலிக்கும் - மெலிவிக்கும், 185.
 மெலிதாகச்சொல்லிக் குறைநயப்பித்
 தல், 217.
 மெலிவு, 63, 68 - 9, 108, 113,
 மென்பானிலம், 114. [224 - 5, 235.
 மேகம், 293, 304.
 மேகலை - பவளக்கோவையெட்டினுற்
 செய்தது, 126, 132 - 3, 227,
 314 - 6, 320, 324, 326, 329,
 377, 393, 405, 564, 577, 579.
 மேகலைக்கோவை, 349, 353.
 மேகலைபுடைவைமேற்குழ்தல், 125.
 மேகலையைத்துகிலுள்ளுடுத்தல்,
 மேடவீதி, 390. [125, 180.
 மேதிச் சென்னி விக்கிரமன், 326.
 மேரு, 562.
 மேருவரைமத்து, 455.
 மேருவரைவில், 326.
 மேருவலந்திரிதல், 33.
 மேல்கடல், 379. [தல், 342.
 மேல்காற்றடிக்கமதிக்கொடி யசை
 மேல்வாவு, 107.
 மேல்வினாவன், 21.
 மேலிற்றும், 402.
 மேலேயிட்டுக்கொள்ளல், 435.
 மேலோர் - அருந்தவர், முனிவர், 299,
 மேமகம். 254. [311.

447 - 9, 463, 465, 472, 481,
 483, 486, 518, 526.
 மேற்செம்பாலை, 66 - 8, 111 - 3,
 221, 234 - 5, 454.
 மேற்செம்பாலைப்பண், 224.
 மேற்செலவு, 528.
 மேற்பாலை, 69.
 மேனி - நிறம் (ஆகுபெயர்), 168.
 மேனிபசத்தல், 226.
 மேனிலை, 70.
 மேனிலையுலகம், 567, 587.
 மேனீர், 459.
 மை - மஞ்ச, 406.
 மைத்துளவளவன், 552.
 மைந்து - அழகு, 229, 240.
 மைந்நிணவிலைஞர் - ஆட்டுவாணிகர்,
 மைம்மீன், 277. [138, 155.
 மையல்மனம், 217.
 மையிருங்குன்றின்விஞ்சையன், 393.
 மையீரோதி, 419.
 மையுண் கண்ணிமடந்தை, 57.
 மைவிளக்கு - நெய்விளக்கு, 198,
 மொச்சை, 390. [247.
 மொசிதல், 521.
 மொட்டித்தல், 214.
 மொத்துணல், 207. [106.
 மொந்தை - ஒருவகைத்தோற்குவி,
 மொழிபெயர்த்தேத்தோர், 183, 200.
 மொழிப்பொருட்டெய்வம்-பொருண்
 மொழியாகிய தெய்வம், 260, 276.
 மோ, முன்னிலையசை, 274.
 மோக்கம். 308.

மேழி - கலப்பை (ஆகுபெயர்), 279,
 356, 370.
 மேழியில் மாலைசூட்டுதல், 279.
 மேற்கட்டி, 40.
 மேற்கட்டுக்கட்டி, 202.
 மேற்கட்டுத்திரை, 116.
 மேற்கோளாக இந்நூலிலிருந்துபிறர்
 எடுத்தாண்டிருப்பவை, 1, 2, 3, 6,
 33 - 4, 206, 208, 210, 220,
 316, 320, 328, 336, 361, 365,
 395, 401, 425, 441, 445,

மோகநீயம், 282.
 மோகித்துவீழ்தல், 194.
 மோகூர், 149, 553.
 மோசுமல்லிகை, 353.
 மோட்சமார்த்தம், 569.
 மோட்சராச்சியம், 591.
 மோடி, 161.
 மோதகப்புகை, 338.
 மோதகம் - பிட்டு, 183, 200.
 மோதிரங்கள் செறிந்த விரல்கள்,
 மோதிரம், 196 - 7. [204.

எசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

மோர், 416.
 மோரியர், 553.
 மோவாய், 556.
 மௌகூர்த்திகன், } 534.
 மௌத்திகள்,
 மௌவல், 338.
 யசுர்வேதசாகை, 339.
 யந்திரவாலி, 377.
 யவனதேசம், 132.
 யவனர் - சோனகர், துருக்கர், மிலே
 ச்சர்; இவர்கள் தெரழில்
 வாயில்காத்தல், 137, 153, 156,
 யக்ஷன், 409. [359, 369, 376, 580.
 யக்ஷிதேவதை, 409.
 யாக்கை, 393.
 யாக்கைநில்லாமை, 281, 568, 591.
 யாக்கையிழந்த இன்னுயிர், 346.
 யாக்கையிழப்பிறவாப்பெரியோன்,
 யாகசாலை, 161, 351, 590. [167.
 யாண்டு, 547.
 யாப்பருங்கலக்காரிகை, 445.
 யாப்பருங்கலவிருத்தி, 206, 445.
 யாப்பறைமாக்கள், 357.
 யாப்புறவு - பொருத்தம், வினா, 2,
 423, 435.
 யாமம், 14, 128, 135, 158, 182.
 யாமளேந்திரர் - இந்திரகாளியனா
 லாசிரியர், 10.
 யாரைநீ, யாரையோநீ, 483, 501.
 யாவதும் - எப்படியானும், சிந்தும்,
 யாதும், 2, 151, 421, 424,

யாழ்ப்பாட்டு, 26, 61, 63 - 4, 74,
 100, 109 - 10, 119.
 யாழ்ப்பாணர், 320, 330.
 யாழ்ப்புலவர், 149, 169.
 யாழ்வாசிக்குமுறை, 232.
 யாழ்வாசித்தற்குச்சுத்திரம், 222.
 யாழ்வம், 327. [187.
 யாழாசிரியன், 67, 69, 112-3, 122,
 யாழிசைமொழி, 171.
 யாழிசையின்பயன், 435.
 யாழிடம்நான்கு, 204.
 யாழிடைப்பிறவாஇசை, 45.
 யாழின்னிலி, 198.
 யாழின்றொகுதி, 267.
 யாழினிட்டபாட்டு, 206.
 யாழினிடத்துஅரும்பாலைமுதலி
 யன இடமுறைமெலியத்தோள்
 மல், 69.
 யாமுறுப்பு ஐம்பத்தொன்று, 350.
 யாழைத்திருத்தல், 205.
 யாழைப்பகைநரம்புபட இசைத்தல்,
 யாற்றடைகரை, 262, 279. [188.
 யாற்றுநடு, 518.
 யாறாகிய ஆரம், 153.
 யானை, 35, 114 - 5, 359, 408.
 யானைக்கச்சை, 166.
 யானைக்கவிழ்மணிநா, 543.
 யானைக்கன்று, 523.
 யானைப்பாகர், 140, 158.
 யானைப்பிடர்த்தலை, 536.
 யானைப்பிடரியில் மகளிளையேற்றிநக

432, 436, 509.

யாழ், 44, 64, 113, 139, 158,
185, 187 - 8, 202 - 3, 205,
212, 219, 221, 224, 229, 232,
248, 496, 561 - 2.

யாழ்க்கருவி, 221.

யாழ்க்குற்றம் - ஆதவவாதபயசாயை

யாழ்க்கோடு, 203.[யென்பன, 203.

யாழ்க்கோவை, 66-8, 221-2, 224.

யாழ்நால்வகை, 100, 156, 349.

யாழ்நான்கிற்குமுரிய நரம்பினென்,

100.

ராக்கு மணத்தை அறிவித்தல், 35.

யானை பறையுடன்வருதல், 393, 587.

யானைபோகலாம்படி கீழ்சுருங்கை

யாக அதனைமேலிட்ட வீதி, 359.

யானைமுகவோடம், 354.

யானையின் பிடரியில் முரசுமேற்றிய

றைதல், 166; 508. [587.

யானையை, ஒய்யெனத்தெழித்தல்,

யானையைப்படுக்குக்குழி, 523.

யானையைப்பாகர்வையும் ஆரியமொ

யானைவீரர், 167, 537. [ழி, 406.

யானைவெண்கோடு, 523, 560.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எசுக

யோகநித்திரை, 270.
 யோசம்- அரைப்பட்டிகை, 384.
 யோகம் எண்வகை, 371.
 யோகாசனம், 371.
 யோகினிச்சி, 89.
 யோனி- நாடகவுறுப்பினுளொன்று,
 விலக்குறுப்பினுளொன்று, 9, 19,
 ரீடபம், 101, 457. [58, 82.
 லகாரவீற்றுப்பெயர்ச்சொல், 13.
 லோகம் ஐந்து, 193.
 வக்காணம், 75.
 வக்கிரித்தல், 63.
 வகுத்தல், 100.
 வகுந்து - வழி, 298, 310, 391,
 வகுளம், 195, 339. [404.
 வங்கம், 361 - 2, 378, 541 - 2.
 வங்கிசம், 212. [412, 456.
 வங்கியத்தான் - குழலோன், 101,
 வங்கியப்பாடல், 61, 100.
 வங்கியம், 65, 101, 110, 112, 119.
 வங்கியம் செய்தற்குரியபொருள்கள்,
 வங்கியம் மூவகை, 156. [100.
 வங்கியமூதும்வகை, 456-7.
 வங்கியவாசிரியன், 67.
 வச்சிரக்கோட்டம் - வச்சிராயுதநிற்
 குங்கோயில், 146, 166, 241, 248.
 வச்சிரத்தடக்கையமரர் கோமான்,
 வச்சிரதந்தன், 115. [503.
 வச்சிரதேகன், 115.
 வச்சிரநன்னாட்டுக்கோன், 143, 163.
 வச்சிரநாடு - இது சோணையாற்றங்

வசி - மழை, வசிகரம், 142, 160.
 வசிமுதலியன சுரக்கவென வாழ்த்
 வசியம், 160. [தல், 159.
 வசிகிரிப்பு, 165.
 வச - சிங்கபுரத்தரசன், 508, 510.
 வசுக்கள் எண்மர், 148, 168.
 வசவாசி (வாசம்), 179, 379.
 வசைக்கூத்து, 10, 79, 80-81, 381.
 வஞ்சம் - கிருத்திரிமம், தாமதாத்
 திரம், 187, 194, 463.
 வஞ்சம்பெயர்க்கு மந்திரம், 300.
 வஞ்சம்பெயர்த்தபூதம், 187.
 வஞ்சனைப்புணர்ப்பு, 65, 110.
 வஞ்சனையால்மருந்துட்டிப் பித்தேற்
 றுதல், 164.
 வஞ்சி - ஒருகொடி, சேரருடைய
 இராசதானி; இது வஞ்சிக்களம்,
 வஞ்சிக்குளம், அஞ்சைக்களமென
 வும் வழங்கும், 4, 12, 14, 19-20,
 25, 220, 231, 371, 448, 459,
 502, 521, 528, 531, 535-8, 544,
 559, 568, 574, 577, 589.
 வஞ்சிக்காண்டம், 592.
 வஞ்சிக்கூட்டு எடுத்துச் செல்வாத்
 கொண்ட திறை, 531.
 வஞ்சிக்கோன் - ஆட்டனத்தி, 488.
 வஞ்சிகுடுதல், 530.
 வஞ்சிமகளிர், 577, 581.
 வஞ்சிமாலை, 536.
 வஞ்சிமுற்றம், 521, 523. [590.
 வஞ்சிமுதூர், 5, 560, 570, 588,

கரையிலுள்ளது, 162-3.
 வச்சிரம், 167, 377.
 வச்சிரமவந்திமகதமொடு குழி இய
 சித்திரமண்டபம், 564.
 வச்சிரவேந்தன், 16, 360.
 வச்சிராயுதத்திள்வடிவமும்அது பாற்
 கடலிற்பிறந்த தென்பதும், 51.
 வசந்தமாலை - ஐாதலியின் தோழி ;
 இவள் கூனியென்றும் வழங்கப்
 படுவள், 185, 188, 202, 226,
 228-9, 236-7, 240, 299, 311,
 வசமழிதல், 466. [335, 347.

வஞ்சியார கோமான, 578.
 வஞ்சிவேந்தன் - சேரன், 459.
 வஞ்சினக்கூறல், 142. [534.
 வஞ்சினம் - மேற்கோள், 27, 525,
 வஞ்சினம் வாய்த்தல், 571,
 வஞ்சினமாலை, 5, 25.
 வட்கர்போகிய - இடையில் முரியில்
 லாத, 529.
 வட்டகை, 145, 165.
 வட்டணை, 19, 79, 193, 204.
 வட்டப்பாலை, 112, 443.
 வட்டப்பாலைஇடமுறைத்திரிபு, 234.

எசஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

வட்டப்பாலைபிலேராலுபண்ணும் பிற்
 த்தல், 453.
 வட்டப்பூ, 181. [132, 277.
 வட்டம் - ஓளுகோள்; சிலாவட்டம்,
 வட்டிகை, 296, 308, 494.
 வட்டித்தல் - எழுதுதல், சுழற்றுதல்,
 பிரதிக்கினைபண்ணல், 491.
 வட்டு, 401.
 வட்டுடை, 194.
 வட்டை, 47, 573.
 வடகம் (துகில்), 379.
 வடகலை, 115.
 வடங்கொண்மணியூசல், 580.
 வடசேடி, 175, 189.
 வடசொல், 62 - 3, 107.
 வடசொற்றிரிபு, 377.
 வடதிசை, 132, 161.
 வடதிசைமன்னர், 542, 550, 571.
 வடபல்லி, 182, 198.
 வடம், 332.
 வடமலை, 125.
 வடமலைமணி, 47.
 வடமீன், 34, 151.
 வடமொழி - ஆரியம், 406.
 வடமொழிச்சிதைவு, 162.
 வடமொழிப்பெயர், 349.
 வடமொழிவாசகம், 394, 406.
 வடவர், 12, 448, 459.
 வடவாரியர், 512, 530, 573 - 4.
 வடவிமயம், 573.
 வடவெழுத்தொரீ இவந்தஎழுத்து,
 வடவை. 192. [63. 108 - 9.

வடுகிலொத்து, 75, 120.
 வடுகு, 59 - 60, 76, 80, 90, 99,
 வடுகீங்குசிறப்பு, 364. [121, 230.
 வண்கை - வழங்குங்கை, 34.
 வண்டல், 207, 489, 490.
 வண்டலர்கோதை, 228.
 வண்டாறிரையழித்தல், 213.
 வண்டின்ஒலிக்கு யாழோசை, 327.
 வண்டின்கிளை, 204.
 வண்டின் கிளைமதுமயக்கத்தால்ஒடுங்
 கிக்கிடத்தல், 275.
 வண்டு, 43, 88, 92, 124, 128,
 170-71, 208, 212-3, 295, 363,
 வண்டு ஊசலாடல், 207. [522.
 வண்டுக்கை, 92, 96. [134.
 வண்டுகளாகியபள்ளியுணர்த்துவார்,
 வண்டு யாழ்செய்தல், 318, 538, 556.
 வண்டையொத்த காமுகர், 384.
 வண்ணடை (துகில்), 379.
 வண்ணம் - இசைப்பாவகையுள் ஒன்
 று; சொல்வகைநான்கினுள் ஒன்
 று; பதினாறு அடியான்வரு
 வது; தொய்யிற்குழம்பு முதலிய
 ன்; விலக்குறுப்பினுளொன்று, 19,
 58, 61, 66, 82, 88, 102, 111,
 138, 153, 183, 190, 204, 206,
 315, 325, 481, 558, 563.
 வண்ணார், 155.
 வணர்கோட்டுச் சீறியாழ், 561.
 வணர்சுரியம்பால், 214.
 வணரளவு, 9.
 வணிகசுமார். 201.

வடிக்கை - புரவியைவசமாக்குகை,
 வடிக்கிற, 495. [495.
 வடித்தல் - சுட்டுவிரலும்பெருவிர
 லும்கூட்டிநரம்பையகமும் புற
 முமாராய்தல், 204.
 வடித்தோற்கொடும்பறை, 542.
 வடிந்தகாது, 197.
 வடிந்துவீழ்காது, 126.
 வடியொழி, 348.
 வடியாக்கிளவி, 336.
 வடிவேல், 495.

வணிகபூதம், 496.
 வணிகர்; 41, 167, 372, 389, 397,
 வணிகர்குலபதி, 32. [432.
 வணிகர்தெரு, 2.
 வதம் - விரதம், 283.
 வதிச்செலவு, 237.
 வதிதல், 229.
 வதுவைகுட்டு, 548.
 வதுவைவேண்மாள், 521, 562.
 வந்தக்கடை: ககரவொற்றுவிதாரம்,
 வந்ததை - வந்தஉறவு, 45. [502.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எசுநு

வந்தனை - துதித்தல், 296, 307.
வம் - வா, 577.
வம்பப்பரத்தர் - புதியகாமதுகர்ச்சி
யை விரும்புங்காமுகர், 419, 432.
வம்பப்பரத்தை, 265, 286-7, 354,
வம்பப்பெருந்தெய்வம், 470. [372.
வம்பமாக்கள் } 144, 164, 419.
வம்பமாந்தர் }
வம்பமோரியர், 553.
வம்பலர், 322.
வம்பின்முடி - புதுமையாக முடிவ
ன; அவை அல்லிக்கயிறு முதலி
யன, 385 [265, 476.
வம்பு - கயிறு, நிலையின்மை, புதுமை,
வயந்தச்சோலை, 271.
வயந்தம் - தென்றல், 188.
வயல், 194, 276, 306.
வயலூர் - பாண்டிநாட்டிலுள்ளதோ
ளூர்; வார்த்திகளுக்கு ஒருபாண்டிய
னும் பிரமதாயமாகக் கொடுக்கப்
பவயவர், 537. [பட்டது, 507.
வயற்பூ, 43.
வயிரேயம், 368, 388.
வயிர் - ஊதுகொம்பு, 322, 542.
வயிரப்பலகைட்டு, 368.
வயிரப்பொற்றோடு, 577.
வயிரம், 147, 166, 180, 181, 196,
197, 367, 386, 423, 435.
வயிரமணித்தூண், 35.
வயிரவாரம், 426.
வயிரவில், 324.
வயிறு - நடு 448. 790. 110. 491.

வரி - கோலச்சாரி, நடம், பாட்டு,
வரிப்பாட்டு, விலக்குறுப்புக்களுள்
ஒன்று, 26, 58, 69, 82, 88,
99, 206, 228 - 9, 237, 240,
267, 289, 334, 365, 381 - 2,
512, 539, 592.
வரிக்கூத்து, 57, 60, 79, 80, 99.
வரிக்கோலம், 172, 194, 317.
வரிச் சாந்திக்கூத்து, 79.
வரிசை, 56, 78, 118, 121, 380.
வரிசைக்கேற்ற இருக்கைமுறை, 73.
வரித்து - எழுதி, 377.
வரிதகம் - சொல்வகை நான்கினு
ளொன்று, முப்பத்திரண்டடியால்
வரிநவில்பாணி, 549. [வருவது, 88.
வரிப்பாடல், 205, 212, 345.
வரியிலார், 493.
வரியும் புள்ளியும்யங்கியபுலித்தோல்,
வரியுறுசெய்கை, 317. [314.
வரிவெண்சாந்து, 563.
வருடைமானுக்குக் கால்எட்டு, 524.
வருணநான்கு, 185, 201, 367, 497.
வருணப்பூதங்கள், 70, 115 - 6,
177, 190, 191, 493, 497.
வருணப்பூதரைப்பாடும் நால்வகைத்
தேவபாணி, 191.
வருணன், 17, 115, 276.
வருத்தனை நான்கு, 81, 110.
வருத்தமுற்றோனவியம், 85, 87.
வருத்தமானக்கை, (இரட்டைக்கை),
வருத்தூந்தெய்வம், 298. [97 - 8.
வருதிர் 212

வர்த்தனை வட்டணையாயது, 59, 65,
 வருகு, 29, 155, 294, 306, 390.
 வரங்கிடத்தல், 248.
 வரத்து - வரவு, 252.
 வரந்தருகாதை, 10, 11, 12.
 வரம்பறியப்படா விளக்கு, 200.
 வரம்பு -வரப்பு, 275.
 வரவு, 61, 66, 99, 100, 107, 111.
 வரவுகளின்தொகுதி, 62.
 வரவுறுத்தல், 58.
 வரசான் (கர்ப்பூம்), 79.

வருநிதி பிறர்க்கார்த்தல், 35.
 வருபுனல்வையை, 587.
 வருபொருள், 303.
 வருமுறைப்பாலை, 561.
 வரைத்தாள், 296.
 வரைதல் - எல்லைப்படுத்தல், தன்னி
 டத்து ஆக்குதல், நீக்கல், 121,
 வரைப்படுதேன், 524. [257, 591.
 வரைபிளத்தல், 305.
 வரையறை, 29, 63, 108.
 வரையர்டுவருடை, 524.

எசச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

வரைவாழை, 306.

வரைவு, 520.

வரைவு நீட்டித்தவிடத்துத் தலை
மகன் சிறைப்புறத்தானாகக் கூறி
யது, 219.

வரைவு முடிவதாகத் தெய்வம் பரா
வரோத்தமை, 296, 308. [யது, 516.

வல் - சூது, 358.

வல்சி, 467.

வல்லபம், 80, 160, 380.

வல்லாதேன், 576.

வல்லாநடை, 323, 422.

வல்லி, 43, 152, 362, 513.

வல்லிருண்மயக்கம், 427.

வல்லிருள், 426.

வல்லிவழிவதத்தோளிலெழுதல், 49,

வல்லுந, 419. [362.

வல்லென்றசொல், 6,

வல்லையம், 415.

வல்வில், 50.

வல்விலோரி, 520.

வல்வினை, 263. [தல், 73.

வலக்கால் முன்மிதித்து அரங்கேறு

வலக்கைப்பதாகை, 222. [270.

வலஞ்செய்தல் - வலத்திட்டேகுதல்,

வலம் - வலப்பக்கம், வெற்றி, 376.

வலம்படுமுரசு, 521.

வலம்புணரகழி, 359.

வலம்புரி, 181, 198.

வலம்புரிக்கை, 92, 96.

வலம்புரிமணலுழுதல், 208.

வலம்புரிமுத்து, 45, 53.

வலிதை - நிருத்தக்கை முப்பதனு
ளொன்று, 81.

வலிவு, 63, 69, 108, 225, 235.

வலிவு மூன்று, 68, 113.

வலை, 200, 210, 425.

வலைப்பாதவர், 183.

வலையாலுயிர் கொல்லல், 310.

வலையுணங்கு முன்றில், 208, 216.

வலைவாழ்நர்சேரி, 208.

வழக்கிடம், 14. [438, 525.

வழக்கு, 9, 14, 231 - 2, 253, 314,

வழக்குரை காதை, 22.

வழக்காறு, 24.

வழங்குதல், 431.

வழங்குவில் - அம்பை வழங்கும்வில்,

வழி, 294, 299, 309. [313.

வழிச்செலவு, 186.

வழிச்சேறல், 312.

வழித்திறம், 139.

வழிநடப்பவர் தருமங்களைச் சொல்

லிச் செல்லுதல், 345.

வழிநடைவருத்தம், 310.

வழிநாள், 298, 302, 310.

வழிப்படர்புரிதல், 260.

வழிப் போவார், 309.

வழிபடு தெய்வம், 161.

வழிபடுவோர் ஞானத்தின்கண் எழுங்

கொழுந்து - தூர்க்கை, 328.

வழிபறித்துக் கொட்டும்பறை, 315,

வழிமொழி, 562. [325.

வழிவளம், 322.

வழு - பழிப்புரை, 432.

வலம்புரியின் தழுத்தம், கழங்கு, 558.
 வலமுறைமெலிவு, 113. [274.
 வலயம் - தோட்டம், பாத்தி, 258,
 வலவை - சமத்து, நாணிலி, வல்ல
 பம், 142, 160.
 வலவைப்பார்ப்பான், 504. [370.
 வலன் - வலப்பக்கம்; வென்றியுமாம்,
 வலன்வயிற்றிற் பித்தம் மரகதம்,
 வலனென்பு வயிரம், 386. [386.
 வலிசுரம், 455.
 வலித்த வறுப்பு, 86.

வழுக்கம் - தப்புதல், 334.
 வழுத்தல் - அபிமந்திரித்தல், 438.
 வழுதி, 492,
 வழு பதினான்கு, 14.
 வள்ளம், 363, 380.
 வள்ளி, 328, 513.
 வள்ளிக்கிழங்கு, 274.
 வள்ளிக்கூத்து, 328.
 வள்ளிமணன், 516.
 வள்ளுவனார், 39.
 வள்ளைப்பாட்டு, 581.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எசுடு

வளந்தலைம ய ன் கி யவஞ்சிமுற்றம்,
 வளவர்குலம், 131. [523.
 வளவன், 31, 161, 206, 459.
 வளாகம், 221, 224.
 வளரிநிலை, 271-
 வளை - ஒருவகைப்படை, ஒருவாத்தி
 யம், சங்கு, 69, 71, 157, 181,
 209, 210, 292-3, 303, 457, 537,
 வளைகோல், 493, 526. [542, 559.
 வளைச்செங்கை, 33.
 வளைதருகுழியம் - கட்டுக்குழியம்,
 வளைநெகிழ்தல், 216. [385.
 வளைபோலு ரி த த் தை த யு டை ய
 வெள்ளைமூர்த்தி, 168. [157.
 வளைபோமூர் - சங்குறுப்பார், 140,
 வளையாதசெங்கோல், 206, 428, 470.
 வளையாபதி : இது தமிழிலுள்ள
 பழைய காப்பிய மை ந் த னு
 ளொன்று ; இதன்பாடல்களுட்
 சிலமுன்னோருரைகளில் ஆங்காங்கு
 எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளனவே
 யன்றி நூலின் முதலிலேயுதிதிகா
 ணப்படாமையின் இந்தநூல் இன்
 ன சரித்திரத்தையுடையதென்றும்
 நூலாசிரியர் இன்னொன்றும்புலப்
 ப-வில்லை, 209, 248 - 9, 287,
 452, 456, 540.
 வளைவிற் பொறி - வளைந்து தானே
 யெய்யும் எந்திரவில், 413.
 வற்கடமுண்டாதற்குக்காரணம்,
 வறந் கூர்தல், 30. [277.
 வழியோன் - அறிவில்லான், 395.

வனதெய்வம், 311.
 வனப்பு எட்டு, 6, 8.
 வனப்பு ஐந்து, 388.
 வனப்பு நாற்பத்தொன்பது, 204.
 வனப்புவண்ணம் நாற்பத் தொன்று,
 வாக்கமை பேரியர்ழ், 9. [88.
 வாக்கியக் கட்டளைக்கூறுபாடு, 108.
 வாக்கியக்கூறு, 64.
 வாகுலவயம், 180. [557, 559.
 வாகை, 14, 306, 474, 537, 549,
 வாகைத்துறை, 559.
 வாகையணிந்தோர் - மாற்றூர் புறத்
 தைத் தாங்கள் பெற்ற அளவிலே
 வாங்குதல், 90. [மீண்டோர், 548.
 வாங்கும் - கொள்ளும், 213.
 வாங்குவில் - வளைத்துக் கொள்ளும்
 ஒளி, 197. [119.
 வாச்சியக்கூறு, 57 - 8, 74, 89, 90,
 வாச்சியங்கள், 72, 79, 118, 322.
 வாசகம் - கவி, 336, 348, 406,
 வாசத்தின்வகை, 379. [497.
 வாச நெய், 195, 347.
 வாசம் - தக்கோலம் சாதிக்காய் முத
 லியன, 361, 378.
 வாசம் ஐந்து, 138, 155.
 வாசவர்-பஞ்சவாசம்விற்போர், 138,
 வாசவன், 168. [155.
 வாசவுண்டை, 366.
 வாசிகை, 158, 166, 289.
 வாசித்தல், 205.
 வாசிப்பு, 90.
 வாசிவாரியர், 493.

வறுமடூ, 210.	வாசுகு, 140, 400.
வறுமை நாணத்தருதல், 245, [419.	வாசுகுநாண், 326.
வறுமொழி - பயனில்சொல், 214,	வாசுதேவன், 178.
வறுமொழியாளர், 265, 286, 287,	வாட்சுத்து, 329.
வன்கண்மை, 305. [372, 419, 432.	வாட்கோல், 545.
வன்காடு, 300.	வாட்டொழில், 326.
வன்பானிலம், 114.	வாட்போர், 163.
வன்னி, 387, 490.	வாடாமலர்மாரி, 511.
வன்னிகை, 494. [ரூனமை, 487.	வாடாமாலை, 156.
வன்னிமரமும் மடைப்பளியுஞ் சான்	வாடாவஞ்சி, 531, 552.
வனசாரினி, 300.	வாட்டு, வாட்டெனவிகாரம், 251.

கூசு

எசுகு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

வாடுதல் - குறைதல், 251.
 வாடைக்காற்று, 361, 377.
 வாண்மறவர், 493, 537.
 வாணபுரம், 178.
 வாணன் - ஓர் அயுணன், 177, 193.
 வாணம்பேரூர், 194.
 வாணுட்கோள், 162, 534.
 வாணி, 88. [வோர் திரள், 311.
 வாணிகச்சாத்தி - வாணிகஞ்செய்
 வாணிகம், 246.
 வாணிகமரபு, 496.
 வாணிகமுதல், 253.
 வாணிகர்சாதி, 82, 157. [411, 509.
 வாணிகள், 157, 191, 399, 409,
 வாதிசெபம், 185.
 வாதம் - காற்று, 203.
 வாதனை இருபத்தைந்து, 103.
 வாதனை ஐந்து, 103.
 வாதித்தல், 392.
 வாதுவர் - வாசிவாரியர், 493.
 வாதை, 404.
 வாமனரூபம், 88.
 வாய்க்கானீர், 276.
 வாய்காவாமழுவர், 206.
 வாய்த்தலை, 260. [மோதுதல், 277.
 வாய்த்தலைக்கிட்ட கதவின்மீதுபுனல்
 வாய்ப்பதை, 357.
 வாய்ப்பு, 438, 475.
 வாய்ப்பூச்சு, 431,
 வாய்பாடுவேறுபடுதல், 129.
 வாய்பூசல், 418.
 வாய்மை, 298, 310.

வாயிலோயே, 481 - 2.
 வாயுக்கள்பத்து, 103.
 வாயெடுத்தாற்றல், 582.
 வார்த்துட்டு, 350.
 வார்தகோடி, 15 - 8.
 வார்த்திகள் - தக்பிணமூர்த்தியென்
 பவனுடைய தந்தை, 506 - 7.
 வார்த்தை தட்பாத நாவின், 541.
 வார்தல் - சுட்டுவிரற்செய்தொழில்,
 நெடுமை, 24, 204.
 வாரக்கதி, 57, 79.
 வாரச்செய்யுள், 119, 188, 205, 383.
 வாரணம் - உறையூர், கோழி, யானை,
 128, 182, 198 - 9, 266, 288,
 291, 302, 400.
 வாரணவாசி, வாரணசி - மத்திம தே
 யத்து ஒரு நகர், 400, 412.
 வாரநிலம், 64, 67.
 வாரம் - இசைப்பாட்டின் ஒருவகை
 யொழுக்கம்; இயக்க நான்கனுளொ
 ன்று; ஒருநிறம்; கீதவுரு; சொல்லொ
 ழுக்கமும் இசையொழுக்கமுமு
 டையபாடல்; தெய்வப்பாடல்;
 பற்று, 59, 64, 67, 73 - 5, 91,
 110-11, 119-20, 146, 176, 186-
 8, 365, 383, 534.
 வாரல் - வாராதே, 341.
 வாரி-கடல், யானைப்படுகுழி, வருவா
 வாரிச்சி, 88. [ய், 47, 199, 339, 352.
 வாரியர், 140, 158.
 வாரிவளம், 183.
 வாரங்கோள், 577.

வாய்மைத்தரும், 263.
 வாய்மொழி, 264, 302, 507.
 வாய்வதின்வந்தகுரவை - புத்திபூருவ
 மாக எடுத்தகுரவை, 464.
 வாய்வாள், 317, 493, 521, 533,
 537, 546, 592. [மை, 544.
 வாய்வாளான்மை - வாய்வறிதிரா
 வாயன்முறுவல் - வெய்யல்லாமுறு
 வாயாகுதல், 503. [வல், 421, 433.
 வாயில் - கதவு (ஆகுபெயர்), 163,
 254, 256, 269.

வாரொலிகூந்தல், 3, 45, 510.
 வால் - இளமை, 166, 431.
 வால்வரிக்கொடுக்காய் - வெள்வரிக்
 காய், 417, 430.
 வால்வனைமேனிவாலியோன் - பலதே
 வன், 148, 168.
 வால்வெண்சங்கு, 356, 372.
 வால்வெண்டோடு, 418, 431.
 வால்வெள்ளேறு, 431.
 வால்சரிதைநாடகம் - பின்னைச்சரித
 நாடகம், 442.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எ ச எ

வாலாமை-தாய்மையின்மை; ஆசை
 சம், 392, 404.
 வாலுக்கம், 183, 199, 340, 353, 558.
 வாலுவன்-மடையன், 545.
 வாலி, 292, 302.
 வாழ்த்து, 11- 2, 22, 25, 72, 578.
 வாழ்தல் - சீவித்தல், 484.
 வாழி, இடைச்சொல், 218, 265.
 வாதை, 295, 342, 355, 417 - 8,
 வாதைத்தாறு, 523. [430-31.
 வான், 440, 535, 560, 565.
 வான்வரி - புலி, 332, 523.
 வான்வரிக் கொடுங்காய் - வெள்ளரிக்
 காய், 417, 430.
 வான்வலனேத்தல், 537.
 வாளமலை, 320.
 வாளாது, 18, 131, 153, 199.
 வாளுங்குடையுருசும்நாளொடுபெ
 யர்த்தல், 161, 534.
 வாளுமுத்தி- கொற்றவை, 320, 329.
 வானேருழவன், 545.
 வானே, 259, 275.
 வானே நாளொடு பெயர்த்தல், 143.
 வானேப்பருவாய்மோதிரம்-வானேமீனி
 னது அங்காந்தவாயைவணங்கு
 றுவிக்கும் நெளி, 181, 197.
 வானோரெடுத்தமுழவு, 339.
 வானோசு (கர்ப்பூரம்), 379.
 வான் - ஆகாயம், பெருமை, மிகுதி,
 36, 102, 324, 440.
 வான்கண் - ஆதித்தன், 254.
 வான்கேம்வாட்டம் - மிக்க விரியை

வானம், 262, 305.
 வானவர், 552, 569, 572, 582.
 வானவருண - சோற்றூவி, 262.
 வானவருதையும் பூநாறுசிறை, 263.
 வானவருதையுமதுரை, 341.
 வானவன், 521, 537-8, 540, 559,
 578, 588.
 வானவன்விழவு - இந்திரவிழா, 179,
 வானவில், 173, 411. [288.
 வானவூர்தி, 512.
 வானுநரிவந்த மேனிலை, 220.
 வானோர்தமர், 519. [555.
 விக்கிரமசோழனுலா, 449, 483 - 4,
 விக்கிரமாசுரன் எருமைத்தலையுடைய
 விகடம், 88. [னென்பது, 317, 326.
 விகாரம் - அரங்கு, கையாட்கருவியாற்
 பண்ணுது மனத்தானிருமித்தது,
 20, 128, 133, 143, 165, 170, 172,
 192, 194, 196, 216, 251, 255,
 270, 277- 8, 302 - 3, 307, 327,
 401, 406, 413, 437, 454, 476,
 விச்சாதரர், 168, 195. [515, 551.
 விச்சாதரவீரன், 175, 186.
 விச்சைக்கோலம், 544.
 விசயன் - ஓராசன், 540, 544.
 விசாகம், 117.
 விசாதி, 366.
 விசாரம், 525.
 விசித்திரன் - கனகவிசயருடைய நட
 பாளனாகிய ஓராசன், 542.
 விசம்பியங்கும் முனிவர், 538.
 விசம்பிற் கொள் 516

டைய சிலாவட்டம், 132.
 வான்கொடி - வானவல்லி, 34, 38,
 150, 171, 173.
 வான்பொருட்கேள்வி - மறைநூலும்
 அங்கமும் துறைபோதல், 250.
 வான்மீதி, 173.
 வான்மீன், 344.
 வானக்கடவுளர் - தேவமுனிவர்கள்,
 வானகம், 167. [490.
 வானத்தாவு, 209.
 வானநாடி, 300.

விசம்பு, 509, 577.
 விசேடணம், 551.
 விசைத்தெறிதல், 376.
 விஞ்சத்தடவி - விந்தாடவி, 177.
 விஞ்சை, 392, 404.
 விஞ்சையன், 168, 179, 195, 393,
 விஞ்சைவீரன், 175, 202. [405.
 விட்ட - தங்கிய, 26, 130, 159.
 விட்டம், 414.
 விட்டுப்பிடித்தல், 65, 110.
 விட்டேறு, 402, 415.

எசுஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

விட்புலம், 2, 19.
 விடர்ச்சிலை 505, 532, 567.
 விடன், 286.
 விடியற்காலவருணனை, 134 - 5.
 விடிவிளக்கு, 183.
 விடுதலறியாத, ஒருசொல், 122.
 விடுபூ, 154.
 விடுவாய்செய்தல் - அரிதல், 418,
 லிடை, 88, 161, 443, 450. [430.
 விடையோன், 563.
 விண்ணகக்காணி, 88.
 விண்ணவர்கோமான் விழுநூல் - ஐந்
 திரவியாகரணம், 295.
 விண்ணவர்தலைவன், 148, 167, 288.
 விண்ணவர், 267, 332.
 விண்ணவன் - சுவர்க்கவாசி, 284.
 விண்ணினியகி, 161.
 விண்ணுதலில், 558.
 விண்ணோர்பாவை - விண்ணோர்பரவும்
 வித்தகக்கவி, 10. [பாவை, 300, 312.
 வித்தகர், 572.
 வித்தம், 92.
 வித்தியாமண்டபம், 163.
 வித்து, 263.
 விதவையின் துன்பம், 23.
 விதனம், 228, 337.
 விதானவேதிகை, 562.
 விதானம் - மேற்கட்டி, 36. [185.
 விதானித்துப்படுத்த வெண்காலமளி,
 விதிமோன்கு, 204.
 விதிமுறை, 510.
 விதிமுறை, 25, 270

விபாககுத்திராங்கம், 284. [432.
 விம்மிதம் - அதிசயம், வியப்பு, 419,
 விம்மிவிம்மிவாய்விட்டரற்றுதல்,
 விடங்கொள்ளல், 246, 375. [476.
 வியங்கோள், 303, 474, 509, 579.
 வியப்பு, 209.
 வியம் - ஏவல், 246, 533.
 வியர், 133. [133.
 வியர்பு - வியர்ப்பு; விகாரம், 126,
 வியல் - மிகுதி, 153.
 வியலுளாங்கண், 149, 174.
 வியலூர் - செங்குட்டுவனால் வெல்லப்
 பட்டதோரூர்; வியலூரெனவும்
 வழங்கும், 566. [153, 186, 293.
 வியன் - வேறுபாடு, மிகுதியுமாம்,
 வியாக்கியாப்பிரஜ்ஞப்த்யங்கம், 284.
 வியாகரணம், 310.
 வியாசம், 208.
 வியாதிபாளர், 145.
 வியாயோகம், 84. [ஐஸ் ஒன்று, 81.
 வியாவர்த்திதம் - வர்த்தனைநான்கு
 வியாழமாலை, 7. [103 - 4.
 வியானவாயுவின் குணம், செய்கை,
 விரகம், 235, 239, 347.
 விரகு, 222.
 விரதநாள், 286.
 விரதநீங்கிய வெறுப்பு, 509.
 விரதம், 283, 520.
 விரலுளர்தல், 61, 65, 110.
 விரலேறு - ஒருவகைத்தோற்கருவி,
 விரன்மோதிரம், 196. [106.

வதாத்தல, 80, 810.

விதும்பல், 152.

விதாடகக்கூத்தினிலக்கணம் 80, 381.

விர்தம் - ஒருமலை, ஒருவகைமாணிக்

வந்து, 367, 386. [கம், 183, 367, 387.

விர்தை, 89.

விரயம் - தேவபாணி, 222, 223.

விரியோகம், 103,

விரோதக்கூத்து, 79-81, 193, 382.

விரோதம், 363.

விப்பிரகீர்ணம், 81.

விபத்து, 405.

வாகாங்குலம், 94.

விரிசிகை - பருமுத்துக் கோவை மூப்

பத்திரண்டாட்செய்தது, 132,

விரித்தல், 90, 100. [180, 196.

விரிமுரண் - இசைப்பா வகையு

ளொன்று, 150.

விரியல் - பூ, மலர்ச்சி, 43, 49, 261,

விருச்சிகம், 117. [360, 377.

விருத்த கோபாலன், 396.

விருத்தி - இருப்பு, விலக்குறுப்பின

ளொன்று, 19, 58, 82-3, 221-2,

232, 514.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எ சுக

விருத்திச்செய்யுள், 160.
 விருந்தாட்டு - நித்தல்விழாவன்றி
 யாண்டுதோறும்விரும்பும் விழவு,
 175, 186, 189, 202.
 விருந்திற்பாணி, 261, 279.
 விருந்திந்நேம் - பரதேசங்கள், 42.
 விருந்திந்நமன்னர், 123, 541.
 விருந்திந்நமரல், 316, 561.
 விருந்தினர், 54, 370.
 விருந்து - புதுமை, 42, 45, 71,
 130, 151, 173, 420, 433.
 விரை, 36, 43, 127, 138, 154,
 179, 195, 315, 325, 498, 563,
 விரைபரிக்குதிரை, 543. [589.
 விரைமலர்வாளி, 225.
 விரைவிற்காலமயக்கம், 296.
 விரோத அலங்காரம், 54, 461.

விழவுமலிசிறப்பு, 20, 267, 288,
 512, 592.
 விழா, 152, 177, 179, 572, 589.
 விழாக்கொண்டாடுதல், 175.
 விழாக்கோள், 30, 589.
 விழாமுரசு, 166.
 விழித்தல் - விளங்குதல், 84, 269.
 விழிதுதல் - துதல்விழி, 300, 312.
 விழு - விஷு, 270.
 விழுக்கு - நிணம், 141, 159.
 விழுக்குடைமடை - நிணச்சோறு,
 140, 160, 315, 325.
 விழுமம், 263, 392, 419.
 விழுமியபொருள், 6.
 விழுமியோர், 146.
 விழைச்சி, 46.
 விளக்கம், 124.

விரோதம், 132.
 வில், 197, 209, 313, 320, 374,
 வில்முகம், 584. [441, 480.
 வில்விழா, 362, 378.
 வில்லவன், 558.
 வில்லவன்கோதை - செங்குட்டுவன்
 மந்திரி, 530, 546, 571.
 வில்லிபுத்தூராமுவார் பாரதம், 354.
 வில்லேருமுவர், 18, 130, 300.
 விலக்கல் - தடுத்தல், 143. [89, 121.
 விலக்கு, 19, 26, 57 - 8, 76, 79, 81-2,
 விலங்கு - குறுக்கு, பக்கம், மிருகம்,
 31, 127, 134, 151, 200, 259,
 289, 306, 353, 424, 434, 440.
 விலங்குடறுத்தது, 427.
 விலைஞர், 213.
 விலைப்பலி, 316.
 விலையாட்டி, 320,
 விலையிடுதல், 422.
 விவாகம், 250.
 விழவர், 206.
 விழவிறுதியிற்கடலாடுதல், 25, 201.
 விழவு, 25, 28, 30, 31, 140, 146,
 158, 168-9, 173, 186, 189, 195,
 198, 201 - 2, 255, 269, 553.
 விழவுக்களி, 149.

விளக்கு, 26, 36, 130, 147, 166,
 200, 247, 281, 387.
 விளங்கொளி-அஞ்ஞான இருள்நீங்கு
 விளம்பொரி, 494. [மொளி, 284.
 விளரி - இரங்கினார் பாடும்பண், 17,
 67-9, 113, 203, 222-3, 443-5.
 விளரிதுத்தமாதல், 112. [453.
 விளரிப்பாலை, 67 - 8, 112 - 3,
 218, 234 - 5, 454.
 விளரியுட் கைக்கிளைபிறத்தல், 224.
 விளாக்கொண்டு உழுமுழுவர், 558.
 விளி - ஓரியின்குரல், 203, 287,
 விளைச்சல், 177. [322, 487, 558.
 விளைத்தல், விளையுளெனமருவிற்று,
 விளைந்துமுதிர்கொற்றம், 505. [189.
 விளைநிலத்திட்டவித்துப் போலப்பய
 விளைநிலம், 225. [னெ திர்தல், 281.
 விளைபொருள், 438.
 விளையா - வெளிப்படாத, 226.
 விளையாட்டு, 184, 204, 211, 217.
 விளையாட்டுப்பூசல்வினை யாயிந்தென்
 னும் வழக்கு, 232
 விளையாடுகிறார், 505. [589.
 விளையுள், 30, 177, 292, 303, 504,
 விளைவு - சந்தி ஐந்தனுள் ஒன்று, 83.
 விற்கொடி, 540.

எட்டு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

விப்பிடிக்கை, 93, 94.
 விப்பூணல், 293.
 விப்போறி, 401, 580.
 விப்பொடையன், 581.
 விற்றொழில்வல்ல மடவர், 327.
 விதல் - வெற்றி, 84, 411.
 வினை - சிற்பத்தொழில், 4.
 வினைக்கதவம், 507.
 வினைக்குறிப்புப்பெயர், 36.
 வினைகடை கூட்டல், 246.
 வினைகள் செய்தானேண்ணுதல், 440.
 வினைஞர், 278.
 வினைத்திரிசொல், 23, 478.
 வினைத்தொகை, 23, 130, 134, 153, 157, 172, 186, 370, வினைப்பயன், 357, 432. [460 - 61.
 வினைப்பெயர், 133.
 வினையசைச்சொல், 468.
 வினையது ஏவல், 246, 253. [574.
 வினையுருத்தல், 357, 513, 550,
 வினையெச்சத்திரிபு, 149, 153, 161, 167, 169, 201.
 வினையெச்சம், 437, 551.
 வினையெச்சம் பெயரெச்சத்தொழி
 லொடு முடிதல், 561.
 வினையெச்சம்பெயரெச்சவினையோடு
 முடிதல், 559. [தல் 133.
 வினையெச்சம் வினைப்பெயரான் முடி
 வினை வழித்தாயுயிர் செல்லுமென்ப
 து, 569.
 வினைவினைகாலம், 2, 22, 424, 436.
 வீ - மறை, 280.

வீடொழிந்த முடிபு, 29.
 வீணர், 432.
 வீணை, 187 - 9.
 வீணைத்தண்டு, 524.
 வீணைமங்கலமிழத்தல், 176, 187 - 8.
 வீதிச்சிதப்பு, 147, 149, 166, 171.
 வீதியிற்பொதுமகளிரைக்காமுகர்புக
 வியாத்திரு, 508. [முதல், 171 - 2.
 வீரக்கழல், 57, 326, 466.
 வீரச்சங்கிலி, 181, 197.
 வீரச்சுவையவிரியம், 83, 161.
 வீரசோழியமுடையார், 17.
 வீரஞ்செய்துபட்டவர், 548.
 வீரபத்தினி - கண்ணகி, 3, 19, 23,
 வீரபானம், 520. [500.
 வீரமாகேசம், 88.
 வீரமுரசமுதலிய வாச்சியங்கள், 72.
 வீரமுரசு, வீரமுழவு, 106, 118.
 வீரமொழி, 525.
 வீரர், 339.
 வீரன்பகைவர் நிரை யைக்கொள்ளல்,
 வீரன்பின்னடி, 301. [329.
 வீரியம், 194.
 வீழ்குடியுழவர் - காணியாளர், 140.
 வீழ்துயர் - விருப்பத்தான் வருந்துயர்,
 வீழ்ந்தாடல், 89, 193 - 4. [347.
 வீற்றிருத்தல், 43, 334, 345.
 வீற்றுத்தெய்வம், 53.
 வீற்றுவீற்று, 262. [201, 374.
 வீறு - பெருமை, 45, 77, 122, 185,
 வெருண்டோன விசயம், 85.
 வெங்கதிர்படுமையம், 344.

வீங்குநீர் ஞாலம், 538, 540, 542,
 வீங்குநீர்ப்பாப்பு, 201.
 வீங்குநீர்வேலி, 33, 578.
 வீங்கோதம், 213.
 வீசல், 90.
 வீட்டிற்குச் செம்மண்பூசுதல், 428.
 வீட்டுலகிற்கு நாயகன், 282.
 வீடு 6, 308.
 வீடுகண்டவர், 590.
 வீடுபெறற்குரியவுயிர், 346.
 வீடுபேறு, 296.

வேங்கள் - கடுமயக்குங்கள், 261.
 வெட்சி - நிரைகவர்தற்குரியமாலே,
 14, 321 - 2, 329, 331, 371,
 496, 528 - 9.
 வெட்சிப்புறநடை, 330.
 வெட்பாலை, 340, 353, 377.
 வெடிசிரிப்பு, 432.
 வெடித்தலுண்டாகமுழங்கல், 330.
 வெடிபடவருதல், 322.
 வெண்கடம்பு, 306, 312, 327, 352.
 வெண்கதிர்வேந்தன், 17.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எருக

வெண்கலக்கன்னூர், 155.
 வெண்கலம், 100.
 வெண்கலிப்பா, 6.
 வெண்களித்தரசுவயங்கிய கோட்டம்
 - ஐராபதம் சிக்குங்கோயில், 146.
 வெண்கால் - மருப்புக்கால், 202.
 வெண்காலமனி, 185, 562.
 வெண்காழ், 274. [537, 559.
 வெண்குடை, 33, 35, 205 - 6, 505,
 வெண்குன்று - சுவாமிமலை, 516.
 வெண்கூதாளம், 340.
 வெண்கொற்றக்குடை, 116, 168.
 வெண்கோட்டம், 195.
 வெண்கோட்டியானையர், 543.
 வெண்கிழங்கு, 200, 585.
 வெண்டலைப்புணரி, 516, 537.
 வெண்டாமரை, 494.
 வெண்டாளி: இஃது இடைச்சங்கத்
 தாரியத்திய நூல்களுளொன்று,
 வெண்டுறை, 62, 107, 190. [7, 8.
 வெண்டேர்ச்செழியன், 7.
 வெண்டோடு, 202, 225.
 வெண்ணிலாத்திகழும் தண்முத்து,
 வெண்ணீர்மை, 116. [299.
 வெண்ணெல், 294.
 வெண்பலி, 192.
 வெண்பா, 6, 8, 14, 446.
 வெண்பிறை, 131.
 வெண்பொத்தி (துகில்), 379.
 வெண்பொரி, 274, 318.
 வெண்மணல், 199.

வெய்யோள், 259, 276. [யோன், 322.
 வெய்யோள் - விரும்புதலையுடை
 வெயிலிளஞ்செல்வன், 556. [542.
 வெயிநக திர்விழுங்கியதுகிற்கொடி,
 வெயிற்றலைப்பட்டோனவினயம், 85,
 வெயிந், 544. [87.
 வெல்லறா - கடுமைசெய்யும்நறா, 213.
 வெல்வழக்குரைத்தல், 250.
 வெல்லென்றி, 508.
 வெளயானைக்கோட்டம், 241, 247.
 வெள்வரிக்காய், 417, 430.
 வெள்வாள், 440.
 வெள்ளணி - பிறந்தநாளொப்பனை,
 வெள்ளநீர்ப்பண்ணை, 342. [558.
 வெள்ளயிர், 125, 132.
 வெள்ளரிக்காய், 430.
 வெள்ளிக்கோள், 260, 277, 388.
 வெள்ளிடை, 274.
 வெள்ளிடை நோக்கு, 87.
 வெள்ளிடைப்பாடி, 548.
 வெள்ளிடைமன்றம் - காவிரிப்பூம்
 பட்டினத்துள்ள ஐவகைமன்றம்
 களுள்ஒன்று, திருடர்களை வெளிப்
 படுத்துவது, 144, 164 - 5.
 வெள்ளிபுனைந்த பூண், 497.
 வெள்ளிமாடம், 521, 562.
 வெள்ளிமால்வரை, 175, 186, 202.
 வெள்ளியம்பலம் - மதுரையிலுள்ள
 ஒருமன்றம், 3, 23.
 வெள்ளியம்பெருமலை - வித்தியாதர
 வெள்ளிவளை, 197. [மலை, 186.

வெண்மணி (கண்), 86.

வெண்மதி, 207.

வெண்மழை, 378.

வெண்முத்தம், 213, 368.

வெதிரம், 340.

வெதும்பல், 84, 434.

வெந்தை, 467.

வெப்பமுற்றேனவினயம், 85, 87.

வெப்பு - தொழுநோய், வெதுப்பு,

வெம்மைவேது, 561. [30 - 31.

வெய்யவன், 291.

வெய்யவெய்ய, 211.

வெள்ளிவாரம், 508.

வெள்ளிவிளக்கம்-வெள்ளியவிளக்கு,

124 - 5, 182, 198.

வெள்ளிவேயுள், 23.

வெள்ளுப்புப்பகருநர், 155.

வெள்ளுள்ளி, 295, 306, 523.

வெள்ளூர்க்காப்பியனார் - இடைச்

சங்கப் புலவருளொருவர், 7, 8.

வெள்ளெட்சாரந்த, 467.

வெள்ளை - பலராமன், 206, 219,

356, 387 - 8, 443.

வெள்ளைக்கோட்டி, 591.

எருஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

வெள்ளை நறுத்தாணி, 353.
 வெள்ளைநாகர்கோட்டம், 241, 247.
 வெள்ளைப்புரிவளை, 207.
 வெள்ளைமூர்த்தி, 168.
 வெள்ளைமூவடிமுக்கால், 191.
 வெள்ளையாயவன், 444.
 வெள்ளையேறு, 452.
 வெள்ளையோன், 370.
 வெளிப்படை, 134, 334, 345,
 417, 430, 447, 458, 490, 538.
 வெற்றம், 300, 312, 565.
 வெற்றிக்குக் கொடிகட்டுதல், 402.
 வெற்றிலை, 155.
 வெற்றிலைப்பெட்டி, 363.
 வெற்றிவேற்செழியன் - கொற்கைநக
 ரத்திருந்த ஒருபாண்டியன்; இள
 ன்செழியனென்றும் இவனுக்குப்
 பெயருண்டு, 30, 553.
 வெறியாடல், 81, 517.
 வெறுக்கை - பொன், 138.
 வெறுநிலம், 477.
 வென்வேலான்குன்று, 577.
 வென்வீரர்களங்கொள்ளல், 160.
 வென்றிக்கூத்து, 81 - 2, 193, 329.
 வேகடிகள், 140, 157.
 வேகபாண, 557, 559.
 வேங்கடமலை, 7, 62, 108, 177,
 189, 220, 230, 293, 304.
 வேங்கை, 1, 15, 19, 28, 300, 312,
 318, 327, 339, 343, 352, 353,
 513 - 4, 520, 522, 529.
 வேங்கைப்பொங்கர், 511.

வேடர்நிரைகவரப்புகும்பொழுதுகொ
 ற்வைமுன் செல்லுதல், 320.
 வேடு-வரிக்கூத்துள் ஒன்று, 88.
 வேண்மாள் - செங்குட்டுவன்மனைவி;
 இவர்கண்ணகிக்குக்கோயில்கட்டு
 வித்தவன், 521, 562, 570.
 வேணு, 188.
 வேத்தர், 450. [117, 293, 364, 564.
 வேத்தியல், 5, 63, 71, 79, 108,
 வேத்தினம், 539.
 வேதங்கம் (துகில்), 379.
 வேதங்கள் நான்கு, 168, 403.
 வேதத்தொளி, 264.
 வேதநீயம், 282.
 வேதம், 394, 505.
 வேதமுதல்வன் - ஆகமமூன்றிற்கு
 முதலாயுள்ளவன், நான்முகன், பிர
 மன், 264, 284, 358, 494.
 வேதனை, 474, 535.
 வேதா, 168.
 வேதாளி, 88. [140, 157 - 8, 537.
 வேதாளிகர் - வைதாளியாடுவார்,
 வேதிகை, 147, 166, 562.
 வேதினத்துப்பு - ஈர்வாட்டொடக்
 கத்தனவாகியகருவிகள், 366,
 வேந்தர் இருவர், 5. [385.
 வேந்தர் நல்லமாளிலே கோட்டைவா
 யிலிற் கொடிகட்டுதல், 402.
 வேந்தர் புறத்துறை பெல்லாமுடித்
 துப் பாட்டுண்ணல், 549.
 வேந்தர் மூவர், 5, 10, 24, 25, 230,
 வேந்தன் வேள்வி, 191. [288, 592.

வேசையர் பதிகள், 357.
 வேசையரிற் சாதிக்குற்றப்பட்டாருக்
 குச்செய்யுந் தண்டனை, 364, 381.
 வேட்கை, 186, 510.
 வேட்டம், 320, 542,
 வேட்டனம், 81.
 வேட்டுவமகளாகிய சாலினி, 26.
 வேட்டுவர்தாம்பெற்றநிரையைக்கொ
 ல்லன் துடியன் முதலியோர்க்குக்
 வேட்டுவவரி, 26. [கொடுத்தல், 320.
 வேடர், 318, 321, 330, 525.

வேந்துவிலக்கு, 58, 82.
 வேந்துவினைமுடித்தவேந் து வா ள்
 வேப்பந்தார், 581. [வலத்தர், 560.
 வேம்பன், 2, 424, 436.
 வேம்பு, 2, 84, 534, 553.
 வேய், 330, 342, 402.
 வேய்கரிகாணம், 334. [வன், 321.
 வேய்தெரிகாணவன் - ஒற்றுவேட்டு
 வேய்படுமுத்தம், 524.
 வேய்வடிவாகப்பண்ணி அடித்தற்
 கமைத்தபொறி, 414.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எடுங்

வேயாமாடம், 137, 153.

வேயுள், 23.

வேரச்சக்கொடி (ஆரம்), 379.

வேரி, 195. [560 - 61.

வேல, 44, 160, 209, 213, 430,

வேல்கிழித்த ஆகம், 560.

வேலன் - படிமத்தாள், 90, 517, 522.

வேலி - அரண், சூழ்தல், 33, 37,

163, 185, 200, 212, 217, 345.

வேலை, 199, 202, 523.

வேலைவாறுகம், 183, 558. [524.

வேழம் - மூங்கில, யானை, 355, 492,

வேழம்பர், 158, 539.

வேள்வி - ஓமம், 191, 279, 371, 406,

494, 504 - 5, 569, 572, 589.

வேளவிக் கிழத்தி-வேண்மாள, 570.

வேள்விச்சாந்தி, 570.

வேள்விச்சாலை, 590.

வேள்விமாக்கள், 570.

வேள்விலவிழா, 362.

வேள்வி வேட்டோள், 568.

வேள்விழாக்காணும்பங்குனி, 379. -

வேளாண்சாமந்தர், 157.

வேளாண்பூதம், 497.

வேளாவளி, 384.

வேளாளர், 260, 262, 268, 280.

வேளை - ஒருகிரை, 467.

வேற்காரர், 436 - 7, 466.

வேற்கொற்றம் - இராசநீதி, 391, 484.

வேற்கோட்டம், 241, 248.

வேற்றடக்கையர், 543.

வேற்றரசர், 123.

வேற்றாண்மை, 546

வேனித்பள்ளி, 127, 220, 229

வேனித்பூ, 340.

வேனித்பிங்கள், 314, 333.

வை - வைக்கோல், 418, 430.

வைகல்-ஒருபொழுது, துயிறல், 122,

213, 269, 365.

வைகறை - துயிலுறுவதற்குக்காரண

மாகவுள்ளபொழுது, 128, 198,

352, 356, 370, 389.

வைகறைப்பாணி, 339.

வைகறைப்பாடுவார், 339.

வைகறையாமம், 16, 135, 182, 254,

வைகுறு, 14. [269, 291, 302, 408.

வைசாகநிலை - நிலையாறனுளொன்று,

76, 81, 120, 121.

வைணவநிலை, 81, 193.

வைத்தல் - நினைத்தல், 307.

வைத்தும், அசை, 310, 477.

வைதாளிகள், 537.

வைதாளியாடுவார் - பலவகைத்தா

ளத்திலாடுவார், 140, 157.

வைப்பு, 290.

வையம் - கூடாரப்பண்டி, கொல்லாப்

பண்டி, கோவாலவண்டி, தேர்,

182, 185, 198-9, 218-9, 363,

366, 380, 384, 491.

வையை - ஒருகதி, 173, 341, 353-4,

359, 376, 462, 465, 511 - 2,

574, 587.

வையைக்கோள், 488, 578.

வையைநெடுமால, 462.

வையாக்கியம், 583.

வையாக்கியம், 583

வேற்றுமைப்படுத்தல், 300.

வேற்றுப்புலம், 300.

வேற்றுமைத்தொகை, 353, 475.

வேற்றுார்க்கட்சி, 320.

வேனல் - வேனில், 229, 334, 345.

வேனலங்கிழவன், 294.

வேனில், 16 - 7, 43, 171, 224,

256, 332 - 4, 362.

வேனிலரசன், 220 - 21, 363, 380.

வேனிலாகிய அமைச்சன், 305.

வேனிற்காலை 186, 246, 267, 232.

புறாவை, 301.

ஸ்ரீ இருந்தவளமுடையார், 442.

ஸ்ரீகந்தன்பள்ளி, 291.

ஸ்ரீகையாயம், 241.

ஸ்ரீகோயில், 169, 257, 270.

ஸ்ரீகோர், 291.

ஸ்தானாங்கம், 284.

ஸ்திரீகள்மடியமடிந்தோர், 548.

ஸ்தேயசாஸ்திரம், 437.

ஸம்ஸாரம், 265.

ஸமவாயாங்கம், 284.

கரு

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
எ	உ	வரசனே க்கலந்தவை	வரசனே கலந்தவை
கஅ	க	அலர்தலை	அலறுதலை
உஉ	உக	சக - நுஉ	சஉ - நுந
சஉ	கக	உபசரிக்க	உபகரிக்க
நுக	உஅ	பெருங்கூறு	பெறுங்கூறு
நுஉ	கஎ	தேனும்மமுதும்	தேனுமமுதும்
எ௦	உஅ	இயற்பிற்றாமே	இயல்பிற்றாமே
கஎ	க-உ	நின்றியங்கு.....வந்து"	
க௦க	கக	நாலரைவில்	நாலரைவிரல்
க௦க	உக	புறமுழுவான	புறமுழுவாவன
கநநு	உக	திருத்தருதலானே	திரித்தருதலானே
"	உக	உவமருபு	உவமவுருபு
கநஅ	கக	கோட்டம்	கொட்டம்
"	உக	பன்னிண	மைந்நிண
கசுநு	க௦	மலவைப்பெண்டி	மலவற்பெண்டி
"	உநு	அலவைப்பெண்டி	(பா) அலவைப்பெண்டி
கசுஎ	க	குயிற்றிய	குயிற்றிப்
"	கக	"	(பா) குயிற்றிய
கசுஅ	க௦	கோயினு	கோயிலு
கந௦	உந	வினையாட்டு	வினையாட்டு
"	உக	பரதர்	பரத்தர்
கசுந	கக	மண்டமும்	மண்டபமும்
"	உந	ஒரோஒவிடத்து	ஒரோவிடத்து
கசுநு	உந	செங்கோன்மையிற்	செங்கோல்
கஎந	நச	குறிப்பித்	குறிப்பித்
கஎக	க	பாடனும்	பாடலும்
கஎக	ந௦	நற்கோட்ட	நற்கொட்ட

”	ஙக	கோட்டம்	கோட்டம்
கஅஉ	உஉ	இடமும்பொருளும்	இடப்பொருள்
கஅச	கக	கஙஎ	கசஎ
”	ஙங	தண்பதம்	தண்பதம்
கஅங	க	அயருமென்க	அயருமென்க
கஅக	கச	விருந்தாட்டமரும்	விருந்தாட்டயரும்
ககரு	க	இந்தவிழவு	இந்திரவிழவு
”	உச	கோட்டம்	கோட்டம்
உரு	கச	பயசாயை	பயசாயை

பிழையும் திருத்தமும்.

எடுடு

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
---------	------	-------	------------

உ௦௩	உ௦	யிடக்கைவிரலி	யிடக்கைவிரலி
உ௦௫	௧௫	தோன் நகொடுத்தாள்	தோன் நக்கொடுத்தாள்
உ௨௧	௧௪	பூசியும்மென்றபடி	பூசியுமென்றபடி
உ௨௮	௩௦	“காட்சியென்பது	“காட்சிவரியென்பது
உ௨௯	௧௯	பாராட்டி	பாராட்டி
உ௪௧	௩௧	எஅ - அஎ	எச - அஎ
உ௪௪	௧௩	சோர்ந்த	சோர்ந்த
உ௪௮	௩௪	குளிர்சாந்	குளிர்சாந்
உ௮௧	௨௫	நிலையாமையம்	நிலையாமையும்
௩௦௦	௧௩	அயர்வுறு	அயர்வுறு
”	௨௯	பண்டையாயென் தபடி	பண்டையுடையாயென் தபடி
௩௧௧	௧௪	நன்மைத்தன்மை	நன்மைதின்மை
௩௨௧	௬	வெறிந்தநிரைக	வெறிந்தநல்லானிரைக
”	௨௮	முடுகிலாய்	முடுகியலாய்
௩௩௪	௩௦	எழுந்தபூ	பூத்தபூ
௩௪௨	௩௨	கையடுத்தது	கையெடுத்து
௩௬௦	௧௯	மேடவிதியின்	மேடவீதியின்
௩௬௮	௨௧	தருவது	தருமது
௪௦௬	௨௯	கொடுத்தது	கொடுத்து
௪௧௦	௧௩	ஆட்டிளத்	ஆட்டித்
”	௩௬	நீகேளா	சொல்ல நீகேளா
௪௧௫	௨௦	தருவது	தருமது
௪௨௧	௨௪	நீடுவாருமாம்	நீட்டுவாருமாம்
௪௨௫	௧௫	கட்டுண்	கட்டுண்
௪௨௬	௨௯	புகழ்ந்து	புகழ்ந்து
௪௨௪	௩	ஆற்றான்	அரற்றான்
௪௩௪	௨	சென்றாறென்க	சென்றாகுவென்க

சுநஅ	க	வினைப்பொருள்	வினைப்பொருள்
சசசு	உக	பிஞ்சைசீர்	பிஞ்சைசீர்
சசஎ	க	மாயவன் தன்	மாயவன் தம்
சசஅ	சு	வசுகியை	வசுகியை
சசக	க0	போற்றத்	போற்றப்
சந0	எ	கடிப்பிடு	கடிப்பிடு
சநக	உச	உதையாலமயானு	உதையாலமயானு
சநஎ	கஎ	மென்மையாகலின்	மென்மையதாகலின்
சசுந	கூந	யென்னுற	யென்ற
சசஎ		கசஎ	சசஎ

எடுக

பிழையுந் திருத்தமும்.

பக்கம்	வரி,	பிழை,	திருத்தம்.
சுருள	௩௫	உயவர்பெண்டி	உயவற்பெண்டி
சுரு	”	பிடித்	பிடித்தன
௫௦௦	௨௩	செல்லி	செல்லி
௫௦௩	௩௪	தாழ்ப்பூட்டுவார்	தாழ்க்கூட்டுவார்
”	௩௮	பழ. கக-க௩௫	பழ. க௩௫
௫௦௪	௩௯	௨௫ - ௩	௨௫ - ௩
”	௩௮	புகாஅவேந்தன்	புகாஅர்வேந்தன்
௫௦௮	௨௧	எடுத்தார்க்குரித்து	எடுத்தார்க்கு
௫௧௦	௧௪	யுதவாது - மமையிற்	யுதவாது - உம்மையிற்
௫௧௨	௩௩	புறநானூறு	புறநானூறு
௫௧௮	௬	குலமலை	குலமலை
௫௨௬	௧	பொறுஅண்	பொறுஅண்
௫௩௨	௨௯-௩௧	“வாழ்க...காக்கென”	
”	௩௧	௨௫ : கஅக - ௨	
௫௩௬	௩௪	அந்திப்பாணி	அந்திம்பாணி
௫௫௨	௧௨	குறையென	குறையென
௫௫௩	௧௩	புறவி	புறவி
௫௬௪	௨௫	ஆன்பொருந்தமென	ஆன்பொருந்தமென
௫௬௬	௨௬	திருமொருமர்	திருமொருமர்
௫௬௪	௨௪	சோவலன்	கோவலன்
௫௭௫	௨௬	பொற்புடைந்தெய்வம்	பொற்புடைத்தெய்வம்
௫௭௮	௨௯	அடிகளின்	அடியின்
௫௭௯	௮	யேற்றினன்	யொற்றினன்
”	௨௬	பாடு வியங்கோள்	பாடு...வியங்கோள்
௫௯௧	௧௪	கமாமுந்	காமமுந்

